

SRI DASAM GRANTH SAHIB

(Original in Punjabi
&
Roman with English Translation)

Volume - Five

Gurbachan Singh Makin
Management Consultant

Published by : Lahore Book Shop
2, Lajpat Rai Market, Ludhiana

SRI DASAM GRANTH SAHIB

(Original in Panjabi
&
Roman with English Translation)

Volume - Five

By
Gurbachan Singh Makin
Management Cousultant

Published by : Lahore Book Shop
2, Lajpat Rai Market, Ludhiana

Published by :

Lahore Book Shop

2, Lajpat Rai Market,

Near Society Cinema

Ludhiana.

Email : lahorebookshop40@rediffmail.com

Phone : 2740738, 6540738

Original (Panjabi & Roman) with Translation in English Prose.

©Copyright Reserved with the Author

ISBN : 978-81-7647-399-6

Rs. 1,000/-

Printed at :

Rajdhani Printers,

182/45, Ind. Area,

Phase-I, Chandigarh

Acknowledgement

The job of translating Dasam Granth Sahib in English prose, with the original in Gurmukhi (Punjabi) alongwith the roman script for non-punjabi readers is not appreciated in some circles for certain reasons. But this job was entrusted to me by Baba Virsa Singh Ji of Gobind Sadan in 2002, and completed by me in 2005. Some how the work remained unpublished due to the sudden death of Baba Virsa Singh Ji. So I am totally indebted to Gobind Sadan for the work.

2. Since the work was lying incomplete for almost ten years, I thought of publishing this work based on an English version of the Punjabi version by Dr. Rattan Singh Jaggi & Mrs. Gursharan Kaur Jaggi with their blessings. Of course the Roman Script of the original was not in the original concept, which has been added now for obvious reasons.

3. Some people have reservations about the portions of the Granth dealing with “Pakhiyan Charitar”, but Baba Vira Singh Ji always believed that this portion is completely dealt with by Guru Gobind Singh Ji and I am equally convinced with it. Different views have been expressed by different people. So I owe my gratitude to Dr. Rattan Singh Jaggi & Mrs. Gursharan Kaur Jaggi for this publication.

4. I am also indebted to Major Karnail Singh of Sector 34, Chandigarh who has been of great help to me and had always given me moral support in my efforts, as President of Gurdwara Sri Guru Tegh Bahadur, Sector 34, Chandigarh.

G.S. Makin

Contents

S.No.	Text	Page
	Charitar Pakhiyan	1-1485
1)	Sikander's (Episode - 217)	39
2)	Murder of Parents (Episode - 244)	253
3)	Madan maujai & drug addicts (Episode - 245)	267
4)	Two Horses of Sher Shah (Episode - 246)	293
5)	Jinmatic & Manch Chand (Episode - 253)	359
6)	Seven Princesses (Episode - 256)	381
7)	Hanasmati & Moner (Episode - 258)	411
8)	Raja Prich akbar sain & daughter Bineh koer (Episode - 264)	467
9)	Prahiniam & Samar Moti Ram (Episode - 266)	519
10)	Bijar Sur Khatri & king Sham sudidin (Episode - 297)	758
11)	Ram kandal Dei Biran Dev Raja (Episode - 335)	987
12)	Saf sandh Raja (Episode - 404)	1341
13)	Zafarnama	1487
14)	Haquaitan	1525

Introduction

The original granth, called Vidya Sagar, weighing about nine maunds, including the poetry of Guru Gobind Singh Ji and other learned poets, seems to have been destroyed in the devastating currents of Sarsa Reviulet while the Guru abandoned the Fort of Anandpur Sahib in 1704 and headed for Chamkaur Sahib alongwith 40 Sikhs only.

Then the first attempt to collect and combine the various remnants of different poetic versions of the Guru remaining safe with certain Sikh followers was made by Bhai Mani Singh, the first Sikh Granthi of Darbar Sahib, Amritsar in the form of a Pothi. About 50 years later on Bhai Deep Singh, Bhai Sukha Singh and some others made similar attempts to publish a version of Dasam Granth. Out of all these versions the most important are Bhai Mani Singh Beer, Topkhana Patiala Wali Beer (Moti Bagh Gurdwara) and Sri Patna Sahib Wali Beer. All these versions differ briefly in their contents due to various reasons. In 1897 Gurmat Pracharak Sabha Amritsar collected about 32 versions of this Granth. The various Banis (Poetic versions) constitute the Dasam Granth as follows :-

i) Jaap, ii) Akal Ustat, iii) Bachittar Natak, iv) Chandi Charitar-I, v) Chandi Charitar-II, vi) Vaar Sri Bhagouti Ji Ki (Vaar Durga), vii) Gyan Prabodh, viii) Choubis Avtar, ix) Other Avtars (Brahma, Rudar), x) Shabad Hazarai, xi) Swaiyyas, xii) Khalsa Mehma, xiii) Shashtra Naam Mala, xiv) Charitar Pakhiyan and xv) Zafar Nama & (Haqaitan). In this report Giani Sardul Singh had clarified all the doubts about its authenticity. Then in 1902 Bhai Bishan Singh (of Sangrur) confirmed its author as Guru Gobind Singh based on certain facts and reasoning. Then in 1950 Dr. Trilochan Singh also confirmed 'Dasam Granth' as authored by the Guru himself.

Now in 1999 on the inauguration of 300th Birth Anniversary of Khalsa, Dr. Rattan Singh Jaggi and Dr. Gursharan Kaur Jaggi, under the patronage of Baba Virsa Singh Ji (Gobind Sadan) have published a Punjabi version of the Granth in five volumes.

The present publication of 'Dasam Granth' including the roman version of the Original Text' is an attempt to present it in English for the benefit of English Readers. This version is based on an English version of the text given by Dr. R.S. Jaggi (with his blessings and goodwill).

No individual is capable of commenting on the greatness and life of Guru Gobind Singh Ji, (Sahib-e-Kamal) and personally I feel, this effort and attempt to publish a part of his literacy poetic writings in the form of Dasam Granth in English prose is to understand his greatness and mission in life. I have no ability or capacity to mention even about his various facets of life, like war-fare, creation of Khalsa, challenging the mighty Emperor Aurangzeb and fighting against Mughal oppression, sacrifice of the whole family (father, four sons and mother), what to talk of his literary achievements.

I could only give my opinion that the style of poetic versions in Dasam Granth in the form of various Chhands in 'Brij' alongwith Arabic and Persian vocabulary proves the point that the author of this Granth could be none other than Guru Gobind Singh himself.

Though Sri Guru Granth Sahib was annointed (appointed) as the living Guru of the Sikhs by Guru Gobind Singh Ji, after him, Dasam Granth deserves the same respect as a literary achievement of the great Guru.

G.S.Makin

1585/34D

Chandigarh

Ph.: 0172-2600244

Preface

This volume deals in the Episodes from 212 to 404 from Pakhiyan Charitar, depicting woman's characterisation as detailed by the ministers to the Raja. This is followed by "Zafarnama", a letter of victory written by Guru Gobind Singh ji to Aurangzeb in Persian poetry alongwith some Haquaitan (episodes). These episodes also bring out the women's character, through which Aurangzeb has been explained that his character is akin to these women, which is not trustworthy. Zafarnama brings out the hollowness of Aurangzeb's vows based on holy koran and the bravery of the forty famished Sikhs, who faced the onslaughts of 10 lakhs of his army. They attained martyrdom while upholding the prestige of the khalsa against such hordes and defeating the mughal oppression. Further more it brings out in beautiful Persian poetry the empty claims of Aurangzeb's holy and pious life style. The Guru had asked the king (Aurangzeb) to come and meet him personally at Kangar and he would guarantee his safety, but the Guru would not take the risk of coming and meeting him as he could not be trusted.

An overall view of the Dasam Granth and its poetic beauty reveals the perfection of Guru Gobind Singh's life and excellence of the Guru's attitude towards leading this life with such calmness against such odds and extreme atrocities while obeying the dictates of the Lord Almighty. This resulted in displaying the sacrifices of the highest order by the Guru's Khalsa including his family members, while upholding the spirit and high ideals of the Khalsa Fanth(nation) against oppression, injustice

and tyranny of the mughal empire. This is equally brought out in following Couplet of the Guru.

“ਦੇਹ ਸ਼ਿਵਾ ਬਰਿ ਮੋਹੇ ਇਹੈ ਸੂਭ ਕਰਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂੰ ਨ ਟਰੋਂ
ਨਾ ਡਰੋ ਅਹ ਸੋ ਜਬ ਜਾਇ ਲਰੋਂ ਨਿਸ਼ਚੇ ਕਰਿ ਅਪਨੀ ਜੀਤ ਕਰੋਂ।
ਅਰ ਸਿਖ ਹੋਂ ਅਪਨੇ ਹੀ ਮਨ ਕਉ ਇਹ ਲਾਲਚ ਹੂੰ ਗੁਨ ਤੋਂ ਉਚਰੋਂ
ਜਬ ਆਵ ਕੀ ਅਉਧ ਨਿਧਾਨ ਬਨੇ ਅਤ ਹੀਰਣ ਮੇਂ ਤਬ ਜੂਝਿ ਮਰੋਂ।”

Which means O Lord! Give me the strength so that I continue pursuing virtual deeds with full conviction of victory in my efforts and when the end of my life comes I may die fighting (against injustice & oppression) in the battle of life.

1585/34-D, Chandigarh

G.S. Makin

Dated : 30-10-2017

Foreword

Bhai Gurbachan Singh is a well known scholar who has written an exegesis of the entire Sri Guru Granth Sahib in Scholastic English with great dedication and devotion. He spent ten long years to accomplish this remarkable task. Besides, he has written a book in Punjabi. 'Amrit Boond Suhaavani' which contains meanings and explanation of all the 'Pause Verses' in the Sikh scripture (Rahao Cantos).

Three years ago, another idea came into his mind that he should prepare an English annotation of the 'Banis' of Sri Guru Gobind Singh Ji, which is not available in the market. In this series, the first volume prepared by him is in your hands. It contains the original text in Panjabi and Roman transliteration (on the left) page followed by their translation into English (on the right). It will prove to be very useful to the English knowing readers.

A Gursikh reads or recites five "Nitnem Banis" in the morning and two in the evening without fail. These include three 'Banis' (compositions) of the Tenth Guru Sahib: 1. Jaap Sahib, 2. Swaiyyas Patshahi Dasvin 3. Kabio Vach Benati Choupaiee (Patshahi Dasvin). In the present time, some misguided and mistaken scholars create misconceptions about these 'Banis' (compositions). While administering 'amrit', a sikh is instructed to read/recite these 'Banis' (compositions) regularly. The command of the 'Panj Piaras' (Five Beloved ones) is the Guru's command, which we must obey humbly; controversy about them is uncalled for. The entire 'Jaap Sahib' composition is uttered in praise of the Timeless Lord. In the very first stanza Guru Sahib says:

That Lord is immovable or eternal Being. He has neither any mark nor sign, not form, nor complexion, nor caste, nor clan. He is self illumined and this glory is very intense and powerful. His name is indescribable.

Therefore, I am describing his attributive names.

‘who can describe all thy Names? Only men of good sense mention Thy attributive Names.’

In ‘Jaap Sahib’, we find words exactly parallel and synonymous to those in the ‘mool mantra’ (fundamental chant) from ‘Ek Onkar’ to ‘Gurprasaad’ recorded at the beginning of Sri Guru Granth Sahib:

Similarity between Jap Ji and Jaap Sahib is given below:-

Jap Ji	Jaap Sahib
Ek Onkar	ek hai anek hai
Satnaam	Sadavang saroopai
Karta Purkh	Kariang, Sarbung karta, Samstul, Nivarai
Nir Bhou	Nirbhai Abheet
Nir Vair	Narno rag roopai, Na Satrai, Namitrai
Akal Moorat	Namastang akalai Nirbhoot, Roopung
Ajooni	Ajai, Ajanmai
Saibhung	Sarab bisar rachio Garan Bhanjanhar
Gur Prasad	Tav Prasad

It is therefore, clear that the tenth Guru’s composition ‘Jaap Sahib’ conforms to the ‘bani’ (Guru’s utterance) enshrined in Sri Guru Granth Sahib.

The ‘Chaupai Patshahee Daswin’ contains the following stanza :
(Takoe kar pahani unnanat)

Rank fools contemplate the ‘Lord by making His idol holy,

For they cannot fathom this mystery,

Shiva as Eternal Lord they call,

But recognize not his secret at all (16)

Guru Sahib openly rejects idol worship and the worshippers of Lord Shiva. People have no knowledge and understanding of the Transcendent Lord God. They worship stone idols. They worship Lord Shiva as if he were transcendent God Himself. Who else but the Tenth Guru could administer such a warning?

In the 'swaiyyas Patshahi Daswin' have been sung the laudations of the timeless one God. We have been cautioned about the so-called dera-heads, holy men and braham-gyanis. The hollowness of the various methods of practicing Divine Name (meditation) have been exposed. We have been for-bidden to do idol worship. Only the method of practicing God's loving devotion has been prescribed for meeting and attaining God.

In the light of the facts stated above, it is absolutely clear that any controversy about these 'Bani's (compositions) is uncalled for. By annotating these compositions in English, Bhai Sahib Gurbachan Singh Ji has made a commenable effort. English-knowing readers, who do not know Panjabi, will be immensely benefitted. In spite of indifferent health and old age, with the Guru's grace, he is continuing to serve Gurmat literature even today. I pray to the Satguru to grant him good health and greater spiritual strength so that he may continue to render maximum service to Gurmat literature through his writings.

Sardara Singh
Editor, Gurbani Chanan
Monthly Magazine
S.A.S. Nagar (Mohali), Punjab.

ੴ
ਸਤਿਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ

(ਚਰਿਤ੍ਰੋ ਪਾਖਿਆਨ - ਚਲਦਾ)

ਦੋਹਰਾ

ਸ਼ਹਿਰ ਬੁਖਾਰਾ ਮੈ ਰਹੇ ਏਕੇ ਰਾਵ ਮੁਦਕੰਦ।
ਸੂਰਤ ਕੇ ਭੀਤਰ ਗੜਯੋ ਜਨੁ ਦੂਜੇ ਬਿਧਿ ਚੰਦ॥ ੧॥

Chritar Pakhiyan

Dohra

Sehar bukhara main rahai ek rav muchkand.
Surat kai bheetar garriou jan bidh chand. (1)

ਹੁਸਨ ਜਹਗਾ ਤਾ ਕੀ ਤ੍ਰਿਯਾ ਜਾ ਕੋ ਰੂਪ ਅਪਾਰ॥
ਸ੍ਰੀ ਸੁਕੁਮਾਰ ਮਤੀ ਰਹੇ ਦੁਹਿਤਾ ਤਿਹ ਸੁਭ ਕਾਰ॥ ੨॥

Husan jaha ta ki triya ja ko roop apar.
Sri Sukumar mati rehai duhita the subh kaar. (2)

ਏਕ ਪੂਤ ਤਾ ਤੇ ਭਯੋ ਸ੍ਰੀ ਸੁਭ ਕਰਨ ਸੁਜਾਨੁ॥
ਸੂਰਬੀਰ ਸੁੰਦਰ ਸਰਸ ਜਾਨਤ ਸਕਲ ਜਹਾਨ॥ ੩॥

Ek poot ta bhiou sri subh karan sujan.
Surbeer sunder saras janat sakal jahan. (3)

ਚਲਨ ਚਾਤੁਰੀ ਕੇ ਬਿਖੇ ਚੰਚਲ ਚਾਰ ਪ੍ਰਬੀਨ॥
ਜਨੁਕ ਚਿਤ੍ਰ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰਕਾ ਗੜਿ ਬਿਧਿ ਔਰ ਨ ਕੀਨ॥ ੪॥
Chalan chaturi kai bikhai chanchal char parbeen.
Januk chitar ki putarka garr bidh aur na keen. (4)

ਚੌਪਈ

ਤਰੁਨ ਭ੍ਰਾਤ ਭਗਨੀ ਭੋ ਦੋਉ। ਰਾਜ ਕਰਤ ਨ੍ਰਿਪ ਮਰਿ ਗਯੋ ਸੋਉ॥
ਹੁਸਨ ਜਹਾ ਬਿਧਵਾ ਰਹਿ ਗਈ। ਪਤਿ ਬਿਨੁ ਅਧਿਕ ਦੁਖਾਤੁਰ ਭਈ॥ ੫॥

Choupaiee

Tarun bhrat bhagani bhaie douoo. raj karat nrip mar geou souoo.
Husan jaha vidhwa rahe gaiee. Pati bin adhik dukhatur bhaiee. (5)

Charitar Pakhyan (Continued)

Couplet

There used to be a Raja, named Muchkhand in the town of Bukhana, from his features and personality it appeared as if Brahma had created Him as a replica of the moon. (1)

His wife was called Husan Jashan. who was very beautiful. She had a Noble daughter called Sukumar Mati. (2)

She had an intelligence son named Shubh Karan. who was known (famous) in the world as a smart, brave and sweet natured person. (3)

In his features and intelligence he was very charming. clever and dexterous (efficient). It seemed Brahma had moulded him as sculpture of great charm without any parallel. (4)

Choupaiee

Both the brother and sister had grown young. While the Raja died while ruling the land, Husan Jahan became a widow. She was in great suffering without her spouse. (5)

ਮਿਲਿ ਸਾਊਅਨ ਇਹ ਭਾਤਿ ਉਚਾਰੋ॥ ਰਾਜ ਕਰੋ ਸੁਤ ਤਰਨੁ ਤਿਹਾਰੋ॥
 ਮਨ ਕੋ ਸ਼ੋਕ ਨਿਵਾਰਨ ਕੀਜੈ॥ ਹੇਰਿ ਹੇਰਿ ਸੁਤ ਕੀ ਛਬਿ ਜੀਜੈ॥ ੬॥
 Mil saouooun eh bhant ucharai. raj karo sut tarun tiharai.
 Man ko sok nivaran kijai. haer haer sut ki chhab jijai. (6)

ਕੇਤਿਕ ਦਿਵਸ ਬੀਤਿ ਜਬ ਗਏ। ਰਾਜ ਕਰਤ ਸੁਖ ਸੋ ਤੇ ਭਏ॥
 ਸੁਤ ਸੁੰਦਰ ਮਾਤਾ ਲਖਿ ਪਾਯੋ। ਰਾਜ ਕੇ ਚਿਤ ਤੇ ਬਿਸਾਰਯੋ॥ ੭॥
 Kaitik divas beet jab gaie. raj karat sukh so tai bhae.
 Sut sunder mata lakh paiou. raja ko chit tai bisraou. (7)

ਦੋਹਰਾ

ਨਰੀ ਗੰਧਬੀ ਨਾਗਨੀ ਪ੍ਰਭਾ ਬਿਲੋਕਤ ਆਇ॥
 ਸੁਰੀ ਆਸੁਰੀ ਕਿੰਨਨ੍ਹੀ ਹੇਰਿ ਰਹਤ ਉਰਝਾਇ॥ ੮॥

Dohra

Nari gandhari nagini prabha bilokit aie.
 Suri asuri kinurnani haer rahat urjhaie. (8)

ਹੇਰਿ ਕੁਅਰ ਕੀ ਛਬਿ ਸਭੇ ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਕਹੈ ਪੁਕਾਰ॥
 ਮਨਿ ਮੋਤੀ ਕੁੰਡਲ ਕਨਕ ਦੇਤ ਤਵਨ ਪਰ ਵਾਰਿ॥ ੯॥
 Haer kuar ki chhab sabhai dhan dhan kehai pukar.
 Man moti kundal kanak deit tavan par vaar. (9)

ਅੜਿਲ

ਐਸੋ ਕੁਅਰ ਏਕ ਦਿਨ ਜੋ ਸਖਿ ਪਾਇਯੈ॥
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਇਹ ਉਪਰ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਇਯੈ॥
 ਉਹ ਭਏ ਲੇਹਿ ਲਗਾਇ ਨ ਨਯਾਰੋ ਕੀਜਿਯੈ॥
 ਹੋ ਨਿਰਖਿ ਨਿਰਖਿ ਛਬਿ ਅਮਿਤ ਸਜਨ ਕੀ ਜੀਜਿਯੈ॥ ੧੦॥

Aril

Aiso kaur ek din jo sakh paieyai.
 Janam janam ah oopar bal bal jaieeyai.
 Owr bhaie leh lagaie na naiyaro keejiyai.
 Ho nirakh nirakh chhab amrit sajan ki jijiyai. (10)

The ministers got together and advised the queen as such " your youthful son should rule the country now so you should get rid of your afflictions and enjoy life by watching your son`s beauty and rule. (6)

Many days had passed and they were ruling the country with great joy and enjoyment. Seeing the beautiful charm of the son, the mother forgot her husband (Raja) from the mind. (7)

Couplet

The women of human beings, Siva`s musicians and the snakes were keenly perceiving his beauty, while the women of (wives) the gods; demons and other deities were getting attracted towards him. (8)

All of them would praise the charm of the prince. They would sacrifice their jewels, pearls and golden ornaments on him. (9)

Aril

They were talking among themselves, "O friend ! If we were to get such a prince (as spouse) then we would be all praise for him for many years (spans of live to come). We would embrace him to our bosom and never get separated from him. We would enjoy life by watching the beauty and charm of the beloved only. (10)

ਕਿ ਕੋ ਤਰੁਨਿ ਪੁਰੀ ਨਾਰਿ ਕੁਆਰ ਕੀ ਛਬਿ ਲਹੈ॥
ਉਡ ਲਪਤੋ ਇਹ ਸੰਗ ਯਹੇ ਚਿਤ ਮੈ ਕਹੈ॥
ਏਕ ਬਾਰ ਇਹ ਛੈਲ ਚਿਕਨਿਯਹਿ ਪਾਇਯੈ॥
ਹੋ ਜਨਮ ਜਨਮ ਯੁਗ ਕੋਰਿ ਜੁ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਇਯੈ॥ ੧੧॥

Ji ko turan pur naar koar ki chhab lehai.
Ud lapto eh sung yaho chit main kahai.
Ek bar eh chhail chikneyeh paieyo.
Ho janam janam jug karor so bal jaieyo. (11)

ਅਧਿਕ ਕੁਆਰ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾ ਬਿਲੋਕਹਿ ਆਇ ਕੈ॥
ਜੋਰਿ ਜੋਰਿ ਦ੍ਰਿਗ ਰਹੈ ਕਛੁ ਮੁਸਕਾਇ ਕੈ।
ਪਰਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਨ ਬਿਧਿ ਦਿਵਾਈ ਤੇ ਭਈ॥
ਹੋ ਲੋਕ ਲਾਜ ਕੀ ਬਾਤ ਬਿਸਰਿ ਚਿਤ ਤੇ ਗਈ॥ ੧੨॥

Adhik kuar ki prabha bilokeh aie kai.
Jore jore dig rahai kachhu muskaie kai.
Param preet tan bidhi divani te bhaiee.
Ho lok laaj ki baat bisat chit tai gaiee. (12)

ਨਰੀ ਸੁਰੀ ਕਿਨ ਮਾਹੀ ਆਸੁਰੀ ਗੰਧਬੀ॥
ਕਹਾ ਕਿੰਨਨੀ ਕੂਰ ਜਛਨੀ ਨਾਗਨੀ॥
ਲਛਮਿ ਅਦਿ ਦੂਤ ਹੇਰ ਰਹੇ ਉਰਝਾਇ ਕੈ॥
ਹੋ ਬਿਨੁ ਦਾਮਨਿ ਕੈ ਦੀਏ ਸੁ ਜਾਤ ਬਿਕਾਇ ਕੈ॥ ੧੩॥

Nari suri kin mahai asuri gandharbi.
Kaha kinarni koor jachhani nagni.
Laccham aad but hore rahai urjhaie kai.
Ho bin daman kai deesai so jaat biakie kai. (13)

If any woman or belle of the town would glance the prince by chance, than she would like to embrace him instantly (in no time). "In case I could get hold of such a youth, then I would sacrifice myself on him (praise him) for millions of years (all times to come)." (11)

Many would come to watch the prince's beauty and would smile within, by trying to meet his eyes (glance). In fact, they would get madly in love with him, being pierced by the arrows of his love and They would forget all about modesty or people's regard. (12)

Even the wives of humans, gods, demons, Shiva's musician's deities, demi-gods and snakes, including Lachhmi herself were getting enamored by seeing his charm and were all praise for him (had sold themselves without reward). (13)

ਰਹੀ ਚੰਚਲਾ ਰੀਝਯਤਿ ਪ੍ਰਭਾ ਨਿਹਾਰ ਕੈ॥
 ਪ੍ਰਾਨਨ ਲੋ ਧਨ ਧਾਮ ਦੇਤ ਸਭ ਵਾਰਿ ਕੈ॥
 ਹਸਿ ਹਸਿ ਕਹੈ ਕੁਅਰ ਜੋ ਇਕ ਦਿਨ ਪਾਇਯੈ॥
 ਹੋ ਬਹੁਰਿ ਨ ਨਯਾਰੋ ਕਇਯੋ ਹਿਯੋ ਲਗਾਇਯੋ॥ ੧੪॥
 Rehi chanchala reejhyat prabha nihar kai.
 Pranan kai dhan dham deit sabh vaar kai.
 Hass hass kahai kuar jo ek paieyai.
 Ho bohar na niaro kariou hiyai lagaieyo (14)

ਦੋਹਰਾ

ਸ੍ਰੀ ਸੁਕੁਮਾਰ ਮਤੀ ਬਹਨਿ ਤਾ ਕੀ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ॥
 ਅਪ੍ਰਮਨ ਛਬਿ ਭ੍ਰਾਤ ਕੀ ਰੀਝਤ ਭਈ ਨਿਹਾਰ॥ ੧੫॥

Dohra

Sri Sukumar mati be han ta ki raj kumar.
 Aparman chhab bhrat ki reejhat bhaiee nihar. (15)

ਚੌਪਈ

ਨਿਸੁ ਦਿਨੁ ਯੋ ਮਨ ਮਾਹਿ ਬਿਚਾਰੈ। ਕਿਹ ਬਿਧਿ ਮੋ ਸੋ ਕੁਆਰ ਬਿਹਾਰੈ॥
 ਭ੍ਰਾਤ ਲਾਜ ਮਨ ਮੈ ਜਬ ਧਰੈ। ਲੋਕ ਲਾਜ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਕਰੈ॥ ੧੬॥

Choupaiee

Nis din yo man mahai bicharai. Keh bidh mou sou kuar biharai.
 Bhrat laaj man mein jab dharai. Lok laaj ki chinta karai. (16)

ਲਾਜ ਕਰੈ ਅਰੁ ਚਿਤ ਚਲਾਵੈ॥ ਕਯੋ ਹੂੰ ਕੁਆਰ ਹਾਥ ਨਹੀ ਆਵੈ॥
 ਇਕ ਚਰਿਤ੍ਰ ਤਬ ਬਚਿਤ੍ਰ ਬਿਦਾਰਿਯੋ। ਜਾ ਤੇ ਧਰਮ ਕੁਆਰ ਕੋ ਟਾਰਿਯੋ॥ ੧੭॥
 Laj karai ar chit chalavai. Kiou hun kuar hath nehi avai.
 Ik charitar tab bachitar bichariou. Ja tai dharam kuar ko tariou. (17)

ਬੇਸ੍ਵਾ ਰੂਪ ਆਪਨੋ ਕਰਿਯੋ। ਬਾਰ ਬਾਰ ਗਜ ਮੋਤਿਨ ਜਰਿਯੋ॥
 ਹਾਰ ਸਿੰਗਾਰ ਚਾਰੁ ਤਨ ਧਾਰੇ। ਜਨ ਸਸਿ ਤੀਰ ਬਿਰਾਜਤ ਤਾਰੇ॥ ੧੮॥
 Besava roop apno kariou. Bar bar guj motian jariou.
 Haar singhar char tan dharai. Jan sai teer birajat tarai. (18)

He allured the women, by watching them. They were prepared to sacrifice their lives and wealth including buildings. They were laughing and saying, "If we were to get (hold) of the prince one day, then we would embrace him to the bosom and never get separated from him." (14)

Couplet

His Sister was called princess Sukamar Mati and she also get enamored by him by seeing his charming beauty. (15)

Choupaicee

She was always thinking in her mind day and night that the prince should have sensuous pleasure with her. But when it would come to the brother's prestige then she would consider the people's wishes (regards) as her diverting force. (16)

She was worried about her modesty (people's reaction) but her heart was also wavering, and she could not get at the prince somehow even. Then she thought of a wonderful witchcraft in her mind. Which would not spoiled the (vilify the) prince's honor. (17)

She dressed herself as a prostitute, decorating her hair, each one with pearls, with golden embellishments of the body and it appeared as if stars were looking glorious near the moon. (18)

ਪਾਤ ਚਬਾਤ ਸਭਾ ਮੈ ਅਈ। ਸਭ ਲੋਗਨ ਕੋ ਲਯੋ ਲੁਭਾਈ॥
 ਨ੍ਰਿਪ ਕਹ ਅਧਿਕ ਕਟਾਛ ਸਿਖਾਏ। ਜਾਨੁਕ ਬਿਨਾ ਸਾਇਕਨ ਘਾਏ॥ ੧੯॥
 Paan chabat sabha mein aice. Sabh logan ko liyo lubha..e.
 Nrip keh adhik katachh dikhaie. Janak bina saiekan ghaie. (19)

ਹੋਰਤ ਨ੍ਰਿਪਤ ਰੀਝਿ ਛਬਿ ਗਯੋ। ਘਾਇਲ ਬਿਨਾ ਸਾਇਕਨ ਭਯੋ॥
 ਆਜੁ ਨਿਸਾ ਇਹ ਬੋਲ ਪਠੈਹੋ। ਕਾਮ ਭੋਗ ਰੁਚਿ ਮਨਿ ਕਮੈਹੋ॥ ੨੦॥
 Heart nirpat reejh chhab geyo. Ghaiel bina saiekan bhiou.
 Aaj nisa eh bol pathaiho. Kaam hog ruchi maan kamaiho. (20)

ਬੀਤਯੋ ਦਿਵਸ ਨਿਸਾ ਜਬ ਭਈ। ਨਿਕਟਿ ਬੁਲਾਇ ਕੁਅਰ ਵਹੁ ਲਈ॥
 ਕਾਮ ਭੋਗ ਤਿਹ ਸਾਥ ਕਮਾਯੋ॥ ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਕਛੁ ਨਹੀ ਪਾਯੋ॥ ੨੧॥
 Beetiou divas nisa jab bhaiee. Nikat bulaie koar voh laiee.
 Kam bhog the sath kamaieu. Bheid abhaid kachhu nahi paiyo. (21)

ਦੋਹਰਾ

ਲਪਟਿ ਲਪਟਿ ਤਾ ਸੋ ਕੁਅਰਿ ਰਤਿ ਮਨੀ ਰੁਚਿ ਮਾਨਿ॥
 ਭ੍ਰਾਤ ਭਗਨਿ ਕੇ ਭੇਦ ਕੋ ਸਕਤ ਨ ਭਯੋ ਪਛਾਨ॥ ੨੨॥

Dohra

Lapat lapat ta so koar rati man ruch maan.
 Bhrat bhagan ke bheid ko sakal na bhiou pachhan. (22)

ਸੋਰਠਾ

ਰਮਤ ਭਯੋ ਰੁਚਿ ਮਾਨਿ ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਪਾਯੋ ਨ ਕਛੁ।
 ਛੈਲੀ ਛੁਲਯੋ ਨਿਦਾਨ ਛੈਲ ਚਿਕਨਿਯਾ ਰਾਵ ਕੋ॥ ੨੩॥

Sortha

Ramat bhiou ruch maan bheid abheid payo nu kachhu
 Chhaili chhaliou nidan chhail chikniya rav ko. (23)

She came to the King`s darbar (assembly) while chewing betel nuts and allured everyone. The Raja got attracted as she showed her delicate movements, as if he was wounded without the arrows striking him (got allured) (19)

The Raja , on seeing her charm, got enamored by her and got wounded being struck by the arrows of love. He thought to himself (in his mind), "To-night I will call her and would enjoy sexual relationship with her to my satisfaction." (20)

When the day had gone by and the night fell, the prince called her and had cohabitation with her, but could not get at the secret. (21)

Couplet

The princess had love affair with him by embracing him closely to her satisfaction. The brother could not get at the secret of her sister. (22)

Sortha

He enjoyed cohabitation with her to his satisfaction and could not get at the secret behind it. Thus the bewitching woman managed to deceive the young and delicate Raja. (23)

ਚੌਪਈ

ਬੇਸਾ ਕੈ ਭੁਖਨ ਜਬ ਧਰੈ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਕੁਅਰ ਕਲੋਲੀ ਕਰੈ॥
ਜਬ ਭਗਨੀ ਕੋ ਭੁਖਨ ਧਰਈ॥ ਲਹੋ ਨ ਕੋ ਰਾਜ ਕੋ ਕਰਈ॥ ੨੪॥ ੧॥

Choupaicee

Besava kai bhukhan jab dharai. N is din koar kalolai karai.
Jub bhagni kai bhookhan dharice. Lehai na ko raja ko karai. (24) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੌ ਬਾਰਹ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸਮਾਪਤਮ
ਸਤ੍ਰੁ ਸੁਭਮ ਸਤ੍ਰੁ॥ ੨੧੨॥ ੪੦੭੪॥ ਅਫਜ਼ੁ॥

Iti Sri Charitara pakhyane Tirya Charitarai mantri bhoop
sambadai doe sou bareh charitar samapatam.
Sat Subham sat. 212 (4074) aphjun. (Contd.)

ਦੋਹਰਾ

ਰਾਜਾ ਖੰਡ ਬੁੰਦੇਲ ਕੋ ਰੁਦ੍ਰ ਕੇਤ ਤਿਹ ਨਾਮ।
ਸੇਵ ਰੁਦ੍ਰ ਕੀ ਰੈਨਿ ਦਿਨ ਕਰਤੇ ਅਠਹੁੰ ਜਾਮ॥ ੧॥

Dohra

Raja khand bundel kou rudar ket the naam.
Save rudar ki raen din kartai athunhu jaam. (1)

ਚੌਪਈ

ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਤ ਕ੍ਰਿਤ ਮਤੀ ਤ੍ਰਿਯ ਤਾ ਕੀ॥ ਔਰ ਨ ਬਾਲ ਰੂਪ ਸਮ ਵਾ ਕੀ॥
ਤਾ ਸੋ ਨੇਹ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਕੋ ਭਾਰੋ॥ ਨਿਜੁ ਮਨ ਕਰ ਤਾ ਕੋ ਦੇ ਡਾਰੋ॥ ੨॥

Choupaicee

Sri kirat kirat mati triye ta ki. Aour na baal rup sum va ki.
Ta sou neh nirpati kou bharou. Nij man kar ta ko dei daro. (2)

Choupaiee

When she would dress us like a prostitute, she would have love affair with him day and night, but when she would dress like his sister, then no one could recognize her and follow what the Raja had been doing with her. (24)

Here the two hundred and twelfth episode of the king's & the Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pahyan is completed. All is well. (212-4074)

Couplet

The Raja of Bundel khand was known by the name of Rudar Ket and he was always engaged in the worship of Rudra during day and night (her twenty-four hours). (1)

Choupaiee

His wife was called Kirat Mati, and there was no other woman like her (in beauty). The Raja had developed great love for her and his mind was completely under her control. (2)

ਦੋਹਰਾ

ਸਰੀ ਮ੍ਰਿਗ ਨੇਤ੍ਰ ਸਰੂਪ ਅਤਿ ਦੁਹਿਤ ਤਾ ਕੀ ਏਕ॥
ਲਹਿ ਨ ਗਈ ਰਾਜਾ ਬਡੈ ਚਹਿ ਚਹਿ ਰਹੇ ਅਨੇਕ॥ ੩॥

Dohra

Sri mrig netar saroop at dohit ta ki ek.
Leh na gaiee raja badai cheh cheh rehai anek. (3)

ਇੰਦ੍ਰ ਕੇਤੁ ਛਤ੍ਰੀ ਹੁਤੋ ਚਛ ਮਤੀ ਨਹਿ ਲੀਨ॥
ਅਪਨੋ ਤੁਰਤ ਨਿਕਾਰਿ ਮਨੁ ਬੇਚਿ ਭਵਨ ਕਰ ਦੀਨ॥ ੪॥
Inder ket chhatri hutai chachh mati leh leen.
Apnai turat nikar man baich tavan kar deen. (4)

ਚੌਪਈ

ਰੈਨਿ ਦਿਵਸ ਤਿਹ ਰੂਪ ਨਿਹਾਰੈ। ਚਿਤ ਮੈ ਇਹੈ ਬਿਚਾਰੁ ਬਿਚਾਰੈ॥
ਐਸੋ ਛੈਲ ਕੈਸਹੁੰ ਪਯਯੈ। ਕਾਮ ਭੋਗ ਕਰਿ ਕਰ ਲਗੋਯੈ॥ ੫॥

Choupaiee

Raen divas teh roop niharai. Chit mein eho bichar bicharai.
Aisai chhail kaishun paiyai. Kaam bhog kr garai lagayai. (5)

ਏਕ ਸਖੀ ਕਹ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਯੋ। ਮਨ ਭਾਵਨ ਕੇ ਸਦਨ ਪਠਾਯੋ॥
ਸਹਿਚਰੀ ਤਾਹਿ ਤੁਰਤ ਲੈ ਆਈ। ਆਨਿ ਕੁਅਰ ਕਹਿ ਦਯੋ ਮਿਲਾਈ॥ ੬॥
Ek sakhi keh nikat bulaiyo. Man bhawan kai sadan pathaiyo.
Sechar tahai turat lai aiee. Aan koar keh deyo milaiee. (6)

ਅੜਿਲ

ਮਨ ਭਾਵੰਤਿ ਮੀਤ ਕੁਅਰਿ ਜਬ ਪਾਇਯੋ॥ ਦ੍ਰਿੜ ਗਹਿ ਗਹਿ ਕਰਿ ਤਾ ਕੋ ਗਰੇ ਲਗਾਇਯੋ॥
ਅਧਰਨ ਕੋ ਕਰਿ ਪਾਨ ਸੁ ਆਸਨ ਬਹੁ ਕੀਏ॥ ਹੋ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੈ ਸੋਕ ਬਿਸਰ ਸਭੈ ਦੀਏ॥ ੭॥

Aril

Man bhawan meet koar jab paiyo. Drirr geh geh kar ta ko garai laguiyo.
Aadharan ko kar paan so asan boh keeai.
Ho janam janam kai sok bisar sabhai deesai. (7)

Couplet

She had a daughter, who possessed a charming personality with deer like eyes. Many great and mighty Rajas had tried to woo her but could not win her hand so far. (3)

There was a Kashatriya by the name of Indra Ket, whom Chachh Mati (daughter) had seen once and had been enamored by his love at once (her heart was won over by him) (4)

Choupaiee

She was seeing his beauty day and night and was always thinking in her mind, that she should get him by some means and then have sensuous pleasure with him by closeting him to her bosom. (5)

So she sent for a girl-friend (lady attendant) and sent her to his house. The girl-friend brought him soon and arranged his meeting with the princess. (6)

When the princess got the paramour of her own liking. she embraced him closely to her satisfaction and by kissing his lips, she enjoyed sexual relationship with him in many ways, thus alleviating her pangs of separation of ages. (7)

ਸਿਵ ਮੰਦਿਰ ਮੈ ਜਾਇ ਭੋਗ ਤਾ ਸੋ ਕਰੈ॥
 ਮਹਾ ਰੁਦ੍ਰ ਕੀ ਕਾਨਿ ਨ ਕਛੂ ਚਿਤ ਮੈ ਧਰੈ॥
 ਜਯੋ ਜਯੋ ਜੁਰਕੈ ਖਾਟ ਸੁ ਘੰਟਾ ਬਜਾਵਹੀ॥
 ਹੋ ਪੁਰਿ ਤਵਨ ਧੁਨਿ ਰਹੈ ਨ ਜੜ ਕਛੂ ਪਾਵਹੀ॥ ੮॥

Siv mandir main jaie bhog ta so karai.
 Maha rudar ki kaan na kachhu chit mein dharai.
 Jiou jiou jurai khaat so ghanta bajavhi.
 Ho pur tavan dhun rehai na jarr kachh pavhi. (8)

ਏਕ ਦਿਵਸ ਪੁਜਤ ਸਿਵ ਨ੍ਰਿਪ ਗਯੋ ਕੈ॥
 ਸੁਤਾ ਸਹਚਰੀ ਪਿਤੁ ਪਤਿ ਦਈ ਉਠਾਇ॥
 ਜਾਇ ਰਾਵ ਕੇ ਤੀਰ ਸਖੀ ਤੁਮ ਯੋ ਕਹੋ॥
 ਹੋ ਹਮ ਪੂਜਾ ਹਯਾ ਕਰਤ ਘਰੀ ਦੈ ਤੁਮ ਰਹੋ॥ ੯॥

Ek divas pujat Siv nrip geyo aie kai.
 Suta sehchari pit prati daiee uthaie kai.
 Jaiee rav kai teer sakhi tum yo kaho.
 Ho hum puja hua karat ghari daiv tum rehai. (9)

ਦੋਹਰਾ

ਸ੍ਰੀ ਸਿਵ ਕੀ ਪੂਜਾ ਕਰਤ ਹਮਾਰੀ ਸੁਤਾ ਬਨਾਇ॥
 ਘਰੀ ਦੈਕ ਹਮ ਬੈਠਿ ਬਹੁਰਿ ਪੂਜ ਹੈ ਜਾਇ॥ ੧੦॥

Dohra

Sri Siv ki puja karat hamri suta banaie.
 Ghari davaik hum baith heya bohar puj hai jaie. (10)

ਚੌਪਈ

ਉਤੈ ਮੀਤ ਤਿਨ ਲਿਯੋ ਬੁਲਾਈ। ਕਾਮ ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਜਾਈ॥
 ਕਰਿ ਕਰਿ ਕੁਵਤਿ ਸੇਜ ਚਰਕਾਵੈ॥ ਏਕ ਹਾਥ ਤਨ ਘੰਟ ਬਜਾਵੈ॥ ੧੧॥

Choupaiee

Utai meet tin liou bulaiee. Kaam reet kar preet upjaiee.
 Kar kar kuvat sej charkavai. ek hath tan gphant bajavai. (11)

She would take him to Shiva temple and carryout cohabitation with him without having any fear of Maha Rudra (Siva) in her mind at all. She would ring the temple gong with the creaking noise of the cot (in the process). With the sound of the gong no fool could ever realize the secret of her move. (8)

One day, during the worship of Shiva by those two , the Raja happened to come there. The daughter sent her attendant to the Raja. She told her to convey to the Raja like this, "That the princess was busy in worship here, so he (Raja) should wait for two hours (sometime). (9)

Couplet

The Raja said, "Our daughter was engaged in the worship of Shiva, so we will wait here for two hours and then go for our worship (for paying obeisance). (10)

Choupaice

On the other hand the princess had called her paramour and with her sexual relationship the cot was making creaking noises, the princess with one hand started striking the gong, so that the noise of cot could not be heard by anyone else. (11)

ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਤਾ ਕੋ ਰਤਿ ਕੀਨੀ॥ ਨਿਪ ਜੜ ਧੁਨਿ ਘੰਟਾ ਕੀ ਚੀਨੀ॥
ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਕਛੁ ਨਹੀ ਪਾਯੋ। ਇਹ ਦੁਹਿਤਾ ਕਸ ਕਰਮ ਕਮਾਯੋ॥ ੧੨॥

Bhant bhant ta ko rat keeni. Nrip jarr dhun ghanta ki cheeni.
Bheid abheid kachhu nehi paiyo. Eh duhita kas karam kamaiyo. (12)

ਤਾ ਸੋ ਭੋਗ ਬਹੁਤ ਬਿਧਿ ਕੀਨੋ। ਲਪਟਿ ਲਪਟਿ ਆਸਨ ਕਹ ਦੀਨੋ॥
ਚੁੰਬਨ ਅਲਿੰਗਨ ਕੀਨੇ ਤਿਨ। ਭੇਦ ਨ ਲਹਿਯੋ ਮੂਡ ਰਾਜੈ ਇਨ॥ ੧੩॥
Ta so bhog bohat bidh keeno. Lapat lapat asan keh deeno.
Chmban alingan keeno tin. Bheid na lehio moor rajai in. (13)

ਕਾਮ ਕੇਲ ਤਾ ਸੋ ਬਹੁ ਕਿਯੋ। ਤੁਹਰੋ ਛੋਰ ਦੁਾਰ ਕਹ ਦਿਯੋ॥
ਪਠੈ ਸਹਚਰੀ ਪਿਤਾ ਬੁਲਾਇਯੋ। ਮਨ ਮੈ ਅਧਿਕ ਜਾਰ ਦੁਖ ਪਾਇਯੋ॥ ੧੪॥
Kaam kel ta so boh keeyo. Boharo chhor davar keh diyo.
Pathai sehchhari pita bulaieyo. Man main adhik jar dukh paiyo. (14)

ਯਾ ਕੋ ਪਿਤਾ ਮੋਹਿ ਗਹਿ ਲੈਹੋ। ਬਹੁਰਿ ਹਮੈ ਜਮ ਪੁਰੀ ਪਠੈਹੋ॥
ਚਿੰਤਾਤੁਰ ਬਰਹਰਿ ਕੰਪਾਵੈ॥ ਜਯੋ ਕਦਲੀ ਕਹ ਬਾਤ ਡੁਲਾਵੈ॥ ੧੫॥
Ya ko pita mohai geh laiho. Bohar hamai jam piuri pataiho.
Chintatur tharhar kampavai. Jeyo kadli keh baat dulavai. (15)

ਜਾਰ ਬਾਚ

ਚੌਪਈ

ਮੋਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਰਾਖਿ ਅਬ ਲੀਜੈ। ਨਾਹਕ ਮੁਹਿ ਨ ਅਜਾਏ ਕੀਜੈ॥
ਮੋਰੈ ਮੂੰਡਿ ਕਾਟ ਨਿਪ ਦੈਹੋ। ਕਾਪਰਦੀ ਕੋ ਕੰਠ ਚੜੈਹੈ॥ ੧੬॥

Jar baach

Choupaiee

Morai pran raakh ab leejai. Nahak mohai na ajaie keejai.
Morai moond kaat nrip deho. Kapardi kai kanth charraiho. (16)

She had her sexual-companionship in many ways, and the foolish Raja took it to be the musical sound of the gong without realizing the secret behind it, that his daughter was engrossed in such aheinousetc. (12)

She had her cohabitation in many styles by embracing him closely to her bosom. They were kissing and having their love-affair, while the foolish Raja could not make out anything about the secret move. (13)

The prince carried out her sexual relationship with him to her satisfaction and then opened the door and through her attendant called the Raja, due to which the paramour felt greatly pained at heart.(14)

The paramour had thought to himself that the Raja would catch hold of him and then kill him (dispatch him to the valley of death). Due to his worry and fear he was trembling just like a banana tree moving with the gust of wind. (15)

**The paramour said :-
Choupaiee**

"(O Princess !). Now try to save my life and do not allow it to be lost in vain. The Raja would behead me (cut off my head) and put it (the sheleton) around the neck of Shiva." (16)

ਸੁਤਾ ਬਾਚ

ਚੌਪਈ

ਤਿਨ ਕਹਿਯੋ ਤਰੁਨ ਨ ਚਿੰਤਾ ਕਰੋ। ਧੀਰਜ ਚਿਤ ਆਪਨੇ ਧਰੋ॥
ਤੇਰੋ ਅਬ ਮੈ ਪ੍ਰਾਨ ਉਬਰਿਯਹੋ। ਪਿਤ ਹੇਰਤ ਤੋ ਕੋ ਪਤਿ ਕਰਿਹੋ॥ ੧੭॥

Suta baach

Choupaiee

Tin kehau tarun na chinta kari. Dheeraj chit apnai dharo.
Tero ab mein pran ubriho. Pit heart toi ko pali kariho. (17)

ਆਪ ਪਿਤਾ ਤਨ ਜਾਇ ਉਚਰੀ। ਮੋ ਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਅਧਿਕ ਸ਼ਿਵ ਕਰੀ॥
ਨਿਜੁ ਕਰਿ ਪਕਰਿ ਮੋਹਿ ਪਤਿ ਦੀਨੋ। ਹਮ ਪਰ ਅਧਿਕ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿ ਕੀਨੋ॥ ੧੮॥

Aap pita tan jaie uchari. Mo par kirpa adhik Siv kari.
Nuj kar pukar mohai pati deeno. Hum par adhik anugreh keeno. (18)

ਚਲਹੁ ਪਿਤਾ ਤਹ ਤਾਹਿ ਦਿਖਾਉ। ਤਾ ਸੋ ਬਹੁਰਿ ਸੁ ਬਯਾਹ ਕਰਉ॥
ਬਾਹਿ ਪਕਰਿ ਰਾਜ ਕੋ ਲਯਾਈ॥ ਆਨਿ ਜਾਰ ਸੋ ਦਿਯੋ ਦਿਖਾਈ॥ ੧੯॥
Chaloh pita teh tahai dikhaouoo. Ta sou bohar so biyah karaou.
Bahi pakar raja ko leyaiee. Aan jaar sou deou dikhaiee. (19)

ਧੰਨਯ ਧੰਨਯ ਤਾ ਕੋ ਪਿਤੁ ਕਹਿਯੋ। ਕਰ ਸੋ ਕਰਿ ਦੁਹਿਤਾ ਕੋ ਗਹਿਯੋ॥
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਟਾਛ ਅਧਿਕ ਸਿਵ ਕੀਨੋ। ਤਾ ਤੇ ਬਰ ਉਤਮ ਤੁਹਿ ਦੀਨੋ॥ ੨੦॥
Dhanye dhanye ta ko pit kahiou. Kar sou kar dohita ko gchiou.
Kirpa katachh adhik Siv keeno. Ta tai bar uttam tohai deeno. (20)

ਤੁਮ ਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜੁ ਸਿਵੈ ਕੀਨੀ॥ ਹਮਹੂੰ ਆਜੁ ਤਾਹਿ ਤੁਹਿ ਦੀਨੀ॥
ਬੋਲਿ ਦਿਜਨ ਕਹ ਬਯਾਹ ਕਰਾਯੋ। ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਮੂੜ ਨਹਿ ਪਾਯੋ॥ ੨੧॥
Tum par kirpa ju Siv jai keeni. Humhun aaj tahai tuhai deeni.
Bol dijan keh bihah kariou. Bhed abheid moor neh paiyo. (21)

**The daughter (princess) then said :-
Choupaiee**

She said, "O Young man ! Do not have any worry and have patience and peace in mind. I will protect your life and in the very presence of my father. I will accept you as my spouse." (17)

The princess, going up to the father said, "Shiva had been very kind and benevolent to me and had with his own hands, handed over my spouse to me and had favored me with his benign blessings." (18)

"O dear father ! Come, I will show him to you and then get married to him. She caught hold of her father by the arm and showed her paramour to the Raja." (19)

The father thanked and praised him and taking hold of the hand of his daughter the Raja said, Shiva had been very kind and benevolent to us and had given you (princess) a noble person as your spouse." (20)

(O daughter) Lord Shiva had been very kind to you, so today I am handing you over to him. The Raja then, sent for the Brahmins, and solemnized the marriage (of the daughter). The foolish Raja could not see through the secret of all this (behavior). (21)

ਦੋਹਰਾ

ਇਹ ਚਰਿਤ੍ਰ ਤਹ ਚੰਚਲਾ ਬਯਾਹ ਜਾਰ ਸੋ ਕੀਨ॥
ਪਿਤੁ ਹੂੰ ਲੈ ਤ ਕੋ ਦਈ ਸਕਯੋ ਨ ਛਲ ਜੁੜ ਚੀਨ॥ ੨੨॥ ੧॥

Dohra

Eh charitar theh chanchala bihah jar so keen.
Pit hun lai ta ko daiee sakyo na chhal jarr cheen. (22) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੋ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੋ ਤੋਰਹ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਅਤੁ ਅਭਮ ਸਤੁ॥ ੨੧੩॥ ੪੦੯੬॥ ਅਫਜ਼ੀ॥

Iti Sri Chaitar Pakhyane Triya Charitarai mantri bhoop sambadai
doi sou tereh charitar sampatam.

Sat Subham sat. 2013 (4096) aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਚਾਂਦਾ ਸਹਰ ਬਸਤੀ ਜਹ ਭਾਰੋ। ਧਰਨੀ ਤਲ ਮਹਿ ਅਤਿ ਉਜਿਯਾਰੋ॥
ਬਿਸੁਨ ਕੇਤੁ ਰਾਜਾ ਤਹ ਰਹਈ। ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੁਚਿ ਬਤ ਖਗ ਕਹਈ॥ ੧॥

Choupaiee

Chanda sehar basat jeh bharo. Dhari tel meh ati ujjiyaro.
Bisan ket raja the rehiee. Karan dharanm such brat khag kehiee. (1)

ਸ੍ਰੀ ਬੁਦੋਲ ਮਤੀ ਤਾ ਕੀ ਤ੍ਰਿਯਾ॥ ਜਾ ਮਹਿ ਬਸਤ ਸਦਾ ਨ੍ਰਿਪ ਕੋ ਜਿਯ॥
ਸ੍ਰੀ ਗੁਲਜਾਰ ਮਤੀ ਦੁਹਿਤਾ ਤਿਹ॥ ਕਹੂੰ ਨ ਤਰੁਨਿ ਜਗਤ ਮੋ ਸਮ ਜਿਹ॥ ੨॥
Sri bundel mati ta ki triya. Ja meh basat sada nrip kai jiye.
Sri giljar mati dohita teh. Kahun na tarun jagat mein sum jeh. (2)

ਦੋਹਰਾ

ਕਿਨ ਇਕ ਤਰੁਨ ਬਿਲੋਕਿਯੋ ਅਮਿ ਰੂਪ ਕੀ ਖਾਨਿ॥
ਲੀਨੋ ਸਦਨ ਬੁਲਾਇ ਕੈ ਰਮਤ ਭਈ ਰੁਚਿ ਮਾਨਿ॥ ੩॥

Dohra

Tin ik tarun bilokaious amit roop ki khan.
Leeno sadam bulaie kai ramat bhaiee ruchi maan. (3)

Couplet

Through this deceitful action (witchcraft) the woman got married to her paramour. The father only had handed her over to him and the fool did not follow secret behind it. (22)

Here the two hundred and thirteenth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyani is completed. All is well.(213-4096)

Couplet

There was a big city by the name of Chanda which was well known everywhere. There lived a Raja called Bisan Khet there, who was well known for his conduct, duty, purity and swordsmanship. (1)

He had a wife known as Bundel Mati and the Raja's heart was always engrossed in her love. His daughter was named Gulzar Mati, who had no parallel in the world among the belles.(2)

Couplet

She saw a young man, who was extremely smart. She called him at home and enjoyed sensuous pleasure with him to her satisfaction. (3)

ਚੋਪਈ

ਤਾ ਸੋ ਲਪਟਿ ਕਰਤ ਰਸ ਭਈ। ਗ੍ਰਿਹ ਕੀ ਸੁਧਿ ਸਭਹੂੰ ਤਜਿ ਦਈ॥
ਨਿਸ ਦਿਨ ਤਾ ਸੋ ਭੋਗ ਕਮਾਵੈ। ਲਪਟਿ ਲਪਟਿ ਤਾ ਕੋ ਉਰ ਜਾਵੈ॥ ੪॥

Choupaiee

Ta sou lapat karat ras bhaiee. Greh ki sudh sab hun taj daiee.
Nis din ta sou bhog kamavai. Lapat lapat ta ko ovr java. (4)

ਦੋਹਰਾ

ਤਰੁਨ ਪੁਰਖ ਤਰੁਨੀ ਤਰਨ ਬਾਢੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਪਾਰ॥
ਲਪਟਿ ਲਪਟਿ ਆਸਨ ਕਰੈ ਹੇਰਿ ਹੇਰਿ ਮੁਖ ਯਾਰ॥ ੫॥

Dohra

Tarun paurakh taruni tarun badhi preet apar.
Lapat lapat asan karai hore hore mukh yaar. (5)

ਚੋਪਈ

ਰੈਨ ਦਿਵਸ ਤਾ ਸੋ ਰਤਿ ਕਰੈ। ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਤੇ ਚਿਤ ਮੇ ਡਰੈ॥
ਪਿਯ ਮੁਹਿ ਕਹਿਯੋ ਸੰਗਿ ਕਰ ਲੀਜੈ। ਅਵਰੈ ਦੇਸ ਪਯਾਨੋ ਕੀਜੈ॥ ੬॥

Choupaiee

Rean divas ta so rati karai. Maat pita tai chit mein darai.
Pey mohai kehioi sung kar leejai. Avrai des peyano keejai. (6)

ਦ੍ਵੈ ਬਾਜਨ ਆਰੂੜਿਤ ਹ੍ਵੈ ਹੈ। ਪਿਤੁ ਕੋ ਸਕਲ ਖਜਾਨ ਲੈਹੈ॥
ਮਨ ਭਾਵਤ ਤੋ ਸੋ ਰਤਿ ਕਰਿ ਹੋ। ਸਕਲ ਦ੍ਰੁਪ ਕੰਦ੍ਰੁਪ ਕੇ ਹਰਿ ਹੋ॥ ੭॥
Davai bajan arurrit haiv hain. Pit ko sakal khajan lai hain.
Man bhavat tou sou rati kar ho. Sakal darap kandrap ke har ho. (7)

ਭਲੀ ਭਲੀ ਤਬ ਤਾਹਿ ਬਖਾਨਿਯੋ। ਤਾ ਕੋ ਬਚਨ ਸਤਯ ਕਰਿ ਮਾਨਯੋ।
ਪਿਤੁ ਕੋ ਲੇਤ ਖਜਾਨਾ ਭਈ। ਚਾਂਦ ਛੋਰਿ ਦਫਿਨਹਿ ਗਈ॥ ੮॥
Bhali bhali tab tahai bakhaniou. Ta kai bachan satye kar mamioi.
Pit ko lait khjana bhaiee. Chanda chhor dachhaneh gaie. (8)

Choupaiee

She was enjoying his loving company by embracing him, having forgotten all about household affairs. She was having cohabitation with him by embracing him and clinging to him day and night. (4)

Couplet

Both were young man and woman, so they loved each other greatly and seeing the paramour's face, she would enjoy sexual pleasure with him in great styles. (5)

Couplet

She was having sensuous pleasure with him day and night, but was always afraid of her mother and father. One day she asked her beloved to take her away to some other land. (6)

"We will go riding to horse and take away all the wealth of the father. She said, I will enjoy sexual pleasure with you and to my heart's satisfaction, so that the pride of Kamdev (god of love) would be destroyed (thus having my passionate desires fully satisfied). (7)

Then the paramour, listening to the words of the beloved, agreed with her fully, thinking all her talk as truthful. She took possession of the father's treasure and leaving Chanda Nagar, went away to the south. (8)

ਲੇਖਤ ਇਹੈ ਭਵਨ ਮੈ ਭਈ। ਹੋ ਤੀਰਥ ਨੈਬੇ ਕੋ ਗਈ॥
 ਮਿਲਿਯੋ ਤੁਮੈ ਜਿਯਤ ਜੋ ਆਈ॥ ਜੋ ਮਰ ਗਈ ਤ ਰਾਮ ਸਹਾਈ॥
 Lekhat ehai bhavan mein bhaiee. Hou tirath navaibo ko gaiee.
 Milho tumai jiyat jou aie. Jou mar gaiee ta ram sahaiee. (9)

ਗ੍ਰਿਹ ਕੋ ਸਕਲ ਦਰਬੁ ਸੰਗ ਲੈ ਕੈ। ਉਧਰਿ ਚਲੀ ਤਾ ਸੋ ਹਿਤ ਤੈ ਕੈ॥
 ਲਪਟਿ ਲਪਟਿ ਤਾ ਸੋ ਰਤਿ ਕਰੈ। ਦ੍ਰੁਪ ਕੰਦ੍ਰੁਪ ਕੋ ਸਭ ਹੀ ਹਰੈ॥ ੧੦॥
 Greh ko sakal darab sung lai kai. Udhar chali ta sou hit tai kai.
 Lapat lapat ta sou rati karai. Derap kandrap ko sabh hi harai. (10)

ਬੀਤਤ ਬਰਖ ਬਹੁਤ ਜਬ ਭਏ। ਸਭ ਹੀ ਖਾਏ ਖਜ਼ਾਨੇ ਗਏ॥
 ਭੂਖੀ ਮਰਨ ਤਰੁਨੀ ਜਬ ਲਾਗੈ। ਤਬ ਹੀ ਛੋਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮਹੀ ਭਾਗੀ॥ ੧੧॥
 Beetat barakh bohat jab bhae. Sabh hi khaie khajano gaie.
 Bhuki maran taruni jab lagi. Tab hi chhor preetmehi bhagi. (11)

ਅੜਿਲ

ਬਹੁਰ ਸਹਰ ਚਾਂਦਾ ਮੈ ਪਹੁੰਚੀ ਆਇ ਕੈ॥
 ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੈ ਪਗਨ ਰਹੀ ਲਪਟਾਇ ਕੈ॥
 ਮੈ ਜੋ ਤੀਰਥਨ ਧਰਮ ਕਰਿਯੋ ਸੋ ਲੀਜਿਯੋ॥
 ਹੋ ਅਰਧ ਪੁੰਨਯ ਦੇ ਮੋਹਿ ਅਸੀਸਾਂ ਦੀਜਿਯੈ॥ ੧੨॥

Aril

Bohar sehar chanda mein pohnchi aie kai.
 Mat pita kai rehi lapatai kai.
 Mein jo tirathan dharam kariou so leejiou.
 Ho ardh puneu dai mohai asisan beejiou. (12)

At home, she left a note that, "She was going for visiting places of worship and having bath there. If left alive, then only I will come to meet you, but if I die, then it will depend on Lord's will." (9)

So, by taking all the wealth from home with her, she eloped with him due to her love for him. She was having great love-affair by clinging to him and thus satisfying her passionate love (thus removing all the pride of kamdev). (10)

When many years had passed and the whole wealth had been exhausted, and when the woman was reduced to penury, she left him and went away.
(11)

Aril

Then she came back to Chanda Nagar and embraced (the parent's feet) both the mother and father. She said, " Whatever religious functions I had carried out at those places of pilgrimage. I would pass on that to you. Then you may pass on half the reward of that to me, along with your blessings." (12)

ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਐਸੇ ਬਚਨ ਗੀਝਿ ਰਾਜਾ ਰਹਿਯੋ॥
 ਧੰਨਯ ਧੰਨਯ ਦੁਹਿਤਾ ਕੋ ਨਾਰਿ ਸਹਿਤ ਕਹਿਯੋ॥
 ਤੀਰਥ ਸ਼ਕਲ ਅਨਾਇ ਮਿਲੀ ਮੁਹਿ ਆਇ ਕੈ॥
 ਹੋ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੈ ਪਾਪਨ ਦਯੋ ਮਿਟਾਇ ਕੈ॥ ੧੩॥
 Sunn sunn aisai bachan reejh raja rehiou.
 Dhanya dhanye dohita ko naar sehat kehiou.
 Tirath sakal anaie mili moh aie kai.
 Ho janam kai papan diou mitaie kai. (13)

ਦੋਹਰਾ

ਭੋਗ ਪ੍ਰਥਮ ਕਰੀ ਜਾਰ ਤਜ ਤਹੀ ਪਹੁੰਚੀ ਆਇ॥
 ਭੇਦ ਮੂੜ ਨਿਪ ਨ ਲਹਿਯੋ ਲਈ ਗਰੇ ਸੋ ਲਾਇ॥ ੧੪॥ ੧॥

Dohra

Bhog pratham kar jaar taj tahi pahunchi aie.
 Bheid moor nrip na laihou laiee garai so laie. (14) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੋ ਚੌਦਹ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਸਮਾਪਤਮ ਅਤੁ ਸੁਭਾਮ ਸਤੁ॥ ੨੧੪॥ ੧੪੧੦॥ ਅਛਜੁ॥

Iti Sri Charitar pakhyane triya Charitrai mantri bhoop sambadai
 doi sou chodas charitar samaptam.
 Sat Subham sat. 214 (4110) aphjun. (Contd.)

ਦੋਹਰਾ

ਦੀਛਨ ਕੋ ਰਾਜ ਬਡੋ ਸੰਭਾ ਨਾਮ ਸੁ ਬੀਰ॥
 ਔਰੰਗ ਸਾਹ ਜਾ ਸੋ ਸਦਾ ਲਰਤ ਰਹਤ ਰਨਧੀਰ॥ ੧॥

Dohra

Dachhin ke raja bado sambha naam so beer.
 Aourang sah ja so sada larat rahat randheer. (1)

On hearing these words, the Raja was greatly pleased and praised his daughter thanking holy places of worship, thus alleviating all my sins of life." (13)

Couplet

First she had enjoyed sensuous pleasure with her paramour and then she came back home, after deserting him. But the foolish Raja could not see through her secret move and embraced her lovingly. (14)

‘

Here the two hundred and fourteenth eposide of the King's & Minister's dialouge regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (214-4110)

Couplet

There was a mighty Raja in the south with the name of Sambha, who was always at logger-heads with Aurangzeb. (1)

ਚੌਪਈ

ਸੰਭਾ ਪੁਰ ਸੋ ਨਗਰ ਇਕ ਤਹਾ। ਰਾਜ ਕਰਤ ਸੰਭਾ ਜੁ ਜਹਾ॥
ਇਕ ਕਵਿ ਕਲਸ ਰਹਤ ਗ੍ਰਿਹ ਵਾ ਕੈ। ਪਰੀ ਸਮਾਨ ਸੁਤਾ ਗ੍ਰਿਹ ਤਾ ਕੈ॥ ੨॥

Choupaiee

Sambha pur so nagar ik taha. Raj karat sambha ju jaha.
Ik kavi kalas rehata greh va kai. Pari saman suta greh ta kai. (2)

ਜਬ ਸੰਭਾ ਤਿਹ ਰੂਪ ਨਿਹਾਰਿਯੋ। ਇਹੈ ਆਪਨੇ ਚਿਤ ਬਿਚਾਰਿਯੋ॥
ਯਾ ਕੋ ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਗਹਿ ਤੋਰੋ। ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਹਮ ਨ ਕਛ ਛੋਰੋ॥ ੩॥
jab sambha teh roop nuhariou. Ehai apnai chit bichario.
Ya ko bhali bhanti geh toro. Brahmani hum na kachh chhoru. (3)

ਏਕ ਸਹਚਰੀ ਤਹਾ ਪਠਾਈ॥ ਤਰੁਨਿ ਕੁਅਰਿ ਤਨ ਬਾਤ ਜਤਾਈ॥
ਆਜੁ ਨਿਪਤਿ ਕੇ ਸਦਨ ਸਿਧਾਰੋ। ਲਪਟਿ ਲਪਟਿ ਤਿਹ ਸੰਗ ਬਿਹਾਰੋ॥ ੪॥
Aek sehchari taha taha pathaiee. Tarun kaur tan baat jataiee.
Aaj nirpat kai sadan sidhare. Lapat lapat the sung biharo. (4)

ਤਰੁਨਿ ਕੁਅਰਿ ਮਨ ਮੈ ਯੋ ਕਹੀ। ਹਮਰੀ ਬਾਤ ਧਰਮ ਕੀ ਰਹੀ॥
ਹਾ ਭਾਖੈ ਤੋ ਧਰਮ ਗਵਾਉ। ਨਾਹਿ ਕਰੇ ਬਾਧਿ ਘਰ ਜਾਉ॥ ੫॥
Tarun kuar men mein yo kehi. Hamari baat dharam ki rehi.
Ha bhakhe tou dharam gavaouoo. Nahai karai badh ghar jauoo. (5)

ਤਾ ਤੇ ਜਤਨ ਐਸ ਕਛੁ ਕਰਿਯੋ। ਧਰਮ ਰਾਖਿ ਮੂਰਖ ਕਹ ਮਰਿਯੋ॥
ਨਾਹਿ ਨਾਮ ਪਾਪੀ ਸੁਨਿ ਲੈਹੋ। ਖਾਟਿ ਉਠਾਇ ਮੰਗਾਇ ਪਠੈਹੋ॥ ੬॥
Ta tai jatan ais kachh kariou. Dharam rakh moorakh keh mario.
Nahai naam papi soon leho. Khat uthaie mangaie pathaih. (6)

ਤਬ ਤਿਨ ਕਹਿਯੋ ਬਚਨ ਸਹਚਰੀ ਸੁਨਿ। ਪੂਜਨ ਕਾਲਿ ਜਾਊਗੀ ਮੈ ਮੁਨਿ॥
ਤਹ ਹਰੀ ਆਪੁ ਨਿਪਤਿ ਤੁਮ ਔਯਹੁ। ਕਾਮ ਭੋਗ ਮੁਹਿ ਸਾਥ ਕਮੇਯਹੁ॥ ੭॥
Tab tum kahiou bachan sehchari sunn. Pujan kaal jaugi mein muni.
Teg rehi ap nirap tum aeyhu. Kaam bhog muhi sath kamehu. (7)

Choupaiee

The was a town, called Sambhapur, where Raja Sambha was ruling. There was a great post, living with him, who had a fairy-like daughter. (2)

When Sambha saw her charm, he thought to himself. "I shall catch hold of her with great passion and carry out cohabitation with her (till I am tired) to my satisfaction. Even if my wife (Brahmin's wife) were to come there, I shall not let her go." (3)

The Raja, then sent a lady-attendant, and conveyed his heart's desire, to that girl. The attendant explained to her that she should go to the Raja's place and enjoy sensuous pleasure with him by embracing and clinging to him. (4)

The young belle thought to herself that :by so doing, her modesty (moral values) was being impaired (affected). By saying 'Yes' to the proposal, my moral values will be lost but by saying 'no' to the offer, she would be taken away in chains." (5)

So she thought of acting in such a manner as to protect her modesty (moral values) and then kill the foolish Raja. "When the sinful Raja would hear my negative reply then I would be taken away by lifting me along with the cot." (6)

Then she told the attendant, "Listen to me ! Tell the Raja that I shall be going for Shiva's to-morrow, and there O Raja ! You also come there and then enjoy sexual pleasure pleasure with me there." (7)

ਭੋਰ ਭਯੋ ਪੂਜਨ ਸਿਵ ਗਈ। ਨਿਪਹੂੰ ਤਹਾ ਬੁਨਾਵਤ ਭਈ॥
ਉਤੈ ਦੁਸਮਨਨ ਦੂਤ ਪਠਾਯੋ। ਸੰਭਹਿ ਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਨ ਕੀ ਘਾਯੋ॥ ੮॥

Bhor bhiou pujan siv gaiee. Nirphun taha bulavat bhaiee.
Utai dusmanan doot pathaiyo. Sambhe mirat savan ki ghayo. (8)

ਜਬ ਹੀ ਫੌਜ ਸਤਰ ਕੀ ਧਈ। ਅਬਲਾ ਸਾਹਿਤ ਨਿਪਤਿ ਗਹਿ ਲਈ॥
ਨਿਰਖਿ ਰੂਪ ਤਾ ਕੋ ਲਲਚਯੋ॥ ਭੋਗ ਕਰਨ ਤਾ ਸੋ ਚਿਤ ਭਾਯੋ॥ ੯॥
Jab hi fauj satar ki dhaiee. Abla sehat nirpat geh laiee.
Nirakh roop ta ko lalchaieou. Bhog karan ta chit bhayo. (9)

ਦੋਹਰਾ

ਤਰੁਨ ਕਲਾ ਤਰੁਨੀ ਤਰੈ ਅਧਿਕ ਕਟਾਫ ਦਿਖਾਇ॥
ਮੂੜ ਮੁਗਲ ਕੈ ਆਤਮਾ ਛਿਨ ਮ ਲਯੋ ਚੁਰਾਇ॥ ੧੦॥

Dohra

Tarun kala taruni tabi adhik katachh dikhaie.
Moor mughal ko atma chhin main leyo churaie. (10)

ਚੌਪਈ

ਅਧਿਕ ਕੰਫ ਤਬ ਤਾਹਿ ਪਿਵਈ। ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਤਾਹਿ ਗਰੇ ਲਪਟਾਈ॥
ਦੋਊ ਏਕ ਖਾੜ ਪਰ ਸੋਏ। ਮਨ ਕੇ ਮੁਗਲ ਸਗਲ ਦੁਖ ਖੋਏ॥ ੧੧॥

Choupaiee

Adhik kaif tab tahai pivaiee. Boh bidh tahai garai laptaiee
Douo ek khat par soiai. Man kai mughal sagal dukh khoiai. (11)

ਦੋਹਰਾ

ਨਿਰਖਿ ਮੁਗਲ ਸੋਯੋ ਪਰਿਯੋ ਕਾਢਿ ਲਈ ਕਰਵਾਰਿ॥
ਕਾਟਿ ਕੰਠ ਤਾ ਕੋ ਗਈ ਅਪਨੋ ਧਰਮ ਉਬਾਰਿ॥ ੧੨॥

Dohra

Nirakh mughal soiyo kadh laiee karvari.
Kaat kanth ta ko gaiee apnai dharam udar. (12)

In the morning, she went for Shiva's worship and called the Raja also there. then she sent an emissary to his enemy saying "that Sambha should be killed like a dog." (8)

When the enemy troops launched an attack then the Raja along with the wife were captured. On seeing the beauty of the girl the enemy also get allured and thought in his mind of having cohabitation with that woman. (9)

Couplet

When the woman, called Tarun kala, made all sorts of coquettish overtures she enamored the heart of the mughal in no time. (10)

Choupaiee

She gave him lot of wine and embraced him nicely by clinging to him. Both of them then slept on a cot, the mughal forgot all his pangs and afflictions. (11)

Couplet

When the girl saw the mughal asleep, she took out a sword , and cut his throat, thus saving her modesty, she went away. (12)

ਚੰਚਲਾਨ ਕੈ ਚਰਿਤ੍ ਕੋ ਚੀਨਿ ਸਕਤ ਨਹਿ ਕੋਇ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਸਨ ਰੁਦ੍ਰਾਇ ਸਭ ਸੁਰ ਸੁਰਪਤਿ ਕੋਊ ਹੋਇ॥ ੧੩॥ ੧॥
 Chanchalan kai charitar ko cheen sakal neh koiai.
 Braham bisan rudarad sabh sur surpat kouoo hoiai. (13) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੋ ਪੰਦਰਹ ਚਰਿਤ੍ ਸਮਾਪਤਮ
 ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ॥ ੨੧੫॥ ੪੧੨੩॥ ਅਫਜੂ॥

Iti Sri Charitara pakhyane Tirya Charitarai mantri bhoop
 sambadai doi sou pandreh charitar samapatam.
 Sat Subham sat. 215 (4123) aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਜੋਗੀ ਇਕ ਗਹਬਰ ਬਨ ਰਹਈ। ਚੇਟਕ ਨਾਥ ਤਾਹਿ ਜਗ ਕਹਈ॥
 ਏਕ ਪੁਰਖ ਪੁਰ ਤੇ ਨਿਤੀ ਖਾਵੈ। ਤਾ ਤੋ ਤ੍ਰਾਸ ਸਭਨ ਚਿਤ ਆਵੈ॥ ੧॥

Choupaiee

Jogi ik gehbar ban rehaiee. Chetak nath tahai jag kehaiee.
 Ek purkh pur tai niti pavai. Ta tai tras sabham chit avai. (1)

ਤਹਾ ਕਟਾਛਿ ਕੁਅਰਿ ਇਕ ਰਾਨੀ। ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾ ਨ ਜਾਤ ਬਖਾਨੀ॥
 ਸੁੰਦਰਿ ਸਕਲ ਜਗਤ ਤੇ ਰਹਈ। ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤ ਸਭ ਕਹਈ॥ ੨॥
 Taha katachh kuar ik rani. Ja ki prabha na jaat bakhani.
 Sunder sakal jagart te rahaiee. Beid sastar simmrit sabh kehaiee. (2)

ਤਾ ਕੋ ਨਾਥ ਅਧਿਕ ਡਰ ਪਾਵੈ। ਏਕ ਪੁਰਖ ਤਿਹ ਨਿਤ ਖਵਾਵੈ॥
 ਚਿਤ ਕੇ ਬਿਖੈ ਤ੍ਰਾਸ ਅਤਿ ਧਰੈ। ਮੇਰੋ ਭਛ ਜੁਗਿਸ ਮਤਿ ਕਰੈ॥ ੩॥
 Ta ko nath adhik dar pavai. Ek purkh teh nit khavavai.
 Chit ke bikhai tras at dharai. Merai bachh jugis mat karai. (3)

ਤਬ ਰਾਨੀਹਸਿ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ। ਸੁਨ ਰਾਜਾ ਪਾਨਨ ਤੇ ਪਯਾਰੇ॥
 ਐਸੇ ਜਤਨ ਕਯੋ ਨਹੀਂ ਕਰੀਯੋ। ਪ੍ਰਜਾ ਉਬਾਰਿ ਜੋਗਿਯਹਿ ਮਰੀਯੋ॥ ੪॥
 Tab rani hass bachan ucharai. Sunn raja pranan tai paryarai.
 Aiso jatan kiyo nahi kariou. Parja ubar jogiyo mariou. (4)

No one had been able to grasp the secret of a woman's mind and her game plan including the gods like Brahma, Vishnu and Shiva or even Indra. (13)

Here the two hundred and fifteenth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyani is completed. All is well. (215-1423)

Choupaiee

There was a Yogi, living in a thick jungle, who was called Chetak Nath by all. He used to eat one man daily from the town. so all were afraid of him at heart. (1)

There used to be (live) a queen there by the name of Katachh Koer, whose beauty was beyond description. She was the most charming beauty of the world and possessed deep Knowledge of Vedas, Shastras and Smritis. (2)

Her spouse was afraid of the Yogi so he used to give him one man daily for his food. He was having great fear in heart lest he may eat him even one day. (3)

Then the queen said mockingly, "O dearest Raja ! Listen Why not make some effort (take some steps) to kill the yogi and thus save our subjects." (4)

ਰਾਜਾ ਤਨ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਉਚਾਰਿਯੋ। ਅਭਰਨ ਸਕਲ ਅੰਗ ਮੈ ਧਾਰਿਯੋ॥
 ਬਲਿ ਕੀ ਬਹੁਤ ਸਮਗ੍ਰੀ ਲਈ। ਅਰਧ ਰਾਤੀ ਜੋਗੀ ਪਹਿ ਗਈ॥ ੫॥
 Raja tan eh bhant uchariou. Abharan sakal ang mein dhariou.
 Bal ki bohat samigri laiee. Ardh ratri jogi peh gaiee. (5)

ਭਛ ਭੋਜ ਤਿਹ ਪ੍ਰਥਮ ਖਵਾਯੋ। ਅਧਿਕ ਮਦਯ ਲੈ ਬਹੁਰਿ ਪਿਵਾਯੋ॥
 ਬਹੁਰਿ ਆਪੁ ਹਸਿ ਬਚਨ ਉਚਾਰੈ॥ ਹੇ ਆਈ ਹਿਤ ਭਜਨ ਤਿਹਾਰੈ॥ ੬॥
 Bachho bhog teh pratham khavaiyo. Adhik madriya lai bohar pivaiyo.
 Bohar aap has bachan uchrai. Ho aiee hit bhajan tiharai. (6)

ਦੋਹਰਾ

ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਤਛਤ ਪੁਰਖ ਸੋ ਮੁਹਿ ਪ੍ਰਥਮ ਬਤਾਇ॥
 ਬਹੁਰਿ ਅਧਿਕ ਰੁਚਿ ਮਾਨਿ ਕਰਿ ਭੋਗ ਕਰੋ ਲਪਟਾਇ॥ ੭॥

Dohra

Jeh bidh tum bhachhat purakh so mohai pratham pataie.
 Bohar adhik ruchi maan kar bhog karo laptaiee. (7)

ਜਬ ਜੋਗੀ ਐਸੋ ਸੁਨਿਯੈ ਫੂਲ ਗਯੋ ਮਨ ਮਾਹਿ॥
 ਆਜ ਬਰਾਬਰ ਸੁਖ ਕਹੂੰ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਤਲ ਮੈ ਨਾਹਿ॥ ੮॥
 Jab jogi aiso suniyo phul geyo man mahai.
 Aaj brabar sukh kahun tal mein nahi. (8)

ਚੌਪਈ

ਭਰਭਰਾਇ ਨਾਢਾ ਉਠ ਭਯੋ। ਰਾਨਿਯਹਿ ਸੰਗ ਆਪੁਨੇ ਲਯੋ॥
 ਗਹਿ ਬਹਿਯਾ ਮਨ ਹੈ ਹਰਖਾਯੋ॥ ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਕਛੁ ਨਹੀ ਪਾਯੋ॥ ੯॥

Choupaiee

Bharbaraie thadha uth bhiou. Raniyeh sung aapnai leyo.
 Geg behyo man mein harkaiyo. Bheid abheid kachh neh paiyo. (9)

So after saying all this to the Raja, she embellished herself with various ornaments on her person. She took all the material for the sacrificial offering and went to the Yogi at midnight. (5)

First she gave him food to eat and then gave him lot of wine to drink. Then she said with laughter. "I have come to have cohabitation with you." (6)

Couplet

First explain to me the way (details) you manage to eat a man and then enjoy sensuous pleasure with me to your satisfaction. (7)

When the Yogi heard these words, he felt puffed up in his mind and said, "There was no bliss greater than to-day's bliss on the surface of Earth." (8)

Choupaiee

Then he suddenly got up and took the queen along with himself. Taking her arm in hand, he was greatly at heart but he did not grasp the secret of all this. (9)

ਬਡੇ ਕਰਾਹ ਬਿਲੋਕਤ ਭਯੋ। ਸਾਤ ਭਾਵਰਨਿ ਤਾ ਪਰ ਲਯੋ॥
ਰਾਨੀ ਪਕਰਿ ਤਾਹਿ ਤਹ ਡਾਰਿਯੋ। ਜੀਵਤ ਹੁਤੇ ਭੁੰਜਿ ਕਰਿ ਮਾਰਿਯੋ॥ ੧੦॥

Bado karah bilokat bhiou. Saat bhavran ta par leyo.
Rani pakar tahai teh dariou. Jivat huto bhunj kar mariou. (10)

ਦੋਹਰਾ

ਆਪਨੇ ਆਪ ਬਚਾਇ ਕੋ ਭੁੰਨਿ ਜੋਗਿਯਹਿ ਦੀਨ॥
ਲੀਨੀ ਪ੍ਰਜਾ ਉਬਾਰਿ ਕੈ ਚਰਿਤ ਚੰਚਲਾ ਕੀਨ॥ ੧੧॥ ੧॥

Dohra

apne ap bachaie kai bhun jogeyeh deen.
leeni parja ubar kai charit chanchala keen. (11) (1)

**ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰੀ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੋ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ
ਸੁਭਮ ਸਤੁ॥ ੨੧੬॥ ਅਫਜ਼ੁ॥**

**Iti Sri Charitar pakhyane Tirya Charitarai mantri bhoop
sambadai doi sou solah charitar samapatam.
Sat Subham sat. 216 (4134) aphjun. (Contd.)**

ਦੋਹਰਾ

ਫੈਲਕੂਸ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਕੈ ਸੁਰ ਸਿਕੰਦਰ ਪ੍ਰਭ।
ਸੰਬਰਾਇ ਲਾਜਤ ਨਿਰਖਿ ਸੀਰਤਿ ਸੁਰਤਿ ਸਪੂਤ॥ ੧॥

Dohra

Phailkoos patash kai sur sikander poot.
Sambrar lajat nirakh sirat surat sapoot. (1)

ਚੌਪਈ

ਰਾਜ ਸਾਜ ਜਬ ਹੀ ਤਿਨ ਧਰਿਯੋ। ਪ੍ਰਥਮ ਜੰਗ ਜੰਗਿਰ ਸੋ ਕਰਿਯੋ॥
ਤਾ ਕੋ ਦੇਸ ਛੀਨਿ ਕਰਿ ਲੀਨੋ। ਨਾਮੁ ਸਿਕੰਦਰ ਸਾਹ ਕੋ ਕੀਨੋ॥ ੨॥

Choupaiee

Raj saj jab hi tin dhariou. Pratham jung jangir sou kariou.
Ta ho des cheen kar leeno. Naam Sikandar sah ko keeno. (2)

There she saw a huge cauldron and he took seven circumambulations of that. Then the queen caught hold of him and threw him into the cauldron and burnt him alive in that boiling cauldron.(10)

Couplet

Saving herself, the woman arranged to burn the yogi. Thus with this magic spell, the woman managed to save the subjects. (11)

Here the two hundred and sixteenth episode of the King & Minister's dialouge regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (216-4134)

Couplet

The King Phailkoos, had a son name Sikander (Alexander) who was a great warrior. Even Kamdev was feeling ashamed of himself on seeing his charming beauty. (1)

Choupaiee

When he took up the reins of kingdom, he fought his first battle against Jangir. He usurped his kingdom and then called himself (Sikandar Shah) Alexander king. (2)

ਬਹੁਰਿ ਸਾਹ ਦਾਰਾ ਕੋ ਮਾਰਿਯੋ। ਹਿੰਦੁਸਤਾ ਕੋ ਬਹੁਰਿ ਪਧਾਰਿਯੋ॥
 ਕਨਕਬਜਾ ਏਸਰ ਕੋ ਜਿਨਿਯੋ। ਸਾਮੁਹਿ ਭਯੋ ਤਾਹਿ ਤਿਹ ਝਿਨਿਯੋ॥ ੩॥
 Bohar sah dara kou mariou. Hindusta ko bohar padhariou.
 Kanak baja eisvar ko janiou. Samuhe bheyo tahai tehi jhiniou. (3)

ਦੋਹਰਾ

ਪ੍ਰਥਮ ਸੁਤਾ ਰੂਮੀਨ ਕੀ ਕੀਯੋ ਬਯਾਹ ਬਨਾਇ॥
 ਬਹੁਰਿ ਕਰੋਜਿਸ ਕੀ ਸੁਤਾ ਬਰੀ ਮਿਰਦੰਗ ਬਜਾਇ॥ ੪॥

Dohra

Pratham suta runeem ki kiou biah banaie.
 Bohar kanojis ki suta bari mirdang bajaiye. (4)

ਅੜਿਲ

ਬਹੁਰਿ ਦੇਸ ਨੇਪਾਲ ਪਯਾਨੋ ਤਿਨ ਕਿਯੋ॥
 ਕਸਤੂਰੀ ਕੋ ਮ੍ਰਿਗਨ ਬਹੁਤ ਬਿਧਿ ਗਹਿ ਲਿਯੋ॥
 ਬਹੁਰਿ ਬੰਗਾਲਾ ਕੀ ਦਿਸਿ ਆਪੁ ਪਧਾਰਿਯੋ॥
 ਹੋ ਆਨਿ ਮਿਲਯੋ ਸੋ ਬਚਯੋ ਅਰਯੋ ਤਿਹ ਮਾਰਿਯੋ॥ ੫॥

Aril

Bohar desh nepal piyano tin kiou.
 Kasturi kai mirgan bohar bidh geh liyo.
 Buhar bangala ki dis aap padhariou.
 Ho aan milio so bachiou ariou teh mariou. (5)

ਜੀਤ ਬੰਗਾਲਾ ਛਾਜ ਕਰਨ ਪਰ ਧਾਇਯੋ॥
 ਤਿਨੋ ਜੀਤਿ ਨਾਗਰ ਪਰ ਅਧਿਕ ਰਿਸਾਇਯੋ॥
 ਏਕਪਾਦ ਬਹੁ ਹਨੈ ਸੂਰ ਸਾਵਤ ਬਨੇ॥
 ਹੋ ਜੀਤਿ ਪੁਰਬਹਿ ਕਿਯੋ ਪਯਾਨੋ ਦਛਿਨੇ॥ ੬॥
 Jeet bangala chhaj karan par dhariou.
 Tino jeet nagar par adhik risaieou.
 Ehpada boh henai soor savat banai.
 Ho jeet proobeh kiou peyano bachhinai. (6)

Then he killed the king Dara and then advanced towards India (Hindustan). First he gained victory over the Raja of Kankubaj (Aishvarj) and defeated everyone who opposed him. (3)

Couplet

So he got married to the daughter of the Raja of Rome and then with the best of drums, he got married to the daughter of Raja of Kanauj. (4)

Aril

Then he went towards Nepal and caught hold of many deer with the aroma of Kasturi. Then he went towards Bengal. Whosoever joined him was saved, but whosoever opposed him was killed. (5)

Having gained victory over Bengal, then he attacked 'Chhaj Karan', and after winning over him, he came towards Nagar with great fury. Then he killed many great warriors in Kerala. He advanced towards the south having gained victories in the East. (6)

ਛਪੇ ਛੰਦ

ਝਾਰਿ ਖੰਡਿਯਨ ਝਾਰਿ ਚਮਕਿ ਚਾਦਿਯਨ ਸੰਘਾਰਿਯੋ॥
ਬਿਦੁਭ ਦੋਸਿਯਨ ਬਾਰਿ ਖੰਡ ਬੁੰਦੋਲ ਬਿਦਾਰਿਯੋ॥
ਖੜਗ ਪਾਨਿ ਗਹਿ ਖੇਹ ਖੁਨਿਸ ਖੰਡਿਸਨ ਬਿਹੰਡਿਯੋ॥
ਨਿਪ ਸੂਰਬੀਰ ਸੁੰਦਰ ਸਰਸ ਮਹੀ ਦਈ ਮਹਿ ਇਸਨ ਗਹਿ॥
ਦਫਨਹਿ ਜੀਤਿ ਪਟਨ ਉਪਟਿਸੁ ਕਿਯ ਪਯਾਨ ਪੁਨਿ ਪਸਚਮਹਿ॥ ੭॥

Chhapai Chhand

Jhar khandieun jhar chamak chandiun saghariou.
Bidarab desiyan bar khand bundel bidariou.
Kharag pan geh khet khunis khandisan bahindiou.
Pun marasatar tilang darourh til kar khandiou.
Nrip surdip sunder saras mahi daiee meh isan geh.
Dachhneh jeet paan uptis kiou peyan puni pasachmeh. (7)

ਅੜਿਲ

ਬਰਬਰੀਨ ਕੋ ਜੀਤਿ ਬਾਹੁ ਸਾਲੀਨ ਬਿਹੋਡਿਯੋ॥
ਗਰਬ ਅਰਬ ਕੋ ਦਾਹਿ ਸਰਬ ਦਰਬਿਨ ਕੋ ਢੰਡਿਯੋ॥
ਅਰਬ ਖਰਬਿ ਰਿਪੁ ਚਰਬਿ ਜਰਬਿ ਛਿਨ ਇਕ ਮੈ ਮਾਰੇ॥
ਹੋ ਹਿੰਗੁਲਾਜ ਹਬਸੀ ਹਰੇਵ ਹਲਬੀ ਹੀਨ ਡਾਰੇ॥ ੮॥
Barbreen ko jeet bah saleen bihandiou.
Garab arab ko dahai sarab darbeen ko dandiou.
Arab kharab rip charab jarab chhin ik meh merai.
Ho hinglaj habsi harev halbi han darai. (8)

ਮਗਰਬੀਨ ਕੋ ਜੀਤਿ ਸਰਬ ਗਰਬਿਨ ਕੋ ਮਾਰਿਯੋ॥
ਸਰਬ ਚਰਬਿਯਨ ਚਰਬਿ ਗਰਬਿ ਗਜਨੀ ਕੋ ਗਾਰਿਯੋ॥
ਮਾਲਨੇਰ ਮੁਲਤਾਨ ਮਾਲਵਾ ਬੀਸ ਕਿਯੋ॥
ਹੋ ਦੁੰਦਭਿ ਜੀਤ ਪ੍ਰਤੀਚੀ ਦਿਸਿ ਜੈ ਕੋ ਦਿਯੋ॥ ੯॥
Magarbeen ko jeet sarab gaebin ko mariou.
Sarab charbiyan charab garab gajni kai gariou.
Malner multan malwa bas kiou.
Ho dundubhjeet parteechi disjai ho diou. (9)

Chhapai Chhand

Then he defeated the people of Jharkhand and then getting enraged he killed the people of Chand Nagar. Then burning the resident of Bidarbha land, he destroyed the warriors of Bundel Khad. Then Becoming furious with rage and wielding his sword, Then he cut into pieces people of Maharashtra, Tilang and Deavar Lands. Having won over lands of warrior kings he gave it back to them. Having won over the south and after destroying Paten (town) then he launched an attack on western side. (7)

Aril

Having won over Barbra land, he destroyed the people of Salivahan land. Then destroying completely the Arab land, he punished the rich people. Then he crushed countless enemies and killed them after giving many sufferings to them. Then he killed people of Hinglaj, Harbash, Haraiv and Halab lands in no time. (8)

Having gained victory in the west, he killed all arrogant people. He crushed many powerful kings and then suppressed the pride of Ghazin. Then he took over possession of Malner, Multan and Malwa lands. Thus he sounded the drums of victory having won the Western land. (9)

ਦੋਹਰਾ

ਤੀਨਿ ਦਿਸਾ ਕੋ ਜੀਤਿ ਕੋ ਉਤਰ ਕਿਯੋ ਪਯਾਨ॥
ਸਬ ਦੇਸੀ ਰਾਜਾਨ ਲੈ ਦੈ ਕੋ ਜੀਤ ਨਿਸਾਨ॥ ੧੦॥

Dohra

Teen disa ko jeet kai utar kiyo piyan.
Sabh desi rajan lai dai kai jeet nisan. (10)

ਦੇਸ ਦੇਸ ਕੈ ਏਸ ਸਭ ਅਪਨੀ ਅਪਨੀ ਸੈਨ॥
ਜੋਰਿ ਸਿਕੰਦਰ ਸੋ ਚੜੇ ਸੁਰ ਸਰਸ ਸਭ ਅੰਨ॥ ੧੧॥

Des des kai ais sabh apni apni sain.
Jori Sikander sw charrai sur sabh ain. (11)

ਭੁਜੰਗ ਛੰਦ

ਚੜੇ ਉਤਰਾ ਪੰਥ ਕੇ ਬੀਰ ਭਾਰੇ। ਬਜੇ ਘੋਰ ਬਦ੍ਰਿਤ ਭੇਰੀ ਨਗਾਰੇ॥
ਪ੍ਰਿਥੀ ਚਾਲ ਕੀਨੋ ਦਸੋ ਨਾਗ ਭਾਗੇ। ਭਯੋ ਸੋਰ ਭਾਰੇ ਮਹਾ ਰੁਦ੍ਰ ਜਾਗੇ॥ ੧੨॥

Bhujang Chhand

Charrai utra panth kai beer bharai.
Baj ai ghor baditar bheri nagarai.
Prithi chal keeno daso naag bhagai.
Bheou sor bharo maha rudar jagai. (12)

ਚੌਪਈ

ਪ੍ਰਥਮਹਿ ਜਾਇ ਬਲਖ ਕੋ ਮਰਿਯੋ। ਸਹਿਰ ਬਖਾਰਾ ਬਹੁਰਿ ਉਜਰਿਯੋ॥
ਤਿਬਿਤ ਜਾਇ ਤਲਬ ਕੋ ਦੀਨੋ। ਜੀਤਿ ਦੇਸ ਅਪਨੇ ਬੀਸ ਕੀਨੋ॥ ੧੩॥

Choupaiee

Prathmeh jaie balakh ko mariou. Sehar bukhara bohar ujariou.
Tibit jaie talab ko deeno. Jeet des apno bass keeno. (13)

Couplet

Having won over three sides, he moved towards the North. Having won over kings of all lands, he took them along with him (giving them victory treaties).
(10)

Then all the warrior kings with great pomp and show joined Alexander in attacking further areas.(11)

Bhujang Chhand

All the great warrior kings of the North launched an attack and war drums were sounded. The Earth trembled and the elephants in all directions fled away. There were lot of noisy scenes , which disturbed the meditation of Rudra (Shiva).
(12)

Choupaiee

First he took over the Balakh land and then destroyed Bukhara town. Then he entered Tibet and challenged them, then took charge of that land. (13)

ਅੜਿਲ

ਕਾਸ਼ਮੀਰ ਕਸਿਕਰ ਕਬੁਜ ਕਾਬਲ ਕੋ ਕੀਨੋ॥
ਕਸਟਵਾਰ ਕੁਲੂ ਕਲੂਰ ਕੋਠਲ ਕਹ ਲੀਨੋ॥
ਕਾਬੋਜ ਕਿਲਮਾਕ ਕਠਿਨ ਪਲ ਮੈ ਕਟਿ ਡਾਰੈ॥
ਹੋ ਕੋਟ ਚੀਨਿ ਕੇ ਕਟਕ ਹਨੇ ਕਰਿ ਕੋਪ ਕਰਾਰੇ॥ ੧੪॥

Aril

Kashmir kasikar kabuj labul ko keeno.
Kasatwar kulukalur kaithal leeno.
Kamboj kilmak kathin pal mein kat darai.
Ho kot cheen kai katak hanai kar kop kararai. (14)

ਦੋਹਰਾ

ਬਹੁਰਿ ਚੀਨਿ ਮਾਚੀਨ ਕੋ ਦਿਸਿ ਕੋ ਕਿਯੋ ਪਯਾਨ॥
ਲੋ ਲੋਡੀ ਰਾਜਾ ਮਿਲਿਯੋ ਸਾਹ ਸਿਕੰਦਰਹਿ ਆਨਿ॥ ੧੫॥

Dohra

Bohar cheen macheen ki dis ko kiou piyan.
Lai lodhi raja miliou sah Sikanclreh aan. (15)

ਜੀਤਿ ਚੀਨਿ ਮਾਚੀਨ ਕੋ ਬਸਿ ਕੀਨਿ ਦਿਸਿ ਚਾਰਿ॥
ਬਹੁਰਿ ਸਮੁੰਦ ਮਾਪਨ ਨਿਮਿਤ ਮਨ ਮੋ ਕੀਯੋ ਬਿਚਾਰਿ॥ ੧੬॥

Jeet cheen macheen ko bas keeni dis chaar.
Bohar samund mapan nimit man mein kiou bichar. (16)

Aril

He had controlled Kashmir, Kashgar, Kamboj, Kabul. Kashatwar, Kulu, Kaloore, Kaithal, etc. and destroyed the warriors of Kamboj, Kilmak, etc in no time and getting enraged killed many troops of China as well. (14)

Couplet

Then he moved towards the direction of China Macheen and then the Raja met Alexander, along with his daughter. (15)

Having gained victory over China Macheen he had control over all the ten directions. Then he thought of gaining control of the oceans. (16)

ਅੜਿਲ

ਵੁਲੰਦੋਜਿਯਨ ਜੀਤਿ ਅੰਗਰੋਜਿਯਨ ਕੋ ਮਾਰਯੋ॥
ਮਛਲੀ ਬੰਦਰ ਮਾਰਿ ਬਹੁਰਿ ਹੁਗਲਿਯਹਿ ਉਜਾਰਿਯੋ॥
ਕੋਕ ਬੰਦਰ ਕੋ ਜੀਤਿ ਗੁਆ ਬੰਦਰ ਹੂੰ ਲੀਨੋ॥
ਹੋ ਹਿਜਲੀ ਬੰਦਰ ਜਾਇ ਬਿਜੈ ਦੁਦੰਭਿ ਕਹ ਦੀਨੋ॥ ੧੭॥

Aril

Valundejieun jeet angrejiyan ko mariou.
Machhli bunder maar bohar hugliyah ujariou.
Kok bunder ko jeet gua bander hoon leeno.
Ho hijli bunder jaice bijai clundabh keh deeno. (17)

ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ੍ਰਨ ਮਾਪਿ ਪ੍ਰਿਥੀ ਤਲ ਕੋ ਗਯੋ॥
ਜੀਤਿ ਰਸਾਤਲ ਸਾਤ ਸ੍ਵਰਗ ਕੋ ਮਗ ਲਿਯੋ॥
ਇੰਦ੍ਰ ਸਾਥ ਹੂੰ ਲਰਿਯੋ ਅਧਿਕ ਰਿਸਿ ਨਾਨਿ ਕੋ॥
ਹੋ ਬਹੁਰਿ ਪ੍ਰਿਥੀ ਕਲ ਮਾਤ ਪ੍ਰਗਟਿਯੋ ਆਨਿ ਕੋ॥ ੧੮॥

Saat samundran maap prithi tal ko geyo.
Jeet rasatal saat swarag ko mag liou.
Inder sath hun lariou adhik ris thaana kai.
Ho bohar prithi talmajh pragtiou aan kai. (18)

ਦੋਹਰਾ

ਲੋਕ ਚੰਦ੍ਰਹੰਸ ਬਸ ਕਿਯੋ ਜੀਤਿ ਪ੍ਰਿਥੀ ਸਭ ਲੀਨ॥
ਬਹੁਰਿ ਰੁਸ ਕੇ ਦੇਸ ਕੀ ਓਰ ਪਯਾਨੋ ਕੀਨ॥ ੧੯॥

Dohra

Lok chodhun bas keesai jeet prithi sabh leen.
Bohar roos kai des ki aur payano keen. (19)

Aril

After winning the French, he defeated the Britishers. After winning over the bombay harbor, he plundered the Hugli barbour. After winning the kok harbour, he controlled the Goa harbor. Then he sounded the drums of victory in the High harbour. (17)

After gaining victory over seven seas, he went to the Netherlands. After winning all the Netherlands, he advanced towards the heavens and fought against Indra with great fury and then again appeared on the horizon of Earth. (18)

Couplet

After gaining victories on Earth, he was controlling all the fourteen words (the whole Universe) and then proceeded towards Russia. (19)

ਚੌਪਈ

ਬੀਰਜ ਸੈਨ ਰੂਸ ਕੋ ਰਾਜਾ। ਜਾ ਤੇ ਮਹਾ ਰੁਦ੍ਰ ਸੋ ਭਾਜਾ॥
ਜਬ ਤਿਨ ਸੁਨਯੋ ਸਿਕੰਦਰ ਆਯੋ। ਆਨਿ ਅਗਮਨੋ ਜੁਧ ਮਚਾਯੋ॥ ੨੦॥

Choupaiee

Beeraj sain roos ko raja. Ja tai maha rudar so bhaja.
Jab tin sunyo Sikander aiey. Aan agmanai judh machaiou. (20)

ਤਾਹਾ ਜੁਧ ਗਾੜੋ ਮਾਚਿਸੋ। ਬਿਨੁ ਬ੍ਰਿਣ ਏਕ ਸੁਭਟ ਨਹਿ ਬਚਿਯੋ॥
ਹਾਰਿ ਪਰੋ ਇਕ ਜਤਨ ਬਨਾਯੋ। ਦੇਤ ਹੁਤੋ ਇਕ ਤਾਹਿ ਬੁਲਾਯੋ॥ ੨੧॥
Taha judh garrai at machiou. Bin brin ek subhat neh bachiou.
Haar parai ik jatan banaieyo. Dait huto ik tahsi bulaieyo. (21)

ਦੋਹਰਾ

ਕੁਹਨ ਪੋਸਤੀ ਤਨ ਧਰੇ ਆਵਤ ਕੁਯੋ ਬਜੰਗ॥
ਜਨੁਕ ਲਹਿਰ ਦਰਿਯਾਰ ਤੇ ਨਿਕਸਿਯੋ ਬਡੋ ਨਿਹੰਗ॥ ੨੨॥

Dohra

Kohan posti tan dharai avat bhiou bajumg.
Janak lehar dariaye tai niksiou bado nihang. (22)

ਚੌਪਈ

ਜੋ ਕਬਹੂੰ ਕਰੋ ਕੋ ਬਲ ਕਰੈ॥ ਹਾਥ ਭਏ ਹੀਰਾ ਮਲਿ ਡਰੈ॥
ਜਹਾ ਕੂਦਿ ਕਰਿ ਕੋਪ ਦਿਖਾਵੈ। ਤੇਨੰ ਠੋਰ ਕੂਪ ਪਰਿ ਜਾਵੈ॥ ੨੩॥

Choupaiee

Jo kabhun kar ko bal karai. Haath bhaie heera mal darui.
Jaha kud kar kop dikhavai. Taunai thour koop par javai. (23)

Choupaiee

Biraj Sain was the king of Russia, who had routed even Maha Rudra (Shiva). when he heard about the advancement of Alexander, he came forward to meet him in the battlefield. (20)

A fierce battle was fought there and not even a single warrior was caped without being wounded. when they were about to be defeated they made another effort and called one demon, who was living there. (21)

Couplet

Wearing an old arm our on the body, the demon came to the battlefield. It seemed as if a large crocodile had emerged from the great waves of the river. (22)

Choupaiee

When he used to make use of the force of hands, then he would crush the diamond with his hands and wherever he jumped up with rage, a pit would be dug up. (A Crator was created). (23)

ਦੋਹਰਾ

ਏਕ ਗਦਾ ਕਰ ਮੈ ਧਰੋ ਔਰਨ ਫਾਂਸੀ ਪਾਸ॥
ਪਾਚ ਸਹਸ੍ਰ ਸ੍ਵਾਰ ਤੇ ਮਾਰਤ ਤਾ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸ॥ ੨੪॥

Dohra

Ek gada kar mein dharai aouran phasi pras.
Pach sehasar savar te marat ta kou tras. (24)

ਚੌਪਈ

ਜਾ ਕੋ ਐਚ ਗਦਾ ਕੀ ਮਾਰੋ। ਤਾ ਕੋ ਮੂੰਡ ਫੋਰਤ ਹੀ ਡਾਰੋ॥
ਰਿਸ ਭਰਿ ਪਵਨ ਬੇਗਿ ਜਯੋ ਧਾਵੋ। ਪਤਨੁ ਜਯੋ ਛਤ੍ਰਿਯਨ ਭਜਾਵੈ॥ ੨੫॥

Choupaiee

Ja ko aich gada ki marai. Ta ko moond pher hi darai.
Ris bhar pavan beigjiou dhavai. Patran jaiou chhatriyan bhajavai. (25)

ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਤਿਨ ਬੀਰ ਖਪਾਏ। ਮੋ ਪਹਿ ਤੇ ਨਹਿ ਜਾਤ ਗਨਾਏ॥
ਜੋ ਤਿਨ ਕੇ ਨਾਮਨ ਹਯਾ ਧਰਿਯੋ। ਏਕ ਗ੍ਰੰਥ ਇਨਹੀ ਜੋ ਭਰਿਯੋ॥ ੨੬॥

Bhant bhant tin bar khapaie. Mo peh te neh jaat ganaie
Jo tin ke naman hoya dhariou. Ek granth inhi ko bhariou. (26)

ਮਤ ਕਰੀ ਤਾ ਕੋ ਪਰ ਡਾਰਿਯੋ। ਸੋ ਤਿਨ ਐਚ ਗਦਾ ਸੋ ਮਰਿਯੋ॥
ਜੋ ਕੋਊ ਸੁਭਟ ਤਵਨ ਪਰ ਧਾਵੈ। ਏਕ ਚੋਟ ਜਮ ਲੋਕ ਪਠਾਵੈ॥

Mat kari ta ko par dariou. So tin aiee gada so mariou.
Jo kouoo subhat tavan par dhavai. Ek chot jum lok pathavai. (27)

ਰਨ ਤੇ ਏਕ ਪੈਗ ਨਹੀ ਭਾਜੈ। ਠਾਢੈ ਬੀਰ ਖੇਤ ਮੈ ਗਾਜੈ॥
ਅਧਿਕ ਰਾਵ ਰਾਜਨ ਕੋ ਮਾਰਿਯੋ। ਕਾਪਿ ਸਿਕੰਦਰ ਮੰਤ੍ਰ ਬਿਚਾਰਿਯੋ॥ ੨੮॥

Run tai ek paig neh bhajai. Thadai beer khet mein gajai.
Adhik rav rajan ko mariou. Kaap Sikander mantar bichariou. (28)

Couplet

He was armed with a mace in one hand, while in the other hand he had a noose and an axe. His fear alone would kill five thousand troops. (24)

Choupaice

Whosoever was struck by him with his mace, his head would be torn apart. When he would move around with fury like the wind, then he would take away (fly off) all the Kashatriyas like the leaves. (25)

He had tired out (destroyed) all the various warriors, whose number is beyond me to enumerate. If their names repeated, then a huge Granth would be written with that. (26)

Then an intoxicated elephant was let loose on him (to fight against him) and he hit him with his mace with great force. If any warrior tried to attack him, he would send him to the valley of death with one stroke only. (27)

He was not retracing even one step backwards from the battlefield. He was roaring in the battlefield like a great warrior. He had killed many Rajas and princes., then Alexander (out of rear) trembled and thought to himself. (28)

ਦੋਹਰਾ

ਸ੍ਰੀ ਦਿਨਨਾਥ ਮਤੀ ਤਰੁਨਿ ਸਾਹ ਚੀਨ ਕੇ ਦੀਨ॥
ਸੋ ਤਾ ਪਰ ਧਾਵਤ ਭਈ ਭੇਸ ਪੁਰਖ ਕੋ ਕੀਨ॥ ੨੯॥

Dohra

Sri dinnatth mati tarun sah cheen ke deen.
So ta par dhavat bhavet bhes purakh ko keen. (29)

ਚੌਪਈ

ਪਹਿਲੇ ਤੀਰ ਤਵਨ ਕੋ ਮਾਰੈ॥ ਬਰਛਾ ਬਹੁਰਿ ਕੋਪ ਤਨ ਡਾਰੈ॥
ਤਮਕਿ ਤੇਗ ਕੋ ਘਾਇ ਪ੍ਰਹਰਯੋ। ਗਿਰਿਯੋ ਭੁਮਿ ਜਾਨੁ ਹਰਿ ਡਰਿਯੋ॥ ੩੦॥

Choupaiee

Pehlai teer tavan ko marai. Barchha bohar kop tan jharai.
Tamak teg kai ghaie parhariou. Giriou bhoom jaan han dariou. (30)

ਭੂ ਪਰ ਗਿਰਿਯੋ ਨਾਚਿ ਉਠਿ ਭਯੋ। ਤਾ ਕੋ ਪਕਰਿ ਕੰਠ ਤੇ ਲਯੋ॥
ਸੁੰਦਰ ਬਚਨ ਅਧਿਕ ਤਿਹ ਚੀਨੋ। ਮਾਰਿ ਨ ਦਈ ਰਾਖਿ ਤਿਹ ਲੀਨੋ॥ ੩੧॥

Bhu par giriou thadh uth bhiou.

Ta ko pakar kánth tai liou.

Sunder bachan adhik teh cheeno.

Maar na daiee rakh teh leeno. (31)

ਤਾ ਕਾ ਪਕਰਿ ਰੁਸਿਯਨ ਦਯੋ। ਆਪ ਉਦਿਤ ਰਨ ਕੋ ਪੁਨਿ ਭਯੋ॥
ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਅਰਿ ਅਮਿਤ ਸੰਘਾਰੋ। ਜਨੁ ਦਮੁ ਪਵਨ ਪ੍ਰਚੰਡ ਉਖਾਰੈ॥ ੩੨॥

Ta keh pakar roosiyen diou. Aap udit run ko pun bhiou.

Bhant bhant ari amit sangharai.

Jan drum pavan parchand ukharai. (32)

Couplet

A woman, named DinNath Mati, whom the king of China had presented to Alexander, in the guise of a man, launched an attack on him suddenly. (29)

Choupaiee

At first, she shot an arrow at him with great fury and then attacked him (his body) with a spear, followed by an attack with the sword the sword, with which he fell down on ground, as if he was almost dead. (30)

After falling down on the ground, he rose up (got up) again, and caught hold of the woman from the neck and seeing her beautiful body, did not kill her and let her off. (31)

He handed her over to the Russians and he himself got ready to fight again. He killed many warriors in various ways. It appeared as if a gust of wind had uprooted the trees. (32)

ਸਵੈਯਾ

ਕਾਤੀ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਕਸੇ ਕਟਿ ਮੈ ਭਟ ਭਾਰੀ ਭੁਜਾਨ ਕੋ ਭਾਰ ਭਰੇ ਹੈ॥
ਭੂਤ ਭਵਿਖਯ ਭਵਾਨ ਸਦਾ ਕਬਹੂੰ ਰਨ ਮੰਡਨ ਤੇ ਨ ਟਰੇ ਹੋ॥
ਭਰਿ ਪਰੇ ਨਹਿ ਭੀਰ ਭੇ ਭੁਪਤਿ ਲੈ ਲੈ ਭਲਾ ਭਲੀ ਨਾਂਤਿ ਅਰੈ ਹੈ॥
ਤੇ ਇਨ ਬੀਰ ਮਹਾ ਰਨਧੀਰ ਸੁ ਹਾਰਿ ਹਜ਼ਾਰ ਅਨੇਕ ਹਰੇ ਹੈ॥ ੩੩॥

Swaiyya

Kati kirpan kasai kut mein bhat bhari bhujan kou bhar bharai hai.
Bhoot bhavikheye bhavan sada kabhun run mandal tai na tarai hai.
Bheer parai neh bheer tal bhoopat lai lai bhala bhali bhant arai hai.
Tai in beer maha randhir so haak hajar anek harai hai. (33)

ਚੌਪਈ

ਤਬ ਹੀ ਸਾਹ ਸਿਕੰਦਰ ਡਰਿਯੋ। ਬੋਲਿ ਅਰਸਤੁ ਮੰਤ੍ਰ ਬਿਚਾਰਿਯੋ॥
ਬਲੀ ਨਾਲ ਕੋ ਬੋਲਿ ਪਠਾਯੋ। ਚਿਤ ਮੈ ਅਧਿਕ ਤ੍ਰਾਸ ਉਪਜਾਉ॥ ੩੪॥

Choupaiee

Tab hi sah Sikander dariou. Bol arastu mantar bichariou.
Bali nas ko bol palhaiou. Ehit mein adhik tras upjaiou. (34)

ਅੜਿਲ

ਜੋ ਤੁਮ ਹਮ ਕੋ ਕਹੋ ਤੇ ਹਯਾ ਤੇ ਭਾਜਯੋ।
ਰੂਸ ਸ਼ਹਿਰ ਕੇ ਭੀਤਰਿ ਜਾਇ ਬਿਰਾਜਿਯੋ॥
ਗੋਲ ਬਯਾਬਾਨੀ ਮੈ ਸਭ ਹੀ ਕੋ ਮਾਰਿ ਹੈ।
ਹੋ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਮੁੰਡਲ ਕੋਟ ਉਸਾਰਿ ਹੈ॥ ੩੫॥

Aril

Jo tum hum ko kaho to heya tai bhajiye.
Roos sehar kai bheetar jaie briajiyai.
Gol beyabani mein sabh hi ko maar hai.
Ho kaat kaat mundan kai kot usar hai. (35)

Swaiyya

With daggers, swords tied to their waists, the warriors were full of zeal and strength and they had never retraced their steps from the battlefield either in the past, present or future times. in times of distress these Rajas were never frightened, rather they would take up their positions with steadfastness, so this mighty warrior had killed many warriors by challenging them. (33)

Choupaiee

then Alexander got worried and frightened and sent for Aristokle for consultations. due to the great fear at heart, the demon Bali Naas was called. (34)

Aril

"If you agree, then I shall flee from her and abide in town in Russia. This mirage of maroosthali deception would take out our life (by running of maroosthali deception would take out our life (by running around) and will make a fort of the (beheaded) cut off heads. (35)

ਦੋਹਰਾ

ਬਲੀ ਨਾਸ ਜੋਤਕ ਬਿਖੈ ਅਧਿਕ ਹੁਤੇ ਪਰਬੀਨ।
ਧੀਰਜ ਦੀਯਾ ਸਕੀਦਾਰਹਿ ਬਿਜੈ ਆਪਨੀ ਚੀਨ॥ ੩੬॥

Dohra

Bali nasjotak bikhai adhik huto purbeen.
Dheeraj diya Sakendreh bijai apni cheen. (36)

ਚੌਪਈ

ਬਲੀ ਨਸ ਹਜਰਤਿਹਿ ਉਚਾਰੋ॥ ਤੁਮਹੂੰ ਆਪੁ ਕਮੰਦਹਿ ਡਾਰੋ॥
ਤੁਮਰੇ ਬਿਨਾ ਜੀਤਿ ਨਹਿ ਹੋਈ। ਅਮਿਤਿ ਸੁਭਟ ਧਾਵਹਿ ਮਿਲਿ ਕੋਈ॥ ੩੭॥

Choupaiee

Bali naa hqiarteh ucharo. Tumhun aap kamandeh daro.
Tumrai bina jeet neh hoiee. Amit subhat dhavah mil koiee. (37)

ਦੋਹਰਾ

ਸੁਨਤ ਸਿਕੰਦਰ ਇਹ ਬਚਨ ਕਰਿਯੋ ਤੈਸੋਈ ਕਾਮ॥
ਕਮੰਦ ਡਾਰਿ ਤਾ ਕੋ ਗਰੇ ਬਾਧ ਲਿਆਇਯੋ ਧਾਮ॥ ੩੮॥

Dohra

Sunat Sikander eai bachan kariou tai soiee kaam.
Kamand daar ta kai garai bandh liaiou dham. (38)

ਅੜਿਲ

ਭੋਜਨ ਸਾਹਿ ਭਲੀ ਬਿਧਿ ਤਾਹਿ ਖਵਾਇਯੋ॥
ਬੰਧਨ ਤਾ ਕੇ ਕਾਟਿ ਭਲੇ ਬੈਠਾਇਯੋ॥
ਛੂਟਤ ਬੰਧਨ ਭਜਯੋ ਤਹਾ ਕੀ ਗਯੋ॥
ਹੋ ਆਨ ਲੋਡਿਯਾਹਿ ਬਹੁਰਿ ਸਿਕੰਦਰ ਕੋ ਦਯੋ॥ ੩੯॥

Aril

Bhojan sahai bhali bidh tahai khavaiou.
Bandhan ta kai kaat bhalai baithaiyo.
Chootat badhan bhajiou taha hi ko geyo.
Ho aan lodiyeh bohar Sikander kou deyo. (39)

Couplet

Bali Nass was an expert in astrology, so predicting his success, he gave Alwxander great solace. (36)

Choupaiee

Bali Nass told the king to place a noose himself around his neck as in without this is carry could not gained, even though many warriors were to launch an attack. (37)

Couplet

So hearing these words, Alexander functioned accordingly and putting a noose around his neck, brought him in chains to his place. (38)

Aril

The king fed him nicely, and cutting off his chains, he was made to relax. After gaining freedom from bondage, he rushed to his place and brought the woman and handed her over to Alexander.(39)

ਦੋਹਰਾ

ਤਾ ਕੋ ਕੂਪ ਬਿਲੋਕ ਕੋ ਹਜ਼ਰਤਿ ਰਹਿਯੋ ਲੁਭਾਇ॥
ਲੈ ਅਪੁਨੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕਰੀ ਢੋਲ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਬਜਾਇ॥ ੪੦॥

Dohra

Ta ko roop bilok kai hajrat rehio lubhaie.
Lai apni istri kari dhol mirdang bajaie. (40)

ਬਹੁਰਿ ਜਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੁਹਾਵੈ। ਦਿਵਸ ਬੇਰਿਯਨ ਖੜਗ ਬਜਾਵੈ॥
ਕਰ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੇਰੀ ਲਈ ਔਰ ਬੇਗਮਨ ਛੋਰਿ॥ ੪੧॥
Bohar jaha amrit suniyo geou tavan ki aur.
Kar Istri cheri leyi aur begman chhor. (41)

ਚੌਪਈ

ਜੁ ਤ੍ਰਿਯ ਰੈਨਿ ਕੋ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੈ। ਦਿਵਸ ਬੇਰਿਯਨ ਖੜਗ ਬਜਾਵੈ॥
ਐਸੀ ਤਰੁਨਿ ਕਰਨ ਜੋ ਪਰਈ। ਤਿਹ ਤਜਿ ਔਰ ਕਵਨ ਚਿਤ ਕਰਈ॥ ੪੨॥

Choupaiee

Jo triye raen kou saij suhavai. Divas bairiyan kharag bajavai.
Aisi tarun karan jo paraiee. Teh taj aour kavan chit kariee. (42)

ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਤਾ ਸੋ ਰਤਿ ਠਾਨੀ। ਦੇਰੀ ਤੇ ਬੇਗਮ ਕਰਿ ਜਾਨੀ॥
ਤਾ ਕੋ ਸੰਗ ਆਪੁਨੇ ਲਯੋ। ਆਬਹਯਾਤ ਸੁਨਯੋ ਤਹ ਗਯੋ॥ ੪੩॥
Bhant bhant ta so rati thaani. Cheri te begam karjani.
Ta ko sung apnai leiou. Abehayat suniyo teh geyo. (43)

ਦੋਹਰਾ

ਜਹ ਤਾ ਕੋ ਚਸਮਾ ਹੁਤੋ ਤਹੀ ਪਹੁਚੋ ਜਾਇ॥
ਮਕਰ ਕੁੰਟ ਜਹ ਡਾਰੀਯੋ ਮਛਲੀ ਹੋਇ ਬਨਾਇ॥ ੪੪॥

Dohra

Jeh ta kou chasma huto tehi pohchai jaie.
Makar kuntjeh dariou machhli hoiai banaie. (44)

Couplet

On seeing the beauty of the woman, Alexander got enamored by her and made her his wife with the beating of drums and mirdang. (40)

Then he moved towards the direction of Amrit-Kund (Fountain of Nectar). So he made the attendant as his wife, leaving the other queens. (41)

Choupaiee

The woman who would glorify one's bed at night while during daytime wield the sword, is really worthwhile and on having such a woman as one's wife, why should one think of another woman ? (42)

He enjoyed sensuous pleasure with her in many ways and made her a queen from the (lady) attendant. He took her along with him and then reached the place having the nectar. (43)

Couplet

Where the fountain of elixir was sited, he reached that place. In this tank, if we were to throw a crocodile (in it), it would look like a fish. (44)

ਚੌਪਈ

ਇੰਦ੍ਰ ਦੇਵ ਤਬ ਮੰਤ੍ਰ ਬਤਾਯੋ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਹ ਸਿਕੰਦਰ ਪਾਯੋ॥
ਅਜਰ ਅਮਰ ਮਨੁਖਯ ਜੋ ਹੈ ਹੈ। ਜੀਤਿ ਸੁ ਲੋਕ ਚੰਦਹੁ ਨੈਹੈ॥ ੪੫॥

Choupaiee

Inder dev tab mantar bataiyo. Amrit sah Sikander paiyo.
Ajar amar manukheh jo havai hui. Jeet so lok chodhun laihai. (45)

ਦੋਹਰਾ

ਤਾ ਤੇ ਯਾ ਕੋ ਕੀਜਿਯੋ ਕਛੁ ਉਪਚਾਰ ਬਨਾਇ॥
ਜਿਤਯੋ ਜਰਾ ਤਨ ਜੜ ਰਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਿਯੋ ਨ ਜਾਇ॥ ੪੬॥

Dohra

Ta te yah keejiyeh kachhu upchar banaie.
Jitiou jara tanjarr rehai amrit piyo na jaie. (46)

ਅੜਿਲ

ਹੇਤਾ ਨਾਮ ਅਪਛਰਾ ਦਈ ਪਠਾਇ ਕੋ॥
ਬਿਰਧ ਰੂਪ ਖਗ ਕੋ ਧਰਿ ਬੈਠੀ ਅਇ ਕੋ॥
ਏਕ ਪੇਖ ਤਨ ਰਹਿਯੋ ਨ ਤਾ ਕੋ ਜਾਨੀਯੈ॥
ਹਾ ਜੋ ਤਨ ਲਹਿਯੋ ਨ ਜਾਇ ਘ੍ਰਿਣਾ ਜਿਯ ਠਾਨੀਯੈ॥ ੪੭॥

Aril

Rambha naam apchhra daiee pathaie kai.
Biradh roop khag ko dhar baithi aie kai.
Ek pankh tan rehiou na ta ko janiou.
Ho ja tan lehiou na jaie ghrina jeh thaaniou. (47)

ਦੋਹਰਾ

ਜਬੋ ਸਿਕੰਦਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੋ ਪੀਵਨ ਲਗਯੋ ਬਨਾਇ॥
ਗਲਤ ਅੱਗ ਪੰਛੀ ਤਬੋ ਨਿਰਖਿ ਉਠਿਯੋ ਮੁਸਕਾਇ॥ ੪੮॥

Dohra

Jabai Sikander amrit ko pivan lagiyo banaie.
Galat ang panchhi tabai nirakh uthiou muskaie. (48)

Choupaiee

Then the gods informed Indra Dev (god) that Alexander king had found the nectar (elixir). "If man became immortal, then he could gain victory over the whole Universe (over the fourteen words)." (45)

Couplet

So we must find out a solution to this problem, so that the body of this foolish man becomes old and he could not could not partake of this elixir (amrit) (46)

Aril

Then Indra sent the fairy, called Rambha, who came near the kind, assuming the form of an old bird without having any wings left. But one could not look at the body of this bird, as one's mind gets repulsed on seeing it. (47)

Couplet

When Alexander was about to drink that nectar (amrit) , then the bird with rotten body laughed. (48)

ਚੌਪਈ

ਪੂਛਿਯੋ ਤਾਹਿ ਪੰਛਿਯਹਿ ਜਾਈ। ਕਯੋ ਤੇ ਹਸਯੋ ਹੇਰਿ ਮੁਹਿ ਭਾਈ॥
ਸਕਲ ਬਿਥਾ ਬਹੁ ਮੋਹਿ ਬਤੈਯੋ। ਹਮਰੇ ਦਿਤ ਕੋ ਤਾਪ ਮਿਟੈਯੋ॥ ੪੯॥

Choupaiee

Puchhiou tahai panchhich jaiee.
Kiou tai hassiou hare mohai bhaiee.
Sakal birtha voh mohai bataiyai.
Hamrai chit ko taap mitaiyai. (49)

ਪੰਛੀ ਬਾਚ

ਦੋਹਰਾ

ਪਛ ਏਕ ਤਨ ਨ ਰਹਿਯੋ ਰਕਤ ਨ ਰਹਿਯੋ ਸਰੀਰ॥
ਤਨ ਨ ਛੂਟਤ ਦੁਖ ਸੋ ਜਿਯਤ ਜਬ ਤੇ ਪਿਯੋ ਕੁਨੀਰ॥ ੫੦॥

Panchhi baach

Dohra

Pachh ek tan na rehiou rakat na rehiou sarir.
Tan na chhutat dukh so jiyat jab tai piye kuneer. (50)

ਚੌਪਈ

ਭਲਾ ਭਯੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਯਹ ਪੀਹੋ। ਹਮਰੀ ਭਾਤਿ ਬਹੁਤ ਦਿਨ ਜੀਹੈ॥
ਸੁਨਿ ਏ ਬਚਨ ਸਿਕੰਦਰ ਡਰਿਯੋ। ਪਿਯਤ ਹੁਤੇ ਮਧੁ ਪਾਨ ਨ ਕਰਿਯੋ॥ ੫੧॥

Choupaiee

Bhala bhiou amrit yeh pihai. Hamri bhant bohat din jeehai.
Sunn aie bachan Sikander dariou. Piyat hutai madh paan na kariou. (51)

ਦੋਹਰਾ

ਅਛਲ ਛੈਲ ਛੈਲੀ ਛਲਯੋ ਇਹ ਚਰਿਤ੍ਰ ਕੋ ਸੰਗਿ॥
ਸੁ ਕਬਿ ਕਾਲ ਤਬ ਹੀ ਬਯੋ ਪੂਰਨ ਕਥਾ ਪ੍ਰਸੰਗਿ॥ ੫੨॥ (੧)

Dohra

Achhal chhail chheli chhaliyo eh Charitar kai sung.
So kab kaal tab hi bhiou puran katha parsang. (52) (1)

Choupiee

Then alexander went to the bird and asked him, "Brother ! Why did you laugh on seeing me. Please tell me the whole story (truth) to alleviate my suffering of the mind. (49)

The bird then said Couplet

"There are no wings left on my body, nor there is any blood circulating within me. Neither death envelops me as such I am leading a miserable life since the time I have taken this useless (water) elixir. (50)

Choupaiee

So it would be better, if you drink this nectar so that you may live longer like me. Alexander got frightened on hearing these words. So he did not drink it, whereas he was about to take it. (51)

Couplet

thus the woman deceived the person (Alexander) who could not be duped with her witchcraft. The poet Kaal has started that this anecdote come to an end after that (incident). (52)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੋ ਸਤਰਹ ਚਰਿਤ੍ ਸਮਾਪਤਮ
ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ॥ ੨੧੭॥ ੪੧੭॥ ਅਫਜ਼ੁ॥

Iti Sri Charitara pakhyane Tirya Charitarai mantri bhoop
sambadai doi sou satrah charitar samapatam.
Sat Subham sat. 217 (4186) aphjun. (Contd.)

ਦੋਹਰਾ

ਮਸਹਦ ਕੋ ਰਾਜਾ ਬਡੋ ਚੰਦ੍ਰ ਕੇਤੁ ਰਣਧੀਰ॥
ਦੁਾਰ ਪਰੇ ਜਾ ਕੈ ਰਹੈ ਦੇਸ ਦੇਸ ਕੇ ਬੀਰ॥ ੧॥

Dohra

Mashad ko raja badō chander keit randhir.
Dwar parai ja kai rehai des des kai beer. (1)

ਅੜਿਲ

ਸੀਸ ਧੁਜ ਅਰੁ ਰਵਿ ਕੇਤ ਪੂਤ ਤਾ ਕੇ ਭਏ॥
ਜਿਨ ਸਮ ਸੁੰਦਰ ਸੂਰ ਨ ਲੋਕ ਤਿਹੂੰ ਠਏ॥
ਰਹੀ ਪ੍ਰਭਾ ਤਿਨ ਅਕਿ ਜਗਤ ਮੈ ਛਾਇ ਕੈ॥
ਹੋ ਹਰੈ ਤਾ ਕੇ ਸੀਸ ਸੂਰ ਰਹੇ ਮਿਡਰਾਇ॥ ੨॥

Aril

Sas dhuj ar rav ket poot ta kai bhaie.
Jin sum sunder soor na lok tehun thaie.
Rehi prabha tin adhik jagat mein chhaie kai.
Ho havai ko sas sur rehai midraie kai. (2)

ਦੋਹਰਾ

ਸ੍ਰੀ ਦਿਨ ਕੇਤੁ ਮਤੀ ਰਹੈ ਨ੍ਰਿਪ ਕੀ ਬਾਲ ਅਪਾਰ॥
ਅਧਿਕ ਤੇਜ ਤਾ ਕੋ ਰਹੈ ਕੋਊ ਨ ਸਕਤਿ ਨਿਹਾਰਿ॥ ੨॥

Dohra

Sri din ket mati rehai nrip ki bal apar.
Adhik tej ta ko rehai kouoo na sakat nisar. (3)

Here the two hundred and seventeenth episode of the King & Minister's dialouge regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (217-4186)

Couplet

There was a Raja of Mashad by the name of Chander Ket Randhir, at whose beck and call were many warriors waiting from all lands. (1)

Aril

He had two sons, called Sas dhuj and Ravi Ket and there was no other warrior in the three regions of the world to compete (compare) with them. their grandeur was rampant (known) throughout the world. Even the sun and moon were keenly waiting to have a glance of their beauty or charm. (2)

Couplet

The wife of the Raja, Din Ket Mati was also very charming and no one could dare to look at her due to her extreme glamour. (3)

ਸ੍ਰੀ ਰਸਰੰਗ ਮਤੀ ਹੁਤੀ ਕੀ ਔਰ ਕੁਮਾਰਿ॥
ਅਧਿਕ ਤੇਜ ਤਾ ਕੇ ਰਹੈ ਕੋਊ ਨ ਸਕਤਿ ਨਿਹਾਰਿ॥ ੪॥

Sri rasrung mati huti ta ki aur kumar.
Bas raja ta ko bheyo nij triya daiee bisar. (4)

ਚੌਪਈ

ਅਧਿਕ ਰੇਖ ਰਾਨੀ ਤਬ ਭਈ। ਜਰਿ ਬਰਿ ਟ੍ਰਕ ਹੋ ਗਈ॥
ਇਹ ਨਿਪ ਕੋ ਛਲ ਸੋ ਗਹਿ ਲੀਜੈ। ਰਾਜਯ ਪੂਤ ਆਪੁਨੇ ਕੋ ਦੀਜੈ॥ ੫॥

Choupaiee

Adhik rekh rani tab bhaiee. Jar bar aath took havai gaiee.
Eh nrip ko chhal so geh leejai. Rajeu poot apnai ko deejai. (5)

ਸੋਵਤ ਨਿਰਖਿ ਰਾਵ ਗਹਿ ਲਯੋ। ਗਹਿ ਕਰਿ ਏਕ ਧਾਮ ਮੈ ਦਯੋ॥
ਸ੍ਰੀ ਰਸਰੰਗ ਮਤੀ ਜਿਯ ਮਾਰੀ। ਸਹਭਨਿ ਲਹਤ ਰਾਵ ਕਹਿ ਜਾਰੀ॥ ੬॥

Sovat nirakh rav geh liou.
Geh kar ek dham mein deiou.
Sri rasrung mati jiye mari.
Sabh hin lehat rav keh jari. (6)

ਭਯੋ ਸੂਰ ਰਾਜ ਜੂ ਮਰਿਯੋ। ਹਮ ਕੋ ਨਾਥ ਨਾਥ ਬਿਨੁ ਕਰਿਯੋ॥
ਯਾ ਕੋ ਪ੍ਰਥਮ ਦਾਹ ਦੈ ਲੀਜੈ। ਚੰਦ੍ਰ ਕੇਤੁ ਕੋ ਰਾਜਾ ਕੀਜੈ॥ ੭॥

Bhiou soor raja ji mariou.
Hum ko nath nath bin kehiau.
Ya ko pratham chah dai leejai.
Chander ket ko raja keejai. (7)

ਰਾਜਾ ਮਾਰਿਯੋ ਪ੍ਰਜਾ ਸਭ ਜਾਨਿਯੋ। ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਕਿਨੂੰ ਨ ਪਛਾਨਿਯੋ॥
ਭਲੋ ਬੁਰੋ ਕਬਹੂੰ ਨ ਬਿਚਾਰਿਯੋ॥ ਆਤਪਤ੍ਰ ਸਸਿਧੁਜ ਪਰ ਦਾਰਿਯੋ॥ ੮॥

Raja mariou parja sabh janiou. Bheid abheid kinun na pachhaniou.
Bhalo buro kabhun na bichariou. Atpatar sasdhuj par dhariou. (8)

The second wife was Ras Rang Mati. The Raja was under her spell, thus having forgotten the first wife. (4)

The first queen thus got enraged, and due to her jealousy of the co- wife she was frustrated. So she thought of controlling the Raja through some deceitful action, and the kingdom be handed over to her son. (5)

She saw the Raja while he was asleep and catching hold of him, locked him inside a room. She killed Ras Rang Mati and then calling her as the Raja, she consigned her to the flames before the very eyes of all. (6)

Then it was declared openly that the Raja had died of a colic pain and had made us helpless orphans. "First let us perform his cremation and then anoint Chander Ket as the new Raja." (7)

All the subjects believed that the Raja had died and no knew the canopy and fly-whisk over the head of Sas Dhuj. (8)

ਚੌਪਈ

ਇਹ ਚਰਿਤ੍ਰ ਅਬਲਾ ਪਿਯ ਗਹਿਯੋ। ਦੂਜੋ ਕਾਨ ਭੇਦ ਨਹੀਂ ਲਹਿਯੋ॥
ਰਾਜਾ ਕਹਾ ਕਰਿ ਸਵਤੀ ਜਰਾਈ। ਨਿਜੁ ਸੁਤ ਕੋ ਦੀਨੀ ਠਕੁਰਾਈ॥ ੯॥ ੧॥

Choupaiee

Eh charitar abla piue gehiou. Dujai kaan bheid nehi lehiou.
Raja keh kar savat jaraie. Nij sut ko deeni thukraiee. (9) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰ ਮੰਤਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ
ਦੇਇ ਸੋ ਅਠਾਰਹ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ੨੧੮ (੪੧੯੫)

Iti Sri Charitam pakhyane triya charitarai mantri bhoop
sambadai doi so athareh charitar samapatam.
Sat subham sat. 218 (4195) aphujan. (Contd.)

ਦੋਹਰਾ

ਪੀਰ ਏਕ ਮੁਲਤਾਨ ਮੈ ਸਰਫ਼ ਦੀਨ ਤਿਹ ਨਾਉ॥
ਖੁੰਟਾਗੜ ਕੇ ਤਟ ਬਸੈ ਬਾਦ ਰਹੀਮਹਿ ਗਾਉ॥ ੧॥

Dohra

Peer ek multan mein saraf deen tab naaw.
Khuntagarh kai tat basai baad rehimeh gao. (1)

ਅੜਿਲ

ਏਕ ਸਿਖਯਾ ਕੀ ਦੁਹਿਤਾ ਪੀਰ ਮੰਗਾਇ ਕੈ॥
ਆਨੀ ਅਪਨੇ ਧਾਮ ਅਧਿਕ ਸੁਖ ਪਾਇ ਕੈ॥
ਸ੍ਰੀ ਚਪਲਾਗ ਮਤੀ ਜਿਹ ਜਗਤ ਬਖਾਨਈ॥
ਹੋ ਤਾਹਿ ਰੂਪ ਕੀ ਰਾਸਿ ਸਭੇ ਪਹਿਚਾਨਈ॥ ੨॥

Aril

Ek sikhai ki dohita peer mangaie kai.
Aani apne dham adhik sukh paie kai.
Sri Chaplang mati jeh Jagat bakhanaiee.
Ho tahai roop ki raas sabhal pehchaniee. (2)

With this deceitful action the woman had captured the beloved (Raja) and no one knew about this secret. The co-wife was consigned to flames declaring it as the body of the Raja and thus handed over the reins of kingdom to her son.
(9)

Here the two hundred and eighteenth episode of the King & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyani is completed. All is well. (218-4195)

Couplet

There was a Pir in Multan, named Saraf Din, who was residing in the village of Rahimabad near Khunagarh. (1)

Aril

The Pir sent for the daughter of a follower and kept her at his home with great enjoyment. She was known in the world as Chaplang Mait, who was thought by all the people as a fountain of beauty. (2)

ਦੋਹਰਾ

ਕਿਤਕ ਦਿਨਨ ਭੀਤਰ ਭਵਨ ਤਯਾਗੋ ਪੀਰ ਪਰਾਨ॥
ਸ੍ਰੀ ਚਪਲਾਗ ਮਤੀ ਬਚੀ ਪਾਛੇ ਜਿਯਤ ਜਵਾਨ॥ ੩॥

Dohra

Kitak dinan bheetar tavan tiugui peer pran.
Sri Chaplang mati bachi pachhai jiyat javan. (3)

ਰਾਇ ਖੁਸਾਲ ਭਏ ਕਬੀ ਬਿਨ ਤ੍ਰਿਯਾ ਪ੍ਰੀਤ ਬਨਾਇ॥
ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਤਾ ਸੋ ਰਮੀ ਭਾਗ ਅਫੀਮ ਚੜਾਏ॥ ੪॥

Raie khusal bhaie kari tin triya preet bulaie.
Bhant bhant ta sou rami hirdai harakh upjaie. (4)

ਨਿਤ ਪ੍ਰਤੀ ਰਾਇ ਖੁਸਾਲ ਤਿਹ ਨਿਜੁ ਗਹਿ ਨੇਤ ਬੁਲਾਇ॥
ਲਪਟਿ ਲਪਟਿ ਤਾ ਸੋ ਰਮੇ ਭਾਗ ਅਫੀਮ ਚੜਾਏ॥ ੫॥

Nit prati raie khusal teh nij greh lait bulaie.
Lapat lapat ta sou ramai bhang afeem charraie. (5)

ਰਮਤ ਰਮਤ ਤ੍ਰਿਯ ਤਵਨ ਕੋ ਰਹਿ ਗਯੋ ਉਦਰ ਅਧਾਨ॥
ਲੋਗਨ ਸਭਹਿਨ ਸੁਨਤ ਹੀ ਐਸੇ ਕਹਿਯੋ ਸੁਜਾਨ॥ ੬॥

Ramat ramat triya tavan koa reh geyo udar adhan.
logan sabhhan sunat hi aisai kahiou sujan. (6)

ਅੜਿਲ

ਰੈਨਿ ਸਮੇ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪੀਰ ਹਮਾਰੇ ਆਵਈ॥
ਰੈਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀ ਮੋ ਸੋ ਅਧਿਕੁਪਜਾਵਈ॥
ਏਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮੈ ਮਾਂਗਿ ਤਬੈ ਤਾ ਤੇ ਲਿਯੋ॥
ਹੋ ਹਾਥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਮੋ ਪਰ ਸੁਤ ਮੋ ਕੋ ਦਿਯੋ॥ ੭॥

Raen samai greh peer hamarai avaiee.
Reet preet ko me sou dhikupjavaiee.
Ek poot main mang tabai ta tai liou.
Ho nath kirpa kar mo par sut mo ko diou. (7)

Couplet

After some days, the Per breathed his last. Chaplang Mati, a young woman, was left behind without any support. (3)

She had developed great love for Khushal Rai. She was having a great love affair with him thus enjoying the bliss of life. (4)

She would call Khushal Rai at her house daily and giving him hemp and opium, she would enjoy sensuous pleasure with him by clasping him in her embrace. (5)

By having love affair with him the woman became pregnant and the clever woman announced to the people like this. (6)

Aril

The Pir was coming to my house at night and he was having great love for me, so I begged him for the blessing of a son, so the master had through his grace, given me the boon of a son. (7)

ਕੋਤਿਕ ਦਿਨਨ ਪ੍ਰਸਤ ਪ੍ਰਤ ਤਾ ਕੈ ਭਯੋ॥
 ਸਤਿ ਪੀਰ ਕੋ ਬਚਨ ਮਨਿ ਸਭਹੂੰ ਲਯੋ॥
 ਧੰਨਯ ਧੰਨਯ ਅਬਲਾਹਿ ਖਾਦਿਮਨੁਚਾਰਿਯੋ॥ ੮॥ ੧॥

Ketak dinan parsat poot ta kai bhiou.
 Sat peer ko bachan maan sabhhun liou.
 Dhanye dhanye ablahai khadimnuchariou.
 Ho bhed abhed na keenhu moorakh bichariou. (8) (1)

**ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੋ ਉਨਈਸ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ॥ ੨੧੯॥ ੪੨੦੩॥**

**iti Sri Charitara pakhyane Tirya Charitarai mantri bhoop
 salnbadai doi so unees charitar samapatam.
 Sat Subham sat. 219 (4203) aphjun. (Contd.)**

ਦੋਹਰਾ

ਆਸਫ਼ ਖਾਂ ਉਮਰਾਵ ਕੇ ਰਹਤ ਆਠ ਸੈ ਤ੍ਰਿਯ॥
 ਨਿਤਿਪ੍ਰਤਿ ਰੁਚਿ ਮਾਨੋ ਘਨੇ ਅਧਿਕ ਮਾਨ ਸੁਖ ਜੀਯ॥ ੧॥

Dohra

Asaf khan umrav kai rehat aath sai triye.
 Anitprati ruchi manai ghanai adhik maan sukh jiye. (1)

ਚੌਪਈ

ਰੋਸਨ ਜਹਾ ਤੇਵਨ ਕੀ ਨਾਰੀ। ਆਪੁ ਹਾਥ ਜਨੁਕੀਸ ਸਵਾਰੀ॥
 ਆਸਫ਼ ਖਾਂ ਤਾ ਸੋ ਹਿਤ ਕਰੈ। ਵਹੁ ਤ੍ਰਿਯ ਰਾ ਤਾ ਕੈ ਨਹਿ ਚਰੈ॥ ੨॥

Choupaiee

Rosan jahan tavan ki nari. Aap hath janukees savari.
 Asif khan ta sun hit karai. Voh triya ras ta kai neh dharai. (2)

ਮੋਤੀ ਲਾਲ ਸਾਹੂ ਕੋ ਇਕ ਸੁਤ। ਤਾ ਕੋ ਰੂਪ ਦਿਯੋ ਬਿਧਨਾ ਅਤਿ॥
 ਇਹ ਤ੍ਰਿਯ ਤਾਹਿ ਬਿਲੋਕਯੋ ਜਬ ਹੀ। ਲਾਗੀ ਲਗਨ ਨੇਹ ਕੀ ਤਬ ਹੀ॥ ੩॥

Motu lal sahu ko ik sut. Ta kou roop diou bidhna ati.
 Eh triya tabai bilokiou jab hi. Lagi lagan neh ki tab hi. (3)

After many days, a son was born to her, and all took the words of the Pir as truthful and even the attendants of the woman thanked the master for that, praising her also, but no fool could get as the secret of all this. (8)

Here the two hundred and nineteenth episode of the King & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyani is completed. All is well. (219-4203)

Couplet

There were about eight hundred women with Asif Khan Umari. He would enjoy great satisfaction by having a great time with them in fun and frolic. (1)

Choupaiee

There was a woman, called Roshan Jahan, with whom the Creator had moulded with his own hands. Asif Khan had developed great love for her, but she was not interested in him. (2)

There was a young man called Moti Lal, the son of a merchant, who was bestowed by the lord with great charm. When the woman saw him, she developed great love and attraction for him. (3)

ਸਖੀ ਏਕ ਤਿਨ ਤੀਰ ਬੁਲਾਈ। ਜਾਨਿ ਹੇਤ ਕੀ ਕੋ ਸਮੁਦਾਈ॥
 ਮੇਰੀ ਕਹੀ ਮੀਤ ਸੋ ਕਹਿਯਹੁ। ਹਮਰੀ ਓਰ ਨਿਹਾਰਤ ਰਹਿਯਹੁ॥ ੪॥
 Sakhi ek tin teer bulaiee. Jaan heit ki koi samujhiee.
 Meri kahi meet sou kehio. Hamri aour niharat rehiuo. (4)

ਸਵੈਯਾ

ਸੀਸੇ ਸਰਾਬ ਕੇ ਫੂਲ ਗੁਲਾਬ ਕੇ ਮਤ ਕਿਧੋ ਮਦਰਾਕਿ ਸੋ ਪਯਾਰੋ॥
 ਬਾਨਨ ਸੇ ਮ੍ਰਿਗ ਬਾਰਨ ਸੇ ਤਰਵਾਨ ਸੇ ਕੇ ਬਿਖੀ ਬਿਖਿਯਾਰੇ॥
 ਨਾਰਿਨ ਕੋ ਕਜਰਾਰਨ ਕੇ ਦੁਖ ਟਾਰਨ ਹੋ ਕਿਧੋ ਨੀਂਦ ਨਿੰਦਾਰੇ॥
 ਨੇਹ ਜਗੋ ਕੇ ਰੰਗੇ ਰੰਗ ਕਾਹੂ ਕੋ ਮੀਤ ਕੇ ਨੈਨ ਸਖੀ ਰਸਿਯਾਰੇ॥ ੫॥

Swaiyya

Seesai sarab ke phool gulab ke mat kidhou madrak so payare.
 Banan se mirag baran sai tarvan se ke bikhi bikhiyarai.
 Narin kai kajranan kai dukh taran hai kidhou neend nindarai.
 Neh jagai ke rangai rung kahu mai meet ko nain sakhri radyarai. (5)

ਅੜਿਲ

ਚੰਦ ਚਾਂਦਨੀ ਰਾਤਿ ਸਜ ਸੋ ਪਾਈਯੈ॥
 ਗਹਿ ਗਹਿ ਤਾ ਕੇ ਅੰਗ ਗਰੇ ਲਪਟਾਇਯੋ॥
 ਪਲ ਪਲ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ਨ ਛੋਰੇ ਏਕ ਛਿਨ॥
 ਹੋ ਬੀਤਹਿ ਬਰਸ ਪਚਾਸ ਨ ਜਾਨੋ ਇਕ ਦਿਨ॥ ੬॥

Aril

Chand chanini rati sajan sou paiyeeyai.
 Geh geh ta koai ang garai lapaiyat.
 Pal pal bal jaou na chhor ek chhin.
 Ho beetehun baras pachas na jano ek din. (6)

She called one of her lady attendants, and taking her as her friend she explained to her, telling her to go to the paramour, requesting him for being kind to her.
(4)

Swaiyya

The woman sent this message to him, "O darling ! Your eyes were like the tumbler of glass filled with wine or the flowers of rose or completely alluring like the wine. Either they they were like arrows, or the off springs of a deer, or were sharp like the sword or like a snake, full of venom. They were good enough to dispel the sufferings of women having collyrium in their eyes, or were full of sheepish charm. Either (your eyes) they were awakened in the love of someone or were draped in the love of someone. O friend ! They eyes of my beloved were really enchanting." (5)

Aril

"If I were to get hold of my beloved in this moonlit night, then I would clasp him in my arms, thus embracing him to my bosom and then never gear separated from him even for a moment, thus enjoying in his embrace. the elapse of fifty years would be like a day only, in this enjoyment." (6)

ਪਲ ਪਲ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ਪਿਯਾ ਕੋ ਪਾਇ ਕੈ॥
ਨਿਰਖਿ ਨਿਰਖਿ ਦੋਊ ਨੈਨ ਰਹੈ ਉਰਝਾਇ ਕੈ॥
ਕਰਿ ਅਰਧਨ ਕੋ ਪਾਨਿ ਅਜਰ ਹੈ ਜਗ ਰਹੋ॥
ਹੋ ਅਪਨੇ ਚਿਤ ਕੀ ਬਾਤ ਨ ਕਾਹੂ ਸੋ ਕਹੋ॥ ੭॥

Pal pal bal bal jaou piya ko paie kai.
Nirakh nirakh douoo nain rahai urjhaiee kai.
Kar adharan ko paan ajar havai jug raho.
Ho apnai chit ki baat na kahu so kaho. (7)

ਮਰਿ ਕੋ ਹੋਇ ਚੁਰੈਲ ਲਲਾ ਕੋ ਲਾਗਿਹੋ॥
ਟੂਕ ਟੋਕਿ ਤਨ ਹੋਇ ਨ ਤਿਹ ਤਜਿ ਭਾਗਿਹੋ॥
ਬਿਰਹ ਸਜਨ ਕੇ ਬਧੀ ਦਿਵਾਨੀ ਹਵੈ ਮਰੇ॥
ਹੋ ਪਿਯ ਪਿਯ ਪਰੀ ਕਬਰ ਕੋ ਬੀਚ ਸਦਾ ਕਰੇ॥ ੮॥

Mar kai hoiai churail lala kaia laagho.
Tuk kat tan hoiai na taj bhagioh.
Bireh sajan kai badh divani havai marai.
Ho piye piye pari kabar ko beech sada karai. (8)

ਕਾਜੀ ਜਹਾ ਅਲਹ ਹੈ ਨਯਾਇ ਚੁਕਾਇ ਹੈ॥
ਸਭ ਰੂਹਨਿ ਕੋ ਅਪੁਨੈ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਇ ਹੈ॥
ਤਹਾ ਠਾਢੀ ਹੈ ਜਵਾਬ ਨਿਡਰ ਹੈ ਮੈ ਕਰੇ॥
ਹੋ ਇਸਕ ਤਿਹਾਰੇ ਪਗੀ ਨ ਕਾਨਿ ਕਛੂ ਧਰੇ॥ ੯॥

Kaji jaha alah havai niaya chukaie hai.
Sab ruhan ko apnai nikat bulaie hai.
Taha thandi havai jawab nidar hawai mein karai.
Ho isak tiharai pagi na kaan kachhu dharai. (9)

I would sacrifice myself every moment on attaining his company and would be involved in his love by glancing at his both eyes only and would like to remain young by kissing his lips. but would not divulge my heart`s desire to anyone." (7)

"Even after my death, I would be clasping him in the form of an evil-spirit (without leaving him) and would not leave his company even if my body was cut into countless pieces and would die in the love of his separation only countless pieces and would die in the love of his separation only and even in the grave would be repeating the name of the beloved only.(O darling !)." (8)

When the god.of justice, like the Kazi, would be imparting his justice by calling all the souls to him, I would be standing there with steadfastness and reply to him saying, "O beloved ! Being fully immersed in your love, I would not care for anyone else." (9)

ਨਿਰਖਿ ਲਲਾ ਕੋ ਰੂਪ ਦਿਵਾਨੇ ਹਮ ਭਏ॥
 ਬਿਨ ਦਾਮਨ ਕੇ ਦੇਏ ਸਖੀ ਇਕਿ ਕੋ ਗਏ॥
 ਕਰਿਯੋ ਵਹੋ ਉਪਾਇ ਜੋ ਮਿਲਿਯੋ ਜਾਇ ਕੈ॥
 ਹੈ ਸਭ ਸਖੀ ਤੇਰੇ ਦਾਰਿਦ ਦੇਉ ਬਹਾਇ ਕੈ॥ ੧੦॥
 Nirakh lala kai roop divanai hum bhaie.
 Bin daman kai deiai sakh bik kai gaie.
 Kariyo vhai upaiyo jo miliyo jayi ke.
 Ho sabh sakhi tero darida deyo bahaie ke. (10)

ਲਖਿ ਆਤੁਰ ਤਾ ਕੋ ਸਖੀ ਚਲੀ ਤਹਾ ਤੇ ਧਾਇ॥
 ਮਨ ਭਾਵੰਤਾ ਮਾਨਨੀ ਦੀਨੋ ਮੀਤ ਮਿਲਾਏ॥ ੧੧॥
 Lakh atur ta ko sakhi chai taha te dhaie.
 Man bhavan manani deeno meet milayi. (11)

ਅੜਿਲ

ਮਨ ਭਾਵੰਤਾ ਮੀਤ ਕੁਅਰਿ ਜਬ ਪਾਇਓ॥
 ਸਕਲ ਚਿਤ ਕੋ ਸੁੰਦਰ ਸੋਕ ਮਿਟਾਇਯੋ॥
 ਤਾ ਕੋ ਭੋਗਨ ਭਰੀ ਤਰੁਨੀ ਤਾ ਕੀ ਭਈ॥
 ਹੋ ਆਸਫ ਖਾਨ ਬਿਸਾਰਿ ਹਿੰਦੈ ਤੇ ਦੇਤ ਭੀ॥ ੧੨॥
 Man bahvanta meet koar jas paiyo.
 Sakal chit ke sunder sok mitaiyo.
 Ta ko bhogan bhari tarun ta ki bahiee.
 Ho asif khan bisar hirdai ta det bhi. (12)

ਕਿਸ ਬਿਚਾਰ ਚਿਤ ਕਿਯ ਬਿਧਿ ਪਿਯ ਕਉ ਪਾਇਯੈ॥
 ਅਸਫ ਖਾਂ ਕੇ ਘਰ ਤੈ ਕਿਹ ਬਿਧਿ ਜਾਇਯੈ॥
 ਭਾਖਿ ਬੇਦ ਤਾ ਕੋ ਗ੍ਰਿਹ ਦਯੋ ਪਠਾਇ ਕੈ॥
 ਹੋ ਸੂਰ ਸੂਰ ਕਹਿ ਭੂਮਿ ਗਿਰੀ ਮਰੁਛਾਇ ਕੈ॥ ੧੩॥
 Kiye bichar chit keh bidh kou paieyai.
 Asaf khan kai ghar tai keh bidh jaiyeai.
 Bhakh bheid ta ke greh deiou pathaie kai.
 Ho sur soor keh bhoom giri murchhaie. (13)

"In fact, in the love of my beloved, I have become mad and O friend ! I have been sold in his love without any payment in exchange (I am madly intoxicated in his love). So please do something so that I could meet my darling beloved right now. O friend ! If I succeed in my efforts, I will alleviate all your suffering and poverty." (10)

Couplet

Seeing her friend's helplessness and extreme involvement (in love), the friend left the place instantly and arranged for a meeting of the beloved with that woman in agony (in separation). (11)

Aril

When the woman got a friend of her own choice, then the beautiful lady got rid of all her privation. Having cohabitation with him to her satisfaction, the woman now belonged to him(became his salve).She completely forgot As if Khan from her mind. (12)

She had thought to herself as to how to gain access to the beloved and then slip away from the house of As if Khan. Having discussed the whole plan with her paramour, she sent him away and fell down unconscious on the ground, shouting. "Am having colic Pain." (13)

ਸੂਰ ਸੂਰ ਕਰਿ ਗਿਰਿ ਜਨਕੁ ਮਰਿ ਕੈ ਗਈ॥
 ਡਾਰਿ ਸੰਦੂਕਿ ਮਾਂਝ ਰਾਡਿ ਭੂਅ ਮੈ ਦਈ॥
 ਕਾਢਿ ਸਜਨ ਲੈ ਗਯੋ ਤਹਾ ਤੇ ਆਨਿ ਕੈ॥
 ਹੋ ਲੈ ਆਪੁਨੀ ਤਿਯ ਕਰੀ ਅਧਿਕ ਹੁਚਿ ਮਾਨਿ ਕੈ॥
 Soor soor kar giri januk mar kai gaiee.
 Daar sandukak majh gaad bhuo mein deyi.
 Kaadh sajan lai geyo tah tai aan kai.
 Ho lai apni tariya kari adhik ruch maan kai. (14)

ਦੋਹਰਾ

ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਨ ਮੁੜ ਕਛੁ ਤਾ ਕੋ ਸਕਯੋ ਪਛਾਨਿ॥
 ਜਾਨਯੋ ਪ੍ਰਾਨਨ ਛਾਡਿ ਕੈ ਕਿਯੋ ਸੁ ਭਿਸਤ ਪਯਾਨ॥ ੧੫॥ ੧॥

Dohra

Bheid abheid na moor kachhu ta ko sakiou pachhan.
 Janiou pranan chhasd kai kiou si bhisat piyan. (15)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੋ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇਹ ਦੋਇ ਸੋ ਬੀਸ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸਮਾਪਤਮ
 ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ॥ ੨੨੦॥ ੪੨੧੮॥

Iti Sri Charitara pakhyane Triya Charitarai mantri bhoop
 sambadai doi so bees charitar samaptam.
 Sat subham sat. 220 (4218) aphujn. (Contd.)

ਦੋਹਰਾ

ਈਸਫ ਜੈਯਨ ਮੋਰ ਹੈ ਸੰਮਨ ਖਾਨ ਪਠਾਨ॥
 ਤੁਮਨ ਪਠਾਨਨ ਕੇ ਤਿਸੈ ਸੀਸ ਝੁਕਾਵਤ ਆਨਿ॥ ੧॥

Dohra

Easaf jeayan more hai saman khan pathan.
 Tuman pathanan kai tisai sees jhukawat aan. (1)

While shouting "Pain, Pain", she fell down as if she were dead. So the people of the house, packed her in a box and buried it in the ground. The paramour came and dug her up and took her home and then proclaimed her as his wife with great joy. (14)

Couplet

Thus the woman, through her deceitful action, which foolish As if Khan could not gauge and never got to know the secret, he thought that she had proceeded to heavens having died. (15)

Here the two hundred and twentieth eposide of the King & Minister`s dialouge regarding woman`s witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (220-4218)

Couplet

The Pathan, Sawan Khan was the head of the clan of Easaf-Jaiyan. "The pathans of various clans would pay their obeisance to him. (1)

ਸ੍ਰੀ ਮ੍ਰਿਗਰਾਜ ਮਤੀ ਤਾ ਕੀ ਤ੍ਰਿਯ। ਬਸੀ ਰਹੇ ਰਾਜਾ ਕੇ ਨਿਤਿ ਜਿਯ॥
ਪਰਮ ਰੂਪ ਤਨ ਤਾਹਿ ਬਿਰਾਜੇ। ਪਸੁਪਤਿ ਰਿਪੁ ਨਿਰਖਤ ਦੁਤਿ ਲਾਜੇ॥ ੨॥

Sri mrigraj mati ta ki triye. Basi rehai raja kai nit jieu.
Param roop tan tahai birajai. Pasuoati rip nirkhar duri lajai. (2)

ਦੋਹਰਾ

ਸਾਦੀ ਖਾਨ ਤਹਾ ਹੁਤੋ ਇਕ ਪਠਾਨ ਕੋ ਪੂਤ॥
ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਭਾ ਤਾ ਕੀ ਦਿਪੈ ਨਿਰਖਿ ਰਹਿਤ ਪੁਰਹੂਤ॥ ੩॥

Dohra

Sadi khan taha huto ik pathan ko poot.
Adhik prabha ta ki dipai nirakh rehat purhoot. (3)

ਅੜਿਲ

ਤਿਹ ਰਾਨੀ ਤਾ ਕੋ ਗ੍ਰਿਹ ਲਿਯੋ ਬੁਲਾਇਕ ਕੈ॥
ਲਪਟਿ ਲਪਟਿ ਤਿਹ ਸਾਥ ਹਮੀ ਸੁਖ ਪਾਇ ਕੈ॥
ਤਬ ਹੀ ਲੋਕਹਿ ਕਹਿਯੋ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਸੋ ਜਾਇ ਕਰਿ॥
ਹੋ ਕੜਗ ਹਾਥ ਗਹਿ ਰਾਵ ਪਹੂਚਯੋ ਆਇ ਕਰਿ॥ ੪॥

Aril

Teh rani ta ko greh liou bulaie kai.
Lapat lapat teh sath rami sukh paie kai.
Tab hi lokeh kehiau nirpti sou jaie kar.
Ho karag hath geh rav pohchiou aie kar. (4)

ਨ੍ਰਿਪ ਕਰਿ ਖੜਗ ਬਿਲੋਕ ਅਧਿਕ ਅਬਲਾ ਡਰੀ॥
ਚਿਤ ਅਪਨੈ ਕੋ ਬੀਚ ਇਹੈ ਚਿੰਤਾ ਕਰੀ॥
ਗਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਤਤਕਾਲ ਮੀਤ ਕੋ ਮਾਰਿ ਕੈ॥
ਹੋ ਟੂਕ ਟੂਕ ਕਰਿ ਦਿਯੋ ਦੇਗ ਮੈ ਡਾਰਿ ਕੈ॥ ੫॥
Nrip kar kharag bilok adhik abla dari.
Achlt apnai kai beech ehai chinta kari.
Geh kirpan tatkal meet ko mar kai.
Ho tuk tuk kar diou deg mein dar kai. (5)

Choupaiee

His wife was called Mrig Raj Mati, who was always present in the heart of the Raja and was having a beautiful personality. Even Kamdev (god of love) was feeling ashamed of himself on seeing her charm (being jealous). (2)

Couplet

There was a Pathan's son called Shadi Khan, whose beauty and charm was being watched by Indra (god) even (in curiosity). (3)

Aril

The queen then called him one day at her place and was enjoying love affair with him by embracing and clasping him closely. Then the people complained to the Raja about it. The Raja took out his sword and came there immediately. (4)

The woman got frightened on seeing the Raja with a sword in hand and thought to herself (in her mi) and taking a sword in hand, killed the paramour herself, and cutting him into pieces, put them in a cauldron. (5)

ਡਾਰਿ ਦੇਗ ਡਰ ਆਗ ਦਈ ਐਟਾਇ ਕੋ॥
 ਬਹੁਰਿ ਸਗਲ ਤਿਹ ਭਖਿ ਗਈ ਮਾਸੁ ਬਨਾਇਕ ਕੋ॥
 ਸਗਰੋ ਸਦਨ ਨਿਹਾਰਿ ਚਕ੍ਰਿਤ ਰਾਜਾ ਰਹਿਯੋ॥
 ਹੋ ਭੇਦ ਦਾਇਕਹ ਹਨਯੋ ਝੂਠ ਇਨ ਮੁਹਿ ਕਹਿਯੋ॥ ੬॥

Dar deg tar aag daiee autai kai.
 Bohar sakal teh bhakh gaiee mas banaie lidi.
 Sagro sadan nihar chajrrit rajas rehiou.
 Ho bheid daiekar haniyo jhooth in maan kehiou. (6)

ਦੋਹਰਾ

ਪ੍ਰਥਮ ਭੋਗ ਕਰਿ ਭਖਿ ਗਈ ਭੇਦ ਦਾਇਕਹ ਘਾਇ॥
 ਰਾਜਾ ਤੇ ਸਾਚੀ ਰਹੀ ਇਹ ਛਲ ਛਿਦ੍ਰ ਬਨਾਇ॥ ੭॥ ੧॥

Dohra

pratham bhog kar bhakh gaiee bheid daikar gahaie.
 raja tai sachi rehi ek chhal chhidar bunaie. (7) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇਦ ਦੋਇ ਸੋ ਇਕੀਸ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸਮਾਪਤਮ
 ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ॥ ੨੨੧॥ ੪੨੨੫॥ ਅਫਜੁੰ॥

Iti Sri Charitara pakhyane Tirya Charitarai mantri bhoop
 sambadai doi so ikees charitar samapatam.
 Sat Subham sat. 221 (4225) aphjun. (Contd.)

ਦੋਹਰਾ

ਕਾਬਲ ਮੈ ਅਕਬਰ ਗਏ ਏਕ ਬਿਲੋਕਸ ਬਾਗ॥
 ਹਰੀ ਭਈ ਆਖੈ ਨਿਰਖਿ ਰੋਸਨ ਭਯੋ ਦਿਮਾਗ॥ ੧॥

Dohra

Kabal mein akbar gaie ek bilokiou baag.
 Hari bhaiee ankhai nirakh rosan bhiou dimag. (1)

Then she burnt a fire underneath the cauldron and after cooking it, ate his flesh. The Raja got surprised on seeing the whole palace without the presence of any stranger inside in side, and then he killed the informer (for a false report) as he had given him a wrong information. (6)

Couplet

At first she had cohabitation with the paramour and then ate up his flesh and got the informer also killed. Thus with her deceitful action, (the queen) she proved herself as truthful (virtuous) before the Raja. (7)

Here the two hundred and twenty-first eposide of the King & Minister`s dialouge regarding woman`s witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (221-4225)

Couplet

The King Akbar saw a garden on going to the land of Kabul ad he had his eyes downcast on seeing its grandeur and his mind was enlightened with it. (1)

ਭੋਗ ਮਤੀ ਇਕ ਭਾਮਨੀ ਅਕਬਰ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹ ਮਾਹਿ॥
 ਤਾ ਕੀ ਸਮ ਤਿਹੂੰ ਲੋਕ ਮੈ ਰੂਪਮਤੀ ਕਹੂੰ ਨਾਹਿ॥ ੨॥
 Bhog mati ik bamini akbar kai greh mahai.
 Ta ki sum tihung lok mein roopvati kahun nahai. (2)

ਅੜਿਲ

ਏਕ ਸਾਹ ਕੋ ਪੂਤ ਗੁਲ ਮਿਹਰ ਭਾਖੀਯੈ॥
 ਤਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾ ਸਮਾਨ ਕਹੋ ਕਿਹ ਰਾਖੀਯੈ॥
 ਅਪਮਾਨ ਤਿਹ ਪ੍ਰਭਾ ਜਗਤਤ ਮੈ ਜਾਨਿਯੋ॥
 ਹੋ ਅਸੁਰੋਸ ਦਿਨ ਨਾਥ ਕਿ ਸੀਸ ਕਰਿ ਮਾਨਿਯੋ॥ ੩॥

Aril

Ek sah ko poot gul mehar bhakhiyai.
 Ta ki prabha saman kaho keh rukhiuai.
 Aparman teh prabha jagat mein janiyai.
 Ho asures din nath ke sas kar maniyai. (3)

ਚੌਪਈ

ਭੋਗ ਮਤੀ ਨਿਰਖਤ ਤਿਹ ਭਈ। ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਬਸਿ ਹੈ ਗਈ॥
 ਚਿਤ ਕੋ ਬਿਖੈ ਬਿਚਾਰਿਯੋ। ਏਕਹਿ ਦੁਤਨ ਪ੍ਰਗਟ ਉਚਾਰਿਯੋ॥ ੪॥

Choupaiee

Bhog mati nirkhat teh bhaiee.
 Man bach karam base havai gaiee.
 Chit kai bikhai bichar bichariou.
 Ekoh dutan pargat uchariou. (4)

ਦੋਹਰਾ

ਸੁਨਹੁ ਸਬੀ ਗੁਲ ਮਿਹਰ ਕੋ ਦੀਜੈ ਮੋਹਿ ਮਿਲਾਇ॥
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਦਾਰਿਦ੍ਰ ਤਵ ਦੋਹੇ ਸਕਲ ਮਿਟਾਇ॥ ੫॥

Dohra

Asunoh sabhi gul mehar kou deejai mohui milaie.
 Janam janam daridar tav deho sakal mitaie. (5)

Bhog Mati, a woman, was living with Akbar in his place, who had no other match to her beauty, in the three worlds. (2)

Aril

There was Shah`s son by the name of Gul Mehar and there was none to match his charm or smartness The whole world had known about his grand personality and he may be considered as equal to the demonking, sun and moon in beauty. (3)

Choupaiee

When Bhog Mati saw him, then she came under his spell with body (mind), speech and action (became enamored with him). She thought to herself and calling a messenger girl, told her openly about her love for him. (4)

Couplet

(She said), "O girl-friend ! Listen to me ! Please arrange my meeting with Gul Mehar (in lieu). I will alleviate your poverty of all ages (for all times)." (5)

ਚੋਪਈ

ਐਸੇ ਬਚਨ ਸੁਨਤ ਸਖੀ ਭਈ। ਤਤ ਛਿਨ ਦੋਰਿ ਤਹਾ ਹੀ ਗਈ॥
ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਤਾ ਕੋ ਸਮਝਾਯੋ। ਆਨ ਹਿਤੁ ਕਹ ਮੀਤ ਮਿਲਾਯੋ॥ ੬॥

Choupaiee

Aisai bachan sunat sakhi bhaiee. Tat chhin dour taha hi gaiee.
Bhant bhant ta ko samjhaiou. Aan hitu kar meet milaiou. (6)

ਦੋਹਰਾ

ਮਨ ਭਾਵੰਤਾ ਮੀਤ ਸੁਭ ਤਰੁਨਿ ਤਰੁਨ ਕੋ ਪਾਇ॥
ਰਸ ਤਾ ਕੋ ਰਸਤੀ ਭਈ ਅਕਬਰ ਦਯੋ ਭੁਲਾਇ॥ ੭॥

Dohra

Man bhavanta meet subh taruni tarun kou paie.
Tas ta ko rasti bhaiee akbar diou bhulaie. (7)

ਤ੍ਰਿਯ ਚਿੰਤਾ ਚਿਤ ਮੈ ਕਰੀ ਰਹੋ ਮੀਤ ਕੋ ਸਾਥ॥
ਅਕਬਰ ਘਰ ਤੇ ਨਿਕਸਯੋ ਕਛੁ ਚਰਿਤ੍ਰ ਕੋ ਸਾਥ॥ ੮॥
Triye chinta chit mein kari rehou meet kai sath.
Akbar ghar tai niksiou kachh charitar kai saath. (8)

ਅੜਿਲ

ਕਹਿਯੋ ਮੀਤ ਸੋ ਨਾਰਿ ਸਮਝਾਇ ਕਰਿ॥
ਪ੍ਰਗਟ ਕਹਿਯੋ ਪ੍ਰਿਯ ਸਾਥ ਚਰਿਤ੍ਰ ਦਿਖਾਇ ਕਰਿ॥
ਆਪਨ ਮੈ ਸ੍ਰੈ ਇਕ ਦ੍ਰਮ ਮਾਰ ਗਡਾਇ ਹੈ॥
ਹੋ ਤਹ ਤੇ ਨਿਕਸਿ ਸਜਨ ਤੁਮਰੇ ਗ੍ਰਿਹ ਆਇ ਹੋ॥ ੯॥

Aril

Kehou meet so naar samjhaie kar.
Pargat kahiou priu sath charitar dikhaie kar.
Apan mein sai ik dram mar gadaie hai.
Hai teh tai nikas sajan tumrai greh aie ho. (9)

Choupaiee

When the friend (attendant) heard this thing, she rushed towards him and explained to him by all means, thus arranging his meeting with the beloved. (6)

Couplet

The woman on getting the beloved of her choice, became totally immersed in his love and forgot totally about Akbar. (7)

The woman then explained to her paramour and said that, "I will get myself buried underneath a tree, O friend ! And said that. I will get myself buried underneath a tree, O friend ! And then getting out from there, I shall come to your place." (8)

Aril

The woman then explained to her paramour and said that, "I will get myself buried underneath a tree, O friend ! And then getting out from there, I shall come to your place." (9)

ਚੌਪਈ

ਮੀਤ ਬਿਹਸਿ ਯੋ ਬਚਨ ਉਚਾਰੋ। ਤੁਮ ਐਹੋ ਕਿਹ ਭਾਤਿ ਹਮਾਰੇ॥
ਤਨਿਕ ਭਨਕ ਅਕਬਰ ਸੁਨਿ ਲੈਹੈ। ਮੁਹਿ ਤੁਹਿ ਕੋ ਜਮ ਲੋਕ ਪਠੇਹੈ॥ ੧੦॥

Choupaiee

Meet behas yo bachan ucharai. Tum aiho keh bhaat hamarai.
Tanak bhanak akbar sunn lehiou. Mohai tohai koi jam lok pathaiho. (10)

ਅੜਿਲ

ਅਕਬਰ ਬਪੁਰੋ ਕਹਾ ਛਲਹਿ ਛਲਿ ਡਾਰਿਹੋ॥
ਭੇਦ ਪਾਇ ਨਿਕਸੋਗੀ ਤੁਮੈ ਬਿਹਾਰਿਹੋ॥
ਯਾ ਮੂਰਖ ਕੋ ਸੀਸ ਜੁਤਿਯਨ ਝਾਰਿ ਕੈ॥
ਹੈ ਮਿਲਿਯੋ ਤੁਹਿ ਪਿਯ ਆਇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਦਿਖਾਰਿ ਕੋ॥ ੧੧॥

Aril

Akbar bapurai kaha chhalch chhal ddarriho.
Bhed paie niksogi tumai bil1arailm.
Ya moorakh kai sees jutiyen jhar kai.
Ho miliho tuhi piye aie charitar dikhaie kai. (11)

ਜਾਨਿਕ ਬਡੇ ਚਿਨਾਰ ਤਰੇ ਸੋਵਤ ਭਈ॥
ਲਖਿ ਅਕਬਰ ਸੋ ਜਾਗਿ ਨ ਟਾਰਿ ਆਗੇ ਭਈ॥
ਯਾ ਦ੍ਰੁਮ ਕੀ ਮੁਹਿ ਛਾਹਿ ਅਧਿਕ ਨੀਕੀ ਲਗੀ॥
ਹੋ ਪੋਢਿ ਰਹੀ ਸੁਖ ਪਾਇ ਨ ਤਿਜਿ ਨਿੰਦ੍ਰ ਜਗੀ॥ ੧੨॥

Janik badasi chinal'tarai sovat bhaie.
Lakh akbar sou jaag tar agai gaiee.
Ya dram ki mohai chhahai adhik niki lagi.
Ho poudhi rehi sukh paie na taja nindra jagi. (12)

Choupaiee

The paramour laughed (at it) and said, "How will you come to me ?" Even if Akbar got a small hint about this game play, then he will dispatch both of us to the valley of death." (kill us both).(10)

Aril

The woman said, What to talk of Akbar, I could deceive even the witchcraft itself. By taking a proper chance, I shall get out of the pit and then by joining you, have sensuous pleasure with you. By beating the head of the foolish person (Akbar) with shoes, and showing my witchcraft, O darling ! I shall come and meet you," (11)

She came knowingly and slept underneath a huge tree of chimer (high altitude trees) when Akbar came there, she did not wake up to welcome him by going in advance towards him. When Akbar reached there, the woman said, "The shade of this tree has appealed me too much, so I have been lying with great comfort and could not wake up from my slumber." (12)

ਦੋਹਰਾ

ਆਪੇ ਅਕਬਰ ਬਾਹ ਗਹਿ ਜੋ ਮੁਹਿ ਆਇ ਜਗਾਇ॥
ਹੋ ਇਹ ਹੀ ਸੋਈ ਰਹੋ ਪਨਹਿਨ ਤਾਹਿ ਲਗਾਇ॥ ੧੩॥

Dohra

Apai akbar banh geh jo mohai ayi jagaie.
Ho eh hi soiee raho panhin tahai lagaie. (13)

ਚੌਪਈ

ਐਸੀ ਬਾਤ ਸਾਹ ਸੁਨਿ ਪਾਈ। ਲੈ ਪਨਹੀ ਤਿਹ ਓਰ ਚਲਾਈ॥
ਜੁਤੀ ਵਹੋ ਹਾਥ ਤਿਨ ਲਈ। ਬੀਸਕ ਡਾਰਿ ਅਕਬਰਹਿ ਗਈ॥ ੧੪॥

Choupaiee

Aisi baat sah sunn paiee. Lai panhi teh aour chalaiee.
Juti vehai haath tin laiee. Beesak jhar akbareh gaiee. (14)

ਹਜਰਿਤ ਕੋਪ ਅਧਿਕ ਤਬ ਡਰਿਯੋ। ਵਹੈ ਬ੍ਰਿਛ ਮਹਿ ਗਡਹਾ ਡਰਿਯੋ॥
ਤਾ ਮੈ ਐਚਿ ਤਰੁਨ ਵਹ ਡਾਰੀ। ਮੂਰਖ ਬਾਤ ਨ ਕਛੂ ਬਿਚਾਰੀ॥ ੧੫॥

Hajrat kop adhik tab bhariou.
Vehai brichh meh gadha kariou.
Ta mein aich tarun veh dari.
Moorakh baat na kachhu bichari. (15)

ਅੜਿਲ

ਤਾਹਿ ਬ੍ਰਿਛ ਮਹਿ ਡਾਰਿ ਆਪੁ ਦਿਲੀ ਗਯੋ॥
ਆਨਿ ਉਕਰਿ ਦੂਮ ਮੀਤ ਕਾਢਿ ਤਾ ਕੋ ਲਯੋ॥
ਮਿਲੀ ਤਰੁਨ ਪਿਯ ਸਾਥ ਚਰਿਤ੍ਰ ਬਨਾਇ ਬੀਰ॥
ਹੋ ਅਕਬਰ ਕੋ ਸਿਰ ਮਾਝ ਜੁਤਿਯਨ ਡਾਰਿ ਕਰਿ॥ ੧੬॥ ੧॥

Aril

Tahai brichh meh dar aap dili geiou.
Aan ukar dram meet kaadh ta ko liou.
Mili tarun piye saath charitar bunuie bar.
Ho akbar kai sir majh jutiyan jhaar kar. (16)(1)

Couplet

Even if Akbar were to wake me up my holding my arm, I will beat him with shoes and continue sleeping here." (13)

Choupaice

"When Akbar heard about it, he took off his shoes and threw it to her She took up that shoe in her hand and beat Akbar with that shoe about twenty times." (14)

Then the king was (greatly) furious with rage, and he got a pit dug up under the tree and threw the woman into the pit by pulling the woman with his own hands. The fool did not grasp the secret behind it. (15)

Aril

After throwing her in the pit, Akbar went away to Delhi. The paramour then came there and got her extracted from the pit by getting it dug up. Thus the woman, thought her wonderful witchcraft, having beat Akbar with shoes. finally managed to meet her beloved." (16) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੋ ਬਾਈਸ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸਮਾਪਤਮ
ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ॥ ੨੨੨॥ ੪੨੪੧॥ ਅਫਜੁੰ

Iti Sri Charitara pakhyane Tirya Charitarai mantri bhoop
sambadai doi so baiees charitar samapatam.
Sat Subham sat. 222 (4241) aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਰਾਧਾਵਤੀ ਨਗਰ ਇਕ ਭਾਰੋ। ਆਪ ਹਾਥ ਜਨੁਕੀਸ ਸਵਾਰੀ॥
ਕੁਰ ਕੇਤੁ ਰਾਜਾ ਤਹ ਰਹਈ। ਛਤ੍ਰ ਮਤੀ ਰਾਨੀ ਜਗ ਕਹਈ॥ ੧॥

Choupaiee

Radhavati nagar ik bharo. Aap hath janukees savarai.
Karoo ket raja teh rehiau. Chhatar mati rani jag kehiee. (1)

ਤਾ ਕੋ ਅਧਿਕ ਰੂਪ ਉਜਿਯਾਰੋ। ਆਪ ਬ੍ਰਹਮ ਜਨੁ ਕਰਨ ਸਵਾਰੋ॥
ਤਾ ਸਮ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਤਿਯ ਨਾਹੀ। ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਕਹੈ ਮਨ ਮਾਹੀ॥ ੨॥

Ta ko adhik roop ujariou.
Aap braham jan karan savurai.
Ta sum teen bhavan triya nahi.
Dev adev kehai man mahi. (2)

ਦੋਹਰਾ

ਹੀਰਾ ਮੀਨ ਇਕ ਸਾਹ ਕੋ ਪੂਤ ਹੁਤੋ ਤਿਹ ਠੋਰ॥
ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਭੀਤਰ ਬਿਖੇ ਤਾ ਸਮ ਹੁਤੋ ਨ ਔਰ॥ ੩॥

Dohra

Hera man ik sah ko poot huto teh thour.
Teen bhavan bheetar bikhai ta sum hutai nu aur. (3)

ਛਤ੍ਰ ਮਤੀ ਤਿਹ ਲਖਿ ਛਕੀ ਛੈਲ ਛਰਹਰੋ ਜਾਨ॥
ਰੂਪ ਬਿਖੇ ਸਮ ਤਵਨ ਕੀ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਨਹਿ ਆਨਿ॥ ੪॥
Chhatar mati teh lakh chhaki chhail chharharai javan.
Roop bikhai sum tavan ki teen bhavan neh aan. (4)

Here the two hundred and twenty-second episode of the King & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyani is completed. All is well. (222-4241)

Choupaiee

There was a big town of Radha wati, which it seems was created by the Lord Himself and a Raja, by the name of Koor Ket, was living there and his queen was known by the name of Chhatar Mati. (1)

Her beauty was par excellence, as if Brahma had bedecked her (created her) with his own hands and there was no other woman in the three worlds to compare with her. The fact was stated by the gods and demons equally in their minds. (2)

Couplet

There was a merchant's son by the name of Hire Man and there was no other young man in the three worlds as smart as he was. (3)

Chhatar Mati, seeing that youthful and smart person, got enamored by him, as there was none so smart in the three worlds. (4)

ਸੋਰਠਾ

ਤਾ ਕੈ ਲਿਯੋ ਬੁਲਾਇ ਰਾਨੀ ਸਖੀ ਪਠਾਇ ਕੋ॥
ਕਹਿਯੋ ਮੀਤ ਮੁਸਕਾਇ ਸੰਕ ਤਯਾਗਿ ਮੋ ਕੋ ਭਜਹੁ॥ ੫॥

Sortha

Ta ko leiou bulaie rani sakhi palhaic kai.
Kehiou meet muskaie sunk tiag mo kou bhajoh. (5)

ਅੜਿਲ

ਜੋ ਰਾਨੀ ਤਿਹ ਕਹਿਯੋ ਨ ਤਿਨ ਬਚ ਮਾਨਿਯੋ॥
ਪਾਇ ਰਹੀ ਪਰ ਮੂੜ ਨ ਕਿਛੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿਯੋ॥
ਹਾਇ ਭਾਇ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ਰਹੀ ਦਿਖਰਾਇ ਕਰਿ॥
ਹੋ ਰਮਿਯੋ ਨ ਤਾ ਸੋ ਮੂਰਖ ਹਰਖੁ ਪਜਾਇ ਕਰਿ॥ ੬॥

Aril

Jo rani teh kehio na tin bach maniou.
Paie rahi par moorr na kichhu kar janiou.
Haie bhaie boh bhant rehi dikhraie kar.
Ho amiou na ta so murakh harkhpajaie kar. (6)

ਕਰਮ ਕਾਲ ਜੋ ਲਾਖ ਮੁਹਰ ਕਹੁ ਪਾਇਯੋ॥
ਲੀਜੈ ਹਾਥ ਉਚਾਇ ਤਯਾਗਿ ਨਹ ਪਾਇਯੋ॥
ਜੋ ਰਾਨੀ ਸੋ ਨੇਹ ਭਯੋ ਲਹਿ ਲੀਜਿਯੋ॥
ਹੋ ਜੋ ਵਹੁ ਕਹੈ ਸੁ ਕਰਿਯੈ ਸੰਕ ਨ ਕੀਜਿਯੋ॥ ੭॥

Karam kaal jo lakh mohar kahun paieyai.
Leejai haath uchaie tiag neh paieyai.
Jo rani so neh bhious leh leejiyai.
Ho jo voh kehai so kaariyai sunjk na keejiyai. (7)

The queen sent her lady messenger and called him to her place and told him while smiling. "O dear friend ! please have cohabitation with me without having any hesitation whatsoever." (5)

Aril

Whatever the queen had suggested, he did not agree to her request. She fell at his feet, but the fool did not realize it. The woman was showing all sorts of loving attachment and movements, but the fool did not satisfy her sexual desires. (6)

If one gets hundred thousand gold coins in lieu of a sexual companionship, then one should accept the queen, one should reciprocate it and one should act according to her wishes without any hesitation. (7)

ਭਜੁ ਰਾਨੀ ਤਿਹ ਕਹਿਯੋ ਨ ਤਿਹ ਤਾ ਕੋ ਭਜਿਯੋ॥
 ਕਾਮ ਕੇਧਲ ਹਿਤ ਮਾਨ ਨ ਤਿਹ ਤਾ ਸੋ ਸਜਿਯੋ॥
 ਨਾਹਿ ਨਾਹਿ ਸੋ ਕਰਤ ਨਾਸਿਤਕੀ ਤਹ ਭਯੋ॥
 ਹੋ ਤਬ ਅਕਲਾ ਕੋ ਕੋਪ ਅਧਿਕ ਚਿਤ ਮੈ ਛਯੋ॥ ੮॥

Bhaj rani teh kehiau na teh ko bhajiau.
 Kaam kel hit maan na teh ta so sujiau.
 Nahai nahai so karat nasitaki teh bhiau.
 Ho tab abla kai kop adhik chit mein chheeu. (8)

ਚੌਪਈ

ਤਰੁਨੀ ਤਬੇ ਅਧਿਕ ਰਿਸਿ ਭਰੀ। ਕਠਿਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਹਾਥ ਮੈ ਧਰੀ॥
 ਤਾ ਕੋ ਤੁਮਹਿ ਤੋਰ ਸੋ ਮਾਰਿਯੋ॥ ਕਾਟਿ ਮੁੰਡ ਛਿਤ ਉਪਰ ਡਾਰਿਯੋ॥ ੯॥

Choupaiee

Taruni tabai adhik risi bhuri. Kathin kirpan haath mein dhari.
 Ta ko tamak teg mein mariou. Kaat moond chhit ooper dariou. (9)

ਟੂਕ ਅਨੇਕ ਤਵਨ ਕੋ ਕੀਨੋ। ਡਾਰਿ ਦੇਗ ਕੇ ਭੀਤਰ ਦੀਨੋ॥
 ਨਿਜੁ ਪਤਿ ਬੋਲਿ ਧਾਮ ਮੈ ਲਯੋ। ਭਛ ਭਾਖਿ ਧਰਿ ਦਯੋ॥ ੧੦॥
 Tuk anek tavan ko keano. Dar deg kai bheetar deeno.
 Nij pati boil dham mein liou. Bhach bhakh agai dhar diou. (10)

ਦੋਹਰਾ

ਮਦਰਾ ਮਾਝ ਚੁਆਇ ਤਿਹ ਮਦ ਕਰਿ ਪਯਾਸੋ ਪੀਯ॥
 ਲਹਿ ਬਾਰੂਨਿ ਮੂਰਖਿ ਪਿਯੋ ਭੇਦ ਨ ਸਮਝਯੋ ਜੀਯ॥ ੧੧॥

Dohra

Madra majh chuaie teh mud kai piaou pieu.
 Leh barun moorakh pieu bheid na samjhiau jiou. (11)

ਹਾਡੀ ਤੁਚਾ ਗਿਲੋਲ ਕੋ ਦੀਨੀ ਡਾਰਿ ਚਲਾਇ॥
 ਰਹਤ ਮਾਸੁ ਦਾਨਾ ਭਏ ਅਸੁਨ ਦਯੋ ਖਵਾਇ॥ ੧੨॥

Hadi tucha gilol ko deeni dar chalaie.
 Rehat mas dana bhaie asvan diou khavaiee. (12)

The queen had requested him for having cohabitation with her, but he did not give her sexual companionship and did not enjoy sexual pleasure with her. The fool was always saying no (in the negative) to her requests. Then the woman became furious with rage. (8)

Choupaiee

The woman felt greatly enraged and took up a sword in her hand and killed him with one strike of the sword, and threw his separated head on the ground. (9)

She cut his body into many pieces and put them in a cauldron. Then she called her spouse at her place and offered him the flesh for eating. (10)

Couplet

She added wine to his flesh and then gave that wine to the spouse. That fool partook it, thinking it simple (pure) wine without having known the secret. (11)

The bones and skin was converted into balls and the rest of the flesh was mixed with the grains and given to the horses. (12)

ਚੌਪਈ

ਦਾ ਸੋ ਰੀਤ ਜਿਨ ਜਾਨਿ ਨ ਕਰੀ। ਤਾ ਪਰ ਅਧਿਕ ਕੋਪ ਤ੍ਰਿਯ ਭਰੀ॥
ਹੋ ਨ੍ਰਿਪ ਕੋ ਤਿਹਾ ਮਾਸ ਖਵਾਯੋ। ਮੂਰਖ ਨਾਹਿ ਨਾਹਿ ਕਛੁ ਪਾਯੋ॥ ੧੩॥ ੧॥

Choupaiee

Ta so rati jin jaan na kari. Ta par adhik kop triya bhari.
Ho nrip ko teha mas khavaiyo. Moorakh nahai nahai kuchh paiyo. (13) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੋ ਤੇਈਸ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ
ਸੁਭਮ ਸਤੁ॥ ੨੨੩॥ ੪੨੫੪॥ ਅਫਜ਼ੁ

Iti Sri Charitara pakhyane Tirya Charitarai mantri bhoop
sambadai doi so teiees charitar samapatam.
Sat Subham sat. 223 (4254) aphjun. (Contd.)

ਦੋਹਰਾ

ਬਿਸਨ ਕੇਤੁ ਰਾਜਾ ਬਡੋ ਜੁਨਾਗੜ ਕੋ ਈਸ॥
ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰ ਸੋ ਰਾਜ ਧੋ ਅਲਕਿਸ ਕੋ ਜਗਦੀਸ॥ ੧॥

Dohra

Bisan ket raja bado junagarh ko eas.
Inder Chander sou raj dhou alkis kai jagdis. (I)

ਚੌਪਈ

ਸ੍ਰੀ ਤ੍ਰਿਪਰਾਰਿ ਕਲਾ ਕੀ ਤ੍ਰਿਯ॥ ਮਨ ਕ੍ਰਮ ਬਸਿ ਰਾਖਸੋ ਜਿਨ ਕਰਿ ਪਿਯ॥
ਅਧਿਕ ਤਰੁਨਿ ਕੋ ਰੂਪ ਬਿਰਾਜੈ। ਸ੍ਰੀ ਤ੍ਰਿਪਰਾਰਿ ਨਿਰਖਿ ਦੁਤਿ ਲਾਜੈ॥ ੨॥

Choupaiee

Sri triprar kala ta ki triya. Man karam bas rakhio jin kar pieu.
Adhik tarun kai roop birajai. Sri Triprar nirakh dut lajai. (2)

Choupaiee

That person, knowingly did not have sexual relationship with her, so the woman behaved with him with such horrified manner. The Raja's horses were given his flesh to eat, but the foolish Raja could not realize the fact. (13)

Here the two hundred and twenty-third eposide of the King & Minister's dialouge regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (223-4254)

Couplet

The master of junagarh was a great Raja Bisham Ket. Who was great like Indra (god) or the moon, or he was like kuber or the master of the whole world. (1)

Choupaiee

His wife was known as Tripur Mati, who had her husband under her spall (control) by mind and action (body and soul). That woman was very beautiful by seeing whose glamour, even Shiva was feeling ashamed (belittled). (2)

ਦੋਹਰਾ

ਨਵਲ ਕੁਅਰ ਇਕ ਸਾਹੁ ਕੋ ਪੂਤ ਰਹੋ ਸੁਕੁਮਾਰ॥
ਰੀਝਿ ਰਹੀ ਤ੍ਰਿਪਰਾਰੀ ਕਲਾ ਤਾ ਕੋ ਰੂਪ ਨਿਹਾਰ॥ ੩॥

Dohra

Naval kuar ik saho ko pot rehai sukumar.
Reejh rehi triprari kala ta ko roop nihar. (3)

ਅੜਿਲ

ਨਵਲ ਕੁਅਰਹਿ ਬਿਲੋਕਿ ਹਿਯੋ ਨਨਚਾਇਯੋ॥
ਪਠੈ ਸਹਚਰੀ ਨਿਜ ਗ੍ਰਿਹ ਬੋਲ ਪਠਾਇਯੋ॥
ਅਧਿਕ ਮਾਨਿ ਰੁਚਿ ਰਮੀ ਹਰਖ ਉਪਜਾਇ ਕੈ॥
ਹੋ ਕਾਮ ਗੀਤਿ ਜੁਤ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਧਿਕ ਮਚਾਇ ਕੈ॥ ੪॥

Aril

Naval kaureh biloke hious lalchaieou.
Pathai sehchari nij greh bol pathaieyo.
Adhik maan ruchi rami harakh upjaie kai.
Ho kaam reet jut pritam adhik machaie kai. (4)

ਛੈਲ ਛੈਲਨੀ ਛਕੋ ਅਧਿਕ ਸੁਖ ਪਾਵਹੋ॥
ਜੋਰ ਜੋਰ ਚਖੁ ਚਾਰੁ ਦੋਊ ਮੁਸਕਾਵਹੀ॥
ਲਪਟਿ ਲਪਟਿ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਨ ਛਿਨ ਇਕ ਛੋਰਾਹੀ॥
ਹੋ ਕਰਿ ਅਧਰਨ ਕੋ ਪਾਨ ਕੁਚਾਨ ਮਰੋਰਹਿ॥ ੫॥
Chhail chhalini chhakai adhik subh puvhi.
Jor jor chakh char douoo muskavhi.
Lapat lapat karjahai na chhin ik chhorhi.
Ho kar adharan ko paan kuchan marorhi. (5)

Couplet

There was a very delicate (tender) man. Naval Kumar, son of a business man (merchant). By seeing his charm. Tripur Kala got enamoured by him. (3)

Aril

She got allured by seeing the beauty and charm of Naval Kumar and sent for him through a lady attendant to come to her house. with great love, she enjoyed sensuous pleasure with him and had a great love affair with the beloved. (4)

Both the lover and the beloved, (having cohabitation) were feeling greatly satisfied and enjoyed the bliss of life. With beautiful eyes, they were glancing at each other and were smiling for a moment even. They were kissing each other and wriggling the breast nipples. (5)

ਚੋਰਾਸਿਯਨ ਆਸਨਨ ਕਰਤ ਬਨਾਇ ਕੈ॥
 ਕਾਮ ਕਲੇਲ ਮਚਾਇ ਅਧਿਕ ਸੁਖ ਪਾਇ ਕੈ॥
 ਕੋਕਸਾਰ ਕੋ ਭੇਦ ਉਚਰੈ ਬਨਾਇ ਕਰ।
 ਹੋ ਨਿਰਖਿ ਪ੍ਰਭਾ ਬਲਿ ਜਾਹਿ ਦੋਊ ਮੁਸਕਾਇ ਕਰਿ॥ ੬॥

Chorasiyan asain karat banai kai.
 Kaam kalol machaie adhik sukh paie kai.
 Koksar kai bheid ucharai banaie kar.
 Ho nirakh prabha bal jahai douoo muskai kar. (6)

ਚੌਪਈ

ਏਕ ਦਿਵਸ ਇਮਿ ਜਾਰ ਉਚਾਰੋ। ਸੁਨੁ ਰਾਨੀ ਤੇ ਕਹਿਯੋ ਹਮਾਰੋ॥
 ਜਿਨਿ ਤਵ ਨਾਥ ਬਿਲੋਕੋ ਆਈ। ਦੁਹੰਅਨ ਹਨੇ ਕੋਪ ਉਪਜਾਈ॥ ੭॥

Choupaiee

Ek divas im jaar ucharai. Sunn rani tai kehiau hamarai.
 Jin tav nath bilokai aiee. Duhuan hanai kop upjaiee. (7)

ਤ੍ਰਿਯੋ ਬਾਚ

ਪ੍ਰਥਮ ਰਾਵ ਤਨ ਭੇਦ ਜਤਾਉ। ਬਹੁਰਿ ਚਚੇਰੇ ਨਗਰ ਦਿਵਾਉ॥
 ਦੋ ਦੁੰਦਭਿ ਪੁਨਿ ਤੋਹਿ ਬੁਲੈਹੋ। ਕਾਮ ਭੋਗ ਰੁਚਿ ਮਾਨਿ ਨਦੈਹੋ॥ ੮॥

Triyo baach

Pratham rav tan bheid jataouoo.
 Bohar dhandorai nagar divaouoo.
 Dai dundabh pun tohai bulaiho.
 Kaam bhog ruch maan machaiho. (8)

They were having all the eighty-four poses of sexual relationship and were enjoying their love affair. They were revealing the secrets of Kok Shastra and were greatly involved in their love by watching the beauty of one another (were a sacrifice to each). (6)

Choupaiee

The paramour told the queen one day, "O queen ! Listen to my world. In case your spouse happende to see us both together, he would kill both of us." (7)

The woman then said

"First I will tell the whole affair (thing) to the Raja myself, and then announce it to the whole world with beat of drum and then call you with sounding of a great drum and then enjoy sensuous with you". (8)

ਅੜਿਲ

ਅਧਿਕ ਭੋਗ ਕਰਿ ਮੰਤਹਿ ਦਯੋ ਉਠਾਇ ਕੈ॥
ਆਪ ਨਿਪਤਿ ਸੋ ਕਹੀ ਬਾਤ ਸਮੁਝਾਇ ਕੈ॥
ਸਿਵ ਮੋ ਕੈ ਇਹ ਭਾਤ ਕਹਿਯੋ ਹੋ ਆਇ ਕਰਿ॥
ਹੋ ਸੋ ਹਉ ਹਮਾਰੇ ਤੀਰ ਕਹੋ ਅਬ ਆਇ ਕਰਿ॥ ੯॥

Aril

Adhik bhog kar meeteh diou uthaie kai.
Aap nirpati sou kehi baat samjhaie kai.
Siv mo ko eh baat bhat kehio hai aie kar.
Ho so hoau tumrai teer kahou ah aie kar.(9)

ਚੌਪਈ

ਜਬ ਦਿਨ ਏਕ ਸਭਾਗਾ ਹੋਹੈ॥ ਮਹਾਦੇਵ ਮੇਰੇ ਗ੍ਰਿਹ ਐਹੈ॥
ਨਿਜੁ ਹਾਥਵ ਦੁੰਦਭੀ ਬਜਾਵੈ। ਕੂਕਿ ਅਧਿਕ ਸਭ ਪੁਰਹਿ ਸੁਨਾਵੈ॥ ੧੦॥

Choupaiee

Jab din ek sabhaga havaihai. Mahadev merai greh aiehai.
Nij hathan dundbhi baiavai. Kook adhik sabh pureh sunavai. (10)

ਜਬ ਤੁਮ ਐਸ ਸਬਦ ਸੁਨਿ ਲੈਯਹੁ। ਤਬ ਉਠ ਧਾਮ ਹਮਰੇ ਐਯਹੁ॥
ਭੇਦ ਕਿਸੁ ਔਰਹਿ ਨਹਿ ਕਹਿਯਹੁ। ਭੋਗ ਸਮੇ ਤ੍ਰਿਯ ਕੋ ਭਯੋ ਲਹਿਯਹੁ॥ ੧੧॥

Jab tum ais sabad sunn laieuoh.
Tab uth dham hamarai aiyoh.
Bheid kis aoureh neh kehio.
Bhog samai triya ko bhiou lehyeoh. (11)

ਦੋਹਰਾ

ਤੁਰਤ ਆਨਿ ਮੋ ਕੋ ਭਜਹੁ ਸੁਨ ਰਾਜਾ ਸੁਖਧਾਮ॥
ਪਲਯੋ ਪਰੋਸੇ ਹੋਇ ਸੁਤ ਮੋਹਨ ਰਖਿਯਹੁ ਨਾਮ॥ ੧੨॥

Dohra

Turat aan mo ko bhajoh sunu Raja sukhghan.
Paliou parosai hoiai sut mohan rakhioh naam. (12)

Aril

After having cohabitation with the paramour, she made him get up (sent him away). Then she told the Raja explaining the whole thing. That "Shiva had told her, which I am going to detail you, coming closer." (9)

Choupaiee

"One a great wonderful day, Mahadev (Shiva) would come to my house and would be beating his small drum with his own hands, the sound being heard the whole world. (10)

"On hearing the sound of the drum, you should come to my palace. Do not leak out this secret to anyone else and realize that the time of cohabitation of the wife had come." (11)

Couplet

"O Raja, harbinger of all comforts ! Listen. Then you come immediately and have sexual companionship with me and I would beget a grown up child and I will call him by the name of Mohan." (12)

ਯੋ ਕਹਿਗ ਕੋ ਨ੍ਰਿਪ ਸੋ ਬਚਨ ਗ੍ਰਿਹ ਤੇ ਦਯੋ ਉਠਾਇ॥
 ਪਠੇ ਸਹਚਰੀ ਜਾਰ ਕੋ ਲੀਨੋ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਇ॥ ੧੩॥
 Yo kehag ke nrip se bachan greh tei diou uthaie.
 Pathai sehchari jaar kei leenai nikat bulaie. (13)

ਚੌਪਈ

ਕਾਮ ਭੋਗ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੋ ਕਿਯੋ। ਦ੍ਰਿੜ ਕਰਿ ਬਹੁਤ ਦਮਾਮੇ ਦਿਯੋ॥
 ਕੂਕਿ ਕੂਕਿ ਪੁਰ ਸਕਲ ਸੁਨਾਇਸਿ। ਭੋਗ ਸਮੇਂ ਰਾਨੀ ਕੋ ਆਇਸਿ॥ ੧੪॥

Choupaiee

Kaam bhog pritam so kiou. Drirr kar bohat damamai diou.
 Kuk kuk pur sakal sunaiesi. Bhog samai rani ko aiesi. (14)

ਬਚਨ ਸੁਨਤ ਰਾਜਾ ਉਠਿ ਧਯੋ। ਭੋਗ ਸਮੇਂ ਰਾਨੀ ਕੋ ਭਯੋ॥
 ਜੋ ਸਿਵ ਬਚਨ ਕਹਿਯੋ ਸੋ ਹੈਯੋ॥ ਪਰਿਯੋ ਪਰੋਸੇ ਸਤੁ ਗ੍ਰਿਹ ਦੈਯੋ॥ ੧੫॥

Bachan sunat raja uth dhcyo.
 Bhog samai rani ko hhiou.
 Jo Siv bachan kehiau so havaihai.
 Pariou prosai sut greh daihai. (15)

ਆਵਤ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਜਾਰ ਡਰਪਾਨੋ। ਰਾਨੀ ਸੋ ਯੋ ਬਚਨ ਬਖਾਨੋ॥
 ਨਿਰਾਪ੍ਰਾਧ ਮੋ ਕੋ ਤਹਾ ਮਾਰੀਯੋ। ਮੈ ਤ੍ਰਿਯਾ ਕਛੁ ਨ ਤੋਰਿ ਬਿਗਾਰੀਯੋ॥ ੧੬॥

Avat nirpati jaar darpano.
 Rani so yo bachan bakhanaie.
 Nirapradh mo ko taha mariou.
 Main triya kachhu na torai bigariou. (16)

ਸਿਵ ਬਚ ਸਿਮਰਿ ਤਹਾ ਨ੍ਰਿਪ ਗਯੋ। ਭੋਗ ਕਾਰਤ ਨਿਜੁ ਤ੍ਰਿਯ ਸੋ ਭਯੋ॥
 ਪੀਠਿ ਫੇਰਿ ਗ੍ਰਿਹ ਕੋ ਜਬ ਧਾਯੋ। ਤਬ ਤ੍ਰਿਯਾ ਆਪਨੋ ਜਾਰ ਬੁਲਾਯੋ॥ ੧੭॥
 Siv bach simar taha nrip geyo. Bhog karat nij triya se bheyo.
 Peeth pher greh ko jab dhayo. Tab triya apnai jaar bulaiyo. (17)

After telling the Raja like this, she sent him away and through her lady attendant she then called her paramour. (13)

C̣houpaiie

Then she enjoyed sensuous pleasure with her paramour and sounded the great drum. By shouting at the top of her paramour and sounded the great drum. By shouting at the top of her voice, she announced that the time of the queen's cohabitation had come." (14)

On hearing the sound, the Raja came rushing there instantly that the time of the queen's sexual companionship had come. Whatever Shiva would say, was bound to happen and we would be blessed with a grown up child. (15)

On seeing the Raja coming, the paramour got frightened and told the queen, "You are getting me killed without purpose or any fault of mine, O woman ! I have not harmed you at all." (16)

Remembering the words of Shiva, the Raja reached there and had sexual companionship with his wife. When he went away, showing his back, the queen called her paramour. (17)

ਦੋਹਰਾ

ਕਹਾ ਜਾਤ ਰਾਜਾ ਕਹਿਯੋ ਸਿਵ ਸੁਤ ਦੀਨੋ ਧਾਮ॥
ਪਲੋ ਪਲੋਸੋ ਲੀਜਿਯੋ ਮੋਹਨਿ ਰਖਿਯੋ ਨਾਮ॥ ੧੮॥

Dohra

Kaha jaat raja kehiau Siv sut deno dham.
Palai palosai leejiau mohan rakhiau naam. (18)

ਚੌਪਈ

ਪ੍ਰਥਮ ਜਾਰ ਕੋ ਬੋਲ ਪਠਾਯੋ। ਦੋ ਦੁੰਦਭੀ ਪੁਨਿ ਰਾਵ ਬੁਲਾਯੋ॥
ਬਹੁਰਿ ਕੂਕਿ ਕੋ ਪੁਰਖ ਸੁਨਾਇਸਿ। ਮਿਤਵ ਕੋ ਸੁਤ ਕੋ ਠਹਰਾਇਸਿ॥ ੧੯॥

Choupaiee

Pratham jaar ko bol pathaiou. Dai dundbhi puni rav bulaiyo.
Bohar kuk kai purakh sunais. Mitwa ko sut kai thehraiesi. (19)

ਦੋਹਰਾ

ਨਿਸ ਦਿਨ ਰਾਖਤਰ ਜਾਰ ਕੋ ਸੁਤ ਸੁਤ ਕਹਿ ਕਹਿ ਧਾਮ॥
ਸਿਵ ਬਚ ਨੋ ਨ੍ਰਿਪ ਚੁਪ ਰਹਿਯੋ ਇਹ ਛਲ ਛਲਯੋ ਸੁ ਬਾਮ॥ ੨੦॥ ੧॥

Dohra

Nis din rakhat jaar ko sut sut keh keh dham.
Siv bach Iai nrip chup rehiou eh chhal chhaliou so dham. (20) (1)

ਇਤਿ ਸੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਰੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੋ ਚੋਬੀਸ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ
ਸੁਭਮ ਸਤੁ॥ ੨੨੪॥ ੪੨੭੪॥ ਅਫਜ਼ੁ॥

Iti Sri Charitara pakhyane Tirya Charitarai mantri bhoop
sambadai doi so choubees charitar samapatam.
Sat Subham sat. 224 (4274)aphjun. (Contd.)

Couplet

Then she shouted and called the Raja saying, "O dear Raja ! Where are you going ? Shiva had blessed us with a son, a grown up child. Take this son, and name him as Mohan." (18)

Choupaiee

First she sent for the paramour. Then with the sounding of a drum, called the Raja then she announced to the town and announced the paramour as her son and kept him along with her. (19)

Couplet

Now she was keeping her paramour openly in the house calling him as her son. Taking it as Siva's world, the Raja kept quiet. Thus the woman had deceived the Raja with her witchcraft.(20)

Here the two hundred and twenty-fourth episode of the King & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyani is completed. All is well. (224-4274)

ਚੌਪਈ

ਬਾਰਾਣਸੀ ਨਾਗਰਿਕ ਬਿਰਾਜੈ। ਜਾ ਕੋ ਲਖੇ ਪਾਪ ਸਭ ਭਾਜੈ॥
ਬਿਮਲ ਸੈਨ ਰਾਜਾ ਤਹ ਰਹਈ। ਸਭ ਦੁਰਜਨ ਕੋ ਦਲ ਕੋ ਦਹਈ॥ ੧॥

Choupaicee

Baranasi nagrik birajai. Ja kai lakhai paap sabh bhajai.
Bimal sain raja the rehiee. Sabh durjan kai dal ko dehiea. (1)

ਸੁਨਤ ਕੁਅਰ ਨ੍ਰਿਪ ਕੋ ਇਕ ਸੁਤ ਬਰ। ਅਮਿਤੁ ਦਰਬੁ ਤਾ ਕੋ ਭੀਤਰ ਘਰ॥
ਜੋ ਅਬਲਾ ਤਿਹ ਰੂਪ ਤਿਹਾਰੋ। ਸਭ ਹੀ ਦਰਬੁ ਆਪਨੋ ਵਾਰੈ॥ ੨॥

Sunat kuar nrip kai ik sut bar.
Amrit darab ta kai bheetar ghur.
Jo abla teh roop niharai.
Sabh hi darab apnai varai. (2)

ਦੋਹਰਾ

ਸ੍ਰੀ ਚਖਚਾਰ ਮਤੀ ਰਹੋ ਨ੍ਰਿਪ ਕੀ ਸੁਤਾ ਅਪਾਰ॥
ਕੋ ਰਤਿ ਪਤਿ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰਕ ਕੋ ਰਤਿ ਕੋ ਅਵਤਾਰ॥ ੩॥

Dohra

Sri Chukhchar mati rehai nrip ki suta apar.
Kai rati pati ki patarika hai rati ko avtar. (3)

ਅੜਿਲ

ਜਬ ਚਖਚਿਹਾਰ ਮਤੀ ਤਿਹ ਰੂਪ ਨਿਹਾਰਿਯੋ॥
ਯਹੋ ਆਪਨੇ ਚਿਤ ਕੋ ਬਿਖੈ ਬਿਦਾਰਿਯੋ॥
ਕਯੋ ਹੂੰ ਐਸੋ ਛੋਲ ਜਬ ਇਕ ਛਿਨ ਪਾਇਯੋ॥
ਹੋ ਕਰੋ ਨ ਨਯਾਰੋ ਨੇਕ ਸਦਾ ਬਲਿ ਜਾਇਯੋ॥ ੪॥

Aril

Jab chakhchar mati teh roop nihariou.
Yeh apane chit kai bikhai bichariou.
Kiou hoon aisai chhail jo ik chhin paiyai.
Ho karo na nayaro nek sada bal jaieyai. (4)

Choupaiee

There is a town of Varanasi, by visiting which all our sins are washed away. There was a Raja by the name of Binal Sain residing there who would destroy all the hordes of sinners coming there. (1)

Sunat Kunwar was another Raja who had a beautiful son and he had lot of money. Any woman, who happened to see him, would give all her wealthy as an offering to his charm. (2)

Couplet

The Raja had a charming daughter by the name of Chakhchar Mati, who was either Rati's daughter or a replica of Rati herself. (3)

Aril

When Chakhchar Mati saw his charming personality, she thought to herself that if she were to get such a handsome young man, then she would never get separated from him and would always sacrifice herself to him. (4)

ਦੋਹਰਾ

ਸਹਚਰਿ ਏਕ ਬੁਲਾਇ ਕੋ ਤਾ ਕੇ ਦਈ ਪਠਾਇ॥
ਮੋ ਕੋ ਮੀਤ ਮਿਲਾਇਯੈ ਕਰਿ ਕੋ ਕੋਟਿ ਉਪਾਇ॥ ੫॥

Dohra

Sehchar ek bulaie kai ta ko daiee pathaiee.
Mo ko meet milaeyai kar kai kot upaie. (5)

ਅੜਿਲ

ਦੀਜੈ ਸਖੀ ਮਿਲਾਇ ਸਜਨ ਮੁਹਿ ਚਾਹਿਯੋ॥
ਜਾ ਕੇ ਬਿਰਹ ਬਿਸੇਖ ਭਏ ਹਿਯਾ ਦਾਹਿਯੈ॥
ਜਿਯ ਆਵਤ ਉਡ ਮਿਲੈ ਸੰਕ ਕੋ ਛੋਰਿ ਕੈ॥
ਹੋ ਲੋਕ ਲਾਜ ਕੁਲ ਕਾਨਿ ਕਰੋਰਿਕ ਓਰਿ ਕੋ॥ ੬॥

Aril

Deejai sakhi milaie sajan mohai chahiyai.
Ja ko bireh bisekh bhaie hiye dahiyai.
Jeu avat ur milai sunk ko chhor kai.
Ho lok laj kul kaan karorik aur kai. (6)

ਸਯਾਨੀ ਸਖੀ ਬਿਸੇਖ ਭੇਦ ਤਿਹ ਪਾਇ ਕੈ॥
ਆਨਿ ਪ੍ਰਿਯਾ ਕਹ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦਯੋ ਮਿਲਾਇ ਕੈ॥
ਰਿਖਿ ਕੁਅਰਿ ਤਿਹ ਅੰਗ ਦਿਵਾਨੀ ਸੀ ਭਈ॥
ਹੋ ਬਿਰਹ ਸਮੁੰਦ ਕੈ ਮਾੜ ਮਗਨ ਹੁੰਕੈ ਗਈ॥ ੭॥
Sayani sakni bisekh bheid teh paie kai.
Aan priya keh pritam deyo milaie kai.
Nirakh koar teh ang diwani see bhaiee.
Ho birehai samund kai majh magan hoivkai gaiee. (7)

Couplet

She sent a lady attendant to him telling her to arrange for her meeting with him by any means whatsoever. (5)

Aril

"O dear friend ! Please arrange my meeting with the beloved, as I want him badly, as my heart was pining in his separation. I am thinking (in my mind) that I should meet him immediately forgetting all my hesitation and set aside all my modesty or code of conduct (as per worldly norms). (6)

The clever attendant could gauge her secret mind and she arranged for a meeting of the beloved with the lover. On seeing his body, the princess got madly in love with him as if she was engrossed in the ocean of separation. (7)

ਚੌਪਈ

ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਯੋ ਯੋ ਪ੍ਰਿਯਾ ਸੁਨਾਯੋ। ਤੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਆਜੁ ਚੁਰਾਯੋ॥
ਹੋ ਹੂੰ ਐਸ ਜਤਨ ਕਛੁ ਕਰਿਯੋ। ਸਭਹਿਨ ਤੋਹਿ ਕੋ ਬਰਿਹੋ॥ ੮॥

Choupaiee

Pritam siou yo priya sunayo. Tai mere man aaj churaiyo.
Ho hoon aisjatan kuch karihai. Sabhin chhor tohai ko barhai. (8)

ਜੋ ਤੁਹਿ ਕਹੋ ਮਿਤ੍ਰ ਸੋ ਕਰਿਯਹੁ। ਮੋਰ ਪਿਤਾ ਤੇ ਨੈਕ ਨ ਡਰਿਯਹੁ॥
ਸੂਰਜ ਨਾਮ ਆਪਨੇ ਧਰਿਯਹੁ। ਮੋਹਿ ਬਿਯਾਹਿ ਲੈ ਧਾਮ ਸਿਧਰਿਸਹੁ॥ ੯॥
Jo tohai kaho mitar so kariouh. Mor pita tai naik na dariouh.
Sooraj naam apnai dhariouh. Moh biyah lai dham sidharyho. (9)

ਤਬ ਅਬੁਲਾ ਨਿਜੁ ਪਿਤਾ ਬੁਲਾਯੋ। ਪਕਰਿ ਬਾਹ ਤੇ ਮਿਤ੍ਰ ਦਿਖਾਯੋ॥
ਸੁਨੁ ਰਾਜਾ ਸੂਰਜ ਇਹ ਆਹੀ। ਚਾਹਤ ਹੈ ਤਵ ਸੁਤਾ ਬਿਯਾਹੀ॥ ੧੦॥
Tab abla nij pita bulaiyo. Pakar bah tai mitar dikhaiyo.
Sunn raja suraj eh aihiee. Chahat hai tai suta biyahi. (10)

ਦੋਹਰਾ

ਪ੍ਰਥਮ ਪ੍ਰਤਿਗਯਾ ਲੀਜਿਯੋ ਯਾ ਕੀ ਅਬੈ ਬਨਾਇ॥
ਪੁਨਿ ਮੋ ਕੋ ਇਹ ਦੀਜਿਯੋ ਸੁਨੁ ਰਾਜਨ ਕੋ ਰਾਇ॥ ੧੧॥

Dohra

Pratham pratigya leejiyai ya ki abai bnaie.
Pun ma ko eh deejiyai sunn rajan ke raie. (11)

ਜਬ ਲੋ ਇਹ ਘਰ ਰਹੈ ਚੜੈ ਨ ਸੂਰਜ ਅਕਾਸ॥
ਜਬ ਇਹ ਜਾਇ ਤਹਾ ਚੜੇ ਜਗ ਮੋ ਹੋਇ ਪ੍ਰਕਾਸ॥ ੧੨॥
Jab lai eh eh ghar rehai charai na suraj akas.
Jab ehjaie taha charai jug mein hoiai prakash. (12)

Choupaice

The beloved said to her like this "that he had endeared himself to her heart immensely (stolen her heart. I would make some arrangement so that I could get married to you leaving all others." (8)

"O dear friend ! You do according to whatever I would suggest, without getting afraid of my father at all. You may call yourself as sooraj (Sun) and take me away to your place, after marrying me." (9)

When the woman called her father and showed him the friend by holding his (father`s) hand and said, "O dear Raja ! Listen. This man was sooraj and he wanted to marry your daughter." (10)

Couplet

So take a promise from him right now and then O king of kings ! Listen. Then you may hand me over to him." (11)

So long he remains in this house, the sun in the sky does not shine (rise) at all. Whenever he goes away, then the sun rises, thus the world gets illumined. (12)

ਚੌਪਈ

ਸਤਯ ਬਾਤ ਰਾਜੈ ਇਹ ਜਾਨੀ। ਭੇਦ ਨ ਲਖਿਯੋ ਕਛੁ ਅਗਯਾਨੀ॥
ਰਾਜ ਕੁਮਾਰਿ ਮੰਤ੍ਰ ਇਕ ਪੜਿਯੋ। ਦੋ ਦਿਨ ਲਗੇ ਸੂਰਜ ਨਹਿ ਚੜਿਯੋ॥ ੧੩॥

Choupaiee

Satye baat rajai eh jani. Bhed na lakhiou kachhu agyani.
Raj kumari mantar ik pariou. Daiv din lagasi suraj neh chariyo. (13)

ਦੋਹਰਾ

ਮੰਤ੍ਰਨ ਸੋ ਅਬਿਮੰਤ੍ਰ ਕਰਿ ਬਿਰਯਾ ਦਈ ਉਡਾਇ॥
ਨਿਸੁ ਨਾਇਕ ਸੋ ਜਾਨਿਯੋ ਗਗਨ ਰਹਿਯੋ ਬਹਰਾਇ॥ ੧੪॥

Dohra

Mantran so abhimantar kar birya uduiee.
Nis naiek so janiyai gagan rehiou behraiee. (14)

ਚੌਪਈ

ਜਬ ਰਾਜੈ ਇਹ ਭਾਤਿ ਨਿਹਾਰਿਯੋ। ਸਤਯ ਸੂਰਜ ਕਰਿ ਤਾਹਿ ਬਿਚਾਰਿਯੋ॥
ਤੁਰਤ ਬਯਾਹਿ ਦੁਹਿਤਾ ਤਿਹ ਦੀਨੀ। ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਕੀ ਬਾਤ ਨ ਚੀਨੀ॥ ੧੫॥ ੧॥

Choupaiee

Jab rajaie eh bhant nihariou.
Satye sooraj kar tahai bichariou.
Turat bihaie duhita teh deeni.
Bhed abhed ki baat na cheeni. (15) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੁਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੌ ਪਚੀਸ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ
ਸੁਭਮ ਸਤੁ॥ ੨੨੫॥ ੪੨੮੯॥ ਅਛੰਜੁ॥

Iti Sri Charitara pakhyane Tirya Charitarai mantri bhoop
sambadai doi so pachees charitar samapatam.
Sat Subham sat. 225 (4289) aphjun. (Contd.)

Choupaiee

The Raja took it to be perfectly true, but the ignorant person did not see thought the secret. The princess recited a mantra (magic spell) and the sun did not rise for two days. (13)

Couplet

By repeating such mantras she made it known all over that the moon was trembling in the sky. (14)

Choupaiee

When the Raja saw such a thing happening, he thought him to be truly sooraj (Sun) and immediately got his daughter married to him and did not realize the secret at all. (15)

Here the two hundred and twenty-fifth episode of the King & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyon is completed. All is well. (225-4289)

ਦੋਹਰਾ

ਮਾਲਠੋਰ ਕੇ ਦੇਸ ਮੈ ਮਾਨਕੋਸ ਪੁਰ ਗਾਉ॥
ਮਾਨ ਸਾਹ ਇਕ ਚੋਧਰੀ ਸੁ ਤਾਵਨੰ ਠਾਉ॥ ੧॥

Dohra

Malner kecdes mein malkos pur gaon.
Maan sah ik chodhri basat so tavnai thaou. (1)

ਰੁਸਤਮ ਦੇਈ ਤਵਨ ਕੀ ਰਹਤ ਸੁੰਦਰੀ ਨਾਰਿ॥
ਰੂਪ ਸੀਲ ਸੁਚਿ ਕ੍ਰਿਆ ਸੁਭ ਪਤਿ ਕੀ ਅਤਿ ਹਿਤਕਾਰ॥ ੨॥
Rustam daiee tavan ki rehat sundri naar.
Roop seel such kirya subh pati ki ati hikaar. (2)

ਤਾ ਸੋ ਪਤੀ ਉਨਰਾਵ ਕੀ ਕਰਤ ਚਾਕਰੀ ਨਿਤਿ॥
ਸਾਹਜਹਾਂ ਕੇ ਧਾਮ ਕੋ ਰਾਖੈ ਦਰਬੁ ਅਮਿਤਿ॥ ੩॥
Ta ko pati umarao ki karat chakri nit.
Sahjahan kai sham ko rakhat darab amit. (3)

ਭਾਗ ਪਿਯਤ ਬਹੁ ਚੋਧਰੀ ਔਰ ਅਫੀਮ ਚੜਾਇ॥
ਆਠ ਪਹਰ ਘੁਮਤ ਰਹੈ ਲੋਗ ਹਸੈ ਬਹੁ ਆਇ॥ ੪॥
Bhag piyat boh chodhri aur afeem charaie.
Aath pehar ghoomat rahai log hassai boh aie. (4)

ਚੌਪਈ

ਲੋਕ ਸਕਲਿ ਮਿਲਿ ਤਾਹਿ ਬਖਾਨੈ। ਮੂਰਖ ਸਾਹ ਕਛੁ ਨਹਿ ਜਾਨੈ॥
ਜੋ ਨਰ ਭਾਗ ਅਫੀਮ ਚੜਾਵੈ। ਤਾ ਕਹ ਸੁਧਿ ਕਹੋ ਕਬ ਆਵੈ॥ ੫॥

Chopaiee

Lok sakal mil tahai bakhani. Moorakh sah kachhu neh janai.
Jo nar bhaag afeem charravai. Ta keh sudh kaho kab avai. (5)

Couplet

There was a village named Malkous Pur in the land of Malner. There was a landlord, called Man Shah there. (1)

He had a beautiful wife, named Rustom Devi, who was virtuous woman by appearance, was gentle and pure of heart with virtuous deeds and was loved by her spouse. (2)

Her husband was an employee of Umrao and was guarding the wealth (treasurer) of ShahJahan (was a treasurer). (3)

The landlord was consuming hemp along with opium, He was always roaming around (all the twenty-four hours) and people would laugh at him. (4)

Choupaiee

All the people would get together and talk ill about him, but the foolish landlord would not realize anything. The person who was consuming hemp and opium all the time, how could he be in senses any time. (5)

ਸਾਹ ਕਈ ਚਿਤ ਮਾਝ ਸੁ ਚਿੰਤ ਬਿਚਾਰਿ ਕੈ॥
 ਸਭ ਧਨ ਇੰਨ ਕੋ ਹਰੋ ਚਰਿਤ੍ਰ ਦਿਖਾਰਿ ਕੈ॥
 ਹਜਰਤਿ ਹੂੰ ਕੋ ਦਰਬੁ ਸਦਨ ਹਰਿ ਨਿਯਾਇਹੋ॥
 ਹੋ ਸਭ ਸੋਫਿਨ ਕੋ ਮੁੰਡ ਮੁੰਡ ਕੈ ਖਾਇਹੋ॥ ੬॥

Sah kari chit majh so chint bichar kai.
 Sabh dhan in kai harou charitar dikhar kai.
 Hajrat hun ko darab sadan har leiouoho.
 Ho sabh sofin ko moond moond kai khaieho. (6)

ਹਜਰਤਿ ਜੂ ਕੋ ਪ੍ਰਥਮ ਖਜਾਨਾ ਸਭ ਲਯੋ॥
 ਪੁਨਿ ਸੋਫਿਨ ਕੋ ਦਰਬੁ ਧਰੋਹਰਿ ਧਰਤ ਭਯੋ॥
 ਬਹੁਰਿ ਅਤਿਥ ਕੋ ਭੇਸ ਤ੍ਰਿਯਹਿ ਪਹਿਰਾਇ ਕੈ॥
 ਹੋ ਬਨੀ ਕਚਹਿਰੀ ਭੀਤਰ ਦਇ ਪਠਾਇ ਕੈ॥ ੭॥

Hajrat ju ko pratham khajana sabh liou.
 Pun sofin ko sarab dharohar dharat bhiou.
 Bohar atin ko bhes triyah pehraic kai.
 Ho bani kachhiri bheetar dei pathai kai. (7)

ਦੋਹਰਾ

ਹਜਰਤਿ ਕੋ ਲੋਗਨ ਸਹਿਤ ਲੀਨੋ ਦਰਬੁ ਚੁਰਾਇ॥
 ਭਰਿ ਥੈਲੀ ਠਿਕਰੀ ਧਰੀ ਮੁਹਰੈ ਕਰੀ ਬਨਾਇ॥ ੮॥

Dohra

Hajrat ko logan sehat leeno darab churaie.
 Bhar thaili thikri dhari maharai kari banaie. (8)

Aril

The Shah thought to himself somehow to usurp the wealth of all by enacting some witchcraft. "First take away the wealth of the king and then I should take away the money from others as well by deceiving them. (6)

So at first he took away all the treasure (wealth) from the king's treasury and then kept the money of various employees as safe with him and then sent his wife, dressed as a Yogan (ascetic woman) to the court. (7)

Couplet

She stole the king's wealth along with other people, and filled up bags with stones which were properly sealed. (8)

ਅੜਿਲ

ਮਾਨਿ ਸਾਹ ਬਹੁ ਭਾਗ ਅਫੀਮ ਚੜਾਇ ਕੈ॥ ਘੁਮਤ ਘੁਮਤ ਤਹਾ ਪਹੁੰਚਯੋ ਜਾਇ ਕੈ॥
ਤਬ ਲੋ ਕਹਿਯੋ ਅਤਿਥ ਇਕ ਠੀਕਰੀ ਦੀਜਿਯੋ॥ ਹੋ ਕਾਜੁ ਹਮਾਰੋ ਆਜੁ ਚੌਧਰੀ ਕੀਜਿਯੈ॥ ੯॥

Aril

Maar. sab both bhag afteem charrie kai.
Ghumat ghumat taha pohunchiou jai kai.
Tab lou kehiau atith ik thikri deejiyai.
Ho kaaj hamaro aaj choudhary keejiyai. (9)

ਦਯੋ ਏਕ ਘਟਿ ਫੋਰਿ ਬਹੁਤ ਠੀਕਰੀ ਭਈ॥
ਤਿਨ ਤੇ ਏਕ ਉਠਾਇ ਅਤਿਥ ਕੋ ਕਰ ਦਈ॥
ਲੈ ਕੇ ਜਬੈ ਅਤੀਤ ਨਿਰਖ ਤਾ ਕੋ ਲਯੋ॥
ਹੀ ਏਕ ਕਚਹਿਰੀ ਮਾਝ ਸ੍ਰਾਪ ਤਰੁਨੀ ਦਯੋ॥ ੧੦॥
Diou ek ghat phor bohat thikri bhaiee.
Tin'tai ek uthaie atith kai kar daiee.
Lai kai jab ateet nirakh ta ko liou.
Ho ek kachehri majh sarap turni diou. (10)

ਠੀਕਨ ਹੀ ਕੋ ਦਰਬੁ ਸਕਲ ਹੂੰ ਜਾਇ ਹੈ॥
ਹਜਰਤਿ ਲੋਗਨ ਸਹਿਤ ਨ ਕਛੁ ਧਨ ਪਾਇ ਹੈ॥
ਕਾਜਿ ਕ੍ਰੋਰਿ ਕੁਟਵਾਰ ਖਜਾਨੋ ਤਬ ਲਹਿਯੋ॥
ਹੋ ਸਤਿ ਸ੍ਰਾਪ ਭਯੋ ਕਹਿਯੋ ਅਤਿਥ ਜੈਸੋ ਦਸੋ॥ ੧੧॥
Tikra hi ko darab sakal hevai jaie hai.
Hajrat logan sahit na kachhu dhan paie hai.
Kaaj karor kutvar khajano tab lehiou.
Ho sat sarap bhiau kehiau atith jaisai diou. (11)

Aril

Then Man Shah, having taken some hemp and opium came over there while roaming around, when the Yogi said, Pray give me one stone. O Landlord ! Please do this function (job) for me." (9)

He broke one pitcher, thus many earthen stones were made out of it and gave away one to the Yogi. saw this, then the woman turned into a Yogi, went to the court and gave one curse. (10)

All this wealth will (turn into) become of stone pieces only and the king, along with other people will not be left with any wealth. Then the Kazi, along with Kotwal checked up the treasury and the curse of the Yogi had come to be true (as there were all stone pieces only). (11)

ਸਭ ਸੋਫਿਨ ਕੋ ਮੁੰਡਿ ਮੁੰਡਿ ਅਮਲੀ ਗਯੋ॥
 ਮੁਹਰੇ ਲਈ ਨਿਕਾਰਿ ਠੀਕਰੀ ਦੈ ਭਯੋ॥
 ਆਜੁ ਲਗੋ ਓਹਿ ਦੇਸ ਅਤਿਥ ਕੋ ਮਾਨਿਯੋ॥
 ਹੋ ਮਸਲਾ ਇਏ ਮਸਹੂਰ ਜਗਤ ਮੈ ਜਾਨਿਯੋ॥ ੧੨॥
 Sab sofin ko moond moond amli geyou.
 Moharai laiee nikar thikari dai bhiou.
 Aaj lagai oh des atith ko maniou.
 Ho masla eh mashur jagat mein janiai. (12)

ਦੋਹਰਾ

ਵਾ ਕੋ ਖਾਨਾ ਨੈ ਲਿਖਿਯੋ ਹਜਰਤਿ ਜੂ ਕੋ ਬਨਾਇ॥
 ਸ੍ਰਾਪ ਦਿਯੋ ਇਕ ਅਤਿਥ ਨੈ ਸਭ ਧਨ ਗਯੋ ਗਵਾਇ॥ ੧੩॥ ੧॥

Dohra

Va kai khana nai likhiou hajrat ju ko banaie.
 Sarap diou ik atith nai sabh dhan geyo gavai. (13) (1)

**ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੋ ਛਬਸਿਵੋ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸਮਾਪਤਮ
 ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੨੨੬॥ ੪੩੦੨॥ ਅਫਜੁੰ॥**

**Iti Sri Charitam pakhyane Tirya Charitarai mantri bhoop
 sambadai doi so chhabeesavai charitar sampatam.
 Sat subham sat. 226 (4302) aphjun. (Contd.)**

ਦੋਹਰਾ

ਦੇਸ ਮਾਲਵਾ ਕੇ ਬਿਖੈ ਮਦਨ ਸੈਨ ਇਕ ਰਇ॥
 ਗੜ ਤਾ ਸੋ ਰਾਜਾ ਬਿਧਹਿ ਔਰ ਨ ਸਕਿਯੋ ਬਨਾਇ॥ ੧॥

Dohra

Des malwa kai bikhai madan sain ik raie.
 Garh ta so raja bidheh aour na sakiou banaie. (1)

That drug addict had thus deceived everybody and taken away all the money. Having taken out gold coins, he had filled the treasury with some pieces. Till to-day the Yogi is being worshipped there. This problem should be given due importance in the world. (12)

Couplet

The clerk of the treasury then wrote to the king, that all the wealth had been destroyed due to the curse of a Yogi. (13)

Here the two hundred and twenty-sixth episode of the King's & Minister's dialouge regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (226-4302)

Couplet

There wa a Raja, Madan Sain, in the land of Malwa, After creating him, the creator could not mould another one with the same beautiful body. (1)

ਨਾਮ ਰਹੈ ਤਿਹ ਤਰੁਨਿ ਕੋ ਸ੍ਰੀ ਮਨਿਮਾਲ ਮਤੀਯ॥
 ਮਨਸਾ ਬਾਚਾ ਕਰਮਨਾ ਬੀਸ ਕਰਿ ਰਾਖਿਯੋ ਪੀਯ॥ ੨॥
 Naam rehai teh tarun ko sri manimal matieu.
 Mansa bacha karmana basi kar rakhio piye. (2)

ਪੂਤ ਤਹਾ ਇਕ ਸਾਹੁ ਕੋ ਨਾਮ ਰਾਇ ਮਹਬੂਬ॥
 ਰੂਪ ਸੀਲ ਸੁਚਿ ਬ੍ਰਤਨ ਮੈ ਗੜਿਯੋ ਬਿਧਾਤੈ ਖੂਬ॥ ੩॥
 Poot taha ik sahu ko naam mehbub.
 Roop seel suchi bartan mai gariyo bidhtai khub. (3)

ਚੌਪਈ

ਅਮਿਤ ਤਰੁਨ ਕੋ ਰੂਪ ਬਿਰਾਜੋ। ਜਿਹ ਮੁਖ ਨਿਰਖ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਲਾਜੈ॥
 ਸੁੰਦਰ ਸਮ ਤਾ ਕੋ ਕੋਊ ਨਾਹੀ। ਰੂਪਵੰਤ ਪ੍ਰਗਟਿਯੋ ਜਗ ਮਾਹੀ॥ ੪॥

Choupaiee

Amit tarun ko roop biraji. Jeh mukh nirakh chandrama lajai.
 Sunder sam ta ko kouoo nahi. Roopvant pragtiou jug mahi. (4)

ਜਬ ਰਾਨੀ ਵਹ ਕੁਅਰ ਨਿਹਾਰਿਯੋ। ਇਹੋ ਆਪਨੋ ਹ੍ਰਿਦੈ ਬਿਚਾਰਿਯੋ॥
 ਕੈ ਇਹ ਆਜੁ ਬੋਲਿ ਰਤਿ ਕਰਿਯੈ। ਕੋ ਉਰ ਮਾਰਿ ਕਟਾਰੀ ਮਾਰਿਯੈ॥
 Jab rani veh koar nihariou. Ehai apnai hirdai biachariou.
 Kai eh aaj bol rati kariou. Kai ur maar katari marieyai. (5)

ਲਹਿ ਸਰਚਰੀ ਇਕ ਹਿਤੁ ਬੁਲਾਈ। ਚਿਤ ਕੀ ਬ੍ਰਿਥਾ ਤਾਹਿ ਸਮਝਾਈ॥
 ਮੇਰੀ ਕਹੀ ਮੀਤ ਸੋ ਕਹਿਯਹੁ। ਜੋ ਮੁਰਿ ਆਸ ਜਿਯਨ ਕੀ ਚਰਿਯਹੁ॥ ੬॥
 Leh sechari ik hitu bulaiee. Chit ji birtha tahi samjhaiee.
 Mer kehi meet so kehiouh. Ji mur aas jayan ki chehouh. (6)

ਦੋਹਰਾ

ਸੁਨਿ ਆਤੁਰ ਬਦੁ ਕੁਅਰਿ ਕੋ ਸਖੀ ਗਈ ਤਹ ਧਾਇ॥
 ਤਾਹਿ ਭਲੇ ਸਮਝਾਇ ਕੋ ਉਹਿ ਦਯੋ ਮਿਲਾਇ॥ ੭॥
 Sunn atur bach loar kai sakhi gaiee teh dhaie.
 Tahui balaji samjhaie ke ehoh deuo molaie. (7)

His wife was known by the name of Manmati and she had a magical spell (control) over her beloved (spouse) in word, mind and action. (2)

There was a Shah's son also, who was called Mehboob Rai, who was created as a great noble in beauty, good natured longer and celibacy by the Lord. (3)

Choupaiee

That young man was very handsome and on seeing him, even the moon would feel belittled (moon's beauty was no match) and there was none else so beautiful and he proved to be the most impressive personality in the world. (4)

When the queen saw this handsome youth (prince), then she thought to herself either to call him today itself and have a love affair with him or to kill herself by piercing a dagger in her body. (5)

So she called a trustworthy lady attendant and explained to her the secret of her mind and said, "If you want to see me alive anymore, then you pass my heart's desire to the beloved friend. (6)

Couplet

On hearing such strong sentiments of the queen, the attendant went to him and after explaining him the whole position clearly, she managed to arrange his meeting with the queen. (7)

ਅੜਿਲ

ਮਨ ਭਾਵੰਤਾ ਮੀਤ ਕੁਅਰਿ ਜਬ ਪਾਇਯੋ॥
ਲਖਿ ਛਬਿ ਲੋਲ ਅਮੋਲ ਗਰੇ ਸੋ ਲਾਇਯੋ॥
ਲਪਟਿ ਲਪਟਿ ਦੋਊ ਜਾਹਿ ਤਰੁਨ ਮੁਸਕਾਇ ਕੈ॥
ਹੋ ਕਾਮ ਕੋਲ ਕੀ ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਉਪਜਾਇ ਕੈ॥ ੮॥

Man bhavanta meet kaur jab payeu.
Llakh chhab lol amol garav so laiou.
Lapat lapat douoo jahai tarun muskaie kai.
Ho kaam ki reet preet upjaie kai. (8)

ਤਬ ਲੈ ਰਾਜਾ ਗ੍ਰਿਹ ਰਾਨੀ ਕੋ ਆਇਯੋ॥
ਆਦਰ ਅਧਿਕ ਕੁਅਰਿ ਕਰਿ ਮਦਰਾ ਪਯਾਇਯੋ॥
ਗਿਰਿਯੋ ਮਤਿ ਹੈ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਖਾਟ ਪਰ ਜਾਇ ਕੈ॥
ਹੋ ਤਬ ਹੀ ਤੁਰਤਹਿ ਲਿਯ ਤ੍ਰਿਯ ਜਾਰ ਬੁਲਾਇ ਕੈ॥ ੯॥

Tab lou raja greh rani kai aiyo.
Adar adhik kuar kar madra peuaiyo.
Giriou mat hevai nirpat khat par jaie kai.
Ho tab hi turteh lieu triya jar bulai kai. (9)

ਨ੍ਰਿਪ ਕੀ ਛਤਿਯਾ ਉਪਰ ਆਪਨੀ ਪੀਠਿ ਧਰਿ॥
ਕਾਮ ਕੋਲ ਦ੍ਰਿੜ ਕੀਯ ਨਿਜੁ ਮੀਤ ਬੁਲਾਇ ਕਰਿ॥
ਮਦਰਾ ਕੋ ਮਦ ਛਕੋ ਨ ਕਛੁ ਰਾਜੇ ਲਹਿਯੋ॥
ਹੋ ਲੇਤ ਪਸਾਰੇ ਭਯੋ ਨ ਕਛੁ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹਿਯੋ॥ ੧੦॥

Nrip ki chhaiya upar apnipeeth dhar.
Kam kel drir kieu nij meet bulaie kai.
Madra ke mud chhakai na kachhu rajai lehiou.
Ho lait pasavarai bheou na kachh mukh tai kehiou. (10)

Aril

When the queen got the beloved friend of her own choice, then seeing his charming personality she embraced him pressing him to her bosom. Both the young persons were laughing and clasping each other in their embraces and enjoying sensuous pleasure, were showing each other's love for the beloved .
(8)

In the meantime the Raja had arrived at the queen's house. The queen welcomed him nicely and then made him drink, fell down on the cot. Then the queen sent for her (beloved) paramour immediately. (9)

Then lying down with her back on the chest of the Raja, the queen had cohabitation with her paramour. Being fully drunk with liquor, the king did not realize anything and continued shifting his sides (positions) but would not say anything. (10)

ਕਾਮ ਭੋਗ ਕਰਿ ਤ੍ਰਿਯਾ ਦਯੋ ਉਠਾਇ ਕੈ॥
 ਮੁੜ ਰਾਵ ਕਛੁ ਭੇਦ ਨ ਸਕਿਯੋ ਪਾਇ ਕੈ॥
 ਇਹ ਛਲ ਛੋਲੀ ਛੋਲ ਸੁ ਛਲਿ ਪਤਿ ਕੋ ਗਈ॥
 ਹੋ ਸੁ ਕਬਿ ਸਯਾਮ ਇਹ ਕਥਾ ਤਬੈ ਪੂਰਨ ਭਈ॥ ੧੧॥ ੧॥

Kaam bhog kar triya pieu diou uthaie kai.
 Moor rav kaschh bheid na sakhio paie kai.
 Eh chhal chhaili chhail so chhal pati ko gaiee.
 Ho so kab siam eh katha tabai puran bhaiee. (11) (1)

**ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਦੋਇ ਸੋ ਸਤਾਈਵੋ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ॥ ੨੨੭॥ ੪੩੧੩॥ ਅਫਜ਼ੁ॥**

**Iti Sri Charitam pakhyane triya Charitrai mantri bhoop sambadai
 doi so sataieevai charitar sampatam.**

Sat subham sat. 227 (4313) aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਉਤਰ ਦੇਸ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਇਕ ਰਹਈ। ਬੀਰਜ ਸੇਨ ਜਾ ਕੋ ਜਗ ਕਹਈ॥
 ਬੀਰਜ ਮਤ ਤਵਨ ਬਰ ਨਾਰੀ। ਜਾਨਕ ਰਾਮਚੰਦ੍ਰ ਕੀ ਪਯਾਰੀ॥ ੧॥

Choupaiee

Uttar des nirpat ik rehai. Beeraj sain ja ko jug kehaiei.
 Beeraj mati tavan bar nari. Janak Ramchander ki piari. (1)

ਅਧਿਕ ਕੁਆਰ ਕੋ ਰੂਪ ਬਿਰਾਜੈ। ਰਤਿ ਪਤਿ ਕੀ ਰਤਿ ਕੀ ਛਬਿ ਲਾਜੈ॥
 ਜੋ ਅਬਲਾ ਤਾ ਕੋ ਲਖਿ ਜਾਈ। ਲਾਜ ਸਾਜ ਤਜਿ ਰਹਤ ਬਿਕਾਈ॥ ੨॥

Adhik koar ko roop birajai. Rati pati ki rati chab lajai.
 Jo abla ta ho lakh jaiee. Laaj saaj taj rehat bikaiee. (2)

Then after having sexual relationship, the queen made the paramour to get up from there and the foolish Raja could nor grasp the secret. Thus with this deceitful action, the clever and smart youths (Chhail and Chhaili) the woman had deceived the spouse. The poet Siam has stated that the episode then ended there. (11)

Here the two hundred and twenty-seventh episode of the dialogue between the king & the Minister regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyān is completed.

All is well. (227-4313)

Choupaiee

There was a Raja in the North (area), who was called by the name of Biraj Sain by the people and Biraj Mati was his beautiful wife, and she appeared like Ramchander's beloved Sita. (1)

The Prince was very handsome and seeing his charming personality, even the beauty of Rati, Kamdev's wife, was feeling ashamed (belittled). When the woman would perceive his charm she would get fully enamored by his beauty and forget about her modesty even. (2)

ਦੋਹਰਾ

ਏਕ ਸਾਹ ਹੀ ਪੁਤ੍ਰਿਕਾ ਜਾ ਕੋ ਰੂਪ ਅਪਾਰ॥
ਨਿਰਖਿ ਮਦਨ ਜਾ ਕੋ ਰਹੈ ਨਯਾਇ ਚਲਤ ਸਿਰ ਝਾਰਿ॥ ੩॥

Dohra

Ek sah ki putrika jako roop apar.
Nirakh madan ja ko rahai niyaie chalat sir jhar. (3)

ਅੜਿਲ

ਏਕ ਦਿਵਸ ਬਹੁ ਰਾਇ ਅਖੇਟ ਸਿਧਾਇਯੋ॥
ਉਚ ਧੋਲਹਰ ਠਾਢਿ ਕੁਅਰ ਲਖਿ ਪਾਇਯੈ॥
ਤਰੁਨਿ ਸਾਹੁ ਕੀ ਸੁਤਾ ਰਹੀ ਉਰਝਾਇ ਕੈ॥
ਹੋ ਹੋਰਿ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾ ਸੁ ਗਈ ਬਿਕਾਇ ਕੈ॥ ੪॥

Aril

Ek divas voh raie akhet sidhaious.
Uch dholhar thadd koar lakh paiyo.
Tarun sahu ki suta rehi urjhai kai.
Ho hori nirpat jki prabha so gaiee bikaie kai. (4)

ਚੌਪਈ

ਤਾਹੀ ਠਾਢਿ ਇਕ ਚਰਿਤ ਬਲਾਇਸਿ। ਡੋਰਿ ਬਡੀ ਕੀ ਗੁਡੀ ਚੜਾਇਸਿ॥
ਤਾ ਮੈ ਇਹੈ ਸੰਦੇਸ ਪਠਾਵਾ॥ ਭੇਤ ਚਿਤ ਕੋ ਨ੍ਰਿਪਹਿ ਜਤਾਵਾ॥ ੫॥

Choupaiee

Tahi thadh ik charit banaies. Do badi ki gudi charis.
Tamein chai sandes pathava. Bheit chit ko nirpat jatava. (5)

Couplet

There was the daughter of a Shah, who was very beautiful. Seeing her beauty (charm) even Kamdev (god of love) would bow to her charm (would feel belittled). (3)

Aril

One day the Raja went on a hunting spree and getting atop a huge palace saw this beautiful belle. Even the young daughter of the Shah got entangled by his love on seeing him (got enamored by him) and was almost sold out to him. (4)

Choupaiee

While standing and watching there, she played a game (witchcraft) and she arranged to fly a kite a long thread sent a message through this kite, thus clarifying her heart's desire to the Raja. (5)

ਕਬਿਤ

ਤਾਜੀ ਤੂ ਤੁਰਾਇ ਕੈ ਅਸਾੜੀ ਓੜਿ ਰਾਹ ਪੌਣਾ
ਜਾਲਿਮ ਜਵਾਲ ਦੂਹਾ ਨੈਨਾ ਨੂੰ ਨਚਾਵਣਾ॥
ਅੰਜਨ ਦਿਵਾਇ ਬਾੜ ਬਿਸਿਖ ਚੜਾਇ ਕੈ
ਖੁਸਾਲੀ ਨੂੰ ਬੜਾਇ ਨਾਲੇ ਕੰਫਾ ਨੂੰ ਚੜਾਵਣਾ॥
ਬਦਲ ਦਿਖਾਉਣਾ ਸਾਨੂੰ ਛਾਤੀ ਨਾਲ ਲਾਣਾ ਅਤੇ ਨੈਣਾਂ
ਨਾਲਿ ਨੈਣ ਜੋੜਿ ਵੇਹਾ ਨੇਹੁ ਲਾਵਣਾ॥
ਬਾਢੇ ਪਤ੍ਰ ਆਟਾ ਮੋਹੀ ਬਯਾ ਨ ਜਾਣਾ ਸਾਈ
ਯਾਰੋ ਜੀ ਅਸਾਡੇ ਪਾਸ ਆਵਣਾ ਹੀ ਆਵਣਾ॥ ੬॥

Kabit

Taji kun turaie kai asari aurr rah ponna.
Jalim jawal duha naina nu nachavana.
Anajn divayi baar bisikh charaiee kai.
Khumail nu baraie nalal kanifa nu charwana.
Badan patar ana mohai milai biya na jana saiee.
Yaro ji asadai paas avna hi avna. (6)

ਦੋਹਰਾ

ਗੁਡੀਯਾ ਬਿਖੈ ਸੰਦੇਸ ਲਿਖਿ ਦੀਨੋ ਕੁਅਰਿ ਪਠਾਇ॥
ਤਨਿਕ ਬਾਰ ਲਾਰੀ ਨਹੀ ਨਿਪਹਿ ਪਹੁੰਚੀ ਜਾਇ॥ ੭॥

Dohra

Gudia bikhai sandes likh deeno koar pathaiee.
Tanik bar lagi nhi nirpeh pohenchhi jaie. (7)

ਚੌਪਈ

ਪਤੀਯਾ ਛੋਰਿ ਲਖੀ ਪ੍ਰਿਯ ਕਹਾ। ਇਹ ਪਠਿਯੋ ਲਿਖਿ ਉਹਾ॥
ਯਾ ਗੁਡੀਯਾ ਪਰ ਬੈਠਹੁ ਧਾਈ। ਚਿੰਤ ਨ ਕਰਹੁ ਚਿਤ ਮੈ ਰਾਈ॥ ੮॥

Choupaiee

Patiya chhor lakhi priya kaha. Eh pathiou taruni likh uha.
Ya gudiya parbaithoh dhaiee. Chint na karoh chit mein raiee. (8)

"O dear Paramour ! By moving your horse, please arrange to come my way and try to satisfy these two eyes, burning in your separation. By putting collieries in your eyes, burning in your separation. By putting collieries in your eyes and with the arrows of your eyes fixed on the bow and then take enough wine to please me and then show me your charming beauty. Then take me in your true love. Come immediately on reading this letter and do not go away without meeting me and must come and meet me positively. (6)

Couplet

Thus the princess sent this written message through the kite. As the kite flew with little wind, it reached the Raja instantly. (7)

Choupaiee

On opening the letter, the beloved saw this letter, wherein it was written by the woman. "Please sit on this kite and o dear Raja ! Without having any hesitation in mind, please come immediately." (8)

ਕੋ ਗੁਡਿਆ ਉਪਰ ਚੜ੍ਹ ਆਵਹੁ। ਨਾਤਰ ਤਾਗ ਤਰੇ ਕਰਿ ਜਾਵਹੁ॥
ਜੋ ਤੁਹਿ ਗਿਰਨ ਧਰਨਪਰ ਦੋਉ। ਸੁਰਗ ਸਾਚ ਕਰਿ ਬਾਸ ਨ ਲੇਉ॥ ੯॥

Kai gudia upar charr avoh. Natar tang tarai kar javoh.
Jo tohai giran dharan par deiouoo. Swarag sach kar bas na leiouoo. (9)

ਦੋਹਰਾ

ਮਾਤ ਪਛ ਸਤ ਸਪਤ ਪਿਰੁ ਪਰੋ ਨਰਕ ਕੁਲ ਸੋਇ॥
ਜੋ ਗੁਡਿਆ ਤੇ ਭੂਮਿ ਪਰਿ ਪਤਨ ਤਿਹਾਰੋ ਹੋਇ॥ ੧੦॥

Dohra

Matar pachh sat sapat pit parai narak kul soiai.
Jo gudia tai bhoom par patan tiharo hoiai. (10)

ਚੌਪਈ

ਤੁਮ ਯਾ ਕੋ ਪਿਯ ਡੋਰਿ ਨ ਜਾਨਹੁ। ਸਗੁਆ ਕੋ ਯਾ ਕੋ ਪਹਿਚਾਨਹੁ॥
ਤੁਮਰੋ ਬਾਲ ਬਿਘਨ ਨਹਿ ਹੈਹੈ॥ ਯਾ ਮੈ ਦੋਖਿ ਪਾਵ ਧਰਿ ਲੈਹੈ॥ ੧॥

Choupaiee

Tum ya ko prem dor na janoh. Sagua kai ya ko pehichano.
Tumrai baal bighan neh havai hai. Ya mein dekh pav dhar lai hai. (11)

ਦੋਹਰਾ

ਮੰਤ੍ਰ ਸਕਤਿ ਤੇ ਮੈ ਕਿਯਾ ਸਗੁਆ ਯਾਹਿ ਬਨਾਇ॥
ਸੋਕ ਤਯਾਗਿ ਕਰਿ ਆਈਯੈ ਸੁਨੁ ਰਾਜਨ ਕੇ ਰਾਇ॥ ੧੨॥

Dohra

mantar sakat tai mein kiya sagua yahai banaie.
sunk tiyag kar aieyai sun rajan ke raie. (12)

Either come immediately with the kite itself or accept your defeat (by passing underneath the legs). If you were to fall on the ground, then do not make me proceed to heavens, (I would not let you down, thus facing death). (9)

Couplet

(O darling (beloved) !) My seven dynasties of mother`s side and seven dynasties of father`s side (maternal and paternal side) would befall in the helt, if you are let down by me anytime (if you were to fall to the ground from the kite)." (10)

Choupaiee

"O beloved ! Do not consider this thread only, consider it as a cradle, and by stepping on it, you could verify and no harm will come to you (this is my promise)." (11)

Couplet

"I have made it a cradle for you with my occult power (of magic spell) o king of kings ! Please come without hesitation". (12)

ਚੌਪਈ

ਜਬ ਰਾਜੇ ਐਸੀ ਸੁਨੀ ਪਾਈ। ਚਿਤ ਕੀ ਸੰਕ ਸਗਲ ਬਿਸਰਾਈ॥
ਹਯ ਤੇ ਉਤਰਿ ਡੋਰਿ ਪਰ ਚੜ੍ਹਯੋ। ਆਨੰਦ ਅਧਿਕ ਚਿਤ ਮੈ ਬੜ੍ਹਯੋ॥ ੧੩॥

Choupaiee

Jab rajai aisi sunn paiee. Chit ki sunk sagal bisraiee.
Heu te utar dot par chadiyo. Anand adhik chit mein badhiyo. (13)

ਅੜਿਲ

ਕੁਅਰ ਕੁਅਰਿ ਤੇ ਤੀਰ ਪਹੁੰਚਯੋ ਆਇ ਕੈ॥ ਕਾਮ ਭੋਗ ਕੋ ਕਿਯੋ ਹਰਖ ਉਪਜਾਇ ਕੈ॥
ਸਾਹ ਤਬ ਲਗੇ ਦੁਾਰ ਪਹੁੰਚਯੋ ਆਇ ਕਰਿ॥
ਹੋ ਤਬੈ ਤਰੁਨਿ ਸੋ ਬਾਤ ਕਹੀ ਪਿਯ ਨੈਨ ਭਰਿ॥ ੧੪॥

Aril

Kuar kuari kai teer pohchiou aie kai. Kam bhog ko leeyo upj aie kai.
Sah tab lagai dwar pohichiou aie kar.
Ho tabai taruni so bat kahi piye nain bhar. (14)

ਅਬ ਤ੍ਰਿਯ ਤੁਮਰੋ ਸਾਹ ਮੈ ਗਹਿ ਮਾਰਿ ਹੈ॥ ਇਹੀ ਧੋਲਹਰ ਉਪਰ ਤੇ ਮੁਹਿ ਡਾਰਿ ਹੈ॥
ਟੁਕ ਟੁਕ ਹੈ ਸਭੈ ਪਸੁਰਿਯਾ ਜਾਇ ਹੈ॥ ਹੋ ਤੁਹਿ ਭੇਟੈ ਹਮ ਆਜੁ ਇਹੈ ਫਲ ਪਾਇ ਹੈ॥ ੧੫॥
Ab triya tumro sah mein greh maar hai. Ehi dholhar upar tai mohai daar hai.
Tuk tuk haiv sabhaipasriya jaie hai.
Ho tuhi bhetai hum aaj ehai phal paie kai. (15)

ਨ੍ਰਿਪ ਚਿੰਤਾ ਚਿਤ ਭੀਤਰ ਕਛੂ ਨ ਕੀਜਿਯੋ॥
ਨਿਰਖਿ ਹਮਾਰੋ ਚਰਿਤ ਅਬੈ ਹੀ ਲੀਜਿਯੈ॥
ਬਾਰ ਤਿਹਾਰੈ ਏਕ ਨ ਬਾਕਨ ਪਾਇ ਹੈ॥
ਹੋ ਹਮ ਸੋ ਭੋਗ ਕਮਾਇ ਹਸਤ ਗ੍ਰਿਹ ਜਾਇ ਹੈ॥ ੧੬॥
Nrip chinta chit bheetar kachhu na kaajiyai.
Nirakh hamarai charit abai hi leejiyai.
Bar tiharai ek na bakan paie hai.
Ho hum so bhog kamaie hasat greh jaie hai. (16)

Choupaiee

When the Raja heard (read) such a thing then he got rid of all his mind's hesitation or restrictions. Getting down (alighting) from the horse he rode on to the thread having lot of joy at heart. (13)

Aril

The prince then reached near the princess and they had a sexual affair with satisfaction, by that time the Shah had come near the gate. Then the princess, with tears in her eyes told the paramour. (14)

"O darling ! Your Shah will now kill me and would throw me down the place from the top. All my ribs would get broken. We will get this reward for meeting you." (15)

The queen said, "O King ! Do not have any worry in the mind, You will see my witchcraft just now, and no harm would be done to you. You will go home smiling after having cohabitation with me with full joy." (16)

ਮੰਤ੍ਰ ਸਕਤਿ ਹੁੰਡੀਆ ਤਿਹ ਕਿਯੋ ਬਨਾਇ ਕੈ॥
 ਪਕਰਿ ਕਾਨ ਤੇ ਪਤਿ ਕੋ ਦਿਯੋ ਦਿਖਾਇ ਕੈ॥
 ਬਹੁਰਿ ਮੇਖ ਭੇ ਬਾਹਯੋ ਨਿਪਹਿ ਬਨਾਇਕ ਕਰਿ॥
 ਹੋ ਬਹੁਰਿ ਤਵਨ ਕੋ ਕਿਯੋ ਸੁਦੇਸ ਉਠਾਇ ਕਰਿ॥ ੧੭॥

Mantar sakat hunadai teh kiou banie kai.
 Pakar kan tai pati ko diou dikhaie kai.
 Bohar mekh bhai badhiou nripeh banaie kar.
 Ho bohar tavan kai kiyo sudes uthaie kai. (17)

ਸਾਹ ਨਿਰਖ ਤੇ ਗੁਡੀਯਾ ਦਈ ਚੜਾਇ ਕੈ॥
 ਕਰਿ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੁਾਰ ਦਯੋ ਨਿਪੋਡਾਇ ਕੈ॥
 ਪਿਯਹਿ ਨਿਰਖਤੋ ਮੀਤ ਦਯੋ ਪਹੁੰਚਾਇ ਘਰ॥
 ਹੋ ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਨ ਕਛੂ ਜੜ ਸਕਿਯੋ ਬਿਚਾਰ ਕਰਿ॥ ੧੮॥

Sah nirakh tai gudiya dauee charrie kai.
 Kar kai sing svar diou nrionhaie kai.
 Pieheh nirakhitai meet diou pohchaie ghar.
 Ho bheid abheid na kachh jarr sakiou bichar. (18)

ਦੋਹਰਾ

ਸਾਹੁ ਸੁਤਾ ਨਿਰਖਿਤਿ ਪਤਿਹ ਗੁਡੀਯਾ ਦਈ ਚੜਾਇ॥
 ਤਾ ਪਰ ਬਧੋ ਬਜੰਤ੍ਰ ਥੇ ਬਾਜਤ ਭਏ ਬਨਾਇ॥ ੧੯॥

Dohra

Sah suta nirakhit pateh gudiya dei charraie.
 Ta par badhai bajantar thai bajat bhai banaie. (19)

ਬਿਹਸਿ ਨਾਰਿ ਨਿਜ ਨਾਥ ਸੋ ਕਹਿਯੋ ਪਿਯਹਿ ਪਹੁੰਚਾਇ॥
 ਮਿਤ੍ਰੁ ਹਮਾਰੋ ਸਾਹ ਇਹ ਦਏ ਦਮਾਮੋ ਜਾਇ॥ ੨੦॥

Bihis nar nij nath so kahiyo pieu pohchaie.
 Mitar hamarai sah eh daiee damamai jaie. (20)

With the strength of her occult powers (magic spell) he was transformed into a lamb and holding his ear by hand she showed it to her husband. Then the Raja was hung up with the peg and then sent them away to their homes. (17)

In the presence of the Shah, the woman flew the kite with the Raja and the beloved was sent home while the spouse was watching all this. But the fool could not realize the secret behind it. (18)

Dohra

The Shah's daughter had flown the kite while her husband was watching and the musical instruments attached produced musical sounds. (19)

After sending the beloved to his house, the queen said to the husband, while laughing. "Our friend is this Shah who was making all the musical sounds and going back." (20)

ਚੌਪਈ

ਇਹ ਛਲ ਮੀਤ ਸਦਨ ਪਹੁਚਾਯੋ। ਤ ਕੋ ਬਾਰ ਨ ਬਾਕਨ ਪਾਯੋ॥
ਨਿਜੁ ਪਤਿ ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਨ ਚੀਨੋ। ਕਬਿ ਪ੍ਰਸੰਗ ਪੂਰਨ ਤਬ ਕੀਨੋ॥ ੨੧॥ ੧॥

Choupaiee

Eh chaal meet sadan pohchaiau. Ta ko bar na bakan paieyo.
Nij pati bheid abhed na cheeno. Kab parsang puran tab keeno. (21) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੋ ਮੰਤ੍ਰੀ ਦੋਇ ਸੋ ਅਠਾਈਸ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸਪਾਪਤਮ
ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ॥ ੨੨੮॥ ੪੩੩੫॥

Iti Sri Charitara pakhyane Tirya Charitarai mantri bhoop
sambadai doi so athiees charitar samapatam.
Sat Subham sat. 228 (4335) aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਪਲਵਨ ਦੇਸ ਛਤ੍ਰਿਨੀ ਰਹੋ। ਬੁਧਿ ਮਤੀ ਜਾ ਕੋ ਜਗ ਕਹੈ॥
ਜਬ ਤਨ ਤਾਹਿ ਬਿਰਧਤਾ ਆਇਸ। ਤਬ ਤਿਨ ਏਕ ਚਰਿਤ੍ਰ ਬਨਾਇਸ॥ ੧॥

Choupaiee

Palval des chhatrini rehai. Budh mati ja ko jug kehai.
Jab tan tahai birdhata aies. Tab tin ek charitar banaie. (1)

ਦ੍ਰੋ ਸੰਦੂਕ ਜੂਤਿਯਨ ਭਰੇ। ਮੁਹਰਨ ਕੇ ਕੁਲਿ ਸੁਨਤ ਉਚਰੇ॥
ਪੁਤ੍ਰ ਪਉਤ੍ਰ ਤਾ ਦਿਨ ਤੇ ਤਾ ਕੇ। ਉਦਿਤ ਭਏ ਸੇਵਾ ਕਹ ਵਾ ਕੇ॥ ੨॥
Davai sandook juleyan bharai. Mohran kai kul sunat uchrai.
Putar potar ta din tai ta kai. Udit bhaie sewa keh va kai. (2)

ਦੋਹਰਾ

ਜੁ ਕਛੁ ਕਹੋ ਪ੍ਰਿਯ ਮਾਨਹੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਬਨਾਇ॥
ਆਇਸੁ ਮੈ ਸਭ ਹੀ ਚਲੈ ਦਰਬੁ ਹੇਤ ਨਨਚਾਇ॥ ੩॥

Dohra

Jo kachh kehai pireu manhi seva karai banaie.
Aies mein sabh hi chalai darab heit lalchaiee. (3)

Choupaiee

With this deceitful action, she managed to send the paramour (safely) to his home, without causing any harm. While her husband could not gauge the secret behind it. Then the poet felt the episode as completed. (21)

Here the two hundred and twenty-eighth episode of the king's & Minister's dialogue regarding woman's characterization from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (228-4334)

Choupaiee

There was a Khatri woman residing in Palwal land. She was called Budh Mati by the people. She had grown old then she played a game trick (witchcraft). (1)

She packed up shoes in two boxes and announced them to be full of gold coins. From that day onwards, her sons and grandsons started serving her nicely. (2)

Couplet

Whatever she would say, was accepted by them as suitable and they would serve her nicely. All were obeying her dictates due to the greed of money (which they could gain from her). (3)

ਚੌਪਈ

ਜੋ ਆਗਯਾ ਤ੍ਰਿਯਾ ਕਰੈ ਸੁ ਮਾਨੈ। ਜੂਤਿਨ ਕੋ ਮੁਹਰੋ ਪਹਿਚਾਨੈ॥
ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਬੁਚਿ ਮਰਿ ਜੈਹੈ। ਸਭ ਹੀ ਦਰਬੁ ਹਮਾਰੋ ਹੁੰਦੈ॥ ੪॥

Choupaiee

Jo agya triya karai so manai. Jutin ko moharai pehchanai.
Aaj kaal budhi mar jaihai. Sabh hi darab hamarai havaihai. (4)

ਜਬ ਤਿਹ ਨਿਕਟ ਕੁਟੰਬ ਸਭਾਵੈ। ਤਹ ਬੁਚਿਯਾ ਯੋ ਬਚਨ ਸੁਲਾਵੈ॥
ਜਿਯਤ ਲਗੋ ਇਹ ਦਰਬੁ ਹਮਾਰੋ। ਬਹੁਰਿ ਲੀਜਿਯਹੁ ਪੂਤ ਤਿਹਾਰੈ॥ ੫॥
Jab tai nikat kutamb sambhavai. Teh budia yo bachan sunavai.
Jeyat Iago eh darab hamarai. Bohar leejioh pooty tiharai. (5)

ਜਬ ਵਹੁ ਤ੍ਰਿਯਾ ਰਗਿਨੀ ਭਈ। ਕਾਜੀ ਕੁਟਵਾਰਹਿ ਕਹਿ ਗਈ॥
ਕਰਮ ਧਰਮ ਜੋ ਪ੍ਰਥਮ ਕਰੈਹੈ। ਸੋ ਸੁਤ ਬਹੁਰਿ ਖਜਾਨੋ ਲੈਹੈ॥ ੬॥
Jab voh triya rogani bhaiee. Kaji kutvareh keh gaiee.
karam dharam jo pratham karaiho. So sut bohar khajanai laiho. (6)

ਦੋਹਰਾ

ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੁਤ ਜਬ ਨਰੀ ਕਰੋ ਨ ਪ੍ਰਥਮ ਬਨਾਇ॥
ਤਬ ਲੈ ਸੁਤਨ ਨ ਦੰਜਿਯਹੁ ਹਮਰੋ ਦਰਬੁ ਬੁਲਾਇ॥ ੭॥

Dohra

Karam dharam sut jab lagai karai na preatham banaie.
Tab lai sutan na deejioh hamrai darab bulaie. (7)

ਚੌਪਈ

ਕਿਤਿਕ ਦਿਨਨ ਬੁਢਿਯਾ ਮਰਿ ਗਈ। ਤਿਨ ਕੋ ਹਿੰਦਨ ਖੁਸਾਲੀ ਭਈ॥
ਕਰਮ ਧਰਮ ਜੋ ਪ੍ਰਥਮ ਕਰੈਹੈ। ਪੁਨਿ ਇਹ ਬਾਇ ਖਜਾਨੋ ਲੈਹੈ॥ ੮॥

Choupaiee

Kitak dinan budia mar gaiee. Tin ko hirdan khusali bhaiee.
Karam dharam jo pratham karai hai. Pun eh bataie khajanai lai hai. (8)

Choupaiee

Whatever the woman was ordering, was obeyed by all of them and were considering the shoes as gold coins. They were thinking in their mind that sooner or later the old woman die and all the wealth (money) would belong to them. (4)

Whenever the whole family would gather at her place then old lady would say to them. "So long I am alive, this wealth belonged to me, but after me, O sons! It belong to you, so you may take it," (5)

When the woman became sick, she had informed the Kazi and Kotwal, that whosoever would perform her last rites, that son would deserve all my wealth. (6)

Couplet

"So long my sons would not perform my last rites, this money is not to be given to them by sending for them." (7)

Choupaiee

After few days the old woman died. The sons and grandsons got delighted a heart. Whosoever would perform the last rites, of the woman, would claim her money and distribute among them. (8)

ਦੋਹਰਾ

ਕਰਮ ਧਰਮ ਤਾ ਕੇ ਗਰੇ ਅਤਿ ਧਨਿ ਸੁਤਨ ਲਗਾਇ॥
ਬਹਰਿ ਸੰਦੂਕ ਪਨੀਨ ਕੇ ਛੋਰਤ ਤੇ ਮਲਿ ਆਇ॥ ੯॥

Dohra

Karam dharam ta ke karai ati dhan sutan lagaiee.
Bohar sanduk panen kai chhorat te mil aie. (9)

ਚੌਪਈ

ਇਹ ਚਰਿਤ੍ਰ ਤਿਸ ਸੇਵ ਕਰਾਈ। ਸੁਤਨ ਦਰਬੁ ਕੋ ਲੋਭ ਦਿਖਾਈ॥
ਤਿਨ ਕੇ ਅੰਤ ਨ ਕਛੁ ਕਰ ਆਯੋ। ਛਲ ਬਲ ਅਪਨੋ ਮੂੰਡ ਮੰਡਾਯੋ॥ ੧੦॥ ੧॥

Choupaiee

Eh charitar triya save karaiee. Sutan darab kou lobh dikhaiee.
Tin kai ant na kuchh kar aiyo. Chhal bal apnai mund mundaiyo. (10) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੋ ਮੀਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੀਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੋ ਉਨਤੀਸ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ॥ ੨੨੯॥ ੪੩੪੪॥

Iti Sri Charitara pakhyane Tirya Charitarai mantri bhoop
sambadai doi so untees charitar samapatam.
Sat Subham sat. 229 (4344) aphjun. (Contd.)

ਦੋਹਰਾ

ਮਾਲਨੇਰ ਕੋ ਦੇਸ ਮੈ ਮਰਗਜ ਪੁਰ ਇਕ ਗਾਉ॥
ਸਾਹ ਏਕ ਤਿਹ ਨ ਬਸਤ ਮਦਨ ਸਾਹ ਤਿਹ ਠਾਉ॥ ੧॥

Dohra

Malner kai des mein magraj pur ik gayo.
Sah ek teh tha basat madan sah teh nao. (1)

ਮਦਨ ਮਤੀ ਤਾ ਕੀ ਤ੍ਰਿਯਾ ਜਾ ਕੋ ਭੂਪ ਅਪਾਰ॥
ਆਪੁ ਮਦਨ ਨਠਕੇ ਰਹੈ ਤਿਹ ਰਤਿ ਰੂਪ ਬਿਚਾਰ॥ ੨॥
Madan mati teh te triya ja ko roop apar.
Aap madan thathkai rehai teh rati roop bichar. (2)

Couplet

The sons then performed her last rites by spending lot of money and then came together to open the boxes of shoes. (9)

Choupaiee

Thus the woman got herself served by her sons through this witchcraft (game play) and finally they did not gain anything and got themselves (shaved off) in loss due to this deceitful action. (10)

Here the two hundred and twenty-ninth episode of the King's & Minister's regarding woman's characterization from Charitar Pakhyani is completed. All well. (229-4344)

Couplet

There was a village called Margajpur in the land of Malner and a Shah used to live there whose name was Madan Shah. (1)

He had a wife by the name of Madan Mati, who was very beautiful. Kamdev (the god of love) was getting surprised, thinking her to be in the form of Rati (his wife). (2)

ਚੇਲਾ ਰਾਮ ਤਹਾ ਹੁਤੇ ਏਕ ਸਾਹ ਕੋ ਪੂਤ॥
ਸਗਲ ਗਠਨ ਭੀਤਰ ਚਤੁਰ ਸੁੰਦਰ ਮਦਨ ਸਰੂਪ॥ ੩॥

Chela Ram taha hutai ek sab ko poot.
Sagal gunan bheetar chatur sunder madan saroop. (3)

ਚੌਪਈ

ਚੇਲਾ ਰਾਮ ਸਭੋ ਤ੍ਰਿਯ ਲਜਿਯੋ। ਤਾ ਕੋ ਤਬੈ ਮਦਨ ਤਨ ਗਹਿਯੋ॥
ਤਰੁਨਿ ਤਦਿਨ ਤੇ ਰਹਤ ਲੁਭਾਈ। ਨਿਰਖਿਸਜਨ ਛਬਿ ਰਹੀ ਬਿਕਾਈ॥ ੪॥

Choupaiee

Chela Ram jabai triya lejiou. Ta ko tabai madan tan gehiou.
Tarun tadin tai rehat lubhaiee. Nirakh saj an chhab rehi bikaiee. (4)

ਅੜਿਲ

ਦੂਤੀ ਪਠੈ ਤਾਹਿ ਗ੍ਰਿਹ ਬੋਲਿ ਪਠਾਇਯੋ॥ ਕਾਮ ਭੋਗ ਤਾ ਸੋ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ਕਮਾਇਯੋ॥
ਸੋਇ ਸਾਹ ਜਬ ਜਾਇ ਤੇ ਤਾਹਿ ਬੁਲਾਵਈ॥
ਹੋ ਤਾਹਿ ਭਏ ਰਸ ਗੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਉਪਜਾਵਹੀ॥ ੫॥

Aril

Duti pathai tahsi greh bol pathaieou. Kam bhog ta sou boh bhant kamaieou.
Soiai sah jab jaie tai tahai bulaviee. Ho tahai bhaie ras reet preet upjaviee. (5)

ਚੌਪਈ

ਤਰੁਲੀ ਉਠਤ ਸਾਹ ਹੂ ਜਾਗਿਯੋ। ਪੁਛਨ ਤਾਹਿ ਆਪੁ ਯੋ ਲਾਗਿਯੋ॥
ਜਾਤ ਹੁਤੀ ਕਹ ਤਰੁਨਿ ਬਤਾਵਹੁ। ਹਮਰੋ ਚਿਤ ਕੋ ਭਰਮੁ ਮਿਟਾਵਹੁ॥ ੬॥

Choupaiee

Taruni uthat sah hun jagiou. Puchan tahai aap yo lagiou.
Jaat huti keh tarun batavoh. Hamrai chit kai bharam mitavoh. (6)

ਸੁਨਹੁ ਸਾਹ ਮੈ ਬਚਨ ਉਚਾਰੋ। ਤੁਮਰੇ ਚਿਤ ਕੋ ਭਰਮ ਉਤਾਰੋ॥
ਮੋਹੁ ਟੂਟਿ ਕੈਫ ਜਬ ਗਈ। ਲੇਤ ਤਬੈ ਪਸਵਾਰਨ ਭਈ॥ ੭॥
Sunoh sah mein bachan ucharai. Tumrai chit kai bharam utarai.
Moh tut kaifjb gaiee. Lait tabai pasvaran bhaiee. (7)

There was a son of a trader (Shah by the name of Chela Ram, who was adept in all the virtues and was charming like Kamdev himself (god of love). (3)

Choupaiee

When the woman saw Chela Ram, she was enamoured by his charming personality (she was under the control of Kamdev). Since possessed by his love due to the beloved's smartness. (4)

Aril

By sending one lady messenger she called him at her place and then had carious types of cohabitations with him. When the Shah (her husband) would go to sleep, she would call him and would enjoy sensuous pleasure with him, thus showing her love for him. (5)

Choupaiee

One day, when the woman got up, then the husband (Shah) also got awakened and he asked her himself. "O dear (woman) ! Where are you going ? Thus dispel my minds doubt (about yourself)" (6)

"O Shah ! Listen to my words ! I would like to cast away any doubts in your mind. When my addiction gets affected, then I am rolling about in the bed." (7)

ਦੋਹਰਾ

ਐਸ ਨਿਸਾ ਕਰਿ ਸਾਹ ਕੀ ਦੀਨੋ ਬਹੁਰਿ ਸਵਾਇ॥
ਤੁਰਤ ਮੀਤ ਪੈ ਚਲਿ ਗਈ ਯਾਰ ਭਜੀ ਲਪਟਾਇ॥ ੧॥

Dohra

Ais nisa kar sah ki deeno bohar savaie.
Turat meet pai chal gaiee yar bhaji laptai. (8) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੋ ਤੀਸਵੇ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ॥ ੨੩੦॥ ਅਫਜ਼ੁ॥

iti Sri Charitara pakhyane Tirya Charitarai mantri bhoop
sambadai doi so teesvai charitar samapatam.
Sat Subham sat. 230 (4352) aphjun. (Contd.)

ਦੋਹਰਾ

ਦੇਸ ਬਾਵਨੀ ਕੇ ਰਹੈ ਮਾਲਵ ਨਾਮ ਗਵਾਰ॥
ਮੈਲ ਕਲਾ ਤਾ ਕੀ ਤਰੁਨਿ ਜਾ ਕੋ ਰੂਪ ਅਪਾਰ॥ ੧॥

Dohra

Des bavni kai rehai malav naarn gavar.
Main kala ta ki tarun ja ko roop apar. (1)

ਦੀਰਘ ਦੇਹ ਤਾ ਕੋ ਰਹੈ ਪੁਸਟ ਅੰਗ ਸਭ ਠੋਰ॥
ਦਿਰਘ ਪੁਸਟ ਤਾ ਸਮ ਤਰੁਨਿ ਦੁਤਿਯਾ ਨ ਜਗ ਮੈ ਔਰ॥ ੨॥

Deeragh deh ta ko rehai pusat ang sabh thor.
Deeragh pusat ta sum tarun dutiya najug mein aur. (2)

Couplet

Thus removing the Shah's doubt's, she made him sleep again and she herself went to her paramour and a sexual relationship by clasping her in his embrace.

(8)

Here the two hundred and thirtieth episode of the dialogue between the King & Minister regarding woman characterization from Charitar Pakhyani is completed. All well. (230-4352)

Couplet

There was a villager called Malav in the land of Bavni. His wife, Main Kala was very beautiful. (1)

Her body was very huge with very strong limbs. There was no other woman in the world with such large (huge) build up or huge body (with such strong body there was none else.) (2)

ਅੜਿਲ

ਫੌਜਦਾਰ ਇਕ ਗਾਉ ਤਵਨ ਕੋ ਆਇਯੋ॥
ਪਯਾਸ ਘਾਮ ਤੋ ਅਧਿਕ ਤਵਨ ਦੁਖ ਪਾਇਯੋ॥
ਪਾਨਿ ਚਾਹਿਯੋ ਜਟਿਯਾ ਤਿਨ ਦਯੋ ਉਠਾਇ ਕੈ॥
ਹੋ ਨਿਰਖਿ ਤਵਨ ਕੋ ਰੂਪ ਰਹਿਯੋ ਉਰਝਾਇ ਕੈ॥ ੩॥

Aril

Faujdar ik gao tavan ke aiyo.
Paryas gham te adhik tavan dukh paieyo.
Paan चाहिyou jatiya tin diou utjaie kai.
Ho nirakh tavan ko roop rahiou urjhaie kai. (3)

ਚਿਤ ਮੈ ਕਿਯਾ ਬਿਚਾਰ ਜੁ ਯਾ ਕੋ ਪਾਇਯੋ॥
ਏਕ ਪੁਤ੍ਰ ਯਾ ਤੋ ਭਰਿ ਕੈ ਉਪਜਾਇਯੋ॥
ਅਧਿਕ ਬਲੀ ਸੋ ਹੂੰ ਸਭ ਜਗ ਜਾਨਿਯੋ॥
ਹੋ ਤਾ ਕੋ ਡੀਲ ਸਮਾਨ ਨ ਔਰ ਬਖਾਨਿਯੋ॥ ੪॥
Chit mein kiya bichar jo ya ko paieyai.
Ek putar ya tai bhaj kai upj aieyai.
Adhik bali so havai hai sabh jug janiyai.
Ho ta ko deel saman na aur bakhaniyai. (4)

ਦੋਹਰਾ

ਫੌਜਦਾਰ ਇਕ ਸਹਚਰੀ ਤਾ ਕੇ ਦਈ ਪਠਾਇ॥
ਨਿਸਾ ਕਰੀ ਧਨੁ ਦੇ ਘਨੋ ਭੇਦ ਸਕਲ ਸਮੁਦਾਇ॥ ੫॥

Dohra

Faujdar ik sehchari ta ki deiee pathaie.
Nisa kari dhan dei ghano bhed sakal samjhaie. (5)

Aril

An army man (Faujdar) happened to come there in the village, and he was in great agony due to heat and thirst, and he wanted to drink water and that Jat woman gave him water by making him get up. Seeing her stout and beautiful body he (Faujdar) got allured by her. (3)

So he thought to himself that he should somehow get hold of this woman, and then beget a son by having a sexual companionship with her. He would be very powerful and would be known throughout man in the world (as a great warrior). There would be no other man in the world to compare with him in his shout build up (huge size). (4)

Couplet

The Foujdar, calling a lady attendant explained his mind's secret and satisfied her by giving her lot of money and then sent to the jat woman (with his message of love). (5)

ਅੜਿਲ

ਸੁਨਤ ਸਹਚਰੀ ਬਚਨ ਤਹਾ ਕੋ ਜਾਤ ਭੀ॥
ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਸੋ ਤਾਹਿ ਤਰੁਨਿ ਸਮੁਝਾਤ ਭੀ॥
ਪਲਟ ਪਿਯਾ ਹੀ ਇਹ ਭਾਤ ਕਹਿਯੋ ਸਮਝਾਇ ਕੈ॥
ਹੋ ਮਿਲਿ ਹੈ ਤੁਮ ਸੋ ਆਜੁ ਸੁ ਰਾਤੀ ਆਇ ਕੈ॥ ੬॥

Aril

Sunat sehchari bachan taha kou jeet bhi.
Bhant bhant so thahai tarun samjhat bhi.
Palat piya hi rh bhat kehious samjhaie kai.
Ho mil hai tum so aaj so rati aie kai. (6)

ਫੌਜਦਾਰ ਪਰ ਨਾਰਿ ਵਹੈ ਅਟਕਤ ਭਈ॥
ਅਰਧ ਰਾਤੀ ਤਿਹ ਤੀਰ ਮਿਲਨ ਕੇ ਹਿਤ ਗਈ॥
ਫੂਲ ਪਾਨ ਮਦ ਪਾਨ ਸੇਜ ਸੁਭ ਕੋ ਰਚਿਯੋ॥
ਹੋ ਭਜੀ ਸਿਗਰ ਨਿਸੁ ਤ੍ਰਿਯਾ ਸੁਰਤਿ ਐਸੀ ਮਚਿਯੋ॥ ੭॥

Faujdar par nar vehai atkat bhaiee.
Ardh ratri teh teer milan ke hit gayi.
Phool paan mud paan sej sabh ko rachious.
Ho bhaji sugar nis triya surat aisi machious. (7)

ਨਿਸੁ ਸਿਗਰੀ ਕੋ ਕੇਲ ਤਰੁਨਿ ਦ੍ਰਿੜ ਪਾਇ ਕੈ॥
ਬਿਨੁ ਦਾਮਨ ਕੋ ਦਏ ਰਹੀ ਉਰਝਾਇ ਕੋ॥
ਕਹਿਯੋ ਬਿਹਸਿ ਪਿਯਮੈ ਇਕ ਚਰਿਤ ਦਿਖਾਇ ਹੋ॥
ਹੋ ਨਿਜੁ ਨਾਇਕ ਕੋ ਮਾਰਿ ਤਿਹਾਰੋ ਆਇ ਕੈ॥ ੮॥

Nis daman ke tarun drirr paie ke.
bin daman kai deiai rehi urjhaie kai.
Kehious bihas piye mein ik charit dikhai ho.
Ho nijj kou maar tiharai aie hai. (8)

Aril

So the attendant, hearing his words, went to the woman and was trying to make her agree by giving many reasons (with great reasoning). On coming back from there, she explained to the Foujdar jkj((army ((army man) that she would come in the night to meet him. (6)

That woman also got enamored by the Foujdar and came to meet him at midnight. She had embellished herself with flowers, betel nuts and took some wine also and had bedecked the bed also nicely. The sexual love affair was such that it continued throughout the whole night (with sexual relationship). (7)

Having got a man, who could continue with his cohabitation throughout the night, that woman became his slave (was sold to him without any payment). She told the paramour with a laugh that "I will show you a witchcraft after killing my husband, I would come to you." (8)

ਦੁਹੂੰ ਹਾਥ ਦਿੜ ਬਦਨ ਧਰਤ ਭੀ ਜਾਇ ਕੈ॥
 ਬਇ ਭਈ ਮੁਰਦਾਯੋ ਦਈ ਉਡਾਕਿ ਕੈ॥
 ਮੂੰਦਿ ਮੂੰਦਿ ਮੁਖ ਰਖਤ ਕਹਾਉ ਕਰਤ ਹੈ॥
 ਹੋ ਦੇਖਹੁ ਲੋਗ ਸਭਾਇ ਪਿਯਾ ਮੁਰ ਮਰਤ ਹੈ॥ ੯॥

Douoonhun hath drir badan dharat bhi jaie kai.
 Baie bhaiee murrarou daiee uraie kai.
 Moond moond mukh rakhat kahaou karat hai.
 Ho dekhoh log sabhaie piya mur marat hai. (9)

ਚੌਪਈ

ਜਯੋ ਉਹ ਚਹਤ ਕੈ ਪਾਇ ਪੁਕਾਰੈ। ਮੋਰਿ ਆਨਿ ਕੋਊ ਪ੍ਰਾਨ ਉਬਾਰੈ॥
 ਤਬੋ ਤਿਯ ਮੂੰਦਿ ਮੂੰਦਿ ਮੁਖ ਲੇਈ। ਨਿਕਸ ਨ ਸ੍ਵਾਸਨ ਬਾਹਰ ਦੇਈ॥ ੧੦॥

Choupaiee

Jiou oh chahat ke haie pukarai. Mor aan kouoo pran ubarai.
 Bheyo triya mund mund mukh laiee. Nikas na savasan bahar daiee. (10)

ਅੜਿਲ

ਸੁਸਾਕੁਲ ਹੈ ਭੂਮਿ ਮੁਰਛਨ ਹੈ ਗਿਰਿਯੋ॥
 ਗ੍ਰਾਮ ਬਸਿਯਨ ਆਨਿ ਧਰਿਯੋ ਆਖਿਨ ਹਿਰਿਯੋ॥
 ਜਿਯਤ ਕਛੁ ਤਿਯ ਜਾਨਿ ਗਈ ਲਪਟਾਇ ਕੋ॥
 ਹੋ ਮਨ ਦਲ ਚੁਤ੍ਰਨ ਸੋ ਪਿਯ ਦਯੋ ਖਪਾਇ ਕੋ॥ ੧੧॥

Aril

Savasakul hevai bhoom murchhan havai giriou.
 Gram basieyan aan dhariou akhin hiriou.
 Jiyat kachh triya jaan gaiee laptai kai.
 Ho mal dal chutran so pieu diou kapaiee kai. (11)

Going back home, she placed both her hands on the face of her spouse with great strength. She spread a a rumor that her husband was husband was suffering from dysentery due to some disease (malady). She would press his mouth (with hands) saying, "what was happening to him." (9)

Choupaiee

The more that man would try to raise a cry saving his life, the more strongly the woman would press her hands on his mouth, so that he could not breathe even freely. (10)

Aril

Due to the suffocation of his breath, the man fell down on the ground unconscious. The village folks came and saw his condition by holding his body and saw the whole thing with their own eyes. The woman seeing that still he was breathing slightly (feebly) embraced him, clasping him tightly and then crushing him tightly she managed to kill him finally. (11)

ਅਰਧ ਦੁਪਹਰੀ ਜਿਨ ਕਰਿ ਪਿਯਹਿ ਸੰਘਾਰਿਯੋ॥
ਗ੍ਰਾਮ ਬੀਸਯਨ ਨਾਢੇ ਚਰਿਤ ਨਿਹਾਰਿਯੋ॥
ਮੁੰਦਿ ਮੁੰਦਿ ਮੁਖ ਨਾਕ ਹਰਾ ਕਹਿ ਕੈ ਰਹੀ॥
ਹੋ ਬਾਤ ਰੋਗ ਪਪਤਿ ਮਰੇ ਨ ਬੈਦ ਮਿਲਯੋ ਦਈ॥ ੧੨॥
Ardh dupehri jin kar piyeh sanghariou.
Gram basiyan thadai charit nihariou.
Moond moond mukh nak kaha keh rehi.
Ho bat rog pati marai na baid miliou daiee. (12)

ਚੌਪਈ

ਸਭਹਿਨ ਦੇਖਤ ਪਤੀ ਕੋ ਮਾਰਿਯੋ। ਗ੍ਰਾਮ ਬਾਸਿਯਨ ਕਛੁ ਨ ਬਿਚਾਰਿਯੋ॥
ਪਤਿ ਕੇ ਬਯੋਗ ਸਦਨ ਤਜਿ ਗਈ। ਤਾ ਕੇ ਰਹਤ ਜਾਇ ਗ੍ਰਿਹ ਭਈ॥ ੧੩॥ ੧॥

Choupaice

Sabhin dekhat pati ko mariyo.
Gram basiyan kachhu na bichariou.
Pati kai biyog sadan taj gaiee.
Ta ko rehat jaie greh bhaiee. (13) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯ ਚਰਿਤ੍ਰੋ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੋ ਇਕਤੀਸ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ॥ ੨੩੧॥ ੪੩੬੫॥ ਅਫਜੁੰ॥

Iti Sri Charitara pakhyane Tirya Charitarai mantri bhoop
sambadai doi so iktees charitar samapatam.
Sat Subham sat. 231 (4365) aphjun. (Contd.)

ਦੋਹਰਾ

ਇਕ ਰਾਜਾ ਮੁਲਤਾਨ ਕੋ ਬਿਰਧ ਛਤ੍ਰ ਤਿਹ ਨਾਮ॥
ਬਿਰਧ ਦੇਹ ਤਾਹ ਕੋ ਰਾਹ ਜਾਨਤ ਸਿਗਰੋ ਗ੍ਰਾਮ॥ ੧॥

Dohra

Ik raja multan ko biradh chhatar tch naam.
Biradh deh ta ko rehai janat sagro gram. (1)

At noon the woman had killed her husband, and the whole town had watched this deceitful action by pressing his nose and mouth, she was crying, saying 'Alas' her husband had died of some disease (like baat malady) and she could not find any physician to trait him. (12)

Choupaiee

The woman had killed her husband before the very eyes of everyone, while the village residents could not gauge the secret behind it. She left the house in the separation of her spouse and started living in the house of Foujdar. (13)

Here the two hundred and thirty-one episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (231-4365)

Couplet

There was a Raja of Multan by the name of Birdh Chhatar. The whole village had known that he had grown old. (1)

ਚੌਪਈ

ਤਾ ਕੋ ਧਾਮ ਪੁਤ੍ਰ ਨਹੀ ਭਯੋ। ਰਾਜਾ ਅਧਿਕ ਬਿਰਧ ਹੋ ਗਏ॥
ਏਕ ਨਾਰਿ ਤਬ ਔਰ ਬਯਾਹੀ। ਅਧਿਕ ਰੂਪ ਜਾ ਕੇ ਤਨ ਆਹੀ॥ ੧॥

Choupaiee

Ta ko dham putar nehi bheyo. Raja adhik biradh hovai geyo.
Ek naar tab aur beyahi. Adhik roop ja ko tan ahi. (2)

ਸ੍ਰੀ ਬਡਡਯਾਛ ਮਤੀ ਜਗ ਕਹੋ। ਜਿਹ ਲਖਿ ਮਦਨ ਥਕਿਤ ਹੋ ਰਹੇ॥
ਸੋ ਰਾਨੀ ਤਰੁਨੀ ਜਬ ਭਈ॥ ਮਦਨ ਕੁਮਾਰ ਨਿਰਖਿ ਕਰਿ ਲਈ॥ ੩॥
Sri baddeyachh mati jug kehai. Jeh lakh madan thakit haiv rehai.
So rani taruni jab bhaiee. Madan kumar nirakh kar laiee. (3)

ਤਾ ਦਿਨ ਤੇ ਹਰ ਅਰਿ ਬਸ ਭਈ। ਗ੍ਰਿਹ ਕੀ ਭੂਲਿ ਸਕਲ ਸੁਧਿ ਗਈ॥
ਪਨੋ ਸਹਚਰੀ ਤਾਹਿ ਬੁਲਾਯੋ। ਕਾਮ ਭੋਗ ਰੁਚਿ ਮਾਨ ਕਮਾਯੋ॥ ੪॥
Ta din te har ari bas bhaiee. Greh ki bhool sakal sudh gaiee.
Pathai sehchari tahai bulaiyo. Kam bhog ruch maan kamaiyo. (4)

ਅੜਿਲ

ਤਰੁਨ ਪੁਰਖ ਕੋ ਤਰੁਨਿ ਜਦਿਨ ਤ੍ਰਿਯ ਪਾਵਈ॥
ਤਨਿਕ ਨ ਛੋਰਿਯੋ ਚਹਤ ਗਰੇ ਲਪਟਾਵਈ॥
ਨਿਰਖਿ ਮਗਨ ਹੋ ਰਹਤ ਸਜਨ ਕੋ ਰੂਪ ਮੈ॥
ਹੋ ਜਨੁ ਧਨੁ ਚਲਿਯੋ ਹਰਾਇ ਜੁਆਰੀ ਜੂਪ ਮੈ॥ ੫॥
Aril tarun purkh kou tarumi jadin triya paiee.
Tanik na chhoriou chahat greh laptaviee.
Nirakh magan havai rehat sajan kai roop mein.
Ho jan dhan chaliou haraie juari jup mein. (5)

Choupaiee

He had no son and he had grown old, then he got married to another woman, whose body was very beautiful. (2)

She was called by all as Badhdyachh Mati. Even Kamdev would feel Belittled (ashamed) watching her beautiful body. When that queen grew young, she sawome young person named Madan Kimar. (3)

Since that day she was under the control of (Kamdev) her sexual desires and forgot everything about the household chores. So she called him through a lady attendant and then enjoyed sexual relationship with him to her satisfaction. (4)

Aril

When a young woman gets a young man, then she does not want to leave him for a moment even and continues to hug him to her bosom. She remains engrossed in the company of her beloved by seeing him only as if a gambler had lost all the money in gamble. (5)

ਬਿਰਧ ਛਤ੍ਰ ਤਬ ਲਰੀ ਪਹੂਚਯੋ ਆਨਿ ਕਰਿ॥
 ਰਾਨੀ ਲਯੋ ਦੁਰਾਇ ਮਿਤ੍ਰ ਹਿਤ ਮਾਨਿ ਕਰਿ॥
 ਤਰੇ ਖਾਟ ਕੇ ਬਾਧਿ ਤਾਹਿ ਦ੍ਰਿੜ ਰਾਖਿਯੋ॥
 ਹੋ ਟਰਿ ਆਗੇ ਨਿਜੁ ਪਤਿ ਕੋ ਇਹ ਬਿਧਿ ਭਾਖਿਯੋ॥ ੬॥
 Biradh chhatar tab lagai pohenchiou aan kar.
 Rani liou duraie mitar hit maan kar.
 Tarai khat kai badh tahai drir rakhiau.
 Ho tar aagai nij pati ko eh bidh bhakhiau. (6)

ਚੌਪਈ

ਜਨਿਯਤ ਰਾਵ ਬਿਰਧ ਤੁਮ ਭਏ॥ ਖਿਲਤ ਅਖੇਟ ਹੁਤੇ ਰਹਿ ਗਏ॥
 ਤੁਮ ਕੋ ਆਨ ਜਰਾ ਗਹਿ ਲੀਨੋ। ਤਾ ਤੇ ਤੁਮ ਸਭ ਕਛੁ ਤਜਿ ਦੀਨੋ॥ ੭॥

Choupaiee

Janiyat rav biradh tum bhaie. Khilat akhot hutai reh gaie.
 Tum ko aan jara geh leeno. Ta te tum sabh kuchh taj deeno. (7)

ਸੁਨਿ ਤ੍ਰਿਯ ਮੈ ਨ ਬਿਰਧ ਹੂੰ ਗਯੋ। ਜਰਾ ਨ ਆਨਿ ਬਯਾਪਕ ਭਯੋ॥
 ਕਹੈ ਤੁ ਅਬ ਹੀ ਜਾਉ ਸਿਕਾਰਾ। ਮਾਰੋ ਰੋਝ ਰੀਛੁ ਝੰਖਾਰਾ॥ ੮॥
 Sunn triya mein na biradh havai geou. Jara na aan beyapak bhiou.
 Kehai to abhi jaou shikara. Marai roj reechh jhankhara. (8)

ਯੋ ਕਹਿ ਬਚਨ ਅਖੇਟਕ ਗਯੋ। ਰਾਨੀ ਟਾਰ ਜਾਰ ਕੋ ਦਯੋ॥
 ਨਿਸੁ ਭੇ ਖੇਲਿ ਅਖੇਟਕ ਆਯੋ। ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਜੜ ਕਛੁ ਨ ਪਾਯੋ॥ ੯॥ ੧॥
 Yo keh bachan akhetak geou. Rani tar jar ko deou.
 Nis bhe khel akhetak aiyo. Bheid abhed jarr kachhu na paiyo. (9) (1)

**ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਰਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯ ਚਰਿਤ੍ਰੋ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੋ ਬਤੀਸ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ॥ ੨੩੨॥ ੪੩੭੪॥ ਅਫਜੁੰ**

**iti Sri Charitara pakhyane Tirya Charitarai mantri bhoop
 sambadai doi so batees charitar samapatam.
 Sat Subham sat. 232 (4374) aphjun. (Contd.)**

In the meantime, the Raja Biradh Chhatar had reached there, so the queen, while enjoying love with him hid him and tied him tightly underneath the cot advancing herself forward, said to the husband like this. (6)

Choupaiee

"O dear Raja ! It appears, you had grown very old and are not capable of going out for hunting even. The old age had overtaken you now, as such you have given up everything." (7)

The Raja then said. "O queen ! I have not grown old, nor old age had overtaken me. If you say so, I will go out on hunting spree right now and then bring the killings like a bear, stag and Rojh. (8)

After saying this, the Raja went away for hunting and the queen sent away her paramour. At night fall the Raja came back from hunting and the fool did not grasp the secret at all. (9)

Here the hundred and thirty-second episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (232-4374)

ਦੋਹਰਾ

ਸਹਰ ਬਿਚਛਨ ਪੁਰ ਬਿਖੈ ਸਿੰਘ ਬਿਚਛਨ ਰਾਇ॥
ਮਤੀ ਬਿਚਛਨ ਭਾਰਜਾ ਜਾਹਿ ਬਿਚਛਨ ਕਾਇ॥ ੧॥

Dohra

Sehar bichchhan pur bikhai Singh Bichchhan Rai.
Mati bichchhan bharja jahai bichchhan kaie. (1)

ਚੌਪਈ

ਸਰਵਰ ਕੂਪ ਜਹਾ ਫੁਲਵਾਰੀ। ਬਾਇ ਬਿਲਾਸ ਭਲੀ ਹਿਤਕਾਰੀ॥
ਸਰਿਤਾ ਨਿਕਟਿ ਨਬਰਦਾ ਬਹੈ। ਲਖਿ ਛਬਿ ਇੰਦ੍ਰ ਥਕਿਤ ਹੁੈ ਰਹੈ॥ ੨॥

Choupaiee

Sarvar kup jaha phulvari. Biaie bilas bhali hitkari.
Srita nikat narbada bahai. Lakh chhab Inder thakit havai rehai. (2)

ਸਵੈਯਾ

ਬਾਲ ਹੁਤੀ ਬ੍ਰਿਖਬਾਨ ਕਲਾ ਇਕ ਰੂਪ ਨਸੈ ਜਿਹ ਕੋ ਜਗ ਭਾਰੀ॥
ਖੇਲ ਅਖੇਟਕ ਆਵਤ ਹੂੰ ਇਨ ਰਾਇ ਕਹੂੰ ਵਹੁ ਨਾਰਿ ਨਿਹਾਰੀ॥
ਐਚਿ ਬਰਿਯੋ ਗਹਿ ਕੋ ਬਹਿਯਾ ਤਿਨ ਬਾਤ ਸੁਨੀ ਇਨ ਰਾਜ ਦੁਲਾਰੀ॥
ਕੋਪ ਭਰੀ ਬਿਨੁ ਆਗਿ ਜਰੀ ਮੁਖ ਨਯਇ ਰਹੀ ਨ ਉਚਾਵਤ ਨਾਰੀ॥ ੩॥

Swaiyya

Bal huti brikhbhan kala ik roop lasai jeh ko jug bhari.
Khel akhetak avat hun in raie kahun voh naar nihari.
Aich bariou geh kai behiya tin bat sunni in raj dulari.
Kop bhari bin aag jari mukh neyaie rehi na uchavat nari. (3)

ਚੌਪਈ

ਤਾ ਸੋ ਬਯਾਹੁ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਜਬ ਕੀਯੋ। ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਤਾ ਕੋ ਰਸੁ ਲੀਯੋ॥
ਰੈਨਿ ਦਿਵਸ ਤ੍ਰਿਯ ਧਾਮ ਬਿਹਾਰੈ। ਔਰ ਰਾਨਿਯਨ ਕੋ ਨ ਨਿਹਾਰੈ॥ ੪॥

Choupaiee

Ta sou biyahu nirpat jab kiou. Bhant bhant ta ko ras leeyo.
Raen divas triya dham biharai. Aur raniyan kou na niharai. (4)

Couplet

There was a Raja, called Bichchhan Singh, in the town of Bichchhanpur. He had a beautiful wife by the name of Bich Chhan Mati. (1)

Choupaiee

Here a tank and well existed and vegetation along with flowers were grown there and a breeze was blowing smoothly and Narbada river was flowing close by. Even Indra was feeling ashamed (belittle) of himself on seeing all this beauty. (2)

Swaiyya

There was a woman called Brikhban Kala, whose beauty was know all over the world. On coming back from the hunting spree, the Raja happened to see this woman. By putting her by the arm, he married her. The queen Raj Dulari heard about it. She was full of wrathfulness and was furious (beside herself) and it. She was full of wrathfulness and was furious (beside herself) and sat down with downcast face without having her neck upright. (3)

Choupaiee

When the Raja wedded her, then he enjoyed sensuous pleasure with her in many ways. He would spend days and nights with that queen without caring for other queens. (4)

ਦੋਹਰਾ

ਤਬ ਰਾਨੀ ਬਿਚਛਨ ਮਤੀ ਕੋਪ ਭਰੀ ਮਨ ਮਾਹਿ॥
ਪੀਤ ਬਰਨ ਤਨ ਕੋ ਭਯੋ ਪਾਨ ਚਬਾਬਤ ਨਾਹਿ॥ ੫॥

Dohra

Tab rani bichchhan mati kop bhari man mahai.
Peet baran tan ko bhiou paan chabavat nahai. (5)

ਚੌਪਈ

ਰਾਜਾ ਸਹਿਤ ਆਜੁ ਹਨਿ ਡਰਿਹੋ। ਨਾਥ ਜਾਨਿ ਜਿਯ ਨੈਕ ਨ ਟਰਿਹੋ॥
ਇਨ ਦੁਹੂੰ ਮਾਰਿ ਪੂਤ ਨ੍ਰਿਪ ਕੋ ਹੋ। ਪਾਨੀ ਪਾਨ ਤਬੈ ਮੁਖ ਦੈ ਹੋ॥ ੬॥

Choupaiee

Raja sehat aaj han dariho. Nath jaan naik na tariho.
In doucoun maar poot nrip kai hou. Pani pan tabai mukh dai hou. (6)

ਅੜਿਲ

ਦਾਬਿ ਘਾਟ ਤਰ ਗਈ ਗੁਡਾਨ ਬਨਾਇ ਕੈ॥
ਨਿਜੁ ਨਾਥਹਿ ਭੋਜਨ ਮੈ ਮਕਰੀ ਖੁਆਇ ਕੈ॥
ਰੀਝਿ ਰੀਝਿ ਵਹ ਮਰਿਯੋ ਤਬੈ ਤ੍ਰਿਯ ਕਿਯੋ॥
ਹੋ ਜਾਰਿ ਬਾਰਿ ਕਰਿ ਨਾਥ ਸਾਵਤ ਕਹ ਗਹਿ ਲਿਯੋ॥ ੭॥

Aril

Dab ghat tar gaiee gudan banaie kai.
Nij natheh bhojan mein makri khavaie kai.
Reejh reejh veh mariou tabai triya kiyo.
Ho jaar baar kar nath savat keh geh liou. (7)

Couplet

Then the queen Bichchhan Mati was furious with gage and her face became pale and she left chewing the betel nut. (5)

Choupice

She thought to herself that she would kill her along with the Raja the Raja in the night and would not hesitate even a bit from it, "considering him my spouse. After killing the Raja, she would make her son as the Raja. Then only I will take water and betel nut." (6)

Aril

The queen made some dolls and buried them under the cot. Then she made the husband eat a locust in the food and he died in agony. After performing his cremation, the woman caught hold of her rival wife. (7)

ਇਨ ਰਾਜਾ ਕੇ ਗੁਡਿਯਨ ਕੀਯਾ ਬਨਾਇ ਕੈ॥
 ਤਾ ਤੇ ਮੁਰ ਮਰਿਯੋ ਅਧਿਕ ਦੁਖ ਪਾਇ ਕੈ॥
 ਯਾ ਕੁਤਿਯਾ ਕੀ ਅਬ ਹੀ ਕ੍ਰਿਆ ਉਘਾਰਿਯੋ॥
 ਹੋ ਪ੍ਰਥਮ ਮੂੰਡਿ ਕੋ ਮੂੰਡ ਬਹੁਰਿ ਇਹ ਮਾਰਿਹੋ॥ ੮॥

In raja ke gudiyan keeya banaie kai.
 Ta tai mur mariyo adhik dukh paie kai.
 Ya kutiya ki ab hi kirya ughariou.
 Ho pratham moond kai moond bohar eh mariho. (8)

ਲਏ ਪ੍ਰਜਾ ਸਭ ਸੰਗ ਤਹੀ ਆਵਤ ਭਈ॥
 ਜਹਾ ਖਾਟ ਤਟ ਗਾਡਿ ਦੋਊ ਗੁਡਿਯਨ ਗਈ॥
 ਸਭਨ ਲਹਿਤ ਖਨ ਭੁਮਿ ਲਏ ਤੇ ਕਾਡਿ ਕੈ॥
 ਹੋ ਮੂੰਡਿ ਸਵਤਿ ਕੋ ਮੂੰਡ ਨਾਥ ਪੁਨਿ ਬਾਢਿ ਕੈ॥ ੯॥

Laie parja sabh sung tehi avat bhaiee.
 Jaha khat tat gadi douoo gudiyan gaiee.
 Sabhan lehat khun bhoom laie te kadh kai.
 Ho moond savat ko moond nak pun baad kai. (9)

ਮੂੰਡਿ ਮੂੰਡਿ ਕਟਿ ਨਾਕ ਬਹੁਰਿ ਤਿਹ ਮਾਰਿਯੋ॥
 ਉਹਿ ਬਿਧਿ ਪਤਿ ਹੀਨ ਇਹ ਛਲ ਯਾ ਕਹ ਟਾਰਿਯੋ॥
 ਚੰਚਲਾਨ ਕੇ ਭੇਦ ਨਾਹਿ ਕਿਨਹੂੰ ਲਹਿਯੋ॥
 ਹੋ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤ ਰੁ ਬੇਦ ਪੁਰਾਰਨ ਮੈ ਕਹਿਯੋ॥ ੧੦॥ ੧॥

Moond moond kat nak bohar teh mariou.
 Oh bidh pati han eh chhal ya keh tariou.
 Chanchlan kai bheid nahai kinhun 'ehiou.
 Ho sastar simrat re beid puranan mein kehau. (10) (1)

**ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੋ ਤੇਤੀਸ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ॥ ੨੩੩॥ ੪੩੮੪॥**

**Iti Sri Charitara pakhyane Tirya Charitarai mantri bhoop
 sambadai doi so taitees charitar samapatam.
 Sat Subham sat. 233 (4384) aphjun. (Contd.)**

She announced that rival wife had done a witchcraft on the Raja and that was why her husband had died in great agony. "So I will announce her doings to all around. First I will shave off her head and then kill her." (8)

She came there along with subject, and came to the site where two dolls were dolls were buried. By digging out the place, she brought out those dolls. Then she shaved off the rival wife's head and cut off her nose. (9)

The she killed her after shaving her head and cutting off her nose. Thus with this method (deceitful action), having killed the hub and, she killed the rival wife also. No one has able to gauge the depth (secret) of a woman's mind. This fact had been brought out in the Vedas, Shastra, Smrtitis and Puranas as well. (10)

Here the two hundred and thirty-third episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's characterzaton from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (233-4384)

ਦੋਹਰਾ

ਸਹਿਰ ਟੰਕ ਟੇਡਾ ਬਿਖੈ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਕਲਾ ਇਕ ਬਲ।
ਕਟਿ ਜਾ ਕੀ ਮ੍ਰਿਗਰਾਜ ਸੀ ਮ੍ਰਿਗ ਸੈ ਨੈਨ ਬਿਸਾਲ॥ ੧॥

Dohra

Sehar tank teda bikhai nirpat kala ik bal.
Kat ja ki mrigraj si mrig sai nain bisal. (1)

ਚੌਪਈ

ਨ੍ਰਿਪਬਰ ਸੰਨ ਤਹਾ ਕੋ ਨ੍ਰਿਪ ਬਰ। ਅਧਿਕ ਦਰਬੁ ਸੁਨਿਯਤ ਜਾ ਕੇ ਘਰ॥
ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਕੇ ਭੋਗ ਕਮਾਵੈ। ਨਿਰਖਿ ਪ੍ਰਭਾ ਦੇਵੇਸ ਲਜਾਵੈ॥ ੨॥

Choupaiee

Nripbar sain taha ko nrip bar. Adhik darab suniyat ja kai ghar.
Bhant bhant kai bhog kamavai. Nirikh prabha devas lajavai. (2)

ਐਡੋ ਰਾਇ ਭਾਟ ਕੋ ਸੁਤ ਤਹ। ਤਾ ਕੈ ਰੂਪ ਨ ਸਮ ਕੋਊ ਮਨ ਮਹਿ॥
ਅਧਿਕ ਤਰੁਨਕੋ ਰੂਪ ਸੁਹਾਵੈ। ਨਿਰਖਿ ਕਾਇ ਕੰਚਨ ਸਿਰ ਨਯਾਵੈ॥ ੩॥

Aido raie bhat ko sut teh. Ta kai roop nasam kouoo mehi meh.
Adhik tarun ko roop suhavai. Nirakh kai kanchan sir niauavai. (3)

ਜਬ ਤ੍ਰਿਯ ਤਿਨ ਤਰੁਨੀ ਨਰ ਲਹਾ। ਮਨ ਕ੍ਰਮ ਬਚ ਮਨ ਮੈ ਯੋ ਕਹਾ॥
ਪਠੈ ਸਹਚਰੀ ਯਾਹਿ ਬੁਲਾਉ। ਕਾਮ ਭੋਗ ਤਿਹ ਸਾਥ ਕਮਾਉ॥ ੪॥

Jab teriya tin taruni nar laha. Man karam bach man mein yo kaha.
Pathai sehchari yehai bulayo. Kam bhog teh sath kamaouoo. (4)

ਅੜਿਲ

ਪਰਮ ਪਾਟ ਕੀ ਤੂਲਨਿ ਏਕ ਸਵਾਰ ਕੈ॥ ਤਾ ਪਰ ਡੂਲਤਿ ਭਈ ਬਿਚਾਰ ਬਿਚਾਰ ਕੈ॥
ਯਾਹੀ ਚੜਿ ਪੀਰੀ ਪਰ ਪਿਯਹਿ ਬੁਲਾਇ ਹੈ॥ ਹੋ ਅਰਧ ਰਾਤ੍ਰਿ ਗੇ ਘਰ ਕੋ ਤਾਹਿ ਬਹਾਇ ਹੈ॥ ੫॥

Aril

Param pat ki jhoolam ek savar kai. Ta par jhoolat bhaie bichar bichar kai.
Yahi charr piri par pieuh bilaie hou. Ho ardh ratri gei ghar ko tahai bahaie hai. (5)

Couplet

There used to reside a woman by the name of Nirpat Kala in the town of Tank Teda. Her waist was like a tiger while the eyes were large like that of a deer. (1)

Choupaiee

The Raja of that place was known as Nripbar Sain and he was known to possess lot of wealth. He would enjoy sensuous pleasure of various types. Even Indra would feel belittled before her beauty. (2)

There lived a son of the bard, called Audai Rai. There was no other person as smart as he was in the world. His beauty was truly glamorous even gold would bow before his charm. (3)

When the woman saw this youth, she thought to herself (in her mind) by mind, speech and action "that she would call him by sending a lady attendant and then enjoy sexual pleasure with him." (4)

Aril

She got a swing made out of silken thread, and then started swinging herself thinking in mind that she would call her beloved by climbing on this step (birth) and then send him back only after midnight." (5)

ਯਾ ਪੀਰੀ ਕਹ ਦੈਹੋ ਤਰੇ ਬਹਾਇ ਕੈ॥
ਰੇਸਮ ਕੀ ਦਿੜ ਡੋਰੇ ਚਾਰ ਲਗਾਇ ਕੈ॥
ਸੋ ਜਾ ਕੋ ਨਿਪੁ ਹੂੰ ਕਬਹੂੰ ਲਹਿ ਜਾਇ ਹੈ॥
ਹੋ ਜਾਨਿ ਪੀਘ ਚੁਪਿ ਰਹਿ ਹੈ ਕਹਾ ਰਿਸਾਇ ਹੈ॥ ੬॥

Ya piri keh deho tarai bahaie kai.
Resam ki dirr dorai char lagaie kai.
So ja kai nrip hun kabhan leh jaie kai.
Ho jan peeng chup reh hai kaha raisaie kai. (6)

ਅਰਧ ਰਾਤ੍ਰਿ ਪੀਰੀ ਗ੍ਰਿਹ ਤਰੇ ਬਹਾਇ ਕੈ॥
ਡੋਰਹਿ ਖੈਚਿ ਪ੍ਰੀਤਮਹਿ ਲੇਤ ਚੜਾਇ ਕੈ॥
ਰਾਨੀ ਸੰਗ ਤਿਹ ਆਨਿ ਮਿਲਾਵਾ ਦੇਤ ਕਰਿ॥
ਹੋ ਜਾਨਿ ਕੇਲ ਕੀ ਸਮੇਂ ਸਖੀ ਸਭ ਜਾਹਿ ਟਰਿ॥ ੭॥

Ardh ratri piri greh tarai bahaie kai.
Doreh khainch preetameh let charaie kai.
Rani sung teh aan milava deit kar.
Ho jaan kai samai sakhi sabh jahi tar. (7)

ਤਾਵਨ ਭਾਟ ਕੋ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਲੇਤ ਬੁਲਾਇ ਕੈ॥
ਏਕ ਦਿਵਸ ਗ੍ਰਿਹ ਰਹਨ ਨ ਦੇਹਿ ਬਹਾਇ ਕੈ॥
ਐਚਿ ਐਚਿ ਤਿਹ ਲੇਤ ਨ ਛੋਰਤ ਏਕ ਛਿਨ॥
ਹੋ ਆਨਿ ਤ੍ਰਿਯਾ ਕੇ ਧਾਮ ਸੋਯੇ ਨਿਪੁ ਏਕ ਦਿਨ॥ ੮॥

Tavan bhat ko nit prati lait bulaie kai.
Ek divas greh rahan na deh bahaie kai.
Aich aich teh leit na chhorat ek chhin.
Ho aan triya kai dham soyo nrip ek din. (8)

"By placing (seating) him on this seat, I would suspend him downwards and then tie four strong silken ropes even if, the Raja happened to see these, then considering it as a swing, he would keep quiet and thus will not get annoyed."
(6)

Thus she would suspend the seat at midnight downwards and by pulling up the ropes, she would manage to pull the beloved up. The attendants would thus arrange (queen`s) her meeting with the paramour by pulling up, the ropes, and then (considering) at their time of sexual companionship, the attendants would get away (aside) from there. (7)

So she would call that bard daily and would not keep him at home and would send him back through that swing daily, by suspending him downward. She would embrace him clasping him close to her and would not leave him even for a moment. One day the Raja came and slept at the woman`s house. (8)

ਰਾਵ ਨ ਲਹਿਯੋ ਚੋਰਿਯਨ ਭਾਟ ਬੁਲਾਇਯੋ॥
 ਬਿਨ ਰਾਨੀ ਕੇ ਕਹੇ ਸੁ ਜਾਰ ਮੰਗਾਇਯੋ॥
 ਨਿਰਖਿ ਰਾਇ ਤਿਹ ਕਹਿ ਤੁਸਕਰ ਜਾਗਤ ਭਯੋ॥
 ਹੋ ਯਾਹਿ ਨ ਦੈ ਹੋ ਜਾਨਿ ਕਾਢਿ ਅਸਿ ਕਰ ਲਯੋ॥ ੯॥

Rav na lehiou chorian bhat bulaiyo.
 Bin rani ke kehai so jaar managaieyo.
 Nirakh raie teh keh taskar bhiou.
 Ho yahai na dai hou jaan kadh asi kai liou. (9)

ਨ੍ਰਿਪ ਜਾਗਤ ਸਭ ਜਗੇ ਪਕਰਿ ਤਾ ਕੋ ਲਿਯੋ॥
 ਆਨਿ ਰਾਵ ਕੇ ਤੀਰ ਬਾਧਿ ਠਾਢੋ ਕਿਯੋ॥
 ਸੁਨਤ ਸੋਰ ਤਿਰਯ ਉਠਿ ਨੀਂਦ ਤੇ ਜਾਗਿ ਕੈ॥
 ਹੋ ਰਾਜਾ ਤੇ ਡਰ ਪਾਇ ਮਿਤ੍ਰ ਹਿਤ ਤਯਾਗਿ ਕੈ॥ ੧੦॥

Nrip jagat sabh jagai pakar ta kai liou.
 Aan rav ke teer badh thandhai kiou.
 Sunat sor triya uthi neend tai jaag kai.
 Ho raja te paie mitar hit tiyag kai. (10)

ਰਾਨੀ ਬਾਚ

ਦੋਹਰਾ

ਸੁਨੁ ਰਾਜਾ ਆਯੋ ਹੁਤੋ ਤੋਹਿ ਹਨਨ ਇਹ ਚੋਰ॥
 ਅਬ ਹੀ ਯਾ ਕੋ ਮਾਰਿਯੋ ਹੋਨ ਨ ਦੀਜੇ ਭੋਰ॥ ੧੧॥

Rani baach

Dohra

Sunn raja aiyo hutai tohai hanan eh chor.
 Ab ho ya ko mariou hon na deeraj bhor. (11)

The attendants had not noticed the Raja and had called that bard and without the queen's permission, they brought the paramour there. The Raja took him to be a thief and woke up and said that he would not let him go. He took up his sword (on this pretext). (9)

With the awakening of the Raja, all others also got up and caught hold of him and then produced him before the Raja. On hearing this noise, the queen also got up from her slumber. Being afraid of the Raja, she did not show any love for the paramour (she discarded her love). (10)

The queen then said.

Couplet

O dear Raja ! Listen. This thief had come here to kill you, so he should be killed right now, without waiting for the morning. (11)

ਚੌਪਈ

ਤ੍ਰਿਯਾ ਕੇ ਬਚਨ ਚੋਰ ਸੁਨ ਪਾਇਯੋ। ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਭਏ ਕਹਿ ਸਾਚ ਸੁਨਾਯੋ॥
ਯਹ ਰਾਨੀ ਮੋਰੇ ਸੰਗ ਰਹਈ। ਅਬ ਮੈ ਕੋ ਤਸਕਰ ਕਰਿ ਕਹਈ॥ ੧੨॥

Choupaiee

Triya kai bachan chor sunn paiyo. Nirphaie keh sach sunaiyo.
Yeh rani morai sung rehiae. Ab mo ko taskar kar kehaiee. (12)

ਅੜਿਲ

ਜਾਰ ਚੋਰ ਕੇ ਬਚਨ ਨ ਸਾਚੁ ਪਛਾਨਿਯੈ॥
ਪ੍ਰਾਨ ਲੋਭ ਤੇ ਬਕਤ ਸਭਨ ਪਰ ਜਾਨਿਯੈ॥
ਇਨ ਕੇ ਕਹੇ ਨ ਕੋਪ ਕਿਸੁ ਪਰ ਕੀਜਿਯੈ॥
ਹੋ ਰਾਵ ਬਚਨ ਯਹ ਸਾਚੁ ਜਾਨਿ ਜਿਯ ਲੀਜਿਯੈ॥ ੧੩॥

Aril

Triya ke bachan na sach pachhaniyai.
Pran lobh tei bakat sabhan par janiae.
En kai kehai na kop kisu par keejiyai.
Ho rav bachan yeh sach jaan jeyo leejiyai. (13)

ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਸੁਨਿ ਰਾਵ ਬਚਨ ਭਾਖਤ ਭਯੋ॥
ਪ੍ਰਾਨ ਲੋਭ ਤੇ ਨਾਮ ਤ੍ਰਿਯਾ ਕੋ ਇਨ ਲਯੋ॥
ਤਾ ਤੇ ਯਾ ਤਸਕਰ ਕਹ ਅਬ ਹੀ ਮਾਰਿਯੋ॥
ਹੋ ਇਹੀ ਭੋਹਰਾ ਭੀਤਰ ਗੋਹ ਕੋ ਡਾਰਿਯੋ॥ ੧੪॥
Sach sach sunn rav bachan bhakhat bhiou.
Pran lobh tai naam triya kai in leiyo.
Ta tai ya taskar keh ab hi mariyai.
Ho ehi bhohra bheetar geh kai darieyai. (14)

Choupaiee

The thief heard the woman's words and told the Raja about the whole affair of his coming daily there truthful saying that "the queen was having a love affair with me and now she was declaring me a thief." (12)

Aril

"Do not take the words of this thief and paramour as truthful as he was telling all this useless talk to save his life, all were thinking. O Rajan !Do not have any writhfulner on his words and consider my words as correct." (13)

The Raja also thought that he was telling all these words, for the sake of saving his life, so this thief should be killed right now, and then his body thrown in this deep room. (14)

ਪ੍ਰਥਮਹਿ ਤ੍ਰਿਯਾ ਸੁ ਤਾ ਸੋ ਭੋਗ ਕਮਾਇਯੋ॥
 ਭੂਲ ਜਬੈ ਵਹੁ ਧਾਮ ਨਿਪਤਿ ਕੇ ਆਇਯੋ॥
 ਜਿਯ ਲਜਾ ਕੇ ਤ੍ਰਾਸ ਚੋਰ ਤਿਹ ਭਾਖਿਯੋ॥
 ਹੋ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਛਾਨੀ ਚਿਤ ਨ ਮਾਰਿ ਤਿਹ ਰਾਖਿਯੈ॥ ੧੫॥ ੧॥

Prathmai triya so ta so bhog kamaiyo.
 Bhool jabai voh dham nirpati kai aieyo.
 Jiye laja kai tras chor teh bhakhio.
 Ho preet pachhani chit na maar teh rakhio. (15) (1)

**ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯ ਚਰਿਤ੍ਰੋ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੋ ਚੌਤੀਸ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ॥ ੨੩੪॥ ੪੩੯੯॥ ਅਛਜੁ॥**

**Iti Sri Charitara pakhyane Tirya Charitarai mantri bhoop
 sambadai doi so chotees charitar samapatam.
 Sat Subham sat. 234 (4399) aphjun. (Contd.)**

ਦੋਹਰਾ

ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਰਾਜਾ ਹੁਤੋ ਕਸਟਵਾਰ ਕੋ ਦੇਸ॥
 ਅਛਲ ਮਤੀ ਤਾ ਕੀ ਤਰੁਨਿ ਸੁੰਦਰਿ ਜਾ ਕੇ ਕੇਸ॥ ੧॥

Dohra

Karam singh raja huto kastawar ke des.
 Achhai mati ta ki taruni sundri ja kai kes. (1)

ਬਜ੍ਰ ਕੇਤੁ ਇਕ ਸਾਹੁ ਕੋ ਪੂਤ ਹੁਤੋ ਸੁਕੁਮਾਰ॥
 ਨਵੋ ਬਯਾਕਰਨ ਸਾਸਤ੍ਰ ਖਟ ਜਿਨ ਦ੍ਰਿੜ ਪੜੇ ਸੁਧਾਰ॥ ੨॥
 Bajar ket ik sah ko poot huto sukumar.
 Navo biyakaran satar khat jin drir parrai sudhar. (2)

ਏਕ ਦਿਵਸ ਸੁ ਤਾਵਨ ਕੋ ਨਿਖਰਿਯੋ ਅਛਲ ਕੁਮਾਰਿ॥
 ਅਬ ਹੀ ਰਤਿ ਯਾ ਸੋ ਕਰੋ ਕਹਿ ਭਈ ਸੁ ਮਾਰਿ॥ ੩॥
 Ek divas so tavan ko nirkhio achhai kumar.
 Ab hi rati ya sou karo yo keh bhaiee so maar. (3)

Firstly the woman had cohabitation with him and then called him a thief to safeguard her honour, when he came there by mistake. Without having any regard for his love, she got him killed. (15)

Here the two hundred and thirty-fourth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's characterization from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (234-4399)

Couplet

There was a Raja Karam Singh in the land of Kashatwar. He had a wife by the name of Achhal Mati, who very long beautiful hair. (1)

The son of a Shah called Bajar Ket, was very delicate and beautiful, who had studied the nine grammars and six Shastras very thoroughly. (2)

He was seen one day by Achhal Mati and she thought to herself of having a sexual relationship with him immediately, saying this she was pining for his loving companionship (she was wounded with the love of the Shah's son). (3)

ਅੜਿਲ

ਏਕ ਸਖੀ ਤਹ ਚਤੁਰਿ ਪਹੁਚੀ ਆਇ ਕੈ॥
ਅਛਲ ਮਤੀ ਕੋ ਲਯੋ ਗਰੇ ਸੇ ਲਾਇ ਕੈ॥
ਸੀਚਿ ਸੀਚਿ ਕੈ ਬਾਰਿ ਜਰਾਵਤ ਜਬ ਭਈ॥
ਹੋ ਸਕਲ ਚਿਤ ਕੀ ਬਾਤ ਕੁਅਰਿ ਕੀ ਲਹਿ ਗਈ॥ ੪॥

Ari

Ek sakhi the chatur pohchi aie kai.
Achhal mati ko liou garai se laie kai.
Seech seech kai baar jagavat jab bhaiee.
Ho sakal chit ki baat koar ki teh gaiee. (4)

ਕੁਅਰਿ ਚਿਤ ਕੀ ਬਾਤ ਸਕਲ ਮੁਹਿ ਭਾਖਿਯੋ॥
ਪੀਰ ਪਿਯਾ ਕੀ ਗੂਡ ਨ ਮਨ ਮੈ ਰਾਖਿਯੋ॥
ਜੋ ਤੁਮਰੇ ਜਿਯ ਰੁਚੈ ਸੁ ਮੋਹਿ ਕਹੀਜਿਯੋ॥
ਹੈ ਬਿਰਹ ਬਿਕਲ ਹੈ ਪ੍ਰਾਨ ਹਿਤੁ ਜਿਨਿ ਦੀਜਿਯੋ॥ ੫॥

Koar chit ki baat sakal nuhai bhakhiou.
Peer piya ki goor na man mein rakhiou.
Jo tamrai jieu ruchai so mahai kaheejiai.
Ho bieeh bikal havai pran chit jin deejiai. (5)

ਕਹਾ ਕਹੋ ਸਖਿ ਤੋਹਿ ਕਹਨ ਨਹਿ ਆਵਈ॥
ਹੋਰਿ ਮੀਤ ਕੋ ਰੂਪ ਹੀਯਾ ਲਲਚਾਵਈ॥
ਕੋ ਵਾ ਕੇ ਅਬ ਹੀ ਮੁਹਿ ਆਨਿ ਮਿਲਾਇਯੋ॥
ਹੋ ਨਾਤਰ ਮੋਰ ਜਿਯਨ ਕੀ ਆਸ ਚੁਕਾਇਯੋ॥ ੬॥

Kaha kaho sakhi tohai kehan nah avaiee.
Hor meet kai roop heyo lalchavaiee.
Kai va ko ab hi mohai aan mlaiyai.
Ho natur mor jiyan ki aas chukaiye. (6)

Aril

Then a clever lady attendant reached there and embraced Achhal Mati and by sprinkling water on her face, she brought her to consciousness. Then the attendant followed the state of mind of the princess. (4)

Even then the attendant asked the princess, "O Princess ! Please tell me fully your inner feelings of the heart, and do not keep the pining of heart to yourself only. You tell me all about your liking and O dear ! Do not give up your life being made in your separation." (5)

"O friend ! How could I tell you, it is not possible to describe it to you, Having seen the beauty and charm of the beloved, my heart is pining for him. Either you make some arrangement to bring him to me, or you leave all hope of my being alive." (6)

ਜੋ ਕਛੁ ਕਹੋ ਸਖਿ ਮੋਹਿ ਵਹੈ ਕਾਰਜ ਕਰੋ॥
 ਪ੍ਰਾਨ ਨੇਤ ਤਵ ਹੇਤ ਨ ਹਿਯ ਮੈ ਮੈ ਡਰੋ॥
 ਜੋ ਤੁਮਰੇ ਚਿਤ ਚੁਭੈ ਸੁ ਹਮੈ ਬਤਾਇਯੋ॥
 ਹੋ ਰੋਇ ਰੋਇ ਕਰਿ ਨੀਰ ਨ ਬਿਥਾ ਗਵਾਇਯੋ॥ ੭॥
 Jo kachh kaho sakhi mohai vehai karaj karo.
 Pran leit tav hait na hieu mein mein darai.
 Jo tumrai chit chubhai so hamai bataiyai.
 Ho roie roie kar neer na birtha gavaiyai. (7)

ਸੁਨਹੁ ਮਿਤ੍ਰਨੀ ਆਜੁ ਜੁਗਨਿ ਮੈ ਹੋਇ ਹੈ॥
 ਹੋਤ ਸਜਨ ਕੋ ਪ੍ਰਾਨ ਆਪਨੇ ਖੋਇ ਹੈ॥
 ਪਿਯ ਦਰਸਨ ਕੀ ਭੀਖਿ ਮਾਗਿ ਕਰਿ ਲਯਾਇ ਹੈ॥
 ਹੋ ਨਿਰਖਿ ਲਾਲ ਕੋ ਰੂਪ ਸਖੀ ਬਲਿ ਜਾਇ ਹੈ॥ ੮॥
 Sunnoh mirani aaj jugan nein hoiai hai.
 Hote sajan kai pran apnai khoiai hai.
 Pieu darsan ki bheekh mang kar liyai hou.
 Hai nirakh lal kai roop sakhi bal jaie hai. (8)

ਬਸਤ੍ਰ ਭਗੋਹੇ ਆਜੁ ਸੁਭੰਗਨ ਮੈ ਕਰੋ॥
 ਆਖਿਨ ਕੀ ਚਿਪੀਯਾ ਅਪਨੇ ਕਰ ਮੈ ਧਰੋ॥
 ਬਿਰਹ ਮੁਦ੍ਰਿਕਾ ਕਾਨਨ ਦਹੁ ਸੁਹਾਇ ਹੈ॥
 ਹੇ ਪਿਯ ਦਰਸਨ ਕੀ ਭਿਛਯਾ ਮਾਗਿ ਅਘਾਇ ਕੈ॥ ੯॥
 Bastar bhagouhai aaj subhangan mein karai.
 Akhin ki chipiya apnai kar mein dharai.
 Bireh mudrika kanan douoohun suhaie hai.
 Ho piye darsan mang aghaie hi. (9)

The friend then replied, "O dear friend ! whatever you will tell me. I will carry out your ordains. Even if someone takes away my life I will not get frightened so long it is in your interest (I will not hesitate to give my life even) whatever is pinching you at heart, you tell me openly and do not waste your tears in crying only, without any purpose. (7)

Then the princess said, "O girl friend ! Today I shall become an ascetic (Yogan) and give up my life for the sake of my beloved. I will beg for the glance of my beloved in alms. O friend ! I will offer myself as a sacrifice for the sake of my beloved." (8)

"Tosay I will cover all my beautiful limbs with scarlet colored clothes and keep my eyelids in my hands. I shall wear the earrings of separation in both my ears, and will get satiated by taking the alms of the beloved's glance only (by seeking his sight only)." (9)

ਸੁਨਤ ਸਹਚਰੀ ਬਚਨ ਚਕਿਤ੍ਰ ਮਨ ਮੈ ਭਈ॥
 ਅਧਿਕ ਕੁਅਰਿ ਕੀ ਨੇਹ ਜਾਨਿ ਕਰਿ ਕੈ ਗਈ॥
 ਚਲਤ ਕਹਾ ਤੇ ਭਈ ਤਵਨ ਪਹਿ ਆਇ ਕੈ॥
 ਹੋ ਕਹਿਯੋ ਕੁਅਰਿ ਸੋ ਤਾਹਿ ਕਹਿਯੋ ਸਮਝਾਇ ਕੈ॥ ੧੦॥
 Sunat sehchari bachan chakit man mein bhaice.
 Adhik koar ki neh jaan kar kai gaiee.
 Chalat taha tai bhaiee tavan peh aie kai.
 Ho kehio koar so tahai samjhaie kai. (10)

ਦੋਹਰਾ

ਤਾਹਿ ਭੇਦ ਸਮਝਾਇ ਕੈ ਲੈ ਗਈ ਤਹਾ ਲਿਵਾਇ॥
 ਜਹਾ ਕੁਅਰਿ ਲਾਡੀ ਹੁਤੀ ਭੂਖਨ ਬਸਤ੍ਰ ਬਨਾਇ॥ ੧੧॥

Dohra

Tahai bheid samjhaie kai lai gaiee taha livaie.
 Jaha koar thandhi huti bhukhan bastar banaiee. (11)

ਛੱਲ ਕੁਅਰ ਕੋ ਜਬੈ ਕੁਅਰਿ ਪਾਵਤ ਭਈ॥
 ਜਨੁਕ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਮਹਾ ਨਿਧਨ ਕੇ ਘਰ ਗਈ॥
 ਨਿਰਖ ਤਰੁਨਿ ਕੇ ਰਹੀ ਤਰੁਨਿ ਉਰਝਾਇ ਕੈ॥
 ਹੋ ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਤਿਹ ਸਾਥ ਰਮੀ ਲਪਟਾਇ ਕੈ॥ ੧੨॥
 Chhali koar ko jabal koar pavat bhaiee.
 Januk navai nidh maha nidhan kai ghar gaiee.
 Nirakh tarun kp rani tarun uejaie kai.
 Hho bhant bhant teh sath rami laptai kai. (12)

ਏਕ ਕੁਅਰਿ ਤਬ ਜਾਇ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਸੋ ਯੋ ਕਹੀ॥
 ਲਪਟਿ ਤਿਹਾਰੀ ਨਾਰਿ ਏਕ ਨਰ ਸੋ ਰਹੀ॥
 ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਕਰਿ ਕੋਪ ਤਹਾ ਚਲਿ ਆਇਯੋ॥
 ਹੋ ਅਛਲ ਮਤੀ ਯਹ ਭੇਦ ਸਕਲ ਸੁਨਿ ਪਾਇਯੋ॥ ੧੩॥
 Ek koar tab jaie nirpati so yo kahi.
 Lapat tihari naar ek nar so rehi.
 Karam singh kar kop taha chal aiyo.
 Ho sakal mati yeh bheid sakal sunn paiyo. (13)

The friend got astonished at heart on hearing such words of the princess and went (to call him) on seeing the utmost love of the princess (for the beloved). Then she reached the place of the prince from there and explained the message of the princess to the prince completely. (10)

Couplet

She brought the prince along with her, having explained to him the whole thing. She took him to the place, where the princess was waiting, fully dressed up along with ornaments. (11)

Aril

When the princess gained the company of the young prince, she felt as if all the nine treasures of the world had been gained by a penniless person. On seeing his young charm, the princess got enamored by him and then embracing him closely, she enjoyed sensuous pleasure with him. (12)

Then one woman informed the Raja that his wife was in the embrace of another man. Karam Singh (Raja) getting furious with rage, came rushing there. Achhal Mati also learnt about the whole thing. (13)

ਪਕਰਿ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਕੀ ਪਗਿਯਾ ਦਈ ਚਲਾਇ ਕੈ॥
 ਕਹਿਯੋ ਸਖੀ ਬਵਰੀ ਭਈ ਗਈ ਵਹ ਧਾਇ ਕੈ॥
 ਲਰਿਕਨ ਕੀ ਸੀ ਖੋਲ ਕਰਤ ਤਿਹ ਨਾ ਭਈ॥
 ਹੋ ਦੁਤਿਯ ਸਖੀ ਲੈ ਪਾਗ ਚਲਾਇ ਬਹੁਰਿ ਦਈ॥ ੧੪॥
 Pakar nirapati ki pagiya daicee chalai kai.
 Kehiou sakhi bavri bhaiee gaiee veh dhai kai.
 Larkan k si khel karat teh na bhaiee.
 Ho dutiya sakhi lai pug chalaie bohar daicee. (14)

ਜਬ ਵੁਹਿ ਦਿਸਿ ਨ੍ਰਿਪ ਜਾਇ ਤੋ ਵੁਹਿ ਦਿਸਿ ਡਾਰਹੀ॥
 ਲਰਿਕਨ ਕੇ ਗਿੰਦੂਆ ਜਿਮਿ ਪਾਗ ਉਛਾਰਹੀ॥
 ਧੁਰਿ ਆਪਨੇ ਸੀਸ ਨਾਥ ਕੇ ਡਾਰਿ ਕੈ॥
 ਹੋ ਲਹਿ ਹਾਇਲ ਤਿਨ ਮਿਤ੍ਰਹਿ ਦਯੋ ਨਿਕਾਰਿ ਕੈ॥ ੧੫॥
 Jab voh dis nrip jaie tai voh dis dharhi.
 Larikan ke gindua jimi jimi pag ucharhi.
 Dhoor apnai sees nath ke daar kai.
 Ho leh haiel tin mitreh diou nikar kai. (15)

ਜਬ ਲਗਿ ਪਗਿਯਾ ਲੇਨ ਰਾਇ ਚਲਿ ਆਇਯੋ॥
 ਤਬ ਲਗਿ ਰਾਨੀ ਮਿਤ੍ਰ ਸਦਨ ਪਹੁਚਾਇਯੋ॥
 ਮਤਵਾਰੀ ਉਠ ਭਾਖਿ ਅਧਿਕ ਮਾਰਤ ਭਈ॥
 ਨ੍ਰਿਪ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਟਾਰਿ ਸਕਲ ਚਿਤ ਕੀ ਦਈ॥ ੧੬॥
 Jab lag pagiya lein raie chal aieyo.
 Tab lag rani mitar sadam pohchaieyo.
 Matvari un bhakh adhik marat bhaiee.
 Nrip ki chinta taar sakal chit ki daiee. (16)

So the princess sent in advance a lady attendant to the Raja. She posed as a mad woman and taking off the Raja's turban threw it away. The queen then rushed to the place and said, "O lady attendant ! Are you mad ? She started playing like a child and the second attendant (friend) threw the Turban away on picking it up. (14)

When the Raja would go to collect his turban from one side, then it was throw to the other side. Both were tossing the turban up and down like the children's game of ball. They were throwing dust both in their heads and the Raja's head . Having seen the friends coming in between, the queen made the paramour to flee away. (15)

So by the time, the Raja came to collect his turban, the queen had made the paramour run away to his home. Calling both of them as mad. The queen started beating them, thus removing worry from the Raja's mind. (16)

ਤਬ ਰਾਜੈ ਗਹਿ ਕੈ ਤ੍ਰਿਯ ਕੋ ਕਰ ਰਾਖਿਯੋ॥
ਆਪੁ ਬਚਨ ਤਾ ਕੋ ਐਸੀ ਬਿਧਿ ਭਾਖਿਯੋ॥
ਮਤਵਾਰੇ ਮੂਰਵ ਮੂਰਖ ਸਿਸਿ ਕੋ ਨਹਿ ਮਾਰਿਯੋ॥
ਹੋ ਹੋਨਹਾਰ ਮੁਹਿ ਭੀ ਇਨ ਕਛੁ ਨ ਉਚਾਰਿਯੋ॥ ੧੭॥

Tab rajai geh kai triya ko kar rakhiau.
Aap bachan ta ko aisi bidh bhakhiau.
Matvaro moorakh sisi ko neh mariyo.
Ho honhar mohai bhi in kachhu na utariyo. (17)

ਦੋਹਰਾ

ਨ੍ਰਿਪ ਕੀ ਪਾਗ ਉਤਾਰਿ ਕੋ ਦੀਨੀ ਪ੍ਰਥਮ ਚਲਾਇ॥
ਜਾਰ ਉਬਾਰਿਯੋ ਜੜ ਛਾਲਿਯੋ ਚੋਰੀ ਲਈ ਬਚਾਇ॥ ੧੮॥ ੧॥

Dohra

Nrip ki pag utar kai deeni pratham chalaie.
Jhar urbaieu jarr chhaliou cheri laice bachaiee. (18) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੋ ਪੈਤੀਸ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ॥ ੨੩੫॥ ੪੪੧੭॥ ਅਫਜੂ॥

Iti Sri Charitara pakhyane Tirya Charitarai manrti bhoop
sambadai doi so paitees charitar sampatam.
Sat subham sat. 235 (4417) aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਤਿਬਤ ਕੋ ਇਕ ਰਾਇ ਸੁਲਛਨ। ਕਬਿਤ ਕਾਬਿ ਕੇ ਬਿਖੋ ਬਿਚਛਨ॥
ਸ੍ਰੀ ਨ੍ਰਿਪਰਾਜ ਕਲਾ ਤਿਹ ਨਾਰੀ। ਜਾਨੁਕ ਸ੍ਰੀ ਬਿਸਨ ਕੀ ਪਯਾਰੀ॥ ੧॥

Choupaiee

Tibat ko ik raie Sulachhan. Kabit kabi kai bikhai bichchhan.
Sri nrip raj kala teh nari. Januk sri bisan ki piyari. (1)

Then the Raja held the queen in his hands and told her like this. "It is not worthwhile to beat the mad children (attendants) whatever was to happen to me, had happened, so now do not say anything to them." (17)

Couplet

First she managed to remove the turban of the Raja and then threw it Thus she saved the paramour and deceived the foolish Raja and then saved the attendant also. (18)

Here the two hundred and thirty-fifth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman characterization from Charitar Palhyan is completed. All is well. (235-4417)

Choupaiee

There was a Raja of Tibet called Sulachhan, who was an expert in poetry and kabits. He had a queen by the name of Nripraj Kala who was akin to Lachhmi in beauty. (1)

ਮਤੀ ਬਿਚਛਨ ਪਾਤ੍ਰ ਤਹ ਤਵਨ ਸਹਿਰ ਕੋ ਮਾਹਿ॥
ਰੂਪ ਬਿਖੈ ਤਾ ਸੀ ਤਰੁਨਿ ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਮੈ ਨਾਹਿ॥ ੨॥

Dohar

Mati bichchhan patar te tavan sehar kai marai.
Roop bikhai ta si tarun teen lok mein mahai. (2)

ਚੌਪਈ

ਮੁਜਰਾ ਕੋ ਬੇਸਾ ਜਬ ਆਵੈ। ਹੇਰਿ ਰੂਪ ਨ੍ਰਿਪ ਕੋ ਲਲਚਾਵੈ॥
ਮਨ ਮੈ ਅਧਿਕ ਮੋਤ ਹੈ ਝੁਲੈ। ਨਿਜੁ ਤਨ ਕੀ ਤਾ ਕੋ ਸੁਧਿ ਭੁਲੈ॥ ੩॥

Choupaiee

Mujra kou besava jab avai. Heir roop nrip ko lalchavai.
Man mein adhik masat havai jhoolai. Nij tan ta ko sudh bhulai. (3)

ਚਿਤ ਮੈ ਚਿੰਤ ਰੈਨਿ ਦਿਨ ਕਰੈ। ਨ੍ਰਿਪ ਕੀ ਆਸ ਸਦਾ ਮਨ ਧਰੈ॥
ਕਿਹ ਬਿਧਿ ਮੋ ਸੰਗ ਭੋਗ ਕਮਾਵੈ। ਸੋ ਦਿਨ ਮੋਹਿ ਕਹੈ ਕਬ ਆਵੈ॥ ੪॥
Chit mein chit raen din karai. Nrip ki aas sada man dharai.
Keh bidhi mo sung bhog kamavai. So din mohai kehai kab avai. (4)

ਦੋਹਰਾ

ਰਾਵ ਨ ਤਾ ਕੋ ਹੇਰਈ ਤ੍ਰਿਯ ਮਨ ਮੈ ਲਲਚਾਇ॥
ਜਤਨ ਕਾ ਕਰੈ ਜੋ ਮੁਝੈ ਨ੍ਰਿਪ ਮਨ ਭਜੈ ਬਨਾਇ॥ ੫॥

Dohra

Rav na ta ko heriee triya man mein lalchaie.
Jatan ka karai jo mujhai nrip man bhajai banaie. (5)

ਚੌਪਈ

ਜਬ ਰਾਜਾ ਦੀਵਾਨ ਲਗਾਵੈ। ਤਾਵਨ ਸਮੈ ਤਰੁਨੀ ਸੁਨਿ ਪਾਵੈ॥
ਹਾਥ ਜੋਰਿ ਠਾਢੀ ਹੈ ਰਹਈ। ਪ੍ਰੇਮ ਆਸਕੀ ਜਯੋ ਨਿਰਬਹਈ॥ ੬॥

Choupaiee

Jab raja divan lagavi. Tavan samai taruni sunn pavai.
Hath jore thadhi havai rehiee. Prem aski jiou mirbehiee. (6)

Couplet

In that town there was a prostitute by the name of Bich Chhan Mati There was no other woman so beautiful in all the three worlds. (2)

Choupaiee

Where that prostitute would come for a singing session, then seeing the Raja's charm, she would become allured by him, him, so she would get intoxicated and would dance around keenly, thus getting forgetful of her body even. (3)

She was always (day and night) thinking about the Raja only in her mind and was always hoping to attain his love. She was always planning how to have a sexual affair with him ? "Tell me, when will I gain him (in my arms)." (4)

Couplet

The Raja would not even look at her, while the woman was pining to have his company (and love). She was always thinking of some means so that the Raja would like to have her sexual companionship. (5)

Choupaiee

Whenever the Raja would call his royal assembly, then the woman (pros) would know about its exact timing. She would always keep standing with folded hands and would show her true love for him. (6)

ਦੋਹਰਾ

ਨਿਪ ਜਾਨਯੋ ਆਸਿਕ ਭਾਈ ਮੋ ਪਰ ਤਰੁਨਿ ਬਨਾਇ॥
ਕਵਨ ਪ੍ਰਭਾ ਯਾ ਕੈ ਲਗੀ ਚਿਤ ਬਿਚਾਰਿਯੋ ਰਾਇ॥ ੭॥

Dohra

Nrip janiou asik bhaiee mo par tarun banaie.
Kavan prabha ya kou lagi chit bichariou raie. (7)

ਚੌਪਈ

ਕਹਾ ਭਯੋ ਆਸਿਕ ਤ੍ਰਿਯ ਭਈ। ਮੁਹਿ ਲਖਿ ਬਿਰਹ ਬਿਕਲ ਹੂ ਗਈ॥
ਮੈ ਯਾ ਕੋ ਕਬਹੂੰ ਨ ਬਿਹਾਰੋ। ਲੋਕਨ ਐ ਪਰਲੋਕ ਬਿਚਾਰੋ॥ ੮॥

Choupaiee

Kaha bhiou asik triya bhaiee. Mohai lakh bireh bikal havai gaiee.
Mein ya ko kabhun na biharo. Lokan aou parlok bicharo. (8)

ਅਧਿਕ ਜਤਨ ਤਰੁਨੀ ਕਰਿ ਹਾਰੀ। ਰਾਜਾ ਸੋ ਕਯੋ ਹੂੰ ਨ ਬਿਹਾਰੀ॥
ਔਰ ਜਤਨ ਤਬ ਹੀ ਇਕ ਕਿਯੋ। ਸਾਤ ਗੁਲਨ ਦੇਹੀ ਪਰ ਦਿਯੋ॥ ੯॥
Adhik jatan tarun kar kari. Raja so kiou hun na bihari.
Aour jatan tab hi ik kiou. Saat gulan dehi par diyo. (9)

ਸਾਤ ਗੁਲਨ ਦੋ ਮਾਸ ਜਲਾਯੋ। ਅਧਿਕ ਕੁਰਧਿ ਨਿਪਹਿ ਜਬ ਆਯੋ॥
ਹਾਇ ਹਾਇ ਕਰਿ ਗਹਿ ਤਿਹ ਲਿਯੋ। ਜੋ ਭਾਖਯੋ ਸੋਈ ਤਿਨ ਕਿਯੋ॥ ੧੦॥
Saat gulan do mass jalaiyo. Adhik kugandh nirpeh jab aiyo.
Haie haie kar geh tehi liou. Jo bhakhiou soiee tin kiou. (10)

ਦੋਹਰਾ

ਜੋ ਤੁਮ ਕਹੋ ਸੋ ਮੈ ਕਰੋ ਨਿਜੁ ਤਨ ਗੁਲਨ ਨ ਖਾਹੁ॥
ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਕੋ ਕਾਮਿਨੀ ਮੋ ਸੋ ਭੋਗ ਕਮਾਹੁ॥ ੧੧॥

Dohra

Jo tum kaho so mein karo nij tan gulan na khaho.
Bhant bhant kai bamini mo sou bhog kamahu. (11)

Couplet

The Raja also became aware of the fact that the pros had developed love for him. The Raja thought to himself which of his quality she had liked and got attracted towards him. (7)

Choupaiee

So what, if this woman had got allured by him, on having a glance at him and had become mad in separation. But considering the requirements of this world and the next world, I will not have any sexual relationship with her. (8)

Then the woman got tired of her efforts, but she did not succeed in having any love affair with him. The she attempted another effort and made some stains on her body with Satgul (spots with hot iron) (9)

When she burnt her body with hot iron making some stains and the Raja felt the bad smell of burning flesh, then the Raja, caught hold of her by crying out `Alas` and did exactly what she had wanted. (10)

Couplet

The Raja said, "O Woman ! Whatever you will say, I will act accordingly but (for God`s sake) do not spoil your body with hot iron (gul) and enjoy sensuous pleasure with me in various ways." (11)

ਚੌਪਈ

ਗੁਲ ਖਾਏ ਰਾਜਾ ਢੁਰਿ ਆਯੋ। ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਤਿਹ ਤਿਯਹਿ ਬਜਾਯੋ॥
ਲਪਟਿ ਲਪਟਿ ਤਾ ਸੋ ਰਤਿ ਕੀਨੀ। ਬੇਸਾ ਕੀ ਸੁਧਿ ਬੁਧਿ ਹਰਿ ਲੀਨੀ॥ ੧੨॥

Choupaiee

Gul khaiee raja dhur aiyo. Bhant bhant teh triyeh bajaiyo.
Lapat lapat ta so rati keeni. Besava ki sudh budh har leeni. (12)

ਬੇਸਾ ਹੂੰ ਰਾਜਾ ਬਸਿ ਕੀਨੋ। ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਕੇ ਆਸਨ ਦੀਨੋ॥
ਰਾਇ ਸਕਲ ਰਾਨਿਯੈ ਬਿਸਾਰੀ। ਤਾ ਹੀ ਕੋ ਰਾਖਿਯੋ ਕਰਿ ਨਾਰੀ॥ ੧੩॥
Besava hun raja bas keeno. Bhant bhant kai asan deeno.
Raie sakal raniyai bisari. Ta hi ko rakhiyo kar nari. (13)

ਦੋਹਰਾ

ਸਭ ਰਨਿਯਨ ਰਾਇ ਕੇ ਚਿਤ ਤੋ ਦਯੋ ਬਿਸਾਰਿ॥
ਗੁਲ ਖਾਏ ਰਾਜਾ ਬਰਿਯੋ ਐਸੋ ਚਰਿਤ ਸੁ ਧਾਰਿ॥ ੧੪॥ ੧॥

Dohra

Sabh raniyan raie kai chit te diou bisar.
Gul khaie raja bariou aisai charit so dhar. (14) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਤ੍ਰਿਯ ਚਰਿਤ੍ਰੋ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੋ ਛਤੀਸ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ
ਸੁਭਮ ਸਤੁ॥ ੨੩੬॥ ੪੪੩੧॥

Iti Sri Charitara Pakhyane Tirya Charitarai Mantri bhoop
sambadai doi so chhatis charitar samapatam.
Sat Subham sat. 236(4431) aphjun. (Contd.)

ਦੋਹਰਾ

ਪ੍ਰਗਟ ਕਮਾਉ ਕੇ ਬਿਖੈ ਬਾਜੁ ਬਹਾਦੁਰ ਰਾਇ॥
ਸੂਰਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਸਤ੍ਰਨ ਦੇਤ ਖਪਾਇ॥ ੧॥

Dohra

Pargat kamaouoo kai bikhai baj bahadur raie.
Suran ki seva karai satran dait khapaie. (1)

Choupaiee

The Raja got attracted towards her by her using hot iron (for making stains on the body) and then enjoyed sexual companionship with her in many ways. By embracing her almost mad in his love (she lost all her senses). (12)

The prostitute also managed to cast her magic spell on the Raja and had his love affair in many styles. The Raja had forgotten all the other queens and making this prostitute as his queen, he kept her in the palace. (13)

Couplet

Thus she made the Raja forget all the other queens and got wedded to the Raja by using hot iron (by having gul). The woman had played this game trick (witchcraft). (14)

Here the two hundred and thirty-sixth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (236-4431) (Contd.)

Couplet

There used to be a Raja Bahadur Rai in the land of Kamaoun. He used to respect and serve the warriors but would destroy the enemies. (1)

ਅੜਿਲ

ਬਾਜ ਬਹਾਦੁਰ ਜੂ ਯੋ ਹ੍ਰਿਦੈ ਸੰਭਾਰਿਯੋ॥
ਬੋਲਿ ਬਡੇ ਸੁਭਟਨ ਕੋ ਪ੍ਰਗਟ ਉਚਾਰਿਯੋ॥
ਕਰਿਯੋ ਕਵਨ ਉਪਾਇ ਨਗਰ ਸ੍ਰੀ ਮਾਰਿਯੋ॥
ਹੋ ਤਾ ਤੇ ਸਭ ਹੀ ਬੈਠਿ ਬਿਚਾਰ ਬਿਦਾਰਿਯੋ॥ ੨॥

Aril

Baj bahadur ju yo hirdai sambhariou.
Bol badai subhtan kai pargat uchariou.
Kariyai kavan upaie nagar sri mariyai.
Ho ta tai sabh hi baith bichar bichariyai. (2)

ਦੋਹਰਾ

ਪਾਤ੍ਰ ਤਹਾ ਨਾਚਤ ਹੁਤੀ ਭੋਦ ਮਤੀ ਛਬਿ ਮਾਨ॥
ਪ੍ਰਥਮ ਰਾਇ ਸੋ ਰਤਿ ਕਰੀ ਬਹੁਰਿ ਕਹੀ ਯੋ ਆਨਿ॥ ੩॥

Dohra

Patar taha nikat huti bhog mati chhab maan.
Pratham raie so tati kari bohar kehi yo aan. (3)

ਅੜਿਲ

ਜੋ ਤੁਮ ਕਹੋ ਮੁਹਿ ਜਾਇ ਤਾਹਿ ਬਿਰਮਾਇ ਹੋ॥
ਸਿਰੀ ਨਗਰ ਤੇ ਐਚਿ ਦੋਨ ਮੋ ਲਯਾਇਹੋ॥
ਜੋਰਿ ਕਠਿਨ ਤੁਮ ਕਟਕ ਤਹਾ ਚੜਿ ਆਇਯੈ॥
ਹੋ ਲੁਟਿ ਕੂਟਿ ਕੇ ਸਹਿਰ ਸਕਲ ਲੈ ਜਾਇਯੈ॥ ੪॥

Aril

Jo tum kaho mohai jaie tahai birsai ho.
Sri nagar te aich don mo liaieho.
Jor kathin tum katak taha char aieyo.
Ho loot koot kai sehar sakal lai jaieyo. (4)

Aril

One day Raja Baj Bahadur thought in his mind and then calling all the warriors, discussed with them clearly as to the steps to be taken for gaining victory Sri Nagar. "so let us all sit together and ponder over the problem." (he said). (2)

Couplet

There was a beautiful prostitute by the name of Bhog Mati who used to dance there. She had first cohabitation with the Raja and then she suggested like this. (3)

Aril

She said, "If you permit me, I will go and allure the Raja there and then bring him to the doon valley (under my spell). Then you could muster a huge army and attack Srinagar and then you may plunder the whole town." (4)

ਯੋ ਕਹ ਬੇਸ੍ਵਾ ਬਚਨ ਨ੍ਰਿਪਹਿ ਤਹ ਕੋ ਗਈ॥
 ਸਿਰੀ ਨਗਰ ਕੇ ਸਹਰ ਬਿਖੈ ਆਵਤ ਭਈ॥
 ਹਾਵ ਭਾਵ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ਦਿਖਾਏ ਆਨਿ ਕੈ॥
 ਹੋ ਭਜਯੋ ਮੇਦਨੀ ਸਾਹ ਅਧਿਕ ਰੁਚਿ ਮਾਨ ਕੈ॥

Yo keh besava nripeh the ko gaiee.
 Sri nagar ke sehar bikhai avat bhaiee.
 Hav bhav boh bhant dikhaie aan kai.
 Ho bhajioh medni sah adhik ruchhi maan kai. (5)

ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਮੇਦਨੀ ਸਾਹ ਆਪਨੇ ਬਸਿ ਕਿਯੋ॥
 ਤਾ ਕੋ ਲੈ ਕਰ ਸਾਥ ਦੋਨ ਕੋ ਮਗੁ ਲਿਯੋ॥
 ਬਾਜ ਬਹਾਦੁਰ ਜੋਰਿ ਕਾਟਕ ਆਵਤ ਭਯੋ॥
 ਹੋ ਲੁਟਿ ਕੂਟਿ ਕਰਿ ਨਦਰ ਸਿਰੀ ਕੋ ਲੈ ਗਯੋ॥ ੬॥

Nirpat medni sah apnai bas kiou.
 Ta kai lai kar sath doun kai mag liou.
 Baj bahadur jor katak avat bhiou.
 Ho lut kut kar nagar siri ko lai geyo. (6)

ਮਤ ਪਰਿਯੋ ਨ੍ਰਿਪ ਰਹਿਯੋ ਨ ਕਛੁ ਜਾਨਤ ਭਯੋ॥
 ਸਿਰੀ ਨਗਰ ਕੋ ਲੁਨਿ ਕੂਟਿ ਕੈ ਕੋ ਗਯੋ॥
 ਉਤਰਿ ਗਯੋ ਮਦ ਜਬ ਕਛੁ ਸੁਧਿ ਆਵਤ ਭਈ॥
 ਹੋ ਪੀਸ ਦਾਤਿ ਚੁਪ ਰਹਿਯੋ ਬਾਤ ਕਰ ਤੇ ਗਈ॥ ੭॥
 Mat pariou nrip rehou na kachhu janat bhiou.
 Sri nagar kou lut kut kai kou geyo.
 Uttar geyo mud jab kachh sudh avat bhaiee.
 Ho pas dant chup rehiou baat kar te gaiee. (7)

After saying this, the prostitute proceeded there and finally reached Sri Nagar. She showed her delicate and alluring movements (dances etc). and then the Raja Medni Shah enjoyed sensuous pleasure with her with great joy. (5)

That prostitute then cast her magic spell on Raja Medni Shah and Controlled him completely and then taking him along with her, she came with a huge army and attacked Sri Nagar, thus plundering the whole town. (6)

The Raja (Medni Shah) was lying drunk there, without knowing that Sri Nagar had been plundered by somebody. When he gained his proper senses, then he realized what had happened. But he could not take any action now and remained a silent spectator (by gnashing his teeth) as the things were beyond control now (it was too late for any remedial action). (7)

ਦੋਹਰਾ

ਇਹ ਛਲ ਸੋ ਰਾਜਾ ਛਲਯੋ ਕਰੀ ਮਿਤ੍ਰ ਕੀ ਜੀਤ॥
ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਨ ਲਹਿ ਸਕਤਿ ਯਹ ਇਸ ਤ੍ਰਿਯਨ ਕੀ ਗੀਤ॥ ੮॥ ੧॥

Dohra

Eh chhal so raja chhaliou kari mitar ki jeet.
Dev adev na leh sakat yeh is trian ki reet. (8) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਤ੍ਰਿਯੋ ਚਰਿਤ੍ਰੋ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੋ ਸੰਤੀਸ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ
ਸੁਭਮ ਸਤੁ॥ ੨੩੭॥ ੪੪੩੯॥ ਅਫਜ਼ੁ॥

Iti sri charitara pakhyane Tirya Charitarai mantri bhoop
sambadai doi so saitees charitar samapatam.
Sat subham sat 237 (4439) aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਬੀਰਜ ਕੇਤੁ ਰਾਜਾ ਇਕ ਨਗਰ॥ ਸਗਲ ਜਗਤ ਕੇ ਬਿਖੈ ਉਜਾਗਰ॥
ਸ੍ਰੀ ਛਟ ਛੈਲ ਕੁਅਰਿ ਤਾ ਕੀ ਤ੍ਰਿਯ॥ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਬਸਿ ਕਰਿ ਰਾਖਯੋ ਪਿਯ॥ ੧॥

Choupaiee

Beeraj ketu raja ik nagar. Sagal jagat ke bikhai ujagar.
Sir chhat chhail ta ki triya. Man bach karam bas kar fakhaiou piye. (1)

ਏਕ ਦਿਵਸ ਨ੍ਰਿਪ ਚੜ੍ਹਯੋ ਅਖਿਟ ਬਰ॥ ਸੰਗ ਲਈ ਸਹਚਰੀ ਅਮਿਤ ਕਰਿ॥
ਜਬ ਬਨ ਗਹਿਰ ਬਿਖੈ ਆਯੋ॥ ਸੁਾਨਨ ਤੇ ਬਹੁ ਮ੍ਰਿਗਨ ਗਹਾਯੋ॥ ੨॥
Ek divas nrip chariou akhit bar. Sung laiee sehchari amit kar.
Jab ban gehar bikhai prabh aieyo. Swanan te boh mirgan gahaiyo. (2)

ਕਹਿਯੋ ਕਿ ਜਿਹ ਆਗੈ ਮ੍ਰਿਗ ਆਵੈ॥ ਵਹੈ ਆਪਨੋ ਤੁਰੈ ਧਵਾਵੈ॥
ਪਹੁਚਿ ਸੁ ਤਨ ਤਿਹ ਕੋ ਬ੍ਰਿਣ ਕਰਹੀ॥ ਗਿਰਨ ਪਰਨ ਤੇ ਕਛੁ ਨ ਡਰਾਹੀ॥ ੩॥
Kehiou ke jeh agai mirag avai. Vahai apno turai dhavavai.
Pohach so tan teh kai brin karhi. Giran paran tai kachhu na darhi. (3)

Couplet

The woman had thus deceived the Raja with her witchcraft and helped her friendly Raja to gain victory over the other Raja. These traits of the woman could not be deciphered even by the gods or demons at all (being beyond their comprehension). (8)

Here the two hundred and thirty-seventh episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (237-4439)

Choupaiee

There was an intelligent Raja by the name of Biraj Ket, who was known all over the world. He had a wife, Called Chhat Chhail koer. She had controlled the Raja (completely) with mind, speech and action. (1)

One day the Raja went on a hunting spree and took his queen and other lady attendants along with him. When the Raja came to a thick jungle, then he got many deer caught through his dogs. (2)

The Raja said, whosoever was confronted by the deer, should race his horse after him and he alone should strike any wounds to the deer, without having any fear of falling from the horse. (3)

ਅੜਿਲ

ਨ੍ਰਿਪ ਤ੍ਰਿਯ ਆਗੈ ਮ੍ਰਿਗਿਕ ਨਿਕਸਿਯੋ ਆਇ ਕੈ॥
ਰਾਨੀ ਪਾਛੇ ਪਰੀ ਤੁਰੰਗ ਧਵਾਇ ਕੈ॥
ਭਜਤ ਭਜਤ ਹਰਿਨੀ ਪਤਿ ਬਹੁ ਕੋਸਨ ਗਯੋ॥
ਹੋ ਏਕ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਸੁਤ ਲਹਿ ਤਾ ਕੋ ਧਾਵਤ ਭਯੋ॥ ੪॥

Aril

Nrip triya agai miragik niksiu aie kai.
Rani pachhai pari turang dwaie kai.
Bhajat bhajat harni pati boh kosan geyo.
Ho ek nirpati sut leh ta kai dhavat bheyo. (4)

ਤਾ ਜਿਹਿ ਤਾਜਨ ਮਾਰਿ ਪਹੁੰਚਯਾ ਜਾਇ ਕੈ॥
ਏਕ ਬਿਸਿਖ ਹੀ ਮਾਰਿਯੋ ਮ੍ਰਿਗਹਿ ਬਨਾਇ ਕੈ॥
ਨਿਰਖਿ ਤਰੁਨਿ ਇਹ ਚਰਿਤ ਰਹੀ ਉਰਝਾਇ ਕਰਿ॥
ਹੋ ਬਿਰਹ ਬਾਨ ਤਨ ਬਿਧੀ ਗਿਰਤ ਭਈ ਭੂਮ ਪਰ॥ ੫॥
Ta jeh tajan mar pohchiya jaie kai.
Ek bisikh hi mariou mirgeh banaie kai.
Nirakh tarun eh chrit rehi urjhaie kar.
Ho birch baan tan bidhi girat bhaiee bhoom par. (5)

ਬਹੁਰਿ ਸੁਭਟ ਜਿਮਿ ਚੇਤਿ ਤਰੁਨਿ ਉਠ ਠਾਢਿ ਭਈ॥
ਘੁਮਤ ਘਾਇਨ ਨਯਾਇ ਸਜਨ ਤਟ ਚਲਿ ਗਈ॥
ਉਤਰਿ ਹਯਨ ਤੇ ਤਹ ਦੋਊ ਰਮੇ ਬਨਾਇ ਕੈ॥
ਹੋ ਤਬ ਲੈ ਤਿਹ ਨਾ ਸਿੰਘ ਨਿਕਸਿਯੋ ਆਇ ਕੈ॥ ੬॥
Bohar subhat jim chit tarun uth thadh bhaiee.
Ghoomat ghaiel niyaie sajan tat chal gaiee.
Utar heyen te teh douoo ramai banaie kai.
Ho tab lou te na singh niksiou aie kai. (6)

Aril

A deer came running in front of the queen and the queen followed him by racing her horse. The deer ran many kilometers (followed by queen) away. Then another Raja`s son, seeing the deer, rushed after him. (4)

By whipping his horse, he reached there and shot an arrow, by taking aim at the deer. Seeing this game play, the queen got allured by him. She fell down from the horse (on the ground) being wounded by the arrows of separation (in his love). (5)

Then the woman got up like a warrior, after gaining consciousness and moving like a wounded soldier she moved towards her beloved. On alighting from horses, both of them enjoyed sensuous pleasure there. By that time, a lion happened to come there. (6)

ਨਿਰਖਿ ਸਿੰਘ ਕੋ ਰੂਪ ਤਰੁਨਿ ਤ੍ਰਾਸਿਤ ਭਈ॥
 ਲਪਟਿ ਲਲਾ ਕੋ ਕਠਿ ਭਏ ਅਬਲਾ ਗਈ॥
 ਦੀਨ ਕੁਆਰ ਧਨੁ ਤਨਯੋ ਨ ਤਨਿਕ ਆਸਨ ਡਿਗਯੋ॥
 ਹੋ ਹਨਯੋ ਸਿੰਘ ਤਿਹ ਠੋਰ ਬਿਸਖਿ ਬਾਕੋ ਲਗਯੋ॥ ੭॥
 Nirakh singh kai roop tarun trasit bhaiee.
 Lapat lala kai kanth bhaie abla gaiee.
 Dheeth koar dhan tanyo na tanak asan digiyo.
 Ho haniyo singh teh thor bisikh bako lagiou. (7)

ਮਾਰਿ ਸਿੰਘ ਰਾਖਿਯੋ ਤਿਹ ਭਜਯੋ ਬਨਾਇ ਕੈ॥
 ਆਸਨ ਚੁੰਬਨ ਕਰੇ ਤ੍ਰਿਯਹਿ ਲਪਟਾਇ ਕੈ॥
 ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਤਿਹ ਰਮਿਯੋ ਤਰੁਨਿ ਸੁਖ ਪਾਇ ਕਰ॥
 ਹੋ ਬਿਨੁ ਦਾਮਨ ਅਬਲਾਹੂੰ ਰਹੀ ਬਿਕਾਇ ਕਰਿ॥ ੮॥
 Maar singh rakhioi teh bhajioi banaie kai.
 Asan chumban karai triyeh laptaie kai.
 Bhant bhant teh ramioi tarun sukh paie kar.
 Ho bin daman ablahun rahi bikaie kar. (8)

ਚਿਤ ਚਿੰਤਾ ਤ੍ਰਿਯ ਕਰਹੀ ਇਸੀ ਸੰਗ ਜਾਇ ਕੈ॥ ਨਿਜੁ ਨਾਇਕ ਕੋ ਦਰਸੁ ਨ ਬਹੁਰਿ ਦਿਖਾਇ ਕੈ॥
 ਤਾ ਤੇ ਕਛੁ ਚਰਿਤ੍ਰੁ ਸੋ ਐਸੇ ਕੀਜਿਯੋ॥ ਹੋ ਜਾ ਤੇ ਜਸਉ ਰਹੈ ਅਪਜਸ ਨ ਸੁਨੀਜਿਯੈ॥ ੯॥
 Chit chinta triya karhi isi sung jaie hou.
 Nij naiek ko daras na bohar dikhaie hou.
 Ta te kachh charitar so aisai keejioi.
 Ho ja tai jasou rehai apjas na sunijiyai. (9)

ਏਕ ਸਖੀ ਪ੍ਰਤਿ ਕਹਿਯੋ ਭੇਦ ਸਮਝਾਇ ਕੈ॥
 ਰਹਿਨ ਹੇਤੁ ਤ੍ਰਿਯ ਭੁਬੀ ਕਹਿਯਹੁ ਜਾਇ ਕੈ॥
 ਬੈਨ ਸੁਨਤ ਸਚਹਰੀ ਜਾਤਿ ਤਿਹ ਕੋ ਭਈ॥
 ਹੋ ਜੁ ਕਛੁ ਕੁਅਰਿ ਤਿਹ ਕਹਿਯੋ ਖਬਰਿ ਸੋ ਨ੍ਰਿਪ ਦਈ॥ ੧੦॥
 Ek sakhi prati kehiou bheid samjhaie kai.
 Rehan heit triya dubi kehiyo jaie kai.
 Bain sunat sehchari jaat teh kou bhaiee.
 Ho jo kachh koari teh kehiou khabar so nrip daiee. (10)

On seeing the lion, the woman got terrified and clasped her beloved strongly. Then steadying himself the prince picked up his bow and stretching the bow, shot an arrow without any fear. The youthful prince thus killed the lion with one shot, at the spot. (7)

Then after killing the lion, he had sexual relationship with the queen and embracing the queen closely and kissing her, he enjoyed sensuous pleasure with her and sexual companionship with her in many styles, so that the woman was completely won over by him (she was sold without any payment). (8)

The woman thought to herself that she should now accompany him only and would not show her face again to her spouse. So she thought of doing such a witchcraft so that she should not lose her honour and maintain her decorum as a queen also. (9)

So she called an attendant and explained to her the whole secret, saying that she should go back to the king and tell him that the queen had been drowned, in chasing the deer. So the attendant went back and informed the Raja (about the death of the queen), as suggested by the queen. (10)

ਆਪੁ ਕੁਅਰ ਕੇ ਸਾਖ ਗਈ ਸੁਖ ਪਾਇ ਕੈ॥
 ਨ੍ਰਿਪ ਸੁਨਿ ਡੁਬੀ ਨਾਰਿ ਰਹਿਯੋ ਸਿਰੁ ਨਯਾਇ ਕੈ॥
 ਚੰਚਲਾਨ ਕੋ ਚਰਿਤ ਨ ਨਰ ਕੋਊ ਲਹੈ॥
 ਹੋ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤ ਅਰੁ ਬੇਦ ਭੇਦ ਐਸੇ ਕਹੈ॥ ੧੧॥
 Aap kuar kai saath gaiee sukh paie kai.
 Nrip sunn dubi naar rehiou sir neyai kai.
 Chanchlan ko charit na nar kouoo lehai.
 Ho sastar simriti ar beid bhed aisai kehai. (11)

ਚੌਪਈ

ਤਾ ਕੋ ਤਰੁਨ ਸੰਗ ਲੈ ਗਯੋ। ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਕੈ ਭੋਗਤ ਭਯੋ॥
 ਇਨ ਜੜ ਕਛੁ ਨ ਬਾਤ ਲਹਿ ਲਈ। ਜਾਨੀ ਡੁਬਿ ਚੰਚਲਾ ਗਈ॥ ੧੨॥ ੧॥

Choupaiee

Ta kou tarun sung lai geyo. Bhant bhant kai bhogat bhiou.
 In jar kachh na baat leh laiee. Jani dub chanchala gaiee. (12) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੋ ਤ੍ਰਿਯ ਚਰਿਤ੍ਰੈ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੋ ਠਨਤੀਸ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ॥ ੨੩੮॥ ੪੪੫੧॥

Iti Sri Charitara pakhyane Tirya Charitarai Mantri bhoop
 sambadai doi so athtees charitar samapatam.
 sat subham sat. 238 (4451) aphjun. (Contd.)

ਦੋਹਰਾ

ਸਹਿਰ ਸਿਰੋਜ ਬਿਖੈ ਹੁਤੋ ਰਾਜਾ ਸੁਭ੍ ਸਰੂਪ॥
 ਕਾਮ ਕੇਲ ਮੈ ਅਤਿ ਚਤੁਰ ਨਰ ਸਿੰਘ ਰੂਪ ਅਨੂਪ॥ ੧॥

Dohra

Sehar Siroj bikhai huto raja sukh sarup.
 Kam kel mwin ati chatur Nar Singh roop anup. (1)

The queen had gone with the prince in great joy, while the Raja on hearing the news of her drowning felt dejected with his head cast down. This secret has been mentioned in all the Shastras, Smritis and even the Vedas. (11)

Choupaicee

The prince took that woman along with him and enjoyed sensuous pleasure with her in many ways. That foolish Raja did not realize the truth and accepted the fact of her death by drowning . (12)

Here the two hundred and thirty-eightth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (238-4451)

Couplet

There was a very smart Raja in the town of Siroj Nagar. He was an expert in sexual relationship being clever and a charming He-man. (1)

ਚੌਪਈ

ਤਾ ਕੋ ਚਾਰਿ ਪੁਤ੍ਰ ਸੁਭ ਕਾਰੀ॥ ਸੁਰਬੀਰ ਬਾਕੋ ਹੰਕਾਰੀ॥
ਰਾਨੀ ਔਰ ਬਯਾਹਿ ਜੋ ਆਨੀ। ਸੋਊ ਗਰਭਵਤੀ ਹੈ ਬਯਾਨੀ॥ ੨॥

Choupaiee

Ta ko chaar putar subh kari. Surbeer banko hankari.
Rani aur beyahi jo ani. Souoo garbhvati havai beyani. (2)

ਏਕ ਪੁਤ੍ਰ ਤਾਹੂ ਕੋ ਭਯੋ। ਰਾਨੀ ਬੀਰ ਮਤੀ ਤਿਹ ਜਯੋ॥
ਬਯਾਘੁ ਕੇਤੁ ਤਿਹ ਨਾਮ ਧਰਤ ਭੈ। ਦਿਜਨ ਦਰਿਦ੍ਰ ਖੋਇ ਕੈ ਕੈ ਭੇ॥ ੩॥

Ek putar tahu ko bhiou. Rani beer mati teh jiou.
Beyaghu ket teh naam dharat bhe. Dijan daridar khoiai kai kai bhe. (3)

ਚਾਰੋ ਪੁਤ੍ਰ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ॥ ਇਹੈ ਸੋਕ ਅਬਲਾ ਕੇ ਭਾਰੀ॥
ਜੋ ਕੋਊ ਉਠ ਚਾਰੋ ਕੋ ਘਾਵੈ। ਤਬ ਸੁਭ ਰਾਜ ਪਚਾਵੈ ਪਾਵੈ॥ ੪॥

Charai putar raj adhikari. Ehai sok abla kai bhari.
Jo kouu un charo ko ghavai. Tab sut raj pachvou pavai. (4)

ਜੇਸਟ ਪੁਤ੍ਰ ਤਨ ਮਨੁਖ ਪਠਾਯੋ॥ ਯੋ ਕਹਿਯਹੁ ਤੁਹਿ ਰਾਇ ਬੁਲਾਯੋ॥
ਰਾਜ ਕੁਅਰ ਆਵਤ ਜਬ ਬਯੋ॥ ਤਬ ਹੀ ਮਾਰਿ ਕੋਠਰੀ ਦਯੋ॥ ੫॥
Jesat putar tan manukh pathaiyo. Yo kehyoh tuhai raie bulaiyo.
Raj koar avat jab bhiou. Tab hi maar k othri deou. (5)

ਇਹੀ ਭਾਤਿ ਤੇ ਦੁਤਿਯ ਬੁਲਾਯੋ। ਵਹੀ ਖੜਗ ਤੇ ਤਾ ਕਹ ਘਾਯੋ॥
ਇਹੀ ਭਾਤਿ ਤਿਨ ਦੁਹੁ ਬੁਲੈ ਕੈ॥ ਡਾਰਤ ਭਈ ਡੋਹਰੇ ਘੈ ਕੈ॥ ੬॥
Ehi bhant te dutiyai bulaiyo. Vahi kharag te ta keh ghaiyo.
Ehi bhant tin duhun bulai kai. Darat bhaiee boharai ghai kai. (6)

Choupaiee

He had four virtuous sons, who were great warriors and egoistic. When the Raja got wedded to another queen, she also became pregnant and got acclaimed.
(2)

Then he got another son, born from the queen Bir Mati and he was named Viagh Ket. The Brahmins were given enough money to ward off their poverty in offerings. (3)

The first four sons were deserving heirs to the Kingdom and that woman was having this as her biggest calamity (suffering in mind). If all the four sons were killed by someone, then only the fifth son could be considered as heir to the throne. (4)

So she sent a messenger to the eldest son, saying that he was sent for by the Raja. When the prince came there, he was killed and thrown into a dingy cell.
(5)

Then she called the second son, and killed him with the same sword. Similarly she killed the other two sons by calling them and then threw them in the cell.
(6)

ਦੋਹਰਾ

ਚਾਰਿ ਪੁਤ੍ਰ ਪ੍ਰਥਮੈ ਹਨੋ ਪੁਨਿ ਪਤਿ ਲਯੋ ਬੁਲਾਇ॥
ਇਹ ਬਿਧਿ ਸੋ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ ਨੈਨਨ ਨੀਰੁ ਬਹਾਇ॥ ੭॥

Dohra

Chaar putar prathmai hanai put pati liou bulaie.
Eh bidh so binti kari nainan neer bahaie. (7)

ਸੁਨ ਰਾਜਾ ਤਵ ਪੁਤ੍ਰ ਦੋ ਲਰੇ ਰਾਜ ਕੋ ਹੇਤੁ॥
ਜੂਝਿ ਮਰੈ ਛਿਤ ਪਰ ਪਰੈ ਤਬ ਮੈ ਭਈ ਅਚੇਤੁ॥ ੮॥

Sun raja tav putar do larai raj kai heit.
Jujh marai chhit par parai tab mein bhaiee achet. (8)

ਅਸਿਨ ਭਏ ਅਤੇ ਜੁਧ ਕਰਿ ਜਬ ਜੂਝੈ ਦੋਊ ਬੀਰ॥
ਬਸਤ੍ਰ ਫਾਰਿ ਦੈ ਪੁਤ੍ਰ ਤਵ ਤਬ ਹੀ ਭਏ ਫਕੀਰ॥ ੯॥

Asin bhaie ati judh kar jab jujhai douoo beer.
Bastar phar davai putar tav tab hi bhaie faqir. (9)

ਚੌਪਈ

ਤਬ ਨਿਪ ਪੂਤ ਪੂਤ ਕਹਿ ਰੋਯੋ॥ ਸੁਧਿ ਸਭ ਛਾਡਿ ਭੂਮਿ ਪਰ ਸੋਯੋ॥
ਪਚਏ ਕਹ ਟੀਕਾ ਕਰਿ ਪਰਿਯੋ॥ ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਜੜ ਕਛੁ ਨ ਬਿਚਰਿਯੋ॥ ੧੦॥ ੧॥

Choupaiee

Tab nrip poot poot keh royo. Sudh sabh chhad bhoom par soiyo.
Pachai keh teeka kar pariou. Bheid abheid jarr kachh na bichrou. (10) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ। ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੋ ਉਨਤਾਲੀਸ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ॥ ੨੩੯॥ ੪੪੬੧॥

Iti Sri Charitara pakhyane Tirya Charitarai mantri bhoop
sambadai doi so untalees charitar samapatam.
sat subham sat. 239 (4461) aphjun. (Contd.)

Couplet

First she killed all the four sons and then called her husband. She made a request to him, with tears flowing in her eyes. (7)

"O dear Raja ! Listen to me. Your two sons had died fighting among themselves for getting the throne and when they fell down fighting. I became unconscious."
(8)

When those two sons died fighting with swords among themselves, then the other two became faqirs (mendicants) by tearing off their clothes. (9)

Choupaiee

Then the Raja cried for his sons and wept bitterly and fell down on the ground being unconscious. The fifth son was anointed as the next heir to the throne. But the foolish Raja could not see through the secret of all this move. (10)

Here the two hundred and thirty-ninth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (239-4461)

ਦੋਹਰਾ

ਦੇਸ ਕਲਿੰਜਰ ਕੇ ਨਿਕਟ ਸੈਨ ਬਿਚਛਨ ਰਾਇ॥
ਸ੍ਰੀ ਰੁਚਿ ਰਾਜ ਕੁਅਰਿ ਤਰੁਨ ਜਾ ਕੀ ਅਤਿ ਸੁਭ ਕਾਇ॥ ੧॥

Dohra

Des kalinjar ke nikat sain bichchhan raie.
Sri ruchi raj kuar tarun ja ki ati subh kaie. (1)

ਚੌਪਈ

ਸਪਤ ਔਰ ਰਾਨੀ ਤਿਹ ਰਹਈ। ਤਿਨਹੂੰ ਸੋ ਹਿਤ ਨਿਪ ਨਿਰਬਹਈ॥
ਬਾਰੀ ਬਾਰੀ ਤਿਨੈ ਬੁਲਾਵੈ॥ ਲਪਟਿ ਲਪਟਿ ਕਰਿ ਭੋਗ ਕਮਾਵੈ॥ ੨॥

Choupaiee

Sapat aur rani teh rehiee. Tinhun sou hit nrip nirbehiee.
Bari bari tinai bulavai. Lapat lapat kar bhog kamavai. (2)

ਸ੍ਰੀ ਰੁਚਿ ਰਾਜ ਕੁਅਰਿ ਜੋ ਰਾਨੀ॥ ਸੋ ਮਨ ਭੀਤਰ ਅਧਿਕ ਰਿਸਾਨੀ॥
ਮਨ ਮਹਿ ਕਹਿਯੋ ਕਿਯਾ ਕਰਿਯੋ॥ ਜਾ ਤ ਇਨ ਰਨਿਯਨ ਕੋ ਮਰਿਯੈ॥ ੩॥

Sri ruch raj kuar jo rani. So man bheetar adhik risani.
Man meh kehio jatan kiya kariyai. Ja tai in ranian kai mariyai. (3)

ਅੜਿਲ

ਪ੍ਰਥਮ ਰਾਨਿਯਨ ਸੋ ਅਤਿ ਨੇਹ ਬਚਾਇਯੋ॥ ਐਸੀ ਕਰੀ ਪਰੀਤਿ ਜੁ ਪਤਿ ਸੁਨਿ ਪਾਇਯੋ॥
ਧਨੰਯ ਧਨੋ ਰੁਚਿ ਰਾਜ ਕੁਅਰਿ ਕਹਿ ਭਾਖਿਯੋ॥
ਹੋ ਜਿਨ ਕਲਿ ਮੈ ਸਵਤਿਨ ਸੋ ਅਤਿ ਹਿਤ ਰਾਖਿਯੋ॥ ੪॥

Aril

Pratham raniyan so ati neh badhaieyo.
Aisi kari preet jo pati sunn paieyo.
Dhanye dhanye ruchi raj kuar keh bhakhiyo.
Ho jin kal mein savtin sou ati hit rakhiyo. (4)

Couplet

There was a Raja, called Bichchhan Sain near the Kalinjar land (country) and his wife, with a beautiful body, was known as Ruch Raj koer. (1)

Choupaiee

He had seven other queens and he was having love affair with all of them. He would call them in turn and would enjoy cohabitation with them by clasping them in his embrace. (2)

The queen Ruch Raj Koer, was very furious on seeing this sort of behavior of the Raja. She thought to herself that some means should be adopted so as to kill all these queens. (3)

Aril

First she developed great love for all these queens. She used to love them so much, that even the Raja, heard about it. So he congratulated and saluted the queen Ruch Raj Koer (for this), that in the age of Kalyug even the queen had given (shown) so much affection for her rival queens. (4)

ਨਦੀ ਤੀਰ ਇਕ ਰਚਿਯੋ ਤਿਨਾਲੈ ਜਾਇ ਕੈ॥
ਆਪ ਕਹਿਯੋ ਸਵਤਿਨ ਸੋ ਬਚਨ ਬਨਾਇ ਕੈ॥
ਸੁਨਹੁ ਸਖੀ ਹਮ ਤਹਾ ਸਕਲ ਮਿਲ ਜਾਇ ਹੈ॥
ਹੋ ਹਮ ਤੁਮ ਮਨ ਭਾਵਤ ਤਹ ਭੋਗ ਕਮਾਇ ਹੈ॥ ੫॥

Nadi teer ik rachiou trinalai jai kai.
Aap kehiau savtin sou bachan banaie kai.
Sunoh sakhi hum taha sakal mil jai hai.
Ho hum tum man bhavat the bhog kamayi hai. (5)

ਲੈ ਸਵਤਿਨ ਕੋ ਸੰਗ ਤਿਨਾਲੈ ਮੋ ਗਈ॥
ਰਾਜ ਪੈ ਇਕ ਪਠੈ ਸਹਚਰੀ ਦੇਤ ਭੀ॥
ਨਾਥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਅਧਿਕ ਤਹੀ ਤੁਮ ਆਇਯੋ॥
ਹੋ ਮਨ ਭਾਵਤ ਰਾਨਿਨ ਸੋ ਭੋਗ ਕਮਾਇਯੋ॥ ੬॥
Lai savtin kou sung trinalai mou gaiee.
Raja pai ik pathai sehchari deit bhi.
Nath kirpa kari adhik tehi tum aieyo.
Ho eh chhal sabh ranin so bhog kamaiyo. (6)

ਸਵਤਿ ਸਖਿਨ ਕੇ ਸਹਿਤ ਤਹਾ ਸਭ ਲਯਾਇ ਕੈ॥
ਰੋਕਿ ਦੁਾਰਿ ਪਾਵਕ ਕੈ ਦਯੋ ਲਗਾਇ ਕੈ॥
ਕਿਸੁ ਕਾਜ ਕੇ ਹੇਤ ਗਈ ਤਿਯ ਆਪੁ ਟਰਿ॥
ਹੋ ਇਹ ਛਲ ਅਭ ਰਾਨਿਨ ਕੋ ਦਿਯਾ ਜਗਾਇ ਕਰਿ॥ ੭॥
Savati sakhin kai sehat taha sabh liyai kai.
Roki davar pavah kou deyo lagaie kai.
Kisu kaj ke heit gaiee triya aap tari.
Ho eh chhal sabh ranin kou deyo lagaie kai. (7)

ਚੌਪਈ

ਦੌਰਤ ਆਪ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਪਹ ਆਈ॥ ਰੋਇ ਰੋਇ ਬਹੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਤਾਈ॥
ਬੈਠੇ ਕਹਾ ਦੇਵ ਕੇ ਹਰੇ। ਤੋਰੇ ਹਰਮ ਆਜੁ ਸਭ ਜਰੇ॥ ੮॥

Choupaiee

Dourat app nripati peh aiee. Roiai roiai baahu birtha jataie.
Baithe kaha dev kai harai. Tero haram aaj sabh jarai. (8)

She got a small hut made out of straw on the banks of a river and then told her co-wives as a friend, "O girl-friends ! Listen to me. We will all go together there and then we shall have sexual pleasure (with the Raja) there as desired by us. (5)

So she, along with co-wives went to the hut of straws and then sent a lady attendant to the Raja with this message. " O Master ! Please do us a favor and come there and then enjoy sexual pleasure with the queen to your satisfaction. (6)

Then, bringing all the co-wives along with their attendants to that place, she closed the door (of the hut) and set it, on fire. But that woman herself avoided going there due to some reason, and with this deceitful action, she Killed all of them. (7)

Choupaiee

She came rushing to the Raja and told him the story (of happening) by crying out (weeping) Bitterly. "O Raja with such a tragedy by god ! Why are you sitting here ? The whole of your harem (wives corner) has been burnt down." (8)

ਤੁਮ ਅਬ ਤਹਾ ਆਪੁ ਪਗੁ ਧਾਰਹੁ॥ ਜਰਤ ਆਗਨਿ ਤੇ ਤ੍ਰਿਯਨ ਉਬਾਰਹੁ॥
ਬੈਠਨ ਸੋ ਕਛੁ ਹੇਤੁ ਨ ਕੀਜੈ॥ ਮੇਰੀ ਕਹੀ ਕਾਨ ਧਰਿ ਲੀਜੈ॥ ੯॥

Tum ab taha aap pag dharoh. Jarat agan tai triyan ubaroh.
Baithan sou kachh heit na keejai. Meri kehi kaan dhar leejai. (9)

ਵੈ ਉਤ ਜਰਤ ਤਿਹਾਰੀ ਨਾਰੀ। ਤੁਮ ਹੋ ਬੈਠ ਗਰਬ ਕਰਿ ਭਾਰੀ॥
ਰਇ ਉਠਹੁ ਤਿਨ ਐਚ ਨਿਕਾਰਹੁ। ਸਾਚ ਝੂਠ ਮਰ ਬਚ ਨ ਬਿਚਾਰਹੁ॥ ੧੦॥
Vai ut jarat tihari nari. Tum ho baith garab kar bhari.
Raie uthoh tin aich niharoh. Sach jooth mur bach na bicharoh. (10)

ਬੈਨ ਸੁਨਤ ਮੁਰਖ ਉਠਿ ਧਯੋ। ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਨ ਪਾਵਤ ਭਯੋ॥
ਤਜਿ ਬਿਲੰਬ ਅਬਿਲੰਬ ਸਿਧਾਰਿਯੋ। ਭਸਮ ਰਾਨਿਯਨ ਜਾਇ ਨਿਹਾਰਿਯੋ॥ ੧੧॥
Bain sunat moorakh uth dhiou. Bheid abheid na pavat bhiau.
Taj bilambh abilambh sidhariou. Bhasam raniyan jaie nihariou. (11)

ਦੋਹਰਾ

ਸਖਿਨ ਸਹਿਤ ਸਵਤੈ ਜਰੀ ਜਿਯਤ ਨ ਉਬਰੀ ਕਾਇ॥
ਯਾ ਕੋ ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਜੋ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਜਤਾਵੈ ਜਾਇ॥ ੧੨॥ ੧॥

Dohra

Sakhin sehat savtai jari jiyat na ubri kaie.
Ya kou bheid abheid jo nripati jatavai jaie. (12) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯ ਚਰਿਤ੍ਰੈ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੋ ਚਾਲੀਸ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ॥ ੨੪੦॥ ੪੪੭੩॥

Iti Sri Charitara pakhyane Tirya Charitarai mantri bhoop
sambadai doi so chalees charitar samapatam.
Sat Subham sat. 240 (4473) aphjun. (Contd.)

(O Raja) ! "You come there personally and remove the women from the burning fire. Listen to my words, and do not have any love by sitting here anymore." (9)

On that side your wives are burning there and you are sitting here tightly in your egoism. O Raja ! Come and remove them from burning fire by pulling them out. I am telling you the truth and do not consider it a lie." (10)

On hearing the words of the queen, the foolish Raja got up and rushed towards the place, without realizing the secret behind this move. without any delay and making haste, the Rajs reached there and saw the ashes of the queens. (11).

Couplet

All the queens, along with their attendants had got burnt (inside) and none escaped alive. Who could inform the Raja about the motive (behind this tragedy). (12)

Here the two hundred and fortieth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's deceitful actions from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (240-4437) (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਕਿਲਮਾਖਨ ਇਕ ਦੇਸ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਬਰ॥ ਬਿਰਹ ਮੰਜਰੀ ਨਾਰਿ ਤਵਨ ਘਰ॥
ਅਧਿਕ ਤਰੁਨਿ ਕੇ ਰੂਪ ਬਿਰਾਜੈ॥ ਸੁਰੀ ਆਸੁਰਿਨ ਕੇ ਮਨ ਲਾਜੈ॥

Choupaiee

Kilmakhan ik des nripati bar. Bireh manjri naar tavan ghar.
Adhik tarun kai roop birahai. Suri asurin ko man lajai. (1)

ਸੁਭਟ ਕੇਤੁ ਇਕ ਸੁਭਟ ਬਿਚਛਨ॥ ਜਾ ਕੋ ਬਨੇ ਬਤੀ ਸੋ ਲਛਨ॥
ਰੂਪ ਤਵਨ ਕੋ ਲਗਤ ਅਪਾਰਾ॥ ਰਵਿਨ ਲਯੋ ਜਨੁ ਕੋਟਿ ਉਜਿਯਾਰਾ॥ ੨॥
Subhat ket ik subhat bichchhan. Ja kai banai bati sou lachhan.
Roop tavan ko lagat apara. Ravin leyo jan kot ujiyara. (2)

ਅੜਿਲ

ਬਿਰਹ ਮੰਜਰੀ ਜਬ ਵਹੁ ਪੁਰਖ ਨਿਹਾਰਿਯੋ॥ ਬਿਰਹ ਬਾਨ ਕੀਸ ਅੰਗ ਤਵਨ ਕੋ ਮਾਰਿਯੋ॥
ਬਿਰਹ ਬਿਕਲ ਹੂੰ ਬਾਲ ਗਿਰਤ ਭੀ ਭੂਮਿ ਪਰ॥
ਹੋ ਚਨੁਕ ਸੁਭਟ ਰਨ ਮਾਹਿ ਪ੍ਰਹਾਰਿਯੋ ਬਾਨ ਕਰਿ॥ ੩॥

Aril

Bireh manjri jab voh purkh nihariyo. Bireh baan kas ang tavan ko mariou.
Bireh bikal hovai bal girat bhi bhoomi par.
Ho januk subhat runn mahai parhariou baan kar. (3)

ਪਾਚਿਕ ਬੀਤੀ ਘਰੀ ਬਹੁਰਿ ਜਾਗ੍ਰਤ ਭਈ॥
ਨੈਨਨ ਸੈਨ ਬੁਲਾਇ ਸਹਚਰੀ ਢਿਗ ਲਈ॥
ਤਾ ਕਹ ਚਿਤ ਕੀ ਬਾਤ ਕਹੀ ਸਮੁਝਾਇ ਕੈ॥
ਹੋ ਤਯਾਗਹੁ ਹਮਰੀ ਆਸ ਕਿ ਮੀਤ ਮਿਲਾਇ ਦੈ॥ ੪॥
Panchik beeti ghari bohar jagrat bhaiee.
Nainan sain bulaie sehchari dhig laiee.
Ta keh chit ki baat kahi samjhaie kai.
Ho tayagoh hamri aas ki meey milaie dei. (4)

Chupaiee

There was a great Raja of (Tatar) Kilmakh land. He had a wife by the name of Birhai Manjri. She was very beautiful, on seeing whose charm, even the women of gods and demons were feeling ashamed (of themselves). (1)

There was an intelligent warrior by the name of Subhat Ket and he had all the qualities (virtues). His personality was grand, as if the sun had borrowed its glory from him. (2)

Aril

When Birhai Manjri saw that man, then it appeared as if the arrow of love had been shot at her body (she was fully enamored by his love) instantly. Due to the separation from the beloved, the woman became madly in love with him and fell down on the ground being unconscious. It seemed as if a warrior had fallen down in the battlefield being hit by an arrow. (3)

After about five hours ,she (regained) came to her consciousness and called the lady attendant with a sign of the eye and explained to her about her inner feelings (of the mind) saying either you arrange my meeting with the beloved or you forget about my life (being alive any more)." (4)

ਜੇ ਕਛੁ ਕੁਅਰਿ ਤਿਹ ਕਹਿਯੋ ਸਕ ਸਖਿ ਜਾਨਿਯੋ॥
ਤਿਹ ਕੋ ਕਿਯਾ ਪਯਾਨ ਤਹਾ ਪਗੁ ਠਾਨਿਯੋ॥
ਬੈਠਿਯੋ ਜਹਾ ਪਿਯਰਵਾ ਸੇਜ ਡਸਾਇ ਕੈ॥
ਹੋ ਇਸਕ ਮੰਜਰੀ ਤਹੀ ਪਹੁੰਚੀ ਜਾਇ ਕੈ॥ ੫॥

Jo kooch koar teh kehiau sakal sakhi janiou.
The tai kiya piyan taha pug thaniou.
Baithio jaha piyarva sej dasaie kai.
Ho isak manjri tahi pohchi jaie kai. (5)

ਬੈਠਿਯੋ ਕਹਾ ਕੁਅਰ ਸੋ ਅਬੈ ਪਗੁ ਧਾਰਿਯੋ॥
ਲੁਟਿ ਤਰੁਨਿ ਮਨ ਲੀਨੋ ਕਹਾ ਨਿਹਾਰਿਯੋ॥
ਕਾਮ ਤਪਤ ਤਾ ਕੀ ਚਲਿ ਸਕਲ ਮਿਟਾਇਯੋ॥
ਹੋ ਕਹਿਯੋ ਮਾਨਿ ਜਿਨਿ ਜੋਬਨ ਬ੍ਰਿਥਾ ਬਿਤਾਇਯੋ॥ ੬॥

Baithiou kaha koar so abai pug dhariou.
Loot tarun man leeno kaha nihariou.
Kam tripat ta ki chal sakal mitaieyai.
ho kehiau maan jini joban birtha bitiaiyai. (6)

ਬੇਗਿ ਚਲੋ ਉਠਿ ਤਹਾ ਨ ਰਹੇ ਲਜਾਇ ਕੈ॥
ਬਿਰਹ ਤਪਤ ਤਾ ਕੀ ਕਹ ਦੇਹੁ ਬੁਝਾਇ ਕੈ॥
ਰੂਪ ਲਯੋ ਤੋ ਕਹਾ ਐਠਨ ਪ੍ਰਮਾਨਿਯੋ॥
ਹੋ ਧਨ ਜੋਬਨ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਪਾਹੁਨੋ ਜਾਨਿਯੋ॥ ੭॥

Beg chalo uth taha na a reho lajaie kai.
Bireh tapat ta ki keh deho bujhaie kai.
Roop bheyo tou kaha aith na parmaniye.
Ho dhan joban din char pahno janiyai. (7)

Whatever the princess said, the girl friend (attendant) understood thoroughly and reached the place, where her lover was seated on a special bed and in the meantime the beloved Ishaq Manjri also reached there. (5)

"O Prince ! What are you doing sitting here ? Now come to the place, where you have enamored the heart of a woman (where you have won over the love of a woman). What are you watching here? You should go there to satisfy the sexual desires of a woman (extinguish her fire of sexual love). If you care to listen to me, then do not waste your youth in fruitless efforts here." (6)

Do not hesitate and proceed instantly to that place and satiate the burning desires of that woman, pining in the love of your separation. If you have got a beautiful body, so what is the fun ? The wealth and youthful exuberance are only short-lived and one should not feel proud." (These are transitory guests). What is the fun ? (7)

ਯਾ ਜੋਬਨ ਕੋ ਪਾਇ ਅਧਿਕ ਅਬਲਨ ਕੋ ਭਜਿਯੋ॥
 ਯਾ ਜੋਬਨ ਕੋ ਪਾਇ ਜਗਤ ਕੇ ਸੁਖਨ ਨ ਤਜਿਯੋ॥
 ਜਬ ਪ੍ਰਿਯ ਹੈ ਹੋ ਬਿਰਧ ਕਹਾ ਤੁਮ ਲੇਹੁਗੋ॥
 ਹੋ ਬਿਰਹ ਉਸਾਸਨ ਸਾਥ ਸਜਨ ਜਿਯ ਦੇਹੁਗੋ॥ ੮॥
 Ya joban ko paie adhik ablan ko bhajiou.
 Ya joban ko paie jagat ke sukh an tajiayai.
 Jab piye havai hai birdh kaha tum lehogai.
 Ho bireh usain sath sajan jeu dehogi. (8)

ਯਾ ਜੋਬਨ ਕੋ ਪਾਇ ਜਗਤ ਸੁਖ ਮਾਨਿਯੈ॥
 ਯਾ ਜੋਬਨ ਕਹ ਪਾਇ ਪਰਮ ਰਸ ਠਾਨਿਯੈ॥
 ਯਾ ਜੋਬਨ ਕਹ ਪਾਇ ਨੇਹ ਜਗ ਕੀਜਿਯੈ॥
 ਹੋ ਨਾਹਕ ਜਗ ਕੇ ਮਾਝ ਨ ਜਿਯਰਾ ਦੀਜਿਯੈ॥ ੯॥
 Ya joban ko paie jagat sukh maniyai.
 Ya joban keh paie param ras thaniyai.
 Ya joban keh paie neho jug keejiyai.
 Ho nahak jug ko majh na jeura deejiyai. (9)

ਨੇਹ ਬਿਨਾ ਨ੍ਰਿਪ ਹੈ ਹੋ ਗਏ ਬਖਾਨਿਯੋ॥
 ਖੜਗ ਦਾਨ ਬਿਨ ਕੀਏ ਨ ਜਗ ਮੈ ਜਾਨਿਯੋ॥
 ਨੇਹ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੂ ਕਿਯੋ ਆਜੁ ਲੈ ਗਇਯੋ॥
 ਹੋ ਨਿਰਖਿ ਜਗਤ ਕੇ ਨਾਥ ਨਾਰਿ ਠਿਹੁਰਾਇਯੋ॥ ੧੦॥
 Neh bina nrip havai hai gaie bakhaniyai.
 Kharag daan bin keesai na jug mein janieyai.
 Neh krisan jo kiou aaj lou gaieyai.
 Ho nirakh jagat ke nath nar nihariyai. (10)

ਦੋਹਰਾ

ਮਾਧੁਰੀ ਮੂਰਤਿ ਮਿਤ ਕੀ ਬਸੀ ਚਿਤ ਮੈ ਚੀਨ॥
 ਬਹੁਰਿ ਨਿਕਾਸੇ ਜਾਇ ਨਹਿ ਨੈਨਾ ਭਏ ਰੰਗੀਨ॥ ੧੧॥

Dohra

Madhuri moorat mit ki basi chit mein cheen.
 Bohar nikasai jaia neh naian bhaie rabgeen. (11)

Having gained such blooming youth, you should enjoy cohabitation with many women. Having enjoyed this youthful luster, do not cast away worldly comforts and charm ! O dear friend ! When you will grow old, then what will you gain? O dear friend ! Will you spoil your life in the pining of separation and sigh of missed love ? (8)

Enjoy the worldly comforts and joy having gained this blooming youth. And enjoy the bliss of life, having gained such a beautiful youth. Develop and practice love in the world so long you are young and beautiful and do not waste away your life in the world fruitlessly. (9)

There have been many Rajas in the world without having enjoyed their love in this life. Without the display of the sword, one could not be known in the world (as a warrior). Krishan had practiced and enjoyed love affairs in the world (true love) which is known all over the world till to-day and all bow to him (in reverence) considering him as the Master of the world (Lord of Universe). (10)

Couplet

Once the love of the beloved is inculcated in the heart, one cannot get rid of it at all, so the eyes have become colored (mesmerized) or red colored. (11)

ਮਨ ਭਾਵਨ ਕੇ ਨੈਨ ਦੋਊ ਚੁਭੈ ਚਿਤ ਕੇ ਮਾਹਿ॥
ਸੋਲਨ ਜਯੋ ਸਰਕੈ ਪਰੈ ਨਾਹਿ ਨਿਕਾਰੇ ਜਾਇ॥ ੧੨॥
Man bhavan kai nain douoo chubhai chit ke mahai.
Sailan jiou sarkar parai nahai nikarai jaye. (12)

ਨੈਨ ਪਿਯਹ ਕੇ ਪਾਰਧੀ ਮਨ ਮੈ ਕਿਯਾ ਨਿਵਾਸ॥
ਕਾਢਿ ਕਰੇਜਾ ਲੇਹਿ ਜਨੁ ਯਾ ਤੇ ਅਧਿਕ ਬਿਸ਼ਾਸ॥ ੧੩॥
Nain piya kai pardhi man mein keera nivas.
Kadh kareja lehi jan ya tai adhik bisvas. (13)

ਨੈਨ ਪਿਯਹ ਕੇ ਪਾਲਨੇ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ਕਰਤਾਰ॥
ਜਿਨ ਮਹਿ ਜਨੁ ਝੁਲਹਿ ਘਨੇ ਹਮ ਸੇ ਬੈਠਿ ਹਜਾਰ॥ ੧੪॥
Nain piya kai palnai kar rakhai kartar.
Jin meh jan jhooleh ghanai hum se baith hajar. (14)

ਨੈਨ ਰਸੀਲੇ ਰਸ ਭਰੇ ਝਲਕ ਰਸਨ ਕੀ ਦੇਹਿ॥
ਚੰਚਲਾਨ ਕੇ ਚਿਤ ਕੋ ਚਮਕਿ ਚੁਰਾਇ ਲੇਹਿ॥ ੧੫॥
Nain raseelai ras bharai jahalak rasan ki dehi.
Chanchlan kai chit kou chamak churai laihe. (15)

ਸੋਰਠਾ

ਬਯੋ ਸਕਲ ਤਨ ਪੀਰ ਰਹੀ ਸੰਭਾਰਿ ਨ ਚੀਰ ਕੀ॥
ਬਹਿਯੋ ਰਕਤ ਹੈ ਨੀਰ ਪ੍ਰੇਮ ਧਿਯ ਕੀ ਪੀਰ ਤੇ॥ ੧੬॥

Sortha

Bhiou sakal tan peer rehi sambhar na cheer ki.
Behiou rakathavai neer prem piya ki peer tai. (16)

Both the eyes of the beloved who is liked by anyone have pierced the heart, and they have pierced the heart like spears, which cannot be cast away. (12)

The beloved's eyes are like the hunter which have pierced the mind and stuck up there. it seems they have taken out the liver (heart) of the beloved, which I am fully convinced of. The eyes of the beloved have been created by the Lords Creator like a (swinging) cradle, in which thousands of people like us go on swinging. (13)

The eyes of the beloved are really charming full of the essence of love, with a glitter of all the worldly pleasures. They could win over (steal) the hearts of the women with their lusture. (14)

"The whole body was feeling the pangs of separation, without caring for the dress or robes even. Due to this pining of love, the eyes are shedding blood instead of tears." (15)

Sortha

The prince then told the woman, "No one should develop love for the foreigners (strangers), in fact one should not even talk to the strangers. How could one have any love for a stranger woman ? As it is likely to break off soon with a crackling noise and then one has to repent." (16)

ਅੜਿਲ

ਪਰਦੇਸਿਨ ਸੋ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਹੀ ਕਾਹੂੰ ਨਹਿ ਕਰਨੀ॥
ਪਰਦੇਸਿਨ ਕੋ ਸਾਥ ਕਹੀ ਨਹਿ ਬਾਤ ਉਚਰਨੀ॥
ਪਰਦੇਸਿਨ ਤਿਯ ਸਾਥ ਕਹੇ ਕਯਾ ਨੇਹ ਲਗੈਯੈ॥
ਹੋ ਟੂਟਿ ਤਰਕ ਦੈ ਜਾਤ ਬਹੁਰਿ ਆਪਨ ਪਛੁਤੈਯੈ॥ ੧੭॥

Aril

Pardesan so preet kehi kahun nahi karni.
Pardesan kou sath kehi neh baat ucharni.
Pardesan triya sath kahai keya neh lagaiyai.
Ho tut tarak do jaat bahur apan pachhtaiyai. (17)

ਪਰਦੇਸੀ ਸੋ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀ ਏਕੈ ਪਲ ਨੀਕੀ॥
ਪਰਦੇਸੀ ਸੋ ਬੈਨ ਭਲੀ ਭਾਖੀ ਹੰਸ ਹੀ ਕੀ॥
ਪਰਦੇਸੀ ਕੇ ਸਾਥ ਭਲੇ ਪਿਯ ਨੇਹ ਲਗਾਯੋ॥
ਹੋ ਪਰਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਉਪਜਾਇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜੋਬਨ ਨ ਬਿਤਾਯੋ॥ ੧੮॥

Pardesi sou preet kari ekai pal niki.
Pardesi so bain bhali bhakhi hasse hi ki.
Pardesi ke sath bhalo piya neh lagaiau.
Ho param preet upjaie birtha joban na bitaiyo. (18)

ਹਮ ਸਾਹੁਨ ਕੇ ਪੂਤ ਦੇਸ ਪਰਦੇਸ ਬਿਹਾਰੈ॥
ਉਚ ਨੀਚ ਕੋਊ ਹੋਇ ਸਕਲ ਅਖਿਯਨਨ ਨਿਹਾਰੈ॥
ਕਹੋ ਕੁਅਰਿ ਹਮ ਸਾਥ ਨੇਹ ਕਰਿ ਕੈ ਕਸ ਕਰਿ ਹੈ॥
ਹੋ ਹਮ ਜੈਹੈ ਉਠਿ ਕਹੀ ਬਿਰਹ ਬਾਧੀ ਤੁਮ ਜਰਿ ਹੈ॥ ੧੯॥

Hum sahun ke poot des pardes biharai.
Uch neech kou hoiai sakal akhiyanan niharai.
Kaho koar hum sath sath neho kar kai kas kari hai.
Ho hum jehe uth kahi biradh badhi tum jar hai. (19)

Aril

The woman then replied in turn, "The love shown with the stranger even for a moment (short while) is worthwhile, and to talk to a stranger for a moment even is good (fruitful) with a smile. O dear beloved ! The love with a stranger is really good. (So inculcate greater love for the stranger and do not waste your youth without purpose)." (17)

Then the man replied, "We are sons of merchants (Shah) so we have to roam around various lands (countries) and thus watch everyone, high and low with our eyes. O princess ! What will you gain by having developed love for me (love affair with me) ? We will go away to some foreign lands and you will be pining in separation." (18)

The queen said, "O dear ! I will not leave you, even if you were to make millions of efforts (excuses) or Even if you were to engage me in laughter and in jargon of all types. Having seen your charm. I have been pleased at heart, being enchanted by you. In fact, I have become a female Yogi (ascetic) being engrossed in your love." (19)

ਰਾਨੀ ਬਾਚ

ਹਮ ਨ ਤਹੇ ਪਿਯ ਤੁਮੈ ਕੋਟਿ ਜਤਨਨ ਜੋ ਕਰਿ ਹੈ॥
ਹਸਿ ਹਸਿ ਬਾਤ ਅਨੇਕ ਕਛੁ ਕੀ ਕਛੁ ਉਚਰਿ ਹੈ॥
ਹਮ ਰਾਚੀ ਤਵ ਰੂਪ ਰੀਝਿ ਮਨ ਮੈ ਰਹੀ॥
ਹੋ ਇਸਕ ਤਿਹਾਰੇ ਜਰੀ ਜੁਗਿਨਿ ਹੈ ਹੈ ਕਹੀ॥ ੨੦॥

Rani baach

Hum natahai piye tumai kot jatnan jou kar hou.
Hass hass baat anek kachhu ki kachhu uchar hou.
Hum rachi tav roop reejh man mein rehi.
Ho isak tiharai jari jogin havai hai kahi. (20)

ਕਮਿ ਕਰਿ ਰਹੇ ਗੁਮਾਨ ਬੇਗਿ ਉਠ ਕੈ ਚਲੋ॥
ਹਾਰ ਸਿੰਗਾਰ ਬਨਾਇ ਭੇਖ ਸਜਿ ਜੈ ਭਲੋ॥
ਜਾਨਤ ਹੈ ਸਖੀ ਆਜ ਜੁ ਪਿਯਹਿ ਨ ਪਾਇ ਹੈ॥
ਹੋ ਬੀਸ ਬਿਸੈ ਵਹੁ ਤਰੁਨਿ ਤਰਫਿ ਮਰਿ ਜਾਇ ਹੈ॥ ੨੧॥

Kasi kar rahai guman beig uth kai chalo.
Haar singar banaie bhekh saj jo bhalai.
Janat hai sakhi aaj jo piyeh na paie hai.
Ho bees bisvai voh tarun taraf mar jaie hai. (21)

ਸੁਨਤ ਤਰੁਨਿ ਕੇ ਬਚਨ ਕੁਅਰ ਮੋਹਿਤ ਭਯੋ॥
ਸਖੀ ਜਿਤੈ ਲੈ ਗਈ ਚਲਯੋ ਤਿਤ ਕੋ ਗਯੋ॥
ਬਿਰਹ ਮੰਜਰੀ ਜਹ ਥੀ ਸਾਜ ਸੁਧਾਰਿ ਕੈ।
ਹੋ ਨਿਜ ਹਾਥਨ ਸੋਜਿਯਾ ਫੂਲਨ ਕਹ ਡਾਰਿ ਕੈ॥ ੨੨॥

Sunat tarun ke bachan koar mohit bhiau.
Sakhi jitai lai gaiee chaliou tit ko geyo.
Bireh manjri jeh thi saj sudhar kai .
Ho nij hathan sejiya phulan keh dar kai. (22)

Ram Speaks

"So why are you being so proud and egoistic, better get up and come with me. Get yourself bedecked with (beauty aids embellishments and change into nice clothes. You know, If my friend is not able to get the company of her beloved, then the woman would die with pangs of separation." (20)

Hearing the words of the woman, the prince got enamored and went to the place, wherever the girl attendant (friend) took him, along with her i.e. where the Bireh Manjri was sitting on the bed of flowers, bedecked by herself, in a beautiful dress. (21)

The prince came there with a mace in hand and then enjoyed sexual pleasure with the queen in many ways. He enjoyed eighty-four poses of love affair and then performed the sexual companionship with great love and affection. (22)

ਲਏ ਗੁਰਜ ਕਹ ਹਾਥ ਕੁਅਰ ਆਵਤ ਭਯੋ॥ ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਰਾਨੀ ਸੋ ਭੋਗ ਕਮਾਤ ਭਯੋ॥
ਚੋਰਾਸੀ ਆਸਨ ਦਿੜ ਕਰੇ ਬਨਾਇ ਕਰਿ॥ ਹੋ ਕਾਮਾ ਕਲਾ ਕੀ ਰੀਤ ਸੁ ਪ੍ਰੀਤ ਰਚਾਇ ਕਰ॥ ੨੩॥

Laie guraj keh hath kuar avat bhiou.
Bhant bhant rani sou bhog kamat bhiou.
Chourasi asan drirr karai banaie kar.
Ho kam kala ki reet so preet rachai kar. (23)

ਤਰ ਲਗ ਤਾ ਕੋ ਨਿਪਤ ਨਿਕਸਿਯੋ ਆਇ ਕਰ॥
ਕਰਿਯੋ ਗਦਾ ਕੋ ਘਾਇ ਸੁ ਕੁਅਰ ਰਿਸਾਇ ਕਰਿ॥
ਏਕ ਚੋਟ ਭੇ ਮਾਰਿ ਜਬੈ ਰਾਜਾ ਲਿਯੋ॥
ਹੋ ਤਬ ਅਬਲਾ ਤਿਨ ਚਰਿਤ ਕਹੈ ਜਿਹ ਬਿਧ ਲਿਯੋ॥ ੨੪॥

Tab lag ta ko nirpati niksiou aie kar.
Kariou gada ko ghaie so koar risaie kar.
Ek chot bhae maar jabai raja liou.
Ho tab abla tin charit kahou jeh bidh kiou. (24)

ਗਿਰੇ ਮਹਲ ਕੇ ਤਰੇ ਨਿਪਤ ਕਹ ਡਾਰਿ ਕੈ॥
ਉਠਿ ਉਚ ਸੁਰ ਭਏ ਕੁਕ ਕਹ ਮਾਰਿ ਕੈ॥
ਕਰ ਕਰ ਰੋਦਨ ਅਧਿਕ ਧਰਨ ਗਿਰ ਗਿਰ ਪਰੀ॥
ਹੋ ਮਰਿਯੋ ਰਾਜ ਦੈਵ ਗਤਿ ਕਾ ਕਰੀ॥ ੨੫॥
Girai mehal kai tarai nirpat keh dar kai.
Uthi uch sur bhaie kuk keh mar kai.
Kar kar rodhan adhik dharan gir gir pari.
Ho mariou hamarai raj dev gati ki kari. (25)

ਮਰਿਯੋ ਨਿਪਤਿ ਸੁਨਿ ਲੋਗ ਪਹੁਚਯੋ ਆਇ ਕੈ॥
ਖੋਦਿ ਮਹਲ ਤੇ ਦੇਖੈ ਕਹਾ ਉਚਾਇ ਕੈ॥
ਟੂਟ ਟਾਟ ਸਿਰ ਗਯੋ ਨ ਇਕ ਅਸਤੁ ਉਬਰਿਯੋ॥
ਦੇਖਹੁ ਨਾਰਿ ਚਰਿਤ੍ਰ ਕਹਾ ਇਹ ਨਾ ਕਰਿਯੋ॥ ੨੬॥
Mariou nirpati sunn log pohchiou aie kai.
Khod mahal tai dekhai kaha uchai kai.
Tut tat sir geyo na ik asat ubriou.
Dekheh naar charitar kaha eh na kariou. (26)

In the meantime, the Raja (of the woman) also arrived there. The prince attacked him with great fury with his mace and killed him. When he killed the Raja with one strike, then the woman also played a witchcraft, which I am going to detail." (23)

Having thrown the body of Raja down from a dilapidated palace, the queen started crying loudly and with lot of wailing and crying she was falling on the ground and said, "O god ! My Raja has died. What have you done ?" (24)

On hearing about the death of the Raja people gathered there, Having dug up the place they saw the Raja and took out the Raja from there. His head had been broken into pieces and not a single bone was intact. Just look at the woman's deceitful action and see what she had done there." (25)

All had thought that the Raja had died of having fallen down the palace and then getting buried there. Not a single fool could gauge the secret of the move. (26)

ਧਾਮ ਤਰੇ ਦਬਿ ਮਰਿਯੋ ਸਭਨ ਨ੍ਰਿਪ ਜਾਨਿਯੋ॥
 ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਨ ਕਿਨਹੂੰ ਮੂੜ ਪਛਾਨਿਯੋ॥
 ਪਰਜਾ ਪਟਕਨ ਬਾਧਿ ਸਿਰਨ ਪਰ ਆਇ ਕੈ॥
 ਹੋ ਰਾਨੀ ਨਿਤਪ੍ਰਤਿ ਭਜਯੋ ਮਿਤ੍ਰ ਸੁਖ ਪਾਇ ਕੈ॥ ੨੭॥ ੧॥

Dham tarai dal mariou sabhai nrip janiou.
 Bheid abheid na kinhun moorr pachhaniou.
 Parja patkan badh siran par aie kai.
 Ho rani nit prati bhajiou mitar sukh paie kai. (27) (1)

**ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੋ ਇਕਤਾਲੀਸ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭ ਸਤੁ॥ ੨੪੧॥ ੪੫੦੦॥ ਅਫਜ਼ੂ॥**

**Iti Sri Charitara pakhyane Tirya Charitarai Mantri bhoop
 sambadai doi so iktalees charitar samapatam.
 Sat subham sat. 241 (4500) aphjun. (Contd.)**

ਚੌਪਈ

ਸੁਭਟਾਵਤੀ ਨਗਰ ਇਕ ਦਛਿਨ॥ ਛਤ੍ਰ ਕੇਤੁ ਨ੍ਰਿਪ ਰਾਜ ਬਿਚਛਨ॥
 ਰੂਪ ਮੰਜਰੀ ਤਾ ਕੀ ਰਾਨੀ॥ ਸੁੰਦਰ ਸਕਲ ਭਵਨ ਮੈ ਜਾਨੀ॥ ੧॥

Choupaiee

Subhtayati nagar ik dachhin. Chhatar ket nrip raj bichchhan.
 Roop manjri ta ki rani. Sunder sakal bhavan mein jani. (1)

ਅੜਿਲ

ਅਧਿਕ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਕੋ ਰੂਪ ਜਗਤ ਮੈ ਜਾਨਿਯੋ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਚੰਦ੍ਰ ਸੂਰਜ ਕੋ ਮਦਨ ਪਛਾਨਿਯੋ॥
 ਜੋ ਤਰੁਨੀ ਤਾ ਕਹ ਭਰਿ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰਈ॥ ਹੋ ਲੋਗ ਲਾਜ ਕੁਲ ਕਾਠਿ ਸੁ ਸਕਲ ਬਿਸਾਰਈ॥ ੨॥

Aril

Adhik nirpati ko roop jagat mein janiou.
 Inder Chander Suraj kai madan pachhaniyai.
 Jo taruni ta keh bhari nain nihariee.
 Ho log laaj kul kaan so sakal bisariee. (2)

The subject came there for showing their grief (and loss) by typing ribbons on their heads. Then the queen continued to enjoy cohabitation with her paramour to her satisfaction every day. (27)

Here the two hundred and forty-one episode of the King's Minister's dialogue regarding woman's characterization actions from Charitar Pakhyan is completed. All is well.(241-4500)

Couplet

There was a town, called Subhtavati in the South. The Raja of that place, Chhatar ket, was very intelligent and knowledgeable. He had a queen by the name of Roof Manjri, who was considered by all the people as very beautiful. (1)

Aril

The charm of the Raja was also known all over the place, who was considered as a parallel of Indra, Moon, Sun and Kamdev (equal in beauty). Any woman, who would per chance look at his beauty would forget all about her modesty or other family considerations or pride. (2)

ਇਕ ਛਬਿ ਮਾਨ ਮੰਜਰੀ ਦੁਹਿਤਾ ਸਾਹੁ ਕੀ॥
 ਜਾਨੁਕ ਜਗ ਕੇ ਮਾਝ ਪ੍ਰਗਟਿ ਛਬਿ ਮਾਹਿ ਕੀ॥
 ਛਤ੍ਰ ਕੇਤੁ ਰਾਜਾ ਜਬ ਤ੍ਵਨਿ ਨਿਹਾਰਿਯੋ॥
 ਹੋ ਜਾਨੁਕ ਤਾਨਿ ਕਮਾਨ ਮਦਨ ਸਰ ਮਾਰਿਯੋ॥ ੩॥
 Ik chhabhi maan manjari duhita sahu ki.
 Januk jug kai mahj pragat chhabhi mah ki.
 Chhatar ket raja jab tavan nihariou.
 Ho januk tani kaman madan sar mariou. (3)

ਨਿਰਖਿ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਕੋ ਰੂਪ ਮਦਨ ਕੇ ਬਸਿ ਭਈ॥
 ਲੋਕ ਲਾਜ ਕੁਲ ਕਨਿ ਬਿਸਰਿ ਸਭ ਹੀ ਗਈ॥
 ਬਧੀ ਬਿਰਹ ਕੇ ਬਾਨ ਰਹੀ ਬਿਸਮਾਇ ਕੈ॥
 ਹੋ ਜਨੁਕ ਫੂਲ ਪਰ ਭਵਰ ਰਹਿਯ ਉਰਝਾਇ ਕੈ॥ ੪॥
 Nirikh nirpati ko roop madan ke bas bhaiee.
 Lok laaj kul kaan bisar sabh hi gaiee.
 Badhi bireh kai baan rehi bismaie kai .
 Ho januk phul par bhavar rehiou urjhaie kai. (4)

ਪ੍ਰਥਮ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਕੋ ਹੋਰਿ ਪਾਨ ਬਹੁਰੇ ਕਰੈ॥
 ਰਹੈ ਚਖਨ ਕਰਿ ਚਾਰਿ ਨ ਇਤਿ ਉਤ ਕੋ ਟਰੈ॥
 ਆਸਿਕ ਕੀ ਜਯੋ ਠਾਢਿ ਬਹਤੁ ਹੈ ਚਿਰ ਰਹੈ॥
 ਹੋ ਮੋਹ ਭਜੇ ਰਾਜ ਚਿਤ ਮੈ ਯੋ ਕਹੈ॥ ੫॥
 Pratham nirpati ko hour paan boharai karai.
 Rehai chakhan kar char na it ut ko tarai.
 Asik ki jeou thadi bohat havai chir rehai.
 Ho moh bhajai raj chit mein yo kehai. (5)

There was a Shah's daughter, by the name of Chhab Man Manjri. She was looking so graceful as if the beauty of moon had appeared (on the horizon). When she saw the Raja Chhatar Ket, she was completely won over by his love (as if kamdev had shot an arrow of love with a stretched bow). (3)

On seeing the Raja's charm, she became full of sexual desires (under the spell of Kamdev) and forgot all about social restrictions, her modesty or the moral obligations. She was completely overtaken by surprise due to her allurements with his love (being wounded with arrows of separation of the beloved). It seemed as if the black bee was totally mesmerized by the flowers. (4)

"First she would glance at the Raja and then she would gulp something. Having her eyes directed at his eyes, she would not cast them away and would remain standing for long like a lover and was thinking in her mind how to make the Raja have a sexual companionship with her." (5)

ਏਕ ਦਿਵਸ ਨ੍ਰਿਪ ਰਾਜ ਤਵਨਿ ਤ੍ਰਿਯ ਕੋ ਲਹਿਯੋ॥
 ਮੁਹਿ ਉਪਰ ਅਟਕੀ ਤ੍ਰਿਯ ਯੋ ਚਿਤ ਮੈ ਕਹਿਯੋ॥
 ਜੋ ਇਛਾ ਇਹ ਕਰੈ ਸੁ ਪੁਰਨ ਕੀਜਿਯੈ॥
 ਹੋ ਜੋ ਮਾਰੀ ਰਤਿ ਦਾਨ ਤੋ ਸੋਈ ਦੀਜਿਯੋ॥ ੬॥
 Ek divas nrip raj tavan triya kai lehiou.
 Moh upar atik triya yo chit mein kehio.
 Jo ichha eh karai so puran keejiou.
 Ho jo mari rani daan tai soiee deejiai. (6)

ਚੌਪਈ

ਇਹ ਸਬ ਬਾਤ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਪਹਿਚਾਨੀ॥ ਵਾ ਤ੍ਰਿਯ ਸੋ ਨਹਿ ਪ੍ਰਗਟ ਬਖਾਨੀ॥
 ਭੂਪਤਿ ਬਿਨੁ ਅਬਲਾ ਅਕੁਲਾਈ॥ ਏਕ ਸਹਚਰੀ ਤਹਾ ਪਠਾਈ॥ ੭॥

Choupaiee

Eh sabh baat tripat pehchani. Va triya so neh pargat bakhani.
 Bhoopat bin abla aklaiee. Ek sehchari taha pathaiee. (7)

ਹਨ ਬੋਧੇ ਤਵ ਬਿਰਹ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਬਰ॥ ਮੋਰਿ ਬਿਨਤਿ ਸੁਨਿ ਲੇਹੁ ਸ੍ਵਨਿ ਧਰਿ॥
 ਲਪਟਿ ਲਪਟਿ ਮੋ ਸੋ ਰਤਿ ਕਰਿਯੈ॥ ਕਾਮ ਤਪਤਿ ਪਿਯ ਮੇਰ ਨਿਵਰਿਯੈ॥ ੮॥
 Hun bedhai tav bireh tripsat bar. Mor binti sunn leho sarvan dhari.
 Lapat lapat mo sou rati kariyai. Kaam tapat pieu mor nivriyai. (8)

ਜਬ ਇਹ ਭਾਤਿ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਸੁਨਿ ਪਾਈ॥ ਪਤ੍ਰੀ ਤ੍ਰਿਯ ਪ੍ਰਤਿ ਬਹੁਰਿ ਪਠਾਈ॥
 ਜੋ ਤੁ ਪ੍ਰਥਮ ਨਾਥ ਕਹ ਮਾਰੈ॥ ਤਿਹ ਪਾਛੈ ਹੁਹਿ ਸਾਥ ਬਿਹਾਰੈ॥ ੯॥
 Jab eh bhant nirpat sunn paiee. Patri triya prati bohar pathaiee.
 Jo tu pratham nath keh marai. Teh pachhai rueh sath biharai. (9)

ਜੁ ਕਛੁ ਕਹਿਯੋ ਤਿਹ ਨ੍ਰਿਪ ਸਮਝਾਈ॥ ਸੁ ਕਛੁ ਕੁਅਰਿ ਸੋ ਸਖੀ ਜਤਾਈ॥
 ਜੋ ਤੁ ਪ੍ਰਥਮ ਸਾਹੁ ਕਹ ਮਾਰੈ॥ ਤੋ ਰਾਜਾ ਕੇ ਸਾਥ ਬਿਹਾਰੈ॥ ੧੦॥
 Jo kachh kehio teh nrip samjhaiee. So kachh koar se sakhi jataiee.
 Jo tu pratham sahu keh marai. To raja ke sath biharai. (10)

One day the Raja also saw the woman and thought to himself that she was enamored of his love. So he should satisfy all her (sexual desires, whatever she desired from him). If she wanted his company day and night, that even should be given. (6)

Choupaiee

The Raja had understood the whole thing clearly, but did not say it openly to the woman. But without the Raja's presence, the woman was almost mad and sent her lady attendant to him. (7)

She said. "O Raja ! I am pining for your love and suffering the pangs of your separation. please listen to my prayers with full attention. Come and have sexual relationship with me by embracing me closely and O dear ! Satisfy my sexual hunger fully (extinguish my burning desires)." (8)

When the Raja heard about it, then he wrote a letter to her (in which it was mentioned). "If you could kill your spouse first, then only you may have sensuous pleasure with me." (9)

When the Raja explained it fully to the lady attendant, she came back and told to the queen like that, "First you kill the Shah (husband) then you could get wedded to the Raja." (10)

ਦੋਹਰਾ

ਯੋ ਨ੍ਰਿਪ ਬਰ ਮੋ ਸੋ ਕਹਿਯੋ ਪ੍ਰਥਮ ਨਾਥ ਕੋ ਘਾਇ॥
ਬਹੁਰਿ ਹਮਾਰੀ ਨਾਰਿ ਹੈ ਧਾਮ ਬਸਹੁ ਤੁਮ ਆਇ॥ ੧੧॥

Dohar

Yo nrip bar mein so kehio pratham nath ko ghaie.
Bohar hamari naar havai dham basoh tum aie. (11)

ਚੌਪਈ

ਜਬ ਇਹ ਭਾਤਿ ਤਰੁਨਿ ਸੁਨਿ ਪਈ॥ ਚਿਤ ਕੋ ਬਿਖੈ ਇਹੈ ਠਹਰਾਈ॥
ਮੈ ਇਹ ਪ੍ਰਥਮ ਸਾਹ ਕੋ ਮਾਰੋ। ਨ੍ਰਿਪ ਤ੍ਰਿਯ ਹੈ ਸਾਥ ਬਿਹਾਰੋ॥ ੧੨॥

Choupaiee

Jab eh bhant tarun sun paiee. Chit ke bikhai ehai thethraiee.
Mein eh pratham sah ko maro. Nrip triya havai nrip saath biharo. (12)

ਵਾ ਰਾਜਾ ਕੋ ਧਾਮ ਬੁਲਾਇਸਿ॥ ਅਧਿਕ ਮਾਨਿ ਹਿਤ ਭੋਗ ਕਮਾਇਸਿ॥
ਗਹਿ ਦ੍ਰਿੜ ਦੁਹੁ ਮਹਿ ਧਰੈ॥ ਲਪਟਿ ਤਾ ਸੋ ਰਤਿ ਕਰੈ॥ ੧੩॥

Va raja ko dham bulaies. Adhik maan hit bhog kamaies.
Geh drirr dohun jangh meh dharai. Lapat lapat ta sou rati karai. (13)

ਅੜਿਲ

ਰਮਤ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਕੋ ਦੇਖਿ ਸਾਹੁ ਕੁਧਿਤ ਬਯੋ॥
ਗਹਿ ਕਰਿ ਪਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਸਮੁਹਿ ਧਾਵਤ ਭਯੋ॥
ਨਾਗਰਿ ਕੁਅਰ ਅਧਿਕ ਮਨ ਕੋਪ ਬਿਦਾਰਿਯੋ॥
ਹੋ ਗਹਿਰ ਨਦੀ ਕੋ ਮਾਹਿ ਪਕਰਿ ਤਿਹ ਡਾਰਿਯੋ॥ ੧੪॥

Aril

Ramat nirpati ko dekh sahu karodhit bhiou.
Geh kar paan kirpan sameh dhavat bhiou.
Nagari koar adhik man kop bichariou.
Ho gehar madi kai mahai pakar teh dariou. (14)

Couplet

She said.: The Raja has told me like this. first you kill the husband and then you could come to my (house) palace as my wedded wife." (11)

Choupaiee

When the woman heard this, she decided in her mind that she would first kill the Shah and then enjoy sensuous pleasure with the Raja, being his duly wedded wife. (12)

She then called the Raja at her house, and had sexual companionship with him to her heart`s satisfaction. She managed to hold him between her two legs and then had cohabitation with him by clasping him to her bosom. (13)

Aril

The Shah became furious with rage on seeing her having cohabitation with the Raja and taking out his sword stood in front in front of the Raja. The woman felt greatly enraged and holding the Shah strongly, she threw him into a deep river. (14)

ਚੌਪਈ

ਇਹ ਬਿਧਿ ਨਾਰਿ ਸਾਹੁ ਕਹ ਮਾਰਿਯੋ॥ ਆਪੁ ਰੋਇ ਸੁਰ ਉਚ ਪੁਕਾਰਿਯੋ॥
ਦੋ ਦੈ ਮੁੰਡ ਭੂਮ ਪਰ ਮਾਰਿਯੋ। ਲੋਗਨ ਸੋ ਯੋ ਪ੍ਰਗਟ ਉਚਾਰਿਯੋ॥ ੧੫॥

Choupaiee

Eh bidh nari sahu keh mariou. Aap roiai sur uch pukariou.
Dai dai mund bhoom par mariou. Logn sou yo pargat uchariou. (15)

ਫਿਸਲਯੋ ਪਾਵ ਨਦੀ ਪਤਿ ਪਰੇ॥ ਹਾਹਾ ਦੇਵ ਨ ਕਿਨਹੂੰ ਧਰੇ॥
ਤਰੀਯਾ ਹੁਤੇ ਨ ਮਰਤੇ ਬੂਡਿ ਕਰਿ। ਕਹ ਗਤਿ ਕੀਨ ਬਿਲੋਕਹੁ ਮੁਰ ਹਰਿ॥ ੧੬॥

Aphisliou pav nadi pati parai. Haha daiv na kinhun dharai.
Tariya hutai na martai bood kar. Keh gati keen bilokoh mur har. (16)

ਹੋ ਕਿਸਹੂੰ ਫਿਰਿ ਮੁਖ ਨ ਦਿਖੈ ਹੈ॥ ਬੈਠਿ ਇਕਾਤ ਤਪਸਯਾ ਕੋ ਹੈ॥
ਯੋ ਕਹਿ ਜਾਤ ਸਦਨ ਇਕ ਭਈ॥ ਰੈਨਿ ਪਰੇ ਨ੍ਰਿਪ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਗਈ॥ ੧੭॥
Ho kishun phir mukh na dikhai hai. Baith ikant tapasiya kai ho.
Yo keh jaat sadan ik bhaiee. Rain parai nrip kai greh gaiee. (17)

ਦੋਹਰਾ

ਇਹ ਬਿਧਿ ਨ੍ਰਿਪ ਕੇ ਘਰ ਗਈ ਭਵਨ ਕਿਵਾਰ ਚੜਾਇ॥
ਲੋਗ ਲਹੈ ਤਪਸਾ ਕਰੈ ਸਦਨ ਨ ਬਦਨ ਦਿਖਾਇ॥ ੧੮॥

Dohra

Eh bidh nrip kai ghar gaee bhavan kivar charaie.
Log lahai tapasiya karai sadan na badan dikhaie. (18)

ਅੜਿਲ

ਨਿਜ ਨਾਇਕ ਕਹ ਮਾਰਿ ਨ੍ਰਿਪ ਕੇ ਘਰ ਗਈ॥ ਲੋਗ ਲਖੈ ਗ੍ਰਿਹ ਮਾਝ ਤਰੁਨਿ ਇਸਥਿਤ ਭਈ॥
ਕਿਸੁ ਨਾਥ ਕੇ ਸੋਕ ਨ ਬਦਲ ਦਿਖਾਵਈ॥ ਹੋ ਬੈਠੀ ਗ੍ਰਿਹ ਕੇ ਮਾਝ ਗੁਬਿੰਦ ਗੁਨ ਗਾਵਈ॥ ੧੯॥ ੧॥

Aril

Nij naiek keh maar nrip kai ghar gaiee.
Log lakhai greh majh tarun isthit bhaiee.
Kisu nath kou sok na badan dikhaviee.
Ho baithi greh kai majh gobind gun gaviee. (19) (1)

Choupaiee

Thus the woman had killed the Shah and then she cried aloud by wailing and struck her head with the ground and told the people clearly. (15)

'My husband had slipped (into the river) and fallen into the river, "O god ! What? Should he swim, then he would not have drowned. See, what God had done to me." (16)

Now I will not show my face to anyone and would practice penance in a secluded place. Saying this, she went inside the house and at nightfall went to the Raja's place. (17)

Couplet

Thus closing the doors of her house, she had gone to the Raja's palace. people thought she was undergoing penance in her house and was not coming out to show her face. (18)

Aril

Having killed the husband, she had gone to the Raja's palace, people thought, the woman was inside the house and due to the loss of her husband, she was not showing her face to anyone, as she was singing the praises of the Lord by sitting alone at home. (19) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੋ ਬਯਾਲੀਸ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੨੪੨ ॥ ੪੫੧੯ ॥ ਅਫਜ਼ੁ ॥

Iti Sri Charitara pakhyane Tirya Charitarai mantri bhoop
sambadai doi so bialees charitar samapatam.
sat subham sat. 242 (4519) aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਸੁਘਰਵਤੀ ਨਗਰ ਇਕ ਸੋਹੈ ॥ ਸੁਘਰ ਸੈਨ ਰਾਜਾ ਤਹ ਕੋ ਹੈ ॥
ਚਿਤ੍ਰ ਮੰਜਰੀ ਤਾ ਕੀ ਰਾਨੀ ॥ ਜਾਨੁਕ ਛਰਿ ਸਿੰਧੁ ਮਖਿ ਆਨੀ ॥ ੧ ॥

Chouppaiee

Sughravi nagar ik sohai. Sughar Sain raja the ko hai.
Chitar Manjri raja ta ki rani. Januk cheer Sindh mathe ani. (1)

ਦੋਹਰਾ

ਚਾਰਿ ਸਵਤਿ ਤਾ ਕੀ ਰਹੈ ਸੀਸ ਕੀ ਸੋਭ ਸਮਾਨ ॥
ਇੰਦ੍ਰ ਕੇਤ ਤਿਨ ਕੋ ਤਨੁਜ ਤਛਿ ਕੋ ਰੁਪ ਪ੍ਰਮਾਨ ॥ ੨ ॥

Dohra

Chaar savanrh ta ki sobh saman.
Inder ket tin ko tanuj rai kai roop parman. (2)

ਚਿਤ੍ਰ ਮੰਜਰੀ ਬਮ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਏਕ ਗ੍ਰਿਹ ਨਾਹਿ ॥
ਤਾਹਿ ਚਿਤ੍ਰੈ ਚੈਗੁਨ ਚਪੈ ਸੋਚਿ ਪਚੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ੩ ॥
Chitar manjri bam kai putar ek greh nahai.
Tehai chitai chougana chapar soch pachai man mahai. (3)

ਸੋਤਨੀਨ ਕੋ ਸਤ ਸਹਿਤ ਅਤਿ ਪ੍ਰਤਾਪ ਲਖਿ ਨੈਨ ॥
ਬੁਡੀ ਸੋਚ ਸਰ ਮੈ ਰਹੈ ਪ੍ਰਗਟ ਨ ਭਾਖੈ ਬੈਨ ॥ ੪ ॥
Sotnen kou sut Sehai ati partap lakh nain.
Badi soch mein rehai pargat na bhakhai bain. (4)

Here the two hundred and forty-second episode of the King's & Minister's regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is will. (242-4519)

Choupaiee

There was a town of Sughravati and its Raja was Sughar Sain, whose queen was known as Chitar Manjri. She was so beautiful, as if she was taken out by churning chheer ocean. (1)

Couplet

She had four other rival wives, who were equally beautiful like the moon. They had a son, called Indra Ket, who was as glamorous as the sun. (2)

But Chitar Manjri did not have a single son, she was always feeling jealous of the rival-wife's son and was always feeling the anguish in her heart thinking about it. (3)

One seeing the co-wife along with the son, with her own eyes, she was always in a pensive mood, being engrossed in this worry, but would not talk to anyone openly on this subject. (4)

ਚੌਪਈ

ਜਾ ਸੋ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਕੀ ਜਾਨੀ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਰਹਤਸੋਉ ਪਹਿਚਾਨੀ॥
ਤਾ ਸੋ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਉਪਜਾਈ॥ ਹਿਤੁ ਜਾਨਿ ਕਰਿ ਕਰੀ ਬਡਾਈ॥ ੫॥

Choupaiee

Ja sou preet nirpati ki jani. Putar rehat souoo pehchani.
Ta sou adhik preet upjaiee. Hit jaan kar kari badaiee. (5)

ਜਬ ਵਹੁ ਰਾਜ ਕੁਅਰ ਗ੍ਰਿਹ ਆਵੈ॥ ਬਿਖਿ ਭੋਜਨ ਲੈ ਤਾਹਿ ਖਵਾਵੈ॥
ਜਿਸ ਤੇ ਖੋਇ ਤਵਨ ਕੋ ਡਾਰਿਯੋ॥ ਆਪੁ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਸੋ ਜਾਇ ਉਚਾਰਿਯੋ॥ ੬॥

Jab voh raj koar greh avai. Bikh bhoj an lai tahai khavavai.
Jieu tai khoiai tavan kai dariou. Aap nirpati sou jaie uchariou. (6)

ਦੋਹਰਾ

ਗਾੜੇ ਅਮਲੀ ਨ ਹੁਤੋ ਗਾੜ ਰਹੈ ਹਠਵਾਨ॥
ਸੋਵੀ ਬੋ ਤ੍ਰਿਯ ਕਹਤ ਲੈ ਪਲ ਮੈ ਤਹੇ ਪਰਾਨ॥ ੭॥

Dohra

Garro amli na huto garr rehai hathvan.
Sophi tho triya rehat lou pal mein tajai pran. (7)

ਚੌਪਈ

ਤਿਰਯ ਚਿਤ ਅਧਿਕ ਸੋਕ ਕਰਿ ਭਾਰੋ॥ ਉਠਤ ਗਿਰਤ ਪਤਿ ਭੜੇ ਉਚਾਰੋ॥
ਥਰਥਰ ਕਰਤ ਕਹੈ ਨਹਿ ਆਵੈ॥ ਤਉ ਬਚਨ ਤੁਤਰਾਤ ਸੁਨਾਵੈ॥ ੮॥

Choupaiee

Triye chit adhik sok kar bharo. Uthat girat pati bhaie ucharo.
Tharthar karat kehai neh avai. Touoo bachan tutrat sunavai. (8)

ਕਹੋ ਤੁ ਨ੍ਰਿਪ ਇਕ ਬੈਨ ਸੁਨਾਉ॥ ਰਾਜ ਨਸਟ ਤੇ ਅਧਿਕ ਡਰਾਉ॥
ਭਾਨ ਛਟਾ ਤਵ ਸੁਤ ਬਿਖਿ ਦਯਾਈ॥ ਤਾ ਤੋ ਮੈ ਧਾਵਤ ਹਯਾ ਆਈ॥ ੯॥

Kaho ta nrip ik bain sunaouoo. Raj nasat te adhik draouoo.
Bhan chhata tai sut bikho diyaiee. Ta te mein dhavat hua aiee. (9)

Choupaiee

The woman, with whom the Raja used to have greater love was seen without a son. So he showed greater affection for her and praised her considering himself as her well-wisher. (5)

When that prince came to the house, he was fed with a great feast (with poison) she killed that prince and then went to the Raja and said to him. (6)

Couplet

That prince was not a drug-addict, who could consume the drug and bear its effect. The woman said that he was tea-totlar, so he could not stand it and died in a moment. (7)

Choupaiee

The deceitful woman then told the Raja, feeling a great sorrow and grief on his death and rolling down she approached the spouse, saying, she was trembling (with shock) and could not even speak, so she was speaking with incoherent words. (8)

She told the Raja, "O dear Raja ! If you permit me, I will tell you something about one co-wife, as I am worried about the kingdom going to dogs. Bhan Chhata had given poison to your son as such I had come rushing to this place." (9)

ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਨ ਤਿਹ ਕਹਿ ਦੀਜੈ॥ ਨਿਜੁ ਸੁਤ ਕੀ ਰਛਾਉ ਕੀਜੈ॥
ਜੋ ਸੁਨਿ ਭਾਨ ਛਟਾ ਇਹ ਜਾਵੈ॥ ਚਿਤ ਕੇ ਹਿਤ ਹਮ ਸੋ ਬਿਸਰਵੈ॥ ੧੦॥
Mero naam na teh keh deejai. Nij sut ki rachhaouoo keejai.
Jou sun bhan chhata eh javai. Chit kou hit hum sou bisravai. (10)

ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਉਠਿ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਸਿਧਰਾ॥ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੂਤ ਛਿਤ ਪਰਿਯੋ ਨਿਹਾਰਾ॥
ਰੋਵੈ ਲਾਗ ਅਧਿਕ ਦੁਖ ਪਾਇਸਿ॥ ਦੋ ਦੋ ਪਾਗ ਧਰਨਿ ਪਟਕਾਇਸਿ॥ ੧੧॥
Sunat bachan uth nirpati sidhar. Mirtak poot chhit pariou nihara.
Rovai laag adhik dukh paiee. Dai dai pag dharan patkaiee. (11)

ਦੋਹਰਾ

ਸੂਰ ਨ ਥੋ ਕੈਫੀ ਥੋ ਜਿਯਤ ਰਹੈ ਐਨਾਇ॥
ਭਖਮ ਸੁਮ ਸੋਫੀ ਮਰਿਯੋ ਬਿਖਹਿ ਨ ਸਕਿਯੋ ਪਚਾਇ॥ ੧੨॥

Dohra

Soor na tho kaif tho jiyat rehai aithaie.
Bhakhat soom sofi mariou bikheh na sakiou pachaie. (12)

ਤਬ ਰਾਜਾ ਗਹਿ ਕੋਸ ਤੇ ਰਾਨੀ ਲਈ ਮੰਗਾਇ॥
ਸਾਚੁ ਝੂਠ ਸਮਝਿਯੋ ਨ ਕਛੁ ਜਮ ਪੁਰ ਦਈ ਪਠਾਇ॥ ੧੩॥
Tab raja geh kos tai rani laiee mangaie.
Sach jhooth samjhiou na kachh jan pur daiee pathaie. (13)

ਸੁਤ ਮਾਰਿਯੋ ਸਾਵਤਿਹ ਸਹਿਤ ਨ੍ਰਿਪ ਸੋ ਕਿਯਾ ਸੁਧਾਰ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਸਨ ਲਹਿ ਨ ਸਕੈ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰ ਅਪਾਰ॥ ੧੪॥
Sut mariou savteh sehat nrip so kiya sudhar.
Brahm bisan leh na sakai triya charitar apar. (14)

Do not mention my name to her and try to save your son. If Bhan chhata would hear these words, then she would not have any regard (love) for me in her mind. (10)

On hearing the queen's words, the Raja left the place and saw his dead son lying on the ground. He started crying, being in great sorrowful mood and was throwing his turban on the ground with a sound. (11)

Couplet

Neither he was a warrior, nor a drug-addict so that he could stand it and live longer. The noble son died immediately on having the food and could not bear the poison of the drug. (12)

Then the Raja sent for the queen by holding her (with) from her hair. Without realizing or knowing the actual facts, he dispatched her to the heavens (killed her). (13)

The queen thus killed the son along with the co-wife and developed love of the Raja. Even (gods) Brahma and Vishnu had not been able to gauge the depth of woman's mind. (14)

ਰਾਨੀ ਬਾਚ

ਰਾਜ ਨਸਟ ਤੇ ਮੈ ਡਰੀ ਸੁਨੁ ਮੇਰੈ ਪੁਰਹੂਤ॥
ਕਹਾ ਭਯੋ ਜੋ ਸਵਤਿ ਕੋ ਤਉ ਤਿਹਾਰੋ ਪੂਤ॥ ੧੫॥

Rani baach

Raj nasat te mein dari sunn merai purhoot.
Kaha bhiau jou savtai ko touoo tiharo poot. (15)

ਚੌਪਈ

ਜਬ ਇਹ ਭਾਤਿ ਰਾਵ ਪਾਵਾ॥ ਤਾ ਕੋ ਸਤਿਵੰਤੀ ਠਹਿਰਾਵਾ॥
ਤਾ ਸੋ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਉਪਜਾਇਸਿ॥ ਔਰ ਤ੍ਰਿਯਹਿ ਸਭ ਕੋ ਬਿਸਰਾਇਸਿ॥ ੧੬॥ ੧॥

Choupaiee

Jab eh bhant rav sunn pava. Ta kou satvanti thehrava.
Ta sou adhik preet upjaies. Aur triya sabh ko bisraies. (16) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯ ਚਰਿਤ੍ਰੋ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੋ ਤੇਤਾਲੀਸ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ॥ ੨੪੩॥ ੪੫੩੫॥

Iti Sri Charitara pakhyane Tirya Charitarai mantri bhoop
sambadai doi so taitalees charitar samapatam.
Sat Subham sat. 243 (4535) aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਪਦਮ ਸਿੰਘ ਇਕ ਰਾਜਾ ਇਕ ਸੁਭ ਮੀਤ॥ ਦੁਰਨਜਾਤ ਦੁਖ ਹਰਨ ਬਿਕਟ ਅਤਿ॥
ਬਿਕ੍ਰਮ ਕੁਅਰਿ ਤਵਨ ਕੀ ਨਾਰੀ॥ ਬਿਧਿ ਸੁਨਾਰ ਸਾਚੇ ਜਨੁ ਢਾਰੀ॥ ੧॥

Choupaiee

Padam Singh Raja ik subh mati. Duranjant dukh haran bikat ati.
Bikram koar tavan ki nari. Bidh sunar sanchai jan dhari. (1)

ਸੁੰਭ ਕਰਨ ਤਾ ਕੋ ਸੁਤ ਅਤਿ ਬਲ॥ ਅਰਿ ਅਨੇਕ ਜੀਤ ਜਿਹ ਦਲਿ ਮੀਲ॥
ਅਪਮਾਨ ਤਿਹ ਰੂਪ ਕਹਤ ਜਗ॥ ਨਿਰਖਿ ਨਾਰਿ ਚੈ ਰਹਤ ਬਕਿਤ ਮਗ॥ ੨॥

Sumbh karan ta ko sut ati bal. Ari anek jeetai jeh dal mal.
Aparman teh roop kehat jug. Nirakh nari havai rehat thakit mug. (2)

Rani baach

The queen said, "O my spouse like the god Indra, listen to me. I got worried about the loss (destruction) of the kingdom. So what if he were the son of the co-wife ; after all he was your son only. (15)

Choupaie

When the Raja heard these words, then he thought (took) her to be a virtuous woman of glory. He (Raja) developed greater love for her and forgot all other queens from the heart. (16) (1)

Here the two hundred and forty-third episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyani is completed. All is well. (243-4535)

Choupaiee

There was a great Raja Padam Singh of a virtuous nature, who was keen to finish all the devil minded persons, the friendly towards the subjects, with intention to help them removing their affections, and was (otherwise) terrible. His wife was called Bikram Koer. It seemed, the Lord-goldsmith had moulded her in a mould Himself. (1)

Shumbh Karan was a powerful son of the Raja, who had crushed many enemies and won them over with power. All the people had called him to be very charming. The women, on seeing him, would not get tired by watching him (for long hours). (2)

ਜਾਤ ਜਿਤੈ ਰਿਤੁ ਪਤਿ ਜਿਮਿ ਭਯੋ॥ ਹੈ ਉਜਾਰਿ ਪਾਛੇ ਬਨ ਗਯੋ॥
ਪੁਰ ਜਨ ਚਲਹਿ ਸੰਗਿ ਉਠਿ ਸਬ ਹੀ॥ ਜਾਨੁਕ ਬਸੇ ਨਾਹਿ ਪੁਰ ਕਬ ਹੀ॥ ੩॥

Jat jitai rit pati jim bhiou. Havai ujar pachhai ban geyo.
Pur jan chaleh sung uthi sab hi Janak basai nahai pur kab hi. (3)

ਜਿਤ ਜਿਤ ਜਾਤ ਕੁਅਰ ਮਗ ਭਾਯੋ॥ ਜਾਨੁਕ ਬਰਖਿ ਕ੍ਰਿਪਾਬੁਦ ਗਯੋ॥
ਲੋਗਨ ਨੈਨ ਲਗੇ ਤਿਹ ਬਾਟੈ॥ ਜਾਨੁਕ ਬਿਸਿਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਹਿ ਚਾਟੈ॥ ੪॥
Jit jit jaat koer mug bhiou. Janak barakh kirpa budh geyo.
Logan nain lagai te batai. Janak bisikh amrit keh chatai. (4)

ਦੋਹਰਾ

ਜਿਹ ਜਿਹ ਮਾਰਗ ਕੇ ਬਿਖੈ ਜਾਤ ਕੁਅਰ ਚਲਿ ਸੋਇ॥
ਨੈਨ ਰੰਗੀਲੇ ਸਭਨ ਕੇ ਭੂਮ ਛਬੀਲੀ ਹੋਇ॥ ੫॥

Dohra

Jeh jeh marag kai bikhai jaat koer chal soiai.
Nain rangile sabhan kai bhoom chhabili hoiai. (5)

ਚੌਪਈ

ਬ੍ਰਿਖ ਪੁਜ ਨਗਰ ਸਾਹ ਇਕ ਤਾ ਕੇ॥ ਨਾਗਰਿ ਕੁਅਰਿ ਨਾਰਿ ਗ੍ਰਿਹ ਜਾ ਕੇ॥
ਨਾਗਰਿ ਮਤੀ ਸੁਤਾ ਤਿਹ ਸੋਹੈ॥ ਨਗਰਨਿ ਕੇ ਨਗਰਕ ਕਹ ਮੋਹੈ॥ ੬॥

Choupaiee

Brikh dhuj nagar sah ik ta kai. Nagar koer naar greh jai kai.
Nagar mati suta teh sohai. Nagran kai nagrak keh mohai. (6)

ਤਿਨ ਵਹੁ ਕੁਅਰ ਦਿਰਗਨ ਲਹਿ ਪਾਵਾ॥ ਛੋਰਿ ਲਾਜ ਕਹ ਨੇਹੁ ਲਗਾਵਾ॥
ਮਨ ਮੈ ਅਧਿਕ ਮਤ ਹੈ ਝੂਲੀ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੀ ਸਭ ਸੁਧਿ ਭੂਲੀ॥ ੭॥
Tin voh koar drigan leh pava Chhor laaj keh neho lagava.
Man mein adhik mat havai jhuli Maat pita ki saabh sudh bhuli. (7)

Wherever he would go it was Basant, the spring season and after he would leave the place, it would become desolate. All the residents of the town would accompany him. It would appear that they had never stayed in the town. (3)

Whichever path the prince would follow, it would seem was having a shower of his benevolence. The people's eyes were glued on the route, where he was to pass. It seemed as if the arrow (of his eyes) were licking nectar of his glance. (4)

Couplet

whichever route was followed by the prince, all eyes (glancing at him) would get refreshed and the land would become beautiful with greenery. (5)

Choupaiee

There lived a Shah by the name of Brikh Dhan in that town, who had a wife called Nagar Koer. His daughter, Nagar Mati was also looking glamorous there, who had enamoured all the residents (youths) of the town. (6)

That girl happened to see that prince with her own eyes and got allured by his charm forgetting all her modesty of moral values. She started dancing around in her love for him and forgot about the presence of her mother or father even. (7)

ਜਵਨ ਮਾਰਗ ਨਿਪ ਸੁਤ ਚਲਿ ਆਵੈ॥ ਤਹੀ ਕੁਅਰਿ ਸਖਿਯਨ ਜੁਤ ਗਾਵੈ॥
ਚਾਰੁ ਚਾਰੁ ਕਹਿ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰੈ॥ ਨੈਨ ਸੈਨ ਦੋ ਹਸੈ ਹਕਾਰੈ॥ ੮॥

Javan marag nrip sut chal avai. Tehi koari sakhiyan jut gavai.
Char char keh nain niharai. Nain sain dai hassai hakarai. (8)

ਦੋਹਰਾ

ਇਸਕ ਮੁਸਕ ਖਾਸੀ ਖੁਰਕ ਛਿਪਤ ਛਪਾਏ ਨਾਹਿ॥
ਅੰਤ ਪ੍ਰਗਤ ਹੈ ਜਗ ਰਹਿਹ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਕਲ ਕੇ ਮਾਹਿ॥ ੯॥

Dohra

Isak musak khasi khurak chhipat chhipaie nahai.
Ant pragat havai jug reheih srist sakal kai mahai. (9)

ਚੌਪਈ

ਪ੍ਰਚੁਰ ਬਾਤ ਇਕ ਭਈ ਨਗਰ ਮੈ। ਚਲਤ ਚਲਤ ਸੁ ਗਈ ਤਿਹ ਘਰ ਮੈ॥
ਤਹ ਤੇ ਹਟਕਿ ਮਾਤ ਪਿਤੁ ਰਾਖੀ। ਕਟੁ ਕਟੁ ਬਾਤ ਬਦਨ ਤੇ ਭਾਖੀ॥ ੧੦॥

Choupaiee

Parchur baat eh bhaie nagar mein. Chalat chalat so gaiee teh ghar mein.
Teh tai hatak maat pit rakhi. Kat kat baat badan tai bhakhi. (10)

ਰਾਖਿਹ ਹਟਕ ਜਾਨਿ ਨਹਿ ਦੇਹੀ। ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਸੋ ਰਛ ਕਰੇਹੀ॥
ਤਾ ਤੋ ਤਰੁਨਿ ਅਧਿਕ ਦੁਖ ਪਾਵੈ॥ ਰੋਵਤ ਹੀ ਦਿਨ ਰੈਨਿ ਗਵਾਵੈ॥ ੧੧॥

Rakheh hatak jaan neh dehi. Bhant bhant so rachh karaihi.
Ta ta tarun adhik dukh pavai. Rovat hi din raen gavavai. (11)

ਸੋਰਠਾ

ਅਰੀ ਬਰੀ ਯਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਿਸੁ ਦਿਨ ਹੋਤ ਖਰੀ ਖਰੀ॥
ਜਲ ਮਛਰੀ ਕੀ ਰੀਤਿ ਪੀਯਿ ਪਾਨਿ ਬਿਛੁ ਮਰਤ॥ ੧੨॥

Sortha

Ari bari yeh preet nis din hot khari khari.
Jal machri ki reet piye pani bichhrai marat. (12)

Whichever route was followed by the prince, she would start singing along with her friends on glancing him. They were watching him with their beautiful eyes and with their glances without talk enjoyed with laughter among themselves. (8)

Couplet

Love, Scent, Cough and Itch cannot be hidden even if one tries to do so. These things are always known to the whole world. (9)

Choupaiee

This news spread over the whole town and finally it reached her house also. So the parents stopped her there and spoke some uncouth and bitter words to her. (10)

So they would not let her go out, and tried to stop her by various means. Thus the princess was feeling greatly pained and would spend the day and night in wailing and crying. (11)

Sortha

But this ruthless love goes on increasing in intensity, as it is like the love of fish and water and the fish dies, if separated from water. (12)

ਦੋਹਰਾ

ਜੋ ਬਨਿਤਾ ਬਿਰਹਿਨ ਭਈ ਪੰਥ ਬਿਰਹ ਕੋ ਲੋਹਿ॥
ਪਲਕ ਬਿਖੈ ਪਿਯ ਕੇ ਨਿਮਿਤ ਪ੍ਰਾਨ ਚਟਕ ਦੈ ਦੇਹਿ॥ ੧੩॥

Dohra

Jo banita birhin bhaiee panth bireh kai lohai.
Palak bikhai piye ke nimit pran chatak dai dohi. (13)

ਭੁਜੰਗ ਛੰਦ

ਲਿਖੀ ਪ੍ਰੇਮ ਪਤ੍ਰੀ ਸਖੀ ਬੋਲ ਆਛੀ॥ ਲਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਲਾ ਭਏ ਰਾਮ ਸਾਛੀ॥
ਕਹਿਯੋ ਆਜੁ ਸੋ ਮੈ ਨ ਤੋ ਕੈ ਨਿਹਾਰੈ॥ ਘਰੀ ਏਕ ਮੈ ਵਾਰਿ ਪ੍ਰਾਨਾਨਿ ਡਾਰੈ॥ ੧੪॥

Bhujang Chhand

Likhi prem patri sakhi bol achhi. Lagi preet lala bhaie ram sachhi.
Kahiou aaj jo mein na ta kou niharai.
Ghari ek mein vaar pranan darai. (14)

ਕਰੋ ਬਾਲ ਬੋਲੰਬ ਨ ਆਜੁ ਐਯੈ॥ ਇਹਾ ਤੇ ਮੁਝੈ ਕਾਢਿ ਲੈ ਸੰਗ ਜੈਯੈ॥
ਕਬੋ ਮਾਨੁ ਮਾਨੀ ਕਹਾ ਮਾਨ ਕੀਜੈ॥ ਮਹਾਰਾਜ ਪ੍ਰਾਨਾਨ ਕੋ ਦਾਨ ਦੀਜੈ॥ ੧੫॥
kare bal bolumb na aaj aieyai. Eha tai mujhai kadh lasi sung jaiyai.
Kabai maan maani kaha maan keejai.
Maharaj pranan ko daan deejai. (15)

ਰਚੀ ਬਾਲ ਲਾਲਾ ਸਭੈ ਰੂਪ ਤੇਰੇ॥ ਮਿਲੈ ਆਜੁ ਮੋ ਕੋ ਸੁਨੋ ਪ੍ਰਾਨ ਮੇਰੇ॥
ਕਹਾ ਮਾਨ ਮਾਤੇ ਫਿਰੋ ਐਠ ਐਠੇ॥ ਲਯੋ ਚੋਰਿ ਮੇਰੇ ਕਹਾ ਚਿਤ ਬੈਠੇ॥ ੧੬॥
Rachi lal lala sabhai roop terai. Miliou aaj mo kou surmo pran merai.
Kaha maan matai phiro aith aithai.
Leyo chori merai kaha chit baithai. (16)

ਕਰੋ ਹਾਰ ਸਿੰਗਾਰ ਬਾਗੋ ਬਨਾਵੈ॥ ਕੀਏ ਚਿਤ ਮੈ ਚੋਪਿ ਬੀਰੀ ਚਬਾਵੈ॥
ਉਠੇ ਬੇਗਿ ਬੈਠੇ ਕਹਾ ਪ੍ਰਾਨ ਮੇਰੇ॥ ਚਲੋ ਕੁੰਜ ਮੇਰੇ ਲਗੈ ਨੈਨ ਤੇਰੇ॥ ੧੭॥
Karo haar singar bagou banavou. Keeai chit mein chop beri chabavai.
Utho beig baithai kaha pran merai. Chalo kunj merai lagai nain terai. (17)

Couplet

When a woman being separated, follows the path of separation (from beloved) then she could give up her life in a moment for the love of her beloved. (13)

Bhujang Chhand

She called a clever girl friend (attendant) and wrote a love letter. "O dear ! The Lord is my witness, that I am attached to you with great love (I have developed love for you) Moreover, if I do not have a glance of your lovely face to-day, then I will sacrifice my life in a moment." (14)

"O Raja ! Come to-day and take me out from here to-day itself along with you O Proud darling ! Agree to my request at least sometime. O Master ! Save life to-day (by giving me lease of life) (15)

"O darling ! This woman has got enamoured by your charming beauty. O my beloved, dearer than my life ! Come and meet me to-day. O full of pride (Raja) ! Why do you move around in great egoism and pride ? Having (stolen my heart) kindled your love in my heart, where are you hiding now ?" (16)

"Get yourself bedecked with beauty aids, wearing nice clothes, and have a betel nut in your mouth with great joy. O dearest Love ! Get up soon. Where are you waiting ? My eyes are pining for your glance, come and show yourself up in the corners of my eyes (with your glance)." (17)

ਦੋਹਰਾ

ਬਚਨ ਬਿਕਾਨੇ ਕੁੰਅਰਿ ਕੇ ਕਹੈ ਕੁਅਰ ਕੇ ਸੰਗ॥
ਏਕ ਨ ਮਾਨੀ ਮੰਦ ਮਤੀ ਰਸ ਕੇ ਉਮਗਿ ਤਰੰਗ॥ ੧੮॥

Dohra

Bachan bikanai koer kai kahai koer kai sung.
Ek na mani mand mati ras kai umag tarang. (18)

ਚੌਪਈ

ਨਾਹਿ ਨਾਹਿ ਮਤਿ ਮੰਦ ਉਚਰੀ। ਭਲੀ ਬੁਰੀ ਜੜ ਕਛੁ ਨ ਬਿਚਾਰੀ॥
ਬਚਨ ਮਾਨਿ ਗ੍ਰਿਹ ਤਾਹਿ ਨ ਗਯੋ। ਸਾਹੁ ਸੁਤਾ ਕਹੁ ਭਜਤ ਨ ਭਯੋ॥ ੧੯॥

Choupaiee

Nahai nahai mati mand uchari. Bhali buri jarr kachh na bichari.
Bachan maan greh tahai na geyo. Sah suta koh bhajat na bhiou. (19)

ਕਬਿਯੋ ਬਾਚ

ਅਭਿਲ

ਕਾਮਾਤੁਰ ਹੈ ਜੁ ਤਾਹਿ ਨ ਰਾਵਈ॥
ਘੋਰ ਨਰਕ ਮਹਿ ਪਰੈ ਜੁ ਤਾਹਿ ਨ ਰਾਵਈ॥
ਜੋ ਪਰ ਤ੍ਰਿਯ ਪਰ ਸੋਜ ਭਜਤ ਹੋ ਜਾਇ ਕਰਿ॥
ਹੋ ਪਾਪ ਕੁੰਡ ਕੇ ਮਾਹਿ ਪਰਤ ਸੋ ਧਾਇ ਕਰਿ॥ ੨੦॥

Kabiou baach

Aril

Kamatur havai jo triya purkh prati aviee.
Ghor narak meh parai jo tahai na raviee.
Jo par triya par sej bhajat hai jaie kari.
Ho paap kund kai mahai parat so dhaie kar. (20)

Couplet

These words of great love (of her sacrifice) from the princess were conveyed to the prince, but that fool did not agree to her request, though his love (for the princess) was also showing up like waves in his heart. (18)

Choupaiee

That fool continued to say 'No' to her requests. That foolish person did not think of any good or bad results out of his negation. So he did not go to her house and no sexual relationship with her that day. (19)

The poet has said,

Aril

If a woman were to meet a man with sexual desires, and she is not (satisfied) given her sensuous pleasure, then that is thrown into a dreadful hell. If he were to go to another man's wife in her house and then enjoys cohabitation with her, then also he suffers through the pangs of sin (and thrown into hell). (20)

ਨਾਹਿ ਨਾਹਿ ਪੁਨਿ ਕੁਅਰ ਐਸ ਉਚਰਤੋ ਭਯੋ॥
 ਬਨਿ ਤਨਿ ਸਜਿਨ ਸਿੰਗਾਰ ਤਰੁਨਿ ਕਰ ਗ੍ਰਿਹ ਗਯੋ॥
 ਬਾਲ ਅਧਿਕ ਰਿਸ ਭਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਬਿਚਾਰਿਯੋ॥
 ਹੋ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੋ ਸਹਿਤ ਮਿਤ੍ਰ ਹਨਿ ਡਾਰਿਯੋ॥ ੨੧॥

Nahai nahai pun koer ais uchrat bhiau.
 Ban tan sajan singar tarun kar greh giyo.
 Bal adhik ris bhari charitar bichariou.
 Ho maat pita kai sehat mitar han dariou. (21)

ਕਬਿਯੋ ਬਾਚ

ਦੋਹਰਾ

ਕਾਮਾਤੁਰ ਹੂੰ ਜੋ ਤਰੁਨਿ ਮੁਹਿ ਭਜਿ ਕਹੈ ਬਨਾਇ॥
 ਤਾਹਿ ਭਜੈ ਜੋ ਨਾਹਿ ਜਨ ਨਰਕ ਪਰੈ ਪੁਨਿ ਜਾਇ॥ ੨੨॥

Kabiou Baach

Dohra

Kamatur hovai jo tarun mohai bhaj kahai banie.
 Tahai bhaji jo nahai jan narak parai pun jaie. (22)

ਅੜਿਲ

ਕੁਅਰਿ ਕਟਾਰੀ ਕਾਢਿ ਸੁ ਕਰ ਭੀਤਰ ਲਈ॥
 ਪਿਤੁ ਕੇ ਉਰ ਹਨਿ ਕਾਢਿ ਮਾਤ ਕੇ ਉਰ ਦਈ॥
 ਖੰਡ ਖੰਡ ਨਿਜ ਪਾਨ ਪਿਤਾ ਕੇ ਕਟਿ ਕਰਿ॥
 ਹੋ ਭੀਤਿ ਕੁਅਰ ਕੇ ਤੀਰ ਜਾਤ ਕੀ ਗਾਡ ਕਰਿ॥ ੨੩॥

Aril

Koari katari kadh so bar bheetar laiee.
 Pit kai aur han kadh maat kai ur daiee.
 Khand khand nij paan pita kai kot kar.
 Ho bheet koer kai teer jaat ko gaad kar. (23)

But that prince continued to reply in the negative (to her requests), but duly bedecked with ornamental dress he went to the woman's house. Then the woman, full of rage, thought of a witchcraft, and killed her mother, father along with the paramour. (21)

**The Poet further says
Couplet**

"If a woman, full of sexual desires, were to say, "have cohabitation with me, then the person who does not satisfy her sexual desires also falls into the depths of hell." (22)

Aril

The princess took out a dagger in her hands and stabbed her father with it and taking it out from there, she pierced the dagger into mother's chest and then cut herself her father's body into many pieces. Burying them under a wall, then she went to the prince. (23)

ਪਹਿਰ ਭਗੋਹੇ ਬਸਤ੍ਰ ਜਾਤ ਨ੍ਰਿਪ ਪੈ ਭਈ॥
 ਸੁਤ ਕੀ ਇਹ ਬਿਧਿ ਭਾਖ ਤਿਹ ਤਿਤੁ ਦਈ॥
 ਰਾਇ ਪੂਤ ਤਵ ਮੇਰਿ ਨਿਰਖਿ ਛਬਿ ਲੁਭਧਿਯੋ॥
 ਹੋ ਤਾ ਤੇ ਮੋਰੋ ਤਾਤ ਬਾਧਿ ਕਿਯੋ॥ ੨੪॥

Pehar bhagohai bastar jaat nrip pai bhaiee.
 Sut ki eh bidh bhakh teh tit daiee.
 Raie poot tav mor nirakh chhab.
 Ho ta mero tat badh kar badh kiou. (24)

ਖੰਡ ਖੰਡ ਕਰਿ ਗਾਡਿ ਭੀਤਿ ਤਰ ਰਾਖਿਯੈ॥
 ਬਚਨ ਅਚਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਨ੍ਰਿਪ ਸੌ ਭਾਖਿਯੈ॥
 ਰਾਇ ਨਯਾਇ ਕਰਿ ਚਲਿ ਕੇ ਆਪਿ ਨਿਹਾਰਿਯੈ॥
 ਹੋ ਨਿਕਸੇ ਹਨਿਯੈ ਯਾਹਿ ਨ ਮੋਹਿ ਸੰਘਾਰਿਯੈ॥ ੨੫॥
 Khand khand kar gaad bhat tar rakhiau.
 Bachan achanak eh bidh nrip sou bhakhiau.
 Raie niyaie kar chal kai aap nihariou.
 Ho nikas haniyai yahai na mohai sanghariyai. (25)

ਦੋਹਰਾ

ਪਤਿ ਮਾਰੇ ਕੀ ਜਬ ਸੁਨੀ ਮੋਰਿ ਮਾਤ ਧੁੰਨਿ ਕਾਨ॥
 ਮਾਰਿ ਮਰੀ ਜਮਧਰ ਤਬੈ ਸੁਰਪੁਰ ਕੀਅਸਿ ਪਯਾਨ॥ ੨੬॥

Dohra

Pati marai ki jab suni mori maat dhun kaan.
 Maar mari jamdhar tabai surpur kious piyan. (26)

ਸੁਨਿ ਰਾਜਾ ਐਸੇ ਬਚਨ ਬਯਾਕੁਲ ਉਠਿਯੋ ਰਿਸਾਇ॥
 ਭੀਤ ਤਰੇ ਤੇ ਸਾਹੁ ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨਿਕਾਸਿਯੋ ਜਾਇ॥ ੨੭॥
 Sun raj aisai bachan bikul uthaou risaie.
 Bheet tarai tai saho ko mirtak nikasiou jaie. (27)

Then she dressed herself in scarlet colored clothes and went to the Raja and told him his son`s story in this manner. O Raja ! seeing my beautiful body. your son has been allured, and thus he had killed my father by tying him up. (24)

Then he has Kept (buried) his body, after cutting it into pieces, underneath a wall, then she told the Raja in manner. "O Raja ! please give me justice. Come and see for yourself. If you find my father`s body there, then you should kill him (your son) else you may kill me instead." (25)

Couplet

When my mother heard about the death of my father with her own ears, she stabbed herself with a sword and has died. (26)

The Raja became mad on hearing all this and got up in rage and removed the body of the Shah from underneath the wall. (27)

ਚੌਪਈ

ਟੁਕ ਬਿਲੋਕਿ ਚਕਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਰਹਿਯੋ॥ ਸਾਚੁ ਭਯੋ ਜੋ ਮੁਹਿ ਇਨ ਕਹਿਯੋ॥
ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਨ ਕਛੁ ਬਿਚਾਰਿਯੋ॥ ਸੁਤ ਕੋ ਪਕਰਿ ਕਾਟਿ ਸਿਰ ਡਾਰਿਯੋ॥ ੨੮॥

Choupaiee

Tuk bilok chakrit havai rehiou. Sach bhiou jo mohai in kehiou.
Bhed abhed na kachhu bichariou. Sut kou pakar kaat sir dariou. (28)

ਅੜਿਲ

ਪ੍ਰਥਮ ਮਾਤ ਪਿਤੁ ਮਾਰਿ ਬਹੁਰਿ ਨਿਜੁ ਮੀਤ ਸੰਘਾਰਿਯੋ॥
ਛਲਿਯੋ ਮੁੜ ਮਤਿ ਰਾਇ ਜਵਨ ਨਹਿ ਨਯਾਏ ਬਿਚਾਰਿਯੋ॥
ਸੁਨੀ ਨ ਐਸੀ ਕਾਨ ਕਹੂੰ ਆਗੇ ਨਹਿ ਹੋਈ॥
ਹੋ ਤ੍ਰਿਯ ਚਰਿਤ੍ਰੁ ਕੀ ਬਾਤ ਜਗਤ ਜਾਨਤ ਨਹਿ ਕੋਈ॥ ੨੯॥ ੧॥

Aril

Pratham maat pit maar bohar nij meet sanghariou.
Chhaliou moor mat rai javan niyaie bichariou.
Suni na aisi kaan kahun agai neh hoiee.
Ho triya charitar baat jagat janat neh koiee. (29) (1)

**Iti Sri Charitar pakhyane triya charitar mantri bhoop
sambadai doi so choalees charitar samaptam.
Sat subham sat. 244 (4564) aphjun. (Contd.)**

ਚੌਪਈ

ਪ੍ਰਾਚੀ ਦਿਸਾ ਪ੍ਰਗਟ ਇਕ ਨਗਰੀ॥ ਖੰਭਾਵਿਤ ਸਭ ਜਗਤ ਉਜਗਰੀ॥
ਰੂਪ ਸੈਨ ਰਾਜਾ ਤਹ ਕੇਰਾ॥ ਜਾ ਕੈ ਦੁਸਟ ਨ ਬਾਚਾ ਮੇਰਾ॥

Choupaiee

Prachi disa pargat ij nagri. Khambhavat sabh jagat ujugari.
Roop sain raja teh kera. Ja kai dusat na baacha mera. (1)

ਮਦਨ ਮੰਜਰੀ ਨਾਰੀ ਤਵਨ ਕੀ॥ ਸਸਿ ਕੀ ਸੀ ਛਬਿ ਲਗਤਿ ਜਵਨ ਕੀ॥
ਮ੍ਰਿਗ ਕੇ ਨੈਨ ਦੋਊ ਹਰਿ ਲੀਨੈ॥ ਸੁਕ ਨਾਸਾ ਕੋਕਿਲ ਬਚ ਦੀਨੈ॥ ੨॥
Madan manjri naar tavan ki. Sas ki si chhab lagat javan ki.
Mrig kai nain douoo har leeno. Suk nasa kokil bach deeno. (2)

Choupaiee

"He got shocked on seeing the dead body of the Shah, being cut into pieces, whatever she had told me was perfectly true. He did not bother to get at the secret of all this happening and holding son, beheaded him immediately."
(28)

Aril

So first she had killed mother and father and then got the paramour also killed and then deceived the foolish Raja also , who did not reason out correctly. This sort of happening has not been heard of before, nor it will happen again in future. No one knows the mind of the woman in the whole world. (29) (1)

Here the two hundred and forty-fourth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (244-4564) (Contd.)

Choupaiee

There was a world famous town called Kham Bhavat in the Eastern side. The Raja of the place was named Roop Sain, who would not spare the life of a despot. (1)

His wife was known as Madan Manjri, whose beauty was comparable to that of the moon. She had two beautiful eyes like the deer (as if borrowed from the deer). She had borrowed the nose of the parrot and the sweet tongue (speech) of a black cuckoo (koel). (2)

ਰਾਜਾ ਪਿਯਤ ਅਮਨ ਸਭ ਭਾਈ॥ ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਸੋ ਭੋਗਤ ਨਾਰੀ॥
ਪੋਸਤ ਭਾਗ ਅਫੀਮ ਚੜਾਵੈ॥ ਪਯਾਲੇ ਪੀ ਪਚਾਸਇਕ ਜਾਵੈ॥ ੩॥

Raja piyat amal sabh bhari. Bhant bhant sou bhogat nari.
Posat bhang afeem charravai. Piyalai pee pachasik jaivai. (3)

ਅੜਿਲ

ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਰਨਯਨਿ ਸੋ ਭੋਗ ਕਮਾਵਈ॥ ਆਸਨ ਚੁੰਬਲ ਕਰਤ ਨ ਗਨਨਾ ਆਵਈ॥
ਚਾਰਿ ਪਹਰ ਰਤਿ ਕਰੈ ਅਧਿਕ ਸੁਖ ਪਾਇ ਕੈ॥ ਹੋ ਜੋ ਰਾਨੀ ਤਿਹ ਰਮੇ ਰਹੈ ਉਰਝਾਇ ਕੈ॥ ੪॥

Aril

Bhant bhant raniyan sou bhig kamaviee.
Asan chumban karat na ganna aviee.
Chaar pehar rati karai adhik sukh paie kai.
Ho jo rani teh ramai rehai urjhaie kai. (4)

ਸ੍ਰੀ ਰਸ ਤਿਲਕ ਮੰਜਰੀ ਤ੍ਰਿਯਕ ਬਖਾਨਿਯੈ॥
ਅਧਿਕ ਜਗਤ ਕੋ ਮਾਝ ਧਨਵਤੀ ਜਾਨਿਯੈ॥
ਜਾਵਿਤ੍ਰੀ ਜਾਇਛਰ ਨ ਸਾਹੁ ਚਬਾਵਈ॥
ਹੋ ਸੋਫੀ ਸੂਮ ਨ ਭੂਲਿ ਭਾਗਿ ਕੋ ਖਾਵਈ॥ ੫॥
Sri ras tilak manjri triyak bakhaniou.
Adhik jagat kai majh dhanvati janiou.
Javitri jaieschar na sah chabavies.

Ho sofi soon na bhool bhag ko khaviee. (5)

ਸਾਹੁ ਆਪੁ ਕੋ ਸਯਾਨੇ ਅਧਿਕ ਕਹਾਵਈ॥ ਭੂਲ ਭਾਗ ਸਪੁਨੋ ਹੂੰ ਨ ਘੋਟਿ ਚੜਾਵਈ॥
ਪਿਯੋ ਜੁ ਰਾਨੀ ਭਾਗ ਅਧਿਕ ਤਾ ਸੋ ਲਰੈ॥ ਹੋ ਕੋਡੀ ਕਰ ਤੇ ਦਾਨ ਨ ਸੋਕਾਤੁਰ ਕਰੈ॥ ੬॥

Sah aap ko siyano ahik kahaviee. Bhool bhang supanai hun na ghot
charravie. Piyai jo rani bhag adhik ta sou larai.
Ho kodi kar tai dan na sankatur karai. (6)

The Raja was taking many drugs and then would carry on cohabitation with many women. He was consuming hemp and opium and would drink about fifty tumblers full of these drugs (3)

Aril

He would enjoy various type of sensuous pleasure with the queens. The number of poses and kisses he used to have, were beyond any count. He would continue sexual relationship for (four pehars) twelve hours of the night with great joy. If the queen was also enjoying sexual companionship, she would also get engrossed fully with him. (4)

There was another woman by the name of Ras Tilak Manjri, who was considered to be very rich in the world. That Shah was not consuming Jalvatri of Japhal etc. And being a wiser person and teetotaler he would not take hemp even by mistake. (5)

The Shah thought (called) himself to be too clever and would not take bhang (hemp) by pounding it either by mistake or in the dream even. He would quarrel with the queen, who used to consume hemp and would not give a penny in alms to any poor or suffering person. (6)

ਚੌਪਈ

ਪਿਯਤ ਭਾਗ ਕਾਹੂ ਜੋ ਰੇਰੈ॥ ਠਾਢੇ ਹੋਤ ਨ ਤਾ ਕੇ ਨੇਰੈ॥
ਭਯੋ ਸਦਨ ਤਿਹ ਕਹੈ ਉਜਾਰਾ॥ ਜਾ ਕੋ ਕੁੰਡਾ ਬਜੈ ਦੁਆਰਾ॥ ੭॥

Choupaiee

Piyat bhang jo herai. Thadhai hot na ta ko nerai.
Bheou sadan teh kehai ujara. Ja kai kunda bajai duara. (7)

ਤਾ ਕੋ ਹੋਤ ਉਜਾਰ ਕਹੈ ਘਰ॥ ਭਾਗ ਅਫੀਮ ਭਖਤ ਹੈ ਜੋ ਨਰ॥
ਸੋਫੀ ਸਕਲ ਬੁਧਿ ਬਲ ਰਹੈ॥ ਅਮਲਿਨ ਕੋ ਕਛੁ ਕੋ ਨਹਿ ਕਹੈ॥ ੮॥
Ta ko hote ujar kehai ghar. Bhang afeen bhakhat hoi jo nar.
Sofi sakal dudh bal rehai. Amin ko kachhu kai neh kahai. (8)

ਯਹ ਰਸ ਤਿਲਕ ਮੰਜਰੀ ਸੁਨੀ॥ ਗਈ ਪਾਸ ਹਸਿ ਮੂੰਡੀ ਧੁਨੀ॥
ਕਹਾ ਬਕਤ ਹੈ ਪਰਿਯੋ ਮੰਦ ਮਤਿ॥ ਬਾਹਨ ਸੋਫਿ ਸੀਤਲਾ ਕੀ ਗਤਿ॥ ੯॥
Yeh ras tilak manjri sunni. Gaiee pas hasi moondi dhuni.
Kaha bakat hai parriou mand mati. Behan sof seetla ki gati. (9)

ਛੰਦ

ਅਮਲ ਪਿਯਹਿ ਨ੍ਰਿਪ ਰਾਜ ਅਧਿਕ ਇਸਤ੍ਰੀਯਨ ਬਿਹਾਰੈ॥
ਅਮਲ ਸੂਰਮਾ ਪਿਯਹਿ ਦੁਜਨ ਸਿਰ ਖੜਗ ਪਹਾਰੈ॥
ਅਮਲ ਭਖਹਿ ਜੋਦਿਸ ਹਯਾਨ ਜਦੁਪਤਿ ਕੋ ਧਰਹੀ॥
ਦਾਖਿ ਤਵਨ ਕੋ ਸ਼ਾਦ ਸੂਮ ਸੋਫੀ ਕਯਾ ਕਰਹੀ॥ ੧੦॥

Chhand

Amal pieyeh raj adhik istriyan bicharai.
Amal surma peiyeh dujan Sir kharag parharai.
Amal bhakhoh jogees dhian jadupat ko dharhi.
Chak tavan ko savad soom sof keye karhi. (10)

Choupaiee

He would not go anywhere near the person, whom he would see having hemp. If he hears any pounding of hemp in any house, he would pronounce complete destruction of that home (family). (7)

He would suggest complete destruction of the house, Where there was any use of hemp or opium by a person. All the teetotalers used to say because of their wisdom and they would not consider the drug addicts of any importance. (8)

When Tilak Manjri heard about all this, then she laughed and moving her head, went to him. She said, "O Man of less (bad) intelligence ! What nonsense are you talking ? The praises of a pious person are sung by Seetla or its followers. (9)

Chhand

The Raja was a drug addict and was having love affair with many women; a warrior also takes drugs and then wields his sword over the heads of despots ; the Yogi also consumes drugs and meditates on the Lord. So what will the pious persons gain by darning these drugs etc ? (10)

ਸਾਹੁ ਬਾਚ

ਅਮਲ ਪਿਯਤ ਜੋ ਪੁਰਖ ਪਰੇ ਦਿਨ ਰੈਨਿ ਉਘਾਵਤ॥
ਅਮਲ ਜੁ ਘਰੀ ਨ ਪਿਯਹਿ ਤਾਪ ਤਿਨ ਕਹ ਚੜਿ ਆਵਤ॥
ਅਮਲ ਪੁਰਖੁ ਜੋ ਪੀਯੈ ਕਿਸੁ ਕਾਰਜ ਕੇ ਨਾਹੀ॥
ਅਮਲ ਖਾਇ ਗੜ ਰਹੈ ਮ੍ਰਿਤਕ ਹੁੈ ਕੋ ਘਰ ਮਾਹੀ॥ ੧੧॥

Sahu Baach

Amal piyat jo purkh parai din raen ughavat.
Amal jo ghari na pieh taap tin kai charr avai.
Amal purkh jo peyai kisu karaj kai nahi.
Amal khaie garr rehai mirtak havai kai ghar mahi. (11)

ਤ੍ਰਿਯੋ ਬਾਚ

ਸਯਾਨੋ ਸੋਚਿਤ ਰਹੈ ਰਾਜ ਕੈਫਿਯੋ ਕਮਾਵੈ॥
ਸੂਮ ਸੰਚਿ ਧਨ ਰਹੇ ਸੂਰ ਦਿਨ ਏਕ ਲੁਟਾਵੈ॥
ਅਮਲ ਪੀਏ ਜਸੁ ਹੋਇ ਦਾਨ ਖਾਂਡੇ ਨਹਿ ਹੀਨੋ॥
ਅੰਤ ਗੁਦਾ ਕੇ ਪੈਡ ਸੂਮ ਸੋਫੀ ਜਿਯ ਦੀਨੋ॥ ੧੨॥

Triya Baach

Siyanai sochat rehai raj kaifiyai kamavai.
Soom sanch dhan rehai sur din ek lutavai.
Amal piyai jas hoiai daan khandai neh heeno.
Ant guda kai paid soon sofi jieu deeno. (12)

ਭਾਗ ਪੁਰਖ ਵੈ ਪਿਯਹਿ ਭਗਤ ਹਰਿ ਕੀ ਜੋ ਕਰਹੀ॥
ਭਾਗੀ ਭਖਤ ਵੈ ਪੁਰਖ ਕਿਸੂ ਕੀ ਆਸ ਨ ਧਰਹੀ॥
ਅਮਲ ਪਿਯਤ ਤੋ ਬੀਰ ਬਰਤ ਜਿਨ ਤਿਨ ਮਸਤਕ ਪਰ॥
ਤੋ ਕਯਾ ਪੀਵਹਿ ਭਾਗ ਰਹੈ ਜਿਨ ਕੇ ਤਕਰੀ ਕਰ॥ ੧੩॥
Bhang purukh vai peeyeh bhagat har ki jo karhi.
Bhang bhakhat vai purkh kis ki aas na dharhi.
Amal piyat te beer barat jin tin mastak par.
Te keya pivai bhang rehai jin kai takri kar. (13)

The Shah said

The person who consumes drugs, is always dosing during day and night, if in case they fail to get the drugs for an hour, they start feeling feverish (out of sorts). The persons who are drug addicts, are worthless, as they are lying down like a dead person after taking drugs, in their house. (11)

The woman then said

The wise people continue thinking only, whereas the drug addicts are ruling as Rajas. This wiser person is always hoarding money whereas the warrior spends (squanders) money in one day only .By taking drugs one gets praised and by giving alms and picking up a row one does not get dishonored (does not feel belittled). The pious person loses his life in pain and without purpose. (12)

The drug (hemp) is consumed by those persons, who are engaged in business of the meditation of the Lord, and those persons, who take drug are great warriors, and are bestowed with the benevolence of the Lord, while the persons (with a weighing balance in hand) who are engaged in business (warehousing) can hardly consume drugs (how could a trader have drugs ?). (13)

ਅੜਿਲ

ਸਦਾ ਸਰੋਹੀ ਉਪਰ ਕਰ ਜਿਨ ਕੋ ਰਹੈ॥
ਸਿਰ ਮੋ ਖਇ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਜੁ ਤਿਹ ਕਟੁ ਬਚ ਕਹੈ॥
ਨਿੰਬੂਆ ਟਿਕ ਕਹਿ ਰਹੈ ਮੁੰਛਿ ਐਸੇ ਕੀਏ॥
ਹੋ ਤੇ ਨਰ ਪੀਵਹਿ ਭਾਗ ਕਹਾ ਪਸੁ ਤੇ ਪੀਏ॥ ੧੪॥

Aril

Sada sarohi oopar kar jin kai rehai.
Sir mein khaie kirpan jo teh kat bach kehai.
Nimbua tik keh rehai munch aisai keesai.
Ho te nar peeveh bhang kaha pasu te peesai. (14)

ਅਗੰਜਾਨ ਜੋ ਗੰਜਤ ਸਦਾ ਅਗੰਜ ਨਰ॥
ਤ੍ਰਸਤ ਤਾਪ ਤੁਟਿ ਜਾਇ ਨਿਰਖਿ ਜਿਹ ਖੜਗ ਕਰ॥
ਜੋ ਪੀਵਤ ਹੈ ਭਾਗ ਅਧਿਕ ਜਿਨ ਜਮ ਲਏ॥
ਹੋ ਦਾਨ ਖਾਡ ਕੋ ਪ੍ਰਥਮ ਬਹੁਰਿ ਜਗ ਤੇ ਗਏ॥ ੧੫॥

Aganjaan jo gunjat sada aganj nar.
Trast taap tuti jaie nirakh jeh kharag kar.
Jo pivat hai bhang adhik jim jas laie.
Ho daan khand kai pratham bohar jug tai gaie. (15)

ਦੋਹਰਾ

ਤੋ ਨਰ ਕੈਫਨ ਕੋ ਪਿਯਤ ਤੋ ਕਯਾ ਪਿਯਹਿ ਅਜਾਨ॥
ਕਰ ਤਕਰੀ ਪਰਕਤ ਰਹਿਯੋ ਕਸੀ ਨ ਕਰਮ ਕ੍ਰਿਪਾਨ॥ ੧੬॥

Dohra

Tai nar kaifan tai piyat tai kiya pieh ajan.
Kar takri pakrat rehiou kasi na kamar kirpan. (16)

Aril

The people, who are always wielding swords, only can take hemp. Whosoever is rude to them, always bears the onslaught and proud positions (having tilted moustaches, so that a lemon could be balanced on them). Such warriors only consume hemp, as animals like you cannot take drugs (hemp). (14)

To conquer unconquerable people are always those persons who dispel, the fear of the cowards, wielding a sword in their hands. Only those persons consume hemp, who expect praises in the world. At first they give away a sword in offerings (to the Brahmins) and then depart from the world. (15)

Couplet

"O Ignorant man ! Only those persons take to drugs and you will not appreciate such moves ? (how will you dare to take drugs) ? You have not carried a sword with your waist, holding a balance." (16)

ਚੌਪਈ

ਯੋ ਸੁਨਿ ਬੈਨ ਸਾਹੁ ਰਿਸਿ ਭਰਿਯੋ॥ ਨਿਜੁ ਤ੍ਰਿਯ ਕਹ ਕਟੁ ਬਚਨ ਉਚਰਿਯੋ॥
ਲਾਤ ਮੁਸਟ ਤੇ ਕੀਏ ਪ੍ਰਹਾਰਾ॥ ਤੋ ਕਯੋ ਐਸੀ ਭਾਤਿ ਉਚਾਰਾ॥ ੧੭॥

Choupaiee

Yo sun bain saho ris bhariou. Nij triya keh kat bachan uchariou.
Laat musat te kiye parhara. Tai keeyo aisi bhant uchara. (17)

ਤ੍ਰਿਯੋ ਬਾਚ

ਕਹੋ ਸਾਹੁ ਤੋ ਸਾਚੁ ਉਚਰਉ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਤਉ ਅਧਿਕ ਜਿਯ ਡਰਉ॥
ਜੋ ਕੁਲ ਗੀਤਿ ਬਡਲ ਚਲਿ ਆਈ॥ ਸੋ ਮੈ ਤੁਹਿ ਪ੍ਰਤਿ ਕਹਤ ਸੁਨਾਈ॥ ੧੮॥

Triya Baach

Kaho sah tai sach ucharouoo. Tum tai tauoo adhik jeh darouoo.
Jo kul reet badan chal aiee. So mein tohai prati kehat sunaie. (18)

ਛਪੇ ਛੰਦ

ਦਿਜਨ ਦਾਨ ਦੀਉ ਦੁਜਾਨ ਸਿਰ ਖੜਗ ਬਜੈਬੋ॥
ਮਹਾ ਦੁਸਟ ਕਹ ਦੰਡਿ ਦਾਰਿਦ ਦੀਨਾਨ ਗਵੈਬੋ॥
ਨਿਜੁ ਨਾਨਿ ਕੋ ਸਾਥ ਕੋਲ ਚਿਰ ਲੈ ਮਚਿ ਮੰਤਬ॥
ਖੰਡ ਖੰਡ ਰਨ ਖੇਤ ਖਲਨ ਸੋ ਖੰਡਬ॥
ਅਮਲ ਨ ਪੀ ਏਤੀ ਕਰੈ ਕਯੋ ਅਯੋ ਮਹਿ ਲੋਕ ਮਹਿ॥
ਸੁਰ ਅਸੁਰ ਜਛ ਗੰਧੂਬ ਸਭੈ ਤਿਹ ਨਰ ਕੋ ਹਸਿ ਹਸਿ ਕਹਹਿ॥ ੧੯॥

Chhapai Chhand

Dijan daan decai durjan sir kharag bajaibo.
Maha dusat keh dand darid deenan gavebo.
Nij nahan kai sath kel chir lai mach mantab.
Khand khand run khet khalan sou khandab.
Amal na pee aiti karai kiou aiyo meh lok meh.
Sur asur japh gandarbh sabhai teh nar ko hass hass kehaih. (19)

Choupaiee

Hearing these words, the Shah got furious with rage and spoke some rude and bitter words to the wife. He hit her with fists and legs saying how do you dare say all these things ?" (17)

The woman said -

"O dear Shah ! If you permit me, then I will tell you the truth, but I am rather feeling afraid (frightened) of you in my mind. whatever is the tradition of our elders I will relate those things now." (18)

Chhapai Chhand

"To give (alms) offerings to Brahmins, to wield sword over the heads of despots, to punish the guilty and oppressors and remove the poverty of poor and helpless people, giving the women sensuous pleasure for long and to cut off the enemies into pieces, are all noble acts (functions). Without having drugs, those who do not practice such acts, why have they been born in the world ? Such word are told to such a person by all the gods, demons, demy-gods and musicians (of Shiva with great fun)." (19)

ਛੰਦ

ਸੋ ਨਰ ਪਿਯਤ ਨ ਭਾਗ ਰਹੈ ਕੋਡੀ ਮਹਿ ਜਿਹ ਚਿਤ॥
ਸੋ ਨਰ ਅਮਲ ਨ ਪਿਯੋ ਦਾਨ ਭੇ ਨਹਿ ਜਾ ਕੋ ਹਿਤ॥
ਸਯਾਨੋ ਅਧਿਕ ਕਹਾਇ ਕਾਕ ਕੀ ਉਪਮਾ ਪਾਵਹਿ॥
ਅੰਤ ਸ੍ਵਾਨ ਜਯੋ ਮਰੈ ਦੀਨ ਦੁਨਿਯਾ ਪਛੁਤਾਵਹਿ॥ ੨੦॥

Chhand

So nar piyat na bhang rehai koudi meh jeh chit.
So nar amal na piyo daan bhe neh ja ke hit.
Sayanai adhik kahai kak ki upma paveh.
Ant swan jayo marai deen duniya pachhtavai. (20)

ਦੋਹਰਾ

ਅੰਤ ਕਾਕ ਕੀ ਮ੍ਰਿਤ ਮਰੈ ਮਨ ਭੀਤਰ ਪਛੁਤਾਹਿ॥
ਖੰਡਾ ਗਹਿਯੋ ਨ ਜਮ ਲਿਯੋ ਕਛੈ ਜਗਤ ਕੋ ਮਾਹਿ॥ ੨੧॥

Dohra

Ant kak ki mirta marai man bheetar pachhtahai.
Khanda gehiou na jas liou kachhu jagat ke mahai. (21)

ਸਾਹ ਬਾਚ

ਚੌਪਈ

ਸੁਨ ਸਾਹੁਨਿ ਤੈ ਕਛੁ ਨ ਜਾਨਤ॥ ਸੋਫਿਨ ਸੋ ਅਮਲਿਨ ਕਹ ਠਾਠਤ॥
ਸੋਫੀ ਰੰਕ ਦੁਰਬੁ ਉਪਜਾਵੈ॥ ਅਮਲ ਨਿਪਹੁੰ ਧਾਮ ਲੁਟਾਵੈ॥ ੨੨॥

Saah Baach

Choupaicee

Sunn sahun tai kachhu na janat. Sofin so amlin keh thanat.
Sofi runk danab upjavai. Amli nirphun dham lutavai. (22)

Chhand

The person, who does not take bhang (hemp) but is engrossed in the love of Maya (worldly falsehood) ; If a person is not used to drug addiction and interested in alms-giving is not used to drug addiction and is not interested in alms-giving such people, getting the praises of a crow, are called clever, but in the end they die the death of a dog, being helpless and then they repent. (20)

Couplet

Then dying the death of a crow, he repents in the end. Neither he has wielded a sword (double- edged) not he has earned any honor in the world. (21)

The Shah then said, Choupaiee

O Saini (respected lady) ! Listen, You do not know anything and are talking to pious men regarding drugs/ The penniless/ pious, man also earns some money, while the drug addict Raja squanders money. (22)

ਤ੍ਰਿਯ ਬਾਚ ਛੰਦ

ਜੋ ਅਮਲਨ ਕਹ ਖਾਇ ਖਤਾ ਕਬਹੂੰ ਨਹਿ ਖਾਵੈ॥
ਮੂੰਡਿ ਅਵਰਨਹਿ ਜਾਹਿ ਆਪੁ ਕਬਹੂੰ ਨ ਮੁੰਡਾਵੈ॥
ਚੰਚਲਾਨ ਕੋ ਚਿਤ ਚੋਰ ਤਿਨ ਇਕ ਮਹਿ ਲੇਹੀ॥
ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਭਾਮਿਨਨਿ ਭੋਗ ਭਾਵਤ ਮਨ ਦੇਹੀ॥ ੨੩॥

Triya Baach Chhand

Jo amlan keh khaie khata kabhun neh khavai.
Mund avarneh jahai aap kabhun na mundavai.
Chanchlan ko chit chor chhin ik mehi lehi.
Bhant bhant bhaminan bhog bhavat man dehi. (23)

ਅੜਿਲ

ਭਜਿਹ ਬਾਮ ਕੈਫਿਯੋ ਕੋਲ ਜੁਗਮ ਜਾਮ ਮਚਾਵਹਿ॥
ਹਰਿਣਾ ਜਿਮਿ ਉਛਲਹਿ ਨਾਰਿ ਨਾਗਰਿਨ ਰਿਝਾਵਹਿ॥
ਸੋਫੀ ਚੜਤਹਿ ਕਾਪਿ ਧਰਨਿ ਉਪਰ ਪਰੈ॥
ਹੋ ਗੀਰਿਜ ਖਲਤ ਹੈ ਜਾਹਿ ਕਹਾ ਜੜ ਰਤਿ ਕਰੈ॥ ੨੪॥

Aril

Bhajeh bam kaifiou kel jug jam machaveh.
Harina jim uchhlehar nar nadrin rijhaveh.
Sofi charrteh kamp dharan ooper parai.
Ho beeraj khalat hun jaie kaha jarr rati karai. (24)

ਬੀਰਜ ਭੂਮਿ ਗਿਰ ਪਰੈ ਤਕੇ ਮੁਖ ਬਾਇ ਕੈ॥
ਨਿਰਖਿ ਨਾਰ ਕੀ ਓਰ ਰਹੈ ਸਿਰੁ ਨਯਾਇ ਕੈ॥
ਸਰਮਨਾਕ ਹੈ ਹਿੰਦੈ ਬਚਨ ਹਸਿ ਹਸਿ ਕਰੈ॥
ਹੋ ਕਾਮ ਕੇਲ ਕੀ ਸਮੈ ਨ ਪਸੁ ਕੋਡੀ ਲਹੈ॥ ੨੫॥
Beeraj bhoom gir parai takai mukh baie kai.
Nirakh narki aur rehai sir neyai kai.
Sarnnak hoiai hirdai bachan hasi hasi kehahi.
Ho kam kel ki samai na pasu kodi lehai. (25)

**The woman then said,
Chhand**

The persons, who are drug addicts, do not make any mistakes. They deceive all others, but do not get deceived themselves. They allure the heart of the woman in a moment. They give satisfaction to the women in their love affairs of their own choice. (23)

Aril

The drug addicts carry out cohabitation with the women and continue with their love affairs for two pehars (six hours) and amuse the clever women by jumping around like the deer, whereas the pious people, in the process of sexual relationship, get tired in the beginning only and fall down on the ground trembling (with exhaustion). They get their semen discharged soon, so they cannot carry on with sensuous pleasure for long. (24)

"Their semen gets discharged on the ground and they remain silent spectators and looking at the woman, they look down cast. They remain silent spectators and looking at the woman, they look down cast. They feel ashamed at heart, but continue talking with joyful laughter. But such fools cannot enjoy the pleasure of sexual companionship." (25)

ਤੁਮਤਿ ਸਾਗ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਤੂਰੈ ਪਰ ਦਲਹਿ ਨਚਾਵੈ॥
 ਟੂਕ ਟਕ ਹ੍ਵੈ ਗਿਰਹਿ ਤਉ ਸਾਮ੍ਹਿ ਹਥਿ ਪਾਵੈ॥
 ਅਸਿ ਧਾਰਨ ਲਗ ਜਾਹਿ ਨ ਚਿਤਹਿ ਭੁਲਾਵਹੀ॥
 ਹੋ ਤੋ ਨਰ ਬਰਤ ਬਰੰਗਨਿ ਸੁਰਪੁਰ ਪਾਵਹੀ॥ ੨੬॥

Tamak sang sangreheh turai par daleh nachavi.
 Atuk tuk havai greh tou sameh hath pavai.
 Asi dharan lag jahai na chitteh dulavihi.
 Ho te nar barat baringan surpur pavhi. (26)

ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਸੁਘਰ ਆਇ ਜਗਤ ਮੈ ਜਸ ਕੋ ਪਾਯੋ॥
 ਬਹੁਰਿ ਖਲਨ ਕਹ ਖੰਡਿ ਖੇਤ ਜੋ ਸਬਦ ਕਹਾਯੋ॥
 ਅਮਲ ਪਾਨ ਸੁਭ ਅੰਗ ਧਨੁਖ ਸਰ ਜਿਨ ਲਯੋ॥
 ਹੋ ਸੋ ਨਰ ਜੀਵਤ ਮੁਕਤਿ ਜਗਤ ਭੀਤਰ ਭਯੋ॥ ੨੭॥

Sukrit sughar jin aie jgat mein jas ko paiyo.
 Bohar khalan keh khand khet jai sabad kahaiyo.
 Amal paan subh ang dhanukh sar jin leyo.
 Ho so nar jivat mukat jagat bheetar bhieu. (27)

ਕਬਹੂੰ ਨ ਖਾਏ ਪਾਨ ਅਮਲ ਕਬਹੂੰ ਨਹਿ ਪੀਯੈ॥
 ਕਬਹੂੰ ਨ ਖੇਲ ਅਖੇਟਨ ਸੁਖ ਨਿਰਧਨ ਕਹ ਦੀਯੋ॥
 ਕਬਹੂੰ ਨ ਸੋਧਾ ਲਾਇ ਰਾਗ ਮਨ ਭਾਇਯੋ॥
 ਹੋ ਕਰਿਯੋ ਨ ਭਾਮਨਿ ਭੋਗ ਜਗਤ ਕਯੋ ਆਇਯੋ॥ ੨੮॥

Kabhun na khaie paan amal kabhun neh peeiou.
 Kabhun na khel akhetan sukh nirdhan keh deeiu.
 Kabhun na saundha laie rag man bhaiyo.
 Ho kariou na bhaman bhog jagat keyo aieyo. (28)

The drug addicts would catch hold of their spears out of jealousy and then trotting their horses attack the enemy forces, then they fall down being cut into pieces but still continue advancing towards the front. Even with a strike of the sword and getting wounded they do not feel dejected. Such persons then proceed to the heavens being wedded to the fairies." (26)

"The persons, who have won praises in the world, are very wise people with virtuous deeds to their credit. they win laurels in the battlefield by destroying the enemy and cutting them into two pieces. Such persons have attained salvation in life itself, who after taking drugs then wear the arms like bows and arrows on their body." (27)

"The person, who had never munched betel nuts, had never taken to any drug addiction, had never gone on hunting sprees, or never given comforts to poor people by offering them alms or never used any scents, or had never enjoyed music or had never enjoyed cohabitation with the woman with satisfaction, then tell me, why had he (such a person) come to this world ?" (28)

ਨਾਦ ਗੰਧ ਸੁਭ ਇਸਤ੍ਰਨ ਜਿਨ ਨਰ ਰਸ ਲੀਏ॥
 ਅਮਲ ਪਾਨ ਆਖੇਟ ਦੁਜਨ ਦੁਖਿਤ ਕੀਏ॥
 ਸਾਧੂ ਸੇਵਿ ਸੁਭ ਸੰਗ ਭਜਤ ਹਰਿ ਜੂ ਭਏ॥
 ਹੋ ਤੇ ਦੈ ਜਮ ਦੁੰਦਭੀ ਜਗਤ ਯਾ ਤੇ ਗਏ॥ ੨੯॥
 Nad gandh subh istran jin nar ras leelai.
 Aamal paan akhat doojan dukhit keelai.
 Sadhu save subh sung bhaj at kar ju bhaie.
 Ho tei dai jas dundhabhi jagat ya te gaie. (29)

ਚਤੁਰਿ ਨਾਰਿ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ਰਹੀ ਸਮੁਝਾਇ ਕਰਿ॥
 ਮੂਰਖ ਨਾਹ ਨ ਸਮੁਝਿਯੋ ਉਠਯੋ ਰਿਸਾਇ ਕਰਿ॥
 ਗਹਿਯੋ ਤਰੁਨਿ ਤੁਰੰਤ ਤਰਲ ਤਾਜਨ ਮਰਿਯੋ॥
 ਹੋ ਤਬ ਤ੍ਰਿਯ ਠਾਢ ਚਰਿਤ ਤਹੀ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕਰਿਯੋ॥ ੩੦॥
 Chaturr nar boh bhant rehi samjhaie kar.
 Moorakh nah na samjhio uthio risaie kar.
 Gehkai taruni turant taral taj an mariou.
 Ho tab triya thadh charit tehieh bidh kariou. (30)

ਛਿਤ ਪਰ ਖਾਇ ਪਛਾਰ ਪਰੀ ਮੁਰੋਛਾਇ ਕਰਿ॥
 ਹਾਇ ਹਾਇ ਕਰਿ ਸਾਹੁ ਲਈ ਉਰ ਲਾਇ ਕਰਿ॥
 ਲਾਖ ਲਹੇ ਤੁਮ ਬਚੇ ਕਹੋ ਕਯਾ ਕੀਜਿਯੈ॥
 ਹੋ ਕਹਿਯੋ ਨ੍ਰਿਪ ਸਹਿਤ ਭੋਜਨ ਸਭ ਕਹ ਦੀਜਿਯੈ॥ ੩੧॥
 Chhit par khaie pachhar pari murchhaie kar.
 Haie haie kar saho laiee ur laie kar.
 Lakh lehai tum bachai kaho kiya keejiyai.
 Ho kehio nrip sahit bhojan sabh keh deejiyai. (31)

ਦੋਹਰਾ

ਸਾਹੁ ਤਬੈ ਭੋਜਨ ਕਰਾ ਨਾਨਾ ਬਿਧਨ ਬਨਾਇ॥
 ਉਚ ਨੀਚ ਰਾਜਾ ਪ੍ਰਜਾ ਸਭ ਹੀ ਲਏ ਬੁਲਾਇ॥ ੩੨॥

Dohra

Saho tabai bhojan kara nana bidhan banaie.
 Uch neech raja praja sabh hi laie bulaie. (32)

"Those persons, who have enjoyed music (Rajas), nice aromatics, or wine's love, have taken drugs, gone on hunting expedition, or given punishment to despots, or meditated on Lord's Name in the company and service of holy people, or meditated on Lord's Name in the company and service of holy people, have really gone away from this world by beating drums of victory."
(29)

That woman tried to make her spouse understand it but that foolish husband could not understand and got up in fury and beat the woman with an elastic whip, then the wife got up and played this witchcraft. (30)

She fell down reeling on the ground and the Shah embraced her to his bosom by feeling sorry, saying Alas ! "He said, I would have gained everything (millions) If you could be saved. Now tell me, what should I do ? The woman said, "You must feed everybody, including the Raja, with nice meals." (31)

Couplet

Then the Shah got various types of food (dishes) prepared and invited everyone (including) high and low, the Raja and the subjects. (32)

ਚੌਪਈ

ਪਾਤਿ ਪਾਤਿ ਲੋਗਨ ਬੈਠਾਯੋ। ਭਾਤੀ ਭਾਤਿ ਭੋਜਨਹਿ ਖਵਾਯੋ॥
ਇਤੈ ਨਿਪਤਿ ਸੋ ਨੇਹ ਲਗਾਇਸਿ। ਬਾਤਨ ਸੋ ਤਾ ਕੋ ਉਰਝਾਇਸਿ॥ ੩੩॥

Choupaiee

Pati pati logan baithaiyo. Bhati bhati bhoj aneh khavaiyo.
Itai nirpati so neh lagais. Baatan so ta ko urjhaies. (33)

ਦੋਹਰਾ

ਭੋਜਨ ਤਿਨੇ ਖਵਾਇਯੋ ਭਾਗ ਭੋਜ ਮੇ ਪਾਇ॥
ਰਾਜਾ ਕੋ ਪਤਿ ਕੋ ਸਹਿਤ ਛਲ ਸੋ ਗਈ ਸੁਵਾਇ॥ ੩੪॥

Dohra

Bhojan tinai khavaieyo bhang bhoj mein paiee.
Raja ko pati kai sehat chhal sou gaiee savaie. (34)

ਭਾਗਿ ਖਾਇ ਰਾਜਾ ਜਗਿਯੋ ਸੋਫੀ ਭਯੋ ਅਚੇਤ॥
ਮਿਤ੍ਰ ਭਏ ਤਿਹ ਨਾਰਿ ਕੋ ਤਬ ਹੀ ਬਨਿਯੋ ਸੰਕੇਤ॥ ੩੫॥
Bhang khaie raja jagiou sofi bhiou achet.
Mitar bhaie teh nar kai tab hi baniou sanket. (35)

ਚੌਪਈ

ਲੋਗ ਜਿਵਾਇ ਬਚਨ ਇਸਿ ਭਾਖਾ॥ ਸਿਗਰੋ ਦਿਵਸ ਰਾਇ ਹਮ ਰਾਖਾ॥
ਸਾਝ ਪਰੇ ਰਾਜਾ ਘਰ ਐਹੋ॥ ਤੁਮਹੂੰ ਤਬੈ ਬੁਲਾਇ ਪਠੈਹੋ॥ ੩੬॥

Choupaiee

Log jivaie bachan isi bhakha. Sigro divas raie hum rakha.
Sanjh parai raja ghar aieho. Tum hun tabai bulaie pathaiho. (36)

Choupaiee

He arranged all to be seated in proper columns (rows) and gave them various types of food preparations to eat. Thus she developed great affection for the Raja, engaging him (the Raja) in talks. (33)

Couplet

The food was mixed with hemp and thus they were served with this food. Then she made the Raja and the husband to sleep together. (34)

Having taken hemp, the Raja became alert while the noble (pious) Shah went to sleep. The Raja became friendly towards the woman, and then the conditions were made conducive for having cohabitation with him. (35)

Choupaiee

Having fed the people with food, the woman said that she would keep the Raja with herself for the day and the Raja would go back home in the evening and then he would call all the ministers and other noble men. (36)

ਭੁਜੰਗ ਛੰਦ

ਮਿਲਿਯੋ ਜਾਨ ਪਯਾਰਾ ਲਗੇ ਨੈਨ ਐਸੇ॥ ਮਨੋ ਫਾਧਿ ਫਾਧੈ ਮ੍ਰਿਗੀ ਰਾਟ ਜੈਸੇ॥
ਲਯੋ ਮੋਹਿ ਰਾਜਾ ਮਨੋ ਮੋਲ ਲੀਨੈ॥ ਤਹੀ ਭਾਵਤੋ ਭਾਮਨੀ ਭੋਗ ਕੀਨੋ॥ ੩੭॥

Bhujang Chhand

Miliou jan piara lagai nain aisai.
Mano phadh phadh hai mirgi rant jaisai.
Liou mohai raja mano mol leeno.
Tehi bhavtai bhaman bhog keno. (37)

ਰਹਿਯੋ ਸਾਹੁ ਡਾਰਿਯੋ ਕਛੁ ਨ ਬਿਚਾਰਿਯੋ॥ ਮਨੋ ਲਾਤ ਕੇ ਸਾਥ ਸੰਤਾਨ ਮਾਰਿਯੋ॥
ਪਸੂਰਾ ਨ ਭਾਖੈ ਊਠੈ ਨ ਊਘਾਵੈ॥ ਇਤੈ ਨਾਰਿ ਕੋ ਰਾਜ ਬਾਕੇ ਬਜਾਵੈ॥ ੩੮॥

Rehiou sahu dariou kachhu na bichariou.
Mano laat kai sath saitan mariou.
Pasura na bhakhai ythai na ughavai.
Eta nar kou raj banko baj avai. (38)

ਦੋਹਰਾ

ਸਾਹੁ ਪਾਲਕੀ ਕੈ ਤਰੇ ਬਾਧਿ ਡਾਰਿ ਕਰ ਦੀਨ॥
ਜੁ ਕਛੁ ਧਾਮ ਮਹਿ ਧਨ ਹੁਤੋ ਘਾਲਿ ਤਿਸੀ ਮਹਿ ਲੀਨ॥ ੩੯॥

Dohra

Saho palki kai tarai badh dar kar deen.
Jo kachhu bham meh dhan huto ghaal tisi meh leen. (39)

ਅੜਿਲ

ਆਪੁ ਦੋਰਿ ਤਾਹੀ ਪਰ ਚੜਿ ਬਨਾਇ ਕੈ॥ ਰਮੀ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਕੇ ਸਾਥ ਅਧਿਕ ਸੁਖ ਪਾਇ ਕੈ॥
ਲੈ ਨਾਰੀ ਕਹ ਰਾਇ ਅਪਨੇ ਘਰ ਗਯੋ॥ ਹੋ ਸੂਮ ਸੋਫਿਯਹਿ ਬਾਧਿ ਪਾਲਕੀ ਤਰ ਲਯੋ॥ ੪੦॥

Aril

Aap dour tahi par chari banaie kai.
Rami nirpati kai sath adhik sukh paie kai.
Lai nari keh raie apnai ghar geyo.
Ho soom sophiyeh badh palki tar leeyo. (40)

Bhujang Chhand

The woman thus got her beloved and their eyes were fixed with each other, just as a black deer had been caught in bondage (noose). She got the Raja enamoured like this, as if he were her slave, purchased with money. Then the woman enjoyed sensuous pleasure with him to her satisfaction. (37)

The Shah was lying unconscious and could not think (understand) about anything. It seemed as if the Satan had beat him with legs. That fool could neither speak nor get up nor was he dozing, while the Raja was enjoying sexual relationship with his wife. (38)

Couplet

The Shah was tied down in the palanquin and whatever money was available in the house, was also put in the palanquin. (39)

Aril

Then she, herself rushed to the palanquin and sat therein, and then had love affair with the Raja, to her satisfaction. The Raja went to his palace (home) along with the woman, with the miserly pious man tied down in the palanquin. (40)

ਜਬ ਪਹੁਚੋ ਦੋਊ ਜਾਇ ਸੁਖੀ ਗ੍ਰਿਹ ਨਾਰਿ ਨਰ॥
 ਕਹਿਯੋ ਕਿ ਦੇਹੁ ਪਠਾਇ ਪਾਲਕੀ ਸਾਹੁ ਘਰ॥
 ਬਧੇ ਸਾਹੁ ਤਿਹ ਤਰੇ ਤਹੀ ਆਵਤ ਭਏ॥
 ਹੋ ਜਹ ਰਾਜਾ ਧਨ ਸਹਿਤ ਬਾਲ ਹਰਿ ਲੈ ਗਏ॥ ੪੧॥
 Jab pohchai donoo jaie sukhi greh nari nar.
 Kehiou ke deho pathaie palki sahu ghar.
 Badhai sahu teh tarai tehi avat bhaie.
 Ho jeh raja dhan sehat baal har lai gaie. (41)

ਚੌਪਈ

ਬੀਤੀ ਰੈਯਨਿ ਭਯੋ ਉਜਿਆਰਾ॥ ਤਬੈ ਸਾਹੁ ਦੁਹੂੰ ਦ੍ਰਿਗਨ ਉਘਾਰਾ॥
 ਮੋਹ ਪਾਲਕੀ ਤਰ ਕਿਹ ਰਾਖਾ॥ ਬਚਨ ਲਜਾਇ ਐਸ ਬਿਧਿ ਭਾਖਾ॥ ੪੨॥

Choupaiee

Beeti raen bhiau ujhiara. Tabai saho douoo drigan ughara.
 Mohai palki tar keh rakha. Bachan lajaie ais bidh bhakha. (42)

ਮੈ ਜੁ ਕੁਬੋਲ ਨਾਰਿ ਕਹ ਕਹੇ॥ ਤੇ ਬਚ ਬਸਿ ਵਾ ਕੋ ਜਿਯ ਰਹੇ॥
 ਲਛਮੀ ਸਕਲ ਨਾਰਿ ਜੁਤ ਹਰੀ॥ ਮੋਰ ਬਿਧਿ ਐਸ ਗਤਿ ਕਰੀ॥ ੪੩॥
 Mein jo kabol nari keh kehah. Tai bach bese va ko jia rehah.
 Lachhmi sakal nari jut hari. Mori bidh aisi gati kari. (43)

ਕਬਿਯੋ ਬਾਚ

ਦੋਹਰਾ

ਫਲਤ ਭਾਗ ਹੀ ਸਰਬਦਾ ਕਰੋ ਕੋਸਿਯੈ ਕੋਇ॥
 ਜੋ ਬਿਧਨਾ ਮਸਤਕ ਲਿਖਾ ਅੰਤ ਤੋਸਿਯੋ ਹੋਇ॥ ੪੪॥

Kabiau Baach

Dohra

Phalat bhag hi sarabda karo kaisiyo koiai.
 Jo bidhna mastak likha ant taisiyo hoiai. (44)

When both the man and woman (Raja and Shahni) reached home safely, they said that the palanquin be sent back to the Shah's house. The Shah, being tied down in the palanquin also came to his house from where the Raja had kidnapped the woman (wife) along with money from his (Shah's) house. (41)

Choupaiee

When the night was over, and the day had dawned, then the Shah opened his eyes (both) and feeling ashamed said, "Who had tied him in the palanquin. ?" (42)

"Whatever uncouth words I had told my wife, were engraved in her heart(mind) and my wife along with all the money had been looted (taken away and the Lord had made my position so helpless." (43)

The poet has said, Couplet

Whatever one may do, finally do, finally one's fortune (luck) only comes to play its part. Whatever the Lord Almighty had written in one's fate(on his forehead) finally it happens according to his fate. (44)

ਅੜਿਲ

ਸੁਧਿ ਪਾਈ ਜਬ ਸਾਹੁ ਨਯਾਇ ਮਸਤਕ ਰਹਿਯੋ॥
ਦੂਜੇ ਮਨੁਖਨ ਪਾਸ ਨ ਭੇਦ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹਿਯੋ॥
ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਕੀ ਬਾਤ ਚੀਨਿ ਪਸੁ ਨ ਲਈ॥
ਹੋ ਲਖਿਯੋ ਦਰਬੁ ਲੈ ਨਾਨੁ ਤੀਰਥਨ ਕੋ ਗਈ॥ ੪੫॥ ੧॥

Aril

Sudh paiee jab sah niyai mastak rehiou.
Dujai manukhan pas na bheid mukh tai kehiau.
Bheid abheid ki baat cheen pasu na laiee.
Ho lakhiau darab lai nahan ti?han kou gaiee. (45) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯ ਚਰਿਤ੍ਰੋ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੋ ਪੈਤਾਲੀਸ
ਚਰਿਤ੍ਰ ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ॥ ੨੪੫॥ ੪੬੦੯॥

Iti Sri Charitara pakhyane Tirya Charitarai mantri bhoop
sambadai doi so paintalees charitar samapatam.
Sat Subham sat. 245 (4609) aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਪੂਰਬ ਦਿਸਿ ਇਕ ਤਿਲਕ ਨਿਪਤ ਬਰ॥ ਭਾਨ ਮੰਜਰੀ ਨਾਰਿ ਤਵਨ ਘਰ॥
ਚਿਤ੍ਰ ਬਰਨ ਇਕ ਸੁਤ ਗ੍ਰਿਹ ਵਾ ਕੇ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਚੰਦ੍ਰ ਛਬਿ ਤੁਲ ਨ ਤਾ ਕੈ॥ ੧॥

Choupaiee

Poorab des ik tilak nirpat bar. Bhan manjri nar tavan ghar.
Chitar baran ik sut greh va kai. Inder Chander chhab tul na ta kai. (1)

ਅੜਿਲ

ਜੋ ਤਰੁਨੀ ਨ੍ਰਿਪ ਸੁਤ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾ ਨਿਹਰਾਈ॥ ਲੋਕ ਰਾਜ ਤ੍ਰਿਜਿ ਤਨ ਮਨ ਧਨ ਕਹ ਵਾਰਈ॥
ਬਿਰਹ ਬਾਨ ਤਨ ਬਿਧੀ ਸੁਗਧ ਹ੍ਵੈ ਝੂਲਹੀ॥
ਹੋ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਪਤਿ ਸੁਤ ਕੀ ਸਭ ਸੁਧ ਭੂਲਹੀ॥ ੨॥

Aril

Jo taruni nrip sut ki prabha nihariee. Lok laaj taj tan man dhan keh variee.
Bireh baan tan bidhi sugadh hevai jhulhi.
Ho mat pita sut ki sabh sudh bhuli. (2)

Aril

When the Shah came to senses, he felt ashamed, with downcast eyes and would not divulge the secret to other people. That fool did not realize the secret of all this. Then he thought that the woman (wife) had gone for visiting holy places of pilgrimage and had taken the money also. (45)

Here the two hundred and forty-fifth episode of the King's & Minister's regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (245-4609)
Choupaiee

There was a mighty Raja in the Eastern side (lands) called Tilak. He had a wife by the name of Bhan Manjri. She had a son by the name Chitar Baran whose beauty was superior to that of Indra or the moon even. (1)

Aril

Any woman, who would glance at the Raja's son, would get enamored by him fully, so as to sacrifice all her modesty. All the women, being hit with the arrows of separation, would be swinging around forgetting the presence of their mother, father, spouse or son around them. (2)

ਦੋਹਰਾ

ਛੇਸ ਕਰਨ ਇਕ ਸਾਹੁ ਕੀ ਸੁਤਾ ਰਹੈ ਸੁਕੁਮਾਹਿ॥
ਉਰਤਿ ਰਹੀ ਮਨੁ ਮੈ ਘਨੀ ਨਿਰਖਤ ਰਾਜ ਦੁਲਾਰਿ॥ ੩॥

Dohra

Chhem karan ik saho ki suta rehai sukumai.
Urjh rehi man mein ghani nirkhat raj dulari. (3)

ਅੜਿਲ

ਸੁਰਨਿ ਮੰਜਰੀ ਅਟਕੀ ਕੁਅਰ ਨਿਹਰਿ ਕਰਿ॥
ਰੁਕਮ ਮੰਜਰੀ ਸਹਚਰਿ ਲਈ ਹਕਰਿ ਕਰਿ॥
ਨਿਜੁ ਮਨ ਕੋ ਤਿਹ ਭੇਦ ਸਕਲ ਸਮਝਾਇ ਕੈ॥
ਹੋ ਚਿਤ੍ਰ ਬਰਨ ਨਿਪੁ ਸੁਤ ਪਹਿ ਦਈ ਪਠਾਇ ਕੈ॥ ੪॥

Aril

Swarn manjri atki koar nihar kar.
Rukam manjri sehchar laiee hakar kar.
Nij man ko teh bheid sakal samjhaie kai.
Ho chit baran nrip sut peh daiee pathaie kai. (4)

ਨਿਜ ਨਾਰੀ ਮੁਹਿ ਕਰਿਯੋ ਕੁਅਰ ਕਰੁ ਆਇ ਕਰਿ॥
ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਸੋ ਭਜੇ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਇ ਕਰਿ॥
ਭੂਪ ਤਿਲਕ ਕੀ ਕਾਨਿ ਨ ਚਿਤ ਮਹਿ ਕੀਜਿਯੋ॥
ਹੋ ਮਨਸਾ ਪੂਰਨ ਮੋਰਿ ਸਜਨ ਕਰ ਦੀਜਿਯੋ॥ ੫॥
Nij nari mohai kariou koar kar aie kar.
Bhant bhant so bhajo param sukh paie kar.
Bhoop tilak ki kaan na chit meh keejiyai.
Ho mansa puran mori saj an kar deejiyai. (5)

Couplet

There lived a beautiful daughter of a Shah named Chhem Karan. On seeing the prince, she had got allured by his love (in her heart). (3)

Aril

On seeing the prince, Swaran Manjri had got enamored by him she called her lady attendant, called Rukam Manjri and giving out her heart's secret, she sent her to the son of Raja Chitar Baran. (4)

The Shah's daughter had sent this message, "O prince ! Come and make me your wife, thus enjoying all sorts of sexual pleasures with me and feel satisfied. DO not bother about the Raja Tinak at all in your mind. O dear ! Come and satisfy my heart's desires." (5)

ਕੁਅਰ ਬਾਚ

ਚੌਪਈ

ਇਕ ਨ ਸੁਨੇ ਅਨੂਪਮ ਹਯ ਹੈ। ਸ਼ੇਰ ਸ਼ਾਹਿ ਲੀਨੋ ਦੈ ਹੈ ਹੈ॥
ਰਾਹੁ ਸੁਰਾਹੁ ਨਾਮ ਹੈ ਤਿਨ ਕੈ। ਅੰਗ ਸੁਰੰਗ ਬਨੈ ਹੈ ਜਿਨ ਕੈ॥ ੬॥

Koar Baach

Choupaiee

Ik na sunnai anupam hey hai. Sher shah leno davai hai hai.
Raho suraho naam hai tin kai. Ang surang banai hai jin kai. (6)

ਜਾ ਤਾ ਤੇ ਦੈ ਹਰਿ ਲਯਾਵੈ॥ ਬਹੁਰਿ ਆਹਿ ਮੁਰਿ ਨਾਰਿ ਕਹਾਵੈ॥
ਤਬ ਹਮ ਸੰਕ ਤਯਾਗ ਤੁਹਿ ਬਰਹੀ॥ ਭੂਪ ਤਿਨਕ ਕੀ ਕਾਨਿ ਨ ਕਰਹੀ॥ ੭॥
Jo ta tai davai hai har liayavai. Bohar aiehe mur nari kahavai.
Tab hum sunk tyag tuhi barhi. Bhoop tilak ki kaan na karhi. (7)

ਸਾਹੁ ਸੁਤਾ ਜਬ ਯੋ ਸੁਨਿ ਪਾਵਾ॥ ਚੰਡਾਰਿਨਿ ਕੋ ਭੇਸ ਬਨਾਵਾ॥
ਕਜ ਮੋ ਧਰਤ ਬੁਹਾਰੀ ਭਈ॥ ਸ਼ੇਰ ਸ਼ਾਹਿ ਕੇ ਮਹਲਨ ਗਈ॥ ੮॥
Sah suta jab you sunn pava. Chandarin ko bhes banava.
Kar mo dharat buhari bhaiee. Sher shah kc mehlán gaiee. (8)

ਦੋਹਰਾ

ਹਜਰਤਿ ਕੇ ਘਰ ਮੋ ਧਸੀ ਐਸੋ ਭੇਸ ਬਨਾਇ॥
ਰਾਹੁ ਸੁਰਾਹੁ ਜਹਾ ਹੁਤੇ ਤਹੀ ਪਹੁਚੀ ਜਾਇ॥ ੯॥

Dohra

Hajrat ke ghar mo dhasi aisai bhed banaie.
Raho Suraho jaha hutai tehi pohchi jaie. (9)

The prince replied

Choupaiee

"I have heard that there were two beautiful steeds (horses) at some place and Sher Shah had (forcibly) taken away horses. They were called Rah and Surah and their body was supposed to be looking glamorous." (6)

"If you could manage to bring back (steal) those two horses, then only I would accept you as my wife. Then I would marry you without hesitation and would not care for Raja Tikan even." (7)

When the Shah's daughter heard about this message, then she dressed herself like a lady scavenger, holding a broom in her hand and went to the place of Shah. (8)

Couplet

Dressed up like this she came to the palace of Sher Shah and went to the place, where Rah and Surah (horses) were kept. (9)

ਅੜਿਲ

ਬੰਧੋ ਹੁਤੇ ਜਹ ਦੈ ਹੈ ਝਰੋਖਾ ਕੇ ਤਰੈ। ਜਹਾ ਨ ਚੀ ਟੀ ਪਹੁਚੈ ਪਵਨ ਨ ਸੰਚਰੈ॥
ਤਹੀ ਤਰੁਨਿ ਇਹ ਭੇਸ ਪਹੁਚੀ ਜਾਇ ਕਰਿ। ਹੋ ਅਰਧ ਰਾਤ੍ਰਿ ਭੇ ਛੇਰਾ ਬਾਜ ਬਨਾਇ ਕਰ॥ ੧੦॥

Aril

Bandhai hutai jeh dawai hai jharokha kai tarai.
Jaha na cheeti pohchai pavan na sanchrai.
Tehi taruni eh bhes pahuchi jaie kar.
Ho ardh ratri te chhora baaj banaie kar. (10)

ਚੌਪਈ

ਛੋਰਿ ਅਗਾਰਿ ਪਛਾਰਿ ਉਤਾਰੀ॥ ਆਨਨ ਬਿਖੈ ਲਗਾਮੀ ਡਾਰੀ॥
ਹੈ ਅਸਵਾਰ ਚਾਬੁਕਿਕ ਮਾਰਿਸਿ॥ ਸਾਹੁ ਝਰੋਖਾ ਭਏ ਨਿਕਾਰਿਸਿ॥ ੧॥

Choupaiee

Chhor agari pachhari utari. Anan bikhai lagami dari.
Havai aswar chabukik maris. Saho jharokha bhaie nikaris. (11)

ਦੋਹਰਾ

ਸਾਹ ਝਰੋਖਾ ਕੇ ਭਏ ਪਰੀ ਤੁਰੰਗ ਕੁਦਾਇ॥
ਸੰਕਾ ਕਰੀ ਨ ਜਾਨ ਕੀ ਪਰੀ ਨਦੀ ਮੋ ਜਾਇ॥ ੧੨॥

Dohra

Sah jharokha kai bhaie pari turang kudaie.
Sanka kari na jaan ki pari nadi mo jaie. (12)

ਚੌਪਈ

ਝਰਨਾ ਮਹਿ ਤੇ ਬਾਜਿ ਨਿਕਾਰਿਸਿ॥ ਗਹਿਰੀ ਨਦੀ ਬਿਖੈ ਲੈ ਡਾਰਿਸਿ॥
ਜਿਯ ਅਪਨੇ ਕਾ ਲੋਭ ਨ ਕਰਾ॥ ਇਹ ਛਲ ਰਾਹੁ ਅਸੁ ਕਹ ਹਰਾ॥ ੧੩॥

Choupaiee

Jharna meh tai baaj nikaris. Gehri nadi bikhai lai darisi.
Jiye apnai ka lobh na kara. Eh chhal raho asav keh hara. (13)

Aril

The horses were tied down under the loft (where neither an ant nor any breeze could reach) where no one had any access, she reached that place in this dress, She let loose the horse at midnight. (10)

Choupaiee

She opened both the ropes from the front and the back (bind) and put the bridle in the mouth. She struck (gave) him a whip by riding on the horse and took him out of the Shah`s stable (loft). (11)

Couplet

She made the horse jump across the loft and without caring for her life, she jumped (with the horse) into the river. (12)

Choupaiee

So she had taken out the horse from that loft (latticed window) and made it swim across the river. Thus without caring for her own safety, she managed to (steal) bring the horse called Raho. (13)

ਜਬ ਬਾਜੀ ਹਜਰਤਿ ਕੋ ਗਯੋ॥ ਸਭਹਨਿ ਕੋ ਬਿਸਮੈ ਜਿਯ ਭਯੋ॥
ਜਹਾ ਨ ਸਕਤ ਪ੍ਰਵੇਸ ਪਵਨ ਕਰਿ॥ ਤਹ ਤੇ ਲਯੋ ਭੁਰੰਗਮ ਕਿਨ ਹਰਿ॥ ੧੪॥

Jab baji hajrat ko geyo. Sabhin ko bismai jiye bheyo.
Jaha na sakal parves pavan kar. The tai liou turangan kin har. (14)

ਪ੍ਰਾਤ ਬਚਨ ਹਜਰਤਿ ਇਸ ਕਿਯੋ॥ ਅਭੈ ਦਾਨ ਚੋਰਹਿ ਮੈ ਦਿਯੋ॥
ਜੋ ਵਹ ਮੋ ਕਹ ਬਦਨ ਦਿਖਾਵੈ॥ ਬੀਸ ਸਹਸਰ ਅਸਰਵੀ ਪਾਵੈ॥ ੧੫॥
Prat bachan hajrat is kiyo. Abhai daan choreh mein diou.
Jo veh mo keh badn dikhavai. Bees sehasar ashrafi pavai. (15)

ਅਭੈ ਦਾਲ ਤਾ ਕੋ ਮੈ ਦਯਾਯੋ॥ ਖਾਈ ਸਪਤ ਕੁਰਾਨ ਉਚਾਯੋ॥
ਤਬ ਤਿਯ ਭੇਸ ਪੁਰਖ ਕੋ ਧਰਾ॥ ਸੇਰ ਸਾਹ ਕਹ ਸਿਜਦਾ ਕਰਾ॥ ੧੬॥
Abhai daan ta ko mein deyaio. Khaiee sapat kuran uchaiyo.
Tab triya bhes purkh ko dhara. Sher Shah kar sijda kara. (16)

ਦੋਹਰਾ

ਪੁਰਖ ਭੇਖ ਕਹ ਪਹਿਰ ਤਿਯ ਭੂਖਨ ਸਜੇ ਸੁਰੰਗ॥
ਸੇਰ ਸਾਹ ਸੋ ਇਮਿ ਕਹਾ ਮੈ ਤਵ ਹਰਾ ਤੁਰੰਗ॥ ੧੭॥

Dohra

Purkh bhekh keh pehir triya bhukhan saj ai surang.
Sher Shah sou imi kaha mein tav hara turang. (17)

ਚੌਪਈ

ਜਬ ਹਜਰਤਿ ਤਾ ਕੋ ਲਖਿ ਲਯੋ॥ ਹਰਖਤ ਭਯੋ ਕੋਪ ਮਿਟਿ ਗਯੋ॥
ਨਿਰਖਿ ਪ੍ਰਭਾ ਉਪਮਾ ਬਹੁ ਕੀਨੀ॥ ਬੀਸ ਸਹਸ੍ਰ ਅਸਰਵੀ ਦੀਨੀ॥ ੧੮॥

Choupaiee

Jag hajrat ta kou lakh leyo. Harkhat bhiou kop mit geyo.
Nirakh prabha upma boh keeni. Bees sehsar ashrafi deeni. (18)

When the king's horse was stolen then all of them got a shock (surprise) in their mind. "Who could have stolen the horse from a place, where even breeze (air) could not reach ?" (14)

In the morning, the Shah announced that "he had pardoned the life of the thief. If he were to come up to me to show his face, then I will give him twenty thousand gold coins in reward." (15)

The king swore on the Koran, and announced a pardon for the thief. That woman dressed up like a male and appeared before the king. (16)

Couplet

Then the woman, dressed up as a male, without ornaments on body, told Sher Shah like this that "I have taken away (stolen) your horse" (17)

Choupaiee

When the king saw him, he was pleased, and his wrathfulness was cast away. Seeing his beauty, the king praised him and gave him twenty-thousand gold coins as a reward. (18)

ਦੋਹਰਾ

ਹਸਿ ਹਜਰਤਿ ਐਸੇ ਕਹਾ ਸੁਨੁ ਤਸਕਰ ਸੁੰਦ੍ਰੰਗ ॥
ਸੋ ਬਿਧਿ ਕਹੈ ਬਨਾਇ ਮੁਹਿ ਕਿਹ ਬਿਧਿ ਹਰਾ ਤੁਰੰਗ ॥੧॥

Dohra

Hass hajrat aisai kaha sunn taskar surdrang.
So bidh kaho banaie mohai keh bidh hara turang. (19)

ਚੌਪਈ

ਜਬ ਅਬਲਾ ਆਇਸ ਇਮਿ ਪਾਵਾ । ਮੁਹਰ ਰਾਖਿ ਮੇਖਨ ਲੈ ਆਵਾ ॥
ਸਰਿਤਾ ਮੋ ਤ੍ਰਿਣ ਗੁਲ ਬਹਾਇਸਿ । ਰਛਪਾਲ ਤਾ ਪਰ ਡਹਕਾਇਸਿ ॥੧੦॥

Choupaiee

Jab abla aies im pava. Mohar rakh mekhan lai ava.
Sarita mo trin gul bahaies. Rachhpal ta par dehhaies. (20)

ਦੋਹਰਾ

ਬਹੁਰਿ ਨਦੀ ਭੀਤਰ ਪਈ ਜਾਤ ਭਈ ਭਰਿ ਪਾਰਿ ॥
ਸਾਹਿ ਝਰੋਖਾ ਕੋ ਤਾਰੇ ਲਾਗਤ ਭਈ ਸੁਧਾਰਿ ॥੧॥

Dohra

Bohar nadi bheetar pari jaat bhaiee tar paar.
Sahe jarokha ko tarai lagat bhaiee sudhar. (21)

ਚੌਪਈ

ਜਬ ਘਰਿਯਾਰੀ ਘਰੀ ਬਜਾਵੈ ॥ ਤਬ ਵਹ ਮੋਖਿਕ ਕਹਾ ਲਗਾਵੈ ॥
ਬੀਤਾ ਦਿਵਸ ਰਜਨਿ ਬਡਿ ਗਈ ॥ ਤਬ ਤ੍ਰਿਯ ਤਹਾ ਪ੍ਰਚਲਤ ਭਈ ॥੧੧॥

Choupaiee

Jab ghariyari ghari baj avai. Tab veh mekhik taha lagavai.
Beeta divas rajan badi gaiee. Tab triya taha pohchat bhaiee. (22)

Couplet

The king laughed and said, "O beautiful thief ! Listen Show me the way you had (stolen) taken away the horse." (19)

Choupaiee

When the woman got his (permission) order, then she kept away the gold coins and brought some nails, then she threw some straw-grass bundles in river thus making the guards unaware of their duty (by distracting their attention). (20)

Couplet

Then she entered the river and swam across to the loft of thinking "(underneath it)." (21)

Choupaiee

When the gong was struck, she would fix one nail. The day had gone by and night had fallen, then the woman reached the place. (22)

ਅੜਿਲ

ਤੇਸਹਿ ਛੋਰਿ ਤੁਰੰਗ ਝਰੋਖਾ ਸ਼ੀਚ ਕਰਿ ॥
ਜਲ ਮੋ ਪਰੀ ਕੁਦਾਇ ਜਾਤ ਭੀ ਪਾਰ ਤਾਰਿ ॥
ਸਭ ਲੋਕਨ ਕੋ ਕੋਤਕ ਅਧਿਕ ਦਿਖਾਇ ਕੈ ॥
ਹੋ ਖਿ ਖਿਹ ਸੋ ਬਚਨ ਕਹੇ ਮੁਸਕਾਇ ਕੈ ॥ਉਐ ॥

Aril

Taiseh chhor turang jharokha beech kar.
Jal mein pari kudaie jaat bhi paar tari.
Sabh lokan kou kotak adhik dikhaie kai.
Ho Sher Shah so bachan kehai muskaie kai. (23)

ਇਹੀ ਭਾਤਿ ਸੋ ਪ੍ਰਥਮ ਬਾਜ ਮੁਰਿ ਕਰ ਪਰਿਯੋ ॥
ਦੁਤਿਯ ਅਸੀ ਤਵ ਨਿਰੀਖਤ ਇਹ ਛਲ ਸੋ ਹਰਿਯੋ ॥
ਸੇਰ ਸਾਹਿ ਤਬ ਕਹਿਯੋ ਕਹਾ ਬੁਧਿ ਕੋ ਭਯੋ ॥
ਹੋ ਰਾਹਾ ਬੋ ਜਹਾ ਤਹੀ ਸੁਰਾਹਾ ਹੂੰ ਗਯੋ ॥ਉਕੇ ॥
Ehi bhant sou pratham baj nlur kar pariou.
Dutiya asav tai nirkhat eh chhal sai hariou.
Sher Shah tab kehou kaha budh ko bhieu.
Ho raha tho jha tuhi suraha havai geyo. (24)

ਸਾਹ ਸਹਿਤ ਸਭ ਲੋਗ ਚਰਿਤ੍ਰ ਬਿਲੋਕਿ ਬਰ ॥
ਦਾਤ ਦਾਤ ਸੋ ਕਾਟਿ ਕਹੈ ਹੈ ਦਯੋ ਕਰ ॥
ਕਹੋ ਹਮਾਰੀ ਮਤਿਹਿ ਕਵਨ ਕਾਰਨ ਭਯੋ ॥
ਹੋ ਰਾਹਾ ਤਸਕਰ ਹਰਿਯੋ ਸੁਰਾਹਾ ਹਮ ਦਯੋ ॥ਉਪ ॥
Sah sehat sabh log charitar bilok bar.
Dany dant so kaat kehai hai deyo kar.
Kehai hamari match kavan karan bhieu.
Ho raha taskar hariou suraha hum deyo. (25)

Aril

Then she let loose the ropes of the horse, and jumping from the latticed window along with the horse and came inside the river and swam across the river to the other side. Then showing this wonderful play to the people, told Sher Shah with a laugh. (23)

"In the same manner I had taken away your horse earlier, and the second one I have (stolen) taken away with this deceitful action with your approval. "Then Sher Shah said, "What has happened to my senses ? Now Surah had also gone away, where Rah had gone earlier." (24)

All the people including the king were shocked to see this witchcraft of the woman (they were benumbed-cutting the hands with teeth) saying that they had given away the horse themselves. They said what had happened to our intelligence that we gave away Surah also ourselves, while Rah had been stolen earlier. (25)

ਦੋਹਰਾ

ਸੰਰਨ ਮੰਜਰੀ ਬਾਜ ਹਰਿ ਮਿਤ੍ਰਹਿ ਦਏ ਬਨਾਇ ॥
ਚਿਤ੍ਰ ਬਰਨ ਸੁਤ ਨਿਪੁ ਬਰਾ ਹਿਦੈ ਹਰਖ ਉਪਜਾਇ ॥ੳ॥

Dohra

Swam manjri baj har mitreh dai banaie.
Chitar baran sut nrip bara hirdai harakh upjaie. (26)

ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਤਾ ਕੋ ਭਜੈ ਹਿਦੈ ਹਰਖ ਉਪਜਾਇ ॥
ਸੇਰ ਸਾਹਿ ਦਿਲੀਸ ਕਹ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰ ਦਿਖਾਇ ॥ੳ॥ ॥
Bhant bhant ta ko bhajai hirdai harakh upjaie.
Sher Shah dilees keh triya charitar dikhaie. (27) (1)

**ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੋ ਤ੍ਰਿਯ ਚਰਿਤ੍ਰੋ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੋ ਛਯਾਲੀਸ ਸਮਾਪਤਮ
ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੨੪੬ ॥ ੪੬੩੬ ॥**

**Iti Sri Charitara pakhyane Tirya Charitarai mantri bhoop
sambadai doi so chhehalees charitar samapatam.
Sat Subham sat. 246 (4636) aphjun. (Contd.)**

ਚੌਪਈ

ਬੀਰ ਤਿਲਕ ਇਕ ਨਿਪਤਿ ਬਿਚਛਨ । ਪੁਹਪ ਮੰਜਰੀ ਨਾਰਿ ਸੁਲਛਨ ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਹਮ ਤੇ ਕਹਿ ਨ ਪਰਤ ਛਬਿ ॥ ਰਤਿ ਤਿਹ ਰਹਤ ਨਿਰਖਿ ਰਤਿ ਦਬਿ ॥ ॥

Choupaiee

Beer tilak ik nirpati bichchhan. Pohap manjri nari sulachhan.
Tin ki ham tai keh na parat chhabi. Rati teh rehat nirakh rati pati dub. (1)

ਸ੍ਰੀ ਸੁਰਤਾਨ ਸਿੰਘ ਤਿਹ ਪੁਤਾ ॥ ਜਨੁ ਬਿਧਿ ਦਤਾ ਦੁਤਿਯ ਪੁਰ ਹੁਤਾ ॥
ਜਬ ਵਹੁ ਤਰੁਨ ਭਯੋ ਲਖਿ ਪਾਯੋ ॥ ਤਬ ਪਿਤ ਤਾ ਕੋ ਬਯਾਹ ਰਖਾਯੋ ॥ੳ॥
Sri surtan Singh teh puta. Jan bidh darra dutiye pur hota.
Jab voh tarun bhiou lakh paiyo. Tab pit ta ko bihah rakhaiyo. (2)

Couplet

Swaran Manjri then gave the stolen horses to her beloved (paramour) and the Raja Chitar Baran then performed the marriage of his son willingly with great joy. (26)

Then he enjoyed sensuous pleasure with the woman (wedded wife) in many ways, This witchcraft was exhibited to the king of Delhi, Sher Shah by the woman. (27)

Here the two hundred and forty-sixth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (246-4636)

Choupaiee

There was a wise Raja by the name of Bir Tilak. He had an intelligent wife called pcham Manjri. "Her beauty is beyond description by me. Kamdev (god of love) was always (allured by her) watching her in the form of his wife Rati. (1)

They had a son by the name of Surtan Singh, whom the Lord Creator had moulded into the form of a second Indra (god). When the father saw him grown up, arranged for his wedding (2)

ਕਾਮੀਰ ਇਕ ਨਿਪਤਿ ਰਹਤ ਬਲ ॥ ਰੂਪਮਾਨ ਧਨਮਾਨ ਰਣਾਚਲ ॥
 ਤਾ ਕੇ ਧਾਮ ਸੁਤਾ ਇਕ ਸੁਨੀ ॥ ਸਕਲ ਗੁਨਨ ਕੇ ਭੀਤਰ ਸੁਨੀ ॥ ਐ ॥
 Kashmir ik nirpat rehat bal. Roopman dhanman ranachal.
 Ta ko dham suta ik suni. Sakal gunasn kai bheetar guni. (3)

ਬੋਲਿ ਦਿਜੰਬਰਨ ਘਰੀ ਸੁਧਾਈ ॥ ਨਿਪੁ ਸੁਤ ਕੇ ਸੰਗ ਕਰੀ ਸਗਾਈ ॥
 ਅਧਿਕ ਸੁ ਦਰਬੁ ਪਠੈ ਦਿਯ ਤਾ ਕੋ ॥ ਬਯਾਹ ਬਿਚਾਰਿ ਬੁਲਾਯੋ ਵਾ ਕੋ ॥ ਕੇ ॥
 Bol dijumbaran ghari sudhaiee. Nrip sut kai sung sagaiee.
 Adhik so darab pathai dea ta kou. Biah bichar bulaiyo va kou. (4)

ਸੁਤਾ ਕੋ ਬਯਾਹ ਜਬੋ ਤਿਨ ਦਿਯਾਇਸਿ ॥ ਹਾਟ ਪਾਟ ਬਸਤ੍ਰਨ ਸਭ ਛਾਇਸਿ ॥
 ਘਰ ਘਰ ਗੀਤ ਚੰਚਲਾ ਗਾਵਤ ॥ ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਬਾਦ੍ਰਿਤ ਬਜਾਵਤ ॥ ਪ ॥
 Suta ko beyah jabai tin diyasis. Haat paat bastrran sabh chhais.
 Ghar ghar geet chanchala gavat. Bhant bhant badrit bajavat. (5)

ਸਕਲ ਬਯਾਹ ਕੀ ਰੀਤਿ ਕਰਹਿ ਤੇ ॥ ਅਧਿਕ ਦਿਜਨ ਕਹ ਦਾਨ ਕਰਹਿ ਵੇ ॥
 ਜਾਚਕ ਸਭੈ ਭੂਪ ਹੈ ਗਏ ॥ ਜਾਚਤ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਾਹੁ ਭਏ ॥ ॥
 Sakal biash ki reet kareh tai. Adhik dijan keh daan kareh vai.
 Jachak sabhai bhoop havai gaie. Jachat bohar na kahu bhaie. (6)

ਦੋਹਰਾ

ਸਕਲ ਰੀਤਿ ਬਯਾਹ ਕੀ ਚੜੇ ਜਨੇਤ ਬਨਾਇ ॥
 ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਸੋ ਕੁਅਰ ਬਨਿ ਪ੍ਰਭਾ ਨੇ ਬਰਨੀ ਜਾਇ ॥ ॥

Dohra

Sakal reet kar biyah ki charai janet banaie.
 Bhant bhant so koar bn prabha na barni jaie. (7)

There was a powerful king in Kashmir, who was very charming and wealthy also and was always keeping alert in battles. He was having a daughter, who was equipped with all the qualities. (3)

He called all the famous Brahmins and then fixed her marriage date and betrothed her with the son of Raja Bir Tilak. He sent him lot of money and then called him after thinking about the marriage date. (4)

The day he had planned to marry away his daughter, that day all the streets and markets (bazaars) were decorated with buntings. The women started singing songs in each and every house and many musical instruments were being played. (5)

They performed all the rites and customs of marriage and gave lot of things to the Brahmins in offering (alms). All the beggars became rich (like Rajas), who never went for begging again. (6)

Couplet

After performing various customs, the boy's party came in the form of a Barat (marriage party). The prince was embellished with all ornamental robes, which are beyond description. (7)

ਚੌਪਈ

ਕਾਸ਼ਮੀਰ ਭੀਤਰ ਪਹੁਚੇ ਜਬ॥ ਬਾਜਨ ਲਗੇ ਬਦਿਤ੍ਰ ਅਮਿਤ ਤਬ॥
ਨਾਚਤ ਪਾਤ੍ਰ ਅਪਾਰ ਅਨੂਪਾ॥ ਕੰਚਨਿ ਹੁਰਕੁਨਿ ਰੂਪ ਸਰੂਪਾ॥ ੮॥

Choupaiee

Kashmir bheetar pohchai jab. Bajan lagai baditar amit tab.
Nachat patar apar anupa. Kanchan hurkan roop sarupa. (8)

ਹਾਣ ਪਾਣ ਸਭ ਬਸਤ੍ਰਨ ਛਾਏ॥ ਅਗਰ ਚੰਦਨ ਭੇ ਮਗੁ ਛਿਤਰਾਏ॥
ਸਭ ਘਰ ਬਾਧੀ ਬੰਧਨਵਾਰੇ॥ ਗਾਵਤ ਗੀਤ ਸੁਹਾਵਤ ਨਾਰੈ॥ ੯॥

Haan paan sabh bartan chhaie. Agar chandan bhe mug chhirkaie.
Sabh ghar badh bandhan varai. Gavati geet suhavi narai. (9)

ਆਗੂਆ ਲੇਨ ਅਗਾਊ ਘਾਏ॥ ਆਦਰ ਸੋ ਕੁਅਰਹਿ ਗ੍ਰਿਹ ਲਯਾਏ॥
ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਤੇ ਕਰੈ ਬਡਾਈ॥ ਸਾਲੂਕ ਰਾਕਨਿ ਧਨਿ ਨਿਧਿ ਪਾਈ॥ ੧੦॥

Agua lain agaouoo aie. Adar sou koareh greh leyaie.
Bhant bhant tai karai badaiee. Januk rankan dhan nidh paiee. (10)

ਅੜਿਲ

ਤਬ ਜਸ ਤਿਲਕ ਮੰਜਰੀ ਲਈ ਬੁਲਾਇ ਕੈ॥
ਬਯਾਹ ਦਈ ਨਿਪ ਸੁਤ ਕੇ ਸਾਥ ਬਨਾਇ ਕੈ॥
ਦਾਜ ਅਮਿਤ ਧਨ ਦੀਯੋ ਬਿਦਾ ਕਰਿ ਕੈ ਦਏ॥
ਹੋ ਬਿਰਜਾਵਤੀ ਨਗਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤੇ ਆਵਤ ਭਏ॥ ੧੧॥

Aril

Tab jas tilak manjri laiee bulaie kai.
Biyah daiee nrip sut ke sath banaie kai.
Daaj amit dhan deecu bida kar kai daie.
Ho birajvati nagri prati te avat bhaie. (11)

Choupaiee

When they reached Kashmir many musical instruments started playing, many beautiful prostitutes were dancing around, their beautiful bodies were like the shining gold or a flame of fire. (8)

All the streets and markets were bedecked with banners and the routes were sprinkled with incense and sandal wood. All the entrances of the house were having the buntings tied outside while the beautiful women singing, were looking gorgeous. (9)

To welcome them, people had come to receive them and brought the prince home with great honour. They all were praising him in many ways as if a penniless person had found a treasure. (10)

Aril

Then Jas Tilak Manjri was called and she was married to the Raja's son with great pomp and show. They were given a farewell by presenting them with many articles of dowry and lot of money and they came back to the town of Birjwati. (11)

ਚੌਪਈ

ਏਕ ਸਾਹ ਕੇ ਸਦਨ ਉਤਾਰੇ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਜੈ ਹੈ ਜਬ ਤਾਰੇ॥
ਕੁਆਰਿ ਸਾਹ ਕੋ ਪੂਤ ਨਿਹਾਰਾ। ਤਿਹ ਤਨ ਤਾਨਿ ਮਦਨ ਸਰ ਮਾਰਾ॥ ੧੨॥

Choupaiee

Ek sah kai sadan utarai. Greh jai hai lakh hai jab tarai.
Koar sah ko poot nihara. Teh tan taan madan sar mara. (12)

ਦੋਹਰਾ

ਨਿਰਕਿਤ ਰਹੀ ਲੁਭਾਇ ਛਬਿ ਮਨ ਮੈ ਕਿਆ ਬਿਚਾਰ॥
ਨ੍ਰਿਪ ਸੁਤ ਸੰਗ ਨ ਜਾਇ ਹੈ ਇਹੋ ਹਮਾਰੇ ਯਾਰ॥ ੧੩॥

Dohra

Nirkhith rehi lubhayi chhabi man mein kiya bichar.
Nrip sut sung na jaie hai ehai humaro yaar. (13)

ਚੌਪਈ

ਬੋਲਿ ਲਿਯਾ ਤਾ ਕੋ ਅਪੁਨੇ ਘਰ॥ ਰਤਿ ਮਾਨੀ ਤਾ ਸੋ ਹਸਿ ਹਸਿ ਕਰਿ॥
ਆਲਿੰਗਨ ਚੁੰਬਲ ਬਹੁ ਲਏ॥ ਬਿਬਿਧ ਬਿਧਨ ਸੋ ਆਸਨ ਦਏ॥ ੧੪॥

Choupaiee

Bol leeya ta ko apnai ghar. Rati mani ta sou hass hass kar.
Alingan chumban boh laie. Bibidh bidhan so asan daie. (14)

ਅੜਿਲ

ਬਿਹਸਿ ਬਿਹਸਿ ਦੋਊ ਕੁਅਰ ਕਲੋਲਨ ਕੀ ਕਰੈ॥
ਬਿਬਿਧ ਬਿਧਨ ਕੋਕਨ ਕੇ ਮਤ ਕੋ ਉਚਰੈ॥
ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਕੇ ਆਸਨ ਕਰਹਿ ਬਨਾਇਕ ਕੈ॥
ਹੋ ਲਪਟਿ ਲਪਟਿ ਦੋਊ ਜਾਹਿ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਇ ਕੈ॥ ੧੫॥

Aril

Bihas bihas douoo koar kalonanki karai.
Bibidh bidhan kokan kai mat kou ucharai.
Bhant bhant kai asan karhi banaie kai.
Ho lapat lapat douoojahai param sukh paie kai. (15)

Choupaiee

They were received at a (merchant`s) Shah`s house and they will be allowed to go home when the auspicious star would be shining (in the sky). When the princess saw the Shah`s son, she was filled with sexual (urge) desires (Kamdev had shot an arrow of love). (12)

Couplet

"She was enamored by seeing the Shah`s son and thought to herself that she would not accompany the Raja`s son anymore and this Shah`s son would be my paramour." (13)

Choupaiee

She called him at her house and enjoyed sensuous pleasure with him while laughing merrily. She had many poses of cohabitation along with kissing and embraces. (14)

Aril

The friends were having love affairs and sexual companionship with great joy following the modes given in kok Shastra. Both were embracing each other closely and having sexual relations in many styles. (15)

ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਚਾਤੁਰਤਾ ਮੁਖ ਤੇ ਉਚਰੈ॥
 ਕੇਲ ਕਰਤ ਸੈ ਜਾਹਿ ਬਹੁਰਿ ਉਠਿ ਰਤਿ ਕਰੈ॥
 ਤਰੁਨ ਤਰੁਨਿ ਜਬ ਮਿਲੈ ਨ ਕੋਊ ਹਾਰਹੀ॥
 ਹੋ ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਉਚਾਰਹੀ॥ ੧੬॥

Bhant bhant chaturata mukh tai uchrai.
 Kel karat savai jahai bohar uth rati karai.
 Tarun taruni jab milai na kouoo harhi.
 Ho bed sastar eh bhant ucharhi. (16)

ਤ੍ਰਿਯਾ ਬਾਚ

ਚੌਪਈ

ਮੈ ਨ ਨ੍ਰਿਪ ਸੁਤ ਕੇ ਸੰਗ ਜੈ ਹੋ॥ ਬਿਨ ਦਮਨ ਇਹ ਹਾਥ ਬਿਕੈ ਹੋ॥
 ਧਾਇ ਸੁਤੀ ਤਬ ਕੁਅਰਿ ਹਕਾਰੀ॥ ਤਵਨ ਪਾਲਕੀ ਭੀਤਰ ਡਾਰੀ॥ ੧੭॥

Triya Baach

Choupaiee

Mein na nrip sut kai sung jai hoie. Bin daman eh hath bikai houie.
 Dhaie suta tab kour hakari. Tavan palki bheetar dari. (17)

ਦਿਵਸਰਾਜ ਅਸਤਾਚਲ ਗਯੋ॥ ਪ੍ਰਾਚੀ ਦਿਸਿ ਤੇ ਸਸਿ ਪ੍ਰਗਟਯੋ॥
 ਨ੍ਰਿਪ ਸੁਤ ਭੇਦ ਪਛਾਨਯੋ ਨਾਹੀ॥ ਤਾਰਨ ਕੀ ਸਮਝੀ ਪਰਛਾਹੀ॥ ੧੮॥

Divasraj astachal geyo. Prachi dis tai sas pragtiyo.
 Nrip sut bhed pachhaniou nahi. Taran ki samjhi parchhahi. (18)

ਅਨਤ ਤ੍ਰਿਯਾ ਕੋ ਲੈ ਗ੍ਰਿਹ ਗਯੋ॥ ਭੇਦ ਨ ਪਸੁ ਪਾਵਤ ਕਛੁ ਭਯੋ॥
 ਧਾਇ ਭੇਦ ਸੁਨਿਅਤਿ ਹਰਖਾਨੀ॥ ਮੇਰੀ ਸੁਤਾ ਕਰੀ ਬਿਧਿ ਰਾਨੀ॥ ੧੯॥
 Anat triya kou lai greh geyo. Bhed na pasu pavat kachu bhiuo.
 Dhaie bhed suniyat harkhani. Mori suta kari bidh rani. (19)

They would go to sleep while having cohabitation and then start having their sexual companionship on getting up. They would be talking with great cleverness and wisdom. When a young woman and a man meet each other, then no one would like to show signs of weakness as is mentioned in vedas, Shastras and smritis. (16)

**Then the woman said
Choupaiee**

"I will not go with the Raja's son, as I am fully enamored by this paramour. So she called the lady attendant's and made her sit in the palanquin. (17)

The sun had gone down, while the moon had come up in the East. The Raja's son did not realize the secret move and the glamour (light) was seen by him as the twinkling of stars (they were asked to move at night only. (18)

So he came home with another woman and could not see through the secret move. When the lady attendant came to know about it, she was feeling very happy and amused that her daughter had been made a princess by the Lord. (19)

ਦੋਹਰਾ

ਰਾਜ ਕੁਅਰ ਸੁਤ ਸਾਹ ਕੇ ਸਦਨ ਰਹੀ ਸੁਖ ਪਾਇ॥
ਘਾਲ ਪਾਲਕੀ ਧਾਇ ਕੀ ਦੁਹਿਤਾ ਦਈ ਪਠਾਇ॥ ੨੦॥ ੧॥

Dohra

Raj koar sut sah kai sadan rehi sukh paie.
Ghal palki dhaie ki dohita daiee pathaie. (20) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੋ ਸੈਤਾਲੀਸ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਪਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ॥ ੨੪੭॥ ੪੬੫੬॥ ਅਫਜ਼ੂ॥

iti Sri Charitara pakhyane Tirya Charitarai mantri bhoop
sambadai doi so santalees charitar samapatam.
Sat Subham sat. 247 (4656) aphjun. (Contd.)

ਦੋਹਰਾ

ਨਦੀ ਨਰਬਦਾ ਕੋ ਰਹੈ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਚਿਤ੍ਰਥ ਨਾਮ॥
ਦੇਸ ਭੇਸ ਕੈ ਏਸ ਜਿਹਾ ਜਪਤ ਆਠਹੂੰ ਜਾਮ॥ ੧॥

Dohra

Nadi narbada ko rehai nripat chitrath naam.
Des des kai ais jiha japat athhun jaam. (1)

ਚੌਪਈ

ਚਿਤ੍ਰ ਮੰਜਰੀ ਤਾ ਕੀ ਤ੍ਰਿਯ ਬਰ॥ ਜਾਨੁਕ ਪ੍ਰਭਾ ਦਿਪਤਿ ਕਿਰਣਾਧਰ॥
ਚਾਰ ਪੁਤ੍ਰ ਤਾ ਕੋ ਸੁੰਦਰ ਅਤਿ॥ ਸੂਰਬੀਰ ਬਲਵਾਨ ਬਿਕਟ ਮਤਿ॥ ੨॥

Choupaiee

Chitar manjri ta ki triya bar. Januk prabha dipati karmadhar.
Chaar putar ta kai sunder ati. Surbeer balvan bikat mati. (2)

Couplet

The princess remained at the home of the Shah's son with full joy having sent the attendant's in the palanquin. (20)

Here the two hundred and forty-seventh episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (247-4656)

Couplet

There used to live a Raja called Chitrah near the river Narbada, who was worshipped by the Rajas of various lands all the time (for twenty four hours) (They accepted his suzerainty). (1)

Choupaice

He had a beautiful queen, Chitar Manjri, whose beauty was comparable to the sun. He had four smart looking sons. who were very strong, warriors and with lot of intelligence. (2)

ਦੋਹਰਾ

ਚਿਤ ਕੇਤੁ ਬਚਿਤੁ ਧੁਜ ਸੀਸ ਧੁਜ ਰਵਿ ਧੁਜ ਸੂਰ॥
ਜਿਨ ਕੇ ਧਨੁਖ ਟੰਕੋਰ ਧੁਨਿ ਰਹਤ ਜਗਤ ਮੈ ਪੂਰਾ॥ ੩॥

Dohra

Chitar ket bachitar dhuj sas dhuj rav dhuj soor.
Jin kai dhanukh tankor dhun rehat jagat mein pur. (3)

ਚੌਪਈ

ਨਵਲ ਸਾਹ ਇਕ ਰਹਤ ਨਗਰ ਤਿਹ॥ ਸਸਿ ਆਭਾ ਵਤ ਦੁਹਿਤਾ ਘਰ ਜਿਹ॥
ਅਮਿਤ ਪ੍ਰਭਾ ਜਾਨਿਯਤ ਜਾ ਕੀ ਜਗ॥ ਸੁਰ ਆਸੁਰ ਥਕਿ ਰਹਤ ਨਿਰਖ ਮਗ॥ ੪॥

Choupaiee

Naval sah ik rehat nagar teh. Sas abha vati duhita ghar jeh.
Amit prabha janiyat ja ki jug. Sur asur thak rehat nirakh mug. (4)

ਦੋਹਰਾ

ਚਾਰ ਪੁਤ ਜੇ ਨਿਪਤਿ ਕੇ ਤਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾ ਨਿਹਾਰਿ॥
ਗੀਝਿ ਰਹਤ ਭੇ ਚਿਤ ਬਿਖੈ ਮਨ ਬਧ ਕ੍ਰਮ ਨਿਰਧਾਰ॥ ੫॥

Dohra

Chaar put jo nirpat kai ta ki prabha nihar.
Reejh rehat bhe chit bikhai man badh karam nirdhar. (5)

ਚੌਪਈ

ਨਿਪ ਸੁਤ ਦੁਤਿਕ ਤਹਾ ਪਠਾਇਸਿ॥ ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਤ੍ਰਿਯਹਿ ਭੁਲਾਇਸਿ॥
ਇਹੀ ਭਾਤ ਚਾਰੇ ਉਠਿ ਧਾਏ॥ ਚਾਰੇ ਚਲਿ ਤਾ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਆਏ॥ ੬॥

Choupaiee

Nrip sut dutik taha pathaies. Bbhant bhant teh triyeh bhalaies.
Ehi bhant charai uth dhaie. Charo chal ta kai greh aie. (6)

Couplet

The piercing sound of the arrows of the four warriors namely Chiter Ket, Bachittar Dhuj and Rav being heard in the whole world. (3)

Choupaiee

There was a person, Nawal Shah, living in that town, who had a daughter beautiful like the moon. Her extreme beauty was known all over the world. while the gods and demons would be keenly waiting on the route for her glance. (4)

Couplet

All the four sons of the Raja were allured by her charm with mind, speech and action (they were in love with her at heart). (5)

Choupaiee

The Raja's sons sent a female messenger to her, who tried to coax the Shah's daughter in many ways. All the four then rushed towards her and reached her house. (6)

ਦੋਹਰਾ

ਸਾਹ ਸੁਤਾ ਅਤਿ ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਅਧਿਕ ਚਤੁਰ ਮਤਿਬਾਨ॥
ਚਾਰਹੁ ਪਠਿਯੋ ਸੰਦੇਸ ਲਿਖਿ ਚਿਤ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਕ ਆਨ॥ ੭॥

Dohra

Sah suta ati patibarta adhik chatur matban.
Charo pathiou sandes likh chit charitar ik aan. (7)

ਚੌਪਈ

ਜੁਦੋ ਜੁਦੋ ਲਿਖਿ ਚਹੂੰਨਿ ਪਠਾਯੋ॥ ਕਿਸ ਕੋ ਭੇਦ ਨ ਕਿਸੂ ਜਤਾਯੋ॥
ਸਖੀ ਭਏ ਇਹ ਭਾਤਿ ਸਿਖਾਇਸਿ॥ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰਨ ਬੋਲਿ ਪਠਾਇਸਿ॥ ੮॥

Choupaiee

Judai judai likh chahun pathaiou. Kis ko bhed na kisu jataiyo.
Sakhi bhaie eh bhant sikhaies. Raj kumaran bol pathaies. (8)

ਸੁਤਾ ਬਾਚ

ਦੋਹਰਾ

ਜਿਮਿ ਜਿਮਿ ਨ੍ਰਿਪ ਸੁਤ ਆਇ ਹੈ ਉਤਮ ਭੇਖ ਸੁ ਧਾਰਿ॥
ਤਿਮਿ ਤਿਮਿ ਪਗਨ ਖਰਾਕ ਤੇ ਕਿਜਿਯੋ ਮੇਰੇ ਦੁਾਰ॥ ੯॥

Suta baach

Dohra

Jim jim nrip aie kai utam bhekh so dhar.
Tim tim pagan kharak tai kijiou merai duar. (9)

ਪ੍ਰਥਮ ਪੁਤ੍ਰ ਜਬ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਕੋ ਆਯੋ ਭੇਖ ਸੁ ਧਾਰਿ॥
ਪਾਇਨ ਕੋ ਖਟਕੋ ਕਿਯੋ ਆਨਿ ਸਖੀ ਤਿਹ ਦੁਾਰ॥ ੧੦॥
Pratham putar jab nirpati kar aiyo bhekh so dhar.
Paien kai khatkai kiou aan sakhi teh duar. (10)

Couplet

The Shah's daughter was very clever, chaste and intelligent. She thought of a witchcraft in her mind and sent a written message to all the four (brothers). (7)

Choupaiee

She wrote different messages to all the four brothers, without giving out any clue to the other three. She trained her attendant accordingly and called the princes. (8)

The Shah's daughter told the girl-attendant (hand maid)

Couplet

"As the Raja's sons come here with a particular style, being bedecked nicely, you should give me a sound by tapping your foot on the ground." (9)

When the first son of the Raja came (fully) dressed nicely, then the hand-maid made a sound of the foot on her door. (10)

ਚੌਪਈ

ਹਾਹਾ ਪਦ ਤਬ ਤਰੁਨਿ ਉਚਾਰੋ॥ ਹਾਥਨ ਕੋ ਛਤਿਯਾ ਪਰ ਮਾਰੋ॥
ਕੋਊ ਅਹਿ ਦੁਾਰ ਮੁਹਿ ਠਾਢਾ॥ ਤਾ ਕੇ ਅਧਿਕ ਤ੍ਰਾਸ ਮੁਹਿ ਬਾਢਾ॥ ੧੧॥

Choupaiee

Haha pad tab tarun acharo. Hathan ko chhatiya par maro.
Kouoo aihai duar muhi thada. Ta tai adhik tras mohai badha. (11)

ਨਿਪ ਸੁਤ ਕਹਿਯੋ ਜਤਨ ਇਕ ਕਰੋ॥ ਚਾਰਿ ਸੰਦੂਕ ਹੈ ਇਕ ਮੈ ਪਰੋ॥
ਏਕ ਸੰਦੂਕ ਮਾਝ ਰਹਿਯੋ ਦੂਰਿ॥ ਜੈ ਹੈ ਲੋਕ ਬਿਲੋਕ ਬਿਮੁਖ ਘਰ॥ ੧੨॥
Nrip sut kehyo jatan ik karo. Char sanduk hai ik mehi paro.
Ek sanduk majh rehiou dur. Jai ho lok bilok bimukh ghar. (12)

ਇਮਿ ਸੰਦੂਕ ਭੀਤਰ ਤਿਹ ਡਾਰੋ॥ ਦੁਤਿਸ ਨਿਪਤਿ ਕੋ ਪੁਤ੍ਰ ਹਕਾਰੋ॥
ਪਗ ਖਟਕੋ ਸਹਚਰਿ ਤਬ ਕੀਨੋ॥ ਦੁਤਿਯ ਸੰਦੂਕ ਡਾਰਿ ਤਿਹ ਦੀਨੋ॥ ੧੩॥
Im sanduk bheetar teh daro. Dutiye nirpati kai putar hakaro.
Pug khatko sehchar tab keeno. Dutie sanduk dar teh deeno. (13)

ਦੋਹਰਾ

ਇਹ ਫਲ ਨਿਪ ਕੇ ਚਾਰਿ ਸੁਤ ਚਹੂੰ ਸੰਦੂਕਨ ਡਾਰਿ॥
ਤਿਨ ਪਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹ ਪਯਾਨੋ ਕਿਯੋ ਉਤਿਮ ਭੇਖ ਸੁ ਧਾਰਿ॥ ੧੪॥

Dohra

Eh chhal nrip kai char sut chahun sandukan dar.
Tin pit greh piano kiou utam bhekh so dhar. (14)

ਚੌਪਈ

ਚਾਰ ਸੰਦੂਕ ਸੰਗ ਲੀਨੇ ਕਰ॥ ਪ੍ਰਹਚਤ ਭਈ ਨਿਪਤਿ ਕੇ ਦਰ ਪਰ॥
ਜਬ ਰਾਜਾ ਕੋ ਰੂਪ ਨਿਹਾਰਿਯੋ॥ ਤਾ ਪਰ ਵਾਰ ਨਦੀ ਤਿਨ ਡਾਰਿਯੋ॥ ੧੫॥

Choupaiee

Char sanduk sung leeno kar. Pohchat bhaiee nirpat kai dar par.
Jab raja ko roop nihariyo. Ta par var nadi tin dariou. (15)

Choupaicee

Then the princess started saying 'Alas', 'Alas' and started beating her breast with her hands (she said). Someone was standing at my door and I am getting frightened by him." (11)

Then she told the Raja's son to try one thing and get inside one box out of the four boxes lying there. You keep hiding in one box. The people will go back disappointed on seeing it, (12)

Thus he was placed in the box and then called the second son of the Raja. When reached the place, the handmaid made a sound with her foot and he was put in the second box. (13)

Couplet

Thus with this deceitful action, all the four sons were kept in the four boxes and herself changed into a grand disguise, she moved towards the Raja (father of these). (14)

Choupaicee

She took all the four boxes with her and reached the Raja's place. When she saw the Raja's face, then she threw all the four boxes in the river, after sacrificing them to the Raja. (15)

ਦੋਹਰਾ

ਵਾਰਿ ਸੰਦੂਕ ਨਿਪਾਲ ਪਰ ਦਏ ਨਦੀ ਮੈ ਡਾਰਿ॥
ਸਭ ਛਤ੍ਰਿਨ ਛਿਨ ਮੋ ਛਲਾ ਕੋਊ ਨ ਸਕਾ ਬਿਚਾਰ॥ ੧੬॥

Dohra

Vaar sanduk nirpal par daie nadi meh dar.
Sabh chhatrin chhin mo chhala kouoo na saka bichar. (16)

ਚੌਪਈ

ਧੰਨਯ ਧੰਨਯ ਸਭ ਲੋਕ ਬਖਾਨੈ॥ ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਨ ਮੂਰਖ ਜਾਨੈ॥
ਭੂਪ ਭਗਤਿ ਤਿਹ ਅਧਿਕ ਬਿਚਾਰਿਯੋ॥ ਨਿਪ ਪਰ ਦਰਬੁ ਇਤੋ ਜਿਨ ਵਾਰਿਯੋ॥ ੧੭॥

Choupaiee

Dhanai dhanai sabh lok bakhanai. Bheid abheid na moorakh janai.
Bhoop bhagat teh adhik bichariyo. Nrip par darab ito jun variou. (17)

ਤਬ ਰਾਜੇ ਇਹ ਭਾਤਿ ਉਚਾਰਿਯੋ॥ ਸਾਹੁ ਸੁਤਾ ਜੇਤੋ ਧਨ ਵਾਰਿਯੋ॥
ਛੋਰਿ ਭੰਡਾਰ ਤਿਤੋ ਤਿਹ ਦੀਜੈ॥ ਮੰਤ੍ਰਨ ਕਹਾ ਬਿਲੰਬ ਨ ਕੀਜੈ॥ ੧੮॥
Tab rajai eh bhant uchariyo. Sah Suta jetai dhan variyo.
Chhor bhandar titai teh deejai. Mantran kaha bilamb na keejai. (18)

ਚਾਰਿ ਸੰਦੂਕ ਅਸਰਫੀ ਦੀਨੀ॥ ਸਾਹੁ ਸੁਤਾ ਸਭ ਹੀ ਸੋ ਲੀਨੀ॥
ਨਿਪ ਕੇ ਚਾਰੋ ਪੂਤ ਡੁਬਾਈ॥ ਲੈ ਧਨੁ ਅਮਿਤ ਬਹੁਰਿ ਘਰ ਆਈ॥ ੧੯॥
Char sanduk asrafi deeni. Sah suta sabh hi so leeni.
Nrip kai charou poot dirbaiee. Lai dhan amit bohar ghar aiee. (19)

Couplet

When she presented the boxes as an offering to the Raja and threw them in the river (as a sacrifice) she managed to deceive all the Kashatriyas in a moment and no one could gauge the depth of this secret. (16)

Choupaiee

All the people were praising her but the fools did not see through the secret. The Raja took her to be his great follower (bhakta) as she had sacrificed so much over the Raja's head. (17)

Then the Raja announced that whatever money (Shah's daughter) she had given as an offering to him, may be given back to her from my treasury. So the Raja told his ministers not to delay it any more. (18)

He gave her four boxes full of gold coins and the Shah's daughter accepted and took away all the wealth. Having caused the death of Raja's sons, she came back to her house. (19)

ਚੌਪਈ

ਇਹ ਛਲਿ ਸੁ ਸੁਤ ਨਿਪਤਿ ਤੇ ਚਾਰੋ ਦਏ ਡਬਾਇ॥
ਆਨਿ ਧਾਮ ਬਹੁਰ ਬਸੀ ਹਿੰਦੈ ਹਰਖ ਉਪਜਾਇ॥ ੨੦॥ ੧॥

Dohra

Eh chhal so sat nirpati kai chaou daie dubaie.
Aan dham bohara basi hirdai harkh upjaie. (20) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੋ ਅਠਤਾਲੀਸ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ॥ ੨੪੮॥ ੪੬੭੬॥

iti Sri Charitara pakhyane Tirya Charitarai mantri bhoop
sambadai doi so athtalees charitar samapatam.

Sat Subham Sat. 248 (4676) aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਬਤਿਸ ਲਛਨ ਨਗਰ ਇਕ ਸੁਹੈ॥ ਜਾ ਕੋ ਤਟ ਅਮਰਾਵਤਿ ਕੋ ਹੈ॥
ਸੈਨ ਸੁਲਛਨ ਨਿਪ ਤਹ ਸੁਭ ਮਿਤ॥ ਸੂਰਬੀਰ ਬਲਵਾਨ ਬਿਕੜ ਅਤਿ॥ ੧॥

Choupaiee

Batis lachhan nagar ik sohai. Ja kai tat amravati ko hai.
Sain sulachan nrip teh sabh mati. Surbeer balvan bikat mati. (1)

ਮੇਜਰਿ ਬਿਚਛਨਿ ਠਾਰਿ ਤਵਨ ਬਰ॥ ਪੜੀ ਬਯਾਕਰਨ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕੋਕ ਸਰ॥
ਸੋਭਾ ਅਧਿਥ ਤਵਨ ਕੀ ਸੋਹਤ॥ ਸੁਰ ਨਰ ਨਾਗ ਅਸੁਰ ਮਨ ਮੋਹਰ॥ ੨॥
Manjri bichhan naar tavan bar. Pari biyakaran sastar kok sar.
Sobha adhik tavan ki sohat. Sur nar nag asur man mohat. (2)

Choupaiee

With this deceit, she caused the death of all four sons of the Raja by drowning and having herself enjoyed the fun at heart, she came back home and lived happily. (20) (1)

Here the two hundred and forty-eighth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (248-4676)

Choupaiee

There was a town famous for its grandeur and all sorts of worldly comforts/pleasure and it had no parallel including Amarpur, which could not match its splendor. There was a Raja Sulachhan Sain of that place, who was very capable and intelligent and possessed great prowess, might and formidable strength (wisdom). (1)

He had a charming wife named Bishchhan Manjri, who had studied and gained an expertise in grammar and Kok Shastra. She had a glamorous personality which would enamour all the gods, demons, humans and snakes. (2)

ਅੜਿਲ

ਏਕ ਸਾਹ ਕੋ ਪੂਤ ਤਹਾ ਸੁੰਦਰ ਘਨੋ॥ ਜਨੁ ਅੰਤਾਰਰ ਮਦਨ ਕੋ ਯਾ ਜਗ ਮੋ ਬਨੋ॥
ਬਿਤਨ ਕੇਤੁ ਤਿਹ ਨਾਮ ਕੁਅਰ ਕੋ ਜਾਨਿਯੋ॥
ਹੋ ਜਾ ਸਮ ਸੁੰਦਰ ਅਵਰ ਨ ਕਤਿਹੁ ਬਖਾਨਿਯੋ॥ ੩॥

Aril

Ek sah ko poot taha sunder ghano. Jan avtar madan ko ya jug mein bano.
Bitan ketu teh naam kuar kai janiyai.
Ho ja sum sunder avar na kathun bakhaniyai. (3)

ਨੈਨ ਹਰਨ ਕੇ ਹਰੇ ਬੈਨ ਪਿਕ ਕੇ ਹਰੇ॥
ਜਨੁਕ ਸਾਨਿ ਪਰ ਬਿਸਿਖ ਦੋਊ ਬਾਢਿਨ ਧਰੇ॥
ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਹਾਰੇ ਲਗਤ ਨ ਕਾਢੇ ਜਾਤ ਹੈ॥
ਹੋ ਖਟਕਤ ਹਿਯ ਕੇ ਮਾਝ ਸਦਾ ਪਿਯਾਰਤ ਹੈ॥ ੪॥

Nain haran kai harai bain pik kai harai.
Januk sani par bisikh douoo badhin dharai.
Bina parharai lagat na kadhai jaat hai.
Ho khatkat hiye kai majh sada piyarat hai. (4)

ਨਿਰਖਿ ਤਵਨ ਕੋ ਰੂਪ ਤੀਰਨਿ ਮੋਹਿਤ ਭਈ॥
ਲੋਕ ਲਾਜ ਕੁਲ ਕਾਨਿ ਤਯਾਗਿ ਤਬ ਹੀ ਦਈ॥
ਆਸਿਕ ਕੀ ਤ੍ਰਿਯ ਭੀ ਰਹੀ ਉਰਝਾਇ ਕੈ॥
ਹੋ ਸਕਿਯੋ ਨ ਧੀਰਜ ਬਾਧਿ ਸੋ ਲਿਯੋ ਬੁਲਾਇ ਕੈ॥ ੫॥

Nirakh tavan ko roop teeran mohit bhaiee.
Lok laj kul kaan tiyag tab hi daiee.
Asik ki triya bhant rehi urjhaie kai.
Ho sakiyo na dheraj badh so liou bulaie kai. (5)

Aril

There (lived) was a smart son of the Shah there and seemed to be an incarnation of Kamadev (god of love). He was called Kanwar Bishan Ket, and there was no other person comparable to him in beauty. (3)

He had borrowed the eyes of a deer and the sweet tongue of a black cuckoo (koel). It seemed as if two piercing arrows had been shot at a bull. These arrows strike without being shot even and cannot be removed later. Then they cause pain in the heart piercing there. (4)

One seeing his charm, the queen got enamored by him and she forgot about her modesty or family moral customs even at that very moment. That woman was behaving like his beloved straight away. She could not have any patience and sent for him immediately. (5)

ਚੌਪਈ

ਭੇਦਿ ਪਾਇ ਤ੍ਰਿਯ ਤਾਹਿ ਬੁਲਾਇਸਿ॥ ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਭੋਜਨਹਿ ਖਵਾਇਸਿ॥
ਕੇਲ ਕਰਨ ਤਾ ਸੋ ਚਿਤ ਚਹਾ॥ ਲਾਜ ਬਿਸਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਤਿਹ ਕਹਾ॥ ੬॥

Choupaiee

Bheid paie triya tahai bulais. Bhant bhant bhoj aneh khavais.
Kel karan ta so chit chaha. Laj bisar pargat teh kaha. (6)

ਬਿਤਨ ਕੇਤੁ ਜਬ ਯੋ ਸੁਨਿ ਪਾਯੋ॥ ਭੋਗ ਨ ਕਿਯੋ ਠਾਕ ਐਠਾਯੋ॥
ਸੁਨਿਕ ਅਬਲ ਮੈ ਤੋਹਿ ਨ ਭਜਿਹੋ॥ ਨਾਰਿ ਆਪਨੀ ਕੋ ਨਹਿ ਤਜਿਹੋ॥ ੭॥

Bitan ket jab yo sunn paiyo. Bhog na kiou nak aithaiyo.
Sunn abla mein tohai na bhajiho. Naar apni ko neh tajhou. (7)

ਦੋਹਰਾ

ਜੋ ਉਪਾਇ ਕੋਟਿਕ ਕਰਹੁ ਲਛਿਕ ਕਰਹੁ ਇਲਾਜ॥
ਧਰਮ ਆਪਨੋ ਛਾਡ ਤੁਹਿ ਤਉ ਨ ਭਜਹੋ ਆਜ॥ ੮॥

Dohra

Jou upaie kotik karoh lachhik karoh ilaj.
Dharam apnai chhad tohai touoo na bhajho aaj. (8)

ਚੌਪਈ

ਰਾਨੀ ਜਤਨ ਕੋਟਿ ਕਰਿ ਰਹੀ॥ ਏਕੋ ਨਾਹਿ ਮੂੜ ਤਿਹ ਗਹੀ॥
ਕੋਪ ਭਯੋ ਤ੍ਰਿਯ ਕੋ ਜਿਯ ਭਾਰੋ। ਤਾ ਕੋ ਬਾਧਿ ਭੋਹਰੇ ਡਾਰੋ॥

Choupaiee

Rani jatan kot kar rehi. Ekai nahai moorr teh gehi.
Kop bhiou triya kai jia bharo. Ta kou badh bhohrai darai. (9)

ਤਾ ਕੋ ਬਾਧਿ ਭੋਹਰਾ ਡਾਰਾ। ਮੂਆ ਸਾਹੁ ਸੁਤ ਜਗਤ ਉਚਾਰਾ॥
ਸੌਦਾ ਕਾਜ ਕਹਿਯੋ ਕਹੂੰ ਗਯੋ। ਚੋਰਨ ਮਾਰ ਲੂਟਿ ਧਨ ਲਯੋ॥ ੧੦॥

Ta kou badh bhohra dara. Mua sahu sut jagat uchara.
Souda kaj kehio kahun geyo. Choran maar loot dhan liou. (10)

Choupaiee

Having realized the whole thing, she called him and gave him grand food of all types. Then she wanted to have a cohabitation with him and then without having any shame, she openly approached him (for a sexual relationship). (6)

Bishan Ket heard about it, but he did not have any relationship with her, rather he felt offended (and showed his resentment) and said, "O woman ! Listen., I will not have any sexual affair with you and will not desert my wife." (7)

Couplet

Even if you try millions of ways and try all your tricks, even then I shall not have any sexual relationship with you, casting away my moral duties. (8)

Choupaiee

The queen tried her best, but that fool was adamant with his negative reply. The woman got furious with rage and catching hold of him locked him inside a cellar. (9)

He was tied down and throw into a cellar and all were told that the Shah's son had died. She said That he had gone out on a business trip when the thieves looted his money and then must have killed him. (10)

ਭੇਸ ਅਨੂਪ ਤਰੁਨਿ ਤਿਨ ਧਰਾ॥ ਅਭਰਨ ਅੰਗ ਅੰਗ ਮੈ ਕਰਾ॥
 ਬਿਤਨ ਕੇਤੁ ਕੇ ਢਿਗ ਚਲ ਗਈ॥ ਭਾਤਿ ਅਨੇਕ ਨਿਹੋਰਤ ਭਈ॥ ੧੧॥
 Bhes anup tarun tai dhara. Abharan ang ang mein kara.
 Bitan ket kai dhig chal gaiee. Bhant anek nihorat bhaiee. (11)

ਅੜਿਲ

ਗ੍ਰੀਵ ਅੰਚਰਾ ਡਾਰਿ ਰਹੀ ਸਿਰ ਠਯਾਇ ਕੈ॥ ਪਕਰਿ ਕੁਅਰ ਕੇ ਪਾਇ ਰਹੀ ਲਪਟਾਇ ਕੈ॥
 ਏਕ ਬਾਰ ਡੀਰ ਡਾਰਿ ਆਨਿ ਪਿਯ ਰਤਿ ਕਰੋ॥
 ਹੋ ਸਕਲ ਕਾਮ ਕੋ ਤਾਪ ਹਮਾਰੋ ਅਬ ਹਰੋ॥ ੧੨॥

Aril

Greev anchara dar rehi sir niyai kai. Pakar koar kai paie rehi laptie kai.
 Ek bar dar daari aan pitya rati karo.
 Ho sakal lam ko taap hamaro ab haro. (12)

ਚੌਪਈ

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮ ਕੋਟਿ ਤੁਮ ਧਰੋ॥ ਬਾਰ ਹਜ਼ਾਰ ਪਾਇ ਕੋ ਨ ਪਰੋ॥
 ਤੋ ਕੋ ਤਉ ਨ ਭਜੋ ਨਿਲਜ ਤਬ। ਕਹਿ ਦੇ ਹੋ ਤਵ ਪਤਿ ਪ੍ਰਤਿ ਬਿਧਿ ਸਭ॥ ੧੩॥

Choupaiee

Mar mar janam koy tum dharai. Bar hajar paie ke na parai.
 Tai ko touoo na bhajo nilaj tab. Keh dai ho tav pati prati bidh sab. (13)

ਅਧਿਕ ਜਤਨ ਰਾਨੀ ਕਰ ਹਾਰੀ। ਪਾਇ ਪਰੀ ਲਾਤਨ ਜੜ ਮਾਰੀ॥
 ਚਲੁ ਕੁਕਰੀ ਨਿਲਜ ਮੁੜ ਮਤਿ॥ ਕਾਮ ਭੋਗ ਚਾਹਤ ਮੋ ਸੋ ਕਤ॥ ੧੪॥
 Adhik jatan rani kar hari. Paie pari latan jarr mari.
 Chal kurr nilaj morr mati. Kaam bhog chahat mo so kat. (14)

ਕੁਬਚ ਸੁਨੋ ਤ੍ਰਿਯ ਭਈ ਬਿਮਨ ਮਨ॥ ਅਮਿਤ ਕੋਪ ਜਾਗਾ ਤਾ ਕੋ ਤਨ॥
 ਜਿਹ ਪਤਿ ਕੋ ਮੁਹਿ ਤ੍ਰਾਸ ਦਿਖਾਈ॥ ਤੋ ਮੈ ਜੋ ਸੋਈ ਤੂਹਿ ਮਾਰੈ॥ ੧੫॥
 Kubach sunai triya bhaiee biman man. Amit kop jaga ta kai tan.
 Jeh pati ko mohe tras dikharai. Tou mein jo soiee tohai marai. (15)

That woman then dressed up majestically and wore ornaments on each limb of the body and then went to meet Bishan Ket and then entreated him passionately. (11)

Aril

She was standing there with downcast eyes and having a scarf around the neck and then holding the Kanwar's feet (young man) she clasped them saying, "O dear beloved ! Please, forgetting all fear and hesitation, enjoy sensuous pleasure with me once and satisfy my sexual desires (satisfy the burning desire within me)." (12)

Choupaice

The prince said, "Even if you were to be born again millions of times and beseech me thousand times, even, then O shameless woman ! I will not have cohabitation with you and would inform your husband about it fully. (13)

The queen felt disheartened after all her efforts failed. The fool even kicked her, when she was lying at his feet and said, "O shameless foolish lady ! Go away. Why do you want to have sexual relations with me ?" (14)

Listening to such uncouth language, the woman had got annoyed and she became furious with rage. "The spouse with whose fear and fright you are trying to frighten me, I wish that he should come and kill you. (15)

ਯੋ ਕਹਿ ਕੋ ਤਿਹ ਪਕਰਿ ਨਿਕਾਰਿਯੋ॥ ਪਠੈ ਸਹਚਰੀ ਨਾਥ ਹਕਾਰਿਯੋ॥
ਭੂਤ ਭਾਖਿ ਤਿਹ ਦਿਯੋ ਦਿਖਾਈ॥ ਨ੍ਰਿਪ ਕੋ ਅਤਿ ਚਿਤ ਚਿੰਤ ਉਪਜਾਈ॥ ੧੬॥

Yo keh kai teh pakar nikariou. Pathai sehchari nath hakariou.
Bhoot bhakh teh diyo dikhaiee. Nrip kai ati chit chint upjaiee. (16)

ਦੋਹਰਾ

ਸੁਨ ਰਾਜਾ ਜੋ ਤਸਕਰਨ ਹਨਯੋ ਸਾਹ ਕੋ ਪੂਤ॥
ਸੋ ਮੇਰੇ ਗ੍ਰਿਹ ਪ੍ਰਗਟਿਯੋ ਹੇਰਹੁ ਹੈ ਕਰਿ ਭੂਤ॥ ੧੭॥

Dohra

Sunn raja taskan hanyo sah ko poot.
Aso merai greh pragtiou havai kar bhoot. (17)

ਚੌਪਈ

ਨ੍ਰਿਪ ਤਬ ਕਹੀ ਗਾਡਿ ਇਹ ਡਾਰੋ॥ ਯਾਹਿ ਨ ਰਾਖੋ ਤੁਰਤ ਸੰਘਾਰੋ॥
ਪਾਵਕ ਭਏ ਪਲੀਤਾ ਜੀਰਯਹਿ॥ ਸਾਹੁ ਪੁਤ੍ਰ ਕੇ ਸਿਰ ਪਰ ਡਰਿਯਹਿ॥ ੧੮॥

Choupaiee

Nrip tab kehi gaad eh daro. Yahai na rakho turat sangharo.
Pavak bhaie pleeta jaryeh. Saho putar kai sir par dariyeh. (18)

ਰਾਜਾ ਸਬਦ ਬਹੁਤ ਕਹ ਕਹਿਯੋ॥ ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਨ੍ਰਿਪ ਮੁੜ ਨ ਲਹਿਯੋ॥
ਨਿਰਖਹੁ ਤਾ ਤ੍ਰਿਯ ਚਰਿਤ ਸੁਧਾਰਿਯੋ॥ ਸਾਹ ਪੂਤ ਕਰਿ ਭੂਤ ਸੰਘਾਰਿਯੋ॥ ੧੯॥

Raja sahad bohat kar kehiou. Bhed abhed nrip moor na lehiou.
Nirakhoh ka triya charit sudhariyo. Sah poot kar bhoot sanghariyo. (19)

Having remarked like this, she took him out from that cellar and called her husband through a handmaid who was sent rushing for the purpose. The woman then showed the spouse this man as a ghost and this created a great worry in the Raja's mind. (16)

Couplet

Then she told the Raja, "O Rajan ! The thief who had killed the Shah's son has appeared as a ghost in my house now." (17)

Choupaiee

The Raja ordered that he should be buried alive in the ground. "Do not delay it and bury him immediately. A burning torch (gun cotton) should be thrown on the head of the Shah's son" (18)

He started making lot of hue and cry (wailing loudly) but the foolish Raja could not see through the secrete of all this. see, what a witchcraft had been shown by the woman that the Shah's son was shown as an evil spirit and got him killed. (19)

ਤਾਰੁਨਿ ਕਰ ਹਿਯਰੋ ਨਹਿ ਦੀਜੈ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਚੋਰਿ ਸਦਾ ਚਿਤ ਲੀਜੈ॥
ਤ੍ਰਿਯ ਤੇ ਕਛੁ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ਨ ਕਰਿਯੋ॥ ਤ੍ਰਿਯ ਚਰਿਤ੍ਰ ਤੇ ਜਿਯ ਅਤੇ ਡਰਿਯੋ॥ ੨੦॥ ੧॥

Taruni kar heyro neh deejai. Tin kai chor sada chit leejai.
Triya ko kachh bisavas na kariou. Triya charitar tai jieu ati dariou. (20) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੋ ਉਠਚਾਸ
ਚਰਿਤ੍ਰ ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ॥ ੨੪੯॥ ੪੬੯੬॥ ਅਫਜ਼ੁ॥

iti sri Charitar pakhyane Triya Charitarai mantri bhoop
sambadai doi so unchhas charitar sampatam.

Sat subham sat. 249 (4696) aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਅਜਿਤਾਵਤੀ ਨਗਰ ਇਕ ਸੋਹੈ। ਅਜਿਤ ਸਿੰਘ ਰਾਜਾ ਤਹ ਕੋ ਹੋ॥
ਅਜਿਤ ਮੰਜਰੀ ਗ੍ਰਿਹ ਜਾ ਕੋ ਤ੍ਰਿਯ। ਮਨ ਕ੍ਰਮ ਬਚ ਜਿਨ ਬਸਿ ਜਿਨ ਬਸਿ ਪਿਯ॥ ੧॥

Choupaiee

Ajit vati nagar ik sohai. Ajit singh raja teh ko hai.
Ajit manjri greh ja kai triye. Man karam bach jain bas piye. (1)

ਭੁਜੰਗ ਮਤੀ ਤਾ ਕੀ ਦੁਹਿਤਾ ਇਕ॥ ਪਤੀ ਕੋਕ ਬਯਾਕਰਨ ਸਾਸਤ੍ਰਨਿਕ॥

ਭਾਗਵਾਨ ਸੁੰਦਰੀ ਅਤਿ ਗੁਨੀ॥ ਜਾ ਸਮ ਲਖੀ ਨ ਕਾਨਨ ਸੁਨੀ॥ ੨॥

Bhujang mati taki duhita ik. Pari kok biyakaran sastarnik.

Bhagvan sundri ati guni. Ja sum lakh na kanan sunni. (2)

ਸਾਹ ਪੁਤ੍ਰ ਬਿਖਤ ਧੁਜਿ ਇਕ ਤਹਿ। ਰੂਪ ਸੀਲ ਸੁਚਿ ਬ੍ਰਤਤਾ ਜਾ ਮਹਿ॥

ਤੇਜਮਾਨ ਬਲਵਾਨ ਬਿਕਟ ਮਤਿ। ਅਲਖ ਕਰਮ ਲਖਿ ਤਾਹਿ ਰਿਸੂਯੋ ਰਤਿ॥ ੩॥

Sah putar birkhat dhuj ik tehi. Roop seel such bartata ja meh.
Tejman balwan bikat mati. Alakh karam lakh tahai risoyai ratt. (3)

ਵਹੈ ਕੁਅਰ ਨ੍ਰਿਪ ਸੁਤਾ ਨਿਹਾਰਾ॥ ਸੂਰਬੀਰ ਬਲਵਾਨ ਬਿਚਾਰਾ॥

ਹਿਤੁ ਸਹਚਰਿ ਇਕ ਨਿਕਟਿ ਬੁਲਾਇਸਿ॥ ਭੇਦ ਭਾਖਿ ਤਿਹ ਤੀਰ ਪਠਾਇਸਿ॥ ੪॥

Vahai koar nrip suta nihara. Surbeer balwan bivhara.

Hitu sehchari ik nikat bulaie. Bheid bhakh teh teer pathaies. (4)

1191 The woman should never be given one's heart, rather (one should steal the
(20 woman's heart) one should win over the love of the woman, and one should
(20 never trust a woman, rather one should always be worried about the woman's
witchcraft at heart (one should have Suspicions in the mind about her deceit
any moment). (20)

**Here the two hundred and forty-ninth episode of the King's
Minister's dialogue regarding woman's characterization from
Charitar Pakhyan is completed. All is well. (249-4694)**

Choupaiee

There was a famous town called Ajitawati, where the Raja Ajit Singh was
ruling. He had a wife named Ajit Manjri, who had cast her complete spell on
the Raja (by mind, speech and action). (1)

He had a daughter named Bhujang Mati, who had studied Kok (sex) literature,
grammar, and shastras. She was very beautiful, noble and god-fearing. No
one had either seen or heard about such a charming beauty. (2)

There was a Shah's son called Brihabh Dhuj, who was very smart, cool-
headed, and a pious person. He was very glamorous, powerful and intelligent.
Seeing his great many qualities, even Rati was feeling jealous as to why her
spouse Kamdev (god of love) was not bestowed with all the qualities ? (Why
was superior to Kamdev?) (3)

The Raja's daughter once happened to have a glance at him and thought in her
mind that he was a great warrior with great strength. So she called a clever
girl-attendant (handmaid) and sent her towards him, giving out her heart's
secret to her. (4)

ਅੜਿਲ

ਪਵਨ ਭੇਸ ਕਰਿ ਸਖੀ ਤਹਾ ਤੁਮ ਜਾਇਯਹੁ॥
ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ਬਿਨਤੀ ਤਾਹਿ ਬਿਝਾਇਯਹੁ॥
ਕੋ ਅਬ ਹੀ ਤੇ ਹਮਰੀ ਆਸ ਨ ਕੀਜਿਯੈ॥
ਹੋ ਨਾਤਰ ਮੋਹਿ ਮਿਲਾਇ ਸਜਨ ਕੋ ਦੀਜਿਯੈ॥ ਪ॥

Aril

Pavan bhes kar sakhi taha tum jaieyoh.
Bhant bhant kar binti tahai rejhieyhu.
Kai ab hi tai humri aas na keejiyai.
Ho natur mohai milaie ko deejiyai. (5)

ਪਵਨ ਭੇਸ ਹੈ ਸਖੀ ਤਹਾ ਤੇ ਤਹ ਗਈ॥
ਭਾਂਤਿ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਤ ਤਾ ਕੋ ਭਈ॥
ਉਤਿਮ ਭੇਸ ਸੁ ਧਾਰ ਲਯਾਈ ਤਿਹ ਤਹਾ॥
ਹੋ ਭੁਜੰਗ ਮਤੀ ਨ੍ਰਿਪ ਸੁਤਾ ਬਹਿਨੀ ਥੀ ਜਹਾ॥ ੬॥
Pawan bhes havai sakhi taha tai teh gaiee.
Bhant anek parbandh karat ta kou bhaiee.
Uttam bhes so dhar leyaiee teh taha.
Ho bhujang mati nrip suta beehini thi jaha. (6)

ਉਠੀ ਸੁ ਕੁਅਰਿ ਤਿਨ ਲੀਨ ਗਰੇ ਸੋ ਲਾਇ ਕਰਿ॥
ਅਲਿੰਗਨ ਕਰਿ ਚੁੰਬਨ ਹਰਖ ਉਪਜਾਇ ਕਰਿ॥
ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਤਿਹ ਭਜਾ ਪਰਮ ਰੁਚਿ ਮਾਨਿ ਕੈ॥
ਹੋ ਪ੍ਰਾਨਨ ਤੇ ਪਯਾਰੇ ਸਜਨ ਪਹਿਚਾਨਿ ਕੈ॥ ੭॥
Uthi so koar tin leen garai so laie kar.
Alingan kar chumban harkh upjaie kar.
Bhant bhant teh bhaja param ruchhi maan kai.
Ho pranan te pyarai sajan pehchan kai. (7)

Aril

The princess said, "O friend ! Go with the speed of wind to him and request him by all means (on my behalf) thus placating him. Either you arrange my meeting with my paramour or just forget about my life even." (5)

The handmaid went there with the speed of wind and explained to him in many ways. She brought him there, Nicely dressed up, where the princess, Bhujang Mati was seated. (6)

The princess got up and hugged him and kissing him, had a love affair with him and had sexual relations with him in many ways to her satisfaction and thought him to be the dearest friend, dearer than her life even. (7)

ਦੋਹਰਾ

ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਤਰੁਨੀ ਤਰਨ ਭਰਿਯੋ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਇ॥
ਇਹੀ ਬਿਖੈ ਤਾ ਕੇ ਪਿਤਾ ਤਾਹੀ ਨਿਕਸਿਯੋ ਆਈ॥ ੮॥

Dohra

Bhant bhant taruni taran bhariou param sukh paie.
Ehi bikhai ta ke pita tahi niksiyai aie. (8)

ਚੌਪਈ

ਪਿਤੁ ਆਵਤ ਅੰਚਰ ਮੁਖ ਡਰਾ॥ ਲਾਗਿ ਗਰੇ ਰੋਦਨ ਬਹੁ ਕਰਾ॥
ਕਹਿਯੋ ਦਰਸੁ ਬਹੁ ਦਿਨ ਮੋ ਪਾਯੋ॥ ਤਾ ਤੇ ਮੋਰ ਉਮਗਿ ਹਿਯ ਆਯੋ॥ ੯॥

Choupaiee

Pitu avat anchar mukh dara. Lag garai rodan boh kara.
Kahiou daras boh din mo payo. Ta te mor umag hiye aiye. (9)

ਜਬ ਤੋ ਮੈ ਸਸੁਰਾਰ ਸਿਧਾਈ॥ ਤਹ ਤੇ ਜਾਇ ਬਹੁਰਿ ਘਰ ਆਈ॥
ਤਬ ਕੇ ਅਬ ਮੈ ਭਾਂਤਿ ਨਿਹਾਰਾ॥ ਤੇ ਤੇ ਉਪਜਾ ਮੋਹ ਅਪਾਰਾ॥ ੧੦॥
Jab tai mein sasurar sidhaiee. Teh tai jaie bohar ghar aiee.
Tab kai ab mein bhat nihara. Ta tai upja moh apara. (10)

ਅਜਿਤ ਸਿੰਘ ਜਬ ਯੋ ਸੁਨਿ ਲਯੋ॥ ਰੋਦਨ ਕਰਤ ਗਰੇ ਮਿਲਿ ਭਯੋ॥
ਤਬ ਤਿਹ ਘਾਤ ਭਲੀ ਕਰ ਆਈ॥ ਸਖੀ ਦਯੋ ਗ੍ਰਿਹ ਮੀਤ ਪਠਾਈ॥ ੧੧॥
Ajit singh jab yo sunn liou. Rodan karat garai mil bheyo.
Tab teh ghat bhali kar aiee. Sakhi deiou greh meet pathaiee. (11)

Couplet

That youth and the young woman were looking glamorous in their love affair enjoying all sorts of fun and frolic when the father (of the girl) happened to come there. (8)

Choupaiee

With the (sudden) arrival of the father, she covered her face with a cloth and started crying and wailing while hugging him. She said "that she had seen him (father) after a very long time, so my heart has gone out for your love (burst into joy) resulting in my tears. (of joy)." (9)

"Since the day I had gone to my in-laws place and had returned home from there. I have seen the father's face only to-day so the love (for my father) had overtaken me strongly." (10)

When the Raja Ajit Singh heard these words, then he also hugged her, with tears in his eyes. Thus the handmaid got a great chance to send back the paramour to his place (safely). (11)

ਦੋਹਰਾ

ਪਿਤੁ ਕੇ ਅੰਦਰ ਡਾਰਿ ਸਿਰ ਆਖੇ ਲਈ ਦੁਰਾਇ॥
ਮੋਹਿਤ ਭਯੋ ਰੋਵਤ ਰਹਿਯੋ ਮੀਤ ਦਿਯਾ ਪਹੁਚਾਇ॥ ੧੨॥ ੧॥

Dohra

Pit kai anchar dar sir ankhai laiee duraie.
mohit bhiyo rovat rehiou meet diya pohchaie. (12) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਤ੍ਰਿਯਾ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੋ ਪਚਾਸ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ
ਸਤੁ॥ ੨੫੦॥ ੮੭੦੮॥ ਅਫਜ਼ੁ॥

Iti Sri Charitara pakhyane Tirya Chatarai mantri bhoop
sambadai doi so pachas charitar samapatam.
Sat subham sat. 250 (4708) aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਬਿਕਟਕਰਨ ਇਕ ਹੁਤੋ ਨਿਪਤਿ ਬਰ॥ ਜਨੁਕ ਪ੍ਰਿਥੀ ਤਲ ਦੁਤੀਯ ਦਿਵਾਕਰ॥
ਸ੍ਰੀ ਮਕਬਾਫ ਕੁਅਰਿ ਬਨਿਤਾ ਤਿਹ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਚੰਦ੍ਰ ਸੀ ਪ੍ਰਭਾ ਲਗਤ ਜਿਹ॥ ੧॥

Choupaiee

Bikatkaran ik huto nirpat baar. Janak prithi tal duniya divakar.
Sri makraach koar banita teh. Pargat Chander Sri prabha lagat jeh. (1)

ਦੋਹਰਾ

ਸ੍ਰੀ ਜਲਸਾਫ ਸੁਤਾ ਤਵਨਿ ਜਾ ਕੋ ਰੂਪ ਅਪਾਰ॥
ਗੜਿ ਤਾ ਸੀ ਤਰੁਨੀ ਬਹੁਰਿ ਗੜਿ ਨ ਸਕਾ ਕਰਤਾਰ॥ ੨॥

Dohra

Sri jaalmaach suta tavan ja roop apaar.
Gadhi ta taruni bahur gadh na saka kartar. (2)

Couplet

By covering the father's head with that cloth piece, she covered his eyes fully, while the father continued crying being overtaken by her love, thus getting a good chance to send back the paramour safely. (12)

Here the two hundred and fiftieth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (250-4708)

Choupaiee

There was a mighty Raja by the name of Bikat Karan and he was looking like a second sun (risen) on the Earth. He had a wife by the name of Makrachh Koer. who was looking as majestic as the moon. (1)

Cuoplet

They had a daughter named Jaljachh, who was very charming and beautiful. After moulding her beautiful appearance, the Lord-Creator could not mould another one like her (in beauty). (2)

ਚੌਪਈ

ਕਲਪ ਬ੍ਰਿਛ ਧੁਜ ਤਰ ਇਕ ਨਿਪ ਬਰ। ਪ੍ਰਗਟ ਭਯੋ ਜਨ ਦੁਤੀਯ ਕਿਰਨਧਰ॥
ਅਧਿਕ ਰੂਪ ਜਨਿਯਤ ਜਾ ਕੋ ਜਗ। ਥਕਿਤ ਰਹਤ ਜਿਹ ਨਿਰਖ ਤਰੁਨਿ ਮਗ॥ ੩॥

Choupaiee

Kalap brichh bhooj teh ik nrip baar. Pargat bheyo jaanu dutiya kirandhar.
Adhik roop janiyat ja ko jug. Thakhit rehat jeh nirakh taruni magh. (3)

ਅੜਿਲ

ਰਾਜ ਕੁਅਰ ਨਿਰਖਨ ਉਪਬਨ ਇਕ ਦਿਨ ਚਲੀ॥
ਲੀਨੋ ਬੀਸ ਪਚਾਸ ਸਹਚਰੀ ਸੰਗ ਭਲੀ॥
ਉਠਤ ਕਨੂਕਾ ਧੁਰਿ ਉਠਾਏ ਪਾਇ ਤਨ॥ ਹੋ
ਜਨੁਕ ਚਲੋ ਹਵੈ ਸੰਗ ਪ੍ਰਜਾ ਕੇਸਕਲ ਮਨ॥ ੪॥

Aril

Raj koasr nirkhan apbaan ik din chali.
Leeno bees pachass sehchari sung bhali.
Uthat kanuka bhuri uthaye payi taan.
Ho januk chalai ravai sung praza kai sakal man. (4)

ਦੋਹਰਾ

ਕਲਪ ਬ੍ਰਿਛ ਧੁਜ ਕੁਅਰ ਕੋ ਨਿਰਖਿ ਗਈ ਲਲਚਇ॥
ਠਗ ਨਾਇਕ ਸੇ ਨੈਨ ਦੇ ਠਗ ਜਿਉ ਰਹੀ ਲਗਾਇ॥ ੫॥

Dohra

Kalap brichh dhuj koar ko nirikh gayi lalchaie.
Thug nayik so nain thug jiou rehai lagaie. (5)

Choupaiee

There was a Raja by the name of Kalap Brichh Dhuj, who was also as glamorous as the sun (as if a second sun had risen). He was known for his beauty and smartness in the world. The women, having his glance once, would get enamoured by him. (The women would get tired of seeing him, but would not lose sight of him). (3)

Aril

One day the princess went to see the garden, along with she took about 20 to 50 handmaids (good friends) when they would raise their feet from the ground then a ray of dust would rise. It appeared as if (the minds of) all the people (subjects) were following them. (4)

Couplet

On seeing the prince kalap Brichh Dhuj, she got allured by him and she used her both eyes to dupe him like a big cheat (to attract him towards her). (5)

ਅੜਿਲ

ਰਾਜ ਸੁਤਾ ਤੇ ਰੂਪ ਅਲੋਕ ਬਿਲੋਕ ਬਰ॥
ਅੰਗ ਅਨੰਗ ਤਬ ਹੀ ਗਯੋ ਬਿਸਿਖ ਪ੍ਰਹਾਰ ਕਰਿ॥
ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਕਰ ਖਾਇ ਬਸਾਇ ਨ ਕਛੁ ਤਿਹ॥
ਹੋ ਪੰਖਿਨ ਬਿਧਨਾ ਦਏ ਮਿਲੈ ਉਡਿ ਜਾਇ ਜਿਹ॥ ੬॥

Aril

Raj suta te roop alok bilok bar.
Ang anang tab hi geyo bisikh parhar kar.
Kaat kaat kar khayi basayi na kachh teh.
Ho pankhin bidhnaa daie milai udi jayi jeh. (6)

ਯੋ ਲਿਖਿ ਏਕ ਸੰਦੇਸਾ ਤਾਹਿ ਪਠਾਯੋ॥
ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਕਹੇ ਭੇਦ ਤਿਸੈ ਲਲਚਾਯੋ॥
ਡਾਰਿ ਲਯੋ ਡੋਰਾ ਮਹਿ ਕਿੰਨੂ ਨ ਕਿਛੁ ਲਹਿਯੋ॥
ਹੋ ਪਰੀ ਲੈ ਗਈ ਤਾਹਿ ਸੁ ਤਹ ਪਿਤ ਤ੍ਰਿਯ ਗਯੋ॥ ੭॥

Yo likh eik sandesa tahi pathaye.
Bhati bhati kahai nheid tisai laalchayo.
Daar leyo dora mahi kinhu na kachhu lahiyo.
Ho pari lai gayi tahai su tar pit triya keyo. (7)

ਚੌਪਈ

ਰੋਇ ਪੀਟਿ ਤਾ ਕੋ ਪਿਤੁ ਹਾਰਾ॥ ਕਿੰਨੂ ਨ ਤਾ ਕੋ ਸੋਧ ਉਚਾਰਾ॥
ਤਾ ਕੀ ਬਧੁ ਨਿਪਤਿ ਪਹਿ ਗਈ॥ ਪਰੀ ਹਰਤ ਪਤਿ ਮੁਹਿ ਕਹ ਭਈ॥ ੮॥

Choupaiee

Royi paat ta ko pitu tara. Kinhu na ta ko sodh uchara.
Ta ki budh nirpat peh gayi. Pari rehat pati mohai keh bhayi. (8)

ਨਿਪ ਭਾਖੀ ਤਿਹ ਸੋਧ ਕਰੀਜੈ॥ ਸਾਹ ਪੂਤ ਕਹ ਜਾਨ ਨ ਦੀਜੈ॥
ਖੋਜ ਥਕੇ ਨਰ ਨਗਰ ਨਦੀ ਮੈ॥ ਦੁਹਿਤਾ ਭੇਦ ਨ ਜਾਨਾ ਜੀ ਮੈ॥ ੯॥
Nrip bhakhi teh sodh kareejai. Sah poot teh jaan na deejai.
Khoj thakai nar nagar nadi mein. Dohita bheid na jana ji mein. (9)

Aril

With the first glance of the prince, the princess had been enamoured by him towards her sexual urges (the arrows of Kamdev had wounded her at the first sight only). She was madly in love with him (she was crushing her hands with her mouth) but nothing was under her control. If she were provided with wings by the Lord-Creator, then she would go flying to meet him (without any delay).
(6)

So she wrote a written message to him and sent it to him. By saying many versions (of secret nature) she tried to allure him towards herself. He was taken in a palanquin (sukhpal) and no one saw the secret behind it. The friends (of princess) told the father (Raja) that some fairy had taken him away.
(7)

Choupaiee

The father (of princess) had got tired of wailing and crying and no one gave him any news about her. His wife went to the Raja and complained to him, that some fairy had taken away her husband. (8)

The Raja then replied, "Let us rectify this person and do not allow him (Shah's son) to go away anywhere. All the people got tired of searching for her everywhere and no one could get at the secret of this girl. (9)

ਏਕ ਬਰਖ ਰਾਖਾ ਤਾ ਕੋ ਘਰ॥ ਦੁਤਿਯ ਕਾਨ ਕਿਨਹੂੰ ਨ ਸੁਨਾ ਨਰ॥
ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਕੈ ਭੰਗਨ ਭਰੀ॥ ਬਿਬਧਿ ਬਿਧਨ ਤਨ ਕੀੜਾ ਕਰੀ॥ ੧੦॥

Ek darkh rakho ta ko ghar. Dutiya kaan kinhun na suna nar.
Bhant bhant kai bhogan bhari. Bibidh bidhan tan kareera kari. (10)

ਅੜਿਲ

ਨਟ ਆਸਨ ਕਰਿਰ ਪ੍ਰਥਮ ਬਹੁਰਿ ਲਲਿਤਾਸਨ ਲੇਈ॥
ਬਹੁਰਿ ਗੀਤਿ ਬਿਪਰੀਤਿ ਕਰੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਸੁਖ ਦੇਈ॥
ਲਲਿਤਾਸਨ ਕੋ ਕਰਤ ਮਦਨ ਕੋ ਮਦ ਹਰਿਹਿ॥
ਹੋ ਰਮਿਯੋ ਕਰਤ ਦਿਨ ਰੈਨਿ ਤ੍ਰਾਸ ਨ ਰੰਚ ਕਰਹਿ॥ ੧੧॥

Aril

Nut asan kar pratham bohar lalistan laiee.
Bboh reet bipreet karai boh bidhi sukh daiee.
Lalitan kou karat madan ko mud hareh.
Ho raiou karat din raen tras na runch kareh. (11)

ਦੋਹਰਾ

ਭਾਂਤਿ ਅਨਿਕ ਭਾਮਾ ਭਜਤ ਪਾਯੋ ਅਧਿਕ ਅਰਾਮ॥
ਛਿਨ ਛਿਨ ਛਤਿਯਾ ਸੋ ਲਗੈ ਤਜਤ ਨਾ ਆਠੋ ਜਾਮ॥ ੧੨॥

Dohra

Bhant anik dhama bhagat paiyo adhik aram.
Chhin chhin chhatiya so lagai bhajat na aatho jaam. (12)

ਅੜਿਲ

ਬਿਕਟ ਕਰਨ ਇਕ ਦਿਵਸ ਤਹਾ ਚਲਿ ਆਇਯੋ॥
ਗਹਿ ਬਹਿਯੋ ਤਿਹ ਪੀਯ ਪਿਤਹਿ ਦਿਖਰਾਇਯੋ॥
ਜੋਰਿ ਹਾਥ ਸਿਰੁ ਨਿਯਾਇ ਕਹਿਯੋ ਮੁਸਕਾਇ ਕਰਿ॥
ਹੋ ਪਰੀ ਡਾਰਿ ਇਹ ਗਈ ਹਮਾਰੋ ਆਜੁ ਘਰ॥ ੧੩॥

Bikat karan ik divas taha chal aieyo.
|Geh behiyo teh peoupiteh dikhraieyo.
Jor hath sir niyaie kehiou muskaie kar.
Ho pari dari eh gaiee hamari aaj ghar. (13)

For one year the girl kept that person at home and no one heard anything about it with his ears. She had cohabitation with him to her satisfaction (in many ways) and had enjoyed sexual relations with him (in many ways). (10)

Aril

First they carried out (Nat Asan) cohabitation on Nat style, then Lait style, and then against the common practice style, they had various poses of sexual relations to her great satisfaction. Having done Lalit style, they humbled the pride of Kamdev (god of love) even. She was enjoying sexual affairs with him day and night without any fear. (11)

Couplet

Having sexual companionship with the woman in many ways, he felt great enjoyment and satisfaction. She would keep him clasped to her breast every moment and would not part with him throughout eight pears (twenty four hours). (12)

Aril

On day Raja Bikat Karan happened to come there. "She showed the beloved to the father by holding his hand and told him (father) with folded hands and downcast eyes, that a fairy had thrown him (beloved) in the house to-day." (13)

ਚੌਪਈ

ਸਤਿ ਸਤਿ ਤਹਿ ਤਾਤ ਉਚਾਰਾ॥ ਸੁਨ ਸੁਨਾ ਸੋ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰਾ॥
ਮਨੁਖ ਸੰਗ ਦੇ ਗ੍ਰਿਹ ਪਹੁਚਾਯੋ॥ ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਨ ਕਛੁ ਜੜ ਪਾਯੋ॥ ੧੪॥ ੧॥

Choupaiee

Sat sat teh taat uchara. Sarovam suna so nain nihara.

Manukh sung dai greh pohchaito.

Bhed abheid na kachhu jarr paiyo. (14) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੋ ਇਕਯਾਵਨ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ॥ ੨੫੧॥ ੪੭੨੨॥ ਅਛੰਦੁ॥

iti Sri Charitara pakhyane Tirya Charitarai mantri bhoop
sambadai doi so ikyavan charitar sampatam.

Sat subham. 251 (4722) aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਹੰਸ ਧੁਜਾ ਰਾਜਾ ਇਕ ਅਤਿ ਬਲ॥ ਅਰਿ ਅਨੇਕ ਜੀਤੇ ਜਿਨ ਦਲਿ ਮਲਿ॥
ਸੁਖਦ ਮਤੀ ਤਾ ਕੀ ਰਾਨੀ ਇਕ॥ ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾ ਕਹਤ ਬਨਿਤਾ ਨਿਕ॥ ੧॥

Choupaiee

Hanas dhuja raja ik ati bal. Ar anek jeetai jin dal mal.

Subad mati ta ki rani ik. Ja ki prrabha kehat banita nik. (1)

ਤਾ ਕੀਸੁਤਾ ਸੁਖ ਮਤੀ ਸੁਨੀ॥ ਜਿਹ ਸਮ ਔਰ ਨ ਅਬਲਾ ਗੁਨੀ॥
ਜੋਬਨ ਅਧਿਕ ਤਵਨ ਕੋ ਰਾਜਤ॥ ਜਿਹ ਮੁਖੀ ਨਿਰਖਿ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਲਾਜਤਾ॥ ੨॥

Ta ki suta sukh mati suni. Jja sum aur na abla guni.

Joban adhik tavan ko rajat. Jeh mukh nirakh Chanderma lajat. (2)

ਨਾਗਰ ਕੁਅਰ ਨਗਰ ਕੋ ਰਾਜਾ॥ ਜਾ ਸਮ ਦੁਤੀਯ ਨ ਬਿਧਨਾ ਸਾਜਾ॥

ਕਰਤ ਸਿਕਾਰ ਕੋਸਹੂੰ ਆਯੋ॥ ਨ੍ਰਿਪ ਦੁਹਿਤਾ ਗ੍ਰਿਹ ਤਰ ਹੂੰ ਧਾਯੋ॥ ੩

Nagar koer nagar ko raja. Ja sum dutiya na bidhna saja.

Karat sikar kaishum aveyo. Nrip dohita greh tar havai dhaiyo. (3)

Choupaiee

The father said, 'it must be true', as previously we had only heard about such things, but now we have seen with our own eyes. Then he sent him to the house along with another person, but the fool did not realize the secret behind it. (14) (1)

Here the two hundred and fifty -one episode of King's & Minister's episode regarding woman characterzition from Charitar Pakhyan is completed. All is will. (251-4722)

Choupaiee

There was a mighty Raja called Hans Dhuja, who had won over many enemies by crushing them. He had a queen by the name of Sukhad Mati, whose glamour was being described by many women. (1)

He had a daughter called Sukh Mati, and there was no parallel to her in good qualities (virtues) and her beauty and youthful exuberance was of the highest order; even the moon would feel (ashamed) belittled on seeing her beauty. (2)

There was a Raja of the town called Nagar Kunwar and the Lord-Creator had not created another person like him. He came there while on a hunting spree and passed beneath the palace to the Raja's daughter. (3)

ਰਾਜਾ ਕੁਅਰਿ ਨਿਰਖਤਿ ਤਾ ਕੀ ਛਬਿ॥ ਮਦ ਕਰ ਮਤ ਰਹੀ ਛਬਿ ਤਰ ਦਬਿ॥
ਪਾਨ ਪੀਕ ਤਾ ਕੇ ਪਰ ਡਾਰੀ॥ ਮੋ ਸੋ ਕਰੈ ਕੈਸਹੂੰ ਯਾਰੀ॥ ੪॥

Raja koer nirpat ta ki chhabhi. Mud kar mat rehi chhab tar dab.
Pan peek ta kai par dari. Mud sou karai kais hun yari. (4)

ਨਾਗਰ ਕੁਅਰ ਪਲਟਿ ਤਿਹ ਲਹਾ॥ ਤਾਹਿ ਬਿਲੋਕ ਉਰਝਿ ਕਰਿ ਰਹਾ॥
ਨੈਨਨ ਨੈਨ ਮਿਲੈ ਦੁਹੰਅਨ ਕੇ॥ ਸੋਕ ਸੰਤਾਪ ਮਿਟੈ ਸਭ ਮਨ ਕੇ॥ ੫॥

Nagar koar lapat the laha. Tahai blok urjh kar raha.
Nainan nain milai dahunan kai. Sok santap mitai sabh man kai. (5)

ਰੇਸਮ ਰਸੀ ਡਾਰਿ ਤਰ ਦੀਨੀ॥ ਪੀਰੀ ਬਾਧਿ ਤਵਨ ਸੋ ਲੀਨੀ॥
ਐਚਿ ਤਾ ਹੀ ਨਿਜ ਧਾਮ ਚੜਾਯੋ॥ ਮਨ ਬਾਛਤ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਹ ਪਾਯੋ॥ ੬॥

Rosan rasi daar tar deeni. Piri badh tavan sou leeni.
Aich tahai nij dham chariyo. Man bachat pritam keh payo. (6)

ਤੋਟਕ ਛੰਦ

ਪਿਯ ਧਾਮ ਚੜਾਇ ਲਯੋ ਜਹੀ॥ ਮਨ ਭਾਵਤ ਭੋਗ ਕਿਯਾ ਤਬ ਹੀ॥
ਦੂਤਿ ਗੀਝਿ ਰਹੀ ਅਲਵੇਕਿਤ ਯੋ॥ ਤ੍ਰਿਯ ਜੋਰਿ ਰਹੀ ਠਗ ਕੀ ਠਗ ਜਾਯੋ॥ ੭॥

Totak Chhand

Pieu dham charriai liyo jab hi. Man bhavat bhog kiyo tab hi.
Duti reejh rehi avlohat yo. Triya jor rehi thug ki thug jeyo. (7)

ਪੁਨਿ ਪੇਢਿ ਰਹੈ ਉਠਿ ਕੇਲ ਕਰੈ॥ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ਅਲੱਗ ਕੇ ਤਾਪ ਹਰੈ॥
ਉਰ ਲਾਇ ਰਹੀ ਪਿਯ ਕੋ ਤ੍ਰਯ ਯੋ॥ ਜਨੁ ਹਾਥ ਲਹੈ ਲਗੈ ਨਿਧ ਨੀਧਨ ਜਯੋ॥ ੮॥

Pun paid rehai uth kel karai. Boh bhant anang ke taap harai.
Ur laie rehi pieu ko triya yo. Jan hath lagai nidh nidhan jeyo. (8)

ਮਦਨੋਦਿਤ ਆਸਨ ਕੋ ਕਰਿ ਕੈ॥ ਸਭ ਪਾਪ ਅਨੰਗਹਿ ਕੋ ਹਰਿ ਕੈ॥
ਨੀਲਤਾਸਨ ਬਾਰ ਅਨੇਕ ਧਰੈ॥ ਦੋਊ ਕੋਕ ਕੀ ਗੀਤਿ ਸੋ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੈ॥ ੯॥

Madanodit asan kou kar kai. Sabh taap anungeh kou har kai.
Lalitan bar anek dharai. Douoo kok ki reet so preet karai. (9)

When the princess saw his charming beauty, though very proud of her own charm, she became rather depressed as she compared her beauty to his charm. So she threw her betel nut sputum on him, so that he may get allured by her (may get friendly to her). (4)

Nagar Kunwar turned back and looked at her and on seeing her beauty, got enamored by her (love). Both the eyes met each other's glance and all their heart's worries and afflictions were cast away. (They felt attracted towards each other). (5)

The princess tied a small cot (cradle) with a silken rope and hung it downwards. She pulled him up and took him to her palace, thus she had attained her lover, of her choice. (6)

Totak Chhand

When she managed to pull up the paramour in her palace she enjoyed sensuous pleasure with him to her satisfaction she was so much allured by him on seeing his charm, as if a cheat had duped a woman with force. (By meeting his glance, she was attracted towards him). (7)

They were having sexual companionship by lying down sometime and then getting up also and they satisfied their sexual desires in many ways. The woman was clasping the beloved to her breasts in such a manner as if a penniless person had got hold of a treasure (8)

They were having sexual Madanochit Asan (pose) in sexual relationship, thus satisfying their sexual urge (the fire of Kamdev). Then they had Lalit Asan many times thus having sexual relationship as per Kok Shastra's love affairs. (9)

ਦੋਹਰਾ

ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਆਸਨ ਕਰੈ ਚੁੰਬਨ ਕਰਤ ਅਪਾਰ॥
ਛੋਲਾ ਛੋਲਨੀ ਰਸ ਪਗੇ ਰਹੀ ਨ ਕਛੁ ਸੰਭਾਰ॥ ੧੦॥

Dohra

Bhant bhant asan karai chumban karat apar.
Chhail chhalini ras pagai rehi na kachh sambhar. (10)

ਚੌਪਈ

ਹਸਿ ਹਸਿ ਕੋਲ ਦੋਊ ਮਿਲ ਕਰੈ॥ ਪਲਟਿ ਪ੍ਰਿਯ ਕੋ ਤ੍ਰਿਯ ਧਰੈ॥
ਹੋਰਿ ਰੂਪ ਤਾ ਕੋ ਬਲਿ ਜਾਇ॥ ਛੋਲਨਿ ਛੋਲ ਨ ਤਜਯੋ ਸੁਹਾਈ॥ ੧੧॥

Choupaiee

Has has kel douoo mil karai. Palat palat priye ko triya dharai.
Hor roop ta kou bal jaiee. Chhailan chhail na tajiou suhaiee. (11)

ਤਬ ਤਹ ਤਾਹਿ ਪਿਤਾਬਤ ਭਯੋ॥ ਰਾਜ ਸੁਤਾ ਜਿਯ ਮੈ ਦੁਖ ਪਯੋ॥
ਚਿਤ ਮੈ ਕਹੀ ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਕੀਜੈ॥ ਜਾ ਤੈ ਪਤਿ ਪਿਤੁ ਤੇ ਇਹ ਲੀਜੈ॥ ੧੨॥

Tab the tahai pitavat bhiou. Raj suta jieu mein dukh peyo.
Chit mein kehi kavan bidh keej ai. Ja tai path pit tai eh leejai. (12)

ਆਪਿ ਪਿਤਾ ਕੇ ਆਗੂ ਗਈ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਬਚਨ ਬਖਾਨਤ ਭਈ॥
ਬਿਜਿਯਾ ਏਕ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਬਹੁ ਖਾਈ॥ ਤਾ ਤੇ ਬੁਧਿ ਤਾ ਸਭ ਗਈ॥ ੧੩॥
Aap pita kai agu gaiee. Eh bidh bachan bakhanat bhaiee.
Bijiya ek nirpat boh khaiee. Ta tai budh ta ki sabh gaiee. (13)

ਦੋਹਰਾ

ਬਿਜਿਯਾ ਖਾਏ ਤੇ ਤਿਸੈ ਰਹੀ ਨ ਕਛੁ ਸੰਭਾਰ॥
ਆਨਿ ਹਮਾਰੇ ਗ੍ਰਿਹ ਧਸਾ ਅਪਨੋ ਧਾਮ ਬਿਚਾਰਿ॥ ੧੪॥

Dohra

Bijiya khaie tai tisai rehi na kachh sambhar.
Aan hamarai greh dhasa apno dham bichar. (14)

Couplet

They were having various modes of sexual affair with kissing each other a number of times. Both the young man and the belle were engaged in their love affairs, without having any sense of surroundings (being unaware of everything around). (10)

Choupaiee

When they were engaged in their companionship, they were laughing merrily and the lover was pulling the beloved every time. The princess was beyond herself with joy on seeing his beauty and she would not leave him from her grasp. (11)

In the meantime her father came there and the princess felt greatly aggrieved. "She was thinking in her mind as to what means should be adopted so as to gain this person as my spouse by making the father (to accept this proposal) to agree to my request." (12)

So she went herself to meet the father and said to him, "This Raja had taken too much hemp (bhang), so that he had lost all his senses." (13)

Couplet

"Having taken hemp he had lost his sense, as such he had come here thinking this house as his own." (14)

ਚੌਪਈ

ਤਬ ਮੈ ਹੋਰਿ ਤਿਸੈ ਗਹਿ ਲੀਨਾ॥ ਕਛੁ ਭੋਜਨ ਖੈਬੈ ਕਹ ਦੀਨਾ॥
ਅਬ ਸੋ ਕਰੋ ਤੁਮ ਸੁ ਮੁਹਿ ਉਚਾਰੋ॥ ਜਿਯਤ ਤਜੈ ਕੈ ਜਿਸ ਤੇ ਮਾਰੋ॥ ੧੫॥

Choupaiee

Tab mein hor tisai geh leena. Kachh bhojan khaibai keh deena.
Ab so karai to mohai ucharo. Jiyat tajai kai jiye tai maro. (15)

ਜੋ ਚਲਿ ਗ੍ਰਿਹ ਦੁਸਮਨ ਹੂ ਆਵੈ। ਜੋ ਤਾ ਕੋ ਗ੍ਰਿਹ ਕੋ ਨ੍ਰਿਪ ਘਾਵੈ॥
ਨਰਕ ਬਿਖੈ ਤਾ ਕੈ ਜਮ ਡਾਰੈ। ਭਲਾ ਨ ਤਾ ਕਹ ਜਗਤ ਉਚਾਰੈ॥ ੧੬॥
Jo chal greh dusman hi avai. Je ta ko greh kai nrip ghavai.
Narak bikhai ta kai jam darai. Bhala na ta keh jagat ucharai. (16)

ਦੋਹਰਾ

ਜੋ ਆਵੈ ਨਿਜੁ ਧਾਮ ਚਲਿ ਧਰਮ ਭ੍ਰਾਤ ਤਿਹ ਜਾਨਿ॥
ਜੋ ਕਛੁ ਕਹੈ ਸੁ ਕੀਜਿਯੋ ਭੁਲਿ ਨ ਕਰਿਯੋ ਹਾਨਿ॥ ੧੭॥

Dohra

Jo avai nij dham chal dharam bhrat tehjaan:
Jo kachh kehai so keejiyai bhool na kariou haan. (17)

ਚੌਪਈ

ਤਬ ਨ੍ਰਿਪ ਤਾ ਕੋ ਬੋਲ ਪਠਾਯੋ॥ ਨਿਕਟਿ ਆਪਨੇ ਤਿਹ ਬੈਠਾਯੋ॥
ਦੁਹਿਤਾ ਵਹੈ ਤਵਨ ਕਹ ਦੀਨੀ॥ ਜਾ ਸੋ ਰਤਿ ਆਗੈ ਜਿਨ ਕੀਨੀ॥ ੧੮॥

Choupaiee

Tab nrip ta ko bol pathaiyo. Nikat apnai teh baithaiyo.
Duhita vahai tavan keh deeni. Ja sou rat agai jin keeni. (18)

Choupaiee

"Then I happened to see him and gave him some food to eat. Now whatever you would say, I will do accordingly. Shall I leave him alone or (kill him) take away his life?" (15)

"Even if an enemy were to come to one's place and then the Raja catching hold of him were to kill him, then the Raja would be thrown by (god of death) Yam raj into hell and the world would not approve of his action," (16)

Couplet

"Whosoever comes to one's house, should be considered a foster brother. Whatever he would say, should be done according to that and no harm should be done to him." (17)

Choupaiee

Then the Raja sent for him and made him seated next to him and gave away his daughter to him(in marriage) with whom he already had enjoyed sensuous pleasure. (18)

ਦੋਹਰਾ

ਲੈ ਦੁਹਿਤਾ ਤਾ ਕੋ ਦਈ ਚਿਤ ਮੈ ਭਯੋ ਅਸੋਗ॥
ਦੁਹਿਤਾ ਕੋ ਕਛੁ ਨ ਲਹਾ ਗੂੜ ਅਗੂੜ ਪ੍ਰਯੋਗ॥ ੧੯॥

Dohra

Lai duhita ta ho daiee chit mein bhiou asog.
Duhita ko kachh na laha goor agoor paryg. (19)

ਚੌਪਈ

ਮਨ ਭਾਵਤ ਪਾਵਤ ਪਤਿ ਭਈ॥ ਇਹ ਛਲ ਸੋ ਪਿਤੁ ਕਰ ਛਲਿ ਗਈ॥
ਭਰਦ ਅਭੇਦ ਕਿਨਹੂੰ ਨਹਿ ਪਾਯੋ॥ ਲੈ ਨਾਗਰ ਤ੍ਰਿਯ ਧਾਮ ਸਿਧਾਯੋ॥ ੨੦॥ ੧॥

Choupaiee

Man bhavat pavat pati bhaiee. Eh chhal so pit keh chhal gaiee.
Bheid abheid kinhun neh paiyo. Lai nagar triya dham sidhaiyo. (20) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੋ ਬਾਵਨੋ ਚਰਿਤ੍ ਸਮਾਪਤਮ
ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ॥ ੨੫੨॥ ੪੭੪੨॥ ਅਛੰਜੁ॥

iti Sri Charitara pakhyane Tirya Charitarai mantri bhoop
sambadai doi so bavano charitar samapatam.
Sat Subham sat. 252 (4742) aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਛਤ੍ਰਾਨੀ ਇਸਤਰੀ ਇਕ ਰਹੈ॥ ਜੀਯੋ ਨਾਮ ਤਾਹਿ ਜਗ ਕਹੈ॥
ਮਾਨਿਕ ਚੰਦ ਤਵਨ ਕਹ ਬਰਾ॥ ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਕੇ ਭੋਗਨ ਭਰਾ॥ ੧॥

Choupaiee

Chhatrani istri ik rehai. Jeyo naam tahai jug kehai.
Manik chand tavan keh bara. Bhant bhant kai bhogan bhara. (1)

ਵਹ ਜੜ ਏਕ ਜਾਟਨੀ ਸੋ ਰਤਿ॥ ਕਛੁ ਨ ਜਾਨਤ ਮੂੜ ਮਹਾ ਮੀਤ॥
ਲੰਬੋਦਰ ਪਸੁ ਕੋ ਅਵਤਾਰਾ॥ ਗਰਧਭ ਜੋਨਿ ਡਰਾ ਕਰਤਾਰਾ॥ ੨॥
Veh jarr ekjatni so rati. Kachoo na janat moor maha mati.
Lambodar pasu ko avtara. Gardhab jone dara kartara. (2)

Couplet

He took hold of his daughter and handed her over to him and felt happy and satisfied at heart but he could not follow the profound or shallow witch craft of the daughter at all. (19)

Choupaiee

She got the spouse of her own choice and with this deceitful action she had deceived (cheated) the father also. The Raja never knew the secret behind her move and he (prince) went away with the Nagar woman. (20)

Here the two hundred and fifty-third episode of the King's and Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (252-4742)

Choupaiee

There lived a Kashatriya woman, who was called by the people as Jiou (Mati). Manik Chand then got married to her and enjoyed sensuous pleasure with her in many ways. (1)

That fool was already entangled with a Jat woman and that fool did not know anything and was a form of donkey (like an ass) ; in fact the Lord had given him the class (category) of a donkey. (2)

ਲੋਗਨ ਤੇ ਅਤਿ ਤਵਨ ਲਜਾਵੈ। ਤਾ ਤੇ ਧਾਮ ਨ ਤਾ ਕੋ ਲਗਾਵੈ॥
ਤਾ ਤੇ ਔਰ ਗਾਵ ਤਿਯ ਰਾਖੀ॥ ਸੀਸ ਸੂਰਜ ਤਾ ਕੋ ਸਭ ਸਾਖੀ॥ ੩॥

Logan te tavan ati lajave. Ta te dham na ta ko leiavai.
Ta te aur gav triya rakhi. Sas suraj ta kai sabh sakhi. (3)

ਬਾਜ ਅਰੂੜਿ ਤਹਾ ਹੂੰ ਜਾਵੈ॥ ਕਾਹੂ ਕੀ ਲਾਜੈ ਨ ਲਜਾਵੈ॥
ਜੀਯੋ ਜਿਯ ਭੀਤਰ ਅਤਿ ਜਰੈ॥ ਬਾਚੀ ਏਕ ਸਾਧ ਰਤਿ ਕਰੈ॥ ੪॥

Baaj aroorr taha haiv javai. Kahu ki lajai na lajavai.
Jeyo jieu bheetar ati jarai. Badhi ek sath rati karai. (4)

ਦੋਹਰਾ

ਜਬ ਬਹੁ ਅਸੂ ਅਰੂੜ ਹੂੰ ਗਾਵ ਤਵਨ ਮੋ ਜਾਤ॥
ਜੀਯੋ ਮਤੀ ਤਿਹ ਬਾਢੀਅਹਿ ਅਪਨੋ ਧਾਮ ਬੁਲਾਤ॥ ੫॥

Dohra

Jab voh asav aroor hovai gav tavan mein jaat.
Jeyo mati teh badhie apnai dham bulat. (5)

ਚੌਪਈ

ਤਿਹ ਤਿਯ ਹੋਡ ਨਨਦ ਸੋ ਪਾਰੀ॥ ਬਿਹਸਿਤ ਇਹ ਭਾਤਿਨ ਉਚਾਰੀ॥
ਸੁ ਮੈ ਕਹਤ ਹੋ ਤੀਰ ਤਿਹਾਰੇ॥ ਸੁਨਹੁ ਸ੍ਵਨ ਧਰਿ ਕਥਾ ਪਧਾਰੈ ॥ ੬॥

Choupaiee

Teh triya hod nanad sou pari. Behsit eh bhatin uchari.
So mein kehat hou teer tuharai. Sunoh sarvan dhar katha peyare. (6)

ਪਤਿ ਦੇਖਤ ਕਹਿਯੋ ਭੋਹ ਕਮੈ ਹੋ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਭੋਜ ਤਾ ਕੇ ਕਰਬੈ ਹੋ॥
ਜੀਯੋ ਮਤੀ ਕਬਹੂੰ ਤੁਮ ਜਨਿਯਹੁ॥ ਮੋਰੀ ਸਾਚ ਕਹੀ ਤਬ ਮਨਿਯਹੁ॥ ੭॥
Pati dekhat kehiau bhog kamai hai. Braham bhoj ta tai kervai hai.
Jeyo mati tabhun tum janeyoh. Mori sach kahi tab maniyo. (7)

He was always feeling shy of the people and would not bring her home as such he had kept the woman in another village, the sun and moon were a witness to it. (3)

He would go there riding a horse and was not feeling ashamed of any one. His wife Jiu was always feeling desperate at heart and would have cohabitation with a carpenter. (4)

Couplet

When he used to come to her village riding a horse, Jiu Mati would call the carpenter also at her house. (5)

Choupaiee

She had a bet with her sister-in-law. She said while laughing merrily. "O dear (Rajan) ! I am going to tell you something, you listen to this episode with attention. (6)

(The Sister-in-law said), "Before the very eyes of the husband, if one has a cohabitation (With someone else) and then a feast be arranged by him. I shall consider you as true 'Jiu Mati' then only, if you would prove it practically (in reality). (7)

ਯੋ ਕਹਿ ਬਚਨਨ ਬਹੁਰਿ ਉਚਾਰਾ॥ ਪਤਿ ਗਯੋ ਜਬ ਹੀ ਅਨਤ ਨਿਹਾਰਾ॥
ਤਬ ਬਾਢੀ ਤਿਹ ਬੋਲ ਪਠਾਯੋ॥ ਕਾਮ ਭੋਹ ਤਿਹ ਸੰਗ ਕਮਾਯੋ॥ ੮॥

Yo keh bacnan bohar uchara. Pati geyo jab hi anat nihara.
Tab badhi teh bol pathaiyo. Kam bhog teh sung kamaiyo. (8)

ਜਾਟਨੀ ਭੋਗ ਜਬੋ ਜੜ ਆਯੋ॥ ਆਨ ਰਮਤ ਲਖਿ ਤ੍ਰਿਯਹਿ ਰਿਸਾਯੋ॥
ਕਾਟਿ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿ ਮਹਾ ਪਸੁ ਧਯੋ॥ ਕਰ ਤੇ ਪਕਰਿ ਸਹਚਰੀ ਲਯੋ॥ ੯॥

Jatin bhog jabai jarr aiyo. Aan ramat lakh triyeh risaiyo.
Kadh kirpan maha pasu dheyo. Kar tai pakar sehchari leyo. (9)

ਜਾਰ ਏਕ ਉਠਿ ਲਾਤ ਪ੍ਰਹਾਰੀ॥ ਗਿਰਤ ਭਯੋ ਪਸੁ ਪ੍ਰਿਥੀ ਮੰਝਾਰੀ॥
ਦੇਹਿ ਛੀਨਿ ਤੈ ਉਠਿ ਨ ਸਕਤ ਭਯੋ॥ ਜਾਰ ਪਤਰਿ ਭਾਜਿ ਜਾਤ ਭਯੋ॥ ੧੦॥

Jar ek uth laat parhari. Girat bhiou pasu prithi manjhari.
Deh chhaan tai uth na sakat bhiou. Jar patar bhaj jaat bhiou. (10)

ਉਠਤ ਭਯੋ ਮੂਰਖ ਬਹੁ ਕਾਲਾ॥ ਪਾਇਲ ਆਇ ਲਗੀ ਤਬ ਬਾਲਾ॥
ਜੋ ਪ੍ਰਿਯ ਮੁਰ ਅਪਰਾਧ ਬਿਚਾਰੋ॥ ਕਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਮਾਰ ਹੀ ਡਾਰੋ॥ ੧੧॥

Uthat bhiou moorakh boh kala. Paien aie lagi tab bala.
Jou pieu mur upradh bicharo. Kadh kirpan maar hi daro. (11)

ਜਿਨ ਨਿਰਭੈ ਤੁਹਿ ਲਾਤ ਪ੍ਰਹਾਰੀ॥ ਵਹਿ ਆਗੈ ਮੈ ਤਵਨ ਬਿਚਾਰੀ॥
ਤੁਮ ਭੂਅ ਗਿਰੈ ਜਵਨ ਕੈ ਮਾਰੈ॥ ਖਾਇ ਲੋਟਨੀ ਕਛੁ ਨ ਸੰਭਾਰੈ॥ ੧੨॥

Jin nirbhai tohai laat parhari. Aaveh agai mein kavan bichari.
Tum bhua girai javan kai marai. Khaie lotni kachh na sambharai. (12)

ਦੋਹਰਾ

ਜੋ ਨਰਮ ਤੁਮ ਤੇ ਨ ਡਰਾ ਲਾਤਨ ਕਿਯਾ ਪ੍ਰਹਾਰ॥
ਤਾ ਕੇ ਆਗੈ ਹੇਰੁ ਮੈ ਕਹਾ ਬਿਚਾਰੀ ਨਾਰਿ॥ ੧੩॥

Dohra

Jo nar tum tai na dara lotan kiya parhar.
Ta kai agai heir mein kaha bichari naar. (13)

After saying this, she stated further. "When she would see the husband going elsewhere, she would call the carpenter and have cohabitation with him." (8)

After having cohabitation with the Jat woman, when that fool returned home then seeing his wife having sexual relations with someone else, he got enraged and the fool leapt at him with an unsheathed sword, but the woman held him back (with her hand). (9)

In the meantime the paramour got up and hit with his leg, so that fool (donkey) fell down on the ground. He was having a frail body, so he could not get up and the paramour being all, ran away. (10)

That fool got up after a long time and that woman bowed to him (fell at his feet) and said, "o dear ! If you find any fault with me, then you may kill me with the sword." (11)

"The person who had hit you with his feet fearlessly, what could I do against him (being helpless). By his hitting you with the leg, you had fallen down reeling on the ground and could not resist him." (12)

Couplet

"What could a helpless woman (like me), do before such a person, who had hit you with his leg, without being frightened by you." (13)

ਚੌਪਈ

ਜਬ ਮੇਰੋ ਤਿਨ ਰੂਪ ਨਿਹਾਰਾ॥ ਸਰ ਅਨੰਗ ਤਬ ਹੀ ਤਿਹ ਮਾਰਾ॥
ਜੋਰਾਵਰੀ ਮੋਹਿ ਗਹਿ ਲੀਨਾ॥ ਬਲ ਸੋ ਦਾਬਿ ਰਾਨ ਤਰ ਦੀਨਾ॥ ੧੪॥

Choupaiee

Jab mero tin roop nihara. Sar anang tab hi teh mara.
Joravari mohai gehg leena. Bal sou daar raan tar deena. (14)

ਮੋਰ ਧਰਮ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪ ਬਚਾਯੋ॥ ਜਾ ਤੇ ਦਰਸੁ ਤਿਹਾਰੋ ਪਯੋ॥
ਜੋ ਅਬ ਇਹ ਠੋਰ ਨ ਆਤੇ॥ ਜੋਰਾਵਰੀ ਜਾਤ ਭਜਿ ਜਾਤੇ॥ ੧੫॥
Mor dharam prabh aap bachaiyo. Ja tai daras tiharo paieyo.
Jo ab eh thor na atai. Joravari jaatbhaj jaatai. (15)

ਅਬ ਮੁਰਿ ਏਕ ਪਰੀਛਾ ਲੀਜੈ॥ ਜਾ ਤੇ ਦੂਰਿ ਚਿਤ ਭ੍ਰਮੁ ਕੀਜੈ॥
ਮੂਤ੍ਰ ਜਰਤ ਜੋ ਦਿਯਾ ਨਿਹਾਰੋ॥ ਤਬ ਹਸਿ ਹਸਿ ਮੁਹਿ ਸਾਥ ਬਿਹਾਰੋ॥ ੧੬॥
Ab mur ek pareechha leejai. Ja tai dur chit bhram keejai.
Mootar jarat ko diya niharo. Tab hass hass mohai saath biharo. (16)

ਪਾਤ੍ਰ ਏਕ ਤਟ ਮੂਤ੍ਰਿਯੋ ਜਾਈ॥ ਜਾ ਮੈ ਰਾਖ ਤੇਲ ਕੋ ਆਈ॥
ਪਿਯ ਮੁਰ ਚਿਤ ਤੋ ਸੋ ਅਤਿ ਡਰਾ॥ ਤਾ ਤੇ ਲਘੁ ਅਤਿ ਹੀ ਮੈ ਕਰਾ॥ ੧੭॥
Patar ek tat mootriou jaiee. Ja mein rakh tel ko aiee.
Piye mur chit tai sou ati dara. Ta tai lagh ati hi main kara. (17)

ਲਘੁ ਕੋ ਕਰੈ ਪਾਤ੍ਰ ਸਭ ਭਰਾ॥ ਬਾਕੀ ਬਚਤ ਮੂਤ੍ਰ ਭੂਅ ਪਰਾ॥
ਤੁਮਰੋ ਤ੍ਰਾਸ ਅਧਿਕ ਬਲਵਾਲਾ॥ ਜਾ ਤੇ ਡਰਮ ਹਮਾਰੋ ਪ੍ਰਾਨਾ॥ ੧੮॥
Lag kai patar sabh bhara. Baki bachat mootar bhua para.
Tumro tras adhik balvana. Ja tai darat hamrai prana. (18)

ਵਹੀ ਤੇਲ ਤੇ ਦੀਧ ਜਗਾਯੋ॥ ਪਤਿ ਦੇਖਤ ਜਿਹ ਲਘੁ ਠਹਰਾਯੋ॥
ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਜੜ ਕਛੁ ਨ ਜਾਨਾ॥ ਸੀਲਵਤੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕਰ ਮਾਨਾ॥ ੧੯॥
Vahi tel tai deep jagaiyo. Pati dekhat jeh lagh thehraiyo.
Bheid abheid jarr kachhu na jana. Seelvati istri kar maara. (19)

Choupaiee

"When he saw my beauty, he could not control his sexual urge (being hit by Kamdev`s arrow) and he forcibly held me in his hands and placed me under his legs with force." (14)

My moral chastity was saved, as such I had a glance at you (you had reached in time). If you had not arrived in time, then this paramour would have done cohabitation with force. (15)

Now you may take a (moral) test so as to alleviate your doubts, if any. In case, a lamp is lit with my urine, then you may enjoy sensuous pleasure with me with full satisfaction and joy (with pleasure). (16)

She went to urinate in a vessel, and she put some oil in it, then she told the spouse, "o darling ! I am now frightened of you (at heart) as such I have urinated excessively." (17)

With urination, the whole vessel was filled up and the rest of urine had fallen on the ground. I am so much afraid of you that I feel like losing my life even. (I am scared of you)." (18)

So she lit the lamp with the oil whereas it was shown to the spouse as urine passed in his presence. The fool did not gauge the depth of her secret as urine passed in his presence and accepted the wife as a chaste woman (of pure character). (19)

ਗੀਝਿ ਬਚਨ ਇਹ ਭਾਤਿ ਉਚਾਰੋ॥ ਮੈ ਤੇਰੇ ਸਤ ਸਾਚੁ ਨਿਹਾਰੈ॥
ਭੇਦ ਚੋਰਾ ਮੈ ਭਯੋ ਤਿਹਾਰਾ॥ ਕਹੋ ਸੁ ਕਰੈ ਕਾਜ ਬਹੁ ਹਾਰਾ॥ ੨੦॥

Reejh bachan eh bhant ucharai. Mein tere sat saach niharai.
Bheid chera mein bhiau tihara. Kaho so karou kaaj boh hara. (20)

ਮੂਤ੍ਰ ਭਏ ਤੋ ਦੀਪ ਜਗਾਯੋ॥ ਚਮਤਕਾਰ ਇਹ ਹਮੈ ਦਿਖਾਯੋ॥
ਪਟੁਕਾ ਡਾਰਿ ਗ੍ਰੀਵ ਪਗ ਪਰਾ॥ ਘਰੀ ਚਾਰਿ ਲਗਿ ਠਾਕ ਰਗਰਾ॥ ੨੧॥
Mootar bhaie tai deep jagaiyo. Chamatkar eh hamai dikhaiyo.
Patika daar greev pug para. Ghari chaar lag nak ragra. (21)

ਦੋਹਰਾ

ਏਕ ਰਿਸਾਲੂ ਨਿਰਖਯੋ ਆਖਿਨ ਐਸ ਚਰਿਤ੍ਰ॥
ਕੈ ਹਮ ਆਜੁ ਬਿਲੋਕਿਯੋ ਸਾਚ ਕਹਤ ਤਿਯ ਮਿਤ੍ਰ॥ ੨੨॥

Dohra

Ek risalu nirkhiou ankhan ais charitar.
Kai hum aaj bilkiou sach kehat triya mitar. (22)

ਚੌਪਈ

ਅਬ ਤੂ ਕਹੈ ਜੁ ਮੁਹਿ ਸੋਇ ਕਰੈ॥ ਹੂੰ ਕਰ ਦਾਸ ਨੀਰ ਤਵ ਭਰੋ॥
ਹਸਿ ਹਸਿ ਤਿਯ ਕੋ ਗਰੇ ਲਗਾਵੈ॥ ਭੇਦ ਕਛੁ ਮੂਰਖ ਨਹਿ ਪਾਵੈ॥ ੨੩॥

Choupaiee

Ab tu kehai jo mohai soiee karai. Havai kar das neer tav bhare.
Hass hass triya kou garai lagavai.
Bhed kaachhu moorakh neh pavai. (23)

ਬਿਹਸਿ ਨਾਰਿ ਇਹ ਭਾਤਿ ਉਚਾਰਾ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਭੋਜ ਕਰੁ ਨਾਥ ਸਭਾਰਾ॥
ਭਲੀ ਭਾਤਿ ਦਿਜ ਪ੍ਰਿਥਮ ਜਿਵਾਵੈ॥ ਬਹੁਰੇ ਸੇਜ ਹਮਾਰੀ ਆਵੈ॥ ੨੪॥
Bihas naar ek bhant uchara. Braham bhoj kar nath sabhara.
Bhali bhant dij pritham jivavai. Boharo sej hamari avai. (24)

Then the spouse got excited and said, I have seen your chastity as very true and now I accept your servility. (I am your slave). and I will function according to your wishes, whatever you wanted." (20)

"You have lit the lamp with the urine, and have shown me this wonderful play (miracle). By having a cloth around his neck, he fell (down) at her feet and was paying obeisance to her for four hours (begged humbly)." (21)

Couplet

"Such a miracle, only Raja Risalu had seen with his own eyes before and now I have seen myself. O dear (woman) ! I am telling you the truth." (22)

Choupaiee

Now I will do according to your advice (dictates) and will even fetch water for you as your slave. He was embracing the woman with great joy (laughter) and the fool was not realizing the secret behind it. (23)

Then the woman laughed and said, "O Master ! Let us have a grand feast (Braham Bhoj) First feed the Brahmins nicely and then have my company (on the bed). (24)

ਕਛੂ ਨ ਲਖਾ ਦੇਵ ਕੇ ਮਾਰੇ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਭੋਜ ਕਹਾ ਕਿਯਾ ਸਵਾਰੇ॥
 ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਦਿਜ ਪ੍ਰਿਥਮ ਜਿਵਾਵੈ॥ ਬਹੁਰੇ ਨਾਰੀ ਕੀ ਸੇਜ ਸਿਧਾਏ॥ ੨੫॥
 Kachhu na lakha dev kai marai. Braham bhoj keh kiya savarai.
 Bhali bhant dij pritham jivavai. Bohro nari ki sej sidhaie. (25)

ਜੋ ਤ੍ਰਿਯ ਕਹੀ ਵਹੈ ਗਤਿ ਕੀਨੀ॥ ਜੀਤਿ ਹੋਡ ਨਨਦੀ ਤੇ ਲੀਨੀ॥
 ਤੇਲ ਮੂਤ੍ਰ ਕਹਿ ਦੀਪ ਜਗਾਯੋ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਦੰਡ ਪਤਿ ਤੇ ਕਰਵਾਯੋ॥ ੨੬॥
 Jo triya kehi vahai gati keeni. Jeet hod nandi te leeni.
 Tel mootar kar deep jagaieyo. Brahm dand pati tai karvayo. (26)

ਅਧਿਕ ਹਰੀਫ ਕਹਾਵਤ ਹੁਤੋ॥ ਭੂਲਿ ਨ ਭਾਗਹਿ ਪੀਵਤ ਸੁਤੋ॥
 ਇਹ ਚਰਿਤ੍ਰ ਕਰਿ ਦ੍ਰਿਗਨ ਦਿਖਾਯੋ॥ ਇਹ ਛਲ ਸੋ ਵਹਿ ਤ੍ਰਿਯ ਡਹਕਾਯੋ॥ ੨੭॥
 Adhik harif kahavat hutai. Bhool na bhangaih peevat sutai.
 Eh charitar kar drigan dikhaio. Eh chhal sou veh tria dehkaiyo. (27)

ਪ੍ਰਥਮ ਭੋਗ ਪਿਯ ਲਖਤ ਕਮਾਯੋ॥ ਜਾਰਿ ਮੂਤ੍ਰ ਭੋ ਦੀਪ ਦਖਾਯੋ॥
 ਬ੍ਰਹਮਭੋਜ ਉਲਟੋ ਤਾ ਪਰ ਕਰਿ॥ ਪਤਿ ਜਾਨੀ ਪਤਿਬ੍ਰਤ ਤ੍ਰਿਯਾ ਘਰ॥ ੨੮॥ ੧॥
 Pratham bhog peou lakhat kamaiyo. Jaar mootar bhai deep dakhaiyo.
 Bbrahm bhoj ulto ta par kare. Pati jani patibarat triya ghar. (28) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੋ ਤਿਰਪਨ
ਚਰਿਤ੍ਰ ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭ ਸਤੁ॥ ੨੫੩॥ ੪੭੭੦॥
iti Sri Charitara pakhyane Tirya Charitarai mantri bhoop
sambadai doi so tripan charitar samapatam.
Sat Subham sat. 253 (4770) aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਬੇਸ੍ਵਾ ਏਕ ਠੋਰ ਇਕ ਸੁਨੀ॥ ਪ੍ਰਾਤ ਕਲਾ ਨਾਮਾ ਬਹੁ ਗੁਨੀ॥
 ਅਧਿਕ ਤਰੁਨਿ ਕੀ ਦਿਪਤਿ ਬਿਰਜੈ॥ ਰੰਭਾ ਕੋ ਨਿਰਖਤ ਮਨ ਲਾਜੈ॥ ੧॥

Choupaiee

Besva ek thour ik sunni. Patar kala nama boh guni.
 Adhik tarun ki dipati birajai. Rambha kai nirkhata man lajai. (1)

That ignorant fool could not follow at all and arranged a grand feast and fed the Brahmins first to their satisfaction and then went to join the company of the wife (on the bed). (25)

Whatever the woman had said, he did accordingly. Thus the woman won the bet against her sister-in-law. Terming the urine as oil, she had lit the lamp (with it) and made the spouse to atone for sins in grand style (Brahm-punishment). (26)

The person, who called himself a great villain, never again went to sleep having taken hemp (bhang). With this witchcraft the woman had deceived the spouse by showing him everything with (before) his eyes. (27)

First she had cohabitation (with someone) in the presence of her spouse, then showed the lighting of a lamp with her urine, and then arranged for a feast by the husband instead and the spouse accepted the fact that he possessed a Chaste wife (faithful to her husband). (28) (1)

Here the two hundred and fifty third episode of the Kings & Minister's dialogue regarding the witchcraft of woman from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (253-4770) (Contd.)

Choupaiee

There was known to be living a prostitute at a place, who was called Patar Kala, who Possessed many qualities, She was very beautiful, seeing whom even Rambha (fairy) was feeling ashamed of herself (belittled).(1)

ਬਿਸਨੁ ਕੇਤੁ ਇਕ ਰਾਇ ਤਹਾ ਕੋ॥ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜਾਨਿਯਤ ਜਹਾ ਕੋ॥
ਬਿਸਨ ਮਤੀ ਰਾਨੀ ਤਾ ਕੇ ਘਰ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਕਲਾ ਜਨੁ ਭਈ ਨਿਸਾ ਕਰ॥ ੨॥

Bisan ket ik raie taha ko. Patsah janiyat j aha ko.
Bisan mati rani ta kai ghar. Pragat kalajan bhaiee nisa kar. (2)

ਦੋਹਰਾ

ਬਿਸਨ ਕੇਤੁ ਬੈਸਾ ਭਏ ਨਿਸ ਦਿਨ ਭੰਗ ਕਮਾਇ॥
ਬਿਸਨ ਮਤੀ ਤਿਯ ਕੇ ਸਦਨ ਭੁਲਿ ਨ ਕਬਹੂੰ ਜਾਇ॥ ੩॥

Dohra

Bisan ket besia bhaie nis din bhog kamaie.
Bisan mati triya kai sadan bhul na kabhun jaie. (3)

ਚੌਪਈ

ਰਾਨੀ ਸਖੀ ਪਠੀ ਬੈਸਾ ਪਹਿ॥ ਦੈ ਧਨੁ ਅਧਿਕ ਭਾਂਤਿ ਐਸੀ ਕਹਿ॥
ਬਿਸਨ ਕੇਤੁ ਕੋ ਜੋ ਤੁ ਮਰੈ॥ ਬਿਸਨ ਮਤੀ ਦਾਰਦਿ ਤਵ ਟਾਰੈ॥ ੪॥

Choupaiee

Rani sakhi pathi beswa peh. Dai dhan adhik bhant aisi kehi.
Bisan ket ko jo tum marai. Bisan mati dared tav tarai. (4)

ਸਹਚਰਿ ਜਬ ਐਸੀ ਬਿਧਿ ਕਹੀ॥ ਬੈਸਾ ਬੈਨ ਸੁਨਤ ਚੁਪ ਰਹੀ॥
ਧਨ ਸਰਾਫ ਕੇ ਘਰ ਮੈ ਰਾਖੋ॥ ਕਾਮ ਭਏ ਦੀਜੈ ਮੁਹਿ ਭਾਖੈ॥ ੫॥

Sehchar jab aisi bidh kehi. Beswa bain sunat chup rehi.
Dhan saraf kai ghar mein rakhai. Kam bhaie deejai mohai bhakhai. (5)

ਸੂਰਜ ਛਪਾ ਰੈਨਿ ਹੋ ਆਈ॥ ਤਬ ਬੈਸਾ ਬੋਲਿ ਪਠਾਈ॥
ਬਸਤ੍ਰ ਅਨੂਪ ਪਹਿਰਿ ਤਹ ਗਈ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਤਾਹਿ ਰਿਝਾਵਤ ਭਈ॥ ੬॥

Suraj chhapa raen havai aiee. Tab beswa nrip bol pathaiee.
Bastar anup pehar teh gaiee. Boh bidh tabai rijhavat bhaiee. (6)

The Raja of the place was Bishan Ket who was Known to be the king of that place (of the world) He had a queen by the name of Bisha Mati and it seemed as if the beauty and glamour of the moon had appeared. (2)

Couplet

Bishan Ket had come under the spell of the prostitute and was busy in having cohabitation with her (day and night) all the time, but would not go to Bishan Mati`s place even once,(or by mistake).(3)

Choupaiee

The queen then sent her handmaid (lady attendant) to the prostitute with lot of wealth and gave her the message that if she were to kill Raja Bishan Ket then Bishan Mati would help her to alleviate her poverty completely. (4)

When the attendant gave this message (to the pros). then the prostitute kept quiet hearing this message. "She replied that the money be kept with a jeweler and handed over to her when the job would be completed and inform me accordingly." (5)

When the sun had set and the night had fallen, then the Raja sent for the prostitute. She went there dressed up with glamour and tried to please him in many ways. (6)

ਅੜਿਲ

ਭਾਂਤਿ ਅਨਿਕ ਨ੍ਰਿਪ ਸੰਗ ਸੁ ਕੇਲ ਕਮਾਇ ਕੈ॥
ਸੋਇ ਰਹੀ ਤਿਹ ਸਾਥ ਤਰੁਨਿ ਲਪਟਾਇ ਕੈ॥
ਅਰਧ ਰਾਤ੍ਰਿ ਜਬ ਗਈ ਉਠੀ ਤਬ ਜਾਗਿ ਕਰਿ॥
ਹੋ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰੀਤਿ ਰਾਜਾ ਕੀ ਚਿਤ ਤੇ ਤਯਾਗਿ ਕਰਿ॥ ੭॥

Aril

Bhant anik nrip sung so kel kamaie kai.
Soiai rehi teh sath tarun laptaie kai.
Ardh raatri jab gaiee utho tab jagg kar.
Ho preet reet raja ki chit te tyag kar. (7)

ਲੈ ਜਮਧਰ ਤਾਹੀ ਕੋ ਤਾਹਿ ਪ੍ਰਹਾਰ ਕੈ॥
ਉਠਿ ਰੁਦਿਨ ਕਿਯ ਆਪਿ ਕਿਲਕਟੀ ਮਾਰਿ ਕੈ॥
ਨਿਰਖਹੁ ਸਭ ਜਨ ਆਇ ਕਹਾ ਕਾਰਨ ਭਯੋ॥
ਹੋ ਤਸਕਰ ਕੋਊ ਸੰਘਾਰਿ ਅਬੈ ਨ੍ਰਿਪ ਗਯੋ॥ ੮॥
Lai jamdhar tahi kai tahai parhar kai.
Uth rudar kiou aap kilkati maar kai.
Nirkhoh sabh jan aie kaha karan bhio.
Ho taskar kouoo sanghar abai nrip ko geyo. (8)

ਧੂਮ ਨਗਰ ਮੈ ਪਰੀ ਸਕਲ ਉਠਿ ਜਨ ਧਏ॥
ਮ੍ਰਿਤਕ ਨ੍ਰਿਪਤ ਕਹ ਆਨਿ ਸਕਲ ਨਿਰਖਤ ਭਏ॥
ਹਾਇ ਹਾਇ ਕਰ ਗ੍ਰਿਹ ਧਰਨਿ ਮੁਰਛਾਇ ਕਰਿ॥
ਹੋ ਧੂਰਿ ਡਾਰਿ ਸਿਰ ਗਿਰਹਿ ਧਰਨਿ ਸੁਖ ਪਾਇ ਕਰਿ॥ ੯॥
Dhum nagar mein pari sakal uth jan dhaie.
Mirtak nirpat koh aan sakal nirkhat bhaie.
Haie haie kar greh dharin murchhaie kar.
Ho dhoor dar sir gireh dharam dukh paie kar. (9)

Aril

After having sexual relations with the Raja in many styles, the prostitute went to sleep, embracing the Raja closely. At midnight, she got up, being completely forgetful of the Raja's love for her. (7)

Taking out his dagger, she killed the Raja and started wailing and crying loudly (with arms raised up). All the people gathered there and asked her what had happened. The prostitute replied that some thief had killed the Raja just now. (8)

The whole town was agog with the news and all the people rushed to that place and all were looking at the corpse of the Raja and were falling down unconscious on the ground. Having thrown dust in their head, they were very morose and fell down (unconscious) on the ground. (9)

ਬਿਸਨ ਮਤੀ ਹੂੰ ਤਹਾ ਤਬੈ ਆਵਤ ਭਈ॥
 ਨਿਰਖਿ ਰਾਇ ਕਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਖਾਕੁਨਿ ਅਧਿਕ ਭੀ॥
 ਲੂਟਿ ਧਾਮ ਬੇਸ੍ਵਾ ਕੋ ਲਿਯਾ ਸੁਧਾਰਿ ਕੈ॥
 ਹੋ ਤਿਸੀ ਕਟਾਰੀ ਸਾਥ ਉਦਰ ਤਿਹ ਫਾਰਿ ਕੈ॥ ੧੦॥

Bisan mati hun taha tabai avat bhaiee.
 Nirakh raie keh mirtak dukhkul adhik bhi.
 Loot dham beswa ko liya sudhar kai.
 Ho tisi katari sath udar teh phar kai. (10)

ਦੋਹਰਾ

ਬਹੁਰਿ ਕਟਾਰੀ ਕਾਢਿ ਸੋ ਹਨਨ ਲਗੀ ਓਰ ਮਾਹਿ॥
 ਸਹਚਰੀ ਗਾਹਿ ਲਈ ਲਗਨ ਦਈ ਤਿਹ ਨਾਹਿ॥ ੧੧॥

Dohra

Bohar katari kadh se hanan lagi ur mahai.
 Sehchari geh laiee lagan daiee teh nahai. (11)

ਚੌਪਈ

ਪ੍ਰਥਮ ਮਾਰਿ ਪਤਿ ਪੁਨਿ ਤਿਹ ਮਾਰਾ॥ ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਕਿਨੂੰ ਨ ਬਿਚਾਰਾ॥
 ਰਾਜ ਪੁਤ੍ਰ ਅਪਨੇ ਕੋ ਦੀਨਾ॥ ਐਸੋ ਚਰਿਤ ਚੰਚਲਾ ਕੀਨਾ॥ ੧੨॥ ੧॥

Choupaiee

Pratham maar pati pun teh mara. Bheid abheid kinu na bichara.
 Raj putar apnai kou deena. Aisai charitarr chanchala keena. (12) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੋ ਚੋਅਨ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸਮਾਪਤਮ
 ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ॥ ੨੫੪॥ ੪੭੮੨॥ ਅਫਜ਼ੁ॥

Iti Sri Charitara pakhyane Tirya Charitarai mantri bhoop
 sambadai doi so chouvan charitar samapatam.
 Sat Subham sat. 254 (4782) aphjun. (Contd.)

Bishan Mati also reached there by that time. On seeing the corpse of the Raja, she felt very gloomy (became mad). She killed the prostitute with the same dagger by piercing it in her stomach and looted her place fully. (10)

Couplet

Then she pulled up the dagger from her body and wanted to kill herself, but the handmaid held her back and did not allow her to stab herself. (11)

Choupaiee

First (the queen) she got the husband (Raja) killed and then killed the prostitute also. But no one could gauge the depth of this secret. Then the kingdom was handed over to her son (then the son was made the Raja). Such a witchcraft was played by the woman. (12) (1)

Here the two-hundred and fifty-fourth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (254-4782) (Contd.)

ਦੋਹਰਾ

ਦੌਲਾ ਕੀ ਗੁਜਰਾਤ ਮੈ ਬਸਤ ਸੁ ਲੋਕ ਅਪਾਰ॥
ਚਾਰਿ ਬਰਨ ਤਿਹ ਠਾ ਰਹੈ ਉਚ ਨੀਚ ਸਰਦਾਰ॥ ੧॥

Dohra

Doula ki gujrat mein basat so lok apar.
Chaar baran teh tha rehai uchneech Sardar. (1)

ਚੌਪਈ

ਮਤੀ ਲਹਿਰ ਤਹਾ ਤ੍ਰਿਯ ਸੁਨੀ॥ ਛਤ੍ਰਾਨੀ ਬੁਧਿ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਗੁਨੀ॥
ਏਕ ਪੁਰਖ ਤਬ ਤਾਹਿ ਬਰਤ ਭਯੋ॥ ਅਨਿਕ ਭਾਤ ਕੈ ਭੋਗ ਕਰਤ ਭਯੋ॥ ੨॥

Choupaiee

Mati lahore taha triya sunni. Chhatrani budh boh bidh gunni.
Ek purkh tab tahai barat bhiau. Anik bhaant kai bhog karat bhiau. (2)

ਤਿਹੁ ਵਹੁ ਛਾਡਿ ਪਿਤਾ ਗ੍ਰਿਹ ਆਯੋ॥ ਔਰ ਠੋਰ ਕਹ ਆਪ ਸਿਧਾਯੋ॥
ਮਲਕ ਨਾਮ ਤਿਹ ਕੈ ਘਰ ਰਹਾ॥ ਕੇਲ ਕਰਨ ਤਾ ਸੋ ਤ੍ਰਿਯ ਚਹਾ॥ ੩॥
Teh voh chhad pita greh aieyo. Aur thor keh aap sidhaiyo.
Malak nam teh kai ghar raha. Kel karan ta sou triya chaha. (3)

ਅੜਿਲ

ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਤਾ ਸੋ ਤ੍ਰਿਯ ਭੋਗ ਕਮਾਇਯੋ॥
ਲਪਟਿ ਲਪਟਿ ਤਿਹ ਸਾਥ ਅਧਿਕ ਸੁਖ ਪਾਇਯੋ॥
ਜਬ ਤਿਹ ਰਹਾ ਅਧਾਨ ਤਰੈ ਤ੍ਰਿਯ ਯੋ ਕਿਯੋ॥
ਹੋ ਜਹਾ ਹੁਤੋ ਤਿਹ ਨਾਥ ਤਹੀ ਕੋ ਮਗੁ ਲਿਯੋ॥ ੪॥

Aril

Bhant bhant ta sou triya bhog kamaiyo.
Lapat lapat teh sath adhik sukh paieyo.
Jab teh raha adhan tabaai triya yo kiou.
Ho jaha huto teh nath tehi ko mug liou. (4)

Couplet

There were many people living in the town of Daula di Gujrat. They comprised four castes of high and low (rich and poor) people along with landlords as well. (1)

Choupaiee

There was a Kashatriya woman by the name of Lahore Mati living there, who was very knowledgeable and possessed many qualities. One person got married to her and had cohabitation with here in many ways. (2)

He sent his wife to his father`s place and he himself went to another place. There used to live a person called Mulak in that house and the woman wanted to enjoy sensuous pleasure with him. (3)

Aril

The woman then managed to have cohabitation with that person in many ways and enjoyed herself by embracing him closely . When the woman became pregnant then she did like this. She started for the place, where her husband was staying. (4)

ਚੌਪਈ

ਬਿਨੁ ਪਿਯ ਮੈ ਅਤਿ ਹੀ ਦੁਖ ਪਾਯੋ॥ ਤਾ ਤੇ ਮੁਰ ਤਨ ਅਧਿਕ ਅਕੁਲਾਯੋ॥
ਬਿਨੁ ਪਬਛੇ ਤਾ ਤੇ ਮੈ ਆਈ॥ ਤੁਮ ਬਿਨੁ ਮੈ ਤੇ ਰਹਿਯੋ ਨ ਜਾਈ॥ ੫॥

Choupaiee

Bin pieu mein ati hi dukh paiyo. Ta tai mur tan adhik aklaiyo.
Bin puchhai ta tai mein aiee. Tum bin mein te rehiou najaiee. (5)

ਤ੍ਰਿਯ ਆਏ ਪਤਿ ਅਧਿਕ ਸੁਖ ਪਾਯੋ॥ ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਤਾ ਸੋ ਲਪਟਾਯੋ॥
ਤਬ ਤਾ ਸੋ ਐਸੇ ਤਿਨ ਕਹਾ। ਤੁਮ ਬਿਨੁ ਮੈ ਤੇ ਰਹਿਯੋ ਨ ਜਾਈ॥ ੬॥
Triya aie pati adhik sukh paieyo. Bbhant bhant ta so laptaieyo.
Tab ta sou aisai tin kaha. Tuhai tai garbh nath mohai raha. (6)

ਤੁਮਰੇ ਪੀਯ ਪ੍ਰੇਮ ਪੈ ਪਾਰੀ॥ ਇਸਕ ਤਿਹਾਰੇ ਸੋ ਅਨੁਰਾਗੀ॥
ਤਿਹ ਨਾ ਸੋ ਤੇ ਰਹਾ ਨ ਗਯੋ॥ ਤਾ ਤੇ ਤੋਰ ਮਿਲਨ ਪਥ ਲਯੋ॥ ੭॥
Tumrai peou prem pai pagi. Isak tiharai sou anuragi.
The tha mo tai raha na geyo. Ta tai tor milan path leyo. (7)

ਅਬ ਜੋ ਕਹੋ ਕਰੈ ਮੋ ਸੋਈ॥ ਮਹਾਰਾਜ ਤਹ ਜਿਯ ਸੁਖ ਹੋਈ॥
ਕਾਢਿ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਚਹੋ ਤੋ ਮਾਰੋ॥ ਆਪਨ ਤੇ ਮੁਹਿ ਜੁਦਾ ਨ ਡਾਰੋ॥ ੮॥
Ab jo kaho karou mein soiee. Maharaj keh jeu sukh hoiee.
Kadh kirpan chaho tou maro. Apan tai mohai juda na daro. (8)

ਯਹ ਜੜ ਬਚਨ ਸੁਨਤ ਰਖਸੋ॥ ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਨ ਪਾਵਤ ਭਯੋ॥
ਯਾ ਕਹ ਹਮ ਤੇ ਰਹਾ ਅਧਾਨਾ॥ ਮਨ ਮਰਿ ਐਸੇ ਕਿਯਾ ਪ੍ਰਮਾਨਾ॥ ੯॥
Yeh jarr bachan sunat harklaiou. Bheid abheid na pavat bhieu.
Ya keh hum te raha adhana. Man mari aisai kiya parmana. (9)

Choupaiee

On meeting the spouse, she said, "O dear beloved ! I have been feeling miserable in your separation and my body was feeling impatient (I was mad) without you, so I have come here without your permission. I could not have peace of mind without your permission. I could not have peace of mind without your presence. (5)

With the presence of the wife, the spouse felt greatly relieved and clasped her closely with embraces. Then the woman told the husband "That she had become pregnant (from his company)." (6)

"O dear beloved ! I am completely engrossed in your love and am wholly involved in your affection, as such I could not stay alone any longer. So I decided to come here to meet you." (7)

"Now I shall do whatever you would say, so that you may feel peace and comfort at heart. If you like you may kill me with your sword, but do not keep me separated from yourself." (8)

This foolish person got pleased to hear all these words (all this talk) and could not see through the secret. He said "That she had become pregnant from my companionship and he accepted this fact." (9)

ਦੋਹਰਾ

ਨਵ ਮਾਸਨ ਬੀਤੇ ਸੁਤਾ ਜਨਤ ਭਈ ਤ੍ਰਿਯ ਸੋਇ॥
ਜਬ ਅਪਨੀ ਦੁਹਿਤਾ ਲਖੀ ਭੇਦੁ ਨ ਪਾਯੋ ਕੋਇ॥ ੧੦॥ ੧॥

Dohra

Nav masan beetai suta janat bhaiee triya soiai.
Jar apni duhita lakhi bhed na paieyo koiai. (10) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੋ ਪਚਪਨ ਚਰਿਤ੍ ਸਮਾਪਤਮ
ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ॥ ੨੫੫॥ ੪੭੯੨॥ ਅਫਜ਼ੁ॥

iti Sri Charitara pakhyane Tirya Charitarai mantri bhoop
sambadai doi so pachpan charitar samapatam.

Sat Subham sat. 255 (4792) aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਭਨਿਯਤ ਏਕ ਨ੍ਰਿਪਿਤ ਕੀ ਦਾਰਾ॥ ਚਿਤ੍ ਮੰਜਰੀ ਰੂਪ ਅਪਾਰਾ॥
ਕਾਨ ਨ ਸੁਨੀ ਨ ਆਖਿਲ ਹੋਈ॥ ਜੈਸੀ ਪ੍ਰਭਾ ਕੁਅਰਿ ਤਿਹ ਕੇਰੀ॥ ੧॥

Choupaiee

Bhaniyat ek nirpati ki dara. Chitar manjri roop apara.
Kaan na sunni na akhin heri. Jaisi prabha koer teh kerī. (1)

ਅਘਟ ਸਿੰਘ ਤਿਹ ਠਾ ਕੇ ਰਾਜਾ॥ ਜਾ ਸਮ ਔਰ ਨ ਬਿਧਨ ਸਾਜਾ॥
ਵਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾ ਵਹੀ ਕਹ ਸੋਹੀ॥ ਲਖਿ ਦੁਤਿ ਸੁਰੀ ਆਸੁਰੀ ਮੋਹੀ॥ ੨॥
Aghat singh teh tha kai raja. Jasum aur na bidhna saja.
Va ki prabha vehi keh sohi. Lakh dut suri asuri mohi. (2)

ਦੋਹਰਾ

ਨਰੀ ਨਾਗਲੀ ਕਿੰਨ੍ਹਨੀ ਸੁਰੀ ਅਸੁਰੀ ਬਾਰਿ॥
ਅਧਿਕ ਰੂਪ ਤਿਹ ਰਾਇ ਕੋ ਅਟਕਤ ਲਈ ਨਿਹਾਰ॥ ੩॥

Dohra

Nari naganani kinarni suri asuri bar.
Adhik roop teh raie ko atkat bhaiee nihar. (3)

Couplet

After nine months the woman gave birth to a daughter and he felt her to be his own daughter, without realizing the secret of her move. (10)

Here the tow hundred and fifty-fifth episode of the King's & the Minister's dialogue regarding woman's characterization from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (255-4792)

Choupaiee

There was a beautiful and charming queen of a Raja, called Chittar Manjri. Her beauty was so well known, that nobody had heard about such a beauty with ears earlier nor seen with the eyes such a charming woman. (1)

The Raja there was Aghat Singh and no other parallel to him (like him) had been created by the Lord and he was looking gorgeous in his glory. All the women of the gods and the demons were enamored by her beauty. (2)

Couplet

The females of human beings, snakes, kinars, gods and demons, on seeing the beauty of the Raja, were getting entangled in his love. (3)

ਚੌਪਈ

ਆਖੋਟਕ ਸੋ ਤਾ ਕੇ ਅਤਿ ਹਿਤ॥ ਰਾਜ ਸਾਜ ਮਹਿ ਰਾਖਤ ਨਹਿ ਚਿਤ॥
ਜਾਤ ਹੁਤੋ ਬਲ ਮ੍ਰਿਗ ਧਾਵਾ॥ ਤਾ ਪਾਛੇ ਤਿਨ ਤੁਰੈ ਧਵਾਵਾ॥ ੪॥

Choupaiee

Akhetak sou ta kai ati hit. Raj saj meh rakhat neh chit.
Jaat hutai ban mirag uth dhava. Ta pachhai tin turai dhavava. (4)

ਜਾਤ ਜਾਤ ਜੋਜਨ ਬਹੁ ਗਯੋ॥ ਪਾਛਾ ਤਜਤ ਨ ਮ੍ਰਿਗ ਨ੍ਰਿਪ ਭਯੋ॥
ਮਹਾ ਗਹਿਰ ਬਨ ਤਹ ਇਕ ਲਹਾ॥ ਘੋਰ ਭਯਾਨਕ ਜਾਤ ਨ ਕਹਾ॥ ੫॥
Jaat jaat bhojan boh geyo. Pachha taj at na mrig nrip bhiou.
Maha gehar ban teh ik laha. Ghor bhiyanak jaat na kaha. (5)

ਸਾਲ ਤਮਾਲ ਜਹਾ ਦੁਮ ਭਾਰੇ॥ ਨਿੰਬੂ ਕਦਮ ਸੁ ਬਟ ਜਟਿਯਾਰੇ॥
ਨਾਰੰਜੀ ਮੀਠਾ ਬਹ ਲਗੇ॥ ਬਿਬਿਧ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਸਨ ਸੋ ਪਰੀ॥ ੬॥
Sal tamal jaha dram bharai. Nimbu kadam so bat jatyarai.
Naranji meetha boh lago. Bibidh parkar rasan sou pago. (6)

ਪੀਪਰ ਤਾਰ ਖਜੂਰੈ ਜਹਾ॥ ਸ੍ਰੀਫਲ ਸਲ ਸਿਰਾਰੀ ਤਹਾ॥
ਜੁਗਲ ਜਾਮਨੂੰ ਜਹਾ ਬਿਰਾਜੈ॥ ਨਰਿਯਰ ਨਾਰ ਨਾਰਗੀ ਰਾਜੈ॥ ੭॥
Peepar tar khajurai jaha. Sriphal sal sirari taha.
Jugal jamun jaha birajai. Naryar nar narangi rajai. (7)

ਦੋਹਰਾ

ਨਰਗਿਸ ਔਰ ਗੁਲਾਬ ਕੋ ਫੂਲ ਫੂਲੇ ਜਿਹ ਠੋਰ॥
ਨੰਦਨ ਬਨ ਸੋ ਨਿਰਖਿਯੈ ਜਾ ਸਮ ਕਹੂੰ ਨ ਔਰ॥ ੮॥

Dohra

Nargis aur gulab kai phool phulai jah thor.
Nandan ban sou nirkhiyai ja sum kahun na aur. (8)

Choupaiee

The Raja was very fond of hunting and was not taking much interest in his royal functions (of the kingdom), While he was going in the jungle, a deer passed him suddenly. He raced his horse after that deer. (4)

The deer while running (like this) went always very far and the Raja followed him and there was a thick jungle, whose dreadful appearance cannot be described. (5)

There were many huge trees comprising saal Jamal, lemons, Kadums, the banyan tree with roots, and were full of juicy fruits. (6)

There were papal trees, along with date trees and there were fields of tow types or Jaman (black plum) trees apart from cocoanuts, pomegranate and Narangi. (7)

Couplet

There were narcissus (Nargis) and rose flowers blooming, there, it was looking like the Nandan jungle, which had no other comparison (parallel). (8)

ਚੌਪਈ

ਸਰਿਤਾ ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਜਿਹ ਬਨ ਮੈ॥ ਝਰਨਾ ਚਲਤ ਲਗਤ ਸੁਖ ਮਨ ਮੈ॥
ਸੋਭਾ ਅਧਿਕ ਨ ਬਰਨੀ ਜਾਵੈ॥ ਨਿਰਖੇ ਹੀ ਆਭਾ ਬਨਿ ਆਵੈ॥ ੯॥

Choupaiee

Sarita bohat bohat jeh ban mein. Jharna chalat lagat sukh man mein.
Sadha adhik na barni javai. Nirkhai hi abha ban avai. (9)

ਤਹ ਹੀ ਜਾਤ ਭਯਾ ਸੋ ਰਾਈ॥ ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾ ਨ ਬਰਨੀ ਜਾਈ॥
ਮਰਤ ਭਯੋ ਮ੍ਰਿਗਹਿ ਲੈ ਤਹਾ॥ ਦੇਵ ਦੈਤ ਨ ਨਿਰਖਤ ਜਹਾ॥ ੧੦॥
Teh hi jaat bhiyo so raiee. Ja ki prabha na barni jaiee.
Marat bhiou mirgeh lai taha. Dev daint ja nirkhat jaha. (10)

ਦੋਹਰਾ

ਦੇਵ ਦਾਨਵਨ ਕੀ ਸੁਤਾ ਜਿਹ ਬਨ ਸੇਵਤ ਨਿਤਯ॥
ਸਦਾ ਬਸਾਯੋ ਰਾਖ ਹੀ ਤਾਹਿ ਚਿਤ ਜਯੋ ਮਿਤ੍ਰਯ॥ ੧੧॥

Dohra

Dev davan ki suta jeh ban sevat niyru.
Sada basaiyo rakh hi tahai chit jeyo mitreu. (11)

ਚੌਪਈ

ਜਛ ਗੰਧਬੀ ਅਤਿ ਉਨਮਦਾ॥ ਸੇਵਤ ਹੋ ਤਿਹ ਬਨ ਕੋ ਸਦਾ॥
ਨਰੀ ਨਾਗਨੀ ਕੋ ਚਿਤ ਲਗਾਯੋ॥ ਨਟੀ ਨ੍ਰਿਤਕਾ ਕੋਨ ਗਨਾਵੈ॥ ੧੨॥

Choupaiee

Jachh gandharbhi ati unmada. Sovat hai teh ban kou sada.
Nari nagani kou chot layaivai. Nati nirtaka kaun ganavai. (12)

Choupaiee

There were many rivulets flowing in that forest: There were many fountains there, which were giving joy and pleasure to the mind. It is rather impossible to describe the glamour of all these, as it is worth perceiving and enjoying all this grandeur. (9)

The Raja also happened to come there and its grandeur was beyond description. By taking the deer, there he killed it which was being watched by the gods and demons. (10)

Couplet

The daughters of the gods and demons were going to that forest always and were always considering him in their hearts as their friend. (11)

Choupaiee

The woman of demi-gods and celestial singers (mythological), being greatly intoxicated (excited) were always visiting this forest, and were keeping an eye on him. He would always allure the hearts of the women and snake girls, whereas the dancing girls were beyond count (who were interested). (12)

ਦੋਹਰਾ

ਤਿਨ ਕੀ ਦੁਤਿ ਤਿਨਹੀ ਬਨੀ ਕੋ ਕਬਿ ਸਕਤ ਬਤਾਇ॥
ਲਖੇ ਲਗਨ ਲਾਗੀ ਰਹੈ ਪਲਕ ਨ ਜੋਰੀ ਜਾਈ॥ ੧੩॥

Dohra

Tin ki duti tinhi bani ko kab sakat bataiye.
Lakhai lagan lagi rahai palak na jori jaie. (13)

ਚੌਪਈ

ਰਾਜ ਕੁਅਰ ਤਿਨ ਕੋ ਜਬ ਲਹਾ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਅਤਿਹਿ ਬਿਸਮ ਹੈ ਰਹਾ॥
ਚਿਤ ਭਰਿ ਲੋਪ ਡੀਠ ਜੋਰੀ॥ ਜਨੁਕ ਚੰਦ੍ਰ ਕੇ ਸਾਥ ਚਕੋਰੀ॥ ੧੪॥

Choupaiee

Raj koer tin kou jab laha. Man meh ateh bisan havai raha.
Chit bhar choup deeth imi jori. Januk chander kai sath chakori. (14)

ਦੋਹਰਾ

ਯਾ ਰਾਜਾ ਕੋ ਰੂਪ ਅਟਿਕ ਰਹੀ ਵੈ ਬਾਲ॥
ਲਲਨਾ ਕੇ ਲੋਇਨ ਨਿਰਖਿ ਸਭ ਹੀ ਭਈ ਗੁਲਾਲ॥ ੧੫॥

Dohra

Yaa raja kai roop atik rehi vai bal.
Lalna ko loein nirikh sabh hi bhaiee gulal. (15)

ਚੌਪਈ

ਅਟਕਤ ਭਈ ਲਾਲ ਬਖਿ ਬਾਲਾ॥ ਜੈਸੇ ਮਨਿ ਲਾਲਨ ਕੀ ਮਾਲਾ॥
ਕਹਿਯੋ ਚਹਤ ਕਛੁ ਤਉ ਲਜਾਵੈ॥ ਚਲਿ ਚਲਿ ਤੀਰ ਕੁਅਰ ਕੇ ਆਵੈ॥ ੧੬॥

Choupaiee

Atkat bhaiee lal lakh bala. Jaisai man lalan ki mala.
Kahiou chahat kachh touoo lajavai. Chal teer koer kai avai. (16)

Their beauty was indescribable, as their beauty was to their own liking and no poet could describe it. On seeing them, their attraction was contiguously involved with their eyes wide open due to their charm. (13)

Choupaiee

When the prince saw them, he got surprised and then, being involved in his mind towards them his glance met their eyes as if the Chakori (Partridge) gets attracted towards the moon. (14)

Couplet

On perceiving the charm of the Raja, the women were greatly allured by him and on watching the eyes of the beloved, all the faces became red-coloured (cheerful). (15)

Choupaiee

On seeing the beloved all were so much enamored by him, as if they were the necklaces of diamonds and pearls. They wanted to say something, but out of modesty they were hesitant, even then they walked towards the prince to be close to him. (16)

ਕੈ ਕੁਰਬਾਨ ਲਲਾ ਮਨ ਡਾਰੈ॥ ਭੁਖਨ ਚੀਰ ਪਟੰਬਰ ਵਾਰੈ॥
 ਫੁਲ ਪਾਨ ਕੋਊ ਲੈ ਆਵੈ॥ ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਸੋ ਬੀਤਨ ਗਾਵੈ॥ ੧੭॥
 Kai kurban lala man darai. Bhookhan Cheer patumber varai.
 Phul paan kouoo lai avai. Bhant bhant so geetan gavai. (17)

ਦੋਹਰਾ

ਨਿਰਖਿ ਨ੍ਰਿਪਤ ਕੀ ਅਤਿ ਪ੍ਰਭਾ ਰੀਝ ਰਹੀ ਸਭ ਨਾਰਿ॥
 ਭੁਖਨ ਚੀਰ ਪਟੰਬ੍ਰ ਸਭ ਦੇਇ ਛਿਨਿਕ ਮਹਿ ਵਾਰ॥ ੧੮॥

Dohra

Nirakh niroat ki ati prabha reejh rehi sabh nari.
 Bhookhan cheer patambar sabh daie chhinik meh vaar. (18)

ਜਨੁ ਕੁਰੰਗਨ ਨਾਦ ਧੁਨਿ ਰੀਝਿ ਰਹੀ ਸੁਨਿ ਕਾਨ॥
 ਤ੍ਰੀਯੋ ਅਬਲਾ ਬੋਧੀ ਸਕਲ ਬਧੀ ਬਿਰਹ ਕੇ ਬਾਨ॥ ੧੯॥
 Jan karangan nad dhun reejh rehi sunn kaan.
 Triyo abla bedhi sakal bireh kai baan. (19)

ਸਭ ਰੀਝੀ ਲਖਿ ਰਾਇ ਛਾਬਿ ਦਿਤਯਾਦਿਤਿ ਕੁਮਾਰਿ॥
 ਕਿੰਨੁਨਿ ਜਛ ਭੁਜੰਗਜਾ ਮੋਹਿ ਰਹੀ ਸਭ ਨਾਰਿ॥ ੨੦॥
 Sabh rejhi lakh chhabi ditiyadit kumari.
 Kinarni jachh bhujangja mohai rehi sabh naar. (20)

ਚੌਪਈ

ਸਭ ਅਬਲਾ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਬਿਚਾਰੋ॥ ਜੋਰ ਡੀਠ ਨ੍ਰਿਪ ਓਰ ਨਿਹਾਰੈ॥
 ਕੋਹਮ ਆਜੁ ਇਹੀ ਕਰ ਬਰਿਹੈ॥ ਨਾਤਰ ਇਹੀ ਛੇਤ੍ਰ ਪਰ ਮਰਿਹੈ॥ ੨੧॥

Choupaiee

Sab abla ek bhant bicharai. Jor deeth nrip aur niharai.
 Kai hum aaj ehi kar barihai. Natar ehi chhatar par marihai. (21)

They were all offering their hearts as a sacrifice to him, but then offered their ornaments, robes and silken head covers as a sacrifice. Someone was offering flowers or betel nuts and were singing songs in various tunes. (17)

Couplet

All the women were getting enamored on seeing the grandeur of the prince and had offered their ornaments, dresses and silken head covers as a sacrifice. (18)

It appeared as if the female deer, on hearing the music with the ears, was getting enchanted. In the same manner all the women were completely spell bound in the love and separation of the dear beloved (being wounded by the arrows of separation). (19)

On seeing the glory and charm of the Raja all the women of gods, demons were spell bound. The daughters of Kinars (mythological horse with human head), demi-gods and snakes were all allured by him. (20)

Choupaiee

All the women were thinking like this and were perceiving the Raja with fixed glances, "either we will wed him to-day or give away our lives even here itself." (21)

ਕਹਤ ਦੈਤਜਾ ਹਮ ਹੀ ਬਰਿ ਹੈ॥ ਦੇਵ ਸੁਤਾ ਭਾਖੈ ਹਮ ਕਰਿ ਹੈ॥
 ਜਛ ਕਿੰਨ੍ਜਾ ਕਹਿ ਹਮ ਲੈਹੇ॥ ਨਾਤਰ ਪਿਯ ਕਾਰਨ ਜਿਯ ਦੈਹੈ॥ ੨੨॥
 Kehat baitja hum hi bar hai. Dev suta bhakhai hum kar hai.
 Jachh kinarja kehe hum laihai. Natar pieu karan jeu daihai. (22)

ਦੋਹਰਾ

ਜਛ ਗੰਧਰੀ ਕਿੰਨ੍ਨੀ ਲਖਿ ਛਬਿ ਗਈ ਬਿਕਾਇ॥
 ਸੁਰੀ ਅਸੁਰੀ ਨਾਗਨੀ ਨੈਨਨ ਰਹੀ ਲਗਾਇ॥ ੨੩॥

Dohra

Jachh gandhari kinarni lakh chhab gaiee bikaie.
 Suri asuri nagani rehi lagaiee. (23)

ਚੌਪਈ

ਇਕ ਤ੍ਰਿਯ ਰੂਪ ਬਿਸਨ ਕੋ ਧਰਾ॥ ਏਕਨ ਰੂਪ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੋ ਕਰਾ॥
 ਇਕ ਤ੍ਰਿਯ ਭੇਸ ਰੁਦ੍ਰ ਕੋ ਧਾਰਿਯੋ॥ ਇਕਨ ਧਰਮ ਕੋ ਰੂਪ ਸੁਧਾਰਿਯੋ॥ ੨੪॥

Choupaiee

Ik triya roop bisan ko dhara. Ekan roop brahma ko kara.
 Ik triya bhes rudar ko dhariou. Ikan dharam ko roop sudhariou. (24)

ਚੌਪਈ

ਏਕੇ ਭੇਸ ਇੰਦ੍ਰ ਕੋ ਕਿਯਾ॥ ਏਕਨ ਰੂਪ ਸੂਰਜ ਕੋ ਲਿਯਾ॥
 ਏਕਨ ਭੇਸ ਚੰਦ੍ਰ ਕੋ ਧਾਰਿਯੋ॥ ਮਨਹੁ ਮਦਨ ਕੋ ਮਾਨ ਉਤਾਰਿਯੋ॥ ੨੫॥

Choupaiee

Ekai bhes Inder ko kiya. Ekan roop Suraj ko liya.
 Akam bhes Cander ko dhariou. Manoh madan ko man dhariou. (25)

"The daughters of demons were saying that we will get married to him, while the daughters of the gods were saying that they will get wedded to him, while the daughters born of kinars and demi-gods felt that they will get wedded to him in marriage or else we will give our lives for the sake of the beloved."
(22)

Couplet

The women of demi-gods, musicians and Kinars were all sold out to him on seeing him (they were all allured). The women of the gods, demons and snakes were glancing him with fixed eyes, being fully enamored. (23)

Choupaiee

One woman transformed herself in the form of Vishnu and another took the form of Brahma. Another woman took the form of Rudra (shiva) while another woman took the form of Dharam Raj (god of justice). (24)

Choupaiee

One woman took the form of Indra while another disguised as the sun, another as moon, as if the egoism of Kamdev (god of love) was shattered. (25)

ਅੜਿਲ

ਸਾਤ ਕੁਮਾਰੀ ਚਲੀ ਭੇਸ ਇਹ ਧਾਰਿ ਕੈ॥ ਵਾ ਰਾਜਾ ਕਹ ਦਰਸਨ ਦੀਯਾ ਸੁਧਾਰਿ ਕੈ॥
ਸਾਤ ਸੁਤਾ ਰਾਜਾ ਹਮਰੀ ਏ ਬਰੁ ਅਬੈ॥ ਹੋ ਰਾਜ ਪਾਟ ਪੁਨਿ ਕਰਹੁ ਜੀਤਿ ਖਲ ਦਲ ਸਭੈ॥ ੨੬॥

Aril

Saat kumari chali bhes ek dhar kai.
Va raja keh darsan diya sudhar kai.
Sat suta raja humri eh bar abai.
Ho raj paat pun karoj jeet khal dal sabhai. (26)

ਚੌਪਈ

ਜਬ ਰਾਜੈ ਉਨ ਰੂਪ ਨਿਹਾਰਾ॥ ਸਟਪਟਾਟਿ ਪਾਇਨ ਪਰ ਪਰਾ॥
ਧਕ ਧਕ ਅਧਿਕ ਹਿਦੈ ਤਿਹ ਪਈ॥ ਚਟਪਟ ਸਕਲ ਬਿਸਰ ਸੁਧਿ ਗਈ॥ ੨੭॥

Choupaiee

Jab rajai unn roop nihara. Satpataie paien par para.
Dhak dhak adhik hiradai teh bhaiee. Chatpat sakal bisar sudh gaiee. (27)

ਧੀਰਜ ਧਰਾ ਜਬੈ ਸੁਧਿ ਆਈ॥ ਪੁਨਿ ਪਾਇਨ ਲਪਟਾਨਾ ਧਾਈ॥
ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਭਾਗ ਹਮਾਰੇ ਭਏ॥ ਸਭ ਦੇਵਨ ਦਰਸਨ ਮੁਹਿ ਦਏ॥ ੨੮॥
Dheeraj dhara jabai sudh aiee. Pun pean laptana dhaiee.
Dhan dhan bhag hamarai bhaie. Sabh devan darasan mohai daie. (28)

ਦੋਹਰਾ

ਪਾਪੀ ਤੇ ਧਰਮੀ ਭਯੋ ਚਰਨ ਤਿਹਾਰੇ ਲਾਗ॥
ਰੰਕ ਹੁਤੋ ਰਾਜਾ ਭਯੋ ਧੰਨਯ ਹਮਾਰੇ ਭਾਗ॥ ੨੯॥

Dohra

Papi tai dharmi bhiou charan tiharai laag.
Rank huto raja bhiou dhaneu hamarai bhaag. (29)

Aril

So seven virgins disguised as above, went to the Raja, giving him a glance of their vision, and said, "O Rajan ! You must marry our seven daughters right now and then after crushing all the enemies, you may rule the country happily. (26)

Choupaiee

When the Raja saw their glamour, he paid his obeisance to them instantly. His heart was beating very fast and he lost all his sense (became unconscious). (27)

When he regained consciousness, he advanced towards them to (hold their feet) bow to them and more over said, "I am really fortunate that all the gods have appeared before me to give me a glimpse of them all. "(I had a glimpse of all the gods). (28)

Couplet

"Having paid my obeisance to you, all my sins have been washed (cast) away and from a sinner I have become virtuous. So I am truly fortunate." (29)

ਚੌਪਈ

ਮੈ ਸੁਈ ਕਰੋ ਜੁ ਤੁਮ ਮੁਹਿ ਭਾਖੈ॥ ਚਰਨ ਧਯਾਨ ਤਿਹਾਰੈ ਰਾਖੈ॥
ਨਾਥ ਅਨਾਥ ਅਨਾਥਹਿ ਕਿਯਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਦਰਸਨ ਮੁਹਿ ਦਿਯਾ॥ ੩੦॥

Choupaiee

Mein soiee karou jo tum mohai bhakhou. Charnan dhiyan tiharai rakhou.
Nath sanath anatheh kiya. Kirpa kari darsan mohan diya. (30)

ਯੋ ਬਚ ਸੁਨਿ ਲੋਪਿਤ ਤੇ ਭਈ॥ ਹੁੰ ਕਰ ਸਾਤ ਕੁਮਾਰੀ ਗਈ॥
ਚਲਿ ਕਰਿ ਤੀਰ ਨਿਪਤਿ ਕੇ ਆਈ॥ ਕਹਿਯੋ ਆਜੁ ਮੁਹਿ ਬਰੋ ਇਹਾਈ॥ ੩੧॥

Yo bach sunn lopat tai bhaiee. Havai kar saat kumari gaiee.
Chal kar teer nirpati kai aiee. Kehiou aaj mohai baro ehaiee. (31)

ਦੋਹਰਾ

ਯੋ ਜਬ ਤਿਨ ਉਚਰੈ ਬਚਨ ਕਛੁ ਨ ਲਹਾ ਅਗਯਾਨ॥
ਤਿਹ ਕਹ ਬਹੁਤ ਬਰਤ ਭਯੋ ਬਚ ਕਰਿ ਸੁਰਨ ਪ੍ਰਮਾਨ॥ ੩੨॥

Dohra

Yo jab tin uchrai bachan kachh na laha agyan.
Teh keh bahut barat bhiou bach kari suran parman. (32)

ਚੌਪਈ

ਤਬ ਤਿਹ ਠੋਰ ਬਹਾਈ ਬਾਜੀ॥ ਸੁਰੀ ਆਸੁਰੀ ਜਹਾ ਬਿਰਾਜੀ॥
ਜਛ ਕਿੰਨ੍ਹਾ ਜਹਾ ਸੁਹਾਵੈ॥ ਉਰਗਿ ਗੰਧੂਬੀ ਗੀਤਨ ਗਾਵੈ॥ ੩੩॥

Choupaiee

Tab e thour badhaiee baji. Suri asuri jaha biraji.
Jachh kinarja jaha suhavai. Urag gandharbi geetan gawai. (33)

Choupaiee

Now I will act (function) according to your wishes (dictates) and will always meditate on you (think of you only). o Lord ! You have made this helpless (poor) person into one having a protector now. You have shown your glimpse through your benevolence." (30)

On hearing these words of the Raja they disappeared suddenly and appeared as seven virgins (princesses) again. They came to the Raja and said, "You must marry us here itself to-day." (31)

Couplet

When those maidens uttered these words, that fool could not grasp the secret and considering their words as dictates of the gods, he got married to them instantly. (32)

Choupaiee

Then drums of merriment were sounded there, where the (wives) women of gods and demons were seated and even the women of demi-gods and kinars were looking glorious there and the women of celestial musicians and snakes were singing songs. (33)

ਦੋਹਰਾ

ਇਹ ਫਲੁ ਸੋ ਰਾਜਾ ਛਲਾ ਸਪਤਿ ਕੁਅਰਿ ਤਿਹ ਠੋਰ॥
ਯਹ ਪ੍ਰਸੰਗ ਪੁਰਨ ਭਯੋ ਚਲੀ ਕਥਾ ਤਬ ਔਰ॥ ੩੪॥

Dohra

Eh chhal sou raja chhala sapat koer teh thour.
Yeh parsung puran bhiou chali katha tab aur. (34)

ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਤਿਹ ਸੁੰਦਰੀ ਨ੍ਰਿਪ ਤਹ ਭਜਯੋ ਸੁਧਾਰ॥
ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਕੀੜਤ ਭਈ ਕੋਕ ਬਿਚਾਰ ਬਿਚਾਰ॥ ੩੫॥ ੧॥

Bhant bhant teh sundri nrip krh bhajiou sudhar.
Bhant bhant kareerat bhaie kok bidhar bichar. (35) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੋ ਛਪਨ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸਮਾਪਤਮ
ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ॥ ੨੫੬॥ ੪੮੨੭॥ ਅਫਜੁੰ॥

Iti Sri Charitam pakhyane Tirya Charitarai mantri bhoop
sambadai doi so chhapan charitar samaptam.
Sat Subham sat. 256 (4827) aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਨੀਲ ਕੇਤੁ ਰਾਜਾ ਇਕ ਭਾਰੋ॥ ਪੁਹਪਵਤੀ ਜਿਹ ਨਗਰੁਜਿਯਾਰੋ॥
ਮੰਜਿ ਬਚਿਤ੍ਰ ਤਵਨ ਕੀ ਦਾਰਾ॥ ਰਤਿ ਪਤਿ ਕੀ ਤ੍ਰਿਯਾ ਕੋ ਅਵਤਾਰਾ॥ ੧॥

Choupaiee

Neel ket raja ik bharo. Pohapvati jeh nagarujeyaro.
Manjar bachitar tavan ki dara. Rati pati ki triya ko avtara. (1)

ਸ੍ਰੀ ਅਲਿਗੁੰਜ ਮਤੀ ਦੁਹਿਤਾ ਤਿਹ॥ ਛਬਿ ਜੀਤੀ ਸੀਸ ਪੁੰਜਨ ਕੀ ਜਿਹ॥
ਤੇਜ ਅਪਾਰ ਕਹਾ ਨਹਿ ਜਾਈ॥ ਆਪੁ ਹਾਥ ਜਗਦੀਸ ਬਨਾਈ॥ ੨॥

Sri aligunj mati duhita teh. Chhab jeeti sasi punjan ki jeh.
Tej apar kaha neh jaiee. Aap hath jagdees banaiee. (2)

Couplet

Thus the seven maidens had deceived the Raja. This episode was completed.
Then another anecdote was related. (34)

Those beautiful women then enjoyed sensuous pleasure with the Raja in
Many ways and taking hints from Kok Shastra they had sexual affairs with
him in various styles. (35)

**Here the two hundred and fifty-sixth episode of the King's & the
Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar
Pakhyan is completed. All is well. (256-4827)**

Choupaiee

There was a mighty Raja named Neel Kant in the famous town of Pohapwati.
He had a wife (queen) called Bachittar Manjri and she appeared to be an
incarnation of Kamdev's spouse, Rati. (1)

His daughter was named Alingunj Mati, who had the beauty (glamour) of the
halo of the moon (she was looking glamorous like moonlight). It seemed the
Lord-Sublime had moulded her with His own hands. (2)

ਸ੍ਰੀ ਮਨਿ ਤਿਲਕ ਕੁਅਰ ਇਕ ਰਾਜਾ॥ ਰਾਜ ਪਾਟ ਵਾਹੀ ਕਹ ਰਾਜਾ॥
ਅਪ੍ਰਮਾਨ ਦੁਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ॥ ਲਖਿ ਲਖਿ ਭਾਨ ਰਹਤ ਉਰਝਾਈ॥ ੩॥

Ik man tilak ik raja. Raj paat vahi keh chhaja.
Aparman duti kehi na jaiee. Lakh chhabhi bhan rehat urjhaiee. (3)

ਬਿਜੈ ਛੰਦ

ਸ੍ਰੀ ਅਲਿਰੁਜਿ ਮਤੀ ਸਖਿ ਪੰਜ ਲੀਏ ਇਕ ਕੁੰਜ ਬਿਹਾਰਨ ਆਈ॥
ਰੂਪ ਅਨਿਕ ਬਿਲੋਕਿ ਮਹੀਪ ਕੋ ਸੋਕ ਨਿਵਾਰਿ ਰਹੀ ਉਰਝਾਈ॥
ਦੇਖਿ ਪ੍ਰਭਾ ਸਕੁਚੈ ਜਿਯ ਮੈ ਤਉ ਜੋਰਿ ਰਹੀ ਦ੍ਰਿਗ ਬਾਧਿ ਢਿਠਾਈ॥
ਧਾਮ ਗਈ ਮਨਹੁ ਆਹੀ ਰਹਿਯੋ ਜਨ ਜੂਪ ਹਰਾਇ ਜੁਆਰੀ ਕੀ ਨਯਾਈ॥ ੪॥

Bijai Chhand

Sri aligunj mati sakhi punj likai ik kunj biharan aiee.
Roop aok bilok maheep ko sok nivar rehi urjhaiee.
Dekh prabha sakuchai jiye mein touoo jor rehi drig badh dhithaiee.
Dham gaiee manoh aih rehiou jan roop haraie juari ki niyaiee. (4)

ਧਾਮਨ ਜਾਇ ਸਖੀ ਇਕ ਸੁੰਦਰੀ ਨੈਨ ਕੀ ਸੈਨਨ ਤੀਰ ਬੁਲਾਈ॥
ਕਾਢ ਦਯੋ ਅਤਿ ਹੀ ਧਨ ਵਾ ਕਹ ਭਾਤਿ ਅਨੇਕਨ ਸੋ ਸਮੁਝਾਈ॥
ਪਾਇ ਪਰੀ ਮਨੁਹਾਰਿ ਕਰੀ ਭੁਜ ਹਾਥ ਧਰੀ ਬਹੁਤੈ ਘਿਘਿਆਈ॥
ਮੀਤ ਮਿਲਾਇ ਕਿ ਮੋਹੁ ਨ ਪਾਇ ਹੈ ਜਿਯ ਜੁ ਹੁਤੀ ਕਹਿ ਤੋਹਿ ਸੁਨਾਈ॥ ੫॥

Dhaman jaie sakhi ik sundri nain ki sainan teer bulaiee.
Kaadh diou ati hi dhan va keh bhant anekan so samjhaiee.
Pai pari manohar kari bhuj hath dhari botai ghighaiee.
Meet milai ki moh na paie hai jieu jo huti keh suaiee. (5)

ਜੋਗਿਨ ਹੈ ਬਸਿ ਹੈ ਬਨ ਮੈ ਸਖਿ ਭੁਖਨ ਛੋਰਿ ਬਿਬੂਤਿ ਚੜੈ ਹੈ॥
ਅੰਗਨ ਮੈ ਸਜਿਹੋ ਭਗਵੇ ਪਟ ਹਾਥ ਬਿਖੈ ਗਭੂਆ ਗਹਿ ਲੈਹੋ॥
ਨੈਨਨ ਕੀ ਪੁਰਤੀਨ ਕੇ ਪਤ੍ਨ ਬਾਕੀ ਬਿਲੋਕਨਿ ਮਾਗਿ ਅਘੈ ਹੈ॥
ਦੇਹਿ ਛੁਟੈ ਕਯੋ ਨ ਆਯੁ ਘਟੇ ਪਿਯ ਐਸੀ ਘਟਾਨ ਮੈ ਜਾਨ ਨ ਦੇ ਹੋ॥ ੬॥
Jogin hai bas hou ban ban mein sakhi bukhan chhor bibhoot charai hai.
Angan mein sajiho bhagvai pat hath bikhai gaduaa geh leihou.
Nainan ki putreen kai patran baki bilokan magh aghai hai.
Deh chhuto kiou na aiyo ghato piye aisi ghatan mein jaan na dai hai. (6)

There was another Raja by the name of Kanwar Tilak Man and he was truly deserving of having the rule of a kingdom. His charming beauty is rather indescribable. Even the sun, on seeing his glamour was feeling belittled. (3)

Bijai Chhand

Alingunj Mati, along with a troupe of her girl friends (bedecked with many colorful designs) came there for a sojourn. On seeing the charming beauty of the Raja, she got enamored by him, thus alleviating her heart's pining. She was feeling shy within herself on perceiving his smart bearing but was joining (meeting) his glances with her eyes being very obstinate (she was looking at him unabashed, meeting his glance). She went back home, but her heart was still thinking of that place, just as a losing gambler leaves his mind, body and wealth at the gambling den. (4)

Then with a sign of the eye, the beautiful princess going back home called maid and gave her lot of money and explained to her in many ways (by placing her hands on her arms) and requested her earnestly, to arrange her meeting with the beloved (friend) else she would not be found alive. "I have told you all about my heart's desires. "(she said to her). (5)

"O. girl-friend (handmaid)! "I will become a jogan (ascetic) and go to the jungles, changing my robes with saffron coloured clothes, removing all my ornaments I will rub ashes on the body and will hold a mendicant's pot in hand, making my eye pupil as a begging bowl and his glances would be my alms, thus getting attained with it only. Even if I have to give up my life with my age dwindling, but I will not let go this chance, (of getting him). (6)

ਏਕਤ ਬੋਲਤ ਮੋਰ ਕਰੋਰਿਨ ਦੂਮਰੇ ਕੋਕਿਲ ਕਾਕੁ ਹਕਾਰੈ॥
 ਦਾਦਰ ਦਾਹਤ ਹੈ ਹਿਯ ਕੋ ਅਰੁ ਪਾਨੀ ਪਰੈ ਛਿਤ ਮੇਘ ਫੁਹਾਰੈ॥
 ਝਿੰਗਨ ਕਰੈ ਝਰਨਾ ਉਰ ਮਾਝ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਕਿ ਬਿਦਲਤਾ ਚਮਕਾਰੈ॥
 ਪਾਨ ਬਚੇ ਇਹ ਕਾਰਨ ਤੇ ਪਿਯ ਆਸ ਲਗੈ ਨਹਿ ਆਜ ਪਧਾਰੈ॥ ੭॥

Eiekt bolat mor karoan dusarai kokil kak hakarai.
 Dadar dahat hai hieu ko ar pani parai chhit megh phuharai.
 Jhingan karai jharna aur majh kirpan ki bidalta chamkare.
 Pran bachan eh karen te pieu aas lagai neh aaj padharai. (7)

ਅੜਿਲ

ਅਤਿ ਬਯਾਕੁਲ ਜਬ ਕੁਅਰਿ ਸੁਘਰਿ ਸਹਚਰਿ ਲਹੀ॥
 ਕਾਨ ਲਾਗਿ ਕੋ ਬਾਤ ਬਿਹਸਿ ਅਠਸਧ ਕਹੀ॥
 ਚਤੁਰਿ ਦੂਤਿਕਾ ਤਹ ਇਕ ਅਬੈ ਪਠਾਇਯੈ॥
 ਹੋ ਸ੍ਰੀ ਮਨਿ ਤਿਲਕ ਕੁਅਰ ਕੋ ਭੇਦ ਮੰਗਾਇਯੈ॥ ੮॥

Ati biyakul jab koer sughar sehchar lehi.
 Kaan laag kai baat bihosi aisai kehi.
 Chatur dutika teh ik abai pathaieyai.
 Ho Sri man tilak kou bhed mangaieyai. (8)

ਸੁਨਤ ਮਨੋਹਰ ਬਾਤ ਅਧਿਕ ਮੀਠੀ ਲਗੀ॥
 ਬਿਰਹਿ ਅਗਨਿ ਕੀ ਜੁਾਲ ਕੁਅਰਿ ਕੋ ਜਿਯ ਜਗੀ॥
 ਚਤੁਰਿ ਸਖੀ ਇਕ ਬੋਲਿ ਪਠਾਈ ਮੀਤ ਤਨ॥
 ਹੈ ਜਿਯ ਜਾਨੀ ਮੁਹਿ ਰਾਖਿ ਜਾਨਿ ਪਿਯ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨ॥ ੯॥

Sunat manohar baat adhik meethi lagi.
 Birch agan kijawal koer kai jieu jagi.
 Chatur sakhi ik bol pathaiee meet tan.
 Ho jiye jani mohai raakh jaani piya pran dhan. (9)

Millions of pea-cocks are producing musical notes while the black cuckoo (koels) and crows are also making their sounds and the frogs are producing their noisy sounds which are burning my heart. (Pining of heart). The shower of rain from the clouds is falling on the Earth. The waterfalls are piercing the heart while the lightning splashes like a sword. But my life is still intact within with the hope of meeting the beloved, whereas the dear beloved has not turned up yet." (7)

Aril

When the clever handmaid saw the maddening plight of the princess, then she whispered into her ears with a laugh that she should now send a clever handmaid to him and send for (prince) Kanwar Tilak man, giving out her (explaining) secret desire. (8)

Hearing these pleasant words of her choice , she got pleased and her sexual desires (urge) got more excited in his separation. So she sent a cunning handmaid to the paramour, saying, "o my beloved knowing my heart`s desires! Pray save my invaluable life, dearer than wealth ! (9)

ਦੋਹਰਾ

ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਸਹਚਰਿ ਚਤੁਰਿ ਤਹ ਪਹੁੰਚੀ ਜਾਇ॥
ਜਹ ਮਨਿ ਤਿਲਕ ਨਿਪਤਿ ਚੜਾ ਆਖੇਟ ਕਹਿ ਬਨਾਇ॥ ੧੦॥

Dohra

Sunat bachan sehchar chatur tahai pahuchi jaie.
Jeh man tilak nirpat charra akhetkeh banaie. (10)

ਚੌਪਈ

ਸਹਚਰਿ ਤਹਾ ਪਹੁੰਚਿਤ ਭਈ॥ ਨਿਪ ਆਗਮਨ ਜਹਾ ਸੁਨਿ ਲਈ॥
ਅੰਗ ਅੰਗ ਸੁਭ ਸਜੇ ਸਿੰਗਾਰਾ॥ ਜਨੁ ਨਿਸਪਤਿ ਸੋਭਿਤ ਜੁਰ ਤਾਰਾ॥ ੧੧॥

Choupaiee

Suhchar taha pahunchat bhaiee. Nrip agmanjaha sunn laiee.
Ang ang subh sajai singara. Jan nispati sobhitjur tara. (11)

ਸੀਸ ਫੂਲ ਸਿਰ ਪਰ ਤਿਯ ਤਾਰਾ॥ ਕਰਨ ਫੂਲ ਦਹੁੰ ਕਰਨ ਸੁ ਧਾਰਾ॥
ਮੋਤਿਨ ਕੀ ਮਾਲਾ ਕੋ ਧਰਾ॥ ਮੋਤਿਨ ਹੀ ਸੋ ਮਾਗਹਿ ਭਰਾ॥ ੧੨॥
Sees phul sir par triya jhara. Karan phool dohun karan so dhara.
Motin ki mala ko dhara. Amotin hi so mageh bhara. (12)

ਸਭ ਭੂਖਨ ਮੋਤਿਨ ਕੇ ਧਾਰੇ॥ ਜਿਨ ਮਹਿ ਬਜ੍ਯ ਲਾਲ ਗੁਹਿ ਡਾਰੇ॥
ਨੀਲ ਹਰਿਤ ਮਨਿ ਪਈ ਭਲੀ॥ ਜਨੁ ਤੇ ਹਸਿ ਉਡਗਨ ਕਹ ਚਲੀ॥ ੧੩॥
Sabh bhookhan motin kai dharai. Jin meh bajar lal gohe darai.
Neel harit man proiee bhali. Jan tai hasi udgan keh chali. (13)

ਜਬ ਰਾਜੈ ਵਾ ਤਿਯ ਕੋ ਲਹਾ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਅਧਿਕ ਚਕਿਤ੍ਰ ਹੋ ਰਹਾ॥
ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਗੰਧਬਜਾ॥ ਨਰੀ ਨਾਗਨੀ ਸੁਰੀ ਪਰੀਜਾ॥ ੧੪॥
Jab rajai va triya ko laha. Man meh adhik shakrit havai raha.
Dev adev jachh gandharbaja. Nari nagini suri preeja. (14)

Couplet

Listening to the words of the princess, the clever handmaid reached the place, where the Raja Tilak Man had gone on a hunting spree. (10)

Choupaiee

The handmaid reached the spot, where the Raja was known to come there. The limbs of the handmaid was bedecked with ornaments, and it appeared as if she was looking glamorous like a moon among the stars. (11)

The woman (handmaid) had fixed an head-ornament (chouk), along with two ear rings like flowers (Karan-phool) and was wearing a necklace of pearls. The head tresses were covered with pearls (parting of her hair were having pearls attached). (12)

All her ornaments consisted of pearls, along with red coloured jewels attached in between them. Then beads of green and blue colour were also interwoven therein as if they were proceeding towards the stars with a smile. (They were looking beautiful). (13)

When the Raja saw the woman, he was wonder struck (in his mind) and was thinking whether she was a daughter of the gods, demons, demigods or celestial musicians, or born of a beautiful woman, she snake, fairy or godly woman. (14)

ਦੋਹਰਾ

ਨ੍ਰਿਪ ਚਿਤ੍ਰਯੋ ਇਹ ਪੂਛੀਯੋ ਕਯੋ ਆਈ ਇਹ ਦੇਸ॥
ਸੁਰਸੁਤਾ ਕੈ ਚੰਦ੍ਰਜਾ ਕੈ ਦੁਹਿਤਾ ਅਲਿਕੇਸ॥ ੧੫॥

Dohra

Nnrip chitriyo eh poochhiyai kiou aiee eh des.
Sursuta kai chanderja kai dohita alikes. (15)

ਚੌਪਈ

ਚਲਿਯੋ ਚਲਿਯੋ ਤਾ ਕੇ ਤਟ ਗਯੋ॥ ਲਖਿ ਦੁਤਿ ਤਿਹ ਅਤਿ ਗੀਤ ਭਯੋ॥
ਰੂਪ ਨਿਰਖਿ ਰਹਿਯੋ ਉਰਝਾਈ॥ ਕਵਨ ਦੇਵ ਦਾਨੇ ਇਹ ਜਾਈ॥ ੧੬॥

Choupaiee

Chaliou chaliou ta kai tat geyo. Lakh dut teh ati reej hat bhiou.
Roop nirakh rehiou urjhaiee. Kavan dev danai eh jaiee. (16)

ਮੋਤਿਨ ਮਾਲ ਬਾਲ ਤਿਨ ਲਈ॥ ਜਿਹ ਭੀਤਰ ਪਤਿਯਾ ਗੁਹਿ ਗਈ॥
ਕਹਿਯੋ ਕਿ ਜੈਸੀ ਮੁਝਹਿ ਨਿਹਾਰਹੁ॥ ਤੈਸਿਯੋ ਤਿਹ ਨ੍ਰਿਪ ਸਹਸ ਬਿਚਾਰਹੁ॥ ੧੭॥

Motin mal bal tin laiee. Jeh bheetar patiya gohi gaiee.
Kehiou ki jaisi mujheh niharoh. Taisiyo teh nrip sehas bicharoh. (17)

ਦੋਹਰਾ

ਨ੍ਰਿਪ ਬਰ ਬਾਲ ਬਿਲੋਕਿ ਛਬਿ ਮੋਹਿ ਰਹਾ ਸਰਬੰਗ॥
ਸੁਧਿ ਗ੍ਰਿਹ ਕੀ ਬਿਸਰੀ ਸਭੈ ਚਲਤ ਭਯੋ ਤਿਹ ਸੰਗ॥ ੧੮॥

Dohra

Nrip bar bal bilok chhabi mohai reha sarbung.
Sudh greh ki bisri sabai chalat bhiou teh sung. (18)

Couplet

The Raja thought to himself that "She should be asked the reason for her coming in this land. Was she the daughter of sun or moon or kuber ?" (15)

Choupaiee

The Raja walked up to her and got enamoured by her beauty and got allured by her love, seeing her charm and was thinking as to which god or demon had (created) produced her ? (16)

She was having a necklace of pearls, with the letter attached (sewn) to it. She said, " Rajan ! Whatever beautiful form you are seeing in me, (the sender of this letter) should be known to be thousand times more beautiful." (The queen was extremely charming). (17)

Couplet

The Raja got fully enamoured by the charming beauty of this woman. He forgot about his home (family life) and proceeded along with her. (18)

ਚੌਪਈ

ਲਾਲ ਮਾਲ ਕੋ ਬਹੁਰਿ ਨਿਕਾਰਾ॥ ਪਤਿਯਾ ਛੋਰਿ ਬਾਚਿ ਸਿਰ ਝਾਰਾ॥
ਜੋ ਸਰੂਪ ਦੀਯੋ ਬਿਧਿ ਸਾ ਕੋ॥ ਤੈਸੀ ਸੁਨੀ ਸਾਤਸਤ ਵਾ ਕੋ॥ ੧੯॥

Choupaiee

Lal maal kai bohar nikara. Patiya chhor bacch sir jhara.
Jo sarup diyo bidh ya ko. Taisi sunni saat sabh va ko. (19)

ਕਿਹ ਬਿਧਿ ਵਾ ਕੋ ਰੂਪ ਨਿਹਾਰੈ॥ ਸਫਲ ਜਨਮ ਕਰਿ ਤ੍ਵਦਿਨ ਬਿਚਾਰੈ॥
ਜੋ ਐਸੀ ਭੇਟਨ ਕਹ ਪਾਉ॥ ਇਹ ਰਾਨਿਨ ਫਿਰਿ ਮੁਖ ਨ ਦਿਖਾਉ॥ ੨੦॥

Keh bidh va ko roop niharou. Saphal janam kar tadin bicharou.
Jo aisi bhetan keh pauoo. In raninin phir mukh na dikhauoo. (20)

ਵਹੀ ਬਾਟ ਤੇ ਉਹੀ ਸਿਧਾਯੋ॥ ਤਵਨਿ ਤਰੁਨਿ ਕਹ ਰਬਹਿ ਚੜਾਯੋ॥
ਚਲਤ ਚਲਤ ਆਵਤ ਭਯੋ ਤਹਾ॥ ਅਬਲਾ ਮਗਹਿ ਨਿਹਾਰਤ ਜਹਾ॥ ੨੧॥
Vahi baat tai ohihi sidhaiou. Tavan tarun keh ratheh charriou.
Chalat chalat avat bhiou taha. Abla mageh niharat jaha. (21)

ਦੋਹਰਾ

ਰਾਜ ਸਾਜ ਸਭ ਤਯਾਗਿ ਕਰਿ ਭੇਖ ਅਤਿਥ ਬਨਾਇ॥
ਤਾਵਨਿ ਝਰੋਖਾ ਕੇ ਤਰੇ ਬੈਠਿਯੋ ਧੁੰਆਂ ਲਾਇ॥ ੨੨॥

Dohra

Raj saj sabh tiyag kar bhekh athit banai.
Tavan jharokha kai tarai baithiou dhuan laie. (22)

ਚੌਪਈ

ਰਾਜ ਸੁਤਾ ਤਿਛਾ ਲੈ ਆਵੈ॥ ਤਾ ਕਹ ਅਪਨੇ ਹਾਥ ਜਿਵਾਵੈ॥
ਨਿਸਿ ਕਹ ਲੋਗ ਜਬੈ ਸੈ ਜਾਹੀ॥ ਲਪਟਿ ਲਪਟਿ ਦੋਊ ਭੋਗ ਕਮਾਹੀ॥ ੨੩॥

Choupaiee

Raj suta bhichha lai avai. Ta kai apnai hath jivavai.
Nisi keh log jabai savai jahi. Lapat lapatdouoo bhog kamahi. (23)

Choupaiee

The Raja took the necklace of rubies (pearls) and read the read the letter attached therein after opening it and shook his head. He thought to himself, That the beauty bestowed on this woman by the Lord, it is learnt that He had seven hundred women more beautiful than this one." (19)

"How should I see her charming beauty, thus making my life worthwhile ? If I were to gain such a beautiful wife, then I would not show my face even to the (present) queens." (20)

He left for that place, picking up this woman (handmaid) on his chariot. Finally moving quickly, he reached the place, where the queen was waiting for him. (21)

Couplet

The Raja, leaving all his pomp and show of kingdom, and dressed himself as a Yogi (mendicant) and under her loft he lit a ritual fire and sat there. (22)

Choupaiee

The royal-daughter (princess) would come with some offering (alms) and would feed him with her own hands. Then at night when the people would be asleep, then both would have cohabitation by embracing each other closely. (23)

ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੁਅਰਿ ਅਧਿਕ ਸੁਖ ਲੀਏ॥ ਸਭ ਹੀ ਲੋਗ ਬਿਸ੍ਵਾਸਿਤ ਕੀਏ॥
ਅੰਤਬ ਲੋਗ ਕਹਿ ਤਾਹਿ ਬਖਾਨੈ॥ ਰਾਜਾ ਕਰਿ ਕੋਊ ਨ ਪਛਾਨੈ॥ ੨੪॥

Eh bidh koer adhik sukh leelai. Sabh hi log bisvasit keelai.
Atith log keh tahai bakhanai. Raja kar kouoo na pachhanai. (24)

ਇਕ ਦਿਨ ਕੁਅਰਿ ਪਿਤਾ ਪਹਿ ਗਈ॥ ਬਚਨ ਕਠੋਰ ਬਖਾਨਤ ਭਈ॥
ਕੋਪ ਬਹੁਤ ਰਾਜ ਤਬ ਭਯੋ॥ ਬਨ ਬਾਸਾ ਦੁਹਿਤਾ ਕਹ ਦਿਯੋ॥ ੨੫॥
Ik din koeri pita peh gaiee. Bachan kathor bakhanat bhaiee.
Kop bahut raja tab bheyo. Ban basa dohita keh deiyo. (25)

ਸੁਨ ਬਨਬਾਸ ਪ੍ਰਗਟਿ ਅਤਿ ਰੋਵੈ॥ ਚਿਤ ਕੇ ਬਿਖੈ ਸਕਲ ਦੁਖ ਖੋਵੈ॥
ਸਿਧਿ ਕਾਜ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀਨਾ॥ ਤਾਤ ਹਮੈ ਬਨ ਬਾਸ ਦੀਨਾ॥ ੨੬॥
Sun banbas pragat ati rovai. Chit kai bikhai sakal dukh khovai.
Sidh kaaj mora prabhu keena. Tat hamai ban basa deena. (26)

ਸਿਵਕਨ ਸੰਗ ਇਮਿ ਰਾਜ ਉਚਾਰੋ॥ ਏਹ ਕੰਨਯਾ ਕਹ ਬੇਗਿ ਨਿਕਾਰੋ॥
ਜਹ ਬਨ ਹੋਇ ਘੋਰ ਬਿਕਰਾਨਾ॥ ਤਿਹ ਇਹ ਛਡ ਆਵਹੁ ਤਤਕਾਲਾ॥ ੨੭॥
Sivkan sung im raj ucharo. Eh kanya keh bei g nikaro.
Jeh ban hoiai ghor bikrala. Teh eh chhad avoh tarkala. (27)

ਲੈ ਸੇਵਕ ਤਿਤ ਸੰਗ ਸਿਧਾਏ॥ ਤਾ ਕੋ ਬਨ ਭੀਤਰ ਤਜਿ ਆਏ॥
ਵਹ ਰਾਜਾ ਆਵਤ ਤਹ ਭਯੋ॥ ਤਹੀ ਤਵਨ ਤੇ ਆਸਨ ਲਯੋ॥ ੨੮॥
Lai sevak tit sung sidhaie. Ta ko ban bheetar taji aie.
Veh raja avat teh bhieu. Tahī tavan tai asan liyo. (28)

Thus the princess enjoyed the great fun of sensuous pleasure and thus kept the people in wrong belief (deceived the people) while they took him to be a Yogi and no one knew about his being a Raja. (24)

One day the princess went to her father and told him in some curt language (rude language). The Raja was greatly annoyed and exiled her (to jungles). (25)

On hearing the orders of exile, she was crying and wailing openly but inwardly she was feeling relieved of all her pain and sorrow (she was feeling happy), thinking that the Lord had accepted her desires and the father had ordered her exile (which suited her). (26)

The Raja ordered his attendants to send this girl away immediately, and leave her somewhere in the thick jungles. (27)

The attendants took her with them and left her in the woods (jungle).

That Raja (her lover) also reached there and he established his Yogic position there. (28)

ਦਿੜ ਰਤਿ ਪ੍ਰਥਮ ਤਵਨ ਸੋ ਕਰੀ॥ ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਕੋ ਭੋਗਨ ਭਰੀ॥
 ਹੈ ਆਰੂੜਤ ਪੁਨਿ ਤਿਹ ਕੀਨਾ॥ ਨਗਰ ਅਪਨ ਕੋ ਮਾਰਗ ਲੀਨਾ॥ ੨੯॥ ੧॥
 Drirr rati pratham tavan sou kari. Bhant bhant kai bhogan bhari.
 Ho arorrat pun teh keena. Nagar apan ko marag leena. (29) (1)

**ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੋ ਸਤਾਵਨ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸਮਾਪਤਮ
 ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ॥ ੨੫੭॥ ੪੮੫੬॥**

**iti Sri Charitara pakhyane Tirya Charitarai mantri bhoop
 sambadai doi so satavan charitar samapatam.
 Sat Subham sat. 257 (4856) aphjun. (Contd.)**

ਚੌਪਈ

ਹੰਸਾ ਧੁਜ ਰਾਜਾ ਇਕ ਸੁਨਿਯਤੋ॥ ਬਲ ਪ੍ਰਤਾਪ ਜਿਹ ਅਤਿ ਜਗ ਗੁਨਿਯਤ॥
 ਕੋਸੋਤਮਾ ਧਾਮ ਤਿਹ ਨਾਰੀ॥ ਜਾ ਸਮ ਸੁਨੀ ਨ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰੀ॥ ੧॥

Choupaiee

Hansa dhuj raja ik suniyat. Bal partap jeh ati jug guniyat.
 Kaisotama dham the nari. Ja sam sunni na nain nihari. (1)

ਹੰਮ ਮਤੀ ਤਿਹ ਗ੍ਰਿਹ ਦੁਹਿਤਾ ਇਕ॥ ਪੜੀ ਬਯਾਕਰਨ ਕੋਕ ਸਾਸਤ੍ਰ ਨਿਕ॥
 ਤਾ ਸਮ ਅਵਰ ਨ ਕੋਊ ਜਗ ਮੈ॥ ਥਕਿਤ ਰਹਿਤ ਨਿਰਖਤ ਰਵਿ ਮਗ ਮੈ॥ ੨॥

Ham mati teh greh dohita ik. Parri biyakaran kok shastar nik.
 Ta sam avar na kouoo jug mein. Thakit rehat nirkhat rav mag mein. (2)

ਅੜਿਲ

ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਵਹ ਬਾਲ ਜਗਤ ਮਹਿ ਜਾਨਿਯੋ॥

ਜਿਹ ਸਮ ਅਵਰ ਸੁੰਦਰੀ ਕਹੂੰ ਨ ਬਖਾਨਿਯੋ॥

ਜੋਬਨ ਜੋਬ ਅਧਿਕ ਤਾ ਕੋ ਤਨ ਰਾਜਈ॥

ਹੋ ਨਿਰਖਿ ਚੰਦ੍ਰ ਅਰ ਸੂਰ ਮਦਨ ਛਬਿ ਲਾਜਈ॥ ੩॥

Aril

Ati sunder veh bal jagat meh janiou.

Jeh sam avar sundri kahun na bakhaniou.

Joban jeb adhik ta kai tan rajiee.

Ho nirakh chander at sur madan chhab laj aiee. (3)

First he enjoyed sensuous pleasure with her and having sexual relations of various types he satisfied himself. Then he took her on his horse and went away to his town. (29)

Here the two hundred and fifty-seventh episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is will. (257-4856) (Contd.)

Choupaiee

There was known to be a Raja by the name of Hansa Dhuj, whose valour and glory was famous throughout the world . He had a wife (queen) called Kaiso tama. Such a beautiful woman was never heard of or seen before. (1)

They had a daughter by the name of Hans Mati, who was well-read in grammar, Kok and other Shastras. There was none else comparable to her in the world (in beauty). On seeing her beauty the sun would stop its journey onwards (would feel belittled). (2)

Aril

That woman was known in the world to be the most beautiful woman, as there was none else in the world to compete with her (in beauty). She was looking glamorous with her charm and youthful exuberance. Even gods like the sun, moon and Kamdev (god of love) were feeling ashamed of themselves (belittled) on seeing her beauty. (3)

ਰੂਪ ਕੁਅਰ ਸੁਕੁਮਾਰ ਜਬੈ ਅਬਲਾ ਲਹਾ॥
 ਜਾ ਸਮ ਨਿਰਖਾ ਕਹੂੰ ਨ ਕਹੂੰ ਕਿਨ ਹੂੰ ਕਹਾ॥
 ਜਬ ਵਹ ਰਾਜ ਸਭਾ ਮਹਿ ਬੈਠਤ ਆਇ ਕੈ॥
 ਹੋ ਸਭ ਇਸਤ੍ਰਿਨ ਕੇ ਚਿਤ ਕਹ ਲੇਤ ਚੁਰਾਇ ਕੈ॥ ੪॥

Roop koer sukumar jabai abla laha.
 Ja sam nirkha kahun na kahun kin hun kaha.
 Jab veh raj sabha mein bethat aie kai.
 Ho sabh istrian kai chit keh lait churai kai. (4)

ਚੌਪਈ

ਰਾਜ ਸੁਤਾ ਇਕ ਸਖੀ ਬੁਲਾਈ। ਸਿਖੈ ਕੁਆਰ ਕੇ ਪਾਸ ਪਠਾਈ॥
 ਕੋਟਿ ਜਤਨ ਕਰਿ ਤਿਹ ਹਯਾ ਲਯਾਵਹੁ॥ ਮੁਖ ਮਾਗਹੁ ਜੋਈ ਸੋਈ ਪਾਵਹੋ॥ ੫॥

Choupaiee

Raj suta ik sakhi bulaiee. Sikhai koer kai pas pathaiee.
 Kot jatan kar teh hiya liyavoho. Mukh mangoh joiee soiee pavho. (5)

ਅੜਿਲ

ਬਯਾਕੁਲ ਰਾਜ ਕੁਅਰਿ ਜਬੈ ਸਹਚਰੀ ਨਿਹਾਰੀ॥
 ਮੀਤ ਨ ਕੁਅਰਿ ਮਰਿ ਜਾਇ ਇਹੈ ਜਿਯ ਮਾਹਿ ਬਿਚਾਰੀ॥
 ਚਲੀ ਸਕਲ ਡਰ ਡਾਰਿ ਪਹੂਚੀ ਜਾਇ ਤਹ॥
 ਹੋ ਬੈਠੋ ਸੇਜ ਸਵਾਰਿ ਤਵਨ ਕੇ ਮਿਤ੍ਰ ਜਹ॥ ੬॥

Aril

Biyakulraj koer jabai sehchari nihari.
 Mati na koer mar jaie ehai jieu meh bichari.
 Chali sakal dar daar pahuchi jaie teh.
 Ho baitho sej savar tavan kai mitarjah. (6)

When that woman saw the beauty of a delicate prince, (then she thought) that there was none else like him in the world, either seen or heard of when he would attend the royal assembly (court), then he would enamour all the women (he would steal the hearts of all women). (4)

Choupaiee

The princess called a handmaid and explaining her all details, she sent her to the prince saying, "Bring him here with lot of efforts and then offer him any reward, he would ask for !" (5)

Aril

When the handmaid saw the queen so madly involved in his love, then she thought in her mind, that the princess may not die (in her love affair). So she reached there, casting away all her fear, where her paramour was seated on a nice stage. (6)

ਚੌਪਈ

ਜਯੋ ਤਯੋ ਕਰ ਤਾ ਕੋ ਤਹ ਲਯਾਈ॥ ਬਾਤ ਮਿਲਨ ਕੀ ਤਿਹ ਨ ਜਤਾਈ॥
ਤਬ ਵਹੁ ਧਾਮ ਕੁਅਰਿ ਕੇ ਆਯੋ॥ ਰਾਜ ਸੁਤਾ ਨਿਰਖਤ ਸੁਖ ਪਾਯੋ॥ ੭॥

Choupaiee

Jiou tiou kar ta kou teh liyaiee. Baat milan ki teh najataiee.
Tab voh dham koer kai aieyo. Raj suta nirkhat sukh paieyo. (7)

ਤਾ ਕੋ ਕਹੀ ਆਨਿ ਮੋ ਕੋ ਭਜੁ॥ ਲਾਜ ਸਾਜ ਸਭ ਹੀ ਅਬ ਹੀ ਤਜੁ॥
ਮਿਥਨ ਭੇਦ ਜਬ ਮੀਤ ਪਛਾਨਾ॥ ਧਰਮ ਛੂਟਨ ਤੇ ਅਧਿਕ ਡਰਾਨਾ॥ ੮॥

Ta kau kehi aan mo ko bhaj. Laaj saaj sabh hi ab hi taj.
Mithan bheid jab meet pachhana. Dharam chhutan tai adhik darana. (8)

ਦੋਹਰਾ

ਸੁੰਦਰਿ ਅਧਿਕ ਕਹਾਇ ਜਗ ਜਨਮ ਰਾਜ ਗ੍ਰਿਹ ਪਾਇ॥
ਚੀਨ ਰਮਿਯੋ ਮੋ ਸੋ ਚਹੈ ਅਜਹੂੰ ਨ ਨਿਲਜ ਲਜਾਇ॥ ੯॥

Dohra

Sunder adhik kahaie jug janam raj greh paie.
Dheeth ramiyo mo so chahai ajhun na nilaj lajaiee. (9)

ਚੌਪਈ

ਜਬ ਤੁਹਿ ਮੈ ਨਿਰਖਤ ਛਬਿ ਭਈ॥ ਲੋਕ ਰਾਜ ਤਬ ਹੀ ਤਜ ਦਈ॥
ਧਰਮ ਕਰਮ ਮੈ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨਾ॥ ਤਵ ਦੁਤਿ ਲਖਿ ਮੁਰ ਜੀਯ ਬਿਕਾਨਾ॥ ੧੦॥

Choupaiee

Jab tohai mein nirkhat chhab bhaiee. Lok laaj tab hi taj daiee.
Dharam karam mein kachhu na jana. Tav duti lakh mur jiye bikana. (10)

ਸੁਨ ਤਰਨੀ ਮੈ ਤੋਹਿ ਨ ਭਜੈ॥ ਧਰਮ ਆਪਨੋ ਕਬਹੂੰ ਨ ਤਜੈ॥
ਜਬ ਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾਨੰਦ ਮੁਹਿ ਜਾਯੋ॥ ਇਹੈ ਮਿਸ੍ਰ ਉਪਦੇਸ ਬਤਾਯੋ॥ ੧੧॥

Sunn taruni mein tohai na bhajiou. Dharam apnai kabhun na tajou.
Jab tai kirpanand mohai jaiyo. Ehai misar updes bataiyo. (11)

Choupaiee

Somehow the handmaid managed to bring the prince there but did not tell him anything about his meeting the princess. Then he came to the princess's house and got pleased and relieved to see the princess. (7)

Then the princess told him, "Leave aside all your modesty or social moral order and have sexual companionship with me. When the friend heard about having a love affair, then he got worried about the loss of his moral duties.?" (8)

Couplet

The prince thought to himself that this woman, "calling herself the most beautiful in the whole world and having been born in a royal family, O obstinate woman ! "You want to have sexual affair with me. O shameless Creature ! You still do not have any shame or moral duty !" (9)

Choupaiee

The princess replied, "When I saw your glorious form, then I had cast away all the social obligations (moral duties). I did not appreciate anything about religious functions or duties, except that on seeing your charm I got fully enamoured by you (I was sold out to you). (10)

"O young woman ! Listen, I will not have any sexual relationship with you, as I cannot deviate from my moral (religious) duties (conduct) since the time I was brought to this world by the Lord, the Brahmin had given me this teaching." (11)

ਦੋਹਰਾ

ਪਰ ਨਾਰੀ ਕੀ ਸੇਜ ਪਰ ਭੂਲਿ ਨ ਦੀਜਹੁ ਪਾਇ॥
ਕਾਮ ਭੋਗ ਨਹਿ ਕੀਜਿਯਹੁ ਤਾ ਸੋ ਰੁਚਿ ਉਪਜਾਇ॥ ੧੨॥

Dohra

Par nari ki sej par bhool na deejoh paie.
Kam bhog na keejiyoh ta sou ruch upjaie. (12)

ਚੌਪਈ

ਅਬ ਤੁਮਰੇ ਮੈ ਕਰਮ ਨਿਹਾਰੈ॥ ਕਹਿ ਜੈ ਰਾਜਾ ਪਾਸ ਸਵਾਰੈ॥
ਤੋਹਿ ਸਦਨ ਤੇ ਪਕਰਿ ਮੰਗੈ ਹੋ॥ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਸਾਸਨਾ ਦਿਵੈ ਹੋ॥ ੧੩॥

Choupaiee

Ab tumrai mein karam niharai. Keh hun raja paas savarai.
Tohai sadan ta pakar mangai hou. Anik bhant sasna divai hou. (13)

ਦੋਹਰਾ

ਪਰਦਾ ਤੁਮਰੈ ਫਾਰਿਹੋ ਤੁਮਰੇ ਪਿਤਾ ਹਜੂਰਿ॥
ਤੋ ਕਹ ਦੇਸ ਨਿਕਾਰਿ ਹੋ ਕੂਕ੍ਰਿਨ ਕੀ ਜਯੋ ਕੂਰ॥ ੧੪॥

Dohra

Parda tumro phariouh tumrai pita hajoor.
To keh des nikar hou kukrin ki jeyo koor. (14)

ਚੌਪਈ

ਜਰਿ ਬਰਿ ਗਈ ਨਾਮੁ ਕੁਤਿਯਾ ਸੁਨਿ॥ ਕੋਪ ਕਿਯਾ ਅਤਿ ਹੀ ਮਾਥੋ ਧੁਨਿ॥
ਪ੍ਰਥਮ ਇਸੀ ਕਹ ਅਬੈ ਸੰਘਾਰੋ॥ ਬਹੁਰਿ ਮਿਸ੍ਰ ਯਾ ਕੋ ਕਹੁ ਮਾਰੋ॥ ੧੫॥

Choupaiee

Jar bar gaiee naam kutiya sunn. Kop kiya ati hi mathai dhun.
Pratham isi keh abai sangharo. Bohar misar ya lko koh marai. (15)

Couplet

"That I am not even by mistake supposed to step on to another woman's bed, and as such not to have any sexual companionship with another woman." (12)

Choupaiee

"Now I have seen your actions and "I will inform the Raja (your father) fully and will send for you from the house through him and then get you punished and reprimanded accordingly." (13)

Couplet

"I will make your secrets known openly (to your father) and O devilish woman! I will get you exiled from the country like a dog." (Bitch). (14)

Choupaiee

On hearing the word 'Bitch' she became furious with anger and beating her head became greatly enraged. She thought to kill Brahmin as well." (15)

ਜਿਨ ਤਹਿ ਯਹ ਉਪਦੇਸ ਦਿੜਾਯੋ॥ ਤਾ ਤੇ ਮੋ ਸੋ ਨ ਭੋਗ ਕਮਾਯੋ॥
 ਕੋ ਜੜ ਆਨਿ ਅਬੈ ਮੁਹਿ ਭਜੋ॥ ਨਾਤਰ ਆਸ ਪ੍ਰਾਨ ਕੀ ਤਜੋ॥ ੧੬॥
 Jeh teh yeh updes driraiyo. Ta tai mo sou na bhog kamaiyo.
 Kai jarr aan abai mohai bhajo. Natar aas pran ki tajai. (16)

ਮੂਰਖ ਤਿਹ ਰਤਿ ਦਾਨ ਨ ਦੀਯਾ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਅਪਨੇ ਕਾ ਮਾਰਗ ਲੀਯਾ॥
 ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਤਿਨ ਕੀਯਾ ਧਿਕਾਰਾ॥ ਪਾਇਨ ਪਰੀ ਲਾਤ ਸੋ ਮਾਰਾ॥ ੧੭॥
 Moorakh te rati daan na diya. Greh apnai ka marag leeiya.
 Anik bhant tin kiya dhikara. Paien pari laat sou mara. (17)

ਰਾਜ ਸੁਤਾ ਕੁਧਿਤ ਅਤਿ ਭਈ॥ ਇਹ ਜੜ ਮੁਹਿ ਰਤਿ ਦਾਨ ਨ ਦਈ॥
 ਪ੍ਰਥਮ ਪਕਰਿ ਕਰਿ ਯਾਹਿ ਸੰਘਾਰੋ॥ ਬਹੁਰਿ ਮਿਸ੍ਰ ਯਾ ਕੈ ਕਹ ਮਾਰੋ॥ ੧੮॥
 Raj suta karodhit ati bhaiee. Eh jarr mohai rati daan na daiee.
 Pratham pakar kar yahai sangharo. Bohar misar ya kai keh maro. (18)

ਅੜਿਲ

ਤਮਕਿ ਤੇਗ ਕੋ ਤਬ ਤਿਹ ਘਾਇ ਪਹਾਰਿਯੋ॥
 ਤਾਹਿ ਪੁਰਖ ਕਹ ਮਾਰਿ ਠੋਰ ਹੀ ਡਾਰਿਯੋ॥
 ਐਚ ਤਵਨ ਕੀ ਲੋਥਿ ਦਈ ਡਰ ਡਾਰਿ ਕੈ॥
 ਹੋ ਤਾ ਪਰ ਰਹੀ ਬੈਠਿ ਕਰਿ ਆਸਨ ਮਾਰਿ ਕੈ॥ ੧੯॥

Aril

Tamak teg ko tab teh ghaie parhariyo.
 Tahai purkh keh maar thour hi dariou.
 Aich tavan ki loth daiee dar claar kai.
 Ho ta par rehi baith kar asan mar kai. (19)

The Brahmin who had given such teaching, So that he had refused to have cohabitation with me, deserves punishment She said further, "O fool! Either come and have sexual relationship with me or leave all hopes of your life (or you will not be left alive)." (16)

That fool did not give her any sexual satisfaction and went away home. He had cursed the princess in many ways and while she was bowing at his feet, he struck her with his legs." (17)

The princess was furious with rage and said, "This fool had not enjoyed sensuous pleasure with me. First I shall kill him by catching hold of him and then kill his Brahmin also!" (18)

Aril

Then she attacked him with the sword with great anguish and killed him on the spot. She put his corpse underneath her and then seated herself on top of him. (19)

ਦੋਹਰਾ

ਜਮਪਾਲਾ ਕਰ ਮਹਿ ਗਹੀ ਬੈਠੀ ਆਸਨ ਮਾਰਿ॥
ਪਠੈ ਸਹਚਰੀ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿ ਲੀਨਾ ਨਿਕਟ ਹਕਾਰਿ॥ ੨੦॥

Dohra

Jampala kar meh gehi baithi asan maar.
Pathai sehchari pita prati leena nikat hakar. (20)

ਚੌਪਈ

ਹੰਸ ਕੇਤੁ ਤਬ ਮਹਿ ਸਿਧਾਲਾ॥ ਨਿਰਖਿ ਸੁਤਾ ਤਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਡਰਾਲਾ॥
ਕਹਸਿ ਕੁਅਰਿ ਇਹ ਕਸਿ ਤੁਹਿ ਕਰਾ॥ ਬਿਨੁਪਰਾਧ ਯਾ ਕੋ ਜਿਯ ਹਰਾ॥ ੨੧॥

Choupaiee

Hans ket tab tahai sidhana. Nirakh suta taar'mirtak darana.
Kehas koer eh kasi tohai kara. Binpradh ya kai jiou hara. (21)

ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਮੁਹਿ ਮੰਤ੍ਰ ਸਿਖਾਯੋ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਮਿਸ੍ਰ ਉਦੇਸ ਦ੍ਰਿੜਾਯੋ॥
ਜੋ ਇਹ ਰੂਪ ਕੁਅਰ ਹੈ ਮਰਿ ਹੈ॥ ਤਬ ਸਬ ਕਾਜ ਤਿਹਾਰੋ ਸਰਿ ਹੈ॥ ੨੨॥
Chintaman mohai mantar sikhaiyo. Boh bidh misar updes driraieyo.
Jou eh roop koer tai mar hai. Tsab kaaj tiharai sir hai. (22)

ਤਾ ਤੈ ਮੈ ਯਾ ਕੋ ਗਹਿ ਮਾਰਾ॥ ਸੁਨਹੁ ਪਿਤਾ ਤੁਮ ਬਚਨ ਹਮਾਰਾ॥
ਸਾਧੋ ਮੰਤ੍ਰ ਬੈਠ ਯਾ ਪਰ ਮੈ॥ ਜੋ ਜਾਨਿਹਿ ਸੋ ਕਰਹੁ ਅਬੈ ਤੈ॥ ੨੩॥
Ta tai mein ya ko geh mara. Sunoh pita tum bachan hamara.
Sadho mantar baith ya par mein. Jojanieh so karoh abai tai. (23)

ਹੰਸ ਕਿਤੁ ਨ੍ਰਿਪ ਕੋਪ ਭਰਾ ਤਬ॥ ਬਚਨ ਸੁਤਾ ਕੈ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨਾ ਜਬ॥
ਹਯਾ ਲਯਾਵਹੁ ਤਿਹ ਮਿਸ੍ਰ ਪਕਰਿ ਕੈ॥ ਜੋ ਐਸੇ ਗਿਯੋ ਮੰਤ੍ਰ ਸਿਖਰਿ ਕੈ॥ ੨੪॥
Hans ket nrip kop dara tab. Bachan suta kou sarvan sunnajib.
Heya liyavoh te misar pakar kai. Jo aisai geyo mantar sikhar kai. (24)

Couplet

Taking a rosary in hand, she sat on top of his body and through her handmaid sent for her father. (20)

Choupaicee

Then Raja Hans Ket started for that place and seeing the corpse beneath his daughter, He got frightened. He asked the princess, "Why have you done like this and killed him without any reason?" (21)

The princess said, "The Brahmin had taught me the Chintamani Mantra (magic spell) and had taught me with great stress that if I kill a beautiful prince, then all my jobs (functions) would be successful," (22)

Thus I had caught hold of him and killed him, O dear father! Listen to my words! On top of this corpse, I have recited and meditated on this mantra now you may do as you consider right. (23)

When Hans ket heard the words of the daughter with his own ears, he got furious with rage and ordered the Brahmin to be brought before him, who had taught such a mantra (incantation). (24)

ਸੁਨਿ ਕ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਉਤਾਇਨਿ ਧਾਏ॥ ਤਿਹ ਮ੍ਰਿਸਹਿ ਨ੍ਰਿਪ ਪਹਿ ਗਹਿ ਲਯਾਏ॥
 ਤਾ ਕਹਾ ਅਧਿਕ ਜਾਤਨਾ ਦਿਯਾ॥ ਕਰਮ ਚੰਡਾਰ ਬਿਪ੍ਰ ਹੈ ਕਿਯਾ॥ ੨੫॥
 Sunn kirat bachan utaiel dhaie. Teh misreh nrip peh geh liyai.
 Ta keh adhik jatna deeiya. Karam chandar bipar kai kiya. (25)

ਸੁਨਿ ਬਚ ਮਿਸ੍ਰ ਅਚੰਭੈ ਰਹਾ॥ ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਰਾਜਾ ਤਨ ਕਾਹਾ॥
 ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਮ ਨ ਐਸਾ ਕਿਯਾ॥ ਤਵ ਦੁਹਿਤਾ ਕਹ ਮੰਤ੍ਰ ਨ ਦਿਯਾ॥ ੨੬॥
 Sunn bach misar achambhai raha. Trahai trahai raja tan kaha.
 Mein prabh karam na aisa kiya. Tav dohita keh mantar na diya. (26)

ਤਬ ਲਗੀ ਰਾਜ ਕੁਅਰਿ ਤਹ ਆਈ॥ ਦਿਜਬਰ ਕੋ ਪਾਇਨ ਲਪਟਾਈ॥
 ਤੁਮ ਸੁ ਮੰਤ੍ਰ ਜੋ ਹਮਹਿ ਸਿਖਾਯੋ॥ ਤਾਹੀ ਬਿਧਿ ਮੈ ਜਾਪ ਕਮਾਯੋ॥ ੨੭॥
 Tab lag raj koeri teh aiee. Dijbar kai paieen laptaiee.
 Tum so mantar jo hameh sikhaiyo. Tah bidh mein jaap kamaiyo. (27)

ਅੜਿਲ

ਤਵ ਆਇੁ ਹਮ ਮਾਨਿ ਮਨੁਖ ਕਹ ਮਾਰਿਯੋ॥
 ਤਾ ਪਾਛੇ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਮੰਤ੍ਰ ਉਚਾਰਿਯੋ॥
 ਚਾਰਿ ਪਹਰ ਨਿਸਿ ਜਪਾ ਸੁ ਸਿਧਿ ਨ ਕਛੁ ਭਯੋ॥
 ਹੋ ਤਾ ਤੇ ਰਿਸਿ ਠਾਨਿ ਸੁ ਕਹਿ ਨ੍ਰਿਪ ਪ੍ਰਤਿ ਦਯੋ॥ ੨੮॥

Aril

Tav aies hum maan manuchh keh mariou.
 Ta pachhai chintaman mantar uchariou.
 Char pehar nis japa so sidh na kachhu bhiou.
 Ho ta tai hum risi thaana so keh nrip prati deyo. (28)

ਚੌਪਈ

ਅਬ ਕਿਹ ਕਾਜ ਮੁਕਰਿ ਤੇ ਗਯੋ॥ ਤਬ ਚਿੰਤਾਮਨ ਹਮਹਿ ਦ੍ਰਿੜਬੋ॥
 ਅਬ ਕਯੋ ਨ ਕਹਤ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਕੇ ਤੀਰਾ॥ ਸਾਚ ਕਹਤ ਕਸ ਲਾਗਤ ਪੀਰਾ॥ ੨੯॥

Choupaiee

Ab keh kaaj mukar tai geyo. Tab chintaman hameh driraiyo.
 Ab kiou na kehat nirpati kai teera. Sach kehat kas lagat peera. (29)

The attendants went rushing on hearing the master's words and brought the Brahmin before the raja by holding him. He punished him severely and cursed him for doing such a devilish act, being a Brahmin. (25)

Hearing such words, the Brahmin got shocked and was asking for mercy from the Raja (that he had not done any such act) saying, "O Rajan! I have not given any such advice, as I have not given any such magic spell to your daughter." (26)

In the meantime the princess also reached there and bowed at the Brahmin's feet, holding his feet closely and said, "Whatever incantation you had taught me, I had meditated on that incantation." (27)

Aril

On your permission (ordains) only I had killed the man then I had recited the "Chintamani magic spell," I had been reciting this incantation for almost twelve hours (four pehars) but could not gain any occult powers, So I had told the Raja, getting enraged myself," (28)

Choupaiee

"Why are you going back on your words now, as you had taught me the Chintamani incantation yourself? Why do you not tell the truth to the Raja? Does it pinch you to tell the truth? (29)

ਮਿਸਰ ਚਕ੍ਰਿਤ ਚਹੂੰ ਓਰ ਨਿਹਾਰੇ॥ ਕਹਾ ਭਯੋ ਜਗਦੀਸ ਸੰਭਾਰੇ॥
 ਕਰਿ ਉਪਦੇਸ ਬਹੁਤ ਬਿਧਿ ਹਾਰਾ॥ ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਨ੍ਰਿਪ ਕਛੁ ਨ ਬਿਚਾਰਾ॥ ੩੦॥
 Misar chakrit chahun aur niharai. Kaha bhiou jagdees sambharai.
 Kar updes bahut bidh hara. Bhed abhed nrip kachh na bichara. (30)

ਦੋਹਰਾ

ਫਾਸੀ ਤਿਹ ਮਿਸ੍ਰਹਿ ਦਿਯਾ ਹੰਸ ਕੇਤੁ ਰਿਸਿ ਮਾਨਿ॥
 ਹੰਸ ਮਤੀ ਕਹ ਜਿਹ ਸਿਖਯੋ ਐਸੋ ਮੰਤ੍ਰ ਬਿਧਾਨ॥ ੩੧॥

Dohra

Phansi teh misreh diya hans ket ris maan.
 Hans mati keh jeh sikhyo aisai mantar bidhan. (31)

ਜਿਹ ਨ ਭਜੀ ਤਿਹ ਘੈ ਹਨਾ ਇਹ ਛਲ ਮਿਸ੍ਰਹਿ ਮਾਰਿ॥
 ਇਹ ਬਿਧਿ ਨ੍ਰਿਪ ਕ੍ਰਧਿਤ ਕੀਯਾ ਹੰਸ ਮਤੀ ਬਰ ਨਾਰਿ॥ ੩੨॥ ੧॥
 Jeh na bhaji te ghai hana eh chhal misreh maar.
 Eh bidh nrip karodhit kiya hans mati bar nari. (32) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੋ ਅਠਾਵਨ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸਮਾਪਤਮ
 ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ॥ ੨੫੮॥ ੪੮੮੮॥ ਅਫਜੁੰ॥

iti Sri Charitara pakhyane Tirya Charitarai mantri bhoop
 sambadai doi so athavan charitar samapatam.
 Sat Subham sat. 258 (4888) aphjun. (Contd.)

ਦੋਹਰਾ

ਰੁਦ੍ਰ ਕੰਤੁ ਰਾਜਾ ਹੁਤੇ ਰਾਸਟ੍ਰ ਦੇਸ ਕੋ ਨਾਹਿ॥
 ਜਾ ਸਮ ਔਰ ਨਰੇਸ ਨਹਿ ਦੁਤਿਯ ਪ੍ਰਿਥੀ ਤਲ ਮਾਹਿ॥ ੧॥

Dohra

Rudar ket raja hutai rastar des ko nahai.
 Ja sum aur naares neh dutieu prithi tal mahai. (1)

The Brahmin, Getting a shock (surprised) looked all around and was thinking as to what had happened and recited the Lord's Name. He got frustrated after beseeching the Raja earnestly (that he had not given any such training to her). But he Raja could not follow the secret of all this, (30)

Hans Ket. Then getting enraged ordered the hanging of the Brahmin, who had taught the princess such a magic spell. (31)

The person, who did not agree for a sexual relationship, was killed after wounding him and with this deceit (of the princess) he killed the Brahmin also. Hans Mati had made the raja furious with rage in this manner. (32)

**Here the two hundred and fifty-eight episode of the king's
& Minister's dialogue the regarding the woman's witchcraft from
Charitar Pakhyan is completed. All is well. (258-4888)**

Couplet

The Raja Rudar Ket was ruling over land of over the land of Rashtra and there was no other Raja in the world, comparable to him. (1)

ਚੌਪਈ

ਸ੍ਰੀ ਮ੍ਰਿਗਰਾਜ ਕਲਾ ਤਾ ਕੀ ਤ੍ਰਿਯਾ॥ ਬਸਤ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਕੇ ਜਿਹ ਅੰਤਰ ਜਿਯ॥
ਜਾ ਕੇ ਰੂਪ ਤੁਲਿ ਨਹਿ ਕੋਊ॥ ਏਕੈ ਘੜੀ ਬਿਧਾਤਾ ਸੋਊ॥ ੨॥

Choupaiee

Sri mrigraj kala ta ki triya. Basat nirpati ke jeh avtar jieu.
Ja kai roop tul neh kouoo. Ek ghari bidhata souoo. (2)

ਦੋਹਰਾ

ਦੋਇ ਪੁਤ੍ਰ ਤਾ ਤੇ ਭਏ ਅਤਿ ਰੂਪ ਕੀ ਰਾਸਿ॥
ਤੀਨਿ ਤਵਨ ਮਹਿ ਜਾਨਿਯਤ ਜਾ ਕੋ ਤੇਜ ਰੁ ਤ੍ਰਾਸ॥ ੩॥

Dohra

Doie putar ta kai bhaie ati roop ki ras.
Teen bhavan mehjanijat ja ko tej ru tras. (3)

ਅੜਿਲ

ਬ੍ਰਿਖਭ ਕੇਤੁ ਸੁਭ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਥਮ ਕੋ ਜਾਨਿਯੈ॥
ਬਯਾਘ੍ਰ ਕੇਤੁ ਦੂਸਰ ਕੇ ਨਾਮ ਪ੍ਰਮਾਨਿਯੈ॥
ਰੂਪਵਾਨ ਬਲਵਾਨ ਬਿਦਿਤ ਜਗ ਮੈ ਭਏ॥
ਹੋ ਜਨੁਕ ਸੂਰ ਸਸਿ ਪ੍ਰਗਟ ਦੁਤਿਯ ਤਿਹ ਪੁਰ ਵਏ॥ ੪॥

Aril

Birkhabh ketu subh naam pratham ko janieyai.
Beyaghar ket dusar ko naam parmaniyo.
Roopvan balwan bidhitjug mein bhaie.
Ho januk sur sas pragat dutiya teh pur veiai. (4)

ਚੌਪਈ

ਜਬ ਜੋਬਨ ਝਮਕਾ ਤਿਨ ਕੇ ਤਨ॥ ਜਾਤ ਭਯੋ ਜਬ ਹੀ ਲਰਿਕਾਪਨ॥
ਅਰਿ ਅਨੇਕ ਬਹੁ ਬਿਧਨ ਸੰਘਾਰੇ॥ ਚਾਕਰ ਪ੍ਰਜਾ ਅਪਨੇ ਪਾਰੇ॥ ੫॥

Choupaiee

Jab joban jhamka tin kai tan. Jat bhieu jab hi larkapan.
Ari anek boh bidhan sangharai. Chakar praja apnai parai. (5)

Choupaiee

He had a wife Mrigraj Kala, who was very dear to the Raja's heart. There was no other woman as beautiful. The Lord had created none else so beautiful, except this one. (2)

Couplet

Two sons were born to her, who were very charming, being the fountain of beauty. Their might and fear was felt in all the three worlds. (3)

Aril

The first one was named Brihabh Ket, the second one was called Biag Ket and both of them were known in the world as most beautiful and powerful. It appeared as if second sun and moon had appeared in that town. (4)

Choupaiee

When their childhood was over, and they had become youthful. They had defeated and killed many enemies in various ways and attained their subjects and attendants. (5)

ਦੋਹਰਾ

ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਕੇ ਦੇਸ ਲੈ ਬਹੁ ਜੀਤੇ ਅਰਿ ਰਾਜ॥
ਸਭਨਹਿ ਸਿਰ ਸੋਭਿਤ ਭਏ ਦਿਨਮਨਿ ਜਯੋ ਨਰ ਰਾਜ॥ ੬॥

Dohra

Bhant bhant ke des lai bohjeetai ari raj.
Sabhin sir sobhit bhaie dinmanjiou nar raj. (6)

ਰੂਪ ਕੁਅਰ ਘਟਿ ਪ੍ਰਥਮ ਮੈ ਦੂਸਰ ਰੂਪ ਅਪਾਰ॥
ਦੇਸ ਦੇਸ ਤੇ ਆਨਿ ਤ੍ਰਿਯ ਸੇਵਤ ਜਾਹਿ ਹਜਾਰ॥ ੭॥
Roop koer ghat pratham mein dusar roop apar.
Des des tai aan triya sevat jahai hajar. (7)

ਸੋਰਠਾ

ਐਸੋ ਕਿਸੀ ਨ ਦੇਸ ਜੈਸੋ ਲਹੁ ਸੁੰਦਰ ਕੁਅਰ॥
ਕੈ ਦੂਸਰੋ ਦਿਨੇਸ ਕੋ ਨਿਸੇਸ ਅਲਿਕੇਸ ਯਹਿ॥ ੮॥

Sortha

Aisai kisi na des jaisai loh sunder koer.
Kai dusarai dines kai nises alikes yahi. (8)

ਚੌਪਈ

ਤਾ ਕੀ ਮਾਤ ਪੁਤ੍ਰ ਕੀ ਲਖਿ ਛਬਿ॥ ਜਾਤ ਭਈ ਸੁਧਿ ਸਾਤ ਤਵਨ ਸਬ॥
ਹਮਯੋ ਹਹਤ ਲਹੁ ਸੁਤ ਕੇ ਸੰਗਾ॥ ਰਾਨੀ ਸਯਾਪੀ ਅਧਿਕ ਅਨੰਗਾ॥ ੯॥

Choupaiee

Ta ki maat putar ki lakh chhabi. Jaat bhaiee sudh sat tavan sabh.
Hamioou chehat loh sut kai sunga. Rani biyapi adhik anuga. (9)

ਤਿਹ ਤਬ ਚਹਾ ਨਾਥ ਕਹ ਮਰਿਯੋ॥ ਪੁਨਿ ਟੀਕਾ ਕੋ ਪੁਤ੍ਰ ਸੰਘਰਿਯੋ॥
ਕਵਨ ਚਰਿਤ੍ਰ ਕਹ ਕਹਾ ਬਿਚਾਰੋ॥ ਲਹੁ ਸਿਰ ਪੁਤ੍ਰ ਛਤ੍ਰ ਕਹ ਢਾਰੋ॥ ੧੦॥
Te tab chaha nath keh mariou. Pun teeka kai putar sunghriou.
Kavan charitar keh kaha bicharo. Loh sir putar chhatar keh dharo. (10)

Couplet

They had gained victories against many lands, thus bringing all (enemy) Rajas under their subjugation. These two manly Raja (princes) were glorious like the sun on their heads (control). (6)

The elder was slightly less smart, while the second one was most charming and thousands of women from various lands were at his service. (7)

Sortha

There was no other person in the lands as beautiful as the second sun, moon or Kuber (in beauty). (8)

Choupaiee

Their mother, on seeing the beauty of her son, was completely spell bound (forgetting all her senses). She wanted to have cohabitation with the younger son, as the queen was having a great sexual urge (desire). (9)

She thought of killing the husband first and then the elder son should be killed for getting control of kingdom. She was thinking of some deceitful action so as to place the canopy of kingdom over the head of the younger son. (10)

ਏਕ ਦਿਵਸ ਸਿਵ ਧੁਜਹਿ ਬੁਲਾਯੋ॥ ਮਦਰਾ ਸੋ ਕਰਿ ਮਤ ਸੁਵਾਯੋ॥
ਪੁਨਿ ਟੀਕਾ ਕੋ ਪੂਤ ਹਕਾਰਾ॥ ਅਧਿਕ ਮਤ ਤਾਹੂ ਕਹ ਪਯਾਰਾ॥ ੧੧॥
Ek divas Siv dhujeh bulaiyo. Madra so kar mat savaiyo.
Pun teeka ko poot hakara. Adhik mat tahu keh piyara. (11)

ਦੋਹਰਾ

ਪਤਿ ਸੁਤ ਪ੍ਰਥਮ ਸੁਵਾਇ ਕਰਿ ਕਾਢਿ ਲਿਯਾ ਅਸਿ ਹਾਥ॥
ਪੂਤ ਹੇਤ ਮਹਾ ਤਿਨੈ ਹਾਥ ਆਪਨੇ ਸਾਥ॥ ੧੨॥

Dohra

Pati sut pratham suvaiee kar kadh liye asi hath.
Poot heit mara apnai sath. (12)

ਚੌਪਈ

ਮਾਰਿ ਪੂਤ ਪਤਿ ਹੋਇ ਪੁਕਾਰਾ॥ ਪਤਿ ਸੁਤ ਸੁਰ ਮਾਰਿ ਸੰਘਾਰਾ॥
ਮਦ ਕੋ ਮਹਾ ਮਤ ਏ ਭਏ॥ ਆਪੁਸ ਮੈ ਕੋਪਿਤ ਤਨ ਭਏ॥ ੧੩॥

Chuopaiee

Mar poot pati roiai pukara. Pati sut pati mar sanghara.
Mad ke maha mat eai bhaie. Apas mein kopit tan bhaiee. (13)

ਉਦਿਤ ਦੋਊ ਆਹਵ ਕਹ ਭਏ॥ ਕਾਢਿ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਕੋਪ ਤਨ ਭਏ॥
ਅਸਿ ਲੈ ਪਿਤੁ ਸੁਤ ਕੇ ਸਿਰ ਝਾਰਾ॥ ਪੂਤਿ ਕਾਢਿ ਪਿਤੁ ਸੀਸ ਪ੍ਰਹਾਰਾ॥ ੧੪॥

Udit douoo abhav keh bhaie. Kadh kirpan kop tan bhaie.
Asi lai pit sut kai sir jhara. Poot kadh pit sees parhara. (14)

ਮੈ ਠਾਢੀ ਇਹ ਚਰਿਤ ਨਿਹਾਰਾ॥ ਫੂਟਿ ਨ ਗਏ ਨੈਨ ਕਰਤਾਰਾ॥
ਦਾਵ ਬਚਾਇ ਨ ਇਨ ਤੇ ਆਯੋ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਨ ਦੂਹਨਿ ਕੇ ਭਯੋ॥ ੧੫॥

Mein thadi eh charit nihara. Phoot na gaiee nain kartara.
Dav bachaie na in tai aiyo. Ta tai kaal dohun ke bhiyo. (15)

She called Raja Shiv Dhuj (Raja Rudra Ket) one day and made him sleep, by making him drunk with some wine and then called the elder son and made him also drunk by giving him some wine with love. (11)

Couplet

After making the husband and the elder son both a sleep she drew out the sword, and killed both of them with her hands due to the love for the younger son. (12)

Choupaiee

After killing both the spouse and the son she started wailing and crying loudly, saying both had killed each other. (the husband had killed the son, while the son had killed the father), as both had got drunk with wine, as such both got agitated with rage. (13)

"So both become furious and got engaged in a fight (quarrel) and had become wild with unsheathed swords. While taking out his sword, the son killed the father." (14)

"I was standing there, and watched this game play. O God! Why my eye were not bursting out? They did not know of any means of saving themselves against the other's onslaught, so both had died." (15)

ਅਬ ਮਹੋ ਦੇਵ ਕਹੈ ਕਾ ਕਰੋ॥ ਉਰ ਮਹਿ ਮਾਰਿ ਕਟਾਰੀ ਮਰੈ॥
 ਬਾਨ ਪ੍ਰਸਥ ਹੈ ਬਨਹਿ ਸਿਧੈ ਹੈ॥ ਲਹੁ ਸੁਤ ਕੇ ਸਿਰ ਛਤ੍ਰ ਢਰੈ ਹੈ॥ ੧੬॥
 Ab hou dev kohou ka karou. Ur meh maar katari marai.
 Baan parsath havai baneh sidhai hou.
 Lahu sut kai sir chhatar dhuri hai. (16)

ਪ੍ਰਥਮ ਪੂਤ ਪਤਿ ਕੋ ਬਧ ਕੀਨਾ॥ ਬਹੁਰਿ ਰਾਜ ਲਹੁ ਸੁਤ ਕਹ ਦੀਨਾ॥
 ਬਹੁਰੋ ਭੇਖ ਅਤਿਥ ਕੋ ਧਾਰੀ॥ ਪੰਖ ਉਤਰਾ ਓਰ ਸਿਧਾਰੀ॥ ੧੭॥
 Pratham poot pati ko badh keena. Bohar raj loh sut keh deena.
 Boharou bhekh athth ko dhari. Pankh utra aur sidhari. (17)

ਦੋਹਰਾ

ਤਹਾ ਜਾਇ ਤਪਸਾ ਕਰੀ ਸਿਵ ਕੀ ਬਿਬਿਧ ਪ੍ਰਕਾਰ॥
 ਭੂਤ ਰਾਟ ਰੀਝਤ ਭਏ ਨਿਰਖਿ ਨਿਠੁਰਤਾ ਠਾਰਿ॥ ੧੮॥

Dohra

Ttaha jaie tapasa kari Siv ki bibidha parkar.
 Bhoot ratt reejhat bhaie nirakh nithuarta naar. (18)

ਚੌਪਈ

ਬਰੰਬਯੁਹ ਪੁਤ੍ਰੀ ਹੈ ਕਹਾ॥ ਜੋ ਤਵ ਬਯਾਪਿ ਹਿੰਦੈ ਮਹਿ ਰਹਾ॥
 ਦੇਹੁ ਤ ਪਿਤਾ ਇਹੈ ਬਰ ਪਾਉ॥ ਬਿਰਧਾ ਤੇ ਤਰੁਨੀ ਹੈ ਜਾਉ॥ ੧੯॥

Choupaiee

Barambeyeh putri hai kaha. Jo tav biyapai hirdai meh raha.
 Deho ta pita eho bar paou. Birdha tai taruni havai jaou. (19)

ਦੋਹਰਾ

ਬਿਰਧਾ ਤੇ ਤਰੁਨੀ ਭਈ ਬਹੁ ਦੀਨਾ ਤ੍ਰਿਪਰਾਰਿ॥
 ਤੁਚਾ ਪੁਰਾਤਨ ਛਾਡਿ ਕਰਿ ਜਯੋ ਅਹਿ ਕੁੰਚਰ ਡਾਰਿ॥ ੨੦॥

Dohra

Birdha tai taruni bhaiee bar deena triprar.
 Tucha purtan chhad kar jiou aih kunchan daar. (20)

"O Son! Now tell me, what should I do? Shall I kill myself by stabbing myself with a dagger, or shall I go to the jungle becoming a Yogan (mendicant) giving the rein of kingdom to the younger son." (16)

First she killed her husband and the son and then handed over the kingdom to the younger son. Then she dressed up as a Yogan (female mendicant) and then left for the north direction. (17)

Couplet

She then served Shiva in many ways and seeing her great worship, Rudra was greatly pleased. (18)

Choupaiee

Shiva had said, "O daughter! You may ask for the boon which was uppermost in your mind. "The queen said, "O father! If you are pleased with me, then I would seek this blessing that I may become young again (from this old age). (19)

Couplet

Shiva then gave this blessing, and she became young (from old age), like the snake, ridding itself of its skin, She had cast off her old skin (and got new young skin). (20)

ਚੌਪਈ

ਬਿਰਧਾ ਤੇ ਤਰੁਨੀ ਭਈ॥ ਤਬ ਚਲਿ ਨਗਰ ਕਹ ਗਈ॥
ਜਹ ਖੇਲਤ ਸੁਤ ਚੜਾ ਸਿਕਾਰਾ॥ ਮਾਰੇ ਰਛਿ ਰੋਝ ਝੰਖਰਾ॥ ੨੧॥

Choupaiee

Birna te taruni jab bhaiee. Tab chali tissai nagar keh gaiee.
Jeh khelat sut chara sikara. Maro reech rojh jhankhara. (21)

ਏਕ ਮ੍ਰਿਗੀ ਤਾ ਭੇਸ ਧਰਾ ਤਬ॥ ਤਨ ਕੇ ਬਸਤ੍ਰ ਛੋਡ ਸੁੰਦਰ ਸਬ॥
ਖੇਲਤ ਹੁਤੋ ਅਖਿਟ ਸੁਤ ਜਹਾ॥ ਹਰਨੀ ਹੈ ਨਿਕਸਤ ਭੀ ਤਹਾ॥ ੨੨॥
Ek marigi ka bhes dhara tab. Tan kai bastar chhod sundar sab.
Khelat hutai akhit sut jaha. Harni havai niksat bhi taha. (22)

ਤਾ ਪਾਛੇ ਤਿਹ ਸੁਤ ਹੈ ਡਾਰਾ॥ ਸੰਗੀ ਕਿਸੂ ਨ ਓਰਿ ਨਿਹਾਰਾ॥
ਏਕਲ ਜਾਤ ਦੂਰਿ ਭਯੋ ਤਹਾ॥ ਥੋ ਬਨ ਘੋਰ ਭਯਾਨਕ ਜਹਾ॥ ੨੩॥
Ta pachhai teh sut hai dara. Sungi kisu na aur nihara.
Ekal jaat dur bhiau taha. Tho ban ghor bhianak jaha. (23)

ਸਾਲ ਬਸਾਲ ਜਹਾ ਦੁਮ ਭਾਰੇ॥ ਨਿੰਬੂ ਕਰਮ ਸੁ ਬਣ ਜਟਿਯਾਰੇ॥
ਸੀਥਰ ਤਾਰ ਖਜੂਰੇ ਭਾਰੀ॥ ਨਿਜ ਹਾਥਨ ਜਨੁ ਈਸ ਸੁਧਾਰੀ॥ ੨੪॥
Saal basal jaha drum bharai. Nimbu kadam so bat jatiyarai.
Sethar tar khajurai bhari. Nij hathan eas sundhari. (24)

ਮ੍ਰਿਗੀ ਜਾਇ ਤਹ ਗਈ ਭੂਲਾਈ॥ ਉਤਮਾਗਨਾ ਭੇਜ ਬਨਾਈ॥
ਆਨਿ ਅਪਨ ਤਿਹ ਰੂਪ ਦਿਖਾਰਾ॥ ਰਾਜ ਕੁਅਰ ਮੋਹਿਤ ਕਰਿ ਡਾਰਾ॥ ੨੫॥
Migri jaie the gaiee bhulaiee. Utmangna bhes bnaiee.
Aan apan teh roop dikhara. Raj koer mohit bhara. (25)

Choupaiee

When she became youthful from an old woman, then she went towards the town, where her son had gone on a hunting spree and had killed many bears, stags some other animals. (21)

Then that woman took the form of a deer and removed all her beautiful clothes, and came there in the form of a deer, where the son was hunting. (22)

The son raced his horse after (chasing) the deer (the queen in deer form) and went far ahead all alone, where there was thick jungle. (23)

He came to the place where there were huge trees of Saal, Tamal, along with lemon, Kadam and banayan trees with long outgrowths and there were huge trees of palm, dates and Sriphal. It seemed as if the Lord Almighty had created them with his own hands. (24)

The deer, on reaching there, disappeared and transformed itself into a beautiful woman and then showered her charming beauty to him, thus enamoring the prince towards her. (25)

ਅੜਿਲ

ਸੁਰੀ ਆਸੁਰੀ ਕਿੰਨਿਲ ਕਵਨ ਬਿਚਾਰਿਯੋ॥
ਨਰੀ ਨਾਗਨਗੀ ਨਗਨੀ ਕੋ ਜਿਯ ਧਾਰਿਯੋ॥
ਗੰਧਰਬੀ ਅਪਸਰਾ ਕਵਨ ਨ ਜਾਨਿਯੋ॥
ਹੋ ਰਵੀ ਸਸੀ ਬਾਸਵੀ ਪਰਬਤੀ ਮਾਨਿਯੋ॥ ੨੬॥

Aril

Suri asuri kinana kavan bichariou.
Nari nagni nugni ko jiou dhariou.
Gandharbi apsara kavan eh janiyo.
Ho ravi sasi basvi parbati maniyo. (26)

ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਨਿਰਖ ਤਹਾ ਰਹਾ ਲੁਭਾਇ ਕੈ॥
ਪੂਛਤ ਭਯੋ ਚਲਿ ਤਾਹਿ ਤੀਰ ਤਿਹ ਜਾਇ ਕੈ॥
ਨਰੀ ਨਾਗਨੀ ਨਗਲੀ ਇਨ ਤੇ ਕਵਨਿ ਤੁਯ॥
ਹੋ ਕਵਨ ਸਾਚੁ ਕਹਿ ਕਹਿਯੋ ਸੁ ਤਾ ਤੈ ਏਸ ਭੂਅ॥ ੨੭॥

Raj kumar nirakh teh raha lubhaie kai.
Poochat bhiou chal tahai teer teh jaie kai.
Nari nagni nugni in tai kavan touai.
Ho kavan sach keh kehiyo su ta tai ais bhua. (27)

ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਮੈ ਤੋਰਿ ਛਬਿ ਨਿਰਖਤ ਗਯੋ ਲੁਭਾਇ॥
ਅਬ ਹੀ ਹੈ ਅਪਨੀ ਬਸਹੁ ਧਾਮ ਹਮਾਰੇ ਆਇ॥ ੨੮॥
Man bach karam mein tori chhab nirkat geyo lubhaie.
Ab hi havai apni basoh dham hamaro aie. (28)

Aril

The prince asked, "Who are you, a woman the gods demons or Kinars? Or are you a snake woman or a hilly girl or what have in mind? Shall we take you as Sun, Moon, Indra or Shiva's Parbati? (26)

The prince got enamoured by her beauty and went towards her and asked her. "Out of three, a woman, a she-snake, or a hilly girl, which one are you? Tell me the truth, who you are? Tell the truth to the Raja of the land, whether you are a daughter of the lands? (27)

Couplet

On seeing your charm I am fully enamoured by you with (body) mind, speech and action. So now come with me as my wife? (28)

ਅੜਿਲ

ਏਕ ਆਧ ਬਿਰ ਨਾਹਿ ਨਾਹਿ ਤਿਨ ਭਾਖਿਯੋ॥
 ਲਗੀ ਨਿਗੋਡੀ ਲਗਨ ਜਾਤ ਨਹਿ ਆਖਿਯੋ॥
 ਅੰਤ ਕੁਅਰ ਜੋ ਕਹਾ ਮਨਿ ਸੋਈ ਲਿਯੋ॥
 ਹੋ ਪਤਿ ਸੁਤ ਪ੍ਰਥਮ ਸੰਘਾਰਿ ਲਹੁ ਸੁਤ ਪਿਯ ਕੀਯੋ॥ ੨੯॥ ੧॥

Aril

Ek aadh bir nahai tin bhakhiyo. Lagi nigodi lagan jaat neh akhiou.
 Ant koer jo kaha maan soiai liou.
 Ho pati sut pratham sanghar loh sut chhal piya kiou. (29) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੋ ਉਠਾਸਠਿ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ॥ ੨੫੯॥ ੪੯੧੭॥ ਅਫਜੁੰ॥

Iti Sri Charitara Pakhayane Triya Charitarai Mantri Bhoop
 Sambudai doi so unasath chritar samapatam.
 Sat Subham sat. 259 (4917) aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਮਸਤ ਕਰਨ ਇਕ ਨਿਪਤਿ ਜਗਿਸ੍ਵੀ॥ ਤੇਜ ਭਾਨ ਬਲਵਾਨ ਤਪਸ੍ਵੀ॥
 ਸ੍ਰੀ ਕਜਰਛ ਮਤੀ ਤਿਹ ਦਾਰਾ॥ ਪਾਰਬਤੀ ਕੋ ਜਨੁ ਅਵਤਾਰਾ॥ ੧॥

Choupaiee

Masat karan ik nirpat jagisavi. Tej bhaan balwan tapasavi.
 Sri kajrachh mati teh dara. Parbati ko jan avtara. (1)

ਅੜਿਲ

ਮਸਤ ਕਰਨ ਨਿਪ ਸਿਵ ਪੂਜਾ ਨਿਤਪ੍ਰਤਿ ਕਰੈ॥
 ਭਾਂਤਿ ਅਨਿਕ ਕੇ ਧਯਾਨ ਜਾਨਿ ਗੁਰ ਪਗੁ ਪਰੈ॥
 ਰੈਨਿ ਦਿਵਸ ਤਪਸਾ ਕੇ ਬਿਖੈ ਬਿਤਾਵਈ॥
 ਹੋ ਰਾਨੀ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਭੁਲਿ ਨ ਕਬ ਹੀ ਆਵਈ॥ ੨॥
 Masat karan nrip Siv puja nirpat karai.
 Bhant anik kai dhiyan jaan gur pagu parai.
 Raen divas tapasa kai bikhai bitavaiee.
 Ho rani kai greh bhul na hi kab kai avaiiee. (2)

Aril

That woman replied in the negative once or so, but due to the evil design, it could not be explained, so finally she agreed to the prince's request. First she killed the husband and elder son and then made the younger son as her beloved.

(29)

**Here the two hundred and fifty-ninth episode of the King's
& Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from
Charitar Pakhyon is complete. All is well. (259-4917)**

Choupaiee

There was a great Raja by the name of Masat Karan, who was glamorous like the sun, very powerful and an ascetic (in nature). He had a wife called Kajrachh Mati, who was almost an incarnation of Parbati. (1)

Aril

The Raja Masat Karan used to worship Shiva everyday and would meditate on the Guru in many ways and then bow at the lotus-feet of the Guru. He would spend day and night in penance and would not visit house of the queen even by mistake. (2)

ਰਾਨੀ ਏਕ ਪੁਰਖ ਸੋ ਅਤਿ ਹਿਤ ਠਾਨਿ ਕੈ॥
 ਰਮਤ ਭਈ ਤਿਹ ਸੰਗ ਅਧਿਕ ਰੁਚਿ ਮਾਨਿ ਕੈ॥
 ਸੋਤ ਹੁਨੀ ਸੁਪਨ ਮਹਿ ਸਿਵ ਦਰਸਨ ਦਿਯੋ॥
 ਹੋ ਬਚਨ ਆਪਨੋ ਮੁਖ ਤੇ ਹਸਿ ਮੁਹਿ ਯੋ ਕਿਯੋ॥ ੩॥
 Rani ek purkh sou ati hit thaana maan kai.
 Ramat bhaiee teh sung adhik ruch maan kai.
 Sot huti supna meh Siv darsan doiu.
 Ho bachan apno mukh mahai yo kiyo. (3)

ਸਿਵ ਬਾਚ

ਇਕ ਗਹਿਰੇ ਬਨ ਬਿਚ ਤੁਮ ਏਕਲ ਆਇਯੋ॥
 ਕਰ ਕੈ ਪੂਜਾ ਮੇਰੀ ਮੋਹਿ ਰਿਝਾਇਯੋ॥
 ਜੋਤਿ ਆਪਨੇ ਸੋ ਤਵ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ਹੋ॥
 ਹੋ ਤੁਹਿ ਕਹ ਜੀਵਤ ਮੁਕਤਿ ਸੁ ਜਗਤਿ ਦਿਖਾਇ ਹੋ॥ ੪॥

Siv Baach

Ik gehro ban bich tum akal aieyo.
 Kar kai puja meri mohai reejhaieyo.
 Joat apnai sou tav joat milaie ho.
 Ho tahi keh jivat mukati so jagat dikhaie hou. (4)

ਤਾ ਤੇ ਤਵ ਆਗਯਾ ਲੈ ਪਤਿ ਤਾਹਿ ਜਾਇ ਹੋ॥
 ਕਰਿ ਕੈ ਸਿਵ ਕੀ ਪੂਜਾ ਅਧਿਕ ਰਿਝਾਇ ਹੋ॥
 ਮੋ ਕਹ ਜੀਵਤ ਮੁਕਤਿ ਸਦਾ ਸਿਵ ਕਰਹਿਗੇ॥
 ਹੋ ਸਪਤ ਮਾਤ੍ਰ ਕੁਲ ਸਪਤ ਪਿਤਰ ਕੁਲ ਤਰਹਿਗੇ॥ ੫॥
 Ta tai tav agya lai pati teh jaie hou.
 Kar kai Siv ki pooja adhik reejhaiee hou.
 Moh keh jivat mukat sada siv kareh gai.
 Ho sapat matar kul sapat pitar kul tareh gai. (5)

The queen was involved in the love of another man and enjoying sensuous please with him to her satisfaction. Then she told her spouse (Raja). "I was sleeping when Shiva appeared in my dream and spoke to me like this with a smiling face." (3)

Shiva Said

"You come to a thick jungle alone and then worship me there and placate me. I will mingle my. Light with your soul and will bestow on you "Salvation in life itself," and show this to the world. (4)

Taking the name of Shiva, she got permission of the husband (Raja) and went away. The spouse thought that she had gained Salvation, where as she had gone to the house of her paramour and settled. (5)

ਦੋਹਰਾ

ਭੇ ਨ੍ਰਿਪ ਕੀ ਆਗਯਾ ਗਈ ਲੈ ਸਿਵ ਜੂ ਕੋ ਨਾਮ॥
ਜਿਯਤ ਮੁਕਿਤ ਭੀ ਪਤਿ ਲਹਾ ਬਸੀ ਜਾਰ ਦੋ ਧਾਮ॥ ੬॥ ੧॥

Dohra

Bhe nrip ki agya gaiee lai siv ju kai naam.
Jiyat mukat bhai pati laha basi jar dai dham. (6) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੋ ਸਾਠ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ
ਸੁਭਮ ਸਤੁ॥ ੨੬੦॥ ੪੯੨੩॥ ਅਫਜ਼ੁ॥

iti Sri Charitam pakhyane Tirya Charitarai mantri bhoop
sambadai doi so sath charitar sampatam.

Sat Subham' sat. (260) (4923) aphjun. (Contd.)

ਅਹਿ ਧੁਜ ਏਕ ਰਹੈ ਰਾਜਾ ਬਰ॥ ਜਨੁਕ ਦੁਤਿਯ ਜਗ ਵਯੋ ਪ੍ਰਭਾਕਰ॥
ਸ੍ਰੀ ਮਸੂਕ ਮਤੀ ਤਿਹ ਰਾਨੀ॥ ਰਵੀ ਚਣਦ੍ਰਵੀ ਕੋ ਇੰਦ੍ਰਾਨੀ॥ ੧॥

Choupaiee

Eh dhuj ek rehai raja ba. Januk dutieu jug veyo prabhakar.
Sri Masook mati inderani. Ravi chandervi kai inderani. (1)

ਤਾ ਕੋ ਪੁਤ੍ਰ ਗ੍ਰਿਹ ਨਾਰੀ॥ ਇਹ ਚਿੰਤਾ ਤ੍ਰਿਯ ਕੋ ਜਿਯ ਮਾਹੀ॥
ਰਾਜਾ ਤੇ ਜਿਯ ਮਹਿ ਡਰ ਪਾਵੈ॥ ਬਹੁ ਪੁਰਖਨ ਸੰਗ ਕੋਲ ਕਮਾਵੈ॥ ੨॥
Ta kai putar heit greh nari. Eh chinta triya kai jieu mahi .
Raja te jieu meh dar pavai. Boh purkhan sung kel kamavai. (2)

ਅੜਿਲ

ਏਕ ਦਿਵਸ ਸੁੰਦਰੀ ਝਰੋਖਾ ਬੋਲਿ ਬਰ॥ ਮਹਿਖਨ ਕੋ ਪਾਲਕ ਤਹ ਨਿਕਸਿਯੋ ਆਇ ਕਰਿ॥
ਮੋਹੀਵਾਲ ਸੋਹਨੀ ਮੁਖ ਤੋ ਗਾਵਤੇ॥ ਹੋ ਸਬ ਨਾਰਿਨ ਕੇ ਚਿਤ ਕੋ ਚਲਾ ਚੁਰਾਵਤੇ॥ ੩॥

Aril

Ek divas sundri jharokha baith bar. Mehkan ko palak teh niksiou aie kar.
Mehival sohani mukh tai gavtai.
Ho sabh marin kai chit kou chala churavtai. (3)

Dohra

"So O my dear Spouse! I will go with your permission and then propitiate Shiva and placate him, with my worship. Then Shiva will bestow Salvation (n life) on me which would help all the seven generations of my parent and in law's families towards salvation, as a result of my worship." (6) (1)

Here the two hundred and sixtieth episode of the ling's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyon is completed. All is well. (260-4923)
Choupaiee

There lived a great Raja by the name of Aih Dhuj and it seemed as if a second sun had risen in the world. His queen Mashuk Mati, Who was equally beautiful like the wives of the Sun, Moon or Indra (gods). (1)

She was not begetting a son and this was a constant worry in her mind and she was always afraid of the Raja, and was having sexual relationships with many other men. (2)

Aril

One day that beautiful Woman was seated in her loft a buffalo caretaker happened to come there and was singing the songs of Sohni Mahiwal anecdote and was alluring the hearts of all woman (winning their hearts). (3)

ਸੁਨਿ ਰਾਨੀ ਸੁਤ ਨਾਦ ਧੁਨਿ ਮਾਰ ਕਰੀ ਬਿਸੇਭਾਰ॥
ਰਮੋ ਮਹਿਖ ਪਾਲਕ ਭਏ ਇਹ ਬਿਧ ਕਿਯਾ ਬਿਦਾਰ॥ ੪॥

Sun rani surat nad dhun mar kari bisambhar.
Ramo mehak palak bhayo eh bidh kiya bichar. (4)

ਚੌਪਈ

ਮਹਿਖ ਚਰਾਵਤ ਥੋ ਵਹੁ ਜਹਾ॥ ਰਾਨੀ ਗਈ ਰਾਤ੍ਰਿ ਕਹ ਤਹਾ॥
ਦੈਕ ਘਰੀ ਪਾਛੇ ਪਤਿ ਜਾਗਾ॥ ਅਸਿ ਰਹਿ ਕਰ ਪਾਛੇ ਤਿਯ ਲਾਗਾ॥ ੫॥

Choupaiee

Mohakh charvat tho vahu jaha. Rani gaiee ratri keh taha.
Davaik ghari pachhai pati jaga. As geh kar pachhai triya laga. (5)

ਸਖੀ ਹੁਤੀ ਇਕ ਤਹਾ ਸਯਾਨੀ॥ ਤਿਨ ਇਹ ਬਾਤ ਸਕਲ ਜਿਯ ਜਾਨੀ॥
ਜੋ ਤਾ ਕੋ ਪਤਿ ਐਸ ਲਹੈ ਹੈ॥ ਤੋ ਗ੍ਰਿਹ ਜਮ ਕੋ ਦੁਹੁ ਪਠੈ ਹੈ॥ ੬॥
Sakhi huti ik taha seyani. Tin eh baat sakal jiye jani.
Jo ta ko pati ais lehai hai. Tou greh jam dohun pathai hai. (6)

ਅਗੂ ਆਪਿ ਤਹਾ ਉਠਿ ਗਈ॥ ਰਨੀ ਜਹਾ ਮਿਲਤ ਤਿਹ ਭਈ॥
ਐਚਿ ਅੰਗ ਤਿਹ ਤਬੈ ਜਗਾਯਾ॥ ਸਭ ਬ੍ਰਿਤਾਤ ਕਹਿ ਤਾਹਿ ਸੁਨਾਯਾ॥ ੭॥
Agu aap taha uth gaiee. Rani jaha milat teh bhaie.
Aich ang teh tabai jagaya. Sabh birtat keh tehai sunaiya. (7)

ਅੜਿਲ

ਤ੍ਰਾਸ ਸਮੁੰਦ ਕੇ ਬਿਖੈ ਬੂਡਿ ਤਰੁਨੀ ਗਈ॥ ਗਰੇ ਪਰਾਇਯਾ ਡਾਰਿ ਤਿਸੈ ਮਾਰਤ ਭਈ॥
ਏਕ ਬਡੇ ਦੁਮ ਸੰਗ ਦਯੋ ਲਟਕਾਇ ਕੈ॥
ਹੋ ਬਸਤ੍ਰ ਉਤਾਰਿ ਤਰ ਨਾਤ ਭਈ ਤਹ ਜਾਇ ਕੈ॥ ੮॥

Aril

Tras samund kai bikhai boodi taruni gaiee.
Garai pagriya dar tisai marat bhaiee.
Ek badai drum sung diyo latkaie kai.
Ho bastar utar tar bhaiee the jaie kai. (8)

Couplet

When the queen heard the beautiful tune of his music with her ears, She also got enamoured and became madly excited with sexual urge and thought to herself to have sensuous pleasure with the buffalo caretaker. (4)

Choupaiee

Where the man was gazing the buffalo, the queen went in the night to that place. After about two hours her husband got up (woke up) and holding a sword in hand went in search of the queen (to chase her). (5)

There was an intelligent handmaid with her, who understood the whole affair (in her heart). So she thought to herself. If her husband would see her having sexual relations with another man, then he would dispatch both of them to the valley of death (kill them both). (6)

So she got up and reached there before him (her husband), where the queen was enjoying sexual relationship with the herdsman. She woke her up by touching her body and told her the whole detail (story) (about her husband). (7)

Aril

Hearing this the queen got frightened and drowned herself in the sea of thoughts. She killed the caretaker by making a noose around his neck with his turban and hanged his body with a huge tree and started bathing underneath the tree, having undressed herself. (8)

ਚੌਪਈ

ਅਹਿ ਧੁਜ ਰਾਜ ਤਹਾ ਤਬ ਆਗੈ॥ ਨਾਤ ਮ੍ਰਿਤਕ ਤਰ ਤ੍ਰਿਯ ਲਖਿ ਪਾਯੋ॥
ਪ੍ਰਛਤ ਪਕਰਿ ਤਬੈ ਤਿਹ ਭਯੋ॥ ਜਰਿ ਬਰਿ ਆਠ ਤੂਕ ਹ੍ਰੈ ਗਯੋ॥ ੯॥

Choupaiee

Aih dhuj raj taha aiyo. Nahat mirtak tar triya lakh paiyo.
Puchhat pakar tabai teh bhiau. Sabh bar aath tuk havai geyo. (9)

ਦੋਹਰਾ

ਨਿਜੁ ਧਾਮਨ ਕਹ ਛੋਰਿ ਕੇ ਕਯੋ ਆਈ ਤਿਹ ਠੋਰ॥
ਸਾਚੇ ਕਹੈ ਤੋ ਛਾਡਿ ਹੋ ਹਮੋ ਕਹੈ ਕਛੁ ਔਰ॥ ੧੦॥

Dohra

nij dhaman kao chhor kai kiou aiee eh thor.
sach kehai tou chhad tou chhad hou hamai kehai kachh aur. (10)

ਚੌਪਈ

ਤਬ ਤ੍ਰਿਯ ਜੋਰਿ ਦੁਹੁ ਕਰ ਲਿਆ॥ ਪਤਿ ਪਾਇਨਿ ਤਰ ਮਸਤਕਿ ਦਿਯਾ॥
ਪ੍ਰਥਮ ਸੁਨਹੁ ਪਿਯ ਬੈਠ ਹਮਾਰੇ॥ ਬਹੁਰਿ ਕਰਹੁ ਜੋ ਹ੍ਰਿਦੈ ਤਿਹਾਰੇ॥ ੧੧॥

Choupaiee

tab triya jore dohun kar liya. pati paien tar mastak diya.
pratham sunoh pieu baith hamarai. bohar karoh jo dirdai tiharai. (11)

ਮੇਰੇ ਬਢੀ ਅਥਿਕ ਚਿੰਤਾ ਚਿਤ॥ ਧਯਾਨ ਧਰੇ ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ ਕੋ ਨਿਤਿ ਪ੍ਰਤਿ॥
ਪੁਤ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਧਾਮ ਹਮਾਰੇ॥ ਪਲ ਪਲ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ਤਿਹਾਰੇ॥ ੧੨॥

Merai badhi adhik chinta chit. dhian dhari Sr pati kou nit prati.
poot deho prabhu dham hamarai. pat pal bal bal jaou tiharai. (12)

Choupaiee

By that time the Raja Aih Dhuj reached there and saw the woman having a bath beneath dead body. So he caught hold of the wife and asked her and became red hot with anger (became furious with rage). (9)

Couplet

He said, "Why had you come there, leaving your house? If you will tell me the truth. Then I will leave you scot-free, but if you tell me something different, then I shall kill you." (10)

Choupaiee

Then the woman with folded hands, placed her hand at the feet of her spouse, and said, "O dear beloved! Listen to my words first, then you may take any action, as desired by you." (11)

I was worried too much my mind, so I was meditating on the god Vishnu everyday saying, "O Lord! Pray bless us with a son, so that I could offer myself in sacrifice to you every moment." (12)

ਅੜਿਲ

ਪੁਤ੍ਰ ਹੇਤ ਮੈ ਹਯਾ ਤਸਕਰ ਤਰ ਆਇ ਕੈ॥
ਮਜਨ ਕਿਯਾ ਬਨਾਇ ਅਧਿਕ ਸੁਖ ਪਾਇ ਕੈ॥
ਸਾਚ ਕਹਾ ਪਿਯ ਤਪਹਿ ਜਾਨ ਜਿਯ ਲੀਜਿਯੋ॥
ਹੋ ਅਵਰ ਨ ਯਾ ਤੇ ਬਾਤ ਜੁ ਜਾਨ ਸੁ ਕੀਜਿਯੈ॥ ੧੩॥

Aril

Pootar het mein haya taskar tar aie kai.
majan kiya banaie adhik sukh paie kal.
sach kaha piya tohai jaan jiye leejiyai.
ho avar na ya te baat jo baat jaan so keejiyai. (13)

ਦੋਹਰਾ

ਸੁਨਿ ਰਾਜਾ ਐਸੋ ਬਚਨ ਜਿਯ ਭਯੋ ਪ੍ਰਸੋਨਯ॥
ਜੋ ਤ੍ਰਿਯ ਹੈ ਅਸ ਹਠ ਕਿਯਾ ਧਰਨੀ ਤਨ ਮਹਿ ਧੰਨਯ॥ ੧੪॥

Dohra

Sunn raja aisai bachan jiyemeh bheyo parsan.
jo triya havai as hath kiya dharni tal mahi dhanai. (14)

ਚੌਪਈ

ਜੋ ਤ੍ਰਿਯਾ ਮੋ ਪੈ ਕਹਾ ਬਿਚਾਰੀ॥ ਸਾਚ ਵਹੈ ਮੈ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰੀ॥
ਅਸ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸਤ ਹਿਤ੍ਰ ਜਿਨ ਕਿਯਾ॥ ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਕੁਅਰਿ ਤਿਹਾਰੇ ਹਿਯਾ॥ ੧੫॥

Choupaiee

jo triya mo pai kaha bichari. sach vahai mein nain niharai.
us charitar sut hit jin kiya. dhan dhan koeri tiharo hiya. (15)

ਦੋਹਰਾ

ਨਿਰਸੰਦੇਹ ਤੁਮਰੇ ਸਦਨ ਹੈਰੈ ਪੂਤ ਅਪਾਰ॥
ਹਲੀ ਜਪੀ ਤਪਸੀ ਸਤੀ ਸੂਰਬੀਰ ਸੁ ਕੁਮਾਰ॥

Dohra

nisandeh tumrai sadan hovihai poot apar.
hathi japi tapsi sati surbeer so kumar. (16)

Aril

For the sake of a son, had taken a bath underneath this thief with peace. O darling! You must accept my words as perfect truth, and there is nothing else different from it. Now you may do as you like." (13)

Couplet

The Raja, on hearing these words, got pleased that such a woman on the earth, deserved our greeting, who had preserved with such an action, being a woman, (14)

Choupaiee

Whatever the woman said thoughtfully was correct (true) and I have seen it with my own eyes. "O Princess! You have done such a witchcraft for the sake of a son, so your heart really deserves all credit and honour." (15)

Couplet

Raja said Further, "O dear! You will definitely beget a son with great many qualities, who will be a prince of qualities like perseverance, meditative, an ascetic type, truth-loving and very brave. (16)

ਅੜਿਲ

ਤਾਹਿ ਭੋਗਿ ਫਾਸੀ ਸੋ ਬਹੁਰਿ ਸੰਘਾਰਿਯੋ॥
ਕਰਿ ਕੇ ਨਿਪਹਿ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਹ ਭਾਤਿ ਦਿਖਾਰਿਯੋ॥
ਮੁੜ ਪ੍ਰਫੁਲਿਤ ਭਯੋ ਨ ਕਛੁ ਤਾ ਕੋ ਕਹਾ॥
ਹੋ ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਕਹਿ ਨਾਰਿ ਮਗਨ ਹੈ ਮਨ ਰਹਾ॥ ੧੭॥ ੧॥

Aril

tahai bhog phansi se bohar sanghariou.
kar kai nripeh charitar eh bhant dikhariou.
moorr parphulat bhiou na kachu ta ko kaha.
ho dhan dhan keh naar magan havai man raha. (17) (1)

**ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੋ ਇਕਸਠਿ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸਮਾਪਤਮ
ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ॥ ੨੬੧॥ ੪੯੪੦॥ ਅਫਜ਼ੁ॥**

**iti Sri Charitar pakhayane Triya Charitarai mantri bhoop
sambadai doi so iksath charitar sampatam sat.
Sat Subham sat. 261 (4940) aphjun. (Contd.)**

ਅੜਿਲ

ਕਿਲਨਮਨ ਕੇ ਦੇਸ ਇੰਦ੍ਰ ਧੁਜ ਨਿਪਤਿ ਬਰ॥
ਸ੍ਰੀ ਕਿਲਮਾਕ ਮਤੀ ਰਾਨੀ ਜਿਹ ਬਸਤ ਘਰ॥
ਪੁਨ ਮਾਸੂਕ ਮਤੀ ਦੁਹਿਤਾ ਤਾ ਕੋ ਭਈ॥
ਹੋ ਜਨੁਕ ਚੰਦ੍ਰ ਕੀ ਕਲਾ ਦੁਤਿਯ ਜਗ ਮੇ ਵਈ॥ ੧॥

Aril

Kilanman ke des Inderdhuj nirpati bar.
Sir Kilmak mati rani jeh basat ghar.
Pun masuk mati dohita ta kai bhaiee.
Ho janak chander ki kala dutiya jug mein vaiee. (1)

Aril

First she had cohabitation with that caretaker (herdsman) and then killed him with a noose and deceived the Raja with such a witchcraft. The foolish Raja got pleased with her and did not say anything to her and then woman and became satisfied within his heart fully. (17) (1)

Here the two hundred and sixty-one episode of the king's & Minister's dialogue regarding the woman's witchcraft from Charitar Pakhyan in complete. All is well. (261-4940) (Contd.)

There was a mighty Raja in the land of Kilmakan (Tatar) by the name of Inder Dhuj who had a queen named Kilmak Mati (at his house). She had a daughter called Mashook Mati and it seemed a second Chander Kala had been born in the world. (1)

ਸੌਦਾ ਹਿਤ ਸੌਦਾਗਰ ਤਹ ਇਕ ਆਇਯੋ॥
 ਜਨੁ ਸਸਿ ਕੋ ਅਵਿਤਾਰ ਮਦਨ ਉਪਜਾਇਯੋ॥
 ਅਧਿਕ ਜੁਬਨ ਕੀ ਜੇਬ ਬਿਧਾਤੇ ਦਈ ਤਿਹ॥
 ਹੋ ਸੁਖ ਪਾਵਤ ਸੁਰ ਅਸੁਰ ਨਿਹਾਰੇ ਕ੍ਰਾਂਤਿ ਜਿਹ॥ ੨॥

Souda hit soudagar teh ik aieyo.
 Jan sas ko avtar madan upjaiou.
 Adhik juban ki jeb bidhatai daiee teh.
 Ho sukh pavat sur asur niharai karant jeh. (2)

ਏਕ ਦਿਵਸ ਨਿਪੁ ਸੁਤਾ ਝਰੋਖੇ ਆਇ ਕੈ॥
 ਬੈਠਤ ਭੀ ਚਿਤ ਲਗੇ ਸੁ ਬੈਸ ਬਨਾਇ ਕੈ॥
 ਸਾਹੁ ਪੁਤ੍ਰ ਆਇ ਦਿਖਾਈ ਦੈ ਗਯੋ॥
 ਹੋ ਯਾ ਮਨਨਿ ਕੇ ਮਨਹਿ ਮਨੋ ਹਰਿ ਲੈ ਗਯੋ॥ ੩॥

Ek divas nrip suta jharokai aie kai.
 Baithat bhai chit lago so bais banaie kai.
 Sahu putar teh aie dikhaiee dai geyo.
 Ho ya manin kai maneh maro har lai geyo. (3)

ਰਾਜ ਕੁਅਰਿ ਲਖਿ ਰੂਪ ਰਹੀ ਉਰਝਾਇ ਕਰਿ॥
 ਪਠੈ ਸਹਚਰੀ ਤਹਾ ਬਹੁਤ ਧਨ ਦਯਾਇ ਕਰਿ॥
 ਸਾਹੁ ਸੁਤਹਿ ਕਯੋ ਹੂੰ ਬਿਧਿ ਜੋ ਹਯਾ ਲਯਾਇ ਹੈ॥
 ਹੋ ਜੋ ਮਾਗੇ ਮੁਹਿ ਤੂ ਸੋ ਅਬ ਪੀ ਪਾਇ ਹੈ॥ ੪॥

Raj koeri lakh roop rehi urjhaie kar.
 Pathai sehchari taha bohat dhan deaye kar.
 Sahu suteh keyo hun bidh jo hiya liaya hai.
 Ho jo mangai moh tai so ab hi paie hai. (4)

A merchant came there on a business trip, who was very beautiful, and appeared as an incarnation (parallel) of the moon or Kamdev (god of love) himself. He had been bestowed with a youthful charm of the highest order by the Lord. The gods and demons were both allured by his charm and felt great joy. (2)

One day the Raja's daughter with great embellishment of her choice was sitting in her loft and she happened to have a glance of the Merchant's son, and the proud woman got enamoured by him (he had stolen her heart). (3)

The princess was fully allured by his beauty, so she sent a handmaid giving her lot of money towards him. The princess had explained to the attendant that she should bring him there by some means and then she could gain from her all that she desired. (4)

ਸੁਨਤ ਕੁਅਰਿ ਕੋ ਬਚਨ ਸਖੀ ਤਹ ਜਾਇ ਕੈ॥
 ਮਨ ਭਾਵਤ ਪਿਯ ਯਾ ਕਹ ਦਿਯਾ ਮਿਲਾਇ ਕੈ॥
 ਚੌਰਾਸੀ ਆਸਨ ਸੁ ਬਿਬਿਧ ਬਿਧਿ ਕੈ ਲੀਏ॥
 ਹੋ ਚਿਤ ਕੈ ਸੋਕ ਸੰਤਾਪ ਬਿਦਾ ਸਬ ਕਰਿ ਦੀਯੋ॥੫॥
 Sunat koer ke bachan sakhi teh jaie kai.
 Man bhavat pieu ya keh diya milai kai.
 Chourasi asan so bibidh bidh kai liai.
 Ho chit kai sok santap bida sabh kar diai. (5)

ਛੈਲ ਛੈਲਨੀ ਛਕੇ ਨ ਛੋਰਤ ਏਕ ਦਿਨ॥
 ਜਨੁਕ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਰਾਕ ਸੁ ਪਾਈ ਆਜੁ ਤਿਨ॥
 ਚਿੰਤਾਤੁਰ ਚਿਤ ਭਈ ਬਿਚਾਰ ਬਿਚਾਰਿ ਕੈ॥
 ਹੋ ਸਦਾ ਬਸ ਸੁਖ ਸਾਥ ਪਿਯਰਵਾ ਯਾਰਿ ਕੈ॥੬॥
 Chhail chhailini chhakai na chhorat ek din.
 Janak navai nidh raank so paiee aaj tin.
 Chintatur chit bhaie bichar bichar bichar kai
 Ho sada basai sukh sath piyarava yaar kai. (6)

ਭੇਖ ਪੁਰਖ ਸਹਚਰਿ ਕਰਿ ਦਈ ਪਠਾਇ ਕੈ॥
 ਤਾ ਕੇ ਪਿਤੁ ਕੇ ਪਾਸ ਯੋ ਕਹਿਯਹੁ ਜਾਇ ਕੈ॥
 ਬੂਡਿ ਮਰਾ ਤਯ ਸੁਤ ਹਮ ਆਖਿਨ ਸੋ ਲਹਾ॥
 ਹੋ ਬਹਤ ਨਦੀ ਮਹਿ ਗਯੋ ਨ ਕਰ ਕਿਨ ਹੂੰ ਗਹਾ॥੭॥
 Bekh purkh sehchsr kar daiee pathaiee kai
 Ta kai pitu kai pass yo kehiou jai kai.
 Bud mara the sut hum ankhin so laha.
 Ho behat nadi meh geyo na kar kin hun gaha. (7)

After listening to the words of the princess, the lady attendant went there and arranged for her meeting with the beloved. They had all the eighty four types of sexual companionships, thus dispelling all heart's pining. (5)

The woman and man were so excited with joy that they would not leave each other even for a moment. It seemed as if a poor person had gained all the nine treasures of the world. The princess was thinking in her mind how to live for ever with the paramour? (6)

The princess sent a handmaid, disguised as a man, to his father and explained her to inform him that his son had died having been drowned and she had seen this with her own eyes. No one came to his rescue while he was being washed away. (7)

ਸਾਹੁ ਸੁਨਤ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਉਠਾ ਅਕੁਲਾਇ ਕੈ॥
 ਸਰਿਤਾ ਤੀਰ ਪੁਕਾਰਤ ਆਤੁਰ ਜਾਇ ਕੈ॥
 ਲੋਟਤ ਲੋਟਤ ਭੂ ਪਰ ਇਤ ਤੈ ਉਤ ਗਯੋ॥
 ਹੋ ਮਾਲ ਮਤਾਹ ਲੁਟਾਇ ਅਥਿਤ ਹੈ ਜਾਤ ਭਯੋ॥ ੮॥

Sahu sunat eh bhant utha aklaie kai.
 Sarita teer pukarat atur jaie kai.
 Lotat lotat bhu par it tai ut geyo.
 Ho maal matah lutaie athit haiv jaat bhiou. (8)

ਵਹੀ ਸਖੀ ਯਾ ਪਹਿ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਉਚਾਰਿਯੋ॥
 ਤਵ ਪਿਤੁ ਹੈ ਕਰਿ ਅਤਿਥ ਸੁ ਬਨਹਿ ਪਧਾਰਿਯੋ॥
 ਮਾਲ ਮਤਾਹਿ ਲੁਟਾਇ ਜਾਤ ਬਨ ਕੋ ਭਯੋ॥
 ਹੈ ਰਾਜ ਕੁਅਰਿ ਕੇ ਧਾਮ ਸੋਧਿ ਤੁਮ ਕਹ ਗਯੋ॥ ੯॥

Vahi sakhi ya peh eh bhant uchariou.
 Tav pit havai kar athit so baneh pathariou.
 Maal mateh lutaie jaat ban ko bhiou.
 Ho raj korei ke dham soudh tum keh geyo. (9)

ਪਿਤੁ ਤੇ ਭਯੋ ਨਿਰਾਸ ਰਹਤ ਤਿਹ ਗ੍ਰਿਹ ਭਯੋ॥
 ਦੇਸ ਮਾਲ ਸੁਖ ਪਾਇ ਬਿਸਰਿ ਸੁਭ ਹੀ ਗਯੋ॥
 ਕਾਜ ਕਰਤ ਸੋਈ ਭਯੋ ਕਅਰਿ ਜੋ ਤਿਹ ਕਹਿਯੋ॥
 ਹੋ ਇਹ ਛਲੁ ਸੇਤੀ ਛਲਾ ਸਦਾ ਤਾ ਕੇ ਰਹਿਯੋ॥ ੧੦॥

Pit tai bhiou niras rehat the greh bhiou.
 Des maal sukh paie bisar sabh hi geyo.
 Kaj karat soiee bhiou koeri jo the kehiau.
 Ho eh chhal seti chhala sada ta kai rehiou. (10)

The merchant, getting confounded came towards the river and was shouting for his son loudly being important. He was lying on the ground, rolling from one side to the other and became a mendicant having given away all his wealth. (8)

Then the same maid informed the Shah's son that his father had become a mendicant and gone to the jungle. He had given away all his wealth and had handed him over to the princess only. (9)

So the Shah's son became disappointed from his father's plight and stayed on at house. Being fully involved in her company he forgot all about his country or wealth. He was acting as per the princess's wishes only. Thus with this witchcraft the princess had deceived the merchant's wishes only. Thus with this witchcraft the princess had deceived the merchant's son, who continued to live with her permanently. (10)

ਅਪਨੋ ਧਾਮ ਬਿਸਾਰਿ ਕੁਅਰਿ ਚਿਤ ਤੇ ਦਯੋ॥
 ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਸੁਖ ਰਹਤ ਤਿਹ ਗ੍ਰਿਹ ਭਯੋ॥
 ਭੇਦ ਨ ਦੂਜੇ ਕਾਨ ਕਿਨੂੰ ਨਰ ਜਾਨਿਯੋ॥
 ਹੋ ਸਾਹ ਪੁਤ੍ਰ ਸੈ ਅਧਿਕ ਕੁਅਰਿ ਰਸ ਨਾਠਿਯੋ॥ ੧੧॥ ੧॥

Apnai dham bisar koer chit tai deyo.
 Bohat kaal sukh paie rehat teh greh bhiou.
 Bheid na dujai kaan kinu nar janiou.
 Ho sah putar so adhik koeri ras thaniou. (11) (1)

**ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੋ ਬਾਸਠ ਚਰਿਤ੍ ਸਮਾਪਤਮ
 ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ॥ ੨੬੨॥ ੪੯੫੧॥**

**Iti Sir Charitara Pakhyane Tirya Charitarai mantri bhoop
 sambadai doi so basath charitar samaptam.
 Sat Subham sat. 262 (4951) aphjun. (Contd.)**

ਚੌਪਈ

ਅਜੈ ਚੰਦ ਪੂਰਬ ਕੀ ਦਿਸਿ ਨ੍ਰਿਪ॥ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਜੀਤੇ ਜਿਨ ਬਹੁ ਰਿਪ॥
 ਨਾਗਰ ਮਤੀ ਨਾਰੀ ਤਾ ਕੇ ਘਰ॥ ਰੂਪਵਾਨ ਦੁਤਿਮਾਨ ਛਟਾ ਬਰ॥ ੧॥

Choupaiee

Ajai Chand putar ki dise nrip. Anik bhant jeetai jin boh rip.
 Nagar mati rani ta kai ghar. Roopvan dutiman chhata bar. (1)

ਜੁਧ ਕਰਨ ਰਾਜਾ ਕੇ ਭ੍ਰਾਤਾ॥ ਕੁੰਟ ਚਾਰਹੂੰ ਬਿਚ ਬਿਖਯਤਾ॥
 ਅਤਿ ਹੀ ਰੂਪ ਤਵਨ ਕੋ ਰਾਜਤ॥ ਜਾਨੁ ਦਿਵਾਕਰਿ ਦੁਤਿਯ ਬਿਰਾਜਤ॥ ੨॥

Judh karan raja kai bharat. Kunt charohun bich bharata.
 Ati hi roop tavan ko rajat. Jaan divakar dutiya birajat. (2)

Having forgotten all about his own household affairs, he had given away his heart to the princess (he was under her spell). He stayed with the princess for a long period and none else got even a clue about the whole affairs. The princess thus enjoyed the company of the Shah's son for a long time. (11)

Here the two hundred and sixty-second episode of the king's & the Minister's dialogue woman's characterization from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (262-4951)

Choupaiee

There was a Raja called Ajai Chand in the Eastern side, Who had gained victory over many enemies in many ways. He had a wife by the name of Nagar Mati who was looking glorious with charm, glamour and beautiful form. (1)

The Raja had a brother, Judh Karan, Who was famous in all the four corners. He was looking glamorous with great charm. He appeared like a second sun. (2)

ਦੋਹਰਾ

ਅਬਲਾ ਤਾ ਕੋ ਰੂਪ ਲਖਿ ਅਟਿਕ ਰਹੀ ਮਨ ਮਾਹਿ॥
ਪਤਿ ਕਰਿ ਦਿਯਾ ਬਿਸਾਰਿ ਕਰਿ ਕਛੁ ਰਹੀ ਸੁਧਿ ਨਾਹਿ॥ ੩॥

Dohra

Abla ta kai roop lakh atik rehi man mahai.
Pati kar diya bisar kar kachh rehi sudhi nahai. (3)

ਚੌਪਈ

ਸਖੀ ਹੁਤੀ ਇਕ ਤਹਾ ਸਯਾਨੀ॥ ਤਿਨ ਯਹ ਬਾਤ ਸਕਲ ਪਹਿਚਾਨੀ॥
ਰਨਿਯਹਿ ਭਾਖਿ ਤਹਾ ਚਲਿ ਗਈ॥ ਸਭ ਤਿਹ ਬਾਤ ਬਤਾਵਤ ਭਈ॥ ੪॥

Choupaiee

Sakhi huti ik taha siyani. Ti yeh baat sakal pehchani.
Ranyeh bhakh taha chal gaiee. Sab teh baat batavat bhaiee. (4)

ਜੁਧ ਕਰਨ ਇਹ ਬਾਤ ਨ ਮਾਨੀ॥ ਨਾਗ ਮਤੀ ਤਬ ਭਈ ਖਿਸਾਨੀ॥
ਜਾ ਮਹਿ ਮੈ ਅਪਨਾ ਮਨ ਦਿਯਾ॥ ਉਹ ਜੜ ਹਮ ਮੈ ਚਿਤ ਨ ਕਿਯਾ॥ ੫॥
Judh karan eh baat na mani. Nag mati tab bhaiee khisani.
Jah meh mein apna man diya. Uh jarr hum mein chit na keeya. (5)

ਦੋਹਰਾ

ਜੋ ਇਹ ਹਮਰੀ ਸਭ ਬ੍ਰਿਥਾ ਕਹਿ ਹੈ ਕਾਹੁ ਪਾਸ॥
ਅਜੈ ਚੰਦ ਰਾਜਾ ਅਬੈ ਹਮ ਤੈ ਹੋਇ ਉਦਾਸ॥ ੬॥

Dohra

Jo eh hamri sabh birtha kehai hai kahun paas.
Ajai Chand raja abai hum tai hoiai udas. (6)

Couplet

On seeing his beauty, the queen became involved in his love. She forgot about her spouse and lost all her sense of proportion. (3)

Choupaiee

She had a clever handmaid and she had followed all this affair. She went there with the permission of the queen and explained to him the whole thing. (4)

But Judh Karan did not agree to the queen's request, so Nag Mati got frustrated and annoyed thinking that the foolish person, whom she had loved was not at all interested in her. (5)

Couplet

"If Judh Karan Would give out my secret to some one else, then Raja Ajai Chand would get disappointed (disinterested) with me." (she thought). (6)

ਚੌਪਈ

ਤਬ ਪਤਿ ਔਰ ਤ੍ਰਿਯਨ ਹਿਤ ਕੈ ਹੈ॥ ਭੂਲ ਨ ਧਾਮ ਹਮਰੇ ਐ ਹੈ॥
ਤਬ ਹੋ ਕਾਜ ਕਹੋ ਕਾ ਕਰਿ ਹੋ॥ ਬਿਰਹਾ ਕੀ ਪਾਵਕ ਮਹਿ ਬਰਿ ਹੋ॥ ੭॥

Choupaiee

Tav pati aur triyan hit kai hai Bhool na dham hamaeai aie hai.
Tab kou kaj kahou ka kar hai. Bihra ki pavak meh bar hai. (7)

ਦੋਹਰਾ

ਤਾ ਤਸ ਕੋ ਕਰੋ ਚਰਿਤ੍ਰ ਕਛੁ ਹਨਿਯੋ ਯਾ ਕਹੁ ਆਜ॥
ਸਾਮ ਡਾਰ ਜਾ ਕੇ ਇਸੈ ਹਨੇ ਨ ਜਾਨਹਿ ਰਾਜ॥ ੮॥

Dohra

Ta tai karo charitar kachh haniou ya kahu aaj.
Sam dar ja kai isai hanai na janieh raj. (8)

ਚੌਪਈ

ਏਕ ਸਖੀ ਕਹਿ ਕਹਿ ਸਮਝਾਯੋ॥ ਅਧਿਕ ਦਰਬੁ ਦੈ ਤਹਾ ਪਠਾਯੋ॥
ਜਬ ਆਵਤ ਨ੍ਰਿਪ ਕਹ ਲਖਿ ਲੀਜੋ॥ ਤਬ ਮਦ ਪੀ ਗਾਰੀ ਤਿਹ ਦੀਜੋ॥ ੯॥

Choupaiee

Ek sakhi keh kehi samjhaio. Adhik darab dai taha pathaio.
Jab avat nrip keh lakh leejai. Tab mad pi gari the deejai. (9)

ਅਜੈ ਚੰਦ ਤਿਹ ਨ ਜਬ ਆਯੋ॥ ਆਪਹਿ ਤ੍ਰਿਯ ਬੋਰੀ ਠਹਰਾਯੋ॥
ਭਾਂਤਿ ਅਨਿਕ ਗਾਰਿਨ ਤਿਹ ਦੀਯੋ॥ ਕੋਪਮਾਨ ਰਾਜਾ ਕਹਾ ਕੀਯੋ॥ ੧੦॥
Ajai Chand teh ne jab aieyo. Apieh tuiya bori thehriou.
Bhant anik garin teh deeiou. Kopman raja keh keeyo. (10)

ਨ੍ਰਿਪ ਇਹ ਕਹਾ ਅਬੈ ਗਹਿ ਲੇਹੁ॥ ਡਾਰਿ ਇਸੀ ਧੌਲਰ ਤੇ ਦੇਹੁ॥
ਤਬ ਸਖਿ ਭਾਜ ਜਾਤ ਭੀ ਤਹਾ॥ ਜੁਧ ਕਰਨ ਕੋ ਗ੍ਰਿਹੁ ਬੋ ਜਹਾ॥ ੧੧॥
Nrip eh kaha abai greh lehu. Daar ishi dholar te dehu.
Tab sakhi bhaj jaat bhi taha. Judh karan kai greh thai jaha. (11)

Choupaiee

"Then my husband would develop love for someone else may not visit my house at all." Then what shall I do? She was burning within herself in this fire of separation. (7)

Couplet

"By some deceitful action, he should be killed." (She thought herself). He should be killed by using some sweet language, so that the Raja should not come to know about it." (8)

Choupaiee

So she called a handmaid and explained her the whole thing. She sent her there by giving her lot of money. She reminded her to abuse the Raja when he would be seen passing by that side, (by consuming some wine). (9)

When Raja Ajai Chand happened to come that side, she showed herself as a lunatic and abused him badly and made him furious with rage. (10)

The Raja ordered her to be caught and thrown down from the palace then the handmaid ran from there and went to the house of Judh Karan. (11)

ਅਧਿਕ ਕੋਪ ਰਾਨੀ ਤਬ ਭਾਈ॥ ਸੈਨਾ ਕੋ ਆਗਯਾ ਇਮ ਦਈ॥
ਜਿਨ ਨ੍ਰਿਪ ਚਰ ਡਾਰਿ ਗ੍ਰਿਹ ਰਾਖੀ॥ ਤਾ ਕੋ ਹਨੋ ਆਜ ਯੋ ਭਖੀ॥ ੧੨॥

Adhik kop rani tab bhaiee. Saina kou agya im daiee.
Jin nrip chor dar greh rakhi. Ta ko hano aaj bhakhi. (12)

ਦੋਹਰਾ

ਯੋ ਨ੍ਰਿਪ ਹੂੰ ਆਗਯਾ ਦਈ ਅਤਿ ਚਿਤ ਕੋਪ ਬਢਾਇ॥
ਸਖੀ ਸਹਿਤ ਵਹਿ ਮੂੜ ਕੋ ਅਬ ਹੀ ਦੇਹੁ ਉਡਾਇ॥ ੧੩॥

Dohra

Yo nrip hun agya daiee ati chit kop badhaie.
Sakhi sehat veh moor kou ab hi deou udaie. (13)

ਚੌਪਈ

ਆਇਸੁ ਦਿਯਾ ਤੋਪਖਾਨਾ ਕੋ॥ ਇਹ ਘਰ ਪਰ ਛਾਡਹੁ ਬਾਨਾ ਕੋ॥
ਅਬ ਹੀ ਯਹ ਕਹ ਦੇਹੁ ਉਡਾਈ॥ ਪੁਨਿ ਮੁਖਿ ਹਮਹਿ ਦਿਖਾਵਹੁ ਆਈ॥

Choupaiee

Aies daiya topkhana kou. Eh ghar par chhadoh bana kou.
Ab hi yeh keh deho udaiee. Pun mukh hameh dikhavoh aiee. (14)

ਦੋਹਰਾ

ਸੁਨਿ ਨ੍ਰਿਪ ਕੇ ਚਾਕੁਰ ਬਚਨ ਤਹਾ ਪਹੁੰਚੇ ਜਾਇ॥
ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰ ਨ ਬੁਝਿਯੋ ਭ੍ਰਾਤਾ ਦਿਯੋ ਉਡਾਇ॥ ੧੫॥

Dohra

Sunn nrip kai chakar bachan taha pohanch jaie.
Triya charitar na bhujiou bhrata diou udaie. (15)

On this side the queen became enraged and ordered the army like this, She said, "The person who had given asylum to the Raja's thief, should be punished with death immediately." (12)

Couplet

The Raja also passed a similar order, that the foolish person along with the maid should be killed. (13)

Choupaiee

The artillery was ordered to shell the building and destroy and it should be done soon then only (show me your face) inform" (14)

Couplet

On hearing the words of the Raja, the attendant reached there. But the Raja did not see thought the game and the brother was thus blown away (killed). (15)

ਚੌਪਈ

ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰ ਕਿਨਹੂੰ ਨਹਿ ਜਾਨਾ॥ ਬਿਧਨਾ ਸਿਰਜਿ ਬਹੁਰਿ ਪਛਤਾਨਾ॥
ਸਿਵ ਘਰਿ ਤਜਿ ਕਾਨਨਹਿ ਸਿਧਾਯੋ॥ ਤਉ ਤਰੁਨਿ ਕੋ ਅੰਤ ਨ ਪਾਯੋ॥ ੧੬॥

Choupaiee

Triya charitar kinhun nahi jana. Abidhan sirij bohar pachhtana.
Siv ghar taji kannenh sidhaio. Touoo taruni ko ant na paiyo. (16)

ਦੋਹਰਾ

ਇਹ ਛਲ ਸੌ ਰਾਜਾ ਛਲਾ ਯੁਧ ਕਰਨ ਕੌ ਘਾਇ॥
ਤ੍ਰਿਯ ਚਰਿਤ੍ਰ ਕੋ ਮੂੜ ਕਛੁ ਭੇਵ ਸਕਾ ਨਹਿ ਪਾਇ॥ ੧੭॥ ੧॥

Dohra

Eh chhal sou raja yudh karan ko ghaie.
Triya charitar ko moor kachh bhev saka neh paiee. (17)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਟ੍ਰੇਧ ਮੰਤਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੋ ਤਿਰਸਠਿ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ॥ ੨੬੩॥

Iti Sri charitara pakhyane Tirya Charitarai mantri bhoop
sambadai doi so tirsath charitar samapatam.

Sat subham sat. 263 (4968) aphjun. (Contd.)

ਦੋਹਰਾ

ਨਿਪਤਿ ਬਿਚਛਨ ਸੈਨ ਕੇ ਮਤੀ ਸੁਲਛਨਿ ਨਾਰਿ॥
ਦਛਨਿ ਕੋ ਰਾਜਾ ਰਹੈ ਧਨ ਕਰਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ॥ ੧॥

Dohra

Nirpati bich chhan sain ko mat sulchhan nar.
Dachhan ko raja rahai dhan kar bharai bhandhar. (1)

Choupaicee

No one ever understood the witchcraft of a woman. The Lord even was repenting having created this woman. Even she had gone to the jungle, leaving the house, but could never gauge the depth of a woman. (16)

Couplet

Thus the queen, with this act, had deceived the Raja and had killed Judh Karan, But the foolish Raja could not grasp the secret behind it. (17)

**Here the two-hundred and sixty-third episode of the king's \$
Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar
Pakhyan is complete. All is well. (263-4968)**

Couplet

There was a Raja, by the name of Bichchhan Sain in the south and his wife was called Sulachhan Mati and his treasury was full of wealth. (1)

ਚੌਪਈ

ਬਿਰਹ ਕੁਅਰਿ ਤਾ ਕੇ ਦੁਹਿਤਾ ਇਕ॥ ਪਤੀ ਬਯਾਕਰਨ ਕੋਕ ਸਾਸਤ੍ਰ ਨਿਕ॥
ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕੀ ਬਿਦਯਾ ਧਰੈ॥ ਬਹੁ ਪੰਡਿਤ ਉਸਤਤਿ ਜਿਹ ਕਰੈ॥ ੨॥

Choupaiee

Bireh koer ta kou dohita ik.
Parri biyakaran kok shastar nik. (2)

ਦੋਹਰਾ

ਅਧਿਕ ਰੂਪ ਤਿਹ ਕੁਅਰਿ ਕੋ ਬ੍ਰਹਮ ਬਨਾਯੋ ਆਪੁ॥
ਤਾ ਸਮ ਸੁੰਦਰਿ ਥਾਪਿ ਕਰਿ ਸਕਾ ਨ ਦੂਸਰਿ ਥਾਪੁ॥ ੩॥

Dohra

Adhik roop the koer ko braham bnaiyo app.
Ta sam sunder thaap kar saka na dusar thaap. (3)

ਪਰੀ ਪਦਮਨੀ ਪੰਨਗੀ ਤਾ ਸਮ ਔਰ ਨ ਕੋਇ॥
ਨਰੀ ਨਿਤਕਰੀ ਨਟੀ ਦੁਤਿਯ ਨ ਵੈਸੀ ਹੋਇ॥ ੪॥
Pari padmani pungli ta sum aour na koi.
Nari niratkari nati dutia n vaisi hoiai. (4)

ਹਿੰਦੁਨਿ ਤੁਕਰਾਨੀ ਜਿਤੀ ਸੁਰੀ ਆਸੁਰੀ ਬਾਰਿ॥
ਖੋਜਤ ਜਗਤ ਨ ਪਾਇਯਤ ਦੂਸਰ ਵੈਸੀ ਨਾਰਿ॥ ੫॥
Hindun turkani jiti suri asuri baar.
Khojat jagat na paieyat dusar vaisi naar. (5)

ਇੰਦ੍ਰ ਲੋਕ ਹੀ ਅਪਛਰਾ ਤਾਹਿ ਬਿਲੋਕਨ ਜਾਤਿ॥
ਨਿਰਖਤ ਰੂਪ ਅਘਾਤ ਨਹੀ ਪਲਕ ਨ ਭੂਲਿ ਲਗਾਤ॥ ੬॥
Inder lok ki apachhra tahai bilokan jaat.
Nirkhar roop aghat neh palak na bhool lagat. (6)

Choupaiee

He had a daughter named Bireh koer, who had studied grammar, Kok and many other Shastras and had gained knowledge of many other fields. The Pandits used to praise her immensely. (2)

Couplet

In fact, Brahma (god) had moulded the beautiful form of the princess with his own hands. After creating her, Brahma could not create another one like her. (3)

There was no other woman among the fairies, Padmani and snake woman as beautiful as she was. There was no other dancer, juggler or beautiful woman like her. (4)

Other Hindu, Mughal, Godly or demon women were there, None could match her beauty among them. (5)

The fairies of Inder Puri would go to have a look at her beauty and were never satiated with her glance and would not remove their (eyes) sight from her face. (they were much impressed by her beauty) (6)

ਚੌਪਈ

ਹੇਰਿ ਅਪਛਰਾ ਤਿਹ ਮੁਸਕਾਨੀ। ਸਖਿਨ ਮਾਝ ਇਹ ਭਾਤਿ ਬਖਾਨੀ॥
ਜੈਸੀ ਯਹ ਸੁੰਦਰ ਜਗਿ ਮਾਹੀ। ਐਸੀ ਅਵਰ ਕੁਅਰਿ ਕਹੂੰ ਨਾਹੀ॥ ੭॥

Choupaiee

Hare apachhra the muskani. sakhin majh eh bhat bakhani.
Jaisi yeh sunder jug mahi. aisi avar koeri kahun nahi. (7)

ਸਾਹ ਪਰੀ ਬਾਚ

ਅੜਿਲ

ਜੈਸੀ ਯਹ ਸੁੰਦਰੀ ਨ ਸੁੰਦਰਿ ਕਹੂੰ ਜਗ॥
ਥਕਤਿ ਰਹਤ ਜਿਹ ਰੂਪ ਚਰਾਚਰ ਹੇਰਿ ਮਗ॥
ਯਾ ਸਮ ਰੂਪ ਕੁਅਰ ਜੋ ਕਤਹੂੰ ਪਾਇਯੋ॥
ਹੋ ਕਰਿ ਕੈ ਕੋਰਿ ਉਪਾਇ ਸੋ ਯਾਹਿ ਰਿਝਾਇਐ॥ ੮॥

Sah pari vaach

Aril

Jaisi yeh sundari na sundar kahun jug.
Thakat rehat yeh roop charachar heir mug.
Ya sum koer yo kathun paieeaio.
Eai kar kai krur upai so so yahai rijhaieeai. (8)

ਪਰੀ ਸੁਨਤ ਐਸੇ ਬਚਨ ਸਭਨ ਕਹਾ ਸਿਰ ਨਯਾਇ॥
ਯਾ ਸਮ ਸੁੰਦਰ ਪੁਰਖ ਇਹ ਦੈ ਹੈ ਖੋਜਿ ਮਿਲਾਇ॥ ੯॥

Dohra

Pari sunat aisai bachan sabhan kaha sir niyaie.
Ya sum sunder purakh eh dai hai khoj milaie. (9)

Choupaiee

The fairies would laugh on her charm and among their friends they would say that in the world there was no other princess so beautiful. (7)

Then the (main) fairy queen said

Aril

"There was no other woman in the world so beautiful, on seeing whose beauty all the animate and inanimate world would keep watching till they get tired. If we could get some other prince like him, Then with some efforts we try to bring him here. (8)

Couplet

On hearing the words of the (royal) fairy queen, all had downcast eyes with bent head and said, "we will find some beautiful man, like her and arrange their meeting. (9)

ਦੋਹਰਾ

ਪਰੀ ਰਾਜ ਕੀ ਪਰੀ ਸਭਾਗਯਾ ਪਾਇ ਕੈ॥ ਚਲਤ ਭਈ ਸਖੀ ਸਹਸ ਸਿੰਗਾਰ ਬਨਾਇ ਕੈ॥
ਖੋਜ ਫਿਰੀ ਸਭ ਦੇਸ ਨ ਸੁੰਦਰ ਪਾਇਯੋ॥ ਹੋ ਏਕ ਹੁਤੋ ਰਿਖਿ ਤਿਹ ਭੇਦ ਬਤਾਇਯੋ॥ ੧੦॥

Dohra

Pari raj ki pari sabhageya paie kai.
Chalat bhaiee sakhi sehas singar banaie hai.
Khoj phiri sabh des na sunder paieye.
Ho ek hutai rikhi the bheid bataeyo. (10)

ਚੌਪਈ

ਇਕ ਰਿਖਿ ਥੋ ਕਾਨਨ ਇਕ ਭੀਤਰ। ਤਾ ਸਮ ਤਪੀ ਨ ਥੋ ਅਵਨੀ ਪਰ॥
ਤਿਨਿਕ ਅਪਛਰਾ ਤਹਾ ਨਿਹਾਰੀ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਾਨਿ ਇਹ ਭਾਤਿ ਉਚਾਰੀ॥ ੧੧॥

Choupaiee

Ik rikhi kai kananik bheetar. ta sum tapi na tho avni par.
Tinik apachhra taha nihari. kirpa jaan eh bhat uchari. (11)

ਦੋਹਰਾ

ਕੋ ਹੈ ਤੂ ਕਹ ਚਲ ਕਯੋ ਆਈ ਇਹ ਦੇਸ॥
ਕੈ ਤੂ ਇਸਤ੍ਰੀ ਇੰਦ੍ਰ ਕੀ ਕੈ ਅਬਲਾ ਅਲਿਕੇਸ॥ ੧੨॥

Dohra

Koi hai ri tu keh chali kou aiee eh des.
Kai tu istari inder ki kai abla alikes. (12)

ਚੌਪਈ

ਕਿਹ ਕਾਰਨ ਤੇ ਹਯਾ ਆਈ। ਕਹੁ ਕਵਨੈ ਕਿਹ ਕਾਜ ਪਠਾਈ॥
ਸਾਚ ਕਹੇ ਬਿਨੁ ਜਾਨ ਨ ਦੇ ਹੋ। ਨਾਤਰ ਸ੍ਰਾਪ ਅਬੈ ਤੁਹੀ ਕੈ ਹੋ॥ ੧੩॥

Choupaiee

c Keh karan te tai heye aiee. Koh kavan keh kaaj pathaiee.
Sach kahai bin jaan na dei hai. Natar sarap abai to kai hou. (13)

Couplet

On taking the permission of the fairy queen, all the fairies, with countries (thought of) embellishment started off. They searched all over the land but failed to find a suitable beautiful prince (like her) of her stature. There was a Rishi (holy person) who gave them the secret of this affair (matter). (10)

Choupaiee

There was a Rishi living in the jungle, and there was no ascetic equal to him on the Earth. He saw a fairy there, and said with kindness. (11)

Couplet

"O lady! Who are you, where are you going and why have you come here?"
Are you the wife of Indra (god) or Kuber's wife?" (12)

Choupaiee

"Why have you come here? Tell us who has sent you here and for what purpose? Without telling me the truth, I will not allow you to go away from here. Or else I will proclaim a curse on you." (13)

ਅੜਿਲ

ਏਕ ਦਿਵਸ ਮੁਨਿ ਚਲੀ ਅਪਛਰਾ ਧਾਇ ਕੈ॥
ਨਿਰਖਿ ਕੁਅਰਿ ਕੋ ਰੂਪ ਰਹੀ ਉਰਝਾਇ ਕੈ॥
ਚਿਤ ਮਹਿ ਕਿਯਾ ਬਿਚਾਰ ਕੁਅਰ ਹੂੰ ਪਾਇਯੋ॥
ਹੋ ਐਸੇ ਸੁੰਦਰ ਖੋਜਿ ਸੁ ਯਾਹਿ ਮਿਲਾਇਯੋ॥ ੧੪॥

Aril

Ek divas man chali apavhhara dhaie kai.
Nirak kuar ko roop rahi urjhaie kai.
Chit mai kiya bichaar koer hun paieyai.
Ho aise sunder khoj su yahai milaieyai. (14)

ਚੋਪਈ

ਹਮ ਸੀ ਸਖੀ ਸਹਸ੍ਰਨ ਸੁੰਦਰਿ। ਪਠੈ ਦਈ ਦੁਸਹੂੰ ਦਿਸਿ ਮੁਨਿ ਬਰ॥
ਖੋਜਿ ਬਕੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨਹਿ ਪਾਯੋ। ਦੇਸ ਦੇਸ ਸਭ ਹੇਰਿ ਗਵਾਯੋ॥ ੧੫॥

Choupaiee

Hum si sakhi sehasran sunder. pathai dayee dashun mun bar.
Khoj thaki nahi pritam payou. des des sabh gavaeyo. (15)

ਦੋਹਰਾ

ਖੋਜਿ ਦੇਸ ਬਯਾਕੁਲ ਭਈ ਆਈ ਤੁਮਰੇ ਪਾਸ॥
ਦੀਜੈ ਸੁਘਰ ਬਤਾਇ ਕਹੂੰ ਕਾਰਜ ਆਵਹਿ ਰਾਸ॥ ੧੬॥

Dohra

Khoj des byakul bhaiyee aiee tumrew pas.
Dijai sughar bataiye kahun karj aveh raas. (16)

ਚੋਪਈ

ਬ੍ਰਹਮਾ ਏਕ ਪੁਰਖ ਉਪਜਯੋ। ਨ੍ਰਿਪ ਕੇ ਧਾਮ ਜਨਮ ਤਿਨ ਪਾਯੋ॥
ਸਤਿ ਸਮੁੰਦ੍ਰਨ ਪਾਰ ਬਸਤ ਸੋ। ਕੋ ਪਹੁਚੈ ਤਿਨ ਲਯਾਇ ਸਕਤ ਸੋ॥ ੧੭॥

Choupaiee

Brahma ek purakh upjayeio. Nrip ke daham janam tin payo.
Saat samundar paar basat so. Ko pahuchai the layaei sakat so. (17)

Aril

Then the fairy replied "O Muni! One day the fairy queen came here and seeing the beauty of a princess, she got enamoured by her. Then she thought in her mind that this princess should be arranged to meet a similar prince. (An equally beautiful prince should be arranged for her). (14)

Choupaiee

"O holy Muni! (O mendicant)! Many thousands handmaids like me had been sent around to various lands (in all directions). We have been tired of searching for such a prince, but we have failed to find a suitable beloved for her. We have wasted our time in moving around various lands (without any success)." (15)

Couplet

"O Wise Mini! Having become mad (desperate) after the search, I have come to you! Now you are requested to give me some clue so that the job could be complete successfully." (16)

Choupaiee

The Muni said, "The god Brahma had created a man, who has been born in a Raja's house and he lives (away from here) across the seven seas. Who could go there and bring him here?" (17)

ਦੋਹਰਾ

ਰਿਖਿ ਕੇ ਇਹ ਬਿਧਿ ਬਚਨ ਸੁਨਿ ਚਲਤ ਭਈ ਸੁ ਕੁਮਾਰਿ॥
ਸਪਤ ਸਿੰਧ ਕੇ ਛਿਨਿਕ ਮਹਿ ਜਾਤ ਭਈ ਉਹਿ ਪਾਰ॥ ੧੮॥

Dohra

Rikhi ke eh bidh bachan sun chalat bhaie so kumari.
Sapat sidsh ke chhinik meh jaat bhaie ohi paar. (18)

ਚੌਪਈ

ਸੁੰਦਰ ਸਦਨ ਹੁਤੋ ਜਹ ਨਿਪ ਬਰ। ਜਾਤ ਭਈ ਸੁੰਦਰਿ ਤਾਹਿ ਘਰ॥
ਜਹ ਨਿਪ ਸੁਤ ਆਸ੍ਰਮ ਸੁਨਿ ਲੀਯਾ। ਗਈ ਤਹਾ ਤਿਨ ਬਿਲਮ ਨ ਕੀਯਾ॥

Choupaiee

Sunder sadan hutai jeh nrip bar. jaat bhaiee sundar the ghar.
Jeh nrip sut ashram sun liya. gayee taha tin bilam n kiya. (19)

ਲੋਕਰੰਜਨ ਭਾਰਤ ਦਖ ਭਈ॥ ਪਰਗਟ ਹੁਤੀ ਲੋਪ ਹੋ ਗਈ॥

ਯਹ ਸਭ ਹੀ ਕੋ ਰੂਪ ਨਿਹਾਰੈ॥ ਯਾ ਕੋ ਕੋਊ ਨ ਪੁਰਖ ਬਿਚਾਰੈ॥ ੨੦॥

Lokranjan darat chakh bhaiee. Pargat huti lop havai gayeiee.
Yeh sabh hi ko roop niharai. Ya ko kouoo n purakh bicharai. (20)

ਅੜਿਲ

ਸਿੰਘ ਦਿਲੀਸ ਧਾਰਿ ਬਸਤ੍ਰ ਬੈਠੇ ਜਹਾ॥

ਲੋਕੰਜਨ ਦ੍ਰਿਗ ਡਾਰਿ ਜਾਤ ਭੀ ਤ੍ਰਿਯ ਤਹਾ॥

ਹੋਰਿ ਤਵਨ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾ ਰਹੀ ਉਰਝਾਇ ਕਰਿ॥

ਹੋ ਸੁਧਿ ਯਾ ਕੀ ਗੀ ਭੂਲਿ ਰਹੀ ਲਲਚਾਇ ਕਰੀ॥ ੨੧॥

Aril

Singh dilees dhan bastar baithai jaha.

Lokranjan drig daar jaat bhi triya taha.

Her tavan ki prabha rahai urjhaie kar.

Ho sudh ya ki gi bhul rahai lalchai kar. (21)

Couplet

The fairy, on hearing these words of the Muni, started off from there and in a moment, she had crossed the seven seas. (18)

Choupaiee

The beautiful fairy reached the place where the Raja's beautiful palace was situated and reached the place without any delay where the Raja's son was supposed to live. (19)

She put in her eyes a magical collyrium and now from a visible form, she disappeared into an unseen form (with the collyrium). Now she could see everyone, but no one could see her body. (20)

Aril

The fairy reached the place, by putting the magical collyrium in her eyes, where Dileesh Singh was seated, dressed up nicely. She got allured by seeing his charm and she lost her balance of mind and got herself interested in the love of the Raja's son. (21)

ਚੌਪਈ

ਯਹਿ ਸੁਧਿ ਤਾਹਿ ਬਿਸਾਰਿ ਕਰ ਗਈ॥ ਤਿਹ ਪੁਰ ਬਸਤ ਬਰਖ ਬਹੁ ਭਈ॥
ਕਿਤਕ ਦਿਨਨ ਵਾ ਕੀ ਸੁਧਿ ਆਈ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਤਰੁਨੀ ਅਧਿਕ ਲਜਾਈ॥ ੨੨॥

Choupaiee

Yeh sudh teh bisar kar gayee. Teh purakh basat barakh bhu bhaiee.
Kitak dinan va ki ki sudh aiee. Man meh tarun adhik lajaiee. (22)

ਜੋ ਯਹ ਬਾਤ ਪਰੀ ਸੁਨਿ ਪੈ ਹੈ॥ ਮੋ ਕਹ ਕਾਢਿ ਸੂਰਗ ਤੇ ਦੇ ਹੈ॥
ਯਾ ਤੇ ਯਾ ਕੋ ਕਰੋ ਉਪਾਈ॥ ਜਾ ਤੇ ਇਹ ਉਹੀ ਦੇਉ ਮਿਲਾਈ॥ ੨੩॥
Yo baat pari sun pai hai. Mo keh kaadh sawarg tai dai hai.
Ta te ya ko karo upaiee. Ja te eh ohi deou milai. (23)

ਆਲਯ ਹੁਤੋ ਕੁਅਰ ਕੋ ਜਹਾ॥ ਵਾ ਕੇ ਚਿਤ੍ਰ ਲਿਖਤ ਭਈ ਤਹਾ॥
ਚਿਤ੍ਰ ਜਬੈ ਤਿਨ ਕੁਅਰ ਨਿਹਾਰਾ॥ ਰਾਜ ਪਾਟ ਸਭ ਹੀ ਤਾਜਿ ਡਰਾ॥ ੨੪॥
Aleo hutai koer ko jaha. Va ko chitar likhai bhaiee taha.
Chitar jabai tin koer nihara. raj pat sabh hi taji dara. (24)

ਅੜਿਲ

ਮਨ ਮੈ ਭਯੋ ਉਦਾਸ ਰਾਜ ਕੋ ਤਯਾਗਿ ਕੈ॥
ਰੈਨਿ ਦਿਵਸ ਤਹ ਬੈਠਿ ਰਹਤ ਅਨੁਰਾਗਿ ਕੈ॥
ਰੋਇ ਰੋਇ ਦ੍ਰਿਗ ਨੈਨਨ ਰੁਹਰ ਵਹਾਵਈ॥
ਹੋ ਕੋਟਿਨ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰ ਨ ਤਾ ਕੋ ਪਾਵਹੀ॥ ੨੫॥

Aril

Man mai bhiou udas raj tiyag kai.
Raen divas the baith rehat anurag kai.
Roie roie drig nainan rohar bahaiee.
Ho kotin karai bichar na ta kou paviee. (25)

Coupaiee

She forgot about the motive of her coming there, so she stayed on there for many years. When she regained her senses after many years, then she felt ashamed of herself in her heart (22)

She felt worried that if fairy queen learnt about, it then she would be turned out of the heavens. So she thought of some means, so that he could be united with her (a meeting be arranged). (23)

So she made a painting of the princess, where the prince was residing (in his residence). When the prince saw that painting, then he left his kingdom (he forgot about his royal duty). (24)

Aril

He became very pensive, having left the kingdom (the royal duties) and was sitting in the love of that woman (of the painting) and was wailing and crying tears of blood. In spite of all his efforts, he could not gain access to her. (25)

ਨਟੀ ਨਾਟਕੀ ਨ੍ਰਿਪਨੀ ਨ੍ਰਿਤਣਿ ਬਖਾਨਿਯੈ॥
 ਨਰੀ ਨਾਗਨੀ ਨਗਨੀ ਨਿਜੁ ਤ੍ਰਿਯ ਜਾਨਿਯੈ॥
 ਸਿਵੀ ਬਾਸਵੀ ਸਸੀ ਕਿ ਰਵਿ ਤਨ ਜਈ॥
 ਹੋ ਚੋਟਕ ਚਿਤ੍ਰ ਦਿਖਾਇ ਚਤੁਰਿ ਚਿਤ ਲੈ ਗਈ॥ ੨੬॥

Nati natki nripani nirtan bakhaniyai.
 Nari naagni nagni nij triya janiyai.
 Sivi basvi sasi ke ravi tan jaiee.
 Ho chetak dikhai chatar chit lai gaiee. (26)

ਲਿਖਯੋ ਚਿਤ੍ਰ ਇਹ ਠੋਰ ਬਹੁਰਿ ਤਿਹ ਨ ਗਈ॥
 ਚਿਤ੍ਰ ਚਤੁਰਿ ਕੇ ਭਵਨ ਬਿਖੈ ਲਿਖਤੀ ਭਈ॥
 ਪ੍ਰਾਤ ਕੁਅਰ ਕੋ ਜਬ ਤਿਨ ਚਿਤ੍ਰ ਨਿਹਾਰਿਯੋ॥
 ਹੋ ਰਾਜ ਪਾਟ ਸਭ ਸਾਜ ਤਬੈ ਤਜਿ ਡਾਰਿਯੋ॥ ੨੭॥

Likhiou chitar eh thour bohar the n gaiee.
 Chitar chatur ke bhawan bikhai likhti bhaiee.
 Part koer ke jab tin chitar nihariou.
 Ho raaj paat sabh saaj tabai taj dariou. (27)

ਨਿਰਖਿ ਕੁਅਰ ਕੋ ਚਿਤ੍ਰ ਕੁਅਰਿ ਅਟਕਤ ਭਈ॥
 ਰਾਜ ਪਾਟ ਧਨ ਕੀ ਸੁਧੀ ਸਭ ਜਿਯ ਤੇ ਗਈ॥
 ਬਢੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਪੀਰ ਬਤਾਵੈ ਕਹੋ ਕਿਹ॥
 ਹੋ ਜੋ ਤਿਹ ਸੋਕ ਨਿਵਾਰਿ ਮਿਲਾਵੈ ਆਨਿ ਤਿਹ॥ ੨੮॥

Nirakh koer ko chitar koer atkat bhaiee.
 Raaj paat dhan ki sudh sabh jiea tai gaiee.
 Badhi prem ki pir batavai kaho kih.
 Ho jo the sok nivar milavai aan the. (28)

He was wondering whether she was a juggler, magician, a queen or a woman! What should she be addressed as? Was she a woman, a snake woman, a hilly girl, or his own wife? Was she the daughter of (gods) Shiva, Indra, Moon or Sun? Having shown this painting, the clever woman had enamoured his heart. (26)

Having painted her form here, she had gone back (beyond the seven seas) to her place. In the house of the princes, another painting of the princess was also made, (by the maid) and on seeing this picture, the princess also left her royal surroundings along with her embellishments. (27)

On seeing the prince's painting, the princess was also allured and she lost all her senses along with the attachment (attraction) for wealth or royal settings. Whom should she tell her state of mind and her growing pain (for the prince) so that she could be united with her beloved? (28)

ਮਤਵਾਰੇ ਕੀ ਭਾਤਿ ਕੁਅਰਿ ਬਵਰੀ ਭਈ।
ਖਾਨ ਪਾਨ ਕੀ ਸੁਧਿ ਤਬ ਹੀ ਤਜਿ ਕਰਿ ਦਈ॥
ਹਸਿ ਹਸਿ ਕਬਹੂੰ ਉਠੈ ਕਬੈ ਗੁਨ ਗਾਵਈ॥
ਹੋ ਕਬਹੂੰ ਰੋਵਤ ਦਿਨ ਅਰੁ ਰੈਨਿ ਬਿਤਾਵਈ॥ ੨੯॥

Matvare ki bhat koer bavri bhaiee.
Khan paan ki sudh tab hi taj kar daiee.
Has has kabhun uthaie kabaie gun gaviee.
Ho kabhun robat din ar raen bitaviee. (29)

ਦਿਨ ਦਿਨ ਪਿਯਰੀ ਹੋਤ ਕੁਅਰਿ ਤਨ ਜਾਵਈ॥
ਅੰਤਰ ਪਿਯ ਕੀ ਪੀਰ ਨ ਪ੍ਰਗਟ ਜਤਾਵਈ॥
ਸਾਤ ਸਮੁੰਦਰ ਪਾਰ ਪਿਯਾ ਤਾ ਕੋ ਰਹੈ॥
ਹੋ ਆਨਿ ਮਿਲਾਵੈ ਤਾਹਿ ਇਤੋ ਦੁਖ ਕਿਹ ਕਹੈ॥ ੩੦॥

Din din piyari hot koer tan javiee.
Antar piya ki peer na pragat jtaviee.
Saat samundar paar piya t;ko rahai.
Ho aan milavai tahe ito dukh keh kahai. (30)

ਅਬ ਕਹੋ ਬ੍ਰਿਥਾ ਕੁਅਰ ਕੀ ਕਛੁ ਸੁਨਿ ਲੀਜੀਯੈ॥
ਸੁਨਹੁ ਸੁਘਰ ਚਿਤ ਲਾਏ ਸ੍ਵਨ ਇਤ ਦੀਜੀਯੈ॥
ਰੋਤ ਰੋਤੁ ਨਿਸੁ ਦਿਨ ਸਭ ਸਜਨ ਬਿਤਾਵਈ।
ਹੋ ਪਰੈ ਨ ਤਾ ਕੋ ਹਾਥ ਚਿਤ੍ ਉਰ ਲਾਵਈ॥ ੩੧॥
Ab kaho britha koer ki kachhu sun lijiai.
Sunhu sughar chit laie sarvan it dijiye.
Rote rote nis din sabh sajan bitaviee.
Ho parai na ta ko hath chitar ur laviee. (31)

The princess became mad like a drunken person (in her craving) and she gave up all desire for food or drink. At times she would start laughing (like a crack) or sometime she would sing his praise or at times she would spend her day and night in crying and wailing. (29)

The body of the princess was becoming feeble (with a pale face). She was pining for meeting the beloved, but this pain she could not divulge to any one. Her beloved was living across the seven seas. She could give out her state of mind to someone, who could arrange to bring her beloved and unite with him. (30)

The poet has stated, "Now I am going to depict the condition of the prince, which also you may care to listen O wise men! Listen to me carefully! Give your attention to me now. (On the other hand) the prince was also spending his day and night in wailing and crying for her. The woman (of the painting) was not to be seen anywhere and her painting was being kissed and placed close to his heart. (31)

ਦੋਹਰਾ

ਇਤੈ ਚਾਹ ਉਨ ਕੀ ਲਗੀ ਉਨ ਕੋ ਇਨ ਕੀ ਚਾਹ॥
ਕਹੁ ਕੋਨੇ ਛਲ ਪਾਇਯੈ ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਨਿਬਾਹ॥ ੩੨॥

Dohra

Itai chah un ki lagi un ko in ki chah.
Kaho konai chhal payiee karta karai n;bah. (32)

ਅੜਿਲ

ਅਤਿਥ ਭੇਸ ਧਰਿ ਪਰੀ ਕੁਅਰਿ ਕੋ ਢਿਗ ਗਈ॥
ਰਾਜ ਸੁਤਾ ਕੀ ਬਾਤ ਬਤਾਵਤ ਤਿਹ ਭਈ॥
ਤੁਮ ਕੋ ਉਨ ਕੀ ਚਾਹ ਉਨੈ ਤੁਮਰੀ ਲਗੀ॥
ਹੋ ਨਿਸੁ ਦਿਨ ਜਪਤ ਬਿਹੰਗ ਜਯੋ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤੈਸੀ ਲਗੀ॥ ੩੩॥

Aril

Atith bhes dharai pari koer ke dhig gayiee.
Raaj suta ki baat btavat the bhaiee.
Tum ko un ki chah unai tumri lagi.
Ho nis din japat ibhung jeyo preet taisi jagi. (33)

ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ੍ਰਨ ਪਾਰ ਕੁਅਰਿ ਵਹ ਜਾਨਿਯੈ॥
ਨੇਹ ਲਗਯੋ ਤੁਮ ਸੋ ਤਿਹ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਮਾਨਿਯੈ॥
ਕਰਿ ਕਰਿ ਕੋਨ ਉਪਾਇ ਕਹੋ ਤਿਹ ਲਬਾਇਯੈ॥
ਹੋ ਰਾਜ ਕੁਅਰ ਸੁਕੁਮਾਰਿ ਸੁ ਕਿਹ ਬਿਧਿ ਪਾਇਯੈ॥ ੩੪॥

Saat samundran paar koer veh janiye.
Neh lageyo tum so the adhik parmaniye.
Kar kar koun upaie kaho the liaieyai.
Ho raaj koer sukumar so keh bidhi paiyee. (34)

Couplet

On one side, the prince was craving for her and on the other side the princess was being reminded of him. Both were keen to get each other's company by some deceitful action, but how? The Lord alone could help them to unite. (32)

Aril

The fairy taking the form of a Yogi (ascetic) went to the prince and inform him about the plight of the princess saying that "you are pining for her, while she was craving to meet you. She was reciting your name like a bird (like a toad) day and night as she had also developed an extreme love for him. (33)

"That princess was staying across the seven seas, and she had developed an extreme love for him. Tell me, how to bring her to meet you, what means should I adopt? O (delicate) beautiful prince! How to gain access to that princess?" (34)

ਮੁਹਿ ਸਰਦਾਰ ਪਰੀ ਕੀ ਸੁਰਿਦ ਬਖਾਨਿਯੈ॥
 ਰਵਿ ਸੀਸ ਕੀ ਸਮ ਜਾ ਕੋ ਰੂਪ ਪ੍ਰਮਾਨਿਯੈ॥
 ਜਬ ਵਹੁ ਰਾਜ ਕੁਅਰਿ ਕੀ ਚਿਤ ਨਿਰਖਤ ਭਈ॥
 ਹੋ ਤਬ ਹੋ ਤੁਮਰੇ ਤੀਰ ਪਠਾਇ ਤੁਰਿਤ ਦਈ॥ ੩੫॥
 Mohai sardar pari ki surid bakhaniyai.
 Ravi sas ki sum j;ko roop parmaniyai.
 Jab bahu raaj koer ki chit nirkhat bhaiee.
 Ho tab ho tumer teer pathaie turit dayiee. (35)

ਦੋਹਰਾ

ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਮੈ ਭ੍ਰਮਿ ਫਿਰ ਤਾ ਸਮ ਕਹੂੰ ਨ ਨਾਰਿ॥
 ਤਾ ਕੋ ਬਰਬੈ ਜੋਗ ਹੋ ਤੁਮ ਹੀ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ॥ ੬੩॥

Dohra

Tin bhavan mai bhram phiri ta sum kahun na naar.
 Ta ko barbo jog ho tum hi raaj koer. (36)

ਅੜਿਲ

ਹੋ ਸਰਦਾਰ ਪਰੀ ਪਹਿ ਅਬ ਉਠ ਜਾਇ ਹੋ॥
 ਕੁਅਰਿ ਜੋਗ ਬਰ ਲਹਿ ਤੁਹਿ ਬਤਾਇ ਹੋ॥
 ਜਬ ਤੁਮ ਤਾ ਕਹ ਜਾਇ ਸਜਨ ਬਰਿ ਲੇਹੁਗੋ॥
 ਹੋ ਕਹਾ ਬਤਾਵਹੁ ਮੁਹਿ ਤਬੈ ਜਸੁ ਦੋਹੁਗੋ॥ ੩੭॥

Aril

Ho sardar pari peh ab uth jaie ho.
 Koer jog bar leh tuhi tahi bataiee ho.
 Jab tum ta keh jaiee sajan bar lehugai.
 Ko kaha btavhu mohi tabai jas dehugai. (37)

"I am supposed to be a well-wisher of the fairy-queen. One may consider the form of the princess like the sun or the moon. When the fairy queen saw the state of prince's mind' she sent me immediately to you (O prince!)." (35)

Couplet

"I have roamed across the whole Universe (the three worlds) but have not seen the like of her (so beautiful) anywhere else (as the princess) you are the only prince worthy of wedding her." (36)

Aril

"If I were to go to my fairy-queen now, then I will tell her about you, as the only worthy spouse (for the prince)." So O friend! When you will go to wed her, then what reward (praise) would you give me?" (37)

ਚੌਪਈ

ਯੋ ਕਹਿ ਤਾ ਕੋ ਪਰੀ ਉਡਾਨੀ। ਸਿਵੀ ਬਾਸਵੀ ਰਵੀ ਪਛਾਨੀ॥
ਚਲਿ ਸਰਦਾਰ ਪਰੀ ਪਹਿ ਆਈ। ਸਕਲ ਬ੍ਰਿਥਾ ਕਹਿ ਤਾਹਿ ਸੁਨਾਈ॥ ੩੮॥

Choupaiee

Yo keh ta ko pari udai . Sivi basvi ravi pachhani.
Chal sardar pari peh aiee. Sakal britha keh tahai sunaiee. (38)

ਦੋਹਰਾ

ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਮੈ ਖੋਜਿ ਕਰਿ ਸੁਘਰ ਲਖਾ ਇਕ ਠੋਰ॥
ਚਲਿ ਕਰਿ ਆਪੁ ਨਿਹਾਰਿਯੈ ਜਾ ਸਮ ਸੁੰਦ੍ਰ ਨ ਔਰ॥ ੩੯॥

Dohra

Tin lok mai khoj kari sughar lakha ik thour.
Chal kar aap nihariai ja sum sundar n aour. (39)

ਚੌਪਈ

ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਸਭ ਪਰੀ ਉਡਾਨੀ। ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਪਾਰ ਨਿਜਕਾਨੀ॥
ਜਬ ਦਿਲੀਪ ਸਿੰਘ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰਾ। ਚਿਤ ਕੋ ਸੋਕ ਦੂਰ ਕਰਿ ਡਾਰਾ॥ ੪੦॥

Choupaiee

Sunat bachan sabh pari udani. saat samundarr paar nijkani.
Jab dilip Singh nain nihara. chit ko sok door kar dara. (40)

ਦੋਹਰਾ

ਅਪ੍ਰਮਾਨ ਦੁਤਿ ਕੁਅਰ ਕੀ ਅਟਕੀ ਪਰੀ ਨਿਹਾਰਿ॥
ਯਹਿ ਸੁੰਦਰਿ ਹਮ ਹੀ ਬਰੈ ਡਾਰੀ ਕੁਅਰੀ ਬਿਸਾਰਿ॥ ੪੧॥

Dohra

Aparman duti koer ki atki pari nihar.
Yeh sundar hum hi barai daari koer bisar. (41)

Choupaiee

After saying these words, she left that place (flew off from there). She appeared like the spouse of Shiva, Indra or Sun. Then she came to fairy queen and told her the whole story." (38)

Couplet

She said, "Having searched the whole Universe (the three worlds) I had (seen) found only one worthy person (to be her spouse). You may come and see personally that there was none else so beautiful (as this prince)." (39)

Choupaiee

On hearing these words, all the fairies took to their wings (flew off) and came to that prince across the seven seas. When the fairy-queen saw (Dalip Singh) him herself. she got fully satisfied in her heart (all her doubts were cleared). (40)

Couplet

"The fairy-queen on seeing the beauty of the prince, got herself allured by him and thought to herself, why she should not wed him herself? Thus she forgot about the princess completely." (41)

ਚੋਪਈ

ਹਾਇ ਹਾਇ ਵਹੁ ਪਰੀ ਉਚਾਰੈ। ਦੰਦੈ ਮੂੰਡਿ ਧਰਨਿ ਸੋ ਮਾਰੈ॥
ਜਿਹ ਨਿਮਿਤ ਹਮ ਅਸ ਸ੍ਰਮ ਕੀਯਾ। ਸੋ ਬਿਧਿ ਤਾਹਿ ਨ ਭੇਟਨ ਦੀਯਾ॥ ੪੨॥

Choupaiee

Haie haie voh pari ucharai. dai dai moondi dharan so marai.
Jeh nimit hum as sram kiya. so bidh the n bhetan diya. (42)

ਦੋਹਰਾ

ਅਬ ਸਰਦਾਰਾ ਪਰੀ ਕਹੈ ਹੋ ਹੀ ਬਰਿਹੋ ਜਾਹਿ॥
ਪੀਰ ਕੁਅਰ ਕੀ ਨ ਕਰੈ ਲਾਜ ਨ ਆਵਤ ਤਾਹਿ॥ ੪੩॥

Dohra

Ab sardar pari kahai ho hi bariho jaiee.
Pir koer ki na karai laaj n avat the. (43)

ਸੁਨ ਸਰਦਾਰ ਪਰੀ ਜੋ ਹਮ ਜਿਹ ਹਿਤ ਅਤਿ ਸ੍ਰਮ ਕੀਨ॥
ਅਬ ਤੈ ਯਾਹਿ ਬਹਿਯੋ ਚਹਤ ਮਿਲਨ ਨਾ ਤਾ ਕਹ ਦੀਨ॥ ੪੪॥
Sun sardar pari jo hum jeh hit at saram kin.
Ab tai yahe bariyo chahat milan na ta keh deen. (44)

ਚੋਪਈ

ਸਖਿ ਸਰਦਾਰ ਪਰੀ ਕਯਾ ਕਰੈ। ਬਿਰਹ ਤਾਪ ਤਨ ਛਤਿਯਾ ਜਰੈ॥
ਜਬ ਮੈ ਯਾ ਕੋ ਰੂਪ ਨਿਹਾਰਿਯੋ। ਸੁਰਗ ਬਿਖੈ ਕੋ ਬਾਸ ਬਿਸਾਰਿਯੋ॥ ੪੫॥

Choupaiee

Sakhi sardar pari kya karai. birah taap tan chhatia jarai.
Jab mai ja ko roop nihariou. sawarg ibkhai ko baas bisariou. (45)

ਦੋਹਰਾ

ਕਹਾ ਕਰੋ ਮੈ ਜਾਊ ਕਤ ਲਗੈ ਨਿਗੋਡੇ ਨੈਨ॥
ਬਿਨੁ ਹੋਰੋ ਕਲ ਨ ਪਰੈ ਨਿਰਖਤ ਲਾਗਤ ਚੈਨ॥ ੪੬॥

Dohra

Kaha karo mai jaou kat lagai nigode nain.
Bin her na kal n parai nirkhat lagat chain. (46)

Choupaiee

That fairy got disappointed and was crying loudly 'Alas', Alas! She started striking her head with the ground, saying that "She had taken so much trouble for that princess, but she did not permit her union with the prince." (42)

Couplet

Now the fairy queen said, "I will go and wed him, "She did not have any regard for the pining of the princess, nor she had any sense of shame for her thinking (in this manner)." (43)

The other fairy told the Fairy-queen, "O fairy-queen! Listen. The person, for whom I had taken so much pain, now you want to marry him, without giving him a chance to meet the prince." (This is not fair). (44)

Choupaiee

"O friend! What should I the fairy queen do? My body and breasts are burning (pining) in his separation. Since the time I had seen him, I have given up all desire for staying in the world any more." (45)

Couplet

"What should I do? Where should I go? My eyes are now attracted towards him. (I have developed love for him) Without having a glance at him, I cannot have peace of mind and by seeing him I feel satisfied." (46)

ਬਿਨ ਦੇਖੋ ਮਹਬੂਬ ਕੋ ਪਲਕ ਲਗਤ ਹੈ ਜਾਮ॥
 ਤਬ ਸਰਦਾਰ ਪਰੀ ਹੁਤੀ ਅਬ ਇਹ ਭਈ ਗੁਲਾਮ॥ ੪੭॥
 Bin dekhai mehboob ko palak lagat hai jaam.
 Tab sardar pari huti ab eh bhaiee gulam. (47)

ਕਹਾ ਕਰੋ ਕਾ ਸੋ ਕਹੈ ਨ ਆਵਤ ਬੈਨ॥
 ਬਿਨੁ ਦੇਖੈ ਮਹਬੂਬ ਕੇ ਭਏ ਜਹਮਤੀ ਨੈਨ॥ ੪੮॥
 Kaha karo ka so kahai keh na avat bain.
 Bin dekhai mehboob kr bhaie jehmati nain. (48)

ਅੜਿਲ

ਪਲਕ ਨ ਇਤ ਉਤ ਜਾਇ ਨੈਨ ਐਸੇ ਲਗੇ॥
 ਪਿਯਾ ਦੇਖਨ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦੋਊ ਇਹ ਬਿਧਿ ਪਗੇ॥
 ਲਗਨ ਲਾਗਿ ਮੁਰਿਰ ਗਈ ਨਿਗੋਡਿ ਨ ਛੂਟਈ॥
 ਹੋ ਨੈਕੁ ਨਿਹਾਰੈ ਬਿਨੁ ਸੁਖਿ ਪ੍ਰਾਨ ਨਿਖੁਟਈ॥ ੪੯॥

Aril

Palak na it ut jaye nain aise lagai.
 Piya dekhan ke prem dou eh bidhi pagai.
 Lagan laag mur gaiee nigod na chhutiee.
 Ho naik niharai bin sakhi pran nikhutiee. (49)

ਛੂਟਤ ਛੂਟਾਏ ਨਾਹਿ ਨਿਗੋਡੇ ਜਹ ਲਗੇ॥
 ਪਲਕ ਨ ਇਤ ਉਤ ਹੋਇ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਯ ਕੇ ਪਗੇ॥
 ਜਹਾ ਲਗੇ ਇਹ ਨੈਨ ਤਹੀ ਕੈ ਰੂ ਰਹੇ॥
 ਹੋ ਫਿਰਿ ਆਵਨ ਕੇ ਨਾਹਿ ਕਬਿਨ ਐਸੇ ਕਹੈ॥ ੫੦॥
 Chhutat chhutaie nahi nigodai jeh lagai.
 Palak na it ut hoiai prem piya ke paghai.
 Jha lagai eh nain tahi kai havai rahai.
 Ho fir avan ke nahi kabin aise kahai. (50)

Without seeing the prince, even one moment even appears like a pehar (three hours). Previously I was fairy-queen, but now I have become (reduced to) his slave only." (47)

"What should I do? Whom should I complain? I am unable to speak even. Without perceiving the beloved, the eyes have become sickly (un attached). (48)

Aril

"The eyes are so much attached to his looks, that nothing else is to be seen. Both the eyes are glued to the sight of the beloved only. I am so much enamoured by his love, that I cannot get rid of it now. O dear handmaid! Without having a glance at him (beloved) I feel, my lie is ceasing to exist. (I am dying for him). (49)

"The eyes are so much attached towards him, that they do not like to lose sight of him even. Being attracted towards the beloved due to my extreme love for a moment. Now the eyes are so much attached to his looks, that they cannot be moved away from him. The poets have said, "Once the eyes are attracted toward someone, then these (eyes) cannot be castaway." (shifted elsewhere). (50)

ਦੋਹਰਾ

ਥਰਹਰਾਇ ਥਿਰ ਨ ਰਹਿਹ ਪਲਕ ਨਹੀ ਠਹਿਰਾਇ॥
ਜਹ ਲਾਗੇ ਇਹ ਲੋਇਨਾ ਫਿਰ ਆਵਨ ਕੇ ਨਾਹਿ॥ ੫੧॥

Dohra

Thraharaie thir na rehai palak nahi thahraie.
Yeh lagai eh laina fir avan ke bahi. (51)

ਨਿਰਖਿ ਨੈਨ ਮਹਬੂਬ ਕੇ ਨੈਨ ਗਡੇ ਤਿਨ ਮਾਹਿ॥
ਉਡੇ ਅਘਾਨੇ ਬਾਜ ਜਯੋ ਫਿਰ ਆਵਨ ਕੇ ਨਾਹਿ॥ ੫੨॥
Nirkh nain mehboob ke nain gadai tin mahi.
Udai aghanai baaaj jiyo fir avan ke nahi. (52)

ਜਹਾ ਲਾਗੇ ਇਹ ਲੋਇਨਾ ਤਹ ਹੀ ਕੇ ਸੁ ਭਏ॥
ਬਹਰੀ ਜਯੋ ਕਹਰੀ ਦੋਊ ਗਏ ਸੁ ਗਏ ॥ ੫੩॥
Jaha lagai eh laina the hi ke su bhaie.
Behri jiou kehri douoo gaie su gaie. (53)

ਅੜਿਲ

ਜਿਤ ਲਾਗੇ ਇਹ ਨੈਨ ਸੁ ਤਿਤਹੀ ਕੇ ਭਏ॥
ਕਰਿ ਹਾਰੀ ਹੋ ਜਤਨ ਨ ਭੂਲਿ ਇਤੈ ਆਏ॥
ਛੁਟੀ ਬਾਤ ਮੁਰੀ ਕਰ ਤੇ ਕਹੋ ਹੋ ਕਯਾ ਕਰੋ॥
ਹੋ ਮਦਨ ਤਾਪ ਤਨ ਤਈ ਸਦਾ ਜਿਯ ਮੈ ਜਰੋ॥ ੫੪॥

Aril

Jit lagai eh nain su tithi kai bhaie.
Kar hari ho jatan na bhul itai aie.
Chhuti baat muri kar te kaho ho kya karo.
Ho madan tap tan taiee sada jiyo mai jaro. (54)

Couplet

"The eyes are shivering and cannot be steady (stabilize) themselves and do not stick to one place for a moment even. Once these (eyes) are set on something, then they cannot be diverted from there. (51)

My eyes are glued to the beloved only, on seeing the eyes of the beloved and have flown off like a fully fed hawk, and would not come back." (52)

Once the eyes are set on some place, then they remain stuck to that place only. Like a hunting bird, both these eyes are devastating, and once they are attracted towards someone, then they are forever fixed there. (53)

Aril

Once these eyes are fixed on something. Then they remain attached to that only. I have tried my best but they could not be diverted from there. Now things are beyond my control. (nothing is under my check). Tell me what should I do? Due to my sexual urge, I am burning within (my heart) myself.' (54)

ਚੌਪਈ

ਕੋਟਿ ਜਤਨ ਕਰਿ ਰਹੀ ਸਖੀ ਸਭ। ਲਗਨ ਨਿਗੋਡੀ ਲਾਗਿ ਗਈ ਜਬ॥
ਤਬ ਤਿਨ ਪਰੀ ਉਪਾਇ ਬਿਚਾਰੇ। ਰਾਜ ਪੁਤ੍ਰ ਸੋ ਜਾਇ ਉਚਾਰੇ॥ ੫੫॥

Choupaiee

Kot jatan kar rahi sakhi sabh. lagan nigodi laag gaiee jab.
Tab tin pari upaie bicharai. raaj putar so jaiee ucharai. (55)

ਰਾਜ ਕੁਅਰ ਤੈ ਜਿਹ ਬਰ ਲਾਇਕ। ਜਾ ਕੀ ਪਰੀ ਲਗਹਿ ਸਭ ਪਾਇਕ॥
ਅਬ ਤੁਹਿ ਬਰਿਯੋ ਚਹਤ ਹਮਰੀ ਪਤਿ। ਕਹਾ ਤਿਹਾਰੇ ਆਵਤ ਹੈ ਮਤਿ॥ ੫੬॥

Raaj koer tai jeh bar liaek. ja ki pari laghe sabh paiek.
Ab tuhi bariou chahat hamri pat. kaha tiharai aavat hai mat. (56)

ਰਾਜ ਕੁਅਰ ਇਹ ਭਾਤਿ ਸੁਨਾ ਅਬ। ਬਚਨ ਪਰੀ ਸੋ ਕਹੇ ਬਿਹੀਸ ਤਬ॥
ਮੈ ਸਰਦਾਰ ਪੀਰਹਿ ਨਹੀ ਬਰ ਹੋ। ਲਾਗਿ ਬਿਰਹ ਸੁ ਕੁਅਰਿ ਕੇ ਮਰਿ ਹੋ॥ ੫੭॥
Raaj koer eh bhat suna jab. bachan pari so kahai bihees tab.
Mai sardar parihe nahi bar ho. lag birah su koer kai mar ho. (57)

ਦੋਹਰਾ

ਲਾਗ ਕੁਅਰਿ ਕੇ ਬਿਰਹ ਤਨ ਬਰ ਹੋ ਦਿਨ ਅਰੁ ਰੈਨਿ॥
ਕਹਾ ਭਯੋ ਇਹ ਜੋ ਪਰੀ ਨੈਕੁ ਨ ਲਗਿਹੈ ਨੈਨ॥ ੫੮॥

Dohra

Laag koeri ke birah tan bar ho din or rain.
Kaha bhiou eh pari naik na lagiou nain. (58)

ਚੌਪਈ

ਕਹਾ ਪਰੀ ਇਕ ਮੋਰ ਕਹਾ ਕਹੁ। ਰਾਜ ਕੁਅਰ ਤੇ ਰਾਜ ਪਰੀ ਬਰੁ॥
ਰਾਜ ਕੁਅਰਿ ਕਹੁ ਬਰਿ ਕਸ ਕਰਿ ਹੈ। ਪਦਮਿਨੀ ਛਾਡਿ ਹਸਤਿਨੀ ਬਰਹਿ ਹੈ॥ ੫੯॥

Choupaiee

Kaha pari ik mor kaha kar. raj koer tai raj pari bar.
Raj koer keh bar kas kar hai. padmini chhad hastini barhai. (59)

Choupaiee

All the handmaids (friends) got tired of trying, but once this vily attraction takes place, (it cannot be checked). Then the other fairies thought of a plan and went to the prince and said. (55)

"O Prince! We all fairies bow to the (woman) person, for whom you are most worthy companion. But now our fairy-queen wants to wed you. So tell us, what do you think about it?" (56)

When the prince heard these words, then he told the fairy with a laughter, "I will not marry the fairy-queen, but would prefer to die in the separation of the princess." (57)

Couplet

"Being separated from the princess, I am burning within and my whole body is pining for her day night. So what, If she was a fairy-queen as I have no love lost for her. (I have not developed any love). (58)

Choupaiee

The fairy then told the prince. "You accepted my advice, O Prince and you get married to the fairy-queen. What will you gain by wedding the princess? You will b marrying an (she) elephant leaving aside Padmini." (59)

ਦੋਹਰਾ

ਜਾ ਸੋ ਮੇਰੇ ਹਿਤ ਲਗਾ ਵਹੈ ਹਮਾਰੀ ਨਾਰਿ॥
ਸੁਰੀ ਆਸੁਰਿ ਪਦਮਿਨੀ ਪਰੀ ਨ ਬਰੋ ਹਜਾਰ॥ ੬੦॥

Dohra

Ja so mero hit laga vahai hamari naar.
Suri asuri padmini pari n baro hajar. (60)

ਚੌਪਈ

ਪਰੀ ਜਤਨ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਹੁ ਹਾਰੀ। ਏਕ ਬਾਤ ਤਬ ਔਰ ਬਿਚਾਰੀ॥
ਜੋ ਇਹ ਕਹਤ ਵਹੈ ਹੋ ਕਰੋ। ਬਹੁਰੋ ਛਲ ਯਾਹੀ ਕਹ ਬਰੋ॥ ੬੧॥

Choupaiee

Pari jatan kar kar bhu haari. ek baat tab aour bichari.
Jo eh kahat vahaie hai karo.bhurai chhal yahi keh baro. (61)

ਪ੍ਰਥਮ ਬਰੀ ਜੋ ਤਹਾ ਪਠਾਈ। ਵਹੈ ਅਪਨੇ ਤੀਰ ਬੁਲਾਈ॥
ਤਾਹਿ ਕਹਾ ਜੋ ਕਹਾ ਮੁਰ ਕਰਿ ਹੈ। ਤਬ ਤਵ ਦੈਵ ਧਾਮ ਧਨ ਭਰਿ ਹੈ॥ ੬੨॥

Partham bari jo taha pathai. vahai aapne teer bulaie.
Tahi kaha jo kaha mur hai. tab tav dev dham dhan bhar hai. (62)

ਯਾਹਿ ਕੁਅਰਿ ਮੁਹਿ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਈ। ਹੋ ਯਾ ਪਰ ਜਿਸ ਤੇ ਉਰਝਾਈ॥
ਕਹਾ ਹਮਾਰਾ ਕਹੈ ਪਯਾਰੀ। ਤੂ ਸਾਹਿਬ ਮੈ ਦਾਸ ਤਿਹਾਰੀ॥ ੬੩॥

Yehi koer muih dehu milaie. ho par jiye te urjhaie.
Kaha hmara kahaie pyari. tu sahib mai das tihari. (63)

ਅੜਿਲ

ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਇਹ ਪਰੀ ਫੂਲਿ ਮਨ ਮੈ ਗਈ॥ ਸੁਘਰ ਕੁਅਰ ਕੇ ਪਾਸ ਜਾਤ ਤਬ ਹੀ ਭਈ॥
ਪਰ ਪਾਇਨ ਕਰਿ ਜੋਰ ਕਹਾ ਮੁਸਕਾਇ ਕੈ॥ ਹੋ ਕਰੋ ਬਿਨਤਿ ਜੋ ਕਹੋ ਕਛੁ ਸਕੁਚਾਇ ਕੈ॥ ੬੪॥

Aril

Sunat bachan eh pari ful man mai gayi.
Sughar koer ke pas jaat tab hi bhaiee.
Par paien kar jor kahas muskaie kai.
Ho karo binti jo kaho kachhu sakuchai kai. (64)

Couplet

Whomsoever I have loved, she alone would be my wife. Let there be thousand of godly, devilish women, (demons) Padminis and fairies, but I shall not marry any of them. (60)

Choupaiee

When the fairy-queen got tired of her efforts, then she thought of something else. Whatever he is saying, I will act accordingly and a magic spell (deceptive action) I will wed him. (61)

The fairy, Who had been sent to the prince, was called by her, and told her, "If you act according to my wishes, then I will offer you enough money to alleviate you poverty." (62)

"First you arrange my meeting with the prince, as I am fully enamoured by him O darling! If you act according to my desire, then I will be your slave and you will be my Master." (63)

Aril

On hearing these words, the fairy got puffed up, and she went to the prince immediately. She bowed to him with folded hands and said with a laugh, "If you permit me then I would request you with slight hesitation." (64)

ਪ੍ਰਥਮ ਪਰੀ ਸੋ ਕੁਅਰ ਤੂਮੋਸ ਉਚਾਰਿਯਹੁ॥
ਗਹਿ ਬਹਿਯਾ ਸਿਹਜਾ ਪਰ ਤਿਹ ਬੈਠਾਰਿਯਹੁ॥
ਰਮਿਯੋ ਚਹੈ ਤੁਮ ਸੋ ਤਬ ਤੁਮ ਯੋ ਭਾਖਿਯਹੁ॥
ਹੋ ਘਰੀ ਚਾਰ ਪਾਂਚਕ ਨਗਿ ਦਿੜ ਚਿਤ ਰਾਖਿਯਹੁ॥ ੬੫॥
Pratham pari so koer tumais uchariouh.
Geh bhiya sehja par the baithaiouh.
Ramiau chahai tum sou tab tum yo bhakhiau.
Ho ghaari chaar pachak lag drirr chik rakhiau. (65)

ਪ੍ਰਥਮ ਬਯਾਹ ਤਾ ਸੋ ਜੋ ਮੋਰ ਕਰਾਇਹੋ॥
ਬਰਿਯੋ ਚਹੁ ਜੋ ਮੋਹਿ ਤੂ ਤਬਹੀ ਪਾਇਹੋ॥
ਤਾਹਿ ਬਰੇ ਬਿਨ ਮੈ ਨ ਤੋਹਿ ਕਯੋ ਹੂੰ ਬਰੋ॥
ਹੋ ਨਾਤਰ ਮਾਰਿ ਕਟਾਰੀ ਉਰ ਅਬ ਹੀ ਮਰੋ॥ ੬੬॥
Pratham biyah ta sou jo mor karaheou.
Bariou chahu jou mohe tu tabhi paieo.
Tahi barai bin mai na tohe kyo hun baro.
Ho natar mari katari ur ab hi marai. (66)

ਇਹ ਬਿਧਿ ਭੇਦ ਕੁਅਰ ਦੇ ਤਾ ਕੇ ਢਿਗ ਗਈ॥
ਜਿਹ ਤਿਹ ਸਹਚਰਿ ਜਾਨਿ ਪਠੈ ਇਹ ਪੈ ਦਈ॥
ਮੈ ਕਰਿ ਜਤਨ ਅਨਿਕ ਕੁਅਰਹਿ ਰਿਝਾਇਯੋ॥
ਹੋ ਤੁਮ ਸੋ ਕਰਨ ਕਲੋਲ ਕਬੂਲ ਕਰਾਇਯੋ॥ ੬੭॥
Eh bidh bhed koer dai ta ke dhig gayiee.
Jeh teh sahchari jaan pathaie eh pai daiee.
Mai kar jatan anek koerhi rijhaiou.
Ho tum so karan kalol kabool karaeio. (67)

ਚੌਪਈ

ਸਾਹ ਪਰੀ ਕਹ ਲੈ ਤਹ ਆਈ। ਜਹ ਕੁਅਰ ਕੀ ਸੇਜ ਸੁਹਾਈ॥
ਤਹਾ ਕਪੂਰ ਅਰਗਜਾ ਮਹਿਕੈ। ਬਾਧੀ ਧੁਜਾ ਧਾਮ ਪਰ ਲਹਿਯੈ॥ ੬੮॥

Choupaiee

Sah pari keh lai the aiee. jaha koer ki sej sohaie.
Taha Kapoor agarja mehaki. badhi dhuja dham par lahaikai. (68)

"O Prince! First you talk to the fairy queen like this, and make her seated on the bed by holding her hand. When she would like to have a love affair with you tell her like this and keep yourself firm (stabilized) for four or five hours." (65)

"If you want to marry me, then you should first arrange my marriage with the princess. Without wedding her, I cannot get married to you or else I will stab myself to death with a dagger. (66)

After giving this secret message to the prince, the fairy went back to the fairy-queen, who had sent her to the prince as her own girlfriend. So she said to the fairy queen! "With lot of efforts, I have managed to allure the prince, and he had agreed to have sensuous pleasure with you," (67)

Choupaicee

That fairy, taking the fairy queen along with her, reached that place where the prince had his bed set up for himself. The aroma of camphor and agarbati had spread around there and a flag (tied there) was fluttering on that house. (68)

ਇਹ ਬਿਧਿ ਦੀਨਾ ਕੁਅਰ ਮਿਲਾਈ। ਬੈਠੇ ਦੋਊ ਸੇਜ ਪਰ ਜਾਈ॥
ਤਬ ਤੇ ਜਬੈ ਸਖੀ ਤਰਿ ਗਈ। ਕਾਮ ਕਰਾ ਤੇ ਤਨ ਭਈ॥ ੬੯॥

Eh bidh dina koer milaie. bathaie dou sej par jaye.
Tab tai jabai sakhi tar gayiee. kaam kar ta kai tan bhaiee. (69)

ਕਾਮ ਪਰੀ ਕਹ ਜਬੈ ਸੰਤਾਯੋ। ਹਾਥ ਕੁਅਰ ਕੀ ਉਰ ਚਲਾਯੋ॥
ਬਿਹਸੀ ਕੁਅਰ ਇਹ ਭਾਤਿ ਉਚਾਰੀ। ਕਹੋ ਬਾਤ ਤੁਹਿ ਸੁਨਹੁ ਪਯਾਰੀ॥ ੭੦॥

Kaam pari keh jabai santaeio. haath koer ki ur chaleio.
Bihsi koer eh bhat uchari. kaho baat tuhi sunhu puari. (70)

ਪ੍ਰਥਮ ਮੋਹਿ ਤੁਮ ਤਾਹਿ ਮਿਲਾਵਹੁ। ਬਹੁਰਿ ਭੋਗ ਮੁਰਿ ਸੰਗ ਕਮਾਵਹੁ॥
ਪਹਿਲੇ ਬਰੋ ਵਹੈ ਬਰ ਨਾਰੀ। ਵਹ ਇਸਤ੍ਰੀ ਤੈ ਯਾਰ ਹਮਾਰੀ॥ ੭੧॥
Pratham mohi tum tahi milaeyo. bohri bhog mur sung kamavhu.
Pahilai baro vahaie bar nari. veh istary tai yaar hamari. (71)

ਅੜਿਲ

ਕਰਿ ਹਾਰੀ ਬਹੁ ਯਤਨ ਨ ਤਿਹ ਰਤਿ ਵਹਿ ਦਈ॥
ਜੋ ਕਛੁ ਬਖਾਨੀ ਕੁਅਰ ਵਹੈ ਮਾਨਤ ਭਈ॥
ਪਛਨ ਪਰ ਬੈਠਾਇ ਤਾਹਿ ਲੈਗੀ ਤਹਾ॥
ਹੋ ਪਿਯ ਪਿਯ ਰਟਤ ਬਿਹੰਗ ਜਯੋ ਕੁਅਰਿ ਪਰੀ ਜਹਾ॥ ੭੨॥

Aril

Kar hari bahu jatan na the rat veh dayiee.
Jo kachh bakhani koer vahaie manat bhaiee.
Pachhan par bathaiee tahi lagi taha.
Ho piya piya ratat bihung jiyo koeri pari jaha. (72)

Thus she arranged for a meeting of the fairy queen with the prince, and both were seated on the bed. When the friendly fairy had gone from there, the fairy queen had her sexual desires aroused within her. (69)

When the queen was excited with the sexual urge, then she extended her hand towards the prince. The prince said with a laugh, "O dear! Listen to me. I am telling you one thing (somethine). (70)

"First you arrange my meeting with that princess and then you have a sexual companionship with me. At first I shall wed that beautiful woman, she will be my wife and you will be my friend (paramour)." (71)

Aril

The fairy-queen finally failed in her efforts and did not give her sexual companionship. So she agreed to the prince's proposal. The fairy queen took him on her wings and flew to the place where the princess was pining for her beloved like the bird toad (papiha). (72)

ਚਿਤ੍ਰ ਜਵਨ ਕੋ ਹੇਰਿ ਮੁਹਬਤਿ ਲਗਤ ਭੀ॥
 ਤਾ ਕੋ ਦਰਸ ਪ੍ਰਤਛਿ ਜਬੈ ਪਾਵਤ ਭਈ॥
 ਕੁਅਰ ਚਹਤ ਜੋ ਹੁਤੀ ਬਿਧਾਤੈ ਸੋ ਕਰੀ॥
 ਹੋ ਬਨ ਬਸੰਤ ਕੀ ਭਾਤਿ ਸੁ ਝਰਿ ਝਰਿ ਭੀ ਹਰੀ॥ ੭੩॥

Chitar javan ko her muhbat lagat bhi.
 Ta ke daras partachh jabai pavar bhaie.
 Koer chahat jo huti bidhatai so kari.
 Ho ban basant ki bhat su jhar jhar bhi bhi hari. (73)

ਚੌਪਈ

ਜਬ ਦਰਸਨ ਤ੍ਰਿਯਾ ਕਾ ਪਿਯ ਕਰਾ। ਖਾਨ ਪਾਨ ਆਗੈ ਲੈ ਧਰਾ॥
 ਬਿਬਿਧਿ ਬਿਧਨ ਕੇ ਅਮਲ ਮੰਗਾਏ। ਬੈਠਿ ਕੁਅਰਿ ਕੇ ਤੀਰ ਚੜਾਏ॥ ੭੪॥

Choupaiee

Jab darsan triya ka piya kara. khan paan agaie lai dhara.
 Bibidh bidhan ke amal mangai. baith koer ke teer chadaie. (74)

ਤਾਹੂ ਕੇ ਬਹੁ ਰੰਗ ਪਿਵਾਈ। ਬਹੁਰੋ ਲਯੋ ਗਰੇ ਸੋ ਲਾਈ॥
 ਆਸਨ ਚੁੰਬਨ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕੀਏ। ਚਿਤ ਕੇ ਤਾਪ ਬਿਦਾ ਕਰਿ ਦੀਏ॥ ੭੫॥

Tahu ke bhu kaif pivaiee. Bhurai leyo gare so laiee.
 Asan chunban bhu kiye. Chit ko taap bidha kar diye. (75)

ਦੋਹਰਾ

ਕੁਅਰਿ ਸਜਨ ਸੋ ਰਤਿ ਕਰਤ ਰੀਝ ਰਹੀ ਮਨ ਮਾਹਿ॥
 ਵਹਿ ਦਿਨ ਪੂਜਾ ਰੁਦ੍ਰ ਕੀ ਭੂਲਿ ਕਰਿ ਤਿਨ ਨਾਹਿ॥ ੭੬॥

Dohra

Koer sajan so rat karat rat karat rijh rahi man mahi.
 Veh din puja rudar ki bhul kar tin nahi. (76)

When the princess saw the prince whose painting had aroused her love for him, She was blooming with freshness like the Jungle with green leaves in Basant (spring). (73)

Choupaiee

When the princess had a glance of the beloved, she placed many eatables before him. She sent for many drugs of intoxication, which the prince took in presence of the princess. (74)

She gave him lot of wine and then embraced him. She had many forms of sexual relationships with him along with kisses, thus casting off all her affection (of ages). (75)

Couplet

The princess was overjoyed having enjoyed sensuous pleasure with him (beloved). She did not worship Rudra that day by default (by mistake). (76)

ਚੋਪਈ

ਕੁਅਰਿ ਕੁਅਰ ਕੈ ਸੰਗ ਸਿਧਾਈ। ਏਕ ਬਿਵਤ ਮਨ ਮਾਹਿ ਪਕਾਈ॥
ਇਕ ਦੂਰਬਲ ਤ੍ਰਿਯ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਇਸਿ। ਕਾਨ ਲਾਰੀ ਤਿਹ ਮੰਤ੍ਰ ਸਿਖਾਇਸਿ॥ ੭੭॥

Choupaiee

Koeri koer kai sang sidhaiee.ek bivat man mahe pakaiee.
Ik durbal tryal nikat balais. kaan lagai the mantar sikhais. (77)

ਅਪਨੀ ਠੌਰ ਤਾਹਿ ਬੈਠਾਯੋ। ਤਾਹਿ ਭਲੀ ਬਿਧਿ ਚਰਿਤ ਸਿਖਾਯੋ॥
ਸਭ ਸਖਿਯਨ ਜਬ ਤਾਹਿ ਨਿਹਾਰਾ। ਤਿਨ ਤ੍ਰਿਯ ਰਬ ਇਹ ਭਾਤਿ ਉਚਾਰਾ॥ ੭੮॥

Apni thour tahai baithaiyo. tahe bhali bidh charit sikhaiyo.
Sabh sakhian jab tahe nihara. tin triye rab eh bhat rchara. (78)

ਮੈ ਸਿਵ ਪੂਜਨ ਕਾਲਿ ਨ ਗਈ। ਤਾ ਤੇ ਸ੍ਰਾਪ ਰੁਦ੍ਰ ਮੁਹਿ ਦਈ॥
ਯਾ ਤੇ ਅਵਰ ਬਰਨ ਹੈ ਗਯੋ। ਗੋਰ ਬਰਨ ਤੇ ਸਾਵਰ ਭਯੋ॥ ੭੯॥
Mai siv pujan kaal na gaiee. ta te srap rudar muhe daiee.
Ya te avar baran havai gayo. gor baran te sanvar bhiyo. (79)

ਸਬ ਸਖਿਯਨ ਇਹ ਭਾਤ ਸੁਨਾ ਜਬ। ਮਿਲਿ ਪਹਿ ਜਾਤ ਭਈ ਸਬ॥
ਸਭ ਬ੍ਰਿਤਾਤ ਕਹਿ ਤਾਹਿ ਸੁਨਾਯੋ। ਦੁਹੀ ਤਹਿ ਤਾਤ ਬਿਲੋਕਨ ਆਯੋ॥ ੮੦॥
Sabh sakhian eh bhat suna jab. mili raja peh jaat bhaiee sabh.
Sabh britat keh tahe sunaeyo. duhi the taat bilokan aieyo. (80)

ਅਨਤ ਬਰਨ ਰਾਜੈ ਤਬ ਲਹਾ। ਇਹ ਬਿਧਿ ਸੋ ਰਾਨੀ ਤਨ ਕਹਾ॥
ਕਹਾ ਭਯੋ ਇਹ ਰਾਜ ਦੁਲਾਰੀ। ਗੋਰੀ ਹੁਤੀ ਹੈ ਗਈ ਕਾਰੀ॥ ੮੧॥
Anat naran rajai jab lahai. eh bidh so rani tan kaha.
Kaha bhiyo eh raaj dulari. gori huti havai gayiee kaari. (81)

Choupaiee

The princess went away with the prince and had thought of a plan in her mind. She called a feeble (dark coloured) woman near her and explained her something in the ears. (77)

She made her sit in her place and taught her some witchcraft fully. When all her friends saw her then the woman (in place of the princess) said like this. (78)

"Yesterday I had not gone for Shiva's worship, so he had cursed me, so that my complexion had changed, from fair to dark colour. (79)

When all the girl-friends heard this, then all went to Raja and told him the whole story. The Raja came to meet the daughter on hearing this. (80)

When the Raja saw her different complexion, he told his queen, "What had happened to the princess? From a fair complexion, she had turned black. (81)

ਦੋਹਰਾ

ਬਿਰਧ ਤਰੁਨੀ ਤੇ ਹੈ ਗਈ ਭਈ ਗੋਰਿ ਤੇ ਸਯਾਮ॥
ਸਤਿ ਸ੍ਰਾਪ ਸਿਵ ਐਸਈ ਜਪੋ ਸਕਲ ਸਭ ਜਾਮ॥ ੮੨॥

Dohra

Birbh truni te havai gayiee bhaiee gori te syam.
Sati srapp siv aisee japo sakal sabh jaam. (82)

ਚੌਪਈ

ਮੂਰਖ ਰਾਜ ਬਾਤ ਨਹੀ ਜਾਨੀ। ਔਰ ਨਾਰੀ ਦੁਹਿਤਾ ਪਹਿਚਾਨੀ॥
ਬਿਰਹ ਮਤੀ ਮਿਤਵਾ ਸੰਗ ਗਈ। ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭੋਗ ਕਮਾਵਤ ਭਈ॥ ੮੩॥

Choupaiee

Murakh raaj baat nahi jaani. aou nari duhita pehchani.
Birh mati mitva sung gaaiee. bhu bidh bhog kamavat bhaiee. (83)

ਅੜਿਲ

ਇਕ ਦਿਨ ਧਾਮ ਪਰੀ ਕੇ ਦੇਤ ਪਠਾਇ ਕੈ॥
ਇਕ ਦਿਨ ਆਪ ਕਲੋਲ ਕਰਤ ਸੁਖ ਪਾਇ ਕੈ॥
ਅਰਧਾਰਤ ਬਜਾਵੈ ਤਾ ਸੋ ਰੈਨਿ ਦਿਨ॥
ਹੈ ਮੂਰਖ ਬਾਤ ਨ ਪਾਈ ਰਾਜੈ ਕਛੂ ਇਨ॥ ੮੪॥ ੧॥

Aril

Ik din dham pari ke det pathaie ko.
Ik din aap kalol karat sukh paie kai.
Ardharat bajavai ta so rain din.
Ho murakh baat n paiee rajai kachh in. (84) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੋ ਚੋਸਠਿ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ॥ ੨੬੪॥ ੫੦੫੨॥

Itt sri charitar pakhyanai triya charitarai mantri bhoop Sambadai
duo sou chousath charitar samaptam
sat subham sat. 264. (5052) apfjun. (Contd.)

Couplet

From a young girl, she had grown old and turned from fair complexion to dark coloured. Shiva's curse had turned out to be true. So all should meditate on Shiva all the twenty-four hours. (82)

Choupaiee

The foolish Raja did not appreciate the secret behind it took some other girl as his own daughter. Bireh Mati had gone with her beloved and was enjoying cohabitation with him. (83)

Aril

One day the princess would send prince to the house of the fairy-queen and one day she would enjoy love affair with him. Both of them were having sexual relationships with him day and night, for half the time each but the foolish Raja did not grasp their deceitful action. (84)

Here the two hundred and sixty-fourth episode of the king's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (264-5052) (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਪੂਰਬ ਦਿਸਿ ਰਬ ਨਰਾਧਿਪ। ਸਕਲ ਪ੍ਰਿਥੀ ਹੁਤੋ ਨ੍ਰਿਪਾਧਿਪ॥
ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਮਤੀ ਤਾ ਕੀ ਪਟਰਾਨੀ। ਨਰੀ ਸੁਰੀ ਜਿਹ ਨ੍ਰਿਪਾਧਿਪ॥ ੧॥

Choupaiee

Purab disa rath naradhit. sakal pirthi tak huto nirpadhit.
Parkrit mat ta ki patrani. nari suri jeh nirkh lajani. (1)

ਦੋਹਰਾ

ਚਿਤ੍ਰ ਕੋਚ ਇਕ ਨ੍ਰਿਪ ਹੁਤੋ ਢਾਕਾ ਸਹਿਰ ਮੰਝਾਰ॥
ਜਾ ਸਮ ਸੁੰਦਰ ਨ ਹੋਇਗੋ ਭਯੋ ਨ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ॥ ੨॥

Dohra

Chitar koch ik nrip huto dhaka sehar manjhar.
Ja sum sumdar na hoieogo bhayio na raj kumar. (2)

ਜਾਤ੍ਰਾ ਤੀਰਥਨ ਕੀ ਨਿਮਿਤ ਗਯੋ ਤਹ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ॥
ਜਾਨੁਕ ਚਲਾ ਸਿੰਗਾਰ ਯਹ ਨੋ ਸਤ ਸਾਜ ਸਿੰਗਾਰ॥ ੩॥

Jatra tirthan ki nimit geyo the raj kumar.
Januk chala singar yeh nou sat saaj singar. (3)

ਅੜਿਲ

ਜਹਾ ਝਰੋਖਾ ਰਾਖਾ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਸੁਧਾਰਿ ਹੈ॥
ਤਿਹ ਮਗ ਨਿਕਸਾ ਨ੍ਰਿਪ ਸੋ ਸਤ ਸਿੰਗਾਰਿ ਕੈ॥
ਨਿਰਖਿ ਪ੍ਰਭਾ ਤਿਹ ਤਰੁਨਿ ਅਧਿਕ ਬੋਰੀ ਭਈ॥
ਹੋ ਘਰ ਬਾਹਰ ਕੀ ਸੁਧਿ ਛੁਟਿ ਕਰਿ ਸਿਗਰੀ ਗਈ॥ ੪॥

Aril

Jaha jharokha rakha nirpat sudhar kai.
The mug nlksa nrip sou sat singare kai.
Nirakh prabha the truni adhik bouri bhaiee.
Hou ghar baharki sudh chhuti kar sigri gaiee. (4)

Choupaiee

There was a Raja by the name of Charitar Rath in the Eastern side (land) who was the Master of the whole Earth. He had a queen consort called Parkirat Mati, seeing whom all the women including wives of the gods were feeling belittled. (1)

Couplet

There was Raja Chitar Kauch of the town of Dhaka, Whose beauty had no parallel whether in the past or in the future even (There was no other person so beautiful as the Raja). (2)

The prince once went on a pilgrimage of the holy places and it seemed he had embellished himself with all type of beauty aids (of sixteen types). (3)

Aril

This Raja with all ornaments passed through the route of the loft which the other Raja had built for his (pleasure) queen. On seeing his beauty, the woman got excited like a mad woman, so that she forgot all about her whereabouts (lost all sense of proportion). (4)

ਨਿਕਸਿ ਠਾਢਿ ਭੀ ਨੋ ਸਭ ਕੁਆਰਿ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰਿ॥

ਜੋਰਿ ਰਹੀ ਚਖੁ ਸੁ ਲਾਜ ਬਿਸਾਰਿ ਕਰਿ॥

ਨਿਰਖਿ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਚਕਿ ਰਹਾ ਤਰੁਨਿ ਕੇਤੇ ਜਤਨ॥

ਹੋ ਨਰੀ ਨਾਗਨੀ ਨਗੀ ਬਿਚਾਰੀ ਕੌਨ ਮਨ॥ ੫॥

Nikas thadh bhi nou sat koeri singar kar.

Joir rahi chakh chaar su laaj ibsar kar.

Nirakh nirpat chakraha truni kete jatan.

Ho nri nagni bichari kaun man. (5)

ਚਾਰੁ ਚਿਤ੍ਰਨੀ ਚਿਤ੍ਰ ਕੀ ਪ੍ਰਤਿਮਾ ਜਾਨਿਯੋ॥

ਪਰੀ ਪਦਮਿਨੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਪਾਰਬਤੀ ਮਾਨਿਯੋ।

ਏਕ ਬਾਰ ਜੋ ਐਸੀ ਭੇਟਨ ਪਾਇਯੋ॥

ਹੋ ਆਠ ਜਨਮ ਲਗਿ ਪਲ ਪਲ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਇਯੋ॥ ੬॥

Char chitrani chitar ki pratima janiyai.

Pari padmini parkirti parbati maniyai.

Ek baar jo aisi bhetan paieyai.

Hou aath janam lag pal pal bal bal jaiyai. (6)

ਚੌਪਈ

ਉਤੈ ਕੁਆਰਿ ਕਹ ਚਾਹਿ ਭਈ ਇਹ। ਇਹ ਕੋ ਬਾਛਾ ਭਈ ਅਧਿਕ ਤਿਹ॥

ਪ੍ਰਗਟ ਠਾਢ ਹੈ ਹੋਰਤ ਦੋਊ। ਇਤ ਉਤ ਪਲ ਨ ਟਰਤ ਭਯੋ ਕੋਊ॥ ੭॥

Choupaiee

Utai koeri keh chah bhaie eh. eh kou bachha bhaie adhik the.

Pargat thadh havai heart douu. it ut pal n tarat bhieo kouu. (7)

ਦੋਹਰਾ

ਇਤ ਉਤ ਠਾਢੇ ਹੋਰ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮਾਤੁਰ ਹੈ ਤੋਨ॥

ਜਨੁ ਸਨਮੁਖ ਰਨ ਭਟ ਭਏ ਭਾਜਿ ਚਲੇ ਕਹੁ ਕੋਨ॥ ੮॥

Dohra

It ut thadai heir davai prematar havai toun

Jan sanmukh run bhat bhaie bhaj chalai koh kaun (8)

That princess also getting embellished with all sorts of beauty-aids and ornaments, stood outside the loft and being forgetful of all her modesty, was trying to glance at the eyes of the prince. (so as to get all the four eyes mingle with each other). The Raja, on seeing the princess busy with many efforts, got surprised. He was thinking in his mind whether this woman was either a human snake or hilly type of beauty? (5)

Was she a female painting, or a statue, fairy, Padmini or Parbati type of woman? If he were to gain a woman of this type, then for eight lives to come, he would offer himself as a sacrifice to every moment of his life. (He was fully allured by her beauty for all times to come). (6)

Choupaiee

On one side prince had aroused this desire in his heart, while on the other side the queen also got enamoured by him and excited with a similar desire. Both of them started glancing at each other and neither would shift away from this posture for a moment even. (7)

Couplet

Both of them were looking at each other with loving attraction and it appeared as if two warriors were facing each other in the battlefield and finally who would give in (run away) from there. (8)

ਚੌਪਈ

ਲਾਗਤਿ ਪ੍ਰੀਤ ਦੁਹਨ ਕੀ ਭਈ॥ ਅਬਿਯੋ ਸੂਰ ਰੈਨਿ ਹੈ ਗਈ॥
ਰਾਨੀ ਦੁਤਿਕ ਤਹਾ ਪਠਾਯੋ॥ ਅਧਿਕ ਸਜਨ ਸੋ ਨੇਹ ਜਤਾਯੋ॥ ੯॥

Choupaiee

Lagat preet duhun ki bhaiee. Athiyo sur rain havai gaiee.
Rani duutik taha pathaiyo. Adhik sajan so neh jataieyo. (9)

ਤਿਹ ਰਾਨੀ ਸੋ ਪਤਿ ਕੋ ਅਤਿ ਹਿਤ॥ ਨਿਸਿ ਕਹ ਤਾਹਿ ਨ ਛਾਡਤ ਇਤ ਉਤ॥
ਸੋਤ ਸਦਾ ਤਿਹ ਗਰੇ ਲਗਾਏ॥ ਭਾਤਿ ਅਨਿਕ ਸੌ ਹਰਖ ਬਢਾਏ॥ ੧੦॥

The rani sou pat ko ati hit. Nisi keh tahe n chhadat it ut.
Sot sada the garai lagaie. Bhai anik sou harakh badhaie. (10)

ਰਾਨੀ ਘਾਤ ਕੋਊ ਨਹੀ ਪਾਵੈ॥ ਜਿਹ ਛਲ ਤਾ ਸੋ ਭੋਗ ਕਮਾਵੈ॥
ਰਾਜਾ ਸਦਾ ਸੋਤ ਸੰਗ ਤਾ ਕੇ॥ ਕਿਹ ਬਿਧਿ ਸੰਗ ਮਿਲੈ ਇਹ ਵਾ ਕੈ॥ ੧੧॥
Rani ghat kouoo neh pavai. Jeh chhal ta sou bhog kmavai.
Raja sada sot sung ta ke. Keh bidh sung milai eh va kai. (11)

ਬਿਨਾ ਮਿਲੈ ਤਿਹ ਕਲ ਨਹੀ ਪਰਈ॥ ਰਾਜਾ ਸੋਤ ਸੰਗ ਤੇ ਡਰਈ॥
ਜਬ ਸੈ ਗਯੋ ਪੀਤਹਿ ਲਖ ਪਾਯੋ॥ ਵਹੈ ਘਾਤ ਲਖਿ ਤਾਹਿ ਬੁਲਾਯੋ॥ ੧੨॥
Bina milai the kal nahi pariee. Raja sot sung te dariee.
Jab sabai geyo patihe lakh payo. Bahai ghat lakh tahe bulayeo. (12)

ਪਠੈ ਸਹਚਰੀ ਲਯੋ ਬੁਲਾਈ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਤਾਹਿ ਕਹਾ ਸਮੁਝਾਈ॥
ਰਾਨੀ ਕਹਾ ਰਾਵ ਸੋ ਹੋਈ॥ ਯੋ ਭਜਿਯਹੁ ਜਯੋ ਜਗੈ ਨ ਕੋਈ॥ ੧੩॥
Pathai sehchhari liyo bulayeo. Bahu bidh tahe kaha samujhaie.
Rani kaha raav so soiee. Yo bhajihu jeyo jagai na koi. (13)

ਚਿਤ੍ਰ ਕੋਚ ਤਿਹ ਨ ਤਬ ਆਯੋ॥ ਰਾਜਾ ਰਾਨੀ ਜਾਨਿ ਨ ਪਾਯੋ॥
ਰਾਜਾ ਕੀ ਜਾਗੈ ਗਹਿ ਲੀਨੀ॥ ਬਲ ਸੋ ਐਚਿ ਆਪੁ ਤਰ ਕੀਨੀ॥ ੧੪॥
Chitar coch the na tab aeyo. raja rani jan na paeyo.
Raja ki jagai gehlini. bal jo aeich aap tar kini. (14)

Choupaiee

Both were aroused with love of each other and in the meantime the sun had set and night had befallen. Then the queen sent her lady messenger (handmaid) and expressed great love and liking for the friend (prince). (9)

That queen was loved greatly by her husband (Raja) and he would not let her go here and there at night. He would sleep at night by taking her in his embrace clasping her and would enjoy sensuous pleasure in many ways (10)

The queen was not getting a chance as to how she could manage to have cohabitation with the other prince through some witchcraft. The Raja would always sleep along with her, so (she was thinking) how to go and meet him (the other Raja). (11)

She was getting very restive without meeting him (not having peace of mind) she was afraid of the Raja, being in his company while sleeping. When she saw, the spouse had gone to sleep, then taking a chance, she called the other prince (paramour). (12)

She sent her handmaid and sent for him through her and explained to him by all means. The queen told the paramour to have sexual companionship in such a manner so that other person should not be awakened. (13)

Then Chitar Kauch (Raja) came there and due to darkness. He could not make out as to who was the Raja and who was the queen? (where each one was). By mistake he caught hold of the legs of the Raja and pulling them, placed them underneath himself. (14)

ਤਬ ਨ੍ਰਿਪ ਜਗਾ ਕੋਪ ਕਰਿ ਭਾਰਾ॥ ਚੋਰ ਚੋਰ ਕਹਿ ਖੜਗ ਸੰਭਾਰਾ॥
 ਰਾਨੀ ਜਗੀ ਹਾਥ ਗਹਿ ਲੀਨਾ॥ ਯੋ ਜੜ ਕੋ ਪ੍ਰਤਿ ਉਤਰ ਦੀਨਾ॥ ੧੫॥
 Tab nrip jaga kop kir bhara. chor chor keh kharag sambara.
 Rani jagi haath geh lina. yo jarr ko prat utar dina. (15)

ਦੋਹਰਾ

ਤੀਰਥ ਨਿਮਿਤ ਆਯੋ ਹੁਤੋ ਯਹ ਢਾਕਾ ਕੋ ਰਾਇ॥
 ਕਹਾ ਪ੍ਰਥਮ ਨ੍ਰਿਪ ਪਦ ਪਰੀਸ ਬਹੁਰਿ ਅਨੈਹੋ ਜਾਇ॥ ੧੬॥

Dohra

Tirath nimit aiyeo hutai yeh dhakas ko raie.
 Kaha partham nrip pad paras bohri anaiho jaie. (16)

ਚੌਪਈ

ਤੁਮਰੇ ਪਗ ਪਰਸਨ ਕੇ ਕਾਜਾ॥ ਇਹ ਕਾਰਨ ਆਯੋ ਇਹ ਰਾਜਾ॥
 ਤਿਹ ਨ ਹਨੋ ਇਹ ਬਹੁ ਧਨੁ ਦੀਜੈ॥ ਚਰਨ ਲਗਾ ਪਤਿ ਬਿਦਾ ਕਰੀਜੈ॥ ੧੭॥

Choupaiee

Tumre pug parsan ke kaja. eh karan aeyio eh raja.
 Teh n hano eh bhu dhan dijai. charan laga pat bida krijai. (17)

ਦੋਹਰਾ

ਬਿਦਾ ਕਿਆ ਨ੍ਰਿਪ ਦਰਬੁ ਦੈ ਤਾ ਕੈ ਚਰਨ ਲਗਾਏ॥
 ਇਹ ਛਲ ਸੋ ਮੁਰਖ ਛਲਾ ਸਕਾ ਨ ਛਲ ਕੋ ਪਾਇ॥ ੧੮॥ ੧॥

Dohra

Bida kiya nirp darb dai ta kai charan lagaie.
 Eh chhal so murakh chhala saka na chhal ko paie. (18) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੋ ਪੈਸਠਿ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ॥ ੨੬੫॥ ੫੦੭੦॥ ਅਫਜ਼ੁ॥

It sri charitar pakhyanai triya charitarai mantri bhoop
 sambadai dou sou pasath charitar samaptamsat
 subham sat. 265. 5070. afhjun. (Contd.)

Thus the Raja got up with great fury and took out his sword, shouting "Thief, Thief". The queen also got awakened and held the hand of the Raja and told the foolish Raja like this. (15)

Couplet

This was a Raja of Dhaka, who had come here for a pilgrimage of holy places and was saying that before going for bath, he would bow to the Raja himself. (16)

Choupaiee

"O Rajan! He had come here to touch your feet only, so please do not kill him instead give him lot of wealth and O dear O spouse! Let him touch your feet and then let him go." (17)

Couplet

Then the Raja bade him farewell, by giving him lot of money and allowing him to pay his obeisance to him (after touching his feet). Thus the queen had deceived the Raja with this witchcraft, but he could not grasp the deceitful action. (18)

Here the two hundred and sixty-fifth episode of the King's and Minister's dialogue regarding woman characterization from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (265-5070) (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਸੁਮਤਿ ਸੈਨ ਇਕ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਸੁਨਾ ਬਰ। ਦੁਤਿਯ ਦਿਵਾਕਰ ਕਿਧੋਂ ਕਿਰਨਿਧਰ॥
ਸਮਰ ਮਤੀ ਰਾਨੀ ਗ੍ਰਿਹ ਤਾ ਕੇ। ਸੁਰੀ ਆਸੁਰੀ ਸਮ ਨਹਿ ਜਾ ਕੇ ॥ ੧॥

Choupaiee

Sumati sain ik nirpati sunna bar. dutiya divakar kidhou kiranidhar.
Sumar mati rani greh ta kai. suri asuri sun neh ja kai. (1)

ਸ੍ਰੀ ਰਨਖੰਭ ਕਲਾ ਦੁਹਿਤਾ ਤਿਹ। ਜੀਤ ਲਈ ਸਸਿ ਅੰਸ ਕਲਾ ਜਿਹ॥
ਨਿਰਖਿ ਭਾਨ ਜਿਹਾ ਪ੍ਰਭਾ ਰਹਤ ਦਬਿ। ਸੁਰੀ ਆਸੁਰਿਨ ਕੀ ਨਹਿ ਸਮ ਛਬਿ॥ ੨॥

Sri rankhambh kala duhita teh. jeet lai sasi ans kala jeh.
nirakh bhaan jeha prabha rehat dabi. suri asurin ki neh sum chhabi. (2)

ਦੋਹਰਾ

ਤਰੁਨਿ ਭਈ ਤਰੁਨੀ ਜਬੈ ਅਧਿਕ ਸੁਖਨ ਕੇ ਸੰਗ॥
ਲਰਿਕਾਪਨ ਮਿਟਿ ਜਾਤ ਭਯੋ ਦੁੰਦਭਿ ਦਿਯੋ ਅਨੰਗ॥ ੩॥

Dohra

Tarun bhaiee taruni jabai adhik sukhan ke sung.
Larikapan miti jaat bhiou dudabh diou anag. (3)

ਚੌਪਈ

ਚਾਰਿ ਭ੍ਰਾਤ ਤਾ ਕੇ ਬਲਵਾਨਾ। ਸੂਰਬੀਰ ਸਭ ਸਸਤ੍ਰ ਨਿਧਾਨਾ॥
ਤੇਜਵਾਨ ਦੁਤਿਮਾਨ ਅਤੁਲ ਬਲ। ਅਰਿ ਅਨੇਕ ਜੀਤੇ ਜਿਹ ਦਲਿ ਮਲਿ॥ ੪॥

Choupaiee

Char bhrat ta kai balawana. surbeer sabh satar nidhana.
tejvan dutiman atul bal. ari anek jeetai jeh dal mal. (4)

ਸਾਰੂਦਲ ਧੁਜ ਨਾਹਰ ਧੁਜ ਭਨ। ਸਿੰਘ ਕੇਤੁ ਹਰਿ ਕੇਤੁ ਮਹਾ ਮਨ॥
ਚਾਰੋਂ ਸੂਰਬੀਰ ਬਲਵਾਨਾ। ਮਾਨਤ ਸਤ੍ਰ ਸਕਲ ਜਿਹ ਆਨਾ॥ ੫॥
Sardul dhuj nahar dhuj bhan. singh ket hari ket maha man.
charou surbeer balwana. manat satar sakal jeh ana. (5)

Choupaiee

There lived a mighty Raja by the name of Sumat Sain and it seemed as if he were a second Sun or moon (in grandeur). He had a queen called Samar Mati, who had no parallel among the human or godly women (in beauty). (1)

They had a daughter, named Rankhambh Kala and had won over the beautiful skills of the moon (she was having the beauty of the moon). Even the Sun felt belittled on seeing her beauty. Even the beauty of the woman of gods and demons had no comparison to her beauty. (2)

Couplet

When the princess grew up under very comfortable and rich surroundings. And her childhood period was over and (the sexual desires were aroused) youth had descended on her. (3)

Choupaiee

She had four warrior like brothers and all were proficient in bravery and weaponry (in arms training). They were looking very glorious, beautiful, and had great prowess (strength). They had won over many enemies by crushing them. (4)

They were Sardul Dhuj, Singh Ket and Har Ket and were great warriors. All the enemies would accept their superiority over them. (5)

ਚਾਰੋ ਕੁਅਰਿ ਪੜਨ ਕੇ ਕਾਜਾ। ਦਿਜ ਇਕ ਬੋਲਿ ਪਠਾਯੋ ਰਾਜਾ॥
ਭਾਖਯਾਦਿਕ ਬਯਾਕਰਨ ਪੜੇ ਜਿਨ। ਔਗਾਹਨ ਸਭ ਕਿਯ ਪੁਰਾਨ ਤਿਨ॥ ੬॥

Chariou koer paran ke kaja. dij ik bol pathiyu raja.
bhakhiyadik bayakaran parrai jin. augahan sabh kiou puran tin. (6)

ਅਧਿਕ ਦਰਬ ਨ੍ਰਿਪ ਬਰ ਤਿਹ ਦੀਯਾ। ਬਿਬਿਧਿ ਬਿਧਨ ਕਰਿ ਆਦਰ ਕੀਯਾ॥
ਸੁਤਾ ਸਹਿਤ ਸੌਪੇ ਸੁਤ ਤਿਹ ਘਰ। ਕਛੁ ਬਿਦਯਾ ਦਿਜਿ ਦੇਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ॥ ੭॥
Adhik darab nrip bar teh deeya. bibidh bidhan diji deho kirpa kar.
Suta sehat soupai sut teh ghar. kachh bidiya diji deho kirpa kar. (7)

ਜਬ ਤੇ ਤਹ ਪੜਬੇ ਕਹ ਆਵੈ॥ ਅਪਨੋ ਬਿਪ ਕਹ ਸੀਸ ਝੁਕਾਵੈ॥
ਜੋ ਸਿਖਯਾ ਦਿਜ ਦੇਤ ਸੁ ਲੇਹੀ। ਅਮਿਤ ਦਰਬ ਪੰਡਿਤ ਕਹ ਦੇਹੀ॥ ੮॥
jab tai teh parabai keh avai. apna bip keh sees jhukavai.
Jo sikhya dij deit so lehi. amit darab pandit keh dehi. (8)

ਇਕ ਦਿਨ ਕੁਅਰਿ ਅਗਮਨੋ ਗਈ॥ ਦਿਜ ਕਹ ਸੀਸ ਝੁਕਾਵਤ ਭਈ॥
ਸਾਲਿਗ੍ਰਾਮ ਪੂਜਤ ਥਾ ਦਿਜਬਰ॥ ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਤਿਹ ਸੀਸ ਨਯਾਇਕ ਕਰ॥ ੯॥
Ik din koeri agmano gaiee. dij khe sees jkkavat bhaiee.
Saligram pujaat tha dijbar. bhant bhant teh sees niyaie kar. (9)

ਤਾ ਕੌ ਨਿਰਖਿ ਕੁਅਰਿ ਮੁਸਕਾਨੀ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਤਿਮਾ ਪਾਹਨ ਪਹਿਚਾਨੀ॥
ਤਾਹਿ ਕਹਾ ਪੂਜਤ ਕਿਹ ਨਮਿਤਿਹ॥ ਸਿਰ ਨਾਵਤ ਕਰ ਜੋਰਿ ਕਾਜ ਜਿਹਾ॥ ੧੦॥
Ta kou nirakh koeri muskani. so partima pahan pehchani.
tahai kaha pujaat keh nimiteh. sir navat kar jori kaaj jeh. (10)

ਦਿਜ ਬਾਚ

ਸਾਲਗ੍ਰਾਮ ਠਾਕੁਰ ਏ ਬਾਲਾ। ਪੂਜਤ ਜਿਨੇ ਬਡੇ ਨਰਪਾਲਾ॥
ਤੈ ਅਗਯਾਨ ਇਹ ਕਹਾ ਪਾਛਾਨੈ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਕਹ ਪਾਨ ਜਾਨੈ॥ ੧੧॥

Dij baach

Salagram thakur eia bala. pujaat jinai badai narpala.
tai agyian kaha pachhanai.parmeshvar keh param janai. (11)

One Brahmin was arranged for training and teaching the four princes, who had studied grammar and language and had studied all the Puranas. (6)

The great Raja gave the Brahmin lot of wealth and honoured him greatly. He had sent his daughter along with the four sons to his house and said, "O great Pandit! Kindly give them the boon of some knowledge of various subjects. (7)

When they would come to the Brahmin for studies, they would bow to him and whatever teaching the Brahmin imparted to them they would gain that and were giving lot of money to the Brahmin. (8)

One day the princess went ahead of other's and bowed to the Brahmin The Brahmin was bowing to 'Salig Ram' in many ways and worshipping him. The Brahmin was worshipping Salig Ram by bowing his head to it many ways. (9)

On seeing this the princess laughed and considered the statute as a stone. So she asked the Brahmin as to why was he worshipping it and why was he bowing to it with folded hands. (10)

The Brahmin replied

"O Princess! This Salig Ram was a Thakur (god), who was worshipped by many great Rajas. How could you, a fool, realize this or appreciate it? You were considering in as a stone." (11)

ਰਾਜਾ ਸੁਤ ਬਾਚ

ਸਵੈਯਾ

ਤਾਹਿ ਪਛਾਨਤ ਹੈ ਨ ਮਹਾ ਜੜ ਜਾ ਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪ ਤਿਹੂੰ ਪੁਰ ਮਾਹੀ॥
ਪੂਜਤ ਹੈ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਤਿਸ ਕੋ ਜਿਨ ਕੇ ਪਰਸੇ ਪਰਲੋਕ ਪਰਾਹੀ॥
ਪਾਪ ਕਰੇ ਪਰਮਾਰਥ ਕੈ ਜਿਹ ਪਾਪਨ ਤੇ ਅਤਿ ਪਾਪ ਡਰਾਹੀ॥
ਪਾਇ ਪਰੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੇ ਪਸੁ ਪਾਹਨ ਮੈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਾਹੀ॥ ੧੨॥

Raja Sut Baach

Swaiyya

Tahai pachanat hai na maha jarr ja para ja ko pratap tihun por mahi.
pujat hai prabh kai tis kou jin kai parsai parlok parahi.
paap karo parmarath kai jeh papan tai ati paap drahi.
paie parai parmesvar kai para pahan mein parmesavar nahi (12)

ਬਿਜੈ ਛੰਦ

ਜੀਵਨ ਮੈ ਜਲ ਮੈ ਥਲ ਮੈ ਸਭ ਰੂਪਨ ਮੈ ਸਭ ਭੂਪਨ ਮਾਹੀ॥
ਸੂਰਜ ਮੈ ਸਸਿ ਮੈ ਨਭ ਮੈ ਜਹ ਹੋਰੋ ਤਹਾ ਚਿਤ ਲਾਇ ਤਹਾ ਹੀ॥
ਪਾਵਕ ਮੈ ਅਰੁ ਪੌਨ ਹੂੰ ਮੈਂ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਤਲ ਮੈ ਸੁ ਕਹਾ ਨਹਿ ਜਾਹੀ॥
ਬਯਾਪਕ ਹੈ ਸਭ ਹੀ ਕੋ ਬਿਖੈ ਕਛੁ ਪਾਹਨ ਮੈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਾਹੀ॥ ੧੩॥

Jivan mein jal mein thal mein sabh rupan mein sabh bhupan mahi.
suraj mein sas mein nabh mein jeh kariou taha chit laie taha hi.
pavak mein ar paur hun mein prothavi tal mein so kaha neh jahi.
biyapak hai sabh hi kai bikhai kachh pahan mein parmesvar nahi. (13)

ਕਾਗਜ ਦੀਪ ਸਭੈ ਕਰਿ ਕੈ ਅਰੁ ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ੍ਰਨ ਕੀ ਮਸੁ ਕੈਯੈ॥
ਕਾਟਿ ਬਨਾਸਪਤੀ ਸਿਗਰੀ ਲਿਖਬੇ ਹੂੰ ਕੋ ਲੇਖਨਿ ਕਾਜ ਬਨੈਯੈ॥
ਸਾਰਸੁਵੀ ਬਕਤਾ ਕਰਿ ਕੈ ਸਭ ਜੀਵਨ ਤੇ ਜੁਗ ਸਾਠਿ ਲਿਖੈਯੈ॥
ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਯੁਤ ਹੈ ਨਹਿ ਕੈਸੇ ਹੂੰ ਸੋ ਜੜ ਪਾਹਨ ਮੈਂ ਠਹਰੈਯੈ॥ ੧੪॥

Kagaj dap sabhai ar saat samundran ki masu kaiyai.
kaat banaspati sigri likhbai hun kou lekhan kaaj banaiyai.
sarsavati bakta har kai sabh jivan tai jug sath likhiyai.
jo prabh paiyat hai noh kaisai hun so jarr pahan mou thehrioya. (14)

Then the prince said
Swaiyya

"O great fool! You do not realize (understand) the great Master, who was pervading all the three worlds, you are worshiping the stone and by doing so, the next world (the heavens) will be further removed from you. You are committing sins for the sake of Salvation and even the sins are afraid of the sins on seeing such activities. O fool! You should bow to the Lord and there was no god in the stones. (12)

Bijai Chhand

The Lord was pervading all over in the beings, in the waters (oceans) on the lands, in all forms including all Rajas, in the Sun, moon, and the skies, wherever you look around, by meditating with concentration of mind the Lord could be attained, always present in fire, winds and all lands, which is the place devoid of Him? (there was no place without His presence). He was not present in stone." (13)

If all the islands were made into paper with all the oceans into ink and all the vegetation be cut and converted into pens for writing and making Saraswati as the speaker, all the beings were made to write for sixty Yugas (ages) even then that Lord could not be attained, then O fool! You are trying to limit His existence in stone, How was this possible?" (14)

ਚੌਪਈ

ਏ ਜਨ ਭੇਵ ਨ ਹਰਿ ਕੋ ਪਾਵੈ। ਪਾਹਨ ਮੈ ਹਰਿ ਕੋ ਠਹਰਾਵੈ॥
ਜਿਹ ਕਿਹ ਬਿਧਿ ਲੋਗਨ ਭਰਮਾਹੀ। ਗ੍ਰਿਹ ਕੋ ਦਰਬੁ ਲੂਟਿ ਲੈ ਜਾਹੀ॥ ੧੫॥
Eai jan bhav na harko pavai. pahan mein kari kou thehravai.
jeh keh bidh logan bharmahi. greh ko derab loot lai jahi. (15)

ਦੋਹਰਾ

ਜਗ ਮੈ ਆਪੁ ਕਹਾਵਈ ਪੰਡਿਤ ਸੁਘਰ ਸੁਚੇਤ॥
ਪਾਹਨ ਕੀ ਪੂਜਾ ਕਰੈ ਯਾ ਤੇ ਲਗਤ ਅਚੇਤ॥ ੧੬॥

Dohra

Jug mein aap kahaviee pandit sughar sacheit.
pahan ki puja kerai ya tai lagat achet. (16)

ਚੌਪਈ

ਚਿਤ ਭੀਤਰ ਆਸਾ ਧਨ ਧਾਰੈ। ਸਿਵ ਸਿਵ ਸਿਵ ਮੁਖ ਤੇ ਉਚਾਰੈ॥
ਅਧਿਕ ਭਿੰਡ ਕਰਿ ਜਗਿ ਦਿਖਾਵੈ। ਦੁਾਰ ਦੁਾਰ ਮਾਗਤ ਨ ਲਜਾਵੈ॥ ੧੭॥

Choupaiee

Chit bheetar asa dhan dharai. Siv siv siv mukh tai nacharai.
adhik dimbh kar jug dikhavai. davar davar mantat na lajavai. (17)

ਅੜਿਲ

ਨਾਕ ਮੁੰਦਿ ਕਰਿ ਚਾਰਿ ਘਰੀ ਠਾਢੇ ਰਹੈ।
ਸਿਵ ਸਿਵ ਸਿਵ ਹੈ ਏਕ ਚਰਨ ਇਸਥਿਤ ਕਹੈ।
ਜੋ ਕੋਊ ਪੈਸਾ ਏਕ ਦੇਤ ਕਰਿ ਆਇ ਕੈ।
ਹੋ ਦਾਤਨ ਲੇਤ ਉਠਾਇ ਸਿਵਹਿ ਬਿਸਰਾਇ ਕੈ॥ ੧੮॥
Nak moond kar char gharee thadai rehai.
Siv siv siv havai ek charan isthit kehai.
jo kouoo paisa ek dait kar aie kai.
ho datan lait uthaie siveh bisraie kai. (18)

Choupaiee

"If someone were to consider the Lord restricted to a stone, then he could not gauge the depth (secret) of the Lord. He only deceives the public and then loots (takes) away the wealth of the house." (15)

Couplet

"You call yourself a very thoughtful, wise and clever person in the world, but by worshipping the stones, you appear to me as a foolish person." (16)

Choupaiee

In fact, at heart you are having a greed for money, while with the tongue; you are reciting "Shiva, Shiva". You are showing great hypocrisy to the world, but are not ashamed of begging alms from door to door." (17)

Aril

By holding your nose, you are standing alert for four hours and standing on one leg, you are reciting Shiva's name. In case someone offers you one penny even, you take it with your teeth, being forgetful of Shiva' at all times. (18)

ਕਬਿਤੁ

ਅੰਰਨੁਪਦੇਸ ਕਰੈ ਆਪ ਧਯਾਨ ਕੌ ਨ ਧਰੈ ਲੋਗਨ ਕੌ ਸਦਾ ਤਯਾਗ ਧਨ ਕੇ ਦ੍ਰਿੜਾਤ ਹੈ॥
ਤੇਹੀ ਧਨ ਲੋਭ ਉਚ ਨੀਚਨ ਕੇ ਦੁਾਰ ਦੁਾਰ ਲਾਜ ਕੌ ਤਿਯਾਗ ਜੇਹੀ ਤੇਹੀ ਪੈ ਘਿਘਾਤ ਹੈ॥
ਕਾਹਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹਮ ਰਹਤ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਖਰੇ ਚਾਕਰੀ ਮਲੇਛਨ ਕੀ ਕੈਕੈ ਟੂਕ ਖਾਤ ਹੈ॥
ਬਡੇ ਅਸੰਤੋਖੀ ਹੈ ਕਹਾਵਤ ਸੰਤੋਖੀ ਮਹਾ ਏਕ ਦੁਾਰ ਛਾਡਿ ਮਾਗਿ ਦੁਾਰ ਦੁਾਰ ਜਾਤ ਹੈ॥ ੧੯॥

Kabit

Auranpades karai aap dhyan ko na dharai
logan ko sada tyag dhan ko drirrat hai.
tehi dhan lobh uch neechan kai dvar dvar
laaj ko tiyag jehi tehi pai ghighat hai.
kehat paitar hum rehat apavitar kharai
chakri malechan ki kaikai tuk khat hai.
badai asantokhi hai kahavat santokhi maha
ek dvar chhad manngi dvarai dvar jaat hai. (19)

ਮਾਟੀ ਕੈ ਸਿਵ ਬਨਾਏ ਪੂਜਿ ਕੈ ਬਹਾਇ ਆਏ ਆਇ ਕੈ ਬਨਾਏ ਫੇਰਿ ਮਾਟੀ ਕੇ ਸੁਧਾਰਿ ਕੈ॥
ਤਾ ਕੇ ਪਾਇ ਪਰਿਯੋ ਮਾਰਥੋ ਘਰੀ ਦ੍ਰੈ ਰਗਰਿਯੋ ਐ ਰੇ ਤਾ ਮੈ ਕਹਾ ਹੈ ਰੇ ਦੈ ਹੈ
ਤੋਹਿ ਕੌ ਬਿਚਾਰਿ ਕੈ।

ਲਿੰਗ ਕੀ ਤੂ ਪੂਜਾ ਕਰੈ ਸੰਭੁ ਜਾਨਿ ਪਾਇ ਪਰੈ ਸੋਈ ਅੰਤ ਦੈਰੈ ਤੇਰੇ
ਕਰ ਮੈ ਨਿਕਾਰਿ ਕੈ॥

ਦੁਹਿਤਾ ਕੌ ਦੈਰੈ ਕੀ ਤੂ ਆਪਨ ਖਬੈ ਹੈ ਤਾ ਕੌ ਯੋ ਹੀ ਤੋਹਿ ਮਾਰਿ ਹੈ ਰੇ
ਸਦਾ ਸਿਵ ਖੁਾਰਿ ਕੈ॥ ੨੦॥

Mati kai Siv banie pooja kai bahaie aie
aie kai banaie pher mati ke sudhar kai.
ta kai paie pariou mathai ghari davai ragariou
aie re ta mein kaha ai re dai hai tohai hou bichar kai.
ling ki tu puja karai sambh jaan paie parai
soiee ant daihai terai kar mein nikar kai.
duhita kou dai hai ki tu apan khabai hai ta kou
yo hi tohai maar kai ne sada Siv khavar kai. (20)

Kabit

You are giving sermons to others, but yourself you do not meditate on the Lord and always tell the people repeatedly to rid themselves of money. Being greedy for money, you are going to the house of high and low, without having any (shame) hesitation. Then you proclaim to be pure (of heart), while actually you are extremely impure (of heart), as you are serving the malechhas (low castes) and pick up their crumbs (alms). You are greatly discontented, while you announce yourself as 'contented', and leaving the one door of the Lord, you are begging from door to door. (19)

You make 'Shiva' out of them worship it and allow it to be washed away (in river) and then again make another Shiva out of mud by kneading it. You bow to that idol and rub (place) your forehead before it for two hours, O fool! Think over it, what power have they got, so that they could bless you something? You are worshipping the genitive organ of 'Shiva' (the idol) and bow to it, considering it Shiva, and he would give you the same thing in your hands. Will you give that ling (organ) to your daughter or will you gulp it yourself? In the same manner, this Shiva will treat you with great disgrace, in the end. (20)

ਬਿਜੇ ਛੰਦ

ਪਾਹਨ ਕੋ ਸਿਵ ਤੂ ਜੋ ਕਹੈ ਪਸੁ ਯਾ ਤੇ ਕਛੁ ਤੁਹਿ ਹਾਥ ਨ ਐ ਹੈ॥
ਤ੍ਰੈਯਕ ਜੋਨਿ ਜੁ ਆਪੁ ਪਰਾ ਹਸਿ ਕੈ ਤੁਹਿ ਕੋ ਕਹੁ ਕਾ ਬਰੁ ਦੇ ਹੈ॥
ਆਪਨ ਸੋ ਕਰਿ ਹੈ ਕਬਹੂੰ ਤੁਹਿ ਪਾਹਨ ਕੀ ਪਦਵੀ ਤਬ ਪੈ ਹੈ॥
ਜਾਨੁ ਰੋ ਜਾਨੁ ਅਜਾਨ ਮਹਾ ਫਿਰਿ ਜਨ ਗਈ ਕਛੁ ਜਾਨਿ ਨ ਜੈ ਹੈ॥ ੨੧॥

Bijai Chhand

Pahan kou Siv tu jo kehai pasu ya tai kachh tohai hath na aie hai.
traiyak jone jo aap para hass kai tohai ko koh ka bar dai hai.
apan so kar hai kabhun tohai pahan ki padvi tab pai hai.
jaan ro jaan ajan maha phir jaan gaiee kachh jaan na jai hai. (21)

ਬੈਸ ਗਈ ਲਰਿਕਾਪਨ ਮੋ ਤਰੁਨਾਪਨ ਮੈ ਨਹਿ ਨਾਮ ਲਯੋ ਰੇ॥
ਔਰਨ ਦਾਤ ਕਰਾਤ ਰਹਾ ਕਰ ਆਪ ਉਠਾਇ ਨ ਦਾਨ ਦਯੋ ਰੇ॥
ਪਾਹਨ ਕੋ ਸਿਰ ਨਯਾਤਨ ਤੈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੋ ਸਿਰ ਨਯਾਤ ਭਯੋ ਰੇ॥
ਕਾਮਹਿ ਕਾਮ ਫਸਾ ਘਰ ਕੇ ਜੜ ਕਾਲਹਿ ਕਾਲ ਕੈ ਕਾਲ ਗਯੋ ਰੇ॥ ੨੨॥
Ban's gaiee larikapan mo tarunapan mein neh naam leou ho.
auran dat karat reha har aap uthaie na daan deou re.
pahan ko sir niyatan tai parmesavar kou sir niyat bhoiu hai.
kameh kam phasa ghar kai jarr kaleh kaal ke kal geyo ho. (22)

ਦੈਕ ਪੁਰਾਨਨ ਕੋ ਪੜਿ ਕੈ ਤੁਮ ਫੂਲਿ ਗਏ ਦਿਜ ਜੁ ਜਿਯ ਮਾਹੀ॥
ਸੋ ਨ ਪੁਰਾਨ ਪੜਾ ਜਿਹ ਕੇ ਇਹ ਠੌਰ ਪੜੇ ਸਭ ਪਾਪ ਪਰਾਹੀ॥
ਡਿੰਭ ਦਿਖਾਇ ਕਰੋ ਤਪਸਾ ਦਿਨ ਰੈਨਿ ਬਸੈ ਜਿਯਰਾ ਧਨ ਮਾਹੀ॥
ਮੂਰਖ ਲੋਗ ਪ੍ਰਮਾਨ ਕਰੈ ਇਨ ਬਾਤਨ ਕੋ ਹਮ ਮਾਨਤ ਨਾਹੀ॥ ੨੩॥
darek puranan kou parr kai tum phool gaie dij jo jiou mahi.
so na puran parra jeh koh eh thore pharai sabh paap prahi.
dimbh dikhaie karai tapasa din raen beasai jeera dhan mahi.
moorakh log parman karai in batan kou hum manat nahi. (23)

Bijai Chhand

"O fool if you think all this stone as Shiva, but you will not gain anything from him. If you are passing the life in a tilted (misled) manner, then what could he offer you on being pleased? He would make you like himself, then you will attain the status of a stone only. O great fool! If this life is lost, then you would not gain any knowledge." (21)

"O fool! Firstly you wasted your life in childhood and during youth you did not recite His name and you were making others to give away offerings (in alms) but you never gave anything with your own hands, by bowing to stone (idols), you had lowered the Lord's heart even. O fool! You were always engrossed in your household chores and putting off till to-morrow every time, you have wasted your whole life." (22)

"O Brahmin! Having read few Puranas you feel puffed up (egoistic), but you never studied the Puranas by reading which all your worldly sins are washed away." You are doing your penance by being a hypocrite whereas your heart was always engrossed in wealth (in grabbing more money) day and night. The foolish people may take your words as absolute truth, but we do not subscribe to your words or saying." (23)

ਕਾਹੇ ਕੋ ਕਾਜ ਕਰੋ ਇਤਨੀ ਤੁਮ ਪਾਹਨ ਕੋ ਕਿਹ ਕਾਜ ਪੁਜਾਵੇ॥
 ਕਾਹੇ ਕੋ ਡਿਭ ਕਰੋ ਜਗ ਮੈ ਇਹ ਲੋਕ ਗਯੋ ਪਰਲੋਕ ਗਵਾਵੇ॥
 ਝੂਠੇ ਨ ਮੰਤ੍ਰ ਉਪਦੇਸ ਕਰੋ ਜੋਊ ਚਾਹਤ ਹੋ ਧਨ ਲੋ ਹਰਖਾਵੇ॥
 ਰਾਜ ਕੁਮਾਰਨ ਮੰਤ੍ਰ ਦਿਯੋ ਸੁ ਦਿਯੋ ਬਹੁਰੋ ਹਮ ਕੋ ਨ ਸਿਖਾਵੇ॥ ੨੪॥

kahai ko kaaj harai itni pahan ko keh kaaj pujavai.
 kahai ko chint karo jug mein eh lok geyo parlik gavavai.
 jhothai na mantran updes karo jouoo chahat ho dhan lau harkhavai.
 raaj kumaran mantrai diou so diou boharau hum ko na sakhavo. (24)

ਦਿਜ ਬਾਤ

ਚੌਪਈ

ਕਹਾ ਬਿਪ੍ਰ ਸੁਨੁ ਰਾਜ ਦੁਲਾਰੀ॥ ਤੈ ਸਿਵ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਨ ਬਿਚਾਰੀ॥
 ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ ਰੁਦ੍ਰ ਜੂ ਦੇਵਾ॥ ਇਨ ਕੀ ਸਦਾ ਕੀਜਿਯੈ ਸੇਵਾ॥ ੨੫॥

Dij Baach

Choupaiee

kaha bipar sunn raj dulari. tai sir ki mehma na bichari.
 brahma bisou rudar jo deva. in ki sada keejiyai seva. (25)

ਤੈ ਯਾ ਕੋ ਭੇਵਹਿ ਨ ਪਛਾਨੈ॥ ਮਹਾ ਮੂੜ ਇਹ ਭਾਤਿ ਬਖਾਨੈ॥
 ਇਨ ਕੋ ਪਰਮ ਪੁਰਾਤਨ ਜਾਨਹੁ॥ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਮਨ ਮਹਿ ਪਹਿਚਾਨਹੁ॥ ੨੬॥
 Tai ya kou bhevah na pachhanai. maha moor eh bhat bakhanai.
 in ko param puratan janoh. param purakh man meh pehchanoh. (26)

ਹਮ ਕੈ ਕੁਅਰਿ ਬਿਪ੍ਰ ਬ੍ਰਤ ਧਾਰੀ॥ ਉਚ ਨੀਚ ਸਭ ਕੇ ਹਿਤਕਾਰੀ॥
 ਜਿਸੀ ਕਿਸੀ ਕਹ ਮੰਤ੍ਰ ਸਿਖਾਵੈ॥ ਮਹਾ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਤੇ ਦਾਨ ਕਰਾਵੈ॥ ੨੭॥
 Hum kai koeri brip brat dhari. uch neech sabh kai hitkari.
 jisi kisi keh mantar sikhavai. maha kirpan tai daan karavai. (27)

"What for are you doing so much worship? Why are you worshipping a stone? What for are you doing this hypocrisy in the world? You have spoiled your present world, (this life) but you will spoil your world here after as well. Do not try to give me false (mantras) sermons. Take as much money as you want and be satisfied. Whatever you have taught to the princes is enough but do not teach us any more mantras. (24)

**The Brahmin then said
Choupaiee**

The Brahmin said, "O princess! Listen. You have not thought over the strength (power) of Shiva. All the gods like Brahma, Vishnu and Shiva, Should always be served." (25)

"You have not realized the secret of these gods and are giving a discourse like a great fool. These gods should be understood as very old (ever lasting) and they should be considered in the mind as the Supreme beings." (26)

"O Princess! I am a Brahmin, who always keeps fasts, and am well-wisher of all including high and low. Everyone is being taught these (mantras) sermons by me, and many miserly person also give away offerings (alms to needy). (27)

ਕੁਅਰਿ ਬਾਚ

ਮੰਤ੍ਰ ਦੇਤ ਸਿਖ ਆਪਨ ਕਰਤ ਹਿਤ॥ ਜਯੋ ਤਯੋ ਭੇਟ ਲੈਤ ਤਾ ਤੇ ਬਿਤ॥
ਸਤਿ ਬਾਤ ਤਾ ਕਹ ਨ ਸਿਖਾਵਹੁ॥ ਤਾਹਿ ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਗਵਾਵਹੁ॥ ੨੮॥

Koeri Bacch

mantar deit sikh apan karat hit. joeyo teyo bhet lait ta tai thit.
sati baat ta keh na sikhavoh. tahai lok parlok gavavoh. (28)

ਸੁਨਹੁ ਬਿਪ ਤੁਮ ਮੰਤ੍ਰ ਦੇਤ ਜਿਹ॥ ਲੂਟਿ ਲੇਤ ਤਿਹ ਘਰ ਬਿਧਿ ਜਿਹ ਕਿਹ॥
ਤਾ ਕਹ ਕਛੂ ਗਯਾਨ ਨਹਿ ਆਵੈ॥ ਮੂਰਖ ਅਪਨਾ ਮੁੰਡ ਮੁੰਡਾਵੈ॥ ੨੯॥

Sunoh bip tum mantar diet jeh. loot leit teh ghar bidh jeh keh.
ta keh kachhu gyan neh avai. moorakh moond mundarai. (29)

ਤਿਹ ਤੁਮ ਕਹੁ ਮੰਤ੍ਰ ਸਿਧਿ ਹੈ ਹੈ॥ ਮਹਾਦੇਵ ਤੋ ਕੌ ਬਰ ਦੈ ਹੈ॥
ਜਬ ਤਾ ਤੇ ਨਹਿ ਹੋਤ ਮੰਤ੍ਰ ਸਿਧਿ॥ ਤਬ ਤੁਮ ਬਚਨ ਕਹਤ ਹੋ ਇਹ ਬਿਧਿ॥ ੩੦॥
teh tum keh mantar sidh hevai hai. mahadev tai ko bar dai hai.
jab ta tai neh hote mantar sidhi. tab tum bachan kehat ho eh bidh. (30)

ਕਛੂ ਕੁਕ੍ਰਿਯਾ ਤੁਮਤੇ ਭਯੋ॥ ਤਾ ਤੇ ਦਰਸ ਨ ਸਿਵ ਜੂ ਦਯੋ॥
ਅਬ ਤੈ ਪੁੰਨਯ ਦਾਨ ਦਿਜਾ ਕਰ ਰੇ॥ ਪੁਨਿ ਸਿਵ ਕੇ ਮੰਤ੍ਰਹਿ ਅਨੁਸਰੁ ਰੇ॥ ੩੧॥
Kachh kuhirya tum tai bhiou. ta te daras siv jo deyo.
ab tai puneu daan daj kar kai. punn siv kai mantreh anusar hai. (31)

ਉਲਟੇ ਡੰਡ ਤਿਸੀ ਤੇ ਲੇਹੀ॥ ਪੁਨਿ ਤਿਹ ਮੰਤ੍ਰ ਰੁਦ੍ਰ ਕੋ ਦੇਹੀ॥
ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਤਾ ਕੌ ਭਟਕਾਵੈ॥ ਅੰਤ ਬਾਰ ਇਮਿ ਭਾਖ ਸੁਨਾਵੈ॥ ੩੨॥
Ulte dand tisi tav lehi. punne teh mantar rudar ko dehi.
bhant bhant ta ko bhatkavai. ant bar im bhakh sunavai. (32)

ਤੋ ਤੇ ਕਛੂ ਅਛਰ ਰਹਿ ਗਯੋ॥ ਤੈ ਕਛੂ ਭੰਗ ਕ੍ਰਿਯਾ ਤੇ ਭਯੋ॥
ਤਾ ਤੇ ਤੁਹਿ ਬਰੁ ਰੁਦ੍ਰ ਨ ਦੀਨਾ॥ ਪੁੰਨਯ ਦਾਨ ਚਹਿਯਤ ਪੁਨਿ ਕੀਨਾ॥ ੩੩॥
To tai kachh achhar reh geyo. tai kachh bhang kirya tai bhiou.
ta tai tohai bar rudar na deena. penue daan cheyat pun keena. (33)

Princess said

Then the princess said, "You are giving mantras to make your own pupils (slaves) and take some offering, (alms) in some manner or other. You do not teach them the right thing, thus spoiling this world and the world hereafter for them." (28)

"O Brahmin! Listen! Whosoever is taught some mantras by you, you loot their material things somehow or the other. They do not gain any knowledge from you and the fools get cheated by you. (29)

You tell the people, "When your incantation (mantra) will be accepted by the Lord, then Mahadev (Shiva) would bless you with some favour. When they cannot approve of your mantra (Sermon) then you are telling them such words." (30)

You have committed some mistake (forgotten something), as such Shiva had not appeared to give you his glance. O fool! Now you give alms (offerings) to the Brahmins and then meditate on Shiva's mantra (incantation). (31)

"Instead, you are asking him to pay some fine and then give them the Shiva's mantra (sermon). You make him run around many times and then say something finally like this." (32)

"You must have forgotten something while meditating (on the Lord) or you must not have completed your promised service. That is why Rudra had not blessed you with some benediction (favour's) so you must offer something in alms." (33)

ਇਹ ਬਿਧਿ ਮੰਤ੍ਰ ਸਿਖਾਵਤ ਤਾ ਕੇ॥ ਲੂਟਾ ਚਾਹਤ ਬਿਪ੍ਰ ਘਰ ਜਾ ਕੇ॥
ਜਬ ਵਹੁ ਦਰਬ ਰਾਹਤ ਹੈ ਜਾਈ॥ ਔਰ ਧਾਮ ਤਬ ਚਲਤ ਤਕਾਈ॥ ੩੪॥
eg vudg nabtar sikhavat ta kai. luta chahat nrip ghar ja ko.
jab voh dareh rehat havai jaiee. aur dhan tab chalat takaiee. (34)

ਦੋਹਰਾ

ਮੰਤ੍ਰ ਜੰਤ੍ਰ ਅਰੁ ਤੰਤ੍ਰ ਸਿਧਿ ਜੋ ਇਨਿ ਮਹਿ ਕਛੁ ਹੋਇ॥
ਹਜਰਤਿ ਹੈ ਆਪਹਿ ਰਹਿ ਮਾਗਤ ਫਿਰਤ ਨ ਕੋਇ॥ ੩੫॥

Dohra

Mantar jantar tantar sidh ji in meh kachh hoiai.
hajrat havai apah rehaieh mangat phirat na koiai. (35)

ਦਿਜ ਬਾਚ

ਚੌਪਈ

ਸੁਨਿ ਏ ਬਚਨ ਮਿਸਰ ਰਿਸਿ ਭਰਾ॥ ਧਿਕ ਧਿਕ ਤਾਕਹਿ ਬਚਨ ਉਚਰਾ॥
ਤੈ ਹਮਰੀ ਬਾਤ ਕਹ ਜਾਨੈ॥ ਭਾਂਗ ਖਾਇ ਕੈ ਬੈਨ ਪ੍ਰਮਾਨੈ॥ ੩੬॥

Dij Baach

Choupaiee

Sunn eai bachan misar ris bhara. dhik dhik takeh bachan uchra.
tai humri baat keh janai. bhang khaie kai baith parmanai. (36)

ਕੁਅਰਿ ਬਾਚ

ਸੁਨੋ ਮਿਸਰ ਤੁਮ ਬਾਤ ਨ ਜਾਨਤ॥ ਅਹੰਕਾਰ ਕੈ ਬਚਨ ਪ੍ਰਮਾਨਤ॥
ਭਾਂਗ ਪੀਏ ਬੁਧਿ ਜਾਤ ਨ ਹਰੀ॥ ਬਿਨੁ ਪੀਏ ਤਵ ਬੁਧਿ ਕਹ ਪਰੀ॥ ੩੭॥

Koeri baach

Sunno misar tum baat na janat. ahenkar kai bachan parmant.
bhang peeai budhi jaat na hari. bin peeai tav budh keh pari. (37)

"O Brahmin! Similarly you are teaching your sermons to someone whose house is to be looted. When he becomes penniless, then you move toward other wealthy people. (34)

Couplet

"If there was any occult power due to these magic spells then you would have become a king yourself and no beggar should be seen anywhere." (35)

Dij Baach Choupaiee

The Brahmin said, "Hearing these words, the Brahmin became furious with rage, and cursed her severely with strong words. How could you appreciate my words, since you are saying all this after consuming (bhang) hemp. (36)

The princess said

"O Brahmin! Listen to me. You do not understand my words, and are saying all these words due to your egoistic tendencies, with the use of bhang (hemp) one does not lose sense of proportion. Without its use, how much you have gained in your wisdom? (37)

ਤੁਮ ਆਪਨ ਸਯਾਨੇ ਕਹਲਾਵਤ॥ ਕਬ ਹੀ ਭੂਲਿ ਨ ਭਾਂਗ ਚੜਾਵਤ॥
ਜਬ ਪੁਨ ਜਾਹੁ ਕਾਜ ਭਿਛਾ ਕੇ॥ ਕਰਹੋ ਖਾਰ ਰਹਤ ਗ੍ਰਿਹ ਜਾ ਕੇ॥ ੩੮॥

Tum apan syanai kehlavat. kab hi bhool na bhang charravat.
jab pun jaho kaaj bhichha kai. kerho khavar rehat greh ja kai. (38)

ਜਿਹ ਧਨ ਕੋ ਤੁਮ ਤਯਾਗ ਦਿਖਾਵਤ॥ ਦਰ ਦਰ ਤਿਹ ਮਾਂਗਨ ਕਸ ਜਾਵਤ॥
ਮਹਾ ਮੂੜ ਰਾਜਨ ਕੇ ਪਾਸਨ॥ ਲੇਤ ਫਿਰਤ ਹੋ ਮਿਸ੍ਰ ਜੂ ਕਨ ਤਨ॥ ੩੯॥

Jeh dhan ko tum tiyag dikhavat. dar dar teh mangan kas javat.
maha moori rajan kai pasan. lait phirat ho misar ju kan kan. (39)

ਤੁਮ ਜਗ ਮਹਿ ਤਯਾਗੀ ਕਹਲਾਵਤ॥ ਸਭ ਲੋਕਨ ਕਹ ਤਯਾਗ ਦਿੜਾਵਤ॥
ਜਾ ਕਹ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਤਜਿ ਦੀਜੈ॥ ਤਾ ਕਹ ਹਾਥ ਉਠਾਇ ਕਸ ਲੀਜੈ॥ ੪੦॥

Tum jug mein tiyagi kahlavat. sabb lokan keh tiyag drirravat.
ja keh man bach karam taj deejai. ta kehhath uthaie kas leejai. (40)

ਕਾਹੂ ਧਨ ਤਯਾਗ ਦਿੜਾਵਹਿ॥ ਕਾਹੂ ਕੋ ਕੋਊ ਗ੍ਰਹਿ ਲਾਵਹਿ॥
ਮਨ ਮਹਿ ਦਰਬ ਨਗਨ ਕੀ ਆਸਾ॥ ਦੁਾਰ ਦੁਾਰ ਡੋਲਤ ਇਹ ਪਯਾਸਾ॥ ੪੧॥

Kahu dhan tiyag drirraveh. kahu ko kouoo greh laveh.
man meh darat thagan ki asa. duar duar dolat eh paryasa. (41)

ਅੜਿਲ

ਬੇਦ ਬਯਾਕਰਨ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤ ਇਮ ਉਚਰੈ॥
ਜਿਨਿ ਕਿਸਹੂ ਤੇ ਏਕ ਟਕਾ ਮੋ ਕੋ ਝਰੈ॥
ਜੋ ਤਿਨ ਕੋ ਕਛੁ ਦੇਤ ਉਸਤਤਿ ਤਾ ਕੀ ਕਰੈ॥
ਹੋ ਜੋ ਧਨ ਦੇਤ ਨ ਤਿਨੈ ਨਿੰਦ ਤਾ ਕੀ ਰਰੈ॥ ੪੨॥

Aril

beid biyakaran sastar simrit im uchrai.
jin kishu tai ek taka mo ko jharai.
jo tin kai kachh deit ustat ta ki karai.
ho jo dhan deit na tinai nind ta ki rerai. (42)

"You call yourself very intelligent and clever and do not consume hemp even by mistake. Now when you will go for (begging) alms, then wherever you will go, you will make them miserable. (38)

When you declare yourself devoid of any desire for money, then why do you visit door to door for begging alms? O Pandit! You are going to extremely foolish Rajas for collecting material things (grains etc). (39)

"You call yourself in the world as abstaining from material things and remind all the people to rid themselves of worldly materials if you have discarded these things by mind, speech or action, then why do you accept them raising your hands." (40)

"You try to imbibe some people with the advice of getting rid of worldly attachments (requirements), while some people are made to suffer under various stars. In fact, you are always involved in the greed of grabbing money from people, and to satiate this you are moving from house to house." (41)

Aril

You are giving discourses on Vedas, grammar, shastras and smritis in such a manner that some money could be collected from those listeners. Whosoever gives you money, receives praises from you while you use slander against those people, who do not pay you some money." (42)

ਦੋਹਰਾ

ਨਿੰਦਿਆ ਅਰੁ ਉਸਤਤਿ ਦੋਊ ਜੀਵਤ ਹੀ ਜਗ ਮਾਹਿ॥
ਜਬ ਮਾਟੀ ਮਾਟੀ ਮਿਲੀ ਨਿੰਦੁਸਤਤਿ ਕਛੁ ਨਾਹਿ॥ ੪੩॥

Dohra

Nindia ar ustatu douoo jivat hi jug mahai.
jab mati mati mili industat kachh nehai. (43)

ਅੜਿਲ

ਦੇਨਹਾਰ ਦਾਇਕਹਿ ਮੁਕਤਿ ਨਹਿ ਕਰਿ ਦਿਯੋ॥
ਅਨਦਾਇਕ ਤਿਹ ਪੁਤ੍ਰੁ ਨ ਪਿਤ ਕੋ ਬਧ ਕਿਯੋ॥
ਜਾ ਤੇ ਧਨ ਕਰ ਪਰੈ ਸੁ ਜਸ ਤਾ ਕੋ ਕਰੈ॥
ਹੋ ਜਾ ਤੇ ਕਛੁ ਨ ਲਹੈ ਨਿੰਦ ਤਿਹ ਉਚਰੈ॥ ੪੪॥

Denhardaiekeh mukat neh kar diou.
andeik teh putar na pit ko badh kiou.
ja tai dhan kar parai so jas ta kao karai.
ho ja te bachh na lehai nind teh uchrai. (44)

ਚੌਪਈ

ਦੁਹੁੰਅਨ ਸਮ ਜੋਊ ਕਰਿ ਜਾਨੈ। ਨਿੰਦਯਾ ਉਸਤਤਿ ਸਮ ਕਰਿ ਮਾਨੈ॥
ਹਮ ਤਾਹੀ ਕਹ ਬ੍ਰਹਮ ਪਛਾਨਹਿ। ਵਾਹੀ ਕਹਿ ਦਿਜ ਕੈ ਅਨੁਮਾਨਹਿ॥ ੪੫॥

Choupaie

Dohunan sum jouoo kar janai. nindiya ustatu sum kar manai.
hum tahi keh braham pachhaneh. vahi keh dij kai anmaneh. (45)

ਅੜਿਲ

ਏ ਜਿਦ ਜਾ ਤੇ ਜਤਨ ਪਾਇ ਧਨ ਲੇਵਹੀ॥ ਤਾ ਨਰ ਕਹ ਬਹੁਤ ਭਾਤਿ ਬਡਾਈ ਦੇਵਹੀ॥
ਪਿਥਯਾ ਉਪਮਾ ਥਕਿ ਕਰਿ ਤਹਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰੈ॥ ਹੋ ਘੋਰ ਨਰਕ ਕੇ ਬੀਚ ਅੰਤ ਦੋਊ ਪਰੈ॥ ੪੬॥

Aril

Eai dij ja tai ta jatan paie dhan levhi.
ta nar keh bohar bhant badaiee devhi.
mithiya upma thak kar teh prasan karai.
ho ghor narak kai beech ant deuoo parai. (46)

Couplet

Praise and slander of anyone lasts only once in the world, but when dust returns to dust on one's death, then nothing out of praise or slander lasts (remains) in the world. (43)

Aril

The Lord, who bestows salvation to human, had not given authority to anyone else for passing on this Salvation. In that case, the father, who does not part with something, could kill his son even. Whosoever gives you money (in alms), gets praised by you, while the person gets your slanderous attack, who does not hand some money. (44)

Choupaiee

Whosoever considers praise and slander on par, is listed by us as a personification of the Lord Himself (Brahm), and he is considered to be a true Brahmin. (45)

Aril

These Bahmins receiving money from individuals (with effort) always shower lot of praises on them and with false praise they try to please such people, but in the end both are thrown in the abyss of hell. (46)

ਚੌਪਈ

ਧਨ ਕੇ ਕਾਜ ਕਰਤ ਸਭ ਕਾਜਾ॥ ਉਚ ਨੀਚ ਰਾਨਾ ਅਰੁ ਰਾਜਾ॥
ਖਯਾਲ ਕਾਲ ਕੇ ਕਿਨੂੰ ਨ ਪਾਯੋ॥ ਜਿਨ ਇਹ ਚੌਦਹ ਲੋਕ ਬਨਾਯੋ॥ ੪੭॥

Choupaiee

Dhan kai kaaj karat sabh kaja. uch neech rana or raja.
khiyal kal kai kinu na paiyo. jin eh choudah lok banaiyo. (47)

ਅੜਿਲ

ਇਹੀ ਦਰਬ ਕੇ ਲੋਭ ਬੇਦ ਬਯਾਕਰਨ ਪੜਤ ਨਰ॥
ਇਹੀ ਦਰਬ ਕੇ ਲੋਭ ਮੰਤ੍ਰ ਜੰਤ੍ਰਨ ਉਪਦਿਸ ਕਰ॥
ਇਹੀ ਦਰਬ ਕੇ ਲੋਭ ਦੇਸ ਪਰਦੇਸ ਸਿਧਾਏ॥
ਹੋ ਪਰੇ ਦੂਰਿ ਕਹ ਜਾਇ ਬਹੁਰਿ ਨਿਜੁ ਦੇਸਨ ਆਏ॥ ੪੮॥

Aril

Ehi darab kai lobh beid biyakaran parat nar.
ehi darab kai lobh mantar jantran updis kar.
ehi darab kai lobh des pardes sidhaie.
ho parai dur kai jaie bohar nij desam aie. (48)

ਕਥਿਤੁ

ਏਹੀ ਧਨ ਲੋਭ ਤੇ ਪੜਤ ਬਯਾਕਰਨ ਸਭੇ ਏਹੀ ਧਨ ਲੋਭ ਤੇ ਪੁਰਾਨ ਹਾਥ ਧਰੇ ਹੈ॥
ਧਨ ਹੀ ਕੇ ਲੋਭ ਦੇਸ ਛਾਡਿ ਪਰਦੇਸ ਬਸੇ ਤਾਤ ਅਰੁ ਮਾਤ ਕੇ ਦਰਸਹੁ ਨ ਕਰੇ ਹੈ॥
ਉਚੇ ਦ੍ਰੁਮ ਸਾਲ ਤਹ ਲਾਬੇ ਬਟ ਤਾਲ ਜਹਾ ਤਿਨ ਮੈ ਸਿਧਾਤ ਹੈ ਨ ਜੀ ਮੈ ਨੈਕੁ ਡਰੇ ਹੈ॥
ਧਨ ਕੇ ਨੁਰਾਗੀ ਹੈ ਕਹਾਵਤ ਤਿਆਗੀ ਆਪੁ ਕਾਸੀ ਬੀਚ ਜਏ
ਤੇ ਕਮਾਉ ਜਾਇ ਮਰੇ ਹੈ॥ ੪੯॥

Kabit

Ehi dhan lobh tai parrat biyakaran sabhai ehi dan lobh tai puran hath dharai hain.
dhan hi kai lobh des chhad pardes basai taat or maat kai darsoh na kerai hain.
uchai drum sal taha lambai bat taal jaha tin maein sidhant hai na
ji mein naik darai hain.
dhan kai naragi hai kahavat tiyagi aap kasi beech jaie te
kamaooo jaie marai hain. (49)

Choupaiee

The whole world including high and low, Rana and, all work towards gaining more wealth. No one has ever thought of the Lord (god of death), who had created (these fourteen regions) the whole Universe. (47)

Aril

For the greed of money only, people study Vedas or grammar and visit foreign lands for the same purpose and after roaming distant lands, return home. (48)

Kabit

For the avarice of money alone, people study grammar, and take Puranas in hand for the same greed of wealth. For the same purpose they visit distant lands leaving their own country, without having a glance at their parents. They go to the jungle having large trees of palm, tall trees of Saal and Banayan trees, without having at fear any heart. All are interested in amassing wealth though they call themselves recluses. They are born in Kanshi but die in Kamaon. (49)

ਬਿਜੈ ਛੰਦ

ਲਾਲਚ ਏਕ ਲਗੈ ਧਨ ਕੇ ਸਿਰ ਮਧਿ ਜਟਾਨ ਕੋ ਜੂਟ ਸਵਾਰੈ॥
ਕਾਠ ਕੀ ਕੰਠਿਨ ਕੋ ਧਰਿ ਕੈ ਇਕ ਕਾਨਨ ਮੈ ਬਿਨੁ ਕਾਨਿ ਪਧਾਰੈ॥
ਮੋਚਨ ਕੋ ਗਹਿ ਕੈ ਇਕ ਹਾਥਨ ਸੀਸ ਹੂ ਕੇ ਸਭ ਕੋਸ ਉਪਾਰੈ॥
ਡਿੰਭੁ ਕਰੈ ਜਗ ਡੰਡਨ ਕੋ ਇਹ ਲੋਕ ਗਯੋ ਪਰਲੋਕ ਬਿਗਾਰੈ॥ ੫੦॥

Bijai Chhand

Lalach ek lagai dhan kai sir madh jatan ke jut savarai.
kath ki kathin ko dhar kai ik kanan mein bin kan padharai.
mochan kou geh kai ik hathan sees hu ko sabh kes uparai.
dimbh karai jug dandan kou eh lok geyo parlok bigarai. (50)

ਮਾਟੀ ਕੇ ਲਿੰਗ ਬਨਾਇ ਕੈ ਪੂਜਤ ਤਾ ਮੈ ਕਹੋ ਇਨ ਕਾ ਸਿਧਿ ਪਾਈ॥
ਜੋ ਨਿਰਜੋਤਿ ਭਯੋ ਜਗ ਜਾਨਤ ਤਾਹਿ ਕੋ ਆਗੈ ਲੈ ਜੋਤਿ ਜਗਾਈ॥
ਪਾਇ ਪਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਜਾਨਿ ਅਜਾਨ ਬਡੈ ਕਰਿ ਕੈ ਹਠਤਾਈ॥
ਚੇਤ ਅਚੇਤ ਸੁਚੇਤਨ ਕੋ ਚਿਤ ਕੀ ਤਜਿ ਕੈ ਚਟ ਦੈ ਦੁਚਿਤਾਈ॥ ੫੧॥
mati kai li: banaie kai pujat ta mein kahoin ka sidh paice.
jo nirjoti bhiou jug janat tahai kai agai lai joat jagaiee.
paie parai parmesar jaar ajan badai kar kai hathtaiee.
chct achet suchetan chit ki taj kai chat dai chaturaiee. (51)

ਕਾਸੀ ਕੇ ਬੀਚ ਪੜੈ ਬਹੁ ਕਾਲੁ ਬੁਟੰਤ ਮੈ ਅੰਤ ਮਰੈ ਪੁਨਿ ਜਾਈ॥
ਤਾਤ ਰਹਾ ਅਰੁ ਮਾਤ ਕਹੂੰ ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਨ ਭਾਈ॥
ਦੇਸ ਬਿਦੇਸ ਫਿਰੈ ਤਜਿ ਕੈ ਘਰ ਥੋਰੀ ਸੀ ਸੀਖਿ ਕੈ ਚਾਤੁਰਤਾਈ॥
ਲੋਭ ਕੀ ਲੀਕ ਨ ਲਾਘੀ ਕਿਸੂ ਨਰ ਲੋਭ ਰਹਾ ਸਭ ਲੋਗ ਲੁਭਾਈ॥ ੫੨॥
kasi ke beech parrai boh kaal butant mein ant marai pun jaiee.
taat raha ar maat kahun banita sabh putar kaltaran bhaiee.
des bides phirai taj kai ghar thori see seekh kai chaturtaiee.
lobh ki leek na laughi kisu nar lobh raha sabh log lubhaiee. (52)

Bijai Chhand

Many persons, in the pursuit of amassing wealth, adorn their heads with tufts of hair, while some others, wearing a necklace of wooden pearls roam around the jungles without having any sense of self-respect and some others with a tweezers pull out their hair of the head. They show to the world with hypocrisy that they are punishing themselves (for sins committed). They spoil both the worlds, here and here after. (50)

"They worship the genitive organs of mud. Tell me, what occult power have they gained through such practices? The world knows that the idols of the stone is considered as God and then they bow to it during their worship and become ignorant due to stubbornness. O fool! Try to understand and wake up and (leave) give up your dual-mindedness." (51)

Many people study at Kansi for a long period, and then face death in Bhutan. The father lives elsewhere, While the mother somewhere else, the wife and son, or the daughter-in-law and brother have lived at other places. By getting some training in cleverness (shrewdness) they roam around foreign lands, leaving their homes (and hearths). No one had crossed the line (extent) of greed is alluring (all the people) the whole world. (52)

ਕਬਿਤੁ

ਏਕਨ ਕੋ ਮੂੰਡਿ ਮਾਂਡਿ ਏਕਨ ਸੌ ਲੇਹਿ ਡਾਂਡ
ਏਕਨ ਕੈ ਕੰਠੀ ਕਾਠ ਕੰਠ ਮੈ ਡਰਤ ਹੈ॥
ਏਕਨ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਮੰਤ੍ਰ ਏਕਨ ਲਿਖਾਵੈ ਜੰਤ੍ਰ
ਏਕਨ ਕੌ ਤੰਤ੍ਰਨ ਪ੍ਰਬੋਧਯੋ ਈ ਕਰਤ ਹੈ॥
ਏਕਨ ਕੇ ਬਿਦਯਾ ਕੋ ਬਿਵਾਦਨ ਬਤਾਵੈ ਡਿੰਭ
ਜਗ ਕੋ ਦਿਖਾਇ ਜਯੋ ਕਯੋ ਮਾਤ੍ਰਾ ਕੌ ਹਰਤ ਹੈ॥
ਮੈਯਾ ਕੌ ਨ ਮਾਨੈ ਮਹਾ ਕਾਲੈ ਨ ਮਨਾਵੈ
ਮੂੜ ਮਾਟੀ ਕੋ ਮਾਨਤ ਤਾ ਤੇ ਮਾਂਗਤ ਮਰਤ ਹੈ॥ ਪ੩॥

Kabit

Ekan kai moond mand ekan so leh dand
ekan kai kanhi kath kanthi mein darat hain.
ekan drirravai mantar ekan likhavaio jantar
ekan ko tantaran parbadhiou hi karat hain.
ekan kai bidhiya ko bivadan batavai dimbh
jag ko dikhavai jiou kiou matra ko harat hai.
maiya ko na manai maha kalai na manavai
moorr mati ko manat ta tai mangat marat hai. (53)

ਸਵੈਯਾ

ਚੇਤ ਅਚੇਤੁ ਕੀਏ ਜਿਨ ਚੇਤਨ ਤਾਹਿ ਅਚੇਤ ਨ ਕੋ ਠਹਰਾਵੈ॥
ਤਾਹਿ ਕਹੈ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ਕਹੈ ਘਟਿ ਮੇਲ ਬਿਕਾਵੈ॥
ਜਾਨਤ ਹੈ ਨ ਅਜਾਨ ਬਡੈ ਸੁ ਇਤੇ ਪਰ ਪੰਡਿਤ ਆਪੁ ਕਹਾਵੈ॥
ਲਾਜ ਕੇ ਮਾਰੇ ਮਰੈ ਨ ਮਹਾ ਲਟ ਐਠਹਿ ਐਠ ਅਮੈਠਿ ਗਵਾਵੈ॥ ਪ੪॥

Swaiyya

Chet achet kiai jin chetan tahai achet na ko thehravai.
tahai kahai permesvar kai man mahai kehai ghat mail bikavai.
janat kai na anjan badai so itai par pandit aap kahavai.
laaj kai marai marai na maha lat aitheh aith amaith gavavai. (54)

Kabit

Some people (shave off others heads) loot others, while some accept money as a gesture of punishment (as a fine) and some others are given wooden necklace around their necks. They give the training to some on mantras, Sorcery and magic spells (mystical formulas), some are given (education) training in discussions (disputes) and with their hypocritical means loot their wealth. They do not worship the mother (goddess), nor they worship the Lord-destroyer (Maha kaal), but the fools worship the mud (in the form of idols) and face death in their pursuit for their desires (demands). (53)

Swaiyya

The conscious soul (Prime-soul) which had created the animate and inanimate world, is not realized (understood) by this fool. They call it the god, which is being sold at a cheap rate. They are truly ignorant people, knowing nothing, but call themselves as Pandit's. These stubborn people do not die of shame even, but waste their lives in egoism and pride. (54)

ਬਿਜੈ ਛੰਦ

ਗਤਮਾਨ ਕਹਾਵਤ ਗਾਤ ਸਭੈ ਕਛੂ ਜਾਨੈ ਨ ਬਾਤ ਗਤਾਗਤ ਹੈ॥
ਦੁਤਿਮਾਨ ਘਨੋ ਬਲਵਾਨ ਬਡੇ ਹਮ ਜਾਨਤ ਜੋਗ ਮਧੇ ਜਤ ਹੈ॥
ਪਾਹਨ ਕੈ ਕਹੈ ਬੀਚ ਸਹੀ ਸਿਵ ਜਾਨੈ ਨ ਮੂਡ ਮਹਾ ਮਤ ਹੈ॥
ਤੁਮਹੂੰ ਨ ਬਿਚਾਰਿ ਸੁ ਜਾਨ ਕਹੋ ਇਨ ਮੈ ਕਹਾ ਪਾਰਬਤੀ ਪਤਿ ਹੈ॥ ੫੫॥

Bijai Chhand

Gatman kahavat gaat sabhai kachhu janav na baat gatagat hai.
dutiman ghanai balwan badai hum janat jog madhai jat hai.
pahan kai kehai beech sahi siv janai na moorr maha mat kai.
tum hun na bichar so jaan kehai in mein kaha parbati pati hai. (55)

ਮਾਟੀ ਕੌ ਸੀਸ ਨਿਵਾਵਤ ਹੈ ਜੜ ਯਾ ਤੇ ਕਹੋ ਤੁਹਿ ਕਾ ਸਿਧਿ ਐਹੈ॥
ਜੋਨ ਰਿਝਾਇ ਲਯੋ ਜਗ ਕੌ ਤਵ ਚਾਵਰ ਡਾਰਤ ਰੀਝਿ ਨ ਜੈ ਹੈ॥
ਪੂਪ ਜਗਾਇ ਕੈ ਸੰਖ ਬਜਾਇ ਸੁ ਫੂਲਨ ਕੀ ਬਰਖਾ ਬਰਖੈ ਹੈ॥
ਅੰਤ ਉਪਾਇ ਕੈ ਹਾਰਿ ਹੈਂ ਰੇ ਪਸੁ ਪਾਹਨ ਮੈ ਪਰਮੇਸ੍ਰ ਨ ਪੈ ਹੈ॥ ੫੬॥

Mati ko sees nivavat kai jarr ya tai kahai tohai ka sidh aihai.
joun reejhaie liou kou tav chavar darat reejh na jai hai.
dhoop jagaie kai sunkh bajaie so phulan ki barkha barkhai hai.
ant upaie kai haar hain re pasu pahan mein parmesar na pai hai (56)

ਏਕਨ ਜੰਤ੍ਰ ਸਿਖਾਵਤ ਹੈ ਦਿਜ ਏਕਨ ਮੰਤ੍ਰ ਪ੍ਰਯੋਗ ਬਤਾਵੈ॥
ਜੋ ਨ ਭਿਜੈ ਇਨ ਬਾਤਨ ਤੇ ਤਿਹ ਗੀਤਿ ਕਬਿਤ ਸਲੋਕ ਸੁਨਾਵੈ॥
ਦਯੋਸ ਹਿਰੈ ਧਨ ਲੋਗਨ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਚੋਰ ਚਕੈ ਠਗ ਦੇਖਿ ਲਜਾਵੈ॥
ਕਾਨਿ ਕਰੈ ਨਹਿ ਕਾਜੀ ਕੁਟਵਾਰ ਕੀ ਮੂੰਡਿ ਕੈ ਮੂੰਡਿ ਮੁਰਦਿਨ ਖਾਵੈ॥ ੫੭॥
Ekan jantar sikhavat hai dij ekan mantar paryog batavai.
jo na bhijai in batan te teh geet kathit salok sunavai.
daryos hirai dhan logan kai grab chor chakai thug dekh lajavai.
kaan karai neh kaji katvar ki moond kai munidan khavai. (57)

Bijai Chhand

"All these beings consider themselves having attained Salvation, but they do not understand the cycle of births and deaths. We know fully that many powerful and glorious persons are caught in the bondage of Yoga (asceticism), they consider the stone only as Shiva, without knowing anything about the real Shiva, Why do you not think and (tell) accept the fact that Shiva, the spouse of Parvati, was not present in these stones?" (55)

"The foolish people bow before the mud (idols). Tell me what powers could you gain from such practice? The Prime-Soul which had sustained the whole Universe (kept in joyful position), how could it be pleased with your offering of some rice? You burn incense, blow the conch shells, and shower some flowers before these idols. "O fools! you will get tired of all these practices in the end, but will not be able to attain the Lord through these stones (idols) at all." (56)

These brahmins teach some people about such mantras (incantations) and some others are taught magic spells. The power which is not propitiated with things, they read slokes, songs or Kabits before him (the idols). These Brahmins take away (steal) wealth from the homes of householders during day times. Even thieves are startled to see such robbery and the cheats feel ashamed of themselves before these Brahmins. They do not care for the Kazi or Kotwal (police Inspector) and loot away their followers (wholesale)." (57)

ਦੋਹਰਾ

ਪਾਹਨ ਕੀ ਧੂਜ ਕਰੇ ਜੋ ਹੈ ਅਧਿਕ ਅਚੇਤ॥
ਭਾਂਗ ਨ ਏਤੇ ਪਰ ਭਖੇ ਜਾਨਤ ਆਪ ਸੁਚੇਤ॥ ੫੮॥

Dohra

Pahan ki puja karai jo hai adhik achet.
bhang na eitai par bhakhai janat aap (58)

ਤੋਟਕ ਛੰਦ

ਧਨ ਕੇ ਲਗਿ ਲੋਭ ਗਏ ਅਨਤੈ॥ ਤਜਿ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬਾਲ ਕਿਤੈ॥
ਬਸਿ ਕੈ ਬਹੁ ਮਾਸ ਤਹਾ ਹੀ ਮਰੈ॥ ਫਿਰਿ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਕੋ ਨਹਿ ਪੰਥ ਪਰੈ॥ ੫੯॥

Totak Chhand

Dhan kai lag lobh gai antai. taje maat pita sut bal kitai.
basi kai boh mas taha hi marai. phir kai greh kai neh panh parai. (59)

ਦੋਹਰਾ

ਧਨੀ ਲੋਗ ਹੈ ਪੁਹਪ ਸਮ ਗੁਨਿ ਜਨ ਭੌਰ ਬਿਚਾਰ॥
ਗੁੰਜ ਰਹਤ ਤਿਹ ਪਰ ਸਦਾ ਸਭ ਧਨ ਧਾਮ ਬਿਸਾਰ॥ ੬੦॥

Dohra

Dhani log hai puhap sun gunn jan bhor bichar.
goonj rehat teh par sada sabh dhan dhaam bisar. (66)

ਚੌਪਈ

ਸਭ ਕੋਊ ਅੰਤ ਕਾਲ ਬਸਿ ਭਯਾ॥ ਧਨ ਕੀ ਆਸ ਨਿਕਰਿ ਤਜਿ ਗਯਾ॥
ਆਸਾ ਕਰਤ ਗਯਾ ਸੰਸਾਰਾ॥ ਇਹ ਆਸਾ ਕੋ ਵਾਰ ਨ ਪਾਰਾ॥ ੬੧॥

Dohra

Sabh kouoo ant kaal bas bhiya. dhan ki aas nikar taj गया.
asa karat गया sansara. eh asa ko var na para. (61)

Couplet

"The greater fools worship the stones (idols), but they do not consume bhang (hemp) in spite of all this ignorance, they consider themselves very alert or clever." (58)

Totak Chhand

Leaving their father, mother son and wife somewhere else, they (Brahmins) visit other places for long periods (many months) and die there only, but do not return home. (59)

Couplet

The wealthy people are like the flowers, while the knowledgeable (Brahmins) are like the black bees, who being forgetful of their homes move around the wealthy persons, buzzing around (for grabbing money from them) like the bees. (60)

Choupaice

"All are finally under the control of Kaal (god of death) and in the pursuits of amassing wealth, they move about leaving everything else (their homes). The whole world is lost in the pursuit of money, but there is no end to this greed (of men). (61)

ਏਕ ਨਿਰਾਸ ਵਹੈ ਕਰਤਾਰਾ॥ ਜਿਨ ਕੀਨਾ ਇਹ ਸਕਲ ਪਸਾਰਾ॥
ਆਸਾ ਰਹਿਤ ਔਰ ਕੋਊ ਨਾਹੀ॥ ਜਾਨੁ ਲੇਹੇ ਦਿਜਬਰ ਮਨ ਮਾਹੀ॥ ੬੨॥

Ek niras vehai kartara. jin kena eh sakal pasara.
asa rehat aur kouoo nahi. jaan leho dijbar man mahi. (62)

ਲੋਭ ਲਗੇ ਧਨ ਕੇ ਏ ਦਿਜਬਰ॥ ਮਾਂਗਤ ਫਿਰਤ ਸਭਨ ਕੇ ਘਰ ਘਰ॥
ਯਾ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰ ਡਿੰਭ ਦਿਖਾਵਤ॥ ਤੇ ਠਗਿ ਠਗਿ ਸਭ ਕਹ ਧਨ ਖਾਵਤ॥ ੬੩॥
Lobh lagai dhan kai eai dikhavar. mangat phirat sabhan ke ghar ghar.
ya jug meh meh kar dimbh dikhavat.
tai thug thug sabh keh dhan khavat. (63)

ਦੋਹਰਾ

ਆਸਾ ਕੀ ਆਸਾ ਲਗੇ ਸਭ ਹੀ ਗਯਾ ਜਹਾਨ॥
ਆਸਾ ਜਗ ਜੀਵਤ ਬਚੀ ਲੀਜੈ ਸਮਝਿ ਸੁਜਾਨ॥ ੬੪॥

Dohra

asa ki asa lagai sabh hi giya jahan.
asa jug jivat bachi leejai samajh sujan. (64)

ਚੌਪਈ

ਆਸਾ ਕਰਤ ਸਗਲ ਜਗ ਜਯਾ॥ ਆਸਹਿ ਉਪਜਯਾ ਆਸਹਿ ਭਯਾ॥
ਆਸਾ ਕਰਤ ਤਰੁਨ ਬ੍ਰਿਧ ਹੂਆ॥ ਆਸਾ ਕਰਤ ਲੋਗ ਸਭ ਮੂਆ॥ ੬੫॥

Choupaiee

Asa karat sagal jug jeya. aseh upjaya asab bheya.
asa karat tarun birdh hua. asa karat log sabh mua. (65)

ਆਸਾ ਕਰਤ ਲੋਗ ਸਭ ਭਏ॥ ਬਾਲਕ ਹੁਤੇ ਬ੍ਰਿਧ ਹੋ ਗਏ॥
ਜਿਤਿ ਕਿਤ ਧਨ ਆਸਾ ਕਰਿ ਡੋਲਹਿ॥ ਦੇਸ ਬਿਦੇਸ ਧਨਾਸ ਕਲੋਲਹਿ॥ ੬੬॥
Asa karat log sabh bhaie. balak hote birdh hovai gaie.
jati kit dhan asa kar doleh. des bides dhanas kaloleh. (66)

The Lord alone is above this desire, who had created this Universe, none else was free from worldly desires. O great Brahmin! You must realize this in your mind." (62)

"These Brahmin were engrossed in the greed for collecting money, and go around begging (for alms) from house to house, they show their hypocrisy to the world and grab away their wealth by their cheating practices (jugglery). (63)

Couplet

The whole world is lost in its worldly desires. All the wise men must realize that only hope remains active (alive) in the world. (64)

Choupaicee

The whole world was born in the pursuit of its desires (hopes). The youth grows old in his hopes (desires). (65)

In the pursuit of their hopes (desires) the human being grows old from a child. All are moving (lost) in their pursuits of hopes all over the world, and roam around distant places in pursuits of hopes all over the world. (66)

ਪਾਹਨ ਕਹੁ ਧਨਾਸ ਸਿਰ ਨਯਾਵੈ॥ ਚੇਤਅਚੇਤਨ ਕੋ ਠਹਰਾਵੈ॥
ਕਰਤ ਪ੍ਰਪੰਚ ਪੇਟ ਕੇ ਕਾਜਾ॥ ਉਚ ਨੀਚ ਰਾਨਾ ਅਰੁ ਰਾਜਾ॥ ੬੭॥
Pahan koh dhanas sir nayavai. chet achetan kou thehravai.
karat parpanch pet kai kaja. uch neech rana or raja. (67)

ਕਾਹੂ ਕੇ ਸਿਛਾ ਸੁ ਦਿੜਾਵੈ। ਕਾਹੂ ਕੋ ਲੈ ਮੁੰਡ ਮੁੰਡਾਵੈ॥
ਕਾਹੂ ਪਠੈ ਤੀਰਥਨ ਦੇਹੀ। ਗਿ੍ਹ ਕੋ ਦਰਬੁ ਮਾਂਗ ਸਭ ਦੇਹੀ॥ ੬੮॥
Kahoo ko sichha su drirravai. Kahoo kou lai moond mindavai.
Kahuu pathai tirathan dehi. Girh ko darb mang sabh lehi. (68)

ਜਿਹ ਨਰ ਕੋ ਧਨਵਾਨ ਤਕਾਵੈ॥ ਜੋਨਿ ਸਿਲਾ ਮਹਿ ਤਾਹਿ ਫਸਾਵੈ॥
ਬਹੁਰਿ ਡੰਡ ਤਿਹ ਮੁੰਡਿ ਚੁਕਾਹੀ॥ ਕਾਢਿ ਦੇਤ ਤਾ ਕੇ ਪੁਨਿ ਮਾਹੀ॥ ੬੯॥
Jeh nar ko dhanwan takavai. Jon sila meh tih fhasavai.
Bohri dand tih moond chukai hi. Kaadh det ta kai pun mahi. (69)

ਇਨ ਲੋਗਨ ਧਨ ਹੀ ਕੀ ਆਸਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਜੀ ਕੀ ਨਾਹਿ ਪਯਾਸਾ॥
ਡਿੰਡਿ ਜਗਤ ਕਹ ਕਰੀ ਪਰਚਾਵੈ॥ ਲਛਮੀ ਹਰ ਜਯੋ ਤਯੋ ਲੈ ਆਵੈ॥ ੭੦॥
In logan dhan hi ki aasa. Sri har ji ki neh payasa.
Dimb jagat keh kari parchavai. Lachhmi harjeyo teyo lai avai. (70)

ਦਿਜ ਬਾਚ

ਸੁਨੁ ਪੁਤ੍ਰੀ ਤੈ ਬਾਤ ਨ ਜਾਨੈ॥ ਸਿਵ ਕਹਿ ਕਰਿਪਾਹਨ ਪਹਿਚਾਨੈ॥
ਬਿਪ੍ਰਨ ਕੋ ਸਭ ਹੀ ਸਿਰ ਨਚਾਵੈ॥ ਚਰਨੋਦਕ ਲੈ ਮਾਥ ਚੜਾਵੈ॥ ੭੧॥

Dij Baach

Sun putri tai baat najanai. Siv keh karpahan pehchanai.
Bipran ko sabh hi sir nayavai. Charnodak lai maath charravai. (71)

ਪੂਜਾ ਕਰਤ ਸਗਲ ਇਨ ਕੀ॥ ਨਿੰਦਯਾ ਕਰਤ ਮੁੜ ਤੇ ਜਿਨ ਹੀ॥
ਏ ਹੈ ਪਰਮ ਪੁਰਾਤਨ ਦਿਜਬਰ॥ ਸਦਾ ਸਰਾਹਤ ਜਿਨ ਕਹਾ ਨ੍ਰਿਪ ਬਰ॥ ੭੨॥
Puja karat sagal in ki. Nindia karat moorr tai jin ki.
Eia hai param puratan dijabar. Sada sarahat jin keh nrip bar. (72)

In the hope of getting more money, they bow to stones and call the inanimate as animate (conscious). All the people including high and low, Rana and Raja are engaged in filling their bellies while doing all these activities (efforts are directed for money). (67)

Some people are trained with knowledge, while some others get their heads shaved off, while they send some people on the pilgrimage of holy places and grab all their wealth themselves. (68)

When these Brahmins see some wealthy persons they make them confused in the theory of the cycle of Rebirths and impose fines on them (as punishment for sins) then collect all the money themselves. (69)

They the Brahmins are only grabbing money and there is no craving for the Lord, they satisfy the world with hypocritical moves and through some means manage to take away their wealth. (70)

The Brahmin then said:

O daughter! Listen, You do not realize the truth (real fact) and are considered Shiva as stone only all the people have to bow to the Brahmins and then taking their ambrosia of feet (washing their feet with water) they rub foreheads (considering it pure or holy). (71)

"The whole world worships them (the Brahmins) against whom you are trying to use slander, O foolish girl! These Brahmins are there from (old) ages, whom the mighty Rajas have been praising always." (72)

ਕੁਅਰਿ ਬਾਚ

ਸੁਨ ਮੂਰਖ ਦਿਜ ਤੈ ਨਹਿ ਜਾਨੀ॥ ਪਰਮ ਜੋਤ ਪਾਹਨ ਪਹਿਚਾਨੀ॥
ਇਨ ਮਹਿ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਤੈ ਜਾਨਾ॥ ਤਜਿ ਸਯਾਨਪ ਹੈ ਗਯੋ ਅਸਾਨਾ॥ ੭੩॥

Koeri baach

Sun murakh dij tai neh jaani. Param jot pahan pehchan
In meh param purakh tai jaana. Taj sayanap havai geyo ayaana

ਅੜਿਲ

ਲੈਨੋ ਹੋਇ ਸੁ ਲੈ ਦਿਜ ਮੁਹਿ ਨ ਝੁਨਾਇਯੈ॥
ਪਾਹਨ ਮੈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨ ਭਾਖਿ ਸੁਨਾਇਯੈ॥
ਇਨ ਲੋਗਨ ਪਾਹਨ ਮਹਿ ਸਿਵ ਠਹਰਾਇ ਕੈ॥
ਹੋ ਮੂੜਨ ਲੀਜਹੁ ਲੂਟ ਹਰਖ ਉਪਜਾਇ ਕੈ॥ ੭੪॥

Aril

Laine hoie su lai dij mohe na jhuthaieyo.
Pahan mein pamesvar na bhakh sunaieyo.
In logan pahan mein siv thahraie kai.
Hou mooran lijhu loot harakh upjaie kai. (74)

ਕਾਹੂ ਕਹ ਪਾਹਨ ਮਹਿ ਬ੍ਰਹਮ ਬਤਾਤ ਹੈ॥
ਜਲ ਭੂਬਨ ਹਿਤ ਕਿਸਹੂੰ ਤੀਰਥ ਪਠਾਤ ਹੈ॥
ਜਯੋ ਤਯੋ ਧਨ ਹਰ ਲੇਤ ਜਤਨ ਅਨਗਿਨਤ ਕਰ॥
ਹੋ ਟਕਾ ਗਾਠਿ ਮਹਿ ਲਏ ਨ ਦੇਹੀ ਜਾਨ ਘਰ॥ ੭੫॥

Kahu keh pahan meh braham bataat hai.
Jal duban hit kishun tirath pathat hai.
Jeyo teyo dhan har leit jatan anginat kar.
Ho taka gaath meh laye na dehi jaan ghar (75)

The princess then said

"O foolish Brahmin! Listen to me. You do not know the truth and are considering the stone as Prime-soul and you are seeking the Lord in these stones. Leaving aside all reasoning, you (have become) are behaving like an ignorant person."
(73)

Aril

"O Brahmin! Whatever you want to take, you may take (money) but do not tell me something false and unreal and do not try to show me the presence of the Lord in stones. You may loot all these foolish people by telling them (showing them) the presence of Shiva in these stones, and satisfy your desire for money. (74)

"You are telling some people about the presence of God in the stones, and some people are sent by you on pilgrimage to have (a dip) bath in waters, so your effort is to collect money by some means. If you find someone having money in his pocket, then you won't allow him to go without dishing out that money (to you)." (75)

ਧਨੀ ਪੁਰਖ ਕਹ ਲਖਿ ਦਿਜ ਦੇਖ ਲਗਾਵਹੀ॥
 ਹੋਮ ਜਗਯ ਤਾ ਤੇ ਬਹੁ ਭਾਤ ਕਰਾਵਹੀ॥
 ਧਨਿਯਹਿ ਕਰਿ ਨਿਰਧਨੀ ਜਾਤ ਧਨ ਖਾਇ ਕੈ॥
 ਹੋ ਬਹੁਰਿ ਨ ਤਾ ਕੋ ਬਦਨ ਦਿਖਾਵਤ ਆਇ ਕੈ॥ ੭੬॥
 Dhani purakh keh lakh dij dukh lagavhi.
 Hom jugya ta te bahu bhat karavhi.
 Dhaniyeh kar nirdhani jaat dhan khaie kai .
 Ho bohri na ta ko badan dikhavat aie kai. (76)

ਚੌਪਈ

ਕਾਹੂ ਲੋ ਤੀਰਥਨ ਸਿਧਾਵੈ॥ ਕਾਹੂ ਅਫਲ ਪ੍ਰਯੋਗ ਬਤਾਵੈ॥
 ਕਾਕਨ ਜਯੋ ਮੰਡਰਾਤ ਧਨੂਪਰ॥ ਜਯੋ ਕਿਲਕਾ ਮਛਰੀਯੈ ਦੂਪਰ॥ ੭੭॥

Choupaiee

Kahu lou tirthan sidavai. Kahu afal paryog batavai.
 Kakan jiyo mandrat dhanupar. Jiyo kilka machhariei doopar. (77)

ਜਯੋ ਦ੍ਰੈ ਸ੍ਰਾਨ ਏਕ ਹਡਿਯਾ ਪਰ॥ ਭੂਸਤ ਮਨੋ ਬਾਦਿ ਬਿਦਯਾਧਰ॥
 ਬਾਹਰ ਕਰਤ ਬੇਦ ਕੀ ਚਰਚਾ॥ ਤਨ ਅਰੁ ਮਨ ਧਨ ਹੀ ਕੀ ਅਰਚਾ॥ ੭੮॥
 Jeyo davai sawan ek hadia par. Bhusat mano baad bidyadhar.
 Bahar karat beid ki characha. Tan or man dhan hi ki charcha. (78)

ਦੋਹਰਾ

ਧਨ ਕੀ ਆਸਾ ਮਨ ਰਹੇ ਬਾਹਰ ਪੂਜਤ ਦੇਵ॥
 ਨ ਹਰਿ ਮਿਲਾ ਨ ਧਨ ਭਯੋ ਬ੍ਰਿਥਾ ਭਈ ਸਭ ਸੇਵ॥ ੭੯॥

Dohra

Dhan ki aasa man rahai bahar pujaat dev.
 Na har mila na dhan beyo birtha bhaei sabh sev. (79)

Seeing a rich person, the Brahmin finds out some fault with him and manage to get him perform some Yagna or Home Yag (worship of fire). By taking his money, you make a rich man poor, and then you would not show face to him. (76)

Choupaiee

"Some people are sent by them on (pilgrimage to holy places, and in some cases you do not approve of their efforts at worship or penance You are hovering around money like a crow or just as a crane moves around the fish)." (77)

"Just as two dogs fight over a piece of bone, similarly two scholars shout at each other, while having a controversy over some topic. From outside, you talk about Vedas, but in he mind you are involved in the worship of money or personal ego." (78)

Couplet

You are always having a desire for money at heart, while from outer appearance you are worshipping the god. So neither you attain the Lord nor you become rich. All the efforts go to waste. (79)

ਅੜਿਲ

ਏ ਬਿਦਿਯਾ ਬਲ ਕਰਿਹ ਜੋਗ ਕੀ ਬਾਤ ਨ ਜਾਨੈ॥
ਏ ਸੁਚੇਤ ਕਰਿ ਰਹਿ ਹਮਨਿ ਆਚੇਤ ਪ੍ਰਮਾਨੈ॥
ਕਹਾ ਭਯੋ ਜੋ ਭਾਗ ਭੂਲਿ ਭੋਦੁ ਨਹਿ ਖਾਈ॥
ਹੋ ਨਿਜ ਤਨ ਤੇ ਬਿਸੰਭਾਰ ਰਹਤ ਸਭ ਲਖਤ ਲੁਕਾਈ॥ ੮੦॥

Aril

Eia bidya bal kar he jog ki baat najanai.
Eia suchet kar reh hi hum ne aachet parmanai.
Kaha bheyo jo bhang bhool bhoudu neh khaiee.
Ho nij tan tai bisanbhar rehat sabh lakhat lukaiee. (80)

ਭਾਂਗ ਖਾਇ ਭਟ ਭਿੜਹਿ ਗਜਨ ਕੇ ਦਾਂਤ ਉਪਾਰਹਿ॥
ਸਿਮਟਿ ਸਾਗ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਸਾਰ ਸਨਮੁਖ ਹੂੰ ਝਾਰਹਿ॥
ਤੈ ਮੂਜੀ ਪੀ ਭਾਗ ਕਹੋ ਕਾ ਕਾਜ ਸਵਰਿ ਹੈ॥
ਹੋ ਹੂੰ ਕੈ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਮਾਨ ਜਾਇ ਔਧੇ ਮੁਖ ਪਰਿ ਹੈ॥ ੮੧॥
Bhang khaie bhat bhirhi gajan kai daant uparhe.
Simit saang sangreh he saar sanmukh havai jhaarhe.
Tai mooji pi bhang kaho ka kaaj sawar hai.
Ho havai kai mirtakjaie aoudai mukh por hai . (81)

ਭੁਜੰਗ ਛੰਦ

ਸੁਨੋ ਮਿਸ੍ਰ ਸਿਛਾਂ ਇਨੀ ਕੋ ਸੁ ਦੀਜੈ॥ ਮਹਾ ਝੂਠ ਤੇ ਰਾਖਿ ਕੈ ਮੋਹਿ ਲੀਜੈ॥
ਇਤੋ ਝੂਠ ਕੋ ਔਰ ਨੀਕੋ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ॥ ਕਹਾ ਚਾਮ ਕੋ ਦਾਮ ਕੈ ਕੈ ਚਲਾਵੈ॥ ੮੨॥

Bhujang Chhand

Suno misar ini ko jo dijai. Mahajhoolh tai rakh kai mohi lijai.
Ito jhooth kai aour neeko diranavai.
Kaha chaam ko daam kai kai cllalavai. (82)

Aril

They talk on the basis of their knowledge (studies) but do not appreciate the basic philosophy of Yoga (spiritualism). They call themselves very learned and think others as fools. So what if a fool has not always remained unmindful of their body (they are bothered about their body). (80)

The warriors go to fight in battle after consuming bhang (hemp) and are capable of taming the elephant even (extracting their tusks). They hold their spears tightly and wield their weapons before the enemy. O fool! Tell me, what could you accomplish after taking hemp? You will fall down on your face like a corpse. (81)

Bhujang Chhand

"O Brahmin! Listen. You may teach only these fools. I may be kept away from this falsehood. You should make people learn this falsehood by some other means and circulate coins of leather only." (82)

ਮਹਾ ਘੋਰ ਈ ਨਰਕ ਕੇ ਬੀਚ ਜੈ ਹੋ॥ ਕਿ ਚੰਡਾਲ ਕੀ ਜੋਨਿ ਮੈ ਔਤਰੇ ਹੋ॥
ਕਿ ਟਾਂਗੇ ਮਰੋਗੇ ਬਧੇ ਮ੍ਰਿਤਸ਼ਾਲਾ॥ ਸਨੈ ਬੰਧੁ ਪੁਤ੍ਰਾ ਕਲਤ੍ਰਾਨ ਬਾਲਾ॥ ੮੩॥

Maha ghor ei nrk ke beech jai ho. Ke chandaal ki joni mai aoutarai ho.
Ki tangai marogai badhai mirtshala. Sanai bandh putra kaltran baala. (83)

ਕਹੋ ਮਿਸ੍ਰ ਆਗੇ ਕਹਾ ਜੁਾਬ ਦੇਹੋ॥ ਜਬੈ ਕਾਲ ਕੋ ਜਾਲ ਮੈ ਫਾਸਿ ਜੈ ਹੋ॥
ਕਹੋ ਕੋਨ ਸੋ ਪਾਠ ਕੈਹੋ ਤਹਾ ਹੀ॥ ਤਉ ਲਿੰਗ ਪੂਜਾ ਕਰੋਗੇ ਉਹਾ ਹੀ॥ ੮੪॥
Kaho misar agai kaha javab deyo he. Jabai kaal kai jaal mein faas jai hai.
Kahai kon so paath kaiho tahaa hi. Tauoo ling puuja karogai uha hi. (84)

ਤਹਾ ਰੁਦ੍ਰ ਏ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਐ ਹੈ॥ ਜਹਾ ਬਾਧਿ ਸ੍ਰੀ ਕਾਲ ਤੋ ਕੋ ਚਲੇ ਹੈ॥
ਕਿਧੋ ਆਨ ਕੈ ਰਾਮ ਹੈ ਹੈ ਸਹਾਈ॥ ਜਹਾ ਪੁਤ੍ਰ ਮਾਤਾ ਨ ਤਾਤਾ ਨ ਭਾਈ॥ ੮੫॥
Taha rudar aie hai ki sri krishan eia hai. Jaha badh sri kaal to kou chalai
hai.
Kidhou aan kai ram havai hai sahaiee. Jaha putar mata na tata na bhai. (85)

ਮਹਾ ਕਾਲ ਜੂ ਕੋ ਸਦਾ ਸੀਸ ਨਯੋਯੈ॥ ਪੁਰੀ ਚੋਦਹੂੰ ਤ੍ਰਾਸ ਜਾ ਕੋ ਤ੍ਰੈਸੈਯੋ॥
ਸਦਾ ਆਨਿ ਜਾ ਕੀ ਸਭੈ ਜੀਵ ਮਾਨੈ॥ ਸਭੈ ਲੋਕ ਖਯਾਤਾ ਬਿਧਾਤਾ ਪਛਾਨੈ॥ ੮੬॥
Maha kaal ju ko Sada sees nayae. Puri choudhun tras ja ko taisaea.
Sada aan ja ki sabai jeev manai. Sabai lok khayatai bidhata pachhanai.
(86)

ਨਹੀ ਜਾਨਿ ਸਾਈ ਕਛੂ ਰੂਪ ਰੇਖਾ॥ ਕਹਾ ਬਾਸ ਤਾ ਕੋ ਫਿਰੈ ਕੋਨ ਭੇਖਾ॥
ਕਹਾ ਨਾਮ ਤਾ ਕੋ ਕਹਾ ਕੋ ਕਹਾਵੈ॥ ਕਹਾ ਕੋ ਬਖਾਨੈ ਕਾਹੋ ਮੋ ਨ ਆਵੈ॥ ੮੭॥
Neh jaan jaiee kachh roop rekha. Kaha baas ta ko phirai koun bheikha.
Kaha naam ta ko kaha kai kahavai. Kaha kai bakhanaï kaho mo na avai.
(87)

ਨ ਤਾ ਕੋ ਕੋਊ ਤਾਤ ਮਾਤਾ ਨ ਭਾਈ॥ ਨ ਪੁਤ੍ਰਾ ਨ ਪੋਤ੍ਰਾ ਨ ਦਾਯਾ ਨ ਦਾਈ॥
ਕਛੂ ਸੰਗ ਸੂਨਾ ਨਾ ਤਾ ਕੋ ਸੁਹਾਵੈ॥ ਕਹੈ ਸਤਿ ਸੋਈ ਕਰੈ ਸੋ ਬਨਯਾਵੈ॥ ੮੮॥
Na ta ko kuoo taat mata na bhai. Na putra na potra na saya na daiee
Kachh sang soona na ta kou suhavai. Kahai sat soiee karai so banayavai
(88)

You will be thrown in the depth of hell or you will take the form of an evil-spirit or you will die being tied upside down in a cremation ground along with your brother, wife and daughter. (83)

"O Brahmin! Tell me, what will be your reasoning for all this in the Lord's court, when you will be caught in the noose of Kaal (god of death)? Tell me, what sermons will you utter there? Will you be worshipping the ling (the male organ) there? (84)

When the god of death will take you from here in bondage. Then who will come to your rescue, Sri Krishna or Rudra? There your son, mother, father or brother will not be of any help to you. Will (Lord) Rama come to your rescue there?" (85)

So one should always bow to the Maha Kaal (the Lord), From whom all the fourteen worlds are afraid of and the people recognize as Lord-creator. (86)

"Who has no form, sign or symbol and whose abode is not known and in what disguise He moves around is not known. What is His name and which place he belongs to? How far could I describe Him as He is indescribable? (87)

He has no father, mother, brother, son or grandson; neither there is any caretaker or nurse (attendant) nor any army to accompany Him. He speaks Truth only and does whatever suits Him or is possible. (88)

ਕਈਉ ਸਵਾਰੈ ਕਈ ਖਪਾਵੈ॥ ਉਸਾਰੇ ਗੜੇ ਫੇਰਿ ਮੋਟੈ ਬਨਾਵੈ॥
ਘਨੀ ਬਾਰ ਲੋ ਪੰਥ ਚਾਰੋ ਭਰਮਾਨਾ॥ ਮਹਾ ਕਾਲ ਹੀ ਕੋ ਗੁਰੂ ਕੈ ਪਛਾਨਾ॥ ੮੯॥

Kaieeo savarai khapavai. Usarai garrai pher meitai banavai.

Ghani baar lo panth charo bharmana.

Maha kaal hi ko guru kai pachhanai. (89)

ਮੁਰੀਦ ਹੈ ਉਸੀ ਕਾ ਵਹੈ ਮੇਰੋ॥ ਉਸੀ ਕਾ ਕਿਯਾ ਆਪਨਾ ਜੀਵ ਚੇਰੋ॥
ਤਿਸੀ ਕਾ ਕੀਆ ਬਾਲਕਾ ਮੈ ਕਹਾਵੈ॥ ਉਹੀ ਮੋਹਿ ਰਾਖਾ ਉਸੀ ਕੋ ਧਿਆਵੈ॥ ੯੦॥

Mrid hai usi ka vahai peer mero. Usi ka kiya apnajeerv cherai.

Tisi ka kiya balaka mai kahavai. Uho mohi rakha usi ko dhaiavo. (90)

ਚੌਪਈ

ਦਿਜ ਹਮ ਮਹਾ ਕਾਲ ਕੋ ਮਾਨੈ॥ ਪਾਹਨ ਮੈ ਮਨ ਕੋ ਨਹੀ ਆਨੈ॥
ਪਾਹਨ ਕੋ ਪਾਹਨ ਕਰਿ ਜਾਨਤ॥ ਤਾ ਤੇ ਬੁਰੇ ਲੋਗ ਏ ਮਾਨਤ॥ ੯੧॥

Choupaiee

Dij hum maha kaal koi ko manai. Pahan mai man ko neh aanai.

Pahan ko pahan karjanat. Ta tai burei log eia manat. (91)

ਝੂਠਾ ਕਹਿ ਝੂਠਾ ਹਮ ਕੈ ਹੈ॥ ਜੋ ਸਭ ਲੋਗ ਮਨੈ ਕੁਰਰੈ ਹੈ॥

ਹਮ ਕਾਹੂ ਕੀ ਕਾਨਿ ਨ ਰਾਖੈ॥ ਸਤਿ ਬਚਨ ਮੁਖ ਉਪਰ ਭਾਖੈ॥ ੯੨॥

Jhutha keh jhutha hum kai hai. Jo sabh log manai kurrai hai.

Hum kahuu ki kaan na rakhai. Sat bahan mukh upar bhakhai. (92)

ਸੁਨੁ ਦਿਜ ਤੁਮ ਧਨ ਕੇ ਲਬ ਲਾਗੇ॥ ਮਾਂਗਤ ਫਿਰਤ ਸਭ ਕੇ ਆਗੇ॥

ਆਪਨੇ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਨ ਲਜਾਵਹੁ॥ ਇਕ ਟਕ ਹੈ ਹਰ ਧਯਾਨ ਨ ਲਾਵਹੁ॥ ੯੩॥

Sun dij tum dhan kai lab lagai. Mangat phirat sabhan kai aagai.

Apnai man bheetar na lajavhu. Ik tak havai har dyan na lavhu. (93)

"He had made some people comfortable (amended some) and some had been made desperate (spoiled); some had been created, moulded and then destroyed and again created. He moves around many times in all the four directions. Maha Kaal (Lord) could be seen (realized) in the form of the Guru." (89)

"I am His follower and He is my Master (Pir) and I have made Him protector and I always worship Him only." (90)

Choupaiee

"O Brahmin! I only believe in Maha Kaal and do not put my mind in the worship of stones as I consider the stones as stones only, that is why people take it ill (mind it)." (91)

"I will call falsehood as false, even though people may feel annoyed as I do not care for any body and say the right thing at the face only (openly)." (92)

"O Brahmin! Listen! In the greed for money, you are seeking alms from everyone and do not feel ashamed of yourself and do not meditate on the Lord with full concentration of mind. (93)

ਦਿਜ ਬਾਚ

ਤਬ ਦਿਜ ਬੋਲਾ ਤੈ ਕਯਾ ਮਾਨੈ॥ ਸੰਭੂ ਕੋ ਪਾਹਨ ਕਰਿ ਮਾਨੈ॥
ਜੋ ਇਨ ਕੋ ਕਰਿ ਆਨ ਬਖਾਨੈ॥ ਤਾ ਕੋ ਬ੍ਰਹਮ ਪਾਤਕੀ ਜਾਨੈ॥ ੯੪॥

Dij baach

Tab dij bola tai kaya manai. Sambhu ko pahan kar manai.
Jo in ko kar aan bakhanai. Ta ko braham paataki janai. (94)

ਜੋ ਇਨ ਕਹਿ ਕਟੁ ਬਚਨ ਉਚਾਰੈ॥ ਤਾ ਕੋ ਮਹਾ ਨਰਕ ਬਿਧਿ ਡਾਰੈ॥
ਇਨ ਕੀ ਸਦਾ ਕੀਜਿਯੈ ਸੇਵਾ॥ ਏ ਹੈ ਧਰਮ ਪੁਰਾਤਨ ਦੇਵਾ॥ ੯੫॥
Jo in keh katu bachan ucharai. Ta ko maha narak bidh darai.
In ki sada kijiea seva. Eh hai dharam puratan seva. (95)

ਕੁਅਰਿ ਬਾਚ

ਏਕੈ ਮਹਾਕਾਲ ਹਮ ਜਾਨੈ॥ ਮਹਾ ਰੁਦ੍ਰ ਕਹ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨੈ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਸਨ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕਰਹੀ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਹਮ ਕਬਹੂੰ ਨਹੀ ਡਰਹੀ॥ ੯੬॥

Koeri baach

Ekai mahakaal hum manai. Maharudar keh kachh na janai.
Braham bisan ki sev na karhi. Tin tai hum kabhun neh darhi. (96)

ਕੁਅਰਿ ਬਾਚ

ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਸਨ ਕੀ ਜਿਨ ਪੁਰਖ ਉਚਾਰਿਯੋ॥ ਤਾ ਕੋ ਮਿਤ੍ਰ ਜਾਨਿਯੋ ਮਾਰਿਯੋ॥
ਜਿਨ ਨਰ ਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕੋ ਧਯਾਯੋ॥ ਤਾ ਕੋ ਨਿਕਟ ਕਾਲ ਨਹਿ ਆਯੋ॥ ੯੭॥

Koeri baach

Braham bisan ki jin purakh uchario. Ta ko mitar janiea maryio.
Jin nar kaal purakh ko dhayaeo. Take nikat kaal neh ayeo. (97)

ਜੇ ਨਰ ਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕੋ ਧਯਾਵੈ॥ ਤੇ ਨਰ ਕਾਲ ਫਾਸ ਨਹੀ ਜਾਵੈ॥
ਤਿਨ ਕੇ ਰਿਧ ਸਿਧ ਘਰ ਮੈ॥ ਕੋਬਿਦ ਸਭ ਹੀ ਰਹਤ ਹੁਨਰ ਮੈ॥ ੯੮॥
Je nar kaal purakh ko dhayavai. Tai nar kaal phas neh javai.
Tin kai ridh sidh sabh ghar mou. Kobid dabh hi rehat hunar mou (98)

The Brahmin said

The Brahmin told her, "How could you believe in anything when you consider Shiva as stone only? If someone accept him (Shiva) as something different, the Lord would punish him as a great sinner." (94)

Whosoever uses crude language against him (Shiva), will be thrown by the Lord in the abyss of hell. One should serve these gods with heart (love), as they are our great ancient gods." (95)

Princess said

The princess said, "I only believe in one Maha Kaal (Lord). I do not accept Maha Rudra as anything and I do not serve even Brahma or Vishnu even, and am not afraid of them at all." (96)

Princess said

The person, who meditates on Brahma Vishnu, must be considered as destroyed by death. The person who meditates on the Lord almighty, is not pestered by the (god of) death at all. (97)

The Person, who worships the Lord-sublime, is not caught in the noose of death. He attains all the occult powers, and he becomes an expert in all arts. (98)

ਕਾਲ ਪੁਰਖ ਇਕ ਦਾ ਜਿਨ ਕਹਾ॥ ਤਾ ਕੇ ਰਿਧਿ ਸਿਧ ਹੋ ਰਹਾ॥
 ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਧਨ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰੂ॥ ਜਿਨ ਕਾ ਆਵਤ ਵਾਰ ਨ ਪਾਰੂ॥ ੯੯॥
 I kaal purakh ik dajin kaaha. Ta ko ridh sidh havai raha.
 Bhat bhat dhan bharai bhandaroo. Jin ka aavat vaar na paroo. (99)

ਜਿਨ ਨਰ ਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕਹ ਧਯਾਯੋ॥ ਸੋ ਨਰ ਕਲਿ ਮੈ ਕਬਹੂ ਨ ਆਯੋ॥
 ਯਾ ਜਗ ਮੈ ਤੇ ਅਤਿ ਸੁਖ ਪਾਵੈ॥ ਭੋਗ ਕਰੈ ਬੈਰਨਿ ਕਹ ਘਾਵੈ॥ ੧੦੦॥
 Jin nar kaal purakh keh dhayaeyo. So nar kal mo kabhun na aeyo.
 Ya jagat mein mai tai at sukh pavai. Bhog karai bairin keh ghavai. (100)

ਜਬ ਤੋ ਕੋ ਦਿਜ ਕਾਲ ਸਤੈ ਹੈ॥ ਤਬ ਤੂ ਕੋ ਪੁਸਤਕ ਕਰਿ ਲੈ ਹੈ॥
 ਭਾਗਵਤ ਪੜੇ ਕਿ ਗੀਤਾ ਕਹਿ ਹੋ॥ ਰਾਮਹਿ ਪਕਰਿ ਕਿ ਸਿਵ ਕਹ ਗਹਿ ਹੋ॥ ੧੦੧॥
 Jab to ko dij kaal satai hai. Tab tu ko pustak kar lai hai.
 Bhagbat parrai kai geeta keh ho. Ram he pakrrai ki siv keh geh ho. (101)

ਜੇ ਤੁਮ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਠਹਰਾਏ॥ ਤੇ ਸਭ ਡੰਡ ਕਾਲ ਕੋ ਘਾਏ॥
 ਕਾਲ ਡੰਡ ਬਿਨ ਸਦਾ ਨਾ ਕੋਈ॥ ਸਿਵ ਬਿਰੰਚ ਬਿਸਨਿੰਦ੍ਰ ਨ ਸੋਈ॥ ੧੦੨॥
 Je tum param purakh thahraie. Te sabh dand kaal kai ghaie.
 Kaal dand bin bachai na koiee. Siv biranch bisnindar na soiee. (102)

ਜੈਸਿ ਜੂਨ ਇਕ ਦੈਤ ਬਖਨਿਯਤ॥ ਤਯੋ ਇਕ ਜੂਨਿ ਦੇਵਤਾ ਜਨਿਯਤ॥
 ਜੈਸੇ ਹਿੰਦੂਆਨੋ ਤੁਰਕਾਨਾ॥ ਸਭ ਹਿੰਨ ਸੀਸ ਕਾਲ ਜਰਵਾਨਾ॥ ੧੦੩॥
 Jaisi june ik dait bakhniyat. Teyo ikjune devlajaniat.
 Jaise hinduano turkaana. Sabh hin sees kaal jarwana. (103)

ਕਬਹੂੰ ਦੈਤ ਦੇਵਤਨ ਮਾਰੈ॥ ਕਬਹੂੰ ਦੈਤਨ ਦੇਵ ਸੰਘਾਰੈ॥
 ਦੇਵ ਦੈਤ ਜਿਨ ਦੋਊ ਸੰਘਾਰਾ॥ ਵਹੈ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਹਮਾਰਾ॥ ੧੦੪॥
 Kabhun dait devtan marai. Kabhun daitan dev sangharai.
 Dev dait jin duoo sanghara. Vahai purakh pratipaal hamara. (104)

"If someone recites Lord's Name once even, he attains all the occult powers and he gets his treasures full of wealth, which have no limits." (99)

"The person, who has meditated on the Lord Almighty, never comes again in the age of Kalyug. He attains all the worldly comforts and destroying his enemies, he enjoys the bliss of life." (100)

"O Brahmin! When you will be pastered by death, then which religious book would you take in hand? Will you read Bhagwat purana or Bhagvad Gita? Will you take the support of Ram or Shiva?" (101)

"All the gods (idols) established by you as the supreme Lord are subject to the punishment of (god of death). None of the gods like Shiva tirahma, Vishnu or Indra escaped from the clutches of death." (102)

"Just as the demon is known as one form of life, similarly the gods are another form of life, just as someone is Hindu Musalmaan, but all are subject to the strike of death." (103)

Sometimes the gods have vanquished the demons and some other time the demons had the upper hand, But the Lord-Sublime, who has destroyed both the god and demons, is my lord-Creator and sustainer (protector)." (104)

ਅੜਿਲ

ਇੰਦ੍ਰ ਉਪਿੰਦ੍ਰ ਦਿਨਿੰਦ੍ਰਿ ਜੋਨ ਸੰਘਾਰਿਯੈ॥
ਚੰਦ੍ਰ ਕੁਬੇਰ ਜਲਿੰਦ੍ਰ ਅਹਿੰਦ੍ਰਿ ਮਾਰਿਯੋ॥
ਪੁਰੀ ਚੋਦਹੁੰ ਚਕ੍ਰ ਜਵਨ ਸੁਨਿ ਲੀਜਿਯੈ॥
ਹੋ ਨਮਸਕਾਰ ਤਾਹੀ ਕੋ ਗਰ ਕਰਿ ਲੀਜਿਯੈ॥ ੧੦੫॥

Aril

Inclar upinclar dinidar he joun sanghareo.
Chandar kuber jalindar ahindar he mariou.
Puri choudhun chakar javan sun lijiai.
Ho namaskar tahe ko gar kar lijiai. (105)

ਦਿਜ ਬਾਚ

ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬਿਪਰ ਕੋ ਸਮਝਾਯੋ॥ ਪੁਨਿ ਮਿਸ੍ਰਹਿ ਅਸ ਭਾਖਿ ਸੁਨਾਯੋ॥
ਜੋ ਪਾਹਨ ਕੀ ਪੂਜਾ ਕਰਿ ਹੈ॥ ਤਾ ਕੇ ਪਾਪ ਸਕਲ ਸਿਵ ਹਰਿ ਹੈ॥ ੧੦੬॥

Dij baach

Bahu bidh bipar ko samjhaeo. Pun misar he as bhaakh sunaieo.
Je pahan ki puja kar hai. Ta kai paap sakal siv har hai. (106)

ਜੇ ਨਰ ਸਾਲਿਗ੍ਰਾਮ ਕਹਿ ਧਯੋ ਹੈ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਕਲ ਪਾਪ ਕੋ ਛੈ ਹੈ॥
ਜੋ ਇਹ ਛਾਡਿ ਅਵਰ ਕਹ ਧਯੋ ਹੈ॥ ਤੇ ਨਰ ਮਹਾ ਨਰਕ ਮਹਿ ਜੈ ਹੈ॥ ੧੦੭॥
Je nar saligram keh dhayaie hai. Ta ke sakal paap ko chhai hai.
Jo eh chhad avar keh dhayai hai. Tai nar maha narak mai jai hai. (107)

ਜੇ ਨਰ ਕਛੁ ਧਨ ਬਿਪ੍ਰਹਿ ਦੇ ਹੈ॥ ਆਗੈ ਮਾਗ ਦਸ ਗੁਨੋ ਲੈਹੈ॥
ਜੋ ਬਿਪਨ ਬਿਨੁ ਅਨਤੈ ਦੇਹੀ॥ ਤਾ ਕੋ ਕਛੁ ਸੁ ਫਲੈ ਨਹੀ ਸੋਈ॥ ੧੦੮॥
Je nar kachh dhan biparhe dai hai. Agai maag dus gunai lai he.
Jou bipran bin aantai dehi. Ta kou kachh su falai neh soiee. (108)

Aril

"The Lord, who had destroyed (killed) Indra, Sun, Moon, Kuber, Varuna and Sheshnag and controls all the fourteen worlds (the Universe), should be worshipped by paying obeisance through the Guru's guidance." (105)

The Brahmin said Choupaice

The princess tried to explain to the Brahmin in many ways, then the Brahmin said, "The person, who worships the stone, gets all his sins cast away by Shiva himself." (106)

The person, who worships (Thakur) Saligram, will get all his sins, washed away. If someone, leaving him, meditated on someone else, he will be thrown into hell. (107)

The person who gives some money to the Brahmin, will get ten times more in the next life. But if someone gives to someone else instead of the Brahmin, then he will not be rewarded for that." (108)

ਅੜਿਲ

ਤਬੈ ਕੁਅਰਿ ਪ੍ਰਤਿਮਾ ਸਿਵ ਕੀ ਕਰਿ ਮੈ ਲਈ॥
ਹਸਿ ਹਸਿ ਕਰਿ ਦਿਜ ਕੋ ਮੁਖ ਕਸਿ ਕਸਿ ਕੈ ਦਈ॥
ਸਾਲਿਗ੍ਰਾਮ ਭੇ ਦਾਤਿ ਫੇਰਿ ਸਭ ਹੀ ਦੀਏ॥
ਹੋ ਛੀਨਿ ਛਾਨਿ ਕਰਿ ਬਸਤ੍ਰ ਮਿਸ੍ਰ ਕੇ ਸਭ ਲੀਏ॥ ੧੦੯॥

Aril

Tabai koer pratima siv ki kar mai laiee.
Has has kar dij kai mukh kas kas kai daiee.
Saligram bhe daant fore sabh hi diye.
Hou chhin chhaan kar bastar nisar ke sabh liye. (109)

ਕਹੋ ਮਿਸ੍ਰ ਅਰ ਰੁਦ੍ਰ ਤਿਹਾਰੋ ਕਹ ਗਯੋ॥
ਜਿਹ ਸੇਵਤ ਥੋ ਸਦਾ ਦਾਤਿ ਛੈ ਤਿਨ ਕਿਯੋ॥
ਜਿਹ ਲਿੰਗਹਿ ਕੋ ਜਪਤੇ ਕਾਲ ਬਤਾਇਯੋ॥
ਹੋ ਅੰਤ ਕਾਲ ਸੋ ਤੁਮਰੇ ਮੁਖ ਮਹਿ ਆਇਯੋ॥ ੧੧੦॥

Kaho misar ab rudar tiharo keh geyo.
Jeh sevati tho sada daant chhai tin kiyo.
Jeh lingah kojaptai kaal bataieo.
Ho ant kaal so tumrai mukh meh aieo. (110)

ਚੌਪਈ

ਤਾ ਕੋ ਦਰਬ ਛੀਨਿ ਨੋ ਲਿਯੋ॥ ਸੋ ਸਭ ਦਾਨ ਦਿਜਨ ਕਰਿ ਦਿਯੋ॥
ਕਹਿਯੋ ਮਿਸ੍ਰ ਕਛ੍ਹ ਚਿੰਤ ਨ ਕਰਹੂੰ॥ ਦਾਨ ਦਸ ਗੁਨੋ ਅਗੈ ਫਰਹੂੰ॥ ੧੧੧॥

Choupaiee

Ta ko darb chhini jo liyo. Jo sabh daan dijan kar diyo.
Kahio misar kachh chint na karhun. Daan dus guno agai pharhun. (111)

Aril

Then the princess idol the slave of Shiva in hand and with a great laugh threw (struck) at the Brahmin face, with the Saligram she broke open all the teeth of the Brahmin and took away all his clothes etc. (and wealth) (109)

Then she said! O Brahmin! Now tell me where is your Shiva now? Whom you used to worship, he has broken all your teeth. The king (male organ) whom you used to worship for all these years, has finally thrown in your mouth (has strunk you on the mouth). (110)

Choupaiee

The wealth of the Brahmin which she had tahrn away was returned to him as alms and said "O Brahmin! Do not worry about money, as in the next world you will get it ten times more. (111)

ਕਬਿਤੁ

ਔਰਨ ਕੋ ਕਹਤ ਲੁਟਾਵੇ ਤੁਮ ਖਾਹੁ ਧਨ ਆਪ ਪਹਿਤੀ ਮੈ ਡਾਰਿ ਖਾਤ ਨ ਬਿਸਾਰ ਹੈ॥
ਬਡੇ ਹੀ ਪ੍ਰਪੰਚੀ ਪਰਪੰਚਨ ਕੋ ਲੀਏ ਫਿਰੈ, ਦਿਨ ਹੀ ਮੈ ਲੋਗਨ ਕੋ ਲੂਟਤ ਬਜ਼ਾਰ ਹੈ॥
ਹਾਥ ਤੇ ਨ ਕੌਡੀ ਦੇਤ ਕੌਡੀ ਕੌਡੀ ਮਾਂਗ ਲੇਤ, ਪੁਤ੍ਰੀ ਕਹਤ ਤਾ ਸੋ ਕਰੇ ਬਿਭਚਾਰ ਹੈ॥
ਲੋਭਤਾ ਕੈ ਜਏ ਹੈਂ ਕਿ ਮਮਤਾ ਕੇ ਭਏ ਹੈਂ, ਏ ਸੂਮਤਾ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕੈਧੋ ਕਰਿਦਾਵਤਾਰ ਹੈ॥ ੧੧੨॥

Kabit

Aouran ko kehat lutavai tum khauoo dhan aap.
Pehti mai daar khaat na bisar hai.
Badai hi parpanchi parpachan ko liye phirrai,
Din hi mai logan ko lootat bazar hain.
Haath se na koudi deit koudi koudi mang leit,
Putri kehat ta so karai bibhchaar hai.
Lobhata kai jaye hai ki mamta kai bhaei hain,
Eia soomata ke putar kaidou daridaravtaar hain . (112)

ਚੌਪਈ

ਪਹਤੀ ਬਿਖੇ ਬਿਸਾਰ ਨ ਡਾਰਹਿ॥ ਔਰਨ ਪਾਸਾ ਗਾਲ ਕੋ ਮਾਰਹਿ॥
ਜਨਿਯਤ ਕਿਸੀ ਦੇਸ ਕੇ ਰਾਜਾ॥ ਕੌਡੀ ਕੋ ਆਵਤ ਨਹਿ ਕਾਜਾ॥ ੧੧੩॥

Choupaiee

Pehti bikhai bisar n darhe. Aouran paas gaal ko marhe.
Janiyat kisi des kc raja. Koudi ko avat neh kaaja. (113)

ਜੋ ਇਨ ਮੰਤ੍ਰ ਜੰਤ੍ਰ ਸਿਧਿ ਹੋਈ॥ ਦਰ ਦਰ ਭੀਖਿ ਨ ਮਾਂਗੇ ਕੋਈ॥
ਏਕੈ ਮੁਖ ਤੇ ਮੰਤ੍ਰ ਉਚਾਰੈ॥ ਧਨ ਸੋ ਸਕਲ ਧਾਮ ਭਰਿ ਡਾਰੈ॥ ੧੧੪॥

Jou in mantrar jantar sidhh hoiee.
Dar dar bheekh bheekh na mangai koiee.
Ekai mukh te mantrar ucharai.
Dhan sou sakal dhaam bhar claarai. (114)

Kabit

They tell others to let their wealth be distributed among others, but they themselves accept that money (spend money miserly), and are so miserly that they hardly add any tumeric in frying pulses. They are great hypocrites and they demonstrate their ability as hypocrites and they demonstrate their ability in hyprocricy. They are able to loot people during any time even in the bazaar (market). They do not spend a few from their pockets, but collect even small coins (amounts) from other people. They misbehave with the girls, whom they address as a daughter. Such are these selfish people in fact they are sons of misers or they are incarnation of ugliness (awkwardness) (112)

Choupaiee

They do not use turmeric even while cooking pulses, but show their large heartedness to other. They appear as Rajas of some state (land), but are worthless in helping others. (113)

If one could gain some occult power from these talisman or magical powers (sorcery) then they would not be begging from door to door, then one would be able to amess wealth in the house with one talisman only. (114)

ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਏ ਜਿਨੈ ਬਖਾਨੈ॥ ਸਿਵ ਬ੍ਰਹਮ ਇਹ ਜਾਹਿ ਪ੍ਰਮਾਨੈ॥
 ਤੇ ਸਭ ਹੀ ਸ੍ਰੀ ਕਾਲ ਸੰਘਾਰੇ॥ ਕਾਲ ਪਾਇ ਕੈ ਬਹੁਰਿ ਸਵਾਰੇ॥ ੧੧੫॥
 Ram krishan eh jinai bkhanai. Shiv brahma eh jahe parmanai.
 Te sabh hi sri kaal sangarai. Kaal paie kai bahur savarai. (115)

ਕੇਤੇ ਰਾਮਚੰਦ ਅਰੁ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ॥ ਕੇਤੇ ਚਤੁਰਾਨਨ ਸਿਵ ਬਿਸਨਾ॥
 ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਏ ਕਵਨ ਬਿਚਾਰੇ॥ ਪਾਨੀ ਭਰਤ ਕਾਲ ਕੇ ਦੁਾਰੇ॥ ੧੧੬॥
 Kaito ramchand or krisna. Ketai chaturanan siv bisana.
 Chand suraj eh kavan bicharai. Pani bharat kaal ke duare. (116)

ਕਾਲ ਪਾਇ ਸਭ ਹੀ ਤੇ ਭਏ॥ ਕਾਲੋ ਪਾਇ ਕਾਲ ਹੂੰ ਗਏ॥
 ਕਾਲਹਿ ਪਾਇ ਬਹੁਰਿ ਅਵਤਰਿ ਹੈ॥ ਕਾਲਹਿ ਕਾਲ ਪਾਇ ਸੰਘਰਿ ਹੈ॥ ੧੧੭॥
 Kaal bhaie sabh hi eia bhaie. Kaalo paie kaal havai gaie.
 Kaal hi paie bohri avtar hai. Kalhe kaal paie sanghar hai. (117)

ਦੋਹਰਾ

ਸ੍ਰਾਪ ਰਾਛਸੀ ਕੇ ਦਏ ਜੋ ਭਯੋ ਪਾਹਨ ਜਾਇ॥
 ਤਾਹਿ ਕਹਤ ਪਰਮੇਸ੍ਰ ਤੈ ਮਨ ਮਹਿ ਨਹੀ ਲਜਾਇ॥ ੧੧੮॥

Dohra

Srap rachhsi kai daiejo baieo pahanjaie.
 Tahe kehat pamesar tai man meh neh lajaie. (118)

ਦਿਜ ਬਾਚ

ਚੌਪਈ

ਤਬ ਦਿਜ ਅਧਿਕ ਕੋਪ ਹੂੰ ਗਯੋ॥ ਭਰਭਰਾਇ ਠਾਢਾ ਉਇ ਭਯੋ॥
 ਅਬ ਮੈ ਇਹ ਰਾਜਾ ਪੈ ਜੈਹੋ॥ ਤਾਹੀ ਬਾਧਿ ਕਰਿ ਤੋਹਿ ਮੇਰੀ ਹੋ॥ ੧੧੯॥

Dij baach

Choupaiee

Tab dij adhik kop havai geyo. Bharbharaie thatha uaie bheyo.
 Ab mein eh raja pai jaiho. Tehi bandh kari tohi mangai hou (119)

Ram, Krishan, Shiva, Brahma etc, all these (gods) who are mentioned, have been killed by the God of death and time only has revived them again in position. (115)

There have been many (untold) Ram Chander, Krishana, Brahma, Shiva and Vishnu. What are poorly Moon and Sun (God) before them. All these gods, are serving (working as water harbingers) at the doors of Kaal (time). (the great Lord) (116)

They all came into being (existence) because of Kaal and then they came under the control of Kaal (Time). They have appeared again on the advent of Kaal (Time), and they all face death again on the advent of Kaal by the god of death. (117)

Couplet

On the curse of a demon woman, if someone becomes a stone, then do you not feel ashamed of yourself to call it a god. (118)

The Brahmin said

Choupaiee

The Brahmin became very furious with rage and got up being upset, and said, "Now I will go to the Raja and then summon you there, being taken in bondage (in chains)." (119)

ਕੁਅਰਿ ਬਾਚ

ਤਬ ਦਿਨ ਕੁਅਰਿ ਦਿਜਹਿ ਗਹਿ ਲਿਆ॥ ਡਾਰ ਨਦੀ ਕੇ ਭੀਤਰ ਦਿਯਾ॥
ਗੋਤਾ ਪਕਰਿ ਆਠ ਸੈ ਦੀਨਾ॥ ਤਾਹਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਭਲੀ ਬਿਧਿ ਕੀਨਾ॥ ੧੨੦॥

Koeri baach

Tab din koeri dijhi geh liya. Daar nadi ke bheetar diya.
Gota pakri aath sai deena. Tahe pavitar bhali bidh keena. (120)

ਕਹੀ ਕੁਅਰਿ ਪਿਤੁ ਪਹਿ ਮੈ ਜੈ ਹੋ॥ ਤੈ ਮੁਹਿ ਡਾਰਾ ਹਾਥ ਬਤੈ ਹੋ॥
ਤੇਰੇ ਦੋਨੋ ਹਾਥ ਕਟਾਊ॥ ਤੋ ਰਾਜ ਕੀ ਸੁਤਾ ਕਹਾਊ॥ ੧੨੧॥

Kahi koeri iptu peh mai jai hou. Tai muhi daara hath batai hou.
Teai dono haath kataou. Tou rraaj ki suta kahaou (121)

ਦਿਜ ਬਾਚ

ਇਹ ਸੁਨੀ ਬਾਤ ਮਿਸ੍ਰ ਡਰ ਪਯੋ॥ ਲਾਗਤ ਪਾਇ ਕੁਅਰਿ ਕੋ ਭਯੋ॥
ਸੋਊ ਕਰੋ ਜੁ ਮੋਹਿ ਉਚਾਰੋ॥ ਤੁਮ ਨਿਜ ਜਿਯ ਤੇ ਕੋਪ ਨਿਵਾਰੋ॥ ੧੨੨॥

Dij baach

Eh sunai baat misar dar payo. Lagat paie koeri ke bhaie.
Sou karo ju mohe ucharo. Tum niju ijy tai kop nivaro. (122)

ਕੁਅਰਿ ਬਾਚ

ਤੁਮ ਕਹਿਯਹੁ ਮੈ ਪ੍ਰਥਮ ਅਨਾਯੋ॥ ਧਨ ਨਿਮਿਤ ਮੈ ਦਰਬੁ ਲੁਟਾਯੋ॥
ਪਾਹਨ ਕੀ ਪੂਜਾ ਨਹਿ ਕਰਿਯੈ॥ ਮਹਾਂ ਕਾਲ ਕੋ ਪਾਇਨ ਪਰਿਯੈ॥ ੧੨੩॥

Koeri Baach

Tum kahiyeh mai paratham anayeo. Dhan nimit mein darb lutaao.
Pahan ki puja neh kariye . Mallakaal kai paien pariye. (123)

The princess said

The princess then caught hold of the Brahmin and threw him in the river, and then made him dive inside the water eight hundred times, thus making him purified thoroughly. (120)

The princess said, "I will go to my father and tell him that you wanted to handle me physically and will get both of your hands cut off and then I will call myself a Raja's daughter. (I will be worth calling myself princess). (121)

The Brahmin said (Dij baach)

The Brahmin said, "On hearing these words, the Brahmin got frightened and bowed to the princess (at her feet) and said, "I will do according to your dictate only and you give up your wrathfulness from the mind." (122)

Princess said (Koeri Baach)

The princess said, "You should say that you took a bath at first, and to get more money in the next life, you have given away lot of wealth. You shall not worship the stone anymore, and would bow to Maha Kaal only (Lord-sublime). (123)

ਕਬਿਯੋ ਬਾਚ

ਤਬ ਦਿਜ ਮਹਾ ਕਾਲ ਕੋ ਧਯਾਯੋ॥ ਸਰਿਤਾ ਮਹਿ ਪਾਹਨਨ ਬਹਾਯੋ॥
ਦੂਜੈ ਕਾਨ ਨ ਕਿਨਹੂੰ ਜਾਨਾ॥ ਕਹਾ ਮਿਸ੍ਰ ਪਰ ਹਾਲ ਬਿਹਾਨਾ॥ ੧੨੪॥

Kabiyo baach

Tab dij mahakaal ko dhayaeco. Sarita peh pahanan bahaeo.
Duj ai kaan na kinhun jaana. Kaha misar par haal bihana. (124)

ਦੋਹਰਾ

ਇਹ ਛਲ ਸੋ ਮਿਸਰਹਿ ਛਲਾ ਪਾਹਨ ਦਏ ਬਹਾਇ॥
ਮਹਾ ਕਾਲ ਕੋ ਸਿਖਯ ਕਰਿ ਮਦਰਾ ਭਾਪ ਪਿਵਾਇ॥ ੧੨੫॥ ੧॥

Dohra

Eh chhal sou misarhe chhala pahan daiye bahaie.
Maha kaal 140 sikhia kar madara bhang pivaie. (125) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੋ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੋ ਛਿਆਸਠਿ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ॥ ੨੬੬॥ ੫੧੯੫॥ ਅਫਜ਼ੁ॥

iti sri charitar pakhyana triya charitarai manri bhoop
sanbamdai doi sou chhiasath charitar samaptam
sat subham sat. (266) (5195) aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਰੂਪ ਸੈਨ ਇਕ ਨਿਪਤਿ ਸੁਲਛਨ॥ ਤੇਜਵਾਨ ਬਲਵਾਨ ਬਿਚਛਨ॥
ਸਕਲ ਮਤੀ ਤਾ ਕੋ ਘਰ ਦਾਰਾ॥ ਜਾ ਸਮ ਕਹੂੰ ਨ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰਾ॥ ੧॥

Choupaiee

Roop sai ik nirpat sulchhan. Tejwan balwan bichchhan.
Sakal mati ta ko ghar daara. Ja sum kahun na raaj kumara. (1)

ਤਹਿ ਇਕ ਬਸੈ ਤੁਰਕਨੀ ਨਾਰੀ॥ ਤਿਹ ਸਮ ਰੂਪ ਨ ਮੈਨ ਦੁਲਾਰੀ॥
ਤਿਨ ਰਾਜਾ ਕੀ ਛਬਿ ਨਿਰਖੀ॥ ਮੋਹਿ ਰਹੀ ਤਰੁਨਿ ਤਾ ਪਰ ਡਬ॥ ੨॥

The ik basai turkani nari. The sum roop n main dulari.
Tin raja ki chhab nirkhi. Mohe rahi taruni ta par tab. (2)

The poet had said

Then the Brahmin worshipped 'Maha Kaal' (Lord Almighty) and threw the (idol) stone in the river. No one knew exactly what had happened to this Brahmin. (124)

Couplet

Thus with her witchcraft the princess had deceived the Brahmin and the stone was thrown in the river. After giving him hemp and wine made him a slave (worshiper) of Maha Kaal. (125)

Here the two hundred and sixty-sixth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (266-5195)

Choupaiee

There was a Raja, by the name of Roop Sain, who was very wise virtuous and powerful. He had a wife called Sakal Mati, who had no other princess (so beautiful) to compare with her. (1)

There was a Turkish woman there, who was so beautiful that Kamdev's daughter even could not match her in beauty. When she saw the Raja's beauty, then that young woman got enamoured by his love. (2)

ਰੂਪ ਸੇਨ ਪਹਿ ਸਖੀ ਪਠਾਈ॥ ਲਗੀ ਲਗਨ ਤੁਹਿ ਸਾਥ ਜਤਾਈ॥
 ਇਕ ਦਿਨ ਮੁਰਿ ਕਹਿਯੋ ਸੇਜ ਸੁਹੈਯੈ॥ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ਅਨਾਥਹਿ ਕੈਯੈ॥ ੩॥
 Roop sain peh sakhi pathaiee. Lagi lagan tuhi saath jataiee.
 Ik din muri kajiou sej suhaeo. Naath sunaath anaathhi kaieo. (3)

ਇਮਿ ਦੁਤੀ ਪ੍ਰਤਿ ਨਿਪਤਿ ਓਚਾਰਾ॥ ਤ੍ਰਿਯ ਆਗੇ ਪਤਿ ਜਿਯਤ ਤਿਹਾਰਾ॥
 ਜੋ ਤੋ ਪ੍ਰਥਮ ਕਾਜਿਯਹਿ ਮਾਰੈ॥ ਤਿਹ ਪਾਛੇ ਮੁਹਿ ਸੰਗਿ ਬਿਹਾਰੈ॥ ੪॥
 Im duti prati nirpat uchara. Triya aagai pat jiyat tihara.
 Jou tou partham kajiyeh marai. The pachhai muhe sang biharai. (4)

ਸੁਨਿ ਸਹਚਰਿ ਤਿਹ ਜਾਇ ਜਤਾਈ॥ ਨ੍ਰਿਪ ਹਮ ਕੋ ਇਮਿ ਭਾਖ ਸੁਨਾਈ॥
 ਜੋ ਤੈ ਪ੍ਰਥਮ ਕਾਜਿਯਹਿ ਘਾਵੈ॥ ਤਿਹ ਉਪਰਾਂਤ ਬਹੁਰਿ ਮੁਹਿ ਪਾਵੈ॥ ੫॥
 Sun sehchar the jaie jataiee. Nrip hum ko imi bhaakh sunaiee.
 Jou tou pratham kajiyeh ghavai. The uprant bohri meh pavaie. (5)

ਸੁਨਿ ਤ੍ਰਿਯ ਬਾਤ ਚਿਤ ਮਹਿ ਰਾਖੀ॥ ਔਰ ਨ ਕਿਸੀ ਔਰਤਹਿ ਭਾਖੀ॥
 ਰੈਨਿ ਸਮੈ ਕਾਜੀ ਅਬ ਆਯੋ॥ ਕਾਢਿ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਸੋਵਤਹਿ ਘਾਯੋ॥ ੬॥
 Sun triye baat chit meh raakhi. Aour na kisi aourathe bhaakhi.
 Rain samaie kaaji jab aieo. Kad kirpan sove teh ghaieo. (6)

ਤਾ ਕੋ ਕਾਟਿ ਮੁੰਡ ਕਰਿ ਲਿਯੋ॥ ਲੈ ਰਾਜਾ ਕੇ ਹਾਜਰ ਕਿਯੋ॥
 ਤਵ ਨਮਿਤਿ ਕਾਜੀ ਮੈ ਘਾਯੋ॥ ਅਬ ਮੁਹਿ ਸੰਗ ਕਰੋ ਮਨ ਭਾਯੋ॥ ੭॥
 Ta ko katt muund kar liyo. Lai raja kai hajar kiyo.
 Tv nimit kaaji mein ghaieo. Ab mohi sang karo man bhaieo. (7)

ਜਬ ਸਿਰ ਨਿਰਖਿ ਨਿਪਤਿ ਤਿਹ ਲਯੋ॥ ਮਨ ਕੇ ਬਿਖੈ ਅਧਿਕ ਡਰ ਪਯੋ॥
 ਪਤਿ ਮਾਰਤ ਜਿਹ ਲਗੀ ਨ ਬਾਰਾ॥ ਕਾ ਉਪਪਤਿ ਤਿਹ ਅਗੁ ਬਿਚਾਰਾ॥ ੮॥
 Jab sir nirakh nirpat the laieo. Man kai bikhai adhik darr payeo.
 Pat marat jeh lagi na baara. Ka uppatt the agar bichara. (8)

So she (Turkish woman) sent her lady attendant to him (Roop Sain) and informed him about her love and told him to honour her bed with his company. "O master! I am helpless, so make me satiated with your presence." (3)

The Raja told the emissary (attendant), "O woman! Your previous spouse is alive. If you kill the Kazi first, then only you could contact me (for some arrangement)." (4)

The messenger (attendant) came back and informed her accordingly that the Raja had given this message, "That you should kill the Kazi first and then you could gain my company." (5)

The woman kept this message with herself on hearing these words, and did not share it with any other woman. When the Kazi came at night, then she took out her sword, and killed him while he was asleep. (6)

She cut off his head presented it to the Raja and said, "For your sake, I have killed the Kazi, so now you could have sexual companionship with me to your satisfaction. (7)

When the Raja saw his (Kazi's) head, he was greatly frightened. He thought to himself that the woman, who could kill her husband in no time, then what is the value of second, (paramour) before her. (8)

ਧਿਕ ਧਿਕ ਬਚ ਤਿਹ ਤ੍ਰਿਯਹ ਉਚਾਰਾ॥ ਭੋਗ ਕਰਬ ਮੈ ਤਜਾ ਤਿਹਾਰਾ॥
 ਤ੍ਰਿਯ ਪਾਪਨਿ ਤੇ ਭਰਤਾ ਘਾਯੋ॥ ਤਾ ਤੇ ਮੋਹਿ ਅਧਿਕ ਡਰ ਆਯੋ॥ ੯॥
 Dhik dhik bach the triya uchara. Bhog karab mein taja tihara.
 Triya papin tai bharta ghaieo. Ta te mohi adhik dart aieo. (9)

ਅਬ ਤੈ ਜਾਹਿ ਪਾਪਨੀ ਤਹੀ॥ ਨਿਜ ਕਰ ਨਾਥ ਸੰਘਾਰਾ ਜਹੀ॥
 ਅਬ ਤੇਰੋ ਸਭ ਹੀ ਧ੍ਰਿਗ ਸਾਜਾ॥ ਅਬ ਹੀ ਲਗ ਜੀਵਤ ਨਿਰਲਾਜਾ॥ ੧੦॥
 Ab tai jahe papni tehi. Nij kar nadh sanghara jehi.
 Ab tero sabh hi dhrig saaja. Ab hi lag jivat nirlaja. (10)

ਦੋਹਰਾ

ਹਿਤ ਮੇਰੇ ਜਿਨ ਪਤਿ ਹਨਾ ਕੀਨਾ ਬਡਾ ਕੁਕਾਜ॥
 ਜਮਧਰ ਮਾਰਿ ਨ ਮਰਤ ਹੈ ਅਬ ਲੋ ਜਿਯਤ ਨਿਲਾਜ॥ ੧੧॥

Dohra

Hit marai jin pat hanai keena badai kukaaaj.
 Jamdhar maar na marat hai ab lo jiyat nilaaj. (11)

ਚੌਪਈ

ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਇਹ ਨਰਿ ਰਿਸਾਈ॥ ਲਜਿਤ ਭਈ ਘਰ ਕੋ ਫਿਰੀ ਆਈ॥
 ਪਤਿ ਕੋ ਮੂੰਡ ਤਿਸੀ ਘਰ ਡਾਰਾ॥ ਆਇ ਧਾਮ ਇਸ ਭਾਤਿ ਪੁਕਾਰਾ॥ ੧੨॥

Choupaiee

Sunat bachan eh naar risaiee. Lajit bhaiee ghar ko phiri aeiee.
 Pat ko muund tisi ghar daara. Aie dhaam is bhat pukaara. (12)

ਪ੍ਰਾਤ ਭਏ ਸਭ ਲੋਗ ਬੁਲਾਏ॥ ਸਭਹਨਿ ਕਾਜੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਿਖਾਏ॥
 ਸ੍ਰੋਨਤ ਧਾਰ ਪਰਤ ਇਹ ਗਈ॥ ਸੋ ਮਗੁ ਹੈ ਕਰਿ ਖੋਜਤ ਭਈ॥ ੧੩॥
 Prat bhaie sabh log bulaie. Sabh hin kaaji mirtak dikhaie.
 Saronat dhaar parat jeh gaiee. So mag havai kar khojat bhaiee. (13)

So he used very despicable (language) words for her and cursed her and then added, "I have given up the idea of having sensuous pleasure with you. "O sinful woman! You have killed your own spouse, so I am feeling frightened." (9)

"O Sinner! Now you go to the place, where you had killed your spouse, Now all your beautification (embellishment) deserves discredit and curse. O shameless Woman! How are you alive till today?" (10)

Couplet

For my sake the woman, who had a very ignoble act in killing her spouse, why does not she kill herself with a daggers how is the shameless woman alive till to-date?" (11)

Choupaiee

On hearing these words, the woman got furious with rage, and being ashamed (dishonoured) she went back home. She took the head of the spouse in the Raja's place and coming back home, she started crying loudly. (12)

In the morning itself she called all the people and showed them the dead Kazi. With the traces of blood stains, she started off to locate the place of killer. (13)

ਜਹ ਜਹ ਜਾਇ ਸ੍ਰੋਨ ਕੀ ਧਾਰਾ॥ ਤਿਹ ਹੇਰਤ ਜਨ ਚਲੇ ਅਪਾਰਾ॥
ਤਹ ਸਭਹੂੰ ਲੈ ਠਾਢੇ ਕੀਨਾ॥ ਤਿਹ ਨਿਜੁ ਹਾਥ ਡਾਰਿ ਸਿਰ ਦੀਨਾ॥ ੧੪॥

Jeh jeh jaie saron ki dhara. The heirat jan chalai apara.
The sabhun lai thathai keena. The niju haath daar sir deena. (14)

ਮੂੰਡ ਕਟਯੋ ਸਭਹਿਨ ਲਖਿ ਪਾਯੋ॥ ਇਹ ਕਾਜੀ ਰਾਜੈ ਯਾਹੀ ਨ੍ਰਿਪ ਘਾਯੋ॥
ਤਾ ਕਹ ਬਾਧਿ ਲੈ ਗਏ ਤਹਾ॥ ਜਹਾਂਗੀਰ ਬੈਠਾ ਥੋ ਜਹਾ॥ ੧੫॥

Muund katio sabh hin lakh paiyeo. Eh kaaji rajai yahi nrip ghaiyeo.
ta keh badh bai gaie taha. Jahangir baitha tho jaha. (15)

ਸਭ ਬ੍ਰਿਤਾਤ ਕਹਿ ਪ੍ਰਥਮ ਸੁਨਾਯੋ॥ ਇਹ ਕਾਜੀ ਰਾਜੈ ਇਨ ਘਾਯੋ॥
ਹਜਰਿਤ ਬਾਧਿ ਤ੍ਰਿਯਹਿ ਕਹ ਦੀਨਾ॥ ਭੇਦ ਕਛੂ ਜਿਯ ਮਾਝ ਨ ਚੀਨਾ॥ ੧੬॥
Sabh birtaat keh pratham sunaiyeo. Eh kaaji rai in ghaiyeo.
Hajrat baadh tria he keh deena. Bheid kachh jiy maajh na cheena. (16)

ਮਾਰਨ ਕੋ ਲੈ ਤਾਹਿ ਸਿਧਾਈ॥ ਆਂਖਿਨ ਹੀ ਮਹਿ ਨ੍ਰਿਪਹਿ ਜਤਾਈ॥
ਮੁਰ ਜਿਯ ਰਾਖੁ ਕਹੈ ਸੋ ਕਰਿ ਹੋ॥ ਲੈ ਘਟ ਸੀਸ ਪਾਨਿ ਕੋ ਭਰਿ ਹੋ॥ ੧੭॥
Maaran kou lai tahe sidhaiee. Aankhin hi meh nirpeh jataiee.
Murjiya raakh kahai sou kar hou. Lai ghaat sees paan kou bhar hai. (17)

ਤਬ ਸੁੰਦਰਿ ਇਹ ਭਾਤਿ ਬਿਚਾਰੋ॥ ਅਬ ਮਾਨਾ ਨ੍ਰਿਪ ਕਹਾ ਹਮਾਰੋ॥
ਤਾ ਤੇ ਛਾਡਿ ਹਾਥ ਤੇ ਦੀਨਾ॥ ਖੂਨ ਬਖਸਯੋ ਮੈ ਇਹ ਕੀਨਾ॥ ੧੮॥
Tab sundar eh bhat bicharo. Ab maana nrip kaha hamaro.
Ta ko chhad haath tai deena. Khoon bakhseyo mein eh keena. (18)

ਪ੍ਰਥਮਹਿ ਛਾਡਿ ਮਿਤ੍ਰ ਕਹ ਦੀਨਾ॥ ਪੁਨ ਇਹ ਭਾਤਿ ਉਚਾਰਨ ਕੀਨਾ॥
ਅਬ ਮੈ ਸੈਰ ਮਕਾ ਕੇ ਜੈ ਹੋ॥ ਮਰੀ ਤ ਗਈ ਜਿਯਤ ਫਿਰਿ ਐ ਹੋ॥ ੧੯॥
Pratham he chhad mitar keh deena. Punai eh bhat ucharan keena.
Ab mein sair makka kai j ai hou. Mari te gaiee jiyat phiri aie hou. (19)

Following the traces of blood stains, the people moved ahead, and all were made to (stop) stand at that place, where she had thrown the head of the Kazi with her own hands. (14)

All saw the cut off head and thought that this Raja had killed the Kazi. So they took him in chains to the place, where Jahangir was having his (royal assembly). (15)

All of then related the whole story to the king and said, "This Raja had killed the Kazi. But no one realized the actual fact (secret) behind. (16)

The Turkish woman took him for killing him and the (Raja) explained to her with the signs of his eyes that "he will do whatever she wanted and will fetch water for her." (17)

Then the beautiful woman thought that he had accepted her demand. So she let him off (from her hands), and said, "I have pardoned his act of murder." (18)

First she let the paramour off, and then said, "Now I will go for a pilgrimage to Mecca. If I die, then it is good enough but if I will remain alive then I shall come back." (19)

ਲੋਗਨ ਸੈਰ ਭਵਾਰੋ ਦਿਯੋ॥ ਆਪੁ ਪੈਡ ਤਿਹ ਗ੍ਰਿਹ ਕੋ ਲਿਯੋ॥
ਤਾਹਿ ਨਿਰਖਿ ਰਾਜਾ ਡਰਾਪਨਾ॥ ਕਾਮ ਭੋਗ ਤਿਹ ਸੰਗ ਕਮਾਨਾ॥ ੨੦॥

Logan sair bhavarai diyo. Aap peind the grih kou liyo.
Tahe nirakh raja darpaana. Kaam bhog the sang kamana. (20)

ਲੋਗ ਕਹੈ ਮਕਾ ਕਹਿ ਗਈ॥ ਹੂਆ ਕੀ ਸੁਧਿ ਕਿਨਹੂੰ ਨਹਿ ਲਈ॥
ਕਹਾ ਬਾਲ ਇਨ ਚਰਿਤ ਦਿਖਾਯੋ॥ ਕਿਹ ਛਲਾ ਸੋ ਕਾਜੀ ਕਹ ਘਾਯੋ॥ ੨੧॥

Log kahai makka keh gaiee. Hua ki sudh kinhun neh laiee.
Kaha baal in charit dikhaieo. Kih chhala so kaaji keh ghaieo. (21)

ਇਹ ਛਲ ਸਾਥ ਕਾਜਿਯਹਿ ਮਾਰਾ॥ ਬਹੁਰਿ ਮਿਤ੍ਰ ਕਹ ਚਰਿਤ ਦਿਖਾਰਾ॥
ਇਨ ਕੀ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਕਹਾਨੀ॥ ਦਾਨਵ ਦੇਵ ਨ ਕਿਨਹੂੰ ਜਾਨੀ॥ ੨੨॥ ੧॥

Eh chhal saath kaji yeh maara. Bohri mitar keh charit dikhara.
In ki agam aghadh kahani. Danav dev n kinhun jaani. (22) (1)

**ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੋ ਸਤਸਥਿ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ॥ ੨੬੭॥ ੫੨੧੭॥ ਅਫਜ਼ੁ॥**

**iti sri charitar pakhyana ttriya charitari mantri bhoop
sambadai doi so satsath charitar samaptam.
sat subham sat. (267) (5217) aphjun. (Contd.)**

ਚੌਪਈ

ਚੰਪਾਵਤੀ ਨਗਰ ਦਿਸਿ ਦਛਿਨ॥ ਚੰਪਤ ਰਾਇ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਸੁਭ ਲਛਨ॥
ਚੰਪਾਵਤੀ ਧਾਮ ਤਿਹ ਦਾਰਾ॥ ਜਾ ਸਮ ਕਹੂੰ ਨ ਰਾਜ ਦੁਲਾਰਾ॥ ੧॥

Choupaiee

Champavati nagar disi dachhin. champat rai nirpat subh lachhan.
champavati dhaam ith daara. ja sum kahun raj dulara. (1)

ਚੰਪਕਲਾ ਦੁਹਿਤਾ ਤਾ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ॥ ਰੂਪਮਾਨ ਦੁਤਿਮਾਨ ਅਧਿਕ ਵਹ॥
ਜਬ ਤਿਹ ਅੰਗ ਮੈਨਤਾ ਵਈ॥ ਲਰਿਕਾਪਨ ਕੀ ਸੁਧਿ ਬੁਧਿ ਗਈ॥ ੨॥
Champkala duhita ta kai greh. roopman dutiman adhik veh.
jab the ang mainta veiee. larikapan ki sudh budh gaiee. (2)

The people were given to understand that she was going on pilgrimage and she herself headed towards the Raja's place. On seeing her the Raja got frightened, so he had cohabitation with her. (20)

People were, saying, she had gone to Mecca, but no one knew about her whereabouts. Thus the woman had shown her deceitful action and with her witchcraft had killed the Kazi. (21)

So she had killed the Kazi with deceit and then showed her deceit to the paramour. The story of these women is too deep to know and beyond comprehension. Neither the gods nor the demons have ever understood her fully. (22) (1)

Here the two hundred and sixty seventh episode of the King's and minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well (267-5217) (Contd.)

Choupaiee

There was a town of Champavati in the south, and there was a Raja by the name of Champat Rai, with great virtues, ruling there. He had a wife called Champavati, and there was no other princess like her (in beauty). (1)

They had a daughter by the name of Champkala, who was very charming and praiseworthy. When she was aroused with sexual desires, she lost her sense of proportion of childhood. (2)

ਹੁਤੋ ਬਾਗ ਇਕ ਤਹਾ ਅਪਾਰਾ॥ ਜਿਹ ਸਰ ਨੰਦਨ ਕਹਾ ਬਿਚਾਰਾ॥
ਤਹਾ ਗਈ ਵਹੁ ਕੁਅਰਿ ਮੁਦਿਤ ਮਨ॥ ਲਏ ਸੁੰਦਰੀ ਸੰਗ ਕਰਿ ਅਨਗਨ॥ ੩॥

Huto bag ik taha apara. jih sar nandan kaha bichara.
taha gaiee bahu koeri mudit man. laie sundari sang kar angan. (3)

ਤਹ ਨਿਰਖਾ ਇਕ ਸਾਹ ਸਰੂਪਾ॥ ਸੂਰਤਿ ਸੀਰਤਿ ਮਾਝਿ ਅਨੂਪਾ॥
ਗੀਝੀ ਕੁਅਰਿ ਅਟਕਿ ਗੀ ਤਬ ਹੀ॥ ਸੁੰਦਰ ਸੁਘਰ ਨਿਹਾਰਿਯੋ ਜਬ ਹੀ॥ ੪॥

Teh nirkha ik sah saroopa. surat sirat maajh anupa.
reejhi koeri atak gi tab hi. sundar sughar nihariou jab hi. (4)

ਸਭ ਸੁਧਿ ਭੂਲਿ ਸਦਨ ਕੀ ਗਈ॥ ਆਠ ਟੂਕ ਤਿਹ ਉਪਰ ਭਈ॥
ਗ੍ਰਿਹ ਅੰਬੇ ਕੀ ਬੁਧਿ ਨ ਆਈ॥ ਤਹੀ ਉਧਰਿ ਤਿਹ ਸੰਗ ਸਿਧਾਈ॥ ੫॥
Sabh sudh bhool sadan ki gaiee. aath took the upar bhaiee.
greh aibaie ki budh na aiee. tehi upar the sang sidhaiee. (5)

ਸਹਚਰਿ ਭੇਦ ਚਰਿਤ ਇਕ ਜਾਨਾ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਸਾਥ ਚਰਿਤ੍ ਪ੍ਰਮਾਨਾ॥
ਰੋਇ ਰੋਇ ਧੁਨਿ ਉਚ ਪੁਕਾਰੈ॥ ਦੈ ਦੈ ਮੁੰਡ ਧਰਨਿ ਸੌ ਮਾਰੈ॥ ੬॥
Sehchar bheid charit ik jana. eh bidh saath charit parmana.
roie roie dhun uch pukarai. dai dai moond dharan sou marai. (6)

ਚੰਪਕਲਾ ਰਾਜਾ ਕੀ ਜਾਈ॥ ਰਾਛਸ ਗਹੀ ਆਨਿ ਦੁਖਦਾਈ॥
ਤਾਹਿ ਛੁਰੈਯੈ ਜਾਨ ਨ ਦੀਜੈ॥ ਬੇਗਹਿ ਬਧ ਦਾਨਵ ਕੋ ਕੀਜੈ॥ ੭॥
Champkala raja ki jaiee. rachhas kahi aan dukhdaiee.
tahe chhuraiee jaan na dijaie. beghe badh danav ko kijai. (7)

ਏ ਸੁਨਿ ਬੈਨ ਲੋਗ ਸਭ ਧਾਏ॥ ਕਾਢੇ ਖੜਗ ਬਾਗ ਮੈ ਆਏ॥
ਦੈਤ ਵੈਤ ਤਹ ਕਛੁ ਨ ਨਿਹਾਰਾ॥ ਚਕ੍ਰਿਤ ਭੇ ਜਿਯ ਮਾਝ ਬਿਦਾਰਾ॥ ੮॥
Eai sun bain log sabh dhaie. kadhai kharrag baag mein aie.
dait vait the kachh na nihara. chakrit bhe jiye majh bichara. (8)

There was a huge garden, and Nandan was nothing in comparison to it. The princess went there along with many beauties in a light-hearted manner. (3)

There she saw a handsome Shah there, who was extremely beautiful with good nature. As soon as the beautiful princess saw this smart and clever person, she got entangled with him (in love) with joy. (4)

She forgot all about her home and got enamoured by him totally. So she forgot about coming back home and went away along with him. (5)

One attendant (handmaid) followed her clever move (deceit), thus playing her witchcraft. She started crying aloud and shouted at top of her voice while striking her head on the ground." (6)

(Handmaid) she said, "The princess Champkala had been carried away by a horrible demon. Try to get her released and do not allow him to go away and kill the immediately!) (7)

Hearing these words, all people with their drawn swords reached the garden, but they did not see any demon there and were wondering and thinking in mind. (8)

ਹਰਿ ਦਾਨਵ ਕਿਹ ਗਯੋ ਆਕਾਸਾ॥ ਰਾਜ ਕਅਰਿ ਤੇ ਭਏ ਨਿਰਾਸਾ॥
ਰੋਇ ਪੀਟ ਦੁਹਿਤਾ ਕਹ ਹਾਰੇ॥ ਰਾਜਾ ਭਏ ਅਧਿਕ ਦੁਖਿਯਾਰੇ॥ ੯॥

Har daanav the geyo akasa. raj koeri tai bhaie nirasa.
roie peetai duhita kai harai. raja bhaie adhik dukhiarai. (9)

ਕੋਤਿਕ ਦਿਨਨ ਧਨ ਖਾਯੋ॥ ਦੇਸ ਬਿਦੇਸ ਫਿਰਤ ਦੁਖ ਪਾਯੋ॥
ਰਾਜ ਕੁਅਰਿ ਮਿਤ੍ਰਹਿ ਕੋ ਤਯਾਗੀ॥ ਆਧੀ ਰਤਿ ਦੇਸ ਕੋ ਭਾਗੀ॥ ੧੦॥
Ketik dinan sakal dhan khaiyo. des bides phirat dukh paiyo.
raj koer mitreh kou tayagi. adhi raat des ko bhagai. (10)

ਲਿਖਿ ਪਤ੍ਰੀ ਪਿਤ ਪਾਸ ਪਠਾਈ॥ ਦਾਨਵ ਤੇ ਮੈ ਦੇਵ ਛੁਰਾਈ॥
ਪਠੈ ਮਨੁਛ ਅਬ ਬੋਲਿ ਪਠਾਵਹੁ॥ ਮੋਹਿ ਮਿਲਾਇ ਅਧਿਕ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ॥ ੧੧॥
Likh patri pit paas pathaiee. danav tai mein dev chhuraiee.
pathai manuchh ab bol pathavhu. mohe milaie adhik sukh paavhu. (11)

ਪੜਿ ਪਤ੍ਰੀ ਪਿਤ ਕੰਠ ਲਗਾਈ॥ ਅਧਿਕ ਪਾਲਕੀ ਤਹਾ ਪਠਾਈ॥
ਚੰਪਕਲਾ ਕਹਾ ਗ੍ਰਿਹ ਲੈ ਆਯੋ॥ ਮੂਰਖ ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਨ ਪਾਯੋ॥ ੧੨॥ ੧॥
Likh patri pit kanth lagaiee. adhik palaki taha pathaiee.
champkala keh greh lai aieyo. murakh bheid abheid na paeyo. (12) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੋ ਅਠਸਠ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੨੬੮॥ ੫੨੨੯॥ ਅਫਜ਼ੁ॥

Iti sir charitar pakhyana triy charitarai mantri bhoop
sambadai doe sou athsath charitar sampatam sat.
sabham sat. 268. 5229. aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਗੂਆ ਬੰਦਰ ਇਕ ਰਹਤ ਨਿਪਾਲਾ ॥ ਜਾ ਕੋ ਡੰਡ ਭਰਤ ਭੂਆਲਾ ॥
ਅਪ੍ਰਮਾਨ ਤਾ ਕੋ ਘਰ ਮੈ ਧਨ ॥ ਸੰਦ੍ਰ ਸੂਰ ਕੈ ਇੰਦ੍ਰ ਦੁਤਿਯ ਜਨੁ ॥ ੧ ॥

Choupaiee

Gooa bandar ik rehat nirpala. ja ko dand bharat bhuala.
aparman ta ko ghar mein dhan. chandar soor indar dutia jan. (1)

That the demon had carried her towards the sky and they became disappointed about the princess. The Raja, Having lost his princess was very sad and gloomy and kept quiet after wailing and crying. (9)

For few days they had spent all the money and roaming around various land, including foreign lands, they suffered quite a lot. The princess, leaving aside her paramour, came back at midnight to her country. (10)

She wrote a letter to her father, that the Lord have saved her from the clutches of the demon. "Now send somebody to take me back and then enjoy peace and joy on meeting me." (11)

The father kissed the letter, clasping it to his heart and sent many palanquins to escort her back, and brought Champkala back home. But the foolish Raja could not grasp the secret behind all this. (12)

Here the two hundred and sixty eighth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's characterization from Charitar Pakhyan is completed' All is well. (268-5229) (contd.)

Choupaiee

There was a Raja at the port of Goa, and his suzerainty was accepted by the other Rajas. He had lot of wealth in his treasury, as if he were a second sun, moon or Indra. (1)

ਮਿਤ੍ਰ ਮਤੀ ਤਾ ਕੀ ਅਰਧੰਗਾ॥ ਪੁੰਨਯਮਾਨ ਦੂਸਰ ਜਨੁ ਗੰਗਾ॥
 ਮੀਨ ਕੇਤੁ ਰਾਜਾ ਤਹ ਰਾਜੈ॥ ਜਾ ਕੋ ਨਿਰਖਿ ਮੀਨ ਧੁਜ ਲਾਜੈ ॥ ੨॥
 Mitar mati ta ki ardhanga. punyaman dusar jan ganga.
 meen ketu raja the rajai. ja ko nirakh meen dhuj lajaie. (2)

ਅੜਿਲ

ਸ੍ਰੀ ਝਖਕੇਤੁ ਮਤੀ ਦੁਹਿਤਾ ਤਿਹ ਜਾਨਿਯੈ ॥
 ਅਪ੍ਰਮਾਨ ਅਬਲਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾ ਪ੍ਰਮਾਨਿਯੈ ॥
 ਜਾ ਸਮ ਸੁੰਦਰਿ ਕਹੂੰ ਨ ਜਗ ਮਹਿ ਜਾਨਿਯਤ ॥
 ਹੋ ਰੂਪਮਾਨ ਉਹਿ ਕੀ ਸੀ ਵਹੀ ਬਖਾਨਿਯਤ ॥ ੩॥

Aril

Sri jhakhket mati duhita the janiye.
 aparman abala ki parabha parmaniyai.
 Ja sam sundar kahun na jug meh janiat.
 ho roopman uhi ki si vehi bakhaniat. (3)

ਚੌਪਈ

ਪ੍ਰਾਤ ਭਏ ਨ੍ਰਿਪ ਸਭਾ ਲਗਾਈ ॥ ਉਚ ਨੀਚ ਸਭ ਲਿਯਾ ਬੁਲਾਈ ॥
 ਤਹ ਇਕ ਪੁਤ੍ਰ ਸਾਹੁ ਕੋ ਆਯੋ ॥ ਜਿਹ ਸਮ ਦਿਤਿ ਆਦਿਤਿ ਨ ਜਾਯੋ ॥ ੪॥

Choupaiee

Prat bhaie nrip sabha lagaiee. uch neech sabh liya bulaiee.
 the ik putar sahu ko aieyo. jeh sam dit aditi na jaiyo. (4)

He had a queen by the name of Mittar Mati, who was like a second Ganga, the pure. There was another Raja called Meen Ket, who was very handsome and seeing him even Kamdev was feeling (ashamed) belittled.(2)

Aril

He had a daughter by the name of Jhakh Ket Mati and that young belle was extremely beautiful, who had no parallel in the world (in beauty) and she was her own equal in beauty in the world. (3)

Choupaiee

One fine morning the Raja called his assembly (court), where he invited all the people including high and low. There came a Shah's son also and he had no parallel in beauty among the gods or demons. (4)

ਅੜਿਲ

ਰਾਂਜ ਕੁਅਰਿ ਰਹੀ ਥਕਿਤ ਸੁ ਤਾਹਿ ਨਿਹਾਰਿ ਕਰਿ ॥
ਚਕ੍ਰਿਤ ਚਿਤ ਮਹਿ ਰਹੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਬਿਚਾਰਿ ਕਰਿ ॥
ਸਖੀ ਤਿਹ ਧਾਮ ਮਿਲਨ ਕੀ ਆਸ ਕੈ ॥
ਹੋ ਚਾਹ ਰਹੀ ਜਸ ਮੇਘ ਪਪਿਹਰਾ ਪਯਾਸ ਕੈ ॥ ੫॥

Aril

Raj koeri rahi thakit su tahe nihar kar.
chakrit chit meh rahi charit bichar kar.
Sakhi the dhaam milan ki aas kai.
ho chah rahi jas megh papehara peyas kai. (5)

ਦੋਹਰਾ

ਅਤਿ ਪ੍ਰਸੰਨਯ ਚਿਤ ਮਹਿ ਭਈ ਮਨ ਭਾਵਨ ਕਹ ਪਾਇ ॥
ਸਹਚਰਿ ਕੋ ਜੁ ਦਰਦਿ ਥੋ ਤਤ ਛਿਨ ਦਿਯਾ ਨਿਟਾਇ ॥ ੬ ॥

Dohra

At parsan chit meh bhaiee man bhavan keh paie.
sehchar ko jo daridar tho tat chhin diya mitaie. (6)

ਚੌਪਈ

ਜਬ ਹੀ ਤਰੁਨਿ ਤਰੁਨ ਕੋ ਪਾਯੋ ॥ ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਤਿਨ ਗਰੇ ਲਗਾਯੋ ॥
ਰੈਨਿ ਸਗਰ ਰਤਿ ਕਰਤ ਬਿਹਾਨੀ ॥ ਚਾਰਿ ਪਹਰ ਪਲ ਚਾਰ ਪਛਾਨੀ ॥ ੭ ॥

Choupaiee

Jab hi taruni tarun ko paieyo. bhat bhat tin garai lagaieyo.
rain sagar rat karat bihani. chaar pehar pal chaar pachhanai. (7)

ਪਿਛਲੀ ਪਹਰ ਰਾਤ੍ਰੀ ਜਬ ਰਹੀ ॥ ਰਾਂਜ ਕੁਅਰਿ ਐਸੈ ਤਿਹ ਕਹੀ ॥
ਹਮ ਤੁਮ ਆਵ ਨਿਕਸਿ ਦੋਊ ਜਾਵੈ ॥ ਔਰ ਦੇਸ ਦੋਊ ਕਹੂੰ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ੮॥
Pichhali pehar ratri jab rahai. raj koeri aesi the kahi.
hum tum aav nikas douoo javai. aour des douoo kahun suhavai. (8)

Aril

The princess on seeing him, became desperate (in love) and thinking of a witchcraft in mind she felt surprised. She sent her handmaid to his house to arrange for a meeting with him (Shah's son). She was so much enamoured by him in her heart just as a toad (papiha) aspires anxiously for the rain water (for the clouds). (5)

Couplet

On gaining access to him, she felt very happy at heart, and helped that attendant with lot of wealth, thus relieving her of her poverty. (6)

Choupaiee

When the princess had gained the company of the Shah's son, then she embraced him in many ways, and spent the whole night in enjoying sensuous pleasure with him, and the four pehars (twelve hours) of the night were spent like four moments only (it slipped like four minutes) (7)

When the last leg of the night was remaining, then the princess told him (shah's son), "Come, let us both elope from here and settle somewhere else in a foreign land.(8)

ਤੁਹਿ ਮੁਹਿ ਕਹਿ ਧਨ ਕੀ ਬੁਰ ਨਾਹੀ ॥ ਤੁਮਰੀ ਚਹਤ ਕੁਸਲ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥
ਯੋ ਕਹਿ ਦਹੂ ਅਧਿਕ ਧਨੁ ਲੀਨਾ ॥ ਔਰੇ ਦੇਸ ਪਯਾਨਾ ਕੀਨਾ ॥ ੯॥

Tuhe muhe dhan ki thur neh. tumari chehat kusal man mahi.
yo keh dahun adhik dhan leena. aoure des pyana keena. (9)

ਚਤੁਰਿ ਭੇਦ ਸਹਚਰਿ ਇਕ ਪਾਈ ॥ ਤਿਹ ਗ੍ਰਿਹ ਕੋ ਦਈ ਆਗਿ ਲਗਾਈ ॥
ਰਨਿਯਨਿ ਰਾਨੀ ਜਰੀ ਸੁਨਾਈ ॥ ਰੋਵਤ ਆਪੁ ਨਿਪਹਿ ਪਹਿ ਧਾਈ ॥ ੧੦॥
Chatur bheid sehchar ik paiee. the greh ko daiee aag lagaiee.
raniyan rani jari sunaiee. rovat aap nirpeh peh dhaiee. (10)

ਰਾਨੀ ਕਹਾ ਨਿਪਹਿ ਜਰਿ ਮਰੀ ॥ ਤੁਮ ਤਾ ਕੀ ਕਛੁ ਸੁਧਿ ਨ ਕਰੀ ॥
ਅਬ ਤਿਨ ਕੇ ਚਲਿ ਅਸਤ ਉਠਾਵੈ ॥ ਮਾਨੁਖ ਦੈ ਗੰਗਾ ਪਹੁੰਚਾਵੈ ॥ ੧੧॥
Rani kaha nirapeh jar maari. tum ta ki kachh sudh na kari.
ab tin kai chal asat uthavai. manukh dai ganga pohchavai. (11)

ਨਿਪੁ ਸੁਨਿ ਬਚਨ ਉਤਾਇਲ ਧਾਯੋ ॥ ਜਹ ਗ੍ਰਿਹ ਜਰਤ ਹੁਤੋ ਤਹ ਆਯੋ ॥
ਹਾਂ ਹਾਂ ਕਰਤ ਰਾਨੀਯਹਿ ਨਿਕਾਰਹੁ ॥ ਜਰਤਿ ਅਗਨਿ ਤੇ ਯਾਹਿ ਉਬਾਰਹੁ ॥ ੧੨॥
Nrip sunn bachan utaiel dhaiyo. jeh greh jarat hutai the aiyo.
ha ha karat raniyeh nikaroh. jarat agan tai yaihe ubaroh (12)

ਜਾਨੀ ਜਰੀ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਰਾਨੀ ॥ ਉਧਲਿ ਗਈ ਮਨ ਬਿਖੈ ਨ ਆਨੀ ॥
ਅਧਿਕ ਸੋਕ ਮਨ ਮਾਹਿ ਬਢਾਯੋ ॥ ਪ੍ਰਜਾ ਸਹਿਤ ਕਛੁ ਭੇਦ ਨ ਪਾਯੋ ॥ ੧੩॥

Jani jari agan meh rani.
udhal gaiee mann bikhai na aani.
adhik sok man mahai badhaiyo.
parja sehat kachh bheid na paieyo. (13)

We both have no dearth of money, and I only look for your safety at heart. So by saying so, they gathered lot of money and went away to some other land.
(9)

That clever handmaid thought of a secret plan, and set her house on fire and gave the news of the burning (immolation) of the princess to the queen and she herself went crying to the Raja.(10)

She told the Raja "that the princess had been burnt (in the house) and you have not bothered about her whereabouts. (walfar) Now come to collect her physical remains (ashes) and through someone these ashes may be placed (thrown) in Ganga." (11)

On hearing these words, the Raja rushed to the spot and came to the burning house and started wailing and crying loudly, saying "that the princess may be pulled out and save her from the burning fire." (12)

All of them thought that the princess was burnt inside, but no one thought in mind that she had gone away (eloped). The Raja felt sorrowful at heart, and along with his subjects no one could grasp the true story (the secret behind it).
(13)

ਧਨਿ ਧਨਿ ਇਹ ਰਾਨੀ ਕੋ ਧਰਮਾ ॥ ਜਿਨ ਅਸਿ ਕੀਨਾ ਦੁਹਕਰਿ ਕਰਮਾ ॥
ਲਜਾ ਨਿਮਿਤ ਪ੍ਰਾਨ ਦੈ ਡਾਰਾ ॥ ਜਰਿ ਕਰਿ ਮਰੀ ਨ ਰੋਰਨ ਪਾਰਾ ॥ ੧੪॥ ੧॥

Dhan dhan eh rani ko dharma. jin asi keena duhkir karma.
laja nimit pran dai daara. jar kar mari na roran paaara. (14) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੌ ਉਨਹਤਰਿ
ਚਰਿਤ੍ਰ ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੨੬੯ ॥ ੫੨੪੩ ॥ ਅਫਜ਼ੁ ॥

iti sri charitar pakhyana triya charitarai manrti bhoop duo sou unatar
charitar samaptam sat subham sat. 269. 5243. aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਮੋਰੰਗ ਦਿਸਿ ਇਕ ਰਹਤ ਨਿਪਾਲਾ ॥ ਜਾ ਕੇ ਦਿਪਤ ਤੇਜ ਕੀ ਜ਼ਾਲਾ ॥
ਪੂਰਬ ਦੇ ਤਿਹ ਨਾਰਿ ਭਣਿਜੈ ॥ ਕੋ ਅਬਲਾ ਪਟਤਰ ਤਿਹ ਦਿਜੈ ॥ ੧॥

Choupaiee

Mourang dis ik rehat nirpala. ja ke dipat tej ki jawala.
purab dai the naar bhanijai. kai abla patatar the dijai. (1)

ਪੂਰਬ ਸੈਨ ਨਿਪਤਿ ਕੋ ਨਾਮਾ ॥ ਜਿਨ ਜੀਤੇ ਅਨਗਨ ਸੰਗ੍ਰਾਮਾ ॥
ਜਾ ਕੇ ਚੜਤ ਅਮਿਤ ਦਲ ਸੰਗਾ ॥ ਹੈ ਗੈ ਰਥ ਪੈਦਲ ਚਤੁਰੰਗਾ ॥ ੨॥

Purab sain nirpat ko nama. jin jitai angan sangrama.
ja kai charrat amit dal sanga. hai gai rath paidal chatranga. (2)

ਤਹ ਇਕ ਆਯੋ ਸਾਹ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜਾ ਕੇ ਸੰਗ ਇਕ ਪੁਤ੍ਰ ਪਯਾਰਾ ॥
ਜਾ ਕੋ ਰੂਪ ਕਹੈ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥ ਉਖ ਲਿਖਤ ਲੇਖਨ ਹੈ ਜਾਵੈ ॥ ੩॥

The ik aieyo saah apara. ja kai sung ik putar payara.
ja ko roop keh neh avaie. uokh likhat lrkhan hai javai. (3)

ਪੂਰਬ ਦੇ ਤਿਹ ਉਪਰ ਅਟਕੀ ॥ ਭੂਲਿ ਗਈ ਸਭ ਹੀ ਸੁਧਿ ਘਟਿ ਕੀ ॥
ਲੌਗਿਯੋ ਕੁਅਰਿ ਸੋ ਨੇਹ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜਿਹ ਬਿਨੁ ਰੁਚੈ ਨ ਭੌਜਨ ਬਾਰਾ ॥ ੪॥

Purab dai the upar atki. bhul gaiee sabh hi sudh ghat ki.
lagiou koeri so neh apara. jeh bin ruchai n bhojan baara. (4)

All were saying that the princess had lived a praiseworthy moral life, who had done such an act of bravery and gave her life for the sake of her modesty (honour). She died in the fire but did not raise a cry even. (14)

Here the two hundred and sixty-ninth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyon is completed. All is well. (269-5243)

Choupaiee

There was a Raja in (the eastern part of Nepal) Werang and his glamour was known (spread) like the flame of fire. His wife was named Poorab Dei. There was no other woman to match her beauty. (1)

The Raja was called Poorab Sain, who had won great many battles. He was always accompanied by a multi-coloured (four faceted) army consisting of elephants, horses, chariots and infantry men. (2)

A great Shah (merchant) came there, who had a lovable son, whose charm is beyond description, so much so that while writing (about his beauty) the pen loses its strength (it is indescribable). (3)

When Poorab Dei saw him, she got allured by him and lost her sense of proportion. She developed great love for the Shah's son. Now she would not like food or water without seeing him (without his presence). (4)

ਏਕ ਦਿਵਸ ਤਿਹ ਬੋਲਿ ਪਠਾਯੋ ॥ ਕਾਮ ਕੇਲ ਰੁਚਿ ਮਾਨਿ ਕਮਾਯੋ ॥
 ਦੁਹੁਅਨ ਐਸੇ ਬਧਾ ਸੁਨੇਹਾ ॥ ਜਿਨ ਕੋ ਭਾਖਿ ਨ ਆਵਤ ਨੇਹਾ ॥ ੫॥
 Ek divas tih bol pathaieo. kam kel ruch man kamayeo.
 duhuan aise badhaa suneha. jin ko bhakh n aavat neha.(5)

ਸਾਹੁ ਪੁਤਰ ਤਬ ਸਾਹੁ ਬਿਸਾਰਿਯੋ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਦਾ ਰਹਿਤ ਜਿਯ ਧਾਰਿਯੋ ॥
 ਪਿਤਾ ਸੰਗ ਕਛੁ ਕਲਹ ਬਢਾਯੋ ॥ ਚੜਿ ਘੋਰਾ ਪਰਦੇਸ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ੬॥
 Sah putar tab sah bisario. ta kai sada rehat jiy dhario.
 pita sung kachh kalah badhaeyo. charr ghora pardes sidheyo. (6)

ਅੜਿਲ

ਤ੍ਰਿਯ ਨਿਮਿਤ ਨਿਜੁ ਪਿਤੁ ਸੌ ਕਲਹ ਬਢਾਇ ਕੈ ॥
 ਚੜਿ ਬਾਜੀ ਪਰ ਚਲਾ ਦੇਸ ਕਹ ਧਾਇ ਕੈ ॥
 ਪਿਤੁ ਜਾਨਿਯੋ ਸੁਤ ਮੇਰੇ ਦੇਸ ਅਪਨੇ ਗਯੋ ॥
 ਹੋ ਅਰਧ ਰਾਤ੍ਰਿ ਗੇ ਗ੍ਰਿਹ ਰਾਨੀ ਆਵਤ ਭਯੋ ॥ ੭ ॥

Aril

Triya nimit nij ipt sou kalah badhae kai.
 charr baaji par chala des keh dhae kai.
 pit janyo sut mero des apnai gaeyo.
 hou aradh ratri gai greh rani aavat bheyo. (7)

ਚੌਪਈ

ਤਹ ਤੇ ਸਾਹੂ ਜਬੈ ਉਠਿ ਗਯੋ ॥ ਤਬ ਰਾਨੀ ਅਸ ਚਰਿਤ ਬਨਯੋ ॥
 ਤਾਹਿ ਨਿਪੁੰਸਕ ਕਰਿ ਠਹਰਾਯੋ ॥ ਰਾਜਾ ਸੌ ਇਤ ਭਾਤਿ ਜਤਾਯੋ ॥ ੮॥

Choupaiee

The tai sahu jabai uth geyo. tab rani as charit banyo.
 taho nipunsak kar thehraeo. raja sou it bhat jataeo. (8)

One day, the queen sent for him and had sexual relationship with him to her satisfaction. Now the love between the two developed to an extent, which is beyond description. (5)

The Shah's son then forgot about his father as the queen was his only attachment. He had a quarrel with his father and riding a horse he went away to some other land. (6)

Aril

Having developed a quarrel with the father, for the sake of the woman, he rode his horse and went back to his own land. The father thought he had gone back home but at midnight he came to the queen's place. (7)

Choupaiee

When the Shah had gone, the queen played a trick. She told the Raja about Shah's son as a slave. (8)

ਮੈ ਇਕ ਮੋਲ ਨਿਪੁੰਸਕ ਆਨਾ ॥ ਜਾ ਕੋ ਰੂਪ ਨ ਜਾਤ ਬਖਾਨਾ ॥
 ਤਾ ਤੇ ਅਪਨੇ ਕਾਜ ਕਰੈ ਹੋ ॥ ਮਨ ਭਾਵਤ ਕੇ ਭੋਗ ਕਮੈ ਹੋ ॥ ੯ ॥
 Mein ik mol nipunsak aana. ja ko roop na jaat bakhanai
 ta tai apnai kaaj karai hou. man bhavat kai bhog kamai hou. (9)

ਦੋਹਰਾ

ਭਲੀ ਭਲੀ ਰਾਜਾ ਕਹੀ ਭੇਦ ਨ ਸਕਾ ਬਿਚਾਰ ॥
 ਪੁਰਖ ਨਿਪੁੰਸਕ ਭਾਖਿ ਤ੍ਰਿਯ ਰਾਖਾ ਧਾਮ ਸੁਧਾਰਿ ॥ ੧੦ ॥

Dohra

Bhali bhali raja kahi bheid n saka bichar.
 purakh nipunsak bhakh triya rakha dhaam sudhar. (10)

ਰਮਯੋ ਕਰਤ ਰਾਨੀ ਭਏ ਤਵਨ ਪੁਰਖ ਦਿਨ ਰੈਨਿ ॥
 ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਨਿਪੁੰਸਕ ਤਿਹ ਲਖੈ ਕਛੂ ਨ ਭਾਖੈ ਬੈਨ ॥ ੧੧ ॥ ੧ ॥
 Ramyo karat rani bhaie tavan purakh din rain .
 nirpat nipunsak tih lakhai kachh na bhakhai bain. (11) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੌ ਸਤਰ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੨੭੦ ॥ ੫੨੫੪ ॥
 iti sri charitar pakhyana triya charitrai mantri bhoop sambadai
 doe sou sattar charitar samaptam sat subham sat.
 270. 5254. aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਤੇਲੰਗਾ ਜਹ ਦੇਸ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਮਰ ਸੈਨ ਤਹ ਕੋ ਸਰਦਾਰਾ ॥
 ਤਾਹਿ ਬਿਲਾਸ ਦੇਇ ਘਰ ਰਾਨੀ ॥ ਜਾ ਕੀ ਜਾਤ ਨ ਪ੍ਰਭਾ ਬਖਾਨੀ ॥ ੧ ॥

Choupaiee

Telunga jeh des apara. samar sain the ko sardara
 the bilas daiee ghar rani. ja ki jaat n prabhaa bakham (1)

"I have bought a slave who was very handsome. I will ask him to work for me and will have cohabitation with him to my satisfaction (enjoy sensuous pleasure with him)." (9)

Couplet

The Raja said, "It is all right but did not grasp the secret. "So the woman kept him at home as a slave. (10)

The queen was having sexual companionship with that man day and night and the Raja, thinking him as a slave, would not say anything. (11)

Here the two hundred and seventieth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyani is completed. All is well. (270-5254) (Contd.)

Choupaiee

In the great land of Telanga there was a Raja named Samar Sain. He had a queen called Libas Dei, whose beauty was beyond description. (1)

ਤਿਹ ਇਕ ਛੈਲ ਪੁਰੀ ਸੰਨਯਾਸੀ ॥ ਤਿਹ ਪੁਰ ਮਦ੍ ਦੇਸ ਕੋ ਬਾਸੀ ॥
 ਰਾਨੀ ਨਿਰਖਿ ਲਗਨਿ ਤਿਹ ਲਾਗੀ ॥ ਜਾ ਤੇ ਨੀਦ ਭੂਖ ਸਭ ਭਾਗੀ ॥ ੨॥
 Tih ek chhail puri sanyasi. tih pur madar des kou bassi.
 raani nirakh lagan tih lagi. ja tai neend bhookh sabh bhaagi. (2)

ਰਾਨੀ ਕੀ ਤਾਹੁ ਸੋ ਲਾਗੀ ॥ ਛੂਟੈ ਕਹਾ ਅਨੋਖੀ ਜਾਗੀ ॥
 ਇਕ ਦਿਨ ਤਿਹ ਸੋ ਭੋਗ ਕਮਾਯੋ ॥ ਭੋਗ ਕਿਯਾ ਤਿਮ ਦ੍ਰਿੜ ਤ੍ਰਿਯ ਭਾਯੋ ॥ ੩॥
 Rani ki tahu so lagi. chhutai kaha anokhi jagi.
 ik din tih sou bhog kamaeyo. bhog kiya tim drirr triy bhaeyo. (3)

ਬਹੁ ਦਿਨ ਭੋਗ ਤਵਨ ਸੰਗ ਕਿਯਾ ॥ ਐਸੁਪਦੇਸ ਤਵਨ ਕਹ ਦਿਯਾ ॥
 ਜੋ ਮੈ ਕਹੋ ਮਿਤ੍ਰ ਸੋ ਕੀਜਹੁ ॥ ਮੇਰੋ ਕਹਿਯੋ ਮਾਨਿ ਕਰਿ ਲੀਜਹੁ ॥ ੪॥
 Bahu din bhog tavan sang kiya. aisopades tavan keh diya.
 jou mei kaho mitare so kijhu. mero kahiou maan kar lijhu. (4)

ਕਹੂੰ ਜੁ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਰਿਯੋ ਲਖਿ ਪੈਯੋ ॥ ਤਾ ਕੋ ਕਾਟਿ ਲਿੰਗ ਲੈ ਐਯੋ ॥
 ਤਾਹਿ ਕੁਪੀਨ ਬਿਖੈ ਦ੍ਰਿੜ ਰਖਿਯਹੁ ॥ ਭੇਦ ਦੂਸਰੇ ਨਰਹਿ ਨ ਭਾਖਿਯਹੁ ॥ ੫॥
 Kahun ju mirtak pariou lakh paieyo. ta ko katai ling lai aieyo.
 ta he kupin bikhai drirr rakhiau. bheid dusarai narhe na bhakhyeh. (5)

ਅੜਿਲ

ਜਬ ਮੈ ਦੋਹੋ ਤੁਮੈ ਉਰਾਂਭੇ ਲਾਇ ਕੈ ॥
 ਤਬ ਤੁਮ ਹਮ ਪਰ ਉਠਿਯਹੁ ਅਧਿਕ ਰਿਸਾਇ ਕੈ ॥
 ਕਾਢਿ ਕੁਪੀਨ ਤੇ ਹਮ ਪਰ ਲਿੰਗ ਚਲਾਇਯੋ ॥
 ਹੋ ਉਚ ਨੀਚ ਰਾਜਾ ਕਹ ਚਰਿਤ ਦਿਖਾਇਯੋ ॥ ੬॥

Aril

Jab mei deho tumai urambai laie kai.
 tab tum hum par uthyeh adhik risaie kai.
 Kaadh kupin tai hum par ling chalaieyo.
 ho uch neech raja keh charit dikhaieo. (6)

There was a Sanyasi (ascetic) living there, by the name of Chhail Puri (of Puri cult) who was a resident of some town in Madhar land (area). On perceiving him, the queen get allured by him and developed love for him, so that she lost her sleep and appetite. (2)

The queen had got enamoured by his love, now how could she rid herself of this strange love. One day the queen had cohabitation with him. He had sexual companionship with good resolve so that the queen felt happy and satisfied. (3)

So the queen continued to have cohabitation with him for many days, and then explained to him like this. "O friend! Whatever I would say, you accept that and do accordingly." (4)

"If you see a dead body, then remove his male organ and keep it intact in your loin cloth and do not disclose this secret to any other man." (5)

Aril

"When I would blame you for any misbehaviour (of any sort of misconduct) with me, then you get enraged with me, and then taking out that male organ from your loin cloth, throw it at me, and show this deceitful action to all the high and low people including the Raja." (6)

ਚੌਪਈ

ਸਈ ਕਾਮ ਮਿਤ੍ਰ ਤਿਹ ਕੀਨਾ ॥ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਸੌ ਤਵਨੈ ਸਿਖ ਦੀਨਾ ॥
ਰਾਨੀ ਪ੍ਰਾਤ ਪਤਿਹਿ ਦਿਖਰਾਈ ॥ ਸੰਨਯਾਸੀ ਪਹਿ ਸਖੀ ਪਠਾਈ ॥ ੭ ॥

Choupaiee

Soiee kam mitar tih keena. jih bidh sou tavnai sikh dina.
rani prat pateh dikhraiee. sanyasi peh sakhi pathaiee. (7)

ਸੰਨਯਾਸੀ ਜੁਤ ਸਖੀ ਗਹਾਈ ॥ ਰਾਜਾ ਦੇਖਤ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਈ ॥
ਛੇਲ ਗਿਰਹਿ ਬਹੁਤ ਭਾਤਿ ਦੁਖਾਯੋ ॥ ਤੈ ਚੈਰੀ ਸੰਗ ਭੋਗ ਕਮਾਯੋ ॥ ੮ ॥

Sanyasi jut sakhi gahaiee. raja dekhat nikat bulaiee.
chhail gireh bahut bhat dukhaeyo. tai chery sung bhog kamaeyo. (8)

ਯੋ ਸੁਨਿ ਬਚਨ ਤੇਜ ਮਨ ਤਯੋ ॥ ਕਰ ਮਹਿ ਕਾਢਿ ਛੁਰਾ ਕਹ ਲਯੋ ॥
ਕਟਿਯੋ ਲਿੰਗ ਬਸਤ੍ਰ ਤੇ ਨਿਕਾਰਾ ॥ ਰਾਜ ਤਰੁਨਿ ਕੇ ਮੁਖ ਪਰ ਮਾਰਾ ॥ ੯ ॥

Sun bachan tej man teyo. kar meh kaadh chhura keh leyo.
katio ling bastar tai nikara. raj tarun kai mukh par maara. (9)

ਹਾਇ ਹਾਇ ਰਾਨੀ ਕਹਿ ਭਾਗੀ ॥ ਤਾ ਕੋ ਉਠਿ ਚਰਨਨ ਸੰਗ ਲਾਗੀ ॥
ਹਮਿ ਰਿਖਿ ਤੁਮਰੋ ਚਰਿਤ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਮੁਝੇ ਤੁਹਿ ਝੂਠ ਬਖਾਨਾ ॥ ੧੦ ॥

Haie haie rani keh bhagi. ta ko uthai charnan sang lagi.
hum rikh tumro charit na jana. bin sdamjhai tueh jhooth bakhanai. (10)

ਤਬ ਰਾਜੇ ਇਹ ਭਾਤਿ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਕਾਟਿ ਸੰਨਯਾਸੀ ਡਾਰੀ ॥
ਧ੍ਰਿਗ ਧ੍ਰਿਗ ਕੁਪਿ ਰਾਨਿਯਹਿ ਉਚਾਰਾ ॥ ਤੈ ਤ੍ਰਿਯ ਕਿਯਾ ਦੇਖ ਯਹ ਭਾਰਾ ॥ ੧੧ ॥

Tab rajai eh bhat bichari. indari kaat sanyasi daari.
dharig dharig kup raniyan ucharaa. tai triya kiya dekh yeh bhara. (11)

ਅਬ ਇਹ ਰਾਖੁ ਆਪਨੇ ਧਾਮਾ ॥ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਸਕਲ ਮਿਲਿ ਬਾਮਾ ॥
ਜਬ ਲਗਿ ਜਿਯੈ ਜਾਨ ਨਹਿ ਦੀਜੈ ॥ ਸਦਾ ਜਤੀ ਕੀ ਪੂਜਾ ਕੀਜੈ ॥ ੧੨ ॥

Ab eh rakh apnai dhama. seva karhu sakal mil bama.
jab lag jiye jaan neh dijai. sada jati ki puja kijai. (12)

Choupaiee

That paramour then did it accordingly, as he was taught. In the morning, the queen showed the Raja (her spouse) to the Sanyasi and at the same time, sent her handmaid to the Sanyasi. (7)

Then she caught hold of the maid (attendant) along with the Sanyasi, and seeing the Raja called the Sanyasi near her. She abused Chhail Giri which pained him immensely, saying "that you had a cohabitation with my handmaid (attendant)." (8)

Hearing this the Sanyasi became furious with rage (in his mind) and he took out a dagger in his hand and taking out the already cut` male organ' from the loin-cloth (hidden there) threw it at the queen's face." (9)

The queen ran away shouting 'Alas, Alas' and then embraced the feet of the Sanyasi. She said, "O Rishil I had not understood your character and without proper realization had falsely blamed you." (10)

Then the Raja thought to himself that the Sanyasi had cut off his organ and thrown it away. So he got furious with the queen, cursing her badly saying, "O queen! You have committed a great blunder." (11)

"Now keep this Sanyasi at your home and all the women should serve him collectively. So long he is alive, do not allow him to leave this place, and worship this celibate." (12)

ਰਾਨੀ ਬਚਨ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਕੋ ਮਾਨਾ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਸਾਥ ਤਾਹਿ ਗ੍ਰਿਹ ਆਨਾ ॥

ਭੋਗ ਕਰੈ ਬਹੁ ਹਰਖ ਬਢਾਈ ॥ ਮੂਰਖ ਬਾਤ ਨ ਰਾਜੈ ਪਾਈ ॥ ੧੩ ॥

Rani bachan nirpat ko mana. bahu bidh saath tahe greh aana.
bhog karai bahu harakh badhaiee. murakh baat na rajai paiee. (13)

ਦੋਹਰਾ

ਇਹ ਬਿਧਿ ਚਰਿਤ ਬਨਾਇ ਕੈ ਤਾਹਿ ਭਜਾ ਰੁਚਿ ਮਾਨ ॥

ਜੀਵਤ ਲਗਿ ਰਾਖਾ ਸਦਨ ਸਕਾ ਨ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਪਛਾਨ ॥ ੧੪ ॥ ੧ ॥

Dohra

Eh bidh charit banaie kai tahe bhaja ruch maan.
jivat lag rakha sadan saka na nripat pachhan. (14) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੌ ਇਕਹਤਰਿ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੨੭੧ ॥ ੫੨੬੭ ॥ ਅਫਜ਼ੁ ॥

iti sri charitar pakhyana triya charitari mantri bhoop sambadi
doe sou ikhatar charitar samaptam sat subham sat.

271. 52678. aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਏਕ ਸੁਗੰਧ ਸੈਨ ਨ੍ਰਿਪ ਨਾਮਾ ॥ ਗੰਧਾਗਿਰ ਪਰਬਤ ਜਿਹ ਧਾਮਾ ॥

ਸੁਗੰਧ ਮਤੀ ਤਾ ਕੀ ਚੰਚਲਾ ॥ ਹੀਨ ਕਰੀ ਸਸਿ ਕੀ ਜਿਨ ਕਲਾ ॥ ੧ ॥

Choupaiee

Ek sugandh sain nrip naama. gangagir parbat jeh dhama.
sugandh mati ta ki chanchala. heen kar sas ki jin kala. (1)

ਬੀਰ ਕਰਨ ਇਕ ਸਾਹੁ ਬਿਖਯਾਤਾ ॥ ਜਿਹ ਸਮ ਦੁਤੀਯ ਨ ਰਚਾ ਬਿਧਾਤਾ ॥

ਧਨ ਕਰਿ ਸਕਲ ਭਰੇ ਜਿਹ ਧਾਮਾ ॥ ਰੀਝਿ ਰਹਤ ਦੁਤਿ ਲਖਿ ਸਭ ਬਾਮਾ ॥ ੨ ॥

Beer karan ik sahu bikhyata. jeh sum dutia n racha bidhata.
dhan karai sakal bharai jeh dhama. reejh rehat duti lakh sabh baama. (2)

The queen agreed to the Raja's proposal, and brought him to her house with great honour and regard. Now she used to have sensuous pleasure with him with great joy, while the foolish Raja could not grasp the true facts. (13)

The queen played this deceitful trick, and hence forth used to enjoy sexual companionship with him to her satisfaction. He was kept in the palace throughout his life, but the Raja could not get to know the secret. (14) (1)

Here the two hundred and seventy-one episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (271-5268) (Contd.)

Choupaiee

There was a Raja called Sugandh Sain, whose house (palace) was situated in Mountain Gandhagir. His wife was called Sugandh Mati, whose beauty had put even the moon to shame. (1)

There was a famous merchant named Sir Karan (Shah) and there was none else like him, created by the Lord-Creator. All his treasures were full of wealth (money) and seeing his charm, all the women would get enamoured by him. (2)

ਸੌਦਾ ਨਮਿਤਿ ਤਹਾ ਵਹ ਆਯੋ ॥ ਜਾ ਕਹ ਨਿਰਖਿ ਰੂਪ ਸਿਰ ਨਯਾਯੋ ॥
ਜਾ ਸਮ ਸੁੰਦਰ ਸੁਨਾ ਨ ਸੂਰਾ ॥ ਦੇਹ ਤੇਗ ਸਾਚੋ ਭਰਪੂਰਾ ॥ ੩ ॥
Souda namit taha veh aieyo. ja keh nirakh roop sir nyaieyo.
ja sum sundar suna na sura. deh teg sacho bharpura. (3)

ਦੋਹਰਾ

ਰਾਨੀ ਤਾ ਕੋ ਰੂਪ ਲਖਿ ਮਨ ਮਹਿ ਰਹੀ ਲੁਭਾਇ ॥
ਮਿਲਿਬੇ ਕੇ ਜਤਨਨ ਕਰੈ ਮਿਲਯੋ ਨ ਤਾ ਸੋ ਜਾਇ ॥ ੪ ॥

Dohra

Rani ta ko roop lakh man meh rahi lubhaie.
milibai ke jatanan karai milyo na ta so jaie. (4)

ਚੌਪਈ

ਰਾਨੀ ਬਹੁ ਉਪਚਾਰ ਬਨਾਇ ॥ ਬਹੁਤ ਮਨੁਖ ਤਿਹ ਠੌਰ ਪਠਾਏ ॥
ਬਹੁ ਕਰਿ ਜਤਨ ਏਕ ਦਿਨ ਆਨਾ ॥ ਕਾਮ ਭੋਗ ਤਿਹ ਸੰਗ ਕਮਾਨਾ ॥ ੫ ॥

Choupaiee

Rani bahu upchar banaie. bahutr manukh the thour pathaie.
bahu kar jatan ek din aana. kam bhog tih sang kamana. (5)

ਬਹੁਤ ਦਰਬ ਤਾ ਕਹ ਤਿਨ ਦੀਨਾ ॥ ਤਾ ਕੋ ਮੋਹਿ ਚਿਤ ਕਹ ਲੀਨਾ ॥
ਇਹ ਬਿਧਿ ਸੋ ਤਿਹ ਭੇਵ ਦ੍ਰਿੜਾਯੋ ॥ ਬ੍ਰਾਹਮਨ ਕੋ ਤਿਹ ਭੇਸ ਧਰਾਯੋ ॥ ੬ ॥
Bahut darab ta keh tih deena.ta ko mohe chit keh leena.
eh bidh so tih bhev drirraeo. brahman ko tij bhes dharai. (6)

ਆਪ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਸੰਗ ਕੀਯਾ ਗਿਆਨਾ ॥ ਕਿਆ ਉਪਦੇਸ ਪਤਿਹਿ ਬਿਧਿ ਨਾਨਾ ॥
ਜੈਸੋ ਪੁਰਖ ਦਾਨ ਜਗ ਦਯਾਵੈ ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਆਗੇ ਬਹੁ ਪਾਵੈ ॥ ੭ ॥
Aap nripat sang kiya giana. kiya updes pateh bidh nana.
jaiso murakh daan jug dayavai. taise hi aagai bar pavai. (7)

He came there for some business and seeing his charm, the queen bowed to him (accepted his superiority). No one had heard about any warrior or more handsome person in the world. He was truly full of the qualities of sword or kettle (bravery and a good host). (3)

Couplet

The queen on seeing his charm, got enamoured by him. So -she was trying means of meeting him, but had not succeeded so far. (4)

Choupaiee

The queen made many attempts and sent many messengers to him. Finally with lot of effort he was called in and then had sexual relationship with him. (5)

The queen gave him lot of money and allured him fully. The queen then made this secret confirmed and made him dress up like a Brahmin. (6)

"She had a discourse with the Raja (spouse) on religious themes and gave lot of advice to the spouse. The way a person gives alms to the others in the world, gets rewarded by the Lord accordingly in the next world." (7)

ਮੈ ਤੁਹਿ ਬਾਰ ਦਾਨ ਬਹੁ ਕੀਨਾ ॥ ਤਾ ਤੇ ਪਤਿ ਤੋ ਸੋ ਨ੍ਰਿਪ ਲੀਨਾ ॥
 ਤੁਮਹੋ ਪੁਨਿ ਬਾਰ ਬਹੁ ਕੀਨੀ ॥ ਤਬ ਮੋ ਸੀ ਸੁੰਦਰਿ ਤਿਯ ਲੀਨੀ ॥ ੮ ॥
 Mein tuhe bar daan bahu kina. ta tai pat tai so nrip lina.
 tumho punn baar bahu kini. tab mo si sundar tiya lini. (8)

ਅਬ ਜੋ ਪੁੰਨਯ ਬਹੁਰਿ ਮੁਹਿ ਕਰਿ ਹੋ ॥ ਮੋ ਸੀ ਤ੍ਰਿਯ ਆਗੇ ਪੁਨਿ ਬਰਿ ਹੋ ॥
 ਧਰਮ ਕਰਤ ਕਛ ਢੀਲ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਦਿਜ ਕੋ ਦੈ ਜਗ ਮੋ ਜਸੁ ਲੀਜੈ ॥ ੯ ॥
 Ab jou punya bohri muhe kaar ho. mo si triya aagai punn bar ho.
 dharam karat kachh dheel n kijai. dij kou dai jug mou jass lijai. (9)

ਇਹ ਸੁਨਿਯੋ ਨ੍ਰਿਪ ਕੋ ਮਨ ਆਈ ॥ ਪੁੰਨਯ ਕਰਨ ਇਸਤ੍ਰੀ ਠਹਰਾਈ ॥
 ਜੋ ਰਾਨੀ ਕੇ ਮਨ ਮਹਿ ਭਾਯੋ ॥ ਵਹੈ ਜਾਨਿ ਦਿਜ ਬੋਲਿ ਪਠਾਯੋ ॥ ੧੦ ॥
 Eh suniou nrip ko man aiee. punya karan istary thahraiee.
 jo rani kai man mai bhaieo. vahai jaani dij bol pathaieo. (10)

ਤਾ ਕੇਹ ਨਾਰਿ ਦਾਨ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ॥ ਮੂੜ ਭੇਦ ਕੀ ਕ੍ਰਿਯਾ ਨ ਚੀਨੀ ॥
 ਸੋ ਲੈ ਜਾਤ ਤਰੁਨਿ ਕਹ ਭਯੋ ॥ ਮੂੰਡਿ ਮੂੰਡਿ ਮੂਰਖ ਕੋ ਗਯੋ ॥ ੧੧ ॥ ੧ ॥
 Ta keh naar daan kar deeni. murr bheid ki kriya n chini.
 so lai jaat taruni keh bhaieo. moond moond murakh ko geyo. (11) (1)

**ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੌ ਬਹਤਰਿ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੨੭੨ ॥ ੫੨੭੯ ॥ ਅਛਜੁ ॥**

**iti sri charitar pakhyana triya charitari mantri bhoop sambadai
 doe sou behtar charitar samaptam sat subham sat. (Contd.)**

272. 52789. aphjun.

ਚੌਪਈ

ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਸੈਨ ਇਕ ਸੁਨਾ ਨਰੇਸਾ ॥ ਜਿਹ ਕੋ ਡੰਡ ਭਰਤ ਸਭ ਦੇਸਾ ॥
 ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਮੰਜਰੀ ਤਿਹ ਕੀ ਦਾਰਾ ॥ ਜਾ ਸਮ ਦੇਵ ਨ ਦੇਵ ਕੁਮਾਰਾ ॥ ੧ ॥

Choupaiee

Sukrit sain ik suna naresa. jeh ko dand bharat sabh desa.
 sukrit manjri tih ki dara. ja sum dev na dev kumara. (1)

"I had given offerings many times in the previous life, as such I have got a Raja like you as spouse, and you had also given alms many times as such you have got a beautiful wife like me." (8)

Now if you give me away in offerings (alms), then you will gain a wife like me in the next world. For such religious functions, one should not delay at all and by giving alms to the Brahmin, one should win worldly praises. (9)

So hearing this, the Raja made up his mind to give away his wife in offerings (alms) and he called the same Brahmin, who was liked by the queen. (10)

He gave away his wife to him in alms, and the fool did not realize the secret behind this move. The Brahmin went away along with the woman and deceived the Raja in a big way. (11) (1)

Here the two hundred and seventy-second episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (272-52789) (Contd.)

Choupaiee

There was known to be a Raja by the name of Sukrit Sain, who had control over various lands (accepted his suzerainty). He had a wife called Sukrit Manjri. There was no other woman like her with the gods or demons. (1)

ਅਤਿਭੂਤ ਸੈਨ ਸਾਹੁ ਸੁਤ ਇਕ ਤਹ ॥ ਸਮ ਦੁਤਿਯ ਨ ਉਪਜਯੋ ਮਹਿ ਮਹ ॥
ਜਗਮਗਾਤ ਤਿਹ ਰੂਪ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜਿਹ ਸਮ ਇੰਦ੍ਰ ਨ ਚੰਦ੍ਰ ਕੁਮਾਰਾ ॥ ੨॥
Atbhut sain sah sut ik tih. sum dutiaa na upjaieo meh mah.
jagmagat tih roop apara. jeh sum indar n chandar kumara. (2)

ਰਾਨੀ ਅਟਕਿ ਤਵਨ ਪਰ ਗਈ ॥ ਤਿਹ ਗ੍ਰਿਹ ਜਾਤਿ ਆਪਿ ਚਲਿ ਭਈ ॥
ਤਾ ਸੋ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਪਟ ਤਜਿ ਲਾਗੀ ॥ ਛੂਟੋ ਕਹਾ ਅਨੋਖੀ ਜਾਗੀ ॥ ੩॥
Rani atak tavan par gaiee. tih greh jaat aap chal bhaiee.
ta so preet kapat taj lagi. chhutai kaha anokhi jaagi. (3)

ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਤਿਨ ਸੰਗ ਭੋਗ ਕਮਾਨਾ ॥ ਕੇਲ ਕਰਤ ਬਹੁ ਕਾਲ ਬਿਹਾਨਾ ॥
ਸੁੰਦਰ ਔਰ ਤਹਾ ਇਕ ਆਯੋ ॥ ਵਹੈ ਪੁਰਖ ਰਾਨੀ ਕਹਲਾਯੋ ॥ ੪॥
Bahu bidh tin sang bhog kamana. kel karat bahu kaal buhana.
sundar aour taha ik aieo. vahai purakh rani kehlaieo. (4)

ਵਹੈ ਪੁਰਖ ਰਾਨੀ ਕਹ ਭਾਇਸਿ ॥ ਕਾਮ ਕੇਲ ਗ੍ਰਿਹ ਬੋਲਿ ਕਮਾਇਸਿ ॥
ਪ੍ਰਥਮ ਮਿਤ੍ਰ ਤਹੇ ਨ ਤਬ ਆਯੋ ॥ ਰਮਤ ਨਿਰਿਖ ਰਾਨੀ ਕੁਰਰਾਯੋ ॥ ੫॥
Vahai purakh rahi keh bhaies. kam kel greh bole kamaies.
pratham mitar the na tab aieyo. ramat nirakh rani kurraiyo. (5)

ਅਧਿਕ ਕੋਪ ਕਰਿ ਖੜਗੁ ਨਿਕਾਰਿਯੋ ॥ ਰਾਨੀ ਰਾਖਿ ਜਾਰ ਕਹ ਮਾਰਿਯੋ ॥
ਆਪੁ ਭਾਜਿ ਪੁਨਿ ਤਹ ਤੇ ਗਯੋ ॥ ਤੇਜ ਭਏ ਤ੍ਰਿਯ ਕੋ ਤਨ ਤਯੋ ॥ ੬॥
Adhik kop kar karrag nikariou. rani rakh jaar keh mariou.
aap bhaj punn tah tai geyo. tej bhaie triya ko tan teyo. (6)

ਲਿਖਿ ਪਤਿਯਾ ਅਸਿ ਤਾਹਿ ਪਠਾਈ ॥ ਤੋਹਿ ਮਿਤ੍ਰ ਮੁਹਿ ਤਜਾ ਨਾ ਜਾਈ ॥
ਛਿਮਾ ਕਰਹੁ ਇਹ ਭੂਲਿ ਹਮਾਰੀ ॥ ਅਬ ਦਾਸੀ ਮੈ ਭਈ ਤਿਹਾਰੀ ॥ ੭॥
Likh patia as tahai pathaiee. tohai mitar mohai taja na jaiee.
chhima karhu eh bhool hamari. ab dasi mein bhaie tihari. (7)

There was a merchant's son (Shah's son) called Atbhut Sain and there was no other person so beautiful on the Earth. His charming personality was looking glamorous and neither Indra nor the moon could match the beauty of this prince (young man). (2)

The queen got enamoured by seeing his handsome appearance, and walked to his house herself and developed true love with him. Now this new aroused love could not be curbed. (3)

The queen had sexual relationship with him in many ways and in their love affair lot of time was gone by. In the meantime another handsome person came there. The queen called him also. (4)

That man was also liked by the queen and she had sexual companionship with him by calling him at home and in the meantime the previous paramour also happened to come there. Seeing the queen having cohabitation with him, he got furious with rage and murmured something. (5)

Being enraged, he took out his sword, and saving the queen, he struck the other paramour and he himself. ran away from there. The queen got red with rage (her body got warmed up). (6)

She wrote a letter and sent to/him, saying "O friend! I cannot afford to forget you. Please pardon me for this mistake. Now I will be your slave only." (7)

ਜੌ ਆਗੇ ਫਿਰਿ ਐਸ ਨਿਕਾਰਿਯੋ ॥ ਮੋਹੁ ਸਹਿਤ ਮਾਰਿ ਤਿਹ ਡਰਿਯਹੁ ॥
 ਭਲਾ ਕਿਯਾ ਤੁਮ ਤਾਹਿ ਸੰਘਾਰਾ ॥ ਆਗੇ ਰਾਹ ਮਿਤ੍ਰ ਮੁਹਿ ਡਾਰਾ ॥ ੮॥
 Jo agai phir ais nikariyoh. mohai sehat mar tih dariouh.
 bhala kiya tum tohai sanghara. agai rah mitar mohai dara. (8)

ਦੋਹਰਾ

ਪਤਿਯਾ ਬਾਚਤ ਮੂੜ ਮਤਿ ਫੂਲ ਗਯੋ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
 ਬਹੁਰਿ ਤਹਾ ਆਵਤ ਭਯੋ ਭੇਦ ਪਛਾਨਿਯੋ ਨਾਹਿ ॥ ੯॥

Dohra

Patiya bachat moorr mat fool geyo man mohai.
 bohri taha aavat bheyo bheid pachhaniou nehai. (9)

ਚੌਪਈ

ਪ੍ਰਥਮ ਮਿਤ੍ਰ ਤਿਹ ਠਾ ਜਬ ਆਯੋ ॥ ਦੁਤਿਯ ਮਿਤ੍ਰ ਸੌ ਬਾਧਿ ਜਰਾਯੋ ॥
 ਜਿਨ ਮੇਰੇ ਮਿਤਵਾ ਕਹ ਮਾਰਿਯੋ ॥ ਵਹੈ ਚਾਹਿਯਤ ਪਕਰਿ ਸੰਘਾਰਿਯੋ ॥ ੧੦॥

Choupaiee

Pratham mitar tih jab aieo. dutiya mitar so badh jaraiyo.
 jin marai mitva kehh mariou.vahai chahiat pakar sanghariou. (10)

ਅਸ ਤ੍ਰਿਯ ਪ੍ਰਥਮ ਭਜਤ ਭੀ ਜਾ ਕੋ ॥ ਇਹ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪੁਨਿ ਮਾਰਿਯੋ ਤਾ ਕੋ ॥
 ਇਨ ਅਬਲਨ ਕੀ ਰੀਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜਿਨ ਕੋ ਆਵਤ ਵਾਰ ਨ ਪਾਰਾ ॥ ੧੧॥ ੧॥
 As.triya pratham bhajat bhi ja ko. eh charitar punn mariyou ta ko .
 in ablan ki reet apara. jin ko aavat vaar na para. (11) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੋ ਤਿਹਤਰ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੨੭੩ ॥ ੫੨੯੦ ॥ ਅਫਜੁ ॥
 iti sri charitar pakhyana triya charitarai mantri bhoop sambadai
 dou sou tehatar charitar sapamtam sat subham sat.
 273. 5290. aphjun. (Contd.)

"In case you see me again with someone else, like this, then you may kill me, along with him. O dear! You did the right thing in killing him, and put me on the right path in future." (8)

Couplet

That foolish person got puffed up on reading the letter and went to her without realizing the secret behind it. (9)

Choupaiee

When the first paramour came there, then she burnt him also along with the other paramour's corpse by tying him along with him. She thought to herself that she should kill him also, who had killed her beloved. (10)

Thus the person, with whom the woman was enjoying sensuous pleasure, was killed by her in this deceitful manner. The ways of these women are limitless, beyond the comprehension of man. (11)

Here the two hundred and seventy-third episode of the King's & Minister's dialogue regarding the woman's witchcraft from Charitar Pakhyani is completed. All is well. (273-5290) (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਇਕ ਅੰਬਸਥ ਕੇ ਦੇਸ ਨ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਪਦਮਿਨਿ ਦੇ ਜਾ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਬਾਲਾ ॥
ਅਪ੍ਰਮਾਨ ਤਿਹ ਪ੍ਰਭਾ ਭਨਿਜੈ ॥ ਜਿਹ ਕੋ ਕੋ ਪਤਰ ਤ੍ਰਿਯ ਦਿਜੈ ॥ ੧॥

Choupaiee

Ik ambasath kai des nirpala. padmini dai ja kai greh bala.
aparman tih prabha bhanijai. jeh ko ko pattar triya dijai. (1)

ਤਾ ਕੇ ਏਕ ਦਾਸ ਘਰ ਮਾਹੀ ॥ ਜਿਹ ਸਮ ਸਯਾਮ ਬਰਨ ਕਹੂੰ ਨਾਹੀ ॥
ਨਾਮਾਫਿਕ ਸੰਖਯਾ ਤਿਹ ਰਹੈ ॥ ਮਾਨੁਖ ਜੋਨਿ ਕਵਨ ਤਿਹ ਕਹੈ ॥ ੨॥
Ta kai ek das ghar mahi. jeh sum sayam baran kahun nahai.
namaphik sankhya tih rahai. manukh joan kavan tih kahai. (2)

ਤਾ ਕੇ ਏਕ ਹੁਤੀ ਤਾ ਸੌ ਰਤਿ ॥ ਜਾ ਕੇ ਹੁਤੀ ਨ ਕਛੁ ਘਟ ਮਹਿ ਮਤਿ ॥
ਨਾਮਾਫਿਕ ਤਿਨ ਨਾਰਿ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਕਾਮ ਭੋਗ ਮਨ ਖੋਲਿ ਮਚਾਯੋ ॥ ੩॥
Ta kai ek huti ta so rati. ja kai huti na kachh ghat meh mat.
namaphik tin naar bulaieyo. kam bhog man khol machaiyo. (3)

ਤਬ ਲਗਿ ਆਇ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਗਯੋ ਤਹਾ ॥ ਚੇਰੀ ਰਮਤ ਦਾਸਿ ਸੰਗ ਜਹਾ ॥
ਲਟਪਟਾਇ ਦਾਸੀ ਤਬ ਗਈ ॥ ਚਟਪਟ ਜਾਤ ਸਕਲ ਸੁਧਿ ਭਈ ॥ ੪ ॥
Tab lag aie nirpat geyo taha. chery ramat das sang jaha.
latpataie dasi tab gaiee. chatpat jat sakal sudh bhaiee. (4)

ਜਤਨ ਅਵਰ ਕਛੁ ਹਾਥ ਨ ਆਯੋ ॥ ਮਾਰਿ ਦਾਸ ਉਲਟੇ ਲਟਕਾਯੋ ॥
ਹਰੇ ਹਰੇ ਤਰ ਆਗਿ ਜਰਾਈ ॥ ਕਾਢਤ ਹੈ ਜਨੁ ਕਰਿ ਮਿਮਿਯਾਈ ॥ ੫॥
Jatan avar kachh haath na aieyo. mar das ultai latkaieyo.
harai harai tar aag jaraiee. kadhat hai jan kar mimiayee. (5)

ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਜਬ ਦਾਸ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਅਦਭੁਦ ਹੈ ਇਹ ਭਾਤਿ ਉਚਾਰਾ ॥
ਕਯੋ ਇਹ ਹਨਿ ਤੈ ਦਿਯ ਲਟਕਾਈ ॥ ਕਿਹ ਕਾਰਨ ਤਰ ਆਗਿ ਜਰਾਈ ॥ ੬॥
Nripat mirtak jab das nihara. adbhud hai eh bhat uchara.
keto eh hanni tai latkaiee. keh karan tar aag jaraiee. (6)

Choupaiee

There was a Raja of the land of Ambast. He had a wife called Padmini Dei. She was very beautiful, who had no other parallel in her beauty. (1)

He had a slave in the house and there was none else comparable to this dark complexioned person. His name was Namafik. He could not be called a human being. (How could anyone call him a human)? (2)

There was a lady attendant (maid) who was in love with him and there was no other greater fool than her on the whole Earth (in the world). That woman called Namafik and had cohabitation with him to her hearts satisfaction. (3)

Then the Raja happened to come there where the lady attendant was having-sexual companionship with the slave. The handmaid got confused and lost her senses instantly. (4)

She could not think of any other solution. So she killed the slave and hanged him upside down and burnt a slow fire underneath him, as if she was going to remove his fat. (5)

When the Raja saw the dead body of the slave, then he asked her being shocked (surprised). "Why have you hanged him upside down after killing him and why have you lit this fire underneath? (6)

ਚੇਰੀ ਬਾਚ

ਮਿਲਯੋ ਬੈਦ ਮੁਹਿ ਏਕ ਨਿਪਾਰਾ ॥ ਕ੍ਰਿਯਾ ਦਈ ਤਿਨ ਮੋਹਿ ਸੁਧਾਰਾ ॥
ਮੈ ਇਹ ਕਰੀ ਚਕਿਤਸਾ ਤਾ ਤੇ ॥ ਲੀਜੈ ਸਕਲ ਬ੍ਰਿਥਾ ਸੁਨਿ ਯਾ ਤੇ ॥ ੭॥

Cheri baach

Milyo baid mohai ik nirpara. kriya daiee tin mohai sudhara.
mein ih kari chakitsa ta tai. lijai sakal britha sunn ya tai. (7)

ਖਈ ਰੋਗ ਇਹ ਕਹਿਯੋ ਰਾਜ ਮਹਿ ॥ ਤਾ ਤੇ ਮਾਰਿ ਦਾਸ ਤੂ ਇਹ ਕਹਿ ॥
ਕਰਿ ਮਿਮਿਯਾਈ ਨਿਪਹਿ ਖਵਾਵੈ ॥ ਤਬ ਤਿਹ ਦੋਖ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਵੈ ॥ ੮॥

Khaiee rog eh kahiyo rah meh. ta tai mar das tu eh keh.
kar mimiayee nripeh khavavai tab the dokh door hai javai. (8)

ਤਿਹ ਨਿਮਿਤ ਯਾ ਕੋ ਮੈ ਘਾਯੋ ॥ ਮਿਮਿਯਾਈ ਕੋ ਬਿਵਤ ਬਨਾਯੋ ॥

ਜੋ ਤੁਮ ਭਛਨ ਕਰਹੁ ਤੇ ਕੀਜੈ ॥ ਨਾਤਰ ਛਾਡਿ ਆਜੁ ਹੀ ਦੀਜੈ ॥ ੯ ॥

Tih nimit ya ko mein ghaieyo. mimiayee ko bivat banaieyo.
jou tum bhachhan karhu tai keejai. natar chhad aaj hi dijai. (9)

ਜਬ ਇਹ ਭਾਤਿ ਨਿਪਤਿ ਸੁਨਿ ਪਾਯੋ ॥ ਤਾਹਿ ਬੈਦਨੀ ਕਰਿ ਠਹਰਾਯੋ ॥

ਮਨ ਮੈ ਕਹਿਯੋ ਭਲੀ ਬਿਧਿ ਕੀਨੀ ॥ ਘਰ ਮਹਿ ਨਾਰਿ ਰੋਗਿਹਾ ਦੀਨੀ ॥ ੧੦॥

Jab eh bhat nripat sunn paieyo. tahe baidani kar thehraieyo.
man mein kahiou bhali bidh kini. ghar mein naar rohiga dini. (10)

ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਕਹਿ ਤਾਹਿ ਬਖਾਨਾ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਨ ਹਮ ਆਜੁ ਪਛਾਨਾ ॥

ਪਛਮ ਦਿਸਿ ਹਮ ਸੁਨੀ ਬਨੈਯਤ ॥ ਹਮਰੇ ਦੇਸ ਨ ਢੂੰਡੀ ਪੈਯਤ ॥ ੧੧॥

Dhan dhan keh tahai bakhanai. terai gunn hum aaj pachhanai.
pachham disa hum sunai banaiet. hamrai des na dhundai paiyat. (11)

The handmaid said

"O Rajan! I have met a physician and he has told me nicely about a medicine preparation. So I have done according to his advice, thus performing this act. You may hear the full story from me about it. (7)

That Vaid (physician) told me, that the Raja was suffering from T.B. So you kill this attendant. Take out the (brain) fat and give it to the Raja. Then he will be cured." (8)

"That is why I have killed him and have made arrangements for taking out fat. I will take out this fat only if you are prepared to eat it, otherwise I could leave him now itself" (9)

When the Raja heard like this, then he accepted her as a lady Vaid (physician). He thought in his mind that the Lord had helped us by providing a woman in the house, who could cure this disease. (10)

The Raja then thanked her and said, "That he had realized her qualities to-day only. In the western world we have heard about this medicine being (manufactured) prepared, but it was not to be found anywhere in our land." (11)

ਤੁਹਿ ਜਾਨਤ ਮੁਹਿ ਕਹਤ ਬਤਾਈ ॥ ਮਿਮਿਆਈ ਇਹ ਦੇਸ ਬਨਾਈ ॥
 ਕਹਾ ਭਯੋ ਇਕ ਦਾਸ ਸੰਘਾਰਾ ॥ ਹਮਰੇ ਰੋਪਗ ਬਡੇ ਤੈ ਟਾਰਾ ॥ ੧੨॥ ੧॥
 Tohai janat mohai kehat bataiee. mimiayee eh des banaiee.
 kaha bheyo ik das sanghara. hamrai rog badai tai taara. (12) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੌ ਚੌਹਤਰ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੨੭੪ ॥ ੫੩੦੨॥ ਅਫਜ਼ੁ ॥
 iti sri charitar pakhyana triya charitarai mantri bhoop sambadai
 doe sou chohatar charitar samaptam sat subham sat.
 274. 5302. aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਬੰਦਰ ਬਸ ਤਹ ਬਾਸੀ ਜਹਾ ॥ ਹਬਸੀ ਰਾਇ ਨਰਾਧਿਪ ਤਹਾ ॥
 ਹਬਸ ਮਤੀ ਕਾ ਕੈ ਘਰ ਰਾਨੀ ॥ ਜਨੁ ਪੁਰ ਖੋਜਿ ਚੌਦਹੁ ਆਨੀ ॥ ੧॥

Choupaiee

Bandar bus tai basi jaha. habsi raie naradhip taha.
 habas mati ka kai ghar rani. jann pur khoj chauhun aani. (1)

ਹਾਸਿਮ ਖਾਨ ਪਠਾਨ ਇਕ ਤਹਾ ॥ ਜਾ ਸਮ ਸੁੰਦਰ ਕੋਊ ਨ ਕਹਾ ॥
 ਰਾਨੀ ਤਾਹਿ ਨਿਰਖਿ ਉਰਝਾਨੀ ॥ ਬਿਰਹ ਬਿਕਲ ਹੈ ਗਈ ਦਿਵਾਨੀ ॥ ੨॥
 Hasim khan pathan ik taha. ja sum sundar kouoo na kaha.
 rani tohai nirakh urjhanai. bireh bikal hai gaiee diwani. (2)

ਰਾਨੀ ਜਤਨ ਅਨੇਕ ਬਨਾਏ ॥ ਛਲਬਲ ਸੌ ਗ੍ਰਿਹ ਮਿਤ੍ਰ ਬੁਲਾਏ ॥
 ਕਾਮ ਭੋਗ ਤਿਹ ਸੰਗ ਕਮਾਨਾ ॥ ਆਸਨ ਚੁੰਬਨ ਕੀਏ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ॥ ੩॥
 Rani jatan anek banaie. chhalbal sou greh mitar bulaie.
 kam bhog tih sung kamana. asan chumban keeye parmana. (3)

You only knew, which you are telling me now, that it is being manufactured in our country even. So what if one attendant had been killed, as you have cured me of my main malady. (12)

Here the two hundred and seventy-fourth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (274-5302) (Contd.)

Choupaiee

There was a Raja called Habshi Rai at a locality known as Bunder Bus. He had a wife by the name of Habash Mati, it seemed she had been found after a search of the fourteen worlds (she had no parallel in the Universe). (1)

There was a Pathan, called Hishim Khan and there was no other person as handsome anywhere else. The queen got allured (by him) on seeing him and became mad in his separation. (2)

The queen made many efforts, and with great deceit she managed to call him (friend) at home. She had cohabitation with him along with kisses and many styles of poses. (3)

ਦੋਹਰਾ

ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਭਜਿ ਮਿਤ੍ਰ ਕਹ ਗਰੇ ਰਹੀ ਲਪਟਾਇ ॥
ਜਾਨੁ ਨਿਰਧਨੀ ਪਾਇ ਧਨ ਰਹਿਯੋ ਹੀਯ ਸੋ ਲਾਇ ॥ ੪ ॥

Dohra

Anik bhat bhaj mitar keh garai rahai laptai.
jaan nirdhani paie dhan rahiou hieo so laie. (4)

ਚੌਪਈ

ਤਬ ਰਾਜਾ ਤਾ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਆਯੋ ॥ ਨਿਰਖਿ ਸੇਜ ਪਰ ਤਾਹਿ ਰਿਸਾਯੋ ॥
ਅਸਿ ਗਹਿ ਧਯੋ ਹਾਥ ਗਹਿ ਨਾਰੀ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਸੋ ਹਸਿ ਬਾਤ ਉਚਾਰੀ ॥ ੫ ॥

Choupaiee

Tab raja ta kai greh aeyo. nirakh sej par tahai risaiyo.
as geh dhaieyo haath geh nari. eh bidh so has baat uchari. (5)

ਤੈ ਰਾਜਾ ਇਹ ਭੇਦ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਅਸਿ ਕੋਪ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ॥
ਪ੍ਰਥਮਹਿ ਬਾਤ ਜਾਨਿਯੈ ਯਾ ਕੀ ॥ ਬਹੁਰੋ ਸੁਧਿ ਲੀਜੈ ਕਛੁ ਤਾ ਕੀ ॥ ੬ ॥

Tai raja eh bheid na jana. bin bujhai as kop parmana.
prathameh baat janiai ya ki. bahurai sudh lijai kachh ta ki. (6)

ਇਹ ਹੈ ਮਿਤ੍ਰ ਮਛਿੰਦਰ ਰਾਜਾ ॥ ਆਯੋ ਨਯਾਇ ਲਹਨ ਤਵ ਕਾਜਾ ॥
ਤਪਸਯਾ ਬਲ ਆਯੋ ਇਹ ਠੌਰਾ ॥ ਹੈ ਸਭ ਤਪਸਿਨ ਕਾ ਸਿਰਮੌਰਾ ॥ ੭ ॥
Eh hai mitar machhindar raja. aieyo nayaie lehan tav kaja.
tapysa bal aieyo eh thoura. hai sabh tapsin ka sirmoura. (7)

ਯਾ ਸੰਗ ਮਿਤ੍ਰਾਚਾਰ ਕਰੀਜੈ ॥ ਭੂਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਤਿਹ ਦੀਜੈ ॥
ਭਲੀ ਭਲੀ ਤੁਹਿ ਕ੍ਰਿਯਾ ਸਿਖਾਹੈ ॥ ਰਾਜ ਯੋਗ ਬੈਠੋ ਗ੍ਰਿਹ ਪੈਰੈ ॥ ੮ ॥
Ya sang mitarchaar karijai. bhugat jugat bahu bidh dijai.
bhali bhali tueh kriya sikhai hai. raj yog bathai greh pai hai. (8)

Couplet

After having sensuous pleasure with the paramour in many ways, she then embraced him closely. It seemed as if a poor person, on gaining some money was keeping it close to his heart. (4)

Choupaiee

Then the Raja came to her house. He became greatly enraged on seeing him on the bed. He took out his sword and leapt at him, but the woman caught hold of his hand and said with laugh. (5)

"O Rajan! You have not understood the secret and pulled out your sword without any thought being enraged). first you should listen to his words (talk) and then take action." (6)

"O Rajan! He is our friend Machhindar Nath and had come here to see your justice. He had come here with the help of his penance, and was the head of all ascetics. (7)

"So treat him as your friend and give him nice things (food) to eat. He would teach you many new techniques of Yoga and you will gain "Yoga in Kingdom" itself at home." (8)

ਨਿਪੁ ਏ ਬਚਨ ਸੁਨਤ ਪਗ ਪਰਾ ॥ ਮਿਤ੍ਰਾਚਾਰ ਤਵਨ ਸੰਗ ਕਰਾ ॥
 ਤਾਹਿ ਮਛਿੰਦ੍ਰਾ ਨਾਥ ਪਛਾਨਯੋ ॥ ਮੂਰਖ ਭੇਵ ਅਭੇਵ ਨ ਜਾਨਯੋ ॥ ੯ ॥
 Nirp eia bachan sunat pag para. mitrachaar tavan sang karai.
 tahai machhindara nath pachhanai. murakh bhev abhev na janyou. (9)

ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਤਨ ਪੂਜਾ ਤਿਹ ਕਰੈ ॥ ਬਾਰੰਬਾਰ ਪਾਇ ਪਸੁ ਪਰੈ ॥
 ਤਾਹਿ ਸਹੀ ਰਿਖਿਰਾਜ ਪਛਾਨਾ ॥ ਸਤਿ ਬਚਨ ਤ੍ਰਿਯ ਕੋ ਕਰਿ ਜਾਨਾ ॥ ੧੦ ॥
 Bahu bidh tan puja tih karai. barambar paie pas parai.
 tohai sahi rikhraj pachhanai. sat bachan triya ko kar jana. (10)

ਤਾਹਿ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਕਰਿ ਠਹਰਾਯੋ ॥ ਤ੍ਰਿਯ ਕਹ ਸੌਪਿ ਤਾਹਿ ਉਠਿ ਆਯੋ ॥
 ਵਹ ਤਾ ਸੋ ਨਿਤਿ ਭੋਗ ਕਮਾਵੈ ॥ ਮੂਰਖ ਬਾਤ ਨ ਰਾਜਾ ਪਾਵੈ ॥ ੧੧ ॥
 Tahai machhindar kar thehraiyo. triya kai soap tahai uth aieyo.
 veh ta so nit bhog kāmavai. murakh baat na raja pavaie. (11)

ਇਹ ਛਲ ਸਾਥ ਜਾਰ ਭਜੋ ਗਯੋ ॥ ਅਤਿ ਬਿਸਮੈ ਰਾਜਾ ਕੋ ਭਯੋ ॥
 ਤਬ ਰਾਨੀ ਰਾਜਾ ਢਿਗ ਆਈ ॥ ਜੋਰਿ ਹਾਥ ਅਸ ਬਿਨੈ ਸੁਨਾਈ ॥ ੧੨ ॥
 Eh chhal saath jar bhajo geyo. at bismai raja ko bhaieyo.
 tab raani raja dhig aiee. jor haath as binai sunaiee. (12)

ਜਿਨ ਨਿਪੁ ਰਾਜ ਆਪਨਾ ਤਯਾਗਾ ॥ ਜੋਗ ਕਰਨ ਕੇ ਰਸ ਅਨੁਰਾਗਾ ॥
 ਸੋ ਤੇਰੀ ਪਰਵਾਹਿ ਨ ਰਾਖੈ ॥ ਇਮਿ ਰਾਨੀ ਰਾਜਾ ਤਨ ਭਾਖੈ ॥ ੧੩ ॥
 Jin nrip raj aapna tayaga. jog karan kai ras anuraga.
 so teri parvah na rakhai. imi rani raja tan bhakhai. (13)

The Raja then bowed to him, on hearing these words, and treated him as a friend, thinking him to be Machhinder Nath. That fool did not appreciate the secret. (9)

He worshipped him in many ways, and was bowing (touching) at his feet many times, considering him the real Rishi Raj (Machhindar) and accepted the queen's words as truthful. (10)

The Raja took him to be Machhindar and came back, having handed over his wife to him. He was having sexual relations with the queen daily, but the foolish Raja did not follow the secret. (11)

After doing this deceitful action, the paramour ran away. The Raja was surprised greatly. Then the queen came to the Raja and told him with folded hands. (12)

The queen told the Raja, "The Raja, who had given up his kingdom for the sake of getting absorbed in Toga was not caring for you." (13)

ਸਤਿ ਸਤਿ ਤਬ ਰਾਜ ਬਖਾਨਾ ॥ ਤਾ ਕੋ ਦਰਸ ਸਫਲ ਕਰਿ ਮਾਨਾ ॥
 ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਜੜ ਕਛੂ ਨ ਪਾਯੋ ॥ ਤ੍ਰਿਯ ਸੰਗ ਚੰਗੁਨ ਨੇਹ ਬਢਾਯੋ ॥ ੧੪ ॥ ੧ ॥
 Sat sat tab raj bakhana. ta ko daras safal kar manaa.
 bheid abheid jarr kachh na paieyo.
 triya sung chougan neh badhaieyo. (14) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੇਇ ਸੌ ਪਚਹਤਰਿ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੨੭੫ ॥ ੫੩੧੬ ॥ ਅਫਜ਼ੀ ॥

iti sri charitar pakhyana triya charitarai mantri bhoop sambadai
 duo so pachatar charitar samaptam sat subham sat.
 274. 5316. aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਸੰਕ੍ਰਾਵਤੀ ਨਗਰ ਇਕ ਰਾਜਤ ॥ ਜਨੁ ਸੰਕਰ ਕੇ ਲੋਕ ਬਿਰਾਜਤ ॥
 ਸੰਕਰ ਦੈਨ ਤਹਾ ਕੋ ਰਾਜਾ ॥ ਜਾ ਸਮ ਦੁਤਿਯ ਨ ਬਿਧਨਾ ਸਾਜਾ ॥ ੧ ॥

Choupaiee

Sankravati nagar ik rajat. jan sankar kai lok birajat.
 sankar dain taha ko raja. ja sum dutia na bidhna saja. (1)

ਸੰਕਰ ਦੇ ਤਾ ਕੀ ਬਰ ਨਾਰੀ ॥ ਜਨੁਕ ਆਪੁ ਜਗਦੀਸ਼ ਸਵਾਰੀ ॥
 ਰੁਦ੍ਰ ਮਤੀ ਦੁਹਿਤਾ ਤਿਹ ਸੋਹੈ ॥ ਸੁਰ ਨਰ ਨਾਗ ਅਸੁਰ ਮਨ ਮੋਹੈ ॥ ੨ ॥
 Sankar dai ta ki bar nari. janak aap jagdees savari.
 rudar mati duhita tih sohai. sur nar naag asur man mohai. (2)

ਤਹਾ ਛਬੀਲ ਦਾਸ ਥੋ ਛਤ੍ਰੀ ॥ ਰੂਪਵਾਨ ਛਬਿ ਮਾਨ ਅਤਿ ਅਤ੍ਰੀ ॥
 ਤਾ ਪਰ ਅਟਕ ਕੁਅਰਿ ਕੀ ਭਈ ॥ ਆਠ ਟੂਕ ਵਾ ਪਰ ਹੈ ਗਈ ॥ ੩ ॥
 Taha chhabeel daas thai chhatri. roopvan chhhab man at atri.
 ta par atak koeri ki bhaiee. aath took va par hai gaiee. (3)

The Raja then said, "It was true", and thought that his (Raja's) meeting with him had been fruitful. The fool did not grasp the secret behind all this, and started loving the queen four times more than before. (14)

Here the two hundred and seventy-fifth episode of the King's & the Minister's dialogue regarding the woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (275-5316) (Contd.)

Choupaiee

There was a town called Sankrawati, it seemed as if this was Shankar's place, being in glory. Shankar Sain was the Raja of the place and a second one like him had not been created by the Lord. (1)

He had a charming wife by the name of Shankar Dei, whom the Lord had moulded with His own hands, it seemed. They had a daughter named Rudar Mati, who was enamouring the hearts of all the gods, demons, men and snakes equally. (2)

There was a Kashatriya, called Chhabil Das, who was very handsome and a great warrior. The princess got enamoured by him and was all sacrifice to him (fully in love with him). (3)

ਦੋਹਰਾ

ਲਗਨ ਨਿਗੋਡੀ ਲਗਿ ਗਈ ਛੁਟਿਤ ਛੁਟਾਈ ਨਾਹਿ ॥
ਮਤ ਭਈ ਮਨੁ ਪੀਆ ਮੋਹਿ ਰਹੀ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ੪ ॥

Dohra

Lagan nigodi lag gaiee chhutit chhutaie nahai.
mat bhaiee man piya mohai rahi man mahai. (4)

ਚੌਪਈ

ਏਕ ਸਹਚਰੀ ਤਹਾ ਪਠਾਈ ॥ ਚਿਤ ਜੁ ਹੁਤੀ ਕਹਿ ਤਾਹਿ ਸੁਨਾਈ ॥
ਸੋ ਚਲੀ ਸਖੀ ਸਜਨ ਪਹਿ ਗਈ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਤਾਹਿ ਪ੍ਰਬੋਧਤ ਭਈ ॥ ੫ ॥

Choupaiee

Ek sehchar taha pathaiee. chit ju huti keh tahai sunaiee.
so chali saakhi sajan peh gaiee. bahu bidh tahai parbodhat bhaiee. (5)

ਅੜਿਲ

ਤਬੈ ਛਬੀਲੋ ਛੈਲ ਤਹਾ ਚਲਿ ਆਇਯੋ ॥
ਰਮਿਯੋ ਤਰੁਨ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ਕੁਅਰਿ ਸੁਖ ਪਾਇਯੋ ॥
ਲਪਟਿ ਲਪਟਿ ਤਰ ਜਾਇ ਪਿਯਰਵਹਿ ਭੁਜਨ ਭਰਿ ॥
ਹੋ ਦ੍ਰਿੜ ਆਸਨ ਦੇ ਰਹਿਯੋ ਨ ਇਤ ਉਤ ਜਾਤਿ ਟਰਿ ॥ ੬ ॥

Aril

Tabai chhabilo chhail taha chal aieyo.
ramiyo tarun bahu bhat koeri sukh paieyo.
Lapat lapat tar jaie piyarveh bhujan bhaar.
ho drirr asan dai rahito na it ut jaat tar. (6)

Couplet

Once this ugly love takes its control of one then one cannot rid oneself of it. She became intoxicated with love, as if she had taken some wine, and she was in love at heart completely. (4)

Choupaiee

She sent a handmaid to the paramour and she explained to him her heart's desire. The maid came to the paramour and was trying in many ways to explain her wish. (5)

Aril

Then that youth, Chhabil Das came there and the princess enjoyed sensuous pleasure with him in many ways. She was clasping the beloved in her arms and embracing him, while Chhabil Das also had her fixed in his position, so that she could not move away. (6)

ਦੋਹਰਾ

ਏਕ ਸੁਘਰ ਦੂਜੇ ਤਰੁਨਿ ਤ੍ਰਿਤਿਏ ਸੁੰਦਰ ਮੀਤ ॥
ਬਸਿਯੋ ਰਹਤ ਨਿਸ ਦਿਨ ਸਦਾ ਪਲ ਪਲ ਚਿਤ ਜਿਮਿ ਚੀਤਿ ॥ ੭ ॥

Dohra

Ek sughar dujai tarun tritiai sundar meet.
basiyo rehat nis din sada pal pal chit jimi cheet. (7)

ਚੌਪਈ

ਇਕ ਦਿਨ ਮਿਤਿ ਇਮਿ ਬਚਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ਤਵ ਪਿਤ ਕੇ ਹੋ ਤ੍ਰਾਸ ਤ੍ਰਾਸਾਨਾ ॥
ਜੋ ਤੁਹਿ ਭਜਤ ਨ੍ਰਿਪਹਿ ਮੁਹਿ ਪਾਵੈ ॥ ਪਕਰਿ ਕਾਲ ਕੇ ਧਾਮ ਪਠਾਵੈ ॥ ੮ ॥

Choupaiee

Ik din miti imi bachan bakhana. tav pit kai ho tras tarsana.
jo tohai bhajat nripeh mohai pavai. pakar kaal kai dhaam pathavai. (8)

ਬਿਹਸਿ ਕੁਅਰਿ ਅਸ ਤਾਹਿ ਬਖਾਨਾ ॥ ਤੈ ਇਸਤ੍ਰਿਨ ਕੇ ਚਰਿਤ ਨ ਜਾਨਾ ॥
ਪੁਰਖ ਭੇਖ ਤੁਹਿ ਸੇਜ ਬੁਲਾਊ ॥ ਤੋ ਮੈ ਤੁਮਰੀ ਯਾਰ ਕਹਾਊ ॥ ੯ ॥

Bihas koeri as tahai bakhana. tai istrin ke charit na jana.
purakh bheikh tohai sej bulaou. to mein tumri yaar kahaou. (9)

ਰੋਮਨਾਸਨੀ ਤਾਹਿ ਲਗਾਈ ॥ ਸਕਲ ਸਮਸ ਤਿਹ ਦੂਰਿ ਕਰਾਈ ॥
ਕਰ ਮਹਿ ਤਾਹਿ ਤੰਬੂਰਾ ਦੀਯਾ ॥ ਗਾਇਨ ਭੇਸ ਸਜਨ ਕੋ ਕੀਯਾ ॥ ੧੦ ॥

Romnasni tahai lagaiee. sakal samas tih door karaiee.
kar meh tahai tamboora diya. gayan bhes sajan ko kiya. (10)

ਪਿਤਿ ਬੈਠੇ ਤਿਹ ਬੋਲਿ ਪਠਾਯੋ ॥ ਭਲੇ ਭਲੇ ਗੀਤਾਨ ਗਵਾਯੋ ॥
ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਨਾਦ ਗੀਝਿ ਨ੍ਰਿਪ ਰਹਿਯੋ ॥ ਭਲੀ ਭਲੀ ਗਾਇਨ ਇਹ ਕਹਿਯੋ ॥ ੧੧ ॥

Pit baithai tih bol pathaieyo. bhale bhale geetan gavaieyo.
sunn sunn nad rijhi nrip rahiyo. bhali bhali gayan eh kahiyo. (11)

Couplet

The paramour was very clever, secondly youthful and thirdly was very handsome. He was always being remembered by her day and night as she was fully attached to him. (7)

Choupaiee

One day the paramour said like this, "I am always worried (afraid) of the fear of your father. If the Raja would see me having cohabitation with you, then catching hold of me, he would dispatch me to the valley of death (kill me). (8)

The princess laughed and said, "You do not know the witchcraft of women. I would dress up like a man and then call you on my bed and then only be worthy of being called your paramour. (9)

She arranged for a hair remover oil and removed his hair of beard and moustaches and gave a small musical instrument (tumbi) in his hand and made his appearance like a singing girl. (10)

Then she sent for him there, where her father was seated and then made that singing girl to sing songs for them. The Raja was pleased much on hearing her songs and showered his praises on her. (11)

ਸੰਕਰ ਦੇ ਇਹ ਭਾਤਿ ਉਚਾਰੀ ॥ ਸੁਨ ਗਾਇਨ ਤੈ ਬਾਤ ਹਮਾਰੀ ॥
 ਪੁਰਖ ਭੇਸ ਧਰਿ ਤੁਮ ਨਿਤਿ ਐਯਹੁ ॥ ਇਹ ਠਾ ਗੀਤਿ ਮਧੁਰਿ ਧੁਨਿ ਗੈਯਹੁ ॥ ੧੨॥
 Sankar dai eh bhat uchari. sunn gayan tai baat hamari.
 purakh bhes dhar tum nit aeiyo. eh tha geet madhur dhun gaiyoh. (12)

ਯੋ ਸੁਨਿ ਪੁਰਖ ਭੇਸ ਤਿਨ ਧਰਾ ॥ ਪ੍ਰਾਚੀ ਦਿਸਾ ਚੰਦ ਜਨ ਚਰਾ ॥
 ਸਕਲ ਲੋਗ ਇਸਤ੍ਰੀ ਤਿਹ ਜਾਨੈ ॥ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰ ਨ ਮੂੜ ਪਛਾਨੈ ॥ ੧੩॥
 Yo sunn purakh bhes tin dhara. prachi disa chand jan chara.
 sakal rog istary tih janai. triya charitar na murr pachhanai. (13)

ਅੜਿਲ

ਮਿਤ੍ਰ ਪੁਰਖ ਕੋ ਭੇਸ ਧਰੇ ਨਿਤ ਆਵਹੀ ॥
 ਆਨ ਕੁਅਰਿ ਸੋ ਕਾਮ ਕਲੋਲ ਕਮਾਵਈ ॥
 ਕੋਊ ਨ ਤਕਹ ਰੋਕਤ ਗਾਇਨ ਜਾਨਿ ਕੈ ॥
 ਹੋ ਤ੍ਰਿਯ ਚਰਿਤ੍ਰ ਕਹ ਮੂੜ ਨ ਸਕਹਿ ਪਛਾਨਿ ਕੈ ॥ ੧੪॥

Aril

Mitarr purakh ko bhes dharai nit avhi.
 aan koeri so kam kalol kamavaiee.
 kouoo na takah rokat gayan jaan kai.
 ho triya charitar keh moorr na sakeh pachhan kai. (14)

ਦੋਹਰਾ

ਇਹ ਛਲ ਸੋ ਤਾ ਸੋ ਸਦਾ ਨਿਸੁ ਦਿਨ ਕਰਤ ਬਿਹਾਰ ॥
 ਦਿਨ ਦੇਖਤ ਸਭ ਕੋ ਛਲੈ ਕੋਊ ਨ ਸਕੈ ਬਿਚਾਰ ॥ ੧੫॥

Dohra

Eh chhal ta so sada nls din karat bihar.
 din dekhat sabh ko chhalai kouoo na sakai bichar. (15)

Shankar Dei said, "O singing girl! You listen to my words. You should dress up like a male and come here for singing songs in a sweet tune. (12)

So on hearing this, he took up the form of a male and it seemed the moon had shone forth from the East. All the people were thinking him to be a woman but the fools did not know the woman's witchcraft. (13)

Aril

That paramour was now coming in the form of a male and having sexual companionship with the princess. Thinking him to be a singing girl, no one would stop him. No fool was grasping the depth of this secret move. (14)

Couplet

With this deceitful action, he was enjoying sensuous pleasure with the princess day and night. He was deceiving everyone during the day time and no one could think even about this secret move. (15)

ਚੌਪਈ

ਸੰਕਰ ਦੇਵ ਨ ਤਾਹਿ ਪਛਾਨੈ ॥ ਦੁਹਿਤਾ ਕੀ ਗਾਇਨ ਤਿਹ ਮਾਨੈ ॥
ਅਤਿ ਸਯਾਨਪ ਤੇ ਕੈਫਨ ਖਾਵੈ ॥ ਮਹਾ ਮੂੜ ਨਿਤਿ ਮੁੰਡ ਮੁੰਡਾਵੈ ॥ ੧੬॥

Choupaiee

Sankar dev na tahai pachhanai. duhita ki gayan tih manai.
at sayanap tai kaifan khavai. maha moorr nit moond mundavai. (16)

ਕਹਾ ਭਯੋ ਜੋ ਚਤੁਰ ਕਹਾਇਸਿ ॥ ਭੂਲਿ ਭਾਂਗ ਭੌਦੁ ਨ ਚੜਾਇਸਿ ॥
ਅਮਲੀ ਭਲੋ ਖਤਾ ਜੁ ਨ ਖਾਵੈ ॥ ਮੁੰਡ ਮੁੰਡ ਸੋਫਿਨ ਕੋ ਜਾਵੈ ॥ ੧੭॥
Kaha bhaieyo jo chatur kahaies. bhool bhang bhoud na charraies.
amli bhalo khata ju na khavai. moond moond sofin ko javai. (17)

ਸੰਕਰ ਸੈਨ ਨ੍ਰਿਪਹਿ ਅਸ ਛਲਾ ॥ ਕਹ ਕਿਯ ਚਰਿਤ ਸੰਕਰਾ ਕਲਾ ॥
ਤਿਹ ਗਾਇਨ ਕੀ ਦੁਹਿਤਾ ਗਨਿਯੋ ॥ ਮੂਰਖ ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਨ ਜਨਿਯੋ ॥ ੧੮॥ ੧॥
Sankar sain nripeh as chhala. keh kiya charit sankara kala.
tih gayan ki duhita ganiyo. murakh bheid abheid na janiyo. (18) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੌ ਛਿਹਤਰਿ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੨੭੬ ॥ ੫੩੩੪ ॥ ਅਫਜੁ ॥

iti sri charitar pakhyana triya charitarai mantri bhoop sambadai
duo so chhihatar charitar samaptam sat subham sat.

276. 5334. aphjun. (Contd.)

ਅੜਿਲ

ਸਹਿਰ ਮੁਰਾਦਾਬਾਦ ਮੁਗਲ ਕੀ ਚੰਚਲਾ ॥ ਹੀਨ ਕਰੀ ਜਿਹ ਰੂਪ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਕੀ ਕਲਾ ॥
ਰੂਪ ਮਤੀ ਤਾ ਕੇ ਸਮ ਸੋਈ ਜਾਨਿਯੈ ॥ ਹੋ ਤਿਹ ਸਮਾਨ ਤਿਹੁ ਲੋਕ ਨ ਔਰ ਪ੍ਰਮਾਨਿਯੈ ॥ ੧॥

Aril

Sehar muradabad mugal ki chanchala.
heen kari jeh roop chandrama ki kala.
Roop mati ta kai sum solee janieyaai.
ho tih saman tih lok na aou parmaniyai. (1)

Choupaiee

The Raja Shankar Dev also did not recognize him and thought him to be his daughter's singing girl. He was having drugs with great cleverness and the foolish Raja was being deceived always. (16)

So what, if he (Raja) was known to be very clever and he was not taking hemp even by mistake. In fact, a drug addict was better than him, who does not commit any sin, but cheats all the puritans. (17)

That is how the Raja Shankar Sain was being cheated, and this is how Shankra Kala had performed her witchcraft. The Raja always thought him to be his daughter's singing girl (female bard) that foolish Raja never realized the secret behind it. (18)

Here the two hundred and seventy sixth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Palihyar is completed. All is well. (276-5334) (Contd.)

Aril

There was a Mughal's wife in the town of Muradabad, who had humbled even the moon's beauty (more beautiful than the moon) she was comparable to herself only in beauty and there was no one else so beautiful in all the three worlds. (1)

ਚੌਪਈ

ਦੂਸਰਿ ਏਕ ਤਿਸੀ ਕੀ ਨਾਰੀ ॥ ਤਿਹ ਸਮ ਹੋਤ ਨ ਤਾਹਿ ਪਿਯਾਰੀ ॥
ਤਿਨ ਇਹ ਜਾਨਿ ਰੋਸ ਜਿਯ ਠਾਨੋ ॥ ਔਰ ਪੁਰਖ ਸੰਗ ਕੀਯਾ ਯਰਾਨੋ ॥ ੨॥

Choupaiee

Dusar ek tisi ki nari. tih sum hot na tahai piyari.
tin eh jaan ros jiya thano. aour purakh sung kiya yarano. (2)

ਦੋਹਰਾ

ਜੈਸੇ ਵਾ ਤ੍ਰਿਯਾ ਕੀ ਹੁਤੀ ਸਵਤਿਨ ਕੀ ਅਨੁਹਾਰਿ॥
ਤੈਸੇ ਈ ਤਿਨ ਖੋਜਿ ਨਰ ਤਿਹ ਸੰਗ ਕੀਯਾ ਪਯਾਰ ॥ ੩ ॥

Dohra

Jaise va triya ki huti savtin ki anuhaar.
taiso hi tin khoj nar tih sung kiya payar. (3)

ਚੌਪਈ

ਤ੍ਰਿਯ ਇਕ ਦਿਨ ਤਿਹ ਧਾਮ ਬੁਲਾਇਸਿ ॥ ਕਾਮ ਕੇਲ ਤਿਹ ਸੰਗ ਕਮਾਇਸਿ॥
ਸਵਤਿਹ ਵਾਸਿ ਡਾਰਿ ਗਰ ਮਾਰਿਯੋ ॥ ਜਾਇ ਮੁਗਲ ਤਨ ਐਸ ਉਚਾਰਿਯੋ ॥ ੪॥

Choupaiee

Triya ik din tih dham bulaies. kam kel tih sung kamaies.
savtiah faas daar gar mariou. jaie mugal tan ais uchariou. (4)

ਅਦਭੁਤ ਬਾਤ ਨਾਥ ਇਕ ਭਈ ॥ ਤੁਮਰੀ ਨਾਰ ਪੁਰਖ ਹੈ ਗਈ ॥
ਐਸੀ ਬਾਤ ਸੁਨੀ ਨਹਿ ਹੇਰੀ ॥ ਜੋ ਗਤਿ ਭਈ ਨਾਰਿ ਕੀ ਤੇਰੀ ॥ ੫॥
Adbhut baat nath ik bhaiee. tumari nar purakh hai gaiee.
aisi baat sunn neh herai. jo gat bhaiee nar ki teri. (5)

ਸੁਨਿ ਏ ਬਚਨ ਚਕ੍ਰਿਤ ਜੜ ਭਯੋ ॥ ਉਠਿ ਤਿਹ ਆਪੁ ਬਿਲੋਕਨ ਗਯੋ ॥
ਤਾ ਕੇ ਲਿੰਗ ਛੋਰਿ ਜੋ ਲਹਾ ॥ ਕਹਿਯੋ ਭਯੋ ਜੋ ਮੁਹਿ ਤ੍ਰਿਯਾ ਕਹਾ ॥ ੬॥
Sunn eh bachan chakrit jarr bhaieyo. uthai tih aap bilokan gaieyo.
ta kai ling chhor jo laha. kahiou bhaieyo jo mohai triya kaha. (6)

Choupaiee

That Mughal had another wife, but she was not ov by him so much. She felt very bad about it, as such she developed friendship with another man. (2)

Couplet

She found another man, having a similar personality as her co-wife and started her love affair with him. (3)

Choupaiee

That woman called her paramour at home and had (enjoyed) sensuous pleasure with him and killed her rival wife by putting a noose around her neck and then went to the Mughal and said like this. (4)

"O my Master! A strange thing had happened. Your wife had become a male now. Such a thing happening to your wife has never been heard of nor seen with eyes before." (5)

The foolish Mughal got surprised on hearing this and went to see her personally. "When he got her dress removed to see her male organ, then he remarked that whatever his wife had said was really true." (6)

ਅਤਿ ਚਿੰਤਾਤੁਰ ਚਿਤ ਮਹਿ ਭਯੋ ॥ ਬੁਡਿ ਸੋਕ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਗਯੋ ॥
 ਐ ਇਲਾਹ ਤੈ ਇਹ ਕਸ ਕੀਨਾ ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕੋ ਮਾਨਸ ਕਰ ਦੀਨਾ ॥ ੭॥
 At chintatur chit meh bhaiyo. boodh sok sagar meh geyo.
 aie ilah tai eh kas keena. istary ko manas kar deena. (7)

ਯਹ ਮੋ ਕੀ ਥੀ ਅਧਿਕ ਪਿਯਾਰੀ ॥ ਅਬ ਇਹ ਦੈਵ ਪੁਰਖ ਕਰਿ ਡਾਰੀ ॥
 ਦੂਸਰ ਨਾਰਿ ਇਸੈ ਦੇ ਡਾਰੂੰ ॥ ਭੇਦ ਨ ਦੂਸਰ ਪਾਸ ਉਚਾਰੂੰ ॥ ੮॥
 Yeh mo ki thee adhik payari. ab eh daiv purakh kar dari.
 dusar nar eisai dai daroon. bheid na dusar pas ucharun. (8)

ਨਿਸਚੈ ਬਾਤ ਇਹੈ ਠਹਰਾਈ ॥ ਪਹਿਲੀ ਨਾਰਿ ਤਿਸੈ ਲੈ ਦਈ ॥
 ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਜੜ ਕਛੂ ਨ ਪਾਯੋ ॥ ਇਹ ਛਲ ਅਪਨੋ ਮੂੰਡ ਮੁੰਡਾਯੋ ॥ ੯॥
 Nischai baaat eihai thahraiee. pehli nari tisaai lai daiee.
 bheid abheid jarr kachh na paieyo.
 eh chhal aapno moond mundaieyo. (9)

ਦੋਹਰਾ

ਪੁਰਖ ਭਈ ਨਿਜੁ ਨਾਰਿ ਲਹਿ ਤਾਹਿ ਦਈ ਨਿਜੁ ਨਾਰਿ ॥
 ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਕੀ ਬਾਤ ਕੋ ਸਕਾ ਨ ਮੂੜ ਬਿਚਾਰਿ ॥ ੧੦॥

Dohra

Purakh bhaiee nij nar leh tih daiee nij nar.
 bheid abheid ki baat ko saka na moorr bichar. (10)

He was worried much in his mind and felt very sad (got drowned in the sea of sorrow) and said, "O God! What have you done, converting a woman into a man?" (7)

"She was very dear to me. O God! Now you have converted her into a male. I think I should handover my second wife to him, without anyone else knowing this secret." (8)

So he decided on this action and handed over his second wife to him. That fool did not realize the actual fact (secret). Thus he got himself deceived (cheated) like this. (9)

Couplet

Considering his wife, being transformed into a male, he gave his second wife also to him. That fool could not gauge the depth of this secret move. (10)

ਚੌਪਈ

ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖ ਭਈ ਠਹਿਰਾਈ ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਤਾ ਕਹ ਦਈ ਬਨਾਈ ॥
ਦੁਤਿਯ ਨ ਪੁਰਖਹਿ ਭੇਦ ਜਤਾਯੋ ॥ ਇਹ ਛਲ ਅਪਨੋ ਮੁੰਡ ਮੁੰਡਾਯੋ ॥ ੧੧॥ ੧॥

Choupaiee

Istary purakh bhaiee thehraiee. istary ta keh daiee banaiee.
dutia na purakh bheid jataieyo. eh chhal aapno moond mundaieyo. (11) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੌ ਸਤਹਤਰਿ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੨੭੭ ॥ ੫੩੪੫ ॥ ਅਫਜ਼ੁ ॥

iti sri charitar pakhyana triya charitarai mantri bhoop sambadai
duo so satarteh charit samaptam sat subham sat.

277. 5345. aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਸਹਰ ਜਹਾਨਾਬਾਦ ਬਸਤ ਜਹ ॥ ਸਾਹਿਜਹਾਂ ਜੂ ਰਾਜ ਕਰਤ ਤਹ ॥
ਦੁਹਿਤ ਰਾਇ ਰੌਸਨਾਂ ਤਾ ਕੇ ॥ ਔਰ ਨਾਰਿ ਸਮ ਰੂਪ ਨ ਵਾ ਕੇ ॥ ੧॥

Choupaiee

Sehar jahanabad basat jeh. sahjahan ju raj karat tih.
duhit raie rousana ta kai. aor nar sum roop na va kai. (1)

ਸਾਹਿਜਹਾਂ ਜਬ ਹੀ ਮਰਿ ਗਏ ॥ ਔਰੰਗ ਸਾਹ ਪਾਤਿਸ਼ਹਿ ਭਏ ॥
ਸੈਫਦੀਨ ਸੰਗ ਯਾ ਕੋ ਪਯਾਰਾ ॥ ਪੀਰ ਅਪਨ ਕਰਿ ਤਾਹਿ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੨॥

Saijahan jab hi mar gaie. aourang sah patsah bhaie.
saifdeen sung ya ko payara. peer apan kar tahai bichara. (2)

ਤਾ ਕੇ ਸੰਗ ਰੌਸਨਾ ਰਾਈ ॥ ਬਿਬਿਧ ਬਿਧਨ ਤਨ ਪ੍ਰੀਤੁਪਜਾਈ ॥
ਕਾਮ ਭੋਗ ਤਿਹ ਸੰਗ ਕਮਾਯੋ ॥ ਤਾਹਿ ਪੀਰ ਅਪਨੋ ਠਹਿਰਾਯੋ ॥ ੩॥
Ta kai sung rosana raiee. bibidh bidhan tan preet pajaiee.
kam bhog tih sung kamaieo. tahai peer aapno thahraieyo. (3)

Choupaiee

He accepted the fact of his wife being transformed into a man and gave away his second wife fully embellished and never informed about it to anyone else. Thus he got cheated himself. (11)

Here the two hundred and seventy-seventh episode of the King's & Minister's dialogue regarding a woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (277-5345) (Contd.)

Choupaiee

The King Shahjahan was ruling the land, where Jahanabad town was situated. His daughter was named Roshana Rai, and no other woman was so beautiful (as this princess). (1)

When Shahjahan died, and Aurangzeb became the king, she developed love for (the pir) Saifdin, but told the people about him as her (Pir) Guru. (2)

Roohana Rai had a great love affair with him and enjoyed sensuous pleasure with him but always projected him as her (teacher) Pir. (3)

ਔਰੰਗ ਸਾਹ ਭੇਦ ਨਹਿ ਜਾਨੈ ॥ ਵਹੈ ਮੁਰੀਦ ਭਈ ਤਿਹ ਮਾਨੈ ॥
 ਪੀਯ ਸਮੁਝਿ ਤਿਹ ਭੋਗ ਕਮਾਵੈ ॥ ਪੀਰ ਭਾਖਿ ਸਭਹੁਣ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ੪॥
 Aourang sah bheid nahi janai. vahaie murid bhaiee tih manai.
 piya samajh tih bhog kamavai. peer bhakh sabh hun sunavai. (4)

ਇਕ ਦਿਨ ਪੀਰ ਗਯੋ ਅਪਨੇ ਘਰ ॥ ਤਾਹਿ ਬਿਨਾ ਤਿਹ ਪਰਤ ਨ ਛਿਨਕਰ ॥
 ਰੋਗਨਿ ਤਨ ਅਪਨੇ ਠਹਰਾਈ ॥ ਵਾ ਪਹਿ ਬੈਠਿ ਸਢਨੀ ਆਈ ॥ ੫॥
 Ik din peer geyo apnai ghar. tahai bina tih parat na chhinkar.
 rogan tan aapnai thehraiee. va peh baith sandhani aiee. (5)

ਤਾ ਤੇ ਰਹਤ ਬਹੁਤ ਦਿਨ ਭਈ ॥ ਬਹੁਰੋ ਸਹਿਰ ਦਿਲੀ ਮਹਿ ਗਈ ॥
 ਭਈ ਅਰੋਗਨਿ ਭਾਖਿ ਅਨਾਈ ॥ ਬਾਤ ਭੇਦ ਕੀ ਕਿਨੂੰ ਨ ਪਾਈ ॥ ੬॥
 Ta tai rehat bahut din bhaiee. baurai sehar dili meh gaiee.
 bhaiee arogin bhakh anaiee. baat bheid ki iknhun na paiee. (6)

ਭ੍ਰਾਤ ਭਏ ਇਹ ਭਾਤਿ ਉਚਾਰੀ ॥ ਰੋਗ ਬਡਾ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰੀ ਹਮਾਰੀ ॥
 ਬੈਦਨ ਅਧਿਕ ਇਨਾਮ ਦਿਲਾਯੋ ॥ ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਨ ਔਰੰਗ ਪਾਯੋ ॥ ੭॥ ੧॥
 Bhrat bhaie eh bhat uchaari. rog badai prabhu hari hamari.
 baidaan adhik inam dilaeio. bheid abheid na aourang paieyo. (7) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੌ ਅਠਹਤਰਿ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੨੭੮ ॥ ਪੜਪੜ ॥ ਅਫਜ਼ੁ ॥

iti sri charitar pakhyanai triya charitarai mantri bhoop sambaadai
 duo so athahtar charitar samaptam sat subham sat.

278. 5352. aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਪ੍ਰੇਮਾਵਤੀ ਨਗਰ ਇਕ ਰਾਜਤ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਸੈਨ ਜਹ ਨਿਪਤਿ ਬਿਰਾਜਤ ॥
 ਪ੍ਰੇਮ ਮੰਜਰੀ ਤਿਹ ਗ੍ਰਿਹ ਦਾਰਾ ॥ ਜਾ ਸਹਮ ਦਿਤਿ ਨ ਅਦਿਤਿ ਕੁਮਾਰਾ ॥ ੧॥

Choupaiee

Premavati nagar ik rajat. prem sain jeh nirpat birajat.
 prem manjiri tih greh dara. ja seham diti na aditi kumara. (1)

Aurangzeb did not know about this secret, and always thought that Roshanarai was his follower (pupil). Roshanarai was taking him as her beloved and used to have cohabitation with him, but always announced him as her Guru (Pir). (4)

One day, the Pir had gone home, but without his presence, she was not having any peace of mind for a moment even. She announced herself as a patient (sick person) and seated in a planquin, went to his house. (5)

She stayed with him for many days and then came back to Delhi. On coming back she said she was now healthy and all right but no one could get at the secret. (6)

Then she told her brother (Aurangzeb), "I was having a serious malady, but God Almighty had cured me. She got the Vaid (Pir) rewarded greatly but Aurangzeb could not gauge the depth of this secret. (7)

Here the two hundred and seventy-eighth episode of the Kings & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well . (278-5352) (Contd.)

Choupaiee

There was a town called Premavati, where Raja Prem Sain was ruling. He had a wife by the name of Prem Manjri who had no parallel in beauty among the women of gods and demons. (1)

ਤਹਾ ਸਾਹੁ ਕੇ ਪੂਤ ਸੁਘਰ ਅਤਿ ॥ ਜਾ ਸਮ ਰਾਜ ਕੁਅਰ ਨ ਕਹੂੰ ਕਤ ॥
ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾ ਕਹਨ ਨਹਿ ਆਵੈ ॥ ਹੋਰੈ ਪਲਕ ਨ ਜੋਰੀ ਜਾਵੈ ॥ ੨॥
Taha sah kai poot sughar at. ja sum raj koeri na kahun kat.
ja ki prabha kehan neh aavai. herai palak na jori javai. (2)

ਜਬ ਰਾਨੀ ਤਿਹ ਕੀ ਦੁਤਿ ਲਹੀ ॥ ਐਸੀ ਭਾਤਿ ਚਿਤ ਮਹਿ ਕਹੀ ॥
ਕੈ ਇਹ ਕੇ ਸੰਗ ਭੋਗ ਕਮਾਉ ॥ ਨਾਤਰ ਹੂੰ ਜੋਗਨਿ ਬਨ ਜਾਉ ॥ ੩॥
Jab raani tih ki duti lahi. aisi bhat chit meh kahi.
kai eh kai sung bhog kamaou. natar hai jogani ban jaouoo. (3)

ਏਕ ਸਹਚਰੀ ਤਹਾ ਪਠਾਈ ॥ ਤਾਹਿ ਪ੍ਰਬੋਧਿ ਤਹਾ ਲੈ ਆਈ ॥
ਬਨਿਠਨਿ ਬੈਠ ਚੰਚਲਾ ਜਹਾ ॥ ਲੈ ਆਈ ਸਹਚਰਿ ਤਿਹ ਜਹਾ ॥ ੪॥
Ek sehchar taha pathaiee. tahai parbodh taha laai aiee.
banthan baith chanchala jaha. lai aiee sehchar tih jaha. (4)

ਆਤੁਰ ਕੁਅਰਿ ਤਾਹਿ ਲਪਟਾਈ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਜਯੋ ਮਿਤ੍ਰ ਸੁਖਦਾਈ ॥
ਚਤੁਰ ਪਹਰ ਰਜਨੀ ਰਤਿ ਮਾਨੀ ॥ ਕਰੇਤ ਕਾਮ ਕੀ ਕੇਲ ਕਹਾਨੀ ॥ ੫॥
Atur koeri tahai laptaiiee. bahu bidh bhajio mitar sukhdaiee.
chatur pehar rajni rat mani. karet kam ki kel kahani. (5)

ਅਟਕਿ ਗਈ ਅਬਲਾ ਤਿਹ ਸੰਗਾ ॥ ਰੰਗਿਤ ਭਈ ਉਹੀ ਕੇ ਰੰਗਾ ॥
ਤਾ ਕਹ ਐਸ ਪ੍ਰਬੋਧ ਦ੍ਰਿੜਾਯੋ ॥ ਆਪੁ ਨਿਪਹਿ ਚਲਿ ਸੀਸ ਝੁਕਾਯੋ ॥ ੬॥
Atak gaiee abla tih sanga. rangit bhaiee uhi kai rranga.
ta keh ais parbodh drirraiyo. aap nirpeh chal sees jhukaiyo. (6)

ਜੋ ਮੁਹਿ ਭਯੋ ਸੁਪਨ ਸੁਨੁ ਰਾਈ ॥ ਸੋਵਤ ਰੁਦ੍ਰ ਜਗਾਇ ਪਠਾਈ ॥
ਆਠ ਬਰਸਿ ਹਮ ਸੌ ਤੁਮ ਸੋਵੋ ॥ ਰੈਨਿ ਦਿਵਸ ਮੋਰੇ ਗ੍ਰਿਹ ਖੋਵੋ ॥ ੭॥
Jo mohai bheyo supan sun raiee. sovat rudar jagaie pathaiee.
aath baras hum so tum sovai. rain divas morai greh khovai. (7)

There was a very clever son of the Shah (merchant) and there was no prince even to compare with him. It is rather impossible to describe his beauty. On seeing him one could not afford to wink one's eyes even (one would continue watching his beauty). (2)

When the queen saw his beauty, then she thought to herself. "Either I should have cohabitation with him or I should become an (female) ascetic (Jogan) and proceed to the jungle. (3)

She sent one handmaid to him and she brought him there after explaining everything. The handmaid brought him there, where the woman was seated being fully embellished. (4)

The queen embraced him, being under the spell of her sexual desires and then had cohabitation with the paramour in many ways to her satisfaction. She enjoyed sensuous pleasure for four pehars of the night (twelve hours) with him and were busy in their love affair throughout the night. (5)

That young woman got entangled with him and continued to develop love for him. She had explained to him first and then came to the Raja herself and made her obeisance to him. (6)

She said, "O Rajan! I had a dream, which you may listen to. Shiva had woken me up and sent me to you, saying, "That you should sleep with me for eight years, and spend the days and nights with me." (7)

ਪਟੀ ਬਾਧਿ ਦ੍ਰਿਗਨ ਦੁਹੁੰ ਸੋਵੈ ॥ ਆਠ ਬਰਸ ਲਗਿ ਜਗਹਿ ਨ ਜੋਵੈ ॥
ਉਪਜੋ ਪੂਤ ਧਾਮ ਬਿਨ ਸਾਸਾ ॥ ਸਕਲ ਖਲਨ ਕੋ ਹੂੰਹੈ ਨਾਸਾ ॥ ੮॥
Pati badh drigan duhun sovai. aath baras lag jagheh na jovo.
upjo poot dham bin sasa. sakal khalan ko hai hai nasa. (8)

ਕਿਲਬਿਖ ਏਕ ਨ ਤਵ ਤਨ ਰਹੈ ॥ ਮੁਹਿ ਸਿਵ ਸੁਪਨ ਬਿਖੈ ਇਮਿ ਕਹੈ ॥
ਅਪ੍ਰਮਾਨ ਧਨ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਸਕਲ ਕਾਜ ਸਭ ਹੋਇ ਤਿਹਾਰਾ ॥ ੯॥
Kilbikh ek na tav tan rahai. mohai siv supan bikhai imi kahai.
aparman dhan bharaie bhandara. sakal kaj sabh hoie tihara. (9)

ਰਾਜੈ ਸਤਿ ਇਹੀ ਦ੍ਰਿੜ ਕੀਨੀ ॥ ਪਟੀ ਬਾਧਿ ਦੁਹੁੰ ਦ੍ਰਿਗ ਲੀਨੀ ॥
ਆਠ ਬਰਸ ਰਾਨੀ ਸੰਗ ਸੋਯੋ ॥ ਚਿਤ ਜੁ ਹੁਤੇ ਸਕਲ ਦੁਖ ਖੋਯੋ ॥ ੧੦॥
Rajai sat ihi drirr kini. pati badh duhun drig lini.
aath baras rani sung soyo. chit hutai sakal dukh khoyo. (10)

ਆਖੈ ਬਾਧਿ ਤਹਾ ਨ੍ਰਿਪ ਸੋਵੈ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਨ ਕਾਹੂ ਜੋਵੈ ॥
ਉਤ ਰਾਨੀ ਕਹ ਜੋ ਨਰ ਭਾਵੈ ॥ ਤਾਹਿ ਤੁਰਤ ਗ੍ਰਿਹ ਬੋਲਿ ਪਠਾਵੈ ॥ ੧੧॥
Aakhai badh taha nrip sovai. aavat jaat na kahoo jovai.
ut rani keh jo nar bhavai. tahaai turat greh bole pathavai. (11)

ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਰੈ ਕੇਲ ਸੰਗ ਤਾ ਕੇ ॥ ਜੋ ਨਰ ਰੁਚੈ ਚਿਤ ਤ੍ਰਿਯਾ ਵਾ ਕੇ ॥
ਬਾਤ ਕਰਤ ਪਤਿ ਸੋ ਇਤ ਜਾਵੈ ॥ ਉਤੈ ਜਾਰ ਤਰ ਪਰੀ ਠੁਕਾਵੈ ॥ ੧੨॥
Bahu bidh karai kel sung ta kai. jo nar ruchai chit triya va kai.
baat karat pat so it javai. utai jar tar pari thukavai. (12)

ਜੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਹੈ ਵਹੈ ਤਹ ਆਵੈ ॥ ਖੈਚਿ ਤਰੁਨਿ ਤਰ ਐਚਿ ਬਜਾਵੈ ॥
ਬਹੁ ਨਰ ਜਾ ਸੋ ਭੋਗ ਕਮਾਹੀ ॥ ਏਕੋ ਪੂਤ ਹੋਇ ਗ੍ਰਿਹ ਨਾਹੀ ॥ ੧੩॥
Je triya chahai vahai tih aavai. khich taruni tar aich bajavai.
bahu nar ja so bhog kamahi. ekai poot hoiae greh nahai. (13)

"You should sleep with both the eyes blind folded, and do not see the world for eight years. "You will get a son without any doubt, who would destroy all the enemies (despots)." (8)

"Your body will not have any more sins left. Shiva had told me like this. Your treasures will get filled up with money and all your functions will be successful." (9)

The Raja took it to be true and blind folded both his eyes. lie slept with the queen for eight years and cast away all his afflictions of mind." (10)

The Raja was sleeping with eyes blind folded, so he could not see anybody coming there or going out, while the queen would call any man, whom she liked. (11)

Whichever person, the queen liked was called and she would have cohabitation with him, while she would be talking to the spouse also, while she was enjoying sensuous pleasure with the paramour lying underneath him. (12)

Whichever person she wanted would come there and he would have sexual pleasure with the queen by pulling her underneath. But whosoever has cohabitation with too many men, does not beget a child. (13)

ਕਿਤਕ ਦਿਨਨ ਮੈ ਸੁਤ ਇਕ ਜਾਯੋ ॥ ਨ੍ਰਿਪ ਕੋ ਸਾਚ ਹਿਯੋ ਮਹਿ ਆਯੋ ॥
ਆਗੈ ਜੋ ਤ੍ਰਿਯ ਕਹੈ ਸੁ ਮਾਨੈ ॥ ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਨ ਮੂੜ ਪਛਾਨੈ ॥ ੧੪॥ ੧॥

Kitak dinan mein sut ik jaieyo. nrip ko sach hiyo meh aieyo.
agai jo triya kahai su manai. bheid abheid na murr pachhanai. (14) (1)

**ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੌ ਉਨਾਸੀ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੨੭੯ ॥ ੫੩੬੬ ॥ ਅਫਜੁੰ ॥**

iti sri charitar pakhyanai triya charitarai mantri bhoop sambaadai
doe so unasi charitar samaptam sat sdubham sat.

279. 5366. afjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਬਿਸਨ ਚੰਦ ਇਕ ਨ੍ਰਿਪਤ ਫਿਰੰਗਾ ॥ ਜਾ ਕੇ ਦਿਪਤ ਅਧਿਕ ਛਬਿ ਅੰਗਾ ॥
ਸ੍ਰੀ ਜੁਗਰਾਜ ਮੰਜਰੀ ਰਾਨੀ ॥ ਸੁੰਦਰਿ ਭਵਨ ਚਤੁਰ ਦਸ ਜਾਨੀ ॥ ੧॥

Choupaiee

Bisan chand ik nripat firanga. ja kai dipat adhik chhab anga.
sri jugraj manjiri rani. sundar bhavan chatar das jaani. (1)

ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਨਾਥ ਜੋਗੀ ਤਹਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਜੁਗਰਾਜ ਮਤੀ ਤ੍ਰਿਯ ਜਹਾ ॥
ਜੋਗੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਜਬੈ ਤਿਹ ਆਯੋ ॥ ਸਦਨ ਚੰਚਲੇ ਬੋਲਿ ਪਠਾਯੋ ॥ ੨॥
Sukrit nath jogi taha. sri jugraj mati triya jaha.
jogi jabai tih aaeyo. sadan chanchalai bol pathaieyo. (2)

ਦੋਹਰਾ

ਕਾਮ ਭੋਗ ਤਾ ਸੋ ਕਿਯੋ ਹ੍ਰਿਦੈ ਹਰਖ ਉਪਜਾਇ ॥
ਪਕਰਿ ਭੁਜਨ ਆਸਨ ਤਰੇ ਜਾਤ ਭਈ ਪਲਟਾਇ ॥ ੩॥

Dohra

Kam bhog ta so kiyo hirdai harakh upjaie.
pakri bhujan aasan tarai jaat bhaiee paltaie. (3)

After many days, the queen gave birth to a son, so now the Raja fully believed whatever the queen had said. Now he would agree to whatever she would tell him. That fool did not realize the secret behind it. (14)

Here the two hundred and seventy-ninth episode of the King's and Miniter's dialogue regarding woman's witchcraft, from charitar pakhyan is completed. All is well. (279-5366) (Contd.)

Choupaicee

Bishan Chand was the Raia of a foreign land and his body was looking glamorous. He had a queen called Jagraj Manjri, who was considered beautiful in the whole Universe (fourteen worlds). (1)

There used to live a Jogi called Sukrit Nath, where Jagraj Manjri, the queen, was living. When the queen saw the Jogi, then Chanchala (the sexy queen) called him at home. (2)

Couplet

With great joy at heart, she had sexual relationship with him and holding his arms, she hugged him lying under his body. (3)

ਚੌਪਈ

ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭੋਗ ਤਾਹਿ ਤਿਨ ਕੀਯਾ ॥ ਮੋਹਿ ਹਿੰਦੈ ਰਾਨੀ ਕੋ ਲਿਯਾ ॥
ਤ੍ਰਿਯ ਤਾ ਸੋ ਅਤਿ ਹਿਤ ਉਪਜਾਯੋ ॥ ਰਾਜਾ ਕਹ ਚਿਤ ਤੇ ਬਿਸਰਾਯੋ ॥ ੪॥

Choupaiee

Bahu bidh bhog tahai tin kiya. mohai hirdai rani ko liya.
triya ta so at hit upjaieo. raja keh chit tai bisraieyo. (4)

ਤ੍ਰਿਯ ਐਸੀ ਬਿਧਿ ਚਿਤਹਿ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਇਹ ਰਾਜਾ ਕਹ ਚਹਿਯਤ ਮਾਰਾ ॥
ਲੈ ਤਿਹ ਰਾਜ ਜੋਗਿਯਹਿ ਦੀਨੈ ॥ ਕਛੁ ਚਰਿਤ੍ਰ ਐਸਿ ਬਿਧਿ ਕੀਨੈ ॥ ੫॥
Triya aisi bidh chiteh bichara. eh raja keh चाहित mara.
lai tih raj jogiyeh dijai. kachh charitar aisi bidh kijai. (5)

ਸੋਵਤ ਸਮੈ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਕਹ ਮਾਰਿਯੋ ॥ ਗਾਡਿ ਤਾਹਿ ਇਹ ਭਾਤਿ ਉਚਾਰਿਯੋ ॥
ਰਾਜੈ ਰਾਜ ਜੋਗਿਯਹਿ ਦੀਨਾ ॥ ਆਪਨ ਭੇਸ ਜੋਗ ਕੋ ਲੀਨਾ ॥ ੬॥
Sovat samai nripat keh mariyo. gaad tahai eh bhat uchario.
rajai raj jogoyeh dina. apan bhes jog ko lina. (6)

ਜੋਗ ਭੇਸ ਧਾਰਤ ਨ੍ਰਿਪ ਭਏ ॥ ਦੈ ਇਹ ਰਾਜ ਬਨਹਿ ਉਠ ਗਏ ॥
ਹਮਹੂੰ ਰਾਜ ਜੋਗਿਯਹਿ ਦੈ ਹੈ ॥ ਨਾਥ ਗਏ ਜਿਤ ਤਹੀ ਸਿਧੈ ਹੈ ॥ ੭॥
Jog bhes dharat nrip bhaie. dai eh raj baneh uth gaie.
humhun raj jogiyeh dai hai. nath gaie jit tahi sidai hai. (7)

ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਭ ਪੂਜਾ ਬਖਾਨਿਯੈ ॥ ਜੋ ਨ੍ਰਿਪ ਕਹਿਯੋ ਵਹੈ ਹਮ ਮਾਨਿਯੈ ॥
ਸਭਹਿਨ ਰਾਜ ਜੋਗਿਯਹਿ ਦੀਨਾ ॥ ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਮੂੜ ਨਹੀ ਚੀਨਾ ॥ ੮॥
Sat sat sabh puja bakhaniyo. jo nrip kahiyo vahai hum maniye.
sabh hin raj jogiyeh dina. bheid abheid moorr nahi cheena. (8)

Choupaiee

He had cohabitation with the queen in many ways and enamoured the queen's heart. So the woman developed great love for him and forgot about the Raja completely. (4)

Then the queen thought in her mind, that this Raja should be killed and taking away his kingdom, it should be handed over to the Yogi. So some game play (witchcraft) of this nature should be (played) arranged. (5)

So she killed the Raja, while (he was) asleep. Burying him in the ground, she said, "The Raja had handed over the rein (kingdom) of the land to the Yogi and he himself had dressed himself as a Yogi." (6)

The Raja, having taken the guise of a Yogi and after handing over the kingdom to the Yogi, had gone to the Jungle. So I am also giving this rule to the Yogi (kingdom) and will go following the Raja. (7)

On hearing the words of the queen, the people said, it is true and accepted whatever the Raja had said and handed over the kingdom to the Yogi. The fools did not see through the game. (8)

ਦੋਹਰਾ

ਮਾਰਿ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਕਹ ਚੰਚਲੇ ਕਿਯੋ ਆਪਨੇ ਕਾਜ ॥
ਸਕਲ ਪ੍ਰਜਾ ਡਾਰੀ ਪਗਨ ਦੇ ਜੋਗੀ ਕਹ ਰਾਜ ॥ ੯॥

Dohra

Mar nripat keh chanchali kiyo aapanai kaaj.
sakal parja daari pagan dai jogi keh raj. (9)

ਚੌਪਈ

ਇਹ ਬਿਧਿ ਰਾਜ ਜੋਗਿਯਹਿ ਦਿਯਾ ॥ ਇਹ ਛਲ ਸੌ ਪਤਿ ਕੋ ਬਧਿ ਕੀਯਾ ॥
ਮੂਰਖ ਅਬ ਲਗ ਭੇਦ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਅਬ ਤਕ ਆਇ ਸੁ ਰਾਜ ਕਮਾਵੈ ॥ ੧੦॥ ੧॥

Choupaiee

Eh bidh raj jogoyeh diya. eh chhal so pat badh kiya.
Murakh ab lag bheid na pavai. aab tak aie so raj kamavai. (10) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੌ ਅਸੀ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੨੮੦ ॥ ੫੩੭੬ ॥ ਅਫਜੂ ॥

iti sri charitar pakhyanai triya charitarai mantri bhoop sambadai
due sou asi charitar samaptam sat subham sat.

280. 5376. afjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਬਿਜੈ ਨਗਰ ਇਕ ਰਾਇ ਬਖਨਿਯਤ ॥ ਜਾ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸ ਦੇਸ ਸਭ ਮਨਿਯਤ ॥
ਬਿਜੈ ਸੈਨ ਜਿਹ ਨਾਮ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਬਰ ॥ ਬਿਜੈ ਮਤੀ ਰਾਨੀ ਜਿਹ ਕੇ ਘਰ ॥ ੧॥

Choupaiee

Bijai nagar ik raie bakhniyat. ja ko tras des sabh maniat.
bijai sain jih nam nirpat bar. bijai mati rani jih kai ghar. (1)

ਅਜੈ ਮਤੀ ਦੂਸਰ ਤਿਹ ਰਾਨੀ ॥ ਜਾ ਕੇ ਕਰਿ ਨ੍ਰਿਪ ਦੇਹਿ ਬਿਕਾਨੀ ॥
ਬਿਜੈ ਮਤੀ ਕੇ ਸੁਤ ਇਕ ਧਾਮਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸੁਲਤਾਨ ਸੈਨ ਤਿਹ ਨਾਮਾ ॥ ੨॥

Ajai mati dusar tih rani. ja kai kar nrip dehai bikani.
bijai mati ke sut ik dhama. sri sultan sain tih nama. (2)

Couplet

The queen after killing the Raja, had her say and giving the reins of the land to the Yogi, all bowed to him. (9)

Choupaiee

Thus she handed over kingdom to the Yogi and with this deceit, killed the spouse also. The fools have not followed the secret, and he is ruling the land till to-date. (10)

Here the two hundred and eightieth episode of the King's dialogue with the Minister regarding woman's characterization from Charitar Pakhyan is completed.

All is well. (280-5376) (Contd.)

Choupaiee

There was known a Raja of Bijai Nagar and all the lands accepted his superiority over them (due to fear). The Raja was called Bijai Sain and he had a queen by th name of Bijai Mati. (1)

Ajai Mati was the second queen who had cast a spell over the Raja. Bijai Mati had a son and he was known as Sultan Sain. (2)

ਬਿਜੈ ਮਤੀ ਕੋ ਰੂਪ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜਾ ਸੰਗ ਨਹੀ ਨਿਪਤਿ ਕੋ ਪਯਾਰਾ ॥
 ਅਜੈ ਮਤੀ ਕੀ ਸੁੰਦਰਿ ਕਾਯਾ ॥ ਜਿਨ ਰਾਜਾ ਕੋ ਚਿਤ ਲੁਭਾਯਾ ॥ ੩॥
 Bijai mat ko roop apara. ja sung neh nripat ko payara.
 ajai mati ki sundar kaya. jin raja ko chit lubhaya. (3)

ਤਾ ਕੇ ਰਹਤ ਰੈਨਿ ਦਿਨ ਪਰਾ ॥ ਜੈਸੀ ਭਾਤਿ ਗੋਰ ਮਹਿ ਮਰਾ ॥
 ਦੁਤਿਯ ਨਾਰਿ ਕੇ ਧਾਮ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਤਰੁਨਿ ਅਧਿਕ ਕੁਰਰਾਵੈ ॥ ੪॥
 Ta kai rehat rain din para. jaisi bhat gor meh mara.
 dutia nar kai dham na javai. ta tai truni adhik kurravai. (4)

ਆਗਯਾ ਚਲਤ ਤਵਨ ਕੀ ਦੇਸਾ ॥ ਰਾਨੀ ਭਈ ਨਿਪਤਿ ਕੇ ਭੇਸਾ ॥
 ਯਹਿ ਰਿਸਿ ਨਾਰਿ ਦੁਤਿਯ ਜਿਯ ਰਾਖੀ ॥ ਬੋਲਿਕ ਬੈਦ ਪ੍ਰਗਟ ਅਸਿ ਭਾਖੀ ॥ ੫॥
 Agya chalat tavan ki desa rani bhaiee nirpat kai bhesa.
 yeh risi nar dutia jiy rakhi. bolik baid pargat as bhakhi. (5)

ਯਾ ਰਾਜਾ ਕਹ ਜੂ ਤੇ ਖਪਾਵੈ ॥ ਮੁਖ ਮਾਗੈ ਮੋ ਤੇ ਸੋ ਪਾਵੈ ॥
 ਤਬ ਚਲਿ ਬੈਦ ਨਿਪਤਿ ਪਹਿ ਗਯੋ ॥ ਰੋਗੀ ਬਪੁ ਤਿਹ ਕੋ ਠਹਰਯੋ ॥ ੬॥
 Ya raja keh ju tai khapavai. mukh magai mo tai so pavai.
 tab chal baid nirpat peh geyo. rogo bahu tih ko thehraiyo. (6)

ਜੋ ਤੁਮ ਕਹੋ ਤੁ ਕਰੋ ਉਪਾਈ ॥ ਜਯੋ ਤਯੋ ਕਹਿ ਤਿਹ ਬਰੀ ਖਵਾਈ ॥
 ਰੋਗੀ ਭਯੋ ਅਰੋਗੀ ਤਨ ਸੋ ॥ ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਨ ਪਾਵਤ ਜੜ ਸੋ ॥ ੭॥
 Jo tum kaho tu karo upaie. jeyo teyo keh tih bari khavaiee.
 rogi bheyo arogi tan so. bheid abheid na pavat jarr so. (7)

ਭਛਤ ਬਰੀ ਪੋਟ ਤਿਹ ਛੂਟਾ ॥ ਸਾਵਨ ਜਾਨ ਪਨਾਰਾ ਛੂਟਾ ॥
 ਦੂਸਰਿ ਬਰੀ ਥੰਭ ਕੇ ਕਾਜੈ ॥ ਜੋਰਾਵਰੀ ਖਵਾਈ ਰਾਜੈ ॥ ੮॥
 Bhachhat bari pot tih chhutai. savan jaan panara footai.
 dusar bari thambh kai kajai. jorabari khavaiee rajai. (8)

Bijai Mati was very charming, but the Raja did not love her. Ajai Mati had a beautiful body and she had enamoured the Raja's heart (3)

The Raja was always lying at her place, just as a person was lying dead in the grave. He would not go to the other queen's house, as such she was feeling very jealous and annoyed. (4)

The second queen had her sway over the whole land and the queen, in the guise of the Raja, used to rule over the land. So the other queen (due to jealousy) felt enraged in her mind. She called a Vaid and "told him openly." (5)

"If you could finish off this Raja, then you may take money of your choice from me (as reward). Then the -Vaid went to the Raja and declared his body as suffering from some disease." (6)

Then he said, "If you agree, then I shall treat you (I will make some arrangement to cure you) and somehow gave him one dose. With that the healthy body of Raja became sick (unhealthy) but the fool could not follow the secret. (7)

With that dose (bati) his stomach was upset and he had motions like the rainwater in Monsoon and to treat this malady, the Raja was given the second dose by force only. (8)

ਜਾ ਤੇ ਅਧਿਕ ਪੇਟ ਛੂਟਿ ਗਯੋ ॥ ਜਾ ਤੇ ਬਹੁ ਬਿਹਬਲ ਨ੍ਰਿਪ ਭਯੋ ॥
ਸੰਨ ਭਯੋ ਇਹ ਬੈਦ ਉਚਾਰਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕਿਯ ਉਪਚਾਰ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੯॥
Ja tai adhik pet chhut geyo. ja tai bahu bihbal nrip bheyo.
sun bheyo eh bheid uchara. eh bidh kiya upchar bichara. (9)

ਦਸ ਤੋਲੇ ਅਹਿਫੇਨ ਮੰਗਾਈ ॥ ਬਹੁ ਬਿਖਿ ਵਾ ਕੇ ਸੰਗ ਮਿਲਾਈ ॥
ਧੂਰਾ ਕਿਯਾ ਤਵਨ ਕੇ ਅੰਗਾ ॥ ਚਾਮ ਗਯੋ ਤਾ ਕੇ ਤਿਹ ਸੰਗਾ ॥ ੧੦॥
Das tolai ahfan mangaiee. bahu bikh va kai sung milaiee.
dhura kiya tavan kai anga. chaam geyo ta kai tih sanga. (10)

ਹਾਇ ਹਾਇ ਰਾਜਾ ਜਬ ਕਰੈ ॥ ਤਿਮਿ ਬੈਦ ਇਹ ਭਾਤਿ ਉਚਰੈ ॥
ਯਾ ਕਹੂ ਅਧਿਕ ਨ ਬੋਲਨ ਦੇਹੂ ॥ ਮੂੰਦਿ ਬਦਨ ਰਾਜਾ ਕੋ ਲੇਹੂ ॥ ੧੧॥
Haie haie raja jab karai. timi baid eh bhat ucharai.
ya kahu adhik na bolan dehu. moonnd badan raja ko lehu. (11)

ਜਿਮਿ ਜਿਮਿ ਧੂਰੋ ਤਿਹ ਤਨ ਪਰੈ ॥ ਹਾਇ ਹਾਇ ਤਿਮ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਉਚਰੈ ॥
ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਨ ਕਿਨਹੂੰ ਚੀਨੋ ॥ ਇਹ ਛਲਿ ਪ੍ਰਾਨ ਤਵਨ ਕੋ ਲੀਨੋ ॥ ੧੨॥
Jimi jimi dhurai tih tan paraie. haie haie tim nirpat ucharaai.
bheid abheid na kinhun chhino. eh chhal pran tavan ko lino. (12)

ਇਹ ਛਲ ਸਾਥ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਕਹਿ ਮਾਰਾ ॥ ਅਪਨੇ ਛਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰ ਸਿਰ ਢਾਰਾ ॥
ਸਭ ਸੌਅਨ ਕਹ ਦੇਤ ਨਿਕਾਰਿਯੋ ॥ ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਨ ਕਿਨੂੰ ਬਿਚਾਰਿਯੋ ॥ ੧੩॥ ੧॥
Eh chhal saath nirpat keh mara. apnai chhatar putar sir dhara.
sabh souan keh deit nikario. bheid abheid naa kinhun bichario. (13) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੌ ਇਕਾਸੀ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੨੮੧ ॥ ਪ੩੮੯ ॥ ਅਛਰੈ ॥
iti sri charitar pakhyana triya charitarai mantri bhoop sambadai
dou sou ikasi charitar samaptam sat subham sat.

281. 5389. (Contd.)

With that medicine, he had more motions. So the Raja became very weak and feeble. The Vaid said, "The Raja was suffering from 'Sanpat' (some disease), so I have treated him like this with full deliberation. (9)

Then the Vaid got about ten tolas (10 gms) of opium and mixed some poison to it. Then this medicine was sprinkled over his body, so that he lost some of his skin even. (10)

When the Raja would utter a note of sorrow or groaning, the Vaid would say, "Let him not talk too much, and close (shut) his mouth. (11)

The more this powder was sprinkled on the Raja's body, the more he would groan (Alas!) but no one got a clue to this secret and finally he died. (12)

Thus the queen had killed the Raja with this deceitful action (deceit) and her son was declared the Raja. All the rival wives were turned out, but no one could get at the secret of this move. (13)

Here the two hundred and eighty one episode of King's & Minister's dialogue regarding woman witchcraft from Charitar Pakhyani is completed. All is well. (281-5389) (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਅਮੀ ਕਰਨ ਸੁਨਾ ਇਕ ਨ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਅਮਰ ਕਲਾ ਜਾ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਬਾਲਾ ॥
ਗੜ ਸਿਰਾਜ ਕੋ ਰਾਜ ਕਮਾਵੈ ॥ ਸੀਰਾਜੀ ਜਗ ਨਾਮ ਕਹਾਵੈ ॥ ੧॥

Choupaiee

Ami karan suna ik nirpala. amar kala ja kai greh bala.
garr siraj ko raj kamavai. seeraaji jug naam kahavai. (1)

ਅਸੁਰ ਕਲਾ ਦੂਸਰਿ ਤਾ ਕੀ ਤ੍ਰਿਯ ॥ ਨਿਸਿ ਦਿਨ ਰਹਤ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਜਾਮੈ ਜਿਯ ॥
ਅਮਰ ਕਲਾ ਜਿਯ ਮਾਝ ਰਿਸਾਵੈ ॥ ਅਸੁਰ ਕਲਹਿ ਪਿਯ ਰੋਜ ਬੁਲਾਵੈ ॥ ੨॥
Asur kala dusar ta ki triya. nisi din rehat nirpat jamai jiy.
amar kala jiya majh risavai. asur kaleh piya roj bulavai. (2)

ਏਕ ਬਨਿਕ ਕੋ ਲਯੋ ਬੁਲਾਈ ॥ ਮਦਨ ਕੀੜ ਤਿਹ ਸਾਥ ਕਮਾਈ ॥
ਅਨਦ ਕੁਅਰ ਤਿਹ ਨਰ ਕੋ ਨਾਮਾ ॥ ਜਾ ਕੋ ਭਜਾ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਕੀ ਬਾਮਾ ॥ ੩॥
Ek banik kou leyo bulaiee. madan kareer tih sath kamaiee.
anad koer tih nar ko nama. ja ko bhaja nirpat ki bama. (3)

ਅਸੁਰ ਕਲਾ ਕੋ ਨਿਜੁ ਕਰ ਘਾਯੋ ॥ ਮਰੀ ਨਾਰਿ ਤਵ ਪਤਿਹਿ ਸੁਨਾਯੋ ॥
ਤਰ ਤਖਤਾ ਕੇ ਮਿਤ੍ਰਹਿ ਧਰਾ ॥ ਤਾ ਪਰ ਬਡੋ ਅਡੰਬਰ ਕਰਾ ॥ ੪॥
Asur kala ko nij kar ghaiyo. mari nar tav patieh sunaiyo.
tar taakhta kai mitareh dhara. ta par badai adumbar kara. (4)

ਤਰ ਤਖਤਾ ਕੇ ਮਿਤ੍ਰ ਦੁਰਾਯੋ ॥ ਤਾ ਪਰ ਸਵਤਿ ਲੋਥ ਕਹਿ ਪਾਯੋ ॥
ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਨ ਕਿਨਹੂੰ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਇਹ ਛਲ ਅਪਨੋ ਯਾਰ ਨਿਕਾਰਾ ॥ ੫॥
Tar takhta kai mitar duraeyo. ta par savat loth keh paiyo.
bheid abheid na kinhun bichara. eh chhal aapno yaar nikara. (5)

Choupaiee

There was a Raja called Ami Kazan , who had a queen by the name of Amarkala. He was ruling over Siraj garh, and was known as such by the name of Siraj in the world. (1)

Another queen was called Astir Kala and she was always remembered by the Raja day and night so Amarkala was always feeling enraged at heart. The Raja was always calling Asurkala to his side. (2)

Amar Kala then called a trader and she had sexual relationship with him. He was called Anand Kumar, with whom the Raja's queen had a cohabitation.(3)

She killed Asurkala with her own hands, and then informed the spouse about her death. She then covered her paramour under the wooden plank (of the hearse) and then embellished it nicely. (4)

The paramour was hidden under the wooden plank and on top she placed the corpse of the rival-wife but no one knew about this secret. Thus she managed to help the paramour to escape with this deceit.(5)

ਦੋਹਰਾ

ਸਵਤਿ ਸੰਘਾਰੀ ਪਤਿ ਛਲਾ ਮ੍ਰਿਤਹਿ ਲਯੋ ਉਬਾਰਿ ॥
ਭੇਦ ਕਿਸੂ ਪਾਯੋ ਨਹੀ ਧੰਨ ਸੁ ਅਮਰ ਕੁਮਾਰਿ ॥ ੬॥ ੧॥

Dohra

Savat sanghari pat chhala mitareh leyo ubar.
bheid kisu paiyo neh dhan su amar kumar. (6) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੌ ਬਿਆਸੀ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੨੮੨ ॥ ਪ੩੯੫ ॥ ਅਫਜ਼ੁ ॥

iti sri charitar pakhyanai triya charitari mantri bhoop sambadai
dou sou biasi charitar samaptam sat subham sat.

282. 5395. afjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਸਹਿਰ ਪਲਾਉ ਏਕ ਨ੍ਰਿਪਾਰਾ ॥ ਜਿਹ ਧਨ ਭਰੇ ਸਕਲ ਭੰਡਾਰਾ ॥
ਕਿਨ੍ਹ ਮਤੀ ਤਿਹਾ ਰਾਜ ਦੁਲਾਰੀ ॥ ਜਾਨੁਕ ਚੰਦ੍ਰ ਲਈ ਉਜਿਯਾਰੀ ॥ ੧॥

Choupaiee

Sehar palaouoo ek nripara. jih dhan bharai sakaal bhandara.
kinar mati teha raj dulari. janak chandar laiee ujiyari. (1)

ਬਿਕ੍ਰਮ ਸਿੰਘ ਸਾਹੁ ਸੁਤ ਇਕ ਤਹ ॥ ਜਾ ਸਮ ਸੁੰਦਰ ਦੁਤਿਯ ਨ ਮਹਿ ਮਹ ॥
ਅਪ੍ਰਮਾਨ ਤਿਹ ਪ੍ਰਭਾ ਬਿਰਾਜੈ ॥ ਸੁਰ ਨਰ ਅਸੁਰ ਨਿਰਖਿ ਮਨ ਲਾਜੈ ॥ ੨॥
Bikram singh sah sut ik tih. ja sum sundar dutia na mehahi meh.
aparman tih prabha birajai. sur nar asur nirakh man lajai. (2)

ਕਿਨ੍ਹ ਮਤੀ ਵਾ ਸੌ ਹਿਤ ਕੀਯੋ ॥ ਤਾਹਿ ਬੋਲਿ ਗ੍ਰਿਹ ਅਪਨੇ ਲਿਯੋ ॥
ਕਾਮ ਭੋਗ ਤਾ ਸੌ ਦ੍ਰਿੜ ਕਿਯਾ ॥ ਚਿਤ ਕੋ ਸੋਕ ਦੂਰਿ ਕਰ ਦਿਯਾ ॥ ੩॥
Kinar mati va va sou hit kiyo. tahai bol greh apnai liyo.
kam bhog ta sou drirr kiya. chit ko sok door kar diya. (3)

Couplet

Having killed the rival wife, and then having deceived the spouse, she managed to save her paramour also. No one knew about this secret move Truly Amar Kumari deserves all the praise. (6)

Here the two hundred and eighty-second episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (282-5395) (Contd.)

Choupaiee

There was a Raja in the town of Palaon, whose treasures were full of wealth. His queen was called Kinar Mati and it seemed, the moon had borrowed its glamour from her. (1)

There was a Shah's son by the name of Bikram Singh, whose beauty had no other parallel on the surface of Earth. He was looking glamorous, seeing which the gods, demons and human beings were feeling belittled (ashamed). (2)

Kinar Mati had developed love with him and called him at her place. She enjoyed sexual companionship with him, thus alleviating her heart's suffering. (3)

ਰਾਨੀ ਭੋਗ ਮਿਤ੍ਰ ਕੋ ਰਸਿ ਕੈ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਬਚਨ ਬਖਾਨਯੋ ਹਸਿ ਕੈ ॥
 ਤੁਮ ਹਮ ਕਹਿ ਲੈ ਸੰਗ ਸਿਧਾਵਹੁ ॥ ਪਿਯ ਚਰਿਤ੍ਰ ਕਛੁ ਐਸ ਬਨਾਵਹੁ ॥ ੪॥
 Rani bhog mitar ko ras kai. eh bidh bachan bakhaniao has kai.
 tum hum keh lai sang sidhavoh. piya charitar kachh ais banavoh. (4)

ਮਿਤ੍ਰ ਕਹਿਯੋ ਮੈ ਕਹੌ ਸੁ ਕਰਿਯਹੁ ॥ ਭੇਦ ਪੁਰਖ ਦੂਸਰ ਨ ਉਚਰਿਯਹੁ ॥
 ਰੁਦ੍ਰ ਭਵਨ ਪੁਜਨ ਤੁਮ ਜੈ ਹੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਹਿਤੁ ਹਿਤੁ ਕਹ ਪੈ ਹੋ ॥ ੫॥
 Mitar kahio mein kaho so karioh. bheid purakh dusar na ucharioh.
 rudar bhavan pujan tum ho jai ho. tab hi hitu hitu keh pai ho. (5)

ਪਤਿ ਤਨ ਭਾਖਿ ਦੇਹਰੇ ਗਈ ॥ ਤਹ ਤੇ ਜਾਤ ਮਿਤ੍ਰ ਸੰਗ ਭਈ ॥
 ਕਿਨਹੂੰ ਪੁਰਖ ਭੇਦ ਨਹੀ ਜਾਨਾ ॥ ਅਸ ਰਾਜਾ ਤਨ ਬਚਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ੬॥
 Pat tan bhakh deharai gaiee. tih tai jaat mitar sang bhaiee.
 kinhun purakh bheid neh jana. as raja tan bachan bakhana. (6)

ਰਾਨੀ ਰੁਦ੍ਰ ਭਵਨ ਜਬ ਗਈ ॥ ਸਿਵ ਜੂ ਬਿਖੈ ਲੀਨ ਸੋ ਭਈ ॥
 ਤਿਨ ਸਾਜੁਜ ਮੁਕਤਿ ਕਹ ਪਾਯੋ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੋ ਤਾਪ ਮਿਟਾਯੋ ॥ ੭॥
 Rani rudar bhavan jab gaiee. siv ju bikhai leen so bhaiee.
 tin ssjuj mukat keh paieyo. janam maran ko taap mitaiyo. (7)

ਨ੍ਰਿਪ ਸੁਨਿ ਰੁਦ੍ਰ ਭਗਤਿ ਅਨੁਰਾਗਾ ॥ ਧਨਿ ਧਨਿ ਤ੍ਰਿਯਹਿ ਬਖਾਨਨ ਲਾਗਾ ॥
 ਦੁਹਕਰਮ ਕਰਮ ਕਿਆ ਜਿਨ ਦਾਰਾ ॥ ਪਲਿ ਪਲਿ ਪ੍ਰਤਿ ਤਾ ਕੋ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥ ੮॥ ੧॥
 Nrip sunn rudar bhagaat anuraga. dhan dhan triyaeh bakhanan laga.
 dukaram karam kiya jin dara. pal pal prat ta ko balihara. (8) (1)

**ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੌ ਤਰਾਸੀ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੨੮੩ ॥ ੫੪੦੩ ॥ ਚਲਦਾ॥**
 iti sri charitar pakhyana triya charitarai mantri bhoop sambadai
 duo sou trasi charitar samaptam sat subham sat.
 283. 5403. aphjun. (Contd.)

The queen, being absorbed in the cohabitation with the paramour, laughed and said, "You take me away from here somewhere else O beloved, plan some witchcraft like this. (4)

The paramour said, "You do according to my desires, and do not leak it out to anyone else. When you will go to Rudra's temple for worship, then only you will gain your paramour. (5)

So she went to the temple after informing the spouse, and from there she went away with her paramour. No one could follow this secret, and told the Raja like this. (6)

When the queen went to Rudra's temple, she became absorbed in the love of Shiva. She had attained the secret Salvation there, thus ridding herself of the afflictions of births and deaths (cycle). (7)

The Raja, on hearing such words, became a devout follower of Shiva, and was praising his queen. "This woman had done such a difficult act and we should sacrifice ourselves on her (we should praise her worship). (8) (1)

Here the two hundred and eighty-third episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman'switchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (283-5403) (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਦਛਨਿ ਸੈਨ ਦਛਨੀ ਰਾਜਾ ॥ ਦਛਨਿ ਦੇ ਰਾਨੀ ਸਿਰਤਾਜਾ ॥
ਜਾ ਸਮ ਔਰ ਨ ਦੂਜੀ ਰਾਨੀ ॥ ਦਛਨਿ ਵਤੀ ਬਸਤ ਰਜਧਾਨੀ ॥ ੧॥

Choupaiee

Dachhan sain dachhani raja. dachhani dai rani sirtaja.
ja sum aour na dujai rani. dachhin vati basat rajdhani. (1)

ਦਛਨੀ ਰਾਇ ਏਕ ਤਹ ਚਾਕਰ ॥ ਰੂਪਮਾਨ ਜਨੁ ਦੁਤੀਯ ਦਿਵਾਕਰ ॥
ਤਾ ਕੀ ਜਾਤ ਪ੍ਰਭਾ ਨਹੀ ਕਹੀ ॥ ਜਾਨੁਕ ਫੂਲਿ ਚੰਬੇਲੀ ਰਹੀ ॥ ੨॥
Dachhini raie ek tih chakar. roopman jan dutia divakar.
ta ki jaat prabha neh kahi. janak fuul chambeli rahi. (2)

ਰੂਪ ਤਵ ਕੋ ਦਿਪਤ ਅਪਾਰਾ ॥ ਤਿਹ ਆਗੇ ਕਯਾ ਸੂਰ ਬਿਚਾਰਾ ॥
ਸੋਭਾ ਕਹੀ ਨ ਹਮਤੇ ਜਾਈ ॥ ਸਕਲ ਤ੍ਰਿਯਾ ਲਖਿ ਰਹਤ ਬਿਕਾਈ ॥ ੩॥
Roop tav ko dipat apara. tih agai kaya soor bichara.
sobha kahi na humtai jaiee. sakal triya lakh rehat bikaiee. (3)

ਰਾਨੀ ਦਰਸ ਤਵਨ ਕੋ ਪਾਯੋ ॥ ਪਠੈ ਸਹਚਰੀ ਧਾਮ ਬੁਲਾਯੋ ॥
ਕਾਮ ਕੇਲ ਤਾ ਸੌ ਹਸਿ ਮਾਨੀ ॥ ਰਮਤ ਰਮਤ ਸਭ ਨਿਸਾ ਬਿਹਾਨੀ ॥ ੪॥
Rani daras tavan ko paiyo. pathai sehchar dham bulaiyo.
kam kel ta sou has mani. ramat ramat sabh nisa bihani. (4)

ਜੈਸੇ ਹੁਤੋ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਕੇ ਰੂਪਾ ॥ ਤੈਸੇ ਤਾ ਕੋ ਹੁਤੋ ਸਰੂਪਾ ॥
ਜਾ ਸੋ ਅਟਕ ਕੁਅਰਿ ਕੀ ਭਈ ॥ ਨ੍ਰਿਪ ਕੀ ਬਾਤ ਬਿਸਰਿ ਕਰਿ ਗਈ ॥ ੫॥
Jaise hoto nirpat kai roopa. taiso ta ko hutai saroopa.
ja so atak koeri ki bhaiee. nrip ki baat bisar kar gaiee. (5)

ਤਾ ਸੌ ਹਿਤ ਰਾਨੀ ਕੋ ਭਯੋ ॥ ਰਾਜਾ ਸਾਥ ਹੇਤੁ ਤਜਿ ਗਯੋ ॥
ਮਦਰਾ ਅਧਿਕ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਕਹ ਪਯਾਯੋ ॥ ਰਾਜ ਸਿੰਘਾਸਨ ਜਾਰ ਬੈਠਾਯੋ ॥ ੬॥
Ta sou hit rani ko bheyo. raja saath hetu taj geyo.
madara adhik nirpat keh payaoyo. raj singhasan jaar bithaieyo. (6)

Choupaiee

There was a Raja, called Dachhan Sain, in the South and had a queen by the name of Dachhan Dei. There was no other queen so beautiful. She was living in the capital called Dachhan Wati. (1)

There was a servant called Dachhni Rai, who was very handsome like a second sun. His charm is beyond description, and appeared like the Jasmine flower. (2)

What was the worth of the sun before his glamour? I cannot explain his glamour. All the women would get allured by seeing his charm. (3)

When the queen saw him, she called him at home through a handmaid. She had sexual relationship with him smilingly and spent the whole night in his love affair. (4)

He had a similar personality as the Raja. When the queen developed love for him, she totally forgot about the Raja. (5)

She developed great love for him and completely forgot about the Raja's love. She made the Raja drink lot of wine and placed the paramour on the road. (6)

ਮਤ ਭਏ ਨ੍ਰਿਪ ਸੋ ਧਨ ਪਾਯੋ ॥ ਬਾਧਿ ਮਿਤ੍ਰ ਕੇ ਧਾਮ ਪਠਾਯੋ ॥
 ਤਾ ਕੋ ਪੂਜਾ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨਾ ॥ ਰਾਜਾ ਕਹ ਚਾਕਰ ਪਹਿਚਾਨਾ ॥ ੭॥
 Mat bhaie nrip so dhan paiyo. baadh mitar kai dhaam pathaieyo.
 ta ko puja nirpat kar mana. raja keh chakar pehchana. (7)

ਦੁਹੁਅਨ ਕੀ ਏਕੈ ਅਨੁਹਾਰਾ ॥ ਰਾਵ ਰੰਕ ਨਹਿ ਜਾਤ ਬਿਚਾਰਾ ॥
 ਤਾ ਕੋ ਲੋਗ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ॥ ਲਜਤ ਬਚਨ ਨ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਬਖਾਨੈ ॥ ੮॥
 Duhuan ki ekai anuhara. rav rank neh jat bichara.
 ta kou log nirpat kar manai. lajaat bachan na nirpat bakhanai. (8)

ਦੋਹਰਾ

ਰੰਕ ਰਾਜ ਐਸੇ ਕਰਾ ਦਿਯਾ ਰੰਕ ਕੋ ਰਾਜ ॥
 ਹੂੰ ਅਤੀਤ ਪਤਿ ਬਨ ਗਯੋ ਤਜਿ ਗਯੋ ਸਕਲ ਸਮਾਜ ॥ ੯॥ ੧॥

Dohra

Runk raj aise kara diya rank kou raj.
 hai atit pat ban geyo taj geyo sakal samaj. (9) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੋ ਚੌਰਾਸੀ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੨੮੪ ॥ ੫੪੧੨ ॥ ਅਫਜ਼ੁ ॥
 iti sri charitar pakhyana triya charitarai mantri bhoop sambadai
 duo sou chourasi chaaritar samaptam sat subham sat.
 284. 5412. aphjun. (Contd.)

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ

ਹੁਤੋ ਏਕ ਰਾਜਾ ਪ੍ਰਜਾ ਸੈਨ ਨਾਮਾ ॥ ਪ੍ਰਜਾ ਪਾਲਨੀ ਧਾਮ ਤਾ ਕੋ ਸੁ ਬਾਮਾ ॥
 ਪ੍ਰਜਾ ਲੋਗ ਜਾ ਕੋ ਸਭੈ ਆਨਿ ਮਾਨੈ ॥ ਤਿਸੈ ਦੂਸਰੇ ਜਾਨ ਰਾਜਾ ਪ੍ਰਮਾਨੈ ॥ ੧॥

Bhujang Prayat Chhand

Hutai ek raja parja sain nama. Parja palni dham ta ko su bama.
 Parja lok ja ko sabhai aan manai. Itsai dusarai jaan raja parmanai. (1)

She usurped all the wealth from the unconscious Raja and by putting him in chains (bondage) sent him to the paramour's house. The subjects took this servant as the Raja, while the Raja was considered by them as a servant. (7)

Both possessed similar personality and no one could decipher any distinction between (the two), the Raja and servant. He was taken by the public as a servant, as such the Raja could not say anything out of shame. (8)

Couplet

thus a poor man was made a rich Raja and gave the poor man all the kingdom. The spouse (Raja) then left the kingdom, and becoming an ascetic, the Raja went away to the jungle. (9)

**Here the two hundred and eighty- fourth of the King's and
Minister's dialogue regarding woman witchcraft from Charitar
Pakhyan is completed. All is well. (284-5412)**

Bhujang Prayat Chhand (Contd.)

There was a Raja by the name of Parja Sain, and he had a queen called Parja Palni'. All the subjects were accepting her sovereignty over them, taking her as the second Raja. (1)

ਸੁਧਾ ਸੈਨ ਨਾਮਾ ਰਹੈ ਭ੍ਰਿਤ ਤਾ ਕੇ ॥ ਰਹੈ ਗੋਝਿ ਬਾਲਾ ਲਖੈ ਨੈਨ ਵਾ ਕੇ ॥
 ਨ ਹੁੰਦੈ ਨ ਹੈ ਨ ਬਿਧਾਤਾ ਬਨਾਯੋ ॥ ਨਰੀ ਨਾਗਨੀ ਗੰਧਵੀ ਕੋ ਨ ਜਾਯੋ ॥ ੨॥
 Sudhaa sain nama rahai bhrith ta kai. Rahai reejh bala lakhai nain va ke.
 Na havai na hai na bidhata banaeo. nari nagni gandharvi ko na jayo. (2)

ਚੌਪਈ

ਬਨਿਕ ਏਕ ਧਨਵਾਨ ਰਹਿਤ ਤਹ ॥ ਪ੍ਰਜਾ ਸੈਨ ਨ੍ਰਿਪ ਰਾਜ ਕਰਤ ਜਹ ॥
 ਸੁਮਤਿ ਮਤੀ ਤਾ ਕੀ ਇਕ ਕੰਨਯਾ ॥ ਧਰਨੀ ਤਲ ਕੇ ਭਤਿਰ ਧੰਨਯਾ ॥ ੩॥

Choupaiee

Banik ek dhanwan rehat the. Parja sain nrip raaj karat jeh.
 Sumit mati ta ki ik kanya. Dharni tal kai bhitara dhanya. (3)

ਸੁਧਾ ਸੈਨ ਤਿਨ ਜਬੈ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਅਰਿ ਸਰ ਤਾ ਕੇ ਤਨ ਮਾਰਾ ॥
 ਪਠੈ ਸਹਚਰੀ ਤਾਹਿ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਸੋ ਨਰ ਧਾਮ ਨ ਵਾ ਕੇ ਆਯੋ ॥ ੪॥
 Sudha sain tin jabai nihara. Har ar sar ta kai tan mara.
 Pathai sehchar tahai bulaeyo. So nar dhaam na va ke aeyo. (4)

ਨਾਹਿ ਨਾਹਿ ਜਿਮਿ ਜਿਮਿ ਵਹ ਕਹੈ ॥ ਤਿਮਿ ਹਠਿ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕਰ ਗਹੈ ॥
 ਅਧਿਕ ਦੂਤਕਾ ਤਹਾ ਪਠਾਵੈ ॥ ਕਯੋਹੂੰ ਧਾਮ ਮਿਤ੍ਰ ਨਹਿ ਆਵੈ ॥ ੫॥
 Neh neh jimi jimi veh kahai. Timi hath istary kar gahai.
 Adhik dutka taha pathavai. Keyohun dham mitar neh avai. (5)

ਜਯੋ ਜਯੋ ਮਿਤ੍ਰ ਨ ਆਵੈ ਧਾਮਾ ॥ ਤਯੋ ਤਯੋ ਅਤਿ ਬਯਾਕੁਲ ਹੋ ਬਾਮਾ ॥
 ਬਹੁ ਦੂਤਿਨ ਤੇ ਧਾਮ ਲੁਟਾਵੈ ॥੪ ਪਲ ਪਲ ਪ੍ਰਤਿ ਤਿਹ ਧਾਮ ਪਠਾਵੈ ॥ ੬॥
 Jeyo jeyo mitar na avai dhama. Teyo teyo at bayakul havai bama.
 Bahu dutin tai dham lutavai. Pal pal prat the dham pathavai. (6)

ਸਾਹ ਸੁਤਾ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਰਿ ਹਾਰੀ ॥ ਸੁਧਾ ਸੈਨ ਸੌ ਭਈ ਨ ਯਾਰੀ ॥
 ਤਬ ਅਬਲਾ ਇਹ ਮੰਤ੍ਰ ਪਕਾਯੋ ॥ ਇਕ ਦੁਤੀ ਕਹ ਤਹਾ ਪਠਾਯੋ ॥ ੭॥
 Sah suta bhu bidh kar hari. Sudha sain so bhaiee na yaari.
 Tab abla eh mantar pakaeo. Ik duti keh taha pathaeo. (7)

She had a servant by the name of Sudha Sain. The queen got enamoured by seeing his eyes. There was no other person comparable to him, neither the Lord had created earlier, nor in the -present nor, in the future there would be anyone like him. No woman she - snake or gandharbani (lady musician) had given birth to such a beautiful child. (2)

Choupaiee

Where Raja Praja Sain was ruling, there was a wealthy trader also there. He had a daughter called Sumit Mati, who was praiseworthy on 'Earth'. (3)

When she saw Sudha Sain, then she became aroused by his love (Kamdev had shot an arrow of love). So she called him through a handmaid. But that man did not come to her house. (4)

The more he was saying in the negative the woman was becoming all the more obstinate. So she sent many maids to him, but he never came to her place notwithstanding all her efforts. (5)

The woman was getting More madly in love with him, with his denial of accepting her offer all the time. She was giving away all her wealth to the maids and was sending them to his house every moment. (6)

Finally the Shah's daughter got tired of her efforts, but she could not develop friendship with Sudha then she thought to herself and sent another lady messenger to him. (7)

ਚਲੀ ਚਲੀ ਸਹਚਰਿ ਤਹ ਗਈ ॥ ਜਿਹ ਗ੍ਰਿਹ ਸੁਧਿ ਮਿਤਵਾ ਕੀ ਭਈ ॥
 ਪਕਰਿ ਭੁਜਾ ਤੇ ਸੋਤ ਜਗਾਯੋ ॥ ਚਲਹੁ ਅਬੈ ਨ੍ਰਿਪ ਤ੍ਰਿਯਹਿ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ੮ ॥
 Chali chali sehchar the gaiee. Jeh greh sudhi mitva ki bhaiee.
 Pakar bhuja te sot jagaeyo. Chalhu sabai nrip triyeh bulaeyo. (8)

ਮੂਰਖ ਕਛੂ ਬਾਤ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਸਹਚਰਿ ਤਹਾ ਸੰਗ ਕਰਿ ਲਯਾਈ ॥
 ਬੈਠੀ ਸੁਤਾ ਸਾਹੁ ਕੀ ਜਹਾ ॥ ਲੈ ਆਈ ਮਿਤਵਾ ਕਹ ਤਹਾ ॥ ੯ ॥
 Murakh kachh baat neh paiee. Sehchar taha sung kar layaiee.
 Baithi suta sahu ki jaha. lai aiee mitva keh taha. (9)

ਵਹਿ ਮੂਰਖ ਐਸੇ ਜਿਯ ਜਾਨਾ ॥ ਸਾਹੁ ਸੁਤਾ ਕੋ ਛਲ ਨ ਪਛਾਨਾ ॥
 ਰਾਨੀ ਅਟਕਿ ਸੁ ਮੁਹਿ ਪਰ ਗਈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਹਮੈ ਬੁਲਾਵਤ ਭਈ ॥ ੧੦ ॥
 Veh murakh aise ijya jana. sahu suta ko chhal na pachhana.
 Rani atki su muih par gaiee. Ta tai hamai bulavat bhaiee. (10)

ਤਾ ਕੇ ਸਾਥ ਭੋਗ ਮੈ ਕਰਿ ਹੋ ॥ ਭਾਤ ਭਾਤ ਕੇ ਆਸਨ ਧਰ ਹੋ ॥
 ਨ੍ਰਿਪ ਨਾਰੀ ਕਹਿ ਅਧਿਕ ਰਿਝੈ ਹੋ ॥ ਜੋ ਮੁਖਿ ਮੰਗਿ ਹੋ ਸੋਈ ਪੈ ਹੋ ॥ ੧੧ ॥
 Ta kai saath bhog mai kar ho. Bhat bhat kai asan dhar ho.
 Nrip nari keh adhik rijhai ho.
 Jo mukh mung ho soiee pai ho. (11)

ਸਾਹੁ ਸੁਤਾ ਸੌ ਕੀਨਾ ਸੰਗਾ ॥ ਲਖਤ ਭਯੋ ਨ੍ਰਿਪ ਕੀ ਅਰਧੰਗਾ ॥
 ਮੂਰਖ ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਨ ਪਾਯੋ ॥ ਇਹ ਛਲ ਅਪੁਨੋ ਮੁੰਡ ਮੂਡਾਯੋ ॥ ੧੨ ॥
 Sah suta sou keena sanga. Lakhat bhaie nrip ki ardhanga.
 Murakh bheid abdeid na paiyo.
 Eh chhal apnai muund mundaeyo. (12)

That maid went to the house, where that paramour was supposed to be living and she woke him up from his sleep, by holding his arm and said, "Come, the Raja's queen had sent for you." (8)

The fool did not realize anything and the maid brought him along with her. (9)

That fool did not see through the secret move and thought in his mind that the queen was enamoured by him, as such she had called him. (10)

I will have sexual relationship with the queen in many styles, thus pleasing the Raja's queen, and then ask for anything I wanted from her. (11)

So he had cohabitation with the Shah's daughter, thinking her as the queen. The fool did not see through the secret, thus being cheated by her. (12)

ਦੋਹਰਾ

ਸਾਹੁ ਸੁਤਾ ਕੋ ਨ੍ਰਿਪ ਤ੍ਰਿਯਾ ਜਾਨਤ ਭਯੋ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
ਹਰਖ ਮਾਨ ਤਾ ਕੋ ਭਜਾ ਦੇਵ ਪਛਾਨਾ ਨਾਹਿ ॥ ੧੩॥ ੧॥

Dohra

Sahu suta ko nrip triya janat bhaie man mahe.
Harakh maan ta ko bhaja dev pachhana neh. (13) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੌ ਪਚਾਸੀ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੨੮੫ ॥ ੫੪੨੫ ॥ ਅਫਜੁੰ ॥

iti sri charitar pakhyana triya charitarai mantri bhoop sanbadai
dou sou pachasi charitar samaptam sat subham sat.

285. 5425. aphjun. (Contd.)

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ

ਦਿਸਾ ਬਾਰੁਣੀ ਮੈ ਰਹੈ ਏਕ ਰਾਜਾ ॥ ਸੁ ਵਾ ਤੁਲਿ ਦੂਜੇ ਬਿਧਾਤੇ ਨ ਸਾਜਾ ॥
ਬਿਖਯਾ ਨਾਮ ਕੀ ਸੁਤਾ ਏਕ ਸੁਤਾ ਏਕ ਸੋਹੈ ॥ ਸੁਰੀ ਆਸੁਰੀ ਨਾਗਿਨੀ ਤੁਲੋ ਕੋ ਹੈ ॥ ੧॥

Bhujang Paryat Chhand

Disa baruni mai rahai ek raja. Su va tuli dujai bidhatai na saaja.
Bikhya naam ki suta ek suta eek sohai. Suri asuri nagani tulai ko hai. (1)

ਪ੍ਰਭਾ ਸੈਨ ਨਾਮਾ ਰਹੈ ਤਾਹਿ ਤਾਤਾ ॥ ਤਿੰਹੁ ਲੋਕ ਮੈ ਬੀਰ ਬਾਕੋ ਬਿਖਯਾਤਾ ॥
ਤਹਾ ਏਕ ਆਯੋ ਬਡੋ ਛਤ੍ਰਧਾਰੀ ॥ ਸਭੇ ਸਸਤ੍ਰ ਬੇਤਾ ਸੁ ਬਿਦਯਾਧਿਕਾਰੀ ॥ ੨॥
Prabha sain nama rahai tahe tata. Tinhun lok mai beer banko bikhyata.
Taha ek aeyo bado chhatardhari. Sabhai sastar beta su bidyadhikari. (2)

ਪ੍ਰਭਾ ਸੈਨ ਆਯੋ ਜਹਾ ਬਾਗ ਨੀਕੋ ॥ ਪ੍ਰਭਾ ਹੇਰਿ ਜਾ ਕੀ ਬਢਯੋ ਨੰਦ ਜੀਕੋ ॥
ਤਹਾ ਬੋਲਿ ਸੂਰਹਿ ਰਥਹਿ ਠਾਢ ਕੀਨੋ ॥ ਪਿਯਾਦੇ ਭਯੋ ਪੈਡ ਤਾ ਕੋ ਸੁ ਲੀਨੋ ॥ ੩॥
Prabha sain aeyo jaha baag niko. Prabha her ja ki badeyo nand jiko.
Taha bol surhe ratheh thath kino. Piadai bhaie pand ta ko su leeno. (3)

Couplet

The Shah's daughter was considered by him as the Raja's queen and was enjoying sensuous pleasure with her, without knowing the secret behind it. (13)

Here the two hundred and eighty-fifth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (285-5425) (Contd.)

Bhujang Prayat Chhand

There was a Raja in the western side, and the Lord-Creator had not created another one like him. There was a daughter of his, named Bikhia who was very glamorous and there was no other woman among the gods, demons and snakes as beautiful. (1)

She had her father, Prabha Sain, who was famous in all the three worlds as a smart warrior. Once a great Raja, with canopy overhead, came there who was an expert in the use of weapons and was a deserving student. (2)

Once Prabha Sain came there, where there was a beautiful garden. On seeing the garden beauty, the Raja had felt overjoyed. By telling the warriors he stopped the chariot there, and then walked on foot inside the garden. (3)

ਜਥੈ ਨਾਕ ਨੀਕੋ ਸੁ ਤੋਨੋ ਨਿਹਾਰਿਯੋ ॥ ਇਹੈ ਆਪਨੇ ਚਿਤ ਮਾਹੀ ਬਿਚਾਰਿਯੋ ॥
 ਕਛੂ ਕਾਲ ਏਹਿ ਅਬੈ ਸੈਨ ਕੀਜੈ ॥ ਘਰੀ ਦ੍ਰੈਕ ਕੋ ਗ੍ਰਾਮ ਕੋ ਪੰਥ ਲੀਜੈ ॥ ੪ ॥
 Jabai nak niko su tonon inhariyo. Lh apnai chit mahe bichariyo.

Kachh kaal eeha abai sain kijai.

Ghari dwiak gram ko gram ko panth lijai. (4)

ਖਰੇ ਬਾਜ ਕੀਨੇ ਘਰੀ ਦ੍ਰੈਕ ਸੋਯੋ ॥ ਸਭੈ ਆਪਨੇ ਚਿਤ ਕੋ ਸੋਕ ਖੋਯੋ ॥
 ਤਹਾ ਰਾਜ ਕੰਨਯਾ ਬਿਖਯਾ ਨਾਮ ਆਈ ॥ ਬਿਲੋਕਯੋ ਤਿਸੈ ਸੁਧਿ ਤੋਨੇ ਨ ਪਾਈ ॥ ੫ ॥
 Kharai baaj kinai ghari dvaik soyo. Sabhai apnai chit ko sok koyo.
 Taha raj kanya bikhya naam aiee. Bilokeyo tisai sudg tounai na paiee. (5)

ਤਬੈ ਰਾਜ ਕੰਨਯਾ ਹਿੰਦੈ ਸੋ ਬਿਚਾਰਿਯੋ ॥ ਪ੍ਰਭਾ ਸੈਨ ਕੋ ਸੋਵਤੋ ਜੋ ਨਿਹਾਰਿਯੋ ॥
 ਤ੍ਰਿਯਾ ਮੈ ਇਸੀ ਕੀ ਇਹੈ ਨਾਥ ਮੇਰੋ ॥ ਬਰੋਗੀ ਇਸੈ ਮੈ ਭਈ ਆਜੁ ਚੇਰੋ ॥ ੬ ॥
 Tabai raja kanya hirdai so bichariae. Prabha sain ko sovtai jo nihariyo.
 Triya mai isi ki ehai naath maro. Barogi isai mai bhaiee aaj cherai. (6)

ਨਿਸੰਸੈ ਇਹੈ ਚਿਤ ਮੈ ਬਾਲ ਆਨੀ ॥ ਇਸੀ ਕੋ ਬਰੋ ਕੈ ਤਜੋ ਰਾਜਧਾਨੀ ॥
 ਤਹਾ ਏਕ ਪਤ੍ਰੀ ਸੁ ਡਾਰੀ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਇਹੈ ਚੰਚਲਾ ਚਿਤ ਮਾਹੀ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ੭ ॥
 Nrisansai ehai chit mai bal aaani. Isi ko barai kai tajai rajdhani.
 Taha ek patri su dari nihari. Ehai chanchala chit mahi bichari. (7)

ਚਹਿਯੋ ਪਤ੍ਰਕਾ ਕੋ ਸੁ ਬਾਚੋ ਉਘਾਰੈ ॥ ਡਰੋ ਬੇਦ ਕੀ ਸਾਸਨਾ ਕੋ ਬਿਚਾਰੋ ॥
 ਪਰੀ ਪਤ੍ਰਕਾ ਕੋ ਜੋ ਕੋਊ ਉਘਾਰੈ ॥ ਬਿਧਾਤਾ ਉਸੈ ਨਰਕ ਕੈ ਮਾਝ ਡਾਰੈ ॥ ੮ ॥
 Chahiyo patrika ko su bacho ugharai. Darai beid ki sasna kou bicharo.
 Pari patrika ko jo kouo ugharai. Bidhata usai narak kai maajh darai. (8)

ਰਹੀ ਸੰਕ ਲੀਨੀ ਤਉ ਹਾਥ ਪਾਤੀ ॥ ਲਈ ਲਾਇ ਕੈ ਮਿਤ੍ਰ ਕੀ ਜਾਨਿ ਛਾਤੀ ॥
 ਕਬੈ ਹਾਥ ਮਾਹੀ ਛਿਪਾਵੈ ਉਘਾਰੈ ॥ ਮਨੋ ਨਿਰਧਨੀ ਦ੍ਰਬ ਪਾਯੋ ਨਿਹਾਰੈ ॥ ੯ ॥
 Rahi sunk lini taou haath pati. Laiee lai kai mitar ki jani chhati.
 Kaabai haath mahi chhipavai ugharai.
 Mano nirdhani darb payo niharai. (9)

When he saw the beautiful garden, he thought to himself "that now we should rest here for sometime, and after two hours, we should move towards the town." (4)

Stopping the horses there he went to sleep for sometime (two hours) and got rid of his worries (afflictions) and then the princess Bikhi came there, and seeing that Raja, lost her sense of proportion (became mad). (5)

She saw Prabha Sain sleeping there, and the princess thought to herself that she was the wife of a canopied Raja, and he was her spouse. "Now I will marry this person only as I have become his slave only." (6)

The young girl had thought of it without any doubt, in her mind that she will marry him only, else she will vacate the kingdom. She saw a letter lying there, so the woman thought to herself. (7)

She wanted to open and read the letter, but due to the punishment of Vedas, she was afraid of it, as it was stated in Vedas that a person, who opens a letter (of someone) is thrown by the Lord in the hell. (8)

Being engrossed in doubt, she took up the letter in her hands, and thinking it to be of her paramour, she embraced it to her breast. At times she was hiding it and at times was showing it off. It seemed as if a poor person had gained lot of wealth, and was watching it. (9)

ਤਬੈ ਚੰਚਲਾ ਚਿਤ ਮੈ ਯੋ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਤਿਸੈ ਜਾਨਿ ਕੈ ਨਾਥ ਪਾਤੀ ਓਘਾਰੀ ॥
ਜੋਉ ਨਾਥ ਕੀ ਜਾਨਿ ਪਾਤੀ ਓਘਾਰੈ ॥ ਨ ਤਾ ਕੋ ਬਿਧਾਤਾ ਮਹਾ ਨਰਕ ਡਾਰੈ ॥ ੧੦॥
Tabai chanchala chit mai yo bichari. Tisai jaan kai naath pati oghari.
Jou naath ki jaan pati ogharai. Na ta ko bidhata maha narak darai. (10)

ਹੁਤੋ ਏਕ ਰਾਜਾ ਤਹਾ ਛਤ੍ਰਧਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭਾ ਸੈਨ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਕੋ ਹੰਤਕਾਰੀ ॥
ਤਿਨਿਥਿਆ ਇਹੈ ਚਿਤ ਕੇ ਮਾਝ ਕੀਨੀ ॥ ਸੋਈ ਲਿਖਿਆ ਕੈ ਪਤ੍ਰ ਕੇ ਮਧਿ ਦੀਨੀ ॥ ੧੧॥
Huto ek raja taha chhardhari. Prabha sain ke pran ko huntkari.
Tinithya ewhai chit kai maajh kini.
Soicc likhya kai patar kai madh dini. (11)

ਬਿਖਯਾ ਨਾਮ ਜਾ ਕੀ ਸਪੁਤ੍ਰੀ ਅਪਾਰਾ ॥ ਤਿਸੀ ਓਰ ਲਿਖਿ ਪਤ੍ਰਿਕੈ ਮਾਝ ਡਾਰਾ ॥
ਪ੍ਰਭਾ ਸੈਨ ਆਯੋ ਜਬੈ ਜਾਨਿ ਲੀਜੋ ॥ ਬਿਖੇ ਲੈ ਤਿਸੀ ਕਾਲ ਮੈ ਤਾਸੁ ਦੀਜੋ ॥ ੧੨॥
Bikhya nam ja ki saputri apara. Tisi or likhi patrikai majh daraa.
Prabha sain aieyo jabai jan lijo. Bikhai lai tisi kaal maai taso dijo. (12)

ਰਹੀ ਪਤ੍ਰ ਕੋ ਬਾਚ ਕੈ ਚੌਕਿ ਚਿਤੈ ॥ ਕਿਯੋ ਮੰਤ੍ਰ ਇਕ ਮਿਤ੍ਰ ਕੀ ਰਛ ਹਿਤੈ ॥
ਲਿਯੋ ਆਜ ਕੈ ਅੰਜਨੈ ਹਾਥ ਪਯਾਰੀ ॥ ਬਿਖਯਾ ਬਿਖਿ ਕੈ ਦੈਨ ਤਾ ਕੋ ਸੁ ਡਾਰੀ ॥ ੧੩॥
Rahi patar ko baach kai chok chitai. Kiyo mantr ik mitar ki rachh hitai.
Liyo aaj kai anjnai haath payari. Bikhya bikhgi kai dain ta ko su dari. (13)

ਰਹੀ ਜਾਤ ਬਾਲਾ ਤਬੈ ਰਾਜ ਜਾਗੈ ॥ ਵਹੈ ਪਤ੍ਰਿਕਾ ਹਾਥ ਲੈ ਕੈ ਨੁਰਾਗੈ ॥
ਪਿਤਾ ਤੌਨ ਕੇ ਹਾਥ ਲੈ ਕੇ ਸੁ ਦੀਨੀ ॥ ਸੁਨਯੋ ਮਿਤ੍ਰ ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੈ ਭੁਪ ਚੀਨੀ ॥ ੧੪॥
Raahi jaat balaa tabai raj jagai.
Vahai patrika haath lai kai nuragai.
Pita toun kai haath lai kai su dini.
Sunai mitar ko naam lai bhoop chini. (14)

ਜਬੈ ਪ੍ਰਤਿਕਾ ਛੋਰਿ ਕੈ ਭੁਪ ਬਾਚੀ ॥ ਇਹੈ ਬਾਤ ਬਾਜੈ ਲਿਖੀ ਮਿਤ੍ਰ ਸਾਚੀ ॥
ਬਿਖਯਾ ਬਾਚ ਪਤ੍ਰੀ ਉਸੀ ਕਾਲ ਦੀਜੋ ॥ ਘਰੀ ਏਕ ਬੇਲੰਬ ਰਾਜਾ ਨ ਕੀਜੋ ॥ ੧੫॥
Jabai paatrika chhor kai bhoop bachi. Ehai baat rajai likhi mitar sachi.
Bikhya bach patri usi kaal dijai. Ghari ek belumb raja na kijo. (15)

Then the woman, thinking the letter from her beloved, opened it and felt that if someone opened the letter of the beloved, then she would not be thrown into hell. (10)

There was a Raja with canopy overhead, who wanted to kill Prabha Sain and thinking of it, he had mentioned in this letter. (11)

This letter was addressed to the Raja, whose daughter was the beautiful Bikhia. "When Prabha Sain would come there, then he should be poisoned at that time." (12)

So on reading this letter, the princess got shocked, so she thought of some plan to protect the paramour. She put some collyrium with her hand to the eyes, and made the poison into 'Bikhia', (made it from Bikh to Bikhia). (13)

When the girl had gone from there, then the Raja woke up and took up the letter in his hands with great affection and gave the letter to the father of Bikhia. On hearing the name of the paramour, the Raja recognized him. (14)

When the Raja read the letter, then he thought that this letter was written by the friendly Raja and was true which said, on reading this letter, "Bikhia" should be handed over to him "O Rajan! And there should be no delay in it." (15)

ਬਿਖਯਾ ਰਾਜ ਕੰਨਯਾ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀਨੀ ॥ ਕਹਾ ਚੰਚਲਾ ਚੇਸਟਾ ਚਾਰ ਕੀਨੀ ॥
ਕਛੂ ਭੇਦ ਤਾ ਕੋ ਸੁ ਰਾਜੈ ਨ ਪਾਯੋ ॥ ਪ੍ਰਭਾ ਸੈਨ ਰਾਜਾ ਤਿਸੈ ਬਯਾਹਿ ਲਯਾਯੋ ॥ ੧੬॥ ੧॥

Bikhya raj kanya maharaj dini.
Kaha chanchala chesta chaar kini.
Kachh bheid ta ko su rajai na payo.
Prabha sain raja tisai byayeh leayo. (16) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੌ ਛਿਆਸੀ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੨੮੬ ॥ ੫੪੪੧ ॥ ਅਫਜੁੰ ॥

iti sri charitar pakhyana triya charitari mantri bhoop sanbadai
dou so chhiasi charitar samaptam sat subham sat.

286. 5441. Aphjun. (Contd.)

ਦੋਹਰਾ

ਘਾਟਮ ਪੁਰ ਕੁਰੰਗੇ ਬਿਖੈ ਏਕ ਮੁਗਲ ਕੀ ਬਾਲ ॥
ਭ੍ਰਾਤਾ ਸਾਥ ਚਰਿਤ੍ਰ ਤਿਨ ਕੀਯੋ ਸੁ ਸੁਨਹੁ ਨ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ੧॥

Dohra

Ghatam pur kuraai bikhai ek mugal ki bal.
Bharata saath charitar tin kiyo su sunhu nripal. (1)

ਚੌਪਈ

ਸੌਦਾ ਨਿਮਿਤ ਭ੍ਰਾਤ ਤਿਹ ਗਯੋ ॥ ਖਾਟਿ ਕਮਾਇ ਅਧਿਕ ਧਨ ਲਯੋ ॥
ਨਿਸਿ ਕਹ ਧਾਮ ਭਗਨਿ ਕੋ ਆਯੋ ॥ ਕੰਠ ਲਾਗਿ ਤਿਨ ਮੋਹ ਜਤਾਯੋ ॥ ੨॥

Choupaiee

Souda nimit bhrat the geyo. Khat kmaie adhik dhaan leyo.
Nis keh dham bhagan ko aieyo. Kanth laag tin moh jataeyo. (2)

ਅਪਨੀ ਸਕਲ ਬ੍ਰਿਥਾ ਤਿਨ ਭਾਖੀ ॥ ਜੋ ਜੋ ਬਿਤਈ ਸੋ ਸੋ ਆਖੀ ॥
ਜੁ ਧਨ ਹੁਤੋ ਸੰਗ ਖਾਟਿ ਕਮਾਯੋ ॥ ਸੋ ਭਗਨਿ ਕਹ ਸਕਲ ਦਿਖਾਯੋ ॥ ੩॥

Apni sakal britha tin bhakhi. Jo jo bitaiee so so akhiee.
Jo dhan huto sang khat kameyo. So bhagan keh sakal dikheyo. (3)

So the Raja handed over the daughter, Bikhia to him. See what clever move had been made by Chanchla. The Raja did not see through the secret behind it, and Prabha Sain took her away after marrying her. (16) (1)

Here the two hundred and eighty sixth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (286-5441) (Contd.)

Couplet

In the garden of Ghatimpur, a Mughal girl played a trick with her brother, O Raja! Listen to it." (I)

Choupaicee

The girl's brother went to foreign lands on a business trip, and after earning lot of money came back home. At night he came to his sister's house. The girl embraced him to show her (affection) love for him. (2)

The brother then gave details of his business trip. Whatever had happened he related to her and showed the sister all the money he had earned. (3)

ਮਰਿਯਮ ਬੇਗਮ ਤਾ ਕੋ ਨਾਮਾ ॥ ਭਾਈ ਕੋ ਮਾਰਾ ਜਿਨ ਬਾਮਾ ॥
ਸਭ ਹੀ ਦਰਬ ਛੀਨਿ ਕਰਿ ਲੀਨਾ ॥ ਆਪੁ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸੁ ਐਸੇ ਕੀਨਾ ॥ ੪॥

Mariam begam ta ko nama. Bhaiee ko mara jin bama.
Sabh hi darb chheen kaar leena. Aap charitar su aise keena. (4)

ਦੋਹਰਾ

ਭਗਨੀ ਦਰਬੁ ਬਿਲੋਕਿ ਕੈ ਲੋਭ ਸਿੰਧ ਕੈ ਮਾਹਿ ॥
ਨਖ ਸਿਖ ਲੋ ਬੂਢਤ ਭਈ ਸੁਧਿ ਨ ਰਹੀ ਜਿਯ ਮਾਹਿ ॥ ੫॥

Dohra

Bhagan darb bilok kai lodh sindh kai mahe.
Nakh silh lo budat bhaiee sudh na rahi jiye mahe. (5)

ਚੌਪਈ

ਭ੍ਰਾਤ ਬਾਤ ਭਗਨੀ ਨ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਫਾਸੀ ਡਾਰਿ ਕੰਠਿ ਮਹਿ ਮਾਰਾ ॥
ਲੀਨਾ ਲੂਟਿ ਸਕਲ ਤਿਹ ਧਨ ਕੋ ॥ ਕਰਿਯੋ ਅਮੋਹ ਆਪਨੇ ਮਨ ਕੋ ॥ ੬॥

Choupaiee

Bbrat baaat bhagani na bichara. Fansi daar kanth meh maara.
Leena loot sakal the dhan ko. Kariyo amoh apnai man ko. (6)

ਪ੍ਰਾਤ ਭਏ ਰੋਵੇ ਤਬ ਲਾਗੀ ॥ ਜਬ ਸਭ ਪ੍ਰਜਾ ਗਾਵ ਕੀ ਜਾਗੀ ॥
ਮ੍ਰਿਤਕ ਬੰਧੁ ਤਬ ਸਭਨ ਦਿਖਾਯੋ ॥ ਮਰਿਯੋ ਆਜੁ ਇਹ ਸਾਪ ਚਬਾਯੋ ॥ ੭॥
Prat bhaie rovai tab lagi. Jab sabh parjaa gaav ki jaagi.
Mritak bandhu tab sabhan dikhaeyo. Mario aj eh saap chabaeyo. (7)

ਭਲੀ ਭਾਤ ਤਨ ਤਾਹਿ ਗਡਾਯੋ ॥ ਯੋ ਕਾਜੀ ਤਨ ਆਪੁ ਜਤਾਯੋ ॥
ਸਾਜ ਬਾਜ ਇਕ ਜਾ ਕੋ ਘੇਰੋ ॥ ਔਰ ਜੁ ਕਛੁ ਯਾ ਕੋ ਧਨੁ ਥੇਰੋ ॥ ੮॥
Bhali bhant tan tahe gadaeyo. Yo kaji tan aap jataeyo.
Saz baaaz ik ja kai gherai. Or jo kachh ya ko dhan thoro. (8)

Mughal girl was called Mariam begum. That woman killed the brother and snatched (took away) all his money and she did this witchcraft. (4)

Couplet

On seeing the money, the sister felt very avaricious (greedy) and was engrossed from head to foot in greed only and she lost all her consciousness even. (5)

Choupaiee

That sister did not think of him as her brother, and putting a noose around his neck, killed him. She looted all his money and made her mind very thick skinned (having no love). (6)

In the morning when all the villagers had woken up, she started crying and showed the dead brother to all. She told them that a snake had bitten him to death. (7)

His body was then buried nicely and then she told the Kazi, "His merchandise, a horse and some money was with me." (8)

ਸੋ ਇਹ ਤ੍ਰਿਯਹਿ ਪਠਾਵਨ ਕੀਜੈ ॥ ਫਾਰਖਤੀ ਹਮ ਕੋ ਲਿਖਿ ਦੀਜੈ ॥
ਕਬੁਜ ਲਿਖਾ ਕਾਜੀ ਤੇ ਲਈ ॥ ਕਛੁ ਧਨ ਮ੍ਰਿਤਕ ਤ੍ਰਿਯਾ ਕਹ ਦਈ ॥ ੯॥

So eh triyeh pathavan kijai. Farkhati hum ko likh dijai.
Kabuj likha kaji tai laiee. Kachh dhan mritak triya keh daiee. (9)

ਦੋਹਰਾ

ਇਹ ਛਲ ਅਪਨੋ ਭ੍ਰਾਤ ਹਤਿ ਲੀਨੀ ਕਬੁਜਿ ਲਿਖਾਇ ॥
ਨਿਸਾ ਕਰੀ ਤਿਹ ਨਾਰਿ ਕੀ ਸਭ ਧਨ ਗਈ ਪਚਾਇ ॥ ੧੦॥ ੧॥

Dohra

Eh chhal apno bhrat hat lini kabuj likhaie.
Nisa kari the naar ki sabh dhan gaiee pachaie. (10) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੌ ਸਤਾਸੀ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੨੮੭ ॥ ੫੪੫੧ ॥ ਅਫਜ਼ੁ ॥

iti sri charitar pakhyana triya charitaar mantri bhoop sanbadai
dou so satasi charitar samaptam sat subham sat.

287. 5451. Aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਯੂਨਾ ਸਹਿਰ ਰੂਮ ਮਹਿ ਜਹਾ ॥ ਦੇਵ ਛਤ੍ਰ ਰਾਜਾ ਇਕ ਤਹਾ ॥
ਛੈਲ ਦੇਇ ਦੁਹਿਤਾ ਤਾ ਕੇ ਇਕ ॥ ਪੜੀ ਬਯਾਕਰਨ ਕੋਕ ਸਾਸਤ੍ਰ ਨਿਕ ॥ ੧॥

Choupaiee

Yoonah sehar room meh jaha. Dev chhatrar raja ik taha.
Chhal daie duhita ta ke ik. Parri bayakaran koko sasatar nik. (1)

ਅਜਿਤ ਸੈਨ ਤਿਹ ਨ ਇਕ ਛਤ੍ਰੀ ॥ ਤੇਜਵਾਨ ਬਲਵਾਨ ਧਰਤ੍ਰੀ ॥
ਰੂਪਵਾਨ ਬਲਬਾਨ ਅਪਾਰਾ ॥ ਉਰੋ ਪੁਰਖ ਜਗਤ ਉਜਿਆਰਾ ॥ ੨॥
Ajit sain tih na ik chhatrī. tejvan balwan dharti dhartari.
Roopwan balwan apara. Oro purakh jagat ujara. (2)

"That should be sent to his wife, and give me freedom from his belongings. She got a receipt written by the Kazi and gave some money to the deceased-wife. (9)

With this deceitful action she killed her brother and got a receipt from the Kazi and then she managed to usurp all his money, having satisfied his wife also. (10) (1)

Here the two hundred and eighty-seventh episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (287-5451) (Contd.)

Choupaiee

In the land of Rome, there was a town called Yuna and a Raja by the name of Chhatar Dev lived there. He had a daughter called Chhail Dei, who was well read in grammar and Kok Shastra. (1)

There lived a Kashatriya person, named Ajit Sain, who was handsome, powerful and armed with weapons. He was very smart and brave and was known in the world as a perfect man. (2)

ਤੇਜਵਾਨ ਦੁਤਿਵਾਨ ਅਤੁਲ ਬਲ ॥ ਅਰਿ ਅਨੇਕ ਜੀਤੇ ਜਿਨ ਦਲਿ ਮਲਿ ॥
ਆਵਤ ਤਾਹਿ ਬਿਲੋਕਯੋ ਰਾਨੀ ॥ ਦੁਹਿਤਾ ਸੋ ਇਹ ਭਾਤਿ ਬਖਾਨੀ ॥ ੩॥

Tejwan dutiwan atul bal. or anek jitai jin dal mal.
Avat tahe bilokeyo rani. Duhita so eh bhat bhakhani. (3)

ਜੋ ਇਹ ਧਾਮ ਨਿਪਤਿ ਕੇ ਹੋਤੋ ॥ ਤੋ ਤੁਮਰੇ ਲਾਇਕ ਬਰ ਕੋ ਥੋ ॥
ਅਬ ਮੈ ਅਸ ਕਹ ਕਰੋ ਉਪਾਊ ॥ ਐਸੋ ਬਰ ਤੁਹਿ ਆਨ ਮਿਲਾਊ ॥ ੪॥
Jo eh dhaam nripat kai hoto. To tumre laeik bar ko tho.
Ab mai as keh karo upaye. Aiso bar tuhe aan milaoo. (4)

ਅੜਿਲ

ਤਨਿਕ ਕੁਅਰਿ ਕੇ ਧੁਨਿ ਜਬ ਅਸਿ ਕਾਨਨ ਪਰੀ ॥
ਦੇਖ ਰਹੀ ਤਹੀ ਓਰ ਮੈਨ ਅਰੁ ਮਦ ਭਰੀ ॥
ਮੋਹਿ ਰਹੀ ਮਨ ਮਾਹਿ ਨ ਪ੍ਰਗਟ ਜਤਾਇਯੋ ॥
ਹੋ ਪਲ ਪਲ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਤੀ ਦਿਵਸ ਗਵਾਇਯੋ ॥ ੫॥

Ari

Tanik koer kai dhun jab as kanan pari.
Dekh rahi tahi or main or madh bhari.
Mohe rahi man mahe na pragat jataeyo.
Ho pal pal bal jati divas gavaeyo. (5)

ਚੌਪਈ

ਰੈਨਿ ਭਏ ਸਹਚਰਿ ਬੁਲਾਈ ॥ ਚਿਤ ਬ੍ਰਿਥਾ ਤਿਹ ਸਕਲ ਸੁਨਾਈ ॥
ਜੋ ਤਿਹ ਦੇ ਮਿਲਾਇ ਮੁਹਿ ਪਯਾਰੀ ॥ ਤੋ ਜਾਨੋ ਤੂ ਹਿਤੂ ਹਮਾਰੀ ॥ ੬॥

Choupaiee

Rain bhaie sechar bulaiee. Chit britha tih sakal sunaiee.
Jou tih dai milaie mohe payari. To jano tu hitu hamari. (6)

He was glamorous, handsome and a great warrior, who had gained victory against many enemies by crushing them. When the queen saw him coming, she said to the daughter. (3)

"If this man had been born in a Raja's house, then he would have been the right spouse for you." Now I will make arrangements to get you a similar spouse." (4)

Aril

When the princess got a hint about it, then she started glancing at him with sexual desires aroused in her heart. She got enamoured by him in her heart, but would not disclose to anyone. She was a sacrifice to him and in his loving thoughts spent the whole day. (5)

Choupaiee

At nightfall, she called a handmaid and told her heart's desire (she said), "O darling! If you could arrange my meeting with him, then I will call you my true well-wisher." (6)

ਕਹਿਯੋ ਕੁਅਰਿ ਸਹਚਰਿ ਸੋ ਜਾਨਾ ॥ ਭੇਦ ਨ ਦੂਸਰ ਕਾਨ ਬਖਾਨਾ ॥
 ਤਤ ਛਿਨ ਦੌਰ ਤਵਨ ਪਹਿ ਗਈ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਤਾਹਿ ਪ੍ਰਬੋਧਤ ਭਈ ॥ ੭॥
 kahiyo koer sehchar so jana. Bheid na dusar kaan bhakhana.
 Tatr chhin dour tavan peh gaiee. Bahu bidh tahe parbodat bhaiee. (7)

ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਤਾਹਿ ਪ੍ਰਬੋਧਤ ਜਤਾਈ ॥ ਜਯੋ ਤਯੋ ਤਾਹਿ ਤਹਾ ਲੈ ਆਈ ॥
 ਮਾਰਗ ਕੁਅਰਿ ਬਿਲੋਕ ਜਹਾ ॥ ਲੈ ਪਹੁਚੀ ਮਿਤਵਾ ਕਹ ਤਹਾ ॥ ੮॥
 Bahu bidh tahe parbodat jataiee. Jeyo teyo tahe taha lai aiee.
 Marg koer bilok jaha. Lai pahuchi mitva keh taha. (8)

ਲਖਿ ਤਿਹ ਕੁਅਰਿ ਪ੍ਰਫੁਲਿਤ ਭਈ ॥ ਜਨੁਕ ਰਾਕ ਨਵੇ ਨਿਧ ਪਈ ॥
 ਬਿਹਸਿ ਬਿਹਸਿ ਤਿਹ ਕੰਠ ਲਗਾਯੋ ॥ ਮਨ ਮਾਨਤ ਕੋ ਭੋਗ ਕਮਾਯੋ ॥ ੯ ॥
 Lakh tih koer parfulat bhaiee. Januk rank navo nidh paiee.
 Bihas bihas tihkanth lagaeyo. Man manat ko bhog kamaeyo. (9)

ਤਾ ਕੋ ਦੂਰ ਦਰਿਦ੍ਰ ਦਿਯਾ ਕਰਿ ॥ ਸੀਸ ਰਹੀ ਧਰ ਸਖੀ ਪਗਨ ਪਰ ॥
 ਤਵਪ੍ਰਸਾਦ ਮੈ ਮਿਹਿ ਲਹਿਯੋ ॥ ਕਹਾ ਕਹੋ ਤੁਹਿ ਜਾਤ ਨ ਕਹਿਯੋ ॥ ੧੦॥
 Ta ko door daridar diya kar. Sees rahi dhar sakhi pagan par.
 Tav parsad mai mitareh lahiyo. Kaho kaho tuhe jaat na kahiyo. (10)

ਅਬ ਕਛੁ ਐਸ ਚਰਿਤ੍ਰ ਬਨੈਯੋ ॥ ਜਾ ਤੇ ਸਦਾ ਮਿਤ੍ਰ ਕਹ ਪੈਯੋ ॥
 ਸੋਵੈ ਸਦਾ ਸੰਗ ਲੈ ਤਾ ਕੋ ॥ ਚੀਨਿ ਸਕੈ ਕੋਊ ਨਹਿ ਵਾ ਕੋ ॥ ੧੧॥
 Ab kachh ais charitar banaie. Ja tai sada mitar keh paie.
 Sovai sada sung lai ta ko. Cheen sakai kouoo neh va ko. (11)

ਤ੍ਰਿਯ ਚਰਿਤ੍ਰ ਅਸ ਚਿਤ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਸੁ ਮੈ ਕਹਤ ਹੋ ਸੁਨਹੁ ਪਯਾਰੇ ॥
 ਤਾਹਿ ਛਪਾਇ ਸਦਨ ਮਹਿ ਰਾਖਾ ॥ ਰਾਨੀ ਸੋ ਐਸੀ ਬਿਧਿ ਭਾਖਾ ॥ ੧੨॥
 Triya charitar as chit bicharai. Su mai kehat ho sunhu payaro.
 Tahe chhapaie sadan sadan meh rakha. Rani so aisi bidh bhakha. (12)

Whatever the princess said, the maid had followed fully, but did not reveal this secret to anyone. The handmaid went to that person instantly and tried to convince him in many ways. (7)

The handmaid explained to him in many ways and then brought him along with her somehow. She brought the friend to the place, where the princess was waiting for him. (8)

On seeing him, the princess blossomed forth, as if a poor person had gained all the nine treasures of the world. The princess then hugged him smilingly and had a sexual companionship with him to her satisfaction. (9)

The princess then removed her poverty and was thankful to her saying that through her kindness she had gained her paramour. What should I say to you, it is beyond words? (10)

Now she thought of some witchcraft, so as to gain his friendship permanently, "I should sleep with him always, without anyone knowing about it." (11)

That woman thought of a deceitful action, which I will describe now. "O dear Rajan! Listen!" She hid him in the house, and told the queen like this. (12)

ਰਾਨੀ ਜੋ ਤੁਮ ਪੁਰਖ ਸਰਾਹਾ ॥ ਤਾ ਕਹ ਸ੍ਰੀ ਬਿਸੁਨਾਥਨ ਚਾਹਾ ॥
ਵਾ ਕੋ ਕਾਲੀ ਕਾਲ ਹੈ ਗਯੋ ॥ ਯਾ ਸਖਿ ਕੇ ਸੁਖ ਤੇ ਸੁਨਿ ਲਯੋ ॥ ੧੩ ॥
Rani jo tum purakh saraha. Ta keeh sri bisunathan chaha.
Va ko kali kaal havai geyo. Ya sakh kai sukh tai sun leyo. (13)

ਹਮ ਸਭਹਿਨ ਜੋ ਤਾਹਿ ਸਰਾਹਾ ॥ ਤਾ ਤੇ ਤਿਸੁ ਬਿਸੁਨਾਥਨ ਚਾਹਾ ॥
ਜਨਿਯਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤ੍ਰਿਯਨ ਕੀ ਲਾਗੀ ॥ ਤਾ ਤੇ ਤਾਹਿ ਮਿਤ੍ਰ ਲੈ ਭਾਗੀ ॥ ੧੪ ॥
Hum sabhin jo tahe saraha. Ta tai tisu bisunathan chaha.
Janiat dristi triyan ki lagi. Ta tai tahe mitar lai bhagi. (14)

ਰਾਨੀ ਸੋਕ ਤਵਨ ਕੋ ਕਿਯੋ ॥ ਤਾ ਦਿਨ ਅਮਨ ਨ ਪਾਨੀ ਪਿਯੋ ॥
ਸਾਚ ਮਰਿਯੋ ਜਾਨਯੋ ਜਿਯ ਤਾ ਕੋ ॥ ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਨ ਪਾਯੋ ਯਾ ਕੋ ॥ ੧੫ ॥
Rani sok tavan ko kiyota din aman na pani piyo.
Sach mariyo janyo jiya ta ko. Bheid abheid na payo ya ko. (15)

ਜਸ ਤੁਮ ਸੁੰਦਰ ਯਾਹਿ ਨਿਹਾਰਿਯੋ ॥ ਭਯੋ ਨ ਹੈ ਰੂਹੈ ਨ ਬਿਚਾਰਿਯੋ ॥
ਯਾ ਕੀ ਬਹਿਨਿ ਏਕ ਤਿਹ ਘਰ ਮੈ ॥ ਛਾਡਿ ਅਯੋ ਜਿਹ ਭ੍ਰਾਤ ਨਗਰ ਮੈ ॥ ੧੬ ॥
Jas tum sundar yahe nihario. Bheyo na hai havai hai na bichario.
Ya ki bahini ek tih ghar mai. Chhad aieyo jeh bhrat nagar mai. (16)

ਮੁਹਿ ਤੁਮ ਕਹੋ ਤੁ ਤਹ ਮੈ ਜਾਊ ॥ ਵਾ ਕੀ ਖੋਜਿ ਬਹਿਨਿ ਮੈ ਲਯਾਊ ॥
ਸੋ ਅਤਿ ਚਤੁਰਿ ਸਭਨ ਗੁਨ ਆਗਰਿ ॥ ਆਣਿ ਦਿਖਾਊ ਤੁਹਿ ਨ੍ਰਿਪ ਨਾਗਰਿ ॥ ੧੭ ॥
Mohe tum kaho tu tih mai jaou. Va ki khoj bahini mai layaoo.
So at chatur sabhan gun agari. Aan dikhaou tuhe nrip nagar. (17)

ਭਲੀ ਭਲੀ ਸਭ ਤ੍ਰਿਯ ਬਖਾਨੀ ॥ ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਗਤਿ ਕਿਨੂੰ ਨ ਜਾਨੀ ॥
ਖਰਚੀ ਅਧਿਕ ਤਵਨ ਕਹਿ ਦਈ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਕਰਿ ਮੈ ਬਿਦਾ ਪਠਾਈ ॥ ੧੮ ॥
Bhali bhali sabh triya bakhani. Bheid abheid gat kinu na jani.
Kharchi adhik tavan keh daiee. Tat chhin kar mai bida pathaiee. (18)

"O Mother (Queen)! The person, whom you were praising, has been taken away by the Lord. He had died yesterday only. This news, you may hear it from the handmaid." (13)

"Since we all had praised him, so the Lord had liked him also and called him. It seemed the women had cast an evil eye on him, so he had died." (14)

The queen felt very sad and did not have food or water from that day, as she thought him to be dead, 'as truthful' but she could not follow the secret. (15)

The smart person you had seen, had no parallel or will not be there in future also. He had a sister at home, whom the brother had left behind in town. (16)

"O queen! If you agree, I will go and bring his sister, who was very clever and full of qualities. I will bring her and show her to you and the Raja. (17)

The mother said, "It is all right but no one could get at the secret behind it. The handmaid was given lot of money and sent for the purpose. (18)

ਦੋਹਰਾ

ਬਿਦਾ ਭਈ ਬਹੁ ਦਰਬ ਲੈ ਗਈ ਕੁਅਰਿ ਕੇ ਧਾਮ ॥
ਆਠ ਮਾਸ ਦੂਰੀ ਤਹ ਰਹੀ ਲਖੀ ਨ ਦੂਸਰ ਬਾਮ ॥ ੧੯॥

Dohra

Bida bhaiee bahu darb lai gaiee koer kai dhaam.
Aath maas doori tah rahi lakhi na dusar baam. (19)

ਚੌਪਈ

ਨਵਮੋ ਮਾਸ ਚੜਤ ਜਬ ਭਯੋ ॥ ਤਾ ਕਹ ਭੇਸ ਨਾਰਿ ਕੋ ਕਯੋ ॥
ਲੈ ਰਾਨੀ ਕਹ ਤਾਹਿ ਦਿਖਾਯੋ ॥ ਸਭਹਿਨ ਹੋਰਿ ਹਿਯੋ ਹੁਲਸਾਯੋ ॥ ੨੦॥

Choupaiee

Navmo mas chadat jaab bhaeo. Ta keh bhes nar ko keyo.
Lai rani keh tahe dikhaeyo. Sabhin her hiyo hulsaeeyo. (20)

ਜੋ ਮੈ ਕਹੁ ਸੁਨਹੁ ਨ੍ਰਿਪ ਨਾਰੀ ॥ ਇਹ ਸੋਪਹੁ ਤੁਮ ਅਸਪਨਿ ਦੁਲਾਰੀ ॥
ਰਾਜਾ ਸਾਥ ਨ ਭੇਦ ਬਖਾਨੋ ॥ ਮੇਰੋ ਬਚਨ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੋ ॥ ੨੧॥
Jo mai kahu sunhu nrip nari. Eh sophu tum aspan dulari.
Raja sath na bheid bakhano. Mero bachan sat kar mano. (21)

ਜੋ ਇਸ ਕੋ ਰਾਜਾ ਲਹਿ ਲੈ ਹੈ ॥ ਭੁਲਿ ਤਿਹਾਰੋ ਧਾਮ ਨ ਐ ਹੈ ॥
ਲੈ ਯਾ ਕੋ ਕਰਿ ਹੈ ਨਿਜੁ ਨਾਰੀ ॥ ਮੁਖ ਬਾਏ ਰਹਿ ਹੋ ਤੁਮ ਪਯਾਰੀ ॥ ੨੨॥
Jo is kou raja leh hai. Bhool tiharai dhaam na aie hai.
Lai ya ko kar hai nij nari. Mukh baie reh ho tum payari. (22)

ਭਲੀ ਕਹੀ ਤੁਹਿ ਬਖਾਨੀ ॥ ਤ੍ਰਿਯ ਚਰਿਤ੍ ਗਤਿ ਕਿਨੂੰ ਨ ਜਾਨੀ ॥
ਤਿਹ ਕੋ ਭਵਨ ਸੁਤਾ ਕੇ ਰਾਖਾ ॥ ਭੇਦ ਨ ਮੂਲ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਤਨ ਭਾਖਾ ॥ ੨੩॥
Bhali kahi tuhi bakhani. Triya charitar gat kinu na jani.
Tih ko bhhavan suta kai rakha. Bheid na mool nripat tan bhakha. (23)

Couplet

With lot of money, the handmaid went away and went to the house of the prince. She remained hidden there for eight months, and no other woman saw her there. (19)

Choupaice

When the ninth month started, then that prince was dressed as a woman and then brought him and showed to the queen. All the women were pleased to see her. (20)

The handmaid said, "O queen! Listen to what I am going to say. Hand over this girl to the princess and do not disclose it to the Raja. Take my words as true. (21)

If the Raja would see her, then he would not come to your house and will make her as his wife and O dear! You will feel desperate (helpless). (22)

The queen said, "You have done well to inform me about it. The witchcraft of the woman has not been understood by anyone. So she was kept in the daughter's palace and the Raja was not told about it. (23)

ਚਹਤ ਹੁਤੀ ਨ੍ਰਿਪ ਸੁਤਾ ਸੁ ਭਈ ॥ ਇਹ ਛਲ ਸੋ ਸਹਚਰਿ ਛਲਿ ਗਈ ॥
 ਤਾ ਕਹ ਪ੍ਰਗਟ ਧਾਮ ਮਹਿ ਰਾਖਾ ॥ ਨ੍ਰਿਪਹਿ ਭੇਦ ਤ੍ਰਿਯਹਿ ਨ ਭਾਖਾ ॥ ੨੪॥
 Chehat huti nrip suta su bhaiee. Eh chhal so sehchar chhal gaiee.
 Ta keh pragat dhaam meh rakha. Nripeh bheid triych na bhakha. (24)

ਦੋਹਰਾ

ਇਹ ਚਰਿਤ੍ਰ ਤਿਹ ਚੰਚਲਾ ਲਹਿਯੋ ਅਪਨੋ ਯਾਰ ॥
 ਸਭ ਤ੍ਰਿਯ ਮੁਖ ਬਾਏ ਰਹੀ ਸਕਾ ਨ ਕੋਊ ਬਿਚਾਰ ॥ ੨੫॥

Dohra

Eh charitar tih chanchala lahiyo apno yaar.
 Sabh triyee mukh baie rahi saka na kouoo bichar. (25)

ਸੁਰ ਮੁਨਿ ਨਾਗ ਭੁਜੰਗ ਸਭ ਨਰ ਬਪੁਰੇ ਕਿਨ ਮਾਹਿ ॥
 ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਤ੍ਰਿਯਾਨ ਕੇ ਭੇਦ ਪਛਾਨਤ ਨਾਹਿ ॥ ੨੬॥ ੧॥
 Sur muni nag bhujang sabh nar bapure kin mahe.
 Dev adev triyan kai bheid pachhanat neh. (26) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੇਇ ਸੋ ਅਠਾਸੀ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੨੮੮ ॥ ੫੪੭੭ ॥ ਅਫਜ਼ੁ ॥

iti sri charitar pakhyana triya charitai mantra bhoop sanbadai
 dou so athasi charitar samaptam sat subham sat.

288.5477. aphjun. (Contd.)

ਦੋਹਰਾ

ਸੁਨਾ ਸਹਿਰ ਬਗਦਾਦ ਕੇ ਦਫ਼ਿਨ ਸੈਨ ਨਰੇਸ ॥
 ਦਫ਼ਿਨ ਦੇ ਤਾ ਕੇ ਤਰੁਨਿ ਰਹਤ ਸੁ ਰਤਿ ਕੇ ਭੇਸ ॥ ੧॥

Dohra

Suna sehar bagdad ke dachhin sain nares.
 Dachhin dai ta kai tarun rehat su rat kai bhes. (1)

Whatever the princess had desired was done. The handmaid had cheated the queen with this deceit. He (she) was kept openly in the house of the princess) and the Raja was not informed about it. (24)

Couplet

With this witchcraft the princess had gained her paramour and all the women were left helpless and no one could grasp the secret behind it. (25)

What is the value of gods, Munis, snakes or human beings, as the secrets of the woman have not been grasped by the gods or demons. (26) (1)

Here the two hundred and eighty-eighth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (288-5477) (Contd.)

Couplet

There was a Raja of Baghdad by the name of Dachhin Sain and his wife (queen) was known as Dachin Dei, who was having the beauty of Rati. (1)

ਚੌਪਈ

ਕਮਲ ਕੇਤੁ ਇਕ ਸਾਹੁ ਬਸਤ ਤਹ ॥ ਜਾ ਸਮ ਦੂਸਰ ਭਯੋ ਨ ਮਹਿ ਮਹ ॥
ਤੇਜਵਾਨ ਬਲਵਾਨ ਧਰਤੀ ॥ ਜਾਹਿਰ ਚਹੂੰ ਓਰ ਮਹਿ ਛਤੀ ॥ ੨॥

Choupaiee

Kamal ket ik sahu basat tih. Ja sum dusar bheyo na meh mah.
Tcjwan balwan dharti. Jahir chahun or meh chhatri. (2)

ਦੋਹਰਾ

ਜਬ ਰਾਨੀ ਤਿਹ ਕੁਅਰਿ ਕੋ ਰੂਪ ਬਿਲੋਕਾ ਨੈਨ ॥
ਰਹੀ ਮਗਨ ਹੈ ਮੈਨ ਮਦ ਬਿਸਰ ਗਈ ਸੁਧਿ ਐਨ ॥ ੩॥

Dohra

Jab rani tih koer ko roop biloka nain.
Rahi magan havai man mad bisar gaiee sudh ain. (3)

ਚੌਪਈ

ਚਤੁਰ ਸਹਚਰਿ ਕੁਅਰਿ ਹਕਾਰੀ ॥ ਆਨਿ ਕੁਅਰਿ ਤਨ ਕੀਅਸ ਜੁਹਾਰੀ ॥
ਚਿਤ ਕੋ ਭੇਦ ਸਕਲ ਤਿਹ ਦੀਯੋ ॥ ਵਾ ਕੇ ਤੀਰ ਪਠਾਵਨ ਕੀਯੋ ॥ ੪॥

Choupaiee

Chatur sehchar koer hakari. Aan koer tan kias juhari.
Chit ko bheid sakal tih diyo. Va kai teer pathavan kiyo. (4)

ਬਾਰ ਨ ਲਗੀ ਸਖੀ ਤਹ ਆਈ ॥ ਆਨ ਕੁਅਰਿ ਤਨ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਤਾਈ ॥
ਕੋ ਪਰ ਅਟਕਤ ਨ੍ਰਿਪ ਤ੍ਰਿਯ ਭਈ ॥ ਛੂਟਹ ਕਸਬ ਲਗਨ ਲਗਿ ਗਈ ॥ ੫॥

Bar na lagi sakhi tih aiee. Aan koer tan britha jataiee.
Ko par atkat nrip triya bhaiee. Chhutah kasab lagan lag gaiee. (5)

ਅਬ ਵਹ ਧਾਮ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ ਕੀਜੈ ॥ ਹਯਾ ਤੇ ਚਲਿ ਵਹਿ ਗ੍ਰਿਹ ਪਗੁ ਦੀਜੈ ॥
ਉਠਹੁ ਕੁਅਰ ਜੂ ਬਿਲਮ ਨ ਲੈਯੈ ॥ ਰਾਜ ਤਰੁਨਿ ਕੇ ਸੇਜ ਸੁਹੈਯੈ ॥ ੬॥

Ab veh kritharath kijai. Haya tai chal veh greh pag dijai.
Uthhu koer ju bilam na laeye. Raj tarun kai sej suhaie. (6)

Choupaice

There lived a Shah there by the name of Kamal Ket, who had no parallel (in beauty) on the face of the Earth. He was very glamorous, powerful and armed with weapons and was famous in all the four directions as a Kàshatriya. (2)

Couplet

When the queen saw his beauty with her own eyes, then with sexual desires aroused in her, she forgot about her household chores. (3)

Choupaice

The queen then called a clever maid, who bowed to her on arrival. She (queen) told her heart's desires, and sent her to the prince. (4)

In no time, the maid reached there and explained the whole story to the prince, that the queen (Raja's wife) was enamoured by your love. She had left everything and was engaged in only one thing (your love).(5)

Now please come to her house and satisfy her wishes (desires). Please leave this place and come to her place (thus purifying it). O Kumar! Please get up quickly, without any delay, and make the queen's bed glorious (praiseworthy). (6)

ਜਿਹ ਤਿਹ ਬਿਧ ਤਾ ਕੋ ਮਨ ਲੀਨਾ ॥ ਆਨਿ ਮਿਲਾਇ ਕੁਅਰਿ ਕਹ ਦੀਨਾ ॥
ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਤਿਹ ਤਾਹਿ ਰਿਝਾਇਯੋ ॥ ਚਾਰਿ ਪਹਿਰ ਨਿਸਿ ਭੋਗ ਕਮਾਯੋ ॥ ੭॥

Jih tih bidh ta ko man lina. Aan milaie koer keh dina.
Bhat bhat tih tahe rijhieyo. Char pehar nis bhog kamaeyo. (7)

ਖੇਲ ਕਰਤ ਨਿਸਿ ਸਕਲ ਬਿਹਾਨੀ ॥ ਕਰਤ ਕਾਮ ਕੀ ਕੋਟਿ ਕਹਾਨੀ ॥
ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਕੇ ਆਸਨ ਕਰਿ ਕੈ ॥ ਕਾਮ ਤਪਤ ਸਭ ਹੀ ਕਹਿ ਹਰਿ ਕੈ ॥ ੮॥

Khel karat nis sakal bihani. Karat kam ki kot kahani.
Bhat bhat kai asan kar kai. Kam tapat sabh hi keh har kai. (8)

ਭੋਰ ਭਯੋ ਰਜਨੀ ਜਬ ਗਈ ॥ ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਚਿਰਈ ਚੁਹਚਈ ॥
ਸ੍ਰਮਿਤ ਭਏ ਦੋਊ ਕੇਲ ਕਮਾਤੇ ॥ ਏਕਹਿ ਸੇਜ ਸੋਏ ਰਸ ਮਾਤੇ ॥ ੯॥
Bhor bheiyō rajni jab gaiee. Bhat bhat chirarai chuhchai.
Sarmit bhaie douoo kel kamatai. Ekeh sej soie ras matai. (9)

ਸੋਵਤ ਤਯਾਗ ਨੀਦਿ ਜਬ ਜਾਗੇ ॥ ਮਿਲਿ ਕਰਿ ਕੇਲ ਕਰਨ ਤਬ ਲਗੇ ॥
ਆਸਨ ਕਰਤ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਕੋਕਹੂੰ ਤੇ ਦਸ ਗੁਨ ਬਿਸਤਾਰਾ ॥ ੧੦॥
Sovat tyag neend jab jagai. Mil kar kel karan tab lagai.
Asan karat anek parkara. Kokhun te das gun bistara. (10)

ਖੇਲ ਕਮਾਤ ਅਧਿਕ ਰਸ ਮਾਤੇ ॥ ਭੁਲਿ ਗਈ ਠਰ ਕੀ ਸੁਧਿ ਸਾਤੇ ॥
ਚਿਤ ਅਪਨੋ ਅਸ ਕੀਯਾ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਮਿਤ੍ਰ ਕੇ ਸਾਥ ਉਚਾਰਾ ॥ ੧੧॥
Khel kamāt adhik ras matai. Bhul gaiee thar ki sudh satai.
Chit apno as kiya bichara. Pargat mitar kai saath uchara. (11)

ਸੁਨਹੁ ਬਾਤ ਪਯਾਰੇ ਤੁਮ ਮੇਰੀ ॥ ਦਾਸੀ ਭਈ ਆਜ ਮੈ ਤੇਰੀ ॥
ਮੇਰੇ ਤੋਟ ਦਰਬ ਕੀ ਨਾਹੀ ॥ ਹਮ ਤੁਮ ਆਵਹੁ ਕਹੂੰ ਸਿਪਾਹੀ ॥ ੧੨॥
Sunhu baat payarai tum meri. dasi bhaiee aj mai teri.
Mere tot darb ki neh. Hum tum avhu kahun sipahi. (12)

The way the maid explained to him, she had satisfied him fully (had won his heart) and along with him came back, thus arranging his meeting with the queen. So he satisfied the queen with sensuous pleasure in many ways and had sexual companionship with her for (four pehars) twelve hours. (7)

The whole night was spent in their love affair and were talking about sex for long hours. With many poses of cohabitation, the sexual desires were fully satisfied (the sexual fever was over). (8)

After the passage of night, the day had dawned and many types of sparrows started chirruping. With sexual company, both of them got tired and being engrossed in sexual play, they slept on one bed. (9)

When they woke up from the slumber, then again they had sexual relationship. They were busy in many sexual poses, which were ten times more than the ones given in Kok Shastra. (10)

They were totally engrossed in their sexual relationships so that they forgot about their household affairs. The queen then thought in her mind and made it clear to her paramour. (11)

"O dear! Listen to my words! From to-day I am your slave, and I have no dearth of money. So let us both get away from here and go to some other place." (12)

ਐਸੇ ਜਤਨ ਮਿਤ੍ ਕਛੂ ਕਰਿਯੈ ॥ ਅਪਨੈ ਲੈ ਮੁਹਿ ਸੰਗ ਸਿਧਾਰਿਯੈ ॥
 ਅਤਿਥ ਭੇਸ ਦੋਊ ਧਰਿ ਲੈ ਹੈ ॥ ਇਕ ਨ ਬੈਠ ਖਜਾਨਾ ਖਹਿ ਹੈ ॥ ੧੩॥
 Aise jatan mitar kachh kariae. Apnai lai muhe sung sidhariae.
 Atith bhes douoo dhar lai hai. Ik na baith khajana kheh hai. (13)

ਜਾਰ ਕਹਿਯੋ ਅਬਲਾ ਸੋ ਐਸੇ ॥ ਤੁਹਿ ਨਿਕਸੈ ਲਹਿ ਕਰਿ ਸੰਗਿ ਕੈਸੇ ॥
 ਠਾਢੇ ਈਹਾ ਅਨਿਕ ਰਖਵਾਰੇ ॥ ਨਭ ਕੇ ਜਾਤ ਪਖੇਰੂ ਮਾਰੈ ॥ ੧੪॥
 Jar kahio abla so aise. Tuhe niksai leh kar sang kaise.
 Thadhe eeha anik rakhvarai. Nabh kai jaat pakheru marai. (14)

ਜੋ ਤੁਹਿ ਮੁਹਿ ਕੋ ਨਿਪਤਿ ਨਿਹਾਰੈ ॥ ਦੁਹੁਅਨ ਠੋਰ ਮਾਰਿ ਕਰਿ ਡਾਰੈ ॥
 ਤਾ ਤੇ ਤੁਮ ਅਸ ਕਰਹੁ ਉਪਾਵੈ ॥ ਮੁਰ ਤੁਰ ਭੇਦ ਨ ਦੂਸਰ ਪਾਵੈ ॥ ੧੫॥
 Jo tuhe mohe ko nripat niharai. Duhuan thour maar kar darai.
 Ta tai tum as karhu upavai. Mur tur bheid na dusar pavai. (15)

ਸੂਰ ਸੂਰ ਕਰਿ ਗਿਰੀ ਤਰੁਨਿ ਧਰਿ ॥ ਜਾਨੁਕ ਗਈ ਸਾਚੁ ਦੇਕੈ ਮਰਿ ॥
 ਹਾਇ ਹਾਇ ਕਹ ਨਾਥ ਉਚਾਈ ॥ ਬੈਦ ਲਏ ਸਭ ਨਿਕਟਿ ਬੁਲਾਈ ॥ ੧੬॥
 Soor soor kar giri truni dhar. Januk gaiee sach daikai mar.
 Haie haie keh nath uchaiee. Baid laie sabh nikat bulaiee. (16)

ਸਭ ਬੈਦਨ ਸੋ ਨਿਪਤਿ ਉਚਾਰਾ ॥ ਯਾ ਕੋ ਕਰਹੁ ਕਛੂ ਉਪਚਾਰਾ ॥
 ਜਾ ਤੇ ਰਾਨੀ ਮਰੈ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਬਹੁਰਿ ਹਮਾਰੀ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ੧੭॥
 Sabh baidan so nirpat uchara. Ya ko karhu kachh upchara.
 Ja tai rani marai na pavai. Bahuri hamari sej suhavai. (17)

ਬੋਲਤ ਭੀ ਇਕ ਸਖੀ ਸਿਯਾਨੀ ॥ ਜਿਨ ਤ੍ਰਿਯਾ ਕੀ ਰਤਿ ਕ੍ਰਿਯਾ ਪਛਾਨੀ ॥
 ਏਕ ਨਾਰਿ ਬੈਦਨੀ ਹਮਾਰੇ ॥ ਜਿਹ ਆਗੇ ਕ੍ਰਿਯਾ ਬੈਦ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ੧੮॥
 Bolat bhi ik sakhi syani. Jin triya ki rat kirya pachhani.
 Ek nari baidani hamarai. Jih agaie kiya baid bicharai. (18)

"O friend! Make some arrangement to take me away with you. Both of us will dress up (disguise into) like Sadhus (mendicants) and then settle at someplace and enjoy life with this money." (13)

The paramour then told the woman, "How could I go along with you? There were so many guards, who could kill even the birds flying in the sky (they were very strict and vigilant). (14)

"If the Raja would see both of us, then he would kill us on the spot. So you make some other arrangement, which no one else should come to know." (15)

The queen then played a trick. She fell down on the ground, shouting she was suffering from "severe pain". It appeared as if she were actually dead. She started shouting, for the husband by saying 'Alas', 'Alas' (wailing a-loud). She called (collected) all the Vaid (physicians) near her. (16)

The Raja then told all the Vaid that they should do some treatment for her recovery, "So that she may not die, and keep my company in glamour." (17)

Then one wise maid who had seen the sexual desires and love affair of the queen, said, "We have got a lady physician (Vaid) and all these Vaid are nothing before her." (18)

ਜੋ ਰਾਜਾ ਤੁਮ ਤਾਹਿ ਬੁਲਾਵੋ ॥ ਤਾਹੀ ਤੇ ਉਪਚਾਰ ਕਰਾਵੋ ॥
ਰਾਨੀ ਬਚੈ ਬਿਲੰਬ ਨ ਲਾਵੈ ॥ ਬਹੁਰਿ ਤਿਹਾਰੀ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ੧੯॥

Jo raja tum tahe bulavo. Tahe tai upchar karavo.
Rani bachai bilumb na pavai. Bahuri tihari sej suhavai. (19)

ਸੋਈ ਬਾਤ ਰਾਜੇ ਜਬ ਮਾਨੀ ॥ ਬੋਲ ਪਠਾਈ ਵਹੈ ਸਿਯਾਨੀ ॥
ਜੋ ਤਿਨ ਪੁਰਖ ਨਾਰਿ ਕਰਿ ਭਾਖਾ ॥ ਤਾਹੀ ਕਹ ਬੈਦਨਿ ਕਰਿ ਰਾਖਾ ॥ ੨੦॥
Soiee baat rajai jab mani. Bol pathaiee vahai sayani.
Jo tin purakh nar kar bhakha. Tahe keh baidan kar rakha. (20)

ਸਖੀ ਤਬੈ ਰਾਜਾ ਪਹਿ ਗਈ ॥ ਤਾਹਿ ਤਰੁਨਿ ਕਰੀ ਲਯਾਵਤ ਭਈ ॥
ਜਬ ਤਿਨ ਤ੍ਰਿਯਾ ਕੀ ਨਾਤਿ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਰਾਜਾ ਸੋ ਇਹ ਭਾਤਿ ਉਚਾਰੀ ॥ ੨੧॥
Sakhi tavai raja peh gaiee. Tahe taruni kar layavat bhaiee.
Jab tin triya ki naat nihari. Raja so eh bhat uchari. (21)

ਰਾਜ ਰੋਗ ਰਾਨੀ ਕਹਿ ਧਰਿਯੋ ॥ ਜਾਤਿ ਸਿਤਾਬੀ ਦੂਰਿ ਨ ਕਰਿਯੋ ॥
ਆਠ ਬਰਸ ਲਗਿ ਰਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ॥ ਯਾ ਕੋ ਦੂਰਿ ਦੂਖ ਤਬ ਹੋਈ ॥ ੨੨॥
Raj rog rani keh dhariou. Jaat sitabi door na kariou.
Aath baras lag rahai jo koiee. Ya ko door dookh tab hoiee. (22)

ਸੋਈ ਸਤਿ ਨਿਪਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ॥ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਤਾ ਸੋ ਜਾਰ ਬਖਾਨੀ ॥
ਤਾ ਕੇ ਧਾਮ ਬੈਦਨੀ ਰਾਖੀ ॥ ਜੋ ਨਰ ਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕਰਿ ਭਾਖੀ ॥ ੨੩॥
Soiee sat nirpat kar mani. Jeh bidh ta so jar bakhani.
Ta kai dhaam baidani rakhi. Jo nar tai istari kar bhakhi. (23)

ਰੈਨਿ ਦਿਵਸ ਤਾ ਕੇ ਸੋ ਰਹੈ ॥ ਭੋਗ ਕਰੈ ਤਰੁਨਿ ਜਬ ਚਹੈ ॥
ਮੂਰਖ ਰਾਵ ਭੇਦ ਨਹੀ ਪਾਯੋ ॥ ਆਠ ਬਰਸ ਲਗਿ ਮੁੰਡ ਮੁੰਡਾਯੋ ॥ ੨੪॥
Rain divas ta kai so rahai. Bhog karai taruni jab chahai.
Murakh raav bheid neh payo. Aath baraas lag moond mundaeyo. (24)

"O Rajan! If you call her and get the queen treated by her (she would be cured). She will be able to cure the queen without any delay and she (queen) will keep your bed always in glory." (19)

When the Raja agreed to this proposal, then the wise Vaid (female) was called in. The same man, whom they had declared earlier as a woman was kept as a female Vaid. (20)

Then the maid went to the Raja and brought that man in the form of a female physician (Vaid). When she checked up the queen's pulse, she told the Raja like this. (21)

"The queen `was suffering from T.B (royal malady), which cannot be cured soon. If someone were to get it treated for eight years continuously, then only this suffering could end." (22)

The Raja took it to be true and accepted what the queen's paramour had said about her. So the female Vaid was kept in the queen's place, who was shown as a woman, though actually a male. (23)

That (female) Vaid was staying there day and night and whenever the queen wanted, she would enjoy sensuous pleasure (with him). The foolish Raja never realized this secret and for eight years, he was being deceived. (24)

ਦੋਹਰਾ

ਇਹ ਚਰਿਤ੍ਰ ਤਿਨ ਚੰਚਲਾ ਨ੍ਰਿਪ ਕਹ ਛਲਾ ਸੁਧਾਰਿ ॥
ਆਠਿ ਬਰਸ ਮਿਤ੍ਰਹਿ ਭਜਿਯੋ ਸਕਿਯੋ ਨ ਮੁੜ ਬਿਚਾਰਿ ॥ ੨੫॥ ੧॥

Dohra

Eh charitar tin chanchala nrip keh chhala sudhar.
Aath baras mitareh bhajio sakiou na murr bichar. (25) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੌ ਉਨਾਨਵੇ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੨੮੯ ॥ ੫੫੦੨ ॥ ਅਫਜ਼ੁੰ ॥

iti sri charitar pakhyanai triya mantri bhoop sanbadai dou so
unanvo charitar samaptam sat subham sat.

289. 5502. aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਪੂਰਬ ਦੇਸ ਏਕ ਨ੍ਰਿਪ ਰਹੈ ॥ ਪੂਰਬ ਸੈਨ ਨਾਮ ਜਗ ਕਹੈ ॥
ਪੂਰਬ ਦੇ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਨਾਰੀ ॥ ਜਾ ਸਮ ਲਗਤ ਨ ਦੇਵ ਕੁਮਾਰੀ ॥ ੧॥

Choupaiee

Purab des ik nrip rahai. Purab sain naam jag kahai.
Purab dai ta kai ghar nari. Ja sam lagat na dev kumari. (1)

ਰੂਪ ਸੈਨ ਛਤ੍ਰੀ ਇਕ ਤਹਾ ॥ ਤਾ ਸਮ ਸੁੰਦਰ ਕਹੂੰ ਨ ਕਹਾ ॥
ਅਪ੍ਰਮਾਨ ਤਿਹ ਤੇਜ ਬਿਰਾਜੈ ॥ ਨਰੀ ਨਾਗਨਿਨ ਕੋ ਮਨੁ ਲਾਜੈ ॥ ੨॥
Roop sain chhatri ik taha. Ta sam sundar kahun na kaha.
Aparman tih tej birajai. Nari nagnin ko man lajai. (2)

ਰਾਜ ਤਰੁਨਿ ਜਬ ਤਾਹਿ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਇਹ ਭਾਤਿ ਬਿਚਾਰਾ ॥
ਕੈਸੇ ਕੇਲ ਸੁ ਯਾ ਸੰਗ ਕਰੋ ॥ ਨਾਤਰ ਮਾਰਿ ਕਟਾਰੀ ਮਰੋ ॥ ੩॥
Raj taruni jab tahe nihara. Man bach karm eh bhat bichara.
Kaise kel su ya sung karo. Natar mar katari maro. (3)

Couplet

With this deceit, the queen Chanchla had deceived the Raja fully and enjoyed sexual companionship with the paramour for eight years, whereas the foolish Raja could never grasp this secret. (25) (1)

Here the two hundred and eighty-ninth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Palkhyan is completed. All is well. (289-5502) (Contd.)

Choupaiee

There was a Raja in the Eastern land, who was known by the name of Poorab Sain in the world. He had a wife by the name of Poorab Dei. Even a godly princess would not be (beautiful) like her. (1)

There lived a Kashatriya, called Roop Sain also, and there was no other person to match him in beauty. He was looking glamorous and by seeing him all the women of snakes or humans were enchanted. (2)

When the queen saw him, then she thought to herself by mind, speech and action, as how to enjoy his sexual companionship? Else she would die by piercing a dagger (in her body). (3)

ਮਿਤ੍ਰ ਜਾਨਿ ਇਕ ਹਿਤੁ ਹਕਾਰੀ ॥ ਤਾ ਪ੍ਰਤਿ ਚਿਤ ਕੀ ਬਾਤ ਉਚਾਰੀ ॥
ਕੈ ਇਹ ਮੁਹਿ ਤੈ ਦੇਹਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਨਾਤਰ ਮੁਹਿ ਨ ਨਿਰਖਿ ਹੈ ਆਈ ॥ ੪ ॥

Mitar jaan ik hitu hakari. Ta prat chit ki baat uchari.
Kai eh mohe tai dehi milaiee. Natar mohe na nirakh hai aiee. (4)

ਦੋਹਰਾ

ਕੇ ਸਜਨੀ ਮੁਹਿ ਮਿਤ੍ਰ ਕਹ ਅਬ ਹੀ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ॥
ਨਾਤਰ ਰਾਨੀ ਮਿਤ੍ਰ ਕੋ ਬਹੁਰਿ ਨਿਰਖਿਯਹੁ ਆਇ ॥ ੫ ॥

Dohra

Kai sajni mohe mitar keh ab hi dehu millaie.
Natar rani mitar ko bahuri nirakhyehu aie. (5)

ਚੌਪਈ

ਜਬ ਇਹ ਭਾਤਿ ਉਚਾਰੋ ਰਾਨੀ ॥ ਜਾਨਿ ਗਈ ਤਬ ਸਖੀ ਸਯਾਨੀ ॥
ਯਾ ਕੀ ਲਗਨ ਮਿਤ੍ਰ ਸੌ ਲਾਰੀ ॥ ਤਾ ਤੇ ਨੀਦ ਭੂਖ ਸਭ ਭਾਰੀ ॥ ੬ ॥

Choupaiee

Jab eh bhat ucharo rani. Jan gaiee tab sakhi sayani.
Ya ki lagan mitar so lagi. Ta tai neend bhookh sabh bhagi. (6)

ਅੜਿਲ

ਤਨਿਕ ਨ ਲਗੀ ਅਵਾਰ ਸਜਨ ਕੈ ਘਰ ਗਈ ॥
ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਤਾਹਿ ਪ੍ਰਬੋਧਤ ਤਹ ਲਯਾਵਤ ਭਈ ॥
ਜਹ ਆਗੇ ਤ੍ਰਿਯ ਬੈਠੀ ਸੇਜ ਡਸਾਇ ਕੈ ॥
ਹੋ ਰਹੀ ਤਵਨ ਕਹਿ ਹਿਤੁ ਨਿਕਾਸਿਯੋ ਲਯਾਇ ਕੈ ॥ ੭ ॥

Aril

Tanik na lagi avar sajan kaai ghar gaiee.
Bahu bidh tahe parbodot tih layavat bhaiee.
Jeh agaie triya baithi sej dasaie kaai.
Ho rahi tavan keh hitu nikasiou layaie kai. (7)

Then she called a friendly maid and told her the heart's desire, saying "either you arrange my meeting with him or you will not find me alive on return." (4)

Couplet

"O friend! Either you arrange my meeting with the beloved or you will see the queen dead, when you come back." (5)

Choupaiee

When the queen said like this, the clever maid followed her inner feelings that she was in love with the paramour; so that she had lost all her hunger and sleep as well. (6)

Aril

Within no time the handmaid reached the house of the paramour and brought him along with her after explaining the whole affair, to the place, where the queen was seated on a decorated bed and she reached there along with the paramour. (7)

ਚੌਪਈ

ਉਠਿ ਕਰਿ ਕੁਅਰਿ ਅਲਿੰਗਨ ਕਿਯੋ ॥ ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਚੁੰਬਨ ਤਿਹ ਲਿਯੋ ॥
ਕਾਮ ਕੇਲ ਰੁਚਿ ਮਾਨ ਕਮਾਯੋ ॥ ਭਾਗ ਅਫੀਮ ਸ਼ਰਾਬ ਚੜਾਯੋ ॥ ੧ ॥

Choupaiee

Uth kar koer alingan kiyo. Bhat bhat chunban tih liyo.
Kam kel ruchhi man kamaeyo. Bhang afim sharab charracyo. (8)

ਜਬ ਮਦ ਕਰਿ ਮਤਵਾਰਾ ਕਿਯੋ ॥ ਭੁਜ ਤੇ ਪਕਰਿ ਸੇਜ ਪਰ ਦਿਯੋ ॥
ਆਧਿਕ ਮਾਨਿ ਰੁਚਿ ਗਰੇ ਲਗਾਯੋ ॥ ਉਛਰਿ ਉਛਰਿ ਕਰਿ ਭੋਗ ਕਮਾਯੋ ॥ ੯ ॥
Jab mad kar matwara kiyo. Bhuj tai pakar sej par diyo.
Adhik man ruche garai lageyo. Uchhar uchhar kar bhog kamaeyo. (9)

ਏਕ ਤਰੁਨ ਦੂਸਰ ਮਦ ਮਾਤੋ ॥ ਤੀਸਰ ਭੋਗ ਤਰੁਨਿ ਕੋ ਰਾਤੋ ॥
ਦੁਹੁਅਨ ਮਧ ਹਾਰ ਕੋ ਮਾਨੈ ॥ ਚਾਰਹੁ ਬੇਦ ਭੇਦ ਇਹ ਜਾਨੈ ॥ ੧੦ ॥
Ek tarun dusar mad mato. Teesar bhog tarun ko rato.
Duhuan madh haar ko manai. Charhu beid bheid eeh janai. (10)

ਜਬ ਤ੍ਰਿਯ ਤਰੁਨਿ ਤਰੁਨ ਕਹ ਪਾਵੈ ॥ ਛਿਨ ਛਤਿਯਾ ਤੇ ਛੋਰਿ ਨ ਭਾਵੈ ॥
ਗਹਿ ਗਹਿ ਤਾ ਕਹ ਗਰੇ ਲਗਾਵੈ ॥ ਚਾਰਿ ਪਹਿਰ ਨਿਸਿ ਭੋਗ ਕਮਾਵੈ ॥ ੧੧ ॥
Jab triya taruni tarun keh pavai. Chhin chhatia tai chhor na bhavai.
Geh geh ta keh garai lagavai. Chaar pehar nis bhog kamavai. (11)

ਭੋਗ ਕਰਤ ਤਰੁਨੀ ਬਸ ਭਈ ॥ ਪਰ ਕੀ ਤੇ ਵਾ ਕੀ ਹੋ ਗਈ ॥
ਛਿਨ ਇਕ ਛੈਲ ਨ ਛੋਰਿਯੋ ਜਾਵੈ ॥ ਛੈਲਿਯਹਿ ਯਾਰ ਛਬੀਲੋ ਭਾਵੈ ॥ ੧੨ ॥
Bhog karat taruni bas bhaiee. Par ki tai va ki hai gaiee.
Chin ik chhail na chhoriou javai. Chhailiyeh yaar chhabilo bhavaai. (12)

ਕੋਕਸਾਰ ਕੇ ਮਤਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਅਮਲ ਪਾਨ ਕਰਿ ਦ੍ਰਿੜ ਰਤਿ ਧਾਰੈ ॥
ਆਨ ਪੁਰਖ ਕੀ ਕਾਨ ਨ ਕਰਹੀ ॥ ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਕੇ ਭੋਗਨ ਭਰਹੀ ॥ ੧੩ ॥
Koksar kai matan ucharaai. Amal paan kar drirr rat dharai.
Aan purakh ki kaan na karhi. Bhat bhat kai bhogan bharhi. (13)

Choupaiee

The queen got up and took the paramour in her embrace and kissed him in many ways, then she had a sexual companionship with him to her satisfaction after having hemp, opium and wine. (8)

When the beloved was drunk with wine, then she made him lie on the bed, and hugged him with great joy and he had cohabitation with her by jumping up and down. (9)

Firstly he was young, secondly drunken with wine and thirdly busy in the company of a young woman, so who will accept (frustration) defeat out of the two? All the four Vedas know this secret fully. (10)

When young woman gets the company of a young man, then she does not want to separate her breast from him (in embrace), so the queen was hugging him closely and continued to have cohabitation throughout the night (for twelve hours). (11)

While in his sexual company, the queen became under his spell, and the strange woman became his own (wife). She would not leave the man even for a moment as the young paramour was being liked by the queen. (12)

They were repeating the cantos of Kok Shastra, while having drugs and then were enjoying sexual companionship. They were not bothered about anyone else and were having many types of relation ships to satiate themselves. (13)

ਪੋਸਤ ਭਾਗ ਅਫੀਮ ਮੰਗਾਵੈ ॥ ਏਕ ਖਾਟ ਪਰ ਬੈਠਿ ਚੜਾਵੈ ॥
ਹਸਿ ਹਸਿ ਕਰਿ ਦੋਊ ਜਾਘਨ ਲੇਹੀ ॥ ਰਾਜ ਤਰੁਨਿ ਕੋ ਬਹੁ ਸੁਖ ਦੇਹੀ ॥ ੧੪॥
Posat bhang afim mangavai. Ek khat par baith charravai.
Has has kar douoo jaghan lehi. Raj tarun ko baahu sukh dehi. (14)

ਭੋਗ ਕਰਤ ਨਿਸਿ ਸਕਲ ਬਿਤਾਵੈ ॥ ਸੋਇ ਰਹੈ ਉਠਿ ਕੇਲਿ ਕਮਾਵੈ ॥
ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਤ੍ਰਿਯ ਆਸਨ ਕਹ ਲੈ ਕੈ ॥ ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਕੈ ਚੁੰਬਨ ਕੈ ਕੈ ॥ ੧੫॥
Bhog karat nis sakal bitavai. Soie rahaie uth kel kamavai.
Fir fir triya asan keh lai kai. Bhat bhat kai chunman kai kai. (15)

ਭੋਗ ਕਰਤ ਤਰੁਨਿਯਹਿ ਰਿਝਾਯੋ ॥ ਭਾਤਿ ਅਨਿਕ ਤਿਨ ਕੇਲ ਮਚਾਯੋ ॥
ਇਹ ਬਿਧਿ ਹੋ ਹਸਿ ਤਾਹਿ ਉਚਾਰੋ ॥ ਕਹੋ ਜੁ ਤੁਮ ਸੋ ਸੁਨਹੋ ਪਯਾਰੋ ॥ ੧੬॥
Bhog karat taruneh rijhaeyo. Bhat anik tin kel machaeyo.
Ef bidh ho has tahe ucharo. Kaho jo tum so sunho payaro. (16)

ਜਬ ਤਰੁਨਿ ਸੰਗ ਦ੍ਰਿੜ ਰਤਿ ਕਰੀ ॥ ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਕੇ ਭੋਗਨ ਭਰੀ ॥
ਰੀਝਿ ਤਰੁਨਿ ਇਹ ਭਾਤਿ ਉਚਾਰੀ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਭਈ ਮੈ ਦਾਸ ਤਿਹਾਰੀ ॥ ੧੭॥
Jab tarun saang drirr rat kari. Bhat bhat kai bhogan bhari.
Rijh tarun eh bhat uchari. Mitar bhaiee mai das tihari. (17)

ਅਬ ਜੋ ਕਹੋ ਨੀਰ ਭਰਿ ਲਯਾਊ ॥ ਬਾਰ ਅਨੇਕ ਬਜਾਰ ਬਿਕਾਊ ॥
ਜੋ ਤੁਮ ਕਹੋ ਬਹੈ ਮੈ ਕਰਿਹੋ ॥ ਔਰ ਕਿਸੂ ਤੇ ਨੈਕੁ ਨ ਡਰਿਹੋ ॥ ੧੮॥
Ab jou kaho neer bhar layaouo. Bar anek bajar bikaouo.
Jo tum kaho bahai mai kar ho. Aour kisu tai naik na darhu. (18)

ਮਿਤ੍ਰ ਬਿਹਸਿ ਇਹ ਭਾਤਿ ਉਚਾਰਾ ॥ ਅਬ ਮੈ ਭਯੋ ਗੁਲਾਮ ਤਿਹਾਰਾ ॥
ਤੋ ਸੀ ਤਰੁਨਿ ਭੋਗ ਕਹਿ ਪਾਈ ॥ ਪੂਰਨ ਭਈ ਮੋਰਿ ਭਗਤਾਈ ॥ ੧੯॥
Mitar bihas eh bhat uchara. Ab mai bheyo gulaam tihara.
To si tarun bhog keh payee. Puran bhaiee more bhagtaice. (19)

They got some hemp, poppy husk and opium and were consuming it seated on bed. The man was pulling the legs of the queen while laughing and was giving her lot of joy and solace. (14)

In having cohabitation, they would spend the night and then getting up again they would enjoy sensuous pleasure. He would take the woman in many poses and would kiss her many times. (15)

Having sexual relationship he pleased and satisfied her fully, having done cohabitation in many ways. The queen then laughed and said, "O darling! Listen to what I am going to say!" (16)

When he had fully satisfied the woman with many types of relationships, then the woman, in a joyful mood said, "O dear friend! Now I am your slave." (17)

"If you say, then I will fetch water for you, or for your sake I will get sold (auctioned) in the market. I will do whatever you would say and will not feel afraid of anyone else." (18)

The paramour laughed and said, "I have also become your slave. I have never got the company of another woman like you, so my worship is now complete." (19)

ਅਬ ਇਹ ਬਾਤ ਚਿਤ ਮੈ ਮੇਰੇ ॥ ਸੋ ਮੈ ਕਹਤ ਯਾਰ ਸੰਗ ਤੇਰੇ ॥
 ਅਬ ਕਛੁ ਐਸ ਉਪਾਵ ਬਨੈਯੈ ॥ ਜਾ ਤੇ ਤੋ ਕਹ ਸਦਾ ਹੰਢੈਯੈ ॥ ੨੦॥
 Ab eh bat chit mai mere. So mai kehat yaar sang tere.
 Ab kachh ais upav bnaie. Ja tai to keh sada handaie. (20)

ਅਬ ਤੁਮ ਐਸ ਚਰਿਤ੍ਰ ਬਨਾਵਹੁ ॥ ਜਾ ਤੇ ਮੋਹਿ ਸਦਾ ਤੁਮ ਪਾਵਹੁ ॥
 ਭੇਦ ਦੂਸਰੇ ਪੁਰਖ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਲਹੈ ਨ ਸੁਨ ਨ ਭੁਸਨ ਆਵੈ ॥ ੨੧॥
 Aab tum ais charitar banavhu. Ja tai mohe sada tum pavhu.
 Bheid dusro purakh na pavaai. Laahai na savan na bhusan avaie. (21)

ਰਾਨੀ ਸੁਨੀ ਬਾਤ ਐਸੀ ਜਬ ॥ ਬਚਨ ਕਹਾ ਹਸਿ ਕਰਿ ਪਿਯ ਸੋ ਤਬ ॥
 ਰੋਮ ਨਾਸ ਤੁਮ ਬਦਨ ਲਗਾਵਹੁ ॥ ਸਕਲ ਨਾਰਿ ਕੋ ਭੇਸ ਬਨਾਵਹੁ ॥ ੨੨॥
 Raani suni baat jab aisi. Bachan kaha has kar piya so tab.
 Rom nas tum badan lagavhu. Sakaal nark o bhes banavhu. (22)

ਰੋਮਾਂਤਕ ਰਾਨੀਯਹਿ ਮੰਗਾਯੋ ॥ ਤਾ ਕੇ ਬਦਨ ਸਾਥ ਲੈ ਲਾਯੋ ॥
 ਸਭ ਹੀ ਕੇਸ ਦੂਰਿ ਜਬ ਭਏ ॥ ਤਾ ਕਹ ਬਸਤ੍ਰ ਨਾਰਿ ਕੇ ਦਏ ॥ ੨੩॥
 Romantak raniyeh mangaeyo. Ta kai badan saath lai laeyo.
 Sabh hi kes door jab bhaie. Ta keh bastar nar kai daie. (23)

ਬੀਨਾ ਦਈ ਕੰਧ ਤਾ ਕੇ ਪਰ ॥ ਸੁਨਨ ਨਮਿਤਿ ਰਾਖਿਯੋ ਤਾ ਕੋ ਘਰ ॥
 ਜਬ ਰਾਜਾ ਜਾ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਆਵੈ ॥ ਤਬ ਤੰਤ੍ਰੀ ਸੋ ਬੈਠਿ ਬਜਾਵੈ ॥ ੨੪॥
 Beena daiee kandh ta kai par. Sunan namit rakhio ta ko ghaar.
 Jab raja ja kai greh avaie. Tab tantari so baith bajavai. (24)

ਰਾਜ ਬੀਨ ਸੁਨੀ ਤ੍ਰਿਯ ਤਿਹ ਮਾਨੈ ॥ ਪੁਰਖ ਵਾਹਿ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪਹਿਚਾਨੈ ॥
 ਤਾ ਕੋ ਹੇਰਿ ਰੂਪ ਲਲਚਾਨਾ ॥ ਘਰ ਬਾਹਰ ਤਜਿ ਭਯੋ ਦਿਵਾਨਾ ॥ ੨੫॥
 Raj been sun triya tih mania. Purakh vahe istari pehchanai.
 Ta ko her roop lalchana. Ghar bahar taj bheyo diwaana. (25)

"O dear! Now there is one thing in my mind, which I would share with you. Now let us do something so that I gain your company permanently." (20)

"Now you play some deceptive game, so as to gain my company forever and no one else should know this secret. Neither the dog should see nor come (near) for barking." (21)

When the queen heard these words, then she laughed and told the beloved, "You should apply hair remover to your face, and take the form of a woman fully." (22)

The Queen got some hair remover and applied to his whole face. When all the hair were removed from the face, then she dressed him like a woman. (23)

She placed a lyre on his shoulders and kept her in the house for hearing her songs. When the Raja would come there, then she (he) was playing the music on lyre. (24)

The Raja, on hearing the lyre from her, would always accept (consider) him as a woman. He got allured by her on seeing her beauty and became like an insane person after her leaving his household. (25)

ਇਕ ਦੁਤੀ ਤਬ ਰਾਇ ਬੁਲਾਇਸਿ ॥ ਅਧਿਕ ਦਰਬ ਦੇ ਤਹਾ ਪਠਾਇਸਿ ॥
ਜਬ ਰਾਨੀ ਐਸੇ ਸੁਨੀ ਪਾਈ ॥ ਬਚਨ ਕਹਾ ਤਾ ਸੋ ਮੁਸਕਾਈ ॥ ੨੬॥

Ik duti tab raie bulais. Adhik darb dai taha pathais.
Jab rani aise sun payee. Bachan kaha ta so muskaiee. (26)

ਜਿਨਿ ਤੋ ਕੋ ਰਾਜਾ ਯਹ ਬਰੈ ॥ ਹਮ ਸੋ ਨੇਹੂ ਸਕਲ ਤਜਿ ਡਰੈ ॥
ਮੈ ਅਪਨੇ ਸੰਗ ਲੈ ਤੁਹਿ ਸੁਹੈ ॥ ਚਿਤ ਕੇ ਸਕਲ ਸੋਕ ਕਹ ਖੁਹੈ ॥ ੨੭॥

Jin to ko raja yeh barai. Hum so neh sakal taj darai.
Mai apnai sang tuhe svaho. Chit kai sakal sok keh khaiho. (27)

ਜੋ ਤਾ ਪਹਿ ਨ੍ਰਿਪ ਸਖੀ ਪਠਾਵੈ ॥ ਸੋ ਚਲਿ ਤੀਰ ਤਵਨ ਕੈ ਆਵੈ ॥
ਰਾਨੀ ਕੇ ਸੰਗ ਸੋਤ ਨਿਹਾਰੈ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਨ੍ਰਿਪ ਸੋ ਜਾਇ ਉਚਾਰੈ ॥ ੨੮॥
Jot a peh nrip sakhi pathavai. So chal teer taavan kai avaie.
Rani kai saang sot niharai. Eh bidh nrip so jaie ucharai. (28)

ਰਾਨੀ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਭੇਦ ਲਖਿ ਗਈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਵਹ ਛੋਰਤ ਨਹਿ ਭਈ ॥
ਅਪਨੇ ਸੰਗ ਤਾਹਿ ਲੈ ਸੋਈ ॥ ਹਮਰੋ ਦਾਵ ਨ ਲਾਗਤ ਕੋਈ ॥ ੨੯॥
Rani nripat bheid lakh gaiee. Ta tai veh chhorat neh bhaiee.
Apnai sang tahe lai soiee. Hamro dav na lagat koiee. (29)

ਜਬ ਇਹ ਭਾਤਿ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਸੁਨਿ ਪਾਵੈ ॥ ਤਹ ਤਿਹ ਆਪੁ ਬਿਲੋਕਨ ਆਵੈ ॥
ਤ੍ਰਿਯ ਸੋ ਸੋਤ ਜਾਰ ਕੋ ਹੋਰੇ ॥ ਨਿਹਵਲ ਜਾਇ ਤਿਨੈ ਨਾਹਿ ਛੋਰੈ ॥ ੩੦॥
Jab eh bhat nripat sun pavaie. Tih tih aap bilokan avaie.
Triya so sot jar ko here. Nehfal jaie tinai neh chhere. (30)

ਮਾਥੋ ਧਨਯੋ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਸੋ ਕਹਿਯੋ ॥ ਹਮਰੋ ਭੇਦ ਰਾਨਿਯਹਿ ਲਹਿਯੋ ॥
ਤਾ ਤੇ ਯਾਹਿ ਸੰਗ ਲੈ ਸੋਈ ॥ ਮੇਰੀ ਘਾਤ ਨ ਲਾਗਤ ਕੋਈ ॥ ੩੧॥
Matho dhanyo nripat si kahio. Hamro bheid raniyeh lahio.
Ta tai yahi sang lai soiee. Meri ghat na laagat koiee. (31)

Then the Raja called a lady emissary (messenger) and giving her lot of money, sent her to him. When the queen heard about it, then she said to him. (26)

"Lest the Raja get wedded to you and forgot all about me and my love, so I will sleep with you, thus alleviating all my afflictions. (27)

When that maid would come to her on the orders of the Raja, she would always find her sleeping with the queen and then going back would inform the Raja accordingly. (28)

The Raja thought, that the queen had known his secret, so she was not leaving her and was sleeping with her, thus avoiding my tricks not to succeed. (29)

On hearing this information, the Raja would come personally to see it. When he would see the paramour sleeping with the queen, he would not disturb them, thus his efforts would be unsuccessful. (30)

The Raja shook his head and thought to himself "that the queen had understood his intentions, hence she was sleeping with her and my trick does not work." (31)

ਉਠ ਰਾਨੀ ਐਸੇ ਤਬ ਕੀਯੋ ॥ ਭੇਦ ਭਾਖਿ ਸਖਯਿਨ ਸਭ ਦਿਯੋ ॥
ਜੋ ਇਹ ਸੋਤ ਅਨਕ ਨਿਪ ਪਾਵੈ ॥ ਪਕਰਿ ਭੋਗਵੇ ਕਾਜ ਮੰਗਾਵੈ ॥ ੩੨ ॥
Un rani aaise tab kiyo. Bheid bhakh sakhyen sabh diyo.
Jo eh sot anat nrip pavaie. Pakar bhovai kaaj mangavai. (32)

ਮੈ ਸੋਵਤ ਤਾ ਤੇ ਇਹ ਸੰਗਾ ॥ ਅਪਨੇ ਜੋਰ ਅੰਗ ਸੋ ਅੰਗਾ ॥
ਭਲੀ ਭਲੀ ਇਸਤ੍ਰਿਨ ਸਭ ਭਾਖੀ ॥ ਜਯੋ ਤਯੋ ਨਾਰਿ ਨਾਹ ਤੇ ਰਾਖੀ ॥ ੩੩ ॥
Mai saovat ta tai eh sanga. Apnai jor aang so anga.
Bhali bhali istran sabh bhakhi. Jeyo teyo naar nah tai rakhi. (33)

ਦਿਨ ਦੇਖਤ ਰਾਨੀ ਤਿਹ ਸੰਗਾ ॥ ਸੋਵਤ ਜੋਰ ਅੰਗ ਸੋ ਅੰਗਾ ॥
ਮੁਰਖ ਰਾਵ ਭੇਦ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥ ਕੋਰੋ ਅਪਨੇ ਮੂੰਡ ਮੁੰਡਾਵੈ ॥ ੩੪ ॥ ੧ ॥
Din dekhat rani tih sanga. Sovaat jor ang so anga.
Murakh raav bheid neh pavaie. Koro apno moond mundavai. (34) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੇਇ ਸੌ ਨਬੇ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੨੯੦ ॥ ੫੫੩੬ ॥ ਅਫਜ਼ੁ ॥
iti sri charitar paakhyanai triya charitarai manrti bhoop sanbadai
dou so nabbe charitar samaptam sat subham sat.
290. 5536. aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਪਛਿਮਾਵਤੀ ਨਗਰ ਇਕ ਸੋਹੇ ॥ ਪਸਚਿਮ ਸੈਨ ਨਿਪਤਿ ਤਹ ਕੋ ਹੈ ॥
ਪਸਚਿਮ ਦੇ ਰਾਨੀ ਤਾ ਕੋ ਘਰ ॥ ਰਹਤ ਪੰਡਿਤਾ ਸਕਲ ਲੋਭਿ ਕਰਿ ॥ ੧ ॥

Choupaiee

Pachhimavaati nagar ik sohai. Paschim sain nripat the ko hai.
Paschim dai rani ta kai ghar. Rehat pandita sakal lobh kar. (1)

ਅਧਿਕ ਰੂਪ ਰਾਨੀ ਕੋ ਰਹੈ ॥ ਜਗਤ ਤਿਹ ਦੁਤੀਯ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਕਹੈ ॥
ਤਾ ਪਰ ਰੀਝਿ ਨਿਪਤਿ ਕੀ ਭਾਰੀ ॥ ਜਾਨਤ ਉਚ ਨੀਚ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥ ੨ ॥
Adhik roop rani ko rahai. Jagat tih dutia chandrama kahai.
Ta par reejh nripat ki bhari. Janat uch neech panihari. (2)

The queen then made the secret known to all the handmaids and told them "that if the Raja would see her sleeping elsewhere, he would call her for cohabitation with her." (32)

"That is why, I am always sleeping along with her by joining my limbs with his limbs. All the maids, on hearing this, thought it to be correct and saved her from the Raja's effort. (the person disguised as woman). (33)

The queen even during daytime, would sleep with her, by joining her limb to limb. The foolish Raja was not grasping the secret and was being deceived outright. (34) (1)

Here the two hundred and ninetieth episode of the King's & the Minister's dialogue regarding the woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (290-5536) (Contd.)

Choupaiee

There was a town called Pachhmavti. Paschim Sain was the Raja of the place and he had a queen, by the name of Paschim Dei, on seeing whom even the Pandits would get allured by her. (1)

The queen was looking glamorous and the world knew her as a second moon and the Raja was attached to her greatly. This secret was known to all the rich and poor or even the (water carriers) various maids. (2)

ਤਹੁ ਹੁਤੇ ਗਾਇ ਦਿਲਵਾਲੀ ॥ ਜਾਨਕ ਦੁਸਰਾਸੁ ਹੈ ਮਾਲੀ ॥
 ਸੋ ਪਹਿ ਜਾਤ ਨ ਪ੍ਰਭਾ ਬਖਾਨੀ ॥ ਉਰਝਿ ਰਹੀ ਦੁਤਿ ਹੋਰਤ ਰਾਨੀ ॥ ੩॥
 Tih huto raie dilwali. Janak dusrans hai mali.
 So peh jaat na prabha bakhani. Urjh rahi duti heraat rani. (3)

ਤਾ ਸੌ ਅਧਿਕ ਸਨੇਹ ਬਢਾਯੋ ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਗ੍ਰਿਹ ਬੋਲਿ ਪਠਾਯੋ ॥
 ਸੋ ਤਬ ਹੀ ਸੁਨੀ ਬਚ ਪਹ ਗਯੋ ॥ ਭੇਟਤ ਰਾਜ ਕੁਅਰਿ ਕਹ ਭਯੋ ॥ ੪॥
 Ta so adhik sneh badhaeyo. Ek divas greh bol pathaeyo.
 So tab hi sun bach peh geyo. Bhetat raj koer keh bheyo. (4)

ਪੋਸਤ ਭਾਗ ਅਫੀਮ ਮੰਗਾਈ ॥ ਏਕ ਸੇਜ ਪਰ ਬੈਠਿ ਚੜਾਈ ॥
 ਜਬ ਮਦ ਸੋ ਮਤਵਾਰੇ ਭਏ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸੋਕ ਬਿਸਰਿ ਸਭ ਗਏ ॥ ੫॥
 Posat bhang afim mangaiee. Ek sej par baith chadaiee.
 Jab mad so matvarai bhaie. Tab hi sok bisar sabh gaie. (5)

ਏਕ ਸੇਜ ਪਰ ਬੈਠਿ ਕਲੋਲਹਿ ॥ ਰਸ ਕੀ ਕਥਾ ਰਸਿਕ ਮਿਲਿ ਬੋਲਹਿ ॥
 ਚੁੰਬਨ ਔਰ ਅਲਿੰਗਨ ਕਰਹਿ ॥ ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਕੇ ਭੋਗਨ ਭਰਹੀ ॥ ੬॥
 Ek sej par baith kalolhe. Ras ki kaatha rasik mil bolhe.
 Chunbaan or alingan karhe. Bhat bhat kai bhogan bharhe. (6)

ਰਾਨੀ ਰਮਤ ਅਧਿਕ ਉਰਝਾਈ ॥ ਭੋਗ ਗਏ ਦਿਲਵਾਲੀ ਰਾਈ ॥
 ਚਿਤ ਅਪਨੇ ਇਹ ਭਾਤ ਬਿਚਾਰੋ ॥ ਮੈ ਯਾਹੀ ਕੇ ਸੰਗ ਸਿਧਾਰੋ ॥ ੭॥
 Rani ramat adhik urjhaiee. Bhog gaie dilwali raiee.
 Chit apnai eh bhat bicharo. Mai yahe kai sang sidharo. (7)

ਰਾਜ ਪਾਟ ਮੇਰੇ ਕਿੰਹ ਕਾਜਾ ॥ ਮੋਕਹ ਨਹੀ ਸੁਹਾਵਤ ਰਾਜਾ ॥
 ਮੈ ਸਾਜਨ ਕੇ ਸਾਥ ਸਿਧੈਹੋ ॥ ਭਲੀ ਬੁਰੀ ਸਿਰ ਮਾਝ ਸਹੈਹੋ ॥ ੮॥
 Raj pat mere kinh raja. Mokah neh suhavat raja.
 Maai sajan ke saath sidaho. Bhali buri sir manjh sahaiho. (8)

There was a person there called Dilwali Rai, who was looking like a second Sun. I cannot describe his glory, and the queen got enamoured by him (on seeing him). (3)

The queen had developed great love for him and called him at home one day. He immediately went there and met the queen. (4)

The queen had arranged for some poppy husk, hemp and opium and seated on a single bed they consumed it. When both had got intoxicated, then all their sufferings ended (pining came to an end). (5)

Seated on a single bed, they were having lot of fun and frolic and both started talking of sexual love affair. They were kissing each other and then were enjoying sensuous pleasure in great many ways. (6)

The queen, while having love affair with him, got too much attached to him. Dilwali Rai had gone away after the sexual companionship. "The queen thought in her mind that she should also go with him." (7)

What was the value of this kingdom to me? (she thought). I do not like the Raja even. I shall go away with my paramour and thus spend my days somehow on my own. (8)

ਜਹਾ ਸਿੰਘ ਮਾਰਤ ਬਨ ਮਾਹੀ ॥ ਸੁਨਾ ਦੋਹਰਾ ਏਕ ਤਹਾ ਹੀ ॥
 ਚੜਿ ਝੰਪਾਨ ਤਿਹ ਠੋਰ ਸਿਧਾਈ ॥ ਮਿਤ੍ਰਹਿ ਤਹੀ ਸਹੇਟ ਬਤਾਈ ॥ (੯)
 Jaha Singh marat ban mahi. Suna dohra ek taha hi.
 Charr jhanpan tih thour sidhaiee. Mitrahe tahi sahett bataie. (9)

ਮਹਾ ਗਹਿਰ ਬਨ ਮੈ ਜਬ ਗਈ ॥ ਲਘੁ ਇੱਛਾ ਕਹ ਉਤਰਤ ਭਈ ॥
 ਤਹ ਤੇ ਗਈ ਮਿਤ੍ਰ ਕੇ ਸੰਗਾ ॥ ਛਿਤ ਮੈ ਡਾਰਿ ਸ੍ਰੋਣ ਕੇ ਰੰਗਾ ॥ ੧੦ ॥
 Maha gehar ban mai jab gaiee. Laghu ichha keh utrat bhaiee.
 Tih tai gaiee mitar kai sanga. Chhit mai daar srone kai ranga. (10)

ਜਬ ਤ੍ਰਿਯਾ ਸਾਥ ਸਜਨ ਕੇ ਗਈ ॥ ਤਬ ਅਸ ਸਖੀ ਪੁਕਾਰਤ ਭਈ ॥
 ਲਏ ਸਿੰਘ ਰਾਨੀ ਕਹ ਜਾਈ ॥ ਕੋਊ ਆਨਿ ਲੇਹੁ ਛੁਟਕਾਈ ॥ ੧੧ ॥
 Jab triya saath sajan kai gaiee. Tab as sakhi pukarat bhaiee.
 Laiee singh rani keh jaiee. Kouoo aan lehu chhutkaiee. (11)

ਸੂਰਨ ਸਿੰਘ ਨਾਮ ਸੁਨੀ ਪਾਯੋ ॥ ਤ੍ਰਸਤ ਭਏ ਅਸ ਕਰਨ ਉਚਾਯੋ ॥
 ਜਾਇ ਭੇਦ ਰਾਜਾ ਤਨ ਦਯੋ ॥ ਲੈ ਕਰਿ ਸਿੰਘ ਰਾਨਿਯਹਿ ਗਯੋ ॥ ੧੨ ॥
 Suran singh nam sunn payo. Trasat bhaie as karan uchaeyo.
 Jaie bheid raja tan deyo. Lai kar singh raniyeh geyo. (12)

ਨ੍ਰਿਪ ਸੁਨਿ ਸੀਸ ਬਾਇ ਮੁਖ ਰਹਾ ॥ ਹੋਨਹਾਰ ਭਯੋ ਹੋਤ ਸੁ ਕਹਾ ॥
 ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਕਛੂ ਨਹਿ ਪਾਯੋ ॥ ਲੈ ਰਾਨੀ ਕਹ ਜਾਰ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ੧੩ ॥ ੧ ॥
 Nrip suni sees baie much raha. Honhaar bheyo hot su kaha.
 Bheid abheid kachh neh payo. Lai rani keh jar sidhayo. (13) (1)

**ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੌ ਇਕਯਾਨਵੇ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੨੯੧ ॥ ੫੫੪੯ ॥ ਅਫਜ਼ੁ ॥**

**iti sri charitar pakhyana triya charitarai mantra bhoop sambadai
 dou so ikanvo charitar samaptam sat subham sat.**

291. 5549. aphjun. (Contd.)

There was known to be a temple in a thick jungle, where the lion would kill a person. The queen, in a planquin, went there and had told the paramour also about their meeting point. (9)

When she reached the thick forest, she got out of the planquin for urinating (showing it only) and from there went away with the paramour, throwing some red colour (like blood) on the ground. (10)

When the queen had gone with the paramour, then the maid started shouting "that a lion had taken the queen and someone should save her from the lion." (11)

When the warriors heard about the lion, they all got frightened and drew out their swords. They went back to inform the Raja that a lion had taken away the queen. (12)

The Raja felt frustrated with shaking of his head. He said, "whatever was destined, had happened, now what could be done ? No one knew the secret behind all this and the paramour took away the queen. (13) (1)

Here the two hundred and ninety-one episode of the King's & the Minister's dialogue regarding the woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (291-5549) (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਉਤਰ ਸਿੰਘ ਨਿਪਤਿ ਇਕ ਭਾਰੋ ॥ ਉਤਰ ਦਿਸਿ ਕੋ ਰਹਤ ਨਿਪਾਰੋ ॥
ਉਤਰ ਮਤੀ ਧਾਮ ਤਿਹ ਠਾਰੀ ॥ ਜਾ ਸਮ ਕਾਠ ਸੁਨੀ ਨ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ੧ ॥

Choupaicee

Utar singh nirpat ik bharo. Utar disk o rehat nirparo.
Utar mati dham tih nari. Ja sum kaan suni na nihari. (1)

ਤਹਾ ਲਹੌਰੀ ਰਾਇਕ ਆਯੋ ॥ ਰੂਪਵਾਨ ਸਭ ਗੁਨਨ ਸਵਾਯੋ ॥
ਜਬ ਅਬਲਾ ਤਹਿ ਹੋਰਤ ਭਈ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਸਭ ਸੁਧਿ ਬੁਧਿ ਤਜਿ ਦਈ ॥ ੨ ॥

Taha lahori raiek aeyo. Roopwan sabh gunan savaeyo.
Jab abla tih heart bhaiee. Tat chin sabh sudh budh taj daiee. (2)

ਉਰ ਅੰਚਰਾ ਅੰਗਿਯਾ ਨ ਸੰਭਾਰੈ ॥ ਕਹਬ ਕਛੂ ਹੈ ਕਛੂ ਉਚਾਰੈ ॥
ਪਿਯ ਪਿਯ ਰਟਤ ਸਦਾ ਮੁਖ ਰਹੈ ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਜਲ ਅਖਿਯਾ ਤੇ ਬਹੈ ॥ ੩ ॥
Ur anchara angia na sanbharai. Kehab kachh hai kachh ucharai.
Piya piya ratat sada much rahai. Nis din jal akhia tai bahai. (3)

ਪੂਛਨ ਤਾਹਿ ਰਾਇ ਜਬ ਆਵੈ ॥ ਮੁਹੋ ਨ ਭਾਖਿ ਉਤਰਹਿ ਦਯਾਵੈ ॥
ਝੁਮਿ ਝੁਮਿ ਝਟ ਦੈ ਛਿਤ ਝਰੈ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਪਿਯਾ ਸਬਦ ਉਚਰੈ ॥ ੪ ॥
Puchhan tahe raie jab avai. Muho na bhakh utareh dayavai.
Jhoom jhoom jhat dai chhit jharai. Bar bar piya sabad ucharai. (4)

ਅਦਭੁਤ ਹੋਰਿ ਰਾਇ ਹੈ ਰਹੈ ॥ ਸਖਿਯਨ ਸੋ ਐਸੀ ਬਿਧਿ ਕਹੈ ॥
ਯਾ ਅਬਲਾ ਕੋ ਕਸ ਹੈ ਗਯੋ ॥ ਜਾ ਤੇ ਹਾਲ ਐਸ ਇਹ ਭਯੋ ॥ ੫ ॥
Sadbut her raie hai rahai. Sakhian so aisi bidh kahai.
Ya abla ko kas hai geyo. Ja tai haal ais eh bheyo. (5)

ਯਾ ਕੋ ਕੌਨ ਯਤਨ ਯਬ ਕਰੈ ॥ ਜਾ ਤੇ ਯਹ ਰਾਨੀ ਨਹਿ ਮਰੈ ॥
ਜੋ ਵਹ ਮਾਗੈ ਸੋ ਮੈ ਦੈ ਹੋ ॥ ਰਾਨੀ ਨਿਮਿਤਿ ਕਰਵਤਹਿ ਲੈ ਹੋ ॥ ੬ ॥
Yak o koun yatan yab karai. Ja tai yeh rani neh marai.
Jo veh mangai so mai dai ho. Rani nimit karvathe lai ho. (6)

Choupaiee

There was a great (mighty) Raja by the name of Utter Singh in the north direction. He had a wife, called Uttar Mati and the like of her was never heard off (with ears) nor seen anywhere. (1)

A person, by the name of Lahori Rai, came there, who was very handsome, having all the virtues. When the woman saw him, she was completely enamoured by his love in a moment (losing her senses). (2)

She could not keep her breast covered as the dress was not being kept in check. She wanted to say something, but would utter something else (being out of senses). She was always repeating the word, 'O dear' ! all the time and water was flowing from her eyes. (3)

When the Raja would ask her about it, she would not say anything. She would fall down on the ground reeling and would repeat the word, 'O beloved'! (4)

The Raja, on seeing this, was getting shocked, and surprised and would say to the maids, "What had happened to this woman, so that she was behaving like this?" (5)

"What should be done (to reduce her misery) and avoid her death? Whatever the person, treating her, would demand, I will give that. I am prepared to be sawed alive for her sake (safety)." (6)

ਸਿਰ ਕਰਿ ਤਿਹ ਆਗੈ ਜਲ ਭਰੋ ॥ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਤਾ ਕੇ ਪਗ ਪਰੋ ॥
ਜੋ ਰਾਨੀ ਕਾ ਰੋਗ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਰਾਨੀ ਸਹਿਤ ਰਾਜ ਕਹ ਪਾਵੈ ॥ ੭॥
Sir kar tih agai jal bharo. Baar baar ta kai pag paro.
Jo rani ka rog mitavai. Rani seehat raj keh pavai. (7)

ਜੋ ਰਾਨੀ ਕਾ ਰੋਗ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਸੋ ਨਰ ਹਮ ਕਹ ਬਹੁਰਿ ਜਿਯਾਵੈ ॥
ਅਰਧ ਰਾਜ ਰਾਨੀ ਜੁਤ ਲੇਈ ॥ ਏਕ ਰਾਤ੍ਰੀ ਹਮ ਕਹ ਤ੍ਰਿਯ ਦੇਈ ॥ ੮॥
Jo rani ka rog mitavai. So nar hum keh bahur jiavai.
Aaradh raj rani jut leeye. Ek ratri hum keh triya deeye. (8)

ਏਕ ਦਿਵਸ ਬਹੁ ਕਾਜ ਕਰਾਵੈ ॥ ਰਾਨੀ ਕੇ ਸੰਗ ਭੋਗ ਕਮਾਵੈ ॥
ਦੂਸਰ ਦਿਨ ਹਮ ਰਾਜ ਕਮਾਵਹਿ ॥ ਲੈ ਅਪਨੀ ਇਸਤ੍ਰਿਯਹਿ ਬਜਾਵਹਿ ॥ ੯॥
Ek divas bahu kaaj karavai. Rani kai sang bhog kamavai.
Dusar din hum raj kamavhe. Lai apni istaryeh bajavhe. (9)

ਜਬ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਨ੍ਰਿਪ ਐਸ ਉਚਰਾ ॥ ਸਹਚਰਿ ਏਕ ਜੋਰ ਦੋਊ ਕਰਾ ॥
ਯੋ ਰਾਜਾ ਸੋ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਸੁ ਮੈ ਕਹਤ ਹੋ ਸੁਨਹੋ ਪਯਾਰੇ ॥ ੧੦॥
Jab bahu bidh nrip ais uchara. Sehchar ek jor douoo kara.
Yo raja so bachan ucharai. Su mai kehat ho sunho payare. (10)

ਏਕ ਬੈਦ ਤੁਮ ਤਾਹਿ ਬੁਲਾਵੋ ॥ ਤਾ ਤੇ ਇਹ ਉਪਚਾਰ ਕਰਾਵੋ ॥
ਸੋ ਛਿਨ ਮੈ ਯਾ ਕੋ ਦੁਖ ਹਰਿ ਹੈ ॥ ਰੋਗਨਿ ਤੇ ਸੁ ਅਰੋਗਨਿ ਕਰਿ ਹੈ ॥ ੧੧॥
Ek baid tum tahe bulavo. Ta tai eh upchaar karavo.
So chin mai ja kai dukh har hai. Rogan tai su arogin kar hai. (11)

ਜਬ ਰਾਜੇ ਐਸ ਸੁਨਿ ਪਾਵਾ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਤਾ ਕਹ ਬੋਲਿ ਪਠਾਵਾ ॥
ਰਾਨੀ ਕੀ ਨਾਟਿਕਾ ਦਿਖਾਈ ॥ ਬੋਲਾ ਬੈਦ ਦੇਖਿ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ੧੨॥
Jab rajai ais sun paava. Tat chin ta keeh bol pathava.
Rani kio natika dikhaiee. Bola baid dekh sukhdaiee. (12)

"I will carry water on my head for his sake and would bow to him all the time (time and again). If someone could cure the queen, he could take away my kingdom along with the queen." (7)

If someone could treat the queen of her malady, he would bestow me my life once again. He could take away half the kingdom along with the queen. He should give me back my wife for one night only." (8)

If someone could cure the queen, he would rule the country for one day and could enjoy the sexual company of queen also. Next day I will get my queen back and enjoy her sexual company. (9)

When the Raja said many times like this, then one hand_ maid with folded hands, told the Raja, "O dear Raja! Listen to me about this thing, what I am saying." (10)

There was one Vaid (physician) whom you may call and he should treat her. He could cure her of her malady in a moment and she would be normal again (from a sick person)." (11)

When the Raja heard about it, then he sent for that person immediately. "He (felt) saw the queen's pulse, and then the Vaid said like this." (12)

ਦੁਖ ਜੋਨੇ ਇਹ ਤਰੁਨਿ ਦਿਖਾਈ ॥ ਸੋ ਦੁਖ ਤੁਮ ਸੌ ਕਹਿਯੋ ਨ ਜਾਈ ॥
ਜਾਨ ਮਾਫ ਹਮਰੀ ਜੋ ਕੀਜੈ ॥ ਪਾਛੇ ਬਾਤ ਸਕਲ ਸੁਨੀ ਲੀਜੈ ॥ ੧੩॥
Dukh jounai eh tarun dikhaiee. So dukh tum so kahiyo na jaiee.
Jaan maf hamri jo kijai. Pachhai bat sakal sun lijai. (13)

ਯਾ ਰਾਨੀ ਕਹ ਕਾਮ ਸੰਤਾਯੋ ॥ ਤੁਮ ਨਹੀ ਇਹ ਸੰਗ ਭੋਗ ਕਮਾਯੋ ॥
ਤਾ ਤੇ ਯਹਿ ਰੋਗ ਗਹਿ ਲੀਨਾ ॥ ਹਮ ਤੇ ਜਾਤ ਉਪਾ ਨ ਕੀਨਾ ॥ ੧੪॥
Ya rani keh kam santaeyo. Tum nahi eh sang bhog kamaeyo.
Ta te yeh rog geh leena. Hum tai jaat upa na keena. (14)

ਯਹ ਮਦ ਮਤ ਮੈਨ ਤ੍ਰਿਯ ਭਰੀ ॥ ਤੁਮ ਕ੍ਰੀੜਾ ਇਹ ਸਾਥ ਨ ਕਰੀ ॥
ਅਬ ਯਹ ਅਧਿਕ ਭੋਗ ਜਬ ਪਾਵੈ ॥ ਯਾ ਕੋ ਰੋਗ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਵੈ ॥ ੧੫॥
Yeh mad mat main triya bhari. Tum krida eh saath na kari.
Ab yeh adhik bhog jab pavai. Ya ko rog door hai javai. (15)

ਇਹ ਤਬ ਤੁਮ ਉਪਚਾਰ ਕਰਾਵੋ ॥ ਬਚਨ ਹਾਥ ਮੋਰੋ ਪਰ ਦਯਾਬੋ ॥
ਜਬ ਇਹ ਦੁਖ ਮੈ ਦੂਰ ਕਰਾਊ ॥ ਅਰਧ ਰਾਜ ਰਾਨੀ ਜੁਤ ਪਾਊ ॥ ੧੬॥
Eh tab tum upchar karavo. Bachan hath moro par dayavo.
Jab eh dukh mai door karaouoo. Aradh raj rani jut payo. (16)

ਭਲੀ ਭਲੀ ਰਾਜੇ ਤਬ ਭਾਖੀ ॥ ਹਮਹੂੰ ਇਹ ਹ੍ਰਿਦੈ ਮਥਿ ਰਾਖੀ ॥
ਪ੍ਰਥਮ ਰੋਗ ਤੁਮ ਯਾਹਿ ਮਿਟਾਵੋ ॥ ਅਰਧ ਰਾਜ ਰਾਨੀ ਜੁਤ ਪਾਵੋ ॥ ੧੭॥
Bhali bhali rajai tab bhakhi. humhu ih hirdai math rakhi.
Pratham rog tum yahi mitavo. Aradh raj rani jut pavo. (17)

ਪ੍ਰਥਮਹਿ ਬਚਨ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਤੇ ਲਿਯਾ ॥ ਪੁਨਿ ਉਪਚਾਰ ਤਰੁਨਿ ਕੋ ਕ੍ਰਿਯਾ ॥
ਭੋਗ ਕ੍ਰਿਯੋ ਤ੍ਰਿਯ ਰੋਗ ਮਿਟਾਯੋ ॥ ਅਰਧ ਰਾਜ ਰਾਨੀ ਜੁਤ ਪਾਯੋ ॥ ੧੮॥
Pratham bachan nripat tai liya. Punn upchar tarun ko kiya.
Bhog ko kiyo triya rog mitayo. Aradh raj rani jut payo. (18)

O Raja! The malady of the queen cannot be revealed to you. First you promise me to pardon my life and then listen to me carefully." (13)

This queen was suffering from sexual desires and you are not having any sexual relationship with her. So she was suffering from this disease. I cannot treat her anymore." (14)

This woman was completely under the spell of sexual desires and intoxicated with that craving. You have not taken her in sexual companionship. When she will enjoy sexual relationship, she will be all right." (15)

I could treat her fully, provided you promise me first. If I could cure her of her malady, then I will be given half of your kingdom along with the queen." (16)

"The Raja agreed to his proposal and made it clear that he had already thought of it only. First you cure her of her malady and then take away half the kingdom and the queen also." (17)

The Vaid first took the promise of the Raja and then treated the queen. He had cohabitation with her and (alleviated) cast away her suffering and got half the kingdom, along with the queen." (18)

ਅਰਧ ਰਾਜ ਇਹ ਛਲ ਤਿਹ ਦਿਯੋ ॥ ਰਾਨੀ ਭੋਗ ਮਿਤ੍ਰ ਸੰਗ ਕਿਯੋ ॥
 ਮੁਰਖ ਨਾਹ ਨਾਹਿ ਛਲ ਪਾਯੋ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਆਪਨੋ ਮੂੰਡ ਮੁੰਡਾਯੋ ॥ ੧੯॥
 Aradh raj ih chhal tih diyo. Rani bhog mitar sung, kiyo.
 Muraakh nah neh chhal payo. Pragat apno moond mundayo. (19)

ਦੋਹਰਾ

ਇਹ ਛਲ ਰਾਨੀ ਨਿਪ ਛਲਾ ਰਮੀ ਮਿਤ੍ਰ ਕੇ ਸਾਥ ॥
 ਅਰਧ ਰਾਜ ਤਾ ਕੋ ਦਿਯਾ ਭੇਦ ਨ ਪਾਯੋ ਨਾਥ ॥ ੨੦॥

Dohra

Eh chhal rani nrip chhhala rami mitar kai saath.
 Aradh raj ta ko diya bheid naa payo naath. (20)

ਚੌਪਈ

ਇਹ ਬਿਧਿ ਅਰਧ ਰਾਜ ਤਿਹ ਦੀਯੋ ॥ ਮੁਰਖ ਪਤਿ ਕਹ ਅਸਿ ਛਲਿ ਲੀਯੋ ॥
 ਇਕ ਦਿਨ ਰਾਨੀਯਹਿ ਜਾਰ ਬਜਾਵੈ ॥ ਅਰਧ ਰਾਜ ਤਿਹ ਆਪ ਕਮਾਵੈ ॥ ੨੧॥

Choupaiee

Eh bidh aradh raj tih diyo. Murakh pat keh as chhal liyo.
 Ik din raniyeh jar bajavai. Aradh raj tih ap kamavai. (21)

ਇਕ ਦਿਨ ਆਵੈ ਨਿਪ ਕੈ ਧਾਮਾ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਭਜੈ ਜਾਰ ਕੋ ਬਾਮਾ ॥
 ਇਕ ਦਿਨ ਰਾਜਾ ਰਾਜ ਕਮਾਵੈ ॥ ਜਾਰ ਛਤ੍ਰ ਦਿਨ ਦੁਤਿਯ ਢਰਾਵੈ ॥ ੨੨॥ ੧॥

Iki din avai nrip kai dhama. Ik din bhajai jar ko bama.
 Ik din raja raj kamavai. Jar chhatar din dutia dharavai. (22) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੌ ਬਾਨਵੇ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੨੯੨ ॥ ੫੫੭੧ ॥ ਅਫਜ਼ੁ ॥

iti sri charitar pakhyani triya charitarai mantra bhoop sanbadai
 dou so banvo charitar samaptam sat subham sat.

292. 5571. Aphjun. (Contd.)

The woman, with this deceit, got half the kingdom for the paramour and the queen enjoyed sensuous pleasure with the paramour. The foolish Raja could not grasp the secret and got openly cheated (deceived). (19)

Couplet

Thus the queen had deceived the Raja and enjoyed the company of her paramour. He got half the kingdom, but this secret was not known to the Raja. (20)

Choupaiee

Thus she got half the kingdom given to the paramour, having cheated the husband like this. One day the paramour would have the sexual companionship of the queen, along with half the kingdom. (21)

The queen would go to the Raja's place one day and the next day the paramour would enjoy her company. One day the Raja would rule the land while the next day, the paramour would have canopy fluttering over his head. (22) (1)

Here the two hundred and ninety-second episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (292-5571) (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਰਾਜਪੁਰੀ ਨਗਰੀ ਹੈ ਜਹਾ ॥ ਰਾਜ ਸੈਨ ਰਾਜਾ ਇਕ ਤਹਾ ॥
ਰਾਜ ਦੇਈ ਤਾ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਨਾਰੀ ॥ ਚੰਦ੍ਰ ਲਈ ਜਾ ਤੇ ਉਜਿਯਾਰੀ ॥ ੧॥

Choupaiee

Rajpuri nagri hai jaha. raj sain raja ik taha.
Raj deyiee ta kai greh nari. Chandar laiee ja tai ujiari. (1)

ਨਿਪੁ ਸੋ ਅਤਿ ਤ੍ਰਿਯ ਕੋ ਹਿਤ ਰਹੈ ॥ ਸੋਈ ਕਰਤ ਜੁ ਰਾਨੀ ਕਹੈ ॥
ਔਰ ਨਾਰੀ ਕੇ ਧਾਮ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ਅਧਿਕ ਨਾਰ ਕੇ ਤ੍ਰਾਸ ਤ੍ਰਾਸਾਵੈ ॥ ੨॥
Nrip so at triya ko hit rahai. Soiee karat ju rani kahai.
Aour nari kai dham na javai. Adhik nar kai tras trasavai. (2)

ਰਾਨੀ ਕੀ ਆਗਯਾ ਸਭ ਮਾਨੈ ॥ ਰਾਜਾ ਕੋ ਕਰਿ ਕਛੁ ਨ ਜਾਨੈ ॥
ਮਾਰਿਯੋ ਚਹਤ ਨਾਰਿ ਤਿਹ ਮਾਰੈ ॥ ਜਿਹ ਜਾਨੈ ਤਿਹ ਪ੍ਰਾਨ ਉਬਾਰੈ ॥ ੩॥
Rani ki agya sabh mania. Raja ko karu kachh na janai.
Mario chehat nari tih marai. Jih janai tih pran ubarai. (3)

ਬੇਸੁ ਏਕ ਠੋਰ ਤਿਹ ਆਈ ॥ ਤਿਹ ਪਰ ਰਹੇ ਨਿਪਤਿ ਉਰਝਾਈ ॥
ਚਹਤ ਚਿਤ ਮਹਿ ਤਾਹਿ ਬੁਲਾਵੈ ॥ ਨਿਜੁ ਨਾਰੀ ਕੈ ਤ੍ਰਾਸ ਤ੍ਰਾਸਾਵੈ ॥ ੪॥
Besva ek thour tih aiee. Tih par rahai nripat urjhaiee.
Chehat chit meh tahe bulavai. Nij nari kai tras trasavai. (4)

ਜਬ ਰਾਨੀ ਐਸੇ ਸੁਨੀ ਪਾਈ ॥ ਇਹੈ ਚਿਤ ਆਪਨੇ ਠਹਰਾਈ ॥
ਜੋ ਮੈ ਧਾਮ ਜਾਰ ਕੇ ਜਾਊ ॥ ਨਿਪਨ ਕਹੈ ਕਛੁ ਮਾਫ ਕਰਾਊ ॥ ੫॥
Jab rani aise suni payee. Ehai chit apnai thehraiee.
Jo mai dhaam jar kai jaouoo. Nripan kahai kuchh maaf karao. (5)

ਰੈਨਿ ਸਮੈ ਜਬ ਤਹ ਨਿਪ ਆਏ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਰਾਨੀ ਬਚਨ ਸੁਨਾਏ ॥
ਮੋ ਤੇ ਤਾਹਿ ਸੁੰਦਰਿ ਤਿਹ ਜਾਨੈ ॥ ਜਾ ਸੋ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਾਇ ਤੁਮ ਠਾਨੈ ॥ ੬॥
Rain samai jab tih nrip aie. Ih bidh rani bachan sunaie.
Mo te tahe sundar jih jano. Ja so preet raie tum thano. (6)

Choupaiee

There was a Raja Raj Sain in the land of Rajpuri town, and he had a wife named Raj Dei, from whom even Moon had borrowed its light (beauty). (1)

The Raja loved the woman too much and would function according to her wishes and he would not visit any other woman, as he was afraid of her and was frightened due to her fear. (2)

All were following the queen's dictates without giving any importance to the Raja. Whosoever the queen wanted to kill, she would do so and could save the life of one whom she wanted (liked). (3)

Then a prostitute came there and the Raja got enamoured by her. He wanted to call her, but was rather afraid of (the queen) his wife and was too much worried. (4)

When the queen learnt about it, she made a resolve in her mind, that if she were to go to the house of her paramour, then she would tell the Raja first (thus getting her mistake pardoned before hand). (5)

When the Raja came there at night, then the queen shared this news with him, saying, "O Rajan! You are considering the prostitute as more charming & beautiful than me, as such you were in love with her." (6)

ਤਾ ਤੇ ਅਧਿਕ ਰੋਖ ਮੁਹਿ ਭਯੋ ॥ ਬੇਸ੍ਵਾ ਕੇ ਰਾਜਾ ਗ੍ਰਿਹ ਗਯੋ ॥
 ਇਹ ਅਪਨੀ ਭਗਨਿਯਹਿ ਨ ਭਜੋ ॥ ਮੋ ਸੋ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਤਰ ਤੁਮ ਤਜੋ ॥ ੭॥
 Ta tai adhik rokh mohe bhheyo. Besva kai raja greh geyo.
 Eh apni bhaganyeh na bhajo. Mo so preet natar tum tajo. (7)

ਜੋ ਤੁਮ ਬੇਸ੍ਵਾ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਜੈ ਹੋ ॥ ਕਾਮ ਭੋਗ ਤਿਹ ਸਾਥ ਕਮੈ ਹੈ ॥
 ਤਬ ਮੈ ਧਾਮ ਜਾਰ ਕੇ ਜੈ ਹੋ ॥ ਤੇਰੇ ਫੂਲਿ ਡਾਰਿ ਸਿਰ ਐ ਹੋ ॥ ੮॥
 Jot um besva ke greh jai ho. Kam bhog tih sath kamaie ho.
 Tab maid ham jar kai jai ho. Tere fool dar sir aie ho. (8)

ਪ੍ਰਥਮ ਬਾਤ ਮੁਹਿ ਯਹ ਲਿਖਿ ਦਯਾਵਹੁ ॥ ਜਿਹ ਜਾਨਹੁ ਤਿਹ ਬਹੁਰਿ ਬੁਲਾਵਹੁ ॥
 ਜਿਹ ਚਾਹੋ ਤਿਹ ਹੋਹੁ ਬੁਲਾਵੋ ॥ ਕਾਮ ਕੇਲ ਤਿਹ ਸਾਥ ਕਮਾਵੋ ॥ ੯॥
 Pratham bat mohe yeh likh dayaveh. Jih janhu tih bahur bulavhu.
 Jih chaaho tij hohun bulavo. Kam kel tih sath kamavo. (9)

ਜਬ ਇਹ ਭਾਤਿ ਸੁਨੇ ਨ੍ਰਿਪ ਬੈਨਾ ॥ ਜੋਰਿ ਰਹਾ ਨੈਨਨ ਸੋ ਨੈਨਾ ॥
 ਚੁਪ ਹੈ ਰਹਾ ਕਛੁ ਨਹੀ ਕਹਿਯੋ ॥ ਤਵਨ ਭੇਦ ਇਸਤ੍ਰੀ ਇਨ ਲਹਿਯੋ ॥ ੧੦॥
 Jab eh bhat sunai nrip baina. Jor raha nainen so naina.
 Chup hai havai raha kachh nehh kahio. Tavan bheid istary in lahiou. (10)

ਮੋਰੀ ਲਗਨ ਉਤੈ ਲਗਿ ਗਈ ॥ ਤਬ ਰਾਨੀ ਅਸਿ ਬਾਤ ਠਟਈ ॥
 ਤਾ ਕੋ ਕਰਿਯੈ ਕਵਨ ਉਪਾਈ ॥ ਮੁਹਿ ਤੇ ਤਜੀ ਨ ਬੇਸ੍ਵਾ ਜਾਈ ॥ ੧੧॥
 Mori lagan utai lag gaiee. Tab rani as baat thatiee.
 Ta ko kario kavan upaiee. Mohe tai taji na besva jaiee. (11)

ਅਬ ਯਹ ਬਾਤ ਰਾਨੀਯਹਿ ਗਹੀ ॥ ਮੋਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬੇਸ੍ਵਾ ਸੰਗ ਲਹੀ ॥
 ਵਾ ਬਿਨ ਮੋ ਸੋ ਰਹਿਯੋ ਨ ਜਾਈ ॥ ਤਾਹਿ ਭਜੇ ਕਰ ਤੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਜਾਈ ॥ ੧੨॥
 Ab yeh bat raniyeh gahi. Mor preet besva sang lahi.
 Va bin mo so rahio na jaiee. Tahe bhajai kar te triya jaiee. (12)

"So I am in great rage that a Raja was going to a prostitute's house. Either you should stop having cohabitation with her or forget about my love (loving me)." (7)

"If you would go to the house of the prostitutes and then have sexual relationship with her, then I shall also go to my paramour's house and then dishonour you (by throwing ash in your head) by having love-affair with him." (8)

"First you give me this thing in writing, then you may call anyone you like. Whomsoever you like, you may call her at home for cohabitation, as you like." (9)

"When the Raja heard such words, and his eyes met with her eyes, then he kept quiet, and could not say anything. He followed that the queen had gained the news of his secret move." (10)

The Raja then thought to himself that "he had developed love for the prostitute, hence the queen had said these words. Something should be done about it, as I cannot forget (leave) the prostitute also." (11)

Now the queen had got hold of this news that she had seen my loving care for the prostitute. But I cannot live without the prostitute's love, but if I had sexual relationship with her, then I will lose the queen also. (12)

ਜਬ ਨ੍ਰਿਪ ਫਿਰਿ ਰਾਨੀ ਕੇ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਰਾਨੀ ਇਹ ਭਾਤਿ ਸੁਨਾਯੋ ॥
ਤੁਹਿ ਬੇਸੁਾ ਕੇ ਗਯੋ ਸੁਨੀ ਪੈ ਹੋ ॥ ਤਬ ਮੈ ਭੋਗ ਜਾਰ ਸੌ ਕੈ ਹੋ ॥ ੧੩॥

Jab triya fir rani ke aeyo. Tab rani ih bhat sunaeyo.
Tih besva ke geyo suni pai ho. Tab mai bhog jar so kai ho. (13)

ਅਬ ਤੁਮ ਹੈ ਨ੍ਰਿਧਾਤ ਪਿਯ ਗਏ ॥ ਤਾ ਤੇ ਸੁਤ ਗ੍ਰਿਹ ਹੋਤ ਨ ਭਏ ॥
ਜਬ ਭਜਿ ਹੈ ਜੁ ਲੋਗ ਇਹ ਬਾਮਾ ॥ ਹੈ ਹੈ ਪੂਤ ਤਿਹਾਰੋ ਧਾਮਾ ॥ ੧੪॥
Ab tum havai nridhat piya gaie. Ta te sut greh hot na bhaie.
Jab bhaj ju log eh bama. Havai hai poot tiharo dhama. (14)

ਤਬ ਰਾਜੇ ਯੋ ਹ੍ਰਿਦੈ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਭਲੀ ਭਾਤ ਰਾਨੀਯਹਿ ਉਚਾਰੀ ॥
ਤਾ ਕੌ ਭੋਗ ਮਾਫ ਲਿਖਿ ਦੀਯੋ ॥ ਆਪ ਗਵਨ ਬੇਸੁਾ ਕੇ ਕੀਯੋ ॥ ੧੫॥
Tab rajai yo hirdai bichari. Bhaali bhant raniyeh uchari.
Ta ko bhog maaf likh diyo. Aap gavan besva ke kiyo. (15)

ਜਬ ਰਾਜਾ ਬੇਸੁਾ ਕੇ ਜਾਵੈ ॥ ਜਿਹ ਚਾਹੈ ਤਿਹ ਨਾਰਿ ਬੁਲਾਵੈ ॥
ਕਾਮ ਭੋਗ ਤੋ ਸੋ ਦ੍ਰਿੜ ਕਰਹੀ ॥ ਹ੍ਰਿਦੈ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਕੀ ਸੰਕ ਨ ਧਰਈ ॥ ੧੬॥
Jab raja besva kai javai. Jih chahai te nar bulave.
Kaam bhog to so drir karhi. Hirdai nrip ki sank na dharhi. (16)

ਰਾਨੀ ਬੇਸੁਾਹਿ ਆਪ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਇਹ ਛਲਿ ਰਾਜਾ ਤੇ ਲਿਖਿਵਾਯੋ ॥
ਜਿਹ ਚਾਹੈ ਤਿਹ ਬੋਲਿ ਪਠਾਵੈ ॥ ਕਾਮ ਭੋਗ ਰੁਚਿ ਮਾਨ ਕਮਾਵੈ ॥ ੧੭॥
Rani besvahe aap bulayo. Eh chhal raja tai likhivayo.
Jih chahai tih bol pathavai. Kam bhog ruch man kamavai. (17)

When the Raja came to the queen again, then the queen told him like this. "If I hear about your going to the prostitute's house, then I shall have cohabitation with my paramour also." (13)

"O dear! Now you are not having any manliness (any semen left in you) so you have not got any son so far. So if someone else were to have sexual relationship with your queen, then only you may have a son." (14)

Then the Raja thought to himself, that the queen had remarked correctly. "So he gave her permission to have sexual relationship with someone else and he himself went to the prostitute's house." (15)

When the Raja would go to the prostitute, the queen would call any man she liked. She would enjoy sensuous pleasure with him without having any hesitation about the Raja. (16)

The queen had invited the prostitute herself, and through her deceit, she had got permission from the Raja (for having extra marital relationship). Now the queen would call any man she wanted and then have cohabitation with him to her satisfaction. (17)

ਮੁਰਖ ਭੇਦ ਨ ਰਾਜੇ ਪਾਯੋ ॥ ਇਹ ਛਲ ਅਪਨੇ ਮੂੰਡ ਮੁੰਡਾਯੋ ॥
 ਅਬਲਾ ਐਸੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਬਨਯੋ ॥ ਪਤਿ ਤੇ ਭੋਗ ਮਾਫ ਕਰਿ ਲਯੋ ॥ ੧੮॥ ੧॥
 Murakh bheid na raje payo .Ih chhal apno moond mundayo.
 Abla aeiso charitar banyo. Pat tye bhog maaf kar leyo. (18) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੌ ਤਰਾਨਵੇ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੨੯੩ ॥ ੫੫੮੯ ॥ ਅਫਜ਼ੀ ॥

Iti sri charitar pakhyana triya charitarai mantra bhoop sanbadai
 dou so tranvo charitar samaptam sat subham sat.

293. 5589. aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਅਨਦਾਵਤੀ ਨਗਰ ਇਕ ਸੁਨਾ ॥ ਆਨਦ ਸੈਨ ਨਿਪਤਿ ਬਹੁ ਗੁਨਾ ॥
 ਅਨਦਾਵਤੀ ਸਦਨ ਤਿਹ ਬਾਲਾ ॥ ਜਗਤ ਭਯੋ ਤਾ ਤੇ ਉਜਿਯਾਲਾ ॥ ੧॥

Choupaaiee

Andavati nagar ik suna. Aanad sain nripat bahu guna.
 Andavati sadan tih bala. Jagat bheyo ta te ujiala. (1)

ਅਧਿਕ ਰੂਪ ਬਿਧਨਾ ਤਿਹ ਕੀਨਾ ॥ ਜਾ ਸਮ ਰੂਪ ਨ ਦੂਸਰ ਦੀਨਾ ॥
 ਆਯੋ ਪੁਰਖ ਏਕ ਤਬ ਬਨੋ ॥ ਰਾਨੀ ਤੇ ਸੁੰਦਰਿ ਥੋ ਘਨੋ ॥ ੨॥
 Adhik roop bidhna tih kina. Ja sum roop na dusar dina.
 Aeyo purakh ek tab bano. Rani te sundar tho gano. (2)

ਜਬ ਅਬਲਾ ਤਿਹ ਰੂਪ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਮਦਨ ਬਾਨ ਤਾ ਕੋ ਤਨ ਮਾਰਾ ॥
 ਰੀਝਿ ਰਹੀ ਸੁੰਦਰਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਘਰ ਬਾਹਰ ਕੀ ਕਛੁ ਸੁਧਿ ਨਾਹੀ ॥ ੩॥
 Jab abla tih roop nihara. Madan ban ta ko tan mara.
 Reejh rahi sundar man mahi. Ghar bahar ki kachh sudh nahi. (3)

ਪਠੈ ਹਿਤੁ ਇਕ ਤਾਹਿ ਬੁਲਾਵਾ ॥ ਕਾਮ ਭੋਗ ਤਿਹ ਸਾਥ ਕਮਾਵਾ ॥
 ਮਨ ਮਾਨਤ ਆਸਨ ਤਿਹ ਦਏ ॥ ਚੁੰਬਨ ਔਰ ਆਲਿੰਗਨ ਲਏ ॥ ੪॥
 Pathai hitu ik tahe bulava. Kam bhog tihgg saath kamava.
 Man manat aasan tih daie. Chumban or alingan laie. (4)

The foolish Raja did not grasp the secret of her move and thus got himself cheated by her. The queen had played such a trick and got the permission of the spouse to have extra-marital relations with others even. (18) (1)

Here the two-hundred and ninety-third episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman'switchcraft from Charitar Palihtan is completed. All is well. (293-5589) (Contd.)

Choupaiee

There was a town of Audawati, where Raja Anand sain was ruling, who was very capable. He had a wife by the name of "Audavati", whose glamour had made the world radiant. (1)

The creator had made her very beautiful and no other woman was given so much beauty. Then a trader (man) came there, (a well embellished man) who was more handsome than the queen even. (2)

When the queen saw his beauty, then she was struck by the arrows of love (Kamdev). That woman was enamoured by him, and she forgot all about her household affairs. (3)

She sent an affectionate handmaid and called him there. She had cohabitation with him. She had many types of poses of love along with kisses and cohabitation. (4)

ਅਧਿਕ ਮਿਤ੍ਰ ਰਾਨੀ ਕਹ ਭਾਯੋ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਤਾਹਿ ਪ੍ਰਬੋਧ ਜਨਾਯੋ ॥
 ਕਹਾ ਉਜਾਰਿ ਜਹਾ ਬਡ ਅਹੀ ॥ ਆਸਨ ਲਾਇ ਬੈਠਿਯੋ ਤਹੀ ॥ ੫॥
 Adhik mitar rani keh bhayo. Ih bidh tahe parbodh janaeyo.
 Kaha ujar jahaa bad ahi. Asan laie baithio tahi. (5)

ਸਭ ਹੀ ਅੰਗ ਬਿਭੂਤਿ ਚੜੈ ਯਹੁ ॥ ਦੁਮ ਤਰ ਬੈਠੇ ਧਯਾਨ ਲਗੈਯਹੁ ॥
 ਰਾਜਾ ਸਹਿਤ ਤਹਾ ਹਮ ਐਹੈ ॥ ਤੁਮੈ ਧਾਮ ਜਯੋ ਤਯੋ ਲੈ ਜੈਹੈ ॥ ੬॥
 Sabh hi ang bibhuti charraiye. Drum tar baithai dhayan lagayeh.
 Raja sehat taha hum aihai. Tumai dham jeyo teyo lai jaihai. (6)

ਮਾਨਿ ਜਾਰ ਸੋਈ ਬਚ ਲਯੋ ॥ ਭੇਖ ਅਤਿਥ ਕੋ ਧਾਰਤ ਭਯੋ ॥
 ਆਸਨ ਏਕ ਬਿਛ ਤਰ ਮਾਰਾ ॥ ਯੋ ਰਾਜਾ ਸੋ ਨਾਰਿ ਉਚਾਰਾ ॥ ੭॥
 Man jar soiee bach leyo. Bheikh atith ko dharat beyo.
 Asan ek brichh tar mara. Yo raja so nar uchara. (7)

ਸੋਵਤ ਹੁਤੀ ਸੁਪਨ ਮੈ ਪਾਯੋ ॥ ਮਹਾ ਰੁਦ੍ਰ ਮੇਰੇ ਗ੍ਰਿਹ ਆਯੋ ॥
 ਪਾਵ ਸਾਥ ਤਿਨ ਮੋਹਿ ਜਗਾਯੋ ॥ ਅਧਿਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਬਚਨ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ੮॥
 Sovat huti supan mai payo. Maha rudar mere greh aeyo.
 Pav sath tin mohe jagaeyo. Adhik kripa kar bachan sunaeyo. (8)

ਤੁਮ ਰਾਜਾਜੂ ਸਾਥ ਉਚਰਿਯਹੁ ॥ ਏਕ ਬਾਤ ਚਿਤ ਭੀਤਰ ਧਰਿਯਹੁ ॥
 ਏਕ ਰਖੀਸੁਰ ਮਨ ਮੁਹਿ ਸੁਨਾ ॥ ਤਾ ਸਮ ਭਯੋ ਨ ਹੈ ਕਹੂੰ ਮੁਨਾ ॥ ੯॥
 Tum raja ju sath uchariyeh. Ek bat chit bhitar dharyeh.
 Ek rakhisur man mohe suna. Ta sam bheyo na hai kahun muna. (9)

ਰਾਜਾ ਸਹਿਤ ਜਾਇ ਤਿਹ ਲਯੈਯਹੁ ॥ ਦ੍ਰਾਦਸ ਬਰਖ ਸੰਗ ਲੈ ਸੁਯਹੁ ॥
 ਨਿਹਸੰਸੈ ਘਰ ਮੈ ਸੁਤ ਹੋਈ ॥ ਯਾ ਮੈ ਬਾਤ ਨ ਦੂਜੀ ਕੋਈ ॥ ੧੦॥
 Raja sehat jaie tih layayeh. Dradas barakh sang lai savaiyeh.
 Nihsansai ghar mai sut hoiee. Ya mai bat na duji koiee. (10)

The queen was pleased with the paramour and explained to him like this. She told him to go to a wilderness and then establish himself-there (be seated). (5)

He should should rub ash on his whole body and seated underneath a tree, he should be in a meditation posture. (She said), "I will come there along with the Raja and then take you home by some means." (6)

The paramour accepted the queen's proposal and dressed himself as a mendicant (Sadhu). Then he sat under a tree. Then the queen told the Raja, like this. (7)

"I had a dream, while I was asleep, that Maha Rudra had come to my house, who woke me up with his foot and then through his kindness he had addressed me like this." (8)

"O Raja! I am telling you one thing, which you should keep in mind. A great Rishi had come to the jungle, and there was no parallel to him (in the town)." (9)

You go there along with the Raja and bring him home. Then sleep with him for twelve years, and without any doubt, a son will be born to you. There is no other doubt about it." (she said). (10)

ਮਹਾ ਜਤੀ ਤਿਹ ਮੁਨੀ ਕੋ ਜਾਨਹੁ ॥ ਕਹੂੰ ਨ ਬਿਨਸਾ ਤਾਹਿ ਪਛਾਨਹੁ ॥
 ਰੰਭਾਦਿਕ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪਚਿ ਹਾਰੀ ॥ ਬ੍ਰਤ ਤੇ ਟਰਾ ਨ ਰਿਖਿ ਬ੍ਰਤ ਧਾਰੀ ॥ ੧੧॥
 Maha jati tih muni ko janhu. Kahun na binsa tahe pachhanhu.
 Rambhadik istary pach hari. Barat tai tara na rich brat dhari. (11)

ਹਮ ਤੁਮ ਸਾਥ ਤਹਾ ਦੋਊ ਜਾਵੈ ॥ ਜਯੋ ਤਯੋ ਮੁਨਹੀ ਪਾਇ ਪਰ ਲਯਾਵੈ ॥
 ਬਾਰਹ ਬਰਿਸ ਮੋਰਿ ਸੰਗ ਸੁਾਵਹੁ ॥ ਨਿਹਸੰਸੈ ਘਰ ਮੈ ਸੁਤ ਪਾਵਹੁ ॥ ੧੨॥
 Hum tum saath taha douoo javai. Jeyo teyo munhi paie par layavai.
 Barah baras more sang savavhu. Nihsansai ghar mai sut pavhu. (12)

ਸੁਨ ਬਚ ਨ੍ਰਿਪ ਉਠਿ ਠਾਢੇ ਭਯੋ ॥ ਰਾਨੀ ਸਹਿਤ ਤਵਨ ਬਨ ਗਯੋ ॥
 ਜਹ ਛੈ ਬ੍ਰਿਛ ਗਗਨ ਤਨ ਰਹੇ ॥ ਘੋਰ ਭਯਾਨਕ ਜਾਤ ਨ ਕਹੇ ॥ ੧੩॥
 Sun bach nrip uthai thathi bheyo. Rani sehat tavan ban geyo.
 Jeh chhai brichh gagan tan rahai. Ghor bhayanak jaat na kahai. (13)

ਰਾਨੀ ਸਹਿਤ ਰਾਵ ਤਹ ਗਯੋ ॥ ਹੋਰਤ ਤਵਨ ਮੁਨੀਸਹਿ ਭਯੋ ॥
 ਨਾਰਿ ਸਹਿਤ ਪਾਇਨ ਤਿਹ ਪਰਿਯੋ ॥ ਚਿਤ ਮੈ ਇਹੈ ਬਿਚਾਰ ਬਿਚਾਰਿਯੋ ॥ ੧੪॥
 Rani sehat rav tab geyo. Heart tavan miniseh bheyo.
 Nar sehat paien tih pario. Chit mai ihai bichar bichario. (14)

ਜੋ ਸਿਵ ਸੁਪਨ ਸਮੇ ਕਹ ਗਯੋ ॥ ਸੋ ਹਮ ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿਗਨ ਲਹਿ ਲਯੋ ॥
 ਜਯੋ ਤਯੋ ਕਰਿ ਇਹ ਗ੍ਰਿਹ ਲੈ ਜਾਊ ॥ ਲੈ ਰਾਨੀ ਕੇ ਸਾਥ ਸੁਵਾਊ ॥ ੧੫॥
 Jo siv supan samai keh geyo. So hum sach drigan leh leyo.
 Jeyo teyo kar ih greh lai jaoo. Lai rani kai sath suvaoo. (15)

ਜਯੋ ਤਯੋ ਨ੍ਰਿਪ ਪਾਇਨ ਪਰ ਪਰੈ ॥ ਤਯੋ ਤਯੋ ਮੁਨਿ ਆਖੈ ਨ ਉਘਰੈ ॥
 ਤਯੋ ਰਾਜਾ ਸੀਸਹਿ ਨਿਹੁਰਾਵੈ ॥ ਤਾ ਕਹ ਮਹਾ ਮੁਨੀ ਠਹਰਾਵੈ ॥ ੧੬॥
 Jeyo teyo nrip paien par paraie. Teyo teyo mun akhai na ugharai.
 Teyo raja sees hi nihuravai. Ta keh maha munni thehravai. (16)

"That Muni was a great celibate and do not consider him as likely to perish. Even women like Rambha (fairies) had tried their best, but that Muni never faltered from his celibacy. (11)

"(O Raja!) so let us both go there and by some means arrange to bring that Muni home by requesting him and bowing at his feet, let him sleep with me for twelve years and then without any doubt you will get a son born to us." (12)

On hearing these words, the Raja stood up and went to the Jungle, along with the queen, where the trees were reaching upto the sky. The jungle was very dreadful, which is beyond description." (13)

The Raja came there, along with the queen and saw the Muni there. He made his obeisance to him, along with the queen and had thought in his mind. (14)

"Whatever Shiva had told her in the dream has been seen by me as true. So let us take him home by some means and then make him sleep with the queen." (15)

The more the Raja was bowing to him, the more he was keeping his eyes closed (without opening) then he asked him, "What for have you come here and why have you brought your wife along with you?" (16)

ਜਬ ਨ੍ਰਿਪ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਪਗ ਪਰਾ ॥ ਤਬ ਆਖੈ ਮੁਨਿ ਦੁਹੂੰ ਉਘਰਾ ॥
 ਤਾ ਸੋ ਕਹਾ ਕਿਹ ਨਮਿਤਿ ਆਯੋ ॥ ਕਿਹ ਕਾਰਨ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸੰਗ ਲਯਾਯੋ ॥ ੧੭॥
 Jab nrip anik bar pag para. Tab akhai munni duhun ugharaa.
 Ta so kaha kih nimit aeyo. Kih karan istary sang layayo. (17)

ਹਮ ਹੈ ਮੁਨਿ ਕਾਨਨ ਕੇ ਬਾਸੀ ॥ ਏਕ ਨਾਮ ਜਾਨਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥
 ਰਾਜਾ ਪ੍ਰਜਾ ਬਸਤ ਕਿਹ ਠੋਰਾ ॥ ਹਮ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਰਾਚੇ ਰਸ ਬੌਰਾ ॥ ੧੮॥
 Hum hai munni kanan kai basi. Ek nam janat aabinasi.
 Raja parjaa basat kih thouraa. Hum prabh kai rachai ras boura. (18)

ਯਹ ਸੰਪਤੀ ਹਮਰੇ ਕਿਹ ਰਾਜਾ ॥ ਜੋ ਲੈ ਹਮੇ ਦਿਖਾਵਤ ਰਾਜਾ ॥
 ਹਮ ਨਹੀ ਧਾਮ ਕਿਸੂ ਕੇ ਯਾਹੀ ॥ ਬਨ ਹੀ ਮਹਿ ਹਰਿ ਧਯਾਨ ਲਗਾਹੀ ॥ ੧੯॥
 Yeh sampati humrai kih raja. Jo lai hamai dikhavat raja.
 Hum neh dham kisi kai jahi. Bn hi meh har dhayan lagahi. (19)

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਨ੍ਰਿਪ ਧਾਮ ਪਧਾਰੋ ॥ ਹਮਰੇ ਬਡੇ ਅਘਨ ਕਹ ਟਾਰੋ ॥
 ਬਾਰਹ ਬਰਸ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਰਹਿਯੈ ॥ ਬਹੁਰੇ ਮਗ ਬਨ ਹੀ ਕੋ ਗਹਿਯੈ ॥ ੨੦॥
 Kirpa kario nrip dham padharo. Humrai badai aghan keh taro.
 Barah baras kirpa kar rahiye. Bahuro maag ban hi ko gahiye. (20)

ਜਬ ਨ੍ਰਿਪ ਅਧਿਕ ਨਿਹੋਰਾ ਕਿਯੋ ॥ ਤਬ ਇਹ ਬਿਧਿ ਉਤਰਿ ਰਿਖਿ ਦਿਯੋ ॥
 ਹਮਰੇ ਕਹਾ ਧਾਮ ਤਵ ਕਾਜਾ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਪਕਰਤ ਪਗ ਰਾਜਾ ॥ ੨੧॥
 Jab nrip adhik nihora kiyo. Tab ih bidh utar rich diyo.
 Humor kaha dham tav kaja. Bar bar pakrat pag raja. (21)

ਹਮ ਕਹ ਸਿਵ ਤੁਹਿ ਆਪੁ ਬਤਾਯੋ ॥ ਸੋਵਤ ਇਹਾ ਜਗਾਇ ਪਠਾਯੋ ॥
 ਤਾ ਤੇ ਮਾਨ ਸੰਭੂ ਕੋ ਕਹੋ ॥ ਬਾਰਹ ਬਰਖ ਹਮਾਰੇ ਰਹੋ ॥ ੨੨॥
 Hum keh siv tuhi aap bataeyo. Sovat iha jagaie pathaeyo.
 Ta te maan sambhu ko kho. Barah barakh hamaro raho. (22)

"We, Munis, are residents of the jungle, and know only the indestructible Lord. We do not know where the Raja and his subjects are residing. We are only engaged in the love of the Lord-Supreme." (17)

"O Raja! What is the use of this wealth, which you are showing us? We do not visit any homes and only meditate on the Lord in the Jungle." (18)

The Raja replied to the Muni, "Kindly visit the Raja's house, and cast away our great sins. Stay there for twelve years, with us, through your kindness and then come back to the jungle again." (19)

When the Raja requested him time and again, then the Muni said to him, "O Raja! What is the use of our presence in your palace? Why are you touching my feet time and again?" (20)

The Raja then replied, "Shiva had told us personally about you and sent us here by awakening us from our sleep. So, accepting the Shiva's orders, you stay at our place for twelve years." (21)

When the Muni heard about Shiva's heavenly voice, then the Muni accepted the proposal to go home with them. He came with the Raja and then entered the palace along with the queen. (22)

ਸਿਵ ਕੀ ਸੁਨਤ ਭਯੋ ਜਬ ਬਾਨੀ ॥ ਤਬ ਮੁਨੀ ਸਾਥ ਚਲਨ ਕੀ ਮਾਨੀ ॥
 ਰਾਜਾ ਕੇ ਹੂੰ ਸੰਗ ਸਿਧਾਰਾ ॥ ਰਾਨੀ ਸਹਿਤ ਸਦਨ ਪਗ ਧਾਰਾ ॥ ੨੩॥
 Siv ki sunat bheyo jab bani. Tab munni sath chalan ki mani.
 Raja kai havai sang sidhara. Rani sehat sadan pag dhara. (23)

ਖਾਨ ਪਾਨ ਆਗੇ ਨਿਪ ਧਰਾ ॥ ਤਾਹਿ ਨਿਰਖਿ ਰਿਖਿ ਐਸ ਉਚਰਾ ॥
 ਇਹ ਭੋਜਨ ਹਮਰੇ ਕਿਹ ਕਾਜਾ ॥ ਏ ਹੈ ਇਨ ਗ੍ਰਿਹਸਤਨ ਕੇ ਸਾਜਾ ॥ ੨੪॥
 Khan pan again rip dhara. Tahe nirakh rich ais uchara.
 Ih bhojan humrai kih kaja. Eia hai in grehsatan ke saja. (24)

ਹਮ ਇਸਤ੍ਰਿਨ ਤਨ ਨੈਨ ਨ ਲਾਵਹਿ ॥ ਇਨ ਰਸ ਕਸਨ ਭੁਲ ਨਹੀ ਖਾਵਹਿ ॥
 ਬਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾਮ ਨਹਿ ਆਵੈ ॥ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਯੋ ਭੇਦ ਬਤਾਵੈ ॥ ੨੫॥
 Hum istrin tan nain na lavhi. In ras kasan bhul nahi khavhi.
 Bin har nam kam nahi avai. Beid kateib yo bheid batavai. (25)

ਤਬ ਨਿਪ ਤਾ ਹੀ ਸਹੀ ਮੁਨਿ ਮਾਨਾ ॥ ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਨ ਮੂੜ ਪਛਾਨਾ ॥
 ਨਿਜ ਰਾਨੀ ਤਨ ਤਾਹਿ ਸੁਵਾਯੋ ॥ ਮੂਰਖ ਅਪਨੋ ਮੂੰਡ ਮੁੰਡਾਯੋ ॥ ੨੬॥
 Tab nrip ta hi sahi munn mana. Bheid abhied na murr pachhana.
 Nij rani tan tahe suvaeyo. Murakh apnai moond mundaeyo. (26)

ਨਿਜ ਕਰਿ ਮੂਰਖ ਸੇਜ ਬਿਛਾਵੈ ॥ ਤਾਹਿ ਤ੍ਰਿਯਾ ਕੇ ਸਾਥ ਸੁਵਾਵੈ ॥
 ਅਧਿਕ ਜਤੀ ਤਾਕਹ ਪਹਿਚਾਨੈ ॥ ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਨ ਮੂਰਖ ਜਾਨੈ ॥ ੨੭॥
 Nij kar murakh sej bichhavai. Tahe triya ke sath suvavai.
 Adhik jati takhh pehchanai. Bheid abheid na murakh janai. (27)

ਜਬ ਪਤਿ ਨਹੀ ਹੋਰਤ ਤ੍ਰਿਯ ਜਾਨੈ ॥ ਕਾਮ ਭੋਗ ਤਾ ਸੋ ਦ੍ਰਿੜ ਨਾਨੈ ॥
 ਭਾਗ ਅਫੀਮ ਅਧਿਕ ਤਿਹ ਕੁਾਰੀ ॥ ਚਾਰਿ ਪਹਿਰ ਰਤਿ ਕਰੀ ਪਯਾਰੀ ॥ ੨੮॥
 Jab pat nahi heart triya janai. Kam bhog ta so drirr nanai.
 Bhang afim adhik tih kavari. Char pehar rat kari payari. (28)

The Raja placed before him many eatables (food material) and seeing them, the Rishi said, "What is the use of this food to us? These are things meant for the householders only." (23)

"We do not look at the women and do not eat such rich Foods by mistake even. Except the Lord's true Name, nothing else is of any avail. The Vedas and Katebs tell us only these secrets." (24)

Then the Raja accepted him as a True Muni. That fool did not gauge the depth of the secret move. He made him sleep with the queen, thus got himself cheated outright (got himself shaved off). (25)

The foolish Raja would spread the bed sheets personally adoring the bed and then make him sleep with the queen; thinking him a great celibate, but the fool did not realize the secret motive. (26)

When the queen saw that the spouse was not watching them, then she would enjoy sensuous pleasure with him to her satisfaction. He was given a lot of hemp and opium and the woman would have cohabitation with him for twelve hours. (four pehars). (27)

That woman then thought in her mind and covered herself with a quilt. The Raja was serving him, while the Muni, under cover of quilt was having sexual relations with her. (28)

ਭੋਗ ਕਰਤ ਇਕ ਕ੍ਰਿਯਾ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਉਪਰ ਏਕ ਤੁਲਾਈ ਡਾਲੀ ॥
 ਨ੍ਰਿਪ ਬੈਠੋ ਮੁਕਿਯੋ ਲਗਾਵੈ ॥ ਸੋ ਅੰਤਰ ਰਾਨਿਯਹਿ ਬਜਾਵੈ ॥ ੨੯॥
 Bhog karat ik kriya bichari. Upar ek tulaie dali.
 Nrip biathio mukio lagavai. so antar raniyeh bajavai. (29)

ਇਹ ਛਲ ਸੋ ਮਿਤ੍ਰਹਿ ਤਨ ਪਾਵਾ ॥ ਮੁਰਖ ਭੁਪ ਨ ਭੇਵ ਜਤਾਵਾ ॥
 ਪਾਵਦ ਬੈਠਿ ਮੁਕਿਯਨ ਮਾਰੈ ॥ ਉਤ ਰਾਨੀ ਸੰਗ ਜਾਰ ਬਿਹਾਰੈ ॥ ੩੦॥
 Ih chhal so mitarhe tan pava. Murakh bhoop na bhev jatava.
 Paved baith mukian marai. Ut rani sang jar biharai. (30)

ਇਹ ਛਲ ਸੋ ਰਾਨੀ ਪਤਿ ਛਰਿਯੋ ॥ ਜਾਰ ਗਵਨ ਤ੍ਰਿਯਿ ਦੇਖਤ ਕਰਿਯੋ ॥
 ਮੁਰਖੀ ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਨ ਪਾਯੋ ॥ ਸੋ ਇਸਤ੍ਰੀ ਤੇ ਮੂੰਡ ਮੁਡਾਯੋ ॥ ੩੧॥ ੧॥
 Eh chhal so rani pat chharior. Jar gavan triya dekhat kario.
 Murakhi bheid abheid na payo. So istary tai moond mundayo. (31) (1)

**ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੁਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੋ ਚੌਰਾਨਵੇ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੨੯੮ ॥ ੫੬੨੦॥**

iti sri charitar pakhyanai triya charitari mantra bhoop sambadai
 do so chouranvo charitar samaptam sat subham sat.

294. 5620. aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਚੰਚਲ ਸੈਨ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਇਕ ਨਰਬਰ ॥ ਅਵਰ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਤਾ ਕੀ ਨਹਿ ਸਰਬਰ ॥
 ਚੰਚਲ ਦੇ ਤਾ ਕੇ ਠਰ ਦਾਰਾ ॥ ਤਾ ਸਮ ਦੇਵ ਨੇ ਦੇਵ ਕੁਮਾਰਾ ॥ ੧॥

Choupaiee

Chanchal sain nirpat ik narbar. Avar nirpat ta ki nahi sarbar.
 Chanchal dai ta kai thar dara. Ta sam dev ne dev kumara. (1)

ਸੁੰਦਰਿਤਾ ਇਹ ਕਹੀ ਨ ਆਵੈ ॥ ਜਾ ਕੋ ਮਦਨ ਹੇਰਿ ਲਲਚਾਵੈ ॥
 ਜੋਬਨ ਜੋਬ ਅਧਿਕ ਤਹੇ ਧਰੀ ॥ ਮੈਨ ਸੁ ਨਾਰ ਭਰਤ ਜਨੁ ਭਰੀ ॥ ੨॥
 Sunderita ih kahi na avaie. Ja ko madan her laalchavai.
 Joban jeb adhik tahai dhari. Main su nar bharat jan bhari. (2)

Through this deceit the queen had gained her paramour and the foolish Raja did not know the secret. The Raja, sitting on the other side of cot would try to serve him, while the paramour was enjoying sensuous pleasure with the queen. (29)

Thus the queen had deceived the spouse with this trick and the paramour was having sexual relations with the queen in his presence. The foolish Raja could not gauge the secret and was deceived by the woman. (30)

With this deceit the queen had deceived the husband, and the paramour was enjoying sensuous pleasure in the Raja's presence. The Raja never understood the secret of this move, and was thus cheated by the woman. (31)

Here the two hundred and ninety-fourth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (294-5620) (Contd.)

Choupaiee

There was a mighty Raja, by the name of Chanchal Sain, who had no parallel to him (in beauty). He had a wife called Chanchal Dei and neither a godly woman nor a godly princess was there to compare with her. (1)

Her beauty was indescribable and even Kamdev (god of love) was allured by her beauty. She was very youthful and glorious and it seemed as if she was full to the brim with love (sexual attraction). (2)

ਤਾ ਕੇ ਏਕ ਧਾਮ ਸੁਤ ਭਯੋ ॥ ਬੀਸ ਬਰਸ ਕੋ ਹੈ ਮਰਿ ਗਯੋ ॥
 ਰਨਿਯਹਿ ਬਾਢਾ ਸੋਕ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜਾ ਤੇ ਸਭ ਬਿਸਰਾ ਘਰ ਬਾਰਾ ॥ ੩॥
 Ta kai ek dham sutbheyo. Bees baraas ko hai mar geyo.
 Ranyeh badha sok apara. Jaa tai sabh bisra ghar bara. (3)

ਤਹ ਇਕ ਪੂਤ ਸਾਹ ਕੋ ਆਯੋ ॥ ਤੇਜਵਾਨ ਦੁਤੀ ਕੋ ਜਨੁ ਜਾਯੋ ॥
 ਜੈਸੇ ਤਿਹ ਸੁਤ ਕੋ ਥੋ ਰੂਪਾ ॥ ਤੈਸੇ ਈ ਤਿਹ ਲਗਤ ਸਰੂਪਾ ॥ ੪॥
 Tih ik poot sah ko aeyo. Tejvan duti ko jan jayo.
 Jaiso tih sut ko tho roopa. taiso ei tih lagat saroopa. (4)

ਜਬ ਰਾਨੀ ਸੋ ਪੁਰਖ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਲਾਜ ਸਾਜ ਤਜ ਹਿੰਦੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥
 ਯਾ ਕੋ ਕਾਮ ਭੋਗ ਅਬ ਕਰਿਯੈ ॥ ਨਾਤਰ ਮਾਰ ਛੁਰਕਿਆ ਮਰਿਯੈ ॥ ੫॥
 Jab rani so purakh nihara. Laj saj taj hiradai bichara.
 Ya ko kaam bhog ab kariye. Natar mar chhurkiya mariye. (5)

ਜਬ ਬਹੁ ਕੁਅਰ ਰਾਹ ਤਿਹ ਆਵੈ ॥ ਚੰਚਲ ਦੇਖਨ ਕੋ ਤਿਹ ਜਾਵੈ ॥
 ਇਕ ਦਿਨ ਤਾ ਕੋ ਨਾਥ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਸੋ ਤਿਹ ਬਾਤ ਉਚਾਰੀ ॥ ੬॥
 Jab bahu koer rah tih avaie. Chanchal dekhan ko tih javaie.
 Ik din ta ko nath nihari. Ih bidh so tih baat uchari. (6)

ਕਿਹ ਨਿਮਿਤ ਇਹ ਭਾਤਿ ਉਚਾਰੋ ॥ ਹੇਰਿ ਰਹੀ ਕਹਿ ਕੇਹ ਦ੍ਰਿਗ ਲਈ ॥
 ਤਬ ਰਾਨੀ ਇਹ ਬਾਤ ਉਚਾਰੋ ॥ ਸੁਨਹੁ ਨਿਪਤਿ ਤੁਮ ਬਚਨ ਹਮਾਰੋ ॥ ੭॥
 Kih nimit ih bhat ucharo. Her rahi kih keh drig laice.
 Tab rani ih bhat uchaaro. Sunhu nirpat tum bachan hamaro. (7)

ਜਸ ਤਵ ਸੁਤ ਸੁਰ ਲੋਕ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ਸੋ ਧਰਿ ਰੂਪ ਦੁਤਿਯ ਜਾਨ ਐਯੋ ॥
 ਤਿਹ ਤੁਮ ਮੁਰਿ ਢਿਗ ਸੇਜ ਸੁਵਾਵੋ ॥ ਹਮਰੇ ਚਿਤ ਕੋ ਤਾਪ ਮਿਟਾਯੋ ॥ ੮॥
 Jas tav sut sur lok sidheyo. So dhaar roop dutia jan aeyo.
 Tih tum mur dhig sej suvavo. Hamre chit ko taap mitaeyo. (8)

They begot a son, who died at the age of twenty, and the queen was very sad and gloomy, so that she lost all her sense of proportion. (3)

A Shah's son came there and he was so glamorous as if he was a personification of glory or glamour. He was having a similar personality as the queen's son, and he looked alike him. (4)

When the queen saw that man, then being forgetful of her modesty she thought to herself that either she should have a love affair with him or she should die by stabbing herself with a dagger. (5)

When that youth would pass that way, the queen would go to watch him. One day the Raja saw her (watching him) and told her like this. (6)

"What for have you come here and whom are you watching? "Then the queen said, "O Rajan! You listen to my words." (7)

Just as your son who had gone to heavens, it seems this youth was an exact copy of him (having similar form) you make him sleep on my bed, so that my gloom and sadness could be satisfied. (8)

ਮੁਰਖ ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਨ ਪਾਯੋ ॥ ਤਾਹਿ ਬੁਲਾਇ ਆਪੁ ਲੈ ਆਯੋ ॥
ਨਿਪੁ ਪੁਨਿ ਤਿਹ ਬਰੁਆਪਨ ਕਰਿਯੋ ॥ ਭਲੋ ਬੁਰੇ ਨ ਬਿਚਾਰਿ ਬਿਚਰਿਯੋ ॥ ੯॥

Murakh bheid abheid na payo. Tahe bulaie aap laai aeyo.
Nrip pun tih baaruapan kario. Bhalo buro na bichar bichrio. (9)

ਭਰੂਆ ਕੀ ਕ੍ਰਿਆ ਕਹ ਕਰਿਯੋ ॥ ਚਾਰਿ ਬਿਚਾਰਿ ਕਛੁ ਨ ਬਿਚਰਿਯੋ ॥
ਦੂਤੀ ਪਠਵਨ ਤੇ ਤ੍ਰਿਯ ਬਚੀ ॥ ਭੁਪਤਿ ਕੀ ਦੂਤੀ ਕਰਿ ਰਚੀ ॥ ੧੦॥
Bharua ki kriya keh kario. Char bichar kachh na bichrio.
Duti pathavan tai triya bachi. Bhupati ki duti kar rachi. (10)

ਤਾਹਿ ਸੇਜ ਕੇ ਨਿਕਟ ਸੁਵਾਵੈ ॥ ਭਲੋ ਭਲੋ ਭੋਜਨ ਤਿਹ ਖੁਵਾਵੈ ॥
ਕਹੈ ਸੁ ਸੁਤ ਕੀ ਅਨੁਹਾਰਾ ॥ ਤਾ ਤੇ ਯਾ ਸੰਗ ਹਮਰੋ ਪਯਾਰਾ ॥ ੧੧॥
Tahe sej ke nikat suvavai. Bhalo bhalo bhojan tih khuvavai.
Kahaie so sut ki anuhara. Ta tai ya sang hamro payara. (11)

ਜੋ ਤ੍ਰਿਯਾ ਤਾ ਕੋ ਭੋਜ ਖੁਵਾਰੈ ॥ ਰਾਨੀ ਝੜਕਿ ਤਾਹਿ ਤ੍ਰਿਯ ਡਾਰੈ ॥
ਇਹ ਮੇਰੋ ਸੁਤ ਕੀ ਅਨੁਹਾਰਾ ॥ ਭਲੋ ਭਲੋ ਚਹਿਯਤ ਤਿਹ ਖਾਰਾ ॥ ੧੨॥
Jo triya ta so bhoj kavaraai. Rani jhijhak tahai triya darai.
Ih mero sut ki anuhara. Bhalo bhalo chahiat tih khavara. (12)

ਨਿਕਟਿ ਆਪਨੇ ਤਾਹਿ ਸੁਵਾਵੈ ॥ ਤਿਹ ਢਿਗ ਅਪਨੀ ਸੇਜ ਬਿਛਾਵੈ ॥
ਜਬ ਤਾ ਸੰਗ ਨਿਪਤਿ ਸੈ ਜਾਵੈ ॥ ਤਬ ਤ੍ਰਿਯਾ ਤਾ ਸੰਗ ਭੋਗ ਕਮਾਵੈ ॥ ੧੩॥
Nikat apnai tahe suvavai. Tih dhig apni sej bichhavai.
Jab ta sang nirpat sai javaie. Tab triya taa sang bhog kamavai. (13)

ਕਸਿ ਕਸਿ ਰਮੈ ਜਾਰ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥ ਦਲਿ ਮਲਿ ਤਾਹਿ ਕਰੈ ਸਰਬੰਗਾ ॥
ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਤਨ ਭੋਗ ਕਮਾਈ ॥ ਸੋਇ ਰਹੈ ਤਯੋ ਹੀ ਲਪਟਾਈ ॥ ੧੪॥
Kas kas ramai jar kai sanga. Dal mal tahe karai sarbanga.
Bhat bhat tan bhog kamaiee. Soye rahaie teyo hi laptaiiee. (14)

The foolish Raja did not grasp the secret behind it and he himself sent for that youth. He himself became a middle man (mediator) and did not bother about good or bad (things). (9)

He acted like a middle man without having any thought of good or evil action. The queen was saved of sending a messenger as the Raja himself acted as an emissary. (10)

She would make him sleep near her bed and would give him nice food to eat, saying "that he was resembling her son in form and beauty, so she liked his company." (11)

If any other woman would feed him, then the queen would get annoyed with her. "He had a similar personality as my son, so he should be fed with nice food." (12)

She would make him sleep close to her and spread her bed near him. When the Raja would go to sleep (along with her), she would have a sexual relationship with him. (13)

She would clasp him closely and have cohabitation with him by crushing his limbs and would enjoy sensuous pleasure with him in many ways and would go to sleep embracing him closely. (14)

ਇਕ ਦਿਨ ਗਈ ਜਾਰ ਪਹਿ ਰਾਨੀ ॥ ਸੋਵਤ ਜਗਾ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥
 ਮੁਖ ਚੁੰਬਨ ਤਿਹ ਤਾਹਿ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਧ੍ਰਿਗ ਧ੍ਰਿਗ ਬਚ ਹੈ ਕੋਪ ਉਚਾਰਾ ॥ ੧੫॥
 Ik din gaiee jar peh rani. sovat jaga nirpat abhimani.
 Much chumban tih tahe nihara. Dhrig dhrig bach hai kop uchara. (15)

ਦੋਹਰਾ

ਮੈ ਇਹ ਬੋਲੀ ਪੂਤ ਕਹਿ ਯਾ ਸੰਗ ਅਤਿ ਮੁਰ ਪਯਾਰ ॥
 ਤਾ ਤੇ ਮੁਖ ਚੁੰਬਤ ਹੁਤੀ ਸੁਤ ਕੀ ਜਨੁ ਅਨੁਸਾਰ ॥ ੧੬॥

Dohra

Mai boli poot keh ya sang at mur payar.
 Ta te much chumbat huti sut ki jan anusar. (16)

ਚੌਪਈ

ਨ੍ਰਿਪ ਕੇ ਸਾਚ ਇਹੈ ਜਿਯ ਆਈ ॥ ਪੂਤ ਜਾਨਿ ਚੁੰਬਨ ਮੁਖ ਧਾਈ ॥
 ਕੋਪ ਜੁ ਬਢਾ ਹੁਤਾ ਤਜਿ ਦੀਨਾ ॥ ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਕਛੂ ਨਹੀ ਚੀਨਾ ॥ ੧੭॥

Choupaiee

Nrip kais ach ihai jiy aiee. Poot jan chumban much dhaiee.
 Kop ju badha huta taj deena. Bheid abheid kachh nahi cheena. (17)

ਦੋਹਰਾ

ਇਹ ਛਲ ਬੰਗਸ ਰਾਇ ਕਹ ਰਾਖਾ ਅਪਨੇ ਧਾਮ ॥
 ਦਿਨ ਕਹ ਪੂਤ ਉਚਾਰਈ ਨਿਸਿ ਕਹ ਭੋਗੈ ਬਾਮ ॥ ੧੮॥ ੧ ॥

Dohra

Ih chhal bangas raie keh rakha apnai dham.
 Din keh poot ucharei nis keh bhogai bam. (18) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੌ ਪਚਾਨਵੇ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ॥ ੨੯੫ ॥ ੫੬੩੮ ॥ ਅਫਜ਼ੁ॥

iti sri charitar pakhyana triya charitaraai mantra bhoop
 sambadai do so pachanvo charitar samaptam sat subham sat.
 295. 5638. aphjun. (Contd.)

One day the queen went to her paramour and the proud Raja also woke up from his slumber and he saw her kissing his face. He became furious with rage and cursed her. (15)

Couplet

The queen said, "I have called him my son, so I have great affection (love) for him, as such I had kissed him as my son. (16)

Choupaiee

The Raja also thought to himself that she might have gone to kiss him (his face) thinking him as her son, so the Raja got rid of his rage. The fool did not see through the secret behind it. (17)

Couplet

With this deceit, she kept Bangam Rai at her place, the woman would call him her son during day time and would have cohabitation with him at night. (18)

Here the two hundred and ninety-fifth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (295-5638) (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਬੰਗਸ ਸੈਨ ਬੰਗਸੀ ਰਾਜਾ ॥ ਸਦਨੁ ਭਰੇ ਜਾ ਕੇ ਸਭ ਸਾਜਾ ॥
ਬੰਗਸ ਦੇ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਰਾਨੀ ॥ ਜਿਹ ਲਖਿ ਨਾਰਿ ਤਿਲੋਕ ਰਿਸਾਨੀ ॥ ੧ ॥

Choupaiee

Bangas sain bangasi raja. sadan bharai ja ke sabh saja.
Bangas dai ta ko ghar rani. Jih lakh nar trilok risani. (1)

ਤਹਾ ਬਸਤ ਇਕ ਸਾਹ ਦੁਲਾਰੀ ॥ ਰੂਪਮਾਨ ਗਤਿਮਾਨ ਉਜਿਯਾਰੀ ॥
ਤਾਹਿ ਮੰਗਲਾ ਦੇਈ ਨਾਮਾ ॥ ਜਾ ਸਮ ਨਹੀ ਕਾਮ ਕੀ ਕਾਮਾ ॥ ੨ ॥

Taha basat ik sah dulari. Roopman gatman ujari.
Tahe mangala dei nama. Ja sum nahi kam ki kama. (2)

ਤਹ ਇਕ ਆਇ ਗਯੋ ਬਨਿਜਾਰਾ ॥ ਮੋਤਿਨ ਲਾਏ ਉਸਟ ਹਜਾਰਾ ॥
ਔਰ ਦਰੁਬ ਕੀ ਤੋਟਿ ਨ ਕੋਈ ॥ ਲਖੈ ਸੁ ਹਰਤ ਰੀਝਿ ਕਰਿ ਸੋਈ ॥ ੩ ॥

Tih ik aie geyo banijara. motin ladai usat hajara.
Or darb ki tot na koiee. Lakhai so harat reejh kar soiee. (3)

ਅੜਿਲ

ਜਬੈ ਮੰਗਲਾ ਦੇਵੀ ਸੁ ਸਾਹੁ ਨਿਹਾਰਿਯੋ ॥ ਇਹੈ ਅਪਨੈ ਚਿਤ ਮਹਿ ਚਤੁਰਿ ਬਿਚਾਰਿਯੋ ॥
ਕਰਤ ਭਈ ਮਿਜਮਾਨੀ ਸਦਨ ਬੁਲਾਇ ਕੈ ॥ ਹੋ ਭ੍ਰਾਤ ਤਵਨ ਕੇ ਆਯੋ ਦਿਯੋ ਉਡਾਇ ਕੈ ॥ ੪ ॥

Aril

Jabai mangala devi su sahu nihario. Ihai apnai chit meh chatur bichario.
Karat bhaiee mijbani sadan bulaie kai.
Ho bhrat tavan ke aeyo deyo udaie kai. (4)

ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਕੇ ਭੋਜਨ ਕਰੇ ਬਨਾਇ ਕੈ ॥ ਤਰਹ ਤਰਹ ਕੇ ਆਨੇ ਅਮਲ ਛਿਨਾਇ ਕੈ ॥
ਆਨਿ ਤਵਨ ਢਿਗ ਰਾਖੈ ਕੰਚਨ ਥਾਰ ਭਰਿ ॥

ਹੋ ਸਾਤ ਬਾਰ ਮਦਿਯਨ ਤੇ ਮਦਹਿ ਚੁਆਇ ਕਰਿ ॥ ੫ ॥

Bhat bhat kai bhojan karai banaie kai.
Tarah tarah kai anaie amal chhinaie kai.
Aan tavan dhig rakhaie kanchan thar bhar.
Ho sat bar madian tai madhe chuaie kar. (5)

Choupaiee

There was a Raja by the name of Bangas Sain of (the town of) Bangas, who had all sorts of materials at home. He had a queen called Bangas Dei. On seeing her all the women of the three worlds would feel jealous (of her beauty). (1)

There lived a Shah's daughter also, who was very beautiful, clever and having a fair complexion. Her name was Mangla Dei and even Kamdev's wife (Rati) was no match to her in beauty. (2)

A merchant happened to come there, who had thousands of camels loaded with pearls and he had no dearth of other wealth also. Who-so-ever (woman) would glance at him, would get enamoured by him . (3)

Aril

When Mangla Dei saw the merchant, then the clever woman thought to herself. She called him at home and played a host to him and a news was spread around that her brother had come there. (4)

She got lot of food preparations made, and got many types of drugs and kept before him in a plate of gold, she got wine extracted by the wine dealers seven times. (5)

ਪ੍ਰਥਮ ਕਰਿਯੋ ਤਿਨ ਭੋਜਨ ਬਿਜਿਯਾ ਪਾਨ ਕਰਿ ॥
 ਬਹੁਰਿ ਪਿਯੋ ਮਦ ਬਡੋ ਬਡੇ ਪਯਾਲਾਨ ਭਰਿ ॥
 ਜਬ ਰਸ ਮਸ ਭੇ ਤਰੁਨਿ ਤਬੈ ਐਸੇ ਕਿਯੋ ॥
 ਹੋ ਪਕਰਿ ਭੁਜਾ ਤੇ ਸਾਹੁ ਸੇਜ ਉਪਰਿ ਲੀਯੋ ॥ ੬ ॥
 Pratham kario tin bhojan bijia pan kar.
 Bahuri piyo mad badho badaie payalan bhar.
 Jab ras nas bhe tarun tabaaie aisee kiyo.
 Ho pakar bhuja tai sah upar liyo. (6)

ਤਾ ਸੋ ਕਹਾ ਕਿ ਆਉ ਕਾਮ ਕੀੜਾ ਕਰੈ ॥
 ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਤਨ ਤਾਪ ਮਦਨ ਕੋ ਹਮ ਹਰੈ ॥
 ਮੈ ਤਰੁਨਿ ਤੈ ਤਰੁਨ ਤਬੈ ਐਸੇ ਕੀਯੋ ॥
 ਹੋ ਪਕਰਿ ਭੁਜਾ ਤੇ ਸਾਹੁ ਸੇਜ ਉਪਰਿ ਲੀਯੋ ॥ ੭ ॥
 Ta so kaha ki aeyo kam krirra karai.
 Bhat bhat tan tap madan ko hum haraie.
 Mai taruni tai tarun tabaie aiso kiyo.
 Ho pakar bhuja tai sahu sej upar liyo. (7)

ਚੌਪਈ

ਸਾਹੁ ਤਵਨ ਕੀ ਬਾਤ ਨ ਮਾਨੀ ॥ ਅਧਿਕ ਮੰਗਲਾ ਭਈ ਖਿਸਾਨੀ ॥
 ਅਧਿਕ ਕੋਪ ਕਰਿ ਹੇਤੁ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਅਰਧਾ ਅਰਧ ਚੀਰ ਤਹਿ ਡਾਰਾ ॥ ੮ ॥

Choupaiee

Saahu tavan ki bat na mani. Adhik mangala bhaiee khisani.
 Adhik kop kar het bichara. Aradha ardh cheer tih dara. (8)

ਲੂਟਿ ਲਯੋ ਤਾ ਕੋ ਸਭ ਹੀ ਧਨ ॥ ਘੋਰ ਅਪ੍ਰਾਧ ਕਿਯੋ ਪਾਪੀ ਇਨ ॥
 ਯਾ ਕਹ ਚੀਰਿ ਮਤ ਗਜ ਡਾਰਾ ॥ ਕਿਨਹੂੰ ਪੁਰਖ ਨ ਕਰੀ ਨਿਵਾਰਾ ॥ ੯ ॥

Lute liyo ta ko sabh hi dhan. ghor apradh kiyo papi in
 Ya keh cheer mat gaj dara. Kinhu purakh na kari nivara. (9)

First he had hemp (bhang) and then he had his food and then took wine in large tumblers. When he got drunk with both the drugs, then the woman did like this. She pulled him up and placed him on her bed. (6)

Then she told him, "Let us have a sexual relationship and get rid of the sexual fever by enjoying sensuous pleasure in many ways." Then woman said, "I am young and you are equally young, then why are you surprised? Let us enjoy sensuous pleasure today. (7)

Choupaiee

The Shah did not agree to the woman's proposal. As such Mangla got annoyed too much. She became furious with rage, forgetting her love (for him) and tore him into two pieces. (8)

She looted all his wealth and remarked, "This sinner had committed a great sin and then added, "he had been torn into two pieces by a drunken elephant and no person came forward to save him from the elephant." (by pushing him away). (9)

ਵਾਰਸ ਭਈ ਆਪੁ ਤਾ ਕੀ ਤਿਯ ॥ ਮਾਤ੍ਰਾ ਲਈ ਮਾਰਿ ਤਾ ਕ ਜਿਯ ॥
 ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਨ ਕਿਨੂੰ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਭੋਗ ਨ ਕਿਯਾ ਤਿਸੈ ਕੋ ਮਾਰਾ ॥ ੧੦॥
 Varas bhaaiee aap ta ki triya. Matra laiee maar ta ko jiya.
 Bheid abheid na kinu bichara. Bhog na kiya tisaie ko mara. (10)

ਦੋਹਰਾ

ਇਹ ਛਲ ਮਾਰਾ ਤਾਹਿ ਕੋ ਜੋ ਨ ਰਮਾ ਤਿਹ ਸੰਗ ॥
 ਸੁ ਕਬਿ ਸਯਾਮ ਪੂਰਨ ਭਯੋ ਤਬ ਹੀ ਕਥਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ॥ ੧੧॥ ੧॥

Dohra

Ih chhal mara tih ko jo na rama tih sang.
 Su kab sayam puran bheyo tab hi katha parsang. (11) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋਇ ਸੋ ਛਯਾਨਵੋ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੨੬੬ ॥ ੫੬੪੯ ॥ ਅਫਜ਼ੁ ॥
 iti sri charitar pakhyana triya charitarai mantra bhoop sambadai
 do so chhianvo charitar samaptam sat subham sat.
 296. 5649. aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਬਿਜੈ ਸੂਰ ਖਤ੍ਰੀ ਇਕ ਰਹੈ ॥ ਸਿਧ ਪਾਲ ਤਾ ਕਹ ਜਗ ਕਹੈ ॥
 ਸਮਸਦੀਨ ਦਿਲੀਸ ਦਿਵਾਨਾ ॥ ਜਾਨਤ ਸਕਲ ਰਾਵ ਅਰੁ ਰਾਨਾ ॥ ੧॥

Choupaiee

Bijay soor khatri ik rahaie. Sidh pal ta keh jag kahaie.
 Samasdeen dilis diwana. Janat sakal rav or rana. (1)

ਲਛਿਮਨ ਸੈਨ ਧਾਮ ਸੁਤ ਸੁਭ ਮਤਿ ॥ ਬਜ੍ਜ ਸੈਨ ਦੂਸਰੋ ਬਿਕਟ ਮਤਿ ॥
 ਸਕੁਚ ਮਤੀ ਦੁਹਿਤਾ ਇਕ ਤਾ ਕੋ ॥ ਨਰੀ ਨਾਗਨੀ ਸਮ ਨਹਿ ਜਾ ਕੇ ॥ ੨॥
 Lachhman sain dham sut subh mat. Bajar saain dusro bikat mat.
 Sakuch mati duhita ik ta ko. Nari nagni sum neh ja kai. (2).

That woman herself became his heir, and after killing him, took away all his wealth. No body could guess about the secret of it. The Shah had refused to have cohabitation, so he was killed. (10)

Couplet

By this deceit she killed him, as he refused to have cohabitation with her. According to poet Siam "the episode was completed then only." (11) (1)

Here the two hundred and ninety sixth episode of the Kings & Minister's dialogue regarding woman characterization from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (296-5649) (Contd.)

Choupaiee

There was a Kashatriya, by the name of Bijai Sur and the whole world knew him as a (Sidhpal) very wise person. He was a Minister of the Delhi king Shamas Din. He was known to all the Rajas and landlords. (1)

He had a virtuous son by the name of Lachhman Sain, while another son called Bajar Sain, was having a villainous character. He had a daughter, called Sakuch Mati and there was no other human or snake woman like her. (2)

ਸਮਸਦੀਨ ਦਿਲਿਸ ਜੁਵਾਨਾ ॥ ਮਾਨਤ ਆਨਿ ਦੇਸ ਜਿਹ ਨਾਨਾ ॥
ਏਕ ਦਿਵਸ ਬਹੁ ਗਯੋ ਸਿਕਾਰਾ ॥ ਜਾ ਦਿਸ ਹੁਤੀ ਕੇਹਰੀ ਬਾਰਾ ॥ ੩॥

Samasdeen dilis juwana. Manat aan des jih nana.
Ek divas bahu geyo sikara. Ja dis huti kehri bara. (3)

ਤਹੀ ਦਿਲੀਸ ਆਪੁ ਚਲੇ ਗਯੋ ॥ ਜਹਾ ਸਿੰਘਨੀ ਚਿਤਵਤ ਭਯੋ ॥
ਸਿਧ ਪਾਲ ਲੀਏ ਅਪਨੇ ਸੰਗਾ ॥ ਅਓਰ ਲੀਏ ਅਨਗਨ ਚਤੁਰੰਗਾ ॥ ੪॥

Tahi dilis aap chalaie geyo. Jaha singhni chitvat bheyo.
Sidh pal liye apnai saanga. Aeor liye angan chaturanga. (4)

ਤਾ ਪਰ ਕਰੀ ਝੁਕਾਵਤ ਭਯੋ ॥ ਕੇਹਰਿ ਸਮੈ ਜਨਮ ਤਬ ਲੇਯੋ ॥
ਅਰਧ ਰਹਾ ਤਨ ਮਾਤ ਕੁਖੁਤਰ ॥ ਅਰਧਹ ਨਾਕਰ ਗਜ ਮਸਤਕ ਪਰ ॥ ੫॥
Ta par kari jhukavat bheyo. Kehar samaie janam tab leyo.
Ardha raha tan mat kukhutar. Ardhash nakar gaj mastak par. (5)

ਤਹ ਇਕ ਭਾਟ ਕੌਤਕ ਅਸ ਲਹਾ ॥ ਹਜਰਤਿ ਸੁਨਤ ਦੋਹਰਾ ਕਹਾ ॥
ਸੁ ਮੈ ਕਹਤ ਹੋ ਸੁਨਹੁ ਪਯਾਰੇ ॥ ਜੋ ਤਿਨ ਸਾਹ ਨ ਤਿ ਤੇ ਟਾਰੇ ॥ ੬॥
Tih ik bhaat koutak as laha. Hajrat sunat dohra kaha.
Su mai kehat ho sunhi payarai. Jo tin sah na chit tai taraie. (6)

ਦੋਹਰਾ

ਸਿੰਘ ਸਾਪੁਰਸ ਪਦਮਿਨੀ ਇਨ ਕਾ ਇਹੈ ਸੁਭਾਉ ॥
ਜਯੋ ਤਯੋ ਦੁਖ ਗਾੜੋ ਪਰੈ ਤਯੋ ਤਯੋ ਆਗੇ ਪਾਉ ॥ ੭॥

Dohra

Singh sapuras padmini in ka ihai subhao.
Jeyo teyo dukh garro paraie teyo teyo agaie pao. (7)

The king of Delhi Shamas Din was very young and many countries accepted his suzerainty. One day he went on a hunting spree towards a jungle, the den of lions. He saw a lioness there. (3)

The king went himself to the place where he had seen the lioness. He took Sidhpal along with him and took many soldiers with him. (4)

He directed his elephant towards the lioness. She had given birth to a male cub. Infact, the cub was half in the womb and he pierced his nails into the body (forehead) of the elephant. (5)

A bard saw this wonderous drama and recited a couplet for the king to hear. "O dear! I am saying something which the king never forgot in his life." (6)

Couplet

"The lion, virtuous person and Padmini all have the same character. The more stress they are put under the more they become aggressive." (7)

ਚੌਪਈ

ਭਾਟ ਜਬੈ ਇਹ ਭਾਤਿ ਉਚਾਰਾ ॥ ਹਜਰਤਿ ਬਚਨ ਸ੍ਵਨ ਇਹ ਧਾਰਾ ॥
ਜਬ ਅਪਨੇ ਮਹਲਨ ਮਹਿ ਆਯੋ ॥ ਸਿਧ ਪਾਲ ਕਹ ਬੋਲ ਪਠਾਯ ॥ ੮॥

Choupaiee

Bhat jabaie ih bhat uchara. hajrat bachan sarvan ih dhara.
Jab apnai mehlān meh aeyo. Sidh pal keh bol pathayo. (8)

ਤਾ ਸੋ ਇਹ ਬਿਧਿ ਨਾਥ ਬਖਾਨਾ ॥ ਤੈ ਹੈ ਮੋਰ ਵਜੀਰ ਸਯਾਨਾ ॥
ਆਬ ਕਛੁ ਅਸ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਉਪਾਈ ॥ ਜਾ ਤੇ ਮਿਲੈ ਪਦਮਿਨੀ ਆਈ ॥ ੯॥
Ta so ih bidh nath bakhana. Tai hai mor vajir sayana.
Ab kachhu as tum karhu upaie. Ja tai milaie padmini aiee. (9)

ਸਿਧ ਪਾਲ ਇਹ ਭਾਤਿ ਉਚਾਰਾ ॥ ਸੁਨ ਹਜਰਤਿ ਜੂ ਬਚਨ ਹਮਾਰਾ ॥
ਸਭ ਅਪਨੀ ਤੁਮ ਸੈਨ ਬੁਲਾਵੋ ॥ ਮੋਹਿ ਸਿੰਗਲਾਦੀਪ ਪਠਾਵੋ ॥ ੧੦॥
Sidh pal ih bhat uchara. Sunn hajrat juu bachran hamara.
Sabh apni tum sain bulavo. Mohe singladeep pathavo. (10)

ਜੋ ਤੁਮਰੀ ਆਗਯਾ ਕਹ ਪਾਉ ॥ ਅਮਿਤ ਸੈਨ ਲੈ ਤਹਾ ਸਿਧਾਉ ॥
ਖੜਗ ਸਿੰਗਲਾਦੀਪ ਮਚੈਹੋ ॥ ਜਯੋ ਤਯੋ ਕੈ ਪਦਮਿਨੀ ਲੈ ਐਹੋ ॥ ੧੧॥
Jo tumri ageya keh pao. Amit sain lai taha sidhao.
Kharrag singlaseep machaiho. Jeyo teyo kai padmini lai ho. (11)

ਯੋ ਕਹਿ ਗਯੋ ਧਾਮ ਜਬ ਰਾਜਾ ॥ ਬਾਜਤ ਭਾਤ ਅਨੇਕਨ ਬਾਜਾ ॥
ਬੈਰੀ ਹੁਤੋ ਤਹਾ ਇਕ ਤਾ ਕੋ ॥ ਭੇਦ ਕਹਾ ਹਜਰਤਿ ਪੈ ਵਾ ਕੋ ॥ ੧੨॥
Yo keh geyo dhaam jab raja. Bajat bhat anekan baja.
Bairi huto taha ik ta ko. Bheid kaha hajrat pai va ko. (12)

ਏਕ ਧਾਮ ਦੁਹਿਤਾ ਹੈ ਯਾ ਕੋ ॥ ਪਰੀ ਪਦਮਿਨੀ ਤੁਲਿ ਨ ਤਾ ਕੋ ॥
ਪਠੈ ਮਨੁਛ ਤਿਹ ਹੋਰ ਮੰਗਵਾਹੁ ॥ ਤਿਹ ਪਾਛੈ ਪਦਮਿਨੀ ਖੁਜਾਵਹੁ ॥ ੧੩॥
Ek dham duhita hai yake. pari padmini tuli na ta ko.
Pathaie manuchh tih her mangvahu.
Tih pachhaie padmini khujavahu. (13)

Choupaiee

When the bard recited this rhyme, which was heard by the king. When he came back to his palace, he sent for Sidh Pal. (8)

The king then told him, "You are my able minister, so you should make some arrangement (think of some means) so that I could get my Padmini (woman). (9)

Sidh pal then replied, "O king! Listen to my words! You call your army and send me to Singladeep. (10)

If you permit me, then I will go there with a huge army and then wage a war in Singla deep, thus managing to bring Padmini along with me somehow. (11)

When the Raja went home after saying like this, then many trumpets were sounded. There was an enemy of Sidh Pal there and he told the king about the secret of Sidh Pal. (12)

"That Sidh Pal had a daughter and even a fairy or Padmini was no match to her in beauty. So you call her here through someone and see (for yourself). After that only you should try to find out from Singladeep." (13)

ਹਜਰਤਿ ਸੁਨਤ ਜਬੈ ਸੋ ਭਯੋ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਦੂਤੀ ਤਹਾ ਪਠਯੋ ॥
 ਚਤੁਰੀ ਚਤੇਰੀ ਰੂਪ ਉਜਿਯਾਰੀ ॥ ਬਿਸੁਕਰਮਾ ਕੀ ਜਾਨ ਕੁਮਾਰੀ ॥ ੧੪॥
 Hajrat sunat jabaie so bheyo. Tat chin duti taha patheyo.
 Chaturi chitery roop ujiari. Bisukarma ki jan kumara. (14)

ਇਕ ਚਤੁਰਾ ਅਰੁ ਦੁਤਿਯ ਚਿਤੇਰੀ ॥ ਪ੍ਰਤਿਮਾ ਦੁਤਿਯ ਮਦਨ ਜਨ ਕੇਰੀ ॥
 ਗੋਰ ਬਰਨ ਅਰੁ ਖਾਏ ਪਾਨਾ ॥ ਜਾਨੁਕ ਚੜਾ ਚੰਦ ਅਸਮਾਨਾ ॥ ੧੫॥
 Ik chatura or dutia chitery. Pratima dutia madan jan kerī.
 Gor baran or khaie pana. Januk charra chand asmana. (15)

ਤਾ ਕੇ ਧਾਮ ਚਿਤੇਰਨਿ ਗਈ ॥ ਲਿਖਿ ਲਯਾਵਤ ਪ੍ਰਤਿਮਾ ਤਿਹ ਭਈ ॥
 ਜਬ ਲੈ ਕਰਿ ਕਰ ਸਾਹ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਜਾਨੁਕ ਤਾਨਿ ਕਟਾਰੀ ਮਾਰੀ ॥ ੧੬॥
 Ta kai dham chitaran gaiee. Likh layavat pratima tih bhaiee.
 Jab lai kar sah nihari. Januk tan katari mari. (16)

ਸਭ ਸੁਧਿ ਗਈ ਮਤ ਹੈ ਝੁੰਮਾ ॥ ਘਾਇ ਲਗੇ ਘਾਯਲ ਜਨੁ ਘੁੰਮਾ ॥
 ਤਨ ਕੀ ਰਹੀ ਨ ਤਨਿਕ ਸੰਭਾਰਾ ॥ ਜਨੁ ਡਸਿ ਗਯੋ ਨਾਗ ਕੋਡਿਯਾਰਾ ॥ ੧੭॥
 sabh sudh gaiee mat hai jhuma. Ghaie lagaie ghayal jan ghuma.
 Tan ki rahi na tanik sambhara. Jan das geyo nag koudiara. (17)

ਇਕ ਦਿਨ ਕਰੀ ਸਾਹ ਮਿਜਬਾਨੀ ॥ ਸਭ ਪੁਰ ਨਾਰਿ ਧਾਮ ਮਹਿ ਆਨੀ ॥
 ਸਿਧ ਪਾਲ ਕੀ ਸੁਤਾ ਜਬਾਈ ॥ ਸਕਲ ਦੀਪ ਜਯੋ ਸਭਾ ਸੁਹਾਈ ॥ ੧੮॥
 Ik din kari sah mijbani. Sabh purnar dham meh ani.
 Sidh pal ki suta jabaiee. Sakal deep jeyo sabha suhaiee. (18)

ਛਿਦ੍ਰ ਬੀਚ ਕਰਿ ਤਾਹਿ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਹਜਰਤਿ ਭਯੋ ਤਬੈ ਮਤਵਾਰਾ ॥
 ਮਨ ਤਰੁਨਿ ਕੇ ਰੂਪ ਬਿਕਾਨਯੋ ॥ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸੋ ਤਨੁ ਰਹਿਯੋ ਪਛਾਨਯੋ ॥ ੧੯॥
 Chhidar beech kart tahe nihara. Hajrat bheyo tabaie matwara.
 Man tarun ke roop bikanyo. Mirtak so tan rahio pachhganeyo. (19)

When the king (hazrat) heard this, then he sent a female messenger there. The messenger) emissary was very clever and a beautiful painter, like the daughter of Vishwakarma. (14)

Firstly she was clever, secondly a painter, as if she was another form (copy) of Kamdev. She was fair complexioned and was munching betel nut. It seemed as if the moon had appeared in the sky. (15)

That messenger went to her house and came back with a painting made of her. When the king saw that painting by taking it in his hand, it appeared as if he was hit by kamdev with a dagger. (he was aroused with sexual desires). (16)

He lost his senses and started dancing around in a drunken state. It seemed as if he was wounded, and a hurt person was moving around. He had no sense of his body even, as if he was stung by a cobra. (poisonous snake). (17)

One day the king arranged for a feast and all the women from the town were invited. When Sidh Pal's daughter came, then it appeared as if lamps had been lit in the whole assembly (it was illumined with her presence). (18)

The king saw her through an aperture (hole) and the king (hazrat) was enamoured by her. He was completely sold out on her beauty (he was under her spell) and it seemed his body was like a corpse. (19)

ਹਜਰਤਿ ਸਕਲ ਪਠਾਨ ਬੁਲਾਏ ॥ ਸਿਧ ਪਾਲ ਕੈ ਧਾਮ ਪਠਾਏ ॥
 ਕੈ ਅਪਨੀ ਦੁਹਿਤਾ ਮੁਹਿ ਦੀਜੈ ॥ ਨਾਤਰ ਮੀਚ ਮੂੰਡ ਪਰ ਲੀਜੈ ॥ ੨੦॥
 Hajrat sakal pathan bulaie. Sidh pal kai dham pathaie.
 Kai apni duhita mohe dijaie. Natar meech moond par lijaie. (20)

ਸਕਲ ਪਠਾਨ ਤਵਨ ਕੋ ਗਏ ॥ ਹਜਰਤਿ ਕਹੀ ਸੁ ਭਾਖਤ ਭਏ ॥
 ਸਿਧ ਪਾਲ ਧੰਨ ਭਾਗ ਤਿਹਾਰੇ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਆਵਹਿਗੇ ਸਾਹ ਸਵਾਰੇ ॥ ੨੧॥
 Sakal pathan tavan ko gaie. Hajrat kahi su bhakhat bhaie.
 Sidh pal dhan bhag tihare. Greh avhigai sah savarai. (21)

ਸਿਧ ਪਾਲ ਧੰਨ ਐਸੋ ਜਬ ਸੁਨਾ ॥ ਅਧਿਕ ਦੁਖਿਤ ਹੈ ਮਸਤਕ ਧੁਨਾ ॥
 ਦੈਵ ਕਵਨ ਗਤਿ ਕਰੀ ਹਮਾਰੀ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਅਸਿ ਉਪਜੀ ਸੁਤਾ ਦੁਖਾਰੀ ॥ ੨੨॥
 Sidh pal dhan aiso jab suna. Ashik dukhit hai mastak dhuna.
 Daiv kavan gat kari hamari. Greh upaji suta dukhari. (22)

ਜੋ ਨਹਿ ਦੇਤ ਤੁ ਬਿਗਰਤ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾਤ ਦੇਏ ਛਤ੍ਰਿਨ ਕੀ ਲਾਜਾ ॥
 ਮੁਗਲ ਪਠਾਨ ਤੁਰਕ ਘਰ ਮਾਹੀ ॥ ਅਬ ਲਗਿ ਗੀ ਛਤ੍ਰਾਨੀ ਨਾਹੀ ॥ ੨੩॥
 Jo nahi deit tu bigrat kaja. Jat daie chhatrin ki laja.
 Mughal pathan turak ghar mahi. Ab lag gi chhatrani nahi. (23)

ਛਤ੍ਰਿਨ ਕੇ ਅਬ ਲਗੇ ਨ ਭਈ ॥ ਦੁਹਿਤਾ ਕਾਢਿ ਤੁਰਕ ਕਹ ਦਈ ॥
 ਰਾਜਪੂਤਨ ਕੇ ਹੋਤਹ ਆਈ ॥ ਪੁਤ੍ਰੀ ਧਾਮ ਮਲੇਛ ਪਠਾਈ ॥ ੨੪॥
 Chhatrin kai ab lagai na bhaiee. Duhita kadh tirak keh daiee.
 Rajputan kee hoth aiee. Putri dham malechh pathaiee. (24)

ਹਾਡਨ ਏਕ ਦੂਸਰਨ ਖਤ੍ਰੀ ॥ ਤੁਰਕਨ ਕਹ ਇਨ ਦਈ ਨ ਪੁਤ੍ਰੀ ॥
 ਜੋ ਛਤ੍ਰੀ ਅਸ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ॥ ਕੁੰਭੀ ਨਰਕ ਦੇਹ ਜੁਤ ਜਾਵੈ ॥ ੨੫॥
 Hadan ek dusran khatri. Turkan keh in daiee na putri.
 Jo chhatri as karam kamavai. Kumbhi narak deh jut javaie. (25)

The king called all Pathans and sent them to Sidh Pal's house. A message was delivered to him (Sidh Pal), "either give away your daughter to me or be prepared to face death." (20)

All the Pathans went to his house and gave the message of the king, saying, "O Sidh Pal! You are very fortunate that the king would be coming to your house." (21)

When Sidh Pal heard this, then being distressed he struck his forehead (with the hand) and thought to himself, "what had the Lord done to him?" I have got such a trouble-some daughter. (22)

"If I do not hand over the daughter, then there will be trouble. (The king will be annoyed) and if I give her away, then it will be shameful for the Kashatriyas, as no Kashatriya woman had gone to a Mughal's Pathan's) Turk's house (in marriage) so far. (23)

It had not happened so far that a Kashatriya woman (daughter) had been given over to the Turks. The Rajputs had (of course) been doing it, that they had given their daughters to Malechhas (muslims). (24)

But either Indians or Kashatriyas had never given away their daughters to the Turks. If any Kashatriya were to do such an act, then he would be thrown into the abyss of hell. (25)

ਜੋ ਨਰ ਤੁਰਕਹਿ ਦੇਤ ਦੁਲਾਰੀ ॥ ਧ੍ਰਿਗ ਧ੍ਰਿਗ ਜਗ ਤਿਹ ਕਰਤ ਉਚਾਰੀ ॥
ਲੋਕ ਪੁਲੋਕ ਤਾਹਿ ਕੋ ਜੈਹੈ ॥ ਛਤ੍ਰੀ ਸੁਤਾ ਤੁਰਕ ਕਹ ਦੈਹੈ ॥ ੨੬॥

Jo nar turakhe det dulari. Dhrig dhrig jag tih karat uchari.
Lok parlok tahe ko jaihai. Chhatrī suta turak keh daihai. (26)

ਹਾਡਿਯਨ ਸੁਤਾ ਤੁਰਕਿ ਨਹਿ ਦਈ ॥ ਛਤ੍ਰਾਨੀ ਤੁਰਕਨੀ ਨ ਭਈ ॥
ਕਛ ਰਜਪੂਤਨ ਲਾਜ ਗਵਾਈ ॥ ਰਾਨੀ ਤੇ ਬੇਗਮਾ ਕਹਾਈ ॥ ੨੭॥
Hadian suta turk nahi daiee. Chhatrani turkani na bhaiee.
Kachh rajputan laj gavaiee. Rani tai beghama kahaiee. (27)

ਅਬ ਮੈ ਧਰੈ ਇਹੋ ਨਿਜੁ ਬੁਧਾ ॥ ਮੰਡੋ ਬੀਰ ਖੇਤ ਮਹਿ ਕੁਧਾ ॥
ਪਹਿਰਿ ਕੋਚ ਕਰਿ ਸੰਭਾਰੈ ॥ ਚੁਨਿ ਚੁਨਿ ਆਜੁ ਪਖਰਿਯਾ ਮਾਰੈ ॥ ੨੮॥
Ab mai dhrai iho nij budha. Mando bir khet meh krudha.
Pehar koach kar sambharai. Chunn chunn aj pakhriya marai. (28)

ਤਬ ਕੰਨਯਾ ਨਿਜੁ ਪਿਤਾ ਹਕਾਰਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਤਾ ਸੋ ਮੰਤ੍ਰ ਉਚਾਰਾ ॥
ਤਾਤ ਤਨਿਕ ਚਿੰਤਾ ਨਹਿ ਕਰੀਯੈ ॥ ਸਨਮੁਖ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸੋ ਲਰੀਯੈ ॥ ੨੯॥
Tab kanya nij pita hakara. Ih bidh ta so mantar uchara.
Tatr tanik chinta neh kariye. Sanmukh patsah so lariae. (29)

ਅੜਿਲ

ਬੋਲ ਸਦਾ ਥਿਰ ਰਹੈ ਦਿਵਸਰੇ ਜਾਇ ਹੈ ॥
ਕਰੇ ਕਰਮ ਛਤ੍ਰਿਨ ਕੇ ਚਾਰਣ ਗਾਇ ਹੈ ॥
ਤਾਤ ਨ ਮੋ ਕੋ ਦੀਜੈ ਆਹਵ ਕੀਜਿਯੈ ॥
ਹੋ ਦਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਦੁਹੁ ਜਗ ਮੈ ਜਸ ਲੀਜਿਯੈ ॥ ੩੦॥

Aril

Bol sada thir rahae duvsarai jaie hai.
Karai karam chhatrin kai charan gaie hai.
Tat na mo ko dijo ahav kijiae.
Ho dan kirpan duhun jag mai jas lijiae. (30)

If any man gave his daughter to the Turks, the whole world would curse him. If any Kashatriya gave away his daughter to the Turks, he would be a loser both here and hereafter (in this world and the next). (26)

The Indians a had never given away their daughter to Turks, neither a Kashadiya woman had become a Turkish wife. Some Rajputs had lost their honour and their women had become begums or queens (of Turks) (have decided). (27)

Now I feel in my mind that being enraged "I should wage a war like a warrior. Let me, arm myself with coats of mail and taking a sword in hand, I should kill those horsemen by picking them out one by one. (28)

Then the father called his daughter and discussed it with her. The daughter said, "O dear father! Do not worry at all and fight it out with the king." (29)

Aril

Days will pass by, but the words remain fresh all the time. The bards always sing the praises of the Kashatriyas (for their valour). "O dear father! You need not hand me over to the Turks and wage a war. Even the praises of the world by giving alms and by wielding a sword (by doing both functions) are showered on them. (30)

ਖੜਗ ਹਾਥ ਜਿਨਿ ਤਜਹੁ ਖੜਗਧਾਰਾ ਸਹੇ ॥
 ਭਾਜਿ ਨ ਚਲਿਯਹੁ ਤਾਤ ਮੰਡਿ ਰਨ ਕੋ ਰਹੇ ॥
 ਪਠੇ ਪਖਰਿਯਾ ਹਨਿਯੋਹਿ ਬਸਿਖਿ ਪਰਹਾਰ ਕਰਿ ॥
 ਹੋ ਮਾਰਿ ਅਰਿਨ ਕੋ ਮਰਿਯਹੁ ਹਮਹਿ ਸੰਘਾਰਿ ਕਰਿ ॥ ੩੧ ॥

Kharrag hath jin kharragdhara saho.
 Bhaj na chaliyehu tat mand run ko raho.
 Pathai pakhriya hanyeh bisikh parhar kar.
 Ho mar arin ko maryeh hamhe sanghar kar. (31)

ਚੌਪਈ

ਸੁਨਹੁ ਪਿਤਾ ਇਕ ਕਰਹੁ ਉਪਾਈ ॥ ਸਮਸਦੀਨ ਕਹ ਲੇਹੁ ਬੁਲਾਈ ॥
 ਜਬ ਆਵੇ ਤਬ ਪਕਰਿ ਸੰਘਾਰਿਯਹੁ ॥ ਬਹੁਰੋ ਨਿਕਸਿ ਜੁਧ ਕੋ ਕਰਿਯਹੁ ॥ ੩੨ ॥

Choupaiee

Sunhu pita ik karhu upaiee. Samasdin keh lehu bulaie.
 Jab avai tab pakar sangareyo. Bahuro nikas judh ko kariyehu. (32)

ਸਿਧ ਪਾਲ ਤਬ ਐਸ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਭਲੀ ਬਾਤ ਇਨ ਸੁਤਾ ਉਚਾਰੀ ॥
 ਅੰਤਹਪੁਰ ਤੇ ਬਾਹਿਰ ਆਯੋ ॥ ਬੋਲਿ ਪਠਾਵਨ ਐਸ ਜਤਾਯੋ ॥ ੩੩ ॥

Sidh pal tab ais bichari. bhali bhat in suta uchari.
 Antahpur tai bahar aeyo. Bol pathavan ais jataeyo. (33)

ਏ ਹੈ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਬਡੇ ਬਨਾਏ ॥ ਹਮ ਤੁਮ ਸੇ ਇਨ ਕੇ ਪਗ ਲਾਏ ॥
 ਜੋ ਇਨ ਕਹਾ ਵਹੈ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਸਿਰ ਪਰ ਹੁਕਮ ਸਾਹ ਕੇ ਆਨਾ ॥ ੩੪ ॥
 Sia hai prabhu kai badai banaie. Hum tum se inkai pag laie.
 Jo in kaha vahai man mana. Sir par hukam sah ko ana. (34)

ਤਬ ਮਿਲਿ ਖਾਨ ਸਾਹ ਕੇ ਗਏ ॥ ਅਤਿ ਹੀ ਹ੍ਰਿਦੈ ਅਨੰਦਿਤ ਭਏ ॥
 ਤੁਰਕਹਿ ਛਤ੍ਰਿਨ ਸੁਤਾ ਨ ਦਈ ॥ ਹਸਿ ਹੈ ਇਨੈ ਭਲੀ ਇਹ ਭਈ ॥ ੩੫ ॥
 Tab mil khan sah ko gaie. At hi hirdai anadit bhaie.
 Turkeh chhatrin suta na daiee. Has hai inai bhali ih bhaiee. (35)

"Do not leave the sword from your hand and be brave to take the strike of a sword. O dear father! Start the war and keep steady in fighting it out and never run away (give in). With the shooting of arrows, kill these horsemen. First kill the enemies, then kill me also and then die fighting yourself also." (31)

Choupaiee

"O dear father! Listen. I will make an effort, and will call Shamas Din at home. When he would come, kill him then." Then you may wage a war with the enemy. (32)

Then Sidh Pal also thought that the daughter had given a good advice. He came out of his palace and explained to the Pathans accordingly. (33)

"These kings are made by the Lord, and people like us are made their slaves (at their beck and call). Whatever the king has said, is acceptable to me and (accept) take his orders with great honour? (34)

Then all the Pathans went back to the king, and were overjoyed at heart. The Kashatriyas had never given their daughters to the Turks, but these people have accepted our offer, so it is a welcome sign. (This is a good thing, now we will make fun of them). (35)

ਦੁਹਿਤਾ ਇਤੈ ਪਿਤਹਿ ਸਮਝਾਵੈ ॥ ਛਤ੍ਰੀ ਜਨਮੁ ਫੇਰਿ ਨਹਿ ਆਵੈ ॥
 ਅਬ ਲੋ ਐਸੀ ਬਾਤ ਨ ਪਈ ॥ ਤੁਰਕਨ ਕੇ ਛਤ੍ਰਾਨੀ ਗਈ ॥ ੩੬॥
 Duhita itaio pithe samjhavai. Chhatri janam fer nahi avaie.
 Ab lo aissi bat na payee. Turkan kai chhatrani gaiee. (36)

ਤਾ ਤੇ ਮੋਹਿਨ ਦੀਜੈ ਤਾਤਾ ॥ ਮੰਡਹੁ ਜੁਧ ਹੋਤ ਹੀ ਪ੍ਰਾਤਾ ॥
 ਚਲਿ ਹੈ ਕਥਾ ਸਦਾ ਜਗ ਮਾਹੀ ॥ ਪ੍ਰਾਤ ਪਠਾਨ ਕਿ ਛਤ੍ਰੀ ਨਾਹੀ ॥ ੩੭॥
 Ta tao mohin dijaie tata. Mandhu judh hot hi prata.
 Chal hai katha sada jag mahi. Prat pathaan ki chhatri nahi. (37)

ਪਹਿਰਹੁ ਕੌਚ ਬਜਾਇ ਨਗਾਰੇ ॥ ਪੀ ਪੀ ਅਮਲ ਹੋਹੁ ਮਤਵਾਰੇ ॥
 ਪ੍ਰਾਤ ਮਚਤ ਹੈ ਜੁਧ ਅਪਾਰਾ ॥ ਹੈ ਹੈ ਅੰਧ ਧੁੰਧ ਬਿਕਰਾਰਾ ॥ ੩੮॥
 Peharhu koach bajaie nagare. Pi pi amal hoho matvarai.
 Prat machat hai judh apara. hai hai andh dundh bokrara. (38)

ਪਾਤਿਸਾਹ ਸੰਗ ਹੈ ਸੰਗ੍ਰਾਮਾ ॥ ਸਭ ਹੀ ਕਰਹੁ ਕੇਸਰੀ ਜਾਮਾ ॥
 ਟਾਕਿ ਆਫੂਐ ਤੁਰੈ ਨਚਾਵੈ ॥ ਸਾਗ ਝਲਕਤੀ ਹਾਥ ਫਿਰਾਵੈ ॥ ੩੯॥
 Patsah sang hai samgrama. Sabh hi karhu kesri jama.
 Tak afuai turai nachavaai. Sang jhalkati hath firavo. (39)

ਪ੍ਰਥਮ ਤਯਾਗਿ ਪ੍ਰਾਨਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ਬਾਹੁ ਖੜਗ ਸਕਲ ਤਜਿ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥
 ਪੋਸਤ ਭਾਗ ਅਫੀਮ ਚੜਾਵੈ ॥ ਰੇਤੀ ਮਾਝ ਚਰਿਤ੍ਰ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ੪੦॥
 Pratham tyag pranan ki asa. bahu kharrag sakal taj trasa.
 Posat bhang afim charrayo. Reti manjh charitar dikhavo. (40)

ਹਜਰਤਿ ਜੋਰਿ ਤਹਾ ਦਲ ਆਯੋ ॥ ਸਕਲ ਬਯਾਹ ਕੋ ਸਾਜ ਬਨਾਯੋ ॥
 ਸਿਧ ਪਾਲ ਕੇ ਜਬ ਘਰਿ ਆਏ ॥ ਪੁਨਿ ਕੰਨਯਾ ਅਸ ਬਚਨ ਸੁਨਾਏ ॥ ੪੧॥
 Hajrat jor taha dal aeyo. Sakal batah ko saj banaeyo.
 Sidh pal ke jab ghar array. Pun kanya as bachan sunaie. (41)

On this side, the daughter explained to the father, "That we will not be born again as a Kashatriya, and so far no woman from Kashatriya's, house had gone to the Turks." (36)

So "O dear father! You do not hand me over to the king, and start waging a war in the morning itself. This anecdote will be remembered by the world forever. By the next morning either Pathans will lose or Kashatriyas will not be alive." (37)

"Wear your protective Coats of mail and sound the battle drums, then get drunk with the drugs (like hemp and wine). A great battle will be fought in the morning, which will be a dreadful war." (38)

"The war will surely be waged against the king, so all should wear yellow coloured dresses (clothes). Take opium and start trotting your horses and brandish your shining spears." (39)

"First forget about your own safety, and then wield the sword fearlessly. Take some poppy husk, hemp and opium and show your warrior skills on this sandy tract." (40)

The king came there with his army, and came prepared for the marriage ceremony. When they reached Sidh Pal's house, Then the woman spoke like this. (41)

ਅੜਿਲ

ਗ੍ਰਿਹ ਆਵੈ ਜੋ ਸਤ ਨ ਤਾਹਿ ਸੰਘਾਰਿਯੈ ॥
ਧਾਮ ਗਏ ਇਹੁ ਮਾਰਹੁ ਮੰਤ੍ਰ ਬਿਚਾਰਿਯੈ ॥
ਲਛਿਮਨ ਪੁਤ੍ਰਹਿ ਡਾਰਿ ਡੋਰਿ ਦਿਯ ਤ੍ਰਿਯ ਉਚਰਿ ॥
ਹੋ ਸੰਗ ਸਤ ਸੈ ਖਤਿਰੇਟਾ ਗਯੋ ਤ੍ਰਿਯ ਭੇਸ ਧਰਿ ॥ ੪੨ ॥

Aril

Greh avai jo sat na tahe sangareyo.
Dham gaie ihu marhu mantar bichario.
Lachhman putarhi dar dore diya triya uchar.
Ho sang sat sai khatreta geyo triya bhes dhar. (42)

ਚੌਪਈ

ਜਬ ਤੇ ਜਾਤ ਧਾਮ ਤੇ ਭਏ ॥ ਤਬ ਤੇ ਕੇ ਮੰਦਰ ਮੋ ਆਏ ॥
ਲੁਬਧਮਾਨ ਹੈ ਹਾਥ ਚਲਾਯੋ ॥ ਲਛਿਮਨ ਕਾਢਿ ਕਟਾਰੀ ਘਾਯੋ ॥ ੪੩ ॥

Choupaiee

Jab tai jat dham tai bhaie. Tab tai kai mandir mo aie.
Lubhadman hai hath chaleyo. Lachhman kadh katari gheyo. (43)

ਤਾਕਹ ਐਸ ਕਟਾਰੀ ਮਾਰਾ ॥ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹਜਰਿਤ ਬੈਨ ਉਚਾਰਾ ॥
ਤਾਕਹ ਮਾਰੋ ਭੇਸ ਨਰ ਧਾਰੋ ॥ ਲੋਗਨ ਮਹਿ ਇਹ ਭਾਤਿ ਉਚਾਰੋ ॥ ੪੪ ॥

Takah aais katari mara. Bahur na hajrat bain uchara.
Takah maro bhes nar dharo. Logan meh ih bhat ucharo. (44)

ਮੋਹਿ ਅਮਲ ਕੇ ਕਾਜ ਪਠਾਵਾ ॥ ਤੁਮ ਤਨ ਇਹ ਬਿਧਿ ਆਪੁ ਕਹਾਵਾ ॥
ਧਾਮ ਆਵਨੇ ਕੋਈ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਜੋ ਆਵੈ ਸੋ ਜਾਨ ਗਵਾਵੈ ॥ ੪੫ ॥

Mohe amal ke kaj pathava. Tum tan ih bidh aap kahava.
Dham avnai koiee na pavaie. jo avaie so jan gavaie. (45)

Aril

If an enemy were to come in the house, he should not be killed, then she advised them that he should be killed while leaving." Lachhman (his son) was made to sit in the planquin (dressed as a woman), and seven hundred Kashatriya warriors (dressed as women) were sent along with him. (42)

Choupaiee

When they had left the house, then they reached his palace, then the king placed his hand forward in great love, and Lachhman, with his dagger, killed him. (43)

He was stabbed with the dagger in such a manner, that he could not utter a word. After killing him, he took up the form of a man, and told the people like this. (44)

"The king has sent me to bring some drug and has ordered you not to enter the palace. If anyone would enter, he will lose his life." (45)

ਇਹ ਛਲ ਲਾਘਿ ਡਵਢੀਯਨ ਆਯੋ ॥ ਚੋਬਦਾਰ ਨਹਿ ਕਿਨੀ ਹਟਾਯੋ ॥
ਜਬ ਹੀ ਕੁਨਕ ਆਪਨੀ ਗਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਅਮਿਤ ਕੁਲਾਹਲ ਭਯੋ ॥ ੪੬॥
Ih chhaal lagh davdhiyan aeyo. Chobdar neh kini liataeyo.
Jab hi kunak apni geyo. Tab hi amit kolahal bheyo. (46)

ਬਾਜੈ ਲਗੈ ਤਹਾ ਸਦਿਯਾਨੇ ॥ ਬਾਜਤ ਤਿੰਹੂ ਭਵਨ ਮਹਿ ਜਾਨੈ ॥
ਢੋਲ ਮਿਦੰਗ ਮੁਚੰਗ ਨਗਾਰੇ ॥ ਮੰਦਲ ਤੂਰ ਉਪੰਗ ਅਪਾਰੇ ॥ ੪੭॥
Bajaie lagaie sadianai. Bajat tinhu bhavan meh janai.
Dhol mridung muchang nagarai. Mandal toor upang aparai. (47)

ਦੋਹਰਾ

ਬਜੈ ਦਮਾਮਾ ਜਬ ਲਗੈ ਸੁਨਿ ਮਾਰੂ ਧੁਨਿ ਕਾਨ ॥
ਖਾਨ ਕਵੀਨ ਜਿਤੇ ਟੁਟਿ ਪਰੇ ਤਹ ਆਨਿ ॥ ੪੮॥

Dohra

Bajai damama jab lagaie sunn maru dhunn kan.
Khan kaaveen jitaie toot paraie tiha aan. (48)

ਐਸੇ ਕਵਨ ਦੈਖਨੀ ਜਾਯੋ ॥ ਜਿਨੈ ਜੁਝਊਆ ਇਹਾ ਬਜਾਯੋ ॥
ਐਸਾ ਭਯੋ ਕਵਨ ਮਤਵਾਲਾ ॥ ਜਹ ਮੂਰਖ ਨਹਿ ਸੂਝਤ ਚਾਲਾ ॥ ੪੯॥
Aiso kavan daikhni jayo. Jinai jujhoa iha bajayo.
Aisa bheyo kavan matwala. Jeh murakh nahi sujhat chala. (49)

ਇਹ ਬਿਧਿ ਭਾਖਿ ਖਾਨ ਸਭ ਧਾਏ ॥ ਬਾਧੇ ਚੁੰਗ ਚੌਪ ਤਨ ਆਏ ॥
ਸਮਸਦੀਨ ਲਛਿਮਨ ਜਹ ਘਾਯੋ ॥ ਤਿਹ ਨ ਸਕਲ ਸੈਨ ਮਿਲਿ ਆਯੋ ॥ ੫੦॥
Ih bidh bhakh khan sabh dhaie. Badhai chung choup tan aie.
Samasdin lachhman jeeh gheyo. Tih na sakal sain mil aeyo. (50)

ਲੋਦੀ ਸੂਰ ਨਯਾਜੀ ਚਲੇ ॥ ਲੀਨੇ ਸੰਗ ਸੂਰਮਾ ਭਲੇ ॥
ਦਾਓਜਈ ਰੁਹੇਲੇ ਆਏ ॥ ਆਫਰੀਦਿਯਨ ਤੁਰੈ ਨਚਾਏ ॥ ੫੧॥
Lodi soor nayaji chalaie. Linai sang surama bhalae.
Daojaiee ruhele aie. Afridian turaie nachaie. (51)

So with this deceit, he came out of the entrance, and no guard stopped him. Once he reached near his own forces, then there was lot of turmoil." (46)

Bugles of joy (merriment) were sounded, and their sound reached all the three worlds. Many musical instruments like drums, mirdang, muchang, kettle drums, lyres and clarionets started playing their musical tunes. (47)

Couplet

Bugles of triumph and joy were sounded, and the Maru tune (death like tune) was heard, then all the Khans launched an attack. (48)

"Who is this warrior son of a woman, who has sounded the war drums? Who is this mad fool, who does not realize the situation?" (49)

Thus all the Pathans came for launching the attack and came in groups with great joy. They all came to the place, where Shamasdin had been killed by Lachhman. (50)

Many warriors, including Lodhis, Sur, Niazis, came running there, then Drodajee (Pathans tribe) Ruhailas, Afridis came trotting their horses. (51)

ਦੋਹਰਾ

ਬਾਵਨ ਖੇਲ ਪਠਾਨ ਤਹ ਸਭੈ ਪਰੇ ਅਰਿਰਾਇ ॥
ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਬਾਨਾ ਬਧੇ ਗਨਨਾ ਗਨੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ੫੨ ॥

Dohra

Bavan khel pathan the sabhai paraie arraie.
Bhat bhat baana ganna ganni na jaie. (52)

ਚੌਪਈ

ਪਖਰਿਯਾਰੇ ਦੁਾਰਨ ਨਹਿ ਮਾਵੈ ॥ ਜਹਾ ਤਹਾ ਭਟ ਤੁਰੰਗ ਨਚਾਵੈ ॥
ਬਾਨਨ ਕੀ ਆਧੀ ਤਹ ਆਈ ॥ ਹਾਥ ਪਸਾਰਾ ਲਖਾ ਨ ਜਾਈ ॥ ੫੩ ॥

Choupaiee

Pkhriyare daaran nahi maavaie. Jaha taha bhat turang nachavai.
Banan ki adhi the aiee. Hath pasara lakha na jaiee. (53)

ਇਹ ਬਿਧਿ ਸੋਰ ਨਗਰ ਮੈ ਪਯੋ ॥ ਜਨੁ ਰਵਿ ਉਲਟਿ ਪਲਟ ਹੂੰ ਗਯੋ ॥
ਜੈਸੇ ਜਲਧਿ ਬਾਰਿ ਪਰਹਰੈ ॥ ਉਛਰਿ ਉਛਰਿ ਮਛਰੀ ਜਯੋ ਮਰੈ ॥ ੫੪ ॥

Ih bidh sor nagar mai peyo. Jan rav ulat palat hai geyo.
Jaise jaldi bar parharie. Uchhar uchhar machhri jeyo maraie. (54)

ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਨਾਵ ਨਦੀ ਕੀ ਧਾਰਾ ॥ ਬਹੀ ਜਾਤ ਕੋਊ ਨਹਿ ਰਖਵਾਰਾ ॥
ਤੈਸੀ ਦਸਾ ਨਗਰ ਕੀ ਭਈ ॥ ਜਨੁ ਬਿਕੁ ਸਕੁ ਸਚੀ ਹੂੰ ਗਈ ॥ ੫੫ ॥

Jih bidh nav nadi ki dhara. Bahi bat kouoo nahi rakhwara.
Taisi dasa nagar ki bhaiee. Jan bik sakar sachi hai gaice. (55)

ਦੋਹਰਾ

ਇਹਿ ਦਿਸਿ ਸਭ ਛਤ੍ਰੀ ਚੜੇ ਉਹਿ ਦਿਸਿ ਚੜੇ ਪਠਾਨ ॥
ਸੁਨਹੁ ਸੰਤ ਚਿਤ ਦੈ ਸਭੈ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਭਯੋ ਨਿਦਾਨ ॥ ੫੬ ॥

Dohra

Ih dis sabh chhatri charrai uhi dis charrai pathan.
Sunhu sant chit dai sabhai jih bidh bheyo nidan. (56)

Couplet

Fifty-two tribes of Pathans, came for the attack they were dressed in different robes, which were countless. (52)

Choupaiee

The horse riders could not be accommodated there, and the warriors were trotting their horses, and the arrows were being shot in a stream (like a storm), so that one could not see clearly. (53)

So there was great turmoil and noise in the town. It appeared the sun had gone topsy turvy or there was a tide (high and low) in the ocean or the fish were dying coming out of the ocean. (54)

Just as a boat were being washed away in a river without a boatman to protect it, the town had become like that without a saviour. It seemed as if Sachi had no one like Indra to protect her. (55)

Couplet

From one side, the Kashatriyas were launching the attack while from the other side Pathans were attacking. O Saints! Let all of you listen with concentration of mind (attention) how the whole holocaust ended. (56)

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ

ਜਬੈ ਜੋਰਿ ਬਾਨਾ ਅਨੀ ਖਾਨ ਆਏ ॥ ਇਤੈ ਛੋਬਿ ਛਤ੍ਰੀ ਸਭੈ ਬੀਰ ਧਾਏ ॥
ਚਲੇ ਬਾਨ ਐਸੇ ਦੁਹੂੰ ਓਰ ਭਾਰੇ ॥ ਲਗੈ ਅੰਗ ਜਾ ਕੇ ਨ ਜਾਹੀ ਨਿਕਾਰੇ ॥ ੫੭ ॥

Bhujang Prayat Chhand

Jabai jor bana ani khan aie. Itaie chhob chhatri sabhaie beer dhaie.
Chale ban aise duhun or bharai. Lagaie ang ja kai na jahi nikarai. (57)

ਤਬੈ ਲਛਿਮਨ ਕੁਮਾਰ ਜੂ ਕੋਪ ਕੈ ਕੈ ॥ ਹਨੇ ਖਾਨ ਬਾਨੀ ਸਭੈ ਸਸਤ੍ਰ ਲੈ ਕੈ ॥
ਕਿਤੇ ਖੇਤ ਮਾਰੇ ਪਰੇ ਬੀਰ ਐਸੇ ॥ ਬਿਰਾ ਜੈ ਕਟੇ ਇੰਦ੍ਰ ਕੇ ਕੇਤ ਜੈਸੇ ॥ ੫੮ ॥

Tabai lachhman kumar ju kop kai kai.
Hanaie khan bani sabhaie sastar lai kai.
Kitaie khet maraie paraie beer aise.
Bira jai kataie inder kai ket jaise. (58)

ਪੀਏ ਜਾਨੁ ਭੰਗੈ ਮਲੰਗੈ ਪਰੇ ਹੈ ॥ ਕਹੂੰ ਕੋਟਿ ਸੌਡੀਨ ਸੀਸੈ ਝਰੈ ਹੈ ॥
ਕਹੂੰ ਉਸਟ ਮਾਰੇ ਸੁ ਲੈ ਭੂਮਿ ਤੋਪੈ ॥ ਕਹੂੰ ਖੇਤ ਖਾਡੋ ਲਸੈ ਨਗਨ ਧੋਪੈ ॥ ੫੯ ॥

Piye jan bhangai malangai parai hai.
Kahun kot soudin seesai jharai hai.
Kahun usat marai su lai bhoom topai.
Kahun khet kadhai lasai nagan dhopai. (59)

ਕਹੂੰ ਬਾਨ ਕਾਟੈ ਪਰੇ ਭੂਮਿ ਐਸੇ ॥ ਬਯੋ ਕੋ ਕ੍ਰਿਸਾਨੈ ਕਢੇ ਈਖ ਜੈਸੇ ॥
ਕਹੂੰ ਲਹਿਲਹੈ ਪੇਟ ਮੈ ਯੋ ਕਟਾਰੀ ॥ ਮਨੋ ਮਛ ਸੋਹੈ ਬਧੇ ਬੀਚ ਜਾਰੀ ॥ ੬੦ ॥
Kahun ban katai parai bhoom aise. Byo ko kirsanai kadhai eikh jaise.
Kahun lehlahai pet mai yo katari. Mano mach sohai badhai beech jari. (60)

ਕਿਤੈ ਪੇਟ ਪਾਤੈ ਪਰੇ ਖੇਤ ਬਾਜੀ ॥ ਕਹੂੰ ਮਤ ਦੰਤੀ ਫਿਰੈ ਛੂਛ ਤਾਜੀ ॥
ਕਹੂੰ ਮੁੰਡ ਮਾਲੀ ਪੁਐ ਮੁੰਡ ਮਾਲਾ ॥ ਕਹੂੰ ਭੁਤ ਔ ਪ੍ਰੇਤ ਨਾਚੈ ਬਿਤਾਲਾ ॥ ੬੧ ॥

Kitaie pet patai parai khet baji.
Kahun mat danti firai chhuchh taji.
Kahun mund mali puae mund malaa.
Kahun bhoot o prêt nachaie bitala. (61)

Bhujang Prayat Chhand

When the Pathans came rushing with arrows fixed on stretched bows, the Kashatriyas also attacked with fury. From both the sides, the arrows were being shot with such a force that once those arrows pierced a human body, then these could not be pulled out. (57)

Then Lachhman, getting furious with rage, killed most of the leading Pathans with his weapons. At some places the warriors were lying being cut into pieces just as Indra's flags were lying around broken into pieces in the battlefield. (58)

The warriors lying dead in the battlefield appeared like the drunken men lying down having consumed hemp (bhang); at places the heads of elephants were scattered around in pieces, while at some other places the camels were seen crushed into pieces in the battlefield. While at places the naked swords and double-edged swords were seen flashing around. (59)

At some places the warriors, cut into pieces with the piercing of arrows, were lying around just as a farmer had taken out pieces of sugarcane for sowing in his field. At places, a dagger fixed into a stomach was shining just like a fish fluttering being caught in a net. (60)

In the battlefield somewhere the horses with bellies cut open) were lying around while elsewhere drunken elephants or horses without riders were moving around. Somewhere Shiva was seen making a necklace of skulls, while elsewhere ghosts, evil spirits and betals were dancing around. (61)

ਕਹੂੰ ਦੈਤ ਕਾਢੋ ਫਿਰੈ ਦਾਤ ਭਾਰੇ ॥ ਬਮੈ ਸ੍ਰੋਨ ਕੇਤੇ ਪਰੇ ਖੇਤ ਮਾਰੇ ॥
ਕਹੂੰ ਤਾਜਿ ਡਾਰੇ ਜਿਰਹ ਖੋਲ ਐਸੇ ॥ ਬਗੇ ਬਯੋਤ ਭਾਰੇ ਸਮੈ ਸੀਤ ਜੈਸੇ ॥ ੬੨॥

Kahun dait kadho firaie dat bharai.
Bamaie srone ketaai paraie khet maraie.
Kahun taj darai jirah khol aise.
Bagai biyot bharaai samaie seet jaise. (62)

ਤਹਾ ਬਾਜ ਹਾਥੀਨ ਕੀ ਸ੍ਰੋਨ ਧਾਰੈ ॥ ਪਰੈ ਜਯੋ ਫੁਹਾਰਾਨਹੂੰ ਕੀ ਫੁਹਾਰੈ ॥
ਪ੍ਰਲੈ ਕਾਲ ਸੋ ਜਾਨ ਦੁਜੋ ਭਯੋ ਹੈ ॥ ਜਹਾ ਕੋਟਿ ਸੂਰਾਨ ਸੂਰਾ ਖਯੋ ਹੈ ॥ ੬੩॥
Taha baj hatheen ki srone dharaie. Paraie jeyo fuharaneh ki fuharai.
Pralai kaal so jan dujo bheyo hai. Jaha kot suran soora kheyo hai. (63)

ਤਹਾ ਕੋਟਿ ਸੌਡੀਨ ਕੇ ਸੁੰਡ ਕਾਟੇ ॥ ਕਹੂੰ ਬੀਰ ਮਾਰੇ ਗਿਰੇ ਕੇਤੁ ਫਾਟੇ ॥
ਕਹੂੰ ਖੇਤ ਨਾਚੈ ਪਠੇ ਪਖਰਿਯਾਰੇ ॥ ਕਹੂੰ ਮਾਰੂ ਬਾਜੈ ਉਠੈ ਨਾਦ ਭਾਰੇ ॥ ੬੪॥

Tahaa baj hatheen ki sorne dharaie.
Kajun beer maarai girai ket fatai.
Kahun khet nachai pathai pakhriyarai.
Kahun maroo bajai uthai nad bharai. (64)

ਕਹੂੰ ਸੰਖ ਭੇਰੀ ਨਾਦ ਬਾਜੈ ॥ ਹਸੈ ਗਰਜਿ ਠੋਕੇ ਭੁਜਾ ਭੁਪ ਗਾਜੈ ॥
ਨਗਾਰੇ ਨਫੀਰੀ ਬਜੈ ਝਾਝ ਭਾਰੀ ॥ ਹਠੇ ਰੋਸ ਕੈ ਕੈ ਤਹਾ ਛਤ੍ਰਧਾਰੀ ॥ ੬੫॥
Kaahun sankh bheri nad bajai. Hasai garaj thoko bhuja bhup gajai.
Nagarai nafeeri bajai jhajh bhari. Hathai ros kai kai taha chhatardhari. (65)

ਕਹੂੰ ਭੀਮ ਭੇਰੀ ਬਜੈ ਰਾਗ ਮਾਰੂ ॥ ਨਫੀਰੀ ਕਹੂੰ ਨਾਇ ਨਾਦੈ ਨਗਾਰੂ ॥
ਕਹੂੰ ਬੇਨ ਔ ਬੀਨ ਬਾਜੈ ਸੁਰੰਗਾ ॥ ਰੁਚੰਗਾ ਮ੍ਰਿਦੰਗਾ ਉਪੰਗਾ ਮੁਚੰਗਾ ॥ ੬੬॥

Kahun bheem bheri bajaie rag maroo.
Nafeeri kahun naie nadai nagaru.
Kahun ben o been bajaie suranga.
Ruchanga mirdanga upanga muchanga. (66)

Somewhere the demons with large teeth showing out of mouths, were moving around, while at places warriors were lying dead in the battlefield with blood spurting out of their wounds. At places crowns were scattered or coats of mail or scabbards were lying around just as a tailor had spread around him cut pieces of cloth for sewing in the winter season. (62)

The blood was oozing out of wounded horses and elephants in streams just as water sprinkles out of fountains. It seemed as if a second doomsday had come when millions of warriors were lying dead all around. (63)

Millions of cut trunks of elephants were lying around, along with many dead warriors and flags cut into pieces were scattered all around. At places, young horse-riders were frothing their horses, with melodies of songs of death (Maru Rag) being heard, with a loud music produced all around. (64)

At places, the sound of conch-shells or clarionets was being heard, while at places the Rajas (warriors) were patting their huge arms while laughing and roaring all around. At places huge drums were being sounded and at places Rajas with canopies overhead were established firmly in the battlefield. (65)

At places the Maru Rag of huge kettle drums, clarionets and other musical instruments was being produced, while at places lyres and flutes were playing in a beautiful manner. At places (musical instruments) like Kuchang, mirdang, upang and muchang were being played. (66)

ਝਰੋਖਾ ਤਰੇ ਜੋ ਮਚੀ ਮਾਰਿ ਐਸੀ ॥ ਭਈ ਦੇਵ ਦਾਨਵਾਨ ਕੀ ਹੈ ਨ ਤੈਸੀ ॥
 ਨ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਔ ਰਾਵਨੈ ਜੁਧ ਐਸੇ ॥ ਕਿਯੋ ਭੀ ਮਹਾਭਾਰਥੇ ਮੈ ਸੁ ਤੈਸੇ ॥ ੬੭॥
 Jhrokha tarai jo machi mar aesi. Bhaiee dev danvan ki hai na taisi.
 Na sri ram o ravanai judh aiso. Kiyo bhi mahabharthe mai su taiso. (67)

ਤਹਾ ਬੀਰ ਕੇਤੇ ਖਰੇ ਗਾਲ੍ਹ ਮਾਰੈ ॥ ਕਿਤੇ ਬਾਨ ਛੋਡੈ ਕਿਤੇ ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰੈ ॥
 ਕਿਤੇ ਨਾਰ ਕੇ ਭੇਸ ਕੋ ਸਾਜ ਲੈਕੈ ॥ ਚਲੈ ਛੋਰਿ ਬਾਜੀ ਹਠੀ ਭਾਜ ਕੈਕੈ ॥ ੬੮॥
 Taha beer ketai kharai gal marai. kitaie ban chhodai kitai sastar dharai.
 Kitaie nark e bhes ko saj laikai. Chalai chhor baji hathi bhaj kai kai. (68)

ਕਿਤੇ ਖਾਨ ਖੇਦੇ ਕਿਤੇ ਖੇਤ ਮਾਰੇ ॥ ਕਿਤੇ ਖੇਤ ਮੈ ਖਿੰਗ ਖਤ੍ਰੀ ਲਤਾਰੇ ॥
 ਜਹਾ ਬੀਰ ਬਾਕੇ ਹਠੀ ਪੂਤ ਘਾਏ ॥ ਤਹੀ ਗੋਲ ਬਾਧੇ ਚਲੇ ਸਿਧ ਆਏ ॥ ੬੯॥
 Kitai khan khaide kitaie khet marai. Kitaie khet mai khing khatri latarai.
 Jaha beer bankaai hathi poot ghaie. Tahi gol badhaie chaile sidh aie. (69)

ਜਬੈ ਸਿਧ ਪਾਲੈ ਪਠਾਨੋਂ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਕਿਨੀ ਹਾਥ ਲੈ ਨ ਹਥਯਾਰੈ ਸੰਭਾਰਾ ॥
 ਕਿਤੇ ਭਾਜਿ ਚਾਲੇ ਕਿਤੇ ਖੇਤ ਮਾਰੇ ॥ ਪੁਰਾਨੇ ਪਲਾਸੀ ਮਨੋ ਬਾਇ ਡਾਰੇ ॥ ੭੦॥
 Jabai sidh palai pathano niharā. Kini hath lain a hayhyarai sambhara.
 Kitaie bhaj chalai kiitaie khet marai. Puranai palasi mano baie darai. (70)

ਹਠੇ ਜੇ ਜੁਝੇ ਸੇ ਸਭੈ ਖੇਤ ਮਾਰੇ ॥ ਕਿਤੇ ਖੇਦਿ ਕੈ ਕੋਟ ਕੇ ਮਧਿ ਡਾਰੇ ॥
 ਕਿਤੇ ਬਾਧਿ ਲੈ ਕੈ ਕਿਤੇ ਛੋਰਿ ਦੀਨੇ ॥ ਕਿਤੇ ਜਾਨ ਮਾਰੇ ਕਿਤੇ ਰਾਖਿ ਲੀਨੇ ॥ ੭੧॥
 Hathai je jujhai se sabhai khet marai. Kitaie kheid kai kot kai madh daraie.
 Kitaie badh lai kai kitaie chhor dino. Kitaie jan marai kitaie rakh linai. (71)

ਤਿਸੀ ਕੋ ਹਨਾ ਖਗ ਜੌਨੇ ਉਚਾਯੋ ॥ ਸੋਈ ਜੀਵ ਬਾਚਾ ਜੁਈ ਭਾਜ ਆਯੋ ॥
 ਕਹਾ ਲੋ ਗਨਾਉ ਭਯੋ ਜੁਧ ਭਾਰੀ ॥ ਲਖੇ ਲੋਹ ਮਾਚਾ ਕੁਪੇ ਛਤ੍ਰ ਧਾਰੀ ॥ ੭੨॥
 Tisi ko haana khag jounai uchayo. Soiee jeev bacha juice bhaj aeyo.
 Kaha ganaoo bheyo judh bhari. Lakhai loh mac; kupai chhatar dhari. (72)

The battle fought underneath the loft was so furious which was not seen before among the gods and demons even. Even the battle fought between Ram and Ravana was not so furious nor such a furious battle took place in Mahabhartar earlier (by Bhim). (67)

Many warriors were standing there shouting aloud and bragging while elsewhere arrows were being shot, while at places people were arming themselves with weapons. At places, warriors dressed as women were fleeing, leaving their houses behind. (68)

Many Pathans had been routed, and many were killed in the battlefield. Many Kashatriyas had been trampled by the horses in the battlefield. Where smart warriors had been killed there Sidh Pal came himself making (protective) circles around them. (69)

When the Pathans saw Sidh Pal, then none of them could keep hold of his weapons (out of fear). Many had fled away and many had been killed in the battlefield. It appeared as a strong gust of wind had uprooted many old trees of plas. (70)

All the stubborn warriors, engaged in fighting in the battlefield, had been killed, and many had been defeated and thrown into the fort. Many had been rounded up (tied down), while many were let off. Many were killed and many had been saved even. (71)

Whosoever had drawn out his sword, was killed instantly, and whosoever ran away from there, got saved. How far could I give details, the battle was very horrible and frightful. On the clattering of (iron) swords, the Kashatriyas became furious with rage. (72)

ਕਿਤੇ ਨਾਦ ਨਾਦੈ ਕਿਤੇ ਨਾਦ ਪੁਰੇ ॥ ਕਿਤੇ ਜੁਨ ਜੂਝੇ ਬਰੈ ਹੋਰਿ ਸੂਰੇ ॥
ਕਿਤੇ ਆਨਿ ਕੈ ਕੈ ਕ੍ਰਿਪਾਨੈ ਚਲਾਵੈ ॥ ਕਿਤੇ ਆਨਿ ਗਾਜੈ ਕਿਤੇ ਭਾਜਿ ਜਾਵੈ ॥ ੭੩॥

Kitaie nad nadai kitai nad purai. Kitai jvan jujhai barai her soorai.
Kitai aan kai kai kirpanai chalavai. Kitai aan gajai kitai bhaaj jaavai. (73)

ਜਥੈ ਸਿਧ ਪਾਲੈ ਸਭੈ ਖਾਨ ਮਾਰੇ ॥ ਲਏ ਛੀਨ ਕੈ ਤਾਜ ਬਾਜੀ ਨਗਾਰੇ ॥
ਹੁਤੇ ਦੂਰਿ ਬਾਸੀ ਕਿਤੇ ਖਾਨ ਘਾਏ ॥ ਘਿਰਿਯੋ ਸਿਧ ਪਾਲੈ ਕਰੀ ਮਤ ਨਯਾਏ ॥ ੭੪॥
Jabai sidh palai sabhai khan marai. Laie chhen kai taj baji naagarai.
Hutai duri basi kitai khan ghaie. Ghirio sidh palai kari mat nayaye. (74)

ਜਿਤੇ ਖਾਨ ਭਾਜੇ ਤਿਤੇ ਫੇਰਿ ਢੂਕੇ ॥ ਚਹੁਮ ਓਰ ਗਾਜੈ ਹਠੀ ਸਿਧ ਜੂ ਕੇ ॥
ਕਹਾ ਜਾਇਗੋ ਛਤ੍ਰਿ ਜਾਨੇ ਨ ਦੈਰੈ ॥ ਇਹੀ ਛੇਤ੍ਰ ਮੈ ਛਿਪ੍ਰੁ ਤੁਹਿ ਅਜੁ ਛੇਰੈ ॥ ੭੫॥

Jitai khan bhaajai titai fer dhukai.
Chahum or gajai hathi sidh ju kai.
Kaaha jaego chhatri janai na daihai.
Ihi chhetar mai chhipar tohe aj chhahai. (75)

ਸੁਨੇ ਬੈਨ ਐਸੇ ਭਰਿਯੋ ਕੋਪ ਸੂਰੇ ॥ ਸਭੇ ਸਸਤ੍ਰੁ ਸੌਡੀ ਮਹਾ ਲੋਹ ਪੂਰੇ ॥
ਦਯੋ ਸੈਨ ਕੇ ਆਇਸਸੈ ਆਪੁ ਹੀ ਯੋ ॥ ਕਪੀ ਬਾਹਨੀ ਕੋ ਕਹਿਯੋ ਰਾਮ ਜੀ ਯੋ ॥ ੭੬॥
Sunai bain aise bhario kop sooro. Sabhai sastar soudi mahaloh purai.
Deyo sain ko aiesasai aap hi yo. Kapi bahni ko kihyo ram jiyo. (76)

ਸੁਨੇ ਬੈਨ ਸੈਨਾ ਚਲੀ ਕੋਪ ਕੈ ਕੈ ॥ ਸਭੇ ਸਸਤ੍ਰੁ ਅਸਤ੍ਰਾਨ ਕੋ ਹਾਥ ਲੈ ਕੈ ॥
ਜਿਤੇ ਖਾਨ ਆਏ ਤਿਤੇ ਖੇਤ ਮਾਰੇ ॥ ਕਿਤੇ ਖੇਦਿ ਕੈ ਕੋਟਿ ਕੀ ਓਟ ਡਾਰੇ ॥ ੭੭॥
Sunai bain saina chali kop kai kai. Sabhai saastar aastraan ko haath lai kai.
Jitaaie khan aie titai khet marai. Kitaai khed kai kot ki ott darai. (77)

ਕਿਤੇ ਬੀਰ ਬਾਨੈਤ ਬਾਜੀ ਪਲਟੈ ॥ ਕਿਤੇ ਬੀਰ ਬਾਨੀਨ ਸੋ ਆਨਿ ਜੁਟੈ ॥
ਕਿਤੇ ਖਗ ਲੈ ਖਿੰਗ ਖਤ੍ਰੀ ਓਮੰਗੈ ॥ ਜਹਾ ਜੰਗ ਜੋਧਾ ਜਗੇ ਜੋਰ ਜੰਗੈ ॥ ੭੮॥
kitaie beer banait baji paltai. Kitai beer baneen so aan jutai.
Kitai khag lai khing khatri umangai.
Jaha jang jodha jagaai jor jangaai. (78)

At places, (Narsinghe) drums were sounded, and somewhere conch shells were being blown: somewhere youths had died fighting and the fairies were wedding the warriors (being killed). Somewhere warriors were wielding their swords. Somewhere warriors were roaring while elsewhere they were fleeing. (73)

When Sidh Pal had killed all the Pathans having snatched away their crown, horses and war drums, then many from distant lands came there, and Sidh Pal was surrounded from all the four sides. (74)

The number of Pathans, who had run away, were replaced by these (new) Pathans, and were thundering on all four sides of Sidh Pal and said, "O Kashatriya! Where will you run now? We will not allow you to escape, and will kill you soon in this battlefield. (75)

On hearing these words, the warrior became furious with rage, and was fully armed with all weapons and was adept in wielding them. Then he ordered the whole army just as Ram had ordered the army of monkeys. (76)

On hearing Sidh Pal's words, the whole army, with arms and coats of mail, advanced forward and killed all the Pathans, who opposed them in the battlefield, and many were thrown in the moat of the fort, after being killed. (77)

Somewhere those warriors, who were shooting arrows, were lying upside down along with their horses, while somewhere warriors were engrossed in shooting arrows, while elsewhere Kashatriyas with drawn swords were trotting their horses at the place where mighty warriors were engaged in fighting. (78)

ਘੁਰੇ ਘਰ ਬਾਦਿਤ ਮਾਰੂ ਨਗਾਰੇ ॥ ਮਚੇ ਆਨਿ ਕੈ ਕੈ ਮਹਾ ਭੂਪ ਭਾਰੇ ॥
ਖੁਲੇ ਖਗ ਖਤੀ ਉਠੇ ਭਾਤਿ ਐਸੀ ॥ ਮਨੋ ਬਹਨਿ ਜੁਲਾ ਪੁਲੈ ਕਾਲ ਜੈਸੀ ॥ ੭੯॥

Ghurai ghor badrit maaroo nagaraai.
Machai aan kai kai maha bhoop bharai.
Khulai khag khatri uthai bhat aisi.
Mano behan javala pralai kaal jaisi. (79)

ਕਹੂੰ ਟੀਕ ਕਾਟੇ ਗਿਰੇ ਟੋਪ ਟੂਤੇ ॥ ਕਹੂੰ ਤਾਜ ਧਾਰੀ ਪਰੇ ਬਰਮ ਛੂਟੇ ॥
ਕਹੂੰ ਚਰਮ ਕਾਟੇ ਪਰੇ ਖੇਤ ਐਸੇ ॥ ਕਹੂੰ ਚੌਰ ਸੋਹੈ ਮਨੋ ਹੰਸ ਜੈਸੇ ॥ ੮੦॥

Kahun teek katai girai top tutai.
Kahun taj dhari parai baram chhutai.
Kahun charaam katai parai khet aise.
Kahun chor sohai mano hans jaiso. (80)

ਕਹੂੰ ਕੇਤੁ ਕਾਟੇ ਲਸੇ ਭੂਮ ਐਸੇ ॥ ਮਨੋ ਬਾਯ ਤੋਰੇ ਮਹਾ ਬਿਛ ਜੈਸੇ ॥
ਕਹੂੰ ਅਰਧ ਕਾਟੇ ਤੁਰੰਗੇ ਝਰੇ ਹੈ ॥ ਕਹੂੰ ਟੂਕ ਟੂਕ ਹੈ ਮਤੰਗੇ ਪਰੇ ਹੈ ॥ ੮੧॥

Kahun ket katai lasai bhoom aise.
Mano baye tore maha brichh jaise.
Kahun aradh katai turangai jharai hai.
Kahun took took hai mataangai parai hai. (81)

ਕਿਤੇ ਡੋਬ ਡੂਬੇ ਗਿਰੇ ਘੁੰਮ ਘੁੰਮੈ ॥ ਗਜੈ ਰਾਜ ਬਾਜੀ ਹਨੇ ਭੂਮਿ ਝੁੰਮੈ ॥
ਕਿਤੇ ਉਠਿ ਭਾਜੇ ਦੁਰੇ ਬੂਟ ਮਾਹੀ ॥ ਲਗੈ ਘਾਵ ਪੀਠੇ ਕਢੇ ਮੁੰਡ ਨਾਹੀ ॥ ੮੨॥

Kitai dob dubai girai ghoom ghumai.
Gaajai raj baaji hanai bhoom jhoomai.
Kitai uth bhajai durai boot mahi.
Lagai ghav pithai kadhahi moond nahi. (82)

ਕਿਤਯੋ ਕੇਸੁ ਫਾਸੇ ਦੁਮੋ ਜਾਤ ਜੋਰੈ ॥ ਹਹਾ ਮੋਹਿ ਛਾਡੈ ਕਹੈ ਸਤੁ ਭੋਰੈ ॥
ਨਿਕਾਰੈ ਕ੍ਰਿਪਾਨੈ ਨ ਪਾਛੇ ਨਿਹਾਰੈ ॥ ਭਜੇ ਜਾਹਿ ਕਾਜੀ ਨ ਬਾਜੀ ਸੰਭਾਰੈ ॥ ੮੩॥
Kitai kes fasai drumo jat jorai. Haha mohe chhadai kahai satar bhorai.

Nikarai kirpanai na pachhaai niharai.
Bhajai jahe kaji na baji sambarai. (83)

Somewhere large drums were sounding Maru Rag (music of death), while somewhere mighty Rajas were engaged in fighting, while the naked swords of Kashatriyas were being wielded, as if the fire (flames) of doomsday was blowing. (79)

Somewhere the iron rings to be fixed on forehead were lying scattered broken (cut) along with broken helmets at places. Somewhere the iron coats of mail of kings were lying scattered, while at places broken shields of warriors were lying (scattered) down in the battlefield and at places fly whisks were lying down on the ground as if swans were looking glorious. (80)

At places, broken flags, were shining on the ground as if large trees were lying broken due to a storm, while elsewhere horses cut into two pieces were lying along with elephants cut into pieces. (81)

Many were lying in the pools of blood, or warriors lying reeling on the ground. Somewhere elephants and royal horses were lying killed on the ground. Many warriors had fled away and were hiding in plants. Their backs had signs of wounds, and were not taking out their heads (in the open). (82)

Some warriors, while fleeing, had their hair caught in trees and were crying out with the fear of being caught by the enemy and to be saved. With their drawn swords, they were not looking back, while the Kazis were running away; without caring for their horses'safety. (83)

ਕਿਤੇ ਖਾਨ ਤੋਰੇ ਨ ਘੋਰੇ ਸੰਬਾਰੈ ॥ ਕਿਤੇ ਛੋਰਿ ਜੋਰੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਭੇਸ ਧਾਰੈ ॥
 ਕਿਤੈ ਦੇ ਅਕੋਰੈ ਨਿਹੋਰੈ ਤਿਸੀ ਕੋ ॥ ਲਏ ਹਾਥ ਮੈ ਤੇਗ ਦੇਖੈ ਜਿਸੀ ਕੋ ॥ ੮੪ ॥
 Kitai khan torai na ghorai sambharai. Kitai chhor jorai tiya bhes dharai.
 Kitai dai akorai niharai tisi ko. Laie hath mai teg dekhai jisi ko. (84)

ਕਿਤੇ ਜੀਵ ਲੈ ਕੇ ਸਿਪਾਹੀ ਸਿਧਾਏ ॥ ਕਿਤੇ ਚੁੰਗ ਬਾਧੈ ਚਲੈ ਖੇਤ ਆਏ ॥
 ਕਿਤਯੋ ਪ੍ਰਾਨ ਹੋਮੇ ਰਨਹਿ ਜੁਲ ਮਾਹੀ ॥ ਮਰੈ ਟੂਕ ਟੂਕ ਹੈ ਭਜੈ ਪੈ ਗੁਨਾ ਹੀ ॥ ੮੫ ॥
 Kitai jeev lai kai sipahi sidhaye.
 Kitai chung badhaie chalai khet aeye.
 Kiteyo pran homai ranhi javal mahi.
 Marai took took hai bhajai pai guna. (85)

ਤਹਾ ਲੈ ਅਪ੍ਰਛਾਨ ਕੇਤੇ ਬਰੇ ਹੈ ॥ ਜਿਤੇ ਸਾਮ੍ਹਰੇ ਜੁਧ ਕੈ ਕੈ ਮਰੇ ਹੈ ॥
 ਕਿਤੇ ਨਰਕ ਬਾਸੀ ਤਿਸੀ ਕਾਲ ਹੂਏ ॥ ਜਿਤੇ ਸੂਮ ਸੋਫੀ ਭਜੇ ਜਾਤ ਮੂਏ ॥ ੮੬ ॥
 Taha lai aparchhan ketai barai hai. Jitai samuhai judh kai kai marai hai.
 Kitai narak basi tisi kaal hoye. Jitai soom sofi bhajo jat moye. (86)

ਕਿਤੇ ਭੀਰੂ ਜੋਧਾ ਮਰੇ ਬਾਜ ਮਾਰੇ ॥ ਗਿਰੇ ਤ੍ਰਾਸ ਕੈ ਕੈ ਬਿਨਾ ਬਾਨ ਡਾਰੇ ॥
 ਕਿਤਯੋ ਅਗਮਨੈ ਆਨਿ ਕੈ ਪ੍ਰਾਨ ਦੀਨੇ ॥ ਕਿਤਯੋ ਦੇਵ ਕੇ ਲੋਕ ਕੋ ਪੰਥ ਲੀਨੇ ॥ ੮੭ ॥
 Kitai bheeru jodha marai baj mare. Girai tras kai kai bina ban darai.
 Kityo agmanai aan kai pran dinai. Kiteyo dev ke lok ko panth linai. (87)

ਜਿਤੇ ਸੂਮ ਸੋਫੀ ਭਜੇ ਜਾਤ ਮਾਰੇ ॥ ਤਿਤੇ ਭੂਮਿ ਭੋਗੈ ਨਹੀ ਬੰਨਿ ਜਾਰੇ ॥
 ਭਈ ਭੀਰ ਗਾਢੀ ਮਚਿਯੋ ਜੁਧ ਭਾਰੀ ॥ ਲਖੀ ਬੀਰ ਠਾਢੇ ਕਪੈ ਦੇਹ ਸਾਰੀ ॥ ੮੮ ॥
 Jitai soom sofi bhajai jat marai.
 Titai bhoom bhogai nahi bann jarai.
 Bhaiee bheer gadhi machio judh bhari.
 Lakhi beer thathai kapai deh sari. (88)

ਜਹਾ ਸਿਧ ਪਾਲੈ ਘਨੇ ਸਤ੍ਰ ਕੂਟੇ ॥ ਤਹਾ ਦੇਖਿ ਜੋਧਾਨ ਤੈ ਕੂਟਿ ਛੂਟੈ ॥
 ਲੇ ਭਾਜਿ ਕੈ ਨ ਹਥਯਾਰੈ ਸੰਭਾਰਿਯੋ ॥ ਲਖੈ ਸਮਸਦੀਨ ਪਰਿਯੋ ਭੂਮਿ ਮਾਰਿਯੋ ॥ ੮੯ ॥
 Jaha sidh palai ghanai satar kutai. Taha dekh jodhan tai koot chhutai.
 Lai bhaj kai na hathyarai sambhario. Lakhai samasdin pario bhoom Mario. (89)

At places, the Pathans were crushed badly, and they were not caring for their horses even. Some were changing into female dresses (discarding their dress) and some were requesting for their safety by offering money in lieu to him, who was carrying a sword. (84)

Many soldiers, saving their skin, were running away while many had joined in groups in the battlefield. Some warriors had offered their bodies for sacrifice in the fire of battlefield while some were thinking it as a great sin, to be fleeing away from there, thus they had died fighting, being cut into pieces. (85)

Those warriors, who had died facing the enemy in the battlefield, were wedded by the fairies of heaven, and a similar number had been dispatched to hell and those virtuous types without the use of drugs, (like opium, hemp etc.) were killed while fleeing from there. (86)

Many coward warriors were found dead without being killed (struck) and fell down due to fear without being struck by the arrows. Many had given up their lives by advancing forward or many had followed the path to heavens. (87)

Many miserly and virtuous types were running away and were killed and were eaten away by vultures etc and were not consigned to flames (by tying up). There was a great holocaust and a fierce battle was fought, and seeing the mighty warriors (standing against them) the cowards were trembling. (88)

Where Sidh Pal had killed many enemies, other warriors were seen vacating the fort, and running away without holding on to their weapons. They had seen Shamas Din lying dead on the ground. (89)

ਤਹਾ ਭਾਟ ਢਾਢੀ ਖਰੇ ਗੀਤ ਗਾਵੈ ॥ ਸੁਨਾਵੈ ਪ੍ਰਭੈ ਬੈਰ ਬਿੰਦੈ ਤ੍ਰਸਾਵੈ ॥
ਕਹੂੰ ਨਾਦ ਬਾਜੈ ਨਫੀਰੀ ਨਗਾਰੇ ॥ ਹਸੈ ਗਰਜਿ ਠੋਕੈ ਭੁਜਾ ਭੂਪ ਭਾਰੇ ॥ ੯੦ ॥

Taha bhat dhadhi kharai geet gavaie.
Sunavai prabhai bair brindai trasavai.
Kahun nad bajai nafeeri nagarai.
Hasai garaj thokai bhuja bhoop bharai. (90)

ਜਬੈ ਖਾਨ ਜੂਝੈ ਸਭੈ ਖੇਤ ਮਾਹੀ ॥ ਬਡੇ ਐਠਿਯਾਰੇ ਬਚਿਯੋ ਏਕ ਨਾਹੀ ॥
ਲਈ ਛੀਨਿ ਦਿਲੀ ਦਿਲੀਸੈ ਸੰਘਾਰਿਯੋ ॥ ਤਬੈ ਆਪਨੇ ਸੀਸ ਪੈ ਛਤ੍ਰ ਢਾਰਿਯੋ ॥ ੯੧ ॥
Jabai khan jujhai sabhai khet mahi. Badai aithayarai bachio ek nahi.
Laiee chin dili dilisai sangario. Tabai apnai sees pai chhatar dhario. (91)

ਜਬੈ ਸਿਧ ਪਾਲੈ ਘਨੀ ਸੈਨ ਕੂਟੀ ॥ ਬਚੈ ਪ੍ਰਾਨ ਲੈ ਕੈ ਚਹੁਮ ਓਰ ਫੂਟੀ ॥
ਲਈ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ਸਿਰੈ ਛਤ੍ਰ ਢਾਰਿਯੋ ॥ ਪਰਿਯੋ ਪਾਸੁ ਬਾਚਯੋ ਅਰਿਯੋ ਸੋ ਸੰਘਾਰਿਯੋ ॥ ੯੨ ॥
Jabai sidh palai ghani sain kooti.
Bachai pran lai kai chahum or footi.
Laiee patshahi sirai chhatar dhario.
Pario pass bacheyo ario so sangario. (92)

ਲਈ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ਹਿੰਦੈ ਯੋ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਕਰਿਯੋ ਕਾਜ ਨੀਕੋ ਨ ਸਾਹੈ ਸੰਘਾਰਾ ॥
ਜਗਯੋ ਰੈਨਿ ਸਾਰੀ ਧਰਿਯੋ ਧਯਾਨ ਤਾ ਕੋ ॥ ਦਿਯੋ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਾਤ ਵਾ ਕੋ ॥ ੯੩ ॥
Laiee patsah hirdai yo bichara. Kario kaj niko na sahai sangara.
Jageyo rain sari dhario dayan ta ko. Diyo patshah milai prat va ko. (93)

ਕਸਾਈਨ ਕੋ ਦਾਸ ਤਹ ਏਕ ਆਯੋ ॥ ਨਦੀ ਡਾਰਬੇ ਓਝਰੀ ਲੈ ਸਿਧਾਯੋ ॥
ਗਹਿਯੋ ਜਾਹਿ ਤਾ ਕੋ ਦਈ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ॥ ਧਰਿਯੋ ਜੈਨ ਆਲਾਵਦੀ ਨਾਮ ਤਾਹੀ ॥ ੯੪ ॥
Kasaein ko das tih ek aeyo. Nadi darvai ojhri lai sidayo.
Gahio jahe ta ko daiee patshahi. Dhario jain alavadi nam tahe. (94)

The bards were singing songs, standing there and were trying to frighten away the enemy or making it heard to the Master. At places drums were being sounded and clarionets or lyres being played, including ransinghe while the mighty Rajaṣ were thundering and laughing while showing their prowess. (90)

When all the Pathans were killed in the battlefield and not a single warrior out of those proud ones was left alive and having killed the king of Delhi he (Sidh Pal) usurped the kingdom of Delhi, and a canopy was fluttering over his head. (91)

When Sidh Pal had crushed most of the enemy forces, the remnants got scattered here and there. Thus Diwan Sidh Pal took over control of the kingdom and a canopy started fluttering over his head. Whosoever accepted his superiority got saved, but others who opposed him, were killed. (92)

Then taking control of the kingdom and having killed the king, he thought to himself that he had not performed a virtuous deed. He lay awake throughout the night and was thinking about himself. He thought of handing over the control of the kingdom to anyone whom he would meet in the morning. (93)

In the morning, a servant of a butcher happened to come there, who was going to the river for throwing the waste material. He caught hold of him and handed over the kingdom to him. He was named as Jain-alavadi. (94)

ਚੌਪਈ

ਜਬ ਹੀ ਰਾਜ ਤਵਨ ਕਹ ਦਯੋ ॥ ਸੁਤਾ ਸਹਿਤ ਬਨ ਮਾਰਗ ਲਯੋ ॥
ਬਦ੍ਰਕਾਸਿ ਮਹਿ ਕਿਯਾ ਪ੍ਰਵੇਸਾ ॥ ਦੁਹਿਤਾ ਸਹਿਤ ਅਤਿਥ ਕੇ ਭੇਸਾ ॥ ੯੫॥

Choupaiee

Jab hi raj tavan keh deyo. Sutā sehat ban marg leyo.
Badarkas meh kiya parvesa. duhita sehat atith ke bhesa. (95)

ਦੋਹਰਾ

ਜਬ ਬਹੁ ਤਹ ਤਪਸਾ ਕਰੀ ਪ੍ਰਗਟ ਭਈ ਜਗ ਮਾਇ ॥
ਬਰੰਬ੍ਰਹ ਤਾ ਸੌ ਕਹਿਯੋ ਜੋ ਤੁਹਿ ਸੁਤਾ ਸੁਹਾਇ ॥ ੯੬॥

Dohra

Jab bahu tih tapsa kari pragat bhaiee jag maie.
Barmbreh ta so kahio jo tohe suta suhaie. (96)

ਚੌਪਈ

ਮੈਯਾ ਇਹੈ ਦਾਨੁ ਮੁਹਿ ਦੀਜੈ ॥ ਰਛਾ ਆਪੁ ਹਮਾਰੀ ਕੀਜੈ ॥
ਛਤ੍ਰਾਨੀ ਗ੍ਰਿਹਿ ਤੁਰਕ ਨ ਜਾਇ ॥ ਮੁਹਿ ਬਰ ਦੇਹੁ ਇਹੈ ਜਗ ਮਾਇ ॥ ੯੭॥

Choupaiee

Maiya ihai dan mohe dijai. Rachha aap hamari kijai.
Chhatrani greh turak na jaie. Mohe bar dehu ihai jag maie. (97)

ਚਰਨਨ ਰਹੈ ਤਿਹਾਰੈ ਚਿਤਾ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਹੋਇ ਅਨਗਨਤ ਬਿਤਾ ॥
ਸਤ੍ਰੁ ਨ ਜੀਤਿ ਹਮੈ ਕੋਈ ਜਾਇ ॥ ਤੁਮ ਮਹਿ ਰਹੈ ਮੋਰ ਮਨ ਮਾਇ ॥ ੯੮॥
Charnan rahai tiharai chita. Greh meh hoie anganat bita.
Satar na jeet hamai koiee jaie. Tum meh rahaie more man maie. (98)

ਜਗ ਮਾਤੈ ਐਸੇ ਬਰੁ ਦੀਯੋ ॥ ਤਿਨ ਕਹ ਰਾਜ ਅਸਾਮ ਕੋ ਕੀਯੋ ॥
ਅਬ ਲਗਿ ਰਾਜ ਤਹਾ ਤੈ ਕਰੈ ॥ ਦਿਲੀਪਤਿ ਕੀ ਕਾਨਿ ਨ ਧਰੈ ॥ ੯੯॥

Jag matai aiso bar diyo. Tin keh raj asam ko kiyo.
Ab lag raj taha tai karai. Dilipat ki kann na dharai. (99)

Choupaiee

Having handed over the kingdom to him, then Sidh Pal along with his daughter proceeded to the Jungle, and clad as a mendicant along with the daughter he went to Badri Nath. (95)

Couplet

After performing great penance there, then the(mother) goddess appeared before her, and said, "O daughter! Whichever person you prefer, you could ask for him as your spouse." (96)

Choupaiee

(She said), "O Mother! Give, me this boon only that a Kashatriya woman should never go to a Turk's house (never become their wife) and protect me in future also. O world's Mother! Bestow me with this benediction." (97)

"I should always be meditating on you, bowing at your lotus-feet and there should be enough wealth at home." (He begged)! No enemy should have an upper hand over us, and O Mother! I should always be worshipping you by meditating on you." (98)

The goddess mother bestowed these boons on him and made him the Raja of Assam, where he was ruling till to date without caring for the Delhi king." (99)

ਜਿਹ ਕਹ ਰਾਜ ਭਵਾਨੀ ਦੀਯੋ ॥ ਤਿਨ ਤੈ ਛੀਨਿ ਨ ਕਿਨਹੂ ਲੀਯੋ ॥
ਅਬ ਲੋ ਕਰਤ ਤਹਾ ਕੋ ਰਾਜਾ ॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਸਭ ਹੀ ਘਰ ਸਾਜਾ ॥ ੧੦੦ ॥

Jih keh raj bhavani diyo. Tin tai chin na kinhu liyo.
Ab lo karat taha ko raja. Ridhi sidhi sabh hi ghar saja. (100)

ਪ੍ਰਥਮ ਦਿਲਿਸ ਸੌ ਪਿਤਾ ਜੁਝਾਯੋ ॥ ਪੁਨਿ ਦੇਬੀ ਤੇ ਅਸ ਬਰ ਪਾਯੋ ॥
ਅੰਗ ਦੇਸ ਕੇ ਭਏ ਨ੍ਰਿਪਾਰਾ ॥ ਇਹ ਛਲ ਅਬਲਾ ਧਰਮ ਉਬਾਰਾ ॥ ੧੦੧ ॥ ੧ ॥

Pratham dilis so pita jujhayo. Punn devi te as bar payo.
Ang des kai bhaie nripara. Ih chhal abla dharma ubara. (101) (1)

**ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੌ ਸੌ ਸਤਾਨਵੇ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੨੯੭ ॥ ੫੭੫੦ ॥ ਅਫਜ਼ੁ ॥**

iti sri charitar pakhyana triya charitari mantry bhoop sanbadai
dou so satanvo charitar samaptam sat subham sat.

297. 5750. aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਸੁਨਿਯਤ ਏਕ ਸਾਹ ਕੀ ਦਾਰਾ ॥ ਰੂਪਵਾਨ ਗੁਨਵਾਨ ਅਪਾਰਾ ॥
ਝਿਲਮਿਲ ਦੇ ਤਿਹ ਨਾਮ ਭਨਿਜੈ ॥ ਕੋ ਦੂਸਰ ਪਟਤਰ ਤਿਹ ਦਿਜੈ ॥ ੧ ॥

Choupaiee

Suniat ek sah ki dara. Roopwan gunwan apara.
Jhilmil dai tih nam bhanijai. Ko dusar pattar tih dijai. (1)

ਰੂਪ ਕੇਤੁ ਰਾਜਾ ਇਕ ਤਹਾ ॥ ਰੂਪਮਾਨ ਅਰੁ ਸੂਰਾ ਮਹਾ ॥
ਥਰਹਰ ਕੰਪੈ ਸਤ੍ਰ ਜਾ ਕੇ ਡਰ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਭਯੋ ਜਨੁ ਦੁਤਿਯ ਨਿਸਾਕਰ ॥ ੨ ॥

Roop ket raja ik taha. roopman or soora maha.
Tharhar kampai satar ja kai dar. Pragat bheyo jan dutia nisakar. (2)

ਏਕ ਸਪੂਤ ਪੂਤ ਤਿਨ ਜਯੋ ॥ ਜਾ ਸੌ ਔਰ ਨ ਜੁਗ ਮਹਿ ਭਯੋ ॥
ਝਿਲਮਿਲ ਦੇ ਤਾਕੌ ਲਖਿ ਗਈ ॥ ਤਬ ਹੀ ਤੇ ਬਵਰੀ ਸੀ ਭਈ ॥ ੩ ॥
Ek sapoot poot tin jeyo. ja so aour na jug meh bheyo.
Jhilmil dai tako lakh gaiee. Tab hi tai bavri si bhaiee. (3)

Whosoever was bestowed with a kingdom by goddess Bhawani herself, no one could usurp that kingdom from him. Her father became the king of Assam, where he is ruling till to-date and all the occult powers were given to him. (100)

First she made her father to fight against the king of Delhi, and then got a boon from the goddess, so that her father became the king of Assam. Thus the young girl had managed to safeguard her modesty and religious faith." (101) (1)

Here the two hundred and ninety seventh episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (297-5750) (Contd.)

Choupaiee

There was a Shah's wife, who was very beautiful and virtuous. She was called Jhilmil Dei, she could not be compared with any other woman (she was extremely beautiful). (1)

There was a Raja by the name of Roopket, who was very handsome and a great warrior. The enemy was always afraid of him and trembling with fear. It seemed as if a second Moon had risen. (2)

He got a son, who had no other match in the whole world. Ihilmil then saw him and was madly in love with him. (3)

ਵਾ ਸੋ ਬਾਧਾ ਅਧਿਕ ਸਨੇਹਾ ॥ ਦੈ ਤੇ ਕਰੀ ਏਕ ਜਨੁ ਦੇਹਾ ॥
ਔਰ ਉਪਾਊ ਨ ਚਲਿਯੋ ਚਲਾਯੋ ॥ ਤਬ ਅਬਲਾ ਨਰ ਭੇਸ ਬਨਾਯੋ ॥ ੪ ॥

Va so badha adhik saneha. Dai te kari ek jan deha.
Aur upauroo na chaliae chalayo. Tab abla nar bhes banayo. (4)

ਦੋਹਰਾ

ਧਰਿ ਕਰਿ ਭੇਸ ਕਰੋਲ ਕੋ ਗਈ ਤਵਨ ਕੇ ਧਾਮ ॥
ਸਭ ਕੋ ਨਰ ਜਾਨੈ ਤਿਸੈ ਕੋਈ ਨ ਜਾਨੈ ਬਾਮ ॥ ੫ ॥

Dohra

Dohradhar kar bhees karol ko gaiee tavan ke dham.
Sabh ko nar janai tisai koiee na janai bam. (5)

ਚੌਪਈ

ਕੁਅਰਹਿ ਰੋਜ ਸਿਕਾਰ ਖਿਲਾਵੈ ॥ ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਤਨ ਮ੍ਰਿਗਹਿ ਹਨਾਵੈ ॥
ਇਕਲੀ ਫਿਰੈ ਸਜਨ ਕੇ ਸੰਗਾ ॥ ਪਹਿਰੇ ਪੁਰਖ ਭੇਸ ਕਹ ਅੰਗਾ ॥ ੬ ॥

Choupaiee

Koerhe roj sikar khilavai. Bhat bhaat tan mrighe hanaavai.
Ikalli firai sajan kai sanga. Peharai purakh bhes keh anga. (6)

ਇਕ ਦਿਨ ਸਦਨ ਨ ਜਾਤ ਸੁ ਭਈ ॥ ਪਿਤ ਤਨ ਕਹੀ ਸੁਤਾ ਮਰਿ ਗਈ ॥
ਅਪਨੀ ਠਵਰ ਬਕਰਿਯਹੀ ਜਾਰਾ ॥ ਦੂਸਰ ਪੁਰਖ ਨ ਭੇਦ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੭ ॥
Ik din sadan na jat su bhaiee. Pit taan kahi suta mar gaiee.
Apni thavar bakaryeh jara. Dusaar purakh na bdeis bichara. (7)

ਸਾਜ ਲਹਿਯੋ ਦੁਹਿਤਾ ਮਰ ਗਈ ॥ ਯੋ ਨਹੀ ਲਖਿਯੋ ਕਰੋਲਨ ਭਈ ॥
ਸੰਗ ਨਿਤ ਲੈ ਨ੍ਰਿਪ ਸੁਤ ਕੋ ਜਾਵੈ ॥ ਬਨ ਉਪਬਨ ਭਤਿਰ ਭਰਮਿ ਆਵੈ ॥ ੮ ॥
Saaj lahiyo duhita mar gaiee. Yo nahi lakhio karolan bhaiee.
Sang nit lain rip sut ko javai. Ban upban bhitar bharam avai. (8)

She developed great love for him and had become one (body) with him (completely enamoured by him) when she could not meet him, she dressed up like a man. (4)

Couplet

She dressed up like a hunter, and went to his house. All were considering her a male, and no one thought her to be a female. (5)

Choupaiee

She used to take out the prince for hunting spree and would ask him to kill many types of deer (wild animals). Having dressed up like a man, she would be roaming alone along with him. (6)

One day she did not return home and sent the message to the father that his daughter had died. She consigned to flames one goat in place of herself and no one else could gauge the secret. (7)

The Shah thought that the daughter had died, but did not realize that she had become a huntress, she would accompany the Raja's son daily to the jungle and after roaming around she would come back. (8)

ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਇਹ ਭਾਤਿ ਬਿਤਾਯੋ ॥ ਰਾਜ ਕੁਅਰ ਕਹ ਬਹੁ ਬਿਰਮਾਯੋ ॥
ਸੋ ਤਹ ਕਹ ਨਹਿ ਨਾਰਿ ਪਛਾਨੈ ॥ ਭਲੇ ਕਰੋਲ ਤਾਹਿ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ॥ ੯॥
Bahut kaal ih bhat bitaeyo. Raj koer keh bahu thirmayo.
So the keh neh nar pachhanai. Bhali karol tohai kar manai. (9)

ਇਕ ਦਿਨ ਗਏ ਗਹਿਰ ਬਨ ਦੋਊ ॥ ਸਾਥੀ ਦੁਤੀਯ ਨ ਪਹੁਚਾ ਕੋਊ ॥
ਅਥਯੋ ਦਿਵਸ ਰਜਨੀ ਹੈ ਆਈ ॥ ਏਕ ਬ੍ਰਿਛ ਤਰ ਬਸੇ ਬਨਾਈ ॥ ੧੦॥
Ik din gaie gehar ban douoo. Sathi dutia na pahucha kouoo.
Atheyo divas rajni hai aiee. Ek brichh tar basaai banaiee. (10)

ਤਹ ਇਕ ਅਯੋ ਸਿੰਘ ਅਪਾਰਾ ॥ ਕਾਢੇ ਦਾਤ ਬਡੇ ਬਿਕਰਾਰਾ ॥
ਤਾਹਿ ਨਿਰਖਿ ਨ੍ਰਿਪ ਸੁਤ ਡਰ ਪਾਯੋ ॥ ਸਾਹ ਸੁਤਾ ਤਿਹ ਧੀਰ ਬੰਧਾਯੋ ॥ ੧੧॥
Tih ik aeyo singh apara. Kadhahi dat badai bikrara.
Tohai nirakh nrip sut dar payo. Sah suta tih dheer bandaayo. (11)

ਤਬ ਤਿਹ ਤਾਕਿ ਤੁਪਕ ਸੋ ਮਾਰਿਯੋ ॥ ਨ੍ਰਿਪ ਸੁਤ ਦੇਖਤ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਹਾਰਿਯੋ ॥
ਰਾਜ ਕੁਅਰ ਅਸ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਮਾਗਹੁ ਜੋ ਜਿਯ ਰੁਚਤ ਤਿਹਾਰੇ ॥ ੧੨॥
Tab tih tak tupak so Mario. Nrip sut dekhat singh parhario.
Raj koer as bachan ucharai. Maghu jo jiya ruchat tiharai. (12)

ਤਬ ਤਿਨ ਤਾ ਸੌ ਬ੍ਰਿਥਾ ਉਚਾਰੀ ॥ ਰਾਜ ਕੁਅਰ ਮੈ ਸਾਹ ਦੁਲਾਰੀ ॥
ਤੋ ਸੌ ਮੋਰਿ ਲਗਨਿ ਲਗ ਗਈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਭੇਸ ਧਰਤ ਇਹ ਭਈ ॥ ੧੩॥
Tab tin ta so britha uchari. Raj koer mai sah dulari.
To so more lagan lag gaiee. Ta tai bhes dharat ih bhaiee. (13)

ਅਬ ਤੁਮ ਹਮਰੇ ਸਾਥ ਬਿਹਾਰੋ ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕਰਿ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਮੁਹਿ ਬਾਰੋ ॥
ਜਸ ਮੁਰਿ ਲਗਨ ਤੁਮੁ ਪਰ ਲਾਗੀ ॥ ਤਸ ਤੁਮ ਹੋਹੁ ਮੋਰ ਅਨੁਰਾਗੀ ॥ ੧੪॥
Ab tum hamre sath biharo. Istary kar greh meh mohair baro.
Jas mur lagan tumu par lagi. Tas tum hohu mor anuragi. (14)

Thus she spent lot of time in this activity and made the prince very happy. He did not realize that she was a woman. He thought him (her) to be a good hunter only. (9)

One day they went inside a thick jungle and there was no other companion with them. The day had passed and night had fallen. So they stayed underneath a tree by making some arrangement. (10)

A huge lion came there and his horrible teeth were to be seen. On seeing him the Raja's son got frightened. But the Shah' daughter consoled him with patience (to be patient). (11)

The huntress then killed him with her gun and before the very eyes of the prince she had shot him dead. Then the prince remarked, "O hunter! Whatever you want you could demand from me." (12)

Then the girl, turned into a male hunter, told him the whole story, saying, "O Prince! I am the daughter of Shah and I have developed love for you and I have dressed up like this." (13)

"Now you have sensuous pleasure with me and take me home as your wife. Just as I have loved you, you also take me as your beloved." (14)

ਆਨੰਦ ਭਯੋ ਕੁਅਰ ਕੇ ਚੀਤਾ ॥ ਜਨੁ ਕਰਿ ਮਿਲੀ ਰਾਮ ਕਹ ਸੀਤਾ ॥
 ਭੋਜਨ ਜਾਨੁ ਛੁਧਾਤਰੁ ਪਾਈ ॥ ਜਨੁ ਨਲ ਮਿਲੀ ਦਮਾਵਤਿ ਆਈ ॥ ੧੫॥
 Anand bheyo koer kai chita. Jan kar mil damavat aiee.
 Bhojan jan chhudhatar payee. Jaan nal mili damavat aiee. (15)

ਉਹੀ ਬ੍ਰਿਛ ਤਰ ਤਾ ਕੋ ਭਜਾ ॥ ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਆਸਨ ਕਹ ਸਜਾ ॥
 ਤਾਹਿ ਸਿੰਘ ਕੋ ਚਰਮ ਨਿਕਾਰੀ ॥ ਭੋਗ ਕਰੇ ਤਾ ਪਰ ਨਾਰੀ ॥ ੧੬॥
 Ohi brichh tar ta ko bhaja. Bhat bhat asan keh saja.
 Tahe singh ko charam nikari. Bhog karai ta par nari. (16)

ਤਾ ਕੋ ਨਾਮ ਅਪਛਰਾ ਧਰਾ ॥ ਕਹੀ ਕਿ ਰੀਝਿ ਮੋਹਿ ਇਹ ਬਰਾ ॥
 ਇਹ ਛਲ ਤਾਹਿ ਨਾਰਿ ਕਰਿ ਲਯਾਯੋ ॥ ਰੂਪ ਕੇਤੁ ਪਿਤੁ ਭੇਦ ਨ ਪਾਯੋ ॥ ੧੭॥
 Ta ko nam apachhra dhara. Kahi ki reejh mohe ih bara.
 Ih chhal tahe nar kar layao. Roop ket pitu bheid na payo. (17)

ਦੋਹਰਾ

ਇਹ ਛਲ ਤਾ ਕੋ ਬਯਾਹਿ ਕੈ ਲੈ ਆਯੋ ਨਿਜੁ ਧਾਮ ॥
 ਲੋਕ ਅਪਛਰਾ ਤਿਹ ਲਖੈ ਕੋਊ ਨ ਜਾਨੈ ਬਾਮ ॥ ੧੮॥

Dohra

Ih chhal ta ko bayahe kai lai aeyo nij dham.
 Lok apachhra tih lakhai kouoo na janai bam. (18)

ਨ੍ਰਿਪ ਸੁਤ ਬਰਾ ਕਰੋਲ ਹੈ ਭਈ ਅਨਾਥ ਸਨਾਥ ॥
 ਸਭਹੂੰ ਸਿਰ ਰਾਨੀ ਭਈ ਇਹ ਬਿਧਿ ਛਲ ਕੇ ਸਾਥ ॥ ੧੯॥ ੧॥
 Nrip suta bara karol hai bhaiee anath sanath.
 Sabh hun sir rani bhaiee ih bidh chhal kai sath. (19) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋ ਸੌ ਅਠਾਨਵੇ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੨੯੮॥ ੪੭੬੮॥ ਅਫਜ਼ੂ ॥
 iti sri charitar paskhyanai triya charitrai mantra bhoop sanbadai
 do so athanvo charitar samaptam sat subham sat.

298.4768. aphjun. (Contd.)

The prince was pleased with her, and It seemed as if Ram had gained his Sita, or a hungry man had got food or Demayanti had met Nal. (15)

So he had a sexual companionship with her under the tree and had cohabitation in many ways. The tiger's skin was removed and placed it underneath themselves, making it as their bedspread, where they had cohabitation. (16)

The prince named her as fairy and made it known that she had been pleased to wed him. With this deceit, he brought her home as his wife. The father Roopket could not see through the secret. (17)

Couplet

With this trick he brought her home as his wife. All were thinking her as a fairy and not a woman. (18)

By becoming a hunter, she managed to marry the prince, and became a queen from a helpless person. So she was established as a queen on top of everyone. (19) (1)

Here the two hundred and ninety-eights episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's itchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (298-5769) (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਚੰਦ੍ਰ ਚੂੜ ਇਕ ਰਹਤ ਭੂਪਾਲਾ ॥ ਅਮਿਤ ਪ੍ਰਭਾ ਜਾ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਬਾਲਾ ॥
ਤਾ ਸੀ ਦੂਸਰਿ ਜਗ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ॥ ਨਰੀ ਨਾਗਨੀ ਨਿਰਖਿ ਲਜਾਹੀ ॥ ੧॥

Choupaiee

Chandar churr ik rehat bhupala. Amit prabha ja kai greh bala.
Ta si dusar jag meh nahi. Nari nagni nirakh lajahi. (1)

ਸਾਹਿਕ ਹੁਤੋ ਅਧਿਕ ਧਨਵਾਨਾ ॥ ਜਾ ਸੋ ਧਨੀ ਨ ਜਗ ਮੈ ਆਨਾ ॥
ਅਛਲ ਦੇਇ ਦੁਹਿਤ ਤਾ ਕੋ ਘਰ ॥ ਰਹਤ ਪੰਡਿਤਾ ਸਭ ਮਤਿ ਹਰਿ ਕਰਿ ॥ ੨॥
sahik huto adhik dhanwana. Ja so dhani na jag mai ana.
Achhal daie duhit ta ko ghar. Rehat pandita sabh mat har kar. (2)

ਚੰਦ੍ਰ ਚੂੜ ਕੋ ਹੁਤੋ ਪੁਤ੍ਰ ਇਕ ॥ ਪੜਾ ਬਯਾਕਰਨ ਅਰੁ ਸਸਤ੍ਰ ਨਿਕ ॥
ਤਾ ਕੋ ਨਾਮ ਨ ਕਹਬੇ ਆਵੈ ॥ ਲਿਖਤ ਉਖ ਲਿਖਨੀ ਹੈ ਜਾਵੈ ॥ ੩॥
Chandar churr ko huto putar ik. Parra bayakaran or sastar nik.
Ta ko nam na kehvai avai. likhat ukh likhni hai javai. (3)

ਇਕ ਦਿਨ ਕੁਅਰ ਅਖੇਟਕ ਗਯੋ ॥ ਸਾਹੁ ਸੁਤਾ ਕੋ ਨਿਰਖਤ ਭਯੋ ॥
ਵਾ ਕੀ ਲਗੀ ਲਗਨ ਇਹ ਸੰਗਾ ॥ ਮਗਨ ਭਈ ਤਰੁਨੀ ਸਰਬੰਗਾ ॥ ੪॥
Ik din koer akhetak geyo. Sahu suta ko nirkhath bheyo.
Va ki lagi lagan ih sangha. Magan bhaiee taruni sarbanga. (4)

ਚਤੁਰਿ ਦੁਤੀ ਇਕ ਤਹਾ ਪਠਾਈ ॥ ਕਹਿਯਹੁ ਐਸ ਕੁਅਰ ਕਹ ਜਾਈ ॥
ਏਕ ਦਿਵਸ ਮੇਰੇ ਘਰ ਆਵਹੁ ॥ ਸਾਥ ਹਮਾਰੇ ਭੋਗ ਮਚਾਵਹੁ ॥ ੫॥
Chatur duti ik taha pathaiee. kehveh ais koer keh jaiee.
Ek divas mere ghar avhu. Saath hamare bhog machavhu. (5)

ਤਬ ਵਹੁ ਸਖੀ ਕੁਅਰ ਪਹਿ ਆਈ ॥ ਕਹੀ ਕੁਅਰਿ ਸੋ ਤਾਹਿ ਸੁਨਾਈ ॥
ਬਿਹਸਿ ਸਾਜਨ ਇਹ ਭਾਤਿ ਉਚਾਰੀ ॥ ਕਹਿਯਹੁ ਜਾਇ ਐਸ ਤੁਮ ਪਯਾਰੀ ॥ ੬॥
Tab bahu sukhi koer peh gaiee. Kahi koer so tohai sunaiee.
Bihas sajan ih bhat uchari. Kehveh jaie ais tum payari. (6)

Choupaiee

There was a Raja named Chander Choor, who had a wife, called Amit Prabha. She had no other parallel to her (in beauty) in the world. On seeing her even the women or snake (females) were feeling ashamed. (1)

There was a rich Shah and there was no other wealthy person like him in the world. He had a daughter named Achhal Dei and she was very intelligent, having knowledge like Pandits (had stolen the knowledge of Brahmins). (2)

Chander Choor had a son, who was expert in grammar and various Shastras. His name is beyond description and if we were to write with a pen having length of sugarcane, it would be reduced in size while writing his name. (3)

One day the prince went on a hunting spree and he saw the Shah's daughter. He also got enamoured by her, while the girl was fully engaged in his love only. (4)

She sent a clever handmaid to him so as to call the prince, by saying, "Please come to my house one day and have sensuous pleasure with me." (5)

Then the maid came to the prince and told him whatever the Shah's daughter had said. The paramour laughed and said, "You go and tell the beloved like this." (6)

ਇਕ ਅਵਧੂਤ ਸੁ ਛਤ੍ਰ ਨਿਪਾਰਾ ॥ ਸੁਨਿਯਤ ਬਸਤ ਸਮੁਧ ਕੇ ਪਾਰਾ ॥
ਹੈ ਅਵਧੂਤ ਮਤੀ ਦੁਹਿਤਾ ਤਿਹ ॥ ਅਵਰ ਨ ਘੜੀ ਬਿਧਾਤਾ ਸਮ ਜਿਹ ॥ ੭॥

Ik avdhut su chhatar nripara. suniat basat samudh 'kai para.
Hai avdhut mati duhita tih. Avar na gharri bidhata sam jih. (7)

ਪ੍ਰਥਮ ਤੂ ਤਿਸੈ ਮੋਹਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਤਾ ਪਾਛੈ ਮੋ ਸੋ ਪਤਿ ਪਾਵੈ ॥
ਯੋ ਜੋ ਕੋਟਿ ਉਪਾਵ ਬਨੈ ਹੈ ॥ ਤੋ ਮੋ ਸੋ ਨਹਿ ਭੋਗਨ ਪੈਹੈ ॥ ੮॥
Pratham tu tisai mohe milavai.ta pachhai mo so pat pavai.
Yo jo kot upav banai hai. To mo so neh bhogan paihai. (8)

ਯੋ ਹੀ ਸਖੀ ਜਾਇ ਤਿਹ ਕਹੀ ॥ ਮਨ ਬਚ ਕੁਅਰਿ ਚਕ੍ਰਿਤ ਹੈ ਰਹੀ ॥
ਚਿਤ ਮੋ ਅਨਿਕ ਚਟਪਟੀ ਲਾਗੀ ॥ ਤਾ ਤੇ ਨੀਦ ਭੂਖ ਸਭ ਭਾਗੀ ॥ ੯॥
Yo hi sakhi jaie tih kahi. Man bach koer chakrit hai rahi.
Chit mo anik chatpati lagi. Ta tai neend bhukh saabh bhagi. (9)

ਸਮੁੰਦਰ ਪਾਰ ਜਾਯੋ ਨਹੀ ਜਾਵੈ ॥ ਤਉ ਕੁਅਰਿ ਕੋ ਸਾਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥
ਸਾਜ ਤਹਾ ਚਲਿਬੇ ਕੋ ਕਰਾ ॥ ਤੀਰਥ ਜਾਤ ਹੋ ਪਿਤਹਿ ਉਚਰਾ ॥ ੧੦॥
Samundar par jayo nahi javai. Tao koer ko sat na avai.
Saj taha chalibe ko kara. Tirath jat ho pithe uchra. (10)

ਸਾਜ ਬਾਜ ਸਭ ਕੀਯਾ ਤਯਾਰਾ ॥ ਤਹ ਹੈ ਚਲੀ ਬਾਜ ਅਸਵਾਰਾ ॥
ਸੇਤਬੰਧ ਰਾਮੇਸ੍ਵਰ ਗਈ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਹਿੰਦੈ ਬਿਚਾਰਤ ਭਈ ॥ ੧੧॥
Saj baj sabh kiya tayara. Tih hai chali baj asvara.
Setvand ramesvar gaiee. Ih bidh hirdai bicharat bhaiee. (11)

ਤਾ ਤੇ ਹਵੈ ਜਹਾਜ ਅਸਵਾਰਾ ॥ ਗਈ ਸਿੰਗਲਾਦੀਪ ਮਝਾਰਾ ॥
ਜਹ ਤਿਹ ਸੁਨਾ ਰਾਜ ਕੋ ਧਾਮਾ ॥ ਜਾਤ ਭਈ ਤਹ ਹੀ ਕੋ ਬਾਮਾ ॥ ੧੨॥
Ta tai havai jahaj asvara. Gaiee singladeep majhara.
Jeh tih suna rajj ko dhama. Jat bhaiee tih hi ko bama. (12)

‘there was an ascetic Raja (with a canopy) who was living beyond the seas, that is what we learn. He had a daughter named Audhoot Mati and the Lord had not created another one like her.” (7)

“First you arrange my meeting with her and then you could get a spouse like me. Otherwise you may try all other tricks and you will never enjoy sensuous pleasure with me.” (8)

So the handmaid came back and informed her accordingly; which surprised the young woman (Shah's daughter) on hearing this by mind and speech. She was feeling restless and she lost her hunger and sleep even.” (9)

So long she did not go across the seas, she would not feel peace of mind. So the Kumari arranged to leave for that place and told the father about going on a pilgrimage.” (10)

She made all the arrangements with pomp and show, and started off riding a horse. She reached Rameshwar soon and was thinking in her mind. (11)

She embarked a ship and then reached Singladeep. Where the Raja's palace was situated, she moved towards that side. (12)

ਤਹ ਗੀ ਪੁਰਖ ਭੇਸ ਕੋ ਕਰਿ ਕੈ ॥ ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਕੇ ਭੂਖਨ ਧਰਿ ਕੈ ॥
ਜਬ ਅਵਧੂਤ ਮਤੀ ਤਿਹ ਹੇਰਾ ॥ ਰਾਜ ਕੁਅਰ ਜਾਨਯੋ ਕਹੂੰ ਕੇਰਾ ॥ ੧੩॥
Tih gi purakh bhes ko kar hai. Bhat bhat kai bhukhan dhar kai.
Jab avdhut mati tih hera. Raj koer janyo kahun kera. (13)

ਨਿਰਖਤ ਕੁਅਰਿ ਮਦਨ ਬਸਿ ਭਈ ॥ ਅੰਗ ਅੰਗ ਬਿਹਬਲ ਹੂੰ ਗਈ ॥
ਚਿਤ ਮੈ ਕਹਾ ਇਸੀ ਕਹ ਬਰ ਹੋ ॥ ਨਾਤਰ ਘਾਇ ਕਟਾਰੀ ਮਰਿ ਹੋ ॥ ੧੪॥
Nirkhat koer madan bas bhaiee. Ang ang bihbal hai gaiee.
Chit mai kaha isi keh bar ho. Natar ghaie katari mar ho. (14)

ਦੇਖੈ ਲਗੀ ਸੀਸ ਨਿਹੁਰਾਈ ॥ ਤਿਹ ਤ੍ਰਿਯ ਘਾਤ ਇਹੈ ਕਰ ਆਈ ॥
ਤੁਰੰਗ ਧਵਾਇ ਜਾਤ ਤਹ ਭਈ ॥ ਸਿੰਘਨਿ ਜਾਨ ਮ੍ਰਿਗੀ ਗਹਿ ਲਈ ॥ ੧੫॥
Dekhai lagi sees nihuraie. Tih triya ghat ihai kar aiee.
Turang dhavai jaat tih bhaiee. Singhan jan marigi geh laiee. (15)

ਝਟਕਿ ਝਰੋਖਾ ਤੇ ਗਹਿ ਲਈ ॥ ਬਾਧਤ ਸਾਥ ਪ੍ਰਿਸਟ ਕੇ ਭਈ ॥
ਹਾਹਾ ਭਾਖਿ ਲੋਗ ਪਚਿ ਸਹਾਰੇ ॥ ਰਾਖਿ ਨ ਸਕੇ ਤਾਹਿ ਰਖਵਾਰੇ ॥ ੧੬॥
Jhatak jharokha tai geh laiee. Badhat sath prisat kai bhaiee.
Haha bhakh log pach saharai. Rakh na sakai tahe rakhvarai. (16)

ਬਾਧਿ ਪ੍ਰਿਸਟ ਤਿਹ ਤੁਰੰਗ ਧਵਾਯੋ ॥ ਏਕੈ ਬਾਨ ਮਿਲਾ ਸੋ ਘਾਯੋ ॥
ਤਾਕਹ ਜੀਤਿ ਧਾਮ ਲੈ ਆਈ ॥ ਸਖੀ ਕੁਅਰ ਕੇ ਧਾਮ ਪਠਾਈ ॥ ੧੭॥
Badh prisat tih turang dhavayo. Ekai ban mila so ghayo.
Takah jit dham lai aiee. Saakhi koer ke dham pathaiee. (17)

ਜੋ ਤੁਮ ਕਹਾ ਕਾਜ ਮੈ ਕਿਯਾ ॥ ਅਪਨੋ ਬੋਲ ਨਿਬਾਬਹੁ ਪਿਯਾ ॥
ਪ੍ਰਥਮ ਬਯਾਹਿ ਤਾਹਿ ਲੈ ਗਯੋ ॥ ਤਾ ਪਾਛੇ ਯਾ ਕਹ ਤੁਮ ਪਾਵੋ ॥ ੧੮॥
Jot um kaha kaj maiu kiya. Apno bol keh tum pavo.
Pratham bayahe tahee lai geyo. ta pachhai yak eh tum pavo. (18)

She wore many types of ornaments and went there dressed as a man. When Avdhoot Mati saw her (him) then she took him to be a prince of some land. (13)

On seeing him the princess became under spell of sexual desires and her limbs were afire with love. She thought to herself of wedding him only else she would stab herself to death. (14)

She was looking at him with bowed head, then the woman, taking a chance, came there itself. By racing the horse, she reached there just as a tigress catches hold of a deer. (15)

By giving a jerk from the loft, she caught hold of her and tied him to the back. All the people got tired of lamenting, but no protest could save her. (16)

By tying her on the back, the woman raced her horse, and whosoever opposed her, was struck down with an arrow. So she brought her home having won her over. Then she sent the handmaid to the prince. (17)

And sent a message to him, " Whatever you had asked for, I have completed that job. O (dear) beloved! Now you fulfil your promise. First you take me away after wedding me and then you will gain her possession. (18)

ਰਾਜ ਕੁਅਰ ਤਬ ਹੀ ਤਹ ਆਯੋ ॥ ਤਾ ਸੋ ਪ੍ਰਥਮੈ ਬਯਾਹ ਕਰਾਯੋ ॥
ਬਹੁਰੋ ਬਯਾਹਿ ਤਾਹਿ ਲੈ ਗਯੋ ॥ ਅਸਿ ਚਰਿਤ੍ਰ ਚੰਚਲਾ ਦਿਖਯੋ ॥ ੧੯ ॥

Raj koer tab hi tih aeyo. Ta so pratham bayah karayo.
Bahuro bayah tohai lai geyo. As charitar chanchala dikhayo. (19)

ਪ੍ਰਥਮਹਿ ਪਾਰ ਸਮੁੰਦ ਕੈ ਗਈ ॥ ਰਾਜ ਸੁਤਹਿ ਹਰਿ ਲਯਾਵਤ ਭਈ ॥
ਬਹੁਰੋ ਮਨ ਭਾਵਤ ਪਤਿ ਕਰਿਯੋ ॥ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰ ਨਾ ਜਾਤ ਬਿਚਰਿਯੋ ॥ ੨੦ ॥ ੧ ॥

Prathamhe par samund kai gaiee. Raj suthe har layavat bhaiee.
Bahuro man bhavat pat kario. triya charitar na jat bichario. (20) (1)

**ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਦੋ ਸੌ ਨੰਨਯਾਨਵੋ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੨੯੯ ॥ ੫੭੮੯ ॥ ਅਫਜ਼ੀ ॥**

**iti sri charitar pakhyana triya charitari mantra bhoop sambadai
do so naniyanvo charitar samaptam sat subham sat.**

299. 5789. Aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਸੀਸਸਾਰੁ ਕੇਤ ਇਕ ਰਾਜਾ ॥ ਜਾ ਸੋ ਬਿਧਿ ਦੂਸਰ ਨ ਸਾਜਾ ॥
ਸੀਸੈ ਸਾਰ ਦੇਇ ਤਿਹ ਰਾਨੀ ॥ ਜਾ ਸਮ ਦੂਸਰ ਹੈ ਨ ਬਖਾਨੀ ॥ ੧ ॥

Choupaiee

Seessar ket ik raja. Ja si bidh dusar na saja.
Sisai sar doe tih raani. Ja sum dusar hai na bakhani. (1)

ਤਾ ਸੋ ਅਧਿਕ ਨਿਪਤਿ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਾ ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਰਹੈ ਤਰੁਨਿ ਮੈ ਚੀਤਾ ॥
ਕਿਤਕ ਦਿਨਨ ਰਾਨੀ ਮਰਿ ਗਈ ॥ ਰਾਜਾ ਕੀ ਉਦਾਸ ਮਤਿ ਭਈ ॥ ੨ ॥
Ta so adhik nirpat ki prita. Nis din rahai taruni mai chita.
Kitak dinan rani mar gaiee. Raja ki udas mat bhaiee. (2)

ਅਵਰ ਨਾਰਿ ਕੀ ਓਰ ਨ ਹੋਰੈ ॥ ਭੁਲ ਨ ਜਾਤ ਕਿਸੀ ਕੇ ਡੇਰੈ ॥
ਨਾਰੀ ਓਰ ਅਧਿਕ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਥ ਮਿਲੈ ਬਿਨੁ ਮੈਨ ਸਤਾਵੈ ॥ ੩ ॥
Aavar nar ki or na herai. Bhul na jat kisi kai derai.
Nari or adhik dukh pavai. Nath milai bin main satavai. (3)

The prince then came there and got married to her and then took away the avdhoot girl after wedding her. This type of trick was played by the woman. (19)

First she went across the seas and abducted the princess and then gained the spouse of her choice. The woman's witchcraft cannot be comprehended. (20) (1)

Here the two hundred and ninety-nine episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (299-5789) (Contd.)
Choupaiee

There was a Raja by the name of Seessar Ket, who had no parallel in the world (in beauty), created by the Lord. He had a wife called Seesai Sar Dei, and she was extremely beautiful, with no parallel in beauty. (1)

The Raja loved her much and she was always abiding in his heart day and night. After sometime the queen died and the Raja was very gloomy (having no sense of proportion). (2)

He would not glance at another woman's face and would not go to anyone's house, even by mistake. Other women were much distressed being tormented by sexual desires, without meeting him. (3)

ਮਿਲਿ ਬੈਠੀ ਇਕ ਦਿਨ ਸਭ ਰਾਨੀ ॥ ਆਪੁ ਬਿਖੈ ਮਿਲਿ ਕਰਤ ਕਹਾਨੀ ॥
ਇਹ ਜੜ ਪਤਿ ਮਤਿ ਕਿਨ ਹਰਿ ਲਈ ॥ ਕਹਾ ਭਯੋ ਰਾਨੀ ਮਰਿ ਗਈ ॥ ੪॥

Mil baithi ik din sabh rani. Aap bikhai mil karat kahani.
Ih jar pat mat kin har laiee. Kaha bheyo rani mar gaiee. (4)

ਏਤੋ ਸੋਕ ਕਿਯੋ ਜਾ ਕੋ ਇਹ ॥ ਮਤਿ ਹਰਿ ਲਈ ਕਹਾ ਜਾ ਕੀ ਤਿਹ ॥
ਹੈ ਹੈ ਤ੍ਰਿਯਾ ਨ੍ਰਿਪਨ ਕੇ ਘਨੀ ॥ ਸਦਾ ਸਲਾਮਿਤ ਚਹਿਯਤ ਧਨੀ ॥ ੫॥

Eito sok kiyo ja ko ih. Mat har laiee kaha ja ki tih.
Hai hai triya nripan ke ghani. Sada salami चाहیات dhani. (5)

ਸਖੀ ਏਕ ਸਯਾਨੀ ਤਹ ਅਹੀ ॥ ਤਿਹ ਇਹ ਭਾਤਿ ਬਿਹਸਿ ਕਰਿ ਕਹੀ ॥
ਮੈ ਨ੍ਰਿਪ ਤੇ ਤ੍ਰਿਯ ਸੋਕ ਮਿਟੈ ਹੋ ॥ ਬਹੁਰਿ ਤਿਹਾਰੈ ਸਾਥ ਮਿਲੈ ਹੋ ॥ ੬॥

Sakhi ek sayani tih ahi. Tih ih bhat bihis kar kahi.
Mai nrip te triya sok mitai ho. Bahuri tiharai sath milai ho. (6)

ਜਾਰਿਕ ਪਕਰਿ ਕੋਠਰੀ ਰਾਖਾ ॥ ਨ੍ਰਿਪ ਕੇ ਸੁਨਤ ਐਸ ਬਿਧਿ ਭਾਖਾ ॥
ਧ੍ਰਿਗ ਇਹ ਮੂੜ ਨ੍ਰਿਪ ਕੋ ਜੀਆ ॥ ਜਿਹ ਅਬਿਬੇਕ ਬਿਬੇਕ ਨ ਕੀਆ ॥ ੭॥

Jarik pakar kothri rakha. Nrip kai sunat ais bidh bhakha.
Dhrig ih murr nrip ko jiya. Jih abibek bibek na kiya. (7)

ਜੁ ਤ੍ਰਿਯਾ ਔਰ ਭੋਗ ਕਮਾਵੈ ॥ ਬਾਤਨ ਸਾਥ ਪਤਿਹਿ ਉਰਝਾਵੈ ॥
ਨ੍ਰਿਪ ਜੁ ਕੋਠਰੀ ਛੋਰਿ ਨਿਹਾਰੈ ॥ ਸਾਚ ਝੂਠ ਤਬ ਆਪੁ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ੮॥

Jo triya or bhog kamavai. Batan sath patihe urjhavai.
Nrip ju kothri chhor niharai. Sach jhooth tab aap bicharai. (8)

ਨ੍ਰਿਪ ਕੇ ਸ੍ਰਵਨਨ ਧੁਨਿ ਇਹ ਪਰੀ ॥ ਤੁਰਤੁ ਕੁਠਰੀਯਾ ਜਾਇ ਉਘਰੀ ॥
ਹੇਰਾ ਜਬ ਬਹੁ ਮਨੁਛ ਬਨਾਈ ॥ ਤਬ ਐਸੇ ਤਿਹ ਕਹਾ ਰਿਸਾਈ ॥ ੯॥

Nrip kai sravnan dhunn ih pari. Turut kuthriya jaie ughari.
Hera jab bahu manuchh banaiee. Tab aise tih kaha risaiee. (9)

One day all the queens got together and were talking among themselves. The foolish spouse had lost his senses. He said, "so what, if the queen has died." (what does it matter). (4)

The Raja was grieved over her loss so much that he lost all his sense of proportion. "The Rajas have normally many wives (women) but the spouse should live long enough." (5)

There was a wise handmaid, who said with a laugh, "I will help the Raja to get over his grief for the queen and shall arrange his meeting with you." (6)

She caught hold of a paramour and locked him in a small (store) room and said like this (so that Raja could hear). "This Raja's life be cursed, who does not distinguish between discretion and non- discretion." (7)

If a woman does cohabitation with some other man, and pleases her spouse with talk only; but if the Raja were to open her storeroom and see for himself then he would follow what is truth and falsehood. (8)

When the Raja heard this, then he unlocked the storeroom (cell) instantly; when the Raja saw that person inside, then he told him with great fury. (9)

ਇਤੰ ਸੋਕ ਹਮ ਕੀਯੋ ਨਿਕਾਜਾ ॥ ਇਹ ਨ ਲਹਤ ਥੋ ਐਸ ਨਿਲਾਜਾ ॥
ਅਬ ਮੈ ਰਨਿਯਨ ਅਵਰ ਬਿਹਾਰੋ ॥ ਰਾਨੀ ਮਰੀ ਨ ਫੇਰਿ ਚਿਤਾਰੋ ॥ ੧੦॥

Itai sok hum kiyo nikaja. Ih na lehat qo ais nilaja.
Ab mai ranian avar biharo. Rani mari na fer chitaro. (10)

ਔਰ ਤ੍ਰਿਯਨ ਕੇ ਸਾਥ ਬਿਹਾਰਾ ॥ ਵਾ ਰਾਨੀ ਕਹ ਨਿਪਤਿ ਬਿਸਾਰਾ ॥
ਇਹ ਛਲ ਤ੍ਰਿਯਨ ਨਰਿਦ੍ਰਹਿ ਛਰਾ ॥ ਤ੍ਰਿਯ ਚਰਿਤ੍ਰ ਅਤਿਭੁਤ ਇਹ ਕਰਾ ॥ ੧੧॥ ੧॥

Or triyan ke sath bihara. Va rani keh nirpat bisara.
Ih chhal triyan naridarhe chhra. Triya charitar atbhut ih kara. (11) (1)

**ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸਮਾਪਤਮ
ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੦੦ ॥ ੫੮੦੦ ॥ ਅਫਜ਼ੁੰ ॥**

**iti sri charitar pakhyaanai triya charitarai mantra bhoop sanbadai
teen so charitar samaptam sat subham sat.**

300. 5800. Aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਇਛਾਵਤੀ ਨਗਰ ਇਕ ਸੁਨਾ ॥ ਇਛ ਸੈਨ ਰਾਜਾ ਬਹੁ ਗੁਨਾ ॥
ਇਸਟ ਮਤੀ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਨਾਰੀ ॥ ਇਸਟ ਦੇਵਕਾ ਰਹਤ ਦੁਲਾਰੀ ॥ ੧॥

Choupaiee

Ichhavati nagar ik suna. Ichh sain raja bahu gunaa.
Isat mati ta kai ghar nari. Isat deevka rehat dulari. (1)

ਅਜੈ ਸੈਨ ਖਤਰੇਟਾ ਤਹਾ ॥ ਆਵਤ ਭਯੋ ਧਾਮ ਤ੍ਰਿਯ ਜਹਾ ॥
ਰਾਣੀ ਤਾ ਕੋ ਰੋਪ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਗਿਰੀ ਧਰਨਿ ਜਨੁ ਲਗਿਯੋ ਕਟਾਰਾ ॥ ੨॥

Ajai sain khatreta taha. Avat bheyo dham triya jaha.
Rani ta ko rop nihara. Giri dharan jan lagio katara. (2)

ਉੜਦਾ ਬੇਗ ਨਿਪੁੰਸਕ ਬਨੇ ॥ ਪਠੇ ਦਏ ਰਾਨੀ ਤਹ ਘਨੇ ॥
ਗਹਿ ਕਰਿ ਤਾਹਿ ਲੈ ਗਏ ਤਹਾ ॥ ਤਰਨੀ ਪੰਥ ਬਿਲੋਕਤ ਜਹਾ ॥ ੩॥

Urrada beg nipunsak banai. Pathai daie rani tih ghanai.
Geh kar tahe lai gaie taha. Tarni panth bilokat jaha. (3)

"I have felt so much grief unnecessarily and did not know, she was so shameless. Now I will have sexual relations with other queens and would not be reminded of the dead queen." (10)

The Raja started enjoying sensuous pleasure with other queens and forgot about this princess. Thus with this trick the woman had deceived the Raja which was a strange witchcraft. (11) (1)

**Here the (300th) three hundredth episode of the King's &
Minister's dialogue regarding woman witchcraft from
Charitar Pakhyan is completed. (300-5800) (Contd.)
Choupaiee**

There was known to be a town of Ichhawati, with a Raja Ishh Sain ruling over it, who was full of good qualities. He had a queen Ishat Mati at home with a daughter called "Ishat Devka". (1)

There was a Khatri by the name of Ajai Sain and he came there, where the queen's palace was situated. When the queen saw his handsome face, she fell down on the ground, as if she were hit with a dagger. (2)

Then the queen sent many eunuchs including Urda Beg to him, who caught hold of him and brought him there where the queen was waiting for him. (3)

ਖਾਮ ਭੋਗ ਤਾ ਸੌ ਰਾਨੀ ਕਰਿ ॥ ਪੌਢੇ ਦੋਊ ਜਾਇ ਪਲਘਾ ਪਰ ॥
ਤਬ ਲਗਿ ਆਇ ਨਿਪਤਿ ਤਹ ਗਏ ॥ ਸੋਵਤ ਦੁਹੂੰ ਬਿਲੋਕਤ ਭਏ ॥ ੪ ॥

Kham bhog ta so rani kar. Poudai douoo jaie palgha par.
Tab lag aie nirpat tih gaie. Sovat duhun bilokat bhaie. (4)

ਭਰਭਰਾਇ ਤ੍ਰਿਯ ਜਗੀ ਦੁਖਾਤੁਰ ॥ ਡਾਰਿ ਦਯੋ ਦੁਪੱਟਾ ਪਤਿ ਮੁਖ ਪਰ ॥
ਜਬ ਲੋ ਕਰਤ ਦੂਰਿ ਨਿਪ ਭਯੋ ॥ ਤਬ ਲੋ ਜਾਰਿ ਭਾਜਿ ਕਰਿ ਗਯੋ ॥ ੫ ॥
Bharbharai triya jagi dukhatar. Dar deyo dupatta pat much par.
Jab lo karat door nrip bheyo. Tab lo jar bhaj kar geyo. (5)

ਦੁਪੱਟਾ ਦੂਰਿ ਕਰਾ ਨਿਪ ਜਬੈ ॥ ਪਕਰ ਲਿਯੋ ਰਾਨੀ ਕਹ ਤਬੈ ॥
ਕਹਾ ਗਯਾ ਬਹੁ ਜੁ ਮੈ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਕਹੈ ਭ੍ਰਮ ਮਿਟੈ ਹਮਾਰਾ ॥ ੬ ॥
Dupatta door kara nrip jabai. Pakar liyo rani keh tabai.
Kaha gaya bahu ju mai nihara. Bin na kahai bharam mitai hamara. (6)

ਪ੍ਰਥਮੈ ਜਾਨ ਮਾਫ ਮੁਰ ਕੀਜੈ ॥ ਬਹੁਰੋ ਬਾਤ ਸਾਚ ਸੁਨਿ ਲੀਜੈ ॥
ਬਚਨੁ ਦੇਹੁ ਮੇਰੇ ਜੋ ਹਾਥਾ ॥ ਬਹੁਰਿ ਲੇਹੁ ਬਿਨਤੀ ਸੁਨਿ ਨਾਥਾ ॥ ੭ ॥
Prathamai jan maf mur kijai. Bahuro bat sach sunn lijai.
Bachan dehu mere jo hatha. Bahuri lehu binti sunn natha. (7)

ਭੈਰੋ ਨੇਤ੍ਰ ਤੋਰਿ ਬਿਧਿ ਕਰੇ ॥ ਇਕ ਤੈ ਜਾਤ ਦੋਇ ਲਖ ਪਰੇ ॥
ਤੁਮ ਕਹ ਕਛੁ ਝਾਵਰੋ ਆਯੋ ॥ ਮੁਹਿ ਕੋ ਦਿਖਿ ਲਖਿ ਕਰਿ ਦੈ ਪਾਯੋ ॥ ੮ ॥
Bhainge netar tor bidh karai. Ik tai jaat doe lakh parai.
Tum keh kachh jhavro aeyo. Mohe ko dikh lakh kar dai payo. (8)

ਨਿਪ ਸੁਨਿ ਬਚਨ ਚਕ੍ਰਿਤ ਹਵੈ ਰੀਸ ॥ ਤ੍ਰਿਯ ਸੋ ਬਹੁਰਿ ਬਚਨ ਨਹੀ ਕਹਾ ॥
ਮੁਖ ਮੂੰਦੈ ਘਰਿ ਕੋ ਫਿਰਿ ਆਯੋ ॥ ਕਰਮ ਰੇਖ ਕਹ ਦੋਸ ਲਗਾਯੋ ॥ ੯ ॥ ੧ ॥
Nrip sunn bachan chakrit havai raha. Triya so bahur bachan nahi kaha.
Much moondai ghar ko fir aeyo. Karam rekh keh dos lagayo. (9) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਇਕ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੦੧ ॥ ੫੮੦੯ ॥

iti sri charitar pakhyana triya charitarai mantra bhoop sambadai teen
so ik charitar samaptam sat subham sat. 301.5809. aphjun. (Contd.)

The Queen had sexual relationship with him and both slept on the same cot and the Raja also came there in the meantime and saw both of them sleeping together. (4)

The woman woke up being distressed and threw her head cover (cloth) on the face of the husband and by the time, the Raja removed that piece of cloth, the paramour had fled away. (5)

When the Raja had removed the head-cover from his face, he caught hold of the queen and asked her, "Where had he gone, whom I had seen with you? Without your telling me the truth, I will not get rid of my doubt. (6)

"First you promise the safety of my life (pardoning me) and then you could hear the truth. O Master! "First you give me your word with holding my hand, then you hear my request (prayer)." (7)

The Lord had made you (defective eyes) squint-eyed, so that instead of one person, you were seeing double (two persons), so you must have seen some disturbed scene) (doubtful sight) and on seeing me, you took it to be two persons. (8)

The Raja got surprised on hearing the words of the queen and did not say anything to her and went back home tight-lipped and blamed his fate lines, so that his eyes had become blurred (defective). (9) (1)

**Here the three hundred and one episode of the King's & the
Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from
Charitar Pakhyani is completed. All is well.
(301-5809) (Contd.)**

ਚੌਪਈ

ਸੋਰਠ ਸੈਨ ਏਕ ਭੂਪਾਲਾ ॥ ਤੇਜਵਾਨ ਬਲਵਾਨ ਛਿਤਾਲਾ ॥
ਸੋਰਠ ਦੇ ਤਾ ਕੈ ਠਰ ਰਾਨੀ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸਕਲ ਭਵਨ ਮਹਿ ਜਾਨੀ ॥ ੧॥

Choupaiee

Sorath sain ek bhupala. Tejwan balwan chhitala.
Sorath dai ta kai thar rani. Sundar sakal bhavan meh jani. (1)

ਛਤ੍ਰ ਸੈਨ ਤਹ ਸਾਹ ਭਨਿਜੈ ॥ ਛਤ੍ਰ ਦੋਇ ਇਕ ਸੁਤਾ ਕਹਿਜੈ ॥
ਭੁਤ ਭਵਾਨ ਭਖਿਯ ਮਝਾਰੀ ॥ ਭਈ ਨ ਹੈ ਹੈ ਨ ਕੁਮਾਰੀ ॥ ੨॥
Chhatar sain tih sah bhanijai. Chhatar doe ik suta kahijai.
Bhut bhavaan bhavikhya majhari. Bhaiee na hai havai hai na kumari. (2)

ਜਬ ਵਹੁ ਤਰੁਨਿ ਚੰਚਲਾ ਭਈ ॥ ਲਰਿਕਾਪਨ ਕੀ ਸੁਧਿ ਬੁਧਿ ਗਈ ॥
ਛਤਿਯਾ ਕੁਚਨ ਤਬੈ ਉਠਿ ਆਏ ॥ ਮਦਨ ਭਰਤਿਯਾ ਭਰਤ ਭਰਾਏ ॥ ੩॥
Jab bahu taruni chanchala bhaiee. Larikapan ki sudh budh gaiee.
Chhatia kuchan tabai uth aie. Madan bhartia bharat bharaie. (3)

ਅਭਰਨ ਸੈਨ ਕੁਅਰ ਤਿਨ ਲਹਾ ॥ ਤੇਜਵਾਨ ਕਛੁ ਜਾਤ ਨ ਕਹਾ ॥
ਲਾਗੀ ਲਗਨ ਛੂਟਿ ਨਹਿ ਗਈ ॥ ਸੁਕ ਨਲਨੀ ਕੀ ਸੀ ਗਤਿ ਭਈ ॥ ੪॥
Abhran sain koer tin laha. Tejwan kachh jat na kaha.
Lagi lagan chhut neh gaiee. suk nalni ki si gat bhaiee. (4)

ਤਾ ਸੌ ਲਗੀ ਲਗਨ ਬਹੁ ਭਾਤਾ ॥ ਕਿਹ ਬਿਧਿ ਬਰਨ ਸੁਨਾਊ ਬਾਤਾ ॥
ਨਿਤਿ ਪ੍ਰਤਿ ਤਾ ਕਹ ਬੋਲਿ ਪਠਾਵੈ ॥ ਕਾਮ ਭੋਗ ਰੁਚਿ ਮਾਨ ਕਮਾਵੈ ॥ ੫॥
Ta so lagi lagan bahu bhata. Kih bidh baran sunao bata.
Nit prat ta keh bol pathavai. Kam bhog ruch man kamavai (5)

ਤਾ ਕੈ ਲੀਏ ਨਾਥ ਕਹ ਮਾਰਾ ॥ ਤਨ ਮੈ ਰਾਡ ਭੇਸ ਕੋ ਧਾਰਾ ॥
ਜਬ ਗ੍ਰਿਹ ਅਪਨੇ ਜਾਰ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਸਭ ਪ੍ਰਸੰਗ ਕਹਿ ਤਾਹਿ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ੬॥
Ta kai laie nath keh mara. Tan mai rad bhes ko dhara.
Jab greh apnai jar bulayo. Sabh parsang keh tohai sunayo. (6)

Choupaiee

There was a Raja by the name of Sorath Sain, who was very glamorous, powerful and clever and he had a queen (wife) called Sorath Dei, who was known for her beauty in the whole Universe (in the fourteen worlds). (1)

There was a Shah (merchant) called Chhatar Sain, who had a daughter named Chhatar Dei, and there could be no match for her beauty whether in the present, past or future even. (2)

When she reached adolescent stage and her childhood prattle was over, she developed her breasts and it appeared, as if the artisan (Kamdev) had filled up his moulds (she developed her sexual desires). (3)

She then saw the prince named Abharu Sain, who looked so glamorous, which is beyond description and she developed love for him, which could not be lessened and her condition became like the parrot and the tube (which the parrot cannot leave for safety). (4)

She developed affection and liking for him in many ways, but how could I detail all those things? That woman would call him every day and would have sexual companionship with him to her satisfaction. (5)

For his sake, she killed her husband even and she dressed up like a widow. When she called the paramour at home, she explained to him the whole story. (6)

ਸੁਨਿ ਕੈ ਜਾਰ ਬਚਨ ਅਸ ਡਰਾ ॥ ਧ੍ਰਿਗ ਧ੍ਰਿਗ ਬਚ ਤਿਹ ਤ੍ਰਿਯਹਿ ਉਚਰਾ ॥
ਜਿਨ ਅਪਨੋ ਪਤਿ ਆਪੁ ਸੰਘਰਿਯੋ ॥ ਮੁਹਿ ਕਸ ਚਹਤ ਭਲਾਈ ਕਰਿਯੋ ॥ ੭॥
Sunn kai jar bachan as dara. Dhrig dhrig bach tih triyahee uchara.
Jin apno pat aap sangario . mohe kas chehat bhalaiee kario. (7)

ਪਤਿ ਮਾਰਿਯੋ ਜਾ ਕੇ ਹਿਤ ਗਯੋ ॥ ਸੋ ਭੀ ਅੰਤ ਨ ਤਾ ਕੋ ਭਯੋ ॥
ਐਸੇ ਮਿਤ੍ਰ ਕਛੂ ਨਹੀ ਕਰਿਯੋ ॥ ਮੁਹਿ ਕਸ ਚਹਿਤ ਭਲਾਈ ਕਰਿਯੋ ॥ ੮॥
Pat Mario ja kai hit geyo. So bhi ant na ta ko bheyo.
Aiso mitar kachh neh kario. Mohai kas chehat bhalaiee kario. (8)

ਕਰ ਮਹਿ ਕਾਢਿ ਭਗੌਤੀ ਲਈ ॥ ਦੁਹੂੰ ਹਾਥ ਤਾ ਕੋ ਸਿਰ ਦਈ ॥
ਹਾਇ ਹਾਇ ਜਿਮਿ ਭੂਪ ਪੁਕਾਰੈ ॥ ਇਹ ਰਾਖੇ ਤੇ ਭਲੇ ਸੰਘਰਿਯੋ ॥ ੯॥
Kar maj kadh bhagoti laiee. Duhun hath ta ko sir daiee.
Haie haie jim bhoop pukarai. Ih rakhaie te bhalo sangariyo. (9)

ਦੈ ਦਿਨ ਭਏ ਨ ਪਤਿ ਕੇ ਮਰੈ ॥ ਐਸੀ ਲਗੇ ਅਬੈ ਏ ਕਰੈ ॥
ਧ੍ਰਿਗ ਜਿਯਬੋ ਪਿਯ ਬਿਨੁ ਜਗ ਮਾਹੀ ॥ ਜਾਰ ਚੋਰ ਜਿਹ ਹਾਥ ਚਲਾਹੀ ॥ ੧੦॥
Dai din bhaie na pat kai marai. Aisi lagaie abai ei karai.
Dhrig jiybo piye bin jag mahi. Jar chor jih hath chalahi. (10)

ਮਰਿਯੋ ਨਿਰਖਿ ਤਿਹ ਸਭਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਭਲਾ ਕਰਾ ਤੈ ਜਾਰ ਸੰਘਾਰਾ ॥
ਚਾਦਰ ਕੀ ਲਜਾ ਤੈ ਰਾਖੀ ॥ ਧੰਨਯ ਧੰਨਯ ਪੁਤ੍ਰੀ ਤੂ ਭਾਖੀ ॥ ੧੧॥ ੧॥
Mario nirakh tih sabhan uchara. Bhala karai tai jar sangara.
Chadar ki laja tai rakhi. Dhanya dhanya putri tu bhakhi. (11) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਦੋ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੦੨ ॥ ੫੮੨੦ ॥ ਅਫਜੁ ॥
iti sri charitar pakhyana triya charitarai mantra bhoop sambadai
teen so do charitar samaptam sat subham sat.
302. 5820. aphjun. (Contd.)

The paramour on hearing her words, became so terrified that he started cursing the woman. He thought to himself, that the woman, who had killed her spouse, could not care the least for him (and would not have his welfare at heart). (7)

Now the person, for whose sake she had killed the spouse, was also gone and could not become her own (friend). She thought to herself that such a friend was of no use and it would be better to kill him also. (8)

So she took out her sword in hand and struck his head with it with both the hands. The more the Raja was shouting and wailing, the more forcefully she struck him with the sword. (9)

"She told the people that hardly two days had passed after the death of her spouse and people had started behaving like this. Without the presence of the spouse, it was a curse (for the woman) to be in this world, where such vagabonds were trying their tricks." (10)

On seeing him dead, the people said, "You have done a good thing in killing this paramour and you have saved your honour (and modesty). All were saying, "O daughter! You deserve all praise." (11)

Here the three hundred and second episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyani is completed. All is well. (302-5820) (Contd.)z

ਚੌਪਈ

ਅਭਰਨ ਸਿੰਘ ਸੁਨਾ ਇਕ ਨ੍ਰਿਪ ਬਰ ॥ ਲਜਤ ਹੋਤ ਜਿਹ ਨਿਰਖਿ ਦਿਵਾਕਰ ॥
ਅਭਰਨ ਦੋਇ ਸਦਨ ਮਹਿ ਨਾਰੀ ॥ ਮਥਿ ਅਭਰਨ ਜਣੁ ਸਕਲ ਨਿਕਾਰੀ ॥ ੧॥

Choupaiee

Abhran singh suna ik nrip bar. Lajat hot jih nirakh divakar.
Abhran doe sadan meh nari. Math abhran jan sakal nikari. (1)

ਰਾਨੀ ਹੁਤੀ ਮਿਤ੍ਰ ਸੋਤੀ ਰਤਿ ॥ ਭੋਗਤ ਹੁਤੀ ਤਵਨ ਕਹਹ ਨਿਤਿ ਪ੍ਰਤਿ ॥
ਇਕ ਦਿਨ ਭੇਦ ਰਾਵ ਲਖਿ ਪਾਯੋ ॥ ਤ੍ਰਿਯ ਕੇ ਧਾਮ ਬਿਲੋਕਨ ਆਯੋ ॥ ੨॥

Rani huti mitar soti rat. Bhogat huti tavan keh nit prat.
Ik din bheid rav lakh payo. Triya kai dham bilokan aeyo. (2)

ਤਹ ਤੇ ਲਯੋ ਪਕਰਿ ਇਕ ਜਾਰਾ ॥ ਤੌਨੇ ਠੌਰਿ ਮਾਰਿ ਕਰਿ ਡਾਰਾ ॥
ਇਸਤ੍ਰੀ ਜਾਨਿ ਨ ਇਸਤ੍ਰੀ ਮਾਰੀ ॥ ਚਿਤ ਅਪਨੇ ਤੇ ਦਈ ਬਿਸਾਰੀ ॥ ੩॥

Tih tai liyo pakar ik jara.tounai thour mar kar dara.
Istary jan na istary mari. Chit apnai tai daiee bisari. (3)

ਬੀਤਤ ਬਰਖ ਅਧਿਕ ਜਬ ਭਏ ॥ ਰਾਨੀ ਬਹੁ ਉਪਚਾਰ ਬਨਏ ॥
ਰਾਜਾ ਤਾ ਕੇ ਧਾਮ ਨ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਇਕ ਔਰੁਪਚਾਰ ਬਨਾਯੋ ॥ ੪॥
Bitat barakh adhik jab bhaie.rani bahu upchar banaie.
Raja ta ked ham na aeyo. Tab ik orpachar banayo. (4)

ਰਾਨੀ ਭੇਸ ਸੰਨਯਾਸਿਨਿ ਕੋ ਧਰਿ ॥ ਜਾਤ ਭਈ ਤਜਿ ਧਾਮ ਨਿਕਰਿ ਕਰਿ ॥
ਖੇਲਤ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਅਖਿਟ ਜਬ ਆਯੋ ॥ ਏਕ ਹਰਿਨ ਲਖਿ ਤੁਰੰਗ ਧਵਾਯੋ ॥ ੫॥
Rani bhes sanyasan ko dhar. Jat bhaiee taj dham nikar kar.
Khelat nirpat akhit jab aeyo. Ek harin lakh turang dhavayo. (5)

ਜੋਜਨ ਕਿਤਕ ਨਗਰ ਤੇ ਗਯੋ ॥ ਪਹੁਚਤ ਜਹ ਨ ਮਨੁਛ ਇਕ ਭਯੋ ॥
ਉਤਰਿਯੋ ਬਿਕਲ ਬਾਗ ਮੈ ਜਾਈ ॥ ਰਾਨੀ ਇਕਲ ਪਹੁਚੀ ਆਈ ॥ ੬॥
zijan kitak nagar tai geyo. pahuchat yeh na manuchh ik bheyo.
Utriyo bikal bag mai jaiee. Raani ikal pahuchi aiee. (6)

Choupaiee

There was a mighty Raja by the name of Abharan Singh, by seeing whom even the sun would feel belittled (ashamed). He had a wife called Abharan Dei, who had been moulded out of various ornaments (she was very glamorous). (1)

The queen was entangled (in love) with a paramour and would have sexual relationship with him daily. One day the Raja also came to know about it, so he came to the woman's place to see it for himself. (2)

He caught hold of the queen's paramour there and killed him on the spot. He did not kill the wife considering her a woman, but forgot about her totally (he lost all love for her). (3)

After many years had gone by and the queen had also tried many tricks, but the Raja never came to her house. Then she tried another method. (4)

The queen dressed up like an ascetic woman and left her house also (for the jungle). When the Raja came there for his hunting spree, then seeing a deer, he raced his horse chasing him. (5)

He had gone out of town for many kilometers, and reached a place, where there was no human being to be seen. Being madly tired, he got down in a garden and the queen (in the garb of an ascetic) also reached there. (6)

ਸੰਨਯਾਸਿਨਿ ਕੋ ਭੇਸ ਬਨਾਏ ॥ ਸੀਸ ਜਟਨ ਕੌ ਜੂਟ ਛਕਾਏ ॥
ਜੋ ਨਰੁ ਤਾ ਕੋ ਰੂਪ ਨਿਹਾਰੈ ॥ ਉਰਝਿ ਰਹੈ ਨਹਿ ਸੰਕ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ੭॥
Sanyasin ko bhes banaie. Sees jatan ko juut chhakaie.
Jo nar ta ko roop niharai. Urajh rahaie neh sank bicharai. (7)

ਉਤਰਤ ਬਾਗ ਤਿਹੀ ਤ੍ਰਿਯ ਭਈ ॥ ਉਹੀ ਰਾਜਾ ਤਨ ਭੇਟ ਹੁਈ ॥
ਨਿਰਖਤ ਰੂਪ ਉਰਝਿ ਨ੍ਰਿਪ ਰਹਿਯੋ ॥ ਨਰੀ ਨਾਗਨੀ ਕੋ ਇਹ ਕਹਿਯੋ ॥ ੮॥
Utrat bag tihi triya bhaiee. Uhi raja tan bhet huiee.
Nirkhat roop urajh nrip rahio. Nari nagni ko ih kahio. (8)

ਕਵਨ ਰੂਪ ਰਾਨੀ ਤੁਮ ਹੋਜੂ ॥ ਕਿਧੋ ਅਪਛਰਾ ਸਾਚ ਕਹੈ ਜੂ ॥
ਕੈ ਤੁਮ ਹੋ ਰਤਿ ਪਤਿ ਕੀ ਨਾਰੀ ॥ ਕੈ ਨਿਸਿ ਪਤੀ ਕੀ ਅਹਹੁ ਕੁਮਾਰੀ ॥ ੯॥
Kavan roop rani tum hoju. Kidho apachhra sach kahai ju.
Kai tum ho rat pat ki nari. Kai nis pati ki ahhu kumari. (9)

ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਤਨ ਚਰਚਾ ਕਰੀ ॥ ਬੇਦ ਬਯਾਕਰਨ ਕੋਕ ਉਚਰੀ ॥
ਜਯੋ ਚਿਤ ਤਾ ਕੋ ਹਰਿ ਲੀਨਾ ॥ ਬਿਨਾ ਘਾਇ ਘਾਯਲ ਪਤਿ ਕੀਨਾ ॥ ੧੦॥
Bhat bhaat tan charcha kari. Bheid bayakaran kok uchari.
Jeyo chit ta ko har lina. Bina ghaie ghayal pat kina. (10)

ਮਗਨ ਭਯੋ ਚਿਤ ਭਤਿਰ ਭੂਪਾ ॥ ਨਿਰਖਿ ਨਾਰਿ ਕੋ ਰੂਪ ਅਨੂਪਾ ॥
ਏਕ ਬਾਰ ਕਹ ਜੋ ਇਹ ਪਾਉ ॥ ਜਨਮ ਅਨੇਕ ਲਗੇ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ੧੧॥
Magan bheyo chit bitar bhoopa. Nirakh nark o anoopa.
Ek bar keeh jo ih paoo. Janam anek lagai bal jaoo. (11)

ਨ੍ਰਿਪਹੁ ਨਾਰਿ ਕਹ ਅਧਿਕ ਰਿਝਾਯੋ ॥ ਭਾਤਿ ਅਨੇਕ ਸੇਤੀ ਉਰਝਾਯੋ ॥
ਭਜੋ ਯਾਹਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ਬਿਚਾਰਿਯੋ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਤਾ ਸੋ ਬਚਨ ਉਚਾਰਿਯੋ ॥ ੧੨॥
Nriphu nark eh adhik rijhayo. Bhat anek seti urjhayo.
Bhajo yahe man mohair bichario. Ih bidh ta so bachan uchario. (12)

She was dressed up like an ascetic woman, with matted hair tuft on the head and seeing her beauty, anybody would get allured by her, without having any hesitation (doubt) in mind. (7)

This woman also reached there and she met the Raja. On seeing her beauty, the Raja got allured by her and was thinking whether she was a human being or a snake woman. (8)

He asked her, "O queen! Who are you and whose form are you depicting? Tell me the truth, are you a fairy? Or are you the wife of Kamdev? Or are you the moon's princess?" (9)

He had a long discourse with her, discussing Vedas, grammar and Kok Shastra, and somehow the queen had won the heart of the Raja (won his love) and had wounded the spouse with the arrows of love (had brought him under her spell). (10)

The Raja was fully enamoured by her love on seeing her charming beauty. "He was thinking in his mind, if ever I could gain her possession (hand) then I would sacrifice myself on her for many ages (many lives to come). (11)

The Raja thus tried to placate the woman and kept her amused in many ways. He thought to himself that he should enjoy sensuous pleasure with her, so he told the queen like this. (12)

ਹਮ ਤੁਮ ਆਪੁ ਰਮੈ ਮਿਲਿ ਦੋਊ ॥ ਔਰ ਨ ਲਖਤ ਹਮੈ ਹਯਾ ਕੋਊ ॥
 ਖਯੰ ਤਰੁਨਾਪਨ ਬ੍ਰਿਥਾ ਗਵਾਵਤ ॥ ਰਾਨੀ ਹੈ ਕਯੋ ਨ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵਤ ॥ ੧੩॥
 Hum tum aap ramai mili douoo. or na lakhat hamai haya kouoo.
 Kheyo tarunapan britha gavavat. Rani hai keyo na sej suhavat. (13)

ਅਸ ਤਨ ਸੁੰਦਰਿ ਠੁਰਿ ਨ ਲਾਵਹੋ ॥ ਜੋਬਨ ਜਾਲ ਨ ਬ੍ਰਿਥਾ ਗਵਾਵਹੁ ॥
 ਬਿਰਧਾਪਨੇ ਆਇ ਜਬ ਜੈ ਹੈ ॥ ਇਹ ਜੁਾਨੀ ਕਹ ਤਬ ਪਛਤੈ ਹੈ ॥ ੧੪॥
 As tan sundar thour na lavho. Joban jal na britha gavahu.
 Birdhapano aie jab jai hai. Ih javani keeh tab pachhtai hai. (14)

ਇਹ ਜੋਬਨ ਕੇ ਕਹਾ ਗੁਮਾਨਾ ॥ ਜੋ ਕਾਹੂ ਪਰ ਬਿਰ ਨ ਰਹਾਨਾ ॥
 ਆਪੁ ਕਰੈ ਦੋਊ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਕਹਾ ਕਰਤ ਯਾ ਕੋ ਭਰਵਾਸਾ ॥ ੧੫॥
 Ih joban kai kaha gumana. Jo kahu par thir na rahana.
 Aap karai douoo bhog bilasa. Kaha karat ya ko bharvasa. (15)

ਅਛਿਲ

ਧਨ ਜੋਬਨ ਕੇ ਕਹਾ ਗੁਮਾਨ ਨ ਕੀਜਿਯੈ ॥
 ਸੁਖ ਹਮ ਕੋ ਦੇ ਤਰੁਨਿ ਆਪਿ ਸੁਖੁ ਲੀਜਿਯੈ ॥
 ਬਿਰਧਾਪਨੁ ਐਹੈ ਤਰਨਾਪਨ ਜਾਇ ਹੈ ॥
 ਹੋ ਤਬ ਇਹ ਸਮੈ ਸੰਭਾਰਿ ਅਧਿਕ ਪਛਤਾਇ ਹੈ ॥ ੧੬॥

Arī

Dhan joban ko kaha guman na kijiaie.
 Such hum ko dai tarun aap sukhu lojiai.
 Biradhpan aiehai tarnapan jaie hai.
 Ho tab ih samaie sambhar adhik pachhtaie hai. (16)

ਚੌਪਈ

ਪ੍ਰਥਮ ਕਹੀ ਮੇਰੀ ਜੋ ਕਰੈ ॥ ਤਿਹ ਪਾਛੈ ਮੁਹਿ ਸਾਥ ਬਿਹਰੈ ॥
 ਬਚਨ ਦੀਜਯੈ ਮੇਰੇ ਹਾਥਾ ॥ ਤੋ ਮੈ ਮਾਨੋ ਬਚ ਤੋ ਨਾਥਾ ॥ ੧੭॥

Choupaiee

Pratham kahi meri jo karai. Tih pachhai mohair sath biarai.
 Bachan dijiaie mero hatha. To mai mano bach to natha. (17)

"Come, let us both have sexual companionship! No one else was watching us here. Why are you wasting your youth (without any purpose)? Why do you not become my queen and make my bed glorious with your presence?" (13)

Do not waste this beautiful body (in useless functions) in the dust and do not waste your youthful exuberance without purpose. When you will grow old, then you will repent for your youth. (14)

What is the use of being haughty about this youthful beauty, which never lasts forever (for anyone)? Come, and let us enjoy cohabitation, as this youth will not last and is not trustworthy.(15)

Aril

"One should never feel proud of one's youth or wealth. O young woman! "You give me some enjoyment, and you also enjoy this life. This youth period will be over soon and you will grow old and will repent for it after this period is gone by." (16)

Choupaiee

The queen said, "First you agree to my request and then you may have sensuous pleasure with me. First give me your hand to confirm your words. O Master! Then only I will (trust) have faith on your words." (17)

ਅੜਿਲ

ਪ੍ਰਿਥਮ ਤ੍ਰਿਯਾ ਕੋ ਦੇਖਿ ਛਿਮਾਮਨ ਕੀਜਿਯੈ ॥
ਤਿਹ ਪਾਛੈ ਮੋਰਾ ਮਨ ਨਿਪਬਰ ਲੀਜਿਯੈ ॥
ਦੋਖ ਛਿਮਾਮਨ ਕੀਨ ਬਚਨ ਤ੍ਰਿਯ ਕੋ ਤਬੈ ॥
ਹੋ ਸੁਨੇ ਸੰਨਯਾਸਿਨ ਬੈਨ ਸ੍ਵਨ ਭਤਿਰ ਜਬੈ ॥ ੧੮॥

Aril

Pritham triya ko dekh chhimaman kijiai.
Tih pachhai mora man nirpabar lijiai.
Dikh chhimaman kin bachan triya ko tabai.
Ho sunai sanyasin bain sarvan bhitar jabai. (18)

ਚੌਪਈ

ਏਕ ਦਿਵਸ ਤ੍ਰਿਯ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਆਵੈ ॥ ਦੁਤਿਯਾ ਦਿਵਸ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਜਾਵੈ ॥
ਰਾਨੀ ਭੇਸ ਸੰਨਯਾਸਿਨ ਧਰੈ ॥ ਕਾਮ ਭੋਗ ਰਾਜਾ ਤਨ ਕਰੈ ॥ ੧੯॥

Choupaiee

Ek divas triya kaai greh avai. Dutia divas ta ke ghar javai.
Rani bhes sanyasin dharai. Kam bhog raja tan karai. (19)

ਤਿਹ ਨਿਪ ਦੁਤਿਯ ਨਾਰਿ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ॥ ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਨ ਮੂੜ ਪਛਾਨੈ ॥
ਇਸਤ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਨਹੀ ਲਖਿ ਪਾਵੈ ॥ ਨਿਤਪ੍ਰਤਿ ਅਪਨੋ ਮੁੰਡ ਮੁੰਡਾਵੈ ॥ ੨੦॥ ੧॥
Tih nrip dutia nar kar janai. Bheid abheid na murr pachhanai.
Istary charitar neh lakh pavai. Nitprat apnai moond mundavai. (20) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਤੀਨ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੦੩ ॥ ੫੮੪੦ ॥ ਅਫਜ਼ੂ ॥
iti sri charitar pakhyana triya charitarai mantra bhoop teen so
teen charitar samaptam sat subham sat.

303. 5840. Aphjun. (Contd.)

Aril

"First pardon the sin of your wife.O mighty Raja! Then you shall have full control of my heart." The Raja then promised her to pardon her which she heard with her own ears. (18)

Choupaiee

Now the Raja would go to the house of the (previous) queen one day and next day he would visit the house of this (ascetic woman) queen. The queen was having sexual relationship with the Raja as an ascetic woman. (19)

The Raja always took her as a second wife. The fool never grasped the secret and never realized the witchcraft of the woman and was being deceived daily. (20) (1)

Here the three hundred and third episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (303-5840) (Contd.)

Choupaiee

ਬਿਧਿ ਸੈਨ ਰਾਜਾ ਇਕ ਸੂਰੋ ॥ ਤੇਗ ਦੇਗ ਦੁਹੁਅਨ ਕਰਿ ਪੂਰੋ ॥
ਤੇਜਵਾਨ ਦੁਤੀਵਾਨ ਅਤੁਲ ਬਲ ॥ ਅਰਿ ਅਨੇਕ ਜੀਤੇ ਜਿਨ ਦਲਿ ਮਲਿ ॥ ੧॥

Bidhi sain raja ik sooro. Teg deg duhuan kar puro.
Tejvan dutivan atul bal. ar anek jitai jin dal mal. (1)

ਬਿਧਯਾ ਮਤੀ ਦੁਹਿਤਾ ਇਕ ਤਾ ਕੇ ॥ ਨਰੀ ਨਾਗਨੀ ਸਮ ਨਹਿ ਜਾ ਕੇ ॥
ਅਪ੍ਰਮਾਨ ਤਿਹ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਰਵਿ ਸਸਿ ਰੋਜ ਬਿਲੋਕਨ ਆਵੈ ॥ ੨॥
Bidhya mati duhita ik ta kai. Nari nagni sam neh ja kai.
Aparman mati tih sej suhavai. Raav sas roj bilokan avaie. (2)

ਤਾ ਕੋ ਲਗਿਯੋ ਏਕ ਸੰਗ ਨੇਹਾ ॥ ਜਯੋ ਸਾਵਨ ਕੋ ਬਰਿਸਤ ਮੇਹਾ ॥
ਚਤੁਰ ਕੁਅਰ ਤਿਹ ਨਾਮ ਭਨਿਜੈ ॥ ਕਵਨ ਪੁਰਖ ਪਟਤਰ ਤਿਹ ਦਿਜੈ ॥ ੩॥
Ta ko lagio ek sang neha. Jeyo savan ko barista meha.
Chatur koer tih nam bhanijai. Kavan purakh pattar tih dijai. (3)

ਬਿਧਯਾ ਦੇਈ ਇਕ ਦਿਨ ਰਸਿ ਕੈ ॥ ਬੋਲਿ ਲਿਯਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਹ ਕਸਿ ਕੈ ॥
ਕਾਮ ਭੋਗ ਤਿਹ ਸਾਥ ਕਮਾਯੋ ॥ ਤਰੁਨੀ ਤਰੁਨ ਅਧਿਕ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ੪॥
Bidhya dei ik din rasi kai. bol liya pritam keh kas kai.
Kain bhog tih sath kamayo. Taruni tarun adhik sukh payo. (4)

ਬਿਧਿ ਸੈਨ ਸੌ ਕਿਨਹਿ ਜਤਾਈ ॥ ਤੋਰਿ ਸੁਤਾ ਗ੍ਰਿਹ ਜਾਰ ਬੁਲਾਈ ॥
ਕਾਮ ਭੋਗ ਤਿਹ ਸਾਥ ਕਰਤ ਹੈ ॥ ਤੋ ਤੇ ਨ੍ਰਿਪ ਨਹਿ ਨੈਕੁ ਡਰਤ ਹੈ ॥ ੫॥
Bidhi sain so minhi jataiee. Tor suta greh jar bulaiee.
Kam bhog tih sath karat hai. To tai nrip neh naik darat hai. (5)

ਤਬ ਨ੍ਰਿਪ ਸਾਥ ਤਿਸੀ ਕੋ ਲੈ ਕੈ ॥ ਜਾਤ ਭਯੋ ਤਹ ਅਧਿਕ ਰਿਸੈ ਕੈ ॥
ਬਿਧਯਾਮਤੀ ਜਬੈ ਸੁਨਿ ਪਾਈ ॥ ਮੀਤ ਸਹਿਤ ਜਿਯ ਮੈ ਡਰ ਪਾਈ ॥ ੬॥
Tab nrip saath tisi ko lai kai. Jat bheyo tih adhik risai kai.
Bidhyamati jabai sunn payee. Meet sehat jiy mai dar payee. (6)

Choupaiee

There was a warrior Raja, called Bidhi Sain, who was expert both in Deg and Teg (service and sword-wielding). He was looking handsome, glamorous and had unlimited power, who had won great many enemies by defeating them. (1)

He had a daughter by the name of Bipriai Mati, who had no parallel among human beings or snake women. Her bed was beautifully decorated, which was visited by the moon and the sun daily (because of its beauty). (2)

She got involved in love with someone, just as the rain falls in the month of Sawan (July), and his name was Chatur Kumar. He could not be compared with any other man, being incomparable. (3)

Bidhya Dci, due to her joy, called him at home forcefully and had a sexual relationship with him and both the man and woman enjoyed it. (4)

Somebody informed Bidhi Sain about it, that your daughter had called her paramour at her place. She had cohabitation with him and was not afraid of you even, O Rajan! (5)

Then the Raja, taking him along with, came there in great fury. When Bidhya Mati heard about it, then she got frightened along with her paramour. (6)

ਖੋਦਿ ਛਾਤ ਦੈ ਛੇਦ ਸਵਾਰੇ ॥ ਜਿਹ ਆਵਤ ਵੈ ਰਾਹ ਬਿਚਾਰੇ ॥
 ਤਿਹ ਮਗ ਹੂੰ ਬਿਸਟਾ ਦੁਹੂੰ ਕਰਾ ॥ ਦੂਤ ਸਹਿਤ ਨ੍ਰਿਪ ਕੇ ਸਿਰ ਪਰਾ ॥ ੭॥
 Khod chat dai chhed savarai. Jih avat vai rah bicharai.
 Tih mag hai bista duhun kara. Doot sehat nrip kai sir para. (7)

ਅੰਧ ਗਏ ਹੂੰ ਸੂਝ ਨ ਆਯੋ ॥ ਤਿਸੀ ਪੈਡ ਗ੍ਰਿਹਿ ਜਾਰ ਪਠਾਯੋ ॥
 ਰਾਜਾ ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਨ ਲਹਾ ॥ ਦੁਹਿਤਾ ਕਾਮ ਕੈ ਗਈ ਕਹਾ ॥ ੮॥
 Andh gaie hai sujh na aeyo. Tisi paid greh greh jar patjayo.
 Raja bheid abheid na laha. Duhita kam kai gaiee kaha. (8)

ਬਿਸਟਾ ਰਹੀ ਦੁਹੂੰ ਕੇ ਲਗਿ ਕੇ ॥ ਸੁ ਘਰਿ ਗਯੋ ਤਿਹ ਕੇ ਸਿਰ ਹਗਿ ਕੈ ॥
 ਘਰੀਕ ਲਗੀ ਧੋਵਤੇ ਬਦਨਨ ॥ ਬਹੁਰਿ ਗਏ ਦੁਹਿਤਾ ਕੈ ਸਦਨਨ ॥ ੯॥
 Bista rahi duhun kai lag kai. Su ghar geyo tih kai sir hag kai.
 Ghareek lagi dhovtai badnan. Bahur gaie duhita kai sadnan. (9)

ਤਹਾ ਜਾਇ ਸੌ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਨਿਹਰਾ ॥ ਜਾਰ ਵਾਰ ਕਛੁ ਦਿਸਟੀ ਨ ਪਰਾ ॥
 ਤਬ ਨ੍ਰਿਪ ਉਲਟਿ ਤਿਸੀ ਕੋ ਮਾਰਿਯੋ ॥ ਬਿਸਟਾ ਪ੍ਰਥਮ ਜਾਹਿ ਸਿਰ ਪਰਿਯੋ ॥ ੧੦॥
 Taha jaie so nirpat nihra. Jar var kachh disti na paara.
 Tab nrip ulat tisi ko Mario. Bista pratham jahai sir pario. (10)

ਇਹ ਛਲ ਸੌ ਤ੍ਰਿਯ ਪਿਯਹਿ ਉਬਾਰਿਯੋ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਮੁਖ ਬਿਸਟਾ ਕੋ ਡਾਰਿਯੋ ॥
 ਭਲਾ ਬੁਰਾ ਭੂਪਤਿ ਨ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਭੇਦ ਦਾਹਿਕਹਿ ਪਕਰਿ ਪਛਾਰਾ ॥ ੧੧॥ ੧॥
 Eh chhal so triya piyeh ubario. Tin kai much bista ko Dario.
 Bhala buraa bhupat na bichara. Bheid daikeh pakar pachhara. (11) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਚਾਰ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੦੪ ॥ ੫੮੫੧ ॥ ਅਛਜੁ ॥
 iti sri charitar pakhyana triya charitarai mantra bhoop sambadai
 teen so char charitar samaaptam sat subham sat.
 304. 5851. aphjun. (Contd.)

She got two holes made in the roof, in the side from where she expected them to come (were seen coming) both of them then passed their excreta, which fell on the Raja along with his messenger. (7)

Both of them became blind and could not see anything. From the same route, she sent away the paramour home. The Raja could not see through the secret of this. He thought that the daughter had gone out somewhere for some job (where had she gone after cohabitation)? (8)

The excreta was placed on both their heads and that man had gone by throwing this filth on their heads. In washing themselves they spent sometime (about half an hour) then they went to the daughter's house. (9)

On reaching there, the Raja did not see any paramour etc., so the Raja killed that man instead, on whose head the filth was thrown earlier. (10)

Thus with this deceit the woman had saved the beloved and threw filth on their faces. The Raja could not think about the good or bad points, and had killed the informer instead. (11)

Thus the three hundred and fourth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (304-5851) (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਤ੍ਰਿਪੁਰਾ ਸਹਿਰ ਬਸਤ ਹੈ ਜਹਾ ॥ ਤ੍ਰਿਪੁਰ ਪਾਲ ਰਾਜਾ ਥੋ ਤਹਾ ॥
ਤ੍ਰਿਪੁਰ ਮਤੀ ਤਾ ਕੀ ਬਰ ਨਾਰੀ ॥ ਕਨਕ ਅਵਟਿ ਸਾਚੇ ਜਨੁ ਢਾਰੀ ॥ ੧॥

Choupaiee

Tripura sehar basat hai jaha. Tripur pal raja tho taha.
Tripur mati ta ki bar nari. kanaka vat sachai jan dhari. (1)

ਫੂਲ ਮਤੀ ਦੂਸਰਿ ਤਿਹ ਸਵਤਿਨਿ ॥ ਜਨੁ ਤਿਹ ਹੁਤਾ ਆਖਿ ਮੈ ਸੌ ਕੀਨ ॥
ਤਾ ਸੌ ਤਾਹਿ ਸਿਪਰਧਾ ਰਹੈ ॥ ਚਿਤ ਭੀਤਰ ਮੁਖ ਤੇ ਨਹਿ ਕਹੈ ॥ ੨॥

Fool mati dusar tih savtan. Jan tih hutai aakh mai so keen.
Ta so tahe siparda rahai. chit bhitaar much tai neh kahai. (2)

ਤ੍ਰਿਪੁਰਾ ਮਤੀ ਇਕ ਦਿਜ ਉਪਰ ॥ ਅਟਕੀ ਰਹੈ ਅਧਿਕ ਹੀ ਚਿਤ ਕਰਿ ॥
ਰੈਨਿ ਦਿਵਸ ਗ੍ਰਿਹ ਤਾਹਿ ਬੁਲਾਵੈ ॥ ਕਾਮ ਕੇਲ ਰੁਚਿ ਮਾਨ ਮਚਾਵੈ ॥ ੩॥

Tripura mati ik dij upar. atki rahaai adhik hi chit kar.
Rain divas greh tahaai bulavai. Kam kel ruch man machavai. (3)

ਏਕ ਨਾਰਿ ਤਿਨ ਬੋਲਿ ਪਠਾਈ ॥ ਅਧਿਕ ਦਰੁਬ ਦੈ ਐਸੀ ਸਿਖਾਈ ॥
ਜਬ ਹੀ ਜਾਇ ਪ੍ਰਜਾ ਸਭ ਸੋਈ ॥ ਉਚ ਸਬਦ ਉਠਿਯਹੁ ਤਬ ਰੋਈ ॥ ੪॥

Ek nar tin bol pathaiee. Adhik darb dai aisi sikhaiee.
Jab hi jaie paarja sabh soiee. Ooch sabad uthiyeh tab roiee. (4)

ਯੌ ਕਹਿ ਜਾਇ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਤਨ ਸੋਈ ॥ ਆਧੀ ਰਾਤਿ ਅੰਧੇਰੀ ਹੋਈ ॥
ਅਧਿਕ ਦੁਖਿਤ ਹੈ ਨਾਰਿ ਪੁਕਾਰੀ ॥ ਨ੍ਰਿਪ ਕੇ ਪਰੀ ਕਾਨ ਧੁਨਿ ਭਾਰੀ ॥ ੫॥

Yo keh jaie nirpat tan soiee. Adhi rat andhery hoiee.
Adhik dukhit hai nar pukari. Nrip kai pari kan dhunn bhari. (5)

ਰਾਣੀ ਲਈ ਸੰਗ ਅਪਨੇ ਕਰਿ ॥ ਹਾਥ ਬਿਖੈ ਅਪਨੈ ਅਸ ਕੌ ਧਰਿ ॥
ਦੋਊ ਚਲਿ ਤੀਰ ਤਵਨ ਕੇ ਗਏ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਸੌ ਪੂਛਤ ਤਿਹ ਭਏ ॥ ੬॥

Rani laiee saang apnai kar. Hath bikhai apnai as ko dhar.
Douoo chal teer tavan kai gaie. Ih bidh so puchhat tih bhaie. (6)

Choupaiee

There was a Raja by the name of Tripur Pal at a place where the town of Tripura existed. He had a beautiful queen by the name of Tripur Mati, who had been moulded out of gold after melting it. (1)

She had a rival queen called Phut Mati and this was like a thorn in her eyes. She was always feeling jealous of her, but would not say anything against her openly. (2)

Tripura Mati was enamoured by a Brahmin with body and mind and would call him at home during day and night and would have sexual relationship with him to her satisfaction. (3)

She called another woman, whom she gave lot of money and trained her (told her) to start crying loudly when all the subjects had gone to sleep. (4)

After saying this, the queen went to sleep with the Raja. When it was dark midnight, then that woman started crying and wailing loudly. The Raja also heard this noise. (5)

The Raja took his sword in hand and went there along with the queen. Both went there and asked her, like this. (6)

ਦੋਹਰਾ

ਕੋ ਹੈ ਰੀ ਤੂ ਰੇਤ ਕਯੋ ਕਹਾ ਲਗਿਯੋ ਦੁਖ ਤੋ ਹੀ ॥
ਮਾਰਤ ਹੋ ਨਹੀ ਠੋਰ ਤੁਹਿ ਸਾਚ ਬਤਾਵਹੁ ਮੋਹੇ ॥ ੭ ॥

Dohra

Ko hai ri tu ret keyo kaha lagio dukh to hi.
Marat ho nahi thour tohai sach batavhu mohair. (7)

Choupaiee

ਮੁਹਿ ਅਰਬਲਾ ਨਿਪਤਿ ਕੀ ਜਾਨਹੁ ॥ ਭੂਪਤਿ ਭੋਰ ਕਾਲ ਪਹਿਚਾਨਹੁ ॥
ਤਾ ਤੇ ਮੈ ਰੋਵਤ ਦੁਖਿਯਾਰੀ ॥ ਸਭੈ ਬਿਛੁਰੀ ਹੈ ਨਿਸੁਪਤਿ ਪਯਾਰੀ ॥ ੮ ॥
Mohair arbala nirpat nirpat ki janhu. Bhupati bhor kaal pehchanhu.
Ta te mai rovat dukhiari. Sabhai bichhuri hai nisupat payari. (8)

ਕਿਹ ਬਿਧਿ ਬਚੈ ਨਿਪਤਿ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਾਤ ਕੀਜਿਯੈ ਸੋਈ ਬਿਧਾਨਾ ॥
ਤਹ ਤ੍ਰਿਯ ਕਹਿਯੋ ਕ੍ਰਿਯਾ ਇਕ ਕਰੈ ॥ ਤਬ ਮਰਬੇ ਤੇ ਨਿਪਤਿ ਉਬਰੈ ॥ ੯ ॥
Keh bidh bachai nirpat kai prana. Prat kijiai soice bidhana.
Tih triya kahiyo kriya ik karai. Tab marba tai nirpat ubrai. (9)

ਤ੍ਰਿਪੁਰ ਮਤੀ ਦਿਜਬਰ ਕਹ ਦੇਹੁ ॥ ਡੋਰੀ ਨਿਜੁ ਕਾਧੇ ਕਰਿ ਲੇਹੁ ॥
ਦਰਬ ਸਹਿਤ ਤਿਹ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪਹੁਚਾਵੈ ॥ ਤਬ ਨਿਪ ਨਿਕਟ ਕਾਲ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥ ੧੦ ॥
Tripur mati dijbar keeh dehu. Dori niju kadhai kar lehu.
Darab sehat tih greh pahuchavai. Tab nrip nikaat kaal neh avai. (10)

ਫੂਲਿ ਦੇਇ ਜੁ ਦੁਤਿਯਾ ਤ੍ਰਿਯ ਘਰ ਮੈ ॥ ਤਿਹ ਦੇਵੈ ਚੰਡਾਰਹਿ ਕਰ ਮੈ ॥
ਤ੍ਰਿਪੁਰ ਮਤੀ ਕਹ ਗ੍ਰਿਹ ਨ ਬੁਲਾਵੈ ॥ ਤਾ ਕੋ ਫੇਰਿ ਨ ਬਦਨ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ੧੧ ॥
Fool deo ju dutia triya ghar mai. Tih devai chandarhe kar mai.
Tripur mati keh greh na bulavai. Ta ko fer na badan dikhavai. (11)

Couplet

"O Woman! Who are you and why are you crying? What is your suffering?
You tell me the truth or I will kill you here itself. (7)

Choupaiee

The woman then said, "You may take me about Raja's age. The morning will bring death for the Raja, so I am crying for this sad happening (to come). All the queens will be separated from the moon-like Raja." (8)

I wish somehow the Raja's life should be protected (saved) so we should do something in the morning. Then the woman suggested that you could save the Raja by doing one thing. (9)

(O Raja!) "Tripāt Mati may be handed over to the Brahmin and take the planquin on your shoulders and then take her to the Brahmin's house, by giving her lot of money. Then the death will not bother the Raja." (10)

Phool Mati, the second queen, may be given to a devil and then Tripāt Mati should not be brought back, and she should not show the face again. (11)

ਦੋਹਰਾ

ਪ੍ਰਾਤ ਆਏ ਅਪਨੇ ਸਦਨ ਵਹੈ ਕ੍ਰਿਯਾ ਨ੍ਰਿਪ ਕੀਨ ॥
ਇਕ ਰਾਨੀ ਦਿਜਬਰ ਦੇਈ ਦੁਤਿਯ ਚੰਡਾਰਹਿ ਦੀਨ ॥ ੧੨॥

Dohra

Prat aie apnai sadan vahai kriya nrip keen.
Ik rani dijbar dei dutia chandarhe deen. (12)

ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਤ੍ਰਿਯਾਨ ਕੇ ਮੁਢ ਨ ਸਕਿਯੋ ਬਿਚਾਰਿ ॥
ਦਈ ਦੋਊ ਤ੍ਰਿਯ ਪੁਨਯ ਕਰਿ ਜਿਯ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸ ਨਿਵਾਰ ॥ ੧੩॥ ੧॥

Bheid abheid triyan kai mudh na sakio bichar.
Daice douoo triya puneya kar jiy ko tras nivar. (13) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਪਾਚ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੦੫ ॥ ੫੮੬੪ ॥ ਅਫਜੂ ॥

iti sri charitar pakhyana triya charitarai mantra bhoop sambadai
teen so panch charitar saamaptam sat subham sat.

305. 5864. Aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਬਹੜਾਇਚਿ ਕੋ ਦੇਸ ਬਸਤ ਜਹ ॥ ਧੁੰਧ ਪਾਲ ਨ੍ਰਿਪ ਬਸਤ ਹੋਤ ਤਹ ॥
ਦੁੰਦਬ ਦੇ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਰਾਨੀ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸਮ ਸੁੰਦਰ ਨ ਸਕ੍ਰਾਨੀ ॥ ੧॥

Choupaiee

Behrraichi ko des basat jeh. Dhundh pal nrip basat hot tih.
Dundhav dai ta kai ghar rani. Ja ki sum sundar na sakrani. (1)

ਤਹਿਕ ਸੁਲਛਨ ਰਾਇ ਬਖਨਿਯਤ ॥ ਛਤ੍ਰੀ ਕੋ ਤਿਹ ਪੂਤ ਪ੍ਰਮਨਿਯਤ ॥
ਤਾ ਕੇ ਤਨ ਸੁੰਦਰਤਾ ਘਨੀ ॥ ਮੋਰ ਬਦਨ ਤੇ ਜਾਤਿ ਨ ਭਨੀ ॥ ੨॥
Tahik sulchhan raie bakhniat. Chhatri ko tih poot parmaniat.
Ta ke sundarta ghani . mor badan tai jat na bhani. (2)

Couplet

In the morning the Raja came to his palace and acted accordingly. One queen was given to the Brahmin and the other was given away to the devil. (12)

The foolish Raja could not see through the game play and she gave away both the queens as offerings (in alms). (13)

Here the three hundred and fifth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (305-5864) (Contd.)

Choupaiee

There was a Raja Dhundpal ruling over the land of Bahraich. He had a beautiful wife named Dundab Dei and even Indra's wife was no match to her in beauty). (1)

There was a Kashatriya's son called Sulachhan Rai, who was having a very handsome body, which cannot be depicted by me. (2)

ਤਾ ਸੌ ਬਧੀ ਕੁਅਰ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਾ ॥ ਜੈਸੀ ਭਾਤਿ ਰਾਮ ਸੋ ਸੀਤਾ ॥
ਰੈਨਿ ਦਿਵਸ ਤਿਹ ਬੋਲਿ ਪਠਾਵੈ ॥ ਸੰਕ ਤਯਾਗ ਤ੍ਰਿਯ ਭੋਗ ਮਚਾਵੈ ॥ ੩॥

Ta so badhi koer ki prita. Jaisi bhat ram so sita.
Rain divas tih bol pathavai. sank tayag triya bhog machavai. (3)

ਇਕ ਦਿਨ ਖਬਰਿ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਕਹ ਭਈ ॥ ਭੇਦੀ ਕਿਨਹਿ ਬ੍ਰਿਥਾ ਕਹਿ ਦਈ॥
ਅਧਿਕ ਕੋਪ ਕਰਿ ਗਯੋ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਤਹ ॥ ਭੋਗਤ ਹੁਤੀ ਜਾਰ ਕਹ ਤ੍ਰਿਯ ਜਹਿ॥ (੪)

Ik din khabar nirpat keh bhaiee. Bhedi kinhi britha keh daiee.
Adhik kop kar geyo nirpat tih. Bhogat tih. Bhogat huti jar keh triya jih. (4)

ਰਾਨੀ ਭੇਦ ਪਾਇ ਅਸ ਕਯਿਅ॥ ਭਾਧਿ ਔਧ ਸਿਹਜਾ ਤਰ ਲਯਿ ॥
ਰਾਵ ਸਹਿਤ ਉਪਰਹਿ ਬਹਿਠੀ ॥ ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਕਅੰ ਅਸਅਨ ਸਜਿ ਕੈ॥ ੫॥

Rani bheid paie as kiya. badh aoudh sihja tar liya.
Rav sehat upreh behthi. Bhat bhat tan hoie ikathi. (5)

ਰਤਿ ਮਾਨੀ ਨ੍ਰਿਪ ਸਾਥ ਬਨਾਈ ॥ ਮੂਰਖ ਕੰਤ ਬਾਤ ਨੇਹ ਪਾਈ ॥
ਰੀਝਿ ਰਹਾ ਅਬਲਾ ਕਹ ਭਜਿ ਕੈ ॥ ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਕੇ ਆਸਨ ਸਜਿ ਕੈ ॥ ੬॥

Rat mani nrip sath baanaiee. Murakh kant bat neh payee.
Reejh raha abla keh bhaj kai. Bhat bhat kai asan saj kai. (6)

ਭੋਗ ਕਮਾਤ ਅਧਿਕ ਥਕਿ ਗਯੋ ॥ ਸੋਵਤ ਸੇਜ ਤਿਸੀ ਪਰ ਭਯੋ ॥
ਜੌ ਨ੍ਰਿਚੇਸਟ ਤ੍ਰਿਯ ਪਿਯ ਲਖਿ ਪਾਯੋ ॥ ਜਾਰਿ ਕਾਢਿ ਕਰਿ ਧਾਮ ਪਅਤਹਅਯੋ ॥ ੭॥

Bhog kammat adhik thak geyo. Sovat sej tisi par bheyo.
Jo nrichest triya piya likh payo. Jar kadh kar dham pathayo. (7)

The queen developed love for him, just as Sita had developed love for Ram. She would call him during day and night and would enjoy sensuous pleasure with him, without any hesitation. (3)

One day the Raja got information about it, and some informer gave him all the details. The Raja went there in great wrathfulness, where the queen was having cohabitation with her paramour. (4)

The queen, on getting the news about it, did like this. She tied down the paramour in an upside down position under the cot. She sat on the cot along with the Raja and started embracing him in many ways. (5)

Then she had a sexual relationship with the Raja to her satisfaction. The foolish Raja could not grasp the secret. He had cohabitation with the queen in different poses and was overjoyed. (6)

When he got tired, then he went to sleep on the same bed. When the queen saw him fully asleep (without any consciousness) she took out the paramour (from underneath) and sent him away. (7)

ਦੋਹਰਾ

ਜਾਗਿ ਖੋਜ ਨ੍ਰਿਪ ਘਰ ਥਕਾ ਜਾਰ ਨ ਲਹਿਯੋ ਨਿਕਾਰਿ ॥
ਭੇਦ ਦਿਯੋ ਜਿਹ ਜਾਨ ਝੂਠੇ ਹਨਯੋ ਗਵਾਰ ॥ ੮॥ ੧॥

Dohra

Jag khoj nrip ghar thaka jar na laho nikar.
Bheid diyo jih jan tih jhuthai hanyo gavar. (8) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਛੇ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੦੬ ॥ ੫੮੭੨ ॥ ਅਫਜ਼ੁ ॥

Iti sri charitar pakhyana triya charitari mantra bhoop sambadai
teen so chhai Charitar samaptam sat subham sat.

306. 5872. aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਭੈਰੋ ਪਾਲ ਸੁਨਾ ਇਕ ਰਾਜਾ ॥ ਰਾਜ ਪਾਟ ਤਾ ਕੀ ਕਹ ਛਾਜਾ ॥
ਪਲਾਵਤੀ ਸੁਨੀ ਤਿਹ ਤ੍ਰਿਯਾ ਬਰ ॥ ਹੁਤੀ ਪੰਡਿਤਾ ਸਕਲ ਹੁਨਰ ਕਰਿ ॥ ੧॥

Choupaiee

Bhaira pal suna ik raja. Raj pat ta ki keh chhaja.
Chapla vati sunn tih triyaa bar. huti pandita sakal hunar kar. (1)

ਅਦ੍ਰਪਾਲ ਇਕ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਪਰੋਸਾ ॥ ਦੇਗ ਤੇਗ ਕੋ ਜਾਹਿ ਭਰੋਸਾ ॥
ਸੁਘਨਾ ਵਤੀ ਸੁਤਾ ਇਕ ਤਾ ਕੀ ॥ ਰੋਸਨ ਭਯੋ ਜੋਤਿ ਸਸਿ ਵਾ ਕੀ ॥ ੨॥

Adarpal ik nirpat parosa. Deg teg ko jahe bharosa.
Sughana vaati suta ik ta ki. Rosan bheyo jot sas va ki. (2)

ਇਕ ਦਿਨ ਨਿਕਸਾ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਸਿਕਾਰਾ ॥ ਲਏ ਸ੍ਵਾਨ ਸੀਚਾਨ ਹਜਾਰਾ ॥
ਚੀਤਾ ਔਰ ਜਾਰਿਯਨ ਲੌਨੇ ॥ ਸਯਾਹ ਗੋਸ ਨਹਿ ਜਾਹਿ ਸੁ ਚੀਨੇ ॥ ੩॥

Ik din niksa nirpat sikara. laie divan sichan hajara.
Chita aour jarian linai. Sayah gose neh jahesu chinai. (3)

Couplet

On getting awake, the Raja was searching for the paramour but could not find him out and got tired of it. Then he killed the informer, considering him a liar.
(8)

Here the three hundred and sixth episode of the King's & the Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (306-5872) (Contd.)

Choupaiee

There was a Raja called Bhairo Pal and he was a deserving Raja of the Kingdom. He had a wife by the name of Chapla Wati, who was very capable in all arts (of life). (1)

There was another Raja Adarpal in the neighbourhood , who was confident of his prowess and generosity. He had a daughter named Sughna Wati from whose glamour, the moon was borrowing its moonlight (as glamorous as the moon).
(2)

One day the Raja went on a hunting spree and he took thousands of dogs, hawks, leopards, black cats, and torch bearers along with him and there was no count of them. (3)

ਲਗਰ ਝਗਰ ਜੁਰਰਾ ਅਰੁ ਬਾਜਾ ॥ ਬਹਰੀ ਕੁਹੀ ਸਿਚਾਨ ਸਮਾਜਾ ॥
 ਭਾਸੇ ਔਰ ਬਸੀਨੈ ਘਨੀ ॥ ਚਿਪਕ ਧੂਤੀਯੈ ਜਾਹਿ ਨ ਗਨੀ ॥ ੪ ॥
 Lagar jhaagar jurra or baja. Behri kuhi sichan samaja.
 Bhasai or bhasinai ghani. chipak dhutiaie jahe na gani. (4)

ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਤਨ ਖੇਲ ਸਿਕਾਰਾ ॥ ਅਧਿਕ ਮ੍ਰਿਗਨ ਕਹ ਖੇਦਿ ਪਛਾਰਾ ॥
 ਟਬ ਲਗਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਬਰਾਹਿਕ ਆਯੋ ॥ ਤਹਿ ਪਾਛੇ ਤਹਿ ਤੁਰੰਗ ਧਵਾਯੋ ॥ ੫ ॥
 Bhat bhat tan khel sikara. Adhik mirgan keh khed paachharaa.
 Tab lag drisat barahik aeyo. Tehe pachhai tih turang dhavaeyo. (5)

ਜਾਤ ਭਯੋ ਤਾਹਿ ਕੇ ਦੇਸਾ ॥ ਹਾਕਿ ਤੁਰੰਗ ਪਵਨ ਕੇ ਭੇਸਾ ॥
 ਸੁਘਨਾ ਵਤੀ ਲਖਾ ਜਬ ਤਾ ਕੋ ॥ ਲਯੋ ਬੁਲਾਇ ਤਹੀ ਤੇ ਵਾ ਕੋ ॥ ੬ ॥
 Jat bheyo tahe kai desa. Hak turang pavan kai bhesa.
 Sughana vati lakha jab ta ko. leyo bulaie tahi tai va ko. (6)

ਧੌਲਰ ਤਰ ਕਮੰਦ ਲਰਕਾਈ ॥ ਲਯੋ ਤਿਸੈ ਤਿਹ ਪੈਡ ਚੜਾਈ ॥
 ਕਾਮ ਭੋਗ ਅਤਿ ਰੁਚ ਕਰਿ ਮਾਨਾ ॥ ਭੇਦ ਦੂਸਰੇ ਮਨੁਖ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ੭ ॥
 Dhoular tar kamand larkaiee. liyo tisai tihpaid charraie.
 K;m bhog at ruch kar mana. Bheid dusro manukh na jana . (7)

ਤਬ ਤਹਿ ਪਿਤ ਯੋ ਹਿੰਦੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਨਜਿ ਰਾਨੀ ਕੇ ਸਾਥ ਉਚਾਰਾ ॥
 ਹਮ ਤੁਮ ਆਉ ਸੁਤਾ ਕੇ ਜਾਹੀ ॥ ਦੁਹਤਿਾ ਹੋਇ ਖੁਸੀ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ੮ ॥
 Tab tih pit yo hirdai bichara. Nij rani kai sath uchara.
 Hum tum ayo suta kai jahi. duhita hoie khusi man mahi. (8)

ਤਬ ਵੈ ਦੋਊ ਸੁਤਾ ਕੇ ਗਏ ॥ ਤਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਦੁਾਰ ਪਰ ਭਏ ॥
 ਸੁਘਨਾ ਵਤੀ ਤਹਿ ਲਖਿ ਦੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਅਧਿਕ ਅਸਰਫੀ ਕਾਢਿ ਮੰਗਾਯੋ ॥ ੯ ॥
 Tab vai dou suta kai gaie. ta kai parapet davar par gaie.
 Sughana vati tih lakh payo. Adhik asarfi kadh mangayo. (9)

He took many hunter birds like lagar, jhagar, jurra, hawks, behri, kubri etc. along with many other bashe, basins, chipak and dhutiai etc., which were countless. (4)

He took part in many hunting expeditions having killed many deer, then he sighted a pig and he raced his horse, chasing him. (5)

By racing his horse with the speed of wind, he reached the land of Sughna wati and when she saw him, she called the Raja to her place. (6)

She threw (hung) a rope ladder from the palace and pulled him up with the rope ladder. Then she had a cohabitation with him to her satisfaction and nobody got to know this secret. (7)

Then the father (of the princess) thought to himself that they both (Raja and queen) should visit their daughter's place and she will be very happy to meet us suddenly. (8)

When both of them reached the gates of her palace and seeing them Sughna Wati became very sad (gloomy), so she sent for many gold coins. (9)

ਔਰ ਅਧਿਕ ਤਿਨ ਅਤਿਥ ਬੁਲਾਏ ॥ ਏਕ ਏਕ ਦੈ ਮੁਹਰ ਪਠਾਏ ॥
ਤਿਨ ਕੇ ਮਾਹੀ ਨਿਪਤਿ ਕਰ ਮੰਗਨਾ ॥ ਦੈ ਸੁਤ ਮੋਹਰ ਨਿਕਾਰਿਯੋ ਅੰਗਨਾ ॥ ੧੦॥

Or adhik tin atith bulaie. eke k dai muhar pathaie.
Tin kai mah: nirpat kar mangana. Dai sut mohar nikariyo angina. (10)

ਮੁਰ ਪਰਵਾਰ ਲਖਯੋ ਇਨ ਰਾਜਾ ॥ ਏਤੋ ਦਯੋ ਦਰਬ ਬਿਨੁ ਕਾਜਾ ॥
ਤਾ ਤੇ ਦੁਗੁਨ ਤਵਨ ਕਹ ਦਯੋ ॥ ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਨ ਜਾਨਤ ਭਯੋ ॥ ੧੧॥

Mur parvar lakhio in raja. etai deyo darb bin kaja.
Ta te dugan tavan keh deyo. bheid abheid na janat bheyo. (11)

ਦੋਹਰਾ

ਰਾਜ ਸੁਤਾ ਪਿਯਾ ਮਿਤ੍ਰ ਕੋ ਇਹ ਛਲ ਅਤਿਥ ਬਨਾਇ ॥
ਦੈ ਅਸਰਫੀ ਨਿਕਾਰਿਯੋ ਭੇਦ ਨ ਜਾਨਾ ਰਾਇ ॥ ੧੨॥

Dohra

Raj suta piya mitar ko eh chhal atith banaie.
Dai asarfi nikario bheid na jana raie. (12)

ਮਨ ਮਾਨਤ ਕੋ ਭੋਗ ਕਰਿ ਪਿਤ ਅਰੁ ਮਾਤ ਦਿਖਾਇ ॥
ਇਹ ਛਲ ਸਸੋ ਕਾਢਾ ਤਿਸੈ ਕਿਨਹੂੰ ਨ ਗਹਿਯੋ ਬਨਾਇ ॥ ੧੩॥ ੧॥

Man manat ko bhog kar pit or mat dikhaie.
Eh chhal sao kadha kinhum na gahio banaie. (13) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਸਾਤ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੦੭ ॥ ੫੮੮੫ ॥ ਅਫਜ਼ੁ ॥

iti sri charitar pakhaynai triya charitarai mantriu bhoop sanbadai
teen so saat charitar samaptam sat subham sat.

307. 5885. aphjun. (Contd.)

She called many Sadhus and gave them each one gold coin and sent them away; and then disguising the Raja as a Sadhu, sent him away by giving him seven gold coins. (10)

The father thought that she belonged to his family and had wasted so much money in alms without any purpose (she had sacrificed so much money over his visit). So he gave her double the amount and could not follow the secret behind her action. (11)

Couplet

The princess had made her paramour, through a deceitful action, a mendicant (Sadhu) and had sent him away giving some gold coins. The Raja could not realize the secret. (12)

Having enjoyed cohabitation with the paramour of her choice, she had shown him to the parents. With this trick, she managed to send him away safely and no one could catch him. (13) (1)

Here three hundred and seventh episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's characterization from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (307-5885) (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਕੋਚ ਬਿਹਾਰ ਸਹਿਰ ਜਹ ਬਸੈ ॥ ਅਮਰਾਵਤੀ ਪੁਰੀ ਕਹ ਹਸੈ ॥
ਬ੍ਰਿਧ ਕੇਤੁ ਤਿਹ ਭੂਪ ਭਨਿਜੈ ॥ ਕੋ ਰਾਜਾ ਪਟਤਰ ਤਿਹ ਦਿਜੈ ॥ ੧॥

Choupaiee

Koach bihar sehar jah basaie. Amravari puri keh hasaie.
Bridh ket tih bhoop bhanijai. Ko raja pattar tih dijaie. (1)

ਸ੍ਰੀ ਫੁਟ ਬੇਸਰਿ ਦੇ ਤਹ ਦਾਰਾ ॥ ਜਿਹ ਸਮ ਦੇਵ ਨ ਦੇਵ ਕੁਮਾਰਾ ॥
ਤਾ ਕੋ ਜਾਤ ਨ ਰੂਪ ਉਚਾਰਾ ॥ ਦਿਵਸ ਭਯੋ ਤਾ ਤੇ ਉਜਿਯਾਰਾ ॥ ੨॥

Sri fut besar dai tih dara. Jih sam dev na dev kumara.
Ta ko jat na roop uchara. Divas bheyo ta tai ujiara. (2)

ਹਾਜੀ ਰਾਇ ਤਹਾ ਖਤਿਰੇਟਾ ॥ ਇਸਕ ਮੁਸਕ ਕੇ ਸਾਥ ਲਪੇਟਾ ॥
ਤਾ ਕੀ ਜਾਤ ਨ ਪ੍ਰਭਾ ਉਚਾਰੀ ॥ ਫੂਲਿ ਰਹੀ ਜਾਨੁਕ ਫੁਲਵਾਰੀ ॥ ੩॥

Haji raie taha khatreta. isak musak kai sath lapeta.
Ta ki jat na prabha uchari. Phool rahi januk fulvari. (3)

ਸ੍ਰੀ ਫੁਟ ਬੇਸਰਿ ਦੇ ਤਿਹ ਲਹਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਚਿਤ ਅਪਨੇ ਮਹਿ ਕਹਾ ॥
ਕੈ ਅਬਿ ਮਰੇ ਕਟਾਰੀ ਹਨਿ ਕੈ ॥ ਕੈ ਇਹ ਭਜੋ ਆਜੁ ਬਨਿ ਠਨਿ ਕੈ ॥ ੪॥

Sri phut besar dai tih laha. Ih bidh ehit apnai meh kaha.
Kai ab marai katari han kai. Kai eh bhajo aaj ban than kai. (4)

ਦੋਹਰਾ

ਮਸਿ ਭੀਜਤ ਤਿਹ ਬਦਨ ਪਰ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਸਰਬੰਗ ॥
ਕਨਕ ਅਵਟਿ ਸਾਚੇ ਢਰਿਯੋ ਲੂਟੀ ਪ੍ਰਭਾ ਅਨੰਗ ॥ ੫॥

Dohra

Mas bhijat tih badan par at sundar sarbang.
Kanak avtai sanchai luti prabha anang. (5)

Choupaiee

Bridh Ket was the Raja of the town of Kooch Bihar, which was considering itself more lively than Indrapuri (was laughing at seeing Indra Puri). With which Raja, could we compare him? (He was incomparable in beauty and power). There was no other Raja comparable to him. (1)

His wife was named Sriphut baser Dei and there was no other godly woman or princess so beautiful. Her beauty was indescribable. (2)

There was a Khatri by the name of Haji Rai. He was an expert in love affairs. His charm is beyond description and it seemed as if a flower garden was flourishing. (3)

Sri Phut Baser Dei saw him and thought to herself that either she would stab herself (with a dagger) to death or she will enjoy sensuous pleasure with him with all her embellishments and beautification. (4)

Couplet

Moustaches were just appearing (spurting) from his face, and his whole body was very charming. It seemed as if gold had been melted to mould his body out of it and he was as beautiful as Kamdev himself. (5)

ਚੌਪਈ

ਸੁਘਰਿ ਸਹਚਰਿ ਤਹਾ ਪਠਾਈ ॥ ਛਲ ਸੌ ਤਾਹਿ ਤਹਾ ਲੈ ਆਈ ॥
ਜਬ ਤਿਹ ਹਾਥ ਚਲਾਯੋ ਰਾਨੀ ॥ ਹਾਜੀ ਰਾਇ ਬਾਤ ਨਹਿ ਮਾਨੀ ॥ ੬॥

Choupaiee

Sughar sehchar taha pathaiee. Chhal so tahe taha lai aiee.
Jab tih haath chalayo rani. Haji raie baat neh mani. (6)

ਅਬਲਾ ਕੋਟਿ ਜਤਨ ਕਰਿ ਹਾਰੀ ॥ ਕਯੋਹੂੰ ਨ ਭਜੀ ਤਾਹਿ ਨ੍ਰਿਪ ਨਾਰੀ ॥
ਹਾਇ ਹਾਇ ਗਿਰਿ ਭੂਮਿ ਉਚਾਰਾ ॥ ਮੁਰ ਕਰੇਜ ਡਾਇਨੀ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ੭॥

Abla kot jatan kar hari. Keyhun na bhaji tahe nrip nari.
Haie haie gir bhoom uchara. Mur karej dainy nihara. (7)

ਤਿਹ ਤ੍ਰਿਯ ਬਸਤ੍ਰ ਹੁਤੇ ਪਹਿਰਾਏ ॥ ਡਾਇਨ ਸੁਨਤ ਲੋਗ ਉਠਿ ਧਾਏ ॥
ਜਬ ਗਹਿ ਤਾਹਿ ਬਹੁਤ ਬਿਧਿ ਮਾਰਾ ॥ ਤਬ ਤਿਨ ਮਨਾ ਜੁ ਤ੍ਰਿਯਾ ਉਚਾਰਾ ॥ ੮॥

Tih triya bastar hutai pehraie. Daein sunat log uth dhaie.
Jab geh tahe bahut bidh mara. Tab tin mana ju triya uchara. (8)

ਤਬ ਲਗਿ ਤਹਾ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਹੂੰ ਆਯੋ ॥ ਸੁਨਿ ਕਰੇਜ ਤ੍ਰਿਯ ਹਰਿਯੋ ਰਿਸਾਯੋ ॥
ਇਹ ਡਾਇਨ ਕਹ ਕਹਾ ਸੰਘਾਰੋ ॥ ਕੈ ਅਬ ਹੀ ਰਾਨੀਯਹਿ ਜਿਯਾਰੋ ॥ ੯॥

Tab lag taha nirpat hun aeyo. Sunn karej triya hario risayo.
Eh dain keh kaha sangarai. Kai ab hi raniyeh jiaro. (9)

ਤਬ ਤਿਨ ਦੂਰਿ ਠਾਢ ਨ੍ਰਿਪ ਕੀਯੋ ॥ ਰਾਨੀ ਕੇ ਚੁੰਬਨ ਤਿਨ ਲੀਏ ॥
ਰਾਜਾ ਲਖੇ ਕਰੇਜੋ ਡਾਰੈ ॥ ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਨਹਿ ਮੂੜ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ੧੦॥

Tab tin door thath nrip kijaie. Rani kai chumban tin liae.
Raja lakhaie karejo darai. Bheid abheid neh moor bicharai. (10)

ਸਭ ਤਬ ਹੀ ਲੋਗਾਨ ਹਟਾਯੋ ॥ ਅਧਿਕ ਨਾਰਿ ਸੋ ਭੋਗ ਮਚਾਯੋ ॥
ਰਾਖੇ ਜੋ ਮੁਰਿ ਕਹਿ ਪ੍ਰਿਯ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਤੁਮ ਸੌ ਰਮੋ ਸਦਾ ਬਿਧਿ ਨਾਨਾ ॥ ੧੧॥

Sabh tab hi logan hataeyo. Adhik nar so bhog macheyo.
Rakhaaie jo murk eh priya prana. Tum sou ramo saada bidh nana. (11)

Choupaiee

The queen sent a clever handmaid to him, who brought him along with her through some deceit. When the queen advanced her hand towards him, then Haj Rai did not accept her proposal. (6)

The young belle tried her best but failed to win over his love and he did not have any love affair with the queen. Then the queen, being unsuccessful played another trick. She fell down on the ground and started shouting 'Alas', 'Alas' saying that her heart was sinking, being taken away by the evil spirit. (7)

The queen had dressed him in a female robe and hearing the word (name) of a beldame (hag) all the people got up from there. When he was beaten up by catching hold of him, he agreed to (accepted) the proposal of the queen. (8)

In the meantime, the Raja also had reached there. "The woman lover had stolen the heart of the queen, on hearing these words, the Raja got furious with rage and said, "Kill this hag, or she should make the queen alive (should give her heart back)." (9)

Then Hazi Rai made the Raja stand at a distance and he kissed the queen. The Raja felt that by doing so, he was giving the queen back her heart and the fool was not following the secret behind it. (10)

Then he removed all the people from there and had cohabitation with the queen. She said, " O beloved! You have saved my life, so I shall always enjoy sensuous pleasure with you in many ways. (11)

ਅਧਿਕ ਭੋਗ ਤਾ ਸੋ ਤ੍ਰਿਯ ਕਰਿ ਕੈ ॥ ਧਾਇ ਭੇਸ ਦੇ ਦਯੋ ਨਿਕਰਿ ਕੈ ॥
 ਭਾਖਤ ਜਾਇ ਪਤਿਹਿ ਅਸ ਭਈ ॥ ਦੇਈ ਕਰਿਜਵਾ ਡਾਇਨੀ ਗਈ ॥ ੧੨॥
 Adhik bhog ta so triya kar kai. Dhaie bhes dai diyo nikar kai.
 Bhakhat jaie pathe as bhaie. Daiee karijva daini gaiee. (12)

ਦਿਤ ਮੁਹਿ ਪ੍ਰਥਮ ਕਰਿਜਵਾ ਭਈ ॥ ਪੁਨਿ ਵਹ ਅੰਤ੍ਰਯਾਨ ਹੋ ਗਈ ॥
 ਨਿਪ ਬਰ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਹਮਰੀ ਆਈ ॥ ਕਯਾ ਜਨਿਯੈ ਕਿਹ ਦੇਸ ਸਿਧਾਈ ॥ ੧੩॥
 Dit mohe pratham karijva bhaie. pun veh antardayan hai gaie.
 Nrip bar drisat na haamri aiee. Kya janiaie kih des sidhaiee. (13)

ਮਤਿ ਸਤਿ ਤਬ ਨਿਪਤਿ ਉਚਾਰਾ ॥ ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਨ ਮੂੜ ਬਿਚਾਰਾ ॥
 ਨਿਰਖਤ ਥੋ ਤ੍ਰਿਯਾ ਜਾਰ ਬਜਾਈ ॥ ਇਹ ਚਰਿਤ੍ਰ ਗਯੋ ਆਖਿ ਚੁਹਾਈ ॥ ੧੪॥
 Sat sat tab nirpat uchara. Bheid abheid naa murr bicharra.
 Nirkhath tho triya jar bajaiee. Ih charitar geyo aakh churaiee. (14)

ਪ੍ਰਥਮ ਮਿਤ੍ਰ ਤ੍ਰਿਯਾ ਬੋਲਿ ਪਠਾਯੋ ॥ ਕਹਿਯੋ ਨ ਕਿਯਾ ਤ੍ਰਿਯ ਤ੍ਰਾਸ ਦਿਖਾਯੋ ॥
 ਬਹੁਰਿ ਭਜਾ ਇਹ ਚਰਿਤ ਲਖਾਯਾ ॥ ਠਾਢ ਨਿਪਤਿ ਜੜ ਮੁੰਡ ਮੁੰਡਾਯਾ ॥ ੧੫॥ ੧॥
 Pratham mitar triya bolle patheyo. Kahio na kiya triya tras dikhaeyo.
 Bahur bhaja ih charit lakhaya. Thath nirpat jar moond mundaya. (15) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਆਠ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੦੮ ॥ ੫੯੦੦॥ ਅਫਜ਼ੁੰ ॥

iti sri charitar pakhyana triya charitarai mantra bhoop
 sambadaai teen so aath charitar samaptam sat subham sat.

308. 5900. aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਕਰਨਾਟਕ ਦੇ ਦੇਸ ਬਸਤ ਜਹ ॥ ਸ੍ਰੀ ਕਰਨਾਟਕ ਸੈਨ ਨਿਪਤਿ ਤਹ ॥
 ਕਰਨਾਟਕ ਦੇਈ ਗ੍ਰਿਹ ਨਾਰੀ ॥ ਜਾ ਤੇ ਲਿਯ ਰਵਿ ਸਸਿ ਉਜਿਯਾਰੀ ॥ ੧॥

Choupaiee

Karnatak dee des basat jeh. Sar karnatak sain nirpat tih.
 Karnatak daie greh nari. Ja te liya rav sas ujiari. (1)

Having sexual relationship with him, the queen then dressed him as a midwife and sent him away. The queen went to the spouse and said, "The hag had given back her heart." (12)

At first she gave back my heart and then she went into meditation trance, "O mighty Raja! Then I did not see her. Who knows where she had gone?" (13)

The Raja then remarked 'True, True', but the fool did not grasp the secret behind it. In the presence of all the people, the paramour carried out cohabitation with her and with this game play, he managed to escape unnoticed. (14)

At first the woman called the paramour, when he did not agree, then he was frightened (and beaten) and then had sexual relationship with him and the Raja, standing there, got himself deceived openly. (15) (1)

Here the three hundred and eighth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (308-5900) (Contd.)

Choupaiee

There was a Raja called Karnatak Sain, ruling over the country of Karnataka. He had a wife named Karnatak Dei and from her only the sun and moon were taking (borrowing) their light. (1)

ਤਹ ਇਕ ਸਾਹ ਬਸਤ ਥੋ ਨੀਕੋ ॥ ਜਾਹਿ ਨਿਰਖਿ ਸੁਖ ਉਪਜਤ ਜੀ ਕੋ ॥
ਤਾ ਤੇ ਸੁਤਾ ਹੁਤੀ ਇਕ ਧਾਮਾ ॥ ਬਕਿਤ ਰਹਤ ਨਿਰਖਤ ਜਿਹਾ ਬਾਮਾ ॥ ੨॥

Tih ik sah basat tho niko. Jahe nirakh such upjat ji ko.
Ta tai suta huti ik dhama. Thakit rehat nirkhat jiha bama. (2)

ਸੁਤਾ ਅਪੂਰਬ ਦੇ ਤਿਹ ਨਾਮਾ ॥ ਜਿਹ ਸੀ ਕਹੂੰ ਕੋਊ ਨਹੀ ਬਾਮਾ ॥
ਏਕ ਸਾਹ ਕੇ ਸੁਤ ਕਹ ਬਯਾਹੀ ॥ ਬੀਰਜ ਕੇਤੁ ਨਾਮ ਤਿਹ ਆਹੀ ॥ ੩॥

Suta apurav dai tih nama. Jih si kahun kouoo neh bama.
Ek sah kai suit keh bayahi. Biraj ket naam tih aih. (3)

ਜਬ ਬਹੁ ਬਯਾਹਿ ਤਾਹਿ ਲੈ ਗਯੋ ॥ ਨਿਜੁ ਸਦਨਨ ਲੈ ਪ੍ਰਪਿਤਿ ਭਯੋ ॥
ਏਕ ਪੁਰਖ ਤਿਨ ਨਾਰਿ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸਮ ਨਹਿ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰਾ ॥ ੪॥

Jab bahu bayah tahe lai geyo. Nij sadnan lai prapat bheyo.
Ek purakh tin nar nihara. Ja ki sam neh raj kumara. (4)

ਨਿਰਖਤ ਤਾਹਿ ਲਗਨ ਤਿਹ ਲਗੀ ॥ ਨੀਦ ਭੂਖਿ ਤਬ ਹਿ ਤੇ ਭਗੀ ॥
ਪਠੇ ਸਹਚਰਿ ਤਾਹਿ ਬੁਲਾਵੈ ॥ ਕਾਮ ਭੋਗ ਰੁਚਿ ਮਾਨ ਕਮਾਵੈ ॥ ੫॥
Nirkhat tahe lagan tih lagi. Neend bhookh tab hi tai bhagi.
Pathai sehchar tahe bulavai. Kam bhog ruch man kamavai. (5)

ਸੰਗ ਤਾ ਕੇ ਬਹੁ ਬਧਾ ਸਨੇਹਾ ॥ ਰਾਝਨ ਔਰ ਹੀਰ ਕੋ ਜੇਹਾ ॥
ਬੀਰਜ ਕੇਤੁਹ ਯਾਦਿ ਨ ਲਯਾਵੈ ॥ ਧਰਮ ਭ੍ਰਾਤ ਕੇਹ ਤਾਹੀ ਬੁਲਾਵੈ ॥ ੬॥
Sang ta kai bahu badha saaneha. ranjhan or heer ko jeha.
Biraj kethu yaaad na layavai. dharma prat keh tahe bulavai. (6)

ਭੇਦ ਸਸੁਰ ਕੇ ਲੋਗ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਧਰਮ ਭ੍ਰਾਤ ਤਹਿ ਤ੍ਰਿਯ ਪਹਿਚਾਨੈ ॥
ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਨ ਮੂਰਖ ਲਹਹੀ ॥ ਭ੍ਰਾਤਾ ਜਾਨ ਕਛੂ ਨਹਿ ਕਹਹੀ ॥ ੭॥
Bheid sasur ke log na janai. Dharma bhrat tih triya pehchanai.
Bheid abeid na murakh lehhi. bhrata jan kachhu neh kehhi. (7)

There was a smart Shah living there, by seeing whom one would feel pleased. He had a daughter, (who was so beautiful) that women were always watching her. (2)

His daughter was named Apurab Dei, who had no parallel among the women. She was married to a Shah's son, who was called Beeraj Ket. (3)

When he took her to his home after getting married to her, there she saw another man, who was more beautiful than the princess even. (4)

On seeing him, she got allured by him and she lost all her hunger and sleep. She would call him through a handmaid and then have cohabitation with him to her satisfaction. (5)

She developed too much love for him just as Heer and Ranjha loved each other. She would not talk about (her spouse) Dheeraj Ket and would call the second person as her foster brother. (6)

The people at her in-law's place did not realize the secret involved and were taking him as her co-brother. The fools would not grasp the secret of it, and would not say him anything, being (considering him) her foster-brother. (7)

ਇਕ ਦਿਨ ਤ੍ਰਿਯਾ ਇਹ ਭਾਤਿ ਉਚਾਰਾ ॥ ਨਿਜੁ ਪਤਿ ਕੋ ਦੈ ਕੈ ਬਿਖੁ ਮਾਰਾ ॥
 ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਸੋ ਰੋਦਨ ਕਰੈ ॥ ਲੋਗ ਲਖਤ ਸਿਰ ਕੇਸ ਉਪਰੈ ॥ ੮॥
 Ik din triya ih bhat uchara. Nij pat ko dai kai bikh mara.
 Bhat bhat so rodan karai. log lakhat osr kes uprai. (8)

ਅਬ ਮੈ ਧਾਮ ਕਵਨ ਕੇ ਰਹੇ ॥ ਮੈ ਪਿਯ ਸਬਦ ਕਵਨ ਸੋ ਕਹੇ ॥
 ਨਯਾਇ ਨਹੀ ਹਰਿ ਕੇ ਘਰਿ ਭੀਤਰਿ ॥ ਇਹ ਗਤਿ ਕਰੀ ਮੋਰਿ ਅਵਨੀ ਤਰ ॥ ੯॥
 Ab mai dhaam kavan kai rahai. Mai piya sabad kavan ko kaho.
 Nayaye neh har kai ghar bhitari. Ih gat kari more avni tar. (9)

ਗ੍ਰਿਹ ਕੋ ਦਰਬ ਸੰਗ ਕਰਿ ਲੀਨਾ ॥ ਮਿਤ੍ਰਿ ਸੰਗ ਪਯਾਨਾ ਕੀਨਾ ॥
 ਧਰਮ ਭਾਇ ਜਾ ਕੋ ਕਰਿ ਭਾਖਾ ॥ ਇਹ ਛਲ ਨਾਥ ਧਾਮ ਕਰਿ ਰਾਖਾ ॥ ੧੦॥
 Greh ko darb sang kar lina. Mitarhi sang payana kina.
 Dharma bhaie ja ko kar bhakha. Ih chhal nath dham kar rakha. (10)

ਲੋਗ ਸਭੇ ਇਹ ਭਾਤਿ ਉਚਾਰਾ ॥ ਆਪੁ ਬਿਖੇ ਮਿਲ ਕਰਤ ਬਿਚਾਰਾ ॥
 ਕਹਾ ਕਰੈ ਇਹ ਨਾਰਿ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਜਾ ਕੀ ਦੇਵ ਐਸ ਗਤਿ ਧਾਰੀ ॥ ੧੧॥
 Log dabhaie ih bhat uchara. Aap bikhai iml karat bichara.
 Kaha karai ih nar bichari. ja ki dev ais gat dhari. (11)

ਤਾ ਤੇ ਲੈ ਸਭ ਹੀ ਧਨ ਧਾਮਾ ॥ ਅਪੁਨੇ ਗਈ ਭਾਇ ਕੇ ਬਾਮਾ ॥
 ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਨ ਸਕਤ ਬਿਚਰਿ ਕੈ ॥ ਗਈ ਜਾਰ ਕੇ ਨਾਥ ਸੰਘਾਰਿ ਕੈ ॥ ੧੨॥ ੧॥
 Ta te lai sabh hi dhan dhama. Apunai gaaiee bhaie ke bama.
 Bheid abheid na sakat bichar kai. gaiee jar kai nath sanghar kai. (12) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਨੌ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੦੯ ॥ ੫੯੧੨ ॥ ਅਫਜੂ ॥
 iti sri charitar pakhyana triya charitai mantri bhoop sambadai
 teen so nou charitar samaptam sat subham sat.
 309. 5912. aphjun. (Contd.)

One day the woman said, like this. She killed her husband by giving him poison and started wailing and crying loudly and before other people she started plucking her hair. (8)

She said, "Where should I stay now and whom shall I call my beloved. There was no justice in God's domain and had reduced me to such a terrible plight." (9)

She took away all the money and (went) lived with the paramour. The person, whom she used to call co-brother, was kept in the house as her Master by this deceitful action. (10)

All the people were talking like this and thinking about her saying that "What will this poor woman do, who had been reduced to this state by the Lord Almighty." (11)

So she had taken all the money and went to her brother's wife. No one could appreciate the real secret behind it. The woman, having killed the spouse, went to live with the paramour. (12) (1)

Here the three hundred and ninth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (309-5912) (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਪੁਨਿ ਮੰਤ੍ਰੀ ਇਹ ਭਾਤਿ ਉਚਾਰਾ ॥ ਸੁਨਹੁ ਨਿਪਤਿ ਜੂ ਬਚਨ ਹਮਾਰਾ ॥
ਗਾਰਵ ਦੇਸ ਬਸਤ ਹੈ ਜਹਾ ॥ ਗੌਰ ਸੈਨ ਰਾਜਾ ਥੋ ਤਹਾ ॥ ੧॥

Choupaiee

Pun mantra ih bhat uchara. Sunhu nirpat ju bachan hamara.
Garav des basat hai jaha. gour sain raja tho taha. (1)

ਸ੍ਰੀ ਰਸ ਤਿਲਕ ਦੇਇ ਤਿਹ ਦਾਰਾ ॥ ਚੰਦ੍ਰ ਲਿਯੋ ਜਾ ਤੇ ਉਜਿਯਾਰਾ ॥
ਸਾਮੁੰਦ੍ਰਕ ਲਛਨ ਤਾ ਮੈ ਸਬਿ ॥ ਛਬਿ ਉਚਾਰ ਤਿਹ ਸਕੈ ਕਵਨ ਕਬਿ ॥ ੨॥
Sri ras tilak deie tih dara. Chandar liyo ja te ujiara.
Samundrak lachhan ta mai sab. Chhab uchar tih sakai kavan kab. (2)

ਤਹ ਇਹ ਹੁਤੋ ਸਾਹ ਕੋ ਪੂਤਾ ॥ ਭੂਤਲ ਕੋ ਜਾਨੁਕ ਪੁਰਹੂਤਾ ॥
ਅਧਿਕ ਤਰੁਨ ਕੋ ਤੇਜ ਬਿਰਾਜੈ ॥ ਨਰੀ ਨਾਗਨੀ ਕੋ ਮਨ ਲਾਜੈ ॥ ੩॥
Tih ih huto sah ko poota. bhutal ko januk purhoota.
Adhik tarun ko tej birajai. Nari nagni ko mn lajai. (3)

ਜਬ ਰਾਨੀ ਤਿਹ ਪ੍ਰਭਾ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਤਬ ਤੇ ਭਈ ਅਧਿਕ ਮਤਵਾਰੀ ॥
ਨਿਰਖਿ ਮਿਤ੍ਰ ਕੇ ਨੈਨ ਬਿਕਾਨੀ ॥ ਤਬ ਹੀ ਤਯੇ ਹੋ ਗਈ ਦਿਵਾਨੀ ॥ ੪॥
Jab rani tih prabha nihari. Tab te bhaiee adhik matwari.
Nirakh mitar kai nain bikini. Tab hi tai hai diwani. (4)

ਤਬ ਤਿਹ ਬੋਲਿ ਲੀਯੋ ਅਪਨੇ ਘਰ ॥ ਕਾਮ ਕੇਲ ਕੀਨਾ ਅਤਿ ਰੁਚਿ ਕਰਿ ॥
ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਤਿਹ ਗਰੇ ਲਗਾਯੋ ॥ ਅਬਲਾ ਅਧਿਕ ਹਿੰਦੈ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ੫॥
Tab tih bole liyo apnai ghar. kam kel kina at ruch kar.
Bhat bhat tih garai lagayo. Abla adhik hirdai such payo. (5)

ਤਬ ਲਗ ਆਇ ਨਿਪਤਿ ਤਹ ਗਯੋ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਡਾਰਿ ਮਹਲ ਤੇ ਦਯੋ ॥
ਮਰਿ ਗਯੀ ਨਿਪਤਿ ਨ ਭੇਦ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਅਰਧ ਉਰਧ ਤੇ ਪਾਰਾ ॥ ੬॥
Tab lag aie nirpat tih geyo. Tat chin daar mehal te deyo.
Mar gaice nirpat na bheid bichara. Jo jan ardh uradh tai para. (6)

Choupaiee

The Minister then said, "O Rajan! You listen to my further talk. There was a Raja named Gore Sain, ruling over the land of Goran. (1)

His wife was called Ras Tilak Dei., from whom even the moon had borrowed its light (she was extremely beautiful). (All the qualities of a woman given in the Astrology Granth he had all the qualities of a woman, but no poet could ever describe the beauty of her glory. (2)

There was a Shah's son living there and appeared like Indra on the Earth and he looked glamorous by seeing whom all the human females and snake women were getting allured. (3)

When the queen saw his beauty, she was madly in love with him and had come under his spell on seeing his eyes. Since then she was almost insane in his love. (4)

Then she called him to her house and enjoyed sensuous pleasure with him to her satisfaction. She hugged him in many ways and got great mental satisfaction. (5)

By that time the Raja also came there and in a moment she threw him (Raja) down from the palace and he died. But no one got a clue to this secret, that the person thrown from the top to the ground had actually died. (6)

ਆਪ ਰੋਤ ਇਹ ਭਾਤਿ ਉਚਾਰਾ ॥ ਦੇਵ ਪਕਰਿ ਕਰਿ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਪਛਾਰਾ ॥

ਮੋਰੇ ਸਾਥ ਕਿਯੋ ਥੋ ਸੰਗਾ ॥ ਤਾ ਤੇ ਭਯੋ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਸ੍ਰੰਗਾ ॥ ੭॥

Aap rot ih bhat uchara. Dev pakar kar nirpat pachhara.
Morai sath kiyo qo sanga. Ta te bheyo apvitar sarbanga. (7)

ਦੋਹਰਾ

ਇਹ ਛਲ ਜਾਰ ਨਿਕਾਰਿਯੋ ਨਿਜੁ ਨਾਇਕਹਿ ਸੰਘਾਰਿ ॥

ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਮੁਰਖ ਕਿਛੁ ਸਕਾ ਨ ਨੈਕ ਬਿਚਾਰਿ ॥ ੮॥

Dohra

Ih chhal jar nikario nij naiekeh sanghar.

Bheid abheid murakh kichhu saka na naik bichar. (8)

ਨਿਜੁ ਨਾਇਕ ਕੋ ਮਹਲ ਤੇ ਤਿਹ ਹਿਤ ਦਿਯੋ ਗਿਰਾਇ ॥

ਢਾਰ ਬਚਾਯੋ ਆਪਨੋ ਨੈਕ ਨ ਰਹੀ ਲਜਾਇ ॥ ੯॥

Nij naieek ko mehal te tih hit deyo giraie.

Dhar bachayo apno naik na rahi laijai. (9)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਦਸ ਚਰਿਤ੍ਰ

ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੧੦ ॥ ੫੯੨੧॥ ਅਫਜੁੰ ॥

iti sri charitar pakhyanai triya charitai mantra bhoop sambadai
teen so das charitar samaptam sat subham sat.

310. 5921. aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਬਿਰਹ ਸੈਨ ਇਕ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਮਾਨਤ ਆਨਿ ਦੇਸ ਜਿਹ ਨਾਨਾ ॥

ਬਿਰਹ ਮੰਜਰੀ ਤਾ ਕੀ ਰਾਨੀ ॥ ਸੁੰਦਰਿ ਭਵਨ ਚਤ੍ਰਦਸ ਜਾਨੀ ॥ ੧॥

Choupaiee

Birah sain ik nirpat sujana. Manat aan des jih nana.

Birah manjri ta ki rani. Sundar bhavan chatardas jani. (1)

The woman started crying and said that, "A demon had thrown the Raja from the building by catching hold of him. The Raja had a cohabitation with me as such his body had become impure sullified. (7)

Couplet

With this deceit, she managed to send away the paramour and had killed her spouse. The fool did not realize the secret behind it. (8)

For the sake of the paramour, she had thrown her spouse from the palace to the ground, thus she had saved her paramour, without feeling ashamed of herself. (9) (1)

Here the three hundred and tenth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (310-5921)

Choupaiee

There was a wise Raja by the name of Bireh Sain, and many other countries had accepted his suzerainty over them. He had a wife called Bireh Manjri, who was known as most beautiful in the Universe (fourteen worlds). (1)

ਤਾ ਕੈ ਧਾਮ ਏਕ ਸੁਤ ਭਯੋ ॥ ਜਾਨਕ ਰਵਿ ਦੁਤਿਯੋ ਪ੍ਰਗਟਯੋ ॥
ਸੁੰਦਰਿਤਾ ਤਿਹ ਕਹੀ ਨ ਆਵੈ ॥ ਨਿਰਖਤ ਪਲਕ ਨ ਜੋਰੀ ਜਾਵੈ ॥ ੨॥

Ta kai dham ek sut bheyo. Janak rav dutio pragteyo.
Sundarita tih kahi na avai. Nirkhat palak na jori javai. (2)

ਤਿਹ ਇਕ ਤਰਨਿ ਸਾਹ ਕੀ ਜਾਈ ॥ ਜਾ ਕੀ ਛਬਿ ਨਹਿ ਜਾਤ ਬਤਾਈ ॥
ਕੈ ਸਸਿ ਤੇ ਰੋਹਨਿ ਇਹ ਜਈ ॥ ਆਗੇ ਹੂੰ ਹੈ ਨ ਪਾਛੇ ਭਈ ॥ ੩॥

Tih ik taran sah ki jaiee. Ja ki chhab neh jat bataiee.
Kai sa tai rohan ih jaiee. Agai hai hai na pachhai bhaiee. (3)

ਰਾਜ ਕੁਅਰ ਜਬ ਤਵਨ ਨਿਹਾਰਿਯੋ ॥ ਮਦਨ ਬਾਨ ਤਨ ਤਾਹਿ ਪ੍ਰਹਾਰਿਯੋ ॥
ਲਗੀ ਅਟਕਿ ਸੁਧਿ ਬੁਧਿ ਛੁਟ ਗਈ ॥ ਤਬਹਿ ਤਰੁਨਿ ਮਤਵਾਰੀ ਭਈ ॥ ੪॥

Raj koer jab tavan nihario. Madan ban tan tahe parhario.
Lagi atak sufh budh chhut gaiee. Tabhi taruni matwari bhaiee. (4)

ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਤਨ ਦਰੁਬ ਲੁਟਾਈ ॥ ਅਧਿਕ ਸਖਿਨ ਕਹ ਰਹੀ ਪਠਾਈ ॥

ਰਾਜ ਕੁਅਰ ਕਯੋਹੂੰ ਨਹਿ ਆਏ ॥ ਤਾ ਸੋ ਕਰੇ ਨ ਮਨ ਕੇ ਭਾਏ ॥ ੫॥
Bhat bhat tan darb lutaiee. Adhik sakbin keh raahi pathaiee.
Raaj koer keyohun neh aie. Ta so karai na man kai bhaie. (5)

ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਤਨ ਕੁਅਰਿ ਬਹੁ ਹਾਰੀ ॥ ਕਸੋਹੂੰ ਭਜੀ ਮਿਤ੍ਰ ਨਹਿ ਪਯਾਰੀ ॥
ਘਾਯਲ ਫਿਰੈ ਕੁਅਰਿ ਮਤਵਾਰੀ ॥ ਜਾਨੁਕ ਮ੍ਰਿਗੀ ਬਿਸਿਖ ਤਨ ਮਾਰੀ ॥ ੬॥
Kar kar jatan koer bahu hari. Kaishun bhaji mitar neh payari.
Ghayal firai koer matwari. Januk mirgi bisikh tan mari. (6)

ਰੋਵਤ ਕੁਅਰਿ ਕਬੂੰ ਉਠਿ ਗਾਵੈ ॥ ਨਾਚਤ ਕਬਹੂੰ ਬਚਨ ਸੁਨਾਵੈ ॥

ਮਿਤ੍ਰ ਮਿਲਾਇ ਦੇਇ ਮੁਹਿ ਕੋਈ ॥ ਜੋ ਮੁਖ ਮਾਗੈ ਦਯੋ ਤਿਹ ਸੋਈ ॥ ੭॥
Rovat koer kabhun uth gavai. Nachat kabhun bachan sunavai.
Mitar molaie daie mohe koiee. Jo much mangai deyo tih soiee. (7)

They got a son, who appeared like a second sun on the horizon. His beauty is beyond description. On perceiving him, the eyes would continue to gaze at him. (2)

There was a Shah's daughter, whose beauty was indescribable and it seemed she had been born out of Rohini and the Moon. No other woman could match her in beauty either born earlier or later. (3)

When she saw the prince, then she got her sexual desires aroused within her (she was struck by the arrow of kamdev). She lost all her sense of proportion due to her love for him and the woman developed immense love for him. (4)

She sent many handmaids to him, thus squandering lot of money for the purpose, but the prince never came, as he had no love for her in his heart. (5)

The princess' made all sorts of efforts and got tired of it, but the beloved did not have any sexual relationship with her. She was thus moving around like a mad person being overpowered by his love, reeling just like an injured deer, being hit by the arrows (of love). (6)

The princess would start crying at times, or at times she would start singing songs, while at times she would dance around while singing. She was saying, "Let someone arrange my meeting with the beloved and I would give him, whatever he would ask for." (7)

ਏਕ ਸਖੀ ਇਹ ਭਾਤਿ ਉਚਾਰੋ ॥ ਸੁਨਹੁ ਮਿਤ੍ਰਨੀ ਬਚਨ ਹਮਾਰੋ ॥
ਜੋ ਤੁਹਿ ਕੋ ਤਵ ਮਿਤ੍ਰ ਮਿਲਾਉ ॥ ਤਉ ਕਹਾ ਤੁਮ ਤੇ ਬਰ ਪਾਉ ॥ ੮॥
Ek sakhi ih bhat ucharo. Sunhun mitrani bachan hamaro.
Jo tohe ko tav mitar milao. Taou kaha tum tai bar pauoo. (8)

ਸਾਹ ਸੁਤਾ ਜਬ ਯੋ ਸੁਨਿ ਪਾਵਾ ॥ ਜਨੁਕ ਬਹੁਰਿ ਬਪੁ ਮੈ ਜਿਯ ਆਵਾ ॥
ਨਿਧਨੀ ਅਧਿਕ ਮਨਹੁ ਧਨ ਪਾਯੋ ॥ ਜਨੁ ਕਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਿਤ੍ਰ ਕੇ ਆਯੋ ॥ ੯॥
Sah suta jab yo sunn pava. januk bahur bapu mai jiya ava.
Nidhani adhik manhu dhan payo. Jan kar amrit mitar kai aeyo. (9)

ਜਾ ਸੋ ਲਗਨ ਕੁਅਰ ਕੀ ਹੁਤੀ ॥ ਤਾ ਸੋ ਭੇਸਸ ਧਾਰਿ ਕੈ ਸੁਤੀ ॥
ਰਾਜ ਗ੍ਰਿਹਨ ਮੈ ਕਿਯਾ ਪਿਯਾਨਾ ॥ ਭਾਖਤ ਭਈ ਬਚਨ ਬਿਧਿ ਨਾਨਾ ॥ ੧੦॥
Ja so lagan koer ki huti. ta so bhesas dhar kai suti.
Raj gehan mai kiya piyana. Bhakhat bhaiee bachan bidh nana. (10)

ਨ੍ਰਿਪ ਸੁਤ ਤ੍ਰਿਯ ਜੁ ਤਿਹਾਰੇ ਭਈ ॥ ਮੈ ਤਿਨ ਤੁਮਰੇ ਧਾਮ ਪਠਈ ॥
ਤੁਮ ਤਿਹ ਤ੍ਰਿਯ ਕੋ ਚਿਤ ਚੁਰਾਯੋ ॥ ਅਬ ਚਲਿ ਕੁਅਰ ਕਰੋ ਮਨ ਭਾਯੋ ॥ ੧੧॥
Nrip sut triya jo tihartai bhaiee. Mai tin tumarai dham pathaiee.
Tum kih triya ko chit churayo. Ab chal koer karo man bhayo. (11)

ਜਬ ਨ੍ਰਿਪ ਸੁਤ ਐਸੇ ਸੁਨਿ ਪਾਈ ॥ ਚਲਿਯੋ ਨ ਪਨਹਿ ਪਾਇ ਚੜਾਈ ॥
ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਜੜ ਕਛੁ ਨ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਆਯੋ ਸਾਹ ਸੁਤਾ ਕੈ ਦੁਆਰਾ ॥ ੧੨॥
Jab nrip sut aise sunn payee. Chalio na panhi paie charraiee.
Bheid abheid jar kachh na bicharas. Aeyo sah suta kai davara. (12)

ਦਿਯਾ ਬੁਝਾਇ ਦਯੋ ਆਗੇ ਤ੍ਰਿਯ ॥ ਆਵਤ ਭਯੋ ਅੰਧੇਰੇ ਘਰ ਪਿਯ ॥
ਚਿਤ ਅਟਕਾ ਜਾ ਸੋ ਸੋ ਜਾਨੀ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰਿਯਾ ਤਾ ਸੋ ਕਸਿ ਠਾਨੀ ॥ ੧੩॥
Diya bujhaie deyo agaie triya. Avat bheyo andhere ghar piya.
Chit atka ja sou so jani. Kam kriya ta so kas thani. (13)

One day one handmaid said, "O friend! Listen to my words. If I arrange a meeting of your beloved with you, then what boon shall I get from you?" (8)

When the Shah's daughter heard like this, it seemed that a ray of hope had been kindled in her whole body (life again started percolating her whole body) or a poor person had gained lot of wealth suddenly, or a dying person had been given the nectar of life. (9)

She dressed up like a woman, whom the prince loved and then went to sleep (with those clothes). That handmaid went to the palace, and started talking all sorts of things. (10)

(She said), "O Prince! The woman, who had become your own, I have sent that woman to you. You have enamoured her fully (won her heart) O Prince! Now come and show your love to her, as it suits you." (11)

When the prince heard like this, then he rushed out, without even wearing his shoes. He did not grasp the secret and came to the house of the Shah's daughter. (12)

The woman then put off the light and the beloved entered a darkened house. She had sexual companionship with the beloved with great joy for whom she had developed so much love. (13)

ਕਾਮ ਭੋਗ ਕਰਿ ਧਾਮ ਸਿਧਾਰਿਯੋ ॥ ਮੂਰਖ ਕਛੁ ਨ ਬਿਚਾਰ ਬਿਚਾਰਿਯੋ ॥
 ਦਿਯਾ ਬੁਝਾਇ ਤ੍ਰਿਯ ਰੋਜ ਬੁਲਾਵੈ ॥ ਕਾਮ ਕੇਲ ਕਰਿ ਕੁਵਤਿ ਕਮਾਵੈ ॥ ੧੪ ॥
 Kam bhog kar dham sidhariou. Murakh kachh na bichar bichario.
 Diya bujhaie triya roj bulavai. Kam kel kar kuvat kamavai. (14)

ਦੇਨ ਕਹਾ ਸੂ ਦੂਤਿਯਹਿ ਦੀਨਾ ॥ ਕਾਮ ਭੋਗ ਨ੍ਰਿਪ ਸੁਤ ਤਨ ਕੀਨਾ ॥
 ਤਿਨ ਜੜ ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਨ ਪਾਯੋ ॥ ਇਹ ਛਲ ਅਪਨੋ ਮੂੰਡ ਮੁੰਡਾਯੋ ॥ ੧੫ ॥ ੧ ॥
 Den kaha su dutiyeh dinaa. Kam bhog nrip sut tan kina.
 Tin jar bheid abheid na payo. Ih chhal apno moond mundayo. (15) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਗਯਾਰਹ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੧੧ ॥ ੫੯੩੬ ॥ ਅਫਜੁੰ ॥
 iti sri charitar pakhyana triya charitarai mantra bhoop sambadai
 teen so gayarah charitar samaptam sat subham sat.
 311.5936. aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਜੋਗ ਸੈਨ ਰਾਜਾ ਇਕ ਅਤਿ ਬਲ ॥ ਅਰਿ ਅਨੇਕ ਜੀਤੇ ਜਿਨ ਦਲ ਮਲਿ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਸੰਨਯਾਸ ਮਤੀ ਦਾਰਾ ਘਰ ॥ ਅਧਿਕ ਚਤੁਰਿ ਤ੍ਰਿਯ ਹੁਤੀ ਗੁਨਨ ਕਰਿ ॥ ੧ ॥

Choupaiee

Jog sai rja ik at bal. ar anek jitai jin dal mal.
 Sri sanyas mati dara ghar. Sdhik chatur triya huti gunan kar. (1)

ਕੇਤਿਕ ਦਿਨਨ ਜਨਤ ਸੁਤ ਭਈ ॥ ਸਿਖਯਾ ਰਾਇ ਬਿਰਾਗੀ ਦਈ ॥
 ਬਢਤ ਬਢਤ ਸੋ ਭਯੋ ਤਰੁਨ ਜਬ ॥ ਅਤ ਹੀ ਸੁੰਦਰਿ ਹੋਤ ਭਯੋ ਤਬ ॥ ੨ ॥
 Ketik dinan janat sut bhaie. Sikhya raie biragi daiee.
 Badhat badhat so bheyo tarun jab. At hi sundar hot bheyo tab. (2)

ਤਹ ਇਕ ਹੁਤੀ ਜਾਟ ਕੀ ਦਾਰਾ ॥ ਅਟਕਿ ਰਹੀ ਲਖਿ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰਾ ॥
 ਨਿਸੁ ਦਿਨ ਸਦਨ ਤਵਨ ਕੇ ਜਾਵੈ ॥ ਨ੍ਰਿਪ ਸੁਤ ਤਾਹਿ ਚਿਤ ਨਹਿ ਲਯਾਵੈ ॥ ੩ ॥
 Tih ik huti jaat ki dara. Atak rahi lakh raj kumara.
 Nis din sadan tavan kai javai. Nrip sut tahai chit neh layavai. (3)

After having cohabitation with her, he went back home and the fool never realized the truth. With lights off, the woman would call him daily and would enjoy sensuous pleasure with him to her full satisfaction. (14)

She gave to the handmaid, whatever she had promised and had cohabitation with the prince. The fool never grasped the secret behind it and thus got deceived with this trick. (15) (1)

Here the three hundred and eleventh episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All well. (311-5936) (Contd.)
Choupaiee

There was a mighty Raja by the name of Jog Sain, who had crushed many enemies and won over their countries (kingdoms). He had a wife called Sanyas Mati who was very clever (wise) being full of many qualities. (1)

After sometime she gave birth to a son, who was named Rairagi Rai. When he grew up to a young man, he became very smart and charming. (2)

There was a Jat woman (wife of Jat), who got enamoured on seeing the prince. She would visit the prince's palace during day and night but he would not develop any closeness. (3)

ਤਾ ਤੇ ਤਰੁਨਿ ਦੁਖਿਤ ਅਤਿ ਭਈ ॥ ਚਿਤ ਮੈ ਚਰਿਤ ਬਿਚਾਰੇ ਕਈ ॥
 ਤਬ ਤਨ ਇਹੈ ਬਿਚਾਰ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਨਿਜੁ ਤਨ ਭੇਸ ਜੋਗ ਕੋ ਧਾਰਾ ॥ ੪॥
 Ta tai tarun dukhit at bhaiee. Chit mai charit bicharai kaiee.
 Tab tan ihai bichar bichara. Nij tan bhes jog ko dhara. (4)

ਜੋਗ ਭੇਸ ਧਰਿ ਤਿਹ ਗ੍ਰਿਹ ਗਈ ॥ ਜੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਸਿਖਵਤ ਬਹੁ ਭਈ ॥
 ਤਾ ਕੋ ਲਯੋ ਚੋਰ ਕਰਿ ਚਿਤਾ ॥ ਔਰ ਹਰਾ ਗ੍ਰਿਹਿ ਕੋ ਸਭ ਬਿਤਾ ॥ ੫॥
 Jog bhes dhar tih greh gaiee. Jantar mantar sikhvat bahu bhaiee.
 Ta ko leyo chor kar chita. Aour hara greh ko sabh bita. (5)

ਇਕ ਦਿਨ ਯੋ ਤਿਹ ਸਾਥ ਉਚਾਰੇ ॥ ਜਾਨਤ ਜੋਗੀ ਸਵਹਿ ਉਠਾਰੇ ॥
 ਇਕ ਦਿਨ ਇਕਲ ਜੁ ਮੋ ਸੌ ਚਲੈ ॥ ਕੌਤਕ ਲਖਹੁ ਸਕਲ ਤੁਮ ਭਲੈ ॥ ੬॥
 Ik din yo tih sath ucharai. Janat jogi savhi utharo.
 Ik din ikal ju mo souy chalaie. Koutak lakhhu tum bhalaai. (6)

ਦੋਹਰਾ

ਅਬ ਲਗਿ ਜਗਤ ਮਸਾਨ ਕੋ ਨਾਹਿ ਨਿਹਾਰਾ ਨੈਨ ॥
 ਅਬ ਜੁਗਿਯਾ ਕੇ ਹੇਤ ਤੇ ਦਿਖਿਯੈ ਭਾਖੈ ਬੈਨ ॥ ੭॥

Dohra

Ab lag jagat masan ko neh nihara nain.
 Ab jugia ke het te idikhihai bhakhai bain. (7)

ਚੌਪਈ

ਜਬ ਨਿਸੁ ਭਈ ਅਰਧ ਅੰਧਯਾਰੀ ॥ ਤਬ ਨ੍ਰਿਪ ਸੁਤ ਇਹ ਭਾਤਿ ਬਿਚਾਰੀ ॥
 ਇਕਲੋ ਜੋਗੀ ਸਾਥ ਸਿਧੈ ਹੈ ॥ ਉਠਤ ਮਸਾਨ ਨਿਰਖਿ ਘਰ ਐ ਹੈ ॥ ੮॥

Choupaiee

Jab nis bhaiee aradh andhyari. Tab nrip sut ih bhat bichari.
 Ikalo jogi sath sidhai hai. Uthat masan nirakh ghar aie hai. (8)

So the woman became greatly depressed and thought of many witchcrafts in her mind, then she thought of (another method) and dressed herself in a Yogi's robe (an ascetic woman). (4)

She went to his house in the dress of a Yogi and started teaching him many magical spells or cantos (mantras). Thus winning over the heart of the prince: moreover she took away all the money as well. (5)

One day she told the prince, "that the Yogis could make even the dead persons alive. One day you come with me alone and watch all the miracles." (6)

Couplet

The prince thought to himself that so far he had not seen a dead person coming out alive, with his own eyes. He said, "Now due to the love of this Yogi. I shall see that wonder also." (7)

Choupaiee

When it was pitch dark at mid night. then the prince thought like this. "I will go alone with the Yogi and after seeing the dead becoming alive, I shall come back home." (8)

ਚਲਤ ਭਯੋ ਜੋਗੀ ਕੇ ਸੰਗਾ ॥ ਤ੍ਰਿਯ ਚਰਿਤ੍ਰ ਕੋ ਲਖਯੋ ਨ ਢੰਗਾ ॥

ਹੈ ਏਕਲੋ ਗਯੋ ਤਿਹ ਸਾਥਾ ॥ ਸਸਤ੍ਰ ਅਸਤ੍ਰ ਗਹਿ ਲਯੋ ਨ ਹਾਥਾ ॥ ੯॥

Chalet bheyo jogi kai sangaga. Triya charitar ko lakheyo na dhanga.
Hai ekalo geyo tih satha. Sastar asstar geh leyo na hatha. (9)

ਜਬ ਦੋਊ ਗਏ ਗਹਰ ਬਨ ਮਾਹੀ ॥ ਜਹ ਕੋਊ ਮਨੁਖ ਤੀਸਰੋ ਨਾਹੀ ॥

ਤਬ ਅਬਲਾ ਇਹ ਭਾਤਿ ਉਚਾਰਾ ॥ ਸੁਨਹੁ ਕੁਅਰ ਜੂ ਬਚਨ ਹਮਾਰਾ ॥ ੧੦॥

Jab douoo gaie gehar ban mahi. Jih kouoo manukh teesro nahi.

Tab abla ih bhat uchara. Sunhu koer juu bachan hamara. (10)

ਤ੍ਰਿਯ ਬਾਚ

ਕੈ ਜੜ ਪ੍ਰਾਨਨ ਕੀ ਆਸਾ ਤਜੁ ॥ ਕੈ ਰੁਚਿ ਮਾਨਿ ਆਉ ਮੁਹਿ ਕੋ ਭਜਿ ॥

ਕੈ ਤੁਹਿ ਕਾਟਿ ਕਰੈ ਸਤ ਖੰਡਾ ॥ ਕੈ ਦੈ ਮੋਰਿ ਭਗ ਬਿਖੈ ਲੰਡਾ ॥ ੧੧॥

Triya bach

Kai jar pranan ki asa taj. Kai ruch maan aeyo mohair ko bhaj.
Kai tohai kat karai sat khanda. Kai dai mor bhag bikhai landa. (11)

ਰਾਜ ਕੁਅਰ ਅਤ ਹੀ ਤਬ ਡਰਾ ॥ ਕਾਮ ਭੋਗ ਤਿਹ ਤ੍ਰਿਯ ਸੰਗ ਕਰਾ ॥

ਇਹ ਛਲ ਸੈ ਵਾ ਕੋ ਛਲਿ ਗਈ ॥ ਰਾਇ ਬਿਰਾਗਿਯਹਿ ਭੋਗਤ ਭਈ ॥ ੧੨॥

Raj koer at hi tab dara. Kam bhog tih triya sang kara.

Ih chhal sai va ko chhal gaiee. Raie biragyeh bhogat bhaiee. (12)

ਅੰਤ ਤ੍ਰਿਯਨ ਕੇ ਕਿੰਨੂ ਨ ਪਾਯੋ ॥ ਬਿਧਨਾ ਸਿਰਜਿ ਬਹੁਰਿ ਪਛਤਾਯੋ ॥

ਜਿਨ ਇਹ ਕਿਯੋ ਸਕਲ ਸੰਸਾਰੋ ॥ ਵਹੈ ਪਛਾਨਿ ਭੇਦ ਤ੍ਰਿਯ ਹਾਰੋ ॥ ੧੩॥ ੧॥

Ant triyan ke kinu na payo. Bidhana siraj bahur pachhtayo.

Ijn ih kiyo sakal sansaro. Vahaie pachhan bheid triya haro. (13) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਬਾਰਹ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੧੨ ॥ ੫੯੪੯ ॥ ਅਛੰਜੁ ॥

iti sri charitar pakhyana triya charitarai mantra bhoop sambadai
teen so barah charitar samaptam sat subham sat.

312. 5949. aphjun. (Contd.)

So he went with the Yogi and could not see through the woman's witchcraft. He went alone with her, without taking any weapons or coats of mail. (9)

When both of them reached a thick jungle, where there was no third person around, then the young girl said, "O Prince, Listen to me." (10)

**The woman said,
(Triya bach)**

The woman said, "O fool! Either you forget about your safety of life or you have cohabitation with me with full satisfaction. Either I will cut you into (seven) pieces or you behave like a man towards me." (11)

The Prince got frightened and he had sexual companionship with the woman. Thus she deceived him and had sexual relationship with Bairagi Rai. (12)

No one had known the mind of the women so far. The creator also was repenting after creating them. The Lord, who had created the whole Universe, could not see through (failed to grasp) the secrets of woman's mind. (13)

**Here the three hundred and twelfth episode of the King's &
Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from
Charitar Pakhyan is completed. All is well. (312-5949) (Contd.)**

ਚੌਪਈ

ਸੁਰਨ ਸੈਨ ਇਕ ਸੁਨਾ ਨਿਪਾਲਾ ॥ ਜਾ ਕੇ ਸਦਨ ਆਠ ਸੈ ਬਾਲਾ ॥
ਬਿਸੁਮਤੀ ਤਾ ਕੇ ਇਕ ਨਾਰੀ ॥ ਜਾਤ ਨ ਜਿਨ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾ ਉਚਾਰੀ ॥ ੧॥

Choupaiee

Savaran sain ik suna nirpala. Ja kai sadan aath sai bala.
Bisavmati ta kai ik nari. Jat n jin ki prabha uchari. (1)

ਨਾਇਨੇਕ ਤਿਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਰੂਪਮਾਨ ਗੁਨਗਾਨ ਬਿਚਾਰੀ ॥
ਤਾ ਕਹ ਪਕਰਿ ਸਦਨ ਲੈ ਅਯੋ ॥ ਕਾਮ ਭੋਗ ਤਿਹ ਸਾਥ ਕਮਾਯੋ ॥ ੨॥

Naienek tin nirpat nihari. roopman gunman bichari.
Taa keh pakar sadan lai aeyo. Kam bhog tih sath kamaeyo. (2)

ਤਾ ਕੋ ਲੈ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨ੍ਰਿਪ ਕਰੋ ॥ ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਤਿਹ ਸਾਥ ਬਿਹਰੋ ॥
ਤਾ ਤ੍ਰਿਯ ਕੀ ਕੁਟੇਵ ਨਹੀ ਜਾਈ ॥ ਅਵਰਨ ਸਾਥ ਰਮੈ ਲਪਟਾਈ ॥ ੩॥

Ta ko lai istary nrip karai. Bhat bhat tih sath bihro.
Ta triya ki kutaiv neh jaiee. Avran sath ramaie laptaiiee. (3)

ਇਕ ਦਿਨ ਅਰਧ ਨਿਸਾ ਜਬ ਭਈ ॥ ਜਾਰ ਧਾਮ ਨਾਇਨ ਵਹ ਗਈ ॥
ਚੌਕੀਦਾਰਨ ਗਹਿ ਤਾ ਕੋ ਲਿਯ ॥ ਨਾਕ ਕਾਟਿ ਕਰ ਬਹੁਰਿ ਛਾਡਿ ਦਿਯ ॥ ੪॥

Ik din aradh nisa jab bhaiee. Jar dham naien veh gaie.
Choukidaran geh ta ko liyo. Nak kat kar bahur chhad diya. (4)

ਨਾਇਨਿ ਕਟੀ ਨਾਕ ਲੈ ਕੈ ਕਰਿ ॥ ਫਿਰਿ ਆਈ ਨ੍ਰਿਪ ਕੇ ਭੀਤਰ ਘਰ ॥

ਤਬ ਨ੍ਰਿਪ ਰੋਮ ਮੁੰਡਵੇ ਕਾਜਾ ॥ ਮਾਗਯੋ ਤੁਰਤ ਉਸਤਰਾ ਰਾਜਾ ॥ ੫॥

Naien kati nak lai kai kar. Fir aiee nrip kai bhitar ghar.
Tab nrip rome moondvai kaja. Angeyo turt usrara raja. (5)

ਤਬ ਤਿਨ ਵਹੈ ਉਸਤਰਾ ਦੀਯੋ ॥ ਜਾ ਪਰ ਬਾਢ ਨ ਕਬਹੂੰ ਕੀਯੋ ॥
ਨਿਰਖਿ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਤਿਹ ਅਧਿਕ ਰਿਸਾਯੋ ॥ ਗਹਿ ਤਾ ਤ੍ਰਿਯ ਕੀ ਓਰ ਚਲਾਯੋ ॥ ੬॥

Tab tin vahaie ustara diyo. Ja par badh na kabhun kiyo.
Nirakh nirpat tih adhik risayo. Geh ta triy ki or chalaayo. (6)

Choupaiee

There was a Raja named Swaran Sain, who had eight hundred wives (in his palace). He had one wife called Bisavmati, whose beauty was beyond description. (1)

That Raja saw a barber's wife and (took) thought her to be very beautiful and wise. He brought her to his palace by force and had cohabitation with her. (2)

The Raja made her his wife, and enjoyed sensuous pleasure with her in many ways. But that woman could not give up her evil ways, and was having cohabitation with other men also. (3)

One day at midnight, the barber's wife went to her paramour's house. The watchmen caught hold of her and left her after chopping off her nose. (4)

With the nose cut off, she came to the Raja's house, then the Raja asked for a razor from her for cutting off the hair. (5)

Then she gave him a razor, with which hair had not been removed (cut) earlier. The Raja got annoyed and threw it back at the woman. (6)

ਤਬ ਤ੍ਰਿਯ ਹਾਇ ਹਾਇ ਕਹਿ ਉਠੀ ॥ ਕਾਟਿ ਨਾਕ ਰਾਜਾ ਜੂ ਸੁਟੀ ॥
ਤਬ ਰਾਜਾ ਹੇਰਨ ਤਿਹ ਧਾਯੋ ॥ ਸ੍ਰੋਨ ਪੁਲਤ ਲਖਿ ਮੁਖ ਬਿਸਮਾਯੋ ॥ ੭॥

Tab triye haie haie keh uthai. Kat nak raja ju suti.
Tab raja heran tih dhayo. Sron pulat lakh much bismayo. (7)

ਹਾਹਾ ਪਦ ਤਬ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਉਚਾਰਾ ॥ ਮੈ ਨਹੀ ਐਸੇ ਭੇਦ ਬਿਚਾਰਾ ॥
ਨਿਰਖਹੁ ਤਾ ਤ੍ਰਿਯ ਕੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਰਾਜਾ ਮੂੰਡ ਬੁਰਾਈ ਦਈ ॥ ੮॥
Haha pad tab nirpat uchara. Mai neh aise bheid bichara.
Nirkhahu ta ki triy ki chauraaiee. Raja moond buraie daiee. (8)

ਦੋਹਰਾ

ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਤਿਨ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਕਿਯਾ ਨ ਹਿੰਦੈ ਬਿਚਾਰ ॥
ਤਾਹਿ ਬੁਰਾਈ ਸਿਰ ਦਈ ਨਾਕ ਕਟਾਈ ਨਾਰਿ ॥ ੯॥ ੧॥

Dohra

Bheid abheid ko tin nirpat kiya na hirdai bichar.
Tahai buraiee sir daiee nak kataiee nar. (9) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਤੇਰਹ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੧੩ ॥ 5੯੫੮ ॥ ਅਫਜ਼ੁ ॥
iti sri charitar pakhyana triya charitarai mantra bhoop sambadai
teen so terah charitar samaptam sat subham sat.
313. 5958. Aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਦਛਿਨ ਸੈਨ ਸੁ ਦਛਿਨ ਨ੍ਰਿਪ ਇਕ ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਜਾਨਤ ਥੋ ਨਿਕ ॥
ਸਦਨ ਸੁ ਦਛਿਨ ਦੇ ਤਿਹ ਦਾਰਾ ॥ ਜਨੁ ਸਸਿ ਚੜ੍ਹਯੋ ਗਗਨ ਮੰਝਾਰਾ ॥ ੧॥

Choupaiee

Dachhin sain su dachhin nrip ik. Sastar simirat janat qo nik.
Sadan su dachhin dai tih dara. Jan sas charrio gagan manjhara. (1)

The woman was howling and crying saying, -O Raja! You have cut my nose even. The Raja advanced forward to see her and was shocked to see her bleeding face. (7)

Then the Raja felt very sad, saying 'Alas'! and said, "I never thought of it. See the woman's deceit which had thrown all the blame on the Raja's head (made him culprit for chopping off her nose). (8)

Couplet

The Raja never thought of the secret behind this move, as the woman had her nose chopped off somewhere else, but put the blame on the Raja. (9) (1)

Here the three hundred and thirteenth episode of the Kings & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (313-5958) (Contd.)

Choupaiee

There was a Raja named Dachhin Sain in the south, who was having the knowledge of various Shastras and Smritis. He had a wife called Dachhin Dei, and (she was so beautiful) it seemed the moon had risen in the sky. (1)

ਅਪ੍ਰਮਾਨ ਰਾਨੀ ਕੀ ਥੀ ਛਬਿ ॥ ਨਿਰਖਿ ਪ੍ਰਭਾ ਜਿਹ ਰਹਤ ਭਾਨ ਦਬਿ ॥
 ਰਾਜਾ ਅਧਿਕ ਆਸਕਤ ਤਾ ਪਰਿ ॥ ਜਹ ਬਿਧਿ ਅਲਿ ਪੰਖੁਰੀ ਕਮਲ ਕਰਿ ॥ ੨॥
 Aparman rani ki thi chhab. Nirakh prabha jih rehat bhan dab.
 Raja adhik asakat ta par. Jih bidh al pankhuri kamal kar. (2)

ਤਹਾ ਸਾਹ ਕੀ ਹੁਤੀ ਦੁਲਾਰੀ ॥ ਤਿਨ ਰਾਜਾ ਕੋ ਪ੍ਰਭਾ ਨਿਹਾਰੀ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਸੁਕੁਮਾਰ ਦੇਇ ਤਿਹ ਨਾਮਾ ॥ ਜਿਹ ਸੀ ਭਈ ਨ ਮਹਿ ਮਹਿ ਬਾਮਾ ॥ ੩॥
 Tha sah ki huti dulari. tin raja ko prabha nihari.
 Sri sukumar daie tih nama. Jih si bhaiee na meh meh bama. (3)

ਚਿਤ ਮੈ ਸਾਹ ਸੁਤਾ ਯੋ ਕਹਿਯੋ ॥ ਜਬ ਤਹੇ ਹੋਰਿ ਅਟਕ ਮਨ ਰਹਿਯੋ ॥
 ਕੌਨ ਜਤਨ ਜਾ ਤੇ ਨਿਪ ਪਾਉ ॥ ਚਿਤ ਤੇ ਤ੍ਰਿਯ ਪਹਿਲੀ ਬਿਸਰਾਉ ॥ ੪॥
 Bastrat utam sakal utarai. Mekhlad tan mo pat dharai.
 Ta kai dhoom dvar par dariyo. Istary purakh na kinu bichario. (4)

ਬਸਤ੍ਰਤਿ ਪੁਤਮ ਸਕਲ ਉਤਾਰੇ ॥ ਮੇਖਲਾਦਿ ਤਨ ਮੋ ਪਟ ਧਾਰੇ ॥
 ਤਾ ਕੇ ਧੂਮ ਦਵਾਰ ਪਰ ਡਾਰਿਯੋ ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖ ਨ ਕਿਨੂ ਬਚਿਾਰਿਯੋ ॥ ੫॥
 Bastrat utam sakal utarai. mekhlad tan mo pat dharai.
 Ta kai dhoom davar par Dario. Istary purakh na kinu bichariai. (5)

ਕੇਤਿਕ ਦਿਵਸ ਬੀਤ ਜਬ ਗਏ ॥ ਲਖਨ ਨਗਰ ਨਿਕਸਤ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ॥
 ਭਾਖਾ ਸੁਨਨ ਸਭਨ ਕੀ ਕਾਜਾ ॥ ਅਤਿਥ ਭੇਸ ਧਰਿ ਨਿਕਸਿਯੋ ਰਾਜਾ ॥ ੬॥
 Ketik divad beet jab gaie. Lakhan nagar niksat prabh bhaie.
 Bhakha sunan sabhan ki kaja. Atith bhes dhar nikisyo raja. (6)

ਤਿਨ ਤ੍ਰਿਯ ਭੇਸ ਅਤਿਥ ਕੋ ਧਰਿ ਕੈ ॥ ਬਚਨ ਉਚਾਰਿਯੋ ਨਿਪਹਿ ਨਿਹਰਿ ਕੈ ॥
 ਖਹ ਭਯੋ ਰਾਜਾ ਮੁਰਖ ਮਤਿ ਕੋ ॥ ਭਲੀ ਬੁਰੀ ਜਾਨਤ ਨਹਿ ਗਤਿ ਕੋ ॥ ੭॥
 Tin triya bhes atith ko dhar kai. Bachan uchario nriphe nihar kai.
 Kheh bheyo raja murakh mat ko. Bhali buri janat neh gat ko. (7)

The queen was extremely charming, on seeing her beauty even the sun would feel belittled. The Raja was fully enamoured by her just as the black bee is attached to the lotus-flower petals. (2)

There used to live a Shah's daughter, who happened to glance the Raja's beauty one day. She was called Sukumar Dei and there was no other woman to match her in beauty. (3)

She thought in her mind that since the time she had seen him, her heart was fully attached to him (she had developed love for him). "But how to gain the company of the Raja? And then how to make him forget about his previous wife?" (4)

She removed all her beautiful robes and dressed herself in a Sadhu's robes (as an ascetic) and lit up a fire (with smoke emanating) outside Raja's place (door). No man or woman noticed or thought about it. (5)

After the lapse of few days, the Raja came out of his palace to go round the town and he came out in a Sadhu's guise (like an ascetic) so as to hear the people (talking about him). (6)

That woman, seeing the Raja in a Sadhu's dress, said, "What had gone wrong with this Raja, that he does not appreciate the good or bad situation?" (7)

ਦੁਰਾਚਾਰ ਰਾਨੀ ਜੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਧਾਮ ਨਿਤਯ ਨ੍ਰਿਪ ਜਾਵੈ ॥
ਜੜ ਇਹ ਲਖਤ ਮੋਰਿ ਹਿਤਕਾਰੀਨ ॥ ਸੋ ਨਿਤ ਸੋਤ ਸੰਗ ਲੈ ਯਾਰਿਨ ॥ ੮॥

Durachar rani ju kamavai. Ta kai dham niteya nrip javai.
Jx ih lakhat more hitkarin. So nit sot sang lai yarin. (8)

ਨ੍ਰਿਪ ਯਹਿ ਧੁਨਿ ਸ੍ਵਨਨ ਸੁਨਿ ਪਾਈ ॥ ਪੂਛਤ ਭਯੋ ਤਿਸੀ ਕਹ ਜਾਈ ॥
ਅਥਿਤ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਹਯਾ ਦੋ ਕਯਾ ਕਰੈ ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਕਹਹੁ ਸੋ ਬਿਧਿ ਪਰਹਰੈ ॥ ੯॥
Nrip yeh dhuni savaran sunn payee. Poochhat bheyo tisi keh jaiee.
Atith nirpat haya do kaya karai. Jo tum kehhu so bidh parharai. (9)

ਇਹ ਨ੍ਰਿਪ ਜੋਗ ਨ ਐਸੀ ਨਾਰੀ ॥ ਚਹਿਯਤ ਹਨੀ ਕਿ ਤੁਰਤ ਨਿਕਾਰੀ ॥
ਭਲੋ ਨ ਗਵਨ ਕਰੋ ਤਾ ਕੇ ਛਿਨ ॥ ਦੁਰਾਚਾਰ ਤ੍ਰਿਯ ਕਰਤ ਜੁ ਨਿਸ ਦਿਨ ॥ ੧੦॥
Ih nrip jog na aisi nari. Chahiat hani ki turat nikari.
Bhalo na gavan karo ta kai chin. Durachar triya karat ju nis din. (10)

ਇਨ ਕੋ ਜੋਗ ਏਕ ਤ੍ਰਿਯ ਅਹੀ ॥ ਏਕ ਸਾਹ ਕੇ ਜਾਈ ਕਹੀ ॥
ਜਯੋ ਇਹ ਨ੍ਰਿਪ ਪੁਰਖਨ ਕੋ ਰਾਜਾ ॥ ਤਯੋ ਵਹੁ ਨਾਰਿ ਤ੍ਰਿਯਨ ਸਿਰਤਾਜਾ ॥ ੧੧॥
In ke jog ek triya ahi. eek sah kai jaiee kahi.
Jeyo ih nrip purkhan ko raja. Teyo vahu nar triyan sirtaja. (11)

ਜੋ ਵਾ ਕੋ ਰਾਜਾ ਗ੍ਰਿਹ ਲਯਾਵੈ ॥ ਰਾਜ ਪਾਟ ਤਬ ਸਕਲ ਸੁਹਾਵਬੈ ॥
ਤਾਹਿ ਲਖੇ ਤ੍ਰਿਯ ਸਭ ਦੂਰੀ ਜਾਹਿ ॥ ਜਿਮਿ ਉਡਗਨ ਰਵਿ ਕੀ ਪਰਛਾਹੀ ॥ ੧੨॥
Jo va ko raja greh layvai. Raj pat tab sakal suhavybai.
Tahe lakhai triya sabh door jahe. Jim udgan rav ki parchhahi. (12)

ਜਬ ਰਾਜੈ ਇਹ ਬਿਧਿ ਸੁਨ ਪਾਯੋ ॥ ਇਹੈ ਮਤੋ ਜਿਯ ਮਾਝ ਪਕਾਯੋ ॥
ਦੁਰਾਚਾਰਿ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪਰਹਰੈ ॥ ਨਿਜੁ ਤ੍ਰਿਯ ਸਾਹ ਸੁਤਾ ਲੈ ਕਰੈ ॥ ੧੩॥
Jab rajai ih bidh sunn payo. Ihai mato jiy majh pakayo.
Durachar istary parharo. Nij triya sah suta lai karo. (13)

(She said), "He goes to the queen daily, who was having a loose character, while the foolish Raja feels that she loved him only, whereas she sleeps with different paramours always." (8)

When the Raja heard these words with his own ears then he went to ask her, "O Sadhu! What should the Raja do? How could he get rid of her, as you have said (about her)?" (9)

The Sadhu then replied, "This type of woman was not worthy of the Raja. The right course (position) would be either to kill her immediately or she should be turned out of his palace. The best course would be not to visit the woman even for a moment, who was involved in such an ill-famed conduct." (10)

"There was another woman, worthy of him, who was supposed to have been born in a Shah's house. Just as this Raja was a king of kings, similarly among women she was a sublime woman." (11)

"If the Raja would bring her home, then his kingdom would be worth all the glory. On seeing her all other women would feel ashamed (belittled), just as the stars disappear on the (rise of the sun) sunrise." (12)

When the Raja heard all this, he made up his mind to get rid of this queen, with loose character and bring the Shah's daughter as his wife. (13)

ਪ੍ਰਾਤੈ ਕਾਲ ਧਾਮ ਜਬ ਆਯੋ ॥ ਨੇਗੀ ਮਹਤਨ ਬੋਲਿ ਪਠਾਯੋ ॥
 ਸਾਹ ਸੁਤਾ ਜਿਹ ਤਿਹ ਬਿਧਿ ਲਈ ॥ ਰਾਨੀ ਡਾਰਿ ਹ੍ਰਿਦੈ ਤੇ ਦਈ ॥ ੧੪॥
 Pratai kal dham jab aeyo. Negi mehtan bole patheyo.
 Sah suta jih tih bidh laiee. Rani daar hirdai tai daiee. (14)

ਦੋਹਰਾ

ਇਹ ਚਰਿਤ੍ਰ ਚੰਚਲਾ ਤਅ ਕੋ ਚਰਿਤ ਦਿਖਾਏ ॥
 ਨਜਿ ਤ੍ਰਿਯਅ ਸਾਥ ਤੁਰਾਇ ਤਿਹ ਆਪਨ ਭਜਯੋ ਬਨਾਇ ॥ ੧੫॥ ੧॥

Dohra

Ih charitar tih chanchala ta ko charit dikhaie.
 Nij triya sath turaie tih aapan bhajeyo banaie. (15) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਚੌਦਹ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੧੪ ॥ ੫੮੭੩ ॥ ਅਫਜੁੰ ॥
 iti sri charitar pakhyanai triya charitarai mantra bhoop sambadai
 teen so choudah charitar samaptam sat subham sat.
 314. 5873. Aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਸਹਿਰ ਇਟਾਵਾ ਗੰਗ ਤੀਰ ਜਹ ॥ ਪਾਲ ਸੁ ਪਛਿਮ ਹੁਤੇ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਤਹ ॥
 ਨਾਰਿ ਸੁ ਪਛਿਮ ਦੇ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ॥ ਸੁਰੀ ਨਾਗਨੀ ਨਰੀ ਨ ਸਰਬਰ ॥ ੧॥

Choupaiee

Sehar itava gang teer jeh. Pal su pachhim hutai nirpat tih.
 Nar su pachhim dai ta kai ghar. Suri nagni nari na sarbar. (1)

ਬਾਢੀ ਏਕ ਰਾਨਿਯਹਿ ਹੇਰਾ ॥ ਮਦਨ ਦੇਹ ਤਬ ਹੀ ਤਿਹ ਘੇਰਾ ॥
 ਅਧਿਕ ਨੇਹ ਤਿਹ ਸਾਥ ਬਢਾਯੋ ॥ ਰਾਜਾ ਕੇ ਚਿਤ ਤੇ ਬਿਸਰਾਯੋ ॥ ੨॥
 Badhi ek raniyeh hera. Madan deh tab hi tih ghera.
 Adhik neh tih saath badhaeyo. Raja kai chit tai bisrayo. (2)

When the Raja came home in the morning, he sent for all his noble men and the Brahmins and managed to get the Shah's daughter somehow and forgot about his queen altogether. (14)

Couplet

By showing this witchcraft, this woman arranged to make the Raja break off with his queen, thus she managed to enjoy sensuous pleasure with him now. (15) (1)

Here the three hundred and fourteenth episode of the King's and Minister's dialogue regarding woman's characterization from Charitar Pali hyan is completed. All is well. (314-5973) (Contd.)

Choupaiee

There was a Raja Pachhim Pal in the town of hawa on the banks of river Ganga. He had a wife by the name of Pachhim Dei. There was no other woman equal to her (in beauty) among the women of gods snakes, or human beings. (1)

The queen saw a carpenter once, and her body became under the spell of sexual desires. The queen developed great love for him, thus forgetting the Raja completely from her mind. (2)

ਐਸੀ ਰਸਿਗੀ ਤਾ ਸੋ ਨਾਰੀ ॥ ਜਾ ਤੇ ਪਤਿ ਤਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਿਸਾਰੀ ॥
 ਗੇਰੂ ਘੇਰਿ ਪਾਨ ਕਰਿ ਲੀਯੋ ॥ ਮੁਖ ਤੇ ਡਾਰਿ ਲਖਤ ਨਿਪ ਦੀਯੋ ॥ ੩॥
 Aisi rasigi ta so nari. Ja tai pat tñ prit bisari.
 Geru ghor pan kar liyo. Much tai dar lakhat nrip diyo. (3)

ਜਾਨਾ ਸ੍ਰੋਣ ਬਦਨ ਤੇ ਬਮਾ ॥ ਨਿਪ ਮਨ ਮੈ ਇਹ ਛੂਲ ਨ ਛਮਾ ॥
 ਅਤਿ ਆਤੁਰ ਹੈ ਬੈਦ ਬੁਲਾਏ ॥ ਚਿਹਨ ਰੋਗੁ ਤਹ ਨਾਰਿ ਸੁਨਾਏ ॥ ੪॥
 Jana srone badan tai bama. Nrip man mai ihchhul na chhama.
 At atur hai baid bulaie. Chihan rog tih nar sunaie. (4)

ਤਬ ਤਿਨ ਪੀ ਗੇਰੂ ਪੁਨਿ ਡਾਰਾ ॥ ਸ੍ਰੋਣ ਬਮਾ ਸਭਹੁਨ ਬਿਚਾਰਾ ॥
 ਤਬ ਪਤਿ ਸੋ ਇਮ ਨਾਰਿ ਉਚਾਰੋ ॥ ਅਬ ਰਾਣੀ ਕਹ ਮਰੀ ਬਿਚਾਰੋ ॥ ੫॥
 Tab tin pi geru pun dara. Saron bama sabhhun bichara.
 Tab pat so im nar ucharo. Ab rani keh mari bicharo. (5)

ਰਾਣੀ ਕਹਤ ਨਿਪਤਿ ਸੋ ਕਰਿਯਹੁ ॥ ਮੇਰੋ ਬਹੁਰਿ ਨ ਬਦਨ ਨਿਹਰਿਯਹੁ ॥
 ਔਰ ਸਖੀ ਕਾਹੂ ਨ ਦਿਖੈਯੋ ॥ ਰਾਣੀ ਜਾਇ ਜਾਰ ਘਰਿ ਐਯੋ ॥ ੬॥
 Rani kehat nirpat so kariyeh. Mero bahur na badan nihriyeh.
 Or sakhi kahu na dikhaie. Rani jaie jar ghar aiyo. (6)

ਸਾਚ ਬਚਨ ਜੜ ਸੁਨਤ ਉਚਰ ਕੈ ॥ ਦਮ ਕੇਹ ਰੋਕਿ ਗਈ ਜਨੁ ਮਰਿ ਕੈ ॥
 ਆਸੂ ਪੁਲਿਤ ਅਖੀਆ ਪਤਿ ਭਈ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਾਰ ਸਾਬ ਉਠਿ ਗਈ ॥ ੭॥
 Sach bachan jar sunat uchar kai. Dam keh roke gaice jan mar kai.
 Aasu pulit akhia pat bhaiee. Tab hi jar sath uth gaiee. (7)

ਆਖਿ ਪੁੰਛਿ ਨਿਪ ਹੇਰੇ ਕਹਾ ॥ ਉਹਾ ਨ ਅੰਗ ਤਵਨ ਕੇ ਰਹਾ ॥
 ਤਬ ਸਖਿਯਨ ਇਹ ਭਾਤਿ ਉਚਾਰਿਯੋ ॥ ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਪਸੁ ਨਿਪ ਨ ਬਿਚਾਰਿਯੋ ॥ ੮॥
 Ankh poonsh nrip herai kaha. Uoha na ang tavan kai raha.
 Tab sakhian ih bhat uchario. bheid abheid pas nrip na bichareio. (8)

She was so much engrossed in his love that she completely forgot the love of her spouse. One day she drank red ochre (mixed in water) and in the presence of the Raja vomited it out. (3)

The Raja thought she had vomited blood so he could not bear her suffering and being worried called the Vaid (physician) and gave him the details of her malady. (4)

Then the woman drank red ochre again and all thought it to be a vomit of blood. Then the woman told the spouse that the queen should be considered as almost dead (was almost near death). (5)

The queen told the Raja, "You should act according to what I will suggest. Do not see my face and nor show my face to any handmaid. You should cremate (burn) the queen and then come home." (6)

The Raja took the words of the queen as true. She stopped her breath (breathing) intentionally and it seemed she were dead. Tears came into the Raja's eyes and the queen escaped along with the paramour by taking a chance (at opportune time). (7)

After wiping his eyes, the Raja was looking for her, as to where she had gone, as her body was not there. Then the handmaid said, "The maids told the Raja like this, but the foolish Raja could not follow the secret. (8)

ਰਾਨੀ ਗਈ ਸਦੇਹ ਸੁਰਗ ਕਹ ॥ ਛੋਰਿ ਗਈ ਹਮ ਕੋ ਕਤਿ ਮਹਿ ਮਹ ॥
ਮੂਰਖ ਸਾਚੁ ਇਹੈ ਲਹਿ ਲਈ ॥ ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਸੁਰਪੁਰ ਤਿਯ ਗਈ ॥ ੯॥
Rani gaiee sudeh savarag keh. Chhor gaiee hum ko kat meh meh.
Murakh sach ihai leh laiee. Deh sehat surpur triya gaiee. (9)

ਜੇ ਜੇ ਪੁਨਯਵਾਨ ਹੈ ਲੋਗਾ ॥ ਤੇ ਤੇ ਹੈ ਇਹ ਗਤਿ ਕੇ ਜੋਗਾ ॥
ਜਿਨ ਇਕ ਚਿਤ ਹੈ ਕੈ ਹਰਿ ਧਯਾਯੋ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਲ ਨਿਕਟ ਨਹਿ ਆਯੋ ॥ ੧੦॥
Je je puneyavan hai log. te te hai ih gat kai joga.
Jin ik chit hai kai har dhayayo. Ta kai kal nikat neh aeyo. (10)

ਇਕ ਚਿਤ ਜੋ ਧਯਾਵਤ ਹਰਿ ਭਏ ॥ ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਸੁਰਪੁਰ ਤੇ ਗਏ ॥
ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਕੀ ਕ੍ਰਿਯਾ ਨ ਪਾਈ ॥ ਮੂਰਖ ਸਤਿ ਇਹੈ ਠਹਰਾਈ ॥ ੧੧॥ ੧॥
Ik chit jo dhayavat har bhaie. Deh sehat surpur tai gaie.
Bheid abheid ki kirya na payee. Murakh sat ihai thehraiee. (11) (1)

**ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੈ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਪੰਦ੍ਰਹ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤ੍ਰੁ ਸੁਭਮ ਸਤ੍ਰੁ ॥ ੩੧੫ ॥ ੫੯੫੮ ॥ ਅਫਜੁੰ ॥**
iti sri charitar pakhyana triya charitari mantra bhoop sambadai
teen so pandrah charitar samaptam sat subham sat.
315. 5958. aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਸਹਿਰ ਸੁਨਾਰ ਗਾਵ ਸੁਨਿਯਤ ਯਹ ॥ ਰਾਇ ਬੰਗਾਲੀ ਸੈਨ ਬਸਤ ਤਹ ॥
ਸ੍ਰੀ ਬੰਗਾਲੀ ਮਤੀ ਤਿਹ ਰਾਨੀ ॥ ਸੁੰਦਰ ਭਵਨ ਚਤ੍ਰਦਸ ਜਾਨੀ ॥ ੧॥

Choupaiee

Sehar sunar gav suniat jeh. Raie bangali sain basat tih.
Sri bangal mati tih rani. sundar bhavan chatardas jani. (1)

ਬੰਗ ਦੇਈ ਦੁਹਿਤਾ ਇਕ ਤਾ ਕੇ ॥ ਔਰ ਸੁੰਦਰੀ ਸਮ ਨਹਿ ਜਾ ਕੇ ॥
ਤਿਨ ਇਕ ਪੁਰਖ ਨਿਹਾਰੋ ਜਬ ਹੀ ॥ ਕਾਮ ਦੇਵ ਕੇ ਬਸਿ ਭੀ ਤਬ ਹੀ ॥ ੨॥
Bang dei duhita ik ta kai. aour sundari sam neh ja kai.
Tin ik purakh niharo jab hi. Kam dev kai bas bhi tab hi. (2)

The maids said, "The queen had gone to heavens along with her body. "Why has she left us behind on this Earth? The foolish Raja took it to be true that the queen had gone to the heaven (with her body)." (9)

"All those, who are virtuous, are worthy of this position. Whosoever had meditated with concentration (with mind) on the Lord, were not confronted by (god of) death." (10)

All those people, who meditate on the Lord with devotion, proceed to heavens along with the body. The foolish Raja did not get to know the secret behind it. and took this all as true. (11) (1)

**Here the three hundred and fifteenth episode of the King's
Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from
Pakhyan is completed. All is well. (315-5984) (Contd.)
Choupaiee**

There was a Raja called Bengali Sain, living at the town of Sunar gay. He had a wife called Bengal Mati, who was considered most beautiful in all the Universe (in all the fourteen regions). (1)

He had a daughter by the name of Bung Dei and there was no other woman equal to her in beauty. When she saw a man, she got her sexual desires aroused. (2)

ਸੂਰ ਸੂਰ ਕਹਿ ਭੂ ਪਰ ਪਰੀ ॥ ਜਨੁ ਗਜ ਬੋਲਿ ਬਾਵ ਕੀ ਹਰੀ ॥
ਸੁ ਛਬਿ ਰਾਇ ਸੁਧਿ ਪਾਇ ਬੁਲਾਇਸਿ ॥ ਕਾਮ ਭੋਗ ਰੁਚਿ ਮਾਨ ਮਚਾਇਸਿ ॥ ੩॥

Soor soor keh bhoo par pari. Jan gaj bole bav ki hari.
Su chhab raie sudh paie bulaisi. Kam bhog ruch man machaesis. (3)

ਬਧਿ ਗੀ ਕੁਅਰਿ ਸਜਨ ਕੇ ਨੇਹਾ ॥ ਜਿਮਿ ਲਾਗਤ ਸਾਵਨ ਕੇ ਮੋਹਾ ॥
ਸੂਰ ਸੂਰ ਕਹਿ ਗਿਰੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪਰ ॥ ਤਾਤ ਮਾਤ ਆਈ ਸਖਿ ਸਭ ਘਰ ॥ ੪॥
Badh gi koer sajan kai neha. Jimi lagat savan ko meha.
Soor soor keh giri prithi par. tata mat aiee sakhi sabhy ghar. (4)

ਮਾਤ ਪਰੀ ਦੁਹਿਤਾ ਕਹਿ ਜਨਿਯਹੁ ॥ ਤਾ ਤਨ ਜੀਏ ਕੁਅਰਿ ਪ੍ਰਮਾਨਿਯਹੁ ॥
ਜੋ ਮੈ ਕਹਤ ਤੁਮੈ ਸੋ ਕਰਿਯਹੁ ॥ ਛੋਰਿ ਕਢਨ ਮੁਖਿ ਨਹਿਨ ਨਿਹਰਿਯਹੁ ॥ ੫॥
Mat pari duhita keh janiyehu. Ta tan jiye koer parmanhi.
Jo mai kehat tumai kariyeh. Chhor kafan much nehan nihiryehu. (5)

ਤੁਮ ਕੋ ਤਾਤ ਮਾਤ ਦੁਖ ਹਵੈ ਹੈ ॥ ਤੁਮਰੀ ਸੁਤਾ ਅਧੋਗਤ ਜੈ ਹੈ ॥
ਹਮਰੇ ਕਛੂ ਨ ਸੋਕਹਿ ਧਰਿਯਹੁ ॥ ਛਮਾਪਰਾਧ ਹਮਾਰੇ ਕਰਿਯਹੁ ॥ ੬॥
Tum ko tat mat dukh havai hai. Tumri suta adhogat jai hai.
Hamro kachhu na sokhi dharhu. Chhamapradh hmaro karyehu. (6)

ਰਵਿ ਸਸਿ ਕੌ ਮੈ ਮੁਖ ਨ ਦਿਖਾਰਾ ॥ ਅਬ ਹੈਰੇ ਕਸਿ ਅੰਗਨ ਹਮਾਰਾ ॥
ਸਾਸ ਘੂਟ ਜਨੁ ਮਰਿ ਗਈ ॥ ਸਖਿਯਨ ਲਪਿਟਿ ਬਸਤ੍ਰ ਮਹਿ ਲਈ ॥ ੭॥
Rav sas ko mai much na dikhara. Ab haire kas angan hamara.
Saas ghoot jan kar mar gaiee. Sakhian lapat bastar meh laiee. (7)

ਬਕਰੀ ਬਾਧਿ ਸਿਰੀ ਮਧਿ ਦੀਨੀ ॥ ਛੋਰ ਬਸਤ੍ਰ ਪਿਤੁ ਮਾਤ ਨ ਚੀਨੀ ॥
ਦੁਹੁੰ ਸੁਤਾ ਕੋ ਬਚਨ ਸੰਭਾਰਾ ॥ ਸਲ ਕੇ ਮਾਝ ਬਕਰਿਯਹਿ ਜਾਰਾ ॥ ੮॥
Bakri badh siri madh dini. Chhor bastar pitu mat na chini.
Duhun suta ko bachan sambhara. sal kai majh bakriyeh jara. (8)

She fell down on the ground, shouting, 'Pain, 'Pain', just as a snake creeper had fallen on the ground with the gust of wind. On gaining consciousness she called Chhab Rai, and had cohabitation with him to her satisfaction. (3)

The princess was so much engrossed in his love, just as the clouds burst in Sawan with heavy showers. She fell down on the ground shouting 'Pain', 'Pain'. Her mother and father along with the maids came back home. (4)

The handmaid said, "O Mother! You must consider your daughter as a fairy, and the princess was alive in the body of this fairy. You must act according to what I would advise, and do not see her face by removing her shroud (coffin)." (5)

"O Mother & Father! You may feel perturbed but this would help her to attain Salvation. She had said, "You should not feel sorrowful for her, and pardon her sins." (6)

"I had not shown my face to the sun or moon even, so why should anyone see my body now?" It appeared as if she had choked to death. The handmaids then wrapped her in sheets (clothes). (7)

They tied a goat on the bier planks and the parents also did not remove the (cloth) sheet to see her face, as both had remembered her words, They thus burnt the goat at the cremation ground. (8)

ਗਈ ਜਾਰ ਸੰਗ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ॥ ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਕਿਨੀ ਨ ਬਿਚਾਰੀ ॥
 ਦੁਹਿਤਾ ਮਰੀ ਜਾਰ ਜਨੁ ਦੀਨੀ ॥ ਤ੍ਰਿਯ ਚਰਿਤ੍ਰ ਕੀ ਕ੍ਰਿਯਾ ਨ ਚੀਨੀ ॥ ੯॥ ੧॥

Gaiee jar sang rajkumari. Bheid abheid kini na bichari.
 Duhita mari jar jan dini. Triya charitar ki kirya na chini. (9) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਸੌਲਹ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੧੬ ॥ ੫੯੯੩ ॥ ਅਫਜ਼ੁ ॥

iti sri charitar pakhyana triya charitari mantra bhoop sambadai
 teen so solah charitar samaptam sat subham sat.

316.5993. aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਮੰਤ੍ਰੀ ਕਥਾ ਉਚਾਰੀ ਔਰੈ ॥ ਰਾਜਾ ਦੇਸ ਬੰਗਲਾ ਗੌਰੈ ॥
 ਸਮਨ ਪ੍ਰਭਾ ਤਾ ਕੀ ਪਟਰਾਨੀ ॥ ਜਿਹ ਸਮ ਸੁਨੀ ਨ ਕਿਨੀ ਬਖਾਨੀ ॥ ੧॥

Choupaiee

Mantra katha uchari aourai. raja des bangala gourai.
 Saman prabha ta ki patrani. jih sam suni na kini bakhani. (1)

ਪੁਹਪ ਪ੍ਰਭਾ ਇਕ ਰਾਜਦੁਲਾਰੀ ॥ ਬਹੁਰਿ ਬਿਧਾਤਾ ਤਸਿ ਨ ਸਵਾਰੀ ॥
 ਤਾ ਕੀ ਆਭਾ ਜਾਤ ਨ ਕਹੀ ॥ ਜਨੁ ਕਰਿ ਫੂਲਿ ਅਬਾਸੀ ਰਹੀ ॥ ੨॥

Puhap prabha ik rajdulari. batur bidhata tas na savari.
 Ta ki abha jat na kahi. Jan kar fool abasi rahi. (2)

ਭੂਮਿ ਗਿਰੀ ਤਾ ਕੀ ਸੁੰਦਰੀ ॥ ਤਾ ਤੇ ਅਬਾਸੀ ਲਈ ਲਲਾਈ ॥
 ਗਾਲਨ ਤੇ ਜੋ ਰਸ ਚੁਇ ਪਰਾ ॥ ਭਯੋ ਗੁਲਾਬ ਤਿਸੀ ਤੇ ਹਰਾ ॥ ੩॥

Bhoom giri ta ki sundarie. Ta te abasi laie lalaie.
 Galan te jo ras choie para. Bheyo gulab tisi tai hara. (3)

ਜੋਬਨ ਜਬ ਆਯੋ ਅੰਗ ਤਾ ਕੇ ॥ ਸਾਹ ਏਕ ਆਯੋ ਤਬ ਵਾ ਕੇ ॥
 ਏਕ ਪੁਤ੍ਰ ਸੁੰਦਰਿ ਤਿਹ ਸੰਗਾ ॥ ਜਨ ਮੰਨਸਾ ਦੈ ਜਏ ਅਨੰਗਾ ॥ ੪॥

Joban jab aeyo ang ta kai. sah ek aeyo tab va kai.
 Ek putar sundar tih sanga. Jan mansa dai jai ananga. (4)

The princess had gone with her paramour, No one could grasp the secret behind it. They had cremated the daughter, thinking her to be dead. but could not follow the woman's clever move. (9)

**Here the three hundred and sixteenth episode of the King's &
Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from
Charitar Pakhyan is completed. All is well. (316-5993) (Contd.)
Choupaiee**

The minister then related another anecdote. There was a Raja of Bangla Desh (land) and his consort queen was Saman Prabha and there was never any other woman to match her beauty either told or heard before. (1)

They had a daughter called Pohap Prabha and the Lord had not created the like of her again (in beauty). Her beauty was beyond description. It seemed as if a flower (bed) garden had blossomed forth. (2)

Her beauty was spread out over the land and it seemed as if the flowers had borrowed its red colour. Her cheeks were spreading glamour all around which had made the roses bloom. (3)

When she attained puberty, then a Shah came to her, who had a smart son along with him. It seemed as if desires and hopes had given rise to two (gods of love) Kamdevs. (4)

ਗਾਜੀ ਗਾਇੰ ਨਾਮ ਤਿਹ ਨਰ ਕੋ ॥ ਕੰਕਨ ਜਾਨ ਕਾਮ ਕੇ ਕਰ ਕੋ ॥
 ਭੂਖਨ ਕੋ ਭੂਖਨ ਤਿਹ ਮਾਨੋ ॥ ਦੂਖਨ ਕੋ ਦੂਖਨ ਪਹਿਚਾਨੋ ॥ ੫॥
 Gaji raie nam tih nark o. Kankan jan kam kai kar ko.
 Bhukhan ko bhukhan tih mano. Dukhan dukhan pehchano. (5)

ਪ੍ਰਹਪ ਪ੍ਰਭਾ ਤਾ ਕੋ ਜਬ ਲਹਾ ॥ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਐਸੋ ਕਰ ਕਹਾ ॥
 ਐਸਿ ਕਰੋ ਮੈ ਕਵਨ ਉਪਾਈ ॥ ਮੋਰਿ ਇਹੀ ਸੰਗ ਹੋਇ ਸਗਾਈ ॥ ੬॥
 Puhap prabha ta ko jab laha. Man bach kram aiso kar kaha.
 Aise karo mai kavan upaiee. Mor ihi sang hoie sagaiee. (6)

ਪ੍ਰਾਤਹਿ ਕਾਲ ਸੁਯੰਬਰ ਕਿਯਾ ॥ ਕੁੰਕਮ ਡਾਰਿ ਤਿਸੀ ਪਰ ਦਿਯਾ ॥
 ਅਰੁ ਪੁਹਪਨ ਤੇ ਡਾਰਿਸਿ ਹਾਰਾ ॥ ਹੋਰਿ ਰਹੇ ਮੁਖ ਭੂ ਅਪਾਰਾ ॥ ੭॥
 Prateh kal suyambar kiya. Kukam dar tisi par diya.
 Aru puhpan te darisi hara. Her rahai much bhoo apara. (7)

ਤਿਹ ਨ੍ਰਿਪ ਸੁਤ ਸਭਹੂੰ ਕਰਿ ਜਾਨਾ ॥ ਸਾਹ ਪੁਤ੍ਰ ਕਿਨਹੂੰ ਨ ਪਹਿਚਾਨਾ ॥
 ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਨਹੀ ਭੇਦ ਬਿਚਰਾ ॥ ਇਹ ਛਲ ਕੁਅਰ ਸਭਨ ਕਹਿ ਛਰਾ ॥ ੮॥ ੧ ॥
 Tih nrip sut sabhhun kar jana. Sah putar kinhun na pehchana.
 Maat pita neh bheid bichra. Ih chhal koer sabhan keh chhara. (8) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਸਤ੍ਰਹ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੧੭ ॥ ੬੦੦੧ ॥ ਅਫਜੂੰ ॥
 iti sri charitar pakhyana triya charitrai mantra bhoop sambadai
 teen so satrah charitar samaptam sat subham sat.

317. 6001. aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਮਰਗਜ ਸੈਨ ਹੁਤੋ ਇਕ ਨ੍ਰਿਪਬਰ ॥ ਮਰਗਜ ਦੇਇ ਨਾਰਿ ਜਾ ਕੇ ਘਰਿ ॥
 ਰੂਪਵਾਨ ਧਨਵਾਨ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਭਿਛਕ ਕਲਪਤ੍ਰ ਦ੍ਰੁਜਨਨ ਕਾਲਾ ॥ ੧॥

Choupaiee

Margaj sain huto ik nripbar. Margaj dei nar ja kai ghar.
 Roopwan dhanwan bisala. Bhichhak kalpatar drujnan kala. (1)

The man was called Gazi Rai, who seemed to be the bangle of Kamdev's hand. You may consider him like one embellishing ornaments or the tormentor of those suffering. (5)

When Pohap Prabha saw him, then she said by body(mind) speech and action, "I should do something so that he gets betrothed with me. (6)

In the morning she organized a Swambar (marriage ceremony) and sprinkled the saffron on him, along with a garland of flowers around his neck, while many other Rajas were watching helplessly. (7)

All thought him to be a prince, and no one knew him to be a Shah's son. The mother and father even did not realize the secret. Thus the princess had (created) deceived everyone. (8) (1)

**Here the three hundred and seventeenth episode of King's &
Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from
Charitar Pakhyan is completed. All is well. (317-6001) (Contd.)
Choupaiee**

There was a good Raja named Margaj Sain who had a wife called Margaj Dei. The Raja was very handsome and healthy. For the beggars he was like a benevolent god and for the evil beings he was like the god of death. (1)

ਮੂੰਗੀ ਪਟਨਾ ਦੇਸ ਤਵਨ ਕੋ ॥ ਜੀਤਿ ਕਵਨ ਰਿਪੁ ਸਕਤ ਜਵਨ ਕੋ ॥
 ਅਪ੍ਰਮਾਨ ਤਿਹ ਪ੍ਰਭਾ ਬਿਰਾਜੈ ॥ ਸੁਰ ਨਰ ਨਾਗ ਅਸੁਰ ਮਨ ਲਾਜੈ ॥ ੨॥
 moongi patna des tavan ko. jeet kavan ripu sakat javan ko.
 Aparman tih prabha birajai. Sur nar nag asur man lajaie. (2)

ਏਕ ਪੁਰਖ ਰਾਨੀ ਲਖਿ ਪਾਯੋ ॥ ਤੇਜਮਾਨ ਗੁਨਮਾਨ ਸਵਾਯੋ ॥
 ਪੁਹਪ ਰਾਜ ਜਨੁ ਮਧਿ ਪੁਹਪਨ ਕੇ ॥ ਚੋਰਿ ਲੇਤਿ ਜਨੁ ਚਿਤ ਇਸਤ੍ਰਿਨ ਕੇ ॥ ੩॥
 Ek purakh rani lakh payo. Tejman gunvan savayo.
 Puhap raj jan madh puhpan kai. Chor let jan chit istrin kai. (3)

ਸੋਰਠਾ

ਰਾਨੀ ਲਯੋ ਬੁਲਾਇ ਤਵਨ ਪੁਰਖ ਅਪਨੇ ਸਦਨ ॥
 ਅਤਿ ਰੁਚਿ ਅਧਿਕ ਬਢਾਇ ਤਾ ਸੌ ਰਤਿ ਮਾਨਤ ਭਈ ॥ ੪॥

Sortha

Rani leyo bulaie tavan purakh apnai sadan.
 At ruche adhik badhaie ta so rat manat bhaiee. (4)

ਚੌਪਈ

ਤਬ ਲਗਿ ਨਾਥ ਧਾਮ ਤਿਹ ਆਯੋ ॥ ਮਨਹਾਤਰ ਤ੍ਰਿਯ ਜਾਰ ਛਪਾਯੋ ॥
 ਬਹੁ ਬੁਗਚਾ ਆਗੈ ਦੈ ਡਾਰੈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਜਾਤ ਨ ਅੰਗ ਨਿਹਾਰੈ ॥ ੫॥

Choupaiee

Tab lag nath dham tih aeyo. Manhatar triye jar chhapayo.
 Bahu bugcha agai dai darai. Ta ke jat na ang niharai. (5)

His country was called Moongi Patan, which no enemy could win over and his glamour was great. Before him all the gods, humans, snakes, and demons were feeling belittled in their mind. (2)

The queen once saw a man, who was more glamorous with more qualities than the Raja. It seemed among flowers he was the sublime flower and would enamour the hearts of women instantly. (3)

Sortha

The queen called him at home and with great joy had sexual companionship with him. (4)

Choupaiee

In the meantime, her spouse had come home. The woman then hid the paramour under the loft and kept many packages in front of him, so that his body could not be seen. (5)

ਬਹੁ ਚਿਰ ਤੇ ਬੈਠਾ ਨ੍ਰਿਪ ਰਹਾ ॥ ਭਲਾ ਬੁਰਾ ਕਛੁ ਭੇਦ ਨ ਲਹਾ ॥
ਜਬ ਹੀ ਉਠਿ ਅਪਨੋ ਘਰ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਤ੍ਰਿਯ ਘਰ ਮੀਤ ਪਠਾਯੋ ॥ ੬॥ ੧॥

Bahu chir tai baitha nrip raha. Bhala bura kachh bheid na laha.
Jab hi uthai apno ghar aeyo. tab hi triya ghar meet pathaeyo. (6) (1)

**ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਅਠਾਰਹ ਚਰਿਤ੍
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੧੮ ॥ ੬੦੦੭ ॥ ਅਫਜ਼ੀ ॥**

iti sri charitar pakhyana triya charitarai mantra bhoop sambadai
teen so atharah charitar samaptam sat
subham sat. 318. 6007. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਸੁਨੋ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਮੈ ਭਾਖਤ ਕਥਾ ॥ ਜਹ ਮਿਲਿ ਦੇਵ ਸਮੁਦ ਕਹ ਮਥਾ ॥
ਤਹਾ ਸਬੁਤ ਨਾਮਾ ਮੁਨਿ ਰਹੈ ॥ ਅਧਿਕ ਬ੍ਰਤੀ ਜਾ ਕਹ ਜਗ ਕਹੈ ॥ ੧॥
Suno nirpat mai bhakhat katha. Jeh mil dev samudh keh matha.
Taha sabrut nama muni rahai. adhik brati ja keh jag kahai. (1)

ਤ੍ਰਿਯ ਮੁਨਿ ਰਾਜ ਮਤੀ ਤਿਹ ਰਹੈ ॥ ਰੂਪ ਅਧਿਕ ਜਾ ਕੋ ਸਭ ਕਹੈ ॥
ਅਸਿ ਸੁੰਦਰਿ ਨਹਿ ਔਰ ਉਤਰੀ ॥ ਹੈ ਹੈ ਹੈ ਨ ਬਿਧਾਤਾ ਕਰੀ ॥ ੨॥
Triya munn raj mati tih rahai. roop adhik ja ko sabh kahai.
As sundari neh aour uteri. Hai havai hai na bidhata kari. (2)

ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਦੇਵ ਜਬ ਲਾਗੈ ॥ ਮਥਯੋ ਨ ਜਾਇ ਸਗਲ ਦੁਖ ਪਾਗੈ ॥
ਤਬ ਤਿਨ ਤ੍ਰਿਯ ਇਹ ਭਾਤਿ ਉਚਾਰੈ ॥ ਸੁਨੋ ਦੇਵਤਿਯੋ ਬਚਨ ਹਮਾਰੈ ॥ ੩॥
Sagar manthan dev jab lagaie. Matheyo na jaie sagal dukh pagai.
Tab tin triya ih bhat ucharo. Suno devtiyo bachan hamaro. (3)

ਜੋ ਬਿਧਿ ਧਰੈ ਸੀਸ ਪਰ ਝਾਰੀ ॥ ਪਾਨਿ ਭਰੈ ਜਲ ਰਾਸਿ ਮੰਝਾਰੀ ॥
ਮੇਰੇ ਧੂਰਿ ਪਗਨ ਕੋ ਧੋਵੇ ॥ ਤਬ ਯਹ ਸਫਲ ਮਨੋਰਥ ਹੋਵੇ ॥ ੪॥
Jo bidh dharaie sees par jhari. Pan bharai jal ras manjhari.
Mero dhoor pagan ko dhovai. Tab yeh safal manorath hovai. (4)

The Raja was sitting there for quite sometime, but did not realize the secret of good or bad deeds. When he went away, then the woman brought him out and sent him home. (6)

Here the three hundred and eighteenth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. (318-6007) (Contd.)

Choupaiee

"O Rajan! Listen. I am going to relate another episode. There lived a Muni called Subarat at the place, where the gods and demons had churned the ocean together. The whole world called him great ascetic (of pledge). (1)

The Muni's wife, Raj Mati was also living with him, and she was known to be very beautiful by all, and there was no other woman to match her in beauty in the world. The Lord had not created another one like her earlier or later. (2)

When the gods were trying to churn the ocean, they could not succeed. Then that woman said, "O gods! Listen to me!" (3)

If Brahma were to carry a pitcher on head and then fill it with the water from the ocean and then wash the dust of my feet with this water, then only you may succeed. (4)

ਬ੍ਰਹਮ ਅਤਿ ਆਤੁਰ ਕਛੁ ਨ ਬਿਚਰਾ ॥ ਝਾਰੀ ਰਾਖਿ ਸੀਸ ਜਲ ਭਰਾ ॥
 ਦੇਖਹੁ ਇਹ ਇਸਤ੍ਰਿਨ ਕੇ ਚਰਿਤਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਚਰਿਤ ਦਿਖਾਯੋ ਕਰਤਾ ॥ ੫॥ ੧॥
 Braham ati atur kachh na bichra. Jhari rakh sees jal bhara.
 Dekhhu ih istrin kai charita. Ih bidh charit dikheyo karta. (5) (1)

**ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਉਨੀਸ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁੰਬ ਸਤੁ ॥ ੩੧੯ ॥ ੬੦੧੨ ॥ ਅਫਜ਼ੀ ॥**

iti sri charitar pakhyana triya charitari mantra bhoop sambadai
 teen so unees charitar samaptam sat subham sat.

319. 6012. Aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਭੂਮਿ ਭਾਰ ਤੇ ਅਤਿ ਦੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਪੈ ਦੁਖ ਰੋਇ ਸੁਨਾਯੋ ॥
 ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਰੀ ਬਿਸਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਤਾ ਤੇ ਭਏ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜਗ ਦੇਵਾ ॥ ੧॥

Choupaiee

Bhoom bhar te at dukh payo. Brahma pai dukh roie sunayo.
 Brahma kaari bisan ki seva. Ta tai bhaie krisan jag deva. (1)

ਮੁਰ ਦਾਨਵ ਕੋ ਕੰਸ ਵਤਾਰਾ ॥ ਕਰਤ ਪੂਰਬ ਲੋ ਦ੍ਰੋਹ ਸੰਭਾਰਾ ॥
 ਵਾ ਕੇ ਕਰਤ ਹਨਨ ਕੇ ਦਾਵੈ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਅਸੁਰਨ ਤਹਾ ਪਠਾਵੈ ॥ ੨॥
 Mur danav ko kans vatara. karat purab lo droh sambhara.
 Va kaai karat hanan kai davai. Nit prat asuran taha pathavai. (2)

ਪ੍ਰਥਮ ਪੂਤਨਾ ਕ੍ਰਿਸਨ ਸੰਘਾਰੀ ॥ ਪੁਨਿ ਸਕਟਾਸੁਰ ਦੇਹ ਉਧਾਰੀ ॥
 ਬਹੁਰਿ ਬਕਾਸੁਰ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰਿਯੋ ॥ ਬ੍ਰਿਖਭਾਸੁਰ ਕੇ ਬ੍ਰਿਖਨ ਉਪਾਰਿਯੋ ॥ ੩॥
 Pratham putana krisan sanghari. pun saktasur deh udhari.
 Bahur bakasaur asur sangario. brikhbhasur kai brikhan upario. (3)

ਆਘਾਸੁਰ ਕੋ ਅਘ ਨਿਵਰਤਿ ਕਰਿ ॥ ਪੁਨਿ ਕੇਸੀ ਮਾਰਿਯੋ ਚਰਨਨ ਧਰਿ ॥
 ਬਹੁਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਕਹ ਚਰਿਤ ਦਿਖਾਯੋ ॥ ਧਰਿ ਕਰਿ ਪਰ ਗਿਰ ਇੰਦ੍ਰ ਹਰਾਯੋ ॥ ੪॥
 Aghasur ko agh nivrat kar. pun kesi Mario charnan dhar.
 Bahur braham keh charit dikhayo. Dhar kar par gir indar harayo. (4)

The desperate Brahma did not think of anything and filled the pitcher with water. Just watch the woman's witchcraft. So even Brahma was shown their game play (witchcraft). (5) (1)

Here the three hundred and nineteenth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyon is completed. All is well. (319-6012) (Contd.)

Choupaiee

When the Earth, due to the (load of) countless sins being perpetrated on it, felt over burdened and tormented, then it went to Brahma and cried before him. Then Brahma prayed to Vishnu, serving him with devotion and Sri Krishna, the worldly god, appeared on the scene. (1)

Kansa was an incarnation of demon Mur and he kept in mind the enmity of his previous birth. So he was determined to kill Krishna, as such he sent many demons for the purpose. (2)

At first Pootana was killed by Krishna, then the demon Suktasur (demon) was dispatched to the valley of death (killed), followed by the killing of Bakasur (demon) and then (Krishna) uprooted the horns of Brikhbhasur. (3)

Then he terminated the sins of Aghasur and killed (the demon) Kaisi by holding him from his feet and showed his miracle to Brahma and defeated Indra by carrying the mountain on his palm (hand). (4)

ਨੰਦਹਿ ਛੀਨ ਬਰਨ ਤੇ ਲਯਾਯੋ ॥ ਸੰਦੀਪਨ ਕੇ ਸੁਤਹਿ ਮਿਲਾਯੋ ॥
ਦਾਵਾਨਲ ਤੇ ਗੋਪ ਉਬਾਰੇ ॥ ਗੋਪਨ ਸੋ ਬ੍ਰਿਜ ਕਰੇ ਅਖਾਰੇ ॥ ੫॥
Nandhi chin baran tai layayo. Sandipan kai suthe milayo.
Davanal tai gop ubarai. Gopan so brij karai akharai. (5)

ਕੁਬਲਯਾ ਗਜ ਕੋ ਦਾਤ ਲਯੋ ਹਰਿ ॥ ਚਾਡੂਰਹਿ ਮੁਸਟਕਹਿ ਪ੍ਰਹਰਿ ਕਰਿ ॥
ਪਕਰਿ ਕੇਸ ਤੇ ਕੰਸ ਪਛਾਰਾ ॥ ਉਪ੍ਰਸੈਨ ਸਿਰ ਛਤ੍ਰਹਿ ਢਾਰਾ ॥ ੬॥
Kublaya gaj ko dat leyo har. Chadureh mustkih parhar kar.
Pakar kes tai kans pachhara, uparsain sir chhatarhe dhara. (6)

ਜਰਾਸਿੰਧੂ ਕੀ ਚਮ੍ਪੁ ਸੰਘਾਰੀ ॥ ਸਖ ਲਯੋ ਸੰਖਾਸੁਰ ਮਾਰੀ ॥
ਨਗਰ ਦਵਾਰਿਕਾ ਕੀਯਾ ਪ੍ਰਵੇਸਾ ॥ ਦੇਸ ਦੇਸ ਕੇ ਜੀਤਿ ਨਰੇਸਾ ॥ ੭॥
Jarasindhu ki chamu sangari. sakh liyo sankhasur mari.
Nagar davarika kiya parvesa. des des ke jit naresa. (7)

ਦੰਦਬਕ੍ ਨਰਕਾਸੁਰ ਘਾਯੋ ॥ ਸੋਰਹ ਸਹਸ ਬਧੂ ਬਰਿ ਲਯਾਯੋ ॥
ਪਾਤਜਾਤ ਸੁਰ ਪੁਰ ਤੇ ਲਯਾਯਾ ॥ ਬਿੰਦ੍ਰਬਨ ਮਹਿ ਖੇਲ ਦਿਖਾਯਾ ॥ ੮॥
Dandbakar narkasur ghayo. Sorah sehass badhu bar layayo.
Parjat sur pur tai layaya. brindavan meh khel dikhaya. (8)

ਪੰਡ੍ਰਨ ਕੀ ਕਜਨ ਕਰੀ ਜਿਤਾਰੀ ॥ ਦ੍ਰਿਪਦ ਸੁਤਾ ਕੀ ਲਾਜ ਉਬਾਰੀ ॥
ਸਭ ਕੌਰਵ ਕੇ ਦਲਹਿ ਖਪਾਈ ॥ ਸਤਹਿ ਆਚ ਨ ਲਾਗਨ ਪਾਈ ॥ ੯॥
Pandran ki kajan jitari. Dripad sutaa ki laj ubari.
Sabh kourav kai dalhi khapaiee. Sathe aach na lagan payee. (9)

ਸਭ ਸੂਚਨਤਾ ਜੋ ਕਰਿ ਜੈਯੈ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਬਢਨ ਤੇ ਅਧਿਕ ਡਰੈਯੈ ॥
ਤਾ ਥੋਰੀ ਕਥਾ ਉਚਾਰੀ ॥ ਚੂਕ ਹੋਇ ਕਥਿ ਲੇਹੁ ਸੁਧਾਰੀ ॥ ੧੦॥
Sabh suchnata jo kar jaiye. Granth badhan taai adhik daraei.
Ta thori katrha uchari. chook hoie kab lehu sudhari. (10)

Then he brought Nand back (to life) by snatching., him from Varuna and arranged for the meeting of Sandipan with his children and saved the milkmen from the clutches of Davanal and then arranged for many wrestling arenas (miracles) with milkmen on the land of Brij. (5)

Then he (Krishna) uprooted the tusks of the elephant Kuvalia and attacked Chandoor with fists and threw down Kans on the ground by pulling him from the hair and handed over the kingdom to Ugarsain (with canopy fluttering over his head). (6)

Furthermore he destroyed the army of Jarasandh and snatched the conch shell from Sankhasur by killing him and finally he established himself in the town of Dwarka having won over many kings of various lands. (7)

Then he killed Dantbakar and Narkasur and got married to sixteen thousand women. Then he brought the tree called "Parjaat" from the heavens and played his games of love at Bindraban. (8)

He was instrumental in the victory of Pandvas (in Mahabhartar) and saved the honour of Daropadi and destroyed the armies of Kaurvas. Thus he managed to save the Saints from any suffering or hardships. (9)

"If all the details (of his activities) were to be depicted, then the Granth would become too voluminous (I am afraid of it) as such it has been stated briefly. The poets may amend it accordingly, if there is any (mistake) omission or commission. (10)

ਅਬ ਮੈ ਕਹਤ ਕਥਾ ਰੁਕਮਨੀ ॥ ਜਿਹ ਛਲ ਬਰਿਯੋ ਕ੍ਰਿਸਨ ਸੋ ਧਨੀ ॥
 ਲਿਖਿ ਪਤਿਯਾ ਦਿਜ ਹਾਥ ਪਠਾਈ ॥ ਕਹਿਯਹੁ ਮਹਾਰਾਜ ਤਨ ਜਾਈ ॥ ੧੧॥
 Ab mai kehat katha rukmani. Jih chhal barrio krisan so dhani.
 Likh patia dij hath pathaiee. Kehyeh maharaj tan jaiee. (11)

ਸਵੈਯਾ

ਬਯਾਹ ਬਦਯੋ ਸਿਸਪਾਲ ਭਏ ਸੁਈ ਜੋਰਿ ਬਰਾਤ ਬਿਯਾਹਨ ਆਏ ॥
 ਹੋ ਅਟਕੀ ਮਧਸੂਧਨ ਸੋ ਜਿਨ ਕੀ ਛਬਿ ਹਾਟਕ ਹੋਰਿ ਹਿਰਾਏ ॥
 ਚਾਤ੍ਰਕ ਕੀ ਜਿਮਿ ਪਯਾਸ ਘਟੇ ਨ ਬਿਨਾ ਘਨ ਸੇ ਘਨ ਸਯਾਮ ਸੁਹਾਏ ॥
 ਹਾਰੀ ਗਿਰੀ ਨੇ ਹਿਰਿਯੋ ਹਿਯ ਕੋ ਦੁਖ ਹੋਰਿ ਰਹੀ ਨ ਹਹਾ ਹਰਿ ਆਏ ॥ ੧੨॥

Sawaiyya

Bayah badyo sispal bhaie soie jor barat bayahan aie.
 Ho atki madsudan so jin ki chhab hatak her hiraie.
 Chatrik ki jimi pyas ghatai na bina ghan se ghan sayam suhaie.
 Hari giri ne hiriyo hiy ko dukh her rahi nah ha har aie. (12)

ਚੌਪਈ

ਪਤਿਯਾ ਬਾਚਿ ਚੜੇ ਹਰਿ ਰਬੈ ॥ ਮਾਨਹੁ ਲੂਟ ਲਯੋ ਮਨਮਥੈ ॥
 ਉਤ ਸਿਸਪਾਲ ਜੋਰਿ ਦਲ ਆਯੋ ॥ ਕੁੰਦਨ ਪੁਰੀ ਨਗਰ ਨਿਯਰਾਯੋ ॥ ੧੩॥

Choupaiee

Patia bach chaarraie har rayhai. Manhu loot leyo manmathai.
 Ut sisupal jor dal aeyo. Kundan puri nagar niyarayo. (13)

ਭੇਦ ਕਹਾ ਰੁਕਮਨੀ ਬਿਪ੍ਰ ਸਯੋ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਨਾਥ ਸੇਤੀ ਕਹਿਯਹੁ ਯੋ ॥
 ਜਬ ਮੈ ਗੌਰ ਪੂਜਬੈ ਐਸੋ ॥ ਤਬ ਤਵ ਦਰਸਸ ਚੰਦ੍ਰ ਸੋ ਪੈਹੋ ॥ ੧੪॥
 Bheid kaha rukmani bipar seyo. Pran sety kehyeh yo.
 Jab mai gout pujbai aiso. Tab tav darsas chandar so paiho. (14)

"Now I am going to describe the episode of Rukmani, who had got married to a person like Krishna through her witchcraft (deceit). She had sent a letter through a Brahmin and told him to deliver her message to Lord Krishna." (11)

Swaiyya

(She wrote) "My marriage has been fixed with Shishupal and he had already reached here for marrying me. But I have been enamoured by the beauty of Madhusudan (Krishna), seeing whose charm even (the) gold feels belittled. Just as the thirst of Chatrik (toad) is not satiated without rain drops, similarly my thirst could be satiated only by the glorious appearance of Ghansham (Krishna). I feel desperate now and have fallen (at your lotus feet) but my heart's pining is not alleviated. I am waiting for Krishna but he had not reached so far." (12)

Choupaiee

"The letter had been received by Sri Krishna and on reading it he rode his chariot, as if Kamdev (god of love) had (looted) possessed his body (with sexual instinct) and from the other side Shishupal had reached near the town of kundan Puri along with a huge army." (13)

Rukmani had explained the secret of her heart's desire and told him to inform Sri Krishna as such. "When I will come to the temple for the worship of Gori, then I would like to see your moon like face only (a glance of your charming face)." (14)

ਦੋਹਰਾ

ਤਬ ਤੁਮ ਹਮ ਕੋ ਭੁਜਾ ਭਰਿ ਲੀਜਹੁ ਰਥਹਿ ਚੜਾਇ ॥
ਨਿਜੁ ਨਾਰੀ ਲੈ ਕੀਜਿਯਹੁ ਦੁਸਤ ਸਭਨ ਕੋ ਘਾਇ ॥ ੧੫॥

Dohra

Tab tum hamko bhuja lijhu rathhi charraie.
Nij nari lai kijiyehe dusat sabhan ko ghaie. (15)

ਚੌਪਈ

ਰੁਕਮ ਬਯਾਹ ਕੀ ਸੌਜ ਬਨਾਈ ॥ ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਪਕਵਾਨ ਮਿਠਾਈ ॥
ਫੂਲਿਯੋ ਲੋਗ ਮੁਖ ਬਾਇ ਰਹਤ ਭੇ ॥ ਹਾਇ ਹਾਇ ਇਹ ਭਾਤਿ ਕਹਤ ਭੇ ॥ ੧੬॥

Choupaiee

Rukam bayah ki sej banaiee. Bhat bhat pakwan mithaiee.
Folio log much baie rehat bhe. Haie haie ih bhat kehat bhe. (16)

ਗੌਰਿ ਪੂਜਨੈ ਬਹਿਨੀ ਪਠਾਈ ॥ ਤਹ ਤੇ ਹਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਸੁਖਦਾਈ ॥
ਦੁਸਟ ਲੋਗ ਮੁਖ ਬਾਇ ਰਹਿਤ ਭੇ ॥ ਹਾਇ ਹਾਇ ਇਹ ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਕਹਤ ਭੇ ॥ ੧੭॥
Gour pujnai behni pathaiee. Tih tai hari krisan sukhdaiee.
Dusat log much baaie rehat bhe. Haie haie ih bhat bhat kehat bhe. (17)

ਭੁਜੰਗ ਛੰਦ

ਚਲਿਯੋ ਕ੍ਰਿਸਨ ਤਾ ਕੋ ਰਥੈ ਡਾਰਿ ਲੈ ਕੈ ॥ ਤਬੈ ਬੀਰ ਧਾਏ ਸਭੈ ਕੋਪ ਹੂੰ ਕੈ ॥
ਜਰਾਸਿੰਧੁ ਤੇ ਆਦਿ ਲੈ ਬੀਰ ਜੇਤੇ ॥ ਹਥੈ ਲੈ ਪਟੈਲੈ ਚਲੇ ਡਾਰਿ ਤੇਤੇ ॥ ੧੮॥

Bhujang chhand

Chalio krisan ta ko rathai dar laio kai. Tabai beer dhaiee sabhaie kop hai
kai.

Jarasindhhu tea ad lai beer jete. Hathai lai pataile chalaie dar tetai. (18)

ਕਿਤੇ ਪਾਖਰੈ ਡਾਰਿ ਕੈ ਬਾਜਿਯੋ ਪੈ ॥ ਕਿਤੇ ਚਾਰ ਜਾਮੇ ਚੜੇ ਤਾਜਿਯੋ ਪੈ ॥
ਮਘੇਲੇ ਧਧੇਲੇ ਬੁੰਦੇਲੇ ਚੰਦੇਲੇ ॥ ਕਛਹੇ ਰਠੌਰੇ ਬਘੇਲੇ ਖੰਡੇਲੇ ॥ ੧੯॥
Kitai pakhrai dari kai bajio pai. Kitai char jamai charrai tajio pai.
Maghelai dhadhelai bundhelai chandelai.
Kachhvahai rathourai baghelai khandelai. (19)

Couplet

(O Krishna!) "Then you may hold me by my arm and push me onto your chariot, and make (accept) me your wife by killing the whole lot of enemies. (15)

Choupaiee

The prince Rukam had made all the preparations for marriage along with all materials and got prepared many types of foods and sweet-meats and was moving around the gathering of women with pride (puffed up). He had no inkling of any deceitful action (game play) being perpetrated to outsmart him. (16)

So he sent his sister (Rukmani) for the worship of Gori (at the temple) and there Sri Krishna kidnapped her, while the despotic people were watching with awe and shock and were lamenting like this, saying 'Alas!'. (17)

Bhujang Chhand

Sri Krishna was taking her (Rukmani) away on his chariot and all the (Enemy) warriors got furious with rage and launched an attack against him. All the warriors including Jarasindh took up their arms (weapons) in hands and covering their faces with iron(sieves) mesh proceeded for the attack. (18)

Many warriors rode their horses, fixing the saddles over them or with full embellishments moved forward. All of them, comprising Maghols, Dhandol, Bundels, Chandols, Kachhvahe, Rathors, Baghels, Khandels etc. launched the attack. (19)

ਤਬੈ ਰੁਕਮ ਰੁਕਮੀ ਸਭੈ ਭਾਇ ਲੈ ਕੈ ॥ ਚਲਿਯੋ ਸੈਨ ਬਾਕੀ ਹਠੀ ਗੋਲ ਕੈ ਕੈ ॥
 ਤਹਾ ਬਾਨ ਤੀਖੇ ਛੁਟੇ ਓਰ ਚਾਰੂ ॥ ਮੰਡੇ ਆਨਿ ਜੋਧਾ ਬਜਯੋ ਰਾਗ ਮਾਰੂ ॥ ੨੦॥
 Tabai rukam rukmi sabhai bhaie lai kai. Chhalio sain hathi gol kai kai.
 Taha baan tikhai chhutai or charu. Mandai aan jodha bajyo rag maroo. (20)

ਕਹੀ ਭੀਮ ਭੇਰੀ ਬਜੈ ਸੰਖ ਭਾਰੇ ॥ ਕਹੂੰ ਨਾਦ ਨਾਫਰੀਯੈ ਅੰ ਨਗਾਰੇ ॥
 ਪਰੀ ਮਾਰਿ ਬਾਨਾਨ ਕੀ ਭਾਤਿ ਐਸੀ ॥ ਉਠੀ ਅਗਨਿ ਜੁਲਾ ਪੁਲੈ ਕਾਲ ਜੈਸੀ ॥ ੨੧॥
 Kahi bheem bheri bajai shankh bharai. Kahun nad nafariai aou nagarai.
 Pari mar banan ki bhat aisi. uthi aagan javala parlay kaal; jaisi. (21)

ਚਲੈ ਸੀਘ੍ਰਤਾ ਸੌ ਖਹੈ ਬਾਨ ਬਾਨੇ ॥ ਉਠੈ ਅਗਨ ਜੁਲਾ ਲਸੈ ਜਯੋ ਟਨਾਨੇ ॥
 ਕਹੂੰ ਚਰਮ ਬਰਮੈ ਪਰੇ ਮਰਮ ਭੇਦੇ ॥ ਕਹੂੰ ਮਾਸ ਕੇ ਗੀਧ ਲੈ ਗੇ ਲਬੇਦੇ ॥ ੨੨॥
 Chalai sigharta so khahai ban banai. Uthai agan javala lasai jryo tananai.
 Kahun charam barmai parai maram bhedai.
 Kahun mas kai geedh lai ge labede. (22)

ਅੰਗੁਲਿਤ੍ਰਾਣ ਕਾਟੇ ਪਰੇ ਹੈ ॥ ਕਹੂੰ ਅੰਗੁਲੀ ਕਾਟਿ ਰਤਨੈ ਝਰੇ ਹੈ ॥
 ਰਹੀ ਹਾਥ ਹੀ ਮੈ ਕ੍ਰਿਪਾਨੇ ਕਟਾਰੇ ॥ ਗਿਰੈ ਜੂਝਿ ਕੈ ਕੈ ਪਰੇ ਭੁਮ ਮਾਰੇ ॥ ੨੩॥
 Kahun angulitrān katai hai. Kahun anguli kat ratnai jharai hai.
 Rahi hath hi mai kirpanai katarai. Girai juujh kai kai parai bhoom marai. (23)

ਤਬੈ ਕੋਪ ਕੈ ਕੈ ਚੰਦੇਲੇ ਸਿਧਾਏ ॥ ਬਧੇ ਚੁੰਗ ਚੁੰਗੀ ਚਲੇ ਖੇਤ ਆਏ ॥
 ਚਹੁਮ ਓਰ ਘੇਰਿਯੋ ਹਰੀ ਕਿਸਨ ਕੋ ਯੋ ॥ ਗੜੇਦਾਰ ਮਾਨੋ ਕਰੀ ਮਤ ਕੀ ਜਯੋ ॥ ੨੪॥
 Tabai kop kai kai chandelai sidhaye. Badhai chung chungi chalaie khet aie.
 Chahum or gherio hari kisan ko yo. Garraidar mano kari mat ki jeyo. (24)

ਤਬੈ ਕੋਪ ਕੈ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮਾਰੇ ਚੰਦੇਲੇ ॥ ਮਘੇਲੇ ਧਧੇਲੇ ਬਘੇਲੇ ਬੁੰਦੇਲੇ ॥
 ਚੰਦੇਰੀਸ ਹੂੰ ਕੌ ਤਬੈ ਬਾਨ ਮਾਰਾ ॥ ਗਿਰਿਯੋ ਭੂਮਿ ਪੈ ਨ ਹਥਯਾਰੈ ਸੰਭਾਰਾ ॥ ੨੫॥
 Tabai kop kai krisan marai chandelai.
 Maghelai dhadhelai baghelai bundelai.
 Chanderis hunk o tabaiee ban mara.
 Giriou bhoom pain a hathyaraai sambharaa. (25)

Then Rukam and Rukmi along with all other brothers, along with a huge force, advanced forward. The arrows were being shot from all the four directions. With the tunes of Maru Raga, the warriors sounded the battle cries. (20)

At some places lyres and conch shells were being played while at places drums were sounded and flutes were playing music. The arrows were being shot in continuous streams just as on doomsday the flames of fire were emanating everywhere. (21)

The fast moving arrows were striking against enemy's arrows which resulted in flashes similar to the glow-worms producing lighting. At places shields and coats of iron were lytn.g., broken and somewhere the vultures were taking away flesh pieces. (22)

Somewhere gloves were lying cut into pieces, somewhere the cut off fingers along with rings, with their pearls missing, were lying. Some hands were lying with daggers or swords while their dead bodies were lying on the ground in the battlefield (having fought in the battle). (23)

Then with wrathfulness the warriors like Chandels moved ahead and came to the battlefield jumping around in groups and they surrounded Sri Krishna from all four sides and it seemed as if a drunken elephant had been surrounded by lancers. (24)

Then Sri Krishna, getting furious with rage, killed many Chandels, Maghels, dandhols, Baghels and Bundels. Then he shot an arrow at Raja of Chanderi, Shishupal and he fell down on the ground and could not hold on to his weapons. (25)

ਚੋਪਈ

ਜਰਾਸਿੰਧ ਕਹਿ ਪੁਨਿ ਸਰ ਮਾਰਾ ॥ ਭਾਗਿ ਚਲਿਯੋ ਨ ਹਥਯਾਰ ਸੰਭਾਰਾ ॥
ਭਿਰੇ ਸੋ ਮਰੇ ਬਚੇ ਤੋ ਹਾਰੇ ॥ ਚੰਦੇਰਿਯਹਿ ਚੰਦੇਲ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ੨੬ ॥

Choupaiee

Jarasindh keh pun sar mara. Bhag chalio na hathiar sambhara.
Bhirai so maraie bachaie to harai. Chanderyeh chandel sidharai. (26)

ਤਬ ਰੁਕਮੀ ਪਹੁਚਤ ਭਯੋ ਜਾਈ ॥ ਅਧਿਕ ਕ੍ਰਿਸਨ ਸੋ ਕਰੀ ਲਰਾਈ ॥
ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਤਨ ਬਿਸਿਖ ਪ੍ਰਹਾਰੇ ॥ ਹਾਰਿਯੋ ਵਹੈ ਕ੍ਰਿਸਨ ਨਹਿ ਹਾਰੇ ॥ ੨੭ ॥
Tab rukmi pahuchat bheyo jaiee. Adhik krisan so kari laraiee.
Bhat bhat tan bisikh parharai. Hario vahai krisan neh harai. (27)

ਚਿਤ ਮੈ ਅਧਿਕ ਠਾਨਿ ਕੈ ਕ੍ਰਧਾ ॥ ਮਾਡਤ ਭਯੋ ਕ੍ਰਿਸਨ ਸੋ ਜੁਧਾ ॥
ਏਕ ਬਾਨ ਤਬ ਸਯਾਮ ਪ੍ਰਹਾਰਾ ॥ ਗਿਰਿਯੋ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪਰ ਜਾਨੁ ਸੰਘਾਰਾ ॥ ੨੮ ॥
Chit mai adhik than kai krudha. Madat bheyo krisan so judha.
Ek ban tab sayam parhara. Giriou prithi par jan sanghara. (28)

ਸਰ ਸੋ ਮੂੰਡਿ ਪ੍ਰਥਮ ਤਿਹ ਸੀਸਾ ॥ ਬਾਧਿ ਲਯੋ ਰਥ ਸੋ ਜਦੁਈਸਾ ॥
ਭ੍ਰਾਤ ਜਾਨਿ ਰੁਕਮਿਨੀ ਛਡਾਯੋ ॥ ਲਜਤ ਧਾਮ ਸਿਸਪਾਲ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ੨੯ ॥
Sar jo moond pratham tih seesa. Badh leyo rath so jadueesa.
Bhrat jani rukmini chhadayo. Lajat dham sispal sidhayo. (29)

ਕਿਨੂੰ ਚੰਦੇਲਨ ਕੇ ਸਿਰ ਟੂਟੇ ॥ ਕਈਕ ਗਏ ਮੂੰਡ ਘਰ ਟੂਟੇ ॥
ਸਕਲ ਚੰਦੇਲੇ ਲਾਜ ਲਜਾਏ ॥ ਨਾਰਿ ਗਵਾਇ ਚੰਦੇਰੀ ਆਏ ॥ ੩੦ ॥
Kinu chandelan kai sir tutaie. Kaiek gaie moond ghar tutai.
Sakal chandelaai laj lajaie. Nar gavaie chanderri aie. (30)

Choupaiee

Then he shot an arrow at Jara Sandh, who was trying to flee without holding his weapons. All those warriors, who fought in the battle field, were killed and those left alive were defeated, while Chandels ran away towards Chanderi. (26)

Then Rukami reached there, who fought against Krishna with fury. He shot many arrows in different ways, but finally he got defeated and Krishna was victorious. (27)

Being enraged and increased wrathfulness he fought against Krishna, and one arrow was shot by Shiam (Krishna) and he (Rukami) fell down on the ground and it seemed, he had died. (28)

First his head was shaved off (cut off) with the arrow and then Sri Krishna tied him with his chariot. Considering him as her brother, Rukmani managed to get him released and Shishupal also went back home, being defeated and dishonoured. (29)

Many heads of Chandels were cut off and some returned home with wounded heads. All the Chandels were ashamed of themselves being dishonoured, as they had returned having lost the woman. (30)

ਦੋਹਰਾ

ਗਏ ਚੰਦੇਲ ਚੰਦੇਰਿਯਹਿ ਕ ਰਤੇ ਨਾਰਿ ਗਵਾਇ ॥
ਇਹ ਚਰਿਤ੍ਰ ਤਨ ਰੁਕਮਨੀ ਬਰਤ ਭਈ ਜਦੁਰਾਇ ॥ ੩੧॥ ੧॥

Dohra

Gaie chandel chanderyeh kar kai nar gavaie.
Ih charitar tan rukmani barat bhaiee jaduraie. (31) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਬੀਸ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੨੦ ॥ ੬੦੪੩ ॥ ਅਫਜੁੰ ॥

Iti sri charitar pakhyanai triya chaaritarai mantra bhoop
sambadai teen so bees charitar samatam sat subham sat.

320. 6043. aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਸੁਕ੍ਰਾਚਾਰਜ ਦਾਨ੍ਹਨ ਕੇ ਗੁਰ ॥ ਸੁਕ੍ਰਵਤੀ ਬਸਤ ਜਾ ਕੋ ਪੁਰ ॥
ਮਾਰਿ ਦੇਵ ਜਾ ਕੋ ਰਨ ਜਾਵੈ ॥ ਪੜ ਸੰਜੀਵਨਿ ਤਾਹਿ ਜਿਯਾਵੈ ॥ ੧॥

Choupaiee

Choupaieesukraacharaj danan ko gur. Sukravati basat ja ko pur.
Mar dev ja ko ran javai. Parr sanjivani tahe jiavai. (1)

ਦੇਵਜਾਨਿ ਇਕ ਸੁਤਾ ਤਵਨ ਕੀ ॥ ਅਪ੍ਰਮਾਨ ਛਬਿ ਹੁਤੀ ਜਵਨ ਕੀ ॥
ਕਚ ਨਾਮਾ ਦੇਵਨ ਕੋ ਦਿਜਬਰ ॥ ਆਵਤ ਭਯੋ ਸੁਕ੍ਰ ਕੇ ਤਬ ਘਰ ॥ ੨॥

Devjan ik suta tavan ki. aparman chhab huti javan ki.
Kc nama devan ko dijbar. Avat bheyo sikar kai tab ghar. (2)

ਦੇਵਜਾਨਿ ਸੰਗਿ ਕਿਆ ਅਧਿਕ ਹਿਤ ॥ ਹਰਿ ਲਨੋ ਜਯੋ ਤਯੋ ਤਿਯ ਕੋ ਚਿਤ ॥
ਮੰਤ੍ਰਹਿ ਲੇਨ ਸੰਜੀਵਨ ਕਾਜਾ ॥ ਇਹ ਛਲ ਪਠਿਯੋ ਦੇਵਤਨ ਰਾਜਾ ॥ ੩ ॥

Devjan sang kiya adhik hit. Har leno jeyo teyo ko chit.
Manrtieh len sanjivan kaja. Ih chhaal paathio devtan raja. (3)

Couplet

The Chandels, having lost the woman, returned to the town of Chanderi. Thus Rukmani managed to wed Sri Krishna with this deceitful action. (31) (1)

Here the three hundred and twentieth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (320-6043) (Contd.)

Choupaiee

Shukracharya was the Guru of demons. The Shukrawati town was established after his name. The persons, killed by the gods in the battle were again given their life back with the knowledge of Sanjeevani studies. (1)

His daughter was named Devyani, who was very beautiful. There was a god's prohit (Brahmin) by the name of Kash. One day he came to the house of Shukaracharya. (2)

He made love with Devyani and somehow had won her heart. He had been sent there by the Raja of gods for learning the Sanjeevani Mantra. (3)

ਦੈਤ ਭੇਦ ਪਾਵਤ ਜਬ ਭਏ ॥ ਤਾ ਕੇ ਡਾਰਿ ਨਦੀ ਹਨਿ ਗਏ ॥
 ਬਿਲਮ ਲਗੀ ਵਹ ਧਾਮ ਨ ਆਯੋ ॥ ਦੇਵਜਾਨਿ ਅਤਿ ਹੀ ਦੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ੪॥
 Daait bheid pavat jab bheyo. Ta kai dar nadi han gaie.
 Bilam lagi veh dham na aeyo. Devjan at hi dukh payo. (4)

ਭਾਖਿ ਪਿਤਾ ਤਨ ਬਹੁਰਿ ਜਿਯਾਯੋ ॥ ਦੈਤਨ ਦੇਖ ਅਧਿਕ ਦੁਖ ਪਾਯੋ ॥
 ਨਿਤਿਪ੍ਰਤਿ ਮਾਰਿ ਤਾਹਿ ਉਠਿ ਜਾਵੈ ॥ ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ ਤਾ ਕੋ ਸੁਕ੍ ਜਿਯਾਵੈ ॥ ੫॥
 Bhakh pita tan batur jiyayo. Daitan dekh dukh payo.
 Nitprat mar tahe uthi javaie. Pun pun ta ko sukar jiyavai. (5)

ਤਬ ਤਿਹ ਮਾਰਿ ਮਦਯ ਮਹਿ ਡਾਰਿਯੋ ॥ ਬਚਤ ਭੁੰਜਿ ਨਿਜੁ ਗੁਰਹਿ ਖਵਾਰਿਯੋ ॥
 ਦੇਵਜਾਨਿ ਜਬ ਤਾਹਿ ਨ ਲਹਾ ॥ ਅਧਿਕ ਦੁਖਿਤ ਹੈ ਪਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਕਹਾ ॥ ੬॥
 Tab tih mar madya meh Dario. Bachat bhoonj nij gurih khavario.
 Devjan jab tahe na laha. Adhik dukhit hai pit prat kaha. (6)

ਅਬ ਲੋ ਕਚ ਜੁ ਧਾਮ ਨਹਿ ਆਯੋ ॥ ਜੋਨਿਯਤ ਕਿਨਹੂੰ ਅਸੁਰ ਚਬਾਯੋ ॥
 ਤਾ ਤੇ ਪਿਤੁ ਤਿਹ ਬਹੁਰਿ ਜਿਯਾਵੈ ॥ ਹਮਰੇ ਮਨ ਕੋ ਸੋਕ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ੭॥
 Ab lo kach ju dham neh aeyo. Janiat kinhu asur chabaeyo.
 Ta tai pitu tih batur jiyabo. Hamre man ko sok mitavai. (7)

ਤਬ ਹੀ ਸੁਕ੍ ਧਯਾਨ ਮਹਿ ਗਏ ॥ ਤਿਹ ਨਿਜੁ ਪੇਟ ਬਿਲੋਕਤ ਭਏ ॥
 ਮੰਤ੍ਰ ਸੰਜੀਵਨ ਕੋ ਕਿਹ ਦੈ ਕਰਿ ॥ ਕਾਢਤ ਭਯੋ ਉਦਰ ਅਪਨੋ ਫਰਿ ॥ ੮॥
 Tab hi sukar dhayan meh gaie. Tih nij pet bilokat bhaie.
 Mantar sanjivan ko keh dai kar. Kadhaat bheyo udhar apno far. (8)

ਕਾਢਤ ਤਾਹਿ ਸੁਕ੍ ਮਰਿ ਗਯੋ ॥ ਬਹੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰ ਬਲ ਕਚਹਿ ਜਿਯਾਯੋ ॥
 ਸ੍ਰਾਪ ਦਿਯੋ ਮਦਾ ਕੋ ਤਿਹ ਤਹ ॥ ਤਾ ਤੇ ਪਿਯਤ ਨ ਯਾਕਹ ਕੋਊ ਕਹ ॥ ੯॥
 Kadhat tahe sukar mar geyo. Batur mantr bal kachhi jiyo.
 Srap deyo mada ko tih the. ta tai piyat na yakah kou keh. (9)

When the demons came to know about this secret, they killed him and threw him in the river. After lot of time had elapsed and he did not return home, then Devyani felt greatly aggrieved. (4)

She told her father and got him alive again (through his efforts). The demons, on seeing this were greatly pained. They would kill him every day and Shukaracharya would bring him back to life again every day. (5)

Then they killed him and threw him inside wine and whatever remained was roasted and (given to the Guru to eat. When Deviyani did not see him again, she felt greatly perturbed and she said to her father. (6)

Kach had not returned home by then, so she said. "It seems some demon had eaten him up so, "O dear father! Pray get him revived again to life, thus alleviating my suffering of mind.)" (7)

The Shukaracharya sat in meditation, and found him in his own stomach. He then tore open his stomach by giving him Sanjeevani mantra and took him out. (8)

After taking him out, Shukaracharya was found dead, but Kach, with the help of Sanjeevani mantra made him alive again. Then he cursed the wine like this. So that no one now takes it as a wine (by calling it wine). (9)

ਦੇਵਜਾਨ ਪੁਨਿ ਐਸ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਯੋ ਕਚ ਤਨ ਤਜਿ ਲਾਜ ਉਚਾਰਾ ॥
ਕਾਮ ਭੋਗ ਮੋ ਸੋ ਤੈ ਕਰਿ ਰੇ ॥ ਹਮਰੇ ਮਦਨ ਤਾਪ ਕਹ ਹਰਿ ਰੇ ॥ ੧੦॥

Devjan pun ais bichara. Yo kach tan taj laj uchara.
Kam bhog mo so tai kar re. hamre madan tap keh har re. (10)

ਤਿਨ ਰਤਿ ਕਰੀ ਨ ਤਾ ਤੇ ਸੰਗਾ ॥ ਬਯਾਪਿ ਰਹਿਯੋ ਤਿਹ ਜਦਿਪ ਅਨੰਗਾ ॥
ਦੇਵਜਾਨਿ ਤਬ ਅਧਿਕ ਰਿਸਾਈ ॥ ਮੋਹਿ ਨ ਭਜਯੋ ਯਾਹਿ ਦੁਖਦਾਈ ॥ ੧੧ ॥

Tin rat kari na ta kai sanga. Bayapi rahio tih jadip ananga.
Devjan tab adhik risaie. Mohe na bhajio yahai dukhdaie. (11)

ਪਾਪੀ ਬਿਧਿ ਸ੍ਰਾਪ ਦੇਤ ਤਿਹ ਭਈ ॥ ਕਥਾ ਚਉਪਈ ਸੁ ਮੈ ਬਨਈ ॥
ਪਾਪੀ ਫਿਰੈ ਮੰਤ੍ਰ ਤਵ ਨਾਹੀ ॥ ਤੋ ਤੇ ਸੁਰ ਨ ਜਿਵਾਏ ਜਾਹੀ ॥ ੧੨ ॥
Papi bidh srapi deit tih bhaie. Katha chaopai su mai banaie.
Papi firai mantrar tav nahi. To tai sur na jivaie jahi. (12)

ਪ੍ਰਥਮ ਜਿਯਾਯੋ ਤਾਹਿ ਕਸਟ ਕਰਿ ॥ ਰਮਯੋ ਨ ਸੋ ਸ੍ਰਾਪਯੋ ਤਬ ਰਿਸਿ ਭਰਿ ॥
ਪਿਤਾ ਬਏ ਇਹ ਭਾਤਿ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਦੇਵਰਾਜ ਇਹ ਕਚਹਿ ਪਠਾਯੋ ॥ ੧੩॥
Pratham jiao tahe kasat kar. Ramio na so srapiyo tab ris bhar.
Fita bhaie ih bhat sunayo. devraj ih kachhi pathayo. (13)

ਤਾਤ ਬਾਤ ਕਹੋ ਮੈ ਸੋ ਕਰੋ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਸਜੀਵਨ ਇਹ ਨੁਸਰੋ ॥
ਜਬ ਇਹ ਸੀਖਿ ਮੰਤ੍ਰ ਕਹ ਜੈਹੈ ॥ ਦੇਵਰਾਜ ਫਿਰੈ ਹਾਥ ਨ ਐਹੈ ॥ ੧੪॥
Tat bat kaho mai so karo. Mantrar sajivan ih nusro.
Jab ih seekh mantrar keh jaihai. Devraj firai hath na aihai. (14)

ਮੰਤ੍ਰ ਨ ਫੁਰੈ ਸ੍ਰਾਪ ਇਹ ਦੀਜੈ ॥ ਮੇਰੋ ਬਚਨ ਮਾਨਿ ਪਿਤੁ ਲੀਜੈ ॥
ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਕਛੁ ਸੁਕ੍ਰ ਨ ਪਾਯੋ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਨਿਫਲ ਕੋ ਸ੍ਰਾਪ ਦਿਵਾਯੋ ॥ ੧੫॥
Mantrar na furaai srapi ih dijai. Mero bachan man pitu lijai.
Bheid abheid kachh sukar na payo. mantrar nihfal ko srapi divaeyo. (15)

Deviyani then said like this and giving up her modesty. she told Kach O dear! Have cohabitation with me and thus satisfy my sexual desires (fire of love). (10)

Though Deviyani was having her sexual desires aroused. but he did not have any sexual relationship with her. Then Deviyani became very furious with rage, as he had not satisfied her sexual desires. (11)

She cursed him, "I have written that episode in Choupaiee Chhand" O Sinner! You will not remember the Mantra in time and: thus you will not be able to bring back the gods to life. (12)

In the beginning Deviyani, though suffering within, was bringing him back to life, but when he refused to have cohabitation then due to her wrathfulness, she cursed him and then she told her father like this. "This Kach had been sent by the king of gods (Indra)." (13)

"O dear father! You should do as I am telling you and do not make him a partner (an authority) on Sanjeevani. When he will go back after learning the Sanjeevani Mantra then Devraj (Indra) would not come under our control. (14)

So pray bestow a curse on him so that he may not be able to recollect the Mantra at the right time. O dear father! Please accept my words. Shukarachaiya did not grasp the secret behind it and gave him a curse, "not to have his mantra as effective." (his mantra may not have any effectiveness). (15)

ਤਾਹਿ ਮਰੇ ਬਹੁ ਬਾਰ ਜਿਯਾਯੋ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰਾਪਯੋ ਜਬ ਭੋਗ ਨ ਪਾਯੋ ॥
 ਤ੍ਰਿਯ ਚਰਿਤ੍ ਗਤਿ ਕਿਨੂੰ ਨ ਪਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਬਿਧਨੈ ਇਹ ਨਾਰਿ ਬਨਾਈ ॥ ੧੬॥ ੧॥
 Tahai maraie bahu bar jiyayo. Tab sarapeyo jab bhog na payo.
 Triya charitar gat kinu na payee. Jinni bidhanai ih nar banaiee. (16) (1)

**ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਇਕਸਿ ਚਰਿਤ੍
 ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੨੧ ॥ ੬੦੫੯ ॥ ਅਫਜ਼ੁ ॥**

Iti sri charitar pakhyanai triya charitarai mantra bhoop sambadai
 teen so ikees charitar samaptam sat subham sat.

321. 6059. Aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਸੁਨੁ ਪ੍ਰਭੂ ਔਰ ਬਖਾਨੋ ਕਥਾ ਐਹੈ ਚਿਤ ਹਮਾਰੇ ਜਥਾ ॥
 ਛਜਕਰਨਨ ਕੋ ਦੇਸ ਬਸਤ ਜਹ ॥ ਸੁਛਬਿ ਕੇਤੋ ਇਕ ਹੁਤੋ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਤਹ ॥ ੧॥

Choupaiee

Sunn prabhu or bakhano katha. Aihai chit hamarai jatha.
 Chhajkarnan ko des basat jeh. Suchhbi ketai ik hotai nirpat tih. (1)

ਅਚਰਜ ਦੇ ਤਾ ਕੇ ਇਕ ਨਾਰੀ ॥ ਕਨਕ ਅਵਟਿ ਸਾਚੇ ਜਨੁ ਢਾਰੀ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਮਕਰਾਛ ਮਤੀ ਦੁਹਤਿ ਤਿਹ ॥ ਛੀਨਿ ਕਰੀ ਸਸਿ ਅੰਸ ਸਕਲ ਜਿਹ ॥ ੨॥

Acharaj dai ta kai ik nari. Kanak avat saachai jan dhari.
 Sri makrachh mati duhita tih. Chin kari sas ans sakal jih. (2)

ਜਬ ਬਰ ਜੋਗ ਭਈ ਬਹੁ ਦਾਰਾ ॥ ਸਾਹੁ ਪੂਤ ਤਨ ਕਿਯਾ ਪਯਾਰਾ ॥
 ਕਾਮ ਕੇਲ ਤਿਹ ਸਾਬ ਕਮਾਵੈ ॥ ਭਾਤਿ ਅਨਿਕ ਤਨ ਤਾਹਿ ਰਿਝਾਵੈ ॥ ੩॥

Jab bar jog bhaiee bahu dara. Sahu poot tan kiya payara.
 Kam kel tih sath kamavai. Bhat anik tan tahe rijhavai. (3)

ਨਿਪੁ ਤਨ ਭੇਦ ਕਿਸੂ ਨਰ ਭਾਖਾ ॥ ਤਬ ਤੇ ਤਾਹਿ ਧਾਮ ਅਸਿ ਰਾਖਾ ॥
 ਜਹਾ ਨ ਪੰਛੀ ਕਰੈ ਪ੍ਰਵੇਸਾ ॥ ਜਾਇ ਨ ਜਹਾ ਪਵਨ ਕੋ ਵੇਸਾ ॥ ੪॥

Nrip tan bheid kisu nar bhakha. Tab tai tahe dham as rakha.
 Jaha na panshi karai parvesa. Jaie na jaha pavan ko vesa. (4)

In the beginning she got Kach brought back to life after death many times, but when he did not have sexual relationship, she slapped a curse on him. No one has understood the mind of a woman so far and her deceitful behaviour. Even the Lord-Creator, who had created this woman had not understood her. (16)

Here the three hundred and twenty-one episode of the King's & the Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (321-6059) (Contd.)
Choupaiee

O Rajan! Listen to me, I am going to relate another episode, as I am reminded of it in my mind. "There was a Raja named Suchhab Ket ruling on the land of Chhajkarna. (1)

He had a wife by the name of Acharaj Dei. It seemed as if she had been moulded out of molten gold. She had a daughter by the name of Makrachh Mati, who was as beautifill as the moon (had stolen the rays of moon). (2)

When the princess grew up to the marriageable age, she developed love for a Shah's son. She used to enjoy sensuous pleasure with him and would make him happy in many ways. (3)

Somebody leaked this secret to the Raja. Then the Raja shifted her to such a house, where even a bird could not enter, nor even wind could creep in. (4)

ਕੁਅਰਿ ਮਿਤ੍ਰ ਬਨੁ ਬਹੁ ਦੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਬੀਰ ਹਾਕਿ ਇਕ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਯੋ ॥
 ਤਾ ਸੋ ਕਹਾ ਤਹਾ ਤੁਮ ਜਾਈ ॥ ਲਯਾਹੁ ਸਜਨ ਕੀ ਖਾਟਿ ਉਚਾਈ ॥ ੫॥
 Koer mitar baan bahu dukh payo. Beer hak ik nikat bulayo.
 Ta so kaha tum jaiee. Layahu sajan ki khat uchaice. (5)

ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਤਹ ਬੀਰ ਸਿਧਯੋ ॥ ਖਾਟ ਉਚਾਇ ਲਯਾਵਤ ਭਯੋ ॥
 ਕਾਮ ਭੋਗ ਕਰਿ ਕੁਅਰਿ ਕੁਅਰ ਸੰਗ ॥ ਪਹੁਚਾਯੋ ਗ੍ਰਿਹ ਤਾਹਿ ਤਿਸੀ ਢੰਗ ॥ ੬॥
 Sunat bachan tih beer sidheyo. Khat uchaie layavat bheyo.
 Kam bhog kar koeri koer sang. Pahucheyo greh tahe tisi dhang. (6)

ਦੋਹਰਾ

ਏਕ ਦਿਵਸ ਤਾ ਕੋ ਪਿਤਾ ਗਯੋ ਸੁਤਾ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ॥
 ਸ਼ੇਜ ਦੇਖਿ ਕਰਿ ਦਲਮਲੀ ਚਿਤ ਮਹਿ ਬਢਾ ਸੰਦੇਹ ॥ ੭॥

Dohra

Ek divas ta ko pita geyo suta kai greh.
 Sej dekh kar daalmali chit meh badha sandeh. (7)

ਚੌਪਈ

ਚਿੰਤਾਤੁਰ ਘਰਿ ਕੋ ਫਿਰਿ ਆਯੋ ॥ ਸਹਿਰ ਢੰਢੋਰਾ ਐਸ ਦਿਲਾਯੋ ॥
 ਜੇ ਕੋਈ ਪੁਹਪ ਖਰੀਦਨ ਆਵੈ ॥ ਮੁਹਿ ਨਿਰਖੇ ਬਿਨੁ ਲੇਨ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ੮॥

Choupaiee

Chintatur ghar ko fir aeyo. sehar dhandhora ais dilayo.
 Je koiee puhap kharidan avai. Mohair bin len na pavai. (8)

ਪੁਹਪਨ ਸਮੈ ਬਿਕਨ ਜਬ ਭਯੋ ॥ ਤਬ ਤਿਹ ਨਿਪਤਿ ਬਿਲੋਕਨ ਅਯੋ ॥
 ਜੋਗੀ ਏਕ ਤਹਾ ਤਬ ਆਯੋ ॥ ਪੁਹਪ ਪਾਚ ਮਨ ਮੋਲ ਚੁਕਾਯੋ ॥ ੯॥
 Puhpan samai bikan jab bheyo. Tab tih nirpat bilokan aeyo.
 Jogi ek taha ab aeyo. Puhap pach maan mol chukayo. (9)

The princess felt very much pained in the absence of her beloved, -She shouted for one person out of fifty two warriors. She told him to go and bring back the cot of my beloved. (5)

On hearing the words of the princess, that warrior went and brought back the cot along with the paramour. The princess had sexual relationship with the prince and then sent him back in the same manner. (6)

Couplet

One day the princess's father came to her house. Seeing her bed in a dishevelled shape, he got suspicious in his mind. (7)

Choupaiee

Being worried (disturbed) he came back home and proclaimed with the beat of drum in the town that no one could buy flowers without first being checked (seen)by him. (8)

When the time of sale of flowers came, the Raja went there to see for himself, then a Yogi came there, who paid for five mounds of flowers. (9)

ਆਇ ਸੁ ਫੂਲ ਮੋਲ ਲੈ ਗਯੋ ॥ ਪਾਛੋ ਗਹਤ ਨਿਪਤਿ ਤਿਹ ਭਯੋ ॥
ਜਾਤ ਜਾਤ ਦੋਉ ਗਏ ਗਹਿਰ ਬਨ ॥ ਯਹ ਲਖਿ ਜਾਤ ਤੀਸਰੋ ਮਨੁਖ ਨ ॥ ੧੦॥
Aie su phool mol lai geyo. Pachho gehat nirpat tih bheyo.
Jaaat pat douu gaie gehar ban. Jeh lakh jat teesro manukh na. (10)

ਤਬ ਜੋਗੀ ਸਰ ਜਟਾ ਉਘਾਰੀ ॥ ਤਿਨ ਭੀਤਰ ਤੇ ਨਾਰਿ ਨਿਕਾਰੀ ॥
ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਤਾ ਸੋ ਰਤਿ ਕਰਿ ਕੈ ॥ ਸੋਯੋ ਤਾਪ ਮਦਨ ਕੋ ਹਰਿ ਕੈ ॥ ੧੧॥
Tab jogi sar jata ughari. Tin bhitar tai nar nikari.
Bhat bhat ta so rat kar kai. Soyo tap madan ko har kai. (11)

ਜਬ ਹੀ ਸੋਏ ਸੰਨਯਾਸੀ ਗਯੋ ॥ ਜੂਤ ਜਟਨ ਤਿਹ ਨਾਰਿ ਛੁਰਯੋ ॥
ਤਹ ਤੇ ਪੁਰਖ ਏਕ ਤਿਹ ਕਾਢਾ ॥ ਕਾਮ ਭੋਗ ਤਾ ਸੋ ਕਰਿ ਗਾਢਾ ॥ ੧੨॥
Jab hi soie sanyasi geyo. Joot jaatan tih nar chhurro.
Tih tai purakh ewk tih kadha. Kam bhog ta so kaar gadha. (12)

ਨਿਪ ਠਾਢੇ ਤਿਹ ਚਰਿਤ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਜੋਰਿ ਹਾਥ ਜੋਗਿਯਹਿ ਉਚਾਰਾ ॥
ਮੋ ਗ੍ਰਿਹ ਕਾਲ ਕਿਪਾ ਕਰਿ ਐਯੋ ॥ ਜਥਾ ਸਕਤਿ ਭੋਜਨ ਕਰਿ ਜੈਯੋ ॥ ੧੩॥
Nrip thadho tih charit nihara. Jor hath jogiyeh uchara.
Mo greh kal kirpa kar aieyo. Jatha sakti bhojan kar jaiyo. (13)

ਪ੍ਰਾਤ ਗਯੋ ਸੰਨਯਾਸੀ ਤਿਹ ਘਰ ॥ ਭਗਵਾ ਭੇਸ ਸਕਲ ਤਨ ਮੈ ਧਰਿ ॥
ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਤਨ ਪ੍ਰਭਾ ਬਨਾਈ ॥ ਮਹਾ ਧਰਮ ਸੋ ਜਨਿਯੋ ਜਾਈ ॥ ੧੪॥
Prat geyo sanyasi tih ghar. Bhagva bhes sakal tan maid dhar.
Bhat bhat tan prabha banaiee. Maha dharma so janio jaiee. (14)

ਸੰਨਯਾਸੀ ਕਹ ਨਿਪ ਆਗੇ ਧਰਿ ॥ ਦੁਹਿਤਾ ਕੇ ਰਾਜਾ ਆਯੋ ਘਰ ॥
ਤੀਨ ਥਾਲ ਭੋਜਨ ਕੇ ਭਰਿ ਕੈ ॥ ਆਗੇ ਰਾਖੇ ਬਚਨ ਉਚਰਿ ਕੈ ॥ ੧੫॥
Sanyasi keh nrip agai dhar. Duhita kai raja aeyo ghar.
Teen thal bhojan kai bhar kai. Agai rakhai bachan uchar kai. (15)

That Yogi bought the flowers and took them away. The Raja chased him and finally both of them reached the thick of a jungle, where there was no third person to be seen. (10)

Then the Yogi opened his tuft of hair and took out a woman from there. He had cohabitation with her in many ways and after satisfying his sexual desires lie went to sleep. (11)

When the Sanyasi (ascetic) had gone to sleep, then the woman opened her tuft of hair and took out a man out of it and she had sensuous pleasure with him to her satisfaction. (12)

The Raja was watching the whole drama and told the Yogi with folded hands, 'Please come to my house tomorrow and have food at my place to your satisfaction.' (13)

The next day, the mendicant, wearing saffron coloured robes, went to the Raja's place. He had embellished his body in such a manner that he should appear like a very religious (virtuous) person (from his personality). (14)

With the Sanyasi ahead of him, the Raja came to his daughter's place and placed three trays of food before the Sanyasi and requested him to eat (partake) the food. (15)

ਇਹ ਬਿਧਿ ਬਚਨ ਕਹੇ ਸੰਨਯਾਸੀ ॥ ਕਹਾ ਕਰਤ ਹੈ ਮਹਿ ਤਨ ਹਾਸੀ ॥
 ਏਕ ਮਨੁਛ ਹੋ ਇਤਨੋ ਭੋਜਨ ॥ ਖਾਯੋ ਜਾਇ ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਮੋ ਤਨ ॥ ੧੬ ॥
 Ih bidh bachan kahai sanyasi. Kaha karat hai meli tan hasi.
 Ek manuchh ho itnai bhojan. Khayo jaie kavan bidh mo tan. (16)

ਏਕ ਥਾਰ ਭੋਜਨ ਤੁਮ ਕਰੋ ॥ ਦੁਤਿਯਾ ਜਟਨ ਮੈ ਤਿਹ ਅਨਸਰੋ ॥
 ਜਿਹ ਤਿਹ ਭਾਤਿ ਜਟਾ ਛੁਰਵਾਇ ॥ ਤਹ ਤੇ ਨਾਰਿ ਨਿਕਾਸੀ ਰਾਇ ॥ ੧੭ ॥
 Ek thar bhojan tum karo. Dutia jatan mai ansaro.
 Jih tih bhat jata chhurvaie. Tih tai nar nikasi raie. (17)

ਤ੍ਰਿਤਿਯਾ ਥਾਰ ਆਗੈ ਤਿਹ ਰਾਖਾ ॥ ਬਿਹਿਸ ਬਚਨ ਤਾ ਸੋ ਨ੍ਰਿਪ ਭਾਖਾ ॥
 ਕੇਸ ਫਾਸ ਤੇ ਪੁਰਖ ਨਿਕਾਰਹੁ ॥ ਯਹ ਭੋਜਨ ਤੁਮ ਤਾ ਕਹੁ ਖਾਰਹੁ ॥ ੧੮ ॥
 Tritia thar agaie tih rakha. Bihas bachan ta so nrip bhakha.
 Kes phas taai purakh nikarhu. Yeh bhojan tum ta keh khavarhu. (18)

ਜਿਹ ਤਿਹ ਬਿਧਿ ਤਾ ਕੋ ਸੁ ਨਿਕਾਰਿਯੋ ॥ ਬਹੁਰਿ ਸੁਤਾ ਸੋ ਬਚਨ ਉਚਾਰਿਯੋ ॥
 ਤੀਨ ਥਾਰ ਆਗੈ ਤਿਹ ਰਾਖੈ ॥ ਤੀਨੋ ਭਖਹੁ ਯਾਹਿ ਯਾਹਿ ਬਿਧਿ ਭਾਖੋ ॥ ੧੯ ॥
 Jih tih bidh ta ko su nikario. Bahur suta so bachan uchario.
 Teen thar agai tih rakhai. Teeno bhakhhu yahi bidh bhakho. (19)

ਦੁਹਕਰ ਕਰਮ ਲਖਿਯੋ ਪਿਤ ਕੋ ਜਬ ॥ ਚਕ੍ਰਿਤ ਭਈ ਚਿਤ ਮਾਝ ਕੁਅਰਿ ਤਬ ॥
 ਜਾਰ ਸਹਿਤ ਵਹ ਵੀਰ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਆਪਨ ਸਹਿਤ ਭੋਜ ਵਹ ਖਾਯੋ ॥ ੨੦ ॥
 Duhkar karam lakhiopit ko jab. Chakrit bhaiee chit majh koeri tab.
 Jar sehat veh veer bulaeyo. Apan sehat bhoj veh khayoy. (20)

ਤ੍ਰਾਸ ਚਿਤ ਮੈ ਅਧਿਕ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਇਨ ਰਾਜੈ ਸਭ ਚਰਿਤ ਨਿਹਾਰਾ ॥
 ਕਵਨ ਉਪਾਏ ਆਜੁ ਹਯਾ ਕਰਿਯੋ ॥ ਕਛੁਕ ਖੇਲਿ ਕਰਿ ਚਰਿਤ ਨਿਕਰਿਯੋ ॥ ੨੧ ॥
 Tras chit mai adhik bichara. In rajai sabh charit nihara.
 Kavan upaie aaj haya kariai. Kachhuk khel kar charit nikriai. (21)

Sanyasi then replied, "Why are you making fun of me? I am only one person. how could I have (eat) so much food? (16)

The Raja then said, "One tray was for you and the second one for the person in your tuft of hair. So the Raja, making his tuft loose, took out the woman from there somehow. (17)

The Raja placed the third tray before her and told her - With a laugh, to take out the man from her tuft of hair and give this food to him." (18)

The Raja then managed to take out the person from her tuft and told his daughter, "Keep these three trays before them and said, "Let all the three partake of this food." (19)

When the princes saw her father's difficult task she got surprised. Then she took that food, along with her paramour and the warrior. (20)

She felt terrified in her heart, thinking that the Raja had seen this witchcraft, so what should be done now? She thought of some deceitful action so as to get out of this predicament unscathed. (21)

ਬੀਰ ਹਾਕ ਅਸ ਮੰਤ੍ਰ ਉਚਾਰਾ ॥ ਪਿਤ ਜੁਤ ਅੰਧ ਤਿਨੈ ਕਰਿ ਡਾਰਾ ॥
ਗਈ ਮਿਤ੍ਰ ਕੇ ਸਾਥ ਨਿਕਰਿ ਕਰਿ ॥ ਬੇਦ ਸਕਾ ਨਹਿ ਕਿਨੂੰ ਬਿਚਰਿ ਕਰਿ ॥ ੨੨॥

Beer hak as mantar uchaara. Pit jut andh tinai kar dara.
Gaice mitar kai sath nikar kar. Bheid saka neh kinu bichar kar. (22)

ਅੰਧ ਭਏ ਤੇ ਲੋਗ ਸਭੇ ਜਬ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਬਚਨ ਬਖਾਨਾ ਨਿਪ ਤਬ ॥
ਆਛਿ ਬੈਦ ਕੋਊ ਲੇਹੂ ਬੁਲਾਇ ॥ ਜੋ ਆਖਿਨ ਕੋ ਕਰੇ ਉਪਾਇ ॥ ੨੩॥

Andh bhaie tai log sabhaie jab. Ih bidh bachan bakhana nrip tab.
Achh baid kouoo lehu bulaie. Jo akhin ko karai upaie. (23)

ਦੁਹਿਤਾ ਬੈਦ ਭੇਸ ਤਹ ਧਰਿ ਕੈ ॥ ਰੋਗ ਨਿਪਤਿ ਅਖਿਅਨ ਕੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੈ ॥
ਮਾਗਿ ਲਯੋ ਪਿਤ ਤੇ ਸੋਈ ਪਤਿ ॥ ਖਚਿਤ ਹੁਤੀ ਜਾ ਕੇ ਭੀਤਰ ਮਤਿ ॥ ੨੪॥

Duhita baid bhes tih dhar kai. Rog nirpat akhian ko har kai.
M;ig leyo pit tai soiee pat. Khachit huti ja kai bhitar mat. (24)

ਇਹ ਛਲ ਬਰਿਯੋ ਬਾਲ ਪਤਿ ਤੋਨੇ ॥ ਮਨ ਮੈ ਚੁਭਿਯੋ ਚਤੁਰਿ ਕੈ ਜੋਨੈ ॥
ਇਨ ਇਸਤ੍ਰਿਨ ਕੇ ਚਰਿਤ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਜਿ ਪਛਤਾਨਯੋ ਇਨ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ੨੫॥ ੧॥

Ih chhal barrio bal pat tounai. Man mai chubhio chatur kai jopunai.
In istran ke charit apara. Saj pachanyo in kartara. (25) (1)

**ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਬਾਈਸ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੨੨ ॥ ੬੦੭੪ ॥ ਅਫਜ਼ੀ ॥**

Iti sri charitar pakhyanai triya charitarai mantra bhoop sambadai
teen so baees charitar samaptam sat subhaam sat.

322. 6074. Aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਭਦ੍ਰ ਸੈਨ ਰਾਜਾ ਇਕ ਅਤਿ ਬਲ ॥ ਅਰਿ ਅਨੇਕ ਜੀਤੇ ਜਿਤੇ ਜਿਨ ਦਲਮਲਿ ॥
ਸ਼ਹਿਰ ਭੇਹਰਾ ਮੈ ਅਸਥਾਨਾ ॥ ਜਿਨ ਕੋ ਭਰਤ ਸੰਡ ਨਿਪ ਨਾਨਾ ॥ ੧॥

Choupaiee

Bhadar sain raja ik at bal. ar anek jitai jitai jin daalmall.
Schar bhehra mai asthana. Jin kou bharat sand nrip nana. (1)

She called the warrior and decided in consultation with him and made him blind along with her father. She went away along with her paramour. No one could know about this secret. (22)

When all of them had become blind, then the Raja said, "Call some qualified Vaid, who could treat our eyes." (23)

Then the princess herself dressed as a Vaid and treated the father's eyes. When the father was pleased with her, she requested him for the same person to be chosen for her spouse, whom she had loved. (24)

Thus the princess, with this witchcraft gained the person of her choice as her spouse. who was already selected by her (in her heart). The game plays of women are beyond count. Even the Lord-creator was repenting having created them. (25)

**Here the three hundred and twenty-second episode of the King's
& Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from
Charitar Palihyar is completed. All is well. (322-6084) (Contd.)
Choupaiee**

There was a mighty Raja by the name of Bhadar Sain, who had gained victories against many foes by crushing them. He was living in the town of Bhohra and many Rajas were paying him tax. (1)

ਕੁਮਦਨਿ ਦੇ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਨਾਰੀ ॥ ਆਪੁ ਜਨਕ ਜਗਦੀਸ ਸਵਾਰੀ ॥
 ਤਾ ਕੀ ਜਾਤ ਨ ਪ੍ਰਭਾ ਬਖਾਨੀ ॥ ਫੂਲ ਰਹੀ ਜਅਨੁ ਕਰਿ ਫੁਲਵਾਰੀ ॥ ੨॥
 Kumdan dai ta kai ghar nari. aap janak jagdis savari.
 Ta ki jat na prabha uchari. Phool rahi jan kar fulwari. (2)

ਪ੍ਰਮੁਦ ਸੈਨ ਸੁਤ ਗ੍ਰਿਹ ਅਵਤਰਿਯੋ ॥ ਮਦਨ ਰੂਪ ਦੂਸਰ ਜਨੁ ਧਰਿਯੋ ॥
 ਜਾ ਕੀ ਜਾਤ ਨ ਪ੍ਰਭਾ ਬਖਾਨੀ ॥ ਅਟਿਕ ਰਹਿਤ ਲਖਿ ਰੰਕ ਸੁ ਰਾਨੀ ॥ ੩॥
 Parmud sain sut greh avtario. Madan roop dusar jan dhario.
 Ja ki jat na prabha bakhani. Atak rehat lakh rank su rani. (3)

ਜਬ ਵਹ ਤਰੁਨ ਕੁਅਰ ਅਤਿ ਭਯੋ ॥ ਠੌਰਹਿ ਠੌਰ ਅਵਰ ਹੋ ਗਯੋ ॥
 ਬਾਲਪਨੇ ਕੇ ਤਗੀਰੀ ਆਈ ॥ ਅੰਗ ਅੰਗ ਫਿਰੀ ਅਨੰਗ ਦੁਹਾਈ ॥ ੪॥
 Jab bahu tarun koer at bheyo. Thourhi thour aavar hai geyo.
 Balpanai kai tagiri aiee. Ang ang firi anaang duhaiee. (4)

ਤਹ ਇਕ ਸੁਤਾ ਸਾਹ ਕੀ ਅਹੀ ॥ ਕੁਅਰ ਬਿਲੋਕ ਥਕਿਤ ਹੋ ਰਹੀ ॥
 ਹੋਸ ਮਿਲਨ ਕੀ ਹਿੰਦੈ ਬਢਾਈ ॥ ਏਕ ਸਹਚਰਿ ਤਹਾ ਪਠਾਈ ॥ ੫॥
 Tih ik suta sah ki ahi. Koer bilok thakit hai rahi.
 Hous Milan ki hirdaai badhaiee. Ek sehchar taha pathaiee. (5)

ਸਖੀ ਕੁਅਰ ਤਨ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਨਾਈ ॥ ਸਾਹ ਸੁਤਾ ਤਵ ਹੋਰ ਲੁਭਾਈ ॥
 ਕਰਹੁ ਸਜਨ ਤਿਹ ਧਾਮ ਪਿਯਾਨਾ ॥ ਭੋਗ ਕਰੋ ਵਾ ਸੌ ਬਿਧਿ ਨਾਨਾ ॥ ੬॥
 Sakhi koer tan britha jaanaiee. Sah suta tav her lubhaiee.
 Karhu sajaan tih dham piana. Bhog karai vaa so bidh nana. (6)

ਦੈ ਹੋਗੇ ਇਹ ਨਗਰ ਖੁਦਾਈ ॥ ਤਿਨ ਦੁਹੁਅਨ ਮੋ ਰਾਰਿ ਬਢਾਈ ॥
 ਜੋ ਤੂ ਦੁਹੁ ਜਿਯਨ ਤੈ ਮਾਰੈ ॥ ਬਹੁਰਿ ਹਮਾਰੋ ਸਾਥ ਬਿਹਾਰੈ ॥ ੭॥
 Dai haigai ih nagar khudaiee. Tin duhuan mo rar baadhaiee.
 Jo tu duhun jian tai marai. Bahuri hamaro sath bihaarai. (7)

He had a wife at home called Kumdan Dei, who was very beautiful (being moulded by the Lord Himself). Her charm was beyond description. It seemed as if a flower bed was blossoming. (2)

They got a son, named Parmud Sain and it seemed the god of love (Kamdev) had taken birth a second time. His charm was beyond description. On seeing him all the women, rich or poor, would get enamoured by him. (3)

When that prince grew up into a young man, he became almost a changed person, and there was lot of change from his childhood. His body, rather each limb was full of sexual attraction. (4)

There was a Shah's daughter, who got allured by him on seeing him and she had a great urge to meet him. So she sent her handmaid to the prince. (5)

The handmaid told the prince that the Shah's daughter was enamoured by him on having a glance at him. "O dear friend! Please come to her house and enjoy sensuous pleasure with her in many ways." (6)

The Prince sent back his message that "there were two muslim leaders (Maulanas) and they are at logger heads with me. If you could kill those two men, then you could have sexual relationship with me." (7)

ਸੁਨਿ ਬਚ ਭੇਸ ਤੁਰਕ ਤ੍ਰਿਯ ਧਰਾ ॥ ਬਾਨਾ ਵਹੈ ਆਪਨੋ ਕਰਾ ॥
ਗਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਤਿਹ ਕਿਯੋ ਪਯਾਨਾ ॥ ਜਹਾ ਨਿਮਾਜੀ ਪੜਤ ਦੁਗਾਨਾ ॥ ੮॥
Sunn bach bhes turak triya dhjaara. Bana vahai apno kara.
Geh kirpan tih kiyo payana. jaha nimaji parrat dugana. (8)

ਜਬ ਹੀ ਪੜੀ ਨਿਮਾਜ ਤਿਨੋ ਸਬ ॥ ਸਿਜਦਾ ਬਿਖੈ ਸੁ ਗਏ ਤੁਰਕ ਜਬ ॥
ਤਬ ਇਹ ਘਾਤ ਭਲੀ ਕਰਿ ਪਾਈ ॥ ਕਾਟਿ ਮੂੰਡ ਦੁਹੁਅਨ ਕੇ ਆਈ ॥ ੯॥
Jab hi parri nimaj tino sab. Sijda bikhai su gaie turak jab.
Tab ih ghat bhali kar payee. Kat moond duhuan kai aiee. (9)

ਇਹ ਬਿਧਿ ਦੋਊ ਖੁਦਾਈ ਮਾਰੈ ॥ ਰਮੀ ਆਨਿ ਕਰਿ ਸਾਬ ਪਯਾਰੈ ॥
ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਨ ਕਿਨੀ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਕਿਨਹੀ ਦੁਸਤ ਕਹਿਯੋ ਇਨ ਮਾਰਾ ॥ ੧੦॥
Ih bidh douoo khudaaie marai. Rami aan kar sath payarai.
Bheid abheid na kini bichara. Kinhi dust kahio in mara. (10)

ਦੋਹਰਾ

ਮਾਰਿ ਖੁਦਾਇਨ ਦੁਹੁ ਕਹ ਬਰਿਯੋ ਆਨਿ ਕਰ ਮਿਤ ॥
ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਨ ਪਾਵਹੀ ਅਬਲਾਨ ਕੇ ਚਰਿਤ ॥ ੧੧॥ ੧॥

Dohra

Mar khudain duhun keh aan kar mit.
Dev adev na pavhi aplan kai charit. (11) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਤੇਈਸ ਚਰਿਤ੍
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੨੩ ॥ ੬੦੯੫ ॥ ਅਫਜੂ ॥

Iti sri charitar pakhyana triya vharitaarai mantra bhoop
sambadai teen so teiees charitar samaptam sat subham sat.
323. 6095. Aphjun. (Contd.)

On hearing this, the Young girl dressed up like a Turk and having dressed up like a Turk, she went to the place where Muslims were saying their prayers. (8)

When they had finished their prayers and the Turks were bowing, then taking a chance, she cut off the heads of both and came back. (9)

Thus she killed both the Maulanas and then enjoyed sensuous pleasure with him with great love. No one knew about the secret and all were saying some devil had killed both. (10)

Couplet

She killed both the Maulanas and then married her beloved. The gods and demons even cannot gauge the depth of the women's secrets (minds). (11)

Here the three hundred and twenty-third episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyani is completed. All is well. (323-6095) (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਮੰਤ੍ਰੀ ਕਥਾ ਉਚਾਰਨ ਲਾਗਾ ॥ ਜਾ ਕੇ ਰਸ ਰਾਜਾ ਅਨੁਰਾਗਾ ॥
ਸੂਰਤਿ ਸੈਨ ਨਿਪਤਿ ਇਕ ਸੂਰਤਿ ॥ ਜਾਨੁਕ ਦੁਤੀਯ ਮੈਨ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ॥ ੧॥

Choupaiee

Mantrikatha ucharan lagaa. Ja kaai ras raja anuraga.
Surti sain nirpat ik surit januk dutia main ki murat. (1)

ਅਛਾ ਦੇਈ ਸਦਨ ਤਿਹ ਨਾਰੀ ॥ ਕਨਕ ਅਵਟਿ ਸਾਚੈ ਜਨ ਢਾਗੀ ॥
ਅਪਸਰ ਮਤੀ ਸੁਤਾ ਤਿਹ ਸੋਹੈ ॥ ਸੁਰ ਨਰ ਨਾਗ ਅਸੁਰ ਮਨ ਮੋਹੈ ॥ ੨॥
Achhara dei sadan tih nari. Kanak aavat sachai jan dhari.
Apsar mati suta tih sohai. Sur nar nag asur man mohair. (2)

ਸੂਰਿਦ ਸੈਨ ਇਕ ਸਾਹ ਪੁਤ੍ਰ ਤਹ ॥ ਜਿਹ ਸਮ ਦੂਸਰ ਭਯੋ ਨ ਮਹਿ ਮਹ ॥
ਰਾਜ ਸੁਤਾ ਤਿਹ ਉਪਰ ਅਟਕੀ ॥ ਬਿਸਰਿ ਗਈ ਸਭ ਹੀ ਸੁਧਿ ਘਟ ਕੀ ॥ ੩॥
Surid sain ik sah putar tih. Jih sam dusar bheyo na meh mah.
Raj suta tih upar atki. Bisar gaiee sabh hi sudh ghat ki. (3)

ਚਤੁਰਿ ਸਹਚਰਿ ਤਹਾ ਪਠਾਈ ॥ ਨਾਰਿ ਭੇਸ ਕਰਿ ਤਿਹ ਲੈ ਆਈ ॥
ਜਬ ਵਹੁ ਤਰੁਨ ਤਰੁਨਿਯਹਿ ਪਾਯੋ ॥ ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਭਾਜਿ ਗਰੇ ਲਗਾਯੋ ॥ ੪॥
Chatur sehchar taha pathaiee. Nar bhes kar tih lai aiee.
Jab bahu tarun tarunyehgi payo. Bhat bhat bhaj garai lagayo. (4)

ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਕੇ ਆਸਨ ਲੈ ਕੇ ॥ ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਤਨ ਚੁੰਬਨ ਕੈ ਕੈ ॥
ਤਿਹ ਤਿਹ ਬਿਧਿ ਤਾ ਕੋ ਬਿਰਮਾਯੋ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਜੈਬੋ ਤਿਨਹੂੰ ਸੁ ਭੁਲਾਯੋ ॥ ੫॥
Bhat bhat ke asaan lai kai. Bhat bhat tan chumban kai kai.
Tih tih bidh ta ko birmayo. Greh jaibo tinhu su bhulayo. (5)

ਸਖੀ ਭੇਸ ਕਹਿ ਧਾਰੇ ਰਹੈ ॥ ਸੋਈ ਕਰੈ ਜੁ ਅਬਲਾ ਕਹੈ ॥
ਰੋਜ ਭਜੇ ਆਸਨ ਤਿਹ ਲੈ ਕੈ ॥ ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਤਾ ਕਹੁ ਸੁਖ ਦੈ ਕੈ ॥ ੬॥
Sakhi bhes keh dharai rahaie. Soiee karai ju abla kahai.
Roj bhajai asan tih lai kai. Bhat bhat ta aabla kahaie. (6)

Choupaiee

The minister started relating another episode, in which the Raja was keenly interested. There was a Raja by the name of Surat Sain in the town of Surat and he was a replica of the god of love (Kamdev). (1)

He had a wife called Achhra Dei, and she seemed to be moulded out of molten gold. They had a daughter called Apsar Mati and on seeing her ail the gods, humans, snakes and demons were getting enamoured by her. (2)

There was a Shah's son, named Surid Sain, who had no parallel in beauty on the whole Earth (in the world). The princess got enamoured by him and she lost all her sense of proportion (about the body). (3)

The princess sent a clever handmaid to him, and she brought him there in the guise of a woman. When the princess gained the company of that young man, then she had a sexual companionship with him in many ways and then hugged him closely. (4)

She made him completely under her magic spell by giving many poses of sexual relationships and kisses, so that he forgot about going back home. (5)

He was always dressed up as a woman and would do as the princess wished. He would always enjoy sensuous pleasure with her and would give him enjoyment (satisfaction) in all ways. (6)

ਪਿਤ ਤਿਹ ਨਿਰਖੈ ਭੇਦ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਦੁਹਿਤਾ ਕੀ ਤਿਹ ਸਖੀ ਪ੍ਰਮਾਨੈ ॥
 ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਜੜ ਕੋਈ ਨ ਲਹੀ ॥ ਵਾ ਕੀ ਤਾਹਿ ਖਵਾਸਿਨਿ ਕਰਹੀ ॥ ੭॥
 Pit tih nirkhai bheid na janaai. Duhita ko tih sakhi parmanai.
 Bheid abheid jaarrr koie na lehahi. Va ki tahe khavasan karhi. (7)

ਇਕ ਦਿਨ ਦੁਹਿਤਾ ਪਿਤਾ ਨਿਹਾਰਤ ॥ ਭਈ ਖੇਲ ਕੇ ਬੀਚ ਮਹਾ ਰਤ ॥
 ਤਵਨ ਪੁਰਖ ਕਹ ਪੁਰਖ ਉਚਾਰਿ ਕੈ ॥ ਭਰਤਾ ਕਰਾ ਸੁਯੰਬਰ ਕਰਿ ਕੈ ॥ ੮॥
 Ik din duhita pita niharat. Bhaie khel kai beech maharat.
 Tavan purakh keh purakh uchar kaai. Bharata kara suyembar kar kai. (8)

ਬੈਠੀ ਬਹੁਰਿ ਸੋਕ ਮਨ ਧਰਿ ਕੈ ॥ ਸੁਨਤ ਮਾਤ ਪਿਤ ਬਚਨ ਉਚਰਿ ਕੈ ॥
 ਕਹ ਇਹ ਕਰੀ ਲਖਹੁ ਹਮਰੀ ਗਤਿ ॥ ਮੁਹਿ ਇਨ ਦੀਨ ਸਹਚਰੀ ਕਰਿ ਪਤਿ ॥ ੯॥
 Baaithi bahur sok man dhaar kai. Sunat mat pita bachan uchar kai.
 Keh ih kari lakhhu hamri gat. Mohair in deen sehchar kar pat. (9)

ਅਬ ਮੁਹਿ ਭਈ ਇਹੈ ਸਹਚਰਿ ਪਤਿ ॥ ਖੇਲਤ ਦਈ ਲਰਿਕਵਨ ਸੁਭ ਮਤਿ ॥
 ਅਬ ਜੋ ਹੈ ਮੇਰੇ ਸਤ ਮਾਹੀ ॥ ਤੋ ਇਹ ਨਾਰਿ ਪੁਰਖ ਹਵੈ ਜਾਹਿ ॥ ੧੦॥
 Ab mohair bhaiee ihai sehchar pat. khelat daiee larikavan sibh mat.
 Ab jo hai more sat mahi. Tou ih nar purukh havaie jahe. (10)

ਤ੍ਰਿਯ ਤੇ ਇਹੈ ਪੁਰਖ ਹੋ ਜਾਹੀ ॥ ਜੋ ਕਛੁ ਸਤ ਮੇਰੇ ਮਹਿ ਆਹੀ ॥
 ਯਹ ਅਬ ਜੂਨਿ ਪੁਰਖ ਕੀ ਪਾਵੈ ॥ ਮਦਨ ਭੋਗ ਮੁਰਿ ਸੰਗ ਕਮਾਵੈ ॥ ੧੧॥
 Triya tai ihaie purakh hai jahi. Jou kachh sat mere meh aahi.
 Yeeh ab june purakh ki pavaie. Madan bhog mur sang kamavai. (11)

ਚਕ੍ਰਿਤ ਭਯੋ ਰਾਜਾ ਇਨ ਬਚਨਨ ॥ ਰਾਨੀ ਸਹਿਤ ਬਿਚਾਰ ਕਿਯੋ ਮਨ ॥
 ਦੁਹਿਤਾ ਕਹਾ ਕਹਤ ਬੈਨਨ ਕਹ ॥ ਅਚਰਜ ਸੋ ਆਵਤ ਹੈ ਜਿਯ ਮਹ ॥ ੧੨॥
 Ckakrit bheyo raja in bachnan. Rani sehat bichar kiyo man.
 Duhita kaha kehat bainan keh. achraj so avat hai jiya meh. (12)

The father could not see through the secret of this move and thought her to be his daughter's girl friend only. The fool could not gauge the depth of this secret and took her to be a bosom friend of the daughter. (7)

One day, the daughter, in the presence of the father, got engrossed in some game play. She declared (her) him as a man and arranging a Swambar, she made him her husband (in the game only). (8)

Then she sat down in a sorrowful mood and said something (to be heard by the mother and father), "See what have they done to me? They have given me my girl friend as my spouse." (9)

"Now this girl friend has become my spouse. O god! This friend has been playing with me since my childhood. Now if I possess any chastity (truth) then may this girl be transformed into a man!" (10)

(O god!), "If I do possess some morality (truth) she may be transformed into a male. She may become a man and then enjoy sensuous pleasure with me. (11)

On hearing these words, the Raja got surprised. He discussed with his queen, saying what sort of things was the daughter talking? It appears all very strange to us." (12)

ਜਬ ਤਿਹ ਬਸਤ੍ਰ ਛੋਰਿ ਨ੍ਰਿਪ ਲਹਾ ॥ ਨਿਕਸਯੋ ਵਹੈ ਜੁ ਦੁਹਿਤਾ ਕਹਾ ॥
ਅਧਿਕ ਸਤੀ ਤਾਕਹਿ ਕਰਿ ਜਾਨਾ ॥ ਭਲਾ ਬੁਰਾ ਨਹਿ ਮੂੜ ਪਛਾਨਾ ॥ ੧੩॥ ੧॥

Jab tih bastar chhor nrip laha. Nikseyo vahaie ju duhita kaha.
Adhik sati takhi kar jana. Bhala burai neh mud pachana. (13) (1)

**ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਚੌਬੀਸ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੨੪ ॥ ੬੧੦ ॥ ਅਫਜ਼ੁ ॥**

iti sri charitar pakhyanaai triya charitari mantra bhoop sambadai
teen so choubis charitar saamaptam sat subham sat.

324. 6108. Aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਸ੍ਰੀ ਸੁਲਤਾਨ ਸੈਨ ਇਕ ਰਾਜਾ ॥ ਜਾ ਸਮ ਦੁਤੀਯ ਨ ਬਿਧਨਾ ਸਾਜਾ ॥
ਸ੍ਰੀ ਸੁਲਤਾਨ ਦੇਇ ਤਿਹ ਨਾਰੀ ॥ ਰੂਪੋਵਾਨ ਗੁਨਵਾਨ ਉਜਿਯਾਰੀ ॥ ੧॥

Choupaiee

Sri sultan sain ik raja. Ja sam dutia na bidhna sajaa.

Sri sultan daie tih nari. Roopwan gunwan ujiari. (1)

ਤਾ ਕੇ ਭਵਨ ਭਈ ਇਕ ਬਾਲਾ ॥ ਜਾਨੁਕ ਸਿਥਰ ਅਗਨਿ ਕੀ ਜੁਾਲਾ ॥
ਸ੍ਰੀ ਸੁਲਤਾਨ ਕੁਅਰਿ ਉਜਿਯਾਰੀ ॥ ਕਨਕ ਅਵਟਿ ਸਾਚੇ ਜਨ ਢਾਰੀ ॥ ੨॥

Ta kai bhavan bhaiee ik bala. Januk isthar agni ki javala.

Sri sultan koer ujiari. Kanak aavat sachai jan dhari. (2)

ਜੋਬਨੰਗ ਤਾ ਕੇ ਜਬ ਭਯੋ ॥ ਬਾਲਾਪਨ ਤਬ ਹੀ ਸਭ ਗਯੋ ॥
ਅੰਗ ਅੰਗ ਦਯੋ ਅਨੰਗ ਦਮਾਮਾ ॥ ਜਾਹਿਰ ਭਈ ਜਗਤ ਮਹਿ ਬਾਮਾ ॥ ੩॥

Jobnang ta kai jab bheyo. Balpan tab hi agni ki jwala.

Ang ang deyo anang damama. jahir bhaiee jagat meh bama. (3)

When the Raja undressed her, she appeared as a man what the daughter had declared. The Raja then accepted her (princess) as a person of virtuous deeds (truthful) and the fool did not appreciate the secret. (13)

Here the three hundred and twenty-fourth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Tha Pakhyan is completed. All is well. (324-6108) (Contd.)

Choupaiee

There was a Raja Sultan Sain and the Lord had not created another one like him. He had a wife by the name of Sultan Dei. who was very beautiful, virtuous (full of qualities) and having a pure character. (1)

They got a daughter, who was like a flash of fire, called Sultan Koer and was very charming. It seemed as if she had been moulded out of molten gold. (2)

When she became young and her childhood stage was over. Then her body developed into a youthful beauty as if Kamdev (god of love) had sounded its presence in each of her limbs, and the woman became famous in the world. (3)

ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਪ੍ਰਭਾ ਕੁਅਰਿ ਤਿਹ ਆਵੈ ॥ ਦੁਾਰੇ ਭੀਰ ਵਾਰ ਨਹਿ ਪਾਵੈ ॥
 ਏਕ ਤਰੁਨ ਤਰੁਨੀ ਕੋ ਭਾਯੋ ॥ ਜਾਨੁਕ ਮਦਨ ਰੂਪ ਧਰਿ ਆਯੋ ॥ ੪॥
 Sunn sunn prabha koer tih aavaai. Davarai bheer var neh pavai.
 Ek tarun taruni ko bhayo. Januk madaan roop dhar aeyo. (4)

ਸੋਇ ਕੁਅਰ ਤਰੁਨੀ ਕੋ ਭਾਯੋ ॥ ਪਠੈ ਸਹਚਰਿ ਬੋਲਿ ਪਠਾਯੋ ॥
 ਕੀੜਾ ਕਰੀ ਬਹੁਤ ਬਿਧਿ ਵਾ ਸੋ ॥ ਕੀਨੋ ਪ੍ਰਾਤ ਸੁਯੰਬਰ ਤਾ ਸੋ ॥ ੫॥
 Soie koer taruni ko bhayo. Pathai sehchar bole pathaeyo.
 Krida kari bahut bidh va so. Kino prat suambar ta so. (5)

ਜਬ ਹੀ ਬਯਾਹ ਤਵਨ ਸੋ ਕਿਯੋ ॥ ਬਹੁਤਿਕ ਬਰਿਸ ਨ ਜਾਨੋ ਦੀਯੋ ॥
 ਕੀੜਾ ਕਰੈ ਭਾਤਿ ਭਾਤਿਨ ਤਨ ॥ ਹਰਖ ਬਢਾਇ ਬਢਾਇ ਅਧਿਕ ਮਨ ॥ ੬॥
 Jab hi byah tavan so kikyoo. Bahutik baris na jano diyo.
 Krida karai bhat bhatin tan. Harakh badhaie bhadaie adhik man. (6)

ਭੋਗ ਬਹੁਤ ਦਿਨ ਤਾ ਸੰਗ ਕਿਯੋ ॥ ਤਾ ਕੋ ਬਲ ਸਭ ਹੀ ਹਰਿ ਲਿਯੋ ॥
 ਜਬੈ ਨਿਧਾਤ ਕੁਅਰ ਵਹ ਭਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਡਾਰਿ ਹਿੰਦੈ ਤੇ ਦਯੋ ॥ ੭॥
 Bhog bahut din ta sang kiyo. Ta ko bal sabh hi har liyo.
 Jabai nirdhat koer veh bheyo. Tab hi dar hirdai tai deyo. (7)

ਔਰਨ ਸਾਥ ਕਰੈ ਤਬ ਪ੍ਰੀਤਾ ॥ ਨਿਸੁ ਦਿਨ ਕਰੈ ਕਾਮ ਕੀ ਰੀਤਾ ॥
 ਪਤਿਹਿ ਤੋਰਿ ਖੋਜਾ ਕਰਿ ਡਾਰਾ ॥ ਆਪੁ ਅਵਰ ਸੋ ਕੇਲ ਮਚਾਰਾ ॥ ੮॥
 Aouran saath karai tab preeta. Nis din karai kam ki rita.
 Patihi tor khojaa kar dara. Aap avar so kel machara. (8)

ਬਿਰਹ ਰਾਇ ਤਾ ਕੋ ਥੋ ਜਾਰਾ ॥ ਜਾ ਸੋ ਬਧਿਯੋ ਕੁਅਰਿ ਕੇ ਪਯਾਰਾ ॥
 ਤਾ ਪਰ ਰਹੀ ਹੋਇ ਸੋ ਲਟਕਨ ॥ ਤਿਹ ਹਿਤ ਮਰਤ ਪਯਾਸ ਅਰੁ ਭੂਖਨ ॥ ੯॥
 Birah raie ta ko tho jara. Ja so badhio koer kai payara.
 Ta par rahi hoie so latkan. tih hit marat pyas aru bhukhan. (9)

Hearing about her beauty and charm, the princes would come there from all over the place, thus a crowd would gather at the gates and it became impossible to have a glance at her. The princess liked one of the princes, as if he was having the same charm as Kamdev (god of love). (4)

That prince was approved by the princess, and by sending her handmaid she called him. She had tot of love affair with him, enjoying sensuous pleasure. In the morning a swambar was organized to wed him. (5)

When she got married to the prince, she would not allow him to go back for many years. With increased love, she was having his sexual companionship in many ways. (6)

She had sexual relationship with him excessively, thus finishing his manliness. When the prince became very weak, having no strength then the princess forgot about him totally. (7)

Then she developed love for others and was having cohabitation with them during day and night. The spouse was made into an ouch by finishing his manliness and was enjoying sexual relationship with other men. (8)

She had a paramour named Birch Rai, with whom the princess had developed great love. She was almost bewitched by his attraction so that she became famished due to hunger and thirst (being forgetful about herself). (9)

ਇਕ ਦਿਨ ਭਾਗ ਮਿਤ੍ਰ ਤਿਹ ਲਈ ॥ ਪੋਸਤ ਸਹਿਤ ਅਫੀਮ ਚੜਾਈ ॥
ਬਹੁ ਰਤਿ ਕਰੀ ਨ ਬੀਰਜ ਗਿਰਾਈ ॥ ਆਠ ਪਹਿਰ ਲਗਿ ਕੁਅਰਿ ਬਜਾਈ ॥ ੧੦॥

Ik din bhag mitar tih laiee. posat sehat afeem charraie.
Bahu rat kari na biraj giraie. Aath pehar lag koer bajaiee. (10)

ਸਭ ਨਿਸਿ ਨਾਰਿ ਭੋਗ ਜਬ ਪਾਯੋ ॥ ਬਹੁ ਆਸਨ ਕਰਿ ਹਰਖ ਬਢਾਯੋ ॥
ਤਾ ਪਰ ਤਰੁਨਿ ਚਿਤ ਤੇ ਅਟਕੀ ॥ ਭੂਲਿ ਗਈ ਸਭ ਹੀ ਸੁਧਿ ਘਟ ਕੀ ॥ ੧੧॥
Sabh niss nar bhog jab payo. Bahu asan kar haraakh baadhayo.
Ta par tarun chit tai atki. Bhool gaiee sabh hi sudh ghaat ki. (11)

ਦੈ ਘਟਿਕਾ ਜੋ ਭੋਗ ਕਰਤ ਨਰ ॥ ਤਾ ਪਰ ਰੀਝਤ ਨਾਰਿ ਬਹੁਤ ਕਰਿ ॥
ਚਾਰਿ ਪਹਰ ਜੇ ਕੇਲ ਕਮਾਵੈ ॥ ਸੋ ਕਿਯੋ ਨ ਤ੍ਰਿਯ ਕੋ ਚਿਤ ਚੁਰਾਵੈ ॥ ੧੨॥
Davai ghatika job hog karat nar. Ta par rijhat naar bahut kar.
Char pehar je kel kamavai. So kiya na triya ko chit curavai. (12)

ਰੈਨਿ ਸਕਲ ਤਿਨ ਤਰੁਨਿ ਬਜਾਈ ॥ ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਕੇ ਸਾਥ ਹੰਡਾਈ ॥
ਆਸਨ ਕਰੈ ਤਰੁਨਿ ਬਹੁ ਬਾਰਾ ॥ ਚੁੰਬਨਾਦਿ ਨਖ ਘਾਤ ਅਪਾਰਾ ॥ ੧੩॥
Rain sakal tin tarun bajaiee. Bhat bhat kai sath handaiee.
Asan karai taruni bahu bara. Chumbanadi nakh ghat apara. (13)

ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਕੇ ਚਤੁਰਾਸਨ ਕਰਿ ॥ ਭਜਯੋ ਤਾਹਿ ਤਰ ਦਾਬਿ ਭੁਜਨ ਭਰਿ ॥
ਚੁੰਬਨ ਆਸਨ ਕਰਤਰ ਬਿਚਛਨ ॥ ਕੋਕ ਕਲਾ ਕੋਬਿਦ ਸਭ ਲਛਨ ॥ ੧੪॥
Bhat bhat kai chaturasan kar. Bhajio tahai tar dab bhujan bhar.
Chumban asan kartar bichchhan. Koko kala kobid sabh lachhan. (14)

ਦੋਹਰਾ

ਪੋਸਤ ਭਾਗ ਅਫੀਮ ਬਹੁ ਘੋਟਿ ਚੜਾਵਤ ਭੰਗ ॥
ਚਾਰਿ ਪਹਰ ਭਾਮਹਿ ਭਜਾ ਤਉ ਨ ਮੁਚਾ ਅਨੰਗ ॥ ੧॥

Dohra

Posat afeem bahu ghot charravat bhang.
Char pehar bhamhe bhaja taouoo na mucha anang. (15)

One day the paramour took some hemp (bhang) along with poppy husk and opium so that he had sexual relationship with the princess for about twenty-four hours without having any discharge. (10)

When the woman enjoyed sensuous pleasure in many poses with him, she became almost madly in love with him, losing all her sense about her own self. (11)

If a man has cohabitation for about two hours with a woman then she gets fully enamoured by him, so if a person continued for about twelve hours then why should not the woman be allured by him? (12)

This paramour had sexual relationship throughout the night, using her in many ways in different poses, along with kisses and caused some wounds with nails even. (13)

He had many poses of cohabitation with cleverness and taking her in his arms he had sexual companionship according to Kok Shastra with kisses and many poses. (14)

Couplet

Having consumed poppy husk, wine, opium and well grounded hemp he carried on with his sexual relationship for almost twelve hours, but his sexual urge was not satisfied. (15)

ਚੌਪਈ

ਭੋਗ ਕਰਤ ਸਭ ਰੈਨਿ ਬਿਤਾਵਤ ॥ ਦਲਿਮਲਿ ਸੇਜ ਮਿਲਿਨ ਹੈ ਜਾਵਤ ॥
ਹੋਤ ਦਿਵਾਕਰ ਕੀ ਅਨੁਰਾਈ ॥ ਛੈਲ ਸੇਜ ਮਿਲਿ ਬਹੁਰਿ ਬਿਛਾਈ ॥ ੧੬॥

Choupaiee

Bhog karat saabh rain bitavat. Dalmal sej milin hai javat.
Hot divakar ki anuaiee. Chhail sej mil bahuri bichhaiee. (16)

ਪੌਢਿ ਪ੍ਰਜੰਕ ਅੰਕ ਭਰਿ ਸੋਊ ॥ ਭਾਗ ਅਫੀਮ ਪਿਯਤ ਮਿਲਿ ਦੋਊ ॥
ਬਹੁਰਿ ਕਾਮ ਕੀ ਕੇਲ ਮਚਾਵੈ ॥ ਕੋਕ ਸਾਰ ਮਤ ਪ੍ਰਗਟ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ੧੭॥
Poudh parjank ank bhar souoo. Bhang afim piyat mil duoo.
Bahur kam ki kel machavai. Kok sar mat pragat dikhavai. (17)

ਕੈਫਨ ਸਾਥ ਰਸ ਮਸੇ ਹੈ ਕਰਿ ॥ ਪ੍ਰੋਢਿ ਪ੍ਰਜੰਕ ਰਹਤ ਦੋਊ ਸੈ ਕਰਿ ॥
ਬਹੁਰਿ ਜਗੈ ਰਸ ਰੀਤਿ ਮਚਾਵੈ ॥ ਕਵਿਤ ਉਚਾਰਹਿ ਧੁਰਪਦ ਗਾਵੈ ॥ ੧੮॥
Kaifan sath ras masai hai kar. Prodh parjank rehat duoo savai kar.
Bahuri jagai ras reet machavai. Kavita ucharhi dhrupad gavai. (18)

ਤਬ ਲਗਿ ਬਿਰਹ ਨਟਾ ਤਾ ਕੋ ਪਤਿ ॥ ਨਿਕਸਿਯੋ ਆਇ ਤਹਾ ਮੂਰਖ ਮਤਿ ॥
ਤਬ ਤ੍ਰਿਯ ਚਤੁਰ ਚਰਿਤ੍ਰ ਬਿਚਰਿ ਕੈ ॥ ਹਨਯੋ ਤਾਹਿ ਫਾਸੀ ਗਰ ਡਰਿ ਕੈ ॥ ੧੯॥
Tab lag birah nata ta ko pat. Niksiyo aie taha murakh mat.
Tab triya chatur charitar bichar kai. Haneyo tahe fasi gar dar kai. (19)

ਏਕ ਕੋਠਰੀ ਮਿਤ੍ਰ ਛਿਪਾਯੋ ॥ ਪਤਿਹਿ ਮਾਰਿ ਸੁਰ ਉਚ ਉਘਾਯੋ ॥
ਰਾਜਾ ਪ੍ਰਜਾ ਸਬਦ ਸੁਨਿ ਧਾਏ ॥ ਦੁਹਿਤਾ ਕੇ ਮੰਦਿਰ ਚਲਿ ਆਏ ॥ ੨੦॥
Ek Kothari mitar chhupayo. pathi mar sur ooch ughayo.
Raja parja sabad sunn dhaie. Duhita kai mandir chal aie. (20)

ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਰਿਯੋ ਤਾ ਕੋ ਭਰਥਰਾ ॥ ਰਾਵ ਰੰਕ ਸਭਹੁਨ ਨਿਹਾਰਾ ॥
ਪ੍ਰਛਤ ਬਯੋ ਤਿਸੀ ਕਹ ਰਾਜਨ ॥ ਕਹਾ ਬਈ ਯਾ ਕੀ ਗਤਿ ਕਾਮਨਿ ॥ ੨੧॥
Mirtak pario ta ko bharthara. Rav rank sabhhun nihara.
Puchhat beyo tisi keh rajan. Kaha bhaie ya ki gat kamni. (21)

Choupaiee

They were spending the whole night in their cohabitation, so that the bed would get dishevelled. In the morning with sunrise, she would make the bed properly spread out along with her beloved. (16)

They would sleep on the cot embracing each other and would take opium and hemp together. Then they would start their love affair and would practice all the poses given in Kok Shastra. (17)

Being completely drunken with the drugs they would continue sleeping on the cot. As soon as they would wake up, they would have sexual companionship while singing poetry and using vulgar language. (18)

In the meantime her foolish spouse, also separation stricken happened to come there, she killed him with a noose around his neck. (19)

The paramour was hidden in a cellar by her and having killed the spouse, she started crying, and wailing loudly. The Raja along with the subjects came running on hearing, the wails of the daughter. (20)

All the people (rich and poor) along with the Raja saw her dead spouse. Then the Raja asked her. "O dear daughter! What had happened to him and how he came in this state? (how he died)? (21)

ਸੁਨਹੁ ਪਿਤਾ ਮੈ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨੋ ॥ ਰੋਗ ਯਾਹਿ ਜੋ ਤੁਮੈ ਬਖਾਨੋ ॥
 ਅਕਸਮਾਤ੍ ਯਾ ਕਹ ਕਛੁ ਭਯੋ ॥ ਜੀਵਤ ਹੁਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਹਵੈ ਗਯੋ ॥ ੨੨॥
 Sunhu pita mai kachhu na jano. rog yahe jo tumaie bakhano.
 Akasmatar yak eh kachh bheyo. Jivat huto mirtak havai geyo. (22)

ਅਰੁ ਜੋ ਅਬ ਮੋ ਮੈ ਕਛੂ ਸਤ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਜੋ ਸਤਯ ਬੇਦ ਕੋ ਮਤ ਹੈ ॥
 ਅਬ ਮੈ ਰੁਦ੍ ਤਪਸਯਾ ਕਰਿ ਹੋ ॥ ਯਾਹਿ ਜਿਯਾਉ ਕੈ ਜਰਿ ਮਰਿ ਹੋ ॥ ੨੩॥
 Or jo ab mo mai kachh sat hai. Or jo satya beid ko mat hai.
 Ab mai rudar tapasya kar ho. Yahe jiyauoo kai jar mar ho. (23)

ਤੁਮਹੂੰ ਬੈਠ ਯਾਹਿ ਅੰਗਨਾਂ ਅਬ ॥ ਪੂਜਾ ਕਰਹੁ ਸਦਾ ਸਿਵ ਕੀ ਸਬ ॥
 ਮੈ ਯਾ ਕੋ ਇਹ ਘਰ ਲੈ ਜੈ ਹੈ ॥ ਪੂਜਿ ਸਦਾ ਸਿਵ ਬਹੁਰਿ ਜਿਵੈ ਹੋ ॥ ੨੪॥
 Tumhu baith yaahe angina ab. Puja karhu sada siv ki sab.
 Mai yak o ih ghar lai jai hai. Puj sada siv bahur jivai ho. (24)

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਅੰਗਨਾ ਬੈਠਾਏ ॥ ਨੈਬੀ ਮਹਤਾ ਸਗਲ ਬੁਲਾਏ ॥
 ਲੈ ਸੰਗ ਗਈ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਹ ਤਿਹ ਘਰ ॥ ਰਾਖਿਯੋ ਥੋ ਜਹਾ ਜਾਰ ਛਪਾ ਕਰਿ ॥ ੨੫॥
 Tumhu baith yahe angina baithaie. Naibi Mehta sagal bulaie.
 Lai sang gaie mirtak keh tih ghar. Rakhio tho jaha jar chhapa kar. (25)

ਤਿਹ ਘਰਿ ਜਾਇ ਪਾਟ ਦ੍ਰਿੜ ਦੈ ਕਰਿ ॥ ਰਮੀ ਜਾਰ ਕੇ ਸਾਬ ਬਿਹਸਿਸ ਕਰਿ ॥
 ਨ੍ਰਿਪ ਜੁਤ ਬੈਠ ਲੋਗ ਦੁਆਰਾ ਪਰਿ ॥ ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਨ ਸਕਤ ਬਿਚਰਿ ਕਰਿ ॥ ੨੬॥
 Tih ghaar jaie pat drirr dai kar. Rami jar kai sath bihass kar.
 Nrip jut baith log davara par. Bheid abheid na sakat bichar kar. (26)

ਤੇ ਸਬ ਜਿਯੇ ਮੈ ਅਸ ਜਾਨੈ ॥ ਸੁਤਾ ਸਿਵਹਿ ਪੂਜਤ ਅਨੁਮਾਨੈ ॥
 ਯਾ ਕੀ ਆਜੁ ਸਤਤਾ ਲਹਿ ਹੈ ॥ ਭਲਾ ਬੁਰੀ ਬਤਿਯਾ ਤਬ ਕਹਿ ਹੈ ॥ ੨੭॥
 Te sabh jiye mai as janai. Suta sivhi pujat anumanai.
 Ya ki aj satta leh hai. Bhala buri batia tab keh hai. (27)

The princess answered, "O dear father! Listen to me. I do not know anything about it. If he were suffering from some malady, then I would have told you. He got up suddenly with some problem and a moment before this he was alive, then suddenly he collapsed and died." (22)

"If now I have any chastity and 'f the Vedas have got some truth in their versions, then I will worship Rudra right now and I will make him either alive or I will also immolate myself along, with him." (23)

"You also join me in this courtyard in worshipping Shiva. I will take the corpse inside the room and with my worship will try to make him alive again. (24)

She made the mother and father sit in the courtyard and called all the noblemen and guards also. She took the corpse inside the room, where the paramour was kept hidden. (25)

She closed the door from inside tightly and started having sensuous pleasure with the paramour with great joy. All the people along with the Raja were seated at the gates (courtyard) but no one could grasp the secret behind it. (26)

All of them were thinking and feeling that the daughter was busy in the worship of Shiva and were keen to watch her chastity (virtues) then only they could utter something. (27)

ਜੋਯ ਯਹ ਕੁਅਰਿ ਰੁਦ੍ਰ ਸੋ ਰਤਿ ਹੈ ॥ ਜੋ ਯਹ ਤਿਹ ਚਰਨਨ ਮੈ ਮਤ ਹੈ ॥
ਤੋ ਪਤਿ ਜੀਵਤ ਬਾਰ ਨ ਲਗਿ ਹੈ ॥ ਸਿਵ ਸਿਵ ਭਾਖਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੁਨਿ ਜਗਿ ਹੈ ॥ ੨੮॥

Joy yeh koer rudar so rat hai. Jo yeh tih charnan mai mat hai.
To pat jivat bar na lag hai. Siv siv bhakh mirtak pun jag hai. (28)

ਇਤ ਤੇ ਦਵਾਰ ਬਿਚਾਰ ਬਿਚਾਰਤ ॥ ਉਤ ਤ੍ਰਿਯ ਸੰਗ ਭੀ ਜਾਰ ਮਹਾ ਰਤ ॥
ਜਯੋ ਜਯੋ ਪਲਟਿ ਚੋਟ ਚਟਕਾਵੈ ॥ ਤੇ ਜਾਨੇ ਵਹ ਗਾਲ ਬਜਾਵੈ ॥ ੨੯॥
It tai davar bichar bicharat. Ut triya sang bhi jar maha rat.
Jeyo jeyo palat chot chatkavai. Te janai veh gal bajavai. (29)

ਤਹਾ ਖੋਦਿ ਭੂ ਤਾ ਕੋ ਗਾਡਾ ॥ ਬਾਹਰ ਹਾਡ ਗੋਡ ਨਹਿ ਛਾਡਾ ॥
ਅਪਨੇ ਸਾਥ ਜਾਰ ਕਹ ਧਰਿ ਕੈ ॥ ਲੈ ਆਈ ਇਹ ਭਾਤਿ ਉਚਰਿ ਕੈ ॥ ੩੦॥
Taha khod bhoo ta ko gada. Bahar had god neh chhada.
Apnai sath jar keh dhar kai. Lai aiee ih bhat uchar kai. (30)

ਜਬ ਮੈ ਧਯਾਨ ਰੁਦ੍ਰ ਕੋ ਧਰਿਯੋ ॥ ਤਬ ਸਿਵ ਅਸ ਮੁਰ ਸਾਥ ਉਚਾਰਿਯੋ ॥
ਬਰੰਬ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰੀ ਮਨ ਭਾਵਤ ॥ ਜੋ ਇਹ ਸਮੈ ਹ੍ਰਿਦੈ ਮਹਿ ਆਵਤ ॥ ੩੧॥
Jab mai dhayan rudar ko dhariyo. Tab siv as mur sath uchariou.
Baramb putri man bhavat. Jo ih samaai hridai meh avat. (31)

ਤਬ ਮੈ ਕਹਿਯੋ ਜਿਯਾਇ ਦੇਹੁ ਪਤਿ ॥ ਜੋ ਤੁਮੋਰ ਚਰਨਨ ਮਹਿ ਮੁਰ ਮਤਿ ॥
ਤਬ ਇਹ ਭਾਤਿ ਬਖਾਨਿਯੋ ਸਿਵ ਬਚ ॥ ਸੋ ਤੁਮ ਸਮਝਿ ਲੇਹੁ ਭੂਪਤਿ ਸਚੁ ॥ ੩੨॥
Tab mai kahou jiaye dehu pat. jo tumrai charnan meh mur mat.
Tab ih bhat bakhanio siv bach. So tum samajh lehu bhupat sach. (32)

ਦੋਹਰਾ

ਤਾ ਤੇ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਕਰੋ ਵਾ ਤੇ ਬੈਸ ਕਿਸੋਰ ॥
ਨਾਥ ਜੀਯੋ ਸ੍ਰੀ ਸੰਭੂ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕੀ ਕੋਰ ॥ ੩੩॥

Dohra

Ta tai at sundar karo va tai bais kisor.
Nath jiyo sri sambhu ki kirpa drisat ki kor. (33)

(They thought), If the princess was really engrossed in Shiva's worship and she was engaged in worshipping the lotus feet of Shiva, then it will not take long to make her spouse alive again and the dead body would become alive, uttering "Shiva, Shiva". (28)

Outside all the people were thinking about this (miracle) while inside the princess was busy enjoying sensuous pleasure with her paramour. By closely hugging each other they were making some sounds inside, then the outsiders thought that she was trying to propitiate Shiva and was making some sounds. (29)

They dug a pit in the (ground) room and buried the dead body, without leaving anything (any sign) outside. Then taking the paramour along with her she came outside saying like this. (30)

When I meditated on Shiva, then Shiva told me, "O daughter! You may ask for your spouse, whatever type comes to your mind at this moment." (31)

Then I said, "If my mind is truly attached to your lotus-feet then pray make my spouse alive. "Then Shiva told me You must take it as absolute truth, O dear Rajan!" (32)

Couplet

"I have made your spouse more beautiful and young than before, so with the benevolence of Sri Shiva, my spouse had become alive." (33)

ਚੌਪਈ

ਸਭਹਿਨ ਬਚਨ ਸਤ ਕਰਿ ਜਾਨਾ ॥ ਸਿਵ ਕੋ ਸਤ ਬਚਨ ਅਨੁਮਾਨਾ ॥
ਤਬ ਤਯੇ ਤਜਿ ਸੁੰਦਰ ਜਿਯ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਤਾ ਸੋ ਕਰਤ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ੩੪॥ ੧॥

Choupaiee

Sabhhin bachan sat kar jana. Siv ko sat bachan anumana.
Tab taie taj sundar jiy trasa. Nit prat ta so karat bilaasa. (34) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਪਚੀਸ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੨੫ ॥ ੬੧੪੨ ॥ ਅਛੰਦੁ ॥

Iti sri charitar pakhyana triya charitai mantra bhoop sambadai
teen so paachees charitar samaptam sat subham sat.

325. 6142. Aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਗਹਰਵਾਰ ਰਾਜਾ ਇਕ ਅਤਿ ਬਲ ॥ ਕਬੈ ਨ ਚਲਿਯਾ ਪੀਰ ਹਲਾਚਲ ॥
ਗੂਡ ਮਤੀ ਨਾਰੀ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਭਈ ਜਨੁ ਕਲਾ ਕਿਰਣਿਧਰ ॥ ੧ ॥

Choupaiee

Geharwar raja ik at bal. kabai na chalia pir halahal.
Good mati nari ta ke ghar. Kahi na parat prabha ta ki bar. (1)

ਤਹ ਇਕ ਹੁਤੋ ਸਾਹ ਬਡਭਾਗੀ ॥ ਰੂਪਵਾਨ ਗੁਨਵਾਨ ਨੁਰਾਗੀ ॥
ਸੁਕਚ ਮਤੀ ਦੁਹਤਿ ਤਾ ਕੋ ਘਰ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਭਈ ਜਨੁ ਕਲਾ ਕਿਰਣਿਧਰ ॥ ੨॥

Tih ik huto sah badbhagi. roopvan gunvan niragi.
Sukach mati duhita ta ko ghar. Pragat bhaiee jan kala kirnadhar. (2)

ਏਕ ਤਹਾ ਬੈਪਾਰੀ ਆਯੋ ॥ ਅਮਿਤ ਦਰਬ ਨਹਿ ਜਾਤ ਗਨਾਯੋ ॥
ਜਵ੍ਰਿਤ ਜਾਇਫਰ ਉਸਟੈ ਭਰੇ ॥ ਲੋਗ ਲਾਯਚੀ ਕਵਨ ਉਚਰੇ ॥ ੩॥
Ek taha baipari aaeyo. Amit darb neh jat ganaeyo.
Javrit jaiefar ustai bharai. Log lalchi kavan ucharai. (3)

Choupaiee

All of them took her words as true and thought Shiva's words also equally true. Then the beautiful princess, leaving aside her fear, started enjoying sensuous pleasur with him always. (34)

Here the three hundred and twenty-fifth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (325-6142) (Contd.)

Choupaiee

There was a Rajput Raja, who was very powerful and he was never upset by any hardship or suffering. He had a wife by the name of Gurlimati, and her glorious beauty was beyond description. (1)

There lived a praiseworthy Shah, who was very smart, virtuous and friendly. He had a daughter, named Sukach Mati and she was so charming as if the moon's beauty had appeared in her form. (2)

A trader came there one day, who was very wealthy and his wealth was beyond any count. He had brought camels loaded with mace (bark of myristica fragrana), cloves, cardamom and Jawa. But who could describe all these details? (3)

ਉਤਰਤ ਧਾਮ ਤਵਨ ਕੋ ਭਯੋ ॥ ਮਿਲਬੋ ਕਾਜ ਸਾਹ ਸੰਗ ਗਯੋ ॥
ਦੁਹਿਤ ਘਾਤ ਤਵਨ ਕੀ ਪਾਈ ॥ ਸਕਲ ਦਰੁਬ ਤਿਹ ਲਿਯੋ ਚੁਰਾਈ ॥ ੪॥

Utrat dham tavan ko bheyo. Milbo kaj sah sang liyo.
duhit ghat tavan ki payee. Sakal darb tih liyo churaie. (4)

ਮਾਤ੍ਰਾ ਗ੍ਰਿਹ ਕੀ ਸਕਲ ਨਿਕਾਰਿ ॥ ਦਈ ਬਹੁਰਿ ਤਹ ਆਗਿ ਪ੍ਰਜਾਰ ॥
ਰੋਵਤ ਸੁਤਾ ਪਿਤਾ ਪਹਿ ਆਈ ॥ ਜਰਿਯੋ ਧਾਮ ਕਹਿ ਤਾਹਿ ਸੁਨਾਈ ॥ ੫॥

Matra greh ki sakal nikar. Daiee bahur tih aag parjar.
Rovat suta pita peh aiee. Jario dham keh tahe sunaiee. (5)

ਸੁਨ ਤ੍ਰਿਯ ਬਚਨ ਸਾਹ ਦੈ ਧਾਏ ॥ ਘਰ ਕੋ ਮਾਲ ਨਿਕਾਸਨ ਆਏ ॥
ਆਗੇ ਆਇ ਨਿਹਾਰੈ ਕਹਾ ॥ ਨਿਰਖਾ ਢੇਰ ਭਸਮ ਕਾ ਤਹਾ ॥ ੬॥
Sun triya bachan sah dai dhaie. Ghar ko mal nikasan aie.
Agai aie niharai kaha. Nirkha dher bhasam ka taha. (6)

ਬਹੁਰਿ ਸੁਤਾ ਕੋ ਅਸ ਸਾਹ ਉਚਾਰੇ ॥ ਯਹੈ ਪਿਤਾ ਦੁਖ ਹ੍ਰਿਦੈ ਹਮਾਰੇ ॥
ਆਪਨਿ ਗਏ ਕਾ ਸੋਕ ਨ ਆਵਾ ॥ ਯਾ ਕੋ ਲਗਤ ਹਮੈ ਪਛਤਾਵਾ ॥ ੭॥
Bahur suta ko as sah ucharai. Yahai pita dukh hirdai hamarai.
apan gaie ka sok na ka sok na ava. Ya ko lagat hamaie pachhtaba. (7)

ਪੁਨਿ ਸੁਤਾ ਕੋ ਅਸ ਸਾਹ ਉਚਾਰੇ ॥ ਸੋਈ ਭਯੋ ਜੋ ਲਿਖਿਯੋ ਹਮਾਰੇ ॥
ਤੁਮ ਯਾ ਕੋ ਕਛੁ ਸੋਕ ਕਰਹੁ ਜਿਨ ॥ ਦੈ ਹੋ ਦਰੁਬ ਜਰਿਯੋ ਜਿਤਨੋ ਇਨ ॥ ੮॥
Pun suta ko aas sah ucharai. Soiee bheyo jo likhio hamarai.
Tum yak o kachh sok karhu jin. Dai ho darb jario jitno in. (8)

ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਨ ਕਛੁ ਜੜ ਪਾਯੋ ॥ ਮੂੰਡ ਮੁੰਡਾਇ ਬਹੁਰਿ ਘਰ ਆਯੋ ॥
ਕਰਮ ਰੇਖ ਅਪਨੀ ਪਹਿਚਾਨੀ ॥ ਤ੍ਰਿਯ ਚਰਿਤ੍ਰ ਕੀ ਰੀਤਿ ਨ ਜਾਨੀ ॥ ੯॥
Bheid abheid na kachh jar payo. Moond mundaie bahur ghar aeyo.
Karam rekh apni pehchani. Triya charitar ki rit na jani. (9)

He stopped at his house and went to meet the Shah. Sukacn Mati, taking a chance stole all his money. (4)

Then she removed all the wealth from the house and set fire to the house then she came crying to the father and told him that the house had got burnt down. (5)

On hearing the girl's words both the Shahs rushed to the site and reached there to take out movable articles from the house. But they found on arrival that everything was reduced to ashes. (6)

Then the daughter said, "O dear father! My heart is feeling the pangs of the loss of this trader and am feeling sorry though I am not worried about our own loss. (7)

Then the daughter told the Shah that "What ever was in our fate, had happened now. You need not be disturbed about it. The Lord will automatically give back his loss of wealth due to the fire." (8)

The fool did not see through the secret of her move and went back home, being cheated. He took it to be as per his destiny and could not follow the secret of her witchcraft. (9)

ਸ਼ਾਹੁ ਸੁਤਾ ਇਹ ਛਲ ਧਨ ਹਰਾ ॥ ਭੇਦ ਨ ਤਾ ਕੇ ਪਿਤੈ ਬਿਚਰਾ ॥
ਸ਼ਯਾਨਾ ਹੁਤੇ ਭੇਦ ਨਹਿ ਪਾਯੋ ॥ ਬਿਨੁ ਲਾਗੇ ਜਲ ਮੂੰਡ ਮੁੰਡਾਯੋ ॥ ੧੦॥ ੧॥

Sahu suta ih chhal dhan hara. Bheid na ta kai pitai bichra.
Sayana huto bheid neh payo. Bin lagai jal moond mundayo. (10) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਛਬੀਸ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੨੬ ॥ ੬੧੫੨ ॥ ਅਫਜ਼ੀ ॥

iti sri charitar pakhyana triya charitarai mantra bhoop sambadi
teen so chhabis charitar samaptam sat subham sat.

326. 6152. Aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਅਚਲਾਵਤੀ ਨਗਰ ਇਕ ਸੋਹੈ ॥ ਅਚਲਸੈਨ ਰਾਜਾ ਤਹ ਕੋਹੈ ॥
ਅਚਲਦੇਈ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਰਾਨੀ ॥ ਸੁੰਦਰਿ ਭਵਨ ਚਤ੍ਰਦਸ ਜਾਨੀ ॥ ੧॥

Choupaiee

Achlavati nagar ik sohai. aachalsain raja tih kohai.
Achaldei ta ke ghar rani. sundar bhavan chatardas jani. (1)

ਅਚਲਮਤੀ ਦੂਸਰ ਤਿਹ ਦਾਰਾ ॥ ਤਾ ਤੇ ਸੁੰਦਰਿ ਹੁਤੀ ਅਪਾਰਾ ॥
ਤਾ ਸੋ ਨ੍ਰਿਪ ਕੋ ਨੇ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜਾਨਤ ਉਚ ਨੀਚ ਤਿਹ ਪਯਾਰਾ ॥ ੨॥

Achal mati dusar tih dara. Ta tai sundar huti apara.
Ta so nrup ko neh apara. Janat ouch neech tih payara. (2)

ਦੁਤਿਯ ਨਾਰਿ ਅਸ ਚਰਿਤ ਬਿਚਾਰਿਯੋ ॥ ਏਕ ਨਾਰਿ ਕੇ ਸਾਥ ਸਿਖਾਰਿਯੋ ॥
ਤਾ ਕੋ ਭਰਿਯੋ ਦਰਬ ਸੌ ਧਾਮਾ ॥ ਜਾਨਤ ਅਵਰ ਨ ਦੂਜੀ ਬਾਮਾ ॥ ੩॥

Dutia nar as charit bichario. Ek naar kai sath sikhario.
Ta ko bhario darb so dhama. Janat avar na duji bama. (3)

ਜਬ ਸਭ ਅਰਧ ਰਾਤ੍ਰਿ ਸ੍ਵੈ ਜਾਹਿ ॥ ਜਾਗਤ ਰਹੈ ਏਕ ਜਨ ਨਾਹਿ ॥
ਦੀਪ ਜਰਿਯੋ ਧੌਲਰ ਜਬ ਲਹਿਯਹੁ ॥ ਤਬ ਤੁਮ ਅਸ ਰਾਜਾ ਸੌ ਕਹਿਯਹੁ ॥ ੪॥

Jab sab aradh ratri sai jahe. Jagat rahai ek jaan neh.
Deep jario dholar jab lehych. Tab tum as raja so kehych. (4)

Thus the Shah's daughter had usurped the wealth of the trader with the help of a deceitful action. (10)

Here the three hundred and twenty-sixth episode of the King's & Ministers dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (326-6152) (Contd.)

Choupaiee

There was a town of Achlavati, where Raja Achal Sairi was ruling and he had a queen by the name of Achal Dei. She was known to be very beautiful in the whole Universe (fourteen regions). (1)

Achal Mati was his second queen and she was more beautiful than the previous queen. The Raja had greater love for this queen and all the people, rich and poor realized this love. (2)

The first queen thought of some game play (witchcraft), so she got hold of another woman and taught her like this and gave her lot of money, which the second queen did not know. (3)

The queen had trained this woman that at midnight when all the people had gone to sleep without a single person being awake. "When you see a lamp being lit on top of the palace, then she should go to the Raja with this message." (4)

ਮਾਯਾ ਗਡੀ ਮੋਹਿ ਨ੍ਰਿਪ ਜਾਨੋ ॥ ਏਕ ਬਾਤ ਮੈ ਤੁਮੈ ਬਖਾਨੋ ॥
ਅਛਲਾ ਦੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਕੋ ਬਲਿ ਦੈ ਕੈ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਲੈ ਜਾਹਿ ਕਾਢਿ ਮੁਹਿ ਲੈ ਕੈ ॥ ੫॥

Maya gadi mohe nrip jano. Ek bat mai tumai bakhano.
Achhla dai triya ko bal dai kai. Greh lai jahe kadh mohair lai kai. (5)

ਅਛਲਾ ਦੇ ਜਬ ਹੀ ਸੁਨਿ ਪਾਯੋ ॥ ਉਲਟਿ ਭੇਦ ਤਿਹ ਤ੍ਰਿਯਹਿ ਸਿਖਾਯੋ ॥
ਏਕ ਬਾਤ ਮਾਰੋ ਮੁਹਿ ਦੇਹੁ ॥ ਨ੍ਰਿਪ ਪਹਿ ਨਾਮ ਤਿਸੀ ਕਾ ਲੇਹੁ ॥ ੬॥
Achhla dai jab hi sunn payo. Ulat bheid tih triyahe sikhayo.
Ek bat magai mohair dehu. Nrip peh nam tisi ka lehu. (6)

ਪ੍ਰਥਮੈ ਅਧਿਕ ਦਰੁਬ ਤਿਹ ਦਿਯਾ ॥ ਦੁਗਨੋ ਦਰੁਬ ਤਿਹ ਕਿਯਾ ॥
ਤਿਨ ਸਹੇਟ ਉਤ ਦੀਪ ਜਗਾਯੋ ॥ ਇਤਿ ਇਸਤ੍ਰੀ ਇਮਿ ਭਾਖਿ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ੭॥
Prathamai adhik darb tih diya. Dugno darb tih kiya.
Tin sahet ut deep jagayo. Iti istary imi bhakh sunayo. (7)

ਹੇ ਨ੍ਰਿਪ ਮੁਹਿ ਮਾਯਾ ਤੁਮ ਜਾਨੋ ॥ ਬਿਕਟ ਕੇਂਤ ਕੀ ਗਡੀ ਪਛਾਨੋ ॥
ਅਪਨੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕਹ ਬਲਿ ਦੈ ਕੈ ॥ ਯਾ ਤੇ ਭਖਹੁ ਕਾਢਿ ਧਨ ਲੈ ਕੈ ॥ ੮॥
He nrip mohair maya tum jano. bikat ket ki gadi pachhano .
apni istary keh bal dai kai. ya tei bhakhhu kadh dhan lai kai. (8)

ਰਾਨੀ ਸਾਥ ਜਹਾ ਨ੍ਰਿਪ ਸੋਯੋ ॥ ਅਰਧਿਕ ਰਾਤ੍ਰਿ ਬਚਨ ਤਹ ਹੋਯੋ ॥
ਮੁਹਿ ਮਾਯਾ ਕੋ ਘਰ ਹੀ ਰਾਖਹੁ ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੈ ਅਪਨੀ ਬਲਿ ਭਾਖਹੁ ॥ ੯॥
Rani sath jaha nrip soyo. Ardhik ratri bachan tih hoyo.
Mohair maya ko ghar hi rakhhu. istary dai apni bal bhakhhu. (9)

ਜਿਨ ਇਸਤ੍ਰੀ ਇਹ ਚਰਿਤ ਬਨਾਯੋ ॥ ਤਾ ਹੀ ਕੋ ਨ੍ਰਿਪ ਨਾਮ ਸੁਨਾਯੋ ॥
ਰਾਜਾ ਲੋਭ ਦਰੁਬ ਕੇ ਮਾਰੇ ॥ ਤਿਸੀ ਨਾਰਿ ਕਹ ਬਲਿ ਦੈ ਡਾਰੇ ॥ ੧੦॥
Jin istary ih charit banayo. Ta hi ko nrip nam sunayo.
Raja lobh darb kai marai. Tisi nark eh bal dai darai. (10)

"O Rajan? You may consider me as a sort of Maya (wealth) buried on the Earth. I would tell you one thing that by offering the sacrifice of Achla Dei, then you may take me home (the buried wealth)." (5)

When Achhla Dei heard these words, then she called that woman and taught her exactly the opposite thing. You give your word (promise) and instead of my name you mention to the Raja the other queen's name. (6)

The first queen had given her lot of money, but the second queen offered her double the amount. So she lit a lamp at the appointed place and the woman said (on this side) with a loud voice. (7)

"O Rajan! You consider me Maya (wealth), which may be considered as buried by Raja Bikat Ket. By giving the sacrifice of your wife, you may take this wealth (me) out to your home and use it. (8)

When the Raja was sleeping along with his queen, he heard a loud voice at midnight. Keep me (this Maya) in your house and by giving, your wife's sacrifice you may use me." (9)

The queen, who had thought of and initiated this witchcraft, she gave out to the Raja the name of that queen. So the Raja due to his greed for money, offered the sacrifice of that queen only. (10)

ਜਿਨਹੁ ਨਾਰਿ ਕੋ ਮਤੇ ਸਿਖਾਯੋ ॥ ਪਲਟਿ ਕਾਮ ਤਾਹਿ ਕੇ ਆਯੋ ॥
ਉਨ ਤ੍ਰਿਯ ਦਰਬ ਤਾਹਿ ਬਹੁ ਦਯਾਇ ॥ ਨਾਰਿ ਤਿਸੀ ਕੋ ਹਨਯੋ ਬਨਾਇ ॥ ੧੧॥
Jinhu nark o matai sikhayo. palat kam tih kai aeyo.
Un triya darb tahe bahu diyaie. Nar tisi ko hanyo banaie. (11)

ਬੁਰੀ ਬਾਤ ਜੋ ਕੋਈ ਬਨਾਵੈ ॥ ਉਲਟਿ ਕਾਮ ਤਾਹੀ ਕੇ ਆਵੈ ॥
ਜੈਸਾ ਕਿਯੋ ਤੈਸ ਫਲਿ ਪਾਯੋ ॥ ਤਾਹਿ ਹਨਤ ਥੀ ਆਪੁ ਹਨਾਯੋ ॥ ੧੨॥ ੧॥
Buri baat jo koiee banavai. ulat kam tahi kai avai.
Jaisa kiyo tais fal payo. Tahe hanta thi aap hanaeyo. (12) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਸਤਾਈਸ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੨੭ ॥ ੬੧੬੪ ॥ ਅਫਜੁੰ ॥
Iti sri charitar pakhyana triya charitar mantrei bhoop sambadai
teen so sataies charitar samaptam sat subham sat.
327. 6164. Aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਥੰਭਕਰਨ ਇਕ ਥੰਭੁ ਦੇਸ ਨ੍ਰਿਪ ॥ ਸਿਖਯ ਸਾਧੁ ਕੋ ਦੁਸਟਨ ਕੋ ਰਿਪੁ ॥
ਤਾ ਕੇ ਸ੍ਰਾਨ ਏਕ ਥੋ ਆਛਾ ॥ ਸੁੰਦਰ ਘਨੇ ਸਿੰਘ ਸੋ ਕਾਛਾ ॥ ੧॥

Choupaiee

Thambkaran ik thambar des nrip. Sikhya sadh ko dustan ko ripu.
Ta kai savan ek tho achha. Sundar ghano singh so kachha. (1)

ਇਕ ਦਿਨ ਧਾਮ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਕੇ ਆਯੋ ॥ ਪਾਹਨ ਹਨਿ ਤਿਹ ਤਾਹਿ ਹਟਾਯੋ ॥
ਤ੍ਰਿਯ ਕੀ ਹੁਤੀ ਸ੍ਰਾਨ ਸੋ ਪ੍ਰੀਤਾ ॥ ਪਾਹਨ ਲਗੈ ਭਯੋ ਦੁਖ ਚੀਤਾ ॥ ੨॥
Ik din dham nirpat kai aeyo. pahan han tih tahe hatayo.
Triya ki huti savan so prita. Pahan lagai bheyo dukh chita. (2)

ਪਾਹਨ ਲਗੇ ਸ੍ਰਾਨ ਮਰਿ ਗਯੋ ॥ ਰਾਨੀ ਦੇਸ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਕਹ ਦਯੋ ॥
ਮਰਿਯੋ ਸ੍ਰਾਨ ਭਯੋ ਕਹਾ ਉਚਾਰਾ ॥ ਐਸੇ ਹਮਰੇ ਪਰੈ ਹਜਾਰਾ ॥ ੩॥
Pahan lagai dvan mar geyo. rani des nirpat keh deyo.
Mario savan bheyo kaha uchara. Aiso hmre parai hjara. (3)

The queen, who had taught this thing to the handmaid, finally the game play went in her favour. That queen had given more money to the handmaid, but she managed to kill that queen only. (11)

If someone tries to perform some evil design (job), then it reflects back against him only. Whatever the queen had said, was awarded the result in the similar manner. She wanted to kill the second queen, but finally got killed herself-. (12)

Here the three hundred and twenty-seventh episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (327 6164) (Contd.)

Choupaiee

There was a Raja of Thambar called Thambkaran. He was a friend of saintly persons and a foe of the despotic men. He had a very fine dog. He was very beautiful and his body was like that of a lion. (1)

One day, the dog came to the Raja's place and he stoned him away from his place. The queen was very much attached to the dog. On being stoned, the queen felt greatly pained. (2)

The dog died due to stoning and the queen blamed the Raja for it. The Raja said, "So what, if the dog had died. There are thousands of dogs like this with us." (3)

ਅਬ ਤੈ ਯਾ ਕੋ ਪੀਰ ਪਛਾਨਾ ॥ ਤਾ ਕੋ ਭਾਤਿ ਪੂਜਿ ਹੈ ਨਾਨਾ ॥
ਕਹਿਯੋ ਸਹੀ ਤਬ ਯਾਹਿ ਪੁਜਾਊ ॥ ਭਲੇ ਭਲੇ ਤੇ ਨੀਰ ਭਰਾਊ ॥ ੪॥

Ab tai yak o pir pachhaana. ta ko bhat puje hai nana.
Kahio sahi tab yahe pujao. Bhalai bhalai te neer bharaoo. (4)

ਕੁਤਬ ਸਾਹ ਰਾਖਾ ਤਿਹ ਨਾਮਾ ॥ ਤਹੀ ਖੋਦਿ ਭੂਅ ਗਾਡਿਯੋ ਬਾਮਾ ॥
ਤਾ ਕੀ ਗੌਰ ਬਣਾਈ ਐਸੀ ॥ ਕਿਸੀ ਪੀਰ ਕੀ ਹੋਇ ਨ ਜੈਸੀ ॥ ੫॥

Kutab saah rakha tih nama. Tah khod bhoo gadio bama.
Ta ki gour banaiee aeisi. kisi pirr ki hoie na jaisi. (5)

ਇਕ ਦਿਨ ਆਪੁ ਤਹਾ ਤ੍ਰਿਯ ਗਈ ॥ ਸਿਰਨੀ ਕਛੁ ਚੜਾਵਤ ਭਈ ॥
ਮੰਨਤਿ ਮੋਰਿ ਕਹੀ ਬਰ ਆਈ ॥ ਸੁਪਨਾ ਦਿਯੋ ਪੀਰ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ੬॥

Ik din aap taha triya gaiee. Sirni kachh charravat bhaiee.
Manat moir kahi bar aiee. supna diyo pirr sukhdaice. (6)

ਮੋਹਿ ਸੋਵਤੇ ਪੀਰ ਜਗਾਯੋ ॥ ਆਪੁ ਆਪਨੀ ਕਬੁਰ ਬਤਾਯੋ ॥
ਤਾ ਤੇ ਮੈ ਇਹ ਠੌਰ ਪਛਾਨੀ ॥ ਜਬ ਹਮਰੀ ਮਨਸਾ ਬਰ ਆਨੀ ॥ ੭॥

Mohair sovatai pir jagayo. aap aapni kabur batayo.
Ta tai mai ih thour pachhani. Jab hamri mansa bar aani. (7)

ਇਹ ਬਿਧਿ ਜਬ ਪੁਰ ਮੈ ਸੁਨਿ ਪਾਯੋ ॥ ਜਯਾਰਤਿ ਸਕਲ ਲੋਗ ਮਿਲਿ ਆਯੋ ॥
ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਸੀਰਨੀ ਚੜਾਵੈ ॥ ਚੁੰਬਿ ਕਬੁਰ ਕੂਕਰ ਕੀ ਜਾਵੈ ॥ ੮॥

Ih bidh jab pur mai sunn payo. Jayarat sakal log aeyo.
Bhat bhat sirni charravai. chumb kaabur kukar ki javai. (8)

ਕਾਜੀ ਸੇਖ ਸੈਯਦ ਤਹ ਆਵੈ ॥ ਪੜਿ ਫਾਤਯਾ ਸੀਰਨੀ ਬਟਾਵੈ ॥
ਧੂਰਿ ਸਮਸਸ ਝਾਰੂਅਨ ਉਡਾਹੀ ॥ ਚੁੰਮਿ ਕਬੁਰ ਕੂਕਰ ਕੀ ਜਾਹੀ ॥ ੯॥

Kaji seikh seyyad tih avai. Parr fatya sirni batavai.
Dhoor samas jharooan udahi. Choom sabur kukar ki jahi. (9)

-Now you have taken this dog as your pir (leader) and will worship it in many ways." The queen said. "You are right in saying this. Now I will get him worshipped by everyone and will get everyone to serve it (to fetch water)." (4)

The queen named it Kutab Shah and buried him by digging a pit there. Then a grave was built for him, which had no comparison anywhere else. (5)

One day the queen went there herself and offered some sweets there (at the grave). She said, "The kindly Pir had appeared to me in my dream and then fulfilled my desires. (6)

"The Pir woke me up when I was asleep and then himself showed me his grave. When I got my desire fulfilled, then I came here and recognized the place. (7)

When the town residents heard about it, then all of them came there for pilgrimage. They were bringing offerings of sweetmeats and they would kiss the grave of the dog. (8)

Some Kazis, Sheikhs and Sayyads would come there and after rendering the last prayers (Fatch) they would distribute (sugar) sweet juice and they would dust the place with their beards (as broom) and would go after kissing the grave of the dog. (9)

ਦੋਹਰਾ

ਇਹ ਛਾ ਅਪਨੇ ਸ਼ਾਨ ਕੋ ਚਰਿਤ ਦਿਖਾਯੋ ਬਾਮ ॥
ਅਬ ਲਗਿ ਕਹ ਜਯਾਰਤਿ ਕਰੈ ਸਾਹੁ ਕੁਤਬ ਦੀ ਨਾਮ ॥ ੧੦॥ ੧॥

Dohra

Ih chha apnai savan ko charit dikhao bam.
Ab lag keh jayarat karaí sahu kutab di nam. (10) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਅਠਾਈਸ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੨੮ ॥ ੬੧੭੪॥ ਅਫਜ਼ੁ ॥

Iti sri charitar pakhyanaí triya charitarai mantra bhoop sambadai
teen so athaees charitar samaptam sat subham sat.

328. 6174. Aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਬਿਜਿਯਾਵਤੀ ਨਗਰ ਇਕ ਸੋਹੈ ॥ ਬ੍ਰਿਭ੍ਰਮ ਸੈਨ ਨਿਪਤਿ ਤਹ ਕੋਹੈ ॥
ਬਯਾਘ੍ਰ ਮਤੀ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਦਾਰਾ ॥ ਚੰਦ੍ਰ ਲਯੋ ਤਾ ਤੇ ਉਜਿਯਾਰਾ ॥ ੧॥

Choupaiee

Bijyavati nagar ik sohai. Bribharam sain nirpat tih kohai.
Bayaghar mati ta kai ghar dara. Chandar leyo ta te ujiara. (1)

ਤਿਹ ਠਾ ਹੁਤੀ ਏਕ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥ ਨ੍ਰਿਪ ਕੇ ਬਾਰ ਭਰਤ ਬੀ ਦਵਾਰੀ ॥
ਤਿਹ ਕੰਚਨ ਕੇ ਭੂਖਨ ਲਹਿ ਕੇ ॥ ਡਾਰਿ ਦਏ ਘਟ ਮੋ ਕਰ ਗਹਿ ਕੈ ॥ ੨॥

Tih tha huti ek panihari. Nrip kai bar bharat thi davari.
Tih kanchan kai bhukhan leh kai. Daar daie ghat mo kar geh kai. (2)

ਉਪਰ ਜਲ ਤਾ ਕੇ ਤਰ ਭੂਖਨ ॥ ਕਿਨ੍ਹੁ ਨ ਨਰ ਸਮਝਿਯੋ ਤਿਹ ਦੁਖਨ ॥
ਬਹੁ ਪੁਰਖਨ ਤਾ ਕੋ ਜਲਾ ਪਿਯਾ ॥ ਕਿਨ੍ਹੁ ਜਾਨਿ ਭੇਦ ਨਹਿ ਲੀਯਾ ॥ ੩॥

Upar jal ta kai tar bhukhan. Kinu na nar samjhiyo tih dukhan.
Bahu purkhan ta ko jala piya. Kinhu jan bheid neh liya. (3)

Couplet

Thus the woman played such a drama for her dog and till to day people go to the grave of Kutab Shah as a pilgrimage. (10)

Here the three hundred and twenty-eighth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (328-6174) (Contd.)

Choupaiee

There was a town of Bijyawati and Bribhram Sain was the Raja of the place. Biagarwati was his queen at home and she was as beautiful as the moon (as if the moon had borrowed its light from her). (1)

There was a low caste woman, who was fetching water for the Raja's palace. One day she saw some golden ornaments, so she took them by hand and put them in her pitcher. (2)

There was water on top, while the ornaments were lying underneath the water. But no one could follow the secret of this theft. Many people drank water from her, but no one could gauge the depth of this secret. (3)

ਰਾਨੀਹੂੰ ਤਿਹ ਘਟਹਿ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਕੀ ਤਰ ਸੁ ਨਿਕਾਰਾ ॥
ਕਾਹੂੰ ਬਾਤ ਲਖੀ ਨਹਿ ਗਈ ॥ ਭੂਖਨ ਜਾਤ ਨਾਰਿ ਹਰਿ ਭਈ ॥ ੪॥ ੧॥

Rani hun tih ghashi nihaara. Drisat nirpat ki tar su nikara.
Kahun bat lakhi neh gaaiee. Bhukhan jat nar har bhaiee. (4) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਉਨਤੀਸ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੨੯ ॥ ੬੧੭੮ ॥ ਅਫਜ਼ੁ ॥

Iti sri charitar pakhyana triya charitarai mantra bhoop sambadai
teen so untees charitar samaptaam sat subham sat.

329. 6178. Aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਬਿਰਹਾਵਤੀ ਨਗਰ ਇਕ ਦਛਿਨ ॥ ਬਿਰਹ ਸੈਨ ਤਿਹ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਬਿਚਛਨ ॥
ਬਿਰਹਾ ਦੇਈ ਸਦਨ ਮਹਿ ਬਾਲਾ ॥ ਜਨੁ ਕਰਿ ਸਿਖਰ ਅਗਨਿ ਕੀ ਜ਼ਾਲਾ ॥ ੧॥

Choupaiee

Birhavati nagar ik sadan. Birah sain tih nirpat bichchhan.
Birha dei sadan meh bala. Jnu kar sikhar agni ki javala. (1)

ਇਸਕਾ ਦੇ ਤਿਹ ਸੁਤਾ ਭਨਿਜੈ ॥ ਸਮਦ ਸੂਰ ਜਿਹੇ ਸਮ ਛਬਿ ਦਿਜੈ ॥
ਅਵਰ ਨਾਰਿ ਤਿਹ ਸਮ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਤ੍ਰਿਯਾ ਕੋ ਉਪਮਾ ਕਹ ਤ੍ਰਿਯਾ ਸੋਈ ॥ ੨॥

Iska dai tih suta bhanijai. Samad soor ijhai sam chhab dijai.
Avar nar tih sam neh koiee. Triya ko upma keh triya soiee. (2)

ਸੁੰਦਰਤਾ ਤਾ ਕੇ ਤਨ ਐਸੀ ॥ ਸਚੀ ਪਾਰਬਤੀ ਹੋਇ ਨ ਤੈਸੀ ॥
ਮਾਲਮ ਸਕਲ ਜਗਤ ਉਜਿਯਾਰੀ ॥ ਜਛ ਗਾਧ੍ਰਬੀ ਭੀਤਰ ਪਯਾਰੀ ॥ ੩॥

Sundarta ta ke tan aisi. Sachi parvati hoie na taisi.
Malam sakal jagat ujiari. Jachh gandharbi bhitar payari. (3)

ਕੰਚਨ ਸੈਨ ਦੈਤ ਤਿਹ ਭਾਰੋ ॥ ਭਰਿਜਮਾਨ ਦੁਤਿਮਾਨ ਕਰਾਰੋ ॥
ਨਿਹਕੰਟਕ ਅਸੁਰਾਨ ਕਰਿਯੋ ਜਿਨ ॥ ਸਮੁਹਿ ਭਯੋ ਸੋ ਬਲਿ ਹਨਯੋ ਤਿਨ ॥ ੪॥

Kanchan sain dait tih bharo. bharijman dutiman kararo.
Nihkantak sasuran kario ijn. Samuhe bheyo so bal haneyo tin. (4)

The queen also saw that pitcher and even the Raja had glanced it, but no one could know the secret. Thus that woman could manage to steal the ornaments. (4)

Here the three hundred and twenty-ninth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (329-6178) (Contd.)

Choupaiee

There was a town of Birhavati in the south, and a wise Raja Birch Sain was ruling there. He had a wife named Birch Dei and she was like a flash of fire. (1)

They had a daughter by the name of Iska Dei, whose beauty was comparable to the sun and the moon and there was no other woman to match her in beauty and her praise could only be (of its own kind) called matchless. (2)

Her charming beauty of the body was such that even Sachi or Parbati could not match it, so she was known all over the world for her beauty. She was being loved by the demi-gods and Shiva's musicians also. (3)

There was a mighty demon Raja by the name of Kanchan Sain, who was very powerful, charming and sharp-witted. He had made all the demons free from all afflictions. If any strong person opposed him, he was instantly killed. (4)

ਤਿਹ ਪੁਰ ਅਰਧਿ ਤਾਤਿ ਕਹ ਆਵੈ ਏਕ ਪੁਰਖ ਨਿਤਪ੍ਰਤਿ ਭਖਿ ਜਾਵੈ ॥
 ਸਭਹਿਨ ਸੋਚ ਬਾਡਿਯੋ ਜਿਯ ਮੈ ਅਤਿ ॥ ਬੈਠਿ ਬਿਚਾਰ ਕਰਤ ਭੇ ਸੁਭ ਮਤਿ ॥ ੫॥
 Tih pur aradh tat keh avai ek purakh nitprat bhakh javai.
 Sabhhin soch badio jiy mai at. Baith bichar karat bhe sabh mat. (5)

ਇਹ ਰਾਛਸ ਅਤਿ ਹੀ ਬਲਵਾਨਾ ॥ ਮਾਨੁਖ ਭਖਤ ਰੈਨਿ ਦਿਨ ਨਾਨਾ ॥
 ਤ੍ਰਾਸ ਕਰਤ ਕਾਹੂ ਨਹਿ ਜਨ ਕੋ ॥ ਨਿਰਭੈ ਫਿਰਤ ਹੋਤ ਕਰਿ ਮਨ ਕੋ ॥ ੬॥
 ih rachchhas at hi balvana. Manukh bhagat rain din nana.
 Tras karat kahu neh jan ko . nirbhai firat hot kar man ko. (6)

ਬੇਸਾ ਹੁਤੀ ਏਕ ਪੁਰ ਤਵਨੈ ॥ ਦਾਨਵ ਖਾਤ ਮਨੁਖ ਭੂਅ ਜਵਨੈ ॥
 ਸੋ ਅਬਲਾ ਰਾਜਾ ਪਹ ਆਈ ॥ ਨਿਰਖ ਰਾਵ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾ ਲੁਭਾਈ ॥ ੭॥
 Besa huti ek pur tavnai. Danav khat manukh buoo javanai.
 So abla raja peh aiee. Nirakh rav ki prabha bulaiee. (7)

ਇਹ ਬਿਧਿ ਕਹਿਯੋ ਨਿਪਤਿ ਤਨ ਬੈਨਾ ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਮੁਹਿ ਰਾਖਹੁ ਨਿਜੁ ਐਨਾ ॥
 ਤੋ ਹੋ ਮਾਰਿ ਅਸੁਰ ਕਹ ਆਵੈ ॥ ਯਾ ਪੁਰ ਕੋ ਸਭ ਸੋਕ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ੮॥
 Ih bidh kahio nirpat tan baitha. Jo tum mohair rakhhu nuj aina.
 To ho mar asur keh avo. Ya pur ko sabh sok mitavo. (8)

ਤਬ ਮੈ ਬਰੋ ਤੋਹਿ ਕੋ ਧਾਮਾ ॥ ਜਬ ਤੈ ਹਨ ਅਸੁਰ ਕਹ ਬਾਮਾ ॥
 ਦੇਸ ਸਭੇ ਅਰੁ ਲੋਗ ਬਸੈ ਸੁਖ ॥ ਮਿਟੈ ਪ੍ਰਜਾ ਕੇ ਚਿਤ ਕੋ ਸਭ ਦੁਖ ॥ ੯॥
 Tab mai baro tohai ko dhama . jab tai han asur keh bama.
 Des sabhai or log basai such. Mitai parja kai chit ko sabh. (9)

ਬਲੀ ਆਠ ਮੈ ਮਹਿਖ ਮੰਗਾਯੋ ॥ ਭਛ ਭੋਜ ਪਕਵਾਨ ਪਕਾਯੋ ॥
 ਅਦਰਾ ਅਧਿਕ ਤਹਗਾ ਲੈ ਧਰਾ ॥ ਸਾਤ ਬਾਰ ਜੁ ਚੁਆਇਨਿ ਕਰਾ ॥ ੧੦॥
 Bali aath mai mehak mangayo. Bachh bhoj pakvan pakayo.
 Adara adhik tehga lai dhara. Sat bar ju chuaini kara. (10)

He would visit the town at midnight and would devour (eat) one person daily. So all got worried (about their safety) and all elders got together to think over it. (5)

"This demon was very strong, who was devouring many persons during day and night. He was not afraid of anyone and was moving around fearlessly. (6)

There used to be a prostitute in the town, where this demon was gulping human beings daily. So that woman came to the Raja and got enamoured by him on seeing him. (7)

She told the Raja like this, "that if you were to keep me in your palace, then I will kill this demon, thus alleviating the great suffering of the town." (8)

The Raja replied, "O Woman! Then I shall marry you and bring you home, if you could kill the demon. Then all the people and the land will be in peace and all the sufferings of the subjects will be alleviated. (9)

That woman sent for eight hundred sturdy he-buffalos and made many preparations of food and arranged lot of wine also, which had been distilled seven times (so it was strong wine). (10)

ਭਲੀ ਭਾਤ ਸਭ ਅੰਨ ਬਨਾਏ ॥ ਭਾਤਿ ਭਾਤਿਰ ਬਿਖੁ ਸਾਥ ਮਿਲਾਏ ॥
ਗਰਧਭਾਨ ਬਹੁ ਦਈ ਅਫੀਮੈ ॥ ਬਾਧੇ ਆਨਿ ਅਸੁਰ ਕੀ ਸੀਮੈ ॥ ੧੧॥
Bhali bhat sabh an banaie. bhat bhitar bikh sath milaie.
Gardhaavan bahu daiee afimai. Badhaai aan asur ki simai. (11)

ਆਧੀ ਰਾਤ ਦੈਤ ਤਹ ਆਯੋ ॥ ਗਰਧਭਾਨ ਮਹਿਖਾਨ ਚਬਾਯੋ ॥
ਭਛ ਭੋਜ ਬਹੁਤੇ ਤਬ ਖਾਏ ॥ ਭਰਿ ਭਰਿ ਪਯਾਲੇ ਮਦਹਿ ਚੜਾਏ ॥ ੧੨॥
Adhi rat dait the aeyo. gardhavan mehkhan chabaeyo.
Bhachh bhoj bahutai tab khaie. bhar bhar payale madhe tab charraie. (12)

ਮਦ ਕੀ ਪੀਏ ਬਿਸੁਧ ਹੈ ਰਹਾ ॥ ਆਨਿ ਅਫੀਮ ਗਰੋ ਤਿਹ ਗਹਾ ॥
ਸੋਇ ਰਹਾ ਸੁਧਿ ਕਛੂ ਨ ਪਾਈ ॥ ਨਾਰਿ ਪਛਾਨ ਘਾਤ ਕਹ ਧਾਈ ॥ ੧੩॥
Mad ki paie bisudh hair aha. Aan afim garo tih gaha.
Soie raha sudh kachhu na payee. Nar pachhan ghat keh dhaiee. (13)

ਅਠ ਹਜ਼ਾਰ ਮਨ ਸਿਕਾ ਲਯੋ ॥ ਤਾ ਪਰ ਅਵਟਿ ਢਾਰਿ ਕਰਿ ਦਯੋ ॥
ਭਸਮੀ ਭੂਤ ਦੈਤ ਵਹੁ ਕਿਯੋ ॥ ਬਿਰਹਵਤੀ ਪੁਰ ਕੋ ਸੁਖ ਦਿਯੋ ॥ ੧੪॥
Aathhajar man sika leyo. Ta par avat dhar kar deyo.
Bhasmi bhoot dait bahu kiyo. birahvati pur ko such diyo. (14)

ਦੋਹਰਾ

ਇਹ ਛਲ ਅਬਲਾ ਅਸੁਰ ਹਨਿ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਬਰਿਯੋ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥
ਸਕਲ ਪ੍ਰਜਾ ਸੁਖ ਸੋ ਬਸੀ ਹ੍ਰਿਦੈ ਹਰਖ ਉਪਜਾਇ ॥ ੧੫॥ ੧॥

Dohra

Ih chhal abla asur han nirpat barrio such paie.
Sakal parja such so basi hirdai harakh upjaie. (15) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਤੀਸ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤਰੁ ਸੁਬਮ ਸਤੁ ॥ ੩੩੦ ॥ ੬੧੭੩ ॥ ਅਫਜੁੰ ॥

Iti sri charitar pakhyana triya charitarai mantra bhoop sambadai
teen so tees charitar samapatam sat subham sat.

330. 6173. aphjun. (Contd.)

So she had got many dishes prepared along with other food material and mixed many types of poison in them. The donkeys were also given lot of opium and placed (tied) them in the zone of the demon. (11)

At midnight the demon came there and gulped the he-buffalos and the donkeys. He had eaten various foods then and took wine in large tumblers. (12)

After consuming wine, he became unconscious and the opium had choked his throat. He went to sleep, losing all his senses. Then taking an opportune moment, the woman came there to kill him. (13)

She took about eight thousand maunds (quintals) of lead and poured on him after melting it, and burnt the demon reducing him to ashes, and brought relief and peace to the town of Birehvati. (14)

Couplet

With this deceitful action, the woman (prostitute) had killed the demon and after wedding the Raja, she lived in comfort, while the subjects also lived happily in the town afterwards. (15)

Here the three hundred and thirtieth episode of King's and Minister's dialogue regarding the woman's witchcraft from Charitar Pakhyani is completed. All is well. (330-6193) (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਵਲੰਦੇਜ ਕੋ ਏਕ ਨ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਵਲੰਦੇਜ ਦੇਈ ਘਰ ਬਾਲਾ ॥
ਤਾ ਪੁਰ ਕੁਪਯੋ ਫਿਰੰਗ ਰਾਇ ਮਨ ॥ ਸੈਨ ਚੜਾ ਲੈ ਸੰਗਿ ਕਰਿ ਅਨ ਗਨ ॥ ੧॥

Choupaiee

Valandej ko ek nirpala. valandej deai ghar bala.
Ta pur kupeyo firang raie man. Sain charra lai sang kar an gan. (1)

ਨਾਮ ਫਿਰੰਗੀ ਰਾਇ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਤਿਹ ॥ ਅੰਗਰੇਜਨ ਪਰ ਚੜਤ ਕਰੀ ਜਿਹ ॥
ਅਨਗਨ ਲਏ ਚਮ੍ਹੁ ਚਤੁਰੰਗਾ ॥ ਜਨੁ ਕਰਿ ਉਮਡਿ ਚਲਿਯੋ ਜਲ ਗੰਗਾ ॥ ੨॥

Nam firangi raie nirpat tih. anrejan pr charrtat kar jih.
Abgan laie chamu chatutanga. Jan kar umad chalio jal ganga. (2)

ਵਲੰਦੇਜ ਦੇਈ ਕੇ ਨਾਥ ਹੀ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਤਹੇ ਡਰ ਹੀ ਕੇ ਸਾਥਹਿ ॥
ਰਾਨੀ ਭੇਦ ਨ ਕਾਹੂ ਦਯੋ ॥ ਤ੍ਰਾਸ ਤ੍ਰਸਤ ਰਾਜਾ ਮਰਿ ਗਯੋ ॥ ੩ ॥
Valandej daie kai nathhi. Pran tajai dar hi kai sathhi.
Rani bheid na kahuu deyo. Tras trasat raja mar geyo. (3)

ਮ੍ਰਿਤਕ ਨਾਥ ਤਿਹ ਸਮੇ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਔਰ ਸੰਗ ਬਹੁ ਸੈਨ ਬਿਚਾਰਾ ॥
ਇਹੈ ਘਾਤ ਜਿਯ ਮਾਹਿ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਕਾਸਟ ਪੁਤ੍ਰਿਕਾ ਲਛ ਸਵਾਰੀ ॥ ੪॥
Mirtak nath tih samae nihara. Aour sang bahu sain bichara.
Ihai ghat ijy mahe bichari. Kast purika lachh savari. (4)

ਲਛ ਹੀ ਹਾਥ ਬੰਦੂਕ ਸਵਾਰੀ ॥ ਦਾਰੋ ਗੋਲਿਨ ਭਰੀ ਸੁਧਾਰੀ ॥
ਡਿਵਡਾ ਚੁਨਤ ਭੜੀ ਤੁਪਖਾਨਾ ॥ ਤੀਰੇ ਬੰਦੂਕ ਕਮਾਨ ਅਰੁ ਬਾਨਾ ॥ ੫॥
Lachh hi hath bandook saavari. Daroo golin bhari savari.
Divda chunat bhaiee tupkhana. Teer bandook Kaman ar bana. (5)

ਜਬ ਅਰਿ ਸੈਨ ਨਿਕਟ ਤਿਹ ਆਈ ॥ ਸਭਹਿਨ ਗਈ ਪਲੀਤਾ ਲਾਈ ॥
ਬੀਸ ਹਜਾਰ ਤੁਪਕ ਇਕ ਬਾਰ ॥ ਛੁਟਕੀ ਕਛੁ ਨ ਰਹੀ ਸੰਭਾਰਾ ॥ ੬॥
Jab ar sain nikat tih aiee. Sabhhin gaiee palita laiee.
Bees hajar tupak ik bar. Chhutgi kachh na rahi sambhara. (6)

Choupaiee

There was a Raja of the land of Valundej. He had a wife named Valundej Dei, and Firang Rai became agitated in his mind against her. So he launched an attack against him, along with a huge army. (1)

The Raja was called Firangi Rai, who had attacked the British even. He took along with him a huge army of multi-coloured types. It seemed as if Ganga waters were in floods. (2)

The spouse of Valundej Dei gave up his life due to the fear only. But the queen did not disclose this secret to anyone else, that the Raja had died out of sheer fear only. (3)

She saw her dead spouse, and then consulted her army men. She made a plan and got made one lakh idols of wood. (4)

She placed one lakh guns in their hands, which were loaded with bullets and gunpowder. This artillery was placed in the entrance of the building and collected many arrows, guns, bows and arrows. (5)

When the enemy forces came near them, then he set fire to all the torches. Twenty thousand guns had fired at once and there was confusion all over. (6)

ਜਿਮਿ ਮਖੀਰ ਕੀ ਉਡਤ ਸੁ ਮਾਖੀ ॥ ਤਿਮਿ ਹੀ ਚਲੀ ਬੰਦੂਕੈ ਬਾਖੀ ॥
 ਜਾ ਕੇ ਲਗੇ ਅੰਗ ਮੋ ਬਾਨਾ ॥ ਤਤਛਿਨ ਤਿਨ ਭਟ ਤਹੇ ਪਰਾਨਾ ॥ ੭॥
 Jimi mkhir ki udat su makhi. Timi hi chali bandukai bakhi.
 Ja ke lagai ang mo bana. Tatichhn tin bhat tajaie parana. (7)

ਤਰਫਰਾਹਿ ਗੌਰਿਨ ਕੇ ਮਾਰੇ ॥ ਪਛੁ ਸੁਤ ਓਰਨ ਜਨੁਕ ਬਿਦਾਰੇ ॥
 ਰਛੀ ਸੁ ਨਾਗਪਤੀ ਅਰੁ ਬਾਜਾ ॥ ਜਮ ਪੁਰ ਗਏ ਸਹਿਤ ਨਿਜੁ ਰਾਜਾ ॥ ੮॥
 Tarfarahe gourin ke mare. pachh oran januk bidare.
 Rathi su nagmati ar baja. Jam pur gaie sehat nij raja. (8)

ਦੋਹਰਾ

ਇਹ ਚਰਿਤ੍ਰ ਤਨ ਚੰਚਲਾ ਕੂਟੇ ਕਟਕ ਹਜਾਰ ॥
 ਅਰਿ ਮਾਰੇ ਰਾਜ ਸਹਿਤ ਗਏ ਗ੍ਰਿਹਨ ਕੋ ਹਾਰਿ ॥ ੯॥ ੧॥

Dohra

Ih charitar tan chanchala kutai katak hajar.
 Ar maraai raj sehat gaie grehan ko har. (9) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਇਕਤੀਸ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੩੧ ॥ ੬੨੦੨ ॥ ਅਫਜ਼ੁ ॥

Iti sri charitar pakhayanai triya charitarai mantra bhoop
 sambadai teen so iktees charitar samaptam sat subham sat.
 331. 6202. Aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਸਹਿਰ ਭੇਹਰੇ ਏਕ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਬਰ ॥ ਕਾਮ ਸੈਨ ਤਿਹ ਨਾਮ ਕਹਤ ਨਰ ॥
 ਕਾਮਾਵਤੀ ਤਵਨ ਕੀ ਨਾਰੀ ॥ ਰੂਪਵਾਨ ਦੁਤੀਵਾਨ ਉਜਿਯਾਰੀ ॥ ੧॥

Choupaiee

Sehar bhehre ek nirpat bar. Kam sain tih nam kehat nar.
 Kamavati tavan ki nari. Roopvan dutivan ujiari. (1)

Just as the bees leave the bee-comb at once similarly all others guns had fired at once. All those who were hit by the arrows faced the death immediately. (7)

Many were fluttering for life, being hit by the bullets, and it seemed as if due to a hail storm the bird's off-springs were being killed. All the charioteers, the elephant riders and horses along with their Rajas were sent to the valley of death (killed). (8)

Couplet

With that deceitful action the woman had destroyed thousands of troops and killed all the enemies along with the Raja and the remnants (who were alive) went away to their homes. (9)

Here the three hundred and thirty one episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyani is completed. All is well. (331-6202) (Contd.)

Choupaiee

There was a kind Raja of the town of Bhairava, who was called by the people as Kam Sain. His wife was Kamavati who was very beautiful, charming and pure of heart. (1)

ਤਾ ਕੇ ਬਹੁਤ ਰਹੇ ਗਿਹ ਬਾਜਿਨ ॥ ਜਯੋ ਕਰਤ ਤਾਜੀ ਅਰੁ ਤਾਜਿਨ ॥
 ਤਹ ਕਵ ਏਕ ਬਛੇਰਾ ਲਯੋ ॥ ਭੂਤ ਭਵਿਖਯ ਨ ਵੈਸੇ ਭਯ ॥ ੨॥

Ta kai bahut rahaie greh b:ijn. jeyo karat ar rajin.
 Tih bhav ek bachhera leyo. Bhoot bhaivkheya na vaise bheyo. (2)

ਤਹ ਇਕ ਹੋਤ ਸਾਹ ਬਡਭਾਗੀ ॥ ਰੂਪ ਕੁਅਰ ਨਾਮਾ ਅਨੁਰਾਗੀ ॥
 ਪੀਤਿ ਕਲਾ' ਤਿਹ ਸੁਤਾ ਭਨਿਜੈ ॥ ਕੋ ਦੂਸਰ ਪਟਤਰ ਤਿਹ ਦੀਜੈ ॥ ੩॥

Tih ik hot sah badbhagi. Roop koer nama anuragi.
 Preet kala tih suta bhanijai. Ko dusar patatar tih dijai. (3)

ਸੌ ਤ੍ਰਿਯ ਇਕ ਚੌਧਰੀ ਸੁਤ ਪਰ ॥ ਅਟਕਿ ਗਈ ਤਰੁਨੀ ਅਤਿ ਰੁਚਿ ਕਰਿ ॥
 ਮਿਜਮਾਨੀ ਛਲ ਤਾਹਿ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਭੋਜਨਹਿ ਭੁਜਾਯੋ ॥ ੪॥
 So triya ik choudhary sut par. Aatak gaice taruni at ruch kar.
 Mijmani chhal tahe bulayo. bhaat bhaat bhojanhi bhujayo. (4)

ਕੀਨਾ ਕੈਫ ਰਸਮਸੋ ਜਬ ਹੀ ॥ ਤਰੁਨੀ ਇਹ ਬਿਧਿ ਉਚਰੀ ਤਬ ਹੀ ॥
 ਅਬ ਤੈ ਗਵਨ ਆਇ ਮੇਰੋ ਕਰਿ ॥ ਕਾਮ ਤਪਤ ਅਬ ਹੀ ਹਮਰੋ ਹਰਿ ॥ ੫॥
 Kina kaif rasmuso jab hi. Tarun ih bidh uchari tab hi.
 Ab tai gavan aie mero kar. Kam tapat ab hi hamro har. (5)

ਤਬ ਇਹ ਬਿਧਿ ਤਿਨ ਪੁਰਖ ਉਚਾਰੀ ॥ ਜੌ ਭਜ ਤੁਹਿ ਸੁਨਹੁ ਪਯਾਰੀ ॥
 ਜੋ ਰਾਜਾ ਕੇ ਉਪਜਯੋ ਬਾਜੀ ॥ ਸੋ ਦੈ ਪ੍ਰਥਮ ਆਨਿ ਮੁਹਿ ਤਾਜੀ ॥ ੬॥
 Tab ih bidh tin purakh uchari. Yo bhaj tuhi sunhu payari.
 Jo raja ke upjeyo baji. so dai pratham aan mohair taji. (6)

ਤਬ ਤਿਨ ਤ੍ਰਿਯ ਬਿਚਾਰ ਅਸ ਕਿਯੋ ॥ ਕਿਹ ਬਿਧਿ ਜਾਇ ਤੁਰੰਗਨ ਲਿਯੋ ॥
 ਐਸੇ ਕਰਿਯੈ ਕਵਨੁਪਚਾਰਾ ॥ ਜਾ ਤੇ ਪਰੇ ਹਾਥ ਮੋ ਪਯਾਰਾ ॥ ੭॥
 Tab tin triya bichar as kiyo. kih bidh jaie turangan liyo.
 Aise karaie kavanpuchara. ja tai parai hath mo payara. (7)

They had many mares in the house, which were giving birth to many horses and mares. So one colt was born there, which was very beautiful and such a colt had not been born earlier nor was possible in future. (2)

There lived a lucky Shah there, who was named Roop Kumar. His daughter was called Preet Kala and there was none else so beautiful deserving our praise. (3)

That woman got enamoured by one Chaudhary's son with great attraction. She called him as a guest, and gave him many types of food (dishes). (4)

After giving him some wine, he was made drunk, then the woman told him, "Since you have come to my house, so why not satisfy my sexual desires as well." (5)

The man replied like this, "O dear! Listen. I cannot have any sexual relationship with you. First you get me the beautiful colt born in the Raja's stable and hand it over to me. (6)

Then the woman thought to herself, "how to bring that colt from there? What means should be adopted to gain possession of that beautiful horse?" (7)

ਅਰਧ ਰਾਤ੍ਰਿ ਬੀਤਤ ਭੀ ਜਬੈ ॥ ਸ੍ਰਾਨ ਭੇਖ ਧਾਰਾ ਤ੍ਰਿਯ ਤਬੈ ॥
 ਕਰ ਮਹਿ ਗਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਇਕ ਲਈ ॥ ਬਾਜੀ ਹੁਤੋ ਜਹਾ ਤਹ ਗਈ ॥ ੮॥
 Ardh ratri bitat bhi jabai. Savan bheikh dhara triya tabai.
 Kar meh geh kirpan ik laiee. Baji hotai jaha the gaiee. (8)

ਸਾਤ ਕੋਟ ਤਹ ਕੂਦਿ ਪਹੁੰਚੀ ॥ ਦਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਮਾਨ ਕੀ ਸੂਚੀ ॥
 ਜਿਹ ਜਾਗਤ ਪਹਰੂਅਰਿ ਨਿਹਾਰੈ ॥ ਤਾ ਕੋ ਮੂੰਡ ਕਾਟਿ ਕਰਿ ਡਾਰੈ ॥ ੯॥
 Sat kot the kood pahuchi. dan kirpan man ki suchi.
 Jih jagat pehruar nihaarai. Ta ko moond kat kar darai. (9)

ਆਰਿਲ

ਏਕ ਪਹਰੂਅਹਿ ਮਾਰਿ ਦੁਤਿਯ ਕਹ ਮਾਰਿਯੋ ॥
 ਤ੍ਰਿਤਿਯ ਮਾਰਿ ਚਤੁਰਥ ਕੋ ਸੀਸ ਉਤਾਰਿਯੋ ॥
 ਪੰਚਮ ਖਸਟਮ ਮਾਰਿ ਸਪਤਵੋ ਹਤਿ ਕਿਯੋ ॥
 ਹੋ ਅਸਟਮ ਪੁਰਖ ਸੰਘਾਰਿ ਛੋਰਿ ਬਾਜੀ ਲਿਯੋ ॥ ੧੦॥

Aril

Ek pehrueh mar dutia keh Mario.
 Tritia mar chatrath ko sees utario.
 Pancham khasham mar saptavo hat kiyo.
 Ho astam purakh sanghar chhor baji liyo. (10)

ਪਰੀ ਨਗਰ ਮੈ ਰੋਰਿ ਜਬੈ ਤ੍ਰਿਯ ਹੈ ਹਰਿਯੋ ॥
 ਪਠੈ ਪਖਰਿਯਾ ਕਛਿ ਕਛਿ ਕਹੈ ਕਹਾ ਪਰਿਯੋ ॥
 ਬਾਟ ਘਾਟ ਸਭ ਰੋਕਿ ਗਹੋ ਇਹ ਚੋਰਿ ਕੋ ॥
 ਹੋ ਧਰਿ ਲੀਜੈ ਇਹ ਹੋਨਿ ਨ ਦੀਜੈ ਭੋਰ ਕੋ ॥ ੧੧॥
 Pari nagar mai rore jabai triya hai hario.
 Pathai pakhriya kachh kachh kahai kaha pario.
 Bat ghat sabh roik gaho ih chore ko.
 Ho dhar lijai ih hone na dijaie bhor ko. (11)

At midnight, the woman dressed up like a dog, taking a sword in hand and went to the stable, where the horse was kept. (8)

The woman, expert in giving alms or praises and wielding a sword, jumped over the walls of the fort and reached the spot. Whichever guard noticed her being awake was killed by her. (9)

First she killed one guard and then the second one, then the third one, and then killed the fourth guard. After that she killed the fifth, sixth and seventh guard and then killing the eighth guard, let loose (untied) the required horse. (10)

When the woman had taken away the horse, there was lot of hue and cry in the town. The Raja ordered his horsemen to get ready and trace out the horse, where it had gone. You should block all the roads and paths, thus catching hold of the thief, and catch the thief before the morning. (11)

ਜਿਤ ਜਿਤ ਧਾਵਹਿ ਲੋਗ ਹਰਿਯੋ ਹੈ ਕਹੇ ਕਿਸ ॥
 ਕਢੈ ਕ੍ਰਿਪਾਨੈ ਸਿਖਿਯਤ ਧਾਵਤ ਦਸੈ ਦਿਸਿ ॥
 ਅਸ ਕਾਰਜ ਜਿਹ ਕਿਯ ਨ ਜਾਨ ਤਿਹ ਦੀਜਯੈ ॥
 ਹੋ ਜਯੋ ਤਯੋ ਜੀਤਿ ਤੁਰੰਗ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਕੋ ਲੀਜਯੈ ॥ ੧੨ ॥
 Jii jit dhavhi log hiryo hai kahai kis.
 kadhai kirpanai sikhiat dhavat dasai dis.
 As karaj jih kiya na jaan tih dijaie.
 Ho jeyo teyo jeet turang nirpat ko lijiaie. (12)

ਬਹੁਤ ਪਹੁੰਚੈ ਨਿਕਟਿ ਤੁਰਨਿ ਕੇ ਜਾਇ ਕੈ ॥
 ਫਿਰਿ ਮਾਰੇ ਤਿਨ ਵਹੈ ਤੁਰੰਗ ਨਚਾਇ ਕੈ ॥
 ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਚਲਾਕੀ ਬਾਹੀ ਬੇਗ ਤਨ ॥
 ਹੋ ਤਿਨ ਕੀ ਹੋਸ ਨ ਰਾਖੀ ਰਾਖੇ ਏਕ ਬ੍ਰਨ ॥ ੧੩ ॥
 Bahut pahuchai nikat tarun kai jaie.
 Fir marai tin vahaie terang nachaie kai.
 Kar kar jahe chalaki bahi beg tan.
 Ho tin ki hous naa rakhi rakhai ek bran. (13)

ਚੌਪਈ

ਕੌਦ ਕੀਆ ਜਾ ਕੇ ਪਰ ਵਾਰਾ ॥ ਇਕ ਤੇ ਤਾਹਿ ਦੋਇ ਕਰਿ ਡਾਰਾ ॥
 ਚੁਨਿ ਚੁਨਿ ਹਨੇ ਪਖਰਿਯਾ ਮਨ ਤੈ ॥ ਦ੍ਰੈ ਦ੍ਰੈ ਗੇ ਰ੍ਹੈ ਇਕ ਤਨ ਤੈ ॥ ੧੪ ॥

Choupaiee

Koud kiya ja ke bar para. Ik tai tahe doaie kar dara.
 Chunn chunn hanaie pakhriya man tai. Dai dai gai hai ik tan tai. (14)

ਭਹੁ ਬਿਧਿ ਬੀਰ ਪਖਰਿਯਾ ਮਾਰੈ ॥ ਇਕ ਇਕ ਤੇ ਕਰ ਦ੍ਰੈ ਦ੍ਰੈ ਡਾਰੇ ॥
 ਘੋਰਾ ਸਹਿਤ ਘਾਇ ਜੋ ਘਏ ॥ ਦ੍ਰੈ ਤੇ ਚਾਰਿ ਟੂਕ ਤੇ ਭਏ ॥ ੧੫ ॥
 Bahu bidh beer5 pakhriya marai. Ik ik tai kar dai dai darai.
 Ghora sheat ghaie jo ghaie. Dai tai chaar took tai bhaie. (15)

All over people were running around, asking everyone, who could have stolen the horse? they were seen running around in all the ten directions with their swords. They said, "Whosoever had attempted this, should not be allowed to go scot-free. By some means we have to get back the horse of the Raja." (12)

Many had reached near that girl. She managed to kill them also by trotting that horse. On whomsoever she struck her sword with a clever move, with one strike only they were rid of their desire to fight (they were killed)." (13)

Coupaiee

"Whosoever tried to jump and strike her, was cut into two pieces. She selected her enemies and killed the horse men one by one, cutting each of them into two pieces." (14)

She killed the warriors in many ways and each one was cut into two pieces. Those of them who were killed with their horses, were reduced into four pieces. (15)

Couplet

ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬੀਰ ਬਿਦਾਰ ਬਹੁ ਨਦੀ ਤੁਰੰਗ ਤਰਾਇ ॥
ਜਹਾ ਮਿਤ੍ਰ ਕੋ ਗ੍ਰਿਹ ਹੁਤੋ ਤਹੀ ਨਿਕਾਸਯੋ ਆਇ ॥ ੧੬॥
Bahu bidh beer bidar bahu nadi turang taraie.
Jaha mitar ko greh hutai tahi nakasyo aie. (16)

ਚੌਪਈ

ਜਬ ਤਿਹ ਆਨਿ ਤੁਰੰਗਮ ਦੀਯੋ ॥ ਕਾਮ ਭੋਗ ਤਾਸੈ ਦ੍ਰਿੜ ਕੀਯੋ ॥
ਜੋ ਪਾਛੈ ਤਿਨ ਫੌਜ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਸੌ ਤਿਹ ਤ੍ਰਿਯਹਿ ਉਚਾਰੀ ॥ ੧੭॥

Choupaiee

Jab tin aan turangam diyo. Kam bhog tasai drir kiyo.
Jou pachhai tin fouj tihari. ih bidh so tih triyeh uchari. (17)

ਅੜਿਛ

ਬੁਰੋ ਕਰਮ ਹਮ ਕਰਿਯੋ ਤੁਰੰਗ ਨ੍ਰਿਪ ਕੋ ਹਰਿਯੋ ॥ ਆਪੁ ਆਪੁਨੇ ਪਗਨ ਕੁਹਾਰਾ ਕੋ ਮਰਿਯੋ ॥
ਆਬ ਏ ਤੁਰੰਗ ਸਮੇਤ ਪਕਰਿ ਲੈ ਜਾਇ ਹੈ ॥ ਹੋ ਫਾਸਿ ਦੈਹੈ ਦੁਹੂੰ ਕਿ ਸੂਰੀ ਦਯਾਇ ਹੈ ॥ ੧੮॥

Aril

Buro karam ham kario turang nrip ko hariou.
Aap apnai pagan kuhara ko Mario.
Ab aei turang samet pakar lai jaie hai.
Ho fas dai hai duhun ki soori dayayai hai. (18)

ਚੌਪਈ

ਤ੍ਰਿਯ ਭਾਖਯੋ ਪਿਯ ਸੋਕ ਨ ਕਰੋ ॥ ਬਾਜ ਸਹਿਤ ਦੌਊ ਬਚੇ ਬਿਚਰੋ ॥
ਐਸੋ ਚਰਿਤ ਅਬੈ ਮੈ ਕਰਿ ਹੋ ॥ ਦੁਸਟਨ ਡਾਰਿ ਸਿਰ ਛਾਰਿ ਉਬਰਿ ਹੋ ॥ ੧੯॥

Choupaiee

Triya bhakhyo piya sok na karo. baj sehat douoo bachai bichro.
Aiso charit abaie mai kar ho. Dustan dar sir char ubar ho. (19)

Couplet

After killing many of the warriors, she swam across the river along with the horse, she reached the place, where her paramour was residing. (16)

Choupaiee

When she gave him the horse, he enjoyed sensuous pleasure with her to her satisfaction. When the paramour saw the troops chasing her, then the woman told him like this. (17)

Aril

"We have done a wrong thing by stealing the Raja's horse. We have endangered our lives by ourselves (we have struck our own feet with our axe). Now they will take us away along with the horse. They will hang the thieves or put noose around our necks." (18)

Choupaiee

The woman said, "O dear beloved! Do not get disturbed. You feel as if both are safe along with the horse. I will play some trick so that we will be saved (by throwing ash in their heads) by destroying them or dishonouring them." (19)

ਤਹਾ ਪੁਰਖ ਕੋ ਭੇਸ ਬਨਾਇ ॥ ਦਲ ਕਹਿ ਮਿਲੀ ਅਗਮਨੇ ਜਾਇ ॥
 ਕਹੀ ਹਮਾਰੋ ਸਤਰ ਉਬਾਰੋ ॥ ਔਰ ਗਾਵ ਤੇ ਸਕਲ ਨਿਹਾਰੋ ॥ ੨੦॥
 Taha purakh ko bhes banaie. Dal keh mili agmanai jaie.
 Kahi hamaro satar ubaro. Or gav te sakal niharo. (20)

ਮਿਲਿ ਦਲਿ ਧਾਮ ਅਗਮਨੇ ਜਾਇ ॥ ਬਾਜ ਪਾਇ ਝਾਝਰ ਪਹਿਰਾਇ ॥
 ਸਕਲ ਗਾਵ ਤਿਨ ਕਹ ਦਿਖਰਾਈ ॥ ਫਿਰਿ ਤਿਹ ਟੋਰ ਤਿਨੈ ਲੈ ਆਈ ॥ ੨੧॥
 Mil dal dham agmanai jaie. Baj paie jhanjhar pehraie.
 Sakal gav itn kh dikhraiee. fit ith tour tinai lai aice. (21)

ਪਰਦਾ ਲੇਤ ਤਾਨਿ ਆਗੇ ਤਿਨ ॥ ਦੇਖਹੁ ਜਾਇ ਜਨਾਨਾ ਕਹਿ ਜਿਨ ॥
 ਆਗੇ ਕਰਿ ਸਭਹਿਨ ਕੇ ਬਾਜਾ ॥ ਇਹ ਛਲ ਬਾਮ ਨਿਕਾਰਿਯੋ ਰਾਜਾ ॥ ੨੨॥
 Parda let tan agaie tin. Dekhhu jaie janana keh jin.
 Agaie kar sabhhin ke baja. Ih chhal bam nikario raja. (22)

ਸੋ ਆਗਨ ਲੈ ਤਿਨੈ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਆਗੇ ਬਹੁਰਿ ਕਨਾਤ ਤਨਾਵੈ ॥
 ਆਗੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਾਜ ਨਿਕਾਰੈ ॥ ਨੇਵਰ ਕੇ ਬਾਜਤ ਝਨਕਾਰੈ ॥ ੨੩॥
 So agan lai tinaie dikhavai. agaie batur kanat tanavai.
 Agaie kar kaar baj nikarai. Nevar ke bajat jhankarai. (23)

ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਤਿਨ ਕੀ ਵਹੁ ਜਾਨੈ ॥ ਬਾਜੀ ਕਹ ਮੂਰਖ ਨ ਪਛਾਨੈ ॥
 ਨੇਵਰ ਕੇ ਬਾਜਤ ਝਨਕਾਰਾ ॥ ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਨ ਜਾਤ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੨੪॥
 Bahu bidh itn ki bahu janai. baji keh murakh na pachhanai.
 Nevar ke bajat jhankara. Bheid abhied na jat bichara. (24)

ਦੁਹਿਤਾ ਬਹੁ ਤਿਨੈ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ॥ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਧੁਨਿ ਨੇਵਰ ਕੀ ਕਾਨੈ ॥
 ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਕਛੂ ਨ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਇਹ ਛਲ ਛਲੈ ਪੁਰਖ ਸਭ ਨਾਰੀ ॥ ੨੫॥
 Duihta bahu tinai kar janai. Sunn sunn dhunn nevar ki kanai.
 Bheid abheid kachh na bichari. Ih chhal chhalai purakh sabh nari. (25)

She dressed herself as a man and met the troops going ahead, on the way. She said, "please save my privacy and you could check our village, she brought them back to the same place. (20)

Meeting the troops, she reached the house ahead of them and put anklets to the horse's legs. After showing the whole village, she brought them back to the same place. (21)

She put a curtain before them, so that they may not glance at the women. Then by bringing her horse before them the woman, with this deceit, sent away the Raja from there. (22)

She would show them a courtyard and then place a curtain before it, and then would move her horse to the next place. His anklet was making its sound. (23)

They were thinking this horse as the mare of that horse, or its daughter-in-law. The anklet was making tinkling noise, and they could not follow the secret behind it. (24)

By hearing the sound of the anklet, they were thinking her as his daughter or daughter-in-law, but they could not make out the real secret. So that woman deceived all the people there. (25)

ਜਵਨ ਰੁਚਾ ਜਯੋ ਤਯੋ ਤਿਹ ਭਜਾ ॥ ਜਿਯ ਜੁ ਨ ਭਾਯੋ ਯਿਹ ਕੋ ਤਜਾ ॥
 ਇਨ ਇਸਤ੍ਰਿਨਿ ਕੇ ਚਰਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜਿਨੈ ਨ ਬਿਧਨਾ ਸਕਤ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੨੬॥ ੧॥
 Javan ruche jeyo teyo tih bhaja. jiy ju n bhaeyo yeh ko taja.
 In isatrin ke char apara. Jinai na bidhna sakat bichara. (26) (1)

**ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਬਤੀਸ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੩੨ ॥ ੬੨੨੮ ॥ ਅਫਜ਼ੀ ॥**

**Iti sri charitar pakhyana triya charitarai mantra bhoop sambadai
 teen so bates charitar samaptam sat subham sat.**

332. 6228. aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਸੁਨਹੋ ਰਾਜ ਕੁਅਰਿ ਇਕ ਬਾਤਾ ॥ ਤ੍ਰਿਯ ਚਰਿਤ੍ਰ ਜੋ ਕਿਯੇ ਬਿਖਯਾਤਾ ॥
 ਪਸਚਿਮ ਦਿਸਾ ਹੁਤੀ ਇਕ ਨਗਰੀ ॥ ਹੰਸ ਮਾਲਨੀ ਨਾਮ ਉਜਗਰੀ ॥ ੧॥

Choupaiee

Sunho raj koer ik bata. Triya charitar jo kiye bikhyata.
 Paschim disa huti ik nagri. Hans malni nam ujgari. (1)

ਹੰਸ ਸੈਨ ਜਿਹ ਰਾਜ ਬਿਰਾਜੈ ॥ ਹੰਸ ਪ੍ਰਭਾ ਜਾ ਕੀ ਤ੍ਰਿਯ ਰਾਜੈ ॥
 ਰੂਪਵਾਨ ਗੁਨਵਾਨੁਜਿਯਾਰੀ ॥ ਜਾਹਿਰ ਲੋਕ ਚੌਦਹੁ ਪਯਾਰੀ ॥ ੨॥
 Hans sain jih raj birajai. Hans prabha j ki triya rajai.
 Roopvan gunvan jiari. Jahir log choudhun payari. (2)

ਤਹ ਇਕ ਸਾਹੂ ਸੁਤਾ ਦੁਤੀਮਾਨਾ ॥ ਬਹੁਰਿ ਜਿਯਤ ਜਿਹ ਨਿਰਖਿ ਸਸਾਨਾ ॥
 ਜੋਬਨ ਭਯੋ ਅਧਿਕ ਤਿਹ ਜਬ ਹੀ ॥ ਬਹੁਤਨ ਸਾਥ ਬਿਹਾਰਤ ਤਬ ਹੀ ॥ ੩॥
 Tih ik sahu suta dutimana. Bahur jiyat jih nirakh sasana.
 Joban bheyo adhik tih jab hi. Bahutan sath biharat tab hi. (3)

ਇਕ ਦਿਨ ਭੇਸ ਪੁਰਖ ਕੋ ਧਾਰਿ ॥ ਨਿਜੁ ਪਤਿ ਸਾਥ ਕਰੀ ਬਹੁ ਰਾਰਿ ॥
 ਲਾਤ ਮੁਸਤ ਕੇ ਕਰਤ ਪ੍ਰਹਾਰ ॥ ਸੋ ਤਿਹ ਨਾਰਿ ਨ ਸਕੈ ਬਿਚਾਰ ॥ ੪॥
 Ik din bhes purakh ko dhar. Nij pat sath kari bahu rar.
 Lat musat kr karat parha. So tih nar na sakai bichar. (4)

The woman could attain, whatever she likes or desires, by some means or the other and leaves whatever she does not like. These women have many game plays (witchcrafts) which even the Lord-creator has not understood. (26)

Here the three hundred and thirty-second episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (332-6278) (Contd.)

Choupaiee

O Rajan! I am going to relate the story of a princess, who played great witchcraft." There was a small town in the west and she was called Hans Malini. (1)

There was a Raja by the name of Hans Sain ruling there and his wife was named Hans Prabha. She was beautiful, having many qualities and charming. That dear woman was known all over the Universe (in all the fourteen regions). (2)

There was a Shah's beautiful daughter, on seeing whom even a dying person would become alive again. When she gained youthful exuberance, then she started moving around with many men. (3)

One day she dressed up like a male and started quarrelling with her husband and was beating him with fists and legs and he was not recognizing her as his wife. (4)

ਤਾ ਸੋ ਲਰਿ ਕਾਜੀ ਪਹਿ ਗਈ ॥ ਲੈ ਇਲਾਮ ਪਯਾਦਨ ਸੰਗ ਅਈ ॥
 ਐਚ ਪਤਿਹਿ ਲੈ ਤਹਾ ਸਿਧਾਈ ॥ ਕੋਤਵਾਰ ਕਾਜੀ ਜਿਹ ਠਾਈ ॥ ੫॥

Ta so lar kaji peh gaiee. lai elam payadan sang aiee.
 Aich patihe lai tahaa sidhaiee. Kotvar kaji jih thaiee. (5)

ਪਯਾਦਨ ਸਾਥ ਦਵਾਰ ਪਤਿ ਥਿਰ ਕਰਿ ॥ ਦਿਨ ਕਹ ਗਈ ਮਿਤ੍ਰ ਅਪਨੈ ਘਰ ॥
 ਤਾ ਸੰਗ ਕਰਿ ਕੀੜਾ ਕੀ ਗਾਥਾ ॥ ਲੈ ਆਈ ਸਾਹਿਦ ਕਹਿ ਸਾਥਾ ॥ ੬॥
 Payadan sath davar pat thir kar. Din keh gaiee mitar aapnai ghar.
 Ta sang kar krirra ki gatha. Lai aiee sahid keh satha. (6)

ਅੜਿਲ

ਜਾਰ ਪਯਾਦਨ ਪਤਿ ਜੁਤਿ ਦਵਾਰੇ ਠਾਢਿ ਕਰ ॥
 ਦੁਤਿਯ ਮਿਤ੍ਰ ਕੇਗ ਈ ਦਿਵਸ ਕਹ ਨਾਰਿ ਘਰ ॥
 ਕਾਮ ਭੋਗ ਤਿਹ ਸਾਥਿ ਕੀਯਾ ਰੁਚਿ ਮਾਨਿ ਕਰਿ ॥
 ਹੋ ਸਾਹਿਦ ਕੈ ਲਯਾਈ ਅਪਨੇ ਤਿਹ ਸਾਧ ਧਰਿ ॥ ੭॥

Aril

Jar payadan pat juti davarai thathh kar.
 Dutiaa mitar kai gaiee divas keh nar ghar.
 Kam bhog tih sath kiya ruche man kar.
 Ho sahid kai layaiee apnai tih sath dhar. (7)

ਚੌਪਈ

ਕਹਾ ਲਗੇ ਮੈ ਕਹੋ ਉਚਰਿ ਕਰਿ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਗਈ ਬਹੁਤਨ ਕੇ ਘਰ ॥
 ਸੰਗ ਸਾਹਿਦ ਸਭ ਹੀ ਕਰਿ ਲੀਨੇ ॥ ਸਕਲ ਰੁਜੂ ਕਾਜੀ ਕੇ ਕੀਨੇ ॥ ੮॥

Choupaiee

Kaha lagai mai kaho uchar kar . ih bidh gaaiee bahutan ke ghar.
 Sang sahid sabh hi kar linai. Sakal ruju kaji kai kinai. (8)

ਤਿਹ ਅਪਨੀ ਅਪਨੀ ਤੇ ਮਾਨੈ ॥ ਏਕ ਏਕ ਕੋ ਭੇਦ ਨ ਜਾਨੈ ॥
 ਜੁ ਤਿਯ ਕਹਤ ਸੋ ਪੁਰਖ ਬਖਾਨਤ ॥ ਆਪੁ ਆਪੁ ਕੀ ਬਾਤ ਨ ਜਾਨਤ ॥ ੯॥

Tih apni apni te manai. Ek ek ko bheid na janai.
 Ju triya kehat so purakh bakhanat. Aap aap ki bat na janat. (9)

After quarreling with him, she went to the Kazi and came back with some armed men and took her husband by pulling him to the place where the Kazi and Kotwal (Inspector) were seated. (5)

After making the husband along with the armed men stand at the gates, she went away to her paramour in the daytime. After having love affair with him, she brought him along as a witness. (6)

Aril

After making the paramour stand along with the husband and armed men, she went to the second paramour during daytime. She enjoyed sensuous pleasure with him and brought him along as another witness. (7)

Choupaiee

How far could I describe? She went to the place of many paramours and brought all of them as witnesses and showed all of them to the Kazi. (8)

All of them were thinking her to be their beloved only, without knowing the secret (behind it) about one another. Whatever the woman was saying, they were giving the same witness, without knowing one another's words. (9)

ਸਭ ਸਾਹਿਦ ਜਬ ਨਜਰਿ ਗੁਜਰੇ ॥ ਏਕ ਬਚਨ ਵਹ ਤ੍ਰਿਯ ਉਚਰੈ ॥
 ਤਬ ਕਾਜੀ ਸਾਚੀ ਇਹ ਕੀਨੋ ॥ ਦਰਬ ਬਟਾਇ ਅਰਧ ਤਿਹ ਦੀਨੋ ॥ ੧੦ ॥
 Sabh sahid jab najar gujre. Ek bachan veh triya ucharai.
 Tab kaji sachi ih kino. Darb bataie ardh tih dinai. (10)

ਕਿਨੂੰ ਨ ਤਾ ਕੋ ਭੇਦ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਕਸ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਹ ਨਾਰਿ ਦਿਖਾਰਾ ॥
 ਔਰਨ ਕੀ ਕੋਊ ਕਹਾ ਬਖਾਨੇ ॥ ਆਪੁ ਆਪ ਮਹਿ ਤੇਊ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ੧੧ ॥
 Kinu n ta ko bheid bichara. Kas charitar ih nar dikhara.
 Aouran ki kouoo kaha bakhanai. Aap aap meh touoo naa janai. (11)

ਦੋਹਰਾ

ਕਹਾ ਲਖਾ ਤ੍ਰਿਯ ਕਰਮ ਕਰਿ ਕੈਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥
 ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਸਭ ਆਪੁ ਮਹਿ ਸਕਾ ਨ ਕੋਊ ਪਾਇ ॥ ੧੨ ॥ ੧ ॥

Dohra

Kaha lakha triya karam kar kaise karam kamaie.
 Bheid abheid sabh aap meh saka n kouoo paie. (12) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਤੇਤੀਸ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੩੩ ॥ ੬੨੪੦ ॥ ਅਫਜੁੰ ॥
 iti sri chaaritar pakhyanai triya charitaar mantra bhoop sambadai
 teen so tetis samaptam sat subham sat.
 333. 6240. afjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਰਾਜ ਸੈਨ ਇਕ ਰਾਜਾ ਦਛਿਨ ॥ ਤ੍ਰਿਯ ਤਿਹ ਰਾਜ ਮਤੀ ਸੁਭ ਲਛਨ ॥
 ਅਮਿਤ ਦਰਬ ਤਨ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਜਿਨ ਕੋ ਆਵਤ ਵਾਰ ਨ ਪਾਰਾ ॥ ੧ ॥

Choupaiee

Raj sain ik raja dachhin. Triya tih raj mati subh lachhan.
 Amit darb tan bharai bhandara. Jin ko avat var na para. (1)

When all the witnesses had been examined, the woman said one thing. Then the Kazi took her words as truthful and gave half the wealth to her. (10)

No one could appreciate her secret, as to what was the gameplay of the woman. So what could one say about others? They did not know one another even. (11)

Couplet

No one could realize what the woman was doing and what she wanted. None of them, could follow the secret of the woman's action or one another's views. (12)

Here the three hundred and thirty-third episode of the King's and Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (333-6240) (Contd.)

Choupaiee

There was a Raja called Raj Sain in the south, who had a virtuous wife by the name of Rajmati. He had countless wealth, which had no limits. (1)

ਪਿੰਗਲ ਦੇ ਤਹ ਸਾਹ ਦੁਲਾਰੀ ॥ ਜਾ ਕਿ ਸਮ ਨਹਿ ਦੁਤੀਯ ਕੁਮਾਰੀ ॥
 ਨਿਰਖ ਨਿਪਤਿ ਤ੍ਰਿਯ ਭਈ ਦਿਵਾਨੀ ॥ ਤਬ ਤੇ ਰੁਚਤ ਖਾਨ ਨਹਿ ਪਾਨੀ ॥ ੨॥
 Pingal dai tih sah dulari. Ja ke sam neh dutia kumara.
 Nirakh nirpat triya bhaiee divani. Tab taai ruchat khan neh maani. (2)

ਤਾ ਕੀ ਲਗਨਿ ਨਿਪਤਿ ਤਨ ਲਾਰੀ ॥ ਛੂਤੈ ਕਹਾ ਅਨੋਖੀ ਜਾਰੀ ॥
 ਸਖੀ ਚੀਨਿ ਇਕ ਹਿਤੁ ਸਯਾਨੀ ॥ ਪਠੈ ਦਈ ਨਿਪ ਕੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ॥ ੩॥
 Ta ki lagan nirpat tan lagi. Chhutai kaha anokhi jagi.
 Sakhi cheen ik hitu sayani. Pathai daiee nrip ki rajdhani. (3)

ਜਿਮਿ ਤਿਮਿ ਬਦਾ ਮਿਲਨ ਤਿਹ ਸੰਗਾ ॥ ਤਿਹ ਤਨ ਬਯਾਪਿਯੋ ਅਧਿਕ ਅਨੰਗਾ ॥
 ਤਿਹ ਭੇਟਨ ਕੋ ਚਿਤ ਲਲਚਾਵੈ ॥ ਘਾਤ ਨ ਨਿਕਸਨ ਕੀ ਤ੍ਰਿਯਾ ਪਾਵੈ ॥ ੪॥
 Jim tim bada Milan tih sanga. Tih Tan bayapiyo adhik anaga.
 Tih bhetan ko chit lalchavai. Ghat na niksan ki triya pavaie. (4)

ਕਹਿਯੋ ਸਾਹੂ ਇਕ ਭੂਪ ਬੁਲਾਵਤ ॥ ਸਭ ਅੰਨਨ ਕੋ ਨਿਰਖ ਲਿਖਾਵਤ ॥
 ਬਚਨ ਸੁਨਤ ਤਹ ਸਾਹੂ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ਭਲੋ ਬੁਰੋ ਨਹਿ ਮੂੜ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੫॥
 Kahio sahu ik bulavat. sabh anan ko ko nirakh likhavat.
 Bachan sunat tih sahu sudhara. Bhalo buro neh moor bichara. (5)

ਨਿਕਸਤ ਭਈ ਘਾਤ ਤ੍ਰਿਯ ਪਾਇ ॥ ਭੋਗ ਕੀਆ ਰਾਜਾ ਸੋ ਜਾਇ ॥
 ਰਹਿਯੋ ਮੂੜ ਪਰ ਦਾਰ ਬਹਿਠੋ ॥ ਭਲਾ ਬੁਰਾ ਕਛੂ ਲਗਿਯੋ ਨ ਡਿਠੋ ॥ ੬॥
 Niksat bhaiee ghat triya paie. Bhog kiyaa raja so jaie.
 Rahio moor par davar baitho. Bhala bura kaachh lagio na ditho. (6)

ਤ੍ਰਿਯ ਕਰਿ ਕੇਲ ਭੂਪ ਸੌ ਆਈ ॥ ਲਯੋ ਸਾਹੂ ਘਰ ਬਹੁਰਿ ਬੁਲਾਈ ॥
 ਕਹਿਯੋ ਪ੍ਰਾਤ ਹਮ ਤੁਮ ਦੋਊ ਜੈਹੈ ॥ ਰਾਜਾ ਕਹਤ ਵਹੈ ਕਰਿ ਐਹੈ ॥ ੭॥
 Triya kar kel bhoop so aiee. Leyo sahu ghar bahuri bulaiee.
 Kahio prat hum tum douoo jaihai. Raja kehat vahaie kar aihai. (7)

There was a Shah's daughter named Pingal Dei, and there was no other young beauty like her. On seeing the Raja, that woman became madly in love with him. Hence onwards she did not like to have any food even (she lost her appetite even). (2)

She was fully attached to the Raja's love, now this strange love could not be alleviated. She called a clever handmaid and after verifying her antecedents, she sent her to the capital of the Raja. (3)

She told her to meet the Raja somehow, she was having her sexual desires aroused within her body. She was longing to meet the Raja, but she was not getting a chance to get out. (4)

That woman told the Shah that one Raja was calling and he was writing the rates of various cereals. So the Shah went there on hearing these words. That fool did not appreciate the good or bad points about it. (5)

Then the woman, taking a chance, went out and then going to the Raja, had sexual relationship with him, while that fool was waiting at the gates. He did not realize any good or evil thing. (6)

The woman after enjoying sensuous pleasure with the Raja came back and then called back (her spouse) the Shah. She told him "that in the morning we both will go to the Raja and would do, as the Raja would say." (7)

ਦੋਹਰਾ

ਇਹ ਛਲ ਮੁਰਖ ਤਿਹ ਛਲਾ ਸਕਿਯੋ ਨ ਭੇਦ ਬਿਚਾਰ ॥
ਕਹਾ ਚਰਿਤ ਇਨ ਤ੍ਰਿਯਾ ਕਿਯਾ ਨ੍ਰਿਪ ਸੰਗ ਰਮੀ ਸੁਧਾਰਿ ॥ ੮॥ ੧॥

Dohra

Ih chhal murakh tih chhala saakio na bhied bichar.
Kaha charit in triya kiya nrip sang rami sudhar. (8) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਚੌਤੀਸ ਚਰਿਤ੍
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ੩੩੪ ॥ ੬੨੪੮ ॥ ਅਫਜ਼ੁ ॥

iti sri charitar pakhyana triya charitarai mantra bhoop sambadai
teen so choutis charitar samaptam sat subham saat.

334. 6248. Aphjun. (Contd.)

ਦੋਹਰਾ

ਸਹਿਰ ਸਰੋਹੀ ਕੇ ਬਿਖੈ ਬਿਕ੍ਰਤ ਕਰਨ ਇਕ ਰਾਇ ॥
ਬੀਰ ਬਡੋ ਬਾਕੋ ਰਬੀ ਰਾਖਤ ਸਭ ਕੋ ਭਾਇ ॥ ੧॥

Dohra

Sehar sarohi ke bikhai bikrat karan ik raie.
Beer badai bako rathi rakhat sabh ko bhaie. (1)

ਚੌਪਈ

ਅਬਲਾ ਦੇ ਰਾਨੀ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ॥ ਅਧਿਕ ਪੰਡਿਤਾ ਅਕਲ ਹੁਨਰ ਕਰਿ ॥
ਬੀਰਮ ਦੇਵ ਪੁਤ੍ਰ ਤਿਹ ਜਾਯੋ ॥ ਤੇਜਵਾਨ ਬਲਵਾਨ ਸੁਹਾਯੋ ॥ ੨॥

Choupaiee

Abla de rani ta kai ghar. Adhik pandita akal hunar kar.
Biram dev putar tih jayo. Tejvan balvan suhayo. (2)

ਤਾ ਕੀ ਜਾਤ ਨ ਪ੍ਰਭਾ ਬਖਾਨੀ ॥ ਰੂਪ ਅਨੰਗ ਧਰਿਯੋ ਹੈ ਜਾਨੀ ॥
ਕਹ ਲਗਿ ਪ੍ਰਭਾ ਕਰੈ ਕਵਨੈ ਕਬਿ ॥ ਨਿਰਖਿ ਸੂਰ ਸਸਿ ਰਹਤ ਇੰਦ੍ਰ ਦਬਿ ॥ ੩॥

Ta ki jat na prabha bakhani. roop anang dharo hai jani.
Keh lag prabha karai kavanaai kab. Nirakh soor sas rehat inder dab. (3)

Couplet

With this deceit she cheated her spouse, but he could not follow the real secret. That woman had played the trick and enjoyed sensuous pleasure with the Raja. (8) (1)

Here the three hundred and thirty-fourth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyani is completed. All is well. (334-6248) (Contd.)

Couplet

There was a Raja by the name of Bikrat Karan in the town of Sirohi. He was a great warrior, a smart charioteer and very affectionate to all. (1)

Choupaiee

He had a queen called Abha Dei, who was an expert in various arts. She gave birth to a son named Biram Dev, who was looking glorious in beauty and prowess. (2)

His glory was indescribable, as if he was a replica of Kamdev (the god of love). How far could a poet describe his charming beauty? On seeing him, even the sun, moon and Indra (gods) were feeling depressed (belittled). (3)

ਛੈਲ ਛਬੀਲੋ ਕੁਅਰ ਅਪਾਰਾ ॥ ਆਪੁ ਘੜਾ ਜਾਨੁਕ ਕਰਤਾਰਾ ॥
 ਅਨਕ ਅਵਟਿ ਸਾਚੇ ਜਨ ਢਾਰਿਯੋ ॥ ਰੀਝਿ ਰਹਤ ਜਿਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸਵਾਰਿਯੋ ॥ ੪॥
 Chhail chhabilo koer apara. aap garra januk kartara.
 Anak avat sanchai jan dhario. reejh rehat jin braham savario. (4)

ਨੈਨ ਫਬਤ ਮ੍ਰਿਗ ਸੇ ਕਜਰਾਰੇ ॥ ਕੇਸ ਜਾਲ ਜਨੁ ਫਾਸ ਸਵਾਰੇ ॥
 ਜਾ ਕੇ ਪਰੇ ਗਰੈ ਸੋਈ ਜਾਨੈ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕੋਈ ਕਹਾ ਪਛਾਨੈ ॥ ੫॥
 Nain fabat mrig se kajrarai. Kes jal jan fas savarai.
 Ja kai parai garai soiee janai. Bin bujhai koiee kaha pachhanai. (5)

ਜੇਤਿਕ ਦੇਤ ਪ੍ਰਭਾ ਸਭ ਹੀ ਕਬਿ ॥ ਕੇਤਿਕ ਹੁਤੀ ਤਵਨ ਭੀਤਰਿ ਛਬਿ ॥
 ਪੁਰਖ ਨਾਰਿ ਚਿਤਵਹ ਜੋ ਤਾਹਿ ॥ ਕਛੁ ਨ ਸੰਭਾਰ ਰਹਤ ਤਬ ਵਾਹਿ ॥ ੬॥
 Jetik det prabha sabh hi kab. ketik huti tavan bhitar chhab.
 Purakh nar chitveh jo tahai. Kachh na sambhar rehat tab vahai. (6)

ਚੰਚਰੀਟ ਦੁਤਿ ਦੇਖਿ ਬਿਕਾਨੇ ॥ ਭਵਰ ਆਜੁ ਲਗਿ ਗਿਰਤਿ ਦਿਵਾਨੇ ॥
 ਮਹਾਦੇਵ ਤੇ ਨੈਕ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਅਬ ਲਗਿ ਬਨ ਮੈ ਬਸਤ ਉਘਾਰੇ ॥ ੭॥
 Chanchrit duti dekh bikanai. Bhavar aaj lag girat diwanai.
 Mahadev te naik niharai. Ab lag ban mai basat ugharai. (7)

ਅੜਿਲ

ਚਤਰਾਨਨ ਮੁਖ ਚਤੁਰ ਲਖਿ ਯਾਹੀ ਤੇ ਕਰੈ ॥
 ਸਿਖਿ ਬਾਹਨ ਖਟ ਬਦਨ ਸੁ ਯਾਹੀ ਤੇ ਧਰੈ ॥
 ਪੰਚਾਨਨ ਯਾ ਤੇ ਸਿਵ ਭਏ ਬਚਾਰਿ ਕਰਿ ॥
 ਹੋ ਸਹਸਾਨਨ ਨਹੁ ਸਕਾ ਪ੍ਰਭਾ ਕੋ ਸਿੰਧੁ ਤਰਿ ॥ ੮॥

Aril

Chatranan much chatur lakh yahi te karai.
 Sikh bahan khat badan su yahi te dharai.
 Panchanan y ate siv bhaie bichar kar.
 Ho sehsanan neh saaka prabha ko sindhu tar. (8)

It seemed as if the Lord-creator had himself moulded such a beautiful and youthful prince and was moulded out of molten gold in a special mould. Even Brahma his creator, felt enamoured by him, on seeing him. (4)

His warrior-like eyes were looking glorious like the deer's eyes, as if a noose was set for hanging someone. The noose of hair around someone's neck would make him feel its effect, as without knowing it how could one realize? (5)

All the poets sing praises of his beauty but they cannot do full justice to it. If any man or woman sees his beauty then he or she loses all sense of proportion. (6)

The birds wagtails, on seeing his beauty, were all praise for while the black bees were also madly in love. Mahadev even, having a glance of him was moving around naked in the jungle. (7)

Aril

For perceiving him only, Brahma had got four faces, while Kartikya (rider of the peacock) had got six faces (for the purpose) and Shiva, with this purpose only, had five faces and Sheshnag with thousand fangs also could not bear the beauty of his form (could not swim the ocean of his beauty). (8)

ਚੌਪਈ

ਜੇ ਅਬਲਾ ਤਿਹ ਰੂਪ ਨਿਹਾਰਤ ॥ ਲਾਜ ਸਾਜ ਧਨ ਧਾਮ ਬਿਸਾਰਤ ॥
ਮਨ ਮੈ ਰਹਤ ਨਗਨ ਹੂੰ ਨਾਰੀ ॥ ਜਾਨੁ ਬਿਸਿਖ ਤਨ ਮਿਰੀ ਪ੍ਰਹਾਰੀ ॥ ੯॥

Choupaiee

Je abla tih roop niharat. laj saj dhan dham bisarat.
Man mai rehat nagan hai nari. Jan bisikh tan mirgi parhari. (9)

ਸਾਹ ਜੈਨ ਅਲਾਵਦੀਨ ਜਹ ॥ ਆਯੋ ਕੁਅਰ ਰਹਨ ਚਾਕਰ ਤਹ ॥
ਫੂਲਮਤੀ ਜਹਰਤਿ ਕੀ ਨਾਰੀ ॥ ਤਾ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਇਕ ਭਈ ਕੁਮਾਰੀ ॥ ੧੦॥
Sah jain alavdin jeh. Aeyo koer rehan chakar tih.
Foolmati jehrat ki nari. Ta kai greh ik bhaiee kumara. (10)

ਸ੍ਰੀ ਦਿਮਾਗ ਰੋਸਨ ਵਹ ਬਾਰੀ ॥ ਜਨੁ ਰਤਿ ਪਤਿ ਤੇ ਭਈ ਕੁਮਾਰੀ ॥
ਜਨੁਕ ਚੀਰਿ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਬਨਾਈ ॥ ਤਾਹੀ ਤੇ ਤਾ ਮੈ ਅਤਿਤਾਈ ॥ ੧੧॥
Sri dimag rosan veh bari. Jan rat pat tai bhaiee kumara.
Januk cheer chandrama banaiee. Tahai te ta mai attaiee. (11)

ਬੀਰਮ ਦੇ ਮੁਜਰਾ ਕਹ ਆਯੋ ॥ ਸਾਹੁ ਸੁਤਾ ਕੋ ਹਿੰਦੈ ਚੁਰਾਯੋ ॥
ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਅਬਲਾ ਕਰਿ ਹਾਰੀ ॥ ਕੈਸਿਹੁ ਮਿਲਾ ਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਯਾਰੀ ॥ ੧੨॥
Biram dai mujrra keh aeyo. sah suta ko hirdai churayo.
Anik jatan abla kar hari. kaishu mila na pritam payari. (12)

ਕਾਮਾਤੁਰ ਭੀ ਅਧਿਕ ਬਿਗਮ ਜਬ ॥ ਪਿਤਾ ਪਾਸ ਤਜਿ ਲਾਜ ਕਹੀ ਤਬ ॥
ਕੈ ਬਾਬੁਲ ਗ੍ਰਿਹ ਗੋਰਿ ਖੁਦਾਓ ॥ ਕੈ ਬੀਰਮ ਦੇ ਮੁਹਿ ਬਰ ਦਯਾਓ ॥ ੧੩ ॥
Kamatur bhi bigam jab. Pita paas taj laaj kahi tab.
Kai babul greh gore khudaeyo. Kai biram dai mohair bar dayao. (13)

ਭਲੀ ਭਲੀ ਤਬ ਸਾਹ ਉਚਾਰੀ ॥ ਮੁਸਲਮਾਨ ਬੀਰਮ ਕਰ ਪਯਾਰੀ ॥
ਬਹੁਰਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਕਰੋ ਨਿਕਾਹਾ ॥ ਜਿਹ ਸੌ ਤੁਮਰੀ ਲਗੀ ਨਿਗਾਹਾ ॥ ੧੪॥
Bhali bhali sah uchari. Musalman biram kar payari.
Bahur tohai tum karo nikaha. Jih so tumri lagi nigaha. (14)

Choupaiee

Whichever woman would perceive his charm, would completely forget about her modesty, glory, wealth or home and all the women were so much enamoured by his beauty, as if a deer, wounded by an arrow, had become unconscious. (9)

This prince had come to serve with the king Allah-ud-din Khilji. The king had a queen (wife) named Phool mati, who had given birth to a princess. (10)

The child was named Roshan Dimagh. She was so beautiful, as if she was the daughter of Kamdev (god of love), and it seemed she had been created out of moon by piercing it, so she was very haughty about it (she was extremely beautiful). (11)

One day Biram Dev came for attending professional singing and dancing session, then the King's daughter got allured by his beauty. That young belle tried her utmost but she could not meet her beloved. (12)

When that princess became overpowered by her sexual desires, then forgetting her modesty, she told her father, "O dear father! Either; you marry me to Biram Dev or bury me in a grave dug up in the house." (13)

When the king replied, "O dear daughter! Your words are very (nice) pleasant, but first you arrange to convert Biram Dev into a musalman. Then you could get married to him by Muslim rites (Nikah) as you are interested in his love. (14)

ਬੀਰਮ ਤੀਰ ਵਜੀਰ ਪਠਾਯੋ ॥ ਸਾਹ ਕਹਿਯੋ ਤਿਹ ਤਾਹਿ ਸੁਨਾਯੋ ॥
ਹਮਰੇ ਦੀਨ ਪ੍ਰਥਮ ਤੁਮ ਆਵਹੁ ॥ ਬਹੁਰਿ ਦਿਲਿਸ ਕੀ ਸੁਤਾ ਬਿਯਾਵਹੁ ॥ ੧੫॥
Biram teer vajir pathaeyo. Sah kahio tih tohai sunayo.
Hamre din pratham tum avhu. bahur dilis ki suta biyavhu. (15)

ਬੀਰਮ ਦੇਵ ਕਹਾ ਨਹਿ ਮਾਨਾ ॥ ਕਰਿਯੋ ਆਪਨੇ ਦੇਸ ਪਯਾਨਾ ॥
ਪ੍ਰਾਤੇ ਖਬਰਿ ਦਿਲਿਸ ਜਬ ਪਾਈ ॥ ਅਮਿਤਿ ਸੈਨ ਅਰਿ ਗਹਨ ਪਠਾਈ ॥ ੧੬॥
Biram dev kaha neh mana. Kario apnai dees payana.
Pratai khabar dilis jab payee. Amity sain ar gehan pathaiee. (16)

ਬੀਰਮ ਦੇਵ ਖਬਰਿ ਜਬ ਪਾਈ ॥ ਪਲਟਿ ਕਰੀ ਤਿਨ ਸਾਥ ਲਰਾਈ ॥
ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਭਾਰੀ ਭਟ ਘਾਇ ॥ ਤਹਾ ਨ ਟਿਕੇ ਤਵਨ ਕੇ ਪਾਏ ॥ ੧੭॥
Biram dev khabar jab payee. Palat kari tin sath laraiee.
Bhat bhat bhari bhat ghaie. Taha na tikaie tavan kai paie. (17)

ਕਾਧਲ ਵਤ ਰਾਜਾ ਬੋ ਜਹਾ ॥ ਬੀਰਮ ਦੇਵ ਜਾਤ ਭਯੋ ਤਹਾ ॥
ਕਾਧਲ ਦੇ ਆਗੇ ਜਹਾ ਰਾਨੀ ॥ ਰੂਪਵਾਨ ਗੁਨਵਾਨ ਸਯਾਨੀ ॥ ੧੮॥
Kandhal vat raja thgo jaha. Biram dev jat bheyo taha.
Kandhal dai agaie jaha rani. Roopwan gunwan sayani. (18)

ਅੜਿਲ

ਕਾਧਲ ਦੇ ਰਾਨੀ ਤਿਹ ਰੂਪ ਨਿਹਾਰ ਕੈ ॥
ਗਿਰੀ ਧਰਨਿ ਕੇ ਭੀਤਰ ਹਿਯੋ ਬਿਚਾਰ ਕੈ ॥
ਐਸੋ ਇਕ ਪਲ ਕੁਅਰ ਜੁ ਭੇਟਨ ਪਾਈਯੈ ॥
ਹੋ ਜਨਮ ਪਚਾਸਿਕ ਲੋ ਸਖੀ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈਯੈ ॥ ੧੯॥

Aril

Kandhal dai rani tih roop nihar kai.
Giri dharan kai bhitar hiyo bichar kai.
Aiso ik pal koer ju bhetan paieai.
Ho janam pasachik lo sakhi bal bal jaieai. (19)

The King sent his minister to Biram Dev and gave him the message of the king First you have to be initiated into our religion and then you could marry the king's (of Delhi) daughter. (15)

Biram Dev did not accept his offer and went back to his own land. In the morning when the king learnt about it, he sent his troops (in strength) to catch hold of him. (16)

When Biram Dev learnt about it, then he fought with them. He killed many (enemy) warriors of various types and they could not stand against him. (17)

Then Biram Dev went to the place where Kandhal Vat Raja was ruling the land. There the Raja had a wife named Kandhal Dei, who was very charming, full of qualities and a wise woman. (18)

Aril

Kandhal Dei , on seeing his beauty, fell down on the ground (got allured by him). She thought in her mind that if such a prince could be gained for a moment even, then "O handmaid ! I will sacrifice my fifty births (lives) on him." (19)

ਚੌਪਈ

ਜਾਇ ਸਖੀ ਬੀਰਮ ਦੇ ਪਾਸਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਸਾਥ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਾ ॥
ਕੈ ਤੁਮ ਕਾਧਲ ਦੇ ਕੋ ਭਜੋ ॥ ਕੈ ਇਹ ਦੇਸ ਹਮਾਰੋ ਤਜੋ ॥ ੨੦ ॥

Choupaiee

Jaie sakhi biram dai pasaa. ih bidh sath kari ardasa.
Kai tum kandhal dee ko bhajai. Kai ih des hamaro tajo. (20)

ਪਾਛੇ ਲਗੀ ਫੌਜ ਤਿਨ ਮਾਨੀ ॥ ਦੁਤੀਆ ਰਹਨ ਕੀ ਠੌਰ ਨ ਜਾਨੀ ॥
ਤਾ ਕੋ ਦੇਸ ਤਰੁਨਿ ਨਹੀ ਤਜੋ ॥ ਕਾਧਲ ਦੇ ਰਾਨੀ ਕਹ ਭਜੋ ॥ ੨੧ ॥
Pachhai lagi fouj tin mani. dutia rehan kit hour na jani.
Ta ko des truni neh tajo. kandhal dai rani keh bhajo. (21)

ਰਾਨੀ ਰਮੀ ਮਿਤ੍ਰ ਕੇ ਭੋਗਾ ॥ ਚਿਤ ਕੇ ਦਏ ਤਯਾਗਿ ਸਭ ਸੋਗਾ ॥
ਤਬ ਲਗਿ ਲਿਖੋ ਸਾਹ ਕੇ ਆਯੋ ॥ ਬਾਚਿ ਮੰਤ੍ਰਿਯਨ ਭਾਖਿ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ੨੨ ॥
Rani rani mitar kai bhoga. Chit kai daie tayag sabh sogha.
Tab lag kikho sah kai aeyo. Bach mantran bhakh sunayo. (22)

ਲਿਖਿ ਸੁ ਲਿਖਾ ਮਹਿ ਯਹੈ ਪਠਾਈ ॥ ਔਰ ਬਾਤ ਦੂਜੀ ਨ ਜਨਾਈ ॥
ਕੈ ਬੀਰਮ ਕਹ ਬਾਧਿ ਪਠਾਵਹੁ ॥ ਕੈ ਮੇਰੇ ਸੰਗ ਜੁਧ ਮਚਾਵਹੁ ॥ ੨੩ ॥
Likh su likha meh yahai pathaiee. Our bat duji na janaiee.
Kai biram keh badh pathavhu. Kai mere sang judh machavhu. (23)

ਰਾਨੀ ਬਾਧਿ ਨ ਬੀਰਮ ਦੇਯੋ ॥ ਪਹਿਰ ਕੋਚ ਦੁੰਦਭੀ ਬਜਯੋ ॥
ਨਿਰਭੈ ਚਲੀ ਜੁਧ ਕੇ ਕਾਜਾ ॥ ਹੈ ਗੈ ਰਥ ਸਾਜਤ ਸਰ ਸਾਜਾ ॥ ੨੪ ॥
Rani badh na biram deyo. Pehar Koch dundhvi bajyo.
Nirbhai chali judh ke kaja. hai gai rath sajat sar saja. (24)

Choupaiee

That handmaid went to Bikram Dev and requested him like this,"either you have cohabitation with Kandhal Dei or you leave our Land and go elsewhere. (20)

He thought to himself that the king's troops were chasing him and he had no other place for refuge so he sent back this message through the handmaid that "I will not leave that woman's land and I will have sensuous pleasure with the queen." (21)

The queen had cohabitation with the paramour and satisfied herself by alleviating her mental suffering. By that time, the king's message had come, which was read out by the ministers. (22)

He had sent a written message without mentioning anyother thing, saying "Either Biram Dev should be sent back bound in chains, or be prepared to fight against me." (23)

The queen did not send back Biram Dev and sounded the battle drum by wearing her coat of arms. She went to the battlefield armed with horses, elephants, chariots, arrows and other weapons along with coats of mail, without any fear. (24)

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ

ਭਜਯੋ ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਮੰਡੇ ਛਤ੍ਰਧਾਰੀ ॥ ਬਹੈ ਤੀਰ ਤਰਵਾਰ ਕਾਤੀ ਕਟਾਰੀ ॥
ਕਹੂੰ ਕੇਤ ਫਾਟੇ ਗਿਰੇ ਛਤ੍ਰ ਟੁਟੇ ॥ ਕਹੂੰ ਮਤ ਦੰਤੀ ਗਿਰੈ ਬਾਜ ਛੂਟੇ ॥ ੨੫॥

Bhujang prayat chhand

Bhajeyo rag maru mandai chhatardhari. Bahai teer tarvar kati katari.
Kahun ket fatai girai chhatar tutai. Kahun mat danti girai baj chhutai. (25)

ਕਹੂੰ ਬਾਜ ਜੂਝੇ ਪਰੇ ਹੈ ਮਤੰਗੀ ॥ ਕਹੂੰ ਨਾਗ ਮਾਰੈ ਬਿਰਾਜੇ ਉਤੰਗੀ ॥
ਕਹੂੰ ਬੀਰ ਡਾਰੇ ਪਰੇ ਬਰਮ ਫਾਟੇ ॥ ਕਹੂੰ ਖੇਤ ਖਾਡੇ ਲਸੈ ਚਰਮ ਕਾਟੇ ॥ ੨੬॥
kahun baj jujhaj paraie hai matangai. Kahun nag marai birajai utangai.
Kahun beer darai parai param fatai.
Kahun khet khandai lasai charam kataie. (26)

ਗਿਰੇ ਬੀਰ ਮਾਰੇ ਕਾ ਲੋ ਗਨਾਉ ॥ ਕਹੂੰ ਜੋ ਸਭੈ ਏਕ ਗੰਥੈ ਬਨਾਉ ॥
ਜਥਾ ਸਕਤਿ ਕੈ ਅਲਪ ਤਾ ਤੇ ਉਚਾਰੋ ॥ ਸੁਨੋ ਕਾਨ ਦੈ ਕੈ ਸਭੈ ਹੀ ਪਿਆਰੋ ॥ ੨੭॥
Girai beer marai ka lo ganao. Kaho jo sabhaie ek granthai banao.
Jatha sakati kai alap ta tai ucharo. Sunai kan dai kai sabhai hi piaro. (27)

ਇਤੈ ਖਾਨ ਢੂਕੈ ਉਤੈ ਰਾਜ ਨੀਕੋ ॥ ਹਠੀ ਰੋਸ ਬਾਢੈ ਸੁ ਗਾਢੈ ਅਨੀਕੋ ॥
ਲਰੇ ਕੋਪ ਕੈ ਕੈ ਸੁ ਸ਼ੋਕੈ ਨ ਭਾਜਿਯੋ ॥ ਘਰੀ ਚਾਰ ਲੋ ਸਾਰ ਸੋ ਸਾਰ ਬਾਜਯੋ ॥ ੨੮॥
Itaiee khan dhukai utai raj niko. Hathhi ros badhaai su gadai anikai.
Larai kop kais u saikai na bhajio. Ghari chaar lo sar so saar bajeyo. (28)

ਤਹਾ ਸੰਖ ਭੇਰੀ ਘਨੇ ਨਾਦ ਬਾਜੇ ॥ ਮ੍ਰਿਦੰਗੀ ਮੁਚੰਗੀ ਉਪੰਗੀ ਬਿਰਾਜੇ ॥
ਕਹੂੰ ਨਾਇ ਨਾਢੀਰਿਯੈ ਔ ਨਗਾਰੇ ॥ ਕਹੂੰ ਝਾਝ ਬੀਨਾ ਬਜੈ ਘੰਟ ਭਾਰੇ ॥ ੨੯॥
Taha sankh bheri ghanai nad bajai. Mridanghai muchangai upangai birajai.
Kahun naie nafriyae o nagarai. Kahun jhajh beena bajaie ghanat bharai. (29)

ਕਹੂੰ ਟੂਕ ਟੂਕ ਗਿਰੈ ਹੈ ਸਿਪਾਹੀ ॥ ਮਰੇ ਸ਼ਾਮ ਕੇ ਕਾਜਹੂੰ ਕੀ ਨਿਬਾਹੀ ॥
ਤਹਾ ਕੋਚ ਧਾਰੇ ਚੜੇ ਛਤ੍ਰਧਾਰੀ ॥ ਮਿਲੈ ਮੇਲ ਮਾਨੋ ਮਦਾਰੈ ਮਦਾਰੀ ॥ ੩੦॥
Kahun took took hai girai hai sipahi. Marai savam kai kajhun ko nibahi.
Taha Koch dharaiu charrai chhatardhari.
Milai mel mano madarai madari. (30)

Bhujang prayat Chhand

The song of death (Maru Rag) was played and the warriors with canopies overhead were in position and arrows, swords, daggers or spears were in action. Somewhere flags were lying torn and elsewhere broken canopies were scattered around, while at places drunken elephants or horses were let loose and moving around unattended. (25)

Somewhere horses and elephants were lying. dead, while at places huge bulky elephants were lying dead. At places warriors with broken coats of iron were lying around, while elsewhere broken shields and swords were scattered around and shining brightly. (26)

"Having been killed, the varriors were lying, around, but how far could I detail them? A new Granth will be required for all these details to be listed. So as required, I have described them briefly. O dear Ones! Listen to me with due attention." (27)

From one side the Khans had attacked, while on the other side many Rajas had joined together to fight it out and a huge army of warriors was in great fury. They fought with great wrathfulness and none of them tried to flee from the battlefield. For about twelve hours the battle was raging with great fury (swords clashed with swords). (28)

Many musical instruments like conch shells, clarionets, mirdang, muchang, upang etc were playing. At places clarionets, nafiri and drums were sounded, while at other places Jhang, flutes and kettle drums were being sounded. (29)

Many troops (soldiers) were lying, cut into pieces on the ground and had died fighting for the cause of their Master. On this side warriors with coats of iron and canopies overhead were attacking. It seemed as if a juggler had met another juggler. (30)

ਕਿਤੇ ਭੁਮਿ ਲੌਟੈ ਸੁ ਹਾਥੇ ਉਚਾਏ ॥ ਡਰੇ ਸੇਖ ਜੈਸੇ ਸਮਾਈ ਸਮਾਏ ॥

ਜੂਝੈ ਜਵਾਨ ਜੋਧਾ ਜਗੇ ਜੋਰ ਜੰਗੇ ॥ ਮਨੋ ਪਾਨ ਕੈ ਭੰਗ ਸੋਏ ਮਲੰਗੇ ॥ ੩੧॥

Kitai bhoom lotaie so hathai uchaie. Daraie sekh jaise samaiee samaie.
Jujhai javan jojha jagai jor jangai. Mano pan kai bhang soie malangai. (31)

ਬਹੈ ਆਨਿ ਐਸੇ ਬਚੈ ਬੀਰ ਕੌਨੇ ॥ ਲਰਿਯੋ ਆਨਿ ਜੋ ਪੈ ਗਯੋ ਜੂਝਿ ਤੌਨੈ ॥

ਤਹਾ ਜੋਜਨੰ ਪਾਚ ਭਯੋ ਬੀਰ ਖੇਤੰ ॥ ਬਿਦਾਰੇ ਪਰੇ ਬੀਰ ਬਿੰਦੇ ਬਿੰਦੇ ਬਿਚੇਤੰ ॥ ੩੨॥

Bahai aan aise aise bachai beer konai. Lario aan jo pai geyo joojh tonai.

Taha jojnang panch bheyo beer khetang.

Bidarai paraie beer brindai bichintang. (32)

ਕਹੂੰ ਬੀਰ ਬੈਤਾਲ ਬੀਨਾ ਬਜਾਵੈ ॥ ਕਹੂੰ ਜੋਗਨੀਯੈ ਖਰੀ ਗੀਤ ਗਾਵੈ ॥

ਕਹੂੰ ਲੈ ਬਰੰਗਨਿ ਬਰੈ ਵੈ ਤਿਸੀ ਕੋ ॥ ਲਹੈ ਸਾਮੁਹੇ ਜੁਧ ਜੁਝੇ ਜਿਸੀ ਕੋ ॥ ੩੩॥

Kahun beer baital bina bajavai. Kahun jogniai khari geet gavai.

Kahun lai barangan barai vai tisi ko. Lahai samuhai judh jujho jisi ko. (33)

ਚੌਪਈ

ਜਬ ਹੀ ਸੈਨ ਜੂਝਿ ਸਭ ਗਈ ॥ ਤਬ ਤ੍ਰਿਯ ਸੁਤਹਿ ਪਠਾਵਤ ਭਈ ॥

ਸੋਊ ਜੂਝਿ ਜਬ ਸੁਰਗ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ਦੁਤੀਯ ਪੁਤ੍ਰ ਤਹ ਔਰ ਪਠਾਯੋ ॥ ੩੪॥

Choupaiee

Jab hi sain jujhi sabh gaiee. Tab triya suthi pathavat bhaiee.

Souoo jujh jab savarag sidhayo. Dutia putar tih aou pathayo. (34)

ਸੋਊ ਗਿਰਿਯੋ ਜੂਝਿ ਰਨ ਜਬ ਹੀ ॥ ਤੀਜੇ ਸੁਤਹਿ ਪਠਾਯੋ ਤਬ ਹੀ ॥

ਸੋਊ ਜੂਝਿ ਜਬ ਗਯੋ ਦਿਵਾਲੈ ॥ ਚੌਥੇ ਪੁਤ੍ਰ ਪਠਾਯੋ ਬਾਲੈ ॥ ੩੫॥

Souoo girio jujh jab ran hi. Taj suthi patheyo tab hi.

Souoo jujh jab geyo divalai. Chouthai poot pathaeyo balaie. (35)

ਚਾਰੋ ਗਿਰੇ ਜੂਝਿ ਸੁਤ ਜਬ ਹੀ ॥ ਅਬਲਾ ਚਲੀ ਜੁਧ ਕੋ ਤਬ ਹੀ ॥

ਸੂਰ ਬਚੇ ਤੇ ਸਕਲ ਬੁਲਾਇਸਿ ॥ ਲਰਨ ਚਲੀ ਦੁੰਦਭੀ ਬਜਾਇਸਿ ॥ ੩੬॥

Charo girai juujh sut jab hi. abla chali judh ko tab hi.

Soor bachai tai sakal bulaisi. Laran chali dundhbhi bajaisi. (36)

At places warriors, with raised hands, were rolling around just as Sheikhs (faqirs) being engrossed in music were afraid of going against the religious norms and mighty young warriors were engaged in a great battle. It appeared as if drunken men having consumed hemp (bhang) were lying asleep. (31)

With the shooting of arrows with such a fury how could anyone escape unhurt? Whosoever came forward to fight, was killed. In an area of twenty kilometers (miles) the battle was raging and clusters of dead bodies were scattered all around. (32)

Somewhere betals were playing the flutes and elsewhere, The evil spirits were singing songs of death. Somewhere the fairies were wedding them (taking them to heavens) who were dying while fighting opposing one another. (33)

Choupaiee

When the whole army was killed, the woman sent her son. When he got killed, then she sent her second son to the battlefield. (34)

When he also died fighting, then she sent her third son. When he also proceeded to heavens (was killed) then the queen sent her fourth son. (35)

When all the four sons had died fighting then the woman herself went for the battlefield to fight and calling the remaining warriors the battle drums were sounded. (36)

ਐਸਾ ਕਰਾ ਬਾਲ ਤਹ ਜੁਧਾ ॥ ਰਹੀ ਨ ਭਟ ਕਾਹੂ ਮਹਿ ਸੁਧਾ ॥
 ਮਾਰੇ ਪਰੇ ਬੀਰ ਬਿਕਰਾਰਾ ਗੋਮੁਖ ਝਾਝਰ ਬਸਤ ਨਗਾਰਾ ॥ ੩੭ ॥
 Aisa kara bal tih judha. rahi nab hat kahoo meh sudha.
 Marai parai beer bokrara gomukh jhajhar basat nagara. (37)

ਜਾ ਪਰ ਸਿਮਿਟ ਸਰੋਹੀ ਮਾਰਤਿ ॥ ਤਾ ਕੋ ਕਾਟਿ ਭੁਮ ਸਿਰ ਡਾਰਤਿ ॥
 ਜਾ ਕੈ ਹਨੈ ਤਰੁਨਿ ਤਨ ਬਾਨਾ ॥ ਕਰੈ ਸੁਭਟ ਮ੍ਰਿਤ ਲੋਕ ਪਯਾਨਾ ॥ ੩੮ ॥
 Ja par simit sarohi marat. Ta ko kaat bhum sir darat.
 Ja kai hanai taruni tan bana. karai subhat mkitar lok payana. (38)

ਚੁਨਿ ਚੁਨਿ ਜੁਨ ਪਖਰਿਯਾ ਮਾਰੇ ॥ ਇਕ ਇਕ ਤੇ ਦ੍ਰੈ ਦ੍ਰੈ ਕਰਿ ਡਾਰੇ ॥
 ਉਠੀ ਧੁਰੀ ਲਾਗੀ ਅਸਮਾਨਾ ॥ ਅਸਿ ਚਮਕੈ ਬਿਜੁਰੀ ਪਰਮਾਨਾ ॥ ੩੯ ॥
 Chunn chunn javan pakhriya marai. Ik ik tai davai davai kar darai.
 Uthi dhuri lagi asmana. As chamkai bijuri parmana. (39)

ਖਾਟੇ ਸੁਭਟ ਸਰੋਹਿਨ ਪਰੇ ॥ ਜਨ ਮਾਰੁਤ ਬਰ ਬਿਰਛ ਉਪਰੇ ॥
 ਗਜ ਜੂਝੋ ਮਾਰੇ ਬਾਜੀ ਰਨ ॥ ਜਨੁ ਕੀੜਾ ਸਿਵ ਕੋ ਯਹ ਹੈ ਬਨ ॥ ੪੦ ॥
 Khatai subhat sarohin parai. Jan marat bar birachh uparai.
 Gaj jujho marai baji ran. Jan krirra siv ko yeh hai ban. (40)

ਰਨ ਐਸੇ ਅਬਲਾ ਤਿਨ ਕੀਯਾ ॥ ਪਾਛੇ ਭਯੋ ਨ ਆਗੇ ਹੁਆ ॥
 ਖੰਡ ਖੰਡ ਹੈ ਗਿਰੀ ਧਰਨਿ ਧਰਨਿ ਪਰ ॥ ਰਨ ਜੂਝੀ ਭਵਸਿੰਧੂ ਗਈ ਤਰਿ ॥ ੪੧ ॥
 Ran aise abla tin kiya. Pachhai bheyo na agaie hua.
 Khand khand hai giri dharan par. Ran jujhi bhaav sindhu gaiee taaar. (41)

ਖੰਡ ਖੰਡ ਬਾਜੀ ਪਰ ਭਈ ॥ ਤਉ ਨ ਛੋਰਿ ਅਯੋਧਨ ਗਈ ॥
 ਭੂਤ ਪਿਸਾਚ ਗਏ ਭਖਿ ਤਾਮਾ ॥ ਬਾਗਿ ਮੋਰਿ ਤਉ ਭਜੀ ਨ ਬਾਮਾ ॥ ੪੨ ॥
 Khand khand baji par bhaiee. Tauoo na chhor ayodhan gaiee.
 Bhoot pichhach gaie bhakh tama. Bag morai tauoo bhaaji na baama. (42)

That woman fought with such a fury that the warriors had lost their consciousness (senses). Many dreaded warriors were lying dead and war drums along with gomukh (ran singhe) and Jhanjar drums were sounded. (37)

Whosoever was struck by the queen with her sirohi sword with great strength, his head would be cut off and thrown on the ground and whichever warrior was struck by her arrows was killed instantly. (38)

Many horse riders were killed by picking them one by one and each one was smitten into two pieces. The dust from the battlefield was rising to the sky and the swords were shining like the flash of lightning. (39)

The warriors, cut off with the Sirohi sword were lying dead as if huge trees, O whrere being uprooted. Horses and elephants were also killed in great numbers, which appeared like the Shiva's dance drama (of death). (40)

The queen fought an unparalleled battle, which had never been fought earlier or in future even (would not happen). She also died fighting, being cut into pieces and left the world for heavens. (41)

She was cut into pieces riding on the horse itself, but never deserted the battlefield. Her flesh was eaten away by the ghosts and evil spirits, but she never fled away from the battlefield, by diverting the bridle. (42)

ਪ੍ਰਥਮ ਚਾਰਊ ਪੁਤ੍ਰ ਜੁਝਾਏ ॥ ਬਹੁਰਿ ਆਪ ਬੈਰੀ ਬਹੁ ਘਾਏ ॥
 ਪ੍ਰਥਮ ਬਾਲ ਕੋ ਜਬੈ ਸੰਘਾਰਿਯੋ ॥ ਤਿਹ ਪਾਛੇ ਬੀਰਮ ਦੇ ਮਾਰਿਯੋ ॥ ੪੩ ॥
 Pratham charuoo putar jujhaie. Bahur aap bairi bahu ghaie.
 Pratham bal ko jabaie saangario. Tih pachhaaie biraam dai Mario. (43)

ਤਾ ਕੋ ਮਾਰਿ ਕਾਟਿ ਸਿਰ ਲਿਯੋ ॥ ਲੈ ਹਾਜਿਰ ਹਜਰਿਤ ਕੇ ਕਿਯੋ ॥
 ਤਬ ਪਿਤ ਪੁੰਨੈ ਸੁਤਾ ਪਹਿ ਦੀਨਾ ॥ ਅਧਿਕ ਦੁਖਿਤ ਹੈ ਦਹੁਤਾ ਚੀਨਾ ॥ ੪੪ ॥
 Ta ko mar kaat sir liyo. lai hajir jahrat kai kiyo.
 Tab pit pathaie suta peh deena. Adhik dukhit hai dahuta cheena. (44)

ਦੋਹਰਾ

ਜਬ ਬੇਗਮ ਤਿਹ ਸੁਾਰ ਕੋ ਦੇਖਾ ਸੀਸ ਉਘਾਰਿ ॥
 ਪਲਟਿ ਮਿਤ੍ਰ ਕੇ ਲੀਨੇ ਦੀਨਾ ॥ ਧ੍ਰਿਗ ਮੋ ਕੋ ਜਿਨ ਅਸ ਕ੍ਰਮ ਕੀਨਾ ॥ ੪੫ ॥

Dohra

Jab begam tih savaar ko dekha sees ughar.
 Palat mitar kai linai deena. Dhrig mo ko jin as kram kina. (45)

ਚੌਪਈ

ਬੇਗਮ ਸੋਕਮਾਨ ਡਬ ਹੈ ਕੈ ॥ ਜਮਧਰ ਹਨਾ ਉਦਰ ਕਰ ਲੈ ਕੈ ॥
 ਪ੍ਰਾਨ ਮਿਤ੍ਰ ਕੇ ਲੀਨੇ ਦੀਨਾ ॥ ਧ੍ਰਿਗ ਮੋ ਕੋ ਜਿਨ ਅਸ ਕ੍ਰਮ ਕੀਨਾ ॥ ੪੬ ॥

Choupaiee

Begam sokman tab havai kai. Jamdhar hana udar kar lai kai.
 Pran mitar ke leenai deena. Dhrig mo ko jin as karam keena. (46)

At first she got the four sons killed and then killed many enemies. After killing the queen, they killed Biram Dev. (43)

After killing Biram Dev, his head was cut off and was placed before the king. Then the king sent that head to his daughter. The daughter, after recognizing him, felt greatly distressed. (44)

Couplet

When the princess (King's daughter) saw the head after removing the covering cloth then the Raja's head fell down at the back and even in such a condition, he did not accept a muslim wife. (45)

Choupaiee

Then the king's daughter, being depressed, taking a dagger in hand, struck into her stomach and she said, "The life of my paramour had been taken away by the Muslim faith. So I would be cursed for having (taken) committed such a sinful action. (46)

ਦੋਹਰਾ

ਬੀਰਮ ਦੇ ਰਾਜਾ ਨਿਮਿਤ ਬੇਗਮ ਤਹੇ ਪਰਾਨ ॥
ਸੁ ਕਬਿ ਸਯਾਮ ਯਾ ਕਥਾ ਕੋ ਤਬਹੀ ਭਯੋ ਨਿਦਾਨ ॥ ੪੭॥ ੧॥

Dohra

Biram dai raja nimit begm tajai pran.
Su kab sayam ya katha ko tabhi bheyo nidan. (47) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਪੈਤੀਸ ਚਰਿਤ੍
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੩੫ ॥ ੬੨੯੫ ॥ ਅਫਜ਼ੂ ॥

iti sri charitar pakhyanai triya charitai mantri bhoop sambadai
teen so pantees charitaar samaaptam sat subham sat.

335. 6295. Afhjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਰਾਜ ਸੈਨ ਇਕ ਸੁਨਾ ਨਿਪਤਿ ਬਰ ॥ ਰਾਜ ਦੇਈ ਰਾਨੀ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ॥
ਰੰਗਝੜ ਦੇ ਦੁਹਤਿ ਤਹ ਸੋਹੈ ॥ ਸੁਨ ਨਰ ਨਾਗ ਅਸੁਰ ਮਨ ਮੋਹੈ ॥ ੧॥

Choupaiee

Raj sain ik suna nirpat bar. Raj dei rani ta kai ghar.
Rangjharr dai duhita tih sohai. Sunn nar nag asur manb mohair. (1)

ਬਢਤ ਬਢਤ ਅਬਲਾ ਜਬ ਬਢੀ ॥ ਮਦਨ ਸੁ ਨਾਰ ਆਪੁ ਜਨੁ ਗਢੀ ॥
ਜਬ ਅਬਲਾ ਜਬ ਜੋਈ ॥ ਪ੍ਰਚੁਰ ਭਈ ਜਗ ਭੀਤਰਿ ਸੋਈ ॥ ੨॥

Badhat badhat abla jab badhi. Madan su nar aap jan gadhi.
Jab abla jab joiee. Parchur bhaiee jag bhitari soiee. (2)

ਮਾਤੈ ਕਹੀ ਸੁਤਾ ਕੇ ਸੰਗਾ ॥ ਚੰਚਲਤਾ ਜਿਨ ਕਰੁ ਸੁੰਦਰਾ ॥
ਕਹਾ ਬਿਸੇਸ ਧੁਜਹਿ ਤੂ ਬਰਿ ਹੈ ॥ ਤਾ ਕੋ ਜੀਤਿ ਦਾਸ ਲੈ ਕਰਿ ਹੈ ॥ ੩॥

Matai kahi suta kai sanga. Chanchalta jin kar sudranga.
Kaha bises dhujhi tu bara hai. Ta ko jit daas lai kar hai. (3)

Couplet

The king's daughter had given up her life for the sake of Raja Biram Dev. The poet Siam has stated, that this episode then ended here. (47)

Here the three hundred and thirty-fifth episode of the king's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (335-6285) (Contd.)

Choupaiee

There was a Raja Raj Sain, who had a wife named Raj Dei. They had a beautiful daughter called Rangjhar Dei, who was enamouring the hearts of gods, men, snakes, and demons. (1)

When the child grew up into a youthful beauty, then it appeared as if Kamdev had himself moulded that woman. When she became a matter of concern for the mother and father, then she became famous (for her beauty) throughout the world. (2)

The mother told the daughter one day, "O beautiful girl! Do not be impatient. Then she said further, "Would you like to marry Bises Dhuj and after winning him over, make him your slave. (3)

ਸੁਨਤ ਬਾਤ ਤਾ ਕਹਿ ਲਗਿ ਗਈ ॥ ਰਾਖੀ ਗੂੜ ਨ ਭਾਖਤ ਭਈ ॥
ਜਬ ਅਬਲਾ ਨਿਸਿ ਕੋ ਘਰਿ ਆਈ ॥ ਚਲੀ ਤਹਾ ਨਰ ਭੇਸ ਬਨਾਈ ॥ ੪॥
Sunat bat ta keh lag gaiee. Rakhi goorr na bhakhat bhaiee.
Jab abla nis ko ghar aiee. Chali taha nar bhes banaiee. (4)

ਚਲਤ ਚਲਤ ਬਹੁ ਚਿਰ ਤਹ ਗਈ ॥ ਜਹਾ ਬਿਲਾਸਵਤੀ ਨਗਰਾਈ ॥
ਤਵਨ ਨਗਰ ਚਲਿ ਜੂਪ ਮਚਾਯੋ ॥ ਉਚ ਨੀਚ ਸਭ ਹੀ ਨਹਰਾਯੋ ॥ ੫॥
Chalet chalet bahu chir tih gaiee. Jaha bilasvati nagraiee.
Tavan nagar chal joop machayo. uch nich sabh hi thehrayo. (5)

ਬਡੇ ਬਡੇ ਜੂਪੀ ਜਬ ਹਾਰੇ ॥ ਮਿਲਿ ਰਾਜਾ ਕੇ ਤੀਰ ਪੁਕਾਰੇ ॥
ਇਕ ਹਯਾ ਐਸ ਜੁਆਰੀ ਆਯੋ ॥ ਕਿਸੁ ਪਾਸ ਨਹਿ ਜਾਤ ਹਰਾਯੋ ॥ ੬॥
Badai badai joopi jab harai. Mil raja kai teer pukarai.
Ik haya ais juari aeyo . kisu pass neh jaat harayo. (6)

ਇਹ ਬਿਧਿ ਸੁਨੇ ਬਚਨ ਜਬ ਰਾਜਾ ॥ ਆਪਨ ਸਜਿਯੋ ਜੂਪ ਕੋ ਸਾਜਾ ॥
ਕਹਿਯੋ ਤਾਹਿ ਹਯਾ ਲੇਹੁ ਬੁਲਾਇ ॥ ਜਿਨ ਜੂਪੀ ਸਭ ਲਏ ਹਰਾਇ ॥ ੭॥
Ih bidh sunai bachan jab raja. Apan sajio joop ko saja.
Kahio tohai haya lehu bulaie. Jin roopi sabh laie haraie. (7)

ਭ੍ਰਿਤ ਸੁਨਿ ਬਚਨ ਪਹੁੰਚੇ ਤਹਾ ॥ ਜੂਪਿਨ ਕੁਅਰਿ ਹਰਾਵਤ ਜਹਾ ॥
ਕਹਿਯੋ ਤਾਹਿ ਤੁਹਿ ਰਾਇ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਚਾਹਤ ਤੁਮ ਸੌ ਜੂਪ ਮਚਾਯੋ ॥ ੮॥
Bhrit sunn bachan pahuchai taha. Joopin koer haravat jaha.
Kahio tohai tohai raie bulayo. Chahat tum so joop machayo. (8)

ਨ੍ਰਿਪ ਕੇ ਤੀਰ ਤਰੁਨਿ ਤਬ ਗਈ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਜੂਪ ਮਚਾਵਤ ਭਈ ॥
ਅਧਿਕ ਦਰਬ ਤਿਨ ਭੂਪ ਹਰਾਯੋ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੇ ਨਹੀ ਜਾਤ ਗਨਾਯੋ ॥ ੯॥
Nrip kai teer tarrun tab gaiee. Bahu bidh joop machavat bhaiee.
Adhik darab tin bhoop harayo. Brahma tai neh jat ganayo. (9)

The mother's words were considered very acceptable to her heart but kept it a close secret, without telling anybody else. When the belle came home at night, then she dressed up like a male and left the place. (4)

After walking a long distance, she reached the town of Bilaswati. On reaching the place, she created an uproar about a gambling game and defeated (high and low) all of them (in the gamble). (5)

When the great gamblers got defeated then all of them made a request to the Raja., that a gambler had come there who had defeated all the gamblers. (6)

When the Raja heard this news, then he decided to gamble himself The Raja said, "Call him here, who had defeated all others (gamblers). (7)

The Raja's attendants, after hearing his words, reached the place where the princess was gambling and winning. They told him (her) that the Raja was calling him and wanted to gamble with you.' (8)

Then the princess went to the Raja and started gambling with him in many ways. The Raja had lost lot of wealth in the gambling, which could be accounted for by Brahma only. (9)

ਜਬ ਨ੍ਰਿਪ ਦਰਬ ਬਹੁਤ ਬਿਧਿ ਹਾਰਾ ॥ ਸੁਤ ਉਪਰ ਪਾਸਾ ਤਬ ਢਾਰਾ ॥
 ਵਹੈ ਹਰਾਯੋ ਦੇਸ ਲਗਾਯੋ ॥ ਜੀਤਾ ਕੁਅਰ ਭਜਯੋ ਮਨ ਭਾਯੋ ॥ ੧੦॥
 Jab nrir darab bahut bidh hara. Sut upar pasa tab dhara.
 Vahai haraeyo des lagaeyo. Jita koer bhajeyo man bhayo. (10)

ਦੋਹਰਾ

ਜੀਤਿ ਸਕਲ ਧਨ ਤਵਨ ਕੋ ਦੀਨਾ ਦੇਸ ਨਿਕਾਰ ॥
 ਕੁਅਰਿ ਜੀਤਿ ਕਰਿ ਪਤਿ ਕਰਾ ਬਸੀ ਧਾਮ ਹੈ ਨਾਰ ॥ ੧੧॥

Dohra

Jeet sakal dhan tavan ko dina des nikar.
 Koer jeet kar pat kara basi dham hai nar. (11)

ਚੰਚਲਾਨ ਕੇ ਚਰਿਤ ਕੋ ਸਕਤ ਨ ਕੋਈ ਬਿਚਾਰ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਸਨ ਸਿਵ ਖਟ ਬਦਨ ਜਿਨ ਸਿਰਜੀ ਕਰਤਾਰ ॥ ੧੨॥ ੧॥
 Chanchal kai charit ko sakaat na koiee bichar.
 Braham bisan siv khat badan jin sirji kartar. (12) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਛਤੀਸ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੩੬ ॥ ੬੩੦੭ ॥ ਅਫਜੁੰ ॥
 iti sri charitar pakhyanai triya charitari mantra bhoop sambadfai
 teen so chhatis charitar samaptam sat subham sat.
 336. 6307. aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਜਮਲ ਸੈਨ ਰਾਜਾ ਬਲਵਾਨਾ ॥ ਤੀਨ ਲੋਕ ਮਾਨਤ ਜਿਹ ਆਨਾ ॥
 ਜਮਲਾ ਟੋਡੀ ਕੋ ਨਰਪਾਲਾ ॥ ਸੂਰਬੀਰ ਅਰੁ ਬੁਧਿ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ੧॥

Choupaiee

Jamal sain raja balvana. Teen lok manat jih aana.
 Jamala todi ko narpala. Surbir ar budhi bisala. (1)

When the Raja had lost lot of money, then he put his son even on the gamble and he Lost his son also, then he put the 'country' even as a stake. Then she had won the prince and enjoyed sensuous pleasure with him to her satisfaction. (10)

Couplet

The Raja was turned out of the land, having won all his wealth. She made the prince as a spouse, having won him over and she became his wife and lived her life as such. (11)

No one has been able to grasp the (tricks) witchcrafts of women; even Brahma, Vishnu, Shiva and Kartikya and the Lord-Creator (even) himself, who had created her by Himself only could not understand her. (12) (1)

Here the three hundred and thirty-sixth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyani is completed. All is well. (336-6307) (Contd.)

Choupaiee

There was a mighty Raja by the name of Jamal Sain and he had suzerainty over all the three worlds (the whole Universe). He was ruling over Jamla Todi and was a great warrior with lot of wisdom. (1)

ਸੋਰਠ ਦੇ ਰਾਨੀ ਤਿਹ ਸੁਨੀਯਤ ॥ ਦਾਨ ਸੀਲ ਜਾ ਕੋ ਜਗ ਗੁਨਿਯਤ ॥
ਪਰਜ ਮਤੀ ਦੁਹਿਤਾ ਇਕ ਤਾ ਕੀ ॥ ਨਰੀ ਨਾਗਨੀ ਸਮ ਨਹੀ ਜਾ ਕੀ ॥ ੨॥

Sorath dai rani tih suniat. Dan seel ja ko jag guniat.
Paraj mati duhita ik ta ki. Nari nagni sam neh ja ki. (2)

ਬਿਸਹਰ ਕੋ ਇਕ ਹੁਤੋ ਨ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਆਯੋ ਗੜ ਜਮਲਾ ਕਿਹ ਕਾਲਾ ॥
ਛਾਛ ਕਾਮਨੀ ਕੀ ਪੂਜਾ ਹਿਤ ॥ ਮਨ ਕ੍ਰਮ ਬਚਨ ਇਹੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬ੍ਰਤ ॥ ੩॥
Bishar ko ik hutai nirpala. Aeyo garr jamla kih kala.
Chhachh kamni ki puja hit. Man kram bachan ihai kar kar brat. (3)

ਠਾਢਿ ਪਰਜ ਦੇ ਨੀਕ ਨਿਵਾਸਨ ॥ ਰਾਜ ਕੁਅਰਿ ਨਿਰਖਾ ਦੇਖ ਨਾਸਨ ॥
ਇਹੈ ਚਿਤ ਮੈ ਕੀਅਸਿ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਬਰੋ ਯਾਹਿ ਕਰਿ ਕਵਨ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ੪॥
Thadh paraj dai neek nivasan. Rraj koer nirkha dekh nasan.
Ihaie chit mai kias bichara. Baro yahai kar kavan parkara. (4)

ਸਖੀ ਭੇਜ ਤਿਹ ਧਾਮ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਕੋ ਭੋਗ ਕਮਾਯੋ ॥
ਇਹ ਉਪਦੇਸ ਤਵਨ ਕਹਿ ਦੇਯੋ ॥ ਗੌਰਿ ਪੁਜਾਏ ਬਿਦਾ ਕਰਿ ਗਯੋ ॥ ੫॥
Sakhi bhej tih dham bulayo. Bhat bhat ko bhog kamayo.
Ih updes tavan keh deyo. Gor pujaie bida kar geyo. (5)

ਬਿਦਾ ਕੀਆ ਤਿਹ ਐਸ ਸਿਖਾਇ ॥ ਆਪੁ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਸੋ ਕਹੀ ਜਤਾਇ ॥
ਮਨੀਕਰਨ ਤੀਰਥ ਮੈ ਜੈ ਹੋ ॥ ਨਾਇ ਧੀਏ ਜਮਲਾ ਫਿਰਿ ਐ ਹੋ ॥ ੬॥
Bida klya tih ais sikhgaie. aap nirapt so kahi jataie.
Manikaran tirath mai jai ho. Naie dhoie jamla fir ai ho. (6)

ਜਾਤ ਤੀਰਥ ਜਾਤ੍ਰਾ ਕਹ ਭਈ ॥ ਸਹਿਰ ਬੇਸਹਿਰ ਮੋ ਚਲਿ ਗਈ ॥
ਹੋਤ ਤਵਨ ਸੋ ਭੇਦ ਜਤਾਯੋ ॥ ਮਨ ਮਾਨਤ ਕੇ ਭੋਗ ਕਮਾਯੋ ॥ ੭॥
Jaat tirath jatra keh bhaiee. Sehar besehar mo chal gaiee.
Hot tavan so bheid jatayo. Man manat kasi bhog kamayo. (7)

He had a wife called Sorath Dei, who was known in the world for her benevolence and gentleness. She had a daughter named Paraj Dei, who had no parallel among women or snakes (in beauty). (2)

There was another Raja of the town of Bishar and he happened to come to Jamla garh once and he was there for the worship of Chhachh Kamni (seetla goddess) with (body) mind, speech and action as a pledge. (3)

Praj Dei was standing in her beautiful mansion and she saw the prince having a pleasant personality (which could cast away one's suffering). So she thought to herself that she must wed him somehow or the other. (4)

She called him at home through a handmaid and then enjoyed sensuous pleasure with him in many ways and explained to him the secret of her (message) intentions and after the worship of Gori, she sent him back home. (5)

She taught (trained) him like this and bade him farewell and told the Raja indirectly. that she was going on a pilgrimage to Mani Karan, and after taking bath there, shall come back to Jamlagarh. (6)

She went on pilgrimage but reached Besehar Nagar instead. She told him (the prince) the whole secret and had cohabitation with him to her satisfaction. (7)

ਕਾਮ ਭੋਗ ਕਰਿ ਕੈ ਘਰਿ ਰਾਖੀ ॥ ਰਛਪਾਲਕਨ ਸੋ ਅਸ ਭਾਖੀ ॥
 ਬੇਗਿ ਨਗਰ ਤੇ ਇਨੈ ਨਿਕਾਰਹੁ ॥ ਹਾਥ ਉਠਾਵੈ ਤਿਹ ਹਨਿ ਮਾਰਹੁ ॥ ੮॥
 Kam bhog kar kai ghar rakhi. Rachhpalkan so as bhakhi.
 Beg nagar tai inaie nikarhu. Hath uthavai tih han marhu. (8)

ਸੋ ਤਰੁਨਿ ਤੇ ਰਸ ਰਸਿ ਗਈ ॥ ਕਾਢਿ ਸਮਿਗ੍ਰੀ ਸਿਗ੍ਰੀ ਦਈ ॥
 ਇਹ ਛਲ ਸਾਥ ਲਹਾ ਮਨ ਭਾਵਨ ॥ ਸਕਾ ਚੀਨਿ ਕੋਊ ਪੁਰਖ ਉਪਾਵਨ ॥ ੯॥
 So tarun tai ras ris gaiee. Kadh samigri sigri daiee.
 Ih chhal saath laha man bhavan. Saka cheen kouoo purakh upavan. (9)

ਕਾਢਿ ਦਈ ਸਭ ਹੀ ਰਖਵਾਰੇ ॥ ਲੋਹ ਕਰਾ ਜਿਨ ਤੇ ਹਨਿ ਡਾਰੇ ॥
 ਜਮਲੇਸੁਰ ਨ੍ਰਿਪ ਸੋ ਯੋ ਭਾਖੀ ॥ ਤੁਮਰੀ ਛੀਨਿ ਸੁਤਾ ਨ੍ਰਿਪ ਰਾਖੀ ॥ ੧੦॥
 Kadh daie sabh hi rakhwarai. Loh kara jin tai han darai.
 Jamleswar nrip so yo bhakhi. Tumri chin suta nrip rakhi. (10)

ਬੇਸਹਾਰਾ ਪਰ ਕਛੂ ਨ ਬਸਾਯੋ ॥ ਸੁਨਤ ਬਾਤ ਨ੍ਰਿਪ ਮੁੰਡ ਮੁੰਡਾਯੋ ॥
 ਇਹ ਛਲ ਬਰਾ ਕੁਅਰਿ ਵਹੁ ਰਾਜਾ ॥ ਬਾਇ ਰਹਾ ਮੁਖ ਸਕਲ ਸਮਾਜਾ ॥ ੧੧॥ ੧॥
 Besahara par kachh na basayo. Sunat bat nrip moond mundayo.
 Ih chhal bara koer bahu raja. Baiee raha much sakal samaja. (11) (1)

**ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਸੈਤੀਸ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੩੭ ॥ ੬੩੧੮ ॥ ਅਫਜ਼ੁ ॥**
 Iti sri charitar pakhyana triya charitarai mantra bhoop sambadai
 teen so saintees charitar samaptam sat subham sat.

337. 6318. Aphjun. (Contd.)

ਦੋਹਰਾ

ਨਗਰ ਬਿਭਾਸਾਵਤੀ ਮੈ ਕਰਨ ਬਿਭਾਸ ਨਰੇਸ ॥
 ਜਾ ਕੇ ਤੇਜ ਰੁ ਤ੍ਰਾਸ ਕੋ ਜਾਨਤ ਸਗਰੋ ਦੇਸ ॥ ੧॥

Dohra

Nagar bibhasavati mai karan bibhas nares.
 Ja kai tej ru tras ko janat sagro des. (1)

The Raja, after having sensuous pleasure with her, kept her at his place only and told his guards that all her attendants should be turned out of the town immediately and anyone who tried to oppose should be killed. (8)

That princess was completely engrossed in his love and gave him (the Raja) all her wealth (material) brought by her. Thus with this deceitful action she got the spouse of her own choice. No person could gauge the secret of her tricks. (9)

All her attendants were turned out and whosoever took up arms against them were killed. The Raja of Jamla garb was informed that his daughter had been taken away by the Raja of Besehar forcibly and kept back with him. (10)

The Raja of Jamlagarh had no say over the Raja of Besehar, so on hearing this news, The Raja kept quiet (having shaken his head). Thus the princess got married to the Raja by this deceit. All the society was kept aghast (but nothing could be done). (11) (1)

**Here the three hundred and thirty seventh episode of the King's
& Ministers dialogue regarding woman's witchcraft from
Charitar Pakhyan is completed. All is well. (337-6318) (Contd.)**

Couplet

There was a Raja Bibhas Karan in the town of Bibhasavati whose glory and fear had spread all over the place. (1)

ਚੌਪਈ

ਮਤੀ ਬਿਵਾਸ ਤਵਨ ਕੀ ਰਾਨੀ ॥ ਸੁੰਦਰਿ ਭਵਨ ਚਤ੍ਰ ਦਸ ਜਾਨੀ ॥
ਸਾਤ ਸਵਤਿ ਤਾ ਕੀ ਛਬਿਮਾਨ ॥ ਜਾਨੁਕ ਸਾਤ ਰੂਪ ਕੀ ਖਾਨ ॥ ੨॥

Choupaiee

Mati bivaas tavan ki rani. Sundar bhavan chatardas jani.
Sat saavat ta ki chhabman. Januk sat roop ki khan. (2)

ਆਯੋ ਤਹਾ ਏਕ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਰੂਪਵਾਨ ਗੁਨਵਾਨ ਤਿਆਗੀ ॥
ਸ਼ਯਾਮ ਦਾਸ ਤਾ ਕੋ ਭਨਿ ਨਾਮਾ ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਨਿਰਖਿ ਰਹਤ ਤਿਹ ਬਾਮਾ ॥ ੩॥

Aeyo taha ik bairagi. Roopwan gunvan tayagi.
Sayam das ta ko bhan naama. nis din nirakh rehat tih bama. (3)

ਮਤੀ ਬਿਭਾਸ ਤਵਨ ਰਸ ਰਾਚੀ ॥ ਕਾਮ ਬੋਗ ਮਿਤਵਾ ਕੇ ਮਾਚੀ ॥
ਗਵਨ ਕਰੋ ਤਾ ਸੋ ਮਨ ਭਾਵੈ ॥ ਸਵਤਿਨ ਸੋਕ ਹਿੰਦੈ ਮਹਿ ਆਵੈ ॥ ੪॥
Mati bibhas tavan ras rachi. Kam bhog mitva kai machi.
Gavan karo ta so man bhavaai. Savtin sok hirdaai meh aivai. (4)

ਅਹਿਯੁਜ ਦੇ ਝਖਕੇਤੁ ਮਤੀ ਭਨਿ ॥ ਪੁਹਪ ਮੰਜਰੀ ਫੂਲ ਮਤੀ ਗਨਿ ॥
ਨਾਗਰਿ ਦੇ ਨਾਗਨਿ ਦੇ ਰਾਨੀ ॥ ਨ੍ਰਿਤ ਮਤੀ ਸਭ ਹੀ ਜਗ ਜਾਨੀ ॥ ੫॥
Ahidhuj dai jhakhket mati bhan. Puhap manjari foolmati gan.
Nagir dai nagan dai rani. Nrit mati sabh hi jag jani. (5)

ਤਿਨ ਦਿਨ ਏਕ ਕਰੀ ਮਿਜਮਾਨੀ ॥ ਨਿਵਤਿ ਪਠੀ ਸਭ ਹੀ ਘਰ ਰਾਨੀ ॥
ਬਿਖੁ ਕੋ ਭੋਜਨ ਸਭਨ ਖਵਾਇ ॥ ਸਕਲ ਦਈ ਮਿਤ੍ਰ ਲੋਕ ਪਠਾਇ ॥ ੬॥
Tin din ik kari mijmani. Nivat pathi sabh hi jag jani.
Bikhu ko bhojan sabhi khavaie. saakaal daiee mitar lok pathaie. (6)

ਬਿਖੁ ਕਹਿ ਖਾਏ ਮਰੀ ਸਵਤੈ ਸਬ ॥ ਰੋਵਤ ਭਈ ਬਿਭਾਸਸ ਮਤੀ ਤਬ ॥
ਪਾਪ ਕਰਮ ਕੀਨਾ ਮੈ ਭਾਰੋ ॥ ਧੌਖੇ ਲਵਨ ਇਨੈ ਬਿਖੁ ਖਾਰੋ ॥ ੭॥
Bikhu keh khaaie mari savtaai saab. rovat bhaiee bibhas mati tab.
Paap karam keena mai bharo. Dhokhai lavan inai bikhu khavaro. (7)

He had a queen named Bibhas Mati who was known for her beauty in all the fourteen regions (in the whole Universe). he had seven beautiful rival wives and all of them were a (mine) source of charming beauty. (2)

A bairagi (recluse) happened to come there, who was very smart, full of qualities and a hermit (recluse) too. He was called Siam Das. The women were glancing at him day and night. (3)

Bibhas Mati was also engrossed in his love and she was enjoying sensuous pleasure with the paramour fully to her full satisfaction. The co-wives were feeling jealous of her and were distressed in their hearts. (4)

One rival wife, Ahdhuj Dei said to the second rival wife, Jhakh Ket Mati and Pohap Mati told Phulmati. Apart from them; there were two other queens named Nagar Dei and Nagan Dei, while the seventh queen, Nirat Mati was known throughout the world. (5)

One day Bibhas Mati had organized a feast and invited all other queens. Then she served them all food mixed with poison and sent all of them to the valley of death (killed all of them). (6)

When all the wives had died by consuming poison, then Bikhas Mati started wailing that she had committed a great sin and had given them poison instead of salt. (7)

ਅਬ ਮੈ ਗਰੋ ਹਿਮਾਚਲ ਜਾਇ ॥ ਕੈ ਪਾਵਕ ਮਹਿ ਬਰੋ ਬਨਾਇ ॥
 ਸਹਚਰਿ ਸਹਸ ਹਟਕਿ ਤਿਹ ਰਹੀ ॥ ਮਾਨਤ ਭਈ ਨ ਤਿਨ ਕੀ ਕਹੀ ॥ ੮॥
 Ab mai garo himachal jaaie. Kai pavak mai baro banaie.
 Sehchar sehas hatak tih rahi. Manat bhaiee na tin ki kahi. (8)

ਵਹੈ ਸੰਗ ਬੈਰਾਗੀ ਲੀਨਾ ॥ ਜਾ ਸੌ ਕਾਮ ਭੋਗ ਕਹਿ ਕੀਨਾ ॥
 ਲੋਗ ਲਖੈ ਤ੍ਰਿਯ ਗਰਬੇ ਗਈ ॥ ਕਿਨਹੂੰ ਬਾਤ ਜਾਨਿ ਨਹੀ ਲਈ ॥ ੯॥
 Vahaie sang bairagi lina. Ja so kam bhog keh kina.
 Log lakhai triya garbai gaiee. Kinhu bat jan nahi laiee. (9)

ਮੂਰਖ ਰਾਇ ਬਾਇ ਮੁਖ ਰਹਾ ॥ ਭਲਾ ਬੁਰਾ ਕਛੂ ਤਾਹਿ ਨ ਕਹਾ ॥
 ਨਾਰਿ ਜਾਰਿ ਕੇ ਸਾਥ ਸਿਧਾਈ ॥ ਬਾਤ ਭੇਦ ਕੀ ਕਿਨਹੂੰ ਨ ਪਾਈ ॥ ੧੦॥
 Mrakh raie baie much raha. Bhala buraa kachh tohai na kaha.
 Nar jar kai sath sidhaiee. Baat bheid ki kinhu na paye. (10)

ਮੂਰਖ ਰਾਇ ਬਾਇ ਮੁਖ ਰਹਾ ॥ ਭਲਾ ਬੁਰਾ ਕਛੂ ਨ ਪਛਾਨੈ ॥
 ਇਨ ਕੀ ਬਾਤ ਏਕ ਹੀ ਪਾਈ ॥ ਜਿਨ ਇਸਤ੍ਰੀ ਜਗਦੀਸ ਬਨਾਈ ॥ ੧੧॥ ੧॥
 Murakh raie baie much raha. Bhala bura kachh na pachhanai.
 In ki baat ek hi payee. Jin istary jagdees banaiee. (11) (1)

**ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਅਠਤੀਸ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੩੮ ॥ ੬੩੨੯ ॥ ਅਫਜ਼ੁ ॥**

iti sri charitar pakhyana triya charitarai mantri bhoop sambadai
 teen so athatees chaaritar saamaptaam sat subham sat.

338. 6329. aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਸੁਨਿਯਤ ਇਕ ਨਗਰੀ ਉਜਿਯਾਰੀ ॥ ਬਿਸੁਕਰਮਾ ਨਿਜੁ ਹਾਥ ਸਵਾਰੀ ॥
 ਨਾਮੁ ਅਲੂਰਾ ਤਾ ਕੋ ਸੋਹੈ ॥ ਤੀਨੋਂ ਲੋਕ ਰਚਿਤ ਤਿਨ ਮੋਹੈ ॥ ੧॥

Choupaiee

Suniyat ik nagri ujiari. Bisukara niju hath savaari.
 Nam aloora ta ko sohai. tIno lok rachit tin mohai. (1)

"Now I shall go to Himalayas and will get frozen there or I will immolate myself by burning in fire. Thousands of her friends were trying to dissuade her, but she was adamant (and did not agree to them). (8)

She took that bairagi (recluse) along with her, with whom she had cohabitation and people thought the woman had gone to Himalayas for being frozen (to death), but no one knew about the real fact of her secret. (9)

The foolish Raja was left aghast and did not say anything to that wife, either good or bad. The woman had gone with her paramour. The secret behind her move was not realized by anyone. (10)

The women's witchcrafts (deceits) are not appreciated by the Lord-Creator even. Even Maha Rudra does not realize it only one person knows their (tricks) deceitful behaviour? The Lord-Sublime, who had created her. (11)

Here the three hundred and thirty eighth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's characterization from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (338-329) (Contd.)

Choupaiee

There was a beautiful township, which had been created and maintained by Vishwa Karma himself (with his own hands). It was called Allora. This was attracting all the three worlds (being created by the Lord). (1)

ਭੂਪ ਭਦ੍ਰ ਤਿਹ ਗੜ ਕੋ ਰਾਜਾ ॥ ਰਾਜ ਪਾਟ ਤਾਹੀ ਕਹ ਛਾਜਾ ॥
ਰਤਨ ਮਤੀ ਤਿਹ ਨ੍ਰਿਪ ਕੀ ਰਾਨੀ ॥ ਅਧਿਕ ਕੁਰੂਪ ਜਗਤ ਮਹਿ ਜਾਨੀ ॥ ੨॥

Bhoop bhadar tih garr ko raja. Raj pat tahi keh chhaja.
Rattan mati tih nrip ki rani. Adhik kuroop jagat meh jani. (2)

ਤਾ ਕੇ ਨਿਕਟ ਨ ਰਾਜਾ ਜਾਵੈ ॥ ਨਿਰਖਿ ਨਾਰਿ ਕੋ ਰੂਪ ਡਰਾਵੈ ॥
ਅਵਰ ਰਾਨਿਯਨ ਕੇ ਘਰ ਰਹੈ ॥ ਤਾ ਸੋ ਬੈਨ ਨ ਬੋਲਾ ਚਹੈ ॥ ੩॥
Ta kai nikat na raja javai. Nirakh nark o roop daravai.
Avar raniyan kai ghar rahai. Ta so bain na bola chahai. (3)

ਯਹ ਦੁਖ ਅਧਿਕ ਨਾਰਿ ਕੇ ਮਨੈ ॥ ਚਾਹਤ ਪ੍ਰੀਤ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਸੋ ਬਨੈ ॥
ਏਕ ਜਤਨ ਤਬ ਕੀਯਾ ਪਿਆਰੀ ॥ ਸੁਨਹੁ ਕਹਤ ਹੋ ਕਥਾ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ੪॥
Yeh dukh adhik nar kai manai. chahat preet nirpat so banai.
Ek jatan tab kiya payari. Sunhu kehat ho katha bichari. (4)

ਪੂਜਾ ਕਰਤ ਲਖਿਯੋ ਜਬ ਰਾਜਾ ॥ ਤਬ ਤਨ ਸਜਾ ਸਕਲ ਤ੍ਰਿਯਾ ਸਾਜਾ ॥
ਮਹਾ ਰੁਦ੍ਰ ਕੋ ਭੇਸ ਬਨਾਇ ॥ ਅਪਨੈ ਅੰਗ ਬਿਭੂਤਿ ਚੜਾਇ ॥ ੫॥
Puja karat lakhio jab raja. Tab tan saja sakal triya saja.
Maha rudar ko bhes banaie. Apnai ang bibhuti charraie. (5)

ਕਰਤ ਹੁਤੋ ਰਾਜਾ ਜਪੁ ਜਿਹਾ ॥ ਸਿਵ ਬਨਿ ਆਨਿ ਠਾਢਿ ਭੀ ਤਹਾ ॥
ਜਬ ਰਾਜੇ ਤਿਹ ਰੂਪ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਮਨ ਕ੍ਰਮ ਈਸ ਜਾਨਿ ਪਗ ਪਰਾ ॥ ੬॥
Karat huto raja japu jiha. Siv ban aan thath bhi taha.
Jab rajai tih roop nihara. Man kram eeis jan pag para. (6)

ਸੁਫਲ ਭਯੋ ਅਬ ਜਨਮ ਹਮਾਰਾ ॥ ਮਹਾਦੇਵ ਕੋ ਦਰਸ ਨਿਹਾਰਾ ॥
ਕਹਿਯੋ ਕਰੀ ਮੈ ਬਡੀ ਕਮਾਈ ॥ ਜਾ ਤੇ ਦੀਨੀ ਰੁਦ੍ਰ ਦਿਖਾਈ ॥ ੭॥
Sufal bhaiyo aab janam hamara. Mahadev ko daras nihara.
Kahio kari mai badi kamaiee. Ja taai deeni rudar dikhaiee. (7)

Bhup Bhadra was the Raja of the town and he alone was the deserving Raja of the place. Ratan Mati was the wife of the Raja, who was known as most ugly in the whole Universe. (2)

The Raja was not visiting her. Infact, he was afraid of seeing her ugly face. He was staying with his other queens and he never wanted to talk to her even. (3)

The queen was feeling greatly afflicted with this in her mind. She wanted to have loving relationship with the Raja. So the dear queen tried (made) one effort. 'Listen to that. I am relating that episode now.' (4)

When she saw the Raja engaged in his worship, she embellished her body nicely. She dressed herself as Maha Rudra and she(applied) rubbed ash on her body. (5)

Where the Raja was worshipping, she stood there (as) in the form of Shiva there. When the Raja saw her in that form, he took her to be Shiva by mind, speech and action,so he fell at her feet (in obeisance). (6)

The Raja said, "Now my life has become worthwhile, as I had a glance of the Maha Dev. He said, he had (done) achieved something wonderful, that is why Rudra had appeared before me. (7)

ਬਰੰਬਰ ਤਿਹ ਕਹਾ ਨਾਰ ਤਬ ॥ ਜੋ ਜੜ ਰੁਦ ਲਖਿਯੋ ਜਾਨਾ ਜਬ ॥
ਤੈ ਮੁਰਿ ਕਰੀ ਸੇਵ ਭਾਖਾ ਅਤਿ ॥ ਤਬ ਤਹਿ ਦਰਸੁ ਦਿਯੋ ਮੈ ਸੁਭ ਮਤਿ ॥ ੮॥

Barambrah tih kara nar tab. Jo jar rudar lakhio jana jab.
Tai mur kari sev at bhakha at. Tab tohai darsu diyo mai subh mat. (8)

ਸੁਨਿ ਬਚ ਨਾਰਿ ਰਾਇ ਹਰਖਾਨਾ ॥ ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਜੜ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨਾ ॥
ਤ੍ਰਿਯ ਕੇ ਚਰਨ ਰਹਾ ਲਪਟਾਈ ॥ ਨਾਰਿ ਚਰਿਤ ਕੀ ਬਾਤ ਨ ਪਾਈ ॥ ੯॥
Sunn bach nar raie harkhana. Bhied abheid jar kachh na jana.
Triya ke charan raha paltaie. Nar charit ki baat naa payee. (9)

ਤਬ ਐਸਾ ਤ੍ਰਿਯਾ ਕ੍ਰਿਯਾ ਉਚਾਰਾ ॥ ਸੁਨਹੁ ਬਾਤ ਤੁਮ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰਾ ॥
ਰਤਨ ਮਤੀ ਤੁਮਰੀ ਜੋ ਰਾਨੀ ॥ ਯਹ ਮੁਰਿ ਅਤਿ ਸੇਵਕੀ ਪ੍ਰਮਾਨੀ ॥ ੧੦॥
Tab aisa triya kiya uchara. sunhu bat tum raj kumara.
Rattan mati tumri jo rani. Yeh murr at sevki parmani. (10)

ਜੋ ਯਾ ਸੋ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਪਯਾਰਾ ॥ ਹੈ ਹੈ ਤੁਮਰੋ ਤਬੈ ਉਧਾਰਾ ॥
ਸਤ੍ਰ ਹੋਇਗੋ ਨਾਸ ਤਿਹਾਰੋ ॥ ਤਬ ਜਾਨੋ ਤੂ ਭਗਤ ਹਮਾਰੋ ॥ ੧੧॥
Jo ya so tum karhu payara. Hai hai tumro tabai udhara.
Satar hoiego nas tiharo. Tab jano tu bhagat hamaro. (11)

ਯੋ ਕਹਿ ਲੋਕੰਜਨ ਦ੍ਰਿਗ ਡਾਰੀ ॥ ਭੇਦ ਪਈ ਲੋਪ ਨਹੀ ਜਾਇ ਨਿਹਾਰੀ ॥
ਮੂੜ ਰਾਵ ਤਿਹ ਰੁਦ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ॥ ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਕਛੂ ਪਸੂ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ੧੨॥
Yo keh lokaanjan drig dari. Bheid payee lop nahi jaie nihari.
Murr raav tih rudar paarmana. Bheid abheid kachh pasu na jana. (12)

When the foolish Raja took that woman as Rudra, then the woman said, "Ask for some favour!" She said, "O good sensible man! You have served me well, so I have appeared before you personally." (8)

The Raja was pleased greatly on hearing the woman's words. The fool did not realize the secret behind it. He was clasping her feet with devotion and did not follow the secret of woman's witchcraft (deceit). (9)

Then the woman said, "O Raja! Listen to me. Your queen, Ratan Mati, is a great worshipper of mine, and you should treat her as my great disciple." (10)

If you will develop love for her, then only you will get Salvation. All your enemies will be destroyed. Then only I shall consider you as my true worshipper (disciple). (11)

After saying this, she applied (put) some collyrium in his eyes and then disappeared suddenly in a secret manner and could not be seen any more. The foolish Raja thought her to be Rudra and the fool could not appreciate the secret behind it. (12)

ਤਬ ਤੇ ਤਾ ਸੋ ਕਿਆ ਪਯਾਰਾ ॥ ਤਜਿ ਕਰਿ ਸਕਲ ਸੁੰਦਰੀ ਨਾਰਾ ॥
 ਇਹ ਛਲ ਛਲਾ ਚੰਚਲਾ ਰਾਜਾ ॥ ਆਲ੍ਹਰੇ ਗੜ ਕੋ ਸਿਰਤਾਜਾ ॥ ੧੩॥ ੧॥
 Tab tai ta so kiya payara. taj kar sakal sundari nara.
 Ih chhal chhala chanchalaa raja. Alurae garr ko sirtaja. (13) (1)

**ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਉਨਤਾਲੀਸ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ॥ ੩੩੯ ॥ ੬੩੪੨ ॥ ਅਫਜ਼ੁ ॥**

iti sri charitar pakhyaanai mantra bhoop sambadai teen so untalis
 charitar samaptam sat subham sat. 339. 6342. Aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਮਥੁਰਾ ਨਾਮ ਹਮਾਰੇ ਰਹੈ ॥ ਜਗ ਤਿਹ ਤ੍ਰਿਯਹਿ ਗੁਲਾਬੇ ਕਹੈ ॥
 ਰਾਮ ਦਾਸ ਨਾਮਾ ਤਹ ਆਯੋ ॥ ਨਿਰਖਿ ਨਾਰਿ ਤਿਹ ਮਦਨ ਸਤਾਯੋ ॥ ੧॥

Choupaiee

Mathura nam hamarai rahai. Jag tih triyeh gulabai kahai.
 Ram das nama tih aeyo. Nirakh nar tih madan satayo. (1)

ਬਹੁਤ ਬਰਸ ਤਾ ਸੋ ਵਹੁ ਨਾਰੀ ॥ ਪੁਨਿ ਐਸੇ ਤਿਹ ਤ੍ਰਿਯਾ ਸੋ ਕਹਾ ॥
 ਆਯੋ ਹੋਹਿ ਹਮਰੀ ਤੈ ਨਾਰੀ ॥ ਕਸਿ ਦੈ ਹੈ ਤੁਹਿ ਯਹ ਮੁਰਦਾਰੀ ॥ ੨॥
 Bahut baras ta so bahu nari. Pun aise tih triya so kaha.
 Aeyo hohai hamri tai nari. Kas dai hai tohai yeh murdari. (2)

ਭਲੀ ਭਲੀ ਅਬਲਾ ਤਿਨ ਭਾਖੀ ॥ ਚਿਤ ਮੈ ਰਾਖ ਨ ਕਾਹੂ ਆਖੀ ॥
 ਜਬ ਮਥੁਰਾ ਆਯੋ ਤਿਹ ਧਾਮਾ ॥ ਤਬ ਅਸਿ ਬਚਨ ਬਖਾਨਯੋ ਬਾਮਾ ॥ ੩॥
 Bhali bhali abla tin bhakhi. Chit mai rakh na kahu aakhi.
 Jab Mathura aeyo tih dhaama. Tab as bachan bakhaneyo bama. (3)

ਹਰੀ ਚੰਦ ਰਾਜਾ ਜਗ ਭਯੋ ॥ ਅੰਤ ਕਾਲ ਸੋ ਭੀ ਮਰਿ ਹਯੋ ॥
 ਮਾਨਧਾਤ ਪ੍ਰਭ ਭੂਪ ਬਢਾਯੋ ॥ ਅੰਤ ਕਾਲ ਸੋਊ ਕਾਲ ਖਪਾਯੋ ॥ ੪॥
 Hari chand raja jag bheyo. Ant kal so bhi mar heyo.
 Mandhat prabh bhoop badhaeyo. Ant kal souoo kaal khapaeyo. (4)

From that time onwards, the Raja having discarded the other beautiful queens, started loving her only. With this deceitful action, the clever queen (Chanchla) had deceived (cheated) the Raja, who was master of Alora. (13)

Here the three hundred and thirty-ninth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyon is completed. (339-6342) (Contd.)
Choupaiee

There used to be a person named Mathura in our village and his wife was called Gulabo by the world. Then another person by the name of Ram Das came there. On seeing this woman, he was perturbed by his sexual desires (by Kamdev). (1)

He lived with that woman for many years and then he told the woman, "You become my wife now. This useless Mathura is not giving you any facilities (what could he give you?) (2)

The woman said, "All right", and kept this thing in her mind without revealing it to anyone else. When Mathura came to her house, she told him like this. (3)

Once there was Raja Hari Chand in the world and finally he also died. There was a Raja Mandhata, who was a mighty Raja and finally he was also destroyed by the god of death. (4)

ਜੋ ਨਰ ਨਾਰੀ ਭਯੋ ਸੋ ਮਰਾ ॥ ਯਾ ਜਗ ਮਹਿ ਕੋਊ ਨ ਉਬਰਾ ॥
ਇਹ ਜਗ ਥਿਰ ਏਕੈ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਔਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਇਹ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ੫॥

Jo nar nari bheyo so mara. Ya jag mai kouoo na ubra.
Ih jag thir ekai kartara. Our mirtak ih sagal sansara. (5)

ਦੋਹਰਾ

ਯਾ ਜਗ ਮੈ ਸੋਈ ਜਿਯਤ ਪੁੰਨਯ ਦਾਨ ਜਿਨ ਕੀਨ ॥
ਸਿਖਿਯਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਜੋ ਮਾਰੇ ਸੋ ਦੀਨ ॥ ੬॥

Dohra

Ya jag mai soiee jiyat punya dan jin keen.
Sikhian ki seva kari jo mangai so deen. (6)

ਚੌਪਈ

ਯਹ ਉਪਦੇਸ ਸੁਨਤ ਜੜ ਢਰਿਯੋ ॥ ਬਹੁਰਿ ਨਾਰਿ ਸੋ ਬਚਨ ਉਚਰਿਯੋ ॥
ਜੋ ਉਪਜੈ ਜਿਯ ਭਲੀ ਤਿਹਾਰੈ ॥ ਵਹੈ ਕਾਮ ਮੈ ਕਰੋ ਸਵਾਰੈ ॥ ੭॥

Yeh updes sunat jar dhario. Bahur nar so bachan uchario.
Jo upjai jiye bhali tiharai. Vahai kam mai karo savarai. (7)

ਤ੍ਰਿਯ ਬਾਚ

ਫਟਾ ਬਸਤ੍ਰ ਜਾ ਕਾ ਲਖਿ ਲੀਜੈ ॥ ਬਸਤ੍ਰ ਨਵੀਨ ਤੁਰਤ ਤਿਹ ਦੀਜੈ ॥
ਜਾ ਕੈ ਘਰਿ ਮਹਿ ਹੋਇ ਨ ਦਾਰਾ ॥ ਤਾ ਕਹ ਦੀਜੈ ਅਪਨੀ ਨਾਰਾ ॥ ੮॥

Triya bach

Fata bastar ja ka lakh lijai. Bastar naveen turat tih dijai.
Ja kai ghar meh hoie na dara. Ta keh dijai apni nara. (8)

ਰਾਮ ਦਾਸ ਤਬ ਤਾਹਿ ਨਿਹਾਰਿਯੋ ॥ ਧਨ ਬਿਹੀਨ ਬਿਨੁ ਨਾਰਿ ਬਿਚਾਰਿਯੋ ॥
ਧਨ ਹੂੰ ਦੀਯਾ ਨਾਰਿ ਹੂੰ ਦੀਨੀ ॥ ਭਲੀ ਬੁਰੀ ਜੜ ਕਛੁ ਨ ਚੀਨੀ ॥ ੯॥
Raam das tab tohai nihario. Dhan bihin bin nar bichario.
Dhan hun diya nar hun dini. Bhali buri jar kachh na cheeni. (9)

Any man or woman born in this world had finally to die. No one had ever escaped death. The Lord alone was ever-existing in the world and the rest all are perishable. (5)

Couplet

The person, who had done some virtuous deeds like alms giving, was only immortal. Whatever the true disciple had asked for was given to him by the Lord. (6)

Choupaiee

The foolish Mathura, on hearing these words, got impressed by her and told the wife, "Whatever you have thought in mind was correct. I shall now do that function fully as you have suggested." (7)

The woman spoke Triya bach

The woman then said, "If you see someone with torn clothes, then give him new clothes. If someone did not possess a wife, you should give away your wife to him." (8)

Ram Das then Looked at her. He was poor without money and had no wife. So Mathura gave away lot of money along with his wife even to him. That fool did not think of any good or bad deeds. (9)

ਇਹ ਛਲ ਗਈ ਜਾਰ ਕੇ ਨਾਰਾ ॥ ਬਸਤ੍ਰ ਦਰਬ ਲੈ ਸਾਥ ਅਪਾਰਾ ॥
ਇਹ ਆਪਨ ਅਤਿ ਸਾਧ ਪਛਾਨਾ ॥ ਭਲੀ ਬੁਰੀ ਕਾ ਭੇਵ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ੧੦॥ ੧॥

Ih chhal gaiee jar kai nara. Bastar darb lai sath apara.
Ih apan at sadh pachhana. Bhali buri bhev na jana. (10) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਚਾਲੀਸ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੪੦ ॥ ੬੩੫੨ ॥ ਅਫਜ਼ੁ ॥

iti sri charitar pakhyana triya charitarai mantra bhoop sambadai
teen so challis charitar samaptam sat subham sat.

340. 6352. aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਸੁਕ੍ਰਿਤਾਵਤੀ ਨਗਰ ਇਕ ਸੁਨਾ ॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਸੈਨ ਰਾਜਾ ਬਹੁ ਗੁਨਾ ॥
ਸੁਭ ਲਛਨਿ ਦੇ ਨਾਰਿ ਬਿਰਾਜੈ ॥ ਚੰਦ੍ਰ ਸੂਰ ਕੀ ਲਖਿ ਦੁਤੀ ਲਾਜੈ ॥ ੧॥

Choupaiee

Sukritavati nagar ik suna. sukrit sain raja bahu guna.
Subh lachhan dai nar birajai. Chandar soor ki lakh duti lajai. (1)

ਸ੍ਰੀ ਅਪਛਰਾ ਦੇਇ ਸੁ ਬਾਲਾ ॥ ਮਾਨਹੁ ਸਕਲ ਰਾਗ ਕੀ ਮਾਲਾ ॥
ਕਹੀ ਨ ਜਾਤ ਤਵਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਚੰਦ੍ਰ ਜਸ ਰਵਿ ਲਖਿ ਲੋਭਾ ॥ ੨॥

Sri apachhara dei so bala. Manhu sakal rag ki mala.
Kahi na jaat tavan ki sobha. Indar chandar jas ravi lakh lobha. (2)

ਤਹ ਇਕ ਆਇ ਗਯੋ ਸੌਦਾਗਰ ॥ ਪੂਤ ਸਾਥ ਤਿਹ ਜਾਨੁ ਪ੍ਰਭਾਕਰ ॥
ਰਾਜ ਸੁਤਾ ਤਿਹ ਊਪਰ ਅਟਕੀ ॥ ਚਟਪਟ ਲਾਜ ਲੋਕ ਕੀ ਸਟਕੀ ॥ ੩॥

Tih ik naeyo geyo soudagar. Poot sath tih jan parbhakar.
Raj suta tih upper atki. Chatpat laj lok ki satki. (3)

ਚਤੁਰਿ ਜਾਨਿ ਤਹ ਸਖੀ ਪਠਾਈ ॥ ਜਯੋ ਤਯੋ ਤਹਾ ਤਾਹਿ ਲੈ ਆਈ ॥
ਰਾਜ ਸੁਤਾ ਤਾ ਸੋ ਰਤਿ ਮਾਨੀ ॥ ਕੇਲ ਕਰਤ ਸਭ ਰਾਤਿ ਬਿਹਾਨੀ ॥ ੪॥

Chatur jan tih sakhi paathaiee. Jeyi teyo taha tahe lai aiee.
Raj suta ta so rat maani. Kel karat sabh rat bihani. (4)

With this clever deceit, the woman went away with her paramour. She took with her lot of clothes and money mathura thought himself to be a great Sadhu (mendicant) without realizing the good or evil designs. (10)

Here the three hundred and fortieth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (340-6352) (Contd.)
Choupaiee

There was a town of Sukirtavati, where there ruled a noble and virtuous Raja named Sukirat Sain. He had a wife called Subh Lachhan Dei, on seeing whose beauty even the sun and moon were feeling belittled (ashamed). (1)

She had a daughter named Apachhra Dei, like a necklace of all Ragas and her glory was beyond description and on seeing her (beauty) charm even Indra, moon and sun were getting allured by her. (2)

A merchant came there, who had a charming son like the sun. The princess got enamoured by him and she cast away her modesty immediately. (3)

She sent a clever handmaid to him and she managed somehow to bring him there. The princess then had cohabitation with him and spent the whole night in love-affairs. (4)

ਬਾਢਾ ਬਿਰਹ ਦੁਹਨ ਕੋ ਐਸਾ ॥ ਹਮ ਤੇ ਭਾਖਿ ਨ ਜਾਈ ਕੈਸਾ ॥
 ਏਕ ਛੋਰਿ ਇਕ ਅਨਤ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ਪਲਕ ਓਟ ਜੁਗ ਕੋਟਿ ਬਿਹਾਵੈ ॥ ੫॥
 Badha birah duhan ko aisa. Hum tai bhakh na jaiee kaisa.
 Ek chhor ik anat na javai. Palak ot jug kot bihavai. (5)

ਕਾਮ ਭੋਗ ਕਰਿ ਸਦਾ ਸੰਕੇਤਾ ॥ ਲਾਗਿਯੋ ਸਾਹ ਪੁਤ੍ਰੁ ਸੋ ਹੇਤਾ ॥
 ਮੁਹਿ ਅਪਨੈ ਲੈ ਸੰਗ ਸਿਧਾਰੋ ॥ ਤਬ ਜਾਨੋ ਤੈ ਯਾਰ ਹਮਾਰੋ ॥ ੬॥
 Kam bhog kar sada sanketa. Lagio sah putar so heta.
 Mohair apnai lai sang sidharo. Tab jano tai yaar hamaro. (6)

ਤਾ ਸੋ ਰਤਿ ਕਰਿ ਧਾਮ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ਕੀਯਾ ਜਤਨ ਯੋ ਹਿਤੂ ਸਿਖਾਯੋ ॥
 ਬਸਤ੍ਰ ਬਹੁਤ ਬਹੁ ਮੇਲ ਪਠਾਏ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਨਿਪਤਿ ਕਹ ਸਕਲ ਦਿਖਾਏ ॥ ੭॥
 Ta so rat kar dham sidhayo. Kiya jatan yo hitu sikhayo.
 Bastar bahut bahu mel pathaie. Pratham nirpat keh sakal dikhaie. (7)

ਪੁਨਿ ਰਨਿਵਾਸਹਿ ਪਠੈ ਬਨਾਏ ॥ ਰਾਜ ਸੁਤਹਿ ਅਸ ਗਯੋ ਜਤਾਏ ॥
 ਜੋ ਪਸੰਦ ਇਨ ਮੈ ਤੇ ਕੀਜੈ ॥ ਸੋ ਦੇ ਬਸਤ੍ਰ ਮੋਲਿ ਮੁਰਿ ਲੀਜੈ ॥ ੮॥
 Pun ranivase pathai banaie. Raj sut hi as geyo jataie.
 Jo pasand in mai tai kijai. So dai bastar mol murr lijai. (8)

ਅੜਿਲ

ਰਾਨੀ ਮਾਲੁ ਦਿਖਾਇ ਬਹੁਰਿ ਲੈ ਕੁਅਰਿ ਦਿਖਾਯੋ ॥
 ਲਪਟਿ ਤਰੁਨਿ ਤਿਹ ਮਾਹਿ ਆਪਨੋ ਅੰਗ ਦੁਰਾਯੋ ॥
 ਗਈ ਮਿਤ੍ਰ ਕੇ ਧਾਮ ਨ ਭੂਪ ਬਿਚਾਰਿਯੋ ॥
 ਹੋ ਇਹ ਛਲ ਤਿਹ ਲੈ ਸਾਥ ਹਰੀਫ ਸਿਧਾਰਿਯੋ ॥ ੯॥

Aril

Rani mal dikhaie bahur lai koer dikhayo.
 Lapat taruni tih mahi apno sang durayo.
 Gaiee mitar kai dham nab hoop bichario.
 Ho ih chhal tih lai sath harif sidhario. (9)

They developed such a great love, which cannot be expressed by me with details. One could not get separated from the other one and even a moment of separation appeared like ages to them. (5)

After cohabitation, they learnt more details about each other. She had developed great love for the Shah's son. So she said, "I will consider you my true friend, if you take me along with you." (6)

After enjoying sensuous pleasure with her, he went back home. He did exactly what the woman had suggested. He sent many valuable clothes to her (after purchasing). First he showed all these to the Raja. (7)

Then he sent all those clothes to the harem (women's parlour) and had told the princess also accordingly. "Whichever clothes you like, you may take after making payment." (8)

Aril

After seeing all the clothes, the queen showed them to the princess. The princess covered her body with those clothes by wrapping them. Then she went to the paramour's house but the Raja did not mind it. With this deceit the paramour took her away along with him. (9)

ਦੋਹਰਾ

ਭਾਗ ਨ ਭੌਂਦੂ ਪਿਯਤ ਥੋ ਰਾਹਤ ਭਯੋ ਪਰਬੀਨ ॥
ਡੁਹਤਿਾ ਹਰੀ ਹਰੀਫ ਯੋ ਸਕਾ ਨ ਜੜ ਛਲ ਚੀਨ ॥ ੧੦॥ ੧॥

Dohra

Bhag na bhondu piyat tho rahat bheyo parbin.
Duhita hari harif yo saka na jaarr chhal cheen. (10) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ ਪਖਯਾਨੇ ਕ੍ਰਿਯ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਇਕਤਾਲੀਸ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੪੧ ॥ ੬੩੬੨ ॥ ਅਛੁੰ ॥

iti sri charitar pakhyana i rtiya charitari mantra bhoop sambadai
teen so iktalis charitar samaptam sat subham sat.

341. 6362. Aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਉਤਰ ਦਿਸਾ ਪ੍ਰਗਟ ਇਕ ਨਗਰੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬਿਜਰਾਜਵਤੀ ਸੁ ਉਜਗਰੀ ॥
ਸ੍ਰੀ ਬਿਜਰਾਜ ਸੈਨ ਤਹ ਰਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕਹ ਨਿਰਖਿ ਇੰਦ੍ਰ ਅਤਿ ਲਾਜਾ ॥ ੧॥

Choupaiee

Utar disa praagat ik nagri. sri bijrajvati so ujgari.
Sri brijraj sain tih raja. ja keh nirakh inder aat laja. (1)

ਸ੍ਰੀ ਬਿਜਰਾਜ ਮਤੀ ਤਿਹ ਰਾਨੀ ॥ ਸੁੰਦਰਿ ਭਵਨ ਚਤਰਦਸ ਜਾਨੀ ॥
ਸ੍ਰੀ ਬਰੰਗਨਾ ਦੇ ਤਿਹ ਬਾਲਾ ॥ ਜਨੁ ਨਿਰਧੂਮ ਅਗਨਿ ਕੀ ਜੁਲਾ ॥ ੨॥

Sri brijraj mati tih rani. Sundar bhavan chatardas jani.
Sri baaranga dai tih bala. Jan nirdhum agni ki jawala. (2)

ਚਤੁਰਿ ਸਖੀ ਜਬ ਤਾਹਿ ਨਿਹਾਰੈ ॥ ਮਧੁਰ ਬਚਨ ਮਿਲਿ ਐਸ ਉਚਾਰੈ ॥
ਜੈਸੀ ਇਹ ਹੈ ਦੁਤੀਯ ਨ ਜਈ ॥ ਆਗੇ ਹੋਇ ਨ ਪਾਛੇ ਭਈ ॥ ੩॥

Chatur sakhi jab tahe niharai. Madhur bachan mil ais ucharai.
Jaisi ih hai dutia na jaiee. Agaie hoie na pachhai bhaiee. (3)

Couplet

The Raja thought himself to be virtuous and the fool did not take hemp (bhang). The paramour had kidnapped his daughter but the fool did not realize it. (10)

Here the three hundred and forty-one episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyani is completed. All is well. (341-6362) (Contd.)

Choupaiee

There was a famous city of Brijraj Wati in the north and it was ruled by Raja Brijraj Sain, by seeing whom even Indra (god) was feeling belittled (ashamed). (1)

He had a queen named Brij rajmati, who was known as most beautiful in the whole Universe (fourteen regions). They had a daughter by the name of Barunagna Dei who was like a flame of fire, without any smoke (she would get enraged without any cause). (2)

When her clever friends would meet her, they would speak such sweet words, that she was so nice that there was none else like her neither before nor hereafter. (3)

ਜਬ ਬਰੰਗਨਾ ਦੇਇ ਤਰੁਨੀ ਭੀ ॥ ਲਰਿਕਾਪਨ ਕੀ ਬਾਤ ਬਿਸਰਿਗੀ ॥
ਰਾਜ ਕੁਅਰ ਤਬ ਤਾਹਿ ਨਿਹਾਰਿਯੋ ॥ ਤਾ ਪਰ ਤਰੁਨਿ ਪ੍ਰਾਨ ਕਹ ਵਾਰਿਯੋ ॥ ੪॥

Jab barangna dei taruni bhi. Larikapan ki bat bisrigi.
Raj koer tab tahai nihario. Ta paar taruni praan keh vario. (4)

ਤਾ ਸੌ ਕਾਮ ਭੋਗ ਨਿਤ ਮਾਨੈ ॥ ਦ੍ਰੈ ਤੈ ਏਕ ਦੇਹ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ॥
ਤਬ ਚਤੁਰਾ ਇਹ ਚਰਿਤ੍ਰ ਬਿਚਾਰਿਯੋ ॥ ਕਹੋ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਸੋ ਪ੍ਰਗਟ ਉਚਾਰਿਯੋ ॥ ੫॥

Ta so kam bhog nit manai. Davai tae k deh kar janai.
Tab chatura ih charit bichario. Kaho nirpat so pragat uchario. (5)

ਮੋ ਕੋ ਸ੍ਰਾਪ ਸਦਾ ਸਿਵ ਦੀਨਾ ॥ ਜਾ ਤੇ ਜਨਮ ਤਿਹਾਰੇ ਲੀਨਾ ॥
ਸ੍ਰਾਪ ਅਵਧਿ ਪੂਰਨ ਹੁੈ ਹੈ ਜਬ ॥ ਪੁਨਿ ਜੈ ਹੋ ਹਰਿ ਲੋਕ ਬਿਖੈ ਤਬ ॥ ੬॥

Mo ko srup sada siv dina. ta tai jaanam tiharai lina.
Srup avdhi puran ab bhaiee. Surpur suta tihari gaiee. (6)

ਇਕ ਦਿਨ ਗਈ ਮਿਤ੍ਰ ਕੇ ਸੰਗਾ ॥ ਲਿਖਿ ਪਤ੍ਰਾ ਪਰ ਅਪਨੈ ਅੰਗਾ ॥
ਸ੍ਰਾਪ ਅਵਧਿ ਪੂਰਨ ਅਬ ਭਈ ॥ ਸੁਰਪੁਰ ਸੁਤਾ ਤਿਹਾਰੀ ਗਈ ॥ ੭॥

Ik din gaiee mitar kai sanga. likh patra par apnai anga.
Srup avdhi puran ab bhaaiee. surpur sutaa tihari gaiee. (7)

ਅਬ ਜੋ ਧਾਮ ਹਮਾਰੇ ਮਾਲਾ ॥ ਸੋ ਦੀਜੈ ਦਿਜ ਕੌ ਤਤਕਾਲਾ ॥
ਯਾਰ ਅਪਨੇ ਬ੍ਰਹਮਨ ਠਹਰਾਯੋ ॥ ਸਕਲ ਦਰਬ ਇਹ ਛਲ ਤਿਹ ਦਯਾਯੋ ॥ ੮॥

Ab jo dham hamarai mala. So dijai dij ko taatakala.
Yaar apnai Brahman thehrayo. Sakal darb ih chhal tih dayayo. (8)

When Brunagna Dei became young, and forgot about her childhood and she saw a young prince and she became enamoured by him so much that she could sacrifice herself over him. (4)

She was having cohabitation with that prince daily and both would consider themselves as one body. Then the clever princess thought of a game play (witchcraft) and told the Raja clearly. (5)

"O dear father! I have been cursed by Shiva forever, as such I have been born in your house. When the time of curse will be over, then I will go back to heaven." (6)

One day she wrote a letter in her own hand and leaving it behind, she went away with her paramour. She wrote in the letter that the time of curse was over, so your daughter was going back to the heaven. (7)

Whatever money was lying at my place, may be given to Brahmins as offerings. She transformed her paramour as a Brahmin, so all the money was handed over to him. (8)

ਇਹ ਚਰਿਤ੍ਰ ਗੀ ਮਿਤ੍ਰਹਿ ਸਾਥਾ ॥ ਦੈ ਧਨ ਕੀਯਾ ਅਨਾਥ ਸਨਾਥਾ ॥
 ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸਭ ਅਸ ਲਖਿ ਗਈ ॥ ਸ੍ਰਾਪ ਮੁਚਿਤ ਭਯੋ ਸੁਰਪੁਰ ਗਈ ॥ ੯॥ ੧॥
 Ih charitar gi mitarhi satha. Dai dhan kiya anath sanatha.
 Mat pita sabh as lakh gaiee. Srap muchit bheyo surpur gaiee. (9) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਬਤਾਲੀਸ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੪੨ ॥ ੬੩੭੧ ॥ ਅਫਜ਼ੀ ॥

Iti sri charitar pakhyana triya charitari mantra bhoop sambaadai
 teen so batalis charitar samaptaam sat subham sat.

342. 6371. aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਸੋਰਠ ਦੇਸ ਬਸਤ ਹੈ ਜਹਾ ॥ ਦਿਜਬਰ ਸੈਨ ਨਰਾਧਿਪ ਤਹਾ ॥
 ਮਤੀ ਸੁਮੇਰ ਤਵਨ ਕੀ ਨਾਰੀ ॥ ਦੁਤੀਯ ਨ ਜਗ ਮੈ ਐਸਿ ਕੁਮਾਰੀ ॥ ੧॥

Choupaiee

Sorath des basat hai jaha. Dijbar sain naradhip taha.
 Mati sumer tavan ki nari. Dutia na jug mai ais kumari. (1)

ਸੋਰਠ ਦੋਇ ਸੁਤਾ ਇਕ ਤਾ ਕੋ ॥ ਔਰ ਨਾਰਿ ਸਮ ਤੁਲਿ ਨ ਵਾ ਕੇ ॥
 ਦੁਤੀਯ ਪਰਜ ਦੇ ਭਈ ਕੁਮਾਰੀ ਜਿਹ ਸੀ ਦੁਤੀਯ ਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸਵਾਰੀ ॥ ੨॥
 Sorath doie suta ik ta ko. aour nar sam tuli na va ko.
 Dutia paraj dai bhaiee kumara jih si dutia na braham savari. (2)

ਦੋਊ ਸੁਤਾ ਤਰੁਨਿ ਜਬ ਭਈ ॥ ਜਨ ਕਰਿ ਕਿਰਣ ਸੂਰ ਸਸਿ ਵਈ ॥
 ਐਸੀ ਪ੍ਰਭਾ ਹੋਤ ਭੀ ਤਿਨ ਕੀ ॥ ਬਾਛਾ ਕਰਤ ਬਿਧਾਤਾ ਜਿਨ ਕੀ ॥ ੩॥
 Douoo suta teruni jab bhaiee. jan kar kiran soor sas vaiee.
 Aisi prabha hot bhi tin ki. Bachha karat bidhata jin ki. (3)

ਓਜ ਸੈਨ ਇਕ ਅਨਤ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਬਰਿ ॥ ਜਨੁ ਕਰਿ ਮੈਨ ਪ੍ਰਗਟਿਯੋ ਬਪੁ ਧਰਿ ॥
 ਸੋ ਨ੍ਰਿਪ ਖੇਲਨ ਚੜਾ ਸਿਕਾਰਾ ॥ ਰੋਝ ਗੀਛ ਮਾਰੇ ਝੰਖਾਰਾ ॥ ੪॥
 Oj sain ik anat nirpat bar. Jan kar main pragtiyo bapu dhar.
 So nrip khelan chaarraa sikara. Rojh reechh marai jhankara. (4)

With this witchcraft she went away with her paramour and by getting him money made him rich. The parents thought that her curse was over, so she had gone to heavens. (9)

Here the three hundred and forty-second episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (342-6371) (Contd.)
Choupaiee

There was a Raja named Dijbar Sain ruling over the land of Sorath. He had a queen by the name of Sumer Mati and there was no other woman like her in the world. (1)

She had a daughter named Sorath Dei, who had no other woman parallel to her (in beauty) and the second princess was called Paraj Dei and Brahma had not created another woman like her. (2)

When both the daughters grew up, then it seemed they were like the rays of the sun and moon. They were both so beautiful that even Brahma desired to have them with him. (3)

There was another great Raja called Auj Sain and it seemed Kamdev himself had appeared in his form. He went on a hunting spree, and he killed some Roj, bears and stags. (4)

ਨਿਕਸਿਯੋ ਤਹਾ ਏਕ ਝੰਖਾਰਾ ॥ ਦ੍ਰਾਦਸ ਜਾ ਕੇ ਸੀਗ ਅਖਾਰਾ ॥
 ਨ੍ਰਿਪ ਤਿਹ ਨਿਰਖਿ ਤੁਰੰਗ ਧਵਾਵਾ ॥ ਪਾਛੇ ਚਲਾ ਕੋਸ ਬਹੁ ਆਵਾ ॥ ੫॥
 Niksiyo taha ek jhankara. Dradas ja kai seeg apara.
 Nrip tih nirakh turang dhavava. Pachhai chala kos bahu aava. (5)

ਬਹੁਤ ਕੋਸ ਤਿਹ ਮ੍ਰਿਗਹਿ ਦਖੇਰਾ ॥ ਚਾਕਰ ਏਕ ਨ ਪਹੁਚਾ ਨੇਰਾ ॥
 ਆਯੋ ਦੇਸ ਸੋਰਠੀ ਕੇ ਮਹਿ ॥ ਨ੍ਰਿਪ ਕੀ ਸੁਤਾ ਅਨਾਤ ਹੁਤੀ ਜਹਿ ॥ ੬॥
 Bahut kos tih mirgeh dakhera. Chakar ek na pahucha nera.
 Aseyo des sorthi kai meh. Nrip ki suta anat huti jeh. (6)

ਆਨਿ ਤਹੀ ਝੰਖਾਰ ਨਿਕਾਰਾ ॥ ਅਬਲਾ ਦੁਹੁੰ ਨਿਹਾਰਤਿ ਮਾਰਾ ॥
 ਐਸਾ ਬਾਨ ਤਵਨ ਕਹ ਲਾਗਾ ॥ ਠੌਰ ਰੋਹਾ ਪਗ ਦ੍ਰੈਕ ਨ ਭਾਗਾ ॥ ੭॥
 Aan tahi jhankar nikara. Abla duhun niharat mara.
 Aisa ban tavan keh laga. Thour raaha pag dvaaik na bhaga. (7)

ਰਾਜ ਕੁਆਰੀ ਦੁਹੁੰ ਨਿਹਾਰੋ ॥ ਦੁਹੁੰ ਹ੍ਰਿਦੈ ਇਹ ਭਾਤਿ ਬਿਚਾਰੋ ॥
 ਬਿਨੁ ਪੂਛੇ ਪਿਤੁ ਇਹ ਹਮ ਬਰਿ ਹੈ ॥ ਨਾਤਰ ਮਾਰਿ ਕਟਾਰੀ ਮਰਿ ਹੈ ॥ ੮॥
 Raj koeri duhun niharo. duhun hirdai ih bhaat bicharo.
 Bin puchhai pit ih hum bar hai. Natar mar katari mar hai. (8)

ਤਬ ਲਗੁ ਭੂਪ ਤ੍ਰਿਖਾਤੁਰ ਭਯੋ ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਕੇ ਸਹਿਤ ਤਹਾ ਚਲਿ ਗਯੋ ॥
 ਸੋ ਮ੍ਰਿਗ ਰਾਜ ਸੁ ਤਨ ਕਹ ਦੀਯੋ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਸੀਤ ਬਾਰਿ ਲੈ ਪੀਯੋ ॥ ੯॥
 Tab lag bhoop trikhatur bheyo. Mrig kai sehat taha chal geyo.
 So mrig raj su tan keh diyo. Tin ko seet bar lai piyo. (9)

ਬਾਧਾ ਬਾਜ ਏਕ ਦ੍ਰੁਮ ਕੇ ਤਰ ॥ ਸੋਵਤ ਭਯੋ ਹੈ ਭੂਪ ਸ੍ਰਮਾਤੁਰ ॥
 ਰਾਜ ਕੁਆਰਨ ਘਾਤ ਪਛਾਨਾ ॥ ਸਖਿਯਨ ਸੋ ਅਸ ਕਿਯਾ ਬਖਾਨਾ ॥ ੧੦॥
 Badha baj ek drum kai tar. Sovat bheyo hai bhoop saramtar.
 Raj koaran ghat pachhana. Sakhian so as kiya bakhana. (10)

Then a stag with twelve long horns appeared from somewhere. On noticing him the Raja raced his horse chasing him and went far ..chasing him many kilometers. (5)

For many miles the stag was visible but no attendant could reach in his support. Then he reached the land of Sorath, where the Raja's daughters were having a bath.' (6)

The stag came to that spot and the Raja killed the stag before the very eyes of the princesses. He was hit by an arrow so that he could not move a step and fell down there. (7)

When both the princesses saw that Raja, then both of them thought to themselves (in their minds) that without the father's permission even they would marry him, else we will stab ourselves to death with a dagger. (8)

Then the Raja felt terribly thirsty and went there along with the stag. The Raja gave the antelope to them (princesses) and drank cold water from them. (9)

He tied the horse underneath tree and being tired went to sleep. The princesses,took a chance and told the handmaids like this. (10)

ਮਦਰਾ ਬਹੁ ਦੁਹੁਨ ਕੋਰ ਮੰਗਾਯੋ ॥ ਸਾਤ ਬਾਰ ਜੋ ਹੁਤੋ ਚੁਆਯੋ ॥
 ਅਪਨ ਸਹਿਤ ਸਖਿਯਨ ਕੋ ਪਯਾਇ ॥ ਅਧਿਕ ਮਤ ਕਰਿ ਦਈ ਸੁਵਾਇ ॥ ੧੧॥
 Madara bahu duhun ko mangayo. Sat bar jo huto chuayo.
 Apaan sehat sakhian ko payaye. adhik mat kar daiee suvaie. (11)

ਜਬ ਜਾਨਾ ਤੇ ਭਈ ਦਿਵਾਨੀ ॥ ਸੋਏ ਸਕਲ ਪਹਰੂਆ ਜਾਨੀ ॥
 ਦੁਹੁਨ ਸਨਾਹੀ ਲਈ ਮੰਗਾਈ ॥ ਪਹਿਰਿ ਨਦੀ ਮੈ ਧਸੀ ਬਨਾਇ ॥ ੧੨॥
 Jab jana tai bhaiee diwani. soie sakal pehrua jani.
 Duhun sanahi laiee mangaiee. Pehar nadi mai dhasi banaie. (12)

ਤਰਤ ਤਰਤ ਆਈ ਤੇ ਤਹਾ ॥ ਸੋਵਤ ਸੁਤੋ ਨਰਾਧਿਪ ਜਹਾ ॥
 ਪਕਰਿ ਪਾਵ ਤਿਹ ਦਿਯਾ ਜਗਾਇ ॥ ਅਜਾ ਚਰਮ ਪਰ ਲਿਯਾ ਚੜਾਇ ॥ ੧੩॥
 Tarat tarat aiee tai taha. Sovat suto naradhip jaha.
 Pakar p;v tih diya jagaie. Aja charam par liya charraie. (13)

ਭੂਪਤਿ ਲਿਯਾ ਚੜਾਇ ਸਨਾਈ ॥ ਸਰਿਤਾ ਬੀਚ ਪਰੀ ਪੁਨਿ ਜਾਈ ॥
 ਤਰਤ ਤਰਤ ਨ ਨੋ ਤਜਿ ਦੇਸਾ ॥ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭੀ ਤਹੇ ਦੇਸ ਨਰੇਸਾ ॥ ੧੪॥
 Bhupat liya charraie sanaie. Sarita beech pari pun jaiee.
 Tarat tarat apno taj desa. Prapat bhi tahai des naresa. (14)

ਜਬ ਕਛੁ ਸੁਧਿ ਸਖਿਯਨ ਤਿਨ ਪਾਈ ॥ ਨਿਸੰਦੇਹ ਯੋ ਹੀ ਠਹਰਾਈ ॥
 ਮਦ ਸੋ ਭਈ ਜਾਨੁ ਮਤਵਾਰੀ ॥ ਡੂਬਿ ਮੁਈ ਦੋਊ ਰਾਜ ਦੁਲਾਰੀ ॥ ੧੫॥
 Jab kachh sudh sakhian tin payee. Nirsandeh yo hi thehraiee.
 Mad so bhaiee jan matvari. Dube moie douoo raj dulari. (15)

Both the princesses arranged for enough wine, which had been distilled seven times. They drank the wine along with the handmaids and making them drunk made them asleep. (11)

When they found that all the maic' s had become unconscious and all the guards also had gone to sleep, then both arranged for swimming leather bags and with these, they entered the river. (12)

After swimming some distance they reached the place where the Raja was lying asleep. They shook him up with his feet and woke him up and made him ride a goat's leather bag. (13)

After putting the Raja on the leather bag, they moved further (swimming) in the river. After swimming some distance they reached the Raja's land, leaving their own land. (14)

When the handmaid became conscious, they felt surely the princessesf being drunk with wine; both the princesses had been washed away in the river and drowned. (15)

ਦੋਹਰਾ

ਵੈ ਦੋਉ ਨ੍ਰਿਪ ਸੰਗ ਗਈ ਅਨਿਕ ਹਿਯੋ ਹਰਖਾਤ ॥
ਅਜਾ ਚਰਮ ਪਰ ਭੂਪ ਬਰ ਦੁਹੁਅਨ ਚਲਾ ਬਜਾਤ ॥ ੧੬॥ ੧॥

Dohra

Vai douoo nrip sang gaiee anik hiyo harkhat.
Aja charam par bhoop bar duhuan chala bajat. (16) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਤ੍ਰਿਤਾਲੀਸ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੪੩ ॥ ੬੩੮੭ ॥ ਅਫਜ਼ੁ ॥

Iti sri charitar pakhyana triya charitarai mantra bhoop sambadai
teen so tirtalis charitar samaptam sat subhaam sat.

343. 6387. Aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਹਰਿਦੁਾਰ ਇਕ ਸੁਨ ਨ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਤੇਜਿਮਾਨ ਦੁਤਮਿਨ ਛਿਤਾਲਾ ॥
ਸ੍ਰੀ ਰਸਰੰਗ ਮਤੀ ਤਿਹ ਜਾਈ ॥ ਜਹ ਸਮ ਦੂਸਰਿ ਬਿਧਿ ਨ ਬਨਾਈ ॥ ੧॥

Choupaiee

Haridwar ik sunaa nirpala. tejman dutiman chhitala.
Sri rasrang mati tih jaiee. Jeh sam dusar bidh na banaiee. (1)

ਜਬ ਵਹੁ ਤਰੁਨਿ ਤਰੁਨ ਅਤਿ ਭਈ ॥ ਭੂਪ ਸੈਨ ਨ੍ਰਿਪ ਕਹਿ ਪਿਤ ਦਈ ॥
ਸਿਰੀ ਨਗਰ ਭੀਤਰ ਜਬ ਆਈ ॥ ਲਖਿ ਚੰਡਾਲਕ ਅਧਿਕ ਲੁਭਾਈ ॥ ੨॥
Jab bahu taruni tarun at bhhaiee. Bhoop sain nrip keh pit daaiee.
Siri nagar bhitar jab aiee. Lakh chandalak adhik lubhaiee. (2)

ਪਠੈ ਸਹਚਰਿ ਲਿਯਾ ਬੁਲਾਈ ॥ ਨ੍ਰਿਪ ਸੋ ਭੋਗ ਕਥਾ ਬਿਸਰਾਈ ॥
ਰੈਨਿ ਦਿਵਸ ਤਿਹ ਲੇਤ ਬੁਲਾਈ ॥ ਰਤਿ ਅਤਿ ਨਿਤਪ੍ਰਤਿ ਕਰਤ ਬਨਾਈ ॥ ੩॥
Pathai sehchar liya bulaiee. Nrip so bhog katha bisraiee.
Rain divas tih leit bullaiee. Raat at nitprat karat banaiee. (3)

Couplet

Both of them were very happy and went with the Raja. Riding a goat's leather bag, the Raja was also enjoying fun and love affair with them and reached there. (16)

Here the three hundred and forty-third episode of the King's & minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (343-6387) (Contd.)

Choupaiee

There was a Raja of Hardwar, who was very wise, Glamorous and beautiful. He had a daughter- called Ras Ranj Mati and the Lord-Creator had not created another one like her. (1)

When the queen became young, then the father gave her away to Raja Roop Sain (married her). When (the princess) came to Sri Nagar, then she saw a devilish person and got enamoured by him. (2)

She sent her handmaid and called him and forgetting having cohabitation with the Raja, she would enjoy sensuous pleasure with him day and night, by calling him at home. (3)

ਰਸਤ ਰਸਤ ਐਸੀ ਰਸ ਗਈ ॥ ਜਨੁ ਕਰਿ ਨਾਰਿ ਤਵਨ ਕੀ ਭਈ ॥
 ਸਭ ਬ੍ਰਿਤਾਤ ਕਹਿ ਤਾਹਿ ਸਿਖਾਯੋ ॥ ਸੋਵਤਿ ਸਮੇ ਭੂਪ ਕਹ ਘਾਯੋ ॥ ੪॥
 Rasat rasat aisi ras gaiee. Jaan kar nar tavan ki bhaaiee.
 Sabh birtat keh tahaai sikhayo. sovat samai bhoop keh ghayo. (4)

ਪ੍ਰਾਤ ਜਰਨ ਕੇ ਕਾਜ ਸਿਧਾਈ ॥ ਆਗੇ ਰਾਖਿ ਲਏ ਨਿਜੁ ਰਾਈ ॥
 ਜਬੈ ਚਿਤਾ ਪਰ ਬੈਠੀ ਜਾਇ ॥ ਚਹੂੰ ਓਰ ਦਿਯਾ ਆਗਿ ਲਗਾਈ ॥ ੫॥
 Prat jaran kaai kaj sidhaiee. Agai rakh laie nij raie.
 Jabai chita par baithi jaie. Chahun or diya aag lagaiee. (5)

ਚਾਰੋ ਦਿਸਾ ਅਗਨਿ ਜਬ ਲਾਗੀ ॥ ਤਬ ਹੀ ਉਤਰਿ ਚਿਤਾ ਤੈ ਭਾਗੀ ॥
 ਲੋਗਨ ਚਰਿਤ ਕ੍ਰਿਯਾ ਨਹਿ ਜਾਨੀ ॥ ਦੀਨੀ ਤਿਸੀ ਚੰਡਾਰਹਿ ਰਾਨੀ ॥ ੬॥
 Chaaro disa agni jab lagi. Tab hi utar chita taai bhagi.
 Logan charit kriya neh jani. Dini itsi chandarhe rani. (6)

ਛਲਿ ਛੈਲ ਚਿਕਨਿਸਨ ਗਈ ॥ ਕਿਨੂੰ ਨ ਬਾਤ ਤਾਹਿ ਲਖ ਲਈ ॥
 ਨਾਰਿ ਅਧਿਕ ਮਨ ਹਰਖ ਬਢਾਯੋ ॥ ਚਾਹਤ ਹੁਤੀ ਸੋਇ ਪਤਿ ਪਾਯੋ ॥ ੭॥
 Yo chhal chhail chiknisan gaaiee gaiee. Kinu na bat tahe lakh laiee.
 Nar aadhik man harakh badheyo. Chahat huti soie pat payo. (7)

ਤਬ ਤੇ ਆਜੁ ਲਗੇ ਉਹ ਦੇਸਾ ॥ ਮਾਰਤ ਤ੍ਰਿਯਾ ਕੋ ਪ੍ਰਥਮ ਨਰੇਸਾ ॥
 ਕਨ ਤਰੇ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਜਰਾਵਤ ॥ ਭਾਖਿ ਸਕਤਿ ਨਹਿ ਬਾਤ ਲਜਾਵਤ ॥ ੮॥
 Tab tai aaj laagai oh desa. Marat triya ko pratham naresa.
 Kan tarai kar jaahai jaravat. Bhakh sakat neh bat lajabat. (8)

She became so much attached to him, as if she were his wife only. She told the whole affair to her paramour and killed the Raja, while he was asleep. (4)

In the morning, she prepared herself for immolating herself with the husband (being Sati) and kept the corpse of the Raja ahead of her. When she sat on the funeral pyre and it was lit from all the four sides. (5)

When the fire spread from all the sides, then she started fleeing, getting out of the pyre, but the people could not follow her trick and for breaking the religious norms she was handed over to the same devil. (6)

Thus the beautiful princess went away with this deceitful action. No one could follow her secret. The princess felt very happy in her heart. Whom she had liked, she got him as her spouse. (7)

From that time till to-date, in that land, before the death of the Raja, the wife is killed and by placing wood underneath, she is burnt. They cannot openly say that (the queen had gone to a devil's house) and hence they felt ashamed of her. (8)

ਦੋਹਰਾ

ਤਿਹ ਰਾਨੀ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤਬ ਰਾਜ ਕਰਾ ਤਿਹ ਠਾਵ ॥
ਆਜੁ ਲਗੇ ਚੰਡਾਲਿਯੈ ਭਾਖਤ ਤਿਨ ਕੋ ਨਾਵ ॥ ੯॥ ੧॥

Dohra

Tih rani kai putaar tab raj kara tih thaav.
Aj lagai chandaliai bhakhat tin ko nav. (9) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਚੌਤਾਲੀਸ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੪੪ ॥ ੬੩੯੬ ॥ ਅਫਜ਼ੁ ॥

Iti sri charitar pakhyana triya charitarai mantra bhoop sambadai
teen so choutalis charitar samaptam.

344. 6396. Aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਦੌਲਾ ਕੀ ਗੁਜਰਾਤਿ ਬਸਤ ਜਹ ॥ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਇਕ ਹੁਤਾ ਨਿਪਤਿ ਤਹ ॥
ਅੰਗਨਾ ਦੇ ਰੋਨੀ ਤਿਹ ਰਾਜੈ ॥ ਨਿਰਖਿ ਦਿਵੰਗਨਨ ਕੋ ਮਨ ਲਾਜੈ ॥ ੧॥

Choupaiee

Doula ki gujraat basaati jeh. Amaar singh ik huta nirpat tih.
Angina dai rani tih rajai. Nirakh divangnan ko man lajai. (1)

ਰਾਜਾ ਅਧਿਕ ਪੀਰ ਕਹ ਮਾਨੈ ॥ ਭਲੀ ਬੁਰੀ ਜੜ ਬਾਤ ਨ ਜਾਨੈ ॥
ਤਹਾ ਸੁਬਰਨ ਸਿੰਘ ਇਕ ਛਤ੍ਰੀ ॥ ਰੂਪਵਾਨ ਧਨਵਾਨ ਧਰਤ੍ਰੀ ॥ ੨॥

Raja adhik peer keh manai. Bhali buri jar bat na janai.
Taha suvaran singh ik chhattri. Roopwan dhanwan dharati. (2)

ਸੁੰਦਰ ਅਧਿਕ ਹੁਤੋ ਖਤਰੇਟਾ ॥ ਜਨੁਕ ਰੂਪ ਸੌ ਸਕਲ ਲਪੇਟਾ ॥
ਜਬ ਤੇ ਨਿਰਖਿ ਨਾਰਿ ਤਿਹ ਗਈ ॥ ਸੁਧਿ ਬੁਧਿ ਛਾਡਿ ਦਿਵਾਨੀ ਭਈ ॥ ੩॥

Sundar adhik hutai khatreta. Januk roop so sakal lapeta.
Jab tai nirakh nar tih gaiee. Sudh budh chhad doiwani bhaaiee. (3)

Couplet

Then the queen's son ruled the land and tilt to-date they are called chandaliai (devilish). (9)

Here the three hundred and forty-fourth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (344-6396) (Contd.)
Choupaiee

There was a Raja Amar Singh of the land of (Shah) Daula, the Gujrat town. His wife was called Augna Dei, on seeing whom the godly women were feeling ashamed (belittled). (1)

The Raja was a devout follower of the pir (Muslim Saint). The fool did not distinguish between good or bad. There was a Kashatriya, by the name of Subaran Singh, who was very smart looking, wealthy and an expert in wielding weapons (art of warfare). (2)

That Kashatriya son was very beautiful, as if he were wrapped all over with beauty. When the queen went away on having a glance at him, she became madly in love with him having lost her sense of proportion. (3)

ਤਾ ਸੰਗ ਨੇਹ ਸਜਾ ਰੁਚਿਮਾਨ ॥ ਜਾਨਿ ਬੂਝਿ ਹੈ ਗਈ ਅਜਾਨ ॥
 ਦਈ ਸਹਚਰਿ ਤਹਿਕ ਪਠਾਇ ॥ ਜਯੋ ਤਯੋ ਤਿਹ ਗ੍ਰਿਹ ਲਿਯਾ ਮੰਗਾਇ ॥ ੪॥
 Taa sang neh saja ruchiman. Jan bujh hai gaiee ajan.
 Daiee sehchar tahik paathaie. Jeyi teyo tih greh liya mangaie. (4)

ਪੋਸਤ ਭਾਗ ਅਫੀਮ ਮੰਗਾਈ ॥ ਪਾਨਿ ਡਾਰ ਕਰਿ ਭਾਗ ਘੁਟਾਈ ॥
 ਪਾਨ ਕਿਯਾ ਦੁਹੁ ਬੈਠਿ ਪ੍ਰਜੰਕਹਿ ॥ ਰਤਿ ਮਾਨੀ ਭਰਿ ਭਰਿ ਦ੍ਰਿੜ ਅੰਕਹਿ ॥ ੫॥
 Posat bhang aafim mangaie. Pan dar kar bhang ghutaiee.
 Paan kiya duhun baaith parjanhi. Rat mani bhaar bhar drirr ankhi. (5)

ਦੋਹਰਾ

ਜਬੈ ਟਟਾਨੈ ਕੈਫ ਕੇ ਆਏ ਅਖਿਯਨ ਮਾਹਿ ॥
 ਕਰਹਿ ਬਿਲਾਸ ਪ੍ਰਜੰਕ ਚੜਿ ਹਸਿ ਹਸਿ ਨਾਰਿ ਔ ਨਾਹਿ ॥ ੬॥

Dohra

Jabai tatanai kaif kai aie aakhian mahai.
 Karhi bilas parjank charr has has naar o naahe. (6)

ਚੌਪਈ

ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਕੇ ਅਸਨ ਲੈ ਕੈ ॥ ਅਬਲਾ ਕਹਿ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ਰਿਝੈ ਕੈ ॥
 ਆਪਨ ਪਰ ਘਾਯਲ ਕਰਿ ਮਾਰੀ ॥ ਮਦਨ ਮੋਹਨੀ ਰਾਜ ਦੁਲਾਰੀ ॥ ੭॥

Choupaiee

Bhat bhat kai asan lai kai. Abla keh bahu bhat rijhai kai.
 Apaan par ghayal kar mari. madan mohni raj dulari. (7)

ਆਧਿਕ ਬਢਾਇ ਨਾਰਿ ਸੌ ਹੇਤਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਬਾਧਤ ਭਏ ਸੰਕੇਤਾ ॥
 ਧੁੰਈ ਕਾਲਿ ਪੀਰ ਕੀ ਐਹਯੂ ਡਾਰ ਭਾਗ ਹਲਵਾ ਮਹਿ ਜੈਯਹੁ ॥ ੮॥
 Aadhik baadhaie nar so heta. Ih bidh badhat bhaaie sanketa.
 Dhuie kaal peer ki aihu dar bhag halva meh jaihu. (8)

Then she developed great love for him and knowingly would show herself as totally ignorant (of it). She sent her handmaid to him and managed somehow to call him at home. (4)

She got some poppy husk, hemp and opium and adding water to it, she arranged for pounding the hemp (bhang). Both drank it, seated on a cot and clasping each other enjoyed sensuous pleasure . (5)

Couplet

When, due to the drug, they were feeling sleepy (seeing stars in eyes), both the Raja and the queen were having sexual companionship on the cot. (6)

Choupaiee

With many poses of cohabitation and making the queen happy and satisfied in many ways and being mad in her sexual desires, the Raja made the queen fully allured by him. (7)

Having developed great love for the queen, both of them planned like this. At the time of lighting fire for religious purposes of the Pir, they would come and would add hemp to the sweet pudding. (8)

ਸੋਫੀ ਜਬੈ ਚੂਰਮਾ ਖੇ ਹੈ ॥ ਜੀਯਤ ਨਿਤਕ ਸਭੈ ਹੈ ਜੈ ਹੈ ॥
 ਤਹੀ ਕਰਿਪਾ ਕਰ ਤੁਮਹੂੰ ਐਯਹੁ ॥ ਮੁਹਿ ਲੈ ਸੰਗ ਦਰਬ ਜੁਤ ਜੈਯਹੁ ॥ ੯॥
 Sofi jabai churma kai hai. Jiyat nirtak sadhauie hai jai hai.
 Tahi kripa kar tumhu aiehu. Mohai lai sang darab jut jaihu. (9)

ਜਬ ਹੀ ਦਿਨ ਧੂੰਈ ਕੋ ਆਯੋ ॥ ਭਾਗ ਡਾਰਿ ਚੂਰਮਾ ਪਕਾਯੋ ॥
 ਸਕਲ ਮੁਰੀਦਨ ਗਈ ਖਵਾਇ ॥ ਰਾਖੇ ਮੂੜ ਮਤ ਕਰਿ ਸੁਾਇ ॥ ੧੦॥
 Jab hi din dhuie ko aeyo. Bhang dar dar churma pakayo.
 Sakal muridan gaiee khavaie. Rakhai murr mat kar savaie. (10)

ਸੋਫੀ ਭਏ ਜਬੈ ਮਤਵਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਦਰਬ ਹਰਿ ਬਸਤ੍ਰ ਉਤਾਰੇ ॥
 ਦੁਹੰਯਨ ਲੀਯਾ ਦੇਸ ਕੋ ਪੰਥਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਦੈ ਸਾਜਨ ਕਹ ਸੰਥਾ ॥ ੧੧॥
 Sofi bhaie jabai matvarai. pritham darab har bastar utarai.
 Duhuan liya des ko pantha. Ih bidh daai sajan keh santha. (11)

ਭਯਾ ਪ੍ਰਾਤ ਸੋਫੀ ਸਭ ਜਾਗੇ। ਪ੍ਰਿਥਮ ਦਰਬ ਹਰਿ ਬਸਤ੍ਰ ਪਕਾਯੋ॥
 ਸਕਲ ਮੁਰੀਦਨ ਗਈ ਖਵਾਇ॥ ਰਾਖੇ ਮੂੜ ਮਤ ਕਰਿ ਸੁਾਇ॥ ੧੨॥
 Bhaya prat sofī sabh jagai. Pagri bastaar bilokan lagai.
 Saarbar kahai krodh kiya bhara. Sabhin ko aas charit dikhara. (12)

ਸਭ ਜੜ ਰਹੇ ਤਹਾ ਮੁਖ ਬਾਈ ॥ ਲਜਾ ਮਾਨ ਮੂੰਡ ਨਿਹੁਰਾਈ ॥
 ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਨ ਕਿਨੂੰ ਪਛਾਨਾ ॥ ਸਰਬਰ ਕਿਯਾ ਸੁ ਸਿਰ ਪਰ ਮਾਨਾ ॥ ੧੩॥
 Sabh jar raho taha much baiee. Laja man moond nihuraiee.
 Bheid abheid na kinu pachhana. Sarbar kiyaa su sir par mana. (13)

(She said), "When the virtuous people would eat that powdered sweet, then all would become unconscious, and you come at that time through your kindness and take me away, along with my wealth (money)."(9)

When that day of lighting religious fire arrived, they made sweet powder by adding hemp (bhang). All the followers were given this (chooran) powder and all the foolish followers were made unconscious and put to sleep. (10)

When all the religious people were drunk, first she took their money and then removed their clothes and both started for their land. Thus she trained the paramour in this teaching move. (11)

In the morning when all the virtuous people woke up, they were looking for their clothes and turbans. They were saying that the Pir was greatly annoyed with them and had shown this magic play. (12)

All the fools were left aghast and due to shame, they were looking downwards (down cast). No one could follow the secret and accepted their fate, as enacted by the Pir. (13)

ਦੋਹਰਾ

ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਤ੍ਰਿਯਾਨ ਕੋ ਸਕਤ ਨ ਕੋਊ ਪਾਇ ॥
ਅਭਨ ਲਖੋ ਕੈਸੇ ਛਲਾ ਕਸਿ ਕਰਿ ਗਈ ਉਪਾਇ ॥ ੧੪॥ ੧॥

Dohra

Bheid abheid triyan ko sakat na kouoo paie.
Abhan lakho kaise chhaala kas kar gaaiee upaie. (14) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਪੈਤਾਲੀਸ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੪੫ ॥ ੬੪੧੦ ॥ ਅਫਜ਼ੁ ॥

iti sri charitar pakhyana triya charitarai mantra bhoop sambadai
teen so pantalis charitar samaptam sat subham sat.

345. 6410. Aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਸੁਨੁ ਰਾਜਾ ਇਕ ਕਹੋ ਕਬਿਤ ॥ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਅਬਲਾ ਕਿਯਾ ਚਰਿਤ ॥
ਸਭਹਿਨ ਕੋ ਦਿਨ ਹੀ ਮਹਿ ਛਲਾ ॥ ਨਿਰਖਹੁ ਯਾ ਸੁੰਦਰਿ ਕੀ ਕਲਾ ॥ ੧॥

Choupaiee

Sunn raja ik kaho kabit. Jih bidh abla ikya charit.
Sabhhin ko din hi meh chhala. Nirakhhu ya sundar ki kala. (1)

ਇਸਕਾਵਤੀ ਨਗਰ ਇਕ ਸੋਹੈ ॥ ਇਸਕ ਸੈਨ ਰਾਜਾ ਤਹ ਕੋ ਹੈ ॥
ਸ੍ਰੀ ਗਜਰਾਜ ਮਤੀ ਤਿਹ ਨਾਰੀ ॥ ਜਾ ਸਮ ਕਹੂੰ ਨ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰੀ ॥ ੨॥

Iskavati nagar ik sohai. Isak sain raja tih ko hai.
Sri gajraj mati tih nari. Ja sum kahun na raj kumara. (2)

ਇਕ ਰਣਦੂਲਹ ਸੈਨ ਨਿਪਤਿ ਤਿਹ ॥ ਜਾ ਸਮ ਉਪਜਾ ਦੁਤਿਯ ਨ ਮਹਿ ਮਹਿ ॥
ਮਹਾ ਸੂਰ ਅਰੁ ਸੁੰਦਰ ਘਨੋ ॥ ਜਨੁ ਅਵਤਾਰ ਮਦਨ ਕੋ ਬਨੋ ॥ ੩॥

Ik randulah sain nirpat tih. Ja sum upja dutia na meh meh.
Maha soor aru sundar ghano. Jan avatar madan ko bano. (3)

Couplet

No one had been able to gauge the depth of woman's mind and before everyone's eyes they were deceived and she played this game play (trick). (14)

Here the three hundred and forty-fifth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (345-6410) (Contd.)

Choupaiee

O Rajan! Listen. I am going to say a Kabit (just as) about a woman had played a trick and she deceived all the people during daytime. She showed her clever tricks, just watch them. (1)

There was a town of Iskavati and the Raja there was known as Ishak Sain. He had a queen called Gaj Gah Mati and there was no other princess so beautiful (as she was). (2)

There was another Raja by the name of Randuleh Sain, and there was no other person created by God on the Earth, who could match him. He was a great warrior and was also beautiful and it seemed as if he were an incarnation of Kamdev. (3)

ਸੋ ਨ੍ਰਿਪ ਇਕ ਦਿਨ ਚੜਾ ਸਿਕਾਰਾ ॥ ਮਾਰਤ ਰੀਝ ਰੋਝ ਝੰਕਾਰਾ ॥
ਇਸਕਾਵਤੀ ਨਗਰ ਤਰ ਨਿਕਸਾ ॥ ਪ੍ਰਭਾ ਬਿਲੋਕਿ ਨਗਰ ਕੀ ਬਿਗਸਾ ॥ ੪॥

So nriup ik din charra sikara. Marat reejh rojh jhankara.
Iskaavaati nagar tar niksa. Praabha bilok nagaar ki bigsa. (4)

ਅਸ ਸੁੰਦਰਿ ਜਿਹ ਨ੍ਰਿਪ ਕੀ ਨਗਰੀ ॥ ਕਸ ਹੈ ਹੈ ਤਿਹ ਨਾਰਿ ਉਜਗਰੀ ॥
ਜਿਹ ਕਿਹ ਬਿਧਿ ਤਿਹ ਰੂਪ ਨਿਹਰਿਯੈ ॥ ਨਾਤਰ ਅਤਿਥ ਇਹੀ ਹੈ ਮਰਿਯੈ ॥ ੫॥

As sundari jih nrip ki nagri. Kas havai hai tih nar ujgari.
Jih kih bidh roop nihriya. natar atith ihi hai mariyai. (5)

ਬਸਤ੍ਰ ਉਤਾਰਿ ਮੋਖਲਾ ਡਾਰੀ ॥ ਬੂਖਨ ਛੋਰਿ ਭਿਭੂਤਿ ਸਵਾਰੀ ॥
ਸਭ ਤਨ ਭੇਖ ਅਤਿਥ ਕਾ ਧਾਰਾ ॥ ਆਸਨ ਆਨ ਦੁਾਰ ਤਿਹ ਮਾਰਾ ॥ ੬॥
Bastar utar meekhla dari. Bhukhhan chhhor bhibhuti savari.
Sabh tan bheikh atith ka dhara. Aasan aan dwaar tih mara. (6)

ਕੇਤਕ ਬਰਸ ਤਹਾ ਬਿਤਾਏ ॥ ਰਾਜ ਤਰੁਨਿ ਕੇ ਦਰਸ ਨ ਪਾਏ ॥
ਕਿਤਕ ਦਿਨਨ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਚਤੁਰ ਭੇਦ ਸਭ ਗਯੋ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੭॥
Ketc brs taha bitaie. Raj teruni kai daras na paaie.
Kitat dinan pratibimb nihaara. Chatur bheid sabh geyo bichara. (7)

ਤਰੁਨੀ ਖਰ ਸਦਨ ਆਨੰਦ ਭਰਿ ॥ ਜਲ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬ ਪਰਾ ਤਿਹ ਸੁੰਦਰਿ ॥
ਤਹੀ ਸੁਘਰ ਤਿਹ ਠਾਢ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਜਾਨਿ ਗਯੋ ਸਭ ਭੇਦ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ੮॥
Tarun khar sadan anaad bhar. Jal praibimb para tih sumdar.
Tahi sughar tih thath nihara. Jaan geyo sabh bheid sudhara. (8)

ਤ੍ਰਿਯਹੁ ਤਾਹਿ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬ ਲਖਾ ਜਬ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕਹਾ ਚਿਤ ਬੀਤਰ ਤਬ ॥
ਇਹੁ ਜਨਿਯਤ ਕੋਈ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰਾ ॥ ਪਾਰਬਤੀਸ ਅਰਿ ਕੋ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ੯॥
Tiryeh tahe pratibimb lakha jab. Ih bidh kaha chit bhitar tab.
Ih janiat koiee raj kumara. Parbatis ark o avtara. (9)

That Raja went on a hunting spree and he killed many bears, roj and stags and came near Iskavati town and was pleased to see the beauty of the town. (4)

Then he thought in his mind, that town of the Raja was so beautiful, then his queen would be extremely beautiful. So we must see her beauty by some means or else one should die here by becoming a mendicant (Sadhu). (5)

He removed his clothes and wore a mendicant's godri (cover). He removed his ornaments and rubbed ash on the body, thus making the whole body of a mendicant and sat in meditation at the gates of the queen. (6)

He spent many years in that posture, but could not have a glance of the queen. After many days he saw the queen's shadow and since the Raja was very shrewed, he could make out all the details. (7)

The queen was standing in a relaxed mood in her palace then her shade was seen in the water. The Raja saw her standing there and followed all her details (of beauty). (8)

When the woman also saw his shade in the water, then she thought in her mind that he appeared to be a prince or an incarnation of Kamdev (god of love). (9)

ਰਾਨੀ ਬੋਲਿ ਸੁਰੰਗਿਯਾ ਲੀਨਾ ॥ ਅਤਿ ਹੀ ਦਰੁਬ ਗੁਪਤ ਤਿਹ ਦੀਨਾ ॥
 ਨਿਜੁ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰ ਸੁਰੰਗਿ ਦਿਵਾਈ ॥ ਸਾਢੀ ਤਹੀ ਨ ਕਿਨਹੂੰ ਪਾਈ ॥ ੧੦ ॥
 Raani bole suringaya lina. At hi darb gupat tih dina.
 Nij grehh bhitar surang divaiee. Sadhi tahi na kinhu payee. (10)

ਦੋਹਰਾ

ਸਖੀ ਤਿਸੀ ਮਾਰਗ ਪਠੀ ਤਹੀ ਪਹੁੰਚੀ ਜਾਇ ॥
 ਗਹਿ ਜਾਘਨ ਤੇ ਲੈ ਗਈ ਚਲਾ ਭੂਪ ਉਪਾਇ ॥ ੧੧ ॥

Dohra

Skhi tisi marg pathi thI phhchi jaie.
 Geh jaanghan te lai gaiere chala bhoop upaie. (11)

ਚੌਪਈ

ਗ੍ਰਿਹ ਨਿਪ ਕੋ ਲੈ ਗਈ ਸਖੀ ਤਹ ॥ ਰਾਨੀ ਹੁਤੀ ਬਿਲੋਕਤਿ ਮਗ ਜਹ ॥
 ਦਿਯਾ ਮਿਲਾਇ ਮਿਤ੍ਰ ਤਾ ਕੋ ਇਨ ॥ ਮਨ ਮਾਨਤ ਰਤਿ ਕਰੀ ਦੁਹੂੰ ਤਿਨ ॥ ੧੨ ॥
 Greh nrip ko lai gaiee sakhi tih. Rani huti bilokat mag jih.
 Diya milaie mitar ta ko in. man manaat rat kari duhun tin. (12)

ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਚੁੰਬਨ ਦੁਹੂੰ ਲੀਨੋ ॥ ਅਨਿਕ ਅਨਿਕ ਆਸਨ ਤ੍ਰਿਯ ਸੀਨੋ ॥
 ਆਸ ਲੁਭਦਾ ਰਾਜਾ ਕੋ ਚਿਤਾ ॥ ਜਸ ਗੁਨਿ ਜਨ ਸੁਨਿ ਸ੍ਵਨ ਕਬਿਤਾ ॥ ੧੩ ॥
 Bhat bhat chumban duhun lino. Anik anik asan triya Sinai.
 Aas lubhda raja ko chita. Jas gunn jaan sunn sarvan kabita. (13)

ਰਾਨੀ ਕਹਤ ਬਚਨ ਸੁਨੁ ਮੀਤਾ ॥ ਤੋ ਸੌ ਬਧਾ ਹਮਾਰਾ ਚੀਤਾ ॥
 ਜਬ ਤੇ ਤਵ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਤਬ ਤੇਮ ਨ ਹਠ ਪਰਿਯੋ ਹਮਾਰਾ ॥ ੧੪ ॥
 Rani kehaat bachan sunu mita. To so baadha hmara chita.
 Jab tai tav pratibimb nihara. Tab tem na hath pario haamara. (14)

ਨਿਤਿਪ੍ਰਤਿ ਚਹੈ ਤੁਮੀ ਸੰਗ ਜਾਊ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੀ ਕਾਨ ਨ ਲਯਾਊ ॥
 ਅਬ ਕਿਛੁ ਅਸ ਪਿਯ ਚਰਿਤ ਬਨੈਯੈ ॥ ਲਾਜ ਰਹੈ ਤੋਹਿ ਪਤਿ ਪੈਯੈ ॥ ੧੫ ॥
 Nitprat chahai tumi saang jauoo. Mat pita ki kan na layauoo.
 Ab kichh as piya charit banayai. Laj rahai tohai pat paiye. (15)

The queen called a person, who could make a tunnel (under ground) and gave him lot of money secretly. She got a tunnel made from her house to that place, but no one knew about it. (10)

Couplet

She sent a handmaid through that tunnel and she reached there and took the Raja by pulling him with his legs and the Raja could not react at all. (11)

Choupaiee

The handmaid took the Raja to the place, where the queen was waiting for him. The handmaid thus arranged for her to meet the paramour and they both enjoyed sensuous pleasure to their satisfaction. (12)

Both had many kissings and the woman gave many poses of cohabitation. She got the Raja enamoured by her in such a manner just as intelligent men get attracted by hearing some poetry (of their liking) with the ears. (13)

The queen said, "O my friend! Listen to my words. My heart is now attached to you. Since the time, I saw your shade (in water) since then my heart was pinned to you only, being under your spell. (14)

My mind now desires that I should always live with you, without caring for my parents. O beloved! Now let us enact some such witchcraft so that I could keep my modesty even and gain you as my spouse also. (15)

ਛੋਰਿ ਕਥਾ ਤਿਹ ਭੂਪ ਸੁਨਾਈ॥ ਨਿਜੁ ਨ੍ਰਿਪ ਤਾ ਕੀ ਕਥਾ ਜਤਾਈ ॥
 ਮੈ ਹੋ ਰਾਸਟ੍ਰ ਦੇਸ ਕੋ ਰਾਜਾ ॥ ਤਵ ਹਿਤ ਭੇਸ ਅਤਿਥ ਕੋ ਸਾਜਾ ॥ ੧੬॥
 Chhor katha tih bhoop sunaiee. Nij nrip ta ki katha jataiee.
 Maai ho rastaar des ko raja. Tav hit bhes atith ko saja. (16)

ਨੇਤ੍ਰ ਲਗੇ ਤੁਮ ਸੌ ਹਮਰੇ ਤਬ ॥ ਤਵ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬ ਲਖੇ ਜਲ ਮਹਿ ਜਬ ॥
 ਤਵ ਮੁਰਿ ਜਬ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਗਯੋ ਮਾਰਿ ਤੁਹਿ ਮਦਨ ਕਟਾਰਾ ॥ ੧੭॥
 Netar lagai tum so hamre tav. Tav pratibimb lakhai jal meh jab.
 Tav muri jav praaibimb nihara. Geyo mar tohai madan kaatara. (17)

ਮੁਹਿ ਲਖਿ ਧੀਰਜ ਨ ਤੁਮਰਾ ਰਹਾ ॥ ਸੁਰੰਗਿ ਖੋਦ ਸਖਿਯਨ ਅਸ ਕਹਾ ॥
 ਸੋ ਗਹਿ ਮੁਹਿ ਗੀ ਤੀਰ ਤਿਹਾਰੀ ॥ ਚਹਤ ਜੋ ਬੋ ਸੋ ਭਈ ਪਿਯਾਰੀ ॥ ੧੮॥
 Mohair lakh dhiraj na tumra raha. Surang khod sakhiaan as kaha.
 So gih mohair gi teer tihaari. Chahat jot ho so bhaieeee payari. (18)

ਦੁਹਨ ਬੈਠ ਇਕ ਮੰਤ੍ਰ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਮੈ ਰਾਜਾ ਲਖਿ ਗਯੋ ਰਖਵਾਰਾ ॥
 ਪਿਯ ਪਠਾਇ ਗ੍ਰਿਹ ਐਸ ਉਚਾਰੀ ॥ ਲੋਨ ਲੇਤ ਨ੍ਰਿਪ ਨਾਰ ਤਿਹਾਰੀ ॥ ੧੯॥
 Duḥun baith ik mantr bicharaa. Mai raja lakh geyo rakhwara.
 Piya pathaie greh ais uchari. Lon leit nriup nar tihari. (19)

ਸੁਨਤ ਸ੍ਰਵਨ ਸਭ ਜਨਿ ਮਿਲਿ ਆਏ ॥ ਆਨਿ ਤਵਨ ਕਹ ਬਚਨ ਸੁਨਾਏ ॥
 ਕਿਹ ਨਿਮਿਤ ਛਾਡਤ ਹੈ ਦੇਹੀ ॥ ਸੁਨਿ ਰਾਜਾ ਕੀ ਨਾਰਿ ਸਨੇਹੀ ॥ ੨੦॥
 Sunaat sravan sabh jin mili aaie. Aan tavan keh bachan sunaie.
 Kih nimit chhadaat hai deihi. Sunn raja ki naar sanehi. (20)

ਸੁਨੁ ਰਾਜਾ ਇਕ ਦਿਜ ਮਾਰਿਯੋ ਮੁਹਿ ॥ ਲੋਨ ਲੇਓਗੀ ਸਾਚ ਕਹੁ ਤੁਹਿ ॥
 ਜੋ ਧਨ ਹਮਰੇ ਧਾਮ ਨਿਹਾਰਹੁ ॥ ਸੋ ਸਭ ਗਾਡਿ ਗੋਰਿ ਮਹਿ ਡਾਰਹੁ ॥ ੨੧॥
 Sunn raja ik dij Mario mohaai. Lon laiegi sach kahun tohai.
 Jo dhan hamre dham niharhu. So sabh gadh gor meh daarhu. (21)

Then the Raja related his whole story and told her about his being a Raja. "I am the Raja of the land of Rashtra. Infact, I became a mendicant for your sake only." (he said). (16)

"Since then my eyes were pining for your glance only, when I first saw your shade (in the water) and you are also having sexual desires for me since then." (17)

After seeing me you also lost your patience, and you carved out a tunnel and you sent your handmaid with the message, that she dragged me to your place. O darling! Whatever you had wished for has happened exactly like that. (18)

Both then sat together and had consultations with each other. "The Raja's guard had seen me." The queen sent away the paramour to his place and said, "O Rajan! Your queen wanted to be frozen to death in the snows with some salt." (19)

On hearing this news with their ears, all the people came there in a group and told her, "O dearest queen of the Raja, "Why do you want to give up this life?" (20)

The queen said, "O Raja! Listen to me! I have killed a Brahmin, so I am telling you the truth, that I will melt along with some salt. Whatever money you find at my place, may be buried in the ground." (21)

ਹੋਰਿ ਰਹੇ ਸਭ ਏਕ ਨ ਮਾਨੀ ॥ ਪਰੀ ਭੋਹਰਾ ਭਤਿਰ ਰਾਨੀ ॥
ਆਸ ਪਾਸ ਲੈ ਲੋਨ ਬਿਥਾਰੇ ॥ ਜੋ ਧਨ ਹੁਤੋ ਗਾਡਿ ਸਭ ਡਾਰੇ ॥ ੨੨॥
Hor raahai sabh ek na mani. Pari bhohra bhitar rani.
As pas lai lon bitharo. Jo dhan hutaai gadh sabh daro. (22)

ਸੁਰੰਗਿ ਸੁਰੰਗਿ ਰਾਨੀ ਤਿਹ ਆਈ ॥ ਬੈਠੇ ਜਹਾ ਮੀਤ ਸੁਖਦਾਈ ॥
ਤਾ ਕੇ ਸੰਗ ਲੋ ਤਹੀ ਸਿਧਾਰੀ ॥ ਮੂੜ ਲੋਗ ਕਛੁ ਗਤਿ ਨ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ੨੩॥ ੧॥
Surang surang raani tih aiee. baithe jaha meet sukhdaiee.
Ta kai sang lai tahi sidhari. Murr log kaachh gat na bichari. (23) (1)

**ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਛਿਤਾਲੀਸ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੪੬ ॥ ੬੪੩੩ ॥ ਅਫਜ਼ੁ ॥**

Iti sri charitar pakhyanai triya charitari mantra bhoop sambdai
teen so chhitalis charitar saamaptaam sat subham sat.

346. 6433. Aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਜਹ ਹਮ ਦਿਸਾ ਉਤਰਾ ਸੁਨੀ ॥ ਰਾਜਾ ਤਹਿਕ ਬਸੰਤ ਥੋ ਗੁਨੀ ॥
ਕਲਗੀ ਰਾਇ ਜਾਹਿ ਜਗ ਭਾਖਤ ॥ ਨਾਨਾ ਦੇਸ ਕਾਨਿ ਤਿਹ ਰਾਖਤ ॥ ੧॥

Choupaiee

Jeh hum disa utra suni. raja tehak basat tho guni.
Kalgı raie jeh jag bhaakhat. nana des kan tih rakhat. (1)

ਮੀਤ ਮਤੀ ਤਿਹ ਨਾਰਿ ਬਿਰਾਜੈ ॥ ਜਾਹਿ ਬਿਲੋਕਿ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਲਾਜੈ ॥
ਤਾ ਕੀ ਏਕ ਲਛਿਮਨਿ ਦਾਸੀ ॥ ਦੁਰਬਲ ਦੇਹ ਘੜੀ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ੨॥
Meet mati tih nar biraajai. Jaahai bilok chandraama lajaai.
Ta ki ek lachhman daasi. Durbal deh gharry aabinasi. (2)

ਤਾ ਸੋ ਨਾਰਿ ਹੇਤੁ ਅਤਿ ਮਾਨੈ ॥ ਮੂੜ ਨ ਰਾਨੀ ਕ੍ਰਿਆ ਪਛਾਨੈ ॥
ਗੁਪਤ ਲੇਤ ਦਾਸੀ ਸੁ ਛਿਮਾਹੀ ॥ ਬੁਰੀ ਬੁਰੀ ਤਿਹ ਦੇਤ ਉਗਾਹੀ ॥ ੩॥
Taa so nar het at manai. Murr naa rani kriyaa pachhanai.
Gupaat let dasi su chhimaahi. Buri buri tih deit ugahi. (3)

All were trying to stop her, but she were adamant. The queen went into a cellar and spread salt all around her and all the money was buried. (22)

Through the tunnel the queen reached there, where her loving paramour was waiting for her and along with him she left the place. The foolish people did not follow her secret move. (23)

Here the three hundred and forty-sixth episode of the King's & Minister's dialogue regarding the woman's switchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (346-6433) (Contd.)

Choupaiee

There used to be a virtuous Raja in the north direction, as we know about it. He was called by the world as kalghi Rai and many lands(countries) accepted his suzerainty (over them). (1)

His queen was named Meet Mati, on seeing whom even the moon felt belittled (ashamed). She had a lady attendant named Lachhmani, who was having a frail body. (2)

That woman was attached to the queen too much, but the foolish queen did not appreciate her gestures. That attendant was getting some money six monthly from the Raja in a secret manner and was conveying even the slightest information (action of queen) to the Raja. (3)

ਤਿਹ ਰਾਨੀ ਅਪਨੀ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ॥ ਮੂਰਖ ਤਾਹਿ ਜਸੂਸ ਨ ਜਾਨੈ ॥
 ਪਰੈ ਬਾਤ ਤਾ ਕਹ ਜੋ ਸ੍ਵਨਨ ॥ ਲਖਿ ਪਠਵੈ ਤਤਛਿਨ ਰਾਜਾ ਤਨ ॥ ੪॥
 Tih rani aapni kaar manai. Murakh tahaai jaasus na janai.
 Parai baat ta keh jo sravnan. Lakh paathvai taatchhin raja tan. (4)

ਹੁਤੇ ਦੋਇ ਦਾਸੀ ਕੇ ਭਾਈ ॥ ਬਿਰਧ ਦੰਤ ਕਛੁ ਕਹਾ ਨ ਜਾਈ ॥
 ਸਯਾਮ ਬਰਨ ਇਕ ਦੁਤੀਯ ਕਰੂਪਾ ॥ ਆਖੈ ਜਾਨ ਸੁਰਨ ਕੇ ਕੂਪਾ ॥ ੫॥
 Hutai doiee dasi kai bhaiee. Biraadh dant kachh kaha na jaiee.
 Sayam baran ik dutia karoopa. Akhai jan suran kai bhoopa. (5)

ਬਗਲ ਗੰਧਿ ਤਿਨ ਤੇ ਤਿ ਆਵੈ ॥ ਬੈਠਨ ਨਿਕਟ ਨ ਕੋਈ ਪਾਵੈ ॥
 ਚੇਰੀ ਭ੍ਰਾਤ ਜਾਨਿ ਹਿਤ ਮਾਨੈ ॥ ਮੂੜ ਨਾਰਿ ਕਛੁ ਕ੍ਰਿਯਾ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ੬॥
 Bagal gandh tin te tai avaie. Baithan nikat na koiee pavaie.
 Cheri bhrat jan hit manai. Murr naar kachh kriya na janai. (6)

ਤਹ ਇਕ ਹੁਤੀ ਜਾਟਿ ਕੀ ਨਾਰ ॥ ਮੈਨ ਕਹਤ ਤਿਹ ਨਾਮ ਉਚਾਰ ॥
 ਜਉ ਤਿਹ ਨਾਮ ਚੇਰਿ ਸੁਨਿ ਪਾਵੈ ॥ ਤਹ ਤੇ ਤਾਹਿ ਟੁਕਰਾ ਜਾਵੈ ॥ ੭॥
 Tih ik huti jat ki nar. Main kehat tih naam uchar.
 Jaou tih naam cher sunn paabvai. Tih tai tohai tukra. Javai. (7)

ਤਿਨ ਇਸਤ੍ਰੀ ਇਹ ਭਾਤਿ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਦਾਸੀ ਮੂੜ ਹਿਦੈ ਮਹਿ ਧਾਰੀ ॥
 ਭਾਇ ਖਰਚੁ ਕਛੁਯ ਮਾਗਤ ਤੇਰੇ ॥ ਗੁਹਜ ਪਠੈਯੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਮੇਰੇ ॥ ੮॥
 Tin istary ih bhat bichaari. Dasi murr hirdaai meh dhari.
 Bhaie kharaach kachh mangaat tere.guhaj pathaie kar kar mere. (8)

ਤਬ ਚੇਰੀ ਐਸੇ ਤਨ ਕਿਯੋ ॥ ਡਾਰਿ ਦਰਬ ਭੋਜਨ ਮਹਿ ਦਿਯੋ ॥
 ਭਾਇ ਨਿਮਿਤ ਖਰਚੀ ਪਠ ਦਈ ॥ ਸੋ ਲੈ ਨਾਰਿ ਦਰੁਬ ਘਰ ਗਈ ॥ ੯॥
 Tab cheri aise tan kiyo. Dar darb bhojan meh diyo.
 Bhaaie nimit kharchi path daiee. So lai nar darb ghar gaiee. (9)

The queen took her to be faithful to her and never thought her to be the Raja's spy. Whatever she would hear was conveyed to the Raja in a written message immediately. (4)

That attendant had two brothers, but nothing could be said about those two (with large teeth). One was dark complexioned and the other was ugly and the eyes were red coloured like the well of wine. (5)

There was bad smell coming from their armpits, so that no one could sit near them. The girl attendant, being her brothers, had lot of affection for them. That foolish woman could not appreciate the secret. (6)

There was a Jat's wife in that place who was called by the name of Maina. When the attendant would hear about her coming then she would give her something to eat. (7)

That woman thought like this and the foolish maid kept this in her mind. "If your brothers would ask for some money for their requirement, then you may take it from me and send them secretly." (8)

Then the handmaid did accordingly and sent some money through the food. She sent some money for their needs. After taking that money that Jat woman went home. (9)

ਆਧੋ ਧਨ ਤਿਹ ਭ੍ਰਾਤਨ ਦੀਨਾ ॥ ਆਧੋ ਕਾਢਿ ਆਪਿ ਤ੍ਰਿਯ ਲੀਨਾ ॥
ਮੁਰਖ ਚੇਰੀ ਭੇਦ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਇਹ ਚਰਿਤ੍ਰ ਤਨ ਮੂੰਡ ਮੁੰਡਾਵੈ ॥ ੧੦॥ ੧॥

Adho dhan tih bhratan dina. Adho kadh aaap triyaa lina.
Murakh cheri bheid na paavai. Ih charitaar tan moond mundaavai. (10) (1)

ਇਤਿ ਸਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਸੰਤਾਲੀਸ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੪੭ ॥ ੬੪੪੩ ॥ ਅਫਜ਼ੁ ॥

Iti sri chaaritar paakhyanai triya charitarai maanri bhoop
sambadai teen so saantaallis charitar samaptam sat subham sat.

347. 6443. Aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਗੌਰਿਪਾਲ ਇਕ ਸੁਨਾ ਨਰੇਸਾ ॥ ਮਾਨਤ ਆਨਿ ਸਕਲ ਤਿਹ ਦੇਸਾ ॥
ਗੌਰਾ ਦੇਈ ਨਾਰਿ ਤਿਹ ਸੋਹੈ ॥ ਗੌਰਾਵਤੀ ਨਗਰ ਤਿਹ ਕੌ ਹੈ ॥ ੧॥

Choupaiee

Goripaal ik suna naresa. Manat aan sakaal tih desa.
Goura dei nar tih sohai. Gouravaati nagar tih kou hai. (1)

ਤਾ ਕੀ ਤ੍ਰਿਯਾ ਨੀਚ ਸੇਤੀ ਰਤਿ ॥ ਭਲੀ ਬੁਰੀ ਜਾਨਤ ਨ ਮੂੜ ਮਤਿ ॥
ਇਕ ਦਿਨ ਭੇਦ ਭੂਪ ਲਖਿ ਲਯੋ ॥ ਤ੍ਰਾਸਿਤ ਜਾਰੁ ਤੁਰਤੁ ਭਜਿ ਗਯੋ ॥ ੨॥

Ta ki triya neech seti rat. Bhali buri janat na murr mat.
Ik din bheid bhoop lakh liyo. Trasit jar turat bhaaj geyo. (2)

ਗੌਰਾ ਦੇ ਇਕ ਚਰਿਤ ਬਨਾਯੋ ॥ ਲਿਖਾ ਏਕ ਲਿਖਿ ਤਹਾ ਪਠਾਯੋ ॥
ਇਕ ਰਾਜਾ ਕੀ ਜਾਨੁ ਸੁਰੀਤਾ ॥ ਸੋ ਤਾ ਕੌ ਠਹਰਾਯੋ ਮੀਤਾ ॥ ੩॥
Goura dai ik charit banaeyo. Likha ek likh taha pathaeyo.
Ik raja ki jan surita. So ta ko thehraaie meetaa. (3)

ਤਿਸੁ ਮੁਖ ਤੇ ਲਿਖਿ ਲਿਖਾ ਪਠਾਈ ॥ ਜਹਾ ਹੁਤੇ ਅਪਨੇ ਸੁਖਦਾਈ ॥
ਕੌ ਦਿਨ ਰਮਤ ਈਹਾ ਤੇ ਰਹਿਨਾ ॥ ਦੈ ਕਰਿ ਪਠਿਵਹੁ ਹਮਰਾ ਲਹਨਾ ॥ ੪॥
Tis much tai likh likha pathaaiee. Jaha hutai apni sukhdaiee.
Ko din ramat eiha tai rehna. Dai kar pathvahu hamra lehna. (4)

That woman kept half the money herself and gave the balance to her brothers. The girl-attendant could not grasp the secret and through this witchcraft she was being cheated (without knowing it). (10)

Here the three hundred and forty-seventh episode of the King's & the Minister's dialogue regarding the woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (347-6443) (Contd.)

Choupaiee

There was a Raja by the name of Gorpal, who had control over many other lands. He had a wife named Gora Dei and the land was known as Gorawati. (1)

His wife was entangled to the love of a very lowly person, and that foolish woman did not appreciate the good or bad things. One day the Raja came to know about this secret. Due to his fear, the paramour fled to his house. (2)

Gora Dei then played a trick and sent him a written message. She showed herself as a handmaid of the Raja and thus she continued her friendship with him. (3)

She sent a message through a maid where her paramour was staying telling him to hang around there and send yotir reply through someone. (4)

ਸੋ ਪਤੀ ਨ੍ਰਿਪ ਕੇ ਕਰਿ ਆਈ ॥ ਜਾਨੀ ਮੋਰਿ ਸੁਰੀਤੀ ਪਠਾਈ ॥
ਜੜ ਨਿਜੁ ਤ੍ਰਿਯਾ ਕੇ ਭੇਦ ਨ ਪਾਯੋ ॥ ਨੇਹ ਤਯਾਗ ਤਿਹ ਸਾਥ ਗਵਾਯੋ ॥ ੫॥

So pati nrip kai kar aiee. Jani mori suriti pathaiee.
Jarr nij triya ko bhied na payo. Neh tayag tih sath gavayo. (5)

ਸੁਘਰ ਹੁਤੋ ਤੋ ਭੇਵ ਪਛਾਨਤ ॥ ਤ੍ਰਿਯ ਕੀ ਘਾਤ ਸਤਿ ਕਰਿ ਜਾਨਤ ॥
ਮੂੜ ਰਾਵ ਕਛੁ ਕ੍ਰਿਯਾ ਨ ਜਾਨੀ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਮੂੰਡ ਮੂੰਡਿ ਗੀ ਰਾਨੀ ॥ ੬॥ ੧॥
Sughar hutai to bhev pachhanat . triya ki ghat sat kar janat.
Murr rav kacih kriya na jani ih bidh moonnd moonnd gi rani. (6) (1)

**ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਅਠਤਾਲੀਸ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੪੮ ॥ ੬੪੮੯ ॥ ਅਫਜ਼ੁ ॥**

**Iti sri chaaritar pakhyana triya charitarai mantra bhoop
sambadai teen so athtalis chaitar saamaptam sat subham sat.**

348. 6449. Aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਸੁਨੁ ਰਾਜਾ ਇਕ ਕਥਾ ਪ੍ਰਕਾਸੋ ॥ ਤੁਮਰੇ ਜਿਯਾ ਕਾ ਭਰਮ ਬਿਨਾਸੋ ॥
ਉਗ੍ਰਦਤ ਇਕ ਸੁਨਿਯਤ ਰਾਜਾ ॥ ਉਗ੍ਰਾਵਤੀ ਨਗਰ ਤਿਹ ਛਾਜਾ ॥ ੧॥

Choupaaiee

Sunn raja ik katha parkaso. Tumrai jiya ka bharam binasi.
Ugardat ik suniat raja. Ugravati nagar tih chhaja. (1)

ਉਗ੍ਰ ਦੇਈ ਤਿਹ ਧਾਮ ਦੁਲਾਰੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਸਨ ਸਿਵ ਤਿਹੁ ਸਵਾਰੀ ॥
ਆਵਰਿ ਨ ਅਸਿ ਕੋਈ ਨਾਰਿ ਬਨਾਈ ॥ ਜੈਸੀ ਯਹ ਰਾਜਾ ਕੀ ਜਾਈ ॥ ੨॥
Ugar dei tih dham dulari. Braham bisan siv tinhu savari.
Avar na as koiee nar banaiee. Jaisi yeh raja ki jaiee. (2)

ਆਜਬ ਰਾਇ ਇਕ ਤਹ ਖਤਰੇਟਾ ॥ ਇਸਕ ਮੁਸਕ ਕੇ ਸਾਥ ਲਪੇਟਾ ॥
ਰਾਜ ਸੁਤਾ ਜਬ ਤਿਹ ਲਖਿ ਪਾਯੋ ॥ ਪਠੈ ਸਹਚਰਿ ਪਕਰਿ ਮੰਗਾਯੋ ॥ ੩॥
Ajab raie ik taha khatreta. Isak musak kai sath lapeta.
Raj suta jab tih lakh payo. Pathaai sehchar pakar mangayo. (3)

That letter also was intercepted by the Raja somehow and he thought that this was a letter from his handmaid. That fool did not realize the secret of his wife and disconnected his relationship with the attendant. (5)

If he were wise, then he could have sensed the secret behind it. He thought his wife's deceit as true. That foolish Raja could not grasp the truth. Thus his queen had deceived him. (6)

Here the three hundred and forty-eights episode of the King's & Minister's dialogue regarding the woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (348-6449) (Contd.)

Choupaiee

Rajan! Listen to my new story, thus alleviating your mind's doubt's There was known to be a Raja named Ugar Dutt and he was spreading his glory in the town of Ugravati. (1)

He had a daughter named Ugar Dei, who had been moulded by all the three gods viz. Brahma, Vishnu and Shiva. There was no other woman as beautiful, created by them, as this princess. (2)

There lived a Kashatriya called Ajab Rai in that place, who was very much interested in his love affairs. When the princess saw him, then she got him by force through a handmaid. (3)

ਕਾਮ ਭੋਗ ਮਾਨਾ ਤਿਹ ਸੰਗਾ ॥ ਲਪਟਿ ਲਪਟਿ ਤਾ ਕੇ ਤਰ ਅੰਗਾ ॥
ਇਕ ਦਿਨ ਛੈਲ ਨ ਛੋਰਾ ਭਾਵੈ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਤੇ ਅਧਿਕ ਡਰਾਵੈ ॥ ੪॥

Kam bhog mana tih sanga. lapat lapat ta kai tar anga.
Ik din chhhaail na chhoraa bhavai. Mat pita tai adhik daravai. (4)

ਇਕ ਦਿਨ ਕਰੀ ਸਭਨ ਮਿਜਮਾਨੀ ॥ ਸੰਬਲ ਖਾਰਿ ਡਾਰਿ ਕਰਿ ਸਯਾਨੀ ॥
ਰਾਜਾ ਰਾਨੀ ਸਹਿਤ ਬੁਲਾਏ ॥ ਦੇ ਦੋਊ ਬਿਖਿ ਸੂਰਗ ਪਠਾਏ ॥ ੫॥

Ik din kari sabhan mijmani. Sambhal khar dar kar sayani.
Raja rani sehat bulaie. Dai douoo bikh savarg pathaie. (5)

ਆਪੁ ਸਭਨ ਪ੍ਰਤਿ ਐਸ ਉਚਾਰਾ ॥ ਬਰ ਦੀਨਾ ਮੁਹਿ ਕਹਿ ਤ੍ਰਿਪੁਰਾਰਾ ॥
ਰਾਨੀ ਸਹਿਤ ਨਰਾਧਿਪ ਘਾਏ ॥ ਮੁਰ ਨਰ ਕੇ ਸਭ ਅੰਗ ਬਨਾਏ ॥ ੬॥
Aap sabhaan prat ais uchara. Bar dina mohair keh tripurara.
Rani sehat naradhip ghaaie. Mur nar kai sabh ang banaie. (6)

ਆਧਿਕ ਮਯਾ ਮੋ ਪਰ ਸਿਵ ਕੀਨੀ ॥ ਰਾਜ ਸਮਗ੍ਰੀ ਸਭ ਮੁਹਿ ਦੀਨੀ ॥
ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਨ ਕਾਹੂ ਪਾਯੋ ॥ ਸੀਸ ਸੁਤਾ ਕੇ ਛਤ੍ਰ ਫਿਰਾਯੋ ॥ ੭॥
Adhik maya mo par siv kini. raj samigri sabhj mohair dini.
Bheid abheid na kahu payo. sees suta kai chhatar firayo. (7)

ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਇਹ ਭਾਤਿ ਬਿਤਾਈ ॥ ਰੋਮ ਮਿਤ੍ਰ ਕੇ ਦੂਰ ਕਰਾਈ ॥
ਤ੍ਰਿਯ ਕੇ ਬਸਤ੍ਰ ਸਗਲ ਦੇ ਵਾ ਕੋ ॥ ਬਰ ਆਨਯੋ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕਰਿ ਤਾ ਕੋ ॥ ੮॥
Kitak divas ih bhat bitaiee. Rom mitar ke door karaiee.
Triya kai bastaar sagal dai va ko. bar aneyo istary kart a ko. (8)

She had cohabitation with him by clasping his body in embrace. She would not leave that young man even for a moment, but was afraid of her parents. (4)

Then she organized a feast for all and mixed some poison in the food. She called the queen along with the Raja and the clever woman fed them the same food mixed with poison, thus killing them both. (5)

Then she told all others, "I have been blessed with a boon by Shiva. He had killed the Raja along with the queen and all my limbs were transformed like a male." (6)

"Shiva had been very kind to me and had handed over the whole kingdom to me." No one could grasp the secret and she was declared the king of land (with canopy overhead). (7)

Some time was spent like this, then she got the hair of the paramour removed and dressed him like a woman and got him married in the garb of a woman. (8)

ਦੋਹਰਾ

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਨਿ ਪੁਰਖ ਬਨ ਬਰਿਯੋ ਮਿਤ੍ਰ ਤ੍ਰਿਯ ਸੋਇ ॥
ਰਾਜ ਕਰਾ ਇਹ ਛਲ ਭਏ ਭੇਦ ਨ ਪਾਵਤ ਕੋਇ ॥ ੯ ॥ ੧॥

Dohra

Mat pita han purakh ban barrio mitar triya soie.
Raj kara ih chhal bhaie bheid na pavat koie. (9) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਉਨਚਾਸ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੪੯ ॥ ੬੪੫੮ ॥ ਅਫਜੂ ॥

Iti sri charitar pakhyana triya charitarai mantra bhoop sambadai
teen so unchas charitar samaptam sat subham sat.

349. 6458. Aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਸੁਜਨਾਵਤੀ ਨਗਰ ਇਕ ਪੁਰਬ ॥ ਸਭ ਸਹਿਰਨ ਤੇ ਹੁਤੇ ਅਪੁਰਬ ॥
ਸਿੰਘ ਸੁਜਾਨ ਤਹਾ ਕੋ ਰਾਜਾ ॥ ਜਿਹ ਸਮ ਬਿਧ ਨੈ ਔਰ ਨ ਸਾਜਾ ॥ ੧॥

Choupaiee

Sujnavati ngr ik purab. sabj sehran te huto apurab.
Singh sujan taha ko raja. Ith sam bidh nai aor na saja. (1)

ਸ੍ਰੀ ਨਵਜੋਵਨ ਦੇ ਤਿਹ ਨਾਰੀ ॥ ਘੜੀ ਨ ਜਿਹ ਸੀ ਬ੍ਰਹਮ ਕੁਮਾਰੀ ॥
ਜੋ ਅਬਲਾ ਤਿਹ ਰੂਪ ਨਿਹਾਰੈ ॥ ਮਨ ਕ੍ਰਮ ਬਚ ਇਹ ਭਾਤਿ ਉਚਾਰੈ ॥ ੨॥

Sri navjoban dai tih nari. Gharri na jih si braham kumara.
Jo abl; ith roop inh;rai. Man kram bach ih bhat ucharai. (2)

ਇੰਦ੍ਰ ਧਾਮ ਹੈ ਐਸ ਨ ਨਾਰੀ ॥ ਜੈਸੀ ਨ੍ਰਿਪ ਕੀ ਨਾਰਿ ਨਿਹਾਰੀ ॥
ਅਸ ਸੁੰਦਰ ਇਕ ਸਾਹ ਸਪੂਤਾ ॥ ਜਿਹ ਲਖਿ ਪ੍ਰਭਾ ਲਜਤ ਪੁਰਹੂਤਾ ॥ ੩॥

Indar dham hai ais na nari. Jaisi nrip ki nar nihari.
As sundar ik sah sapoota. Ijh laakh prabha lajat purhoota. (3)

Couplet

Having killed her parents, she got married to the paramour, posing herself as a male. With this deceitful action she ruled over the land, but no one could gauge the secret behind it. (9)

Here the three hundred and forty-ninth episode of the King's Sr. Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (349-6458) (Contd.)

Choupaiee

There was a town in the East, called Sujan wati, which was more beautiful than all other towns. Sujan Singh was the Raja ruling there and the Lord Creator had not created another one like him. (1)

He had a queen named Navjoban Dei and Brahma had not moulded another princess so beautiful. If anyone would perceive that princess then he would say by mind, speech and action like this. (2)

"Even Indra did not possess such a beautiful woman, just as we have seen like the Raja's queen. There was a Shah's son equally beautiful, on seeing whose charm, even Indra was feeling ashamed (belittled). (3)

ਯਹ ਧੁਨਿ ਪਰੀ ਤਰੁਨਿ ਕੇ ਕਾਨਨ ॥ ਤਬ ਤੇ ਲਗੀ ਚਟਪਟੀ ਭਾਮਨਿ ॥
ਜਤਨ ਕਵਨ ਮੈ ਆਜੁ ਸੁ ਧਾਰੂ ॥ ਉਹਿ ਸੁੰਦਰ ਕਹ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰੂ ॥ ੪॥
Yeh dhunn pari tarun ke kanan. Tab tai lagi chatpati bhaman.
Jatan kavan mai aaj su dharoo. Uhi sundar keh nain inharao. (4)

ਨਗਰ ਢਿੰਢੋਰਾ ਨਾਰਿ ਫਿਰਾਯੋ ॥ ਸਭਹਿਨ ਕਹ ਇਹ ਭਾਤਿ ਸੁਨਾਯੋ ॥
ਉਚ ਨੀਚ ਕੋਈ ਰਹੈ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਾਤਕਾਲ ਭੋਜਨ ਸਭ ਖਾਵੈ ॥ ੫॥
Nagar dindhora nar firrayo. Sabhhin keh ih bhat sunayo.
Uch nich koiee na pavai. Pratkaall bhojaan sabh khavai. (5)

ਰਾਜਹਿ ਬਾਤ ਕਛੂ ਨਹਿ ਜਾਨੀ ॥ ਨਿਵਤਾ ਦਿਯੋ ਲਖਿਯੋ ਤ੍ਰਿਯ ਮਾਨੀ ॥
ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਪਕਵਾਨ ਪਕਾਏ ॥ ਉਚ ਨੀਚ ਸਭ ਨਿਵਤਿ ਬੁਲਾਏ ॥ ੬॥
Rajhi bat kachh nahi jani. Nivta diyo lakhio triya mani.
Bhat bhat pakvan pakaie. Uch nich sabh nivat bulaie. (6)

ਭੋਜਨ ਖਾਨ ਜਨਾਵਹਿ ਬਿਗਸਹਿ ॥ ਤ੍ਰਿਯ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤਰੇ ਹੂੰ ਨਿਕਸਹਿ ॥
ਐਠੀ ਰਾਇ ਜਬਾਯੋ ਤਹਾ ॥ ਬੈਠਿ ਝਰੋਖੇ ਰਾਨੀ ਜਹਾ ॥ ੭॥
Bhojan khan janavhi bigseh. Triya ki drisat tarai haivai nikashi.
Aithi raie jabaeyo taha. Baith jharokhai rani jaha. (7)

ਰਾਨੀ ਨਿਰਖਿ ਚੀਨ ਤਿਹ ਗਈ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਤਾਹਿ ਸਰਾਹਤ ਭਈ ॥
ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਮੁਖ ਤੇ ਬਹੁਰਿ ਉਚਾਰਾ ॥ ਜਿਨ ਕਰਤੈ ਇਹ ਕੁਅਰ ਸਵਾਰਾ ॥ ੮॥
Rani nirakh ceen tih gaiee. bahu bidh tahai sarahat bhaiee.
Dhan dhan much te bahur uchara. Ijn kartai ih kuar savara. (8)

ਲੀਨਾ ਸਖੀ ਪਠਾਇ ਤਿਸੈ ਘਰਿ ॥ ਕਾਮ ਭੋਗ ਕਿਯ ਲਪਟਿ ਲਪਟਿ ਕਰਿ ॥
ਏਕ ਤਰੁਨ ਅਰੁ ਭਾਗ ਚੜਾਈ ॥ ਚਾਰ ਪਹਰਿ ਨਿਸਿ ਨਾਰਿ ਬਜਾਈ ॥ ੯॥
Lina sakhi pathaie tisaie ghar. kam bhog ikye lapat kar.
Ek tarun aru bhag charraie. char pehar nis nar bajaiee. (9)

When the queen got a hint about it and heard it with her ears, the queen became desperate since then. She was thinking of some means so as to have a glance of that charming man. (4)

The queen made an announcement, with the beat of drum, in the town "that all the people, including high and low should visit my place for having a feast at my palace to-morrow morning." (5)

The Raja did not realize the secret behind it. He thought that the queen had given a normal invitation (as per custom). Many types of Foods were got prepared and invited all the high and low. (6)

All the people were coming for joining the feast and all were passing under the eyes of the queen, seated in her loft. When Aithi Rai came there, where the queen was seated in the loft. (7)

The queen recognized him on seeing him. she praised him in a big way." She praised the Lord who had created such a charming prince." (8)

She called him at her place through a handmaid, she had a sexual companionship with him by clasping him in her embrace. One thing was that he was very young and secondly having consumed hemp, he continued enjoying sensuous pleasure with her for twelve hours (four pehars). (9)

ਐਠੀ ਸੌ ਬਧਿ ਗਯੋ ਸਨੇਹਾ ॥ ਜੋ ਮੁਹਿ ਕਹੇ ਨ ਆਵਤ ਨੇਹਾ ॥
 ਭੇਦ ਸਿਖੈ ਤਿਹ ਧਾਮ ਪਠਾਯੋ ॥ ਆਧੀ ਰੈਨਿ ਨਰੇਸਹਿ ਘਾਯੋ ॥ ੧੦॥
 Aithi so badsh geyo sanehaa. Jo mohair kahaaie n avat neha.
 Bheid sikhai tih dham pathaeyo. adhi rain naresih ghayo. (10)

ਪ੍ਰਾਤਿ ਚਲੀ ਜਰਬੇ ਕੇ ਕਾਜਾ ॥ ਦਰੁਬ ਲੁਟਾਵਤੁ ਨਾਰਿ ਨਿਲਾਜਾ ॥
 ਦ੍ਰਿਸਟ ਬੰਧੁ ਸਭ ਕੀ ਅਸਿ ਕਰੀ ॥ ਸਭਹੂੰ ਲਖਾ ਅਬਲਾ ਜਰਿ ਮਰੀ ॥ ੧੧॥
 Prat chali jarbai ke kaja. darb lutavat nar nirlaja.
 Drisat bandh sabh ki as kari. Sabhun lakha jar mari. (11)

ਨਿਕਸਿ ਜਾਰਿ ਸੰਗ ਆਪੁ ਸਿਧਾਰੀ ॥ ਭੇਦ ਨ ਲਖੇ ਪੁਰਖ ਅਰੁ ਨਾਰੀ ॥
 ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਬੰਦ ਕਰਤ ਅਸ ਭਈ ॥ ਮੂੰਡਿ ਮੂੰਡਿ ਸਭਹਨਿ ਕੋ ਗਈ ॥ ੧੨॥ ੧॥
 Nikas jar sang aap sidhari. Bheid na lakhai purakh ar nari.
 Drisat band karat as bhaaiee. Moond moond sabhhin ko gaiee. (12) (1)

**ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤਰੀਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਪਚਾਸਵੇ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ॥ ੩੫੦॥ ੬੪੭੦॥**

**Iti sri charitari pakhyana triya charitari manmtri bhoop
 sambadaai teen so achaasvo charitar samaptam sat
 sdubham sat. 350. 6470. Afjun. (Contd.).**

ਚੌਪਈ

ਸੁਨੋ ਭੂਪ ਇਕ ਕਹੋ ਕਹਾਨੀ ॥ ਕਿਨੂੰ ਸੁਨੀ ਨ ਆਗੇ ਜਾਨੀ ॥
 ਭੂਪ ਸੁ ਬਸਤ੍ਰ ਸੈਨ ਇਕ ਸੌਹੈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਮ ਨ ਨਰਾਧਿਪ ਕੋ ਹੈ ॥ ੧॥

Choupaiee

Sunai bhoop ik kaho kahani. kinuu suni na agaie jani.
 Bhoop bastar sain ik sohaie. Ta kais am na naradhip ko hai. (1)

ਧਾਮ ਸੁ ਬਸਤ੍ਰ ਮਤੀ ਤਿਹ ਨਾਰੀ ॥ ਬਸਤ੍ਰਾਵਤੀ ਨਗਰ ਉਜਿਯਾਰੀ ॥
 ਆਵਲ ਚੰਦ ਤਿਹ ਨ ਇਕ ਰਾਵਤ ॥ ਰਾਨੀ ਸੁਨਾ ਏਕ ਦਿਨ ਗਾਵਤ ॥ ੨॥

Dham su bastar mati tih nari. bastravati nagar ujari.
 Avaall chand tih na ik ravat. Rani suna ek din gavat. (2)

She developed great love for Aithi Rai. "In fact, it is impossible for me to describe her love." She instructed him accordingly and sent him back home and killed the Raja at midnight. (10)

In the morning, after squandering all her wealth, she left for her immolation (becoming Sati). She made it known (somehow) to all present there, that she had got burnt with her spouse and died. (11)

She went away along with the paramour. No man or woman could grasp this secret move. Thus she made all the people close their eyes and deceiving all of them, she went away. (12)

Here the three hundred and fiftieth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (350-5470) (Contd.)

Choupaiee

"O Raja! Now listen to another episode. No one had ever heard or known such a story before. There lived a Raja by the name of Bastar Sain, who had no other parallel among other Rajas. (1)

He had a wife named Bastar Mati and his town of Bastravati was very beautiful. There was a Rajput there called Aval Chand and the queen heard him sing one day. (2)

ਬਧਿ ਗਯੋ ਤਾ ਸੋ ਐਸ ਸਨੇਹਾ ॥ ਜਸ ਸਾਵਨ ਕੋ ਬਰਸਤ ਮੋਹਾ ॥
ਏਕ ਜਤਨ ਤਿਨ ਨਾਰਿ ਬਨਾਯੋ ॥ ਪਠੈ ਸਖੀ ਤਿਹ ਬੋਲਿ ਪਠਾਯੋ ॥ ੩॥

Badh geyo ta so aes saneha. jas savan ko barsat moha.
Ek jatan tin tin nar banayo. Pathaie sakhitih bole patheyo. (3)

ਕਾਮ ਭੋਗ ਤਾ ਸੋ ਦ੍ਰਿੜ ਕੀਨਾ ॥ ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਪਿਯਾ ਕੋ ਰਸ ਲੀਨਾ ॥
ਰਾਜ ਪਾਟ ਸਭ ਹੀ ਸੁ ਬਿਸਾਰਿਯੋ ॥ ਤਾ ਕੇ ਹਾਥ ਬੇਚਿ ਜੀਯ ਡਾਰਿਯੋ ॥ ੪॥

Kam bhog ta so drirr kina. Bhat bhat piya ko ras lina.
Raj pat sabh hi su bisario. Ta ke haath bech jiy Dario. (4)

ਸਭ ਅਤੀਤ ਗ੍ਰਿਹਿ ਨਿਵਤਿ ਪਠਾਏ ॥ ਬਸਤ੍ਰ ਭਗੌਹੈ ਤਿਸ ਪਹਿਰਾਏ ॥
ਆਪਹੁ ਬਸਤ੍ਰ ਭਗੌਹੈ ਧਰਿ ਕੈ ॥ ਜਾਤ ਭਈ ਤਿਹ ਸਾਥ ਨਿਕਰਿ ਕੈ ॥ ੫॥

Sabh atit greh nivat pathaie. Bastar bhgohai tis pehraie.
Aphu bastar bhagohaaai dhar kai. jat bhaiee tih sath nikar kai. (5)

ਚੋਬਦਾਰ ਕਿਨਹੂੰ ਨ ਹਟਾਈ ॥ ਸਭਹਿਨ ਕਰਿ ਜੋਗੀ ਠਹਰਾਈ ॥
ਜਬ ਬਹੁ ਜਾਤ ਕੋਸ ਬਹੁ ਭਈ ॥ ਤਬ ਰਾਜੇ ਪਾਛੈ ਸੁਧ ਲਈ ॥ ੬॥ ੧॥

Chobdar kinhuu na hataaiee. Sabhhin kar jogi thehraiee.
Jab bahu jat kos bashu bhaiee. Tab rajai pachhaie sudh laiee. (6) (1)

**ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਇਕਯਾਵਨ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੫੧ ॥ ੬੪੭੬ ॥ ਅਫਜ਼ੁ ॥**

iti sri charitar pakhyana triya charitarai mantri bhoop sambadai
teen so ikyavan charitar samaptam sat subham sat.

351. 6476. Aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਇਸਕ ਤੰਬੋਲ ਸਹਿਰ ਜਹ ਸੋਹੈ ॥ ਇਸਕ ਤੰਬੋਲ ਨਰਿਸ ਤਹ ਕੇ ਹੈ ॥
ਇਸਕਪੇਚ ਦੇ ਤਾ ਕੀ ਰਾਨੀ ॥ ਸੁੰਦਰਿ ਦੇਸ ਦੇਸ ਮਹਿ ਜਾਨੀ ॥ ੧॥

Choupaiee

Isak tambole sehar jeh sohai. Isak tambole naris tih ko hai.
Isakpech dai ta ki rani. Sundar des des meh jani. (1)

The queen developed such a great Love for him, just like the rainfall during the month of Savan (Monsoon). So the queen played a trick and called him through a handmaid. (3)

Then she had sexual relationship with him to her satisfaction and enjoyed the company of the beloved. He forgot all about his kingdom, but gave away his heart to her. (developed great love). (4)

Then she invited all the ascetics to her house and made her paramour also wear saffron coloured clothes and she herself also dressed up in saffron clothes. Then she went away with him. (5)

No guards tried to stop her, as all thought him to be an ascetic. When they had gone away many miles, then only the Raja came to know about it. (6)

Here the three-hundred and fifty one episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's characterization from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (351-6476) (Contd.)

Choupaiee

The Raja, Ishak Tambol was ruling over the town of Ishak Tambol. His queen was named Ishak pich Dei, who was known as most beautiful in all the lands including foreign lands. (1)

ਕਾਜੀ ਬਸਤ ਏਕ ਤਹ ਭਾਰੋ ॥ ਆਰਫ ਦੀਨ ਨਾਮ ਉਜਿਆਰੋ ॥
ਸੁਤਾ ਜੇਬਤੁਲ ਨਿਸਾ ਤਵਨ ਕੀ ॥ ਸਸਿ ਕੀ ਸੀ ਸੁਤਿ ਲਗਤ ਜਵਨ ਕੀ ॥ ੨॥

kaji basat ek tih bharo. Araf deen nam ujiaro.
Suta jebtul nisa tavan ki. Sas ki si sut lagat jaavan ki. (2)

ਤਹ ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਰਾਇ ਇਕ ਨਾਮਾ ॥ ਥਕਿਤ ਰਹਤ ਨਿਰਖਤ ਜਿਹ ਬਾਮਾ ॥
ਸੋ ਕਾਜੀ ਕੀ ਸੁਤਾ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਮਦਨ ਬਾਨ ਤਜ ਤਾਹਿ ਪ੍ਰਹਾਰਾ ॥ ੩॥

Tih guljar raie ik nama. thakit rehat nirkhat jih bama.
So kaji ki suta nihara. Maadan ban taj tohai parhara. (3)

ਹਿਤੂ ਜਾਨਿ ਇਕ ਸਖੀ ਬੁਲਾਈ ॥ ਤਾ ਕਹ ਕਹਾ ਭੇਦ ਸਮਝਾਈ ॥
ਜੋ ਤਾ ਕਹ ਤੈ ਮੋਹਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਮੁਖ ਮਾਗੇ ਸੋਈ ਬਰੁ ਪਾਵੈ ॥ ੪॥

Hitu jan ik sakhi bulaiee. Ta keh kaha bheid samjhaiee.
Jo ta keh tai mohaie milavai. much magai ssoiee bar pavai. (4)

ਸਖੀ ਗਈ ਤਬ ਹੀ ਤਾ ਕੋ ਪ੍ਰਤਿ ॥ ਆਨਿ ਮਿਲਾਇ ਦਯੋ ਤਿਨ ਸੁਭ ਮਤਿ ॥
ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਦੁਹੁ ਕਰੇ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਤਜਿ ਕਰਿ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥ ੫॥
Sakhi gaiee tab hi ta kop rat. Aan milaie deyo tin subh mat.
Bhat bhaat duhun karai bilasa. Taj kar mat pita ko trasa. (5)

ਆਸ ਗੀ ਅਟਕਿ ਤਵਨ ਪਰ ਤਰੁਨਿ ॥ ਜੋਰਿ ਨ ਸਕਤ ਪਲਕ ਸੋ ਬਰਨੀ ॥
ਰੈਨਿ ਦਿਵਸ ਤਿਹ ਪ੍ਰਭਾ ਨਿਹਾਰੈ ॥ ਧੰਨਯ ਜਨਮ ਕਰਿ ਅਪਨ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ੬॥
As gi atak tavan par taruni. jor na sakat palak sso barni.
Rain divas tih prabha nihaie. Dhanya janam kar apan bichairai. (6)

ਧਨਿ ਧਨਿ ਤਵਨ ਦਿਵਸ ਬਡਭਾਗੀ ॥ ਜਿਹ ਦਿਨ ਲਗਨ ਤੁਮਾਰੀ ਲਾਗੀ ॥
ਅਬ ਕਛੁ ਐਸ ਉਪਾਵ ਬਨੈਯੈ ॥ ਜਿਹ ਛਲ ਪਿਯ ਕੇ ਸੰਗ ਸਿਧੈਯੈ ॥ ੭॥
Dhan dhan tavan divas badbhagi. Jih din lagan tumari lagi.
Ab kachh ais upav banaye. jih chhal piya kai sang ssidhaie. (7)

There lived a great Kazi, who was called by the pious name of Arif Din. He had a daughter named Zeb-ul-Nisa, who was glamorous like the moon. (2)

There was another person by the name of Gulzar Rai, on seeing whom the women were left dazed. When the Kazi's daughter saw him, then she was hit by the arrows of sexual desires (her sexual desires were aroused). (3)

She called a handmaid thinking her to be friend and told her the whole secret. She told her that if she could arrange her meeting with him, then she would get any reward she desired. (4)

The maid then went to him and she arranged her meeting with the paramour, of a noble nature. Both of them enjoyed sensuous pleasure in many ways by getting rid of the fear of the parents. (5)

Thus that woman was enamoured by that young man. On seeing him she could not close her eyes (by closing the eyelids). She was glancing at his beauty day and night and was thanking her stars (for this life). (6)

She was saying, "It was a great fortunate day, when I got in love with you. Now we should do something so that with that deceitful action, I could go with the beloved." (7)

ਬੋਲਿ ਭੇਦ ਸਭ ਪਿਯਹਿ ਸਿਖਾਯੋ ॥ ਰੋਮਨਾਸ ਤਿਹ ਬਦਨ ਲਗਾਯੋ ॥
 ਸਭ ਹੀ ਕੇਸ ਦੂਰ ਕਰਿ ਡਾਰੇ ॥ ਪੁਰਖ ਨਾਰਿ ਨਹੀ ਜਾਤਿ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ੮॥
 Bolle bheid sabh piyeh sikhayo. Romnas tih badan lagayo.
 Sabh hi kes door kar darai. Purakh nar nahi jat bicharai. (8)

ਸਭ ਤ੍ਰਿਯ ਭੇਸ ਧਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਬ ॥ ਠਾਢਾ ਭਯੋ ਅਦਾਲਤਿ ਮੈ ਤਬ ॥
 ਕਹਿ ਮੁਰ ਚਿਤ ਕਾਜੀ ਸੁਤ ਲੀਨਾ ॥ ਮੈ ਚਾਹਤ ਤਾ ਕੋ ਪਤਿ ਕੀਨਾ ॥ ੯॥
 Sabh triye bhes dhara pritam jab. thatha bheyo adalat mai tab.
 Keh mur chit kaji sut lina. Mai chahat ta ko pat kina. (9)

ਕਾਜੀ ਕਾਢਿ ਕਿਤਾਬ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਕਰਿ ਇਹੈ ਉਚਾਰੀ ॥
 ਜੋ ਆਵੈ ਆਪਨ ਹੂੰ ਰਾਜੀ ॥ ਤਾ ਕਹਿ ਕਹਿ ਨ ਸਕਤ ਕਛੁ ਕਾਜੀ ॥ ੧੦॥
 Kaji kadh kitab nihari. Dekh dekh kar ihai ucharti.
 Jo avaie apaan hai raji. ta keh keh na sakat kachh kaji. (10)

ਯਹ ਹਮਰੇ ਸੁਤ ਕੀ ਭੀ ਦਾਰਾ ॥ ਹਮ ਯਾ ਕੀ ਕਰਿ ਹੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਾ ॥
 ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਜੜ ਕਛੁ ਨ ਚੀਨੀ ॥ ਨਿਰਖਿਤ ਸਾਹ ਮੁਹਰ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ॥ ੧੧॥
 Yeh hanre sut ki bhi dhara. ham y; ki kar hai pratipara.
 Bheid abheid jar kachhu na cheeni. nirkhith sah muhar kar dini. (11)

ਮੁਹਰ ਕਰਾਇ ਧਾਮ ਵਹ ਗਯੋ ॥ ਪੁਰਸ ਭੇਸ ਧਰਿ ਆਵਤ ਭਯੋ ॥
 ਜਬ ਦਿਨ ਦੁਤੀਯ ਕਚਹਿਰੀ ਲਾਗੀ ॥ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਬੈਠੇ ਬਡਭਾਗੀ ॥ ੧੨॥
 Muhar kraie dham veh geyo. purus bhes dhar avat bheyo.
 Jab din dutia dutia kachheri llaagi. Patshah baithe badbhagi. (12)

ਕਾਜੀ ਕੋਟਵਾਰ ਥੋ ਜਹਾ ॥ ਪੁਰਖ ਭੇਸ ਧਰਿ ਆਵਤ ਭਯੋ ॥
 ਸੰਗ ਸੁਤਾ ਕਾਜੀ ਕੀ ਆਨੀ ॥ ਸਾਹ ਸੁਨਤ ਇਹ ਭਾਤਿ ਬਖਾਨੀ ॥ ੧੩॥
 K;ji kotvar tho jaha. Purakh bhes dhar avat bheyo.
 Sang suta kaji ki ani. sah sunat ih bhaat bakhani. (13)

She explained the whole secret to her beloved and rubbed hair remover on his face and cleared all his facial hair. He was not looking like a male but looked more like a woman. (8)

When the beloved dressed up like a woman, then he went to the (Kazi's) court. He said, " that her heart was won over by the Kazi's son (actually daughter). So I would like to take him as my spouse." (9)

The Kazi opened his book and said (after glancing through it). "If someone comes of his own accord, then even Kazi could not say anything against it." (10)

"She had become my son's wife, so I shall maintain her. That fool did not appreciate the secret behind it and in the presence of the king, gave his permission (with full sanction with a stamp). (11)

He went home after getting it stamped and came back in the Form of a male. When the court again assembled next day and the great king sat (in attendance) in the assembly. (12)

Where the Kazi and Kotwal both were present, he came in the form of a man, along with the Kazi's daughter and remarked like this in the presence of the king. (13)

ਨਿਰਖਹੁ ਕਾਜਿ ਸੁਤਾ ਮੁਹਿ ਬਰਾ ॥ ਆਪਹਿ ਰੀਝਿ ਮਦਨਪਤਿ ਕਰਾ ॥
 ਵਹੈ ਮੁਹਰ ਸਭਾ ਸਭ ਹਸਿ ॥ ਜੋ ਇਸਤੀ ਹੈ ਆਪੁ ਕਰਾਈ ॥ ੧੪ ॥
 Nirakhhu kaj suta mohair bara. Aphi reejh madanpat kara.
 Vahai muhar sabha has. jo istari hai aap karaiee. (14)

ਨਿਰਖਤ ਮੁਹਰ ਸਭਾ ਸਭ ਹਸਿ ॥ ਕਾਜਿ ਸੁਤਾ ਮਿਤਵਾ ਗ੍ਰਿਹ ਬਸੀ ॥
 ਕਾਜੀ ਹੂੰ ਚੁਪ ਹੈ ਕਰਿ ਰਹਾ ॥ ਨਯਾਇ ਕਿਯਾ ਤੈਸਾ ਫਲ ਲਹਾ ॥ ੧੫ ॥
 Nirkhat muhar sabha sabh has. Kaj suta mitva greh basi.
 Kaji hun chup hai kar raha. Nayaie kiya taisa phal laha. (15)

ਦੋਹਰਾ

ਇਹ ਛਲ ਸੌ ਕਾਜੀ ਛਲਾ ਬਸੀ ਮਿਤ੍ਰ ਕੇ ਧਾਮ ॥
 ਲਖਨ ਚਰਿਤ ਚਤੁਰਾਨ ਕੋ ਹੈ ਨ ਕਿਸੀ ਕੋ ਕਾਮ ॥ ੧੬ ॥ ੧ ॥

Dohra

Ih chhal so kaji chhala basi mitar ke dham.
 Lakhan charit chatiran ko hai na kisi ko kam . (16) (1)

**ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਬਾਵਨ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੫੨ ॥ ੬੪੯੨ ॥ ਅਫਜ਼ੀ ॥**

**Iti sri charitar pasakhyanai triyaa charitaria mantra bhoop
 sambadai teen so bavaan Charitar samaptam sat subham sat.
 352. 6492. afjun. (Contd.)**

ਚੌਪਈ

ਸੁਨਹੁ ਰਾਜਾ ਇਕ ਕਥਾ ਉਚਾਰੋ ॥ ਜਿਯ ਤੁਮਰੇ ਕੋ ਭਰਮ ਨਿਵਾਰੋ ॥
 ਬਿਸਨਾਵਤੀ ਨਫਰ ਇਕ ਦਛਿਨ ॥ ਬਿਸਨ ਚੰਦ ਤਹ ਭੂਪ ਬਿਚਛਨ ॥ ੧ ॥

Choupaiee

Sunhu raja ik katha ucharo. jiy tumre ko bharam nivaro.
 Bisnavati nafar ik dachhhan. bisan chand tih bhoop bichchhan. (1)

Look here, the Kazi's daughter has married me and being allured by me, she had gained a spouse like Kamdev (god of love) and showed the stamped paper also, which he had got as a woman (earlier). (14)

On seeing the stamp, the whole assembly laughed, that the Kazi's daughter had gone to the house of her paramour. Kazi was ;dumb founded and kept quiet. Whatever justice he had imparted, he got the same reward. (15)

Dohra

So in this fashion, she deceived the Kazi and settled in the house of her paramour. It is not in the power of anyone to understand the witchcraft of woman. (16)

Here the three hundred and fifty-second episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyani is completed. All is well. (352-6492) (Contd.)

Choupaiee

O Rajan! Listen to another episode, which I am going to relate, which would dispel your doubts. There is a town in the south called Bisnawati. There the wise Raja named Bisan Chand was ruling. (1)

ਉਗ੍ਰ ਸਿੰਘ ਤਹ ਸਾਹੁ ਭਨਿਜੈ ॥ ਕਵਨ ਭੂਪ ਪਟਤਰ ਤਿਹ ਦਿਜੈ ॥
ਸ੍ਰੀ ਰਨਜੁਮਕ ਦੇ ਤਿਹਾ ਬਾਲਾ ॥ ਚੰਦ੍ਰ ਲਿਯੋ ਜਾ ਤੇ ਉਜਿਯਾਲਾ ॥ ੨॥
Ugar singh tih sah bhanijai. Kavan bhoop pattar tih dijai.
Sri ranjhumak de ith; bala. Chandar liyo j ate ujiala. (2)

ਸੁੰਭ ਕਰਨ ਕਹ ਹੁਤੀ ਬਿਵਾਹੀ ॥ ਸੋ ਦਿਨ ਏਕ ਨਿਰਖ ਨ੍ਰਿਪ ਚਾਹੀ ॥
ਜਤਨ ਥਕਿਯੋ ਕਰਿ ਹਾਥ ਨ ਆਈ ॥ ਕੋਪ ਬਢਾ ਅਤਿ ਹੀ ਨਰ ਰਾਈ ॥ ੩॥
Sumbb karaan keh huti bivahi. So din ek nirakh nrip chahi.
Jatan thakio kar hath na aaiee. Kop badha at hi nar raiee. (3)

ਦੇਖਹੁ ਇਹਾ ਅਬਲਾ ਕਾ ਹੀਯਾ ॥ ਜਿਹ ਕਾਰਨ ਹਮ ਅਸ ਛਲ ਕੀਯਾ ॥
ਰੰਕ ਛੋਰਿ ਕਰਿ ਰਾਵ ਨ ਭਾਯੋ ॥ ਬਹੁ ਬ੍ਰਿਤਨ ਕਹ ਤਹਾ ਪਠਾਯੋ ॥ ੪॥
Dekhhu iha abla ka hiya. Jih karan hum as chhal kiya.
Rank chhor kar rav naa bhayo. Bahu britan keh taha pathayo. (4)

ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਚਾਕਰ ਤਹ ਗਏ ॥ ਘੋਰ ਲੇ ਤਾ ਕੋ ਘਰ ਭਏ ॥
ਤਾ ਕੇ ਪਤਿ ਕਹ ਹਨਾ ਰਿਸਾਈ ॥ ਭਾਜਿ ਗਈ ਤ੍ਰਿਯ ਹਾਥ ਨ ਆਈ ॥ ੫॥
Sunat bachan chakar tih gaie. Gher lai ta ko ghar bhaie.
Ta kai pat keh hana risaiee. Bhaj gaiee triya hath na aiee. (5)

ਮ੍ਰਿਤਕ ਨਾਥ ਜਬ ਨਾਰਿ ਨਿਹਾਰਿਯੋ ॥ ਇਹੈ ਚੰਚਲਾ ਚਰਿਤ ਬਿਚਾਰਿਯੋ ॥
ਕਵਨ ਜਤਨ ਰਾਜਾ ਕਹ ਮਰਿਯੋ ॥ ਅਪਨੇ ਪਤਿ ਕੋ ਬੈਰ ਉਤਰਿਯੋ ॥ ੬ ॥
Mirtak nath jab nar nihario. Ihai chanchala charit bichario.
Kavan jatan raja keh mariaai. apnai pat ko bair utario. (6)

ਲਿਖ ਪਤਿਯਾ ਪਠਈ ਇਕ ਤਹਾ ॥ ਬੈਠੋ ਹੁਤੋ ਨਰਾਧਿਪ ਜਹਾ ॥
ਜੋ ਮੋਕਹ ਰਾਨੀ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ॥ ਤੋ ਮੁਹਿ ਭੂਪ ਆਜੁ ਹੀ ਬਰਹੁ ॥ ੭॥
Likh patia pathaiee ik taha. Baitho huto naradhip jaha.
Jo mokah rani tum karhu. To mohai bhoop aaj hi barhu. (7)

The merchant (Shah) of the town was named Ugar Singh. With whom shall we compare his beauty? (it had no parallel). He had a daughter called Ranj humak Dei, which had lent its charm to the moon even (she was like moon). (2)

She was married to Shumbh Karan. The Raja wanted to see her. The Raja tried his best, but she could not be seen (caught). So the Raja was furious. (3)

He said, "Look at the courage of a belle?" For her I had done so much effort and deceit for her sake, but she did not like a Raja in preference to a poor man. The Raja sent many attendants to her. (4)

The attendants went to her after listening to the Raja's words. They surrounded her house and killed her spouse, being enraged. But the woman fled away and could not be caught. (5)

When she saw her husband dead, then she thought of a witchcraft. "How to kill the Raja, so as to take the revenge of her spouse?" (6)

She wrote a letter and sent it to the Raja (where he was seated), saying, "O Rajan! If you want to make me your queen, then you should come and wed me to-day. (7)

ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਨ੍ਰਿਪ ਬੋਲਿ ਪਠਾਈ ॥ ਪਰ ਕੀ ਤ੍ਰਿਯ ਰਾਨੀ ਠਹਰਾਈ ॥
ਜਿਹ ਤਿਹ ਬਿਧਿ ਤਾ ਕੋ ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਨੋ ॥ ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਜੜ ਕਛੂ ਨ ਪਛਾਨੋ ॥ ੮॥

Sunat baachan nrip bole pathaiee. Par ki triya rani thgehraiee.
Jih tih bidh ta ko greh aano. Bheis abheis jar kachh na pachhhano. (8)

ਸੰਗ ਅਪਨੇ ਤਾ ਕੋ ਲੈ ਸੋਯੋ ॥ ਚਿਤ ਕੋ ਭਰਮੁ ਸਕਲ ਹੀ ਖੋਯੋ ॥
ਕਾਮਾਤੁਰ ਹੈ ਹਾਥ ਚਲਾਯੋ ॥ ਕਾਢਿ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਨਾਰਿ ਤਿਨ ਘਾਯੋ ॥ ੯॥
Sang apnai taa ko lai soyo. Chit ko bharam sakal hi khoyo.
Kamaatur hai haath chaalayo. Kadh kirpan nar tin ghayo. (9)

ਨ੍ਰਿਪ ਕਹ ਮਾਰਿ ਵੈਸਹੀ ਡਾਰੀ ॥ ਤਾ ਪਰ ਤਯੋ ਹੀ ਬਸਤ੍ਰ ਸਵਾਰੀ ॥
ਆਪੁ ਨਿਜੁ ਪਤਿ ਤਨ ਜਲੀ ॥ ਨਿਰਖਹੁ ਚਤੁਰਿ ਨਾਰਿ ਕੀ ਭਲੀ ॥ ੧੦॥
Nrip keh mar vaisi dari. Ta par teyo hi bastar savari.
Aap nij pat tan jail. Nirkhahu chatur naar ki bhali. (10)

ਦੋਹਰਾ

ਬੈਰ ਲਿਯਾ ਨਿਜੁ ਨਾਹੀ ਕੋ ਨ੍ਰਿਪ ਕਹ ਦਿਯਾ ਸੰਘਾਰਿ ॥
ਬਹੁਰਿ ਜਰੀ ਨਿਜੁ ਨਾਥ ਸੋ ਲੋਗਨ ਚਰਿਤ ਦਿਖਾਰਿ ॥ ੧੧॥ ੧॥

Dohra

Bair lliya niju nahi ko nrip keh diya samghar.
Bahuriu jari nij nath so logan charit dikhar. (11) (1)

**ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੋਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਤ੍ਰਿਪਨ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੫੩ ॥ ੬੫੦੩ ॥ ਅਫਜ਼ੁ ॥**
iti sri charitar pakhyana triya charitarai mantra bhoop sambadai
teen so tripan charitar samaptam sat subham sat.

353. 6503. Aphjun. (Contd.)

Hearing this, She sent for her and made a stranger's wife as his own wife and somehow he brought her home. But he did not realize the secret behind it. (8)

He slept along with her, dispelling all his doubts. When, due to sexual desires, he advanced his hand, then the woman took out her sword and killed him. (9)

After killing the Raja, she threw him as it was and covered him with nice clothes. Then she went and immolated herself along with her spouse. See, the clever woman did something worthwhile. (10)

Couplet

She took the revenge of her husband and killed the Raja. Then she immolated herself along with the husband and showed her witchcraft to the people. (11)

Here the three hundred and fifty-third episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (353-6503) (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਸੁਨਹੂ ਭੂਪ ਇਕ ਕਥਾ ਨਵੀਨੀ ॥ ਕਿਨਹੂੰ ਲਖੀ ਨ ਆਗੇ ਚੀਨੀ ॥
ਰਾਧਾ ਨਗਰ ਪੂਰਬ ਮੈ ਜਹਾਲ ॥ ਰੁਕਮ ਸੈਨ ਰਾਜਾ ਇਕ ਤਹਾ ॥ ੧॥

Choupaiee

Sunhu bhoop ik katha navini. Kinhu llakhi na agai chini.
Radhaa nagar purab mai jahal. Rukam sain raja ik taha. (1)

ਸ੍ਰੀ ਦਲਗਾਹ ਮਤੀ ਤ੍ਰਿਯ ਤਾ ਕੀ ॥ ਨਰੀ ਨਾਗਨੀ ਤੁਲਿ ਨ ਵਾ ਕੀ ॥
ਸੁਤਾ ਸਿੰਧੁਲਾ ਦੇਇ ਭਨਿਜੈ ॥ ਪਰੀ ਪਦਮਿਨੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਕਹਿਜੈ ॥ ੨॥

Sri dalgah mati triya ta ki. nari naagni tul na va ki.
Suta sindhula daie bhhanijaiu. Pari padmini prakrit kahijai. (2)

ਤਹਿਕ ਭਵਾਨੀ ਭਵਨ ਭਨੀਜੈ ॥ ਕੋ ਦੂਸਰ ਪਟਤਰ ਤਿਹਿ ਦੀਜੈ ॥
ਦੇਸ ਦੇਸ ਏਸ੍ਰਰ ਤਹ ਆਵਤ ॥ ਆਨਿ ਗਵਰਿ ਕਹ ਸੀਸ ਝੁਕਾਵਤ ॥ ੩॥

Tehak bhavani bhavan bhanijai. ko dusar pattar tih dijai.
Des des eisar tih avat tih avat. Aan gavar keh sees jhukavat. (3)

ਭੁਜਬਲ ਸਿੰਘ ਤਹਾ ਨ੍ਰਿਪ ਆਯੋ ॥ ਭੋਜ ਰਾਜ ਤੇ ਜਨੁਕ ਸਵਾਯੋ ॥
ਨਿਰਖਿ ਸਿੰਧੁਲਾ ਦੇ ਦੁਤੀ ਤਾ ਕੀ ॥ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਚੇਰੀ ਭੀ ਵਾ ਕੀ ॥ ੪॥

Bhujbal singh taha nrip aeyo. Bhoj raj te januk savayo.
Nirakh sindhula dai duti ta ki. Man bach kram cheri bhi va ki. (4)

ਆਗੇ ਹੁਤੀ ਔਰ ਸੋ ਪਰਨੀ ॥ ਅਬ ਇਹ ਸਾਥ ਜਾਤ ਨਹੀ ਬਰਨੀ ॥
ਚਿਤ ਮਹਿ ਅਧਿਕ ਬਿਚਾਰ ਬਿਚਾਰਤ ॥ ਸਹਚਰਿ ਪਠੀ ਤਹਾ ਹੈ ਆਰਤਿ ॥ ੫॥

Agai huti aour so parni. Ab ih sath jat nahi barni.
Chit meh adhik bichar bichaarat. Sehchar pathi taha haivai arti. (5)

ਸੁਨੁ ਤੈ ਪੈਰ ਮੈ ਅਟਕੀ ॥ ਬੁਲਿ ਗਈ ਸਭ ਹੀ ਸੁਧਿ ਘਟ ਕੀ ॥
ਜੋ ਮੁਹਿ ਅਬ ਤੁਮ ਦਰਸ ਦਿਖਾਵੇ ॥ ਅਤਿ ਭਾਰਿ ਜਨੁ ਮ੍ਰਿਤਕ ਜਿਯਾਵੇ ॥ ੬॥

Sunn taai mai atki. Bulle gaiee sabh hi sudh ghat ki.
Jo mohair ab tum daras dikhavo. At dar janu mirtak jiyabo. (6)

Choupaiee

O Rajan! Listen to another new anecdote No one had seen such a situation nor thought of it before. Where in the East is Radha Nagar, there a Raja named Rukam Sain was ruling. (1)

His wife was named Dalgah Mati and no woman or snake woman (crude) was equal to her in beauty. She had a daughter called Sindhla Dei, who was either a fairy or an equivalent of Padmini in nature. (2)

There was a temple of Bhavani there and it had no other parallel in the land. The Rajas from different lands were coming there and would bow to Gori. (3)

A Raja named Bhujbal Singh came there, who was greater than Bhoj Raj in glory. On seeing his charming beauty, Sindhla Dei got allured by him by mind, speech and action (and became his slave). (4)

She was already married to someone else, so she could not get married to this Raja again. She thought to herself and being too much depressed, she sent a handmaid to him. (5)

And said, "O Rajan! Listen. Now I have been enamoured by you and I have lost all my sense of proportion, if you could come and give me a chance to have your glance (then it would seem that a dead person had come to life being sprinkled with the nectar. (6)

ਸੁਨਿ ਸਖੀ ਬਚਨ ਕੁਅਰ ਕੇ ਆਤੁਰ ॥ ਜਾਤ ਭਈ ਰਾਜਾ ਤਹਿ ਸਾਤਿਰ ॥
ਜੁ ਕਛੁ ਕਹਿਯੋ ਕਹਿ ਤਾਹਿ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਸੁਨਿ ਬਚ ਭੂਪ ਅਧਿਕ ਲਲਚਾਯੋ ॥ ੭॥

Sunn sakhi bachan koar ke aatur. Jaat bhaiee raja tih satir.
Jop kachh kaahio keh tohai sunayo. Sunn bach bhoop adhik lalchayo. (7)

ਚਿੰਤ ਕਰੀ ਕਿਹ ਬਿਧਿ ਤਹ ਜੈਯੈ ॥ ਕਿਹ ਛਲ ਸੰ ਤਾ ਕੰ ਹਹਿ ਲਯੈਯੈ ॥
ਸੁਨਿ ਬਚ ਭੂਖਿ ਭੂਪ ਕੀ ਭਾਰੀ ॥ ਤਬ ਤੇ ਅਧਿਕ ਚਟਪਟੀ ਲਾਰੀ ॥ ੮॥

Chint kari kih bidh tih jaie. Kih chhall so ta ko har laiyai.
Sunn bach bhookh bhoop ki bhagi. Tab te adhik chatpati lagi. (8)

ਭੂਪ ਸਖੀ ਤਬ ਤਹੀ ਪਠਾਈ ॥ ਇਸਥਿਤ ਹੁਤੀ ਜਹਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥
ਕਹਾ ਚਰਿਤ ਕਛੁ ਤੁਮ ਹੀ ਬਨਾਵਹੁ ॥ ਜਿਹ ਛਲ ਸਦਨ ਹਮਾਰੇ ਅਵਹੁ ॥ ੯॥

Bhoop sakhi tab tahi pathaiee. Isthit huti jaha sukhdaiee.
Kaha charit kachh tum hi banavhu. Jih chhal sadan hamare aavhu. (9)

ਏਕ ਢੋਲ ਤਿਯ ਕੋਰ ਮੰਗਾਵਾ ਬੈਠ ਚਰਮ ਸੋ ਬੀਚ ਮੜਾਵਾ ॥
ਇਸਥਿਤ ਆਪੁ ਤਵਨ ਮਹਿ ਭਈ ॥ ਇਹ ਛਲ ਧਾਮ ਮਿਤ੍ਰ ਕੇ ਗਈ ॥ ੧੦॥

Ek dhol triya kor mangava baaith chartam so beech marrava.
Isthit aap tavan meh bhaiee. Ih chhal dham mitar kai gaiee. (10)

ਇਹ ਛਲ ਢੋਲ ਬਜਾਵਤ ਚਲੀ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸਭ ਨਿਰਖਤ ਅਲੀ ॥
ਭੇਵ ਅਭੇਵ ਨ ਕਿਨਹੂੰ ਪਾਯੋ ॥ ਸਭ ਹੀ ਇਹ ਬਿਧਿ ਮੁੰਡ ਮੁੰਡਾਯੋ ॥ ੧੧॥

Ih chhal dhol bajavat chali. Mat pita sabh nirkhat ali.
Bhev abhev na kinhu payo. Sabh hi ih bidh moond mundayo. (11)

Hearing the afflicted wordings of the princess, the handmaid went away quickly to the Raja and whatever the princess had told her, she related that to him. Hearing her words the Raja also got allured by her (princess). (7)

He thought and pondered over the whole affair as how to go there and with some clever move bring out the princess with him. The Raja had lost his hunger and was in a hurry. (8)

Then the Raja sent back the handmaid to the place, where the loving princess was waiting with the message that she should workout some witchcraft and thus you may manage to come to my place. (9)

On hearing this, the woman got a big drum and getting inside it, she got it wrapped in leather. She seated herself in it and with this deceitful action, she reached the paramour's house. (10)

Thus by the beating of this drum, she came out. All the people including her parents other handmaids were watching it all (without knowing) no one could follow the secret behind it. So all of them were cheated. (11)

ਦੋਹਰਾ

ਇਹ ਚਰਿਤ ਤਨ ਚੰਚਲਾ ਗੜੀ ਮਿਤ੍ਰ ਕੇ ਧਾਮ ॥
ਢੋਲ ਢਮਾਕੋ ਦੈ ਗਈ ਕਿਨਹੂੰ ਲਖਾ ਨ ਬਾਮ ॥ ੧੨॥ ੧॥

Dohra

Ih charit tan chanchala garri mitar ked ham.
Dhol dhamako dai gaiee kinhu lakha na bam. (12) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਚੌਵਨ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੫੪ ॥ ੬੫੧੫ ॥ ਅਫਜ਼ੁ ॥

Iti sri charitar pakhyanai triya charitarai mantra bhoop sambadai
teen so chouvan charitar samaptam sat subham sat.

354. 6515. Aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਸੁਨੁ ਰਾਜਾ ਇਕ ਕਥਾ ਅਪੂਰਬ ॥ ਜੋ ਛਲ ਕਿਯਾ ਸੁਤਾ ਨ੍ਰਿਪ ਪੂਰਬ ॥
ਭੁਜੰਗ ਧੁਜਾ ਇਕ ਭੂਪ ਕਹਾਵਤ ॥ ਅਮਿਤ ਦਰਬ ਬਿਪਨ ਪਹ ਦਯਾਵਤ ॥ ੧॥

Choupaiee

Sunn raja ik katha apurab. Jo chhal kiya suta nrip purab.
Bhujang dhuja ik bhoop kahavat. Amit darb bipan peh dayawat. (1)

ਆਜਿਤਾਵਤੀ ਨਗਰ ਤਿਹ ਰਾਜਤ ॥ ਅਮਰਾਵਤੀ ਨਿਰਖਿ ਜਿਹ ਲਾਜਤ ॥
ਬਿਮਲ ਮਤੀ ਤਾ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਰਾਨੀ ॥ ਸੁਤਾ ਬਿਲਾਸ ਦੇਇ ਪਹਿਚਾਨੀ ॥ ੨॥

Ajitavati nagar tih raajat. Amravati nirakh jih lajat.
Bimal mati ta ke greh rani. Suta bilas daie pehchani. (2)

ਮ੍ਰਤ੍ਰ ਜੰਤ੍ਰ ਤਿਨ ਪੜੇ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜਿਹ ਸਮ ਪੜੇ ਨ ਦੂਸਰਿ ਨਾਰਾ ॥
ਗੰਗ ਸਮੁਦ੍ਰਹਿ ਜਹਾ ਮਿਲਾਨੀ ॥ ਤਹੀ ਹੁਤੀ ਤਿਨ ਕੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ॥ ੩॥
Mantar jantar tin parrai aparaa. jih sam parraie na dusar nara.
Gang samudareh jaha milani. Tahi huti tin ki rajdhani. (3)

Couplet

With this game play, the woman reached her paramour's place She went away
with the beating of drum and no one could see the woman. (12)

**Here the three hundred and fifty-fourth episode of the King's &
Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from
Charitar Pakhyan is completed. All is well. (354-6515) (Contd.)**

Choupaiee

O Rajan! Listen to another wonderful episode regarding the witchcraft played
by a Raja's daughter sometime earlier! This Raja was known by the name of Raja
Bhujang Dhuja. He used to give away lot of money to Brahmins in his offerings
(alms giving). (1)

He was ruling the town of Ajitawati and perceiving its beauty) even Indra Puri
would feel belittled. He had a queen named Bimal Mati and his daughter was
called Bilas Dei. (2)

She had learnt many magic spells and other game plays. His capital was situated
at a place, where Ganga (river) merges into the ocean. (3)

ਨਿਰਖਿ ਪ੍ਰਭਾ ਤਿਹ ਜਾਤ ਨ ਕਹੀ ॥ ਰਾਜਧਾਨੀ ਐਸੀ ਤਿਹ ਅਹੀ ॥
ਉਚ ਧੌਲਹਰ ਤਹਾ ਸੁਧਾਰੇ ॥ ਜਿਨ ਪਰ ਬੈਠਿ ਪਕਰਿਯਤ ਤਾਰੇ ॥ ੪॥

Nirakh prabha tih jaat na kahi. Rajdhani aisi tih ahi.
Uch dhollhar taha sudharai. Jin par baith pakriat tarai. (4)

ਜਿਨ ਹੇਤ ਤਹਾ ਨ੍ਰਿਪ ਆਵਤ ॥ ਨਾਇ ਪੂਰਬਲੇ ਪਾਪ ਗਵਾਵਤ ॥
ਤਹ ਇਕ ਨਾਨੁ ਨਰਾਧਿਪ ਚਲੋ ॥ ਜੋਬਨਵਾਨ ਸਿਪਾਹੀ ਭਲੋ ॥ ੫॥

Jin het taha nrip aavat. Naie purbalai paap gavavat.
Tih ik naan naradhip bhalai. Jobanvan sipahi bhalo. (5)

ਸੋ ਬਿਲਾਸ ਦੇ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਮਨ ਕ੍ਰਮ ਬਚ ਇਹ ਭਾਤਿ ਬਿਚਾਰਾ ॥
ਕੈ ਮੈ ਅਬ ਯਾਹੀ ਕਹਿ ਬਰ ਹੋ ॥ ਨਾਤਰ ਬੂਡਿ ਗੰਗ ਮਹਿ ਮਰਿ ਹੋ ॥ ੬॥

So bilas dai nain nihara. Man kram bach ih bhat bichara.
Kai mai ab yahi keh baar ho. Nature budh gang meh mar ho. (6)

ਏਕ ਸਖੀ ਲਖਿ ਹਿਤੂ ਸਯਾਨੀ ॥ ਤਾ ਸੌ ਚਿਤ ਕੀ ਬਾਤ ਬਖਾਨੀ ॥

ਜੋ ਤਾ ਕੋ ਤੂ ਮੁਝੈ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਮੁਖ ਮਾਰੈ ਜੇਤੋ ਧਨ ਪਾਵੈ ॥ ੭॥

Ek sakhi lakh hitu sayani. Ta so chit ki bat bakhani.
Jo ta ko tu mujhai millavai. Much magai jeto dhan pavai. (7)

ਤਬ ਸਖੀ ਗਈ ਤਵਨ ਕੇ ਗ੍ਰੇਹਾ ॥ ਪਰ ਪਾਇਨ ਅਸ ਦਿਯੋ ਸੰਦੇਹਾ ॥

ਰਾਜ ਸੁਤਾ ਤੁਮਰੈ ਪਰ ਅਟਕੀ ॥ ਭੂਲਿ ਗਈ ਤਾ ਕਹਿ ਸੁਧਿ ਘਟ ਕੀ ॥ ੮॥

Tab sakhi gaiee tavan kai greha. Par payan as diyo sandeha.
Raj suta tumrai paar atki. Bhool gaiee ta keh sudh ghat ki. (8)

ਸੁਨਿ ਨ੍ਰਿਪ ਬਚਨ ਭਯੋ ਬਿਸਮੈ ਮਨ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਤਾਹਿ ਬਖਾਨੇ ਬੈਨਨ ॥

ਅਸ ਕਿਛੁ ਕਰਿਯੈ ਬਚਨ ਸਯਾਨੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬਿਲਾਸ ਦੇ ਹੂੰ ਮੁਰ ਰਾਨੀ ॥ ੯॥

Sunn nrip bachan bhryo bismai man. Ih bidh tohai bakhanaibainan.

As kichh kariyai bachan sayani. Sri bilas dai hai mur rani. (9)

The majestic beauty of the town was beyond description, such was the capital. There were many palatial palaces from where even one could approach (catch) the stars. (4)

The Raja used to come there for a bath. He would wash away his sins by this bath. There another Raja came for his bath and he was a great youthful warrior. (5)

Bilas Dei saw him with her own eyes and thought to herself with body (mind) speech and action that either she would wed him right now or else she will get drowned in the Ganga (river). (6)

Then she chose a clever and friendly (trustworthy) handmaid and told her mind's reaction. "If you could arrange my meeting with him, then you will be rewarded with money, whatever you would askfor. (7)

Then that handmaid went to his house and bowing to him, gave her message that the princess was enamoured by him fully and she had lost all her senses (for his love). (8)

The Raja got surprised on hearing this and told her, "O clever woman! Let us do something so that Bilas Dei could become my queen." (9)

ਤੁਮ ਨ੍ਰਿਪ ਭੇਸ ਨਾਰਿ ਕੋ ਧਾਰਹੁ ॥ ਭੂਖਨ ਬਸਤਰ ਅੰਗ ਸੁਧਾਰਹੁ ॥
 ਭੁਜੰਗ ਧੁਜ ਕਹ ਦੈ ਦਿਖਰਾਈ ॥ ਫੁਨਿ ਅੰਗਨਾ ਮਹਿ ਜਾਹੁ ਛਪਾਈ ॥ ੧੦॥
 Tum nrip bhes nark o dharhu. Bhukhan bastar ang ssudharhu.
 Bhujang dhuj keh dai dikhraiee. Funn angina meh jahuu chhapaiee. (10)

ਭੂਪਤਿ ਬਸਤ੍ਰ ਨਾਰਿਕੋ ਧਾਰੇ ॥ ਅੰਗ ਅੰਗ ਗਹਿਨਾ ਗੁਹਿ ਡਾਰੇ ॥
 ਭੁਜੰਗ ਧੁਜ ਕਹ ਦਈ ਦਿਖਾਈ ॥ ਨਿਜੁ ਅੰਗਨਾ ਮਹਿ ਗਯੋ ਲੁਕਾਈ ॥ ੧੧॥
 Bhupat bastar nari kai dharai. an gang gehhna guh darai.
 Bhujang dhuj keh daiee dikhaiee. Nij angina meh geyo lukaiee. (11)

ਨਿਰਖਿ ਭੂ ਪਤਿਹ ਰਹਾ ਲੁਭਾਇ ॥ ਵਹੈ ਸਖੀ ਤਹ ਦੇਇ ਪਠਾਇ ॥
 ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਨਿਰਖਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਆਵਹੋ ॥ ਬਹੁਰਿ ਬਯਾਹ ਕੋ ਬਯੋਤ ਬਨਾਵਹੁ ॥ ੧੨॥
 Nirakh bhoo tohai patih raha lubhai. Vahaai sakhi tih daie pathaie.
 Prithmai nirakh tohai tum avhu. Bahur bayah ko bayaot banavhu. (12)

ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਸਹਚਰਿ ਤਹ ਗਈ ॥ ਟਾਰਿ ਘਰੀ ਦੈ ਆਵਤ ਭਈ ॥
 ਤਿਹ ਮੁਖ ਤੈ ਹੈ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਸੁਨਹੁ ਸ੍ਵਨ ਦੈ ਭੂਪ ਹਮਾਰੇ ॥ ੧੩॥
 Sunat bachan sehchar tih gaiee. Tar ghari dai avat bhaiee.
 Tih much tai hai bachan ucharai. Sunhu sarvan dai bhoop hamarai. (13)

ਪ੍ਰਥਮ ਸੁਤਾ ਅਪਨੀ ਤਿਹ ਦੀਜੈ ॥ ਬਹੁਰੋ ਬਹਿਨਿ ਤਵਨ ਕੀ ਲੀਜੈ ॥
 ਸੁਨਤ ਬੈਨ ਨ੍ਰਿਪ ਫੇਰ ਨ ਕੀਨੋ ॥ ਦੁਹਿਤਹਿ ਕਾਢਿ ਤਵਨ ਕਹ ਦੀਨੋ ॥ ੧੪॥
 Pratham suta apni tih dijai. Bahurai behan tavan ki lijai.
 Sunat bain nrip fern a kino. Duhitih kadh tavan keh dino. (14)

ਸੁਤਾ ਦੈ ਬਯਾਹ ਰਚਾਯੋ ॥ ਨ੍ਰਿਪ ਕੋ ਬਯਾਹ ਨਾਰਿ ਕਰਿ ਲਯਾਯੋ ॥
 ਤਬ ਤਿਨ ਬਧਿ ਤਿਹ ਜੜ ਕੋ ਕਿਯੋ ॥ ਦੁਹਿਤਾ ਸਹਿਤ ਰਾਜ ਹਰ ਲਿਯੋ ॥ ੧੫॥
 Suta dai bayah rachayo. Nrip ko bayah nar kar layayo.
 Tab tin badh tih jar ko kiyo. Duhita sehat raj har liyo. (15)

The handmaid said, "O Rajan! You dress yourself as a woman and wear ornaments and such clothes and once giving a glance to the Raja Bhujang, you hide yourself in the courtyard. (10)

So the Raja dressed up like a female, and embellished his body (all limbs) with ornaments. After giving a glance (of her) to the Raja Bhujang Dhuja and then hid himself in the courtyard. (11)

The Raja got allured by seeing her charm and sent the same handmaid there saying, "First you go and see her and then arrange some mode of our marriage." (12)

On listening to these words, the maid went there and came back after wasting two hours. She said these words from her side, "O Rajan! Listen to my words with attention." (13)

First you marry your daughter to him and then take his sister as your wife. On listening to these words, the Raja, without causing any delay, handed over his daughter to him." (14)

First he made arrangements for his daughter's marriage and then marrying the Raja (as a female) as his wife, brought her home. Then that paramour killed the foolish Raja and usurped his kingdom along with his daughter. (15)

ਪ੍ਰਥਮ ਸੁਤਾ ਰਾਜਾ ਕੀ ਹਰੀ ॥ ਬਹੁਰਿ ਨਾਸ ਤਿਹ ਤਨ ਕੀ ਕਰੀ ॥
ਬਹੁਰੋ ਛੀਨਿ ਰਾਜ ਤਿਨ ਲੀਨਾ ॥ ਬਰਿ ਬਿਲਾਸ ਦੇਈ ਕਹ ਕੀਨਾ ॥ ੧੬॥ ੧॥

Pratham suta raja ki hari. Bahur nas tih tan ki kari.
Bahurai chin raj tin lina. Bar bilas daiee keh kina. (16) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਪਚਪਨ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੫੫ ॥ ੬੫੩੧ ॥ ਅਫਜ਼ੁ ॥

iti sri charitar pakhyanaï mantra bhoop sambadai teen so
pachpan charitar samaptam sat subhsam sat.

355. 6531. aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਸੁਨੁ ਕਥਾ ਬਖਾਨੈ ਔਰੈ ॥ ਜੋ ਭਈ ਏਕ ਰਾਜ ਕੀ ਠੌਰੈ ॥
ਸਾਂਹਰ ਸੁ ਨਾਰ ਗਾਵ ਹੈ ਜਹਾਲ ॥ ਸਬਲ ਸਿੰਘ ਰਾਜਾ ਇਕ ਤਹਾ ॥ ੧॥

Choupaiee

Sunn katha bakhanai aourai. Jo bhaiee ek raj ki thourai.
Sehar su nar gav hai jahal. Sabal singhh raja ik taha. (1)

ਦਲ ਥੰਭਨ ਦੇਈ ਤਿਹ ਨਾਰਿ ॥ ਜੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਜਿਹ ਪੜੇ ਸੁਧਾਰਿ ॥
ਜੋਗੀ ਇਕ ਸੁੰਦਰ ਤਹ ਆਯੋ ॥ ਜਿਹ ਸਮ ਸੁੰਦਰ ਬਿਧ ਨ ਬਨਾਯੋ ॥ ੨॥
Dal thamban daie tih nar. Jantar mantar jih parrai sudhar.
Jogi ik msundar tih aeyo. Jih sam sundar bidh na banayo. (2)

ਰਾਨੀ ਨਿਰਖਿ ਰੀਝਿ ਤਿਹ ਰਹੀ ॥ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਐਸੀ ਬਿਧਿ ਕਹੀ ॥
ਜਿਹ ਚਰਿਤ੍ਰ ਜੁਗਿਯਾ ਕਹ ਪੈਯੋ ॥ ਉਸੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਕੋ ਆਜੁ ਬਨੈਯੋ ॥ ੩॥
Rani nirakh reejh tih rahi. Man kram aisi bidh kahi.
Jih charitar jugia keh paiya. Usi charitar ko aaj banaiya. (3)

ਬ੍ਰਿਸਟਿ ਬਿਨਾ ਬਦਰਾ ਗਰਜਾਏ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਸਕਤਿ ਅੰਗਰਾ ਬਰਖਾਏ ॥
ਸ੍ਰੋਨ ਅਸਥਿ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਪਰ ਪਰੈ ॥ ਨਿਰਖਿ ਲੋਗ ਸਭ ਹੀ ਜਿਯ ਡਰੈ ॥ ੪॥
Brisat bina badara garjaie. Mantar sakat angra barkhaie.
Sron asthi prithmi par parai. Nirakh log sabh hi jiy darai. (4)

First he abducted the Raja's daughter and then destroyed his body also. Then he usurped his empire and got married to Bilas Dei. (16)

Here the three hundred and fifty fifth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's characterization from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (355-6531) (Contd.)

Choupaiee

O Rajan! Listen. I am going to relate another anecdote, which took place in a Raja's place." There was a Raja in the town of "Naar Gay", named Sabal Singh. (1)

His wife was called by the name of Dal Thambhan Dei, who had studied all the black magic and sorcery. A smart Yogi came there and the Creator had not created another one so beautiful. (2)

On perceiving him, the queen got enamoured by him. With body (mind) speech and action she said, "Let me play a witchcraft to-day only, by means of which, I may gain the company of the Yogi." (3)

With her black magic, she managed to have the thundering of clouds without any rainfall and also arranged a shower of embers (burning charcoal). Lot of blood and charred coal (ashes) fell on the ground, on seeing all this, many people got frightened out of fear. (4)

ਭੂਪ ਮੰਤ੍ਰਿਯਨ ਬੋਲਿ ਪਠਾਯੋ ॥ ਬੋਲਿ ਬਿਪ੍ਰ ਪੁਸਤਕਨ ਦਿਖਾਯੋ ॥
 ਇਨ ਬਿਘਨਨ ਕੇ ਕਹਗ ਉਪਚਾਰਾ ॥ ਤੁਮ ਸਭ ਹੀ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੫॥
 Bhoop mantrian bole pathayo. bole bipar pusatkan dikhayo.
 In bighnan ko keh upchhara. Tum sabh hi mil karhu bichara. (5)

ਤਬ ਲਗਿ ਬੀਰ ਹਾਕਿ ਤਿਹ ਰਾਨੀ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਸੌ ਕਹਵਾਈ ਬਾਨੀ ॥
 ਏਕ ਕਾਜ ਉਬਰੈ ਜੋ ਕਰੈ ॥ ਨਾਤਰ ਪ੍ਰਜਾ ਸਹਿਤ ਨਿਪ ਮਰੈ ॥ ੬॥
 Tab lagi beer hak tih rani. Ih bidh so kehvaiee bani.
 Ek kaj ubrai jo karai. Natar praja sehat nrip marai. (6)

ਸਭਹਿਨ ਲਖੀ ਗਗਨ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥ ਬੀਰ ਬਾਕਯ ਕਿਨਹੂੰ ਨ ਪਛਾਨੀ ॥
 ਬਹੁਰਿ ਬੀਰ ਤਿਨ ਐਸ ਉਚਾਰੋ ॥ ਸੁਮੈ ਕਹਤ ਹੋ ਸੁਨਹੁ ਪਯਾਰੋ ॥ ੭॥
 Sabhhin lakhi gagan ki bani. Bir bakya kinhu na pachhani.
 Bahuri beer tin ais ucharo. Sumai kehat ho sunhu payaro. (7)

ਜੋ ਰਾਜਾ ਅਪਨੀ ਲੈ ਨਾਰੀ ॥ ਜੁਗਿਯਨ ਦੇ ਧਨ ਸਹਿਤ ਸੁਧਾਰੀ ॥
 ਤਬ ਇਹ ਪ੍ਰਜਾ ਸਹਿਤ ਨਹਿ ਮਰੈ ॥ ਅਬਿਚਲ ਰਾਜ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪਰ ਕਰੈ ॥ ੮॥
 Jo raja apni lai nari. Jugian dai dhan sehat sudhari.
 Tab ih prajja sehat nahi marai. Abichal raj prithi par karai. (8)

ਪ੍ਰਜਾ ਲੋਕ ਸੁਨਿ ਬਚ ਅਕੁਲਾਏ ॥ ਜਯੋ ਤਯੋ ਤਹਾ ਨ੍ਰਿਪਹਿ ਲੈ ਆਏ ॥
 ਜੁਗਿਯਹਿ ਦੇਹਿ ਦਰੁਬ ਜੁਤ ਨਾਰੀ ॥ ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਕੀ ਗਤਿ ਨ ਬਿਚਾਰਿ ॥ ੯॥
 Parja lok sunn bach akulaie. Jeyo teyo taha nripeh lai aie.
 Jugiyeh dehai darb jut nari. Bheid abheid ki gat na bichar. (9)

The Raja sent for all the ministers, and told the Brahmins to verify their books (the Raja addressed them) saying, "that all of you should think it over and suggest some ways and means to deal with these hindrances." (5)

By that time the queen called one warrior (out of 52 warriors), and made him to announce a heavenly voice, that "if the Raja were to perform this act, then they could escape (avoid) this obstacle else the Raja would die along with his subjects." (6)

All of them thought it to be a heavenly voice and no one recognized it as the wordings of the warrior. Then that noble soul told them, "O dear ones! Whatever I am saying, listen to it carefully." (7)

"If this Raja were to give away his queen along with money to the Yogi, then only he could escape death, along with his subjects and would then rule the land permanently." (8)

The subjects, on hearing these words, became almost (mad) confounded and brought the Raja there somehow. The Raja handed over his wife along with money to the Yogi, but he could not grasp the secret behind it. (9)

ਦੋਹਰਾ

ਪ੍ਰਜਾ ਸਹਿਤ ਰਾਜਾ ਛਲਾ ਗਈ ਮਿਤ੍ਰ ਕੇ ਨਾਰਿ ॥
ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਭਲਾ ਬੁਰਾ ਸਕਾ ਨ ਕੋਈ ਬਿਚਾਰਿ ॥ ੧੦ ॥ ੧ ॥

Dohra

Parja sehat raja chhala gaiee mitar kai nar.
Bheid abheid bhalaa bura saka na koiee bichar. (10)(1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਛਪਨ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੫੬ ॥ ੬੫੮੧ ॥ ਅਫਜ਼ੁ ॥

Iti sri charitar pakhyana triya charitarai mantra bhoop sambadai
teen so chhapan charitaar samaptaam sat subham sat.

356. 6589. aaphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਸੁਨੁ ਰਾਜਾ ਇਕ ਔਰ ਪ੍ਰਸੰਗਾ ॥ ਭਾਖਿ ਸੁਨਾਵਤ ਤੁਮਰੇ ਸੰਗਾ ॥
ਅਚਲਾਵਤੀ ਨਗਰ ਇਕ ਰਾਜਤ ॥ ਸਰ ਸਿੰਘ ਤਹ ਭੂਪ ਬਿਰਾਜਤ ॥ ੧ ॥

choupaiee

Sunn raja ik or parsanga. Bhakh sunavat tumre sanga.
Achlavati nagar ik rajat. Sar singh tih bhoop birajaat. (1)

ਅੰਜਨ ਦੇਇ ਤਵਨ ਕੀ ਰਾਨੀ ॥ ਖੰਜਨ ਦੇ ਦੁਹਿਤਾ ਤਿਹ ਜਾਨੀ ॥
ਅਧਿਕ ਦੁਹੁ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾ ਬਿਰਾਜੈ ॥ ਨਿਰਖਿ ਨਰੀ ਨਾਗਿਨੀ ਮਨ ਲਾਜੈ ॥ ੨ ॥

Anjan dai dev ki rani. khanjan de duhita tih jani.
Adhik duhun ki prabha birajai. nirakh nari nagin man lajai. (2)

ਤਹਾ ਏਕ ਆਯੋ ਸੌਦਾਗਰ ॥ ਰੂਪਵੰਤੁ ਜਨੁ ਦੁਤਿਯਾ ਨਿਸਾਕਰ ॥
ਜੋ ਅਬਲਾ ਤਿਹ ਰੂਪ ਨਿਹਾਰੈ ॥ ਰਾਜ ਪਾਟ ਤਜਿ ਸਾਥ ਸਿਧਾਰੈ ॥ ੩ ॥

Taha ek aeyo soudagar. roopwant jan dutia nisakar.
Jo abla tih roop niharai. Raj pat taj sath sidharai. (3)

Dohra

The queen, having cheated the Raja and the subjects, went away with the paramour. No one could think about the good or bad of this secret move. (10)

Here the three hundred and fifty sixth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (356-6541) (Contd.)

Choupaiee

O Rajan! Listen to another episode, which I am going to relate to you. There was a town called Ablawati, where the Raja Sur Singh was ruling. (1)

He had a queen named Anjan Dei, and his daughter was called Khanjan Dei. Both were extremely beautiful. On seeing them, both the human females and serpent females (crude women) were feeling ashamed. (2)

A trader (merchant) came there once, He was very beautiful and appeared like a second moon. Any woman, who would watch his beauty, would walk away with him, leaving her home or kingdom even. (3)

ਸੋ ਆਯੋ ਨ੍ਰਿਪ ਤ੍ਰਿਯ ਕੇ ਘਰ ਤਰ ॥ ਰਾਜ ਸੁਤਾ ਨਿਰਖਾ ਤਿਹ ਦ੍ਰਿਗ ਭਰਿ ॥
 ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਇਹ ਉਪਰ ਭੂਲੀ ॥ ਜਨੁ ਮਦ ਪੀ ਮਤਵਾਰੀ ਭੂਲੀ ॥ ੪॥
 So aeyo nrip triya kai ghar tar. Raj suta nirkha tih drig bhar.
 Manb bach kram ih upar b hooli. Jan mad pi mtvaari jhooli. (4)

ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਚੰਡ ਨਾਮ ਤਿਹ ਨਰ ਕੋ ॥ ਜਨੁ ਕਰਿ ਮੁਕਟ ਕਾਮ ਕੇ ਸਿਰ ਕੋ ॥
 ਸਖੀ ਏਕ ਤਹ ਕੁਅਰਿ ਪਠਾਈ ॥ ਕਹਿਯਹੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਸਜਨ ਸੌ ਜਾਈ ॥ ੫॥
 Singh parchand nam tih nark o. jan kar mukut kam kai sir ko.
 Sakhi ek tih koer pathaiee. Kehyeh britha sajan sou jaiee. (5)

ਸਖੀ ਤੁਰਤ ਤਿਨ ਤਹ ਪਹੁੰਚਾਯੋ ॥ ਜਸ ਨਾਵਕ ਕੋ ਤੀਰ ਚਲਾਯੋ ॥
 ਸਕਲ ਕੁਅਰਿ ਤਿਨ ਬ੍ਰਿਥਾ ਸੁਨਾਈ ॥ ਮਨ ਬਚ ਰੀਝਿ ਰਹਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ੬॥
 Sakhi turat tin tih pahuchayo. jas navaak ko teer chalayo.
 Sakal koer tin britha sunaiee. Man bach reejh raha sukhdaiee. (6)

ਨਦੀ ਬਹਤ ਨ੍ਰਿਪ ਗ੍ਰਿਹਿ ਤਰ ਜਹਾ ॥ ਠਾਢ ਹੂਜਿਯਹੁ ਨਿਸਿ ਕਹ ਤਹਾ ॥
 ਡਾਰਿ ਦੇਗ ਮੈ ਕੁਅਰਿ ਬਹੈ ਹੈ ॥ ਛਿਦ੍ਰ ਮੁੰਦਿ ਤਾ ਕੋ ਸਭ ਲੈ ਹੈ ॥ ੭ ॥
 Nadi behat nrip greh tar jaha. Thath hujiyeh nis keh taha.
 Dar deg mai koer bahaie hai. Chhidar moond ta ko sabh lai hai. (7)

ਉਪਰ ਬਾਧਿ ਤੰਬੂਰਾ ਦੇ ਹੈ ॥ ਇਹ ਚਰਿਤ੍ਰ ਮੁਹਿ ਤਾਹਿ ਮਿਲੈ ਹੈ ॥
 ਜਬ ਤੁਬਰੀ ਲਖਿਯਹੁ ਢਿਗ ਆਈ ॥ ਕਾਢਿ ਭੋਗ ਦੀਜਹੁ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ੮॥
 Upar badh tambura dai hai. ih charit mohair tohai milai hai.
 Jab tubri lakhyeh dhig aiee. Kadh bhog dijhu sukhdaiee. (8)

ਇਹ ਬਿਧਿ ਬਦਿ ਤਾ ਸੌ ਸੰਕੇਤਾ ॥ ਦੂਤੀ ਗੀ ਨ੍ਰਿਪ ਤ੍ਰਿਯਜ ਨਿਕੇਤਾ ॥
 ਡਾਰਿ ਦੇਗ ਮੈ ਕੁਅਰਿ ਬਹਾਈ ॥ ਬਾਧਿ ਤੰਬੂਰੀ ਤਹ ਪਹੁੰਚਾਈ ॥ ੯॥
 Ih bidh bad ta so sanketa. duji gi nrip triyaj niketa.
 Dar deg mai koer bahaiee. Badh tamburi tih pahuchaiee. (9)

One day that Raja came near the (underneath) queen's palace and the princess saw him with her eyes closely, she became attracted towards him with mind, speech and action, as if she were drunken with wine, as such she was swinging in that drunken state. (4)

That man was called Parchand Singh. He was so beautiful as if he were the crown head (crest) of Kamdev (god of love). The princess called her handmaid and sent her to that man so that she could relate the whole story to the man. (5)

The handmaid delivered her message immediately, just as arrows are shot from the nalki (tube) and the arrow strikes the target straightaway. That handmaid related the whole position of the princess to him, on hearing which the paramour got pleased with mind, speech and action. (6)

She sent a message that under the Raja's palace where the river flows, he should wait for her. She will place the princess in a huge (pot) kettle and flow it down the river, closing all the holes therein. (7)

"I will tie a musical tambourine on top, and with this trick I will arrange your meeting with her. O kindly friend! When you see the tambourine nearing you, then taking out the princess, you could enjoy sensuous pleasure with her." (8)

After giving such a message the handmaid came back to the princess. Then she placed the princess in the huge kettle and made it flow down the river and tying a tambourine she arranged her to reach there. (9)

ਜਬ ਬਹਤੀ ਤੁਬਰੀ ਤਹ ਆਈ ॥ ਆਵਤ ਕੁਅਰਿ ਲਖਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥
 ਐਚ ਤਹਾ ਮੈ ਦੇਗ ਨਿਕਾਰੀ ॥ ਲੈ ਪਲਕਾ ਉਪਰ ਬੈਠਾਰੀ ॥ ੧੦॥
 Jab behti tubri tih aiee. Avat koer lakha sukhdaiee.
 Aich taha mai deg nikari. Lai palka upar baithari. (10)

ਪੋਸਤ ਭਾਗ ਅਫੀਮ ਮੰਗਾਈ ॥ ਦੁਹੂੰ ਖਾਟ ਪਰ ਬੈਠ ਚੜਾਈ ॥
 ਚਾਰਿ ਪਹਰ ਤਾ ਸੌ ਕਰਿ ਭੋਗਾ ॥ ਭੇਦ ਨ ਲਖਾ ਦੂਸਰੇ ਲੋਗਾ ॥ ੧੧॥
 Posat bhang afim mangaiee. Duhun khat par baith charraiee.
 Char pehar ta so kar bhoga. Bheid na lakha dusari loga. (11)

ਇਹ ਬਿਧਿ ਤਾ ਸੌ ਰੋਜ ਬੁਲਾਵੈ ॥ ਕਾਮ ਭੋਗ ਕਰਿ ਤਾਹਿ ਪਠਾਵੈ ॥
 ਭੂਪ ਸਹਿਤ ਕੋਈ ਭੇਦ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਨਿਤਪ੍ਰਤਿ ਅਪਨੋ ਮੂੰਡ ਮੁੰਡਾਵੈ ॥ ੧੨॥ ੧॥
 Ih bidh ta so roj bulavai. Kam bhog kar tohai pathaavai.
 Bhoop sehat koiee bheid na pavai. Nitprat aapno moond mundavai. (12) (1)

**ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਸਤਾਵਨ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੫੭ ॥ ੬੫੫੩ ॥ ਅਫਜ਼ੁ ॥**
 iti sri charitar pakhyanai triya charitrai mantri bhoop sambadai
 teen so satavan charitar samaptam sat subham sat.

357. 6553. aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਸੁਨੁ ਭੂਪਤਿ ਇਕ ਕਥਾ ਨਵੀਨੀ ॥ ਕਿਨਹੂੰ ਲਖੀ ਨ ਆਗੇ ਚੀਨੀ ॥
 ਸੁੰਦਰਾਵਤੀ ਨਗਰ ਇਕ ਸੋਹੈ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ ਰਾਜਾ ਤਹ ਕੋ ਹੈ ॥ ੧॥

Choupaiee

Sunn bhupati ik katha naveeni. Kinhu lakhi na agai chini.
 Sundravati nagar ik sohai. Sundar singh raja tih ko hai. (1)

ਸੁੰਦਰ ਦੇ ਰਾਜਾ ਕੀ ਰਾਨੀ ॥ ਆਪੁ ਜਨਕ ਜਗਦੀਸ ਸਵਾਰੀ ॥
 ਤਾ ਕੀ ਜਾਤ ਨ ਪ੍ਰਭਾ ਬਖਾਨੀ ॥ ਐਸੀ ਹੁਤੀ ਰਾਇ ਕੀ ਰਾਨੀ ॥ ੨॥
 Sundar dai raja ki rani. aap janak jagdish savari.
 ta ki jat na prabha bakhani. Aisi huti raie ki rani. (2)

When the tambourine reached there flowing in the river, then the kind paramour saw the princess coming. So he pulled the kettle out and taking out the princess, made her seated on a cot. (10)

He sent for some poppy husk, hemp and opium and both took them seated on the cot. Then he had sexual relationship with her for twelve hours (four pehars). No other person could see through this secret. (11)

So like this, he would call her daily and after cohabitation with her, would (return) send her back. No one including the Raja, could realize this secret and were being deceived daily. (12)

Here the three hundred and fifty-seventh episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's game tricks (witchcraft) from Charitar Pakhyan is completed. All is well.

(357-6553) (Contd.)

Choupaiee

O Rajan! Listen to another new story, which no one had (seen) heard before or known earlier. There was a town called Sunder wati, where the Raja Sunder Singh was the ruler. (1)

The Raja's wife was Sunder Di, who had been created, it seems, by the Lord-Creator himself. Her glorious beauty was beyond description, such was the Raja's queen. (2)

ਤਹਿਕ ਸਾਹ ਕੋ ਪੂਤ ਅਪਾਰਾ ॥ ਕਨਕ ਅਵਟਿ ਸਾਚੇ ਜਨੁ ਢਾਰਾ ॥
 ਨਿਰਖਿ ਨਾਕ ਜਿਹ ਸੁਆ ਰਿਸਾਨੋ ॥ ਕੰਜ ਜਨਿ ਦ੍ਰਿਗ ਭਵਰ ਭੁਲਾਨੋ ॥ ੩॥
 Tehak sah ko poot apara. Kanak avat sanchai jan dhara.
 Nirakh nak jih sua risano. kanj jan drig bhavar bhulano. (3)

ਕਟਿ ਕੇਹਰਿ ਲਖਿ ਅਧਿਕ ਰਿਸਾਵਤ ॥ ਤਾ ਤੇ ਫਿਰਤ ਮ੍ਰਿਗਨ ਕਹ ਘਾਵਤ ॥
 ਸੁਨਿ ਬਾਨੀ ਕੋਕਿਲ ਕੁਕਰਾਈ ॥ ਕ੍ਰੋਧ ਜਰਤ ਕਾਰੀ ਹੈ ਗਈ ॥ ੪॥
 Kat kehar lakh adhik risavat. Ta tai firat mrigan keh ghavat.
 Sunn bani kokil kukraiee. Krodh jarat kari hai gaiee. (4)

ਨੈਨ ਨਿਰਖਿ ਕਰਿ ਜਲਜ ਲਜਾਨਾ ॥ ਤਾ ਤੇ ਜਲ ਮਹਿ ਕਿਯਾ ਪਯਾਨਾ ॥
 ਅਲਕ ਹੇਰਿ ਨਾਗਨਿ ਰਿਸਿ ਭਰੀ ॥ ਚਿਤ ਮਹਿ ਲਜਤ ਪਤਾਰਹਿ ਬਰੀ ॥ ੫॥
 Nain nirakh kar jalaj lajana. Ta tai jal meh kiya payana.
 Alak her nagan ris bhari. Chit meh lajat ptarhe bari. (5)

ਸੋ ਆਯੋ ਰਾਜਾ ਕੇ ਪਾਸਾ ॥ ਸੌਦਾ ਕੀ ਜਿਯਾ ਮੈ ਧਰਿ ਆਸਾ ॥
 ਸੁੰਦਰਿ ਦੇ ਨਿਰਖਤ ਤਿਹ ਭਈ ॥ ਸੁਧਿ ਬੁਧਿ ਤਜਿ ਬੌਰੀ ਹੈ ਗਈ ॥ ੬॥
 So aeyo raja kai pasaa. Souda ki jiya mai dhar asa.
 Sundar dai nirkhat deh bhaiee. Sudh budh taj bouri hai gaiee. (6)

ਪਠੈ ਸਹਚਰਿ ਤਾਹਿ ਬੁਲਾਵਾ ॥ ਕਾਮ ਭੋਗ ਕਿਯ ਜਸ ਮਨ ਭਾਵਾ ॥
 ਤਹ ਇਕ ਹੁਤੀ ਨ੍ਰਿਪਤ ਕੀ ਚੇਰੀ ॥ ਹੇਰਿ ਗਈ ਜਸ ਹੇਰਿ ਅਹੇਰਿ ॥ ੭॥
 Pathai sehchar tohai bulava. Kam bhog kiya jas man bhava.
 Tih ik huti nripat ki cheri. Her gaiee jas her aher. (7)

ਪਾਵ ਦਾਬ ਨ੍ਰਿਪ ਜਾਇ ਜਗਾਯੋ ॥ ਧਾਮ ਤੋਰ ਤਸਕਰਿ ਇਕ ਆਯੋ ॥
 ਰਾਨੀ ਕੇ ਸੰਗ ਕਰਤ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਚਲਿ ਦੇਖਹੁ ਤਿਹ ਭੂਪ ਤਮਾਸਾ ॥ ੮॥
 Pav dav nrip jaie jagaeyo. Dham tor taskar ik aeyo.
 Raani kai sang karat bilasa. Chal dekhhu tih bhoop tamasa. (8)

There was a Shah's son, who was most charming, who had been moulded, it seems, out of molten gold. Seeing his nose, even the parrot felt jealous (enraged) and perceiving his eyes. The black bees would be mistaking them for lotus flowers. (3)

Seeing his waist, even the tiger would get excited (enraged) and due to this, he would be killing other wild animals (like deer). Hearing his sweet words, even the black Cuckoo (Koel) was feeling peevish and due to jealousy had (burnt herself) (became black coloured). (4)

Perceiving his eyes, the lotus flowers were feeling ashamed (belittled), as such they entered the waters (for hiding). Perceiving his tresses, the female snakes, getting furious with rage, had gone underneath the Earth (in the under world or neatherlands). (5)

That Shah's son came to the Raja for business (with merchandise) and he was hoping for a good business. When Sunder Dei saw him, she was beside herself, getting madly in love (with him). (6)

She called him through a handmaid and had (enjoyed) sensuous pleasure with him to her satisfaction. There was a Raja's lady attendant also there, who saw all this as the hunter watches his prey. (7)

She went quietly and shook up the Raja, by touching his feet and told him "that a thief had entered his house, who was enjoying sensuous pleasure with the queen. "O Rajan! Please come and see all this fun with your own eyes." (8)

ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਨ੍ਰਿਪ ਅਧਿਕ ਰਿਸਾਯੋ ॥ ਖੜਗ ਹਾਥ ਲੈ ਤਹਾ ਸਿਧਾਯੋ ॥
ਜਬ ਅਬਲਾ ਪਤਿ ਕੀ ਸੁਧਿ ਪਾਈ ॥ ਅਧਿਕ ਧੂਮ ਤਹ ਦਿਯਾ ਜਗਾਈ ॥ ੯॥
Sunat bachan nrip adhik risaeyo. Kharrag haath lai taha sidheyo.
Jab abla paat ki sudh payee. adhik dhoom th diya jagaiee. (9)

ਸਭ ਕੇ ਨੈਨ ਧੂਮੁ ਸੋ ਭਰੇ ॥ ਅਸੁਆ ਟੂਟਿ ਬਦਨ ਪਰ ਪਰੇ ॥
ਜਬ ਰਾਨੀ ਇਹ ਘਾਤ ਪਛਾਨੀ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਲੰਘਾਇ ਹਿਯੋ ਹਰਖਾਨੀ ॥ ੧੦॥
Sabh kai nain dhumar so bharai. Asua toot badan par paarai.
Jab rani ih ghat pachhhani. Mitar langhaie hiyo harkhani. (10)

ਆਗੇ ਸੋ ਕਰਿ ਕਾਢਾ ਜਾਰਾ ॥ ਧੂਮੁ ਭਰੇ ਦ੍ਰਿਗ ਨ੍ਰਿਪਨ ਨਿਹਾਰਾ ॥
ਪੌਛ ਨੇਤ੍ਰ ਜਬ ਹੀ ਗਯੋ ਤਹਾ ॥ ਕੌਊ ਨ ਪੁਰਖ ਨਿਹਾਰਾ ਉਹਾ ॥ ੧੧॥
Agai so kar kadha jara. Dhumar bharai drig nripan nihara.
Pochh netar jab hi geyo ntaha. Kouoo na purakhh nihara uha. (11)

ਉਲਟਿ ਤਿਸੀ ਚੇਰੀ ਕਹ ਘਾਯੋ ॥ ਇਹ ਰਾਨੀ ਕਹ ਦੋਸ ਲਗਾਯੋ ॥
ਮੂਰਖ ਭੂਪ ਨ ਭੇਦ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਆਗੇ ਕਰਿ ਤ੍ਰਿਯ ਮਿਤ੍ਰ ਨਿਕਾਰਾ ॥ ੧੨॥ ੧॥
Ulti tisi cheri keh ghaeyo. Ih rani keh dos lagaeyo.
Murakh bhoop naa bheid bichara. Agai kar triya mitar nikara. (12) (1)

**ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਅਠਾਵਨ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ
ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੫੮ ॥ ੬੫੬੫ ॥ ਅਫਜੁੰ ॥**

iti sri charitar pakhyani mantra bhoop sambadai teen so athavan
charitar samaptam sat subham sat. 358. 6565. Aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਸੁਨੁ ਰਾਜਾ ਇਕ ਔਰਤ ਚਰਿਤ੍ਰ ॥ ਜਿਹ ਛਲ ਨਾਰਿ ਨਿਕਾਰਾ ਮਿਤ੍ਰ ॥
ਪੂਰਬ ਦੇਸ ਅਪੂਰਬ ਨਗਰੀ ॥ ਤਿਹੂੰ ਭਵਨ ਕੇ ਬੀਚ ਉਜਗਰੀ ॥ ੧॥

Choupaiee

Sunn raja ik aourat charitar. Jih chhal nar nikara mitar.
Purab des apurab nagri. Tinhu bhavan ke beech ujgari. (1)

The Raja, hearing these words, got excited and came there with a sword in hand. When the queen learnt about the Raja's arrival, she arranged for a lot of smoke to be ignited (produced). (9)

All the people` around, had their eyes (affected) filled with the smoke and tears started flowing down their cheeks (face). When the queen noticed this chance, she arranged for the safe departure of the paramour and got pleased in her mind. (10)

She managed to send away the paramour before the very eyes of all the people and the Raja, with eyes full of smoke, looked around. When the Raja went there after wiping his eyes, he did not see any male person there. (11)

The Raja, getting enraged, instead killed the handmaid and said, "She had made a false accusation against the queen." The foolish Raja did not grasp the secret and the woman managed to send away the paramour before the eyes of all, present there. (12) (1)

Here the three hundred and fifty-eighth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (358-6565) (Contd.)
Choupaiee

O Rajan! Listen to another witchcraft, with which the woman had arranged for the escape of the paramour. There was a beautiful township in the East, which was famous in the three worlds. (1)

ਸਿਵ ਪ੍ਰਸਾਦ ਰਾਜਾ ਤਹ ਕੋ ਹੈ ॥ ਸਦਾ ਸਰਬਦਾ ਸਿਵਰਤ ਸੋਹੈ ॥
ਭਾਵਨ ਦੇ ਤਿਹ ਨਾਰਿ ਭਣਿਜੈ ॥ ਮਨ ਮੋਹਨ ਦੇ ਸੁਤਾ ਕਹਿਜੈ ॥ ੨॥

Siv Prasad raja tih ko hai. Sada sarbada sivrat sohai.
Bhavan dai tih nar bhanijai. Man mohan daiu suta kahijai. (2)

ਸ਼ਾਹ ਮਦਾਰ ਪੀਰ ਤਹ ਜਾਹਿਰ ॥ ਸੇਵਤ ਜਾਹਿ ਭੂਪ ਨਰ ਨਾਹਰ ॥
ਏਕ ਦਿਵਸ ਨ੍ਰਿਪ ਤਹਾ ਸਿਧਾਰਾ ॥ ਦੁਹਿਤਾ ਸਹਿਤ ਲਏ ਸੰਗ ਦਾਰਾ ॥ ੩॥

Sah madar pir tih jahir. Sevbat jahai bhoop nar nahar.
Ek divas nrip taha sidhara. duhita sehat laie sang dara. (3)

ਅੜਿਲ

ਏਕ ਪੁਰਖ ਨ੍ਰਿਪ ਕੀ ਦੁਹਿਤਾ ਕਹਿ ਭਾਇਯੋ ॥
ਪਠੈ ਸਹਚਰਿ ਤਾ ਕਹ ਤਹੀ ਬੁਲਾਇਯੋ ॥
ਤਹੀ ਕਾਮ ਕੇ ਕੇਲ ਤਰੁਨੀ ਤਾ ਸੋ ਕਿਯੋ ॥
ਹੋ ਹਸਿ ਹਸਿ ਕਰਿ ਆਸਨ ਤਾ ਕੋ ਕਸਿ ਕਸਿ ਲਿਯੋ ॥ ੪ ॥

Aril

Ek purakh nrip ki duhita keh bhaeyo.
Pathai sehchar ta keh tahi bulaeyo.
Tahi kam kai kel taruni ta so kiyo.
Ho has has kar asan ta ko kasa kas liyo. (4)

ਪੀਰ ਚੂਰਮਾ ਹੇਤ ਜੁ ਭੂਪ ਬਨਾਇਯੋ ॥
ਅਧਿਕ ਭਾਗ ਕੋ ਤਾ ਮਹਿ ਤਰੁਨਿ ਮਿਲਾਇਯੋ ॥
ਸਭ ਸੋਫੀ ਤਿਹ ਖਾਇ ਦਿਵਾਨੇ ਰੂ ਪਰੇ ॥
ਹੋ ਜਾਨ ਪ੍ਰਹਾਰ ਬਿਨਾ ਸਗਰੋ ਆਪੇ ਮਰੇ ॥ ੫॥
Peer churma het ju bhoop banaeyo.
Aadhik bhang ko tam eh taruni milaeyo.
Sabh sofi tih khaie divanai hai parai.
Hi jan paarhar bina sagraai apaie marai. (5)

The Raja of the town was Shiv Prasad, who was always engaged in the worship of Shiva alone. His wife was called Bhavan Dei, who had a daughter by the name of Man Mohini. (2)

There was a known Pir Shah Madar, whom the Master of all men, Raja used to worship. One day the Raja went there, along with his wife and daughter. (3)

Aril

The Raja's daughter liked a man there. By sending a handmaid she sent for him. The princess had cohabitation with him there only and had many poses of strong sexual relationship with him with great laughter. (4)

The sweet powder (choorma) which the Raja had prepared for the Pir was mixed with lot of hemp (bhang) by the princess. All the pious persons, having consumed it, became drugged and fell down and it seemed as if all had died without being wounded even. (5)

ਚੋਪਈ

ਸੋਫੀ ਭਏ ਸਭੇ ਮਤਵਾਰੇ ॥ ਜਨੁ ਕਰਿ ਪਰੇ ਬੀਰ ਰਨ ਮਾਰੇ ॥
ਰਾਜ ਸੁਤਾ ਇਤ ਘਾਤ ਪਛਾਨਾ ॥ ਉਠ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੰਗ ਕਿਯਾ ਪਯਾਨਾ ॥ ੬॥

Choupaiee

Sofi bhaie saabhai matvarai. jan kar parai beer ran maarai.
Raaj suta it ghat pachhana. Uth pritam sang kiya payana. (6)

ਸੋਫੀ ਕਿਨੂੰ ਨ ਆਖਿ ਉਘਾਰੀ ॥ ਲਾਤ ਜਾਨ ਸ਼ੈਤਾਨ ਪ੍ਰਹਾਰੀ ॥
ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਨ ਕਿਨਹੂੰ ਪਾਯੋ ॥ ਰਾਜ ਕੁਅਰਿ ਲੈ ਮੀਤ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ੭॥ ੧॥

Sofi kinu na akh ughari. lat jan shaitan parhari.
Bheid abheid na kinhu payo. Raj koer lai meet sidayo. (7) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਉਨਸਠਿ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਾਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ੩੫੯ ॥ ੬੮੭੨ ॥ ਅਫਜ਼ੂ ॥

iti sri charitar pakhyana triya charitarai manrti bhoop sambadai
teen so unsath charitar samaptam sat subham sat.

359. 6572. aphjun. (Contd.)

ਚੋਪਈ

ਸੁਨੁ ਰਾਜਾ ਇਕ ਔਰ ਪ੍ਰਸੰਗਾ ॥ ਜਸ ਕਿਯਾ ਸੁਤਾ ਪਿਤਾ ਕੇ ਸੰਗਾ ॥
ਪ੍ਰਬਲ ਸਿੰਘ ਰਾਜਾ ਇਕ ਅਤਿ ਬਲ ॥ ਅਰਿ ਕਾਪਤ ਜਾ ਕੇ ਡਰ ਜਲ ਬਲ ॥ ੧॥

Choupaiee

Sunn raja ik aour parsanmga. Jas kiya sutaa pita kai sanga.
Parbal singh raja ik at bal. ar kapat ja kai dar jal thhal. (1)

ਸ੍ਰੀ ਝਕਝੁਮਕ ਦੇ ਤਿਹ ਬਾਰਿ ॥ ਘੜੀ ਆਪੁ ਜਨੁ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁ ਨਾਰ ॥
ਤਹ ਥੋ ਸੁਘਰ ਸੈਨ ਖਤਰਿਟਾ ॥ ਇਸਕ ਮੁਸਕ ਕੇ ਸਾਥ ਲਪੇਟਾ ॥ ੨॥
Sri jhakjhumak dai tih bar. Garri aap jan braham su nar.
Tih tho sughar sain khatreta. Isak musak kai satrh lapeta. (2)

Choupaiee

All the pious persons were unconscious (being madly affected) just as warriors were lying dead in the battlefield. The Princess availed this chance and getting up went away with her beloved. (6)

One of the devout followers opened his eyes (was conscious) and it appeared as if Satan (devil) had struck them all with his legs and put them to sleep. No one could realize the secret behind it and the paramour took (went) away the princess. (7)

Here the three hundred and fifty-ninth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (359-6572) (Contd.)

Choupaiee

O Rajan! Listen to another episode of magic spell, which a daughter played with her father'. There was a mighty Raja by the name of Prabal Singh and due to his fear all the enemies on lands or waters were trembling. (1)

He had a daughter by the name of Jhakjhumak Dei, and it seemed that Brahma had moulded the woman by himself. There lived a Kashatriya called Sughar Sain, who was completely engrossed (expert) in sexual affairs. (2)

ਜਗੰਨਾਥ ਕਹ ਭੂਪ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸੰਗ ਲੈ ਆਯੋ ॥
 ਜਗੰਨਾਥ ਕੋ ਨਿਰਖ ਦਿਵਾਲਾ ॥ ਬਚਨ ਬਖਾਨਾ ਭੂਪ ਉਤਾਲਾ ॥ ੩॥
 Jagannath keh bhoop sidayo. Putar kalatar sang lai aeyo.
 Jagannath ki nirakh diwalla. Bachan bakhana bhoop utala. (3)

ਹਮਰੋ ਪਾਪ ਪੁਰਾਤਨ ਗਯੋ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮ ਹਮਰੋ ਅਬ ਭਯੋ ॥
 ਜਗੰਨਾਥ ਕੋ ਪਾਯੋ ਦਰਸਨ ॥ ਔਰ ਕਰਾ ਹਾਥਨ ਪਗ ਪਰਸਨ ॥ ੪॥
 Hamro paap puritan geyo. safal jaanam hamro ab bheyo.
 Jagannath ko payo daarsan. Aour kara hathan pag parsan. (4)

ਤਬ ਲਗ ਭੂਪ ਸੁਤਾ ਤਹ ਆਈ ॥ ਪਿਤਾ ਸੁਨਤ ਅਸ ਕਹਾ ਸੁਨਾਈ ॥
 ਸੁਨਿ ਮੈ ਸੈਨ ਆਜੁ ਹਿਯਾ ਕਰਿ ਹੋ ॥ ਜਿਹ ਏ ਕਹੈ ਤਿਸੀ ਕਹ ਬਰਿ ਹੋ ॥ ੫॥
 Tab lag bhoop suta tih aaiee. Pita sunat as kaha sunaiee.
 Sunn mai sain aaj hiya kar ho. jih aie kahai tisi keh bar ho. (5)

ਪ੍ਰਾਤ ਉਠੀ ਤਹ ਤੇ ਸੋਈ ਜਬ ॥ ਬਚਨ ਕਹਾ ਪਿਤ ਸੰਗ ਇਹ ਬਿਧਿ ਤਬ ॥
 ਸੁਘਰ ਸੈਨ ਖਤ੍ਰੀ ਜੋ ਆਹੰਗੀ ॥ ਜਗੰਨਾਥ ਦੀਨੀ ਮੈ ਤਾਹੀ ॥ ੬॥
 Prat uthai tih tai soiee jab. Bachan kaha pit sang ih bidh tab.
 Sughar ssain khatri jo aahi. jagannath dini mai tahi. (6)

ਰਾਜੈ ਬਚਨ ਸਦੁਨਾ ਇਹ ਬਿਧਿ ਜਬ ॥ ਐਸਾ ਕਹਾ ਦੁਹਿਤਾ ਕੇ ਸੰਗ ਤਬ ॥
 ਜਗੰਨਾਥ ਜਾ ਕਹ ਤੂ ਦੀਨੀ ॥ ਹਮ ਸੋ ਜਾਤ ਨ ਤਾ ਸੋ ਲੀਨੀ ॥ ੭॥
 Rajai bachan saduna ih bidh jab. Aisa kaha duhita kai sang tab.
 Jagannath ja keh tu dini. Ham so jat na ta so lini. (7)

When the Raja went to the Jagan Nath temple (for a pilgrimage), he took along with him, his son and the women (wife and daughter). On visiting the Jagan Nath temple, the Raja immediately uttered these words. (3)

"All my earlier sins have been washed away and my life had been a success now (lived a fruitful life). He had a glance of Jagan Nath (idol) and bowing to him touched his feet with his hands. (4)

In the meantime the Raja's daughter also arrived there and she said loudly (so as the father could hear), "Listen! I will sleep here only to-day, and will marry the person, as suggested by Jagan Nath." (5)

When she woke up in the morning (from her sleep) then she told her father, "Jagan Nath had handed me over to the Kashatriya called Sughar Sain." (6)

When the Raja heard these words, then he told the daughter, "I cannot take you back from the person, whom Jagan Nath had handed you over to." (7)

ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਨ ਕਛੁ ਜੜ ਪਾਯੋ ॥ ਇਹ ਛਲ ਅਪਨਾ ਮੁੰਡ ਮੁੰਡਾਯੋ ॥
 ਜਗੰਨਾਥ ਕੋ ਬਚਨ ਪਛਾਨਾ ॥ ਰਾਜ ਸੁਤਾ ਲੈ ਮੀਤ ਸਿਧਾਨਾ ॥ ੮॥ ੧ ॥
 Bheid abheid na kachh jar payo. Ih chhal apna moond mundayo.
 Jagannath ko bachan pachhana. Raj suta lai meet sidhana. (8) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਕ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਸਾਠ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੬੦ ॥ ੬੫੮੦ ॥ ਅਫਜ਼ੁ ॥

iti sri charitar pakhyanaai truya charitarai mantra bhoop
 sambadai teen so saath charitar samaptam sat subham sat.

360. 6580. Aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਸੁਨੁ ਰਾਜਾ ਇਕ ਕਥਾ ਪੁਰਾਤਨ ॥ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਪੰਡਿਤ ਕਹਤ ਮਹਾ ਮੁਨਿ ॥
 ਏਕ ਮਹੇਸ਼ ਸਿੰਘ ਰਾਜਾਨਾ ॥ ਡੰਡ ਦੇਤ ਜਾ ਕੋ ਨ੍ਰਿਪ ਨਾਨਾ ॥ ੧॥

Choupaiee

Sunn raja ik katha puritan. Jih bidh pandit kehat maha munn.
 Ek mahesar singh rajana. Dand det ja ko nrip nana. (1)

ਨਗਰ ਮਹੇਸ਼ਵਤਿ ਤਹ ਰਾਜਤ ॥ ਅਮਰਾਵਤਿ ਜਹ ਦੁਤੀਯ ਬਿਰਾਜਤ ॥
 ਤਾ ਕੀ ਜਾਤ ਨ ਉਪਮਾ ਕਹੀ ॥ ਅਲਕਾ ਨਿਰਖਿ ਬਕਿਤ ਤਿਹ ਰਹੀ ॥ ੨॥

Nagar mahesravat tih rajat. Amravati jih dutia birajat.
 Ta ki jat na upma kahi. Alka nirakh thaakit tih rahi. (2)

ਗਜ ਗਾਮਿਨਿ ਦੇ ਸੁਤਾ ਭਨਿਜੈ ॥ ਚੰਦ੍ਰ ਸੂਰ ਪਟਤਰ ਮੁਖ ਦਿਜੈ ॥
 ਤਾ ਕੀ ਜਾਤ ਨ ਪ੍ਰਭਾ ਬਖਾਨੀ ॥ ਬਕਿਤ ਰਹਿਤ ਰਾਜਾ ਔਰ ਰਾਨੀ ॥ ੩॥
 Gaj gamin dei suta bhanijai. Chander sur patar mukh dijai.
 Ta ki jaat na prabha bakhani. Thakat rehat raja or rani. (3)

The fool did not appreciate the secret behind it. With this deceitful action the Raja got cheated and the Raja took these words as truly proclaimed by Lord Jagan Nath. Thus Sughar Sain went away, taking the princess along with him. (8)

Here the three hundred and sixtieth episode of the King's & Minister's dialogue regarding the woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (360-6580) (Contd.)

Choupaiee

O Rajan! I will now relate an old anecdote, as given by the great Pandits and Munis. There was a Raja, named Mahesar Singh, whom many Rajas were paying tax (in token of his superiority). (1)

There was a town of Mahesaravati, which looked like a second Amravati in glamour. One cannot imagine eye-fir about its glory.. Even Alka (Kuber's town or Puri) was no match to it (it was tired seeing it) and was all sacrifice to it. (2)

His daughter was called by the name of Gaj Gamini Dei, and her beauty was comparable to the sun or moon even, in fact her charming personality was beyond description. Even the Raja and his queen were all praise for her glamour (beauty). (3)

ਗਜ ਗਾਮਿਨੀ ਦੇ ਸੁਤਾ ਭਣਿਜੈ ॥ ਚੰਦ੍ਰ ਸੂਰ ਪਟਤਰ ਮੁਖ ਦਿਜੈ ॥
 ਤਾ ਕੀ ਜਾਤ ਏਕ ਸੋ ਲਾਗੀ ॥ ਨੀਦ ਭੂਖਿ ਜਾ ਕੋ ਲਿਖ ਬਾਮਾ ॥ ੪॥
 Gaj gamini dai suta bhanijai. Chandar soor poattar much dijai.
 Ta ki jat ek so lagi. Neend bhookh ja ko likh bama. (4)

ਔਰ ਘਾਤ ਜਬ ਹਾਥ ਨ ਆਈ ॥ ਏਕ ਨਾਵ ਤਵ ਨਿਕਟ ਮੰਗਾਈ ॥
 ਰਾਜ ਕੁਅਰਿ ਤਿਹ ਰਾਖਾ ਨਾਮਾ ॥ ਜਾਨਤ ਸਕਲ ਪੁਰਖ ਅਰੁ ਬਾਮਾ ॥ ੫॥
 Aour ghat jab hath na aiee. Ek nav tav nikat mangaiee.
 Raj koer tih rakha nama. Janat sakal purakh aru bama. (5)

ਗਾਜੀ ਰਾਇ ਬੈਠਿ ਤਿਹ ਉਪਰ ॥ ਨਿਕਸਾ ਆਇ ਭੂਪ ਮਹਲਨ ਤਰ ॥
 ਲੈਨੀ ਹੋਇ ਨਾਵ ਤੋ ਲੀਜੈ ॥ ਨਾਤਰ ਮੋਹਿ ਉਤਰ ਕਛੂ ਦੀਜੈ ॥ ੬॥
 Gaji raiew baith tih upar. Niksa aie bhoop mehlan tar.
 Laaini hoie nav tou lijai. Natar mohair utar kachh dijai. (6)

ਮੈ ਲੈ ਰਾਜ ਕੁਅਰਿ ਕੋ ਜਾਊ ॥ ਬੇਚੋ ਜਾਇ ਔਰ ਹੀ ਗਾਊ ॥
 ਲੈਨੀ ਹੋਇ ਨਾਵ ਤਬ ਲੀਜੈ ॥ ਨਾਤਰ ਹਮੈ ਬਿਦਾ ਕਰਿ ਦੀਜੈ ॥ ੭॥
 Mai lai raj koer ko jauoo. Becho jaie aour hi gauoo.
 Laini hoie nav tab lijai. Natyar hamai bida kar dijai. (7)

ਮੂਰਖ ਭੂਪ ਬਾਤ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਬੀਤਾ ਦਿਨ ਰਜਨੀ ਹੋ ਆਈ ॥
 ਰਾਜ ਸੁਤਾ ਤਬ ਦੇਗ ਮੰਗਾਇ ॥ ਬੈਠੀ ਬੀਚ ਤਵਨ ਕੇ ਜਾਇ ॥ ੮॥
 Murakh bhoop bat neh payee. Beeta din raajni hai aiee.
 Raj suta tab deg mangaie. Baithi beech tavan kai jaie. (8)

ਛਿਦ੍ਰ ਮੁੰਦਿ ਨੌਕਾ ਤਰ ਬਾਧੀ ॥ ਛੋਰੀ ਤਬੈ ਬਹੀ ਜਬ ਆਧੀ ॥
 ਜਬ ਨ੍ਰਿਪ ਪ੍ਰਾਤ ਦਿਵਾਨ ਲਗਾਯੋ ॥ ਤਬ ਤਿਨ ਤਹ ਇਕ ਮਨੁਖ ਪਠਾਯੋ ॥ ੯॥
 Chhidar moond nouka taar badhi. Chhori tabai bahi jab aadhi.
 Jab nrip prat divan lagayo. Tab tin tih ik manukh pathaeyo. (9)

She developed love for a person, so that she lost her hunger and sleep. He was called Ghazi Rai and all the women were allured on seeing his charm. (4)

When all other efforts failed, then Ghazi Rai sent for a boat (to be brought), and named it 'Raj Kumari'. All the men and women came to know about it. (5)

Ghazi Rai then seated himself in the boat and by rowing it, he reached the place under the Raja's palace. Reaching there, he said, "If anyone wanted to take this boat, He may take it, else give me some reply." (any reasoning of it). (6)

"I shall take away 'Raj Kumari' (boat) and will sell it somewhere else. If anyone wanted to buy the boat, then he may take it or else bid me farewell." (7)

The foolish Raja did not understand his motive. Day had gone by and the night had fallen. Then the princess sent for a huge (pot) kettle (deg) and sat in it. (8)

The cover was sealed and it was tied to the boat and left the boat only on reaching midway (when it became stormy). When the Raja held his morning assembly session, then the boat fellow sent a messenger to the Raja. (9)

ਜੌ ਤੁਮ ਨਾਵ ਨ ਮੋਲ ਚੁਕਾਵਤ ॥ ਰਾਜ ਕੁਅਰ ਲੈ ਬਨਿਕ ਸਿਧਾਵਤ ॥
 ਜਾਨਿ ਦੇਹੁ ਜੋ ਮੋਲ ਨ ਬਨੀ ॥ ਮੇਰੇ ਘਰ ਨਵਕਾ ਹੈ ਘਨੀ ॥ ੧੦॥
 Jot um nav na mol chukavat. Raj koer lai banik sidhavat.
 Jan dehu jo mol na bani. Mere ghar navka hai ghani. (10)

ਹਰੀ ਕੁਅਰਿ ਰਾਜਾ ਕੌ ਕਹਿ ਕੈ ॥ ਮੁਰਖ ਸਕਾ ਭੇਦ ਨਹਿ ਕੈ ॥
 ਪ੍ਰਾਤ ਸੁਤਾ ਕੀ ਜਬ ਸੁਧਿ ਪਾਈ ॥ ਬੈਠਿ ਰਹਾ ਮੁੰਡੀ ਨਿਹੁਰਾਈ ॥ ੧੧॥ ੧॥
 Hari koer raja ko keh kai. Murakh saka bheid neh kai.
 Prat suta ki jab sudh payee. Baith rahi moondi nihuraie. (11) (1)

**ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਇਕਸਠ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੬੧ ॥ ੬੫੯੧ ॥ ਅਫਜ਼ੁ ॥**
 iti sri charitar pakhyana triya charitarai mantra bhoop sambadai
 teen so iksath charitar samaptam sat subham sat.
 361. 6591. Aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਸੁਨੁ ਭੂਪਤਿ ਇਕ ਕਥਾ ਬਚਿਤ੍ਰ ॥ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਕਿਯ ਇਕ ਨਾਰਿ ਚਰਿਤ੍ਰ ॥
 ਗੁਲੋ ਇਕ ਖਤ੍ਰਾਨੀ ਆਹੀ ॥ ਜੇਠ ਮਲ ਛਤ੍ਰੀ ਕਹ ਬਯਾਹੀ ॥ ੧॥

Choupaiee

Sunn bhupati ik katha bachitar. Jih bidh kiya ik nar charitar.
 Gulo ik khatrani aahi. Jeth mal chhatri keh bayahi. (1)

ਤਾ ਕੌ ਔਰ ਪੁਰਖ ਇਕ ਭਾਯੋ ॥ ਨਿਜੁ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਹੇਤੁ ਭੁਲਾਯੋ ॥
 ਰੈਨਿ ਦਿਵਸ ਤਿਹ ਧਾਮ ਬੁਲਾਵੈ ॥ ਕਾਮ ਭੋਗ ਤਿਨ ਸਾਥ ਕਮਾਵੈ ॥ ੨॥
 Ta ko aour purakh ik bhayo. nij pat seti hetu bhulayo.
 Rain divas tih dham bulavaai. Kam bhog tin sath kamaavai. (2)

ਇਕ ਦਿਨ ਸੁਧਿ ਤਾ ਕੇ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਤਾ ਸੰਗ ਕਰੀ ਲਰਾਈ ॥
 ਅਨਿਕ ਕਰੀ ਜੂਤਿਨ ਕੀ ਮਾਰਾ ॥ ਤਬ ਤਿਨ ਇਹ ਬਿਧਿ ਚਰਿਤ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੩॥
 Ik din sudh ta ke pat payee. Bahu bidh ta sang kari laraiee.
 Anik kari jutin ki mara. Tab tin ih bidh charit bichara. (3)

"If you do not pay for this boat, then I will proceed to a jungle, taking away with me (the boat) Raj Kumari ." The Raja replied, "Let him go, as we could not agree on the price to be paid. I have already got many boats." (10)

Giving full notice to the Raja, he took away his princess. But the Raja could not follow the secret behind it. When he got the news of the princess (having gone away), then he was left with downcast eyes. (11) (1)

Here the three hundred and sixty-one episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyani is completed. All is well. (361-6591) (Contd.)

Choupaiee

O Rajan! Listen to another wonderful episode, which was a game trick (witchcraft) of a woman. There was a Kashatriya woman named Gulo, who was married to a Khatri called Jeth mall. (1)

She liked another man, so she totally discarded her love for the husband. She would call this man at home day and night and would carry out cohabitation with him. (2)

One day, her spouse came to know about it and he picked up a big quarrel with her and beat her with shoes even. Then the woman played this trick. (3)

ਤਾ ਦਿਨ ਤੇ ਨਿਜੁ ਪਤਿ ਕੋ ਤਯਾਗੀ ॥ ਸਾਥ ਫਕੀਰਨ ਕੇ ਅਨੁਰਾਗੀ ॥
ਵਾਹਿ ਅਤਿਥ ਕਰਿ ਕੈ ਸੰਗਿ ਲੀਨਾ ॥ ਔਰਿ ਦੇਸ ਪਯਾਨਾ ਕੀਨਾ ॥ ੪॥

Ta din te nij pat ko tayagi. Sath fakiran ko anuragi.
Vah atith kar kai sang lina. Aourai des payana kina. (4)

ਜਿਹ ਜਿਹ ਦੇਸ ਆਪੁ ਪਗੁ ਧਾਰੈ ॥ ਤਹੀ ਤਹੀ ਵਹੁ ਸੰਗ ਸਿਧਾਰੈ ॥
ਔਰ ਪੁਰਖ ਤਿਹ ਅਤਿਥ ਪਛਾਨੈ ॥ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰ ਨ ਕੋਈ ਜਾਨੈ ॥ ੫॥ ੧॥

Jih jih des aap pag dharai. Tahi tahi vahu sang sidharai.
Aour purakh tih atith pachhanai. triya charitar na koiee janai. (5) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਬਾਸਿਠ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੬੨ ॥ ੬੫੯੬ ॥ ਅਫਜ਼ੁ ॥

iti sri charitar pakhyana truya charitari mantra bhoop sambadai
teen so basath charitar samaptam sat subham sat.

362. 6596. aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਸੁਨ ਰਾਜਾ ਇਕ ਕਥਾ ਨਵੀਨ ॥ ਜਸ ਚਰਿਤ੍ਰ ਕਿਯ ਨਾਰਿ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥
ਸਿੰਘ ਮਹੇਸ੍ਰ ਸੁਨਾ ਇਕ ਰਾਜਾ ॥ ਜਿਹ ਸਮ ਔਰ ਨ ਬਿਧਨਾ ਸਾਜਾ ॥ ੧॥

Choupaiee

Sunn raja ik katha naveen. Jas charitar kiya nar parbeen.
Singh mahesar suna ik raja. Jih sam aour na bidhna saja. (1)

ਨਗਰ ਮਹੇਸ਼ਵਤਿ ਤਿਹ ਰਾਜਤ ॥ ਦੇਵਪੁਰੀ ਜਾ ਕੋ ਲਖਿ ਲਾਜਤ ॥
ਬਿਮਲ ਮਤੀ ਰਾਨੀ ਤਿਹ ਐਨ ॥ ਜਾ ਸਮ ਸੁਨੀ ਨ ਨਿਰਖੀ ਨੈਨ ॥ ੨॥

Nagar mahesarvati tih rajat. Devpuri ja ki lakh lajat.
Bimal mati rani tih ain. Jaa sam sunni na nirkhi nain. (2)

ਸ੍ਰੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇਇ ਤਿਹ ਬੇਟੀ ॥ ਜਾ ਸਮ ਇੰਦ੍ਰ ਚੰਦ੍ਰ ਨਹਿ ਭੇਟੀ ॥
ਅਧਿਕ ਤਵਨ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾ ਬਿਰਾਜੈ ॥ ਜਿਹ ਦੁਤਿ ਨਿਰਖਿ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਲਾਜੈ ॥ ੩॥

Sri punjab dei tih beti. Ja sam indar chandar neh bheti.
Adhik tavan ki prabha birajai. Jih duti mirkh chandrama lajai. (3)

She discarded her husband from that day, and developed love for some faqirs (hermits). Making the person as an ascetic they both went to some other land. (4)

Wherever that man would step in, that woman was accompanying him. All thought them to be ascetics and no one could gauge the woman's witchcraft. (5) (1)

Here the three hundred and sixty second episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (362-6596) (Contd.)
Choupaiee

O Rajan! Listen to another new episode, regarding the clever tricks of a dexterous (skilful) woman. There was a Raja, by the name of Mahesar Singh and the Lord Creator had not created another like him. (1)

There was a township called Mahesaravati seeing which even Dev Puri would feel belittled. He had a queen named Bimal Mati, who had no other parallel seen or heard earlier. (2)

They had a daughter named Panjab Dei, and such a daughter even (gods) Indra or moon did not have. Her beauty was looking glamorous and on seeing her charm, even the moon was feeling belittled. (3)

ਜਬ ਜੋਬਨ ਤਾ ਕੇ ਤਨ ਭਯੋ ॥ ਅੰਗ ਅੰਗ ਮਦਨ ਦਮਾਮੋ ਦਯੋ ॥
 ਭੂਪ ਬਯਾਹ ਕੋ ਬਿਵਤ ਬਨਾਇ ॥ ਸਕਲ ਪ੍ਰੋਹਿਤਨ ਲਿਯਾ ਬੁਲਾਇ ॥ ੪॥
 Jab joban ta kai tan bhayo. Ang ang madan damamo deyo.
 Bhoop bayah ko bivata banaie. Sakal prohitan liya bulaie. (4)

ਸਿੰਘ ਸੁਰੇਸ਼ ਭੂਪ ਤਬ ਚੀਨਾ ॥ ਜਿਹ ਸਸਿ ਜਾਤ ਨ ਪਟਤਰ ਦੀਨਾ ॥
 ਕਰੀ ਤਵਨ ਕੇ ਸਾਥ ਸਗਾਈ ॥ ਦੈ ਸਨਮਾਨ ਬਰਾਤ ਬੁਲਾਈ ॥ ੫॥
 Singh suresar bhoop tasb cheena. Jih sas jat nap attar deena.
 Kari tavan ke sath sagaiee. Dai sanman barat bulaiee. (5)

ਜੋਰਿ ਸੈਨ ਆਯੋ ਰਾਜਾ ਤਹ ॥ ਰਚਾ ਬਯਾਹ ਕੋ ਬਿਵਤਾਰਾ ਜਹ ॥
 ਤਹੀ ਬਰਾਤ ਆਇ ਕਰਿ ਨਿਕਸੀ ॥ ਰਾਨੀ ਕੰਜ ਕਲੀ ਜਿਮਿ ਬਿਗਸੀ ॥ ੬॥
 Jor sain aeyo raja tih. Racha bayah ko bivtara jeh.
 Tahi barat aie kar niksi. Rani kanj kali jim bigsi. (6)

ਦੋਹਰਾ

ਰਾਜ ਸੁਤਾ ਸੁੰਦਰ ਹੁਤੀ ਤਿਹ ਬਰ ਹੋਤ ਕੁਰੂਪ ॥
 ਬਿਮਨ ਭਈ ਅਬਲਾ ਨਿਰਖਿ ਜਨੁ ਜਿਯ ਹਾਰਾ ਜੂਪ ॥ ੭॥

Dohra

Raj suta sundar huti tih bar hot kurup.
 Biman bhaiee abla nirakh jan jiy hara joop. (7)

ਚੌਪਈ

ਏਕ ਸਾਹੂ ਕੋ ਪੂਤ ਹੁਤੋ ਸੰਗ ॥ ਸੁੰਦਰ ਹੁਤੇ ਸਕਲ ਜਾ ਕੇ ਅੰਗ ॥
 ਰਾਜ ਸੁਤਾ ਲਖ ਤਾਹਿ ਲੁਭਾਈ ॥ ਗਿਰੀ ਧਰਨਿ ਜਨੁ ਨਾਗ ਚਬਾਈ ॥ ੮॥

Choupaiee

Ek sahu ko poot huto sang. Sundar hutai saka; jaa kai ang.
 Raj suta lakh tohai lubhaiee. Giri dharani jan nag chabaiee. (8)

When she reached the age of puberty, then each limb of her body was having sexual urges (Kamdev had possessed her). The Raja made some arrangements for her marriage ceremony and had called all the Brahmins (Prohits). (4)

Then the Raja had selected Suresar Singh as her daughter's likely spouse, who could not be compared with moon even (due to his excessive charm) and the betrothal ceremony of the daughter was solemnized and called the (boy's) marriage party with due honour. (5)

The Raja came there with his army where the marriage was to be celebrated and the marriage party also reached there and the queen blossomed forth like the lotus bud. (6)

Couplet

The princess was very beautiful, but her spouse was a bit ugly. On seeing him the princess felt depressed, as if she had lost her mind in the gamble. (7)

Choupaiee

There was a Shah's son in that party along with the Raja, whose limbs were very beautiful. On seeing him, the princess got enamoured by him. She fell down on the ground as if she were bitten by a snake. (8)

ਸੁਤਾ ਗਿਰੀ ਮਇਯਾ ਤਹ ਆਈ ॥ ਸੀਚਿ ਬਾਰਿ ਬਹੁ ਚਿਰੈ ਜਗਾਈ ॥
ਜਬ ਤਾ ਕੋ ਬਹੁਰੋ ਸੁਧਿ ਆਈ ॥ ਉਲਟਿ ਗਿਰੀ ਜਨ ਲਗੀ ਹਵਾਈ ॥ ੯॥

Suta giri maiya tih aiee. Seech bar bahu chirai jagaiee.
Jab ta ko bahuro sudh aiee. Ulati giri jan lagi havaiee. (9)

ਪਹਰਿਕ ਬਿਤੇ ਬਹੁਰਿ ਸੁਧਿ ਆਈ ॥ ਰੋਇ ਮਾਤ ਸੋ ਬਾਤ ਜਨਾਈ ॥
ਅਗਨਿ ਜਾਰਿ ਮੁਹਿ ਅਬੈ ਜਰਾਵੈ ॥ ਇਹੁ ਕੁਰੂਪ ਕੇ ਧਾਮ ਨ ਦਯਾਵੈ ॥ ੧੦॥

Pefrik bitai baahuri sudh aiee. Roie mat so baat janaiee.
Agan jar mohair abai jaravo. Ih kurup ked ham na dayaavo. (10)

ਮਾਤਹਿ ਹੁਤੀ ਸੁਤਾ ਅਤਿ ਪਯਾਰੀ ॥ ਚਿੰਤਾ ਕਰੀ ਚਿਤ ਮਹਿ ਭਾਰੀ ॥
ਜਿਨਿ ਇਹ ਰਾਜ ਸੁਤਾ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ ਕਹਾ ਕਰੈ ਤਾ ਕੀ ਤਬ ਮਾਇ ॥ ੧੧॥

Mathe huti suta at payari. Chinta kari chit meh bhari.
Jin ih raj suta mar jaie. Kaha karai ta ki tab maie. (11)

ਜਬ ਨ੍ਰਿਪ ਸੁਤਾ ਕਛੂ ਸੁਧਿ ਪਾਈ ॥ ਰੋਇ ਮਾਤ ਸੋ ਬਾਤ ਸੁਨਾਈ ॥
ਧ੍ਰਿਗ ਮੁਹਿ ਰਾਜ ਸੁਤਾ ਕਯੋ ਭਈ ॥ ਕਿਸੀ ਸਾਹ ਕੇ ਧਾਮ ਨ ਗਈ ॥ ੧੨॥

Jab nrup suta kachh sudh payee. Roie mat-so bat sunaiee.
Drig mohai raj suta keyo bhaiee. Kisi sah kai dham na gaiee. (12)

ਮੇਰੋ ਭਾਗ ਲੋਪ ਹੋ ਗਯੋ ॥ ਤਾ ਤੇ ਜਨਮ ਭੂਪ ਕੇ ਲਯੋ ॥
ਅਬ ਐਸੇ ਕੁਰੂਪ ਕੇ ਜੈ ਹੋ ॥ ਰੈਨਿ ਦਿਵਸ ਸਭ ਰੋਤ ਬਿਤੈ ਹੋ ॥ ੧੩॥

Mero bhag lop hai geyo. Ta te janam bhoop ko leyo.
Ab aise kuroop kai jai ho. Rain divas sabh rot bitai ho. (13)

ਧ੍ਰਿਗ ਮੁਹਿ ਨਾਰਿ ਜੋਨਿ ਕਸ ਧਰੀ ॥ ਕਯੋ ਭੂਪਤਿ ਕੇ ਧਾਮੋਤਰੀ ॥
ਮਾਗੀ ਦੇਤ ਨ ਮਿਤ੍ਰ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਅਬ ਹੀ ਕਰੋ ਦੇਹਿ ਕੋ ਘਾਤਾ ॥ ੧੪॥

Dhrig mohair nar joni kas dhari. Keyo bhupat kai dhamotari.
Magi deit na mitar bidhata. Ab hi karo dehi ko ghata. (14)

On her fall, the mother also came there and by sprinkling water she was brought to consciousness after a long time. When she regained consciousness, then she fell down again on the other side as if (she were) struck by a bullet. (9)

When three hours had elapsed, then she regained consciousness. She said with a sigh (crying) to the mother, "Please burn me in a fire right now, but do not send me to the house of this ugly man." (10)

The mother was very fond of the daughter. So she got worried at heart. "If the princess were to die, then what will her mother do?" (She thought). (11)

When the princess came to senses (consciousness) then she related some theme to the mother. "Why did I become a princess? Why was I not born in a Shah's house?" (12)

"My fate has been sealed, that is why I was born in a Raja's house. Now I will be going to this ugly man's house and will be lamenting day and night." (13)

I must be cursed that I have been born as a woman and then was born in a Raja's house. The Lord will not give me death even,,for asking. I will finish myself (kill myself) right now. (14)

ਦੋਹਰਾ

ਮੁਖ ਮਾਗੋ ਜੋ ਪੁਰਖ ਕੇ ਭਲੇ ਕੁਛ ਹੋਇ ॥
ਤੋ ਦੁਖਿਆ ਇਹ ਜਗਤ ਮੈ ਜਿਯਤ ਨ ਉਬਰੈ ਕੋਇ ॥ ੧੫॥

Dohra

Mukh magai jo purakh kai bhalo kachh hoie.
To dukhia ih jagat mai jiyat na ubrai koie. (15)

ਚੌਪਈ

ਅਬ ਮੈ ਮਾਰਿ ਕਟਾਰੀ ਮਰਿ ਹੋ ॥ ਨਾਤਰ ਬਸਤ੍ਰ ਭਗੌਹੇ ਧਰਿ ਹੋ ॥
ਬਰੋ ਤਾ ਪੂਤ ਸਾਹ ਕੋ ਬਰੋ ॥ ਨਾਤਰ ਆਜ ਖਾਇ ਬਿਖੁ ਮਰੋ ॥ ੧੬॥

choupaiee

Ab mai mar katar mar ho. Natar bastar bhagohai dhar ho.
Baro ta poot sah ko barai. Natur aaj khaie bikhu marai. (16)

ਰਾਨੀ ਕੋ ਦੁਹਤਿਾ ਥੀ ਪਯਾਰੀ ॥ ਸੋਈ ਕਰੀ ਜੁ ਤਾਹਿ ਉਚਾਰੀ ॥
ਚੇਰੀ ਕਾਢਿ ਤਵਨ ਕਹਿ ਦੀਨੀ ॥ ਭੂਪ ਸੁਤਾ ਕਰਿ ਤਿਨ ਜੜ ਚੀਨੀ ॥ ੧੭॥

Rani ko duhita yhi payari. Soiee kari ju tahi uchari.
Cheri kadh tavan keh dini. Bhoop suta kar tin jar chini. (17)

ਸਾਹ ਪੁਤ੍ਰ ਕਹ ਦਈ ਕੁਮਾਰੀ ॥ ਦੁਤੀਯ ਪੁਰਖ ਨਹਿ ਕ੍ਰਿਯਾ ਬਿਚਾਰੀ ॥
ਲੈ ਚੇਰੀ ਵਹੁ ਭੂਪ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ਜਾਨਯੋ ਰਾਜ ਸੁਤਾ ਬਰਿ ਲਯਾਯੋ ॥ ੧੮॥ ੧॥
Sah putar keh daiee kumara. Dutia purakh neh kriya bichari.
Lai cheri vahu bhoop sidhayo. Janyo raj suta bar layayo. (18) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਤ੍ਰੈਸਠਿ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੬੩ ॥ ੬੬੧੪ ॥ ਅਫਜੂ ॥

Iti sri charitar pakhyanai triya charitarai mantra bhoop sambadai
teen so traisath charitar samaptam sat subham sat.

363. 6614. Aphjun. (Contd.)

Coupalee

"If one were to get good or bad things as desired by him then in this world there would be no person suffering in life." (15)

Choupaiee

The princess then remarked, "I will kill myself by striking a dagger in my body, else I will cover myself with saffron coloured clothes. Either I shall get married to the Shah's son or else I will consume poison and face death." (16)

The queen was very fond of the daughter. So she did exactly what the daughter wanted. She gave a handmaid to the prince and he took her to be the princess. (17)

The Shah's son was given away the princess (in marriage). The Raja went away with the handmaid, thinking he had been married to the princess. (18)
(1)

Here the three hundred and sixty-third episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (363-6614) (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਗਨਪਤਿ ਸਿੰਘ ਏਕ ਰਾਜਾ ਬਰ ॥ ਗਨਪਾਵਤੀ ਹੁਤੇ ਜਾ ਕੇ ਘਰ ॥
ਸ੍ਰੀ ਮਹਤਾਬ ਪ੍ਰਭਾ ਤਿਹਰ ਰਾਨੀ ॥ ਜਾਹਿ ਨਿਰਖ ਕਰਿ ਨਾਰਿ ਲਜਾਨੀ ॥ ੧॥

choupailee

Ganpat singh ek raja bar. Ganpabati hutai ja kai ghar.
Sri mehtab prabha tih rani. Jahai nirakh kar nar lajani. (1)

ਮੁਹਕਮ ਸਿੰਘ ਏਕ ਛਤ੍ਰੀ ਜਹ ॥ ਜਿਹ ਸਮ ਉਪਜਾ ਦੁਤਿਆ ਨ ਮਹਿ ਮਹ ॥
ਰਾਨੀ ਜਬ ਤਾ ਕੋ ਲਖਿ ਪਾਯੋ ॥ ਕਾਮ ਭੋਗ ਗ੍ਰਿਹ ਬੋਲਿ ਕਮਾਯੋ ॥ ੨॥
Muhkam singhh ek chhatri jeh. Jih sam upja dutia na meh mah.
Rani jab ta ko lakh payo. Kam bhog greh bole kamayo. (2)

ਤਬ ਲਗਿ ਆਇ ਗਯੋ ਰਾਜਾ ਤਹ ॥ ਜਾਰ ਹੁਤੇ ਭੋਗਤ ਤਾ ਕੋ ਜਹ ॥
ਨਿਰਖ ਨਾਥ ਤ੍ਰਿਯ ਚਰਿਤ੍ਰ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਹਾਰ ਤੋਰਿ ਅੰਗਨਾ ਮਹਿ ਡਾਰਾ ॥ ੩॥
Nirakh nath triya charitar bichaara. Har tor angina meh dara.
Nirakh nath triya charitar bichaara. Har tor angina meh dara. (3)

ਬਿਹਸਿ ਬਚਨ ਨ੍ਰਿਪ ਸੰਗ ਉਚਾਰਾ ॥ ਖੋਜਿ ਹਾਰ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਹਮਾਰਾ ॥
ਆਨ ਪੁਰਖ ਜੋ ਹਾਥ ਲਗੈ ਹੈ ॥ ਤੋ ਹਮਰੇ ਪਹਿਰਨ ਤੇ ਜੈ ਹੈ ॥ ੪ ॥
Bihas bachan nrip sang uchara. Khoj hart um dehu hamara.
Aan purakh jo hath lagai hai. To hamre pehran te jai hai. (4)

ਖੋਜਤ ਭਯੋ ਜੜ ਹਾਰ ਅਯਾਨੋ ॥ ਨੇਤ੍ਰ ਨੀਚ ਕਰਿ ਭੇਦ ਨ ਜਾਨੋ ॥
ਨਾਰਿ ਆਗੇ ਹੈ ਮੀਤ ਨਿਕਾਰਾ ॥ ਸਿਰ ਨੀਚੇ ਪਸੁ ਤਿਹ ਨ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ੫॥
Khijat bheyo jar har ayano. Netar neech kar bheid na jano.
Nar agai hai meet nikara. Sir nichai pas tih na nihara. (5)

Choupaiee

There was a noble Raja named Ganpat and he was ruling over the town of Ganpavati and his queen was called Mehtab Prabha, whose beauty would make even the women feel belittled (ashamed). (1)

There was a Kashatriya by the name of Mohkam, and there was no match for him on the whole Earth (in beauty). When the queen saw him, then she called him at home and had sexual relationship with him. (2)

In the meantime, the Raja also came there, where the paramour was having cohabitation with the queen. On seeing her spouse, the woman thought of a witchcraft and broke her necklace and threw it down in the courtyard. (3)

She laughed and told the Raja, "Please (find) trace out my necklace. If any other person would touch the necklace then it will not be worthwhile for me to wear. (4)

That fool looked down and started tracing the necklace and did not see through the secret. The woman came forward and managed the paramour to go out. The fool, facing downwards could not see the paramour. (5)

ਪਹਰਿਕ ਲਗੇ ਖੋਜਿ ਜੜ ਹਾਰੇ ॥ ਲੈ ਰਾਨੀ ਕਹ ਦਯੋ ਸੁਧਾਰੇ ॥
ਅਤਿ ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਤਾਹਿ ਠਹਰਾਯੋ ॥ ਦੁਤੀਯ ਪੁਰਖ ਜਿਨ ਕਰ ਨ ਛੁਆਯੋ ॥ ੬॥ ੧॥
Pehrik lagaie khoj jar haro. Lai rani keh deyo sudharo.
At patibrata tohai thehraie. Dutia purakh jin kar n chhuao. (6) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੇਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਚੌਸਠਿ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੬੪ ॥ ੬੬੨੦ ॥ ਅਫਜ਼ੁ ॥

Iti sri charitar pakhyana triya charitarai maantri bhoop sambadai
teen so chousath charitar samaptam sat subham sat.
364. 6620. Aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਨ੍ਰਿਪਬਰ ਸਿੰਘ ਏਕ ਰਾਜਾਨਾ ॥ ਮਾਨਤ ਆਨਿ ਦੇਸ ਨਾਨਾ ॥
ਸ੍ਰੀ ਕਿਲਕੰਚਿਤ ਦੇ ਤਿਹ ਰਾਨੀ ॥ ਜਾਹਿ ਨਿਰਖਿ ਪੁਰ ਨਾਰਿ ਰਿਸਾਨੀ ॥ ੧॥

Choupaiee

Nripbar singh ek rajana. Manat ana des nana.
Sri killkanchit dai tih rani. Jahai nirakh pur nar risani. (1)

ਨ੍ਰਿਪਬਰਵਤੀ ਨਗਰ ਤਿਹ ਰਾਜਤ ॥ ਦੁਤੀਯ ਪ੍ਰਿਥੀ ਜਨੁ ਸੁਰਗ ਬਿਰਾਜਤ ॥
ਨਗਰ ਪ੍ਰਭਾ ਨਹਿ ਜਾਤ ਬਖਾਨੀ ॥ ਥਕਿਤ ਰਹਤ ਰਾਜਾ ਅਰੁ ਰਾਨੀ ॥ ੨॥

Nripbarvati nagar tih rajat. Dutia prithi jaan surg birajat.
Nagar prabhaa neh jat baakhani. Thakit rehat raja ar rani. (2)

ਸ੍ਰੀ ਚਿਤਚੌਪ ਮਤੀ ਤਿਹ ਕੰਨਯਾ ॥ ਜਿਹ ਸਮ ਨਾਰਿ ਨ ਉਪਜੀ ਅੰਨਯਾ ॥
ਤਾ ਕੀ ਜਾਤ ਨ ਉਪਮਾ ਕਰੀ ॥ ਰੂਪ ਰਾਸ ਜੋਬਨ ਤਨ ਭਰੀ ॥ ੩॥

Sri chitchop mati tih kanya. Jih sam nar na upji anya.
Ta ki jat na upma kari. Roop ras joban tan bhhari. (3)

ਰਾਜ ਕੁਅਰ ਇਕ ਹੁਤੋ ਅਪਾਰਾ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਨਿਕਸਾ ਨਿਮਿਤਿ ਸਿਕਾਰਾ ॥
ਮ੍ਰਿਗ ਹਿਤ ਧਯੋ ਨ ਪਹੁਚਾ ਕੋਈ ॥ ਆਵਤ ਭਯੋ ਨਗਰ ਤਿਹ ਸੋਈ ॥ ੪॥

Raj koer ik hotai apara. Ik din niksa nimit sikara.
Mrig hit dheyo na pahucha koiee. Avat bheyo nagar tih soiee. (4)

In trying to find out the necklace, almost three hours were spent and finally he handed it over to the queen after locating it. The Raja felt she was very faithful wife, who would not allow another person to touch her necklace even.
(6) (1)

Here the three hundred and sixty-fourth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (364-6620) (Contd.)
Choupaiee

There was a Raja by the name of Nripbar Singh, who had suzerainty over many other lands. He had a queen named Kilkanchit Dei, on seeing whom the women of the town were feeling jealous. (1)

There existed a town of Nripbar Vati, which seemed like a second heaven on Earth. Its beauty (glamour) was beyond description, even the Raja and queen would not feel satiated by watching its beauty (it was extremely beautiful).
(2)

Their daughter was called Chitchamp Mai, and no other woman was equal in beauty to her or had been born in the land. The praises of her charming beauty were beyond description (by anyone). She was a source of glamour and her body was blooming with youthful exuberance. (3)

There was a great prince, who went out on a hunting spree one day and was chasing a deer, but no other attendant could keep up with him and he finally reached that town. (Nripbarvati). (4)

ਰਾਜ ਸੁਤਾ ਤਿਹ ਰੂਪ ਨਿਹਾਰੋ ॥ ਮਨ ਕ੍ਰਮ ਬਚ ਅਸ ਕਰਾ ਬਿਚਾਰੋ ॥
 ਐਸੇ ਛੈਲ ਏਕ ਦਿਨ ਪੈਯੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਪਲ ਪਲ ਬਲਿ ਜੈਯੈ ॥ ੫॥
 Raj suta tih roop niharo. Man kram bach as kara bicharo.
 Aiso chhail ek din paiye. Janam janam pal pal bal jaiye. (5)

ਅਟਿਕ ਸਿੰਘ ਲਖਿ ਤੇਜ ਸਵਾਯਾ ॥ ਥਕਿਤ ਰਹੀ ਰਾਜਾ ਕੀ ਜਾਯਾ ॥
 ਪਠੈ ਸਹਚਰੀ ਲਿਯੋ ਮੰਗਾਇ ॥ ਕਾਮ ਭੋਗ ਰੁਚਿ ਮਾਨੁਪਜਾਇ ॥ ੬॥
 Atik singh lakh tej savaya. Thakit rahi raja ki jaya.
 Pathai sehchar liyo mangaie. Kam bhog ruch manpajaie. (6)

ਚਾਰਿ ਪਹਰ ਨਿਸੁ ਕਿਯਾ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਤਜਿ ਕਰਿ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥
 ਪੋਸਤ ਭਾਗ ਅਫੀਮ ਮੰਗਾਵਹਿ ॥ ਏਕ ਸੇਜ ਦੋਊ ਬੈਠ ਚੜਾਵਹਿ ॥ ੭॥
 Chaar pehar nis kiya bilasa. Taj kar mat pita ko trasa.
 Posat bhasng afim mangavahi. Ek sej douoo baith charravhi. (7)

ਕੈਫਹਿ ਹੋਤ ਰਸਮਸੇ ਜਬ ਹੀ ॥ ਕੀੜਾ ਕਰਤ ਦੋਊ ਮਿਲ ਤਬ ਹੀ ॥
 ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਤਨ ਆਸਨ ਲੈ ਕੈ ॥ ਚੁੰਬਨ ਔਰ ਅਲਿੰਗਨ ਕੈ ਕੈ ॥ ੮॥
 Kaifhi hot rasmusai jab hi. Kriira karat duoo mil tab hi.
 Bhat bhat tan asan lai kai. Chumban aour alingan kai kai. (8)

ਸ੍ਰਮਿਤ ਭਏ ਅਰੁ ਭੇ ਮਤਵਾਰੇ ॥ ਸੋਇ ਰਹੈ ਨਹਿ ਨੈਨ ਉਘਾਰੇ ॥
 ਪ੍ਰਾਤਿ ਪਿਤਾ ਤਾ ਕੋ ਤਹ ਆਯੋ ॥ ਜਾਇ ਸਹਚਰਿ ਤਿਨੈ ਜਗਾਯੋ ॥ ੯॥
 Sramit bhaie aru bhe matvarai. Soie rahai neh nain ugharai.
 Prat pita ta ko tih aeyo. Jaie sehchar tinai jagaeyo. (9)

ਵਹੈ ਸਖੀ ਤਿਹ ਬਹੁਰਿ ਪਠਾਈ ॥ ਯੋ ਕਹਿਯਹੁ ਰਾਜਾ ਸੋ ਜਾਈ ॥
 ਚੌਕਾ ਪਰਾ ਭੋਜ ਦਿਜ ਕਾਰਨ ॥ ਬਿਨੁ ਨ੍ਹਾਏ ਨ੍ਰਿਪ ਤਹ ਨ ਸਿਧਾਰਨ ॥ ੧੦॥
 Vahaie sakhi tih bahur pathaiee. Yo kehyehu raja so jaiee.
 Ckouka para bhoj dij karan. Bin naie nrip tih na sidharan. (10)

The princess happened to see his charming beauty and thought to herself in mind, speech and action. "If I were to get such a man then I would offer myself as a sacrifice to him every moment of my life for many ages. (5)

On perceiving the great charm of Atick Singh (the Raja) the Raja's daughter was greatly impressed and allured. Through a handmaid she managed to call him and then enjoyed sensuous pleasure with him to her satisfaction. (6)

Throughout the twelve hours of the night, without having any fear of the mother or father, she enjoyed his sexual company. Then by getting some poppy husk, hemp and opium, both of them consumed it being seated on a cot. (7)

When both of them got drunk, they both had sexual companionship and enjoyed various poses of cohabitation along with kisses and embraces. (8)

After they got tired and were fully intoxicated, they went to sleep and did not wake up. In the morning the father came there and the handmaid shook them up (woke them up). (9)

Then she sent back the handmaid with a message for the Raja, that the kitchen was made ready for the Brahmin's feast, so the Raja should not enter without having a bath. (10)

ਬਸਤ੍ਰਤਾਰਿ ਕਰ ਇਹੀ ਅਨਾਵਹੁ ॥ ਬਹੁਰ ਸੁਤਾ ਕੇ ਧਾਮ ਸਿਧਾਵਹੁ ॥
 ਭੂਪ ਬਚਨ ਸੁਨਿ ਬਸਤ੍ਰ ਉਤਾਰੇ ॥ ਚਹਬਚਾ ਮਹਿ ਨ੍ਰਾਨ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ੧੧॥

Bastarar kar ehi anavhu. Bahur suta kai dham sidavhu.
 Bhoop bachan sunn basatar utarai. Chehbacha meh nan sidharai. (11)

ਜਬ ਡੁਬਿਆ ਕਹ ਭੂਪਤ ਲੀਨਾ ॥ ਤਬ ਹੀ ਕਾਢਿ ਮਿਤ੍ਰ ਕਹ ਦੀਨਾ ॥
 ਬਸਤ੍ਰ ਪਹਿਰਿ ਫਿਰਿ ਤਹਾ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਨ ਕਛੁ ਜੜ ਪਾਯੋ ॥ ੧੨॥

Jab dubia keh bhupat lina. Tab hi kadh mitar keh dina.
 Bastar pehar fir taha sidhayo. Bheid abheid na kachh jar payo. (12)

ਦੋਹਰਾ

ਸਯਾਨੋ ਭੂਪ ਕਹਾਤ ਬੇ ਭਾਗ ਨ ਭੂਲ ਚਬਾਇ ॥
 ਇਹ ਛਲ ਛਲਿ ਅਮਲੀ ਗਯੋ ਪਨਹੀ ਮੁੰਡ ਲਗਾਇ ॥ ੧੩॥ ੧॥

Dohra

Sayano bhoop kahat be bhag na bhool chabaie.
 Ih chhhal chhal amli geyo panhi moond lagaie. (13) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਪੈਸਠਿ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ
 ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੬੫ ॥ ੬੬੩੩ ॥ ਅਫਜ਼ੀ ॥

Iti sri charitar pakhyana triya charitarai mantra bhoop sambadai
 teen so paisath Chariraat samaptam sat subham sat.

365. 6633. Aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਸੁਨੁ ਰਾਜਾ ਇਕ ਔਰ ਪ੍ਰਸੰਗਾ ॥ ਜਸ ਛਲ ਕੀਨਾ ਨਾਰਿ ਸੁਰੰਗਾ ॥
 ਛਿਤਪਤਿ ਸਿੰਘ ਇਕ ਭੂਪਤ ਬਰ ॥ ਅਬਲਾ ਦੇ ਰਾਨੀ ਜਾ ਕੇ ਘਰ ॥ ੧॥

Choupaiee

Sunn raja ik aour parsanga. Jas chhall kina nar suranga.
 Chhitpat singh ik bhoopat bar. Abla dai rani ja kai ghar. (1)

The handmaid said, "You may take bath here itself by undressing yourself, and then proceed to the daughter's house." On these words, the Raja removed his clothes and went for a bath in the tank (pool). (11)

When the Raja took a dip, then the princess managed to send away the paramour. After dressing up the Raja went there (daughter's house) but the fool did not follow the secret behind it. (12)

Couplet

The Raja always thought himself to be too clever, and was not taking hemp (bhang) even by mistake. With this deceit, the drug addict went away safely having done the trick (deceitful action) and dishonoured the Raja (beating his head with shoes). (13) (1)

Here the three hundred and sixty-fifth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyani is completed. All is well. (365-6633) (Contd.)

Choupaiee

"O Rajan ! Listen to another anecdote, regarding a beautiful woman having done a deceitful action." There was a noble Raja by the name of Chhitpat, who had a wife named Abla Dei. (1)

ਨਾਭ ਮਤੀ ਦੁਹਤਿ ਤਿਹ ਸੋਹੈ ॥ ਸੁਰ ਨਰ ਨਾਗ ਅਸੁਰ ਮਨ ਮੋਹੈ ॥
 ਪਦਮਵਤੀ ਨਗਰ ਤਿਹ ਰਾਜਤ ॥ ਇੰਦ੍ਰਾਵਤੀ ਨਿਰਖਿ ਤਿਹ ਲਾਜਤ ॥ ੨॥
 Nabh mati duhita ith sohai. Sur nar nag asur man mohai.
 Padamvati nagar tih rajat. Indravati nirakh tih lajat. (2)

ਬੀਰ ਕਰਨ ਰਾਜਾ ਇਕ ਔਰੇ ॥ ਭਦ੍ਰਾਵਤੀ ਬਸਤ ਥੋ ਠੌਰੇ ॥
 ਐਠੀ ਸਿੰਘ ਪੂਤ ਤਿਹ ਜਾਯੋ ॥ ਨਿਰਖਿ ਮਦਨ ਜਿਹ ਰੂਪ ਬਿਕਾਯੋ ॥ ੩॥
 Bir karan raja ik aourai. Bhadaravati basat tho thourai.
 Aithi singh poot tih jayo. Nirakh madan jih roop bikayo. (3)

ਨ੍ਰਿਪ ਸੁਤ ਖੇਲਨ ਚੜਾ ਸਿਕਾਰਾ ॥ ਆਵਤ ਭਯੋ ਤਿਹ ਨਗਰ ਮਝਾਰਾ ॥
 ਨ੍ਰਾਵਤ ਹੁਤੀ ਜਹਾ ਨ੍ਰਿਪ ਬਾਰਿ ॥ ਬਕਤਿ ਰਹਾ ਤਿਹ ਰੂਪ ਨਿਹਾਰਿ ॥ ੪॥
 Nrip sut khelan charra sikara. Avat bheyo tih nagar majhara.
 Nahavat huti jaha nrip bar. Thakat raha tih roop nihar. (4)

ਰਾਜ ਸੁਤਾ ਤਿਹ ਉਪਰ ਅਟਕੀ ॥ ਬਿਸਰਿ ਗਈ ਉਤ ਤਿਹ ਸੁਧਿ ਘਟ ਕੀ ॥
 ਰੀਝ ਰਹੇ ਦੋਨੋ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਕਛੁ ਰਹੀ ਦੁਹੰਅਨਿ ਸੁਧਿ ਨਾਹੀ ॥ ੫॥
 Raj suta tih upar atki. Bisar gaiee ut tih sudh ghat ki.
 Reejh rahai dono man mahi. Kachh rahi duhuan sudh nahi. (5)

ਤਰੁਨੀ ਗਿਰਾ ਜਬ ਚਤੁਰ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਤਾ ਕੀ ਹਾਥ ਨਾਭਿ ਪਰ ਧਰਾ ॥
 ਅਰੁ ਪਦ ਪੰਕਜ ਹਾਥ ਲਗਾਈ ॥ ਮੁਖਿ ਨ ਰਹਾ ਕਛੁ ਧਾਮ ਸਿਧਾਈ ॥ ੬॥
 Taruni gira jab chatur nihara. Ta ki hath nabh par dhara.
 Aru pankaj hath lagaaiee. Much na raha kachh dham sidhaiee. (6)

ਦੈਕ ਘਰੀ ਤਿਨ ਪਰੇ ਬਿਤਾਈ ॥ ਰਾਜ ਕੁਅਰ ਕਹ ਪੁਨਿ ਸੁਧਿ ਆਈ ॥
 ਹਾਹਾ ਸਬਦ ਰਟਤ ਘਰ ਗਯੋ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਤਬ ਤੇ ਤਜਿ ਦਯੋ ॥ ੭॥
 Daivaik ghari tin parai bitaiee. Raj kuar keh puin sudh aiee.
 Haha sabad ratat ghar geyo. Khan pan tab tai taj deyo. (7)

Their daughter was named Naabh Mati, who was enamouring all including gods, human beings, snakes and demons. There was a town of Padmavati and before its beauty even Indra Puri would feel belittled (ashamed). (2).

There was another Raja by the name of Bir Karan, who was ruling over the town of Bhadravati. He was blessed with a son named Aithi Singh, on seeing whom even Kamdev (god of love) would feel overjoyed (would offer his sacrifice to him), (3)

That prince went on a hunting expedition and reached the place where the Raja's daughter was having a bath. On seeing her beauty, he was fully allured (was tirelessly watching her). (4)

The princess also got enamoured by him and lost all sense of proportion or about her body. Both of them got attracted towards each other. None of them had any sense about themselves. (5)

When the princess saw that clever man lying on ground, then she kept her hand on his navel and then touched his lotus feet. She did not utter a word and went home. (6)

She slept (rested) for two hours, and the prince also came to his senses (became conscious). He was saying 'Alas' and went home and gave up eating or drinking. (7)

ਬਿਰਹੀ ਭਏ ਦੋਊ ਨਰ ਨਾਰੀ ॥ ਰਾਜ ਕੁਅਰ ਅਰੁ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰੀ ॥
ਹਾਵ ਪਰਸਪਰ ਦੁਹੂਅਨ ਭਯੋ ॥ ਸੋ ਮੈ ਕਬਿਤਨ ਮਾਝ ਕਹਿਯੋ ॥ ੮॥
Birhi bhaie douoo nar nari. Raj kuar aru raj kumara.
Hav paraaspar duhuan bheyo. So mai kabitan majh kahio. (8)

ਸਵੈਯਾ

ਉਨ ਕੁੰਕਮ ਟੀਕੋ ਦਯੋ ਨ ਉਤੈ ਇਤ ਤੇਹੂੰ ਨ ਸੇਦੁਰ ਮਾਗ ਸਵਾਰੀ ॥
ਤਯਾਗਿ ਦਯੋ ਸਭ ਕੋ ਡਰਵਾ ਸਭ ਹੂੰ ਕੀ ਇਤੈ ਤਿਹ ਲਾਜ ਬਿਸਾਰੀ ॥
ਹਾਰ ਤਜੇ ਤਿਨ ਹੇਰਬ ਤੇ ਸਜਨੀ ਲਖਿ ਕੋਟਿ ਹਰਾ ਕਰਿ ਹਾਰੀ ॥
ਪਾਨ ਤਹੇ ਤੁਮ ਤਾ ਹਿਤ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਤਹੇ ਤੁਮਰੇ ਹਿਤ ਪਯਾਰੀ ॥ ੯॥

Savaiyya

Un kukam tiko deyo na utai it tehun na sedur mag savari.
Tayag deyo sabh ko darva sabh hun ki itai tih laj bisari.
Har tajai tin herab tai sajni lakh kot ha kar hari.
Pan tahai tum ta hit pritam pran tahai tumrai hit payari. (9)

ਚੌਪਈ

ਉਤੈ ਕੁਅਰ ਕਹ ਕਛੂ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ਹਰਾ ਸਬਦ ਦਿਨ ਕਹਤ ਬਿਤਾਵੈ ॥
ਅੰਨ ਨ ਖਾਤ ਪਿਯਤ ਨਹਿ ਪਾਨੀ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਹੁਤੋ ਤਿਹ ਤਿਨ ਪਹਿਚਾਨੀ ॥ ੧੦॥

Choupaiee

Utai koer keh kachh bhavai. Hahaa sabad din kehat bitavai.
Ann na khat piyat neh pani. Mitar hutai tih tin pehchani. (10)

ਕੁਅਰ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਿਯ ਕੀ ਤਿਹ ਦਈ ॥ ਇਕ ਤ੍ਰਿਯ ਮੋਹਿ ਦਰਸ ਦੈ ਗਈ ॥
ਨਾਭ ਪਾਵ ਪਰ ਹਾਥ ਲਗਾਏ ॥ ਫਿਰਿ ਨ ਲਖਾ ਕਹ ਗਈ ਸੁ ਕਾਇ ॥ ੧੧॥
Koer britha jiya ki tih daiee. Ik triya mohair daras dai gaiee..
nabh pabh par haath lagaie. Fir na lakha keh gaiee siu kaie. (11)

Both the princess and prince (man and women) felt the separation pain. Whatever happened between them, I have stated in poetry.(8)

Swaiyva

On one side he did not put the round mark of saffron on forehead and on the other side, the princess did not put vermillion on the parting of hair (on head). The prince lost all sense of fear of anyone and the princess forgot about her modesty. The Raja, on seeing her, left placing the garlands round the neck and the woman got tired by saying Alas, Alas. O beloved! You have given up food (eating and drinking) for her sake, and she had decided to give up her life for your sake. (9)

Choupaiee

On one side, the prince did not like anything and would spend the day in lamenting, saying 'Alas', without taking food or waters. He had a friend, who had followed his state of mind. (10)

The prince had explained to him all about his state of mind, that one woman had shown her glance to him. She had touched my navel and feet and then went away without my knowing who she was.?" (11)

ਤਾਂ ਕੀ ਬਾਤ ਨ ਤਾਹਿ ਪਛਾਨੀ ॥ ਕਹਾ ਕੁਅਰ ਇਨ ਮੁਝੈ ਬਖਾਨੀ ॥
 ਪੂਛਿ ਪੂਛਿ ਸਭ ਹੀ ਤਿਹ ਜਾਵੈ ॥ ਤਾ ਕੋ ਮਰਮੁ ਨ ਕੋਈ ਪਾਵੈ ॥ ੧੨॥
 Ta ki bat na tohai pachhani. Kaha koer in mujhai bakhani.
 Puchh puchh sabh hi tih javai. Ta ko maram na koiee pavai. (12)

ਤਾ ਕੋ ਮਿਤ੍ਰ ਹੁਤੋ ਖਤਰੇਟਾ ॥ ਇਸਕ ਮੁਸਕ ਕੇ ਸਾਥ ਲਪੇਟਾ ॥
 ਕੁਅਰ ਤਵਨ ਪਹਿ ਬ੍ਰਿਥਾ ਸੁਨਾਈ ॥ ਸੁਨਤ ਬਾਤ ਸਭ ਹੀ ਤਿਨ ਪਾਈ ॥ ੧੩॥
 Ta ko mitar hotai khatreta. Isak musak ke sath lapeta.
 Koer tavan peh britha sunaiee. Sunat bat sabh hi tin payee. (13)

ਨਾਭ ਮਤੀ ਤਿਹ ਨਾਮ ਪਛਾਨਾ ॥ ਜਿਹ ਨਾਭੀ ਕਹ ਹਾਥ ਛੁਆਨਾ ॥
 ਪਦੁਮਾਵਤੀ ਨਗਰ ਠਹਰਾਯੋ ॥ ਤਾ ਤੇ ਪਦ ਪੰਕਜ ਕਰ ਲਾਯੋ ॥ ੧੪॥
 Nabh mati tih nam pachhana. Jih nabhi keh hath chhuana.
 Padmavati nagar thehrao. Taa tai pad pankaj kar layo. (14)

ਦੋਊ ਚਲੇ ਤਹ ਤੇ ਉਠਿ ਸੋਊ ॥ ਤੀਸਰ ਤਹਾ ਨ ਪਹੁਚਾ ਕੋਊ ॥
 ਪਦੁਮਾਵਤੀ ਨਗਰ ਥਾ ਜਹਾ ॥ ਨਾਭ ਮਤੀ ਸੁੰਦਰਿ ਥੀ ਤਹਾ ॥ ੧੫॥
 Duoo chalaai tih tai uth souoo. teesar taha na pahucha kuoo.
 Padmavati nagar tha jaha. Nabh mati sundar thi taha. (15)

ਪੂਛਤ ਚਲੇ ਤਿਸੀ ਪਰ ਆਏ ॥ ਪਦੁਮਾਵਤੀ ਨਗਰ ਨਿਯਰਾਏ ॥
 ਮਾਲਿਨਿ ਹਾਰ ਗੁਹਤ ਥੀ ਜਹਾ ॥ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭਏ ਕੁਅਰ ਜੁਤ ਤਹਾ ॥ ੧੬॥
 Puchhat chāle tisi par aie. Padamavati nagar niyaraie.
 M;lini har guhat thi jaha. Prapat bhaie kuar jut taha. (16)

ਏਕ ਮੁਹਰ ਮਾਲਿਨਿ ਕਹ ਦਿਯੋ ॥ ਹਾਰ ਗੁਹਨ ਤਿਹ ਨ੍ਰਿਪ ਸੁਤ ਲਿਯੋ ॥
 ਲਿਖਿ ਪਤ੍ਰੀ ਤਾ ਮਹਿ ਗੁਹੀ ਡਾਰੀ ॥ ਜਿਸ ਹਾਥਨ ਲੈ ਪੜੇ ਪਯਾਰੀ ॥ ੧੭॥
 Ek mohar malini keh diyo. Har guhan tih nrip sut liyo.
 Likh patri tam eh guhi dari. Jis hathan lai parai payari. (17)

That friend did not follow the wordings of the prince, or what the prince had told him. All the people were asking him for details, but no one could get at the secret behind it. (12)

He had a Khatri friend, who was already engrossed in love affair. The prince related his story to him and he could follow the whole thing on hearing him. (13)

He thought the woman's name was Nabh Mati, who had touched his navel and the town was Padmavati as she had touched his lotus-feet (pad pankaj). (14)

They both left the place and started off without any third person. The beauty Nabhmati was living in the town of Padmavati. (15)

By finding out, finally they reached the town of Padmavati, where a lady gardener was making garlands, they reached there along with the prince. (16)

They paid one gold coin to the lady gardener and the prince bought a garland from her and attached a letter therein, which should be read by the beloved (taking in hand). (17)

ਤੈ ਜਿਹ ਹਾਥ ਨਾਭਿ ਕਹ ਲਾਯੋ ॥ ਔਰ ਦੁਹੁ ਪਦ ਹਾਥ ਛੁਹਾਯੋ ॥
 ਤੇ ਜਨੁ ਆਜੁ ਨਗਰ ਮਹਿ ਆਏ ॥ ਤੁਮ ਸੌ ਚਾਹਤ ਨੈਨ ਮਿਲਾਏ ॥ ੧੮॥
 Tai jih hath nabh keh layo. Aour duhun pad hatl chhuayo .
 tai aaj nagar meh aie. Tum so chahaat nain milaie. (18)

ਰਾਜ ਸੁਤਾ ਪਤਿਯਾ ਜਬ ਚੀਨੀ ॥ ਛੋਰਿ ਲਈ ਕਰ ਕਿਸੂ ਨ ਦੀਨੀ ॥
 ਬਹੁ ਧਨ ਦੇ ਮਾਲਿਨੀ ਬੁਲਾਈ ॥ ਲਿਖ ਪਤ੍ਰੀ ਫਿਰਿ ਤਿਨੈ ਪਠਾਈ ॥ ੧੯॥
 Raj suta patia jab cheeni. Chhor gaice kar kisu na dini.
 Bahu dhan dai malini. Likh patri fir tinai pathaiee. (19)

ਸਿਵ ਕੋ ਦਿਪਤ ਦੋਹਰੇ ਜਹਾ ॥ ਮੈ ਐਹੋ ਆਧੀ ਨਿਸਿ ਤਹਾ ॥
 ਕੁਅਰ ਤਹਾ ਤੁਮਹੂੰ ਚਲਿ ਐਯਹੂ ॥ ਮਨ ਭਾਵਤ ਕੇ ਭੋਗ ਕਮੇਯਹੂ ॥ ੨੦॥
 Siv ko dipat dohre jaha. Mai aieho aadhi nis taha.
 Kuar taha tumhu chal aihu. Man bhavat ko bhog kamayehu. (20)

ਕੁਅਰ ਨਿਸਾ ਆਧੀ ਤਹ ਜਾਈ ॥ ਰਾਜ ਸੁਤਾ ਆਗੇ ਤਹ ਆਈ ॥
 ਕਾਮ ਭੋਗ ਕੀ ਜੇਤਿਕ ਪਯਾਸਾ ॥ ਪੂਰਨਿ ਭਈ ਦੁਹੁ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ੨੧॥
 Koer nisa adhi tih jaiee. Raj suta agai tih aiee.
 Kam bhog ki jetik payasa. Puran bhaiee duhun ki asa. (21)

ਮਾਲਿਨਿ ਕੀ ਦੁਹਤਿਾ ਕਹ ਬਾਮਾ ॥ ਰਾਜ ਕੁਅਰ ਕਹ ਲਯਾਈ ਧਾਮਾ ॥
 ਰਾਤਿ ਦਿਵਸ ਦੋਊ ਕਰਤ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਭੂਪਤਿ ਕੀ ਤਜਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥ ੨੨॥
 Malini ki duhita keh bama. Raj koer keh layaiee dhama.
 Rat divas souu karaty bilasa. Bhupat ki taj kar kar trasa. (22)

ਕਿਤਕ ਦਿਨਨ ਤਾ ਸੋ ਪਤਿ ਆਯੋ ॥ ਅਤਿ ਕੁਰੂਪ ਨਹਿ ਜਾਤ ਬਤਾਯੋ ॥
 ਸੂਕਰ ਕੇ ਸੇ ਦਾਤਿ ਬਿਰਾਜੈ ॥ ਨਿਰਖਤ ਕਰੀ ਰਦਨ ਦੂ ਭਾਜੈ ॥ ੨੩॥
 Kitak dinan ta so pat aeyo. At kurup newh jat batayo.
 Sukar kai se dat birajai. Nirkhat kari radan dai bhajai. (23)

He wrote in the letter, "That you had touched the navel of someone and touched his feet with your hands that individual had come to your town, and wants to have a glance at you." (18)

When the princess saw the letter, and took it out from the garland, without giving it to anyone. She called the lady gardener by paying lot of money to her and then wrote a letter and sent it through her. (19)

She gave details in the letter, "Where the Shiva's temple was glorifying, I shall come there at midnight. O Prince! You also come there and then have sensuous pleasure with me to your satisfaction." (20)

The prince reached there at mid-night, where the princess had reached already. Then they satisfied their sexual desires to their full. (21)

The princess took him to her house, saying it as lady-gardener's daughter. Forgetful of the fear of Raja, they were having sexual relationship day and night. (22)

After many days, her spouse had arrived, who was very ugly, which cannot be depicted. His teeth were like the pig, on seeing which even the elephant's tusks would (run away) feel ashamed. (23)

ਰਾਜ ਕੁਅਰ ਤਿਯ ਭੇਸ ਸੁ ਧਾਰੇ ॥ ਆਵਤ ਭਯੋ ਤਿਹ ਨਿਕਟ ਸਵਾਰੇ ॥
 ਰਾਜ ਸੁਤਾ ਪਹਿ ਨਿਰਖਿ ਲੁਭਾਯੋ ॥ ਭੋਗ ਕਰਨ ਹਿਤ ਹਾਥ ਚਲਾਯੋ ॥ ੨੪॥
 Raj koer triya bhes su dharai. Avat bheyo tih nikat savarai.
 Raj suta peh nirkh lubhayo. Bhog karan hit hath chalayo. (24)

ਰਾਜ ਕੁਅਰ ਤਬ ਛੁਰੀ ਸੰਭਾਰੀ ॥ ਨਾਕ ਕਾਟਿ ਨ੍ਰਿਪ ਸੁਤ ਕੀ ਡਾਰੀ ॥
 ਨਾਕ ਕਟੈ ਜੜ ਅਧਿਕ ਖਿਸਾਯੋ ॥ ਸਦਨ ਛਾਡਿ ਕਾਨਨਹਿ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ੨੫॥
 Raj koer tab chhuri sambari. Nak kat nrip sut ki dari.
 Nak katai jar adhik khisayo. Sadan chhad kannhi sidayo. (25)

ਨਾਕ ਕਟਾਯੋ ਜਬੈ ਜੜ ਗਯੋ ॥ ਇਨ ਪਥ ਸਿਵ ਦੇਵਲ ਕੋ ਲਯੋ ॥
 ਨ੍ਰਿਪ ਸੁਤ ਮ੍ਰਿਗਿਕ ਹਿਤੁ ਹਨਿ ਲਯਾਯੋ ॥ ਦੁਹੁਅਨ ਬੈਠਿ ਤਿਹੀ ਠਾ ਖਾਯੋ ॥ ੨੬॥
 Nak kataeyo jabai jar geyo. In path siv deval ko leyo.
 Nrip sut mrigik hitu han layayo. Duhuan baith tihi yha khayoy. (26)

ਤਹੀ ਬੈਠਿ ਦੁਹੁ ਕਰੈ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਤਿਯਹਿ ਨ ਰਹੀ ਭੋਗ ਕੀ ਆਸਾ ॥
 ਲੈ ਤਾ ਕੇ ਸੰਗ ਦੇਸ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ਇਕ ਸਹਚਰਿ ਕਹ ਤਹਾ ਪਠਾਯੋ ॥ ੨੭॥
 Tahī baith duhun karai bilasa. Triyeh n rahi bhog ki asa.
 Lai ta kai sang des sidayo. Ik sehchar keh taha pathayo. (27)

ਡਿਵਦੀ ਸਾਤ ਸਕੀ ਤਿਨ ਨਾਖੀ ॥ ਇਮਿ ਬਤੀਆ ਭੂਪਤਿ ਸੰਗ ਭਾਖੀ ॥
 ਪਤਿ ਤਿਯ ਗਏ ਦੋਊ ਨਿਸਿ ਕਹ ਤਹ ॥ ਆਗੇ ਹੁਤੇ ਸਦਾ ਸਿਵ ਜੂ ਜਹ ॥ ੨੮॥
 Divdhi sat saaki tin nakhi. Imi batia bhupat saang bhakhi.
 Pat triya gaie duoo nis keh tih. Agai hutai sada siv ju jih. (28)

ਦੁਹੁ ਜਾਇ ਤਹ ਕੀਏ ਪ੍ਰਯੋਗਾ ॥ ਤੀਸਰ ਕੋਈ ਨ ਜਾਨਤ ਲੋਗਾ ॥
 ਉਲਟਿ ਪਰਾ ਸਿਵ ਜੂ ਰਿਸਿ ਭਰਿਯੋ ॥ ਭਸਮੀ ਭੂਤ ਦੁਹੁ ਕਹ ਕਰਿਯੋ ॥ ੨੯ ॥
 Duhun jaie tih kiae paryoga. tisar koiee na janat loga.
 Ulat paraa siv ju ris ju bhario. Bhasmi bhoot duhun keh kario. (29)

The prince was dressed up like a woman and the husband of the princess arrived early morning. On seeing this princess (dressed up like a woman) he was allured and tried to have sexual affair with her. (24)

The prince took up a knife and cut off the nose of the Raja's son. On getting his nose cut off, he became desperate and leaving the house went to the jungle. (25)

When that fool, having got his nose cut off, went away, then they went to the Shiva's temple. The prince brought a deer, after killing it. Both of them then ate it up seated there. (26)

Then both of them had cohabitation and the woman had no desire left for further relationship. The prince took her away to his land and sent a handmaid there. (27)

That handmaid then crossed seven entrances and told the Raja, "our daughter and her husband had gone to the place at night where Shiva's temple existed earlier." (28)

There both of them tried to learn the magic spell there, no third person knew about it. But the spell reacted against them and Shiva had become furious and reduced them to ashes. (29)

ਵਹੈ ਭਸਮ ਲੈ ਤਿਨੈ ਦਿਖਾਈ ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਭਛਨ ਤਿਹ ਤਿਨੈ ਜਗਾਈ ॥
 ਭਸਮ ਲਹੈ ਸਭ ਹੀ ਜਿਯ ਜਾਨਾ ॥ ਲੈ ਪ੍ਰੀਤਮ ਘਰ ਨਾਰਿ ਸਿਧਾਨਾ ॥ ੩੦ ॥ ੧ ॥
 Vahai bhasam lai tinaie dikhaiee. Mrig bhachhan tih tinai jagaiee.
 Bhasam lahai sabh hi jiy jana. lai pritam ghar nar sidhana. (30) (1)

**ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਬੁਧ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਛਿਆਸਠ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੬੬ ॥ ੬੬੬੩ ॥ ਅਛਜੁ ॥**

Iti sri charitar pakhyana triya charitarai mantra bhoop
 saambadai teen so Chhiasath charitar samaptam sat subham sat.
 366. 6663. Aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਅੰਧਾਵਤੀ ਨਗਰ ਇਕੁ ਸੌਹੈ ॥ ਸੈਨ ਬਿਦਾਦ ਭੂ ਤਿਹ ਕੋ ਹੈ ॥
 ਮੁਰਖਿ ਮਤਿ ਤਾ ਕੀ ਬਰ ਨਾਰੀ ॥ ਜਿਹਸੀ ਮੂੜ ਨ ਕਹੂੰ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ੧ ॥

Choupaiee

Andhavati nagar ik sohai. Sain bidad bhu tih ko hai.
 Murakh mat ta ki bar nari. Jihsi moor na kahun nihari. (1)

ਪ੍ਰਜਾ ਲੋਗ ਅਤਿ ਹੀ ਅਕੁਲਾਏ ॥ ਦੇਸ ਛੋਡਿ ਪਰਦੇਸ ਸਿਧਾਏ ॥
 ਔਰ ਭੂਪ ਪਹਿ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਨਯਾਇ ਕਰਤ ਤੈ ਨਹੀ ਹਮਾਰਾ ॥ ੨ ॥
 Parja log at hi akulaie. Des chhod pardes sidhaie.
 Aour bhoop peh kari pukara. Nayae karat tai nahi hamara. (2)

ਤਾ ਤੇ ਤੁਮ ਕੁਛ ਕਰਹੁ ਉਪਾਇ ॥ ਜਾ ਤੇ ਦੇਸ ਬਸੈ ਫਿਰਿ ਆਇ ॥
 ਚਾਰਿ ਨਾਰਿ ਤਬ ਕਹਿਯੋ ਪੁਕਾਰਿ ॥ ਹਮ ਐਹ ਜੜ ਨ੍ਰਿਪਹਿ ਸੰਘਾਰਿ ॥ ੩ ॥
 Ta tai tum kachh karhu upaie. Ja tai des basaie fir aie.
 Char nar tab kahio pukar. Hm aeho jar nripih samghar. (3)

ਦੈ ਤ੍ਰਿਯਾ ਭੇਸ ਪੁਰਖ ਕੇ ਧਾਰੀ ॥ ਪੈਠਿ ਗਈ ਤਿਹ ਨਗਰ ਮੰਝਾਰੀ ॥
 ਦੈ ਤ੍ਰਿਯਾ ਭੇਸ ਜਗਿਯ ਕੇ ਧਾਰੋ ॥ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭੀ ਤਿਹ ਨਗਰ ਮਝਾਰੋ ॥ ੪ ॥
 Dai triya bhes purakh kai dhari. paith gaiee tih nagar manjhari.
 Dai triya bhes jagia kai dharo. Prapat bhi tih nagar majharo. (4)

He showed the ash to the Raja, which they had lit at the time of cooking the deer. On seeing it, all believed that they were burnt, while the beloved went away with the woman. (30) (1)

Here the three hundred and sixty-sixth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (366-6663) (Contd.)
Choupaiee

There was a glorious town of Audhavati and the Raja there was called Bidad Sain. His queen was called Moorahh Mati, who had no parallel in foolishness (no one had seen such a fool). (1)

The subjects became mad and leaving the kingdom went away to other areas, some others made requests to the Raja, "That you are not doing justice to them."
(2)

"So make some arrangements so that we may return to our kingdom. Then four women cried and said loudly, "We shall kill the foolish Raja and then come back." (3)

Two women dressed up as men and went to the town, establishing themselves there. Two other women dressed up as yogis, and reached the town. (4)

ਇਕ ਤ੍ਰਿਯ ਚੋਰੀ ਕਰੀ ਬਨਾਇ ॥ ਪਕਰਿ ਲਈ ਦੂਸਰਿ ਤ੍ਰਿਯ ਜਾਇ ॥
ਦੈ ਤ੍ਰਿਯਾ ਜੋਗ ਭੇਸ ਕੋ ਧਰਿ ਕੈ ॥ ਗਈ ਭੂਪ ਕੋ ਚਰਿਤ ਬਿਚਰਿ ਕੈ ॥ ੫॥

Ik triya chori kari banaie. Pakar laiee dusar triya jaie.
Dai triya jog bhes ko dhar kai. Gaiee bhoop ko charit bichar kai. (5)

ਭੂਪ ਕਹਾ ਸੂਰੀ ਇਹ ਦੀਜੈ ॥ ਤੀਨੋ ਹੁਕਮ ਹਮਾਰੇ ਲੀਜੈ ॥
ਹਨਨਨਾਤ ਲੈ ਤਾਹਿ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ਦੈ ਇਸਤ੍ਰੀ ਹੈ ਅਤਿਥ ਪਧਾਰੇ ॥ ੬॥
Bhoop kaha soori eh dijai. Tino hukam hamarai lijai.
Hanannat lai tohai sidharai. dai istary hai atith padharai. (6)

ਜੋਗਿਨਿ ਨਾਰਿਕ ਹਾ ਅਸ ਕੀਜੈ ॥ ਦੈ ਮਹਿ ਇਕ ਜੋਗੀ ਕਹ ਦੀਜੈ ॥
ਐਹੈ ਇਹਾ ਅਰਸ ਕੀ ਬਾਤਾ ॥ ਜਾਨਤ ਕੋਈ ਨ ਤਾ ਕੀ ਘਾਤਾ ॥ ੭॥
Jogan narik ha as kijai. Dai meh ik jogi keh dijai.
Iahai eha aras ki bataa. Janast koiee na ta ki ghata. (7)

ਦੁਤਿਯ ਨਾਰ ਇਮਿ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਯਾਹਿ ਨ ਸੂਰੀ ਦੇਹੁ ਕਹਾਰੇ ॥
ਸੂਰੀ ਏਕ ਅਤਿਥ ਕੋ ਦੀਜੈ ॥ ਤਸਕਰ ਦੂਰ ਇਹਾ ਤੇ ਕੀਜੈ ॥ ੮॥
Dutia nar imi bachan ucharai. Yahai na soori dehu kaharai.
Soori ek atith ko dijai. Taskar door eha tai kijai. (8)

ਚਲੀ ਖਬਰਿ ਆਵੈ ਇਹ ਕਹਾ ॥ ਬੈਠਿ ਬਿਦਾਦ ਨਰਾਧਿਪ ਜਹਾ ॥
ਅੰਧ ਨਗਰ ਕੇ ਤੀਰ ਲੋਗ ਸਭ ॥ ਅਛਰ ਕਛੁ ਨ ਪੜੈ ਤਿਨ ਗਰਧਭ ॥ ੯॥
Chali khabar avai ih kiha. Baith bidad naradhip jaha.
Andh nagaar ke teer log sabh. achhar kachh na parrai tin gardhab. (9)

ਔਰ ਕਛੁ ਜਾਨੈ ਨਹਿ ਬਾਤਾ ॥ ਮਹਾ ਪਸੂ ਮੂਰਖ ਬਿਖਯਾਤਾ ॥
ਇਹ ਧੁਨੀ ਪਰੀ ਕਾਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਜਬ ॥ ਨਿਰਖਨ ਚਲਾ ਅਤਿਥਹਿ ਦੈ ਤਬ ॥ ੧੦॥
Aour kachh janai neh bata. Maha pasu murakh bikhyata.
Ih dhunn pari kan prabh kai jab. Nirkhan chala atithhe dai tab. (10)

One woman committed a theft and the other caught hold of her. Two women, in the form of Yogis and planning a game trick, went to the Raja. (5)

The Raja said, "This person should be hanged. "All of you three obey my orders. When they took him for killing, then both the women in the form of Yogis came there. (6)

The Yogis (women in form of Yogis) said, "Do like this. You hang one of us. Here the things of heaven are happening. "No one could understand their deceitful action. (7)

The second woman said, "O hangman! Do not hang him. Rather hang one of the Sadhus (hermits) and leave the thief Scot free." (8)

This news reached the place, where Raja Bidad Sain was seated. He also was illiterate like the other fools of Audh Town. (9)

They could not appreciate anything else. They were known as greatest fools and animals. When the Raja heard this news, then he came to see those two hermits. (10)

ਦਰਸ ਕਿਯਾ ਤਿਨ ਕੇ ਜਬ ਜਾਈ ॥ ਬਚਨ ਕਿਯਾ ਭੂਪਤਿ ਮੁਸਕਾਈ ॥
 ਤੁਮ ਸੂਰੀ ਕਾਰਨ ਕਿਹ ਲੇਹੂ ॥ ਸੋ ਮੁਹਿ ਭੇਦ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੇਹੂ ॥ ੧੧॥
 Daras kiya tin ko jab jaiee. Bachan kiya bhupat muskaiee.
 Tum soori karan kih lehu. So mohai bhed kirpa kar dehu. (11)

ਹੋ ਹਮ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਿਯਾ ਪਾਤਾ ॥ ਯਾ ਪਰ ਚੜਤ ਹੋਹਿ ਸਭ ਘਾਤਾ ॥
 ਯਾ ਪਰ ਬਾਤ ਸੁਰਗ ਕੀ ਐਹੈ ॥ ਆਵਾ ਗਵਨ ਤੁਰਤ ਮਿਟੈ ਜੈਹੈ ॥ ੧੨॥
 Ho ham janam janam kiya pata. Ya par charrat hohai sabh ghata.
 Ya par bat savarag ki aehai. Ava gavan turt mitai jjaihai. (12)

ਜਬ ਰਾਜੈ ਐਸੇ ਸੁਨਿ ਪਾਈ ॥ ਚਿਤ ਚੜਬੇ ਕੀ ਬਿਵਤ ਬਨਾਈ ॥
 ਅਵਰ ਲੋਗ ਸਭ ਦਏ ਹਟਾਇ ॥ ਆਪੁ ਚੜਾ ਸੂਰੀ ਪਰ ਜਾਇ ॥ ੧੩॥
 Jab rajai aise sunn payee. Chit charrbai ki bivat banaiee.
 Avar log sabh daie hataie. Aap charra soori par jaie. (13)

ਭੂਪ ਚੜਤ ਜੋਗੀ ਭਜਿ ਗਏ ॥ ਕਹੂੰ ਦੁਰੇ ਜਨਿਯਤ ਨਹਿ ਭਏ ॥
 ਠਰਿ ਇਸਤ੍ਰਿਨ ਕੇ ਰੂਪ ਅਪਾਰਾ ॥ ਮਿਲਗੇ ਤਾ ਹੀ ਨਗਰ ਮੰਝਾਰਾ ॥ ੧੪॥
 Bhoop charrat jogi bhaj gaie. kahun doorai janiat neh bhaie.
 Thar istrin kai roop apara. Milgai ta hi nagar manjhara. (14)

ਇਹ ਛਲ ਅਨਯਾਈ ਨ੍ਰਿਪ ਮਾਰਿ ॥ ਦੇਸ ਬਸਾਯੋ ਬਹੁਰਿ ਸੁਧਾਰਿ ॥
 ਅੰਧ ਨਗਰ ਕਛੁ ਬਾਤ ਨ ਪਾਈ ॥ ਇਹ ਛਲ ਹਨਾ ਹਮਾਰਾ ਰਾਈ ॥ ੧੫॥ ੧॥
 Ih chhal anyahi nrip mar. des basayo batur sudhar.
 Andh nagar kachh bat na payee. Ih chhal hana hamara raiee. (15) (1)

**ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਕ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਸਤਸਠ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੬੭ ॥ ੬੬੭੮ ॥ ਅਫਜ਼ੁ ॥**

iti sri charitar pakhyana triya mantra bhoop sambadai
 samaptaam sat subham sat. 367. 6678. Aphjun. (Contd.)

When he glanced at them, then the Raja laughed and said, "Why do you want to be hanged? Pray tell me the secret behind it." (11)

They replied, "We have committed great sins during our previous births for ages, by being hanged all our sins will be washed away. Then we will go to heaven and the cycle of transmigration will not be applicable to us. (12)

When the Raja heard these words, then he himself got ready for being hanged. All other people were sent away and he himself got hanged. (13)

As soon as the Raja was hanged the Yogis fled away. Where they hid themselves, nobody knew about it. They again dressed up as women and joined the crowd in the town (so no one could make out). (14)

With this deceit, the unjust Raja was killed, the land (town) was reorganized on better footings. The people of Audh Nagar could not realize the secret, that with this witchcraft their Raja had been killed (got rid of). (15)

Here the three hundred and sixty seventh episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (367-6678) (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਗੜ ਕਨੌਜ ਕੋ ਜਹਾ ਕਹਿਜੈ ॥ ਅਭੈ ਸਿੰਘ ਤਹ ਭੂਪ ਭਨਿਜੈ ॥
ਸ੍ਰੀ ਚਖੁ ਚਾਰ ਮਤੀ ਤਿਹ ਨਾਰੀ ॥ ਜਿਹ ਸਮ ਤੁਲ ਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸਵਾਰੀ ॥ ੧॥

Choupaaiee

Garr kanouj ko jaha kahijai. abhai singh tih bhoop bhanijai.
Sri chakhoo char mati tih nari. Jih sam tul na braham savari. (1)

ਤਾ ਕੋ ਨੇਹ ਏਕ ਸੋ ਲਾਗੋ ॥ ਜਾ ਤੇ ਲਾਜ ਛਾਡ ਤਨ ਭਾਗੋ ॥
ਅਘਟ ਸਿੰਘ ਤਿਹ ਨਾਮ ਭਨਿਜੈ ॥ ਕੋ ਦੂਜਾ ਪਟਤਰ ਤਿਹ ਦੀਜੈ ॥ ੨॥
Ta ko neh ek so lagai. Ja tai laj chhad tan bhago.
Aghat singh tih nam bhanijai. Ko duja pattar tih dijai. (2)

ਨਿਤਿ ਪ੍ਰਤਿ ਇਹ ਤ੍ਰਿਯ ਬੋਲਿ ਪਠਾਵਤ ॥ ਕਾਮ ਭੋਗ ਸਾਥ ਕਮਾਵਤ ॥
ਤਬ ਲੋ ਤਹਾ ਨਰਾਧਿਪ ਆਯੋ ॥ ਤ੍ਰਿਯ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਹ ਭਾਤਿ ਬਨਾਯੋ ॥ ੩॥
Nit prat ih triya bole pathavat. Kam bhog sath kamavat.
Tab lo taha naradhip aeyo. Triya charitar ih bhat banayo. (3)

ਤੁਮਰੇ ਕੇਸ ਭੂਪ ਬਿਕਰਾਰਾ ॥ ਸਹੇ ਨ ਮੋ ਤੇ ਜਾਤ ਸੁਧਾਰਾ ॥
ਪ੍ਰਥਮਹਿ ਰੋਮ ਮੂੰਡ ਤੁਮ ਆਵਹੁ ॥ ਬਹੁਰਿ ਹਮਾਰੀ ਸੇਜ ਸਜਾਵਹੁ ॥ ੪॥
Tumre kes bhoop bikrara. Sahai na mo te jat sudhara.
Prathamhi rom moond tum avhu. Bahuri sej sajavhu. (4)

ਜਬ ਨ੍ਰਿਪ ਗਯੋ ਰੋਮ ਮੂੰਡਿਨ ਹਿਤ ॥ ਰਾਨੀ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਸੰਨਯ ਭਈ ਚਿਤ ॥
ਛਿਦ੍ਰ ਤਾਕਿ ਨਿਜੁ ਮੀਤ ਲੁਕਾਯੋ ॥ ਮੁਰਖ ਭੂਪ ਭੇਦ ਨਹਿ ਪਾਯੋ ॥ ੫॥ ੧॥
Jab nrip geyto rom moondin hit. Rani adhik parsanys bhaiee chit.
Chhidar tak nij mit likayo. Murakh bhoop bheid bheid neh payo. (5) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਅਠਸਠ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੬੮ ॥ ੬੬੮੩ ॥ ਅਫਜੂ ॥

iti sri charitar pakhyana triya charitari mantra bhoop sambadai
teen so athsath charitar samaptam sat subham sat.

368. 6683. Aphjun. (Contd.)

Choupaiee

Raja Abhay Singh was ruling the land where the fort of Kanouj was situated. His wife was named Chakhchar Mati and Brahma had not created another woman like her (in beauty). (1)

She developed love for a man, so she had lost all her modesty (of body). He was called Aghat Singh. There was no other person (in the town), with whom his praises could be compared (he had no parallel). (2)

That woman would call that person daily and would enjoy sensuous pleasure with him. By that time the Raja happened to come there and the queen played this game trick. (3)

"O Rajan! Your hair are looking dreadful. I cannot stand them. First you should get your hair removed then only you could glorify my bed. (4)

When the Raja went for shaving off (removing) his hair, the queen felt very happy at heart, finding some big hole, she arranged to hide her paramour. The foolish Raja could not grasp the secret. (5) (1)

Here the three hundred and sixty-eighth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (368-6683) (Contd.)

ਚੋਪਈ

ਸੁਨੁ ਰਾਜਾ ਇਕ ਔਰ ਕਹਾਨੀ ॥ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਕਿਯਾ ਰਾਵ ਸੰਗ ਰਾਨੀ ॥
ਗਨਪਤਿ ਸਿੰਘ ਏਕ ਰਾਜਾ ਬਰ ॥ ਸਤ੍ ਕੰਪਤ ਤਾ ਕੋ ਡਰ ਘਰ ਘਰ ॥ ੧॥

Choupaiee

Sunn raja ik aour kahani. Jih bidh kiya rav saang rani.
Ganpat singh ek raja bar. Satar kempat ta ko dar ghar ghar. (1)

ਚੰਚਲ ਦੇ ਰਾਜਾ ਕੀ ਨਾਰੀ ॥ ਜਿਸੁ ਦੁਤੀਯ ਨ ਕਹੂੰ ਹਮਾਰੀ ॥
ਅਵਰ ਰਾਨਿਯਨ ਕੇ ਘਰ ਆਵੈ ॥ ਤਾ ਕੋ ਕਬ ਹੀ ਮੁਖ ਨ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ੨॥

Chanvhaal de raja ki naari. ijs dutia na kahun hamari.
Avar raniyan kai gfhar avai. Ta ko kab hi much na dikhavai. (2)

ਰਾਨੀ ਇਨ ਬਾਤਨ ਤੇ ਜਰੀ ॥ ਪਤਿ ਬਧ ਕੀ ਇਛਾ ਜਿਯ ਧਰੀ ॥
ਔਰ ਨਾਰਿ ਕੋ ਧਰਿ ਕਰਿ ਭੇਸਾ ॥ ਨਿਜੁ ਖਤਿ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਕਿਯਾ ਪ੍ਰਵੇਸਾ ॥ ੩॥

Rani in batan tai jari . pat badh ki ichha jiy dhari.
Aour nari ko dhar kar bhesa. Nij khat kai greh kiya parvesa. (3)

ਅਪਨੀ ਨਾਰਿ ਨ ਨ੍ਰਿਪਤਿਹ ਜਾਨਾ ॥ ਅਧਿਕ ਰੂਪ ਲਖਿ ਤਾਹਿ ਲੁਭਾਨਾ ॥
ਭਈ ਰੈਨਿ ਤਬ ਲਈ ਬੁਲਾਇ ॥ ਭੋਗ ਕਿਯਾ ਤਾ ਸੋ ਲਪਟਾਇ ॥ ੪॥

Apni nar na nriptih jana. adhik roop lakh tohai lubhana.
Bhaiee rain tab laiee bulaie. Bhog kiya ta so laptai. (4)

ਯੋ ਬਤਿਯਾ ਤਿਹ ਸਾਥ ਉਚਾਰੀ ॥ ਹੈ ਛਿਨਾਰ ਨ੍ਰਿਪ ਸੋ ਤਿਨ ਕਹੀ ਬਨਾਇ ॥
ਏਕ ਪੁਰਖ ਕੋ ਧਾਮ ਬੁਲਾਵਤ ॥ ਮੁਹਿ ਨਿਰਖਤ ਤਾ ਸੋ ਲਪਟਾਵਤ ॥ ੫॥

Yo batia tih sath uchari. Hai chhinar nrip so tin kahi banaie.
Ek purakh ko dham bulavat. Mohair nirkhat ta so laptavat. (5)

ਯੋ ਨ੍ਰਿਪ ਸੋ ਤਿਨ ਕਹੀ ਬਨਾਇ ॥ ਅਤਿ ਨਿਜੁ ਪਤਿ ਕਹ ਰਿਸਿ ਉਪਜਾਇ ॥
ਲਖਿਨ ਚਲਾ ਭੁਪਤ ਤਿਹ ਧਾਈ ॥ ਧਾਮ ਆਪਨਾਗਮ ਤ੍ਰਿਯ ਆਈ ॥ ੬॥

Yon rip so tin kahi banaie. At nij pat keh ris upjaie.
Lakhin chala bhupat tih dhaiee. dham apnagam triya aiee. (6)

Choupaiee

Rajan! Listen to another anecdote of woman's witchcraft, which was enacted by the queen on the Raja?", There was a noble Raja by the name of Ganpat Singh and his enemies due to his fear, were trembling in their homes. (1)

The Raja's queen was named Chanchal Dei and there was no other woman like her (in beauty) within our knowledge. The Raja would go to the place of other queens but would not show his face to her. (2)

The queen due to this, was feeling greatly pained and had plans in her mind to kill the Raja. Dressed up like another (unknown) woman, she entered the palace of the Raja. (3)

The Raja did not recognize her as his own wife and seeing her charm he felt allured by her. At the nightfall, he called her and embracing her, he had cohabitation with her. (4)

The queen talked to the Raja like this, that his queen was of a bad character; she calls some man in her house and before my very eyes, she clings to him in her embrace. (5)

She told the story to the Raja in such a manner and produced great fury in her husband's mind. The Raja went rushing to see her, while the woman also had reached her place before hand. (6)

ਨਿਜੁ ਤਨੁ ਭਗੋਸ ਪੁਰਖ ਕੇ ਧਾਰੀ ॥ ਗਈ ਸਵਤਿ ਕੇ ਧਾਮ ਸੁਧਾਰੀ ॥

ਆਗੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੁਤੀ ਸੰਗ ਜਾ ਕੇ ॥ ਬੈਠਿ ਜਾਇ ਚੜਿ ਤਾ ਕੇ ॥ ੭॥

Nij dhan bhages purakh ko dhari. Gaiee savat kai dham sudhari.
Agai prit huti sang ja kai. Baith jale charr ta kai. (7)

ਤਬਿ ਲਗਿ ਤਹਾ ਨਰਾਧਿਪ ਆਯੋ ॥ ਪੁਰਖ ਭੇਸ ਲਖਿ ਨਾਰਿ ਰਿਸਾਯੋ ॥

ਜੋ ਬਾਤੇ ਮੁਹਿ ਯਾਰ ਉਚਾਰੀ ॥ ਸੋ ਅਖਿਯਨ ਹਮ ਆਜੁ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ੮॥

Tab lag taha naradhip aeyo. Purakh bhes lakh nar risayo.
Jo bataie mohaie yar uchari. So akhian ham aaj nihari. (8)

ਕਾਢਿ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਹਨਨਿ ਤਿਹ ਧਾਯੋ ॥ ਰਾਨੀ ਹਾਥ ਨਾਥ ਗਹਿ ਲਯੋ ॥

ਤਵ ਤ੍ਰਿਯ ਭੇਸ ਤਹਾ ਨਰ ਧਰਾ ॥ ਤੈ ਜੜ ਯਾ ਕਹ ਜਾਰ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੯॥

Kadh kirpan hanan tih dhayo. Rani hath nath geh leyo.
Tav triya bhes taha nar dhara. Tai jar yak eh jar bichara. (9)

ਜਬ ਤਿਹ ਨ੍ਰਿਪ ਨਿਜੁ ਨਾਰਿ ਬਿਚਾਰਿਯੋ ॥ ਉਤਰਾ ਕੋਪ ਹਿਯੈ ਬੋ ਧਾਰਿਯੋ ॥

ਤਿਨ ਇਸਤ੍ਰੀ ਇਹ ਭਾਤਿ ਉਚਾਰੀ ॥ ਸੁਨੁ ਮੁਰਖ ਨ੍ਰਿਪ ਬਾਤ ਹਮਾਰੀ ॥ ੧੦॥

Jab tih nrip nij nar bichario. Utra kop hiyai tho dharior.
Tin istary ih bhat uchari. Sunn murakh nrip bat hamari hamari. (10)

ਬਸਤ ਏਕ ਦਿਜਬਰ ਇਹ ਗਾਵੈ ॥ ਚੰਦ੍ਰ ਚੂੜ ਓਝਾ ਤਿਹ ਨਾਵੈ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਡੰਡ ਤਿਹ ਪੂਛਿ ਕਰਾਵਹੁ ॥ ਤਬ ਅਪਨੋ ਮੁਖ ਹਮੈ ਦਿਖਾਵਹੁ ॥ ੧੧॥

Basat ek dijabar ih gavai. Chandar choorr ojha tih navai.
Brahamand dand tih puchh karavhu. Tab apno much hamae dikhavhu. (11)

ਜਬ ਰਾਜਾ ਤਿਹ ਔਰ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ਤਬ ਦਿਜ ਕੋ ਤ੍ਰਿਯ ਭੇਖ ਬਨਾਯੋ ॥

ਚੰਦ੍ਰ ਚੂੜ ਧਰਿ ਅਪਨਾ ਨਾਮ ॥ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭਈ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਕੇ ਧਾਮ ॥ ੧੨॥

Jab raja tih aour sidhayo. Tab dij ko triya bheikh banayo.
Chaandar choorr dhar apna nam. Prapat bhaiee nirpat kai dham. (12)

Reaching her home, she dressed up like a man, wearing man's dress and went to the house of a rival wife and seated herself on the bed of the woman, with whom the Raja had developed greater love. (7)

By that time, the Raja came there and seeing the queen in men's wear; got furious with rage. "Whatever my beloved had told me, am seeing personally now with my own eyes." (8)

Then he advanced forward to kill her, holding his sword in hand, but the queen held his hand and said, "Your own wife had dressed up like that man. O fool! You have considered her as a paramour." (9)

When the Raja took her to be his own wife, then all his wrathfulness vanished from the mind. Then the woman said like this, "O foolish Raja! Listen to my words." (10)

"There lives a Brahmin in this village, his name was Chander Choor Ojha. First you should pay the fine of the Brahmin by asking him, and then only show your face to us?" (11)

When the Raja went away to that side, the queen dressed herself like a Brahmin and called herself as Chander Choor and reached the Raja's place. (12)

ਤਿਹ ਨ੍ਰਿਪ ਨਾਮ ਪੂਛ ਹਰਖਾਨਾ ॥ ਚੰਦ੍ਰ ਚੂੜ ਤਿਹ ਕੋ ਪਹਚਾਨਾ ॥
ਜਿਹ ਹਿਤ ਜਾਤ ਕਹੋ ਪਰਦੇਸਾ ॥ ਭਲੀ ਭਈ, ਆਯੋ ਵਹੁ ਦੇਸਾ ॥ ੧੩॥
Tih nrip nam puchh harkhana. Chandar choorr tih ko pehchana.
Jih hit jat kaho pardesa. bhali bhaiee aeyo vahu desa. (13)

ਜਬ ਪੂਛਾ ਰਾਜੈ ਤਿਹ ਜਾਈ ॥ ਤ੍ਰਿਯਾ ਦਿਜ ਹੈ ਇਹ ਬਾਤ ਬਤਾਈ ॥
ਜੋ ਨ੍ਰਿਦੋਖ ਕਹ ਦੋਖ ਲਗਾਵੈ ॥ ਜਮਪੁਰ ਅਧਿਕ ਜਾਤਨਾ ਪਾਵੈ ॥ ੧੪॥
Jab poochha rajai tih jaaiee. Triya dij hai ih bat bataiee.
Jo nirdokh keh dokh lagavai. jampur adhik jatna pavai. (14)

ਤਹ ਤਿਹ ਬਾਧਿ ਬੰਭ ਕੈ ਸੰਗ ॥ ਤਪਤ ਤੇਲ ਡਾਰਤ ਤਿਹ ਅੰਗ ॥
ਛੁਰਿਯਨ ਸਾਬ ਮਾਸੁ ਕਟਿ ਡਾਰੈ ॥ ਨਰਕ ਕੁੰਡ ਕੇ ਬੀਚ ਪਛਾਰੈ ॥ ੧੫॥
Tih tih badh thamb kai sang. Tapat tel darat tih ang.
Chhurian sath mask at darai. Narak kund kai beech pachharai. (15)

ਗਾਵਾ ਗੋਬਰ ਲੇਹੁ ਮਗਾਇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਚਿਤਾ ਬਨਾਵਹੁ ਰਾਇ ॥
ਤਾ ਮੈ ਬੈਠਿ ਜਰੈ ਜੇ ਕੌਊ ॥ ਜਮ ਪੁਰ ਬਿਖੈ ਨ ਟੰਗਿਯੈ ਸੋਊ ॥ ੧੬॥
Gava gobar lehu mangaie. Ta ki chita banavhu raie.
Ta mai baith jarai je kouoo. jam pur bikhai na tangio suoo. (16)

ਦੋਹਰਾ

ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਦਿਜ ਨਾਰਿ ਨ੍ਰਿਪ ਗੋਬਰ ਲਿਯਾ ਮੰਗਾਇ ॥
ਬੈਠਿ ਆਪੁ ਤਾ ਮਹਿ ਜਰਾ ਸਕਾ ਨ ਤ੍ਰਿਯ ਛਲ ਪਾਇ ॥ ੧੭॥ ੧॥

Dohra

Sunat bachan dij nar nrip gobar liya mangaie.
Baith aaap tam eh jara saka na triya chhal paie. (17) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੋ ਉਨਹਤਰ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੬੯ ॥ ੬੭੦੦ ॥ ਅਫਜ਼ੁ ॥

iti sri charitar pakhyana triya charitari mantra bhoop sambadai
teen so unatar charitar samaptam sat subham. sat.

369. 6700. aphjun. (Contd.)

The Raja, hearing his name, got pleased and took him to be Chander Choor. "I had to go to another land for meeting him, and the fellow had come himself to our land, which is very nice." (13)

When the Raja, going to him, asked him, then the woman turned into a Brahmin said, "The person, who holds a blameless person as responsible for a sin, suffers a lot in the valley of death." (14)

"He would be tied to a pillar there and boiling hot (burning) oil is poured on his body, and his flesh is cut with sharp knives and then he is thrown in the depth of hell." (15)

So "O Rajan! Get some cow-dung, and make a funeral pyre with it. If one gets burnt sitting in that pyre, then he does not go to valley of death (Jampuri)." (16)

Couplet

The Raja, on hearing the words of the Brahmin (woman turned Brahmin) got some cakes of cow-dung, and immolated himself by seating himself in it. He could not follow the clever tricks of the woman. (17)

Here the three hundred and sixty-ninth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyani is completed. All is well. (369-6700) (Contd.)

ਬਯਾਘ੍ਰ ਕੇਤੁ ਸੁਨਿਯਤ ਕਿ ਰਾਜਾ॥ ਜਿਹ ਸਮ ਦੁਤੀਆ ਨ ਬਿਧਨਾ ਸਾਜਾ ॥
 ਬਯਾਘ੍ਰਵਤੀ ਨਗਰ ਤਿਹ ਸੋਹੈ ॥ ਇੰਦ੍ਰਾਵਤੀ ਨਗਰ ਕੋ ਮੋਹੈ ॥ ੧॥
 Bayaghar ket suniyat ke raja. Jih sam dutia na dutia na bidhna saja.
 Bayaghar nagar tih sohai . indravati nagar ko mohair. (1)

ਸ੍ਰੀ ਅਬਦਾਲ ਮਤੀ ਤ੍ਰਿਯ ਤਾ ਕੀ ॥ ਨਰੀ ਨਾਗਨੀ ਤੁਲਿ ਨ ਵਾ ਕੀ ॥
 ਤਹ ਇਕ ਹੁਤੋ ਸੁਤ ਆਛੋ ਜਨੁ ਅਲਿ ਪਨਚ ਕਾਛ ਤਨ ਕਾਛੋ ॥ ੨॥
 Sri abdal mati triya ta ki . nari nagni tul na va ki .
 tih ik huto sahu sut aachho. Jan al panache kaf tan k;chho. (2)

ਅੜਿਲ

ਸ੍ਰੀ ਜਸ ਤਿਲਕ ਸਿੰਘ ਤਿਹ ਨਾਮ ਪਛਾਨਿਯੈ ॥
 ਰੂਪਵਾਨ ਧਨਵਾਨ ਚਤੁਰ ਪਹਿਚਾਨੀਯੈ ॥
 ਜੋ ਇਸਤ੍ਰੀ ਤਾ ਕੋ ਛਿਨ ਰੂਪ ਨਿਹਾਰਈ ॥
 ਹੋ ਲੋਕ ਲਾਜ ਕੁਲਿ ਕਾਨਿ ਸਭੈ ਤਜਿ ਡਾਰਈ ॥ ੩॥

Aril

Sri jas tilak singh tih nam pachhaniae.
 Roopvan dhanwan chatur pehchjaniae.
 Jo istary ta ko chin roop niharee.
 Ho lik laj kul kan sabhai taj dariee. (3)

ਚੌਪਈ

ਏਕ ਸਖੀ ਤਾ ਕੋ ਲਖਿ ਪਾਈ ॥ ਬੈਠਿ ਸਖਿਨ ਮਹਿ ਬਾਤ ਚਲਾਈ ॥
 ਜਸ ਸੁੰਦਰ ਇਕ ਇਹ ਪੁਰ ਮਾਹੀ ॥ ਤੈਸੋ ਚੰਦ੍ਰ ਸੂਰ ਭੀ ਨਾਹੀ ॥ ੪॥

Choupaiee

Ek sakhi ta ko lakh payee. Baith sakhin meh baat chalaiee.
 Jas sundar ik ih pur mahi. Taiso chandar soor bhi nahi. (4)

ਸੁਨਿ ਬਤਿਯਾ ਰਾਨੀ ਜਿਯ ਰਾਖੀ ॥ ਔਰ ਨਾਰਿ ਸੋ ਪ੍ਰਗਟ ਨ ਭਾਖੀ ॥
 ਜੋ ਸਹਚਰਿ ਤਾ ਕੋ ਲਖਿ ਆਈ ॥ ਰੈਨਿ ਭਈ ਤਬ ਵਹੈ ਬੁਲਾਈ ॥ ੫॥
 Sunn batia rani jiya rakhi. aour nar so pragat na bhakhi.
 Jo sehchar ta ko lakh aiee. Rain bhaiee tab vahai bulaiee. (5)

Choupaiee

There was a Raja named Byaghar Ket and the Lord had not created another one like him. There was the town of Byaghar vati also there, which was appreciated by Indra puri also. (1)

His wife was called Abdal Mati and there was neither a human or serpent woman like her. There was a smart Shah's son there, as if he was glorified like Kamdev (like the black bees nest). (2)

Aril

His name was said to be Jastilak Singh, and he was known as beautiful, wealthy and clever person. If any woman would see him for a moment, then she would forget all about her modesty or family traditions. (3)

Choupaiee

One handmaid had seen him and she started talking about him among other friends that there was a person in the town, with whom even the sun or moon were no match (in beauty). (4)

The queen also heard about it and kept it in mind without revealing it to anyone else. As the night fell she called the handmaid who had seen him. (5)

ਅਧਿਕ ਦਰੁਬ ਤਾ ਕੋ ਦੇ ਰਾਨੀ ॥ ਪੂਛਿ ਤਾਹਿ ਦੀਨ ਹੈ ਬਾਨੀ ॥
ਸੁ ਕਹੁ ਕਹਾ ਮੁਹਿ ਜੁਤੈ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਕਿਯਾ ਚਾਹਤ ਤਿਹ ਦਰਸ ਅਪਾਰਾ ॥ ੬॥

Adhik darb ta ko dai rani. Pooch tohai deen hai bani.
Su kaha mohair jutai nihara. Kiya chahat tih daras apara. (6)

ਤਬ ਚੇਰੀ ਇਮਿ ਬਚਨ ਉਚਾਰੋ ॥ ਸੁਨੁ ਰਾਨੀ ਜੁ ਕਹਾ ਹਮਾਰੋ ॥
ਸ੍ਰੀ ਜਸ ਤਿਲਕ ਰਾਇ ਤਿਹ ਜਾਨੋ ॥ ਸਾਹ ਪੂਤ ਤਾ ਕਹ ਪਹਿਚਾਨੋ ॥ ੭॥

Tab cheri imi bachan ucharo. Sunn rani ju kaha hamaro.
Sri jas tilak raie tih jano. sah poot ta keh pehchano. (7)

ਜੋ ਤੁਮ ਕਹੋ ਤਿਹ ਤੁਮੈ ਮਿਲਾਊ ॥ ਮਦਨ ਤਾਪ ਸਭ ਤੋਰ ਮਿਟਾਊ ॥
ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਰਾਨੀ ਪਗ ਪਰੀ ॥ ਪੁਨਿ ਤਾ ਸੋ ਬਿਨਤੀ ਇਮਿ ਕਰੀ ॥ ੮॥
Jot um kaho tih tumaie milauoo. Madan taap sabh tor mitauoo.
Sunat bachan rani pag pari. Pun ta so binti imi kari. (8)

ਜੇ ਤਾ ਕੋ ਤੈ ਮੁਝੈ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਜੋ ਧਨ ਮੁਖ ਮਾਗੈ ਸੋ ਪਾਵੈ ॥
ਤਹ ਸਖੀ ਗਈ ਬਾਰ ਨਹਿ ਲਾਗੀ ॥ ਆਨਿ ਦਿਯੋ ਤਰਾ ਕੋ ਬਡਭਾਗੀ ॥ ੯॥
Je ta ko tai mujhai milavai. Jo dhan much magai so pavai.
Tyih sakhi gaiee bar neh lagi. Aan diyo tara ko badbhagi. (9)

ਦੋਹਰਾ

ਰਾਨੀ ਤਾ ਕੋ ਤੈ ਮੁਝੈ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਜੋ ਧਨ ਮੁਖ ਮਾਗੈ ਸੋ ਪਾਵੈ ॥
ਤਹ ਸਖੀ ਗਈ ਬਾਰ ਨਹਿ ਲਾਗੀ ॥ ਆਨਿ ਦਿਯੋ ਤਰਾ ਕੋ ਬਡਭਾਗੀ ॥ ੧੦॥

Dohra

Rani ta ko tih darid diya mitaaie.
Nrip ki akh bachaie uhi liyo garai so laie. (10)

After giving her lot of money, the queen humbly asked her, "The person you had seen, please tell me something about him, as to where he was. I would like to have a glance at him." (6)

Then the handmaid said, "O queen! You listen to me. His name was Jas Tilak Rai and he was supposed to be the Shah's son. (7)

"If you say so, then I shall arrange his meeting with you, so that your sexual desires could be satiated. On hearing her words, the queen thanked her (bowed to her) and requested her like this." (8)

"If you could arrange my meeting with him then you could take as much money as you desire. Then the handmaid, without any further delay, went to that place and arranged his meeting with the queen. (9)

Couplet

On having gained that man the queen alleviated the poverty of her handmaid. The queen, avoiding the Raja's attention, embraced him closely. (10)

ਚੋਪਈ

ਦੋਊ ਧਨੀ ਔ ਜੋਬਨਵੰਤ ॥ ਕਰਤ ਕਾਮ ਕੀੜਾ ਬਿਸੰਗਤ ॥
ਇਕ ਕਾਮੀ ਅਰੁ ਕੈਫ ਚੜਾਈ ॥ ਰੈਨਿ ਸਕਲ ਰਤਿ ਕਰਤ ਬਿਤਾਈ ॥ ੧੧॥

Choupaiee

Douoo dhani aao jobanvant. Karat kam kirra bisangat.
Ik kami aru kaif charraiee. Rain sakal rat karat bitaiee. (11)

ਲਪਟਿ ਲਪਟਿ ਆਸਨ ਵੇ ਲਹੀ ॥ ਆਪੁ ਬੀਚ ਸੁਖੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਦੇਹੀ ॥
ਚੁੰਬਨ ਕਰਤ ਨਖਨ ਕੇ ਘਾਤਾ ॥ ਰੈਨਿ ਬਿਤੀ ਆਯੋ ਹੈ ਪ੍ਰਾਤਾ ॥ ੧੨॥
Lapat lapat asan ve lahi. Aap beech sikhu bahu bidh dehi.
Chumban karat nakhan kai ghata. Rain biti aeyo hai prata. (12)

ਰਾਨੀ ਗਈ ਪ੍ਰਾਤ ਪਤਿ ਪਾਸ ॥ ਲਗੀ ਰਹੀ ਜਾ ਕੀ ਪਿਯਾ ਆਸ ॥
ਅਥਵਤ ਦਿਨਨ ਹੋਤ ਅੰਧਯਾਰੋ ॥ ਬਹੁਰਿ ਭਜੈ ਮੁਹਿ ਆਨਿ ਪਯਾਰੋ ॥ ੧੩॥
Rani gaiee prat pat pas. Lagi rahi jaa ki piya aas.
Athvat dinan het andhyaro. Bahur bhajai mohair aan payaro. (13)

ਜੌ ਰਹਿ ਹੋ ਰਾਜਾ ਕੈ ਪਾਸ ॥ ਮੋਹਿ ਰਾਖਿ ਹੈ ਬਿਰਧ ਨਿਰਾਸ ॥
ਸੰਗ ਕਹਾ ਯਾ ਕੇ ਸ੍ਰੈ ਲੈ ਹੋ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਭੋਗ ਭੋਗਨ ਤੇ ਜੈ ਹੋ ॥ ੧੪॥
Jo reh ho raja kai pas. Mohair rakh hai biradh niras.
Sang kaha yak e sai lai ho. Mitar bhog bhogaan tai jai ho. (14)

ਕਿਹ ਛਲ ਸੇਜ ਸਜਨ ਕੀ ਜਾਊ ॥ ਨਖ ਘਾਤਨ ਕਿਹ ਭਾਤ ਛਿਪਾਊ ॥
ਬਿਰਧ ਭੂਪ ਤਨ ਸੋਤ ਨ ਜੈਯੈ ॥ ਐਸੋ ਕਵਨ ਚਰਿਤ੍ਰ ਦਿਖੈਯੈ ॥ ੧੫॥
Kih chhal sej sajan ki jauoo. Nakh ghatan kih bhat chhipaou.
Biradh bhoop tan sot na jaiyai. aiso kavan charitar dikhaiye. (15)

ਜਾਇ ਕਹੀ ਨ੍ਰਿਪ ਸੰਗ ਅਸ ਗਾਥਾ ॥ ਬਾਤ ਸੁਨਹੁ ਹਮਰੀ ਤੁਮ ਨਾਥਾ ॥
ਹਿਯੈ ਬਿਲਾਰਿ ਮੋਰਨ ਖ ਲਾਏ ॥ ਕਾਢਿ ਭੂਪ ਕੋ ਪ੍ਰਗਟ ਦਿਖਾਏ ॥ ੧੬॥
Jaie kahi nrip sang as gatha. Bat sunhu hamri tum natha.
Hiye bilar moran kha laie. Kadh bhoop ko pragat dikhaie. (16)

Choupalee

Both were rich and youthful, so having enjoyed sensuous pleasure both got satisfied and overjoyed. Firstly they had sexual urges and secondly they had taken some wine. The whole night was spent in having sexual companionship. (11)

They were hugging each other and having different poses of cohabitation, thus getting satiated. They were kissing each other and making marks with nails even. In these acts, the night was spent and now the day had dawned. (12)

The queen went to the spouse, but was thinking of the paramour only in the mind. "She was wondering when the day would be over, and it would be dark, when the paramour would satisfy my sexual desires." (13)

"If I go to the Raja then this old man would keep me unhappy. By sleeping with him, I would not gain anything, but then I shall go to enjoy sensuous pleasure with the paramour." (14)

"With what witchcraft could I go to the bed of my paramour (gain the company of) and how to hide my signs of nails? I should play such a trick so that I could avoid the company of the Raja." (15)

Going to the Raja, she related this story. "O master. Listen to my words. A he-cat had scratched my breasts with its nails and showed those marks to the Raja." (16)

ਅਫਿਲ

ਸੁਨੁ ਰਾਜਾ ਮੇ ਆਜੁ ਨ ਤੁਮ ਸੰਗ ਸੋਇ ਹੋ ॥
ਨਿਜੁ ਪਲਕਾ ਪਰ ਪਰੀ ਸਕਲ ਨਿਸੁ ਖੋਇ ਹੋ ॥
ਇਹਾ ਬਿਲਾਰਿ ਮੋਹਿ ਨਖ ਘਾਤ ਲਗਾਤ ਹੈ ॥
ਹੋ ਤੁਹਿ ਮੁਰਖ ਰਾਜਾ ਤੇ ਕਛੁ ਨ ਬਸਾਤ ਹੈ ॥ ੧੭ ॥

Aril

Sunn raja mai aj na tum sang soie ho.
Nij palka par pai sdakal nis khoie ho.
Iha bilar moirair nakh ghat lagat hai.
Ho tohai murakh raja tai kachh na basat hai. (17)

ਇਹ ਛਲ ਤਜਿ ਸੁਥੇ ਨ੍ਰਿਪ ਪਾਸਾ ॥ ਕਿਯਾ ਮਿਤ੍ਰ ਸੌ ਕਾਮ ਬਿਲਾਸਾ ॥
ਘਾਤ ਨਖਨ ਕੀ ਨਾਹ ਦਿਖਾਈ ॥ ਬਿਰਧ ਮੂੜ ਨ੍ਰਿਪ ਬਾਤ ਨ ਪਾਈ ॥ ੧੮ ॥ ੧ ॥
Ih chhal taj saibo nrip pasa. Kiya mitar so kam bilasa.
Ghat makhan ki nah dikhaiee. biradh moor nrip bat na payee. (18) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਸਤਰ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੭੦ ॥ ੬੭੧੮ ॥ ਅਫਜੁ ॥
iti sri charitar pakhyana triya charitarai mantra bhoop sambadai
teen so sattar charitar samaptam sat subham sat.
370. 6718. aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਅਛਲ ਸੈਨ ਇਕ ਭੂਪ ਭਨਿਜੈ ॥ ਚੰਦ੍ਰ ਸੂਰ ਪਟਤਰ ਤਿਹ ਦਿਜੈ ॥
ਕੰਚਨ ਦੇ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ਨਾਰੀ ॥ ਆਪੁ ਹਾਥ ਲੈ ਈਸ ਸਵਾਰੀ ॥ ੧ ॥

Choupaiee

Achhal sain ik bhoop bhanijai. chandar soor patar tih dijai.
Kanchan dai ta kai ghar nari. Aap hath lai eis savari. (1)

Aril

Then she added, "O Rajan! I will not sleep with you tonight and will lie on my bed only and spend the night. Here the he-cat scratches his nails and "O foolish Raja! This is not under your control." (17)

With this deceit she stopped sleeping with the Raja and had cohabitation with her paramour. The marks of nails were shown by her to the Raja, but the old Raja could not realize the secret behind it. (18)

Here the three hundred and seventieth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (370-6718) (Contd.)

Choupaiee

There was a Raja named Achhal Sain. He was always compared with the sun and the moon in beauty. He had a wife called Kanchan Dei, and it seemed she had been created by the Lord Himself. (1)

ਕੰਚਨ ਪੁਰ ਕੋ ਰਾਜ ਕਮਾਵੈ ॥ ਸੂਰਬੀਰ ਬਲਵਾਨ ਕਹਾਵੈ ॥
ਅਰਿ ਅਨੇਕ ਜੀਤੇ ਬਹੁ ਭਾਤਾ ॥ ਤੇਜ ਤ੍ਰਸਤ ਜਾ ਕੇ ਪੁਰ ਸਾਤਾ ॥ ੨॥
Kanchan pur ko raj kamavai. Soorbir balvan kahavai.
Ar anek jitai bahu bhata. Tej trasat ja kai pur sata. (2)

ਤਹਾ ਪ੍ਰਭਾਕਰ ਸੈਨਿਕ ਸਾਹ ॥ ਨਿਰਖ ਲਜਤ ਜਾ ਕੋ ਮੁਖ ਮਾਹ ॥
ਜਬ ਰਾਨੀ ਤਾ ਕਹ ਲਖਿ ਪਾਯੋ ॥ ਇਹੈ ਚਿਤ ਭੀਤਰ ਠਹਰਾਯੋ ॥ ੩॥
Taha parbhakar sainik sah. Nirakh lajat ja ko much mah.
Jab ranio ta keh lakh payo. Ihai chit bhitart thehrayo. (3)

ਯਾ ਕਹ ਯਤਨ ਕਵਨ ਕਰਿ ਪਾਇਯੈ ॥ ਕਵਨ ਸਹਚਰੀ ਪਠੈ ਮੰਗਾਇਯੈ ॥
ਯਾਹਿ ਭਜੈ ਬਿਨੁ ਧਾਮ ਨ ਜੈਰੋ ॥ ਜਿਹ ਤਿਹ ਭਾਤਿ ਯਾਹਿ ਬਸਿ ਕੈਰੋ ॥ ੪॥
Yak eh jatan kavan kaar paie. Kavan sehchar pathai mangaie.
Yahi bhajai bin dham na jaihe. Jih tih bhat yahe bas kaiho. (4)

ਕਨਕ ਪਿੰਜਰੀ ਪਰੀ ਹੁਤੀ ਤਹ ॥ ਮਰਮ ਕੇਤੁ ਰਾਨੀ ਕੇ ਬਸਿ ਮਹ ॥
ਬੀਰ ਰਾਧਿ ਤਿਹ ਤਹੀ ਪਠਾਈ ॥ ਸੇਜ ਉਠਾਇ ਜਾਇ ਲੈ ਆਈ ॥ ੫॥
Kanak pinjri pari huti tih. Maram ket rani kai bas meh.
Bir radh tih tahi pathaiee. Sej uthaie jaie lai aiee. (5)

ਕਾਮ ਭੋਗ ਤਾ ਸੌ ਜਬ ਮਾਨਾ ॥ ਦ੍ਰੈ ਪ੍ਰਾਨਨ ਤੇਰ ਇਕ ਜਿਯ ਜਾਨਾ ॥
ਨਿਜੁ ਨਾਇਕ ਸੇਤੀ ਹਿਤ ਛੋਰੇ ॥ ਤਾ ਸੈ ਚਤੁਰਿ ਚੌਗੁਨੋ ਜੋਰੇ ॥ ੬॥
Kam bhog ta so jab mana. dai pranan ter ik jiy jana.
Nij naiek seti hit chhorai. Ta se chatur couguno joro. (6)

ਜਾਇ ਰਾਵ ਸੌ ਬਾਤ ਜਨਾਈ ॥ ਮੇਰੋ ਸਾਹ ਪੂਰਬਲੋ ਭਾਈ ॥
ਹਮ ਕੋ ਸ੍ਰਾਪ ਏਕ ਰਿਖ ਦਿਯਾ ॥ ਤਾ ਤੇ ਜਨਮ ਦੁਹੰ ਹਯਾ ਲਿਯਾ ॥ ੭॥
Jaie rav so bat janaiee. Mero sah poorbalo bhaiee.
Ham ko srap ek rakh diya. ta tai janam duhun haya liya. (7)

The Raja was ruling over Kanchan Pur and was known to be very powerful and a warrior. He had gained victory against many enemies. All the seven regions were afraid of his glorious might. (2)

There was a Shah called Prabbakar Sain, on seeing whose beauty, even moon felt belittled (ashamed). When the queen saw him, then she thought in her mind. (3)

"How to gain his company and through which handmaid should I call him? (she thought) without having his sexual company I will not go back home and shall have control over him somehow." (4)

There used to be a fairy named Kanak Pinjri, who was under the control of queen Maram Ket. The queen then worshipped one Pir (out of fifty-two) and sent the fairy to that place, who brought the man along with his cot. (5)

When she had cohabitation with him, then they became one soul from two bodies. She stopped loving her spouse and developed love (four times more) with the Shah. (6)

One day the queen told the Raja, "The Shah was my brother in the last life and a Rishi had cursed us as a result we were born here." (7)

ਪੁਨਿ ਹਮ ਸੋ ਰਿਖਿ ਐਸ ਉਚਾਰਾ ॥ ਹੈ ਹੈ ਬਹੁਰਿ ਉਧਾਰ ਤੁਹਾਰਾ ॥
 ਮਾਤ ਲੋਕ ਬਹੁ ਬਰਿਸ ਬਿਤੈ ਹੋ ॥ ਬਹੁਰੋ ਦੋਉ ਸੁਰਗ ਮਹਿ ਐ ਹੋ ॥ ੮॥
 Pun hum so rich ais uchara. Hai hai batur udhar tuhara.
 Mat lok bahu baris bitai ho. Bahuro dsou savarag mai aie ho. (8)

ਹਮ ਤੁਮੋਰ ਘਰ ਬਸ ਸੁਖੁ ਪਾਯੋ ॥ ਅਬ ਰਿਖਿ ਸ੍ਰਾਪ ਅਵਧਿ ਹੈ ਆਯੋ ॥
 ਏ ਬਚ ਭਾਖਿ ਨ੍ਰਿਪਹਿ ਘਰ ਆਈ ॥ ਸਾਹ ਪਰੀ ਜੁਤ ਲਿਯਾ ਬੁਲਾਈ ॥ ੯॥
 Hum tumor ghar bas such payo. Ab rich srup avadh haai aeyo.
 Eia bach bhakh nripeh ghar aiee. sah pari jut liya bulaiee. (9)

ਚੌਪਈ

ਗਈ ਇਹ ਗਈ ਧੁੰਨਿ ਤੁਮ ਕਰਿਯਹੁ ॥ ਭੂਪ ਸੁਨਤ ਸਭ ਬਿਖੇ ਉਚਰਿਯਹੁ ॥
 ਜਬ ਤਿਨ ਬਾਤ ਭੇਦ ਕੀ ਜਾਨੀ ॥ ਭਲਾ ਕਹੋਗੀ ਪਰੀ ਬਖਾਨੀ ॥ ੧੦॥

Choupaiee

Gaiee ih gaiee dhunn tum lkariyeh. bhoop sunat saabh bikhai ucharyeh.
 Jab tin bat bheid ki jani. Bhala kahogi pari bakhani. (10)

ਸਾਹ ਸਹਿਤ ਭੂਪਤਿ ਪਹਿ ਜਾਇ ॥ ਕਹੀ ਜਾਤ ਹੈ ਰਾਨੀ ਰਾਇ ॥
 ਇਹ ਬਿਧਿ ਭਾਖਿ ਲੋਪ ਹੈ ਗਈ ॥ ਗਈ ਗਈ ਬਾਨੀ ਨਭ ਭਈ ॥ ੧੧॥
 Sah sehat bhupat peh jaie. Kahi jat hai rani raie.
 Ih bidh bhakh lop hai gaiee. gaiee gaiee bani sabh bhaiee. (11)

ਅੜਿਲ

ਗਈ ਇਹ ਗਈ ਚਿਰ ਲੋ ਨਭ ਬਾਨੀ ਭਈ ॥
 ਪ੍ਰਜਾ ਸਹਿਤ ਤਿਨ ਭੂਪ ਯਹੈ ਮੈ ਠਈ ॥
 ਰਾਨੀ ਸੁਰ ਪੁਰ ਗਈ ਭ੍ਰਾਤ ਕੋ ਸਾਥ ਲੈ ॥
 ਹੋ ਮੁਰਖ ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਨ ਸਕਾ ਬਿਚਾਰਿ ਕੈ ॥ ੧੨॥

Aril

Gaiee ih gaiee chir lo nabh baqni bhaiee.
 Parja sehat tin bhoop yehai mai thaiee.
 Rani sur pur bhrat ko sath lai.
 Ho murakh bheid abheid na saka bichar kai. (12)

Then the Rishi had told us, "Both of you will get Salvation next time and you will spend many years in next life, and then both will proceed to heavens." (8)

"I had gained lot of peace and joy in your house and now the period of Rishi's curse was over. After saying this, she came to her palace and called the Shah along with the fairy." (9)

Choupaiee

The queen explained to the fairy clearly, that she should make some sound from the heaven like "Gone,Gone" which should be heard by the Raja. When the fairy came to realize the secret, the fairy said, "She would do this job accordingly." (10)

The queen along with the Shah went to the Raja and said, "O Rajan! The queen was going to die. After saying this, the queen disappeared and a heavenly voice was heard saying, "Gone,Gone". (11)

Aril

The heavenly voice, saying 'Gone' was heard for quite sometime and the Raja along with the subjects thought that the queen, along with her brother, had gone to heavens. None of the fools could realize the secret behind it. (12)

ਚੌਪਈ

ਮਿਲਿ ਸਭਹਿਨ ਇਹ ਭਾਤਿ ਉਚਾਰੀ ॥ ਗਈ ਸਰਗ ਨ੍ਰਿਪ ਨਾਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥
ਤੁਮ ਚਿੰਤਾ ਚਿਤ ਮੈ ਨਹੀ ਕਰੇ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸੁਘਰ ਅਵਰ ਤਿਯ ਬਰੇ ॥ ੧੩॥ ੧॥

choupaiee

Moil sabhhin ih bhat uchari. Gaiee sarag nrip nar nrip sanga.
Jalaj sain ik bhoop bhanijai. Suchhbi mati tih nar kahijai. (13) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਇਕਹਤਰਿ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੭੧ ॥ ੬੭੩੧ ॥ ਅਫਜ਼ੁ ॥

iti sri charitar pakhyana triya charitarai mantra bhoop sambadai
teen so ikahtar charitar samaptam sat subham sat.

371. 6731. Aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਸੁਨੁ ਰਾਜਾ ਇਕ ਅਵਰ ਪ੍ਰਸੰਗਾ ॥ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਕਿਯਾ ਨਾਰਿ ਨ੍ਰਿਪ ਸੰਗਾ ॥
ਜਲਜ ਸੈਨ ਇਕ ਭੁਮ ਭਨਿਜੈ ॥ ਸੁਛਬਿ ਮਤੀ ਤਿਹ ਨਾਰਿ ਕਹਿਜੈ ॥ ੧॥

Choupaiee

Sunn raja ik avar parsanga. Jih bidh kiya nar nrip sanga.
Jalaj sain ik bhoop bhanijai. Suchhbi mati tih nar kahijai. (1)

ਸੁਛਬਿਵਤੀ ਤਿਹ ਨਗਰ ਕਹੀਜਤ ॥ ਅਮਰ ਪੁਰੀ ਪਟਤਰ ਤਿਹ ਦਜਿਤ ॥
ਰਾਜਾ ਕੋ ਤ੍ਰਿਯ ਹੁਤੀ ਨ ਪਯਾਰੀ ॥ ਯਾ ਤੇ ਰਾਨੀ ਰਹਤ ਦੁਖਾਰੀ ॥ ੨॥
Suchhbibati tih nagar kahijat. amar puri patatar tih dajit.
raja ko triya huti na payari. Ya tai rani rehat dukhari. (2)

ਰਾਨੀ ਰੂਪ ਬੈਦ ਕੋ ਠਾਨਿ ॥ ਰਾਜਾ ਕੇ ਘਰ ਕਿਯਾ ਪਯਾਨ ॥
ਕਹਾ ਅਸਾਧ ਭਯਾ ਹੈ ਤੋਹਿ ॥ ਬੋਲਿ ਚਕਿਤਸਾ ਕੀਜੈ ਮੋਹਿ ॥ ੩॥
Rani roop baid ko than. Raja kai ghar kiya payan.
kah as;dhh bhaya hai tohai. bole chakitsa kijai mohai. (3)

Choupaiee

All of them joined together and said, "O Rajan! Your wife had gone to heavens, so you need not worry in your mind and get married to another charming and clever woman. (13) (1)

Here the three hundred and seventy one episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (371-6731) (Contd.)

Choupaiee

O Rajan! Listen to another anecdote of witchcraft in which a woman had played a trick with the Raja. There used to be a Raja named Jalaj Sain and his queen was called by the name of Suchhab Mati. (1)

Their town was called by the name of Suchhab Vati and its praises were sung on par with amarpuri. The raja had no love with the queen, so the queen was always depressed. (2)

The queen, in the garb of vaid(physician)went to the Raja's place and said, You are suffering from an incurable disease (extra ordinary(disease)). (3)

ਧਾਵਤ ਤੁਮੈ ਪਸੀਨੋ ਆਵਤ ॥ ਰਵਿ ਦੇਖਤ ਦ੍ਰਿਗੁ ਪੁੰਧ ਜਨਾਵਤ ॥
 ਰਾਜਾ ਬਾਤ ਸਤਯ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ॥ ਮੂੜ ਭੇਦ ਕੀ ਕ੍ਰਿਯਾ ਨ ਜਾਨੀ ॥ ੪॥
 Dhavat tumai pasino avat. Rav dekhat drig dhundh janavat.
 raja bat satya kar mani. Moor bheid ki kriya na jani. (4)

ਮੂਰਖ ਭੂਪ ਭੇਦ ਨਹਿ ਪਾਯੋ ॥ ਤ੍ਰਿਯ ਤੇ ਬੋਲਿ ਉਪਾਇ ਕਰਾਯੋ ॥
 ਤਿਨ ਬਿਖ ਡਾਰਿ ਔਖਧੀ ਬੀਚਾ ॥ ਛਿਨ ਮਹਿ ਕਰੀ ਭੂਪ ਕੀ ਮੀਚਾ ॥ ੫॥ ੧॥
 Murakh bheid bhoop neh payo. Triya tai bole upaie krayo.
 Tin bikh dat aoukhadi bicha. Chin meh kari bhoop ki meechha. (5) (1)

**ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਬਹਤਰ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੭੨ ॥ ੬੭੩੬ ॥ ਅਫਜ਼ੁ ॥**
 iti sri charitar pakhyana triya charitari mantra bhoop sambadai
 teen so behtaar charitar samaptam sat subham sat.
 372. 6736. aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਸਹਿਰ ਦੌਲਤਾਬਾਦ ਬਸਤ ਜਹ ॥ ਬਿਕਟ ਸਿੰਘ ਇਕ ਭੂਪ ਹੁਤੋ ਤਹ ॥
 ਭਾਨ ਮੰਜਰੀ ਤਾ ਕੀ ਦਾਰਾ ॥ ਜਿਹ ਸਮ ਕਰੀ ਨ ਪੁਨਿ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ੧॥

Choupaiee

Sehar doultabad basat jih. bikat singh ik bhoop huto tih.
 Bhan manjri ta ki dara. jih sam kari na pun karatara. (1)

ਭੀਮ ਸੈਨ ਇਕ ਤਹ ਥੋ ਸਾਹਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਭਯੋ ਜਨੁ ਦੂਸਰ ਮਾਹਾ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਅਫਤਾਬ ਦੇਇ ਤਿਹ ਨਾਰੀ ॥ ਕਨਕ ਅਵਟਿ ਸਾਚੇ ਜਨੁ ਢਾਰੀ ॥ ੨॥
 Bhim sain ik tih tho saha. Pragat bheyo jan dusar maha.
 Sri aftaab dei tih nari. Kanak avat saanchai jan dhari. (2)

ਤਿਨ ਮਨ ਮੈ ਇਹ ਬਾਤ ਬਖਾਨੀ ॥ ਕਿਹ ਬਿਧਿ ਕੈ ਹੂਜਿਯੈ ਭਵਾਨੀ ॥
 ਤਿਨ ਮਨ ਮੈ ਇਹ ਬਾਤ ਦਿਖਾਇ ॥ ਚਮਕਿ ਉਠੀ ਸੁਪਨੇ ਕਹ ਪਾਇ ॥ ੩॥
 Tin man mai ih bat bakhani. Kih bidh kai hujiai bhhavani.
 tin man mai ih bat dikhaie. Chamak uthi supnai keh paie. (3)

"You get perspiration by walking fast and while watching the sun with naked eyes, your eyesight becomes dim (dazed). The Raja thought of all these things as correct and the fool could not grasp the secret involved. (4)

The foolish Raja could not realize the secret involved. So he got treated by the Vaid (the woman turned into Vaid) by sending for him. The woman mixed some poison in the medicine and killed the Raja in a moment. (5)

Here the three hundred and seventy second episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyani is completed. All is well. (372-6736) (Contd.)

Choupaia

There was a Raja Bikat Singh ruling over the city of Daultabad. He had a wife named Bhan Manjri, and the Lord never created another one like her after that. (1)

There was a Shah by the name of Bhim Sain, who appeared like a second moon created on the Earth. His wife was called Aftab Dei. It seemed as if she had been moulded out of molten gold. (2)

That woman thought to herself, how to become Bhavani (goddess) herself. When all others were seen awake, she was seen asleep. Then she woke up suddenly and got up, as if she had dreamt something. (3)

ਕਹਾ ਦਰਸ ਮੁਹਿ ਦਿਯਾ ਭਵਾਨੀ ॥ ਸਭਹਿਨ ਸੌ ਭਾਖੀ ਇਮਿ ਬਾਨੀ ॥
ਜਿਹ ਬਰਦਾਨ ਦੇਉ ਤਿਹ ਹੋਈ ॥ ਯਾ ਮਹਿ ਪਰੈ ਫੇਰਿ ਨਹਿ ਕੋਈ ॥ ੪॥
Kaha daras mohair diya bhavani. sabhhin so bhhakhi imi bani.
jih bardan deouoo tih hoiee. Ya meh parai ger neh koiee. (4)

ਲੌਗ ਬਚਨ ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਪਗ ਲਾਗੇ ॥ ਬਰੁ ਮਾਗਨ ਤਾ ਤੇ ਅਨੁਰਾਗੇ ॥
ਹੈ ਬੈਠੀ ਸਭਹਿਨ ਕੀ ਮਾਈ ॥ ਯਹ ਸੁਨਿ ਖਬਰ ਨਰਾਧਿਪ ਪਾਈ ॥ ੫॥
Log bachan sunn kar pag lagai. baru magn ta tai anuragai.
Hai baithi sabhhin ki maiee. Yeh sunn khabar naradhip payee. (5)

ਏਕ ਨਾਰਿ ਇਹ ਨਗਰ ਭਨਿਜੈ ॥ ਨਾਮ ਹਿੰਗੁਲਾ ਦੇਇ ਕਹਿਜੈ ॥
ਜਗਤ ਮਾਤ ਕੋ ਆਪੁ ਕਹਾਵੈ ॥ ਉਚ ਨੀਚ ਕਹ ਪਾਇ ਲਗਾਵੈ ॥ ੬॥
Ek nar ih nagar bhanijai. Nam hingula dei kahijai.
Jagat mat ko aap kahavai. Uch neech keh paie lagavai. (6)

ਖਾਜੀ ਔਰ ਮੁਲਾਨੇ ਜੇਤੇ ॥ ਜੋਗੀ ਮੁੰਡਿਯਾ ਅਰੁ ਦਿਜ ਕੇਤੇ ॥
ਸਭ ਕੀ ਘਟਿ ਪੂਜਾ ਹੈ ਗਈ ॥ ਪਰਚਾ ਅਧਿਕ ਤਵਨ ਕੀ ਭਈ ॥ ੭॥
Khaji aour mulanai jete. Jogi mundia aru dij kete.
sabh ki ghat puja hai gaiee. parcha adhik tavan ki bhaiee. (7)

ਸਭ ਭੇਖੀ ਯਾ ਤੇ ਰਿਸਿ ਭਰੇ ॥ ਬਹੁ ਧਨ ਚੜਤ ਨਿਰਖਿ ਤਿਹ ਜਰੇ ॥
ਗਹਿ ਲੈ ਗਏ ਤਾਹਿ ਨ੍ਰਿਪ ਪਾਸਾ ॥ ਕਹਤ ਭਏ ਇਹ ਬਿਧਿ ਉਪਹਾਸਾ ॥ ੮॥
Sabh bhekhi ya tai ris bharai. Bahu dhaan charrat nirkh tih jarai.
Geh lai gaie tohai nrip pasa. Kehat bhaie ih bidh uphasa. (8)

ਕਰਾਮਾਤ ਕਛੁ ਹਮਹਿ ਦਿਖਾਇ ॥ ਕੈ ਨ ਭਵਾਨੀ ਨਾਮੁ ਕਹਾਇ ॥
ਤਬ ਅਬਲਾ ਅਸ ਮੰਤ੍ਰ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਸੁਨੁ ਰਾਜਾ ਕਹਿਯੋ ਬਚਨ ਹਮਾਰਾ ॥ ੯॥
Karamat kachh hamhi dikhaie. Kai na bhavani nam kaahaie.
Tab abla as mantar bichara. Sunn raja kahio bachan hamara. (9)

She told all others, "I have seen Bhavani's glimpse. Now whatever boon I would bestow on others will happen accordingly and there could be no deviation (change) from my saying." (4)

On hearing her words, all the people started bowing to her in obeisance, and were asking for favours (boons) from her. She became a "mother goddess" to everyone. The Raja also heard about it. (5)

The Raja was told that there was a woman in this town, who was called by the name of Hingla Dei and she was called "The Mother" of the world and all the people, high and low, pay their obeisance to her. (6)

So all the others including Kazi, Maulanas, Jogis, Sanyasis and Brahmins were losing their followers, and her worship was on the increase. (7)

All other impersonators (disguised) were (losing their worshippers and feeling jealous of her and on seeing her (increasing) larger money donations (from followers) they were feeling depressed. They caught hold of her and brought her before the Raja and making fun of her, they said like this. (8)

"Let her show some miracle of hers to us also, else she should not call herself Bhavani (goddess). Then the woman replied, "O Rajan! Listen to my words!" (9)

ਅੜਿਲ

ਮੁਸਲਮਾਨ ਮਸਜਦਿਹਿ ਅਲਹਿ ਘਰ ਭਾਖਹੀ ॥
ਬਿਪੁ ਲੋਗ ਪਾਹਨ ਕੋ ਹਰਿ ਰਾਖਹੀ ॥
ਕਰਾਮਾਤ ਜੋ ਤੁਹਿ ਏ ਪ੍ਰਥਮ ਬਤਾਇ ਹੈ ॥
ਹੋ ਤਿਹ ਪਾਛੇ ਕਛੁ ਹਮਹੂੰ ਇਨੈ ਦਿਖਾਇ ਹੈ ॥ ੧੦ ॥

Aril

Musalman masjidhi alhi ghar bhakhhi.
Bipar log pahan ko har rakhhi.
Karamat jo tuhi ei pratham bataie hai.
Ho tih pachhai kachh hamhu inai dikhaie hai. (10)

ਚੋਪਈ

ਬਚਨ ਸੁਨਤ ਰਾਜਾ ਮੁਸਕਾਏ ॥ ਦਿਜਬਰ ਮੁਲਾ ਪਕਰਿ ਮੰਗਾਏ ॥
ਮੁੰਡਿਆ ਔਰ ਸੰਨਯਾਸੀ ਘਨੇ ॥ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਜਾਤ ਨ ਗਨੇ ॥ ੧੧ ॥

Choupaiee

Bachan sunat raja muskaie. Dijbare mula pakar mangaie.
Mundia aaour sanyasi ghanai. Jogi jangam jat na ganai. (11)

ਅੜਿਲ

ਭੂਪ ਬਚਨ ਮੁਖ ਤੇ ਇਹ ਭਾਤਿ ਉਚਾਰਿਯੋ ॥
ਸਭਾ ਬਿਖੈ ਸਭਹਿਨ ਤਿਨ ਸੁਨਤ ਪਚਾਰਿਯੋ ॥
ਕਰਾਮਾਤ ਅਪੁ ਅਪਨੀ ਹਮੈ ਦਿਖਾਇਯੋ ॥
ਹੋ ਨਾਤਰ ਅਬ ਹੀ ਧਾਮ ਮਿਤ੍ਰ ਕੇ ਜਾਇਯੋ ॥ ੧੨ ॥

Aril

Bhoop baachan much tai ih bhat uchario.
Sabha bikhai sabhhin tin sunat pachariyo.
Karamat aap apni hamai dikhaie.
Ho natar ab hi dham mitar kai jaie. (12)

Aril

"The Muslims call a mosque as the house of God, while the Brahmins worship a stone like a god; if they could show you some miracle, then I will also show them a miracle after (they had shown) them" (10)

Choupailee

On hearing these words, the Raja laughed and sent for many Brahmins, maulanas, Jogis, mundias, Jangams, Sanyasis (ascetics) by catching hold of them and their number was beyond count.(11)

Aril

The Raja spoke like this and told the assembled people there, "First all of you collected here show me some of your miracles or else you will all be killed." (12)

ਸੁਨਿ ਰਾਜਾ ਕੇ ਬਚਨ ਸਭੈ ਬਯਾਕੁਲ ਭਏ ॥
 ਸੋਕ ਸੁਮੰਦ ਕੇ ਬੀਚ ਬੁਝਿ ਸਭ ਹੀ ਗਏ ॥
 ਨਿਰਖਿ ਨਿਪਤਿ ਕੀ ਓਰ ਰਹੇ ਸਿਰ ਨਯਾਇ ਕੈ ॥
 ਹੋ ਕਰਾਮਾਤ ਕੋਈ ਸਕੈ ਨ ਤਾਹਿ ਦਿਖਾਇ ਕੈ ॥ ੧੩ ॥
 Sunn raja kai bachan sabhai bayakul bhaie.
 Sok samund ke beech boode sabh hi gaie.
 Nirakh nirpat ki aour rhe sir nyaye kai.
 Ho karamat koiee sakai na tohai dikhaie kai. (13)

ਕਰਾਮਾਤ ਨਹਿ ਲਖੀ ਕ੍ਰੋਧ ਰਾਜਾ ਭਰਿਯੋ ॥
 ਸਾਤ ਸਾਤ ਮੈ ਚਾਬੁਕ ਤਿਨ ਕੇ ਤਨ ਝਰਿਯੋ ॥
 ਕਰਾਮਾਤ ਅਪ ਅਪੁਨੀ ਕਛੁਕ ਦਿਖਾਇਯੋ ॥
 ਹੋ ਨਾਤਰ ਤਿਯ ਕੇ ਪਾਇਨਿ ਸੀਸ ਝੁਕਾਇਯੋ ॥ ੧੪ ॥
 Karamat neh lakhi krodh raja bhario.
 Sat sat mai chabuk tin kai tan jharior.
 Karamat ap apuni kachhuk dikhaiea..
 Ho natar triya ke paien sees jhukayia. (14)

ਗ੍ਰਿਹ ਖੁਦਾਇ ਕੈ ਤੈ ਕਛੁ ਹਮਹਿ ਦਿਖਾਇਯੋ ॥
 ਨਾਤਰ ਇਨ ਸੇਖਨ ਕੋ ਮੂੰਡ ਮੁੰਡਾਇਯੋ ॥
 ਕਰਾਮਾਤ ਬਿਨੁ ਲਖੇ ਨ ਮਿਸਨ ਛੋਰਿ ਹੋ ॥
 ਹੋ ਨਾਤਰ ਤੁਮਰੇ ਠਾਕੁਰ ਨਦਿ ਮਹਿ ਬੋਰਿ ਹੋ ॥ ੧੫ ॥
 Grek khudaie kai tai kachh hamhe dikhaie.
 Natar in sekhan ko moond mundaie.
 Karamat bin lakhai na misan chhor hai.
 Ho natar tumrai thakur nad meh bore ho. (15)

On hearing the words of the Raja, all became madly perturbed and were feeling greatly afflicted by their suffering (were drowned in the sea of suffering). On glancing the Raja, they were all having downcast eyes, (eyes lowered), as none could show him any miracle. (13)

While finding nobody capable of showing miracle, the Raja got furious with rage and they were all given seven hundred whips each, and were told to show a miracle or pay their obeisance to the woman. (14)

Show me something from the house of God or shave off their heads. "O Brahmins! Without showing a miracle, you will also not be let off or else your idols (gods) will be thrown in the river." (15)

ਕਰਾਮਾਤ ਕਛੁ ਹਮਹਿ ਸੰਨਯਾਸੀ ਦੀਜਿਯੈ ॥
 ਨਾਤਰ ਅਪਨੀ ਦੂਰਿ ਜਟਨ ਕੋ ਕੀਜਿਯੈ ॥
 ਚਮਤਕਾਰ ਮੁੰਦਿਯੋ ਅਬ ਹਮਹਿ ਦਿਖਾਇਯੈ ॥
 ਹੋ ਨਾਤਰ ਅਪਨੀ ਕੰਠੀ ਨਦੀ ਬਹਾਇਯੈ ॥ ੧੬॥
 Karamat kachhu ham hi sanyasi dijiyai.
 Natar apni door jatan ko kijiaye.
 chamatkar mundio ab hamhi dikhaie.
 ho natar apni kanthi nadi bahaie. (16)

ਦੋਹਰਾ

ਰੋਦਨ ਵੈ ਕਰਤੇ ਭਏ ਕਿਸੂ ਨ ਆਈ ਬਾਤ ॥
 ਤਬ ਰਾਜੈ ਤਿਹ ਨਾਰਿ ਕੋ ਬਚਨ ਕਹਾ ਮੁਸਕਾਤ ॥ ੧੭॥

Dohra

Rodan vai kartai bhaie kisu na aiee bat.
 Tab rajai tih nark o bachan kaha muskat. (17)

ਚੌਪਈ

ਕਰਾਮਾਤ ਇਨ ਕਛੁ ਨ ਦਿਖਾਈ ॥ ਅਬ ਚਾਹਤ ਹੈ ਤੁਮ ਤੇ ਪਈ ॥
 ਬਚਨ ਹਿਗੁਲਾ ਦੇਇ ਉਚਾਰੇ ॥ ਸੁਨੋ ਨਰਾਧਿਪ ਬੈਨ ਹਮਾਰੇ ॥ ੧੮॥

choupaiee

Karamat in kachh na dikhaiee ab chahat hai tum tai payee.
 bachan hingula dei ucharai. sunn naradhip bain hamarai. (18)

ਅੜਿਲ

ਕਰਾਮਾਤਿ ਇਕ ਅਸਿ ਮੈ ਪ੍ਰਥਮ ਪਛਾਨਿਯੈ ॥ ਜਾ ਕੋ ਤੇਜ ਅਰੁ ਤ੍ਰਾਸ ਜਗਤ ਮੈ ਮਾਨਿਯੈ ॥
 ਜੀਤ ਹਾਰ ਅਰੁ ਮਿਤ੍ਰ ਧਾਰ ਜਾ ਕੀ ਬਸਤ ॥ ਹੋ ਮੇਰੇ ਮਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਤਾਹੀ ਕੋ ਕਹਤ ॥ ੧੯॥

Aril

Karamat ik as mo pratham pachhaniai. Ja ko tej aru tras jagat mo maniai.
 Jeet har ar mitar dhar ja ki basat.
 Ho mere man parmesur tahi ko kehat. (19)

"O Sanyasis (ascetics)! Either show me some miracle or get your matted hair tufts removed (shaved off). O Mundis ! Show me your miracle or throw your (Kanthi) 'pearl necklace' in the river. (16)

Couplet

All of them started crying, without being able to utter a word. Then the Raja told that woman with a laugh. (17)

Choupaiee

"These people have not shown any miracle. Now I want you to show me your miracle. Then Hingla Dei said, "O Rajan! Listen to my words!"(18)

Aril

Firstly the miracle lies with the sword, whose glory and fear was accepted throughout the world and in whose sharpness lies victory, defeat and death even. My mind always accepts it as the Lord-Sublime. (19)

ਦੁਤਿਯ ਕਾਲ ਮੈਂ ਕਰਾਮਾਤਿ ਪਹਿਚਾਨਿਯਤ ॥
 ਜਿਨੈਂ ਕੋ ਚੌਦਹ ਲੋਕ ਚਕ੍ਰ ਕਰ ਮਾਨਿਯਤ ॥
 ਕਾਲ ਪਾਇ ਜਗ ਹੋਤ ਕਾਲ ਮਿਟ ਜਾਵਈ ॥
 ਹੋ ਯਾ ਤੇ ਮੁਰ ਮਨ ਤਾਹਿ ਗੁਰੁ ਠਹਰਾਵਹੀ ॥ ੨੦॥

Dutia kal mo karamat pehchaniat.
 Jin ko choudah lok chakar kar maniat.
 Kaal paie jag hot kaal mit javhi.
 Ho ya tai mur man tohai guru thehravhi. (20)

ਕਰਾਮਾਤ ਰਾਜਾ ਰਸਨਾਗ੍ਰਾਜ ਜਾਨਿਯਤ ॥ ਭਲੋ ਬੁਰੇ ਜਾ ਤ ਹੋਤ ਪਛਾਨਿਯਤ ॥
 ਕਰਾਮਾਤਿ ਚੌਥੀ ਧਨ ਭੀਤਰ ਜਾਨਿਯੈ ॥ ਹੋ ਹੋਤ ਰੰਕ ਤੇ ਰਾਵ ਧਰੋ ਤਿਹ ਮਾਨਿਯੈ ॥ ੨੧॥

Karamat raja rasanagraj janiyat.
 Bhalo buro ja tai hot pachhaniat.
 Karamati chouthi dhan bhitar janiai.
 Ho hot rank tai rav dharo tih manie. (21)

ਚੌਪਈ

ਕਰਾਮਾਤ ਇਨ ਮੈ ਨਹੀ ਜਾਨਹੁ ॥ ਏ ਸਭ ਧਨ ਉਪਾਇ ਪਹਿਚਾਨਹੁ ॥
 ਚਮਤਕਾਰ ਇਨ ਮੈ ਜੋ ਹੋਈ ॥ ਦਰ ਦਰ ਭੀਖ ਨ ਮਾਰੈ ਕੋਈ ॥ ੨੨॥

Choupaiee

Karamat in main eh janhu.
 sie sabh dhan upaie pehchanhu.
 chamatkar in mai jo hoiee.
 Dar dar bheekh na mangai koiee. (22)

ਜੋ ਇਨ ਸਭਹੂੰ ਪ੍ਰਥਮ ਸੰਘਾਰੋ ॥ ਤਿਨ ਪਾਛੈ ਕਛੂ ਮੋਹਿ ਉਚਾਰੋ ॥
 ਸਤਿ ਬਾਤ ਹਮ ਤੁਮਹਿ ਸੁਨਾਈ ॥ ਅਬ ਸੁ ਕਰੋ ਜੁ ਤੁਮਹਿ ਸੁਹਾਈ ॥ ੨੩॥

Jo in sabhun pratham sangaro.
 tin pachhai kachh mohhai ucharo.
 Sat bat ham tumhi sunaiee.
 ab so karo ju tumhi suhaiee. (23)

Then the second miracle, lay in `Kaal' (god of death) which held its sway over the whole Universe (the fourteen regions). Due to `Kaal' only the world comes into being and due to `Kaal' only the world comes to an end. So my mind accepts `Kaal' as my 'Guru' (teacher or mentor)." (20)

"O Rajan! The third miracle was the front portion of the tongue, which results in good or bad deeds. The fourth miracle lay in wealth, as due to its possession, a poor man becomes a Raja." (21)

Choupaiee

"Do not consider any miracle with these people, as they were all making efforts to amass wealth. If they possessed any miracle, then they would not be begging from door to door." (22)

"First you kill all of these people, then only you could tell me anything (take any action against me). I have told you the truth, now you could act according to whatever was liked by you (as you desire) (23)

ਬਚਨ ਸੁਨਤ ਰਾਜਾ ਹਰਖਾਨਾ ॥ ਅਧਿਕ ਦਿਯੋ ਤਿਹ ਤ੍ਰਿਯਾ ਕੋ ਦਾਨਾ ॥
ਜਗਤ ਮਾਤ ਤਿਨ ਤ੍ਰਿਯਾ ਜੁ ਕਹਾਯੋ ॥ ਤਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਿਜ ਪ੍ਰਾਨ ਬਚਾਯੋ ॥ ੨੪॥ ੧॥

Bachan sunat raja harkhana. Adhik diyo tih triya ko dana.
Jagat mat tin triya ju kahayo. tih parasad nij pran bachayo. (24) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਤਿਹਤਰਿ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੭੩ ॥ ੬੭੬੦ ॥ ਅਫਜ਼ੀ ॥

iti sri charitar pakhyana tria charitai mantra bhoo sambadai teen
so tihtar charitar samapatam sat subham sat.

373. 6760. Aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਬੀਜਾ ਪੁਰ ਜਹ ਸਹਿਰ ਭਨਿਜੈ ॥ ਏਦਿਲ ਸਾਹ ਤਹ ਸਾਹ ਕਹਿਜੈ ॥
ਸ੍ਰੀ ਮਹਤਾਬ ਮਤੀ ਤਿਹ ਕੰਨਯਾ ॥ ਜਿਹ ਸਮ ਉਪਜੀ ਨਾਰਿ ਨ ਅੰਨਯਾ ॥ ੧॥

Choupaiee

Bija pur sehar bhanijai. Eidil sah tih sah kahijai.
Sri mehtab mati tih kanya. Jih sam upji nar na anya. (1)

ਜੋਬਨਵੰਤ ਭਈ ਜਬ ਬਾਲਾ ॥ ਮਹਾ ਸੁੰਦਰੀ ਨੈਨ ਬਿਸਾਲਾ ॥
ਜੋਬਨ ਜੇਬ ਅਧਿਕ ਤਿਹ ਬਾਢੀ ॥ ਜਾਨੁਕ ਚੰਦ੍ਰ ਸੂਰ ਮਥਿ ਕਾਢੀ ॥ ੨॥
Jobanvant bhaiee jab bala. Maha sundari nain bisala.
Joban jeb aadhik ith badhi. Januk chandar soor math kadhi. (2)

ਤਹ ਇਕ ਹੁਤੋ ਸਾਹੂ ਕੋ ਪੂਤ ॥ ਸੁਰਤਿ ਸੀਰਤਿ ਬਿਖੈ ਸਪੂਤ ॥
ਧੂਮ੍ ਕੇਤੁ ਤਿਹ ਨਾਮ ਭਨਿਜੈ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਚੰਦ੍ਰ ਪਟਤਰ ਤਿਹ ਦਿਜੈ ॥ ੩॥
Tih ik huto sahu ko poot. Surat sirat bikhai sapoot.
Dhumar ket tih nam bhanijai. indar chandar patatar tih dijai. (3)

ਬੇਗਮ ਕੀ ਤਾ ਸੌ ਰੁਚਿ ਲਾਗੇ ॥ ਜਾ ਤੇ ਨੀਦ ਭੂਖ ਸਭ ਭਾਗੀ ॥
ਦੇਖਿ ਗਈ ਜਬ ਤੇ ਤਿਹ ਨਾਮਾ ॥ ਤਬ ਤੇ ਔਰ ਸੁਹਾਤ ਨ ਬਾਮਾ ॥ ੪॥
Begam kit a so ruch lagai. ja tai neend bhookh sabh bhagi.
Dekh gaiee jab tai tih nama. Tab tai aour suhat na bama. (4)

On hearing the words of the woman, the Raja felt overjoyed and gave the woman many offerings. That woman, who called herself the Mother of World', due to her Grace, she managed to save her life. (24)

Here the three hundred and seventy-third episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (373-6760) (Contd.)

Choupaiee

The king of the city of Bijapur was supposed to be Adil Shah, and his daughter was named Mehtab Mati and there was no other woman to match her beauty. (1)

When the girl grew up, she became a young blonde with large eyes and was very charming. Her youthful exuberance was so prominent, (as if it had been taken out of churning the sun and moon), as if she was shining like; the sun and moon. (2)

There was a Shah's son, who appeared a noble (soul) seen from his appearance and nature. His name was Dhoomarket and his charm was comparable to (god) Indra or the moon. (3)

The begum became attached to him, due to which she lost her appetite and sleep. After seeing him when she went home, she could not like anything else from that moment onwards (she was allured too much by him). (4)

ਹਿਤੂ ਜਾਨ ਸਹਚਰੀ ਬੁਲਾਇ ॥ ਭੇਦ ਭਾਖਿ ਸਭ ਤਹਾ ਪਠਾਈ ॥
ਹਮੇ ਸਾਹ ਸੁਤ ਜੂ ਤੇ ਮਿਲੈ ਹੈ ॥ ਜੋ ਧਨ ਮੁਖ ਮੰਗਿ ਹੈ ਸੋ ਪੈ ਹੈ ॥ ੫॥
Hitu jan sehchar bulaie. Bheld bhakh sabh taha pathaiee.
Hamai sah sut ju milai hal. Jo dhan much mang hai so pai hai. (5)

ਸਖੀ ਪਵਨ ਕੇ ਭੇਸ ਸਿਧਾਈ ॥ ਪਲਕ ਨ ਬਿਤੀ ਸਾਹ ਕੇ ਆਈ ॥
ਸਾਜ ਪੂਤ ਕਹ ਕਿਯਾ ਪ੍ਰਨਾਮਾ ॥ ਬੈਠਿ ਜਾਇ ਸੁਘਰਿ ਤਿਹ ਧਾਮਾ ॥ ੬॥
Sakhi pavan kai bhes sidhaiee. Palak na biti sah kai aiee.
saj poot keh kiya parnama. Baith jaie sughar tih dhama. (6)

ਤੁਮਰੋ ਨਾਮ ਕਹਾ ਪਹਿਚਨਿਯਤ ॥ ਕਵਨ ਦੇਸ ਕੇ ਬਾਸੀ ਜਨਿਯਤ ॥
ਸਕਲ ਬ੍ਰਿਥਾ ਨਿਜ ਪ੍ਰਥਮ ਸੁਨਾਵਹੁ ॥ ਬਹੁਰਿ ਕੁਅਰ ਕੀ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵਹੁ ॥ ੭॥
Tumor nam kaha pehchaniat. Kavan des kai basi janiat.
Sakal britha nij pratham sunavhu. Bahuri koer ki sej suhavhu. (7)

ਸੁਨੀ ਸਖੀ ਮਦ੍ ਦੇਸ ਹਮ ਰਹਹੀ ॥ ਧੂਮ੍ ਕੇਤੁ ਹਮ ਕੋ ਜਨ ਕਹਹੀ ॥
ਸੌਦਾ ਹਿਤ ਆਏ ਇਹ ਦੇਸਾ ॥ ਦੇਸ ਕੋ ਦੇਸ ਕੋ ਨਿਰਖਿ ਨਰੇਸਾ ॥ ੮॥
Sunn saakhi madar des ham rahai. Dhumar ket ham ko jan kahi.
Souda hit aie ih desa. Des ko des ko nirakh naresa. (8)

ਬਤਿਯਨ ਪ੍ਰਥਮ ਤਾਹਿ ਬਿਰਮਾਇ ॥ ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਤਿਨ ਲੋਭ ਦਿਖਾਇ ॥
ਜਯੋ ਤਯੋ ਲੈ ਆਈ ਤਿਹ ਤਹਾ ॥ ਮਾਰਗ ਕੁਅਰਿ ਬਿਲੋਕਤ ਜਹਾ ॥ ੯॥
Batian pratham tohai birmaie. Bhat bhat tin lobh dikhaie.
Jeyo teyo lai aiee tih taha. marg koer bilokat jaha. (9)

ਜੋ ਧਨ ਕਹਾ ਸੁੰਦ੍ਰ ਤਿਹ ਦੀਨਾ ॥ ਕੰਘ ਲਗਾਇ ਮਿਤ੍ਰ ਸੋ ਲੀਨਾ ॥
ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਕੀ ਕੈਫ ਮੰਗਾਈ ॥ ਏਕ ਖਾਟ ਚੜਿ ਦੁਹੂੰ ਚੜਾਈ ॥ ੧੦॥
Jo dhan kaha sundar tih dina. Kamgh lagaie mitar so lina.
Bhat bhat ki kaif maangaiee. Ek khat charr duhun charraiee. (10)

Considering her trustworthy, she (begum) called a handmaid and explained to her the whole secret of her heart and sent her there, Saying, "If you could arrange my meeting with the Shah's son then you will get any amount of money, you would ask for. (5)

The maid went with the speed of wind and within no time, reached the Shah's place. She bowed to the Shah's son and then she seated herself in the shah's house. (6)

She asked, "What was your name and whereabouts and which place you belong to. First tell me all about you and then glorify the bed of the princess." (7)

He replied, "O handmaid! Listen I belong to the land of Madar and people call me Dhoomar Ket. After meeting Rajas of various lands, I had come here for business purposes." (8)

First she engaged him in talk and then showed him lot of attractions (greed of materials) of various types. She managed to bring him along with her somehow, where the princess was waiting for him. (9)

The young beauty gave money to the handmaid whatever she had asked for and then hugged the paramour. She sent for wine of many types and both of them drank it, seated on the same bed. (10)

ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਤਨ ਕੈਫ ਚੜਾਵਹੀ ॥ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਗੀਤ ਅਧੁਰਿ ਧੁਨ ਗਾਵਹਿ ॥
ਬਿਬਿਧ ਬਿਧਿਨ ਤਨ ਕਰਤ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਨੈਕੁ ਨ ਕਰੈ ਨਿਪਤਿ ਕੇ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥ ੧੧॥

Bhat bhat tan kaif charravhi. mil mil geet adhur dhunn gavhi.
Bibidh bibidhan tan karat bilasa. Naik na karai nripat ko trasa. (11)

ਫੈਲਹਿ ਫੈਲ ਨ ਫੋਰਾ ਜਾਈ ॥ ਨਿਸੁ ਦਿਨ ਰਾਖਤ ਕੰਠ ਲਗਾਈ ॥
ਜਬ ਕਬਹੂੰ ਆਖੇਟ ਸਿਧਾਵੈ ॥ ਏਕ ਅੰਬਾਰੀ ਤਾਹਿ ਚੜਾਵੈ ॥ ੧੨॥
Chhailhi chhail na chhora jaiee. nis din rakhat kanth lagaiee.
jab kabhun akhet sidhavai. Ek ambary tohai charravai. (12)

ਤਹੀ ਕਾਮ ਕੀੜਾ ਤਹ ਕਰੈ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਤੇ ਨੈਕੁ ਨ ਡਰੈ ॥
ਇਕ ਦਿਨ ਰਾਜਾ ਚੜਾ ਸਿਕਾਰਾ ॥ ਸੰਗ ਲਏ ਮਿਹਰਿਯੈ ਅਪਾਰਾ ॥ ੧੩॥
Thi kam krirra tih karai. mat pita tai naik na darai.
ik din raja chrira sikara. Sang laie mihriai apara. (13)

ਬੇਗਮ ਸੋਊ ਸਿਕਾਰ ਸਿਧਾਈ ॥ ਏਕ ਅੰਬਾਰੀ ਤਾਹਿ ਚੜਾਈ ॥
ਏਕ ਸਖੀ ਤਿਹ ਚੜਤ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਜਾਇ ਭੂਪ ਸੋ ਭੇਦ ਉਚਾਰਾ ॥ ੧੪॥
Begam souoo sikar sidhiaee. ek ambary tohai charraiee.
Ek sakhi tih charrat nihara. Jaie bhoop so bheid uchara. (14)

ਸੁਨ ਨਿਪ ਬਾਤ ਚਿਤ ਮੋ ਰਾਖੀ ॥ ਔਰਿ ਨਾਰਿ ਸੋ ਪ੍ਰਗਟ ਨ ਭਾਖੀ ॥
ਦੁਹਤਿਾ ਕੋ ਜਬ ਗਜ ਨਿਕਟਾਯੋ ॥ ਤਬ ਤਾ ਕੋ ਪਿਤੁ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ੧੫॥
Sunn nrip baat chit mo rakhi. or nar so pargat na bhakhu.
Duhita ko jab gaj niktayo. tab ta ko pit nikaat bulayo. (15)

ਸੁਨਤ ਬੈਨ ਬੇਗਮ ਡਰਪਾਨੀ ॥ ਥਰਹਰ ਕੰਪਾ ਮਿਤ੍ਰ ਤਿਹ ਮਾਨੀ ॥
ਆਬ ਹੀ ਮੁਝੈ ਭੂਪ ਗਹਿ ਲੈ ਹੈ ॥ ਇਸੀ ਬਨ ਬਿਖੈ ਮਾਰਿ ਚੁਕੈ ਹੈ ॥ ੧੬॥
Sunat bain begam darpani. Tharhar kampa mitar tih mani.
Ab hi mujhai bhoop geh leh ho. isi ban mar bikhai mar chukai ho. (16)

They started taking wine of many types, and started singing lots of songs in low sweet tones. They started having cohabitation in many styles. They were not at all afraid of the Raja's presence.(11)

The young princess could not leave the charming Shah's son, and was hugging him day and night. If she were going on a hunting spree, then she would take him also on the same palanquin. (12)

Seated there, they were enjoying sensuous pleasure, without having any fear of the mother or father. One day the Raja went on a hunting expedition, taking many handmaids with him. (13)

The begum also went for a hunting spree. along with her paramour in the same palanquin. One handmaid had seen him getting into the seat and gave all details to the Raja. (14)

The Raja, on hearing these words, kept it in his mind, but did not disclose it to any woman, when the elephant of the daughter came near, then he called her closer to him. (15)

On hearing the Raja's words the begum got frightened and her proud paramour also was trembling with fear and he said, "The Raja would catch hold of me right now, and would kill me in this jungle itself. (16)

ਨਾਰਿ ਕਹੀ ਪਿਯ ਜਿਨ ਜਿਯ ਡਰੇ ॥ ਕਹੈ ਚਰਿਤ੍ਰ ਤੁਮੈ ਸੋ ਕਰੇ ॥
 ਕਰੀ ਰੁਖ ਕੋ ਤਰੈ ਨਿਕਾਰਾ ॥ ਪਲਟਿ ਰਹਾ ਤਾ ਸੌ ਤਹ ਯਾਰਾ ॥ ੧੭॥
 Nar kahi piya jin jiya darai. Kaho charirar tumaai so karo.
 Kari rukh ko karai nikara. Palat raha ta so tih yara. (17)

ਆਪ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿ ਕਿਯਾ ਪਯਾਨਾ ॥ ਮਾਰੇ ਰੀਛ ਰੇਝ ਮ੍ਰਿਗ ਨਾਨਾ ॥
 ਤਾਹਿ ਬਿਲੋਕਿ ਪਿਤਾ ਚੁਪ ਰਹਾ ॥ ਝੂਠ ਲਖਾ ਤਿਹ ਤ੍ਰਿਯਾ ਮੁਹਿ ਕਹਾ ॥ ੧੮॥
 Aap pita praaty kiya payana. Marai reechh rejh mrig nana.
 Tohai bilok pita chup raha. Jhooth lakha tih triya mohair kaha. (18)

ਉਸੀ ਸਖੀ ਕੇ ਪਲਟਿ ਪ੍ਰਹਾਰਾ ॥ ਝੂਠ ਬਚਨ ਇਨ ਮੁਝੈ ਉਚਾਰਾ ॥
 ਖੇਲਿ ਅਖੇਟ ਭੂਪ ਗ੍ਰਿਹ ਆਯੋ ॥ ਤਿਸੀ ਬਿਰਛ ਤਰ ਕਰੀ ਲਖਾਯੋ ॥ ੧੯॥
 Usi sakhi kai palat prahara. Jhooth bachan in mujhai uchara.
 Khel akhet bhoop greh aeyo. Tisi birachh tar kari lakhayo. (19)

ਅੜਿਲ

ਪਕਰਿ ਭੁਜਾ ਗਜ ਪਰ ਪਿਯ ਲਯੋ ਚੜਾਇ ਕੈ ॥
 ਭੋਗ ਅੰਬਾਰੀ ਬੀਚ ਕਰੇ ਸੁਖ ਪਾਇ ਕੈ ॥
 ਲਪਟਿ ਲਪਟਿ ਦੋਊ ਕੇਲ ਕਰਤ ਮੁਸਕਾਇ ਕਰਿ ॥
 ਹੋ ਹਮਰੋ ਭੂਪਤਿ ਭੇਦ ਨ ਸਕਿਯੋ ਪਾਇ ਕਰਿ ॥ ੨੦॥

Aril

Pakar bhuja gaj par piyaa liyo charraie kai.
 Bhog ambary beech karai such paie kai.
 Lapat lapat douoo kel karat muskaie kar.
 Ho hamre bhupat bheid na sakio paie kar. (20)

Then the woman told the beloved, "You need not worry or be afraid and you play the same game trick, as I am suggesting to you. She took her elephant underneath a tree and the paramour leapt to the tree, holding it firmly." (17)

She came near the father and killed many bears, Rojh and deer. The Raja kept quiet on seeing her and felt that the maid had given him a false report. (18)

Instead, the Raja killed the handmaid, for having given a false report. The Raja came back home after the hunting game. The princess then took her elephant under the same tree. (19)

Aril

By holding his hand, she made the paramour (come) ride back on the elephant. Then she had cohabitation with the paramour to her full satisfaction. They were having sensuous pleasure by laughing and bugging each other tightly and were feeling that the Raja could not grasp their secret. (20)

ਦੋਹਰਾ

ਪਹਿਲੇ ਰੂਖ ਚੜਾਇ ਡਿਹ ਲੈ ਆਈ ਫਿਰਿ ਧਾਮ ॥
ਉਲਟਾ ਤਿਹ ਝੂਠਾ ਕਿਯਾ ਭੇਦ ਦਿਯਾ ਜਿਹ ਬਾਮ ॥ ੨੧॥ ੧॥

Dohra

Pehlai rookh charraie tih lai aiee fir dham.
Ulta tih jhoothaa kiya bhied diya jih bam. (21) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਚੁਹਤਰ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੭੪ ॥ ੬੭੮੧ ॥

iti sri charitar pakhyanai triya charitai mantra bhoop sambadai
teen so chuhatar charitar samaptam sat subhaam sat.

374. 6781. aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਇਸਕ ਤੰਬੋਲ ਸਹਿਰ ਹੈ ਜਹਾ ॥ ਇਸਕ ਤੰਬੋਲ ਨਰਾਧਿਪ ਤਹਾ ॥
ਸ੍ਰੀ ਸਿੰਗਾਰ ਮਤੀ ਤਿਹ ਦਾਰਾ ॥ ਜਾ ਸੀ ਘੜੀ ਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁ ਨਾਰਾ ॥ ੧॥

Choupaiee

Isak tambol sehar hai jaha. Isak tambol naradhip naradhip taha.
Sri singar mati tih dara. Ja si gharry na braham su nara. (1)

ਅੜਿਲ

ਸ੍ਰੀ ਜਗ ਜੋਬਨ ਦੇ ਤਿਹ ਸੁਤਾ ਬਖਾਨਿਯੈ ॥
ਦੁਤੀਯ ਰੂਪ ਕੀ ਰਾਸ ਜਗਤ ਮਹਿ ਜਾਨਿਯੈ ॥
ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਭਾ ਜਲਲ ਥਲ ਮਹਿ ਜਾ ਕੀ ਜਾਨਿਯਤ ॥
ਹੋ ਨਰੀ ਨਾਗਨੀ ਨਾਰਿ ਨ ਵੈਸੀ ਮਾਨਿਯਤ ॥ ੨॥

Aril

Sri jag joban dai tih suta bakhniai.
Dutia roop ki ras jagat meh janiai.
Adhik prabha jal thal meh ja ki janiat.
Ho nari nagni nar n vaisi maniat. (2)

Couplet

First she made him jump to the tree and then brought him back home. She held the handmaid as untruthful instead (before her father). (21) (1)

Here the three hundred and seventy-fourth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. (374-6781) (Contd.)

Choupaiee

There was a Raja called Ishaq Tambol in the town of Ishak Tambol. He had a wife named Sigar Mati and Brahma had not created another woman so beautiful. (1)

Aril

His daughter was called Jag Joban and she was considered as the second source of beauty in the world and she became glorious in the whole land or oceans. No woman or female snake was considered so beautiful. (2)

ਦੋਹਰਾ

ਤਹ ਇਕ ਪੂਤ ਸਰਾਫ ਕੇ ਤਾ ਕੇ ਰੂਪ ਅਪਾਰ ॥
ਜੇਰਿ ਨੈਨਿ ਨਾਰੀ ਰਹੈ ਜਾਨਿ ਨ ਗ੍ਰਿਹ ਬਿਸੰਭਾਰ ॥ ੩॥

Dohra

Tih ik poot saraaf ko ta ko roop apar.
Jor nain nari rahai jaan na greh bisambhar. (3)

ਚੌਪਈ

ਰਾਜ ਸੁਤਾ ਤਾ ਕੀ ਛਬਿ ਲਹੀ ॥ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਮਨ ਮੈ ਅਸ ਕਹੀ ॥
ਏਕ ਬਾਰ ਗਹਿ ਯਾਹਿਹ ਮੰਗਾਊ ॥ ਕਾਮ ਭੋਗ ਰੁਚਿ ਮਾਨ ਮਚਾਊ ॥ ੪॥

Choupaiee

Raj suta ta ki chhab lahi. Man bach kram man mai as kahi.
Ek bar geh yahai mangauoo. Kam bhog ruch man machauoo. (4)

ਪਠੈ ਸਹਚਰਿ ਦਈ ਇਕ ਤਹਾ ॥ ਤੋਹੀ ਬਾਤ ਸਮੁਝਾਇ ਅਨਿਕ ਨਿਕ ॥
ਅਮਿਤ ਦਰਬ ਦੈ ਤਾਹਿ ਭੁਲਾਈ ॥ ਜਿਹ ਤਿਹ ਭਾਤਿ ਕੁਅਰਿ ਕੋ ਲਿਆਈ ॥ ੫॥

Pathai sehchar daiee ik taha. Tohai bat samujhhaie anik nik.
Amit darb dai tohai bhulaiee. Jih tih bhat koer ko liaiee. (5)

ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਕੇ ਕਰਤ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਮਾਨਤ ਕਿਸੀ ਨ ਨਰ ਕੇ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥
ਤਬ ਲਗਿ ਆਏ ਪਿਤਾ ਤਹ ਗਯੋ ॥ ਅਧਿਕ ਬਿਮਨ ਤਾ ਕੀ ਮਨ ਭਯੋ ॥ ੬॥

Bhat bhat kai karat bilasa. Manat kisi na nar kai trasa.
Tab lag aie pita tih geyo. Adhik biman ta ki man bheyo. (6)

ਅਵਰ ਘਾਤ ਤਬ ਹਾਥ ਨ ਆਈ ॥ ਏਕ ਬਾਤ ਤਬ ਤਾਹਿ ਬਨਾਈ ॥
ਬੀਚ ਸਮਯਾਨਾ ਕੇ ਤਿਹ ਸੀਆ ॥ ਐਚਿਤ ਨਾਵ ਠਾਢ ਕਰ ਦੀਆ ॥ ੭॥

Avar ghat tab haath na aiee. Ek baat tab tohai banaiee.
Beech samyana kai tih sia. Aichat nav trhath kar diya. (7)

Couplet

There was a Jeweller's son, who was very beautiful. If some woman would glance at him, then she was unable to go back home, being completely made unconscious (of herself). (3)

Choupaiee

The princess once saw his glamour and said by mind, speech and action. "If I were to catch hold of him once and bring him home, then I could enjoy sensuous pleasure with him to my satisfaction". (4)

One day she explained the whole affair to one handmaid and sent her to his place. She gave her so much money that she completely got over her poverty. She then managed to bring home that prince by some means (somehow). (5)

Without having any fear of anybody she had cohabitation with him in many ways. In the meantime her father happened to come there and the princess felt greatly depressed. (6)

She could not think of any other move, but thought of one thing. She got him sewn in a cloth (cover) and got him erected upright by pulling the strings attached to it. (7)

ਉਪਰ ਅਵਰ ਸਮਯਾਨਾ ਡਾਰਾ ॥ ਵਾ ਕੋ ਜਾਇ ਨ ਅੰਗ ਨਿਹਾਰਾ ॥
ਆਗੇ ਜਾਇ ਪਿਤਾ ਚਲਿ ਲੀਨਾ ॥ ਜੋਰਿ ਪ੍ਰਨਾਮ ਦੇਉ ਕਰ ਦੀਨਾ ॥ ੮॥

Upar avar samyana dara. Va ko jaie na ang nihara.
Agai jaie pita chal lina. Jor parnam deuoo kar dina. (8)

ਅੜਿਲ

ਤਿਸ ਸਮਯਾਨਾ ਕੇ ਤਰ ਪਿਤੁ ਬੈਠਾਇਯੈ ॥ ਏਲ ਏਲ ਕਰਿ ਤਾ ਕੋ ਪੁਹਪ ਦਿਖਾਇਯੈ ॥
ਭੂਪ ਬਿਦਾ ਹੈ ਜਬੈ ਆਪੁਨੇ ਗ੍ਰਿਹ ਆਯੋ ॥ ਕਾਢਿ ਤਹਾ ਤੇ ਮਤਿਅਰ ਸੇਜ ਉਪਰ ਲਯੋ ॥ ੯॥

Aril

Tis samyana kai tar pit baithaie. Eil eil kart a ko puhap dikhaie.
* Bhoop bida haai jabai apnai greh aeyo. Kadh taha tai matiar sej upar leyo. (9)

ਦੋਹਰਾ

ਇਹ ਛਲ ਸੋ ਰਾਜਾ ਛਲਾ ਸਕਾ ਭੇਦ ਨਹਿ ਪਾਇ ॥
ਦੁਹਤਿਾ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਜਾਇ ਸਿਰ ਆਯੋ ਕੋਰ ਮੁੰਡਾਇ ॥ ੧੦॥ ੧॥

Dohra

Ih chhal so raja chhala saka bheid neh paie.
Duhita kai greh jaie sir aeyo kor mundaie. (10) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਪੰਝਤਰਿ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੭੫ ॥ ੬੭੯੧ ॥ ਅਫਜ਼ੁ ॥

iti sri charitar pakhyaanaai triya chartitarai mantra bhoop
sambadai teen so panjhatar charitar samaptam saat subham sat.

375. 6791. Aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਸੁਨਾ ਰਾਜਾ ਇਕ ਔਰ ਕਹਾਨੀ ॥ ਕਿਨਹੂੰ ਲਖੀ ਨ ਕਿਨਹੂੰ ਜਾਨੀ ॥
ਸਹਿਰ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਬਸਤ ਜਹ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਜਛ ਕੇਤੁ ਰਾਜਾ ਤਹ ॥ ੧॥

Choupaiee

Sunn raja ik or kahani. kinhu lakhi na kinhu jani.
Sehar haidrabad basaati jih. Sri harijachh ket raja tih. (1)

Then she covered him with another canopy so that no limb of his could be seen. Then she went ahead to receive the father and bowed to him with folded hands. (8)

Aril

Then she made the father sit under the canopy and showed him all the flowers one by one. When the Raja came back after bidding her farewell, then she took out the paramour (from the canopy) and seated him on her bed. (9)

Couplet

With this deceitful action, the Raja had been cheated out, without knowing the secret behind it. He himself got (shaved off without any means) deceived fully. (10) (1)

Here the three hundred and seventy-fifth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyna is completed. All is well. (375-6791) (Contd.)

Choupaiee

O dear Raja! Listen to another story, which no one had seen or heard before., The Raja named Harjachh Ket was ruling the land where the town of Hyderabad was situated. (1)

ਗ੍ਰਿਹ ਮਦਮਤ ਮਤੀ ਤਿਹ ਨਾਰੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪਰਬੀਨ ਦੇ ਧਾਮ ਦੁਲਾਰੀ ॥
 ਅਪਮਾਨ ਦੁਤਿ ਜਾਤ ਨ ਕਹੀ ॥ ਜਾਨੁਕ ਫੂਲ ਚੰਬੋਲੀ ਰਹੀ ॥ ੨॥
 Greh madmat mati tih nari. Sri parbeen dai dham dulari.
 Apman duti jat na kaahi. Januk fool chamboli rahi. (2)

ਨਿਹਚਲ ਸਿੰਘ ਤਹਾ ਇਕ ਛਤ੍ਰੀ ॥ ਸੂਰਬੀਰ ਬਲਵਾਨ ਤਿਅਤ੍ਰੀ ॥
 ਤਿਹ ਪ੍ਰਬੀਨ ਦੇ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਮਦਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਘਾਇ ਜਨੁ ਮਾਰਾ ॥ ੩॥
 Nihchal singh taha iuk chhatri. Soorbir balvan tiatri.
 Tih parbeen dai nain nihara. Madan kirpan ghaie jan mara. (3)

ਪਠੈ ਸਹਚਰਿ ਲਿਯਾ ਬੁਲਾਇ ॥ ਭੋਗ ਕਿਯਾ ਰੁਚਿ ਦੁਹੂੰ ਬਢਾਇ ॥
 ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਤਨ ਚੁੰਬਨ ਕਰੈ ॥ ਬਿਬਿਧ ਪ੍ਰਕਾਰ ਆਸਨਨ ਧਰੈ ॥ ੪॥
 Pathai sehchar liya bulaie. Bhog kiya ruch duhun badhaie.
 Bhat bhat tan chumban karai. Bibidh parjkar asnan dhaire. (4)

ਤਬ ਤਹ ਆਇ ਗਯੋ ਪਿਤੁ ਵਾ ਕੋ ॥ ਭੋਗਤ ਹੁਤੋ ਜਹਾ ਪਿਯ ਤਾ ਕੋ ॥
 ਚਮਕਿ ਚਰਿਤ੍ਰ ਚੰਚਲਾ ਕੀਨਾ ॥ ਪਰਦਨ ਬੀਚ ਲਪਟਿ ਤਿਹ ਲੀਨਾ ॥ ੫॥
 Tab tih aie geyo pitu va ko. bhogat hutai jaha piya ta ko.
 Chamak charitar chanchala kina. Pardan beech lapat tih lina. (5)

ਦੋਹਰਾ

ਪਰਦਨ ਬੀਚ ਲਪਟਿ ਤਿਹ ਦਿਯਾ ਧਾਮ ਪਹੁਚਾਇ ॥
 ਮੁਖ ਬਾਇ ਰਾਜਾ ਰਹਾ ਸਕਾ ਚਰਿਤ੍ਰ ਨ ਪਾਇ ॥ ੬॥ ੧॥

Dohra

Pardan beech lapat tih diya dham pahuchaie.
 Much baie raja raha saka charitar na paie. (6) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਛਿਹਤਰ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੭੬ ॥ ੬੭੯੭ ॥ ਅਫਜ਼ੁ ॥

iti sri charitar pakhyanai triya charitari mantra bhoop sambadai
 teen so chhihtar chatitar1 samaptam satr subhham sat.

376. 6797. Aphjun. (Contd.)

He had a wife by the name of Madmat Mati, and a daughter called Parbin Dei. Her incomparable beauty is beyond description. She resembled the lily flower. (2)

There lived a Khatri by the name Nehchal Singh, who was a great warrior, powerful and an expert in weaponry (in the use of arms). The princess Parbin Dei once saw him with her own eyes, and it seemed (she was cut into pieces with a sword by Kamdev) she was completely allured by him and overpowered by her sexual desires. (3)

She called him through a handmaid and both had cohabitation with full enjoyment. They kissed each other in many ways along with many poses of love affair. (4)

In the meantime her father came there, where she was having sensuous pleasure with her beloved. That woman played a trick instantly and wrapped her paramour in the curtains. (5)

Couplet

By wrapping him in curtains, she sent him home. The Raja was watching this spectacle as a dummy and could not grasp the secret involved in it. (6) (1)

Here the three hundred and seventy sixth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (376-6797) (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਨਵਤਨ ਸੁਨਹੁ ਨਰਾਧਿਪ ਕਥਾ ॥ ਕਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰ ਚੰਚਲਾ ਜਥਾ ॥
ਤ੍ਰਿੰਬਕ ਮਹਾ ਰੁਦ੍ਰ ਹੈ ਜਹਾ ॥ ਤ੍ਰਿੰਬਕ ਦਤ ਨਰਾਧਿਪ ਤਹਾ ॥ ੧॥

choupaiee

Navtan sunhu naradhip katha. Kiya charit chanchala jatha.
Trimbaak maha rudar hai jaha. Trimbak dutt naradhip taha. (1)

ਤ੍ਰਿੰਬਕ ਪੁਰ ਤਾ ਕੋ ਬਹੁ ਸੋਹੈ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਚੰਦ੍ਰ ਲੋਕ ਕਹ ਮੋਹੈ ॥
ਸ੍ਰੀ ਰਸਰੀਤਿ ਮਤੀ ਤਿਹ ਨਾਰੀ ॥ ਕੰਚਨ ਅਵਟਿ ਸਾਚੇ ਜਨੁ ਢਾਰੀ ॥ ੨॥

Trimbak pur ta ko bahu sohaai. Indar lok keh mohair.
Sri rasrit mati tih nari. Kanchan avat sachai jan dhari. (2)

ਸ੍ਰੀ ਸੁਹਾਸ ਦੇ ਤਾ ਕੀ ਕੰਨਯਾ ॥ ਜਿਹ ਸਮ ਉਪਜੀ ਨਾਰਿ ਨ ਅੰਨਯਾ ॥
ਏਕ ਚਤੁਰਿ ਅਰੁ ਸੁੰਦਰਿ ਘਨੀ ॥ ਜਿਹ ਸਮਾਨ ਕੋਈ ਨਹਿ ਬਨੀ ॥ ੩॥

Sri suhas dai ta ki kanya. Ijh sam upji nar na anya.
Ek chatur aru sundari ghani. jih saman koiee neh bani. (3)

ਇਕ ਦਿਨ ਕੁਅਰਿ ਬਾਗ ਕੋ ਚਲੀ ॥ ਬੀਸ ਪਚਾਸ ਲਏ ਸੰਗ ਅਲੀ ॥
ਜਹਾਤ ਹੁਤੀ ਮਾਰਗ ਕੇ ਮਾਹੀ ॥ ਸੁੰਦਰ ਨਿਰਖਾ ਏਕ ਤਹਾ ਹੀ ॥ ੪॥

Ik din koer bag ko vchali. Bees pachaslaie sang ali.
Jhat huti marg ko mahi. Sundar nirkha ek taha hi. (4)

ਸੇਰ ਸਿੰਘ ਤਿਹ ਨਾਮ ਬਿਰਾਜਤ ॥ ਜਾਹਿ ਨਿਰਖ ਰਤਿ ਕੋ ਮਨ ਲਾਜਤ ॥
ਕਹ ਲਗਿ ਤਿਹ ਛਬਿ ਭਾਖਿ ਸੁਨਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭਾ ਕੇਰ ਸੁਭ ਗ੍ਰੰਥ ਬਨਾਉ ॥ ੫॥

Ser saingh tih nam birajat.
Jahai nirakh rat ko man lajat.
Keh lag tih chhab bhakh sunaouu.
Prabha ker subh granth banaouo. (5)

Choupaiee

Raja! Listen to a new episode depicting the woman's deceitful action There was a Raja, named Trimbak Dutt, ruling over the land of Trimbak Maha Rudra. (1)

The town of Trimbuk Pur was looking glorious, which could enamour even [ndra lok or Chander lok. (Indra's palace or moons' place) His wife was called Rasmeet Mati, who appeared to have been moulded in a mould of gold (very beautiful). (2)

His daughter was named Suhas Dei, and no other woman like her had been created earlier. She was very intelligent and secondly very charming without any other woman parallel in beauty to her. (3)

On day, the princess along with about twenty or twenty-five handmaids, went to a garden. On her way, she saw a beautiful man. (4)

He was called Sher Sind. He was so charming that even (kamdev's wife), Rati would feel ashamed (belittled) on seeing him. How far could one describe his beauty? A complete Granth could be written on his beautiful personality. (5)

ਅੜਿਲ

ਰਾਜ ਸੁਤਾ ਜਬ ਤੇ ਤਿਹ ਗਈ ਬਿਹਾਰਿ ਕਰਿ ॥ ਰਹੀ ਮਤ ਹੈ ਮਨ ਇਹ ਬਾਤ ਬਿਚਾਰਿ ਕਰਿ ॥
ਕੋਟਿ ਜਤਨ ਕਰਿ ਕਰਿ ਯਾਹਿ ਬੁਲਾਇਐ ॥ ਹੋ ਕਾਮ ਕੇਲ ਕਰਿ ਯਾ ਸੋ ਹਰਖ ਕਮਾਇਐ ॥ ੬॥

Aril

Raj suta jab tai tih gaiee bihar kar. Rahi mat hai man ih bat bichar kar.
Kot hatan kar kar yahai bulaiye. Ho kam kel kar ya so harakh kamaye. (6)

ਚੌਪਈ

ਸਖੀ ਏਕ ਤਹ ਦਈ ਪਠਾਇ ॥ ਜਿਹ ਤਿਹ ਬਿਧਿ ਤਿਹ ਲਯੋ ਬੁਲਾਇ ॥
ਪੜਿ ਪੜਿ ਦੋਹਾ ਛੰਦ ਬਿਹਾਰਹਿ ॥ ਸਕਲ ਮਦਨ ਕੋ ਤਾਪ ਨਿਵਾਰਹਿ ॥ ੭॥

Choupaiee

Sakhi ek tih daice pathaie. jih tih bidh tih leyo bulaie.
Parr parr doha chhand biharhi. sakal madan ko tap nivarhi. (7)

ਆਵਤ ਨੈਨ ਤਿਹ ਬਦਨ ਲਗਾਯੋ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਚਰਿਤ ਚੰਚਲਾ ਸਾਜਾ ॥
ਰੋਮ ਨਾਸ ਤਿਹ ਬਦਨ ਲਗਾਯੋ ॥ ਨਾਰਿ ਭੇਸ ਤਾ ਕਹ ਪਹਿਰਾਯੋ ॥ ੮॥
Avat nain tih badan lagayo. Ih bidh charit chanchala saja.
Rome nas tih badan lagayo. Nar bhes ta keh pehrayo. (8)

ਝਾਰੂ ਏਕ ਹਾਥ ਤਿਹ ਲਿਯੋ ॥ ਦੂਜੇ ਹਾਥ ਟੋਕਰਾ ਦਿਯੋ ॥
ਮੁਹਰਨ ਔਰ ਰਪੈਯਨ ਭਰੋ ॥ ਤਾਹਿ ਚੰਡਾਰੀ ਭਾਖਿਨਿ ਕਰੋ ॥ ੯॥
Jharoo ek hath tih liyo. Dujai ht tokra diyo.
Muhran or repeyan barai. Tohai chandari bhakhin karo. (9)

ਨ੍ਰਿਪ ਆਗੇ ਕਰਿ ਤਾਹਿ ਨਿਕਾਰਿਯੋ ॥ ਮੂੜ ਭੂਪ ਨਹਿ ਭੇਦ ਬਿਚਾਰਿਯੋ ॥
ਕਾਟਿ ਖੜਗ ਤਿਹ ਹਨਤ ਨ ਭਯੋ ॥ ਜਾਨਿ ਚੰਡਾਰ ਤਾਹਿ ਨ੍ਰਿਪ ਗਯੋ ॥ ੧੦॥
Nrip agai kar tohai nikario. Murr bhoop neh bheid bivharior.
Kat karrag tih hanta na bheyo. Jan chandar tohai nrip geyo. (10)

Aril

When the princess went home, after perceiving him then she was feeling completely over-whelmed by his charm and "was planning in mind to call him at home even with millions of efforts, and then enjoy sensuous pleasure with him to my satisfaction." (6)

Choupaiee

The princess sent a handmaid to call him and she managed to bring him along somehow. They were singing couplets and enjoying sensuous pleasure, thus satisfying their sexual urges (to alleviate their sexual heat). (7)

When the princess saw the Raja coming with her own eyes, then she played a deceitful action like this. She applied hair remover to his (body) face and removed his hair and then dressed him as a female. (8)

She was given a broom in one hand and a basket in the other hand. The basket was filled with gold coins and other coins and she was called a lady scavenger (helper). (9)

Before the very eyes of the Raja, she was turned out of the house but the foolish Raja could not follow the secret. He did not kill him by taking out his sword, but thinking her a lady helper, the Raja went away. (10)

ਜਿਨ ਇਹ ਮੋਰ ਅਣਗ ਛੁਹਿ ਜਾਇ ॥ ਮੁਝੈ ਕਰੈ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਬਨਾਇ ॥
 ਤੋਹੈ ਪਛਾਨੈ ਪਕਰਿ ਨਹੀ ਲਿਯੋ ॥ ਲੈ ਮੁਹਰੈ ਸੁੰਦਰ ਘਰ ਗਯੋ ॥ ੧੧॥ ੧॥
 Jin ih mo rang chhuhai jaie. Mujhaie karai apavitar banaie.
 Tohai pachhanai pakar neh laeyo. Lai muhrai sundar ghar geyo. (11) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਸਤਤਰ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੭੦ ॥ ੬੮੦੮ ॥ ਅਫਸ਼ੁ ॥

iti sri charitar pkhyanai triya charitari mantra bhoop sambadai
 teen so sat1 chareitar samaptam sat subham sat.

377. 6808. Apjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਭੂਪ ਤ੍ਰਿਹਾਟਕ ਸੈਨ ਭਨਿਜੈ ॥ ਨਗਰ ਤਿਹਾੜੋ ਜਾਹਿ ਕਹਿਜੈ ॥
 ਜਾਹਿ ਤ੍ਰਿਹਾਟਕ ਪੁਰੀ ਬਖਾਨੈ ॥ ਦਾਨਵ ਦੇਵ ਜਛ ਸਭ ਜਾਨੈ ॥ ੧॥

Choupaiee

Bhoop trihatak sain bhanijai. Nagar tiharro jahai kahijai.
 Jaie trihataak puri bakhani. Danav dev jachh sabh janai. (1)

ਸ੍ਰੀ ਮਹਬੂਬ ਮਤੀ ਤਹ ਨਾਰੀ ॥ ਜਿਹ ਸਮ ਸੁੰਦਰਿ ਕਹੂੰ ਨ ਕੁਮਾਰੀ ॥
 ਦੁਤੀਯ ਨਾਰਿ ਮ੍ਰਿਦੁਹਾਸ ਮਤੀ ਤਿਹ ॥ ਨਹਿ ਸਸਿ ਸਮ ਕਹਿਯਤ ਆਨਨ ਮਤਿ ॥ ੨॥

Sri mehboob mati tih nari. Jih sam saundar kahun n kumari.
 Dutia nar mriduhas mati tih. Neh sass am kahiat anan mat. (2)

ਸ੍ਰੀ ਮਹਬੂਬ ਮਤੀ ਤਨ ਨ੍ਰਿਪ ਰਤਿ ॥ ਦੁਤੀਯ ਨਾਰਿ ਪਰ ਨਹੀ ਆਨਨ ਮਤਿ ॥
 ਅਧਿਕ ਭੋਹ ਤਿਹ ਸਾਥ ਕਮਾਯੋ ॥ ਏਕ ਪੁਤ੍ਰ ਤਾ ਤੇ ਉਪਜਾਯੋ ॥ ੩ ॥

Sri mehboob mati tan nrip rat. Dutia nar par nah anan mat.
 Awik boh tih sath kamayo. Ek putar ta tai upjayo. (3)

ਦੁਤੀਯ ਨਾਰਿ ਤੇ ਸਾਥ ਨ ਪ੍ਰੀਤਾ ॥ ਤਾਹਿ ਨ ਬੀਚ ਪਯਾਵਤ ਚੀਤਾ ॥
 ਸੁਤਵੰਤੀ ਇਕ ਪੁਨਿ ਪਤਿ ਪ੍ਰੀਤ ॥ ਅਵਰ ਤ੍ਰਿਯਹਿ ਲਯਾਵਤ ਨਹਿ ਚੀਤ ॥ ੪॥

Dutia nar tai sath na prita. tohai na beech payavat cheetah.
 Sutvanti ik pun pat prit. Avar triyeh layavat neh cheet. (4)

Rather the Raja was thinking that she should not touch him, thus making him impure. He could not catch hold of him by recognizing him and that smart man went home with lot of gold coins. (11) (1)

Here the three hundred and seventy-seventh episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (377-6808) (Contd.)
Choupaiee

There was a Raja by the name of Trihatak Sain, and his town was called Tihar or Trihatak Puri (as well) and all the gods, demons and demigods were aware of this town. (1)

His wife was Mehboob Mati, and no other princess could compare with her in beauty. His second wife was called Mirdehas Mati, and even moon could not compare with her (face) beauty. (2)

The Raja loved Mehboob Mati very much but would not look at the other wife. He had enjoyed sexual companionship with Mehboob Mati, and got a son from her. (3)

He did not have any attachment with the second wife, and would not even bother about her. Mehboob Mati had got a son and Secondly she had great love for the spouse. So she would not even think of the other woman. (4)

ਦੁਤੀਯ ਨਾਰਿ ਤਬ ਅਧਿਕ ਰਿਸਾਈ ॥ ਏਕ ਘਾਤ ਕੀ ਬਾਤ ਬਨਾਈ ॥
ਸਿਸ ਕੀ ਗੁਦਾ ਗੋਖਰੂ ਦਿਯਾ ॥ ਤਾ ਤੇ ਅਧਿਕ ਸੁਖਿਤ ਤਿਹ ਕਿਯਾ ॥ ੫॥

Dutia nar tab adhik risaiee. Ek ghat ki bat banaiee.
Sis ki guda gokhru diya. Ta tai adhik sukhit tih kiya. (5)

ਬਾਲਕ ਅਧਿਕ ਸੁਖਾਤਰ ਭਯੋ ॥ ਰੋਵਤ ਧਾਮ ਮਾਤ ਕੇ ਗਯੋ ॥
ਨਿਰਖਿ ਤਾਤ ਮਾਤਾ ਦੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਭਲੀ ਭਲੀ ਧਾਯਾਨ ਮੰਗਾਯੋ ॥ ੬॥
Balak adhik sukhatar bheyo. Rovat dham mat kai geyo.
Nirakh tat mata dukh payo. Bhali bhali dayan mangayo. (6)

ਇਹ ਚਰਿਤ੍ਰ ਬਾਲਹਿ ਦੁਖ ਦਿਯੋ ॥ ਆਪਨ ਭੇਸ ਧਾਇ ਕੇ ਕਿਯੋ ॥
ਕਿਯਾ ਸਵਤਿ ਕੇ ਧਾਮ ਪਯਾਨਾ ॥ ਭੇਦ ਨਾਰਿ ਕਿਨਹੂੰ ਨ ਪਛਾਨਾ ॥ ੭॥
Ih charitar balhi dukh diyo. Apan bhes dhaie ki kiyo.
Kiya savat kai dham payana. Bheid nar kinhu na pachhana. (7)

ਔਖਧ ਏਕ ਹਾਥ ਮੈ ਲਈ ॥ ਸਿਸੁ ਕੀ ਪ੍ਰਥਮ ਮਾਤ ਕੋ ਦਈ ॥
ਬਰੀ ਖਾਤ ਰਾਨੀ ਮਰਿ ਗਈ ॥ ਸੁਛ ਸੁਘਰਿ ਰਾਨੀ ਫਿਰਿ ਆਈ ॥ ੮॥
Aoukadh hath mai laiee. sis ki pratham mat kou daiee.
Bari khat rani mar gaiee. Savachh sughar rani fir aiee. (8)

ਨਿਜੁ ਗ੍ਰਿਹ ਆਇ ਭੇਸ ਨ੍ਰਿਪ ਤ੍ਰਿਯ ਧਰਿ ॥
ਜਾਤਿ ਭਈ ਅਪਨੀ ਅਵਿਤਨ ਘਰ ॥
ਸਿਸੁ ਕੋ ਕਾਢਿ ਗੋਖਰੂ ਡਾਰੋ ॥ ਤਾਹਿ ਸੁਘਰਿ ਤਿਹ ਸੁਤ ਕਰਿ ਪਾਰੋ ॥ ੯॥
Nij greh aie nbhes nrip triya dhar.
Jat bhaiee apni avitan ghar.
Sisu ko kadh gokhru daro.
Tohai sughar tih sut kaar paro. (9)

Due to this callous attitude of the Raja, the second wife became very furious with rage and thought of enacting a witchcraft. So she placed some thorny plant (bhakhra) in the arms of the child and thus Tormented him too much. (5)

The child was greatly upset with this suffering and came weeping (crying) to the mother's house. On seeing the son's condition, the mother became sad and called some professional nurses. (6)

With this deceit she gave lot of suffering to the mother and she herself dressed up as a nurse, and then went to the house of the rival wife, but no one could recognize her or see through her secret. (7)

She had a medicine in hand, which she gave to the child's mother first and the queen died immediately on eating this tablet. That clever woman then came back home. (8)

On coming back, she dressed up as a queen and then went to the house of the rival wife. She removed the child's thorn and then brought up that child as her own son. (9)

ਇਹ ਛਲ ਸੋ ਸਵਤਿਨ ਕਹ ਮਾਰਾ ॥ ਸਿਸਹੁ ਜਾਨਿ ਸੁਤ ਲਿਯੋ ਉਬਾਰਾ ॥
ਨ੍ਰਿਪਹ ਸੰਗ ਪੁਨਿ ਕਰਿ ਲਿਯ ਪਯਾਰਾ ॥ ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਨ ਕਿਨੂੰ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੧੦॥ ੧॥

Ih chhal so savitan keh mara. Sishu jan sut liyo ubara.
Nripeh sang pun kar liya pyara. Bheid abheid na kinu bichara. (10) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਟ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਅਠਹਤਰਿ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੭੮॥ ੬੮੧੮ ॥ ਅਫਜ਼ੀ ॥

iti sri charitar pakhyana triya charaiatai mantra bhoop sambadai
teen so athahtar charitar samaptyam sat subhham sat.

378. 6818. Aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਸੁਨ ਰਾਜਾ ਇਕ ਔਰ ਪ੍ਰਸੰਗਾ ॥ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਭਯੋ ਨਰੇਸੁਰ ਸੰਗਾ ॥
ਮ੍ਰਿਦਲਾ ਦੇ ਤਿਹ ਨਾਰਿ ਭਨਿਜੈ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਪਟਤਰ ਤਿਹ ਦਿਜੈ ॥ ੧॥

Choupaiee

Sunn raja ik or parsanga. jih bidh bheyo naresar sanga.
Mridula dai tih nar bhanijai. Indar patatar tih dijai. (1)

ਅੜਿਲ

ਸ੍ਰੀ ਸੁਪਦ੍ਰਾ ਦੇ ਤਾ ਕੀ ਸੁਤਾ ਬਖਾਨਿਯੈ ॥ ਮਹਾ ਸੁੰਦਰੀ ਲੋਕ ਚਤੁਰਦਸ ਜਾਨਿਯੈ ॥
ਜੋ ਸਹਚਰਿ ਤਾ ਕੋ ਭਰਿ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰਹੀ ॥ ਹੋ ਪਰੀ ਪਦਮਿਨੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਸੁ ਵਾਹਿ ਬਿਚਾਰਹੀ ॥ ੨॥

Aril

Sri supadra dai ta ki suta bakhaniaie. Maha sundari lok chaturdas janiai.
Jo sehchar ta ko bhar nain niharhi. Ho pari padmini prakrit su vahi bicharhi. (2)

ਚੌਪਈ

ਹਾਟਕਪੁਰ ਤਿਨ ਕੋ ਦਿਸਿ ਦਛਿਨ ॥ ਰਾਜ ਕਰਤ ਤੇ ਤਹਾ ਬਿਚਛਨ ॥
ਤਿਹ ਪੁਰ ਏਕ ਸਾਹ ਕੋ ਪੁਤ੍ਰ ॥ ਜਨੁ ਕਰਿ ਬਿਧਨਾ ਠਟਾ ਚਰਿਤ੍ਰ ॥ ੩॥

Choupaiee

Hatakpur tin ko disi dachhan. Raj karat tai taaha bichchhan.
Tih pur ko ek sah ko putar. Jan kar bidhana thata charitar. (3)

With this deceitful action, she had killed the queen and then brought up the child as a son. Then she developed love for the Raja, but no one could gauge the depth of this secret. (10) (1)

Here the three hundred and seventy-eighth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (378-6818) (Contd.)

Choupaiee

O Rajan! Listen to another anecdote, as it happened to a Raja, He Had a wife called Mridulla Dei. Her praises were comparable to that of Indra (god) or the Moon. (1)

Aril

His daughter was named Soprabha Dei and she was considered the most beautiful in all the Universe (in fourteen regions). Any handmaid who happened to see her with her own eyes would consider her as the fairy or Padmini in beauty. (2)

Choupaiee

His town of Hatakpur was in the south, where the clever Raja was ruling. There was a Shah's son also in town and he was very beautiful and it seemed, the creator had created a witchcraft only. (3)

ਬਯਾਘ੍ਰ ਕੇਤੁ ਤਿਹ ਨਾਮ ਕਹਿਜੈ ॥ ਛਤ੍ਰ ਜਾਤਿ ਰਘੁਬੰਸ ਭਨਿਜੈ ॥
ਪ੍ਰਗਟ ਜਾਨੁ ਅਵਤਾਰ ਅਨੰਗਾ ॥ ਐਸੇ ਸਾਹ ਪੁਤ੍ਰ ਕੇ ਅੰਗਾ ॥ ੪॥
Bayaghar ket tih nam kahijai. Chhatar jat raghuvans bhanijai.
Pragat jan avtar ananga. Aise sah putar ko anga. (4)

ਲਾਗੀ ਲਗਨ ਤਵਨ ਪਰ ਬਾਲਾ ॥ ਸਖੀ ਪਠੀ ਇਕ ਤਹਾ ਰਿਸਾਲਾ ॥
ਸੋ ਚਲਿ ਗਈ ਕੁਅਰ ਕੇ ਧਾਮਾ ॥ ਜਿਮਿ ਤਿਮਿ ਤਾਹਿ ਪ੍ਰਬੋਧਯੋ ਬਾਮਾ ॥ ੫॥
Lagi lagan tvan par bala. Sakhi pathi ik taha risala.
So chal gaiee koer kai dhama. Jim tim tohai parbodheyo bama. (5)

ਜਾਤ ਭਈ ਤਾ ਕਹ ਲੈ ਤਹਾ ॥ ਮਾਰਗ ਕੁਅਰਿ ਬਿਲੋਕਤ ਜਹਾ ॥
ਨਿਰਖਤ ਨੈਨ ਗਰੇ ਲਪਟਾਈ ॥ ਸੇਜਾਸਨ ਪਰ ਲਿਯੋ ਚੜਾਈ ॥ ੬॥
Jat bhiee ta kar lai taha. Marag koer bilokat jaha.
Nirkhat nain garai laptaiee. sejasan par liyo charraie. (6)

ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਰੀ ਤਵਨ ਸੋ ਕੀੜਾ ॥ ਕਾਮਨਿ ਕਾਮ ਨਿਵਾਰੀ ਪੀੜਾ ॥
ਨਿਸੁ ਦਿਨ ਧਾਮ ਬਾਮ ਤਿਹ ਰਾਖਾ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਤਨ ਭੇਦ ਨ ਭਾਖਾ ॥ ੭॥
Bahu budh kari tavan so krirra. Kamni kam nivari peeraa.
Nisu din dham bam tih rakha. Mat pita tan bheid na bhakha. (7)

ਤਬ ਲੋ ਬਯਾਹੀ ਦਯੋ ਤਿਹ ਤਾਤੈ ॥ ਭੂਲਿ ਗਈ ਵਾ ਕੋ ਵੈ ਬਾਤੈ ॥
ਨਜਿ ਪਯਾਰੇ ਬਿਨ ਰਹਿਯੋ ਨ ਗਯੋ ॥ ਘਾਲਿ ਸੰਦੂਕਹਿ ਸਾਬ ਚਲਿਯੋ ॥ ੮॥
Tab lo bayahi deyo tih tataie. Bhool gaiee va ko vai bataie.
Niju payarai bin rahio na geyo. Ghal sandook sath chalio. (8)

ਨਸਿ ਦਿਨ ਤਾ ਸੋ ਭੋਗ ਕਮਾਵੈ ॥ ਸੋਵਤ ਰਹੈ ਨ ਭੂਪਤਿ ਪਾਵੈ ॥
ਏਕ ਦਿਵਸ ਜਬ ਹੀ ਨ੍ਰਿਪ ਜਾਗਾ ॥ ਰਨਿਯਹਿ ਛੋਰਿ ਜਾਰ ਉਠਿ ਭਾਗਾ ॥ ੯॥
Nis din ta so bhog kamavai. sovat rahai na bhupat pavai.
Ek divas jab hi nrip jaaga. Raniyeh chhor jar uth bhaga. (9)

His name was told by many as Bariaghar Ket and he had the canopy of a Khatri belonging to Raghubans caste. The body of the Shah's son was so charming as if he were an incarnation of the god of love (Kamdev). (4)

That princess then developed love for this man. She sent an intelligent handmaid to him, who came to the house of Shah's son and that woman then explained everything about the princess. (5)

Then she brought him to the place, where the Princess was waiting for him. On seeing him with her own eyes, she embraced him closely and made him seated on her bed. (6)

Then she enjoyed sensuous pleasure with him in many ways and then the princess satiated her sexual desires fully. The princess kept him during day and night at her place and did not disclose her secret to the mother or father. (7)

By that time the father got her married (to someone else) and she forgot about all these things. But she could not live without her beloved and placing him in a box, she took him along with her. (8)

She was having cohabitation with him during day and night. The Raja was lying asleep and he did not get to know the secret. One day, the Raja woke up and the paramour leaving the queen, fled away. (9)

ਤ੍ਰਿਯ ਸੌ ਬਚਨ ਕੋਪ ਕਰਿ ਭਾਖਿਯੋ ॥ ਤੈ ਲੈ ਜਾਰ ਧਾਮ ਕਿਮਿ ਰਾਖਿਯੋ ॥
 ਕੈ ਅਬ ਹੀ ਮੁਹਿ ਬਾਤ ਬਤਾਵੋ ॥ ਕੈ ਪ੍ਰਾਨਨ ਕੀ ਆਸ ਚੁਕਾਵੋ ॥ ੧੦॥
 Triya so bachan kop kar bhakhio. Tai lai jar dham kim rakhio.
 Kai ab hi mohair bat batavo. Kai pranani ki aas chukavo. (10)

ਬਾਤ ਸਤਯ ਜਾਨੀ ਜਿਯ ਰਾਨੀ ॥ ਮੁਝੈ ਨ ਨਿਪ ਛਾਡਤ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥
 ਭਾਗ ਘੋਟਨਾ ਹਾਥ ਸੰਭਾਰਾ ॥ ਫੋਰਿ ਨਰਾਧਿਪ ਕੇ ਸਿਰ ਡਾਰਾ ॥ ੧੧॥
 Bat satya jani jiyt rani. Mujhaai n nrip chhadat abhimani.
 Bhang ghotna hath sambhara. For naaradhip kai sir dara. (11)

ਬਹੁਰਿ ਸਭਨ ਇਹ ਭਾਤਿ ਸੁਨਾਈ ॥ ਪ੍ਰਜਾ ਲੋਗ ਜਬ ਲਏ ਬੁਲਾਈ ॥
 ਮਦ ਕਰਿ ਭੂਪ ਭਯੋ ਮਤਵਾਰਾ ॥ ਪਹਿਲ ਪੁਤ੍ਰ ਕੋ ਨਾਮ ਉਚਾਰਾ ॥ ੧੨॥
 Bhuri sabhan ih bhat sunaiee. Parja log jab laie bulaiee.
 Mad kar bhoop bheyo matwara. Pehal putar ko nam uchara. (12)

ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੁਤ੍ਰ ਕੋ ਨਾਮਹਿ ਲਯੋ ॥ ਤਾ ਤੇ ਅਧਿਕ ਦੁਖਾਤਰ ਭਯੋ ॥
 ਸੋਕ ਤਾਪ ਕਾ ਅਧਿਕ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਮੂੰਡ ਫੋਰਿ ਭੀਤਨ ਸੌ ਡਾਰਾ ॥ ੧੩॥
 Mirtak putar ko namhe leyo. Ta tai adhik dikhatar bheyo.
 Sok tap ko adhik bichara. Moond for bhitan so dara. (13)

ਦੋਹਰਾ

ਇਹ ਛਿਲ ਨਜ਼ਿ ਨਾਇਕ ਹਨਾ ਲੀਨਾ ਮਿਤ੍ਰ ਬਚਾਇ ॥
 ਬਹੁਰਿ ਭੋਗ ਤਾ ਸੌ ਕਰੋ ਕੋ ਨ ਸਕਾ ਛਲ ਪਾਇ ॥ ੧੪॥ ੧॥

Dohra

Ih chhal nij naiek hana lina mitar bachaie.
 Bahur bhog ta so karo ko na chhal paie. (14) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਾਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਉਨਾਸੀ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੭੯ ॥ ੬੮੩੨ ॥ ਅਛਰੰ ॥
 iti sri charitar pakhyana triya charitarai mantra bhoop sambadai
 teen so unasi charitar samaptam saat subham sat.

379. 6832. Aphjun. (Contd.)

The Raja, getting furious with rage, told the queen "How have you kept the paramour in your house? Either you tell me all the details (about yourself) or be prepared to lose your life soon." (10)

The queen thought in her mind, "that the proud Raja would not leave me. She held the big wooden club in hand, used for pounding hemp and striking the Raja with it killed him instantly. (split his head). (11)

Then the queen called all the subjects and told, "Due to heavy dose of wine, the Raja had become drunk, and was calling his first son." (12)

"By repeating the name of the dead son, he became full of sadness and by striking his head against the walls, he had split his head. (13)

Couplet

With this witchcraft she had killed the Raja and saved her paramour. Then she had cohabitation with him but no one could grasp her secret. (14) (1)

Here the three-hundred and seventy nine episode of the King's and Minister's dialogue regarding the woman's witchcraft from Charitar Pakhyani is completed. All is well. (379-6832) (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਏਕ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸੈਨ ਰਾਜਾ ਬਰ ॥ ਨਾਰਿ ਚਰਿਤ੍ਰ ਮਤੀ ਤਾ ਕੇ ਘਰ ॥
ਵਤੀ ਚਰਿਤ੍ਰਾ ਤਾ ਕੀ ਨਗਰੀ ॥ ਤਿੰਹੁ ਭਵਨ ਕੇ ਬੀਚ ਉਜਗਰੀ ॥ ੧॥

Choupaiee

Ekm charitar sain raja bar. Nar charitar mati ta kai ghar.
Vati charitara ta ki nagri. Tinqu bhavan ke beech ujgari. (1)

ਗੋਪੀ ਰਾਇ ਸਾਹ ਸੁਤ ਇਕ ਤਹ ॥ ਜਿਹ ਸਮ ਸੁੰਦਰ ਦੁਤੀਯ ਨ ਜਗ ਮਹ ॥
ਤਿਹ ਚਰਿਤ੍ਰ ਦੇ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰਿਯੋ ॥ ਅੰਗ ਅੰਗ ਤਿਹ ਮਦਨ ਪ੍ਰਜਾਰਿਯੋ ॥ ੨॥

Gopi raie sah sut ik tih. Jih saam sundar dutia na jag meh.
Tih charitar dai nain nihario. Ang ang tih madan parjario. (2)

ਜਿਹ ਤਿਹ ਬਿਧਿ ਤਿਹ ਲਯੋ ਬੁਲਾਇ ॥ ਉਠਤ ਲਯੋ ਛਤਿਯਾ ਸੌ ਲਾਇ ॥
ਕਾਮ ਕੇਲ ਕੀਨੋ ਰੁਚਿ ਠਾਨੀ ॥ ਕੇਲ ਕਰਤ ਸਭ ਰੈਨਿ ਬਿਹਾਨੀ ॥ ੩॥

Jih tih bidh tih leyo bulaie. Uthat leyo chhatia so laie.
K;m kel kino ruch thani. Kel karat sabh rain bihani. (3)

ਪੋਸਤ ਭਾਗ ਅਫੀਮ ਮੰਗਾਈ ॥ ਏਕ ਸੇਜ ਚੜ੍ਹਿ ਦੁਹੂੰ ਚੜ੍ਹਾਈ ॥
ਭਾਤਿ ਅਨਿਕ ਤਨ ਕਿਯੋ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੋ ਮਨ ਨ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥ ੪॥

Posat bhang afim mangaaiee. Ek sej charr duhun charraiee.
Bhat anek tan kiyo bilasa. Mat pita ko man naa trasa. (4)

ਤਬ ਲਗਿ ਆਇ ਗਯੋ ਤਾ ਕੋ ਪਤਿ ॥ ਡਾਰਿ ਦਯੋ ਸੇਜਾ ਤਰ ਉਪਪਤਿ ॥
ਦੁਪਟਾ ਡਾਰਿ ਦਯੋ ਤਿਹ ਮੁਖ ਪਰ ॥ ਜਾਨਯੋ ਜਾਇ ਨ ਤੇ ਤ੍ਰਿਯ ਨਰ ॥ ੫॥

Tab lag aie geyo ta ko pat. Dar deyo seja tar uppat.
Duppata dar diyo tih much par. Janyo jaie naa tai triya nar. (5)

ਸੋਵਤ ਕਵਨ ਸੇਜ ਪਰ ਤੋਰੀ ॥ ਭਾਖੀ ਨਾਥ ਮਾਤ ਹੈ ਮੋਰੀ ॥
ਹਮ ਪਹਿ ਤੋ ਨਹਿ ਜਾਤ ਜਗਾਈ ॥ ਤੁਮੈ ਕਹਤ ਹੋ ਬਾਧਿ ਢਿਠਾਈ ॥ ੬॥

Sovat kavan sej par tori. Bhakhi nath hai mori.
Hum peh to neh jat jagaiee. Tumai kehat ho badsh thidhaiee. (6)

Choupaalee

There used to live a Raja named Charitar Sain and he possessed a queen, called Charitar Mati. He lived in the town of Charitravati, which was famous in all the three worlds. (1)

There was a Shah's son called Gopi Rai and there was no other person, equal to him in beauty. Charitar Dei saw him with her own eyes, then she started burning in the fire of her sexual desires. (Kamdev had aroused her desires). (2)

She managed somehow to call him and getting up hugged him with her breast. Then she had sexual relationship with him and in their love affair, the whole night was spent. (3)

They got some poppy husk, hemp and opium and seated on one bed they both consumed it. Then casting away the fear of the parents in their minds, they indulged in cohabitation in many ways. (4)

By that time, her spouse also reached there. The woman made the paramour lie down on the bed and covered his face with her dupata (head cover) and hence it could not be known, whether there was any male or female member there. (5)

The Raja then asked, " Who was sleeping on your bed? "The woman replied, "O Master! My mother was lying down there. I am telling you stubbornly that I cannot wake her up." (6)

ਦ੍ਵੈਕ ਘਰੀ ਤੁਮ ਅਨਤ ਸਿਧਾਵਹੁ ॥ ਇਹ ਉਠਿ ਗਏ ਬਹੁਰਿ ਹਯਾ ਆਵਹੁ ॥
ਜਬ ਜਾਗੈ ਤੇ ਅਧਿਕ ਰਿਸੈਹੈ ॥ ਹਮ ਤੁਮ ਲਖਿ ਇਕਤ੍ ਚੁਪ ਹੈਹੈ ॥ ੭॥

Dvaik ghari tum anat sidhavhu. Ih uth gaie batur haya avhu.
Jab jagai tai adhik riseye. Hum tum lakh ikatar chup hai hai. (7)

ਤਿਨਿ ਇਹ ਬਾਤ ਸਤਯ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ॥ ਜਾਤ ਭਯੋ ਉਠਿ ਕ੍ਰਿਯਾ ਨ ਜਾਨੀ ॥
ਜਬ ਉਠਿ ਮਾਤ ਗਈ ਲਖਿ ਲੈਯਹੁ ॥ ਤਬ ਹਮ ਕੋ ਤੁਮ ਬਹੁਰਿ ਬੁਲੈਯਹੁ ॥ ੮॥

Tin ih bat satya kar mani. Jat bheyo uth kriya na jani.
Jab uth mat gailee lakh leye. Tab hum ko tum batur bulaiye. (8)

ਇਮਿ ਕਹਿ ਬਾਤ ਜਾਤ ਜੜ ਭਯੋ ॥ ਤਾਹਿ ਚੜਾਇ ਖਾਟ ਪਰ ਲਯੋ ॥
ਭਾਤਿ ਅਨਿਕ ਤਨ ਕਰੈ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਆਵਤ ਭਯੋ ਤਿਹ ਪਿਤਾ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ੯॥

Imi keh bat jat jar bheyo. Tohai charraie khat par leyo.
Bhat anik tan karai bilasa. Avat bheyo tih ipta nivasa. (9)

ਤਿਸੀ ਭਾਤਿ ਤਨ ਤਾਹਿ ਸੁਵਾਯੋ ॥ ਤਾਤ ਭਏ ਇਹ ਭਾਤਿ ਜਤਾਯੋ ॥
ਸੁਨਹੁ ਪਿਤਾ ਇਹ ਨਾਰਿ ਤਿਹਾਰੀ ॥ ਤੁਮ ਸੇ ਛਪੀ ਲਜਾ ਕੀ ਮਾਰੀ ॥ ੧੦॥

Tisi bhat tan tohai suvayo. Tat bhaie ih bhaat jatayo.
Sunhu pita ih nar tihari. Tum se chhapi laja ki mari. (10)

ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਨ੍ਰਿਪ ਧਾਮ ਸਿਧਾਨਾ ॥ ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਕਛੁ ਨ ਪਛਾਨਾ ॥
ਤਾ ਕੋ ਕਾਢਿ ਸੇਜ ਪਰ ਲੀਨਾ ॥ ਤਾ ਕੀ ਮਾਤ ਸੈ ਗਵਨ ਤਹਿ ਕੀਨਾ ॥ ੧੧॥
Sunat bachan nrip bdham sidhana, bheid abheid kachh na pachhana.
Ta ko kadh sej par lina. Ta ki mat sai gavan tih kina. (11)

ਵੈਸਹਿ ਤਾ ਕਹ ਦਿਯਾ ਸੁਵਾਇ ॥ ਕਹੀ ਮਾਤ ਮੈ ਬਾਤ ਬਨਾਇ ॥
ਸੁਨਹੁ ਮਾਤ ਜਮਾਤ ਤਿਹਾਰੋ ॥ ਮੋ ਕੋ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਾਨ ਤੇ ਪਯਾਰੋ ॥ ੧੨॥
Vaishe ta keh diya suvale. Kahi mat mai bat banaie.
Sunhu mat jamat tiharo. Mo ko adhik pran tai payaro. (12)

"You may spend two hours or so somewhere else, when she gets up, you may come here again. When she would wake up, then she will be in great fury. On seeing us both together she would keep quiet. (7)

He took the wife's words as perfectly true and without realizing the secret motive, went away. When you see your mother awoke, then you may call me again." (8)

Saying these words, the fool then went away and the queen arranged to get the paramour on her bed. Then she had cohabitation with him in many ways. Then her father came home by then. (9)

She again arranged to make the paramour lie down (asleep) and told the father like this, "O dear father! This was your wife and was feeling ashamed, thus she was hiding due to her modesty. (10)

On hearing these words, the Raja went home and no one could make out the secret. Then she took out the paramour and seated him on the bed. Then her mother came there by that time. (11)

Then she made the paramour sleep like before and told the mother like this, "O dear mother! Your son-in-law was sleeping here, who was dearer to me than my life even." (12)

ਯਾ ਕੋ ਨੈਨ ਨੀਦ ਦੁਖ ਦਿਯੋ ॥ ਤਾ ਤੇ ਸੈਨ ਸ੍ਰਮਿਤ ਹੋ ਕਿਯੋ ॥
 ਮੈ ਯਾ ਕੋ ਨਹਿ ਸਕਤ ਜਗਾਈ ॥ ਅਬ ਹੀ ਸੋਇ ਗਯੋ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ੧੩॥
 Yak o nain neend dukh diyo. Ta tai sain sramit hai kiyo.
 Mai yak o neh sakat jagaiee. Ab hi soie geyo sukhdaiee. (13)

ਸੁਨਿ ਬਚ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭੀ ਉਠ ਘਰ ॥ ਲਯੋ ਸੇਜ ਪਰ ਤ੍ਰਿਯ ਪਿਯ ਭੁਜ ਭਰ ॥
 ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਤਨ ਭੋਗ ਕਮਾਏ ॥ ਬਹੁਰਿ ਧਾਮ ਕੋ ਤਾਹਿ ਪਠਾਏ ॥ ੧੪॥
 Sunn bach mat pita bhi uth kar. Leyo sej par triya piya bhuj bhar.
 Bhat bhat tan bhog kamaie. Bahur dham ko tohasi pathaie. (14)

ਦੋਹਰਾ

ਇਹ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਹ ਚੰਚਲਾ ਪਿਯਹਿ ਦਯੋ ਪਹੁਚਾਇ ॥
 ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਤ੍ਰਿਯਾਨ ਕੇ ਸਕਿਯੋ ਨ ਕੋਈ ਪਾਇ ॥ ੧੫॥ ੧॥

Dohra

Ih charitar ih chaanchala piyeh deyo pahuchaie.
 Bheid abheid triyan kai sakio na koiee paie. (15) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਅੱਸੀ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੮੦ ॥ ੬੮੪੭ ॥ ਅਫਜ਼ੂ ॥

Iti sri charitar pakhyanai triya charitarai mantra bhoop sambadai
 teen so asi charitar samaptam saat subham sat.
 380. 6847. Aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਸੁਨਹੁ ਰਾਵ ਇਕ ਕਥਾ ਸ੍ਰਵਨ ਧਰਿ ॥ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਕਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰ ਤ੍ਰਿਯਾ ਬਰ ॥
 ਪੀਰ ਏਕ ਮੁਲਤਾਨ ਭਨਿਜੈ ॥ ਰੂਪਵੰਤ ਤਿਹ ਅਧਿਕ ਕਹਿਜੈ ॥ ੧॥

Choupaiee

Sunhu rav ik kathas saravan dhar. Jih bidh kiya charitar triya bar.
 Peer ek multan bhanijai. Roopvant tih adhik kahijai. (1)

"His eyes were burning due to sleeplessness so he had gone to sleep, being tired. I cannot wake him up, as my only well wisher had gone to sleep just now." (13)

On hearing these words, the mother also went home and the woman, embracing the paramour, made him seated on the bed. After enjoying sensuous pleasure with him in many styles, then she sent him away. (14)

Couplet

With this witchcraft, the woman had sent the beloved to his home. No one has understood so far the secrets of woman's life (secrets). (15) (1)

Here the three hundred and eightieth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (380-6847) (Contd.)

Choupaiee

O Rajan! Listen to another episode, how a beautiful woman had played a witchcraft. There used to be a Pir (muslin religious leader) in Multan, who was having a (very) majestic personality. (1)

ਰੋਸਨ ਕਦ੍ ਤਵਨ ਕੋ ਨਾਮਾ ॥ ਥਕਿਤ ਰਹਿਤ ਜਿਹ ਨਿਰਖਤ ਬਾਮਾ ॥
ਜੋ ਨਿਰਖਤਿ ਤਿਯ ਪਤਿਹਿ ਨਿਹਾਰੈ ॥ ਤਾ ਕੋ ਐਚ ਜੂਤਯਨ ਮਾਰੈ ॥ ੨॥
Rōsan kadar tavan ko nama. Thakitr rehat jih nirkhat bama.
Jo nirkhat tiy patihe niharai. Ta ko aich jutyan marai. (2)

ਅੜਿਲ

ਏਕ ਨਾਰਿ ਤਿਹ ਪਤਿ ਕੋ ਰੂਪ ਨਿਹਾਰਿ ਬਰ ॥ ਰਹੀ ਮੁਬਤਲਾ ਹੈ ਤਿਮਿ ਚਰਿਤ ਬਿਚਾਰਿ ਕਰਿ ॥
ਇਹ ਨਿਰਖੇ ਬਿਨੁ ਚੈਨ ਨ ਮੋ ਕੋ ਪਲ ਪਰੈ ॥ ਹੋ ਜੋ ਨਿਰਖਤ ਹੋ ਤਾਹਿ ਤੁ ਰਾਰਹਿ ਤਿਯ ਕਰੈ ॥ ੩॥

Aril

Ek nar tih pat ko roop nihar bar.
Rahi mubtala haivai tim charit bichar kar.
Ih nirkhai bin chain na mo ko pal parai.
Ho jo nirkhat ho tohai tu rari triya karai. (3)

ਚੌਪਈ

ਤਿਸੀ ਤਿਯਾ ਕੇ ਧਾਮ ਸਿਧਾਈ ॥ ਬਹੁਤਕ ਭੇਟ ਅਸਰਫੀ ਲਯਾਈ ॥
ਜੇਵਰ ਦੀਨੇ ਜਰੇ ਜਰਾਇਨ ॥ ਜਿਨ ਕੋਮ ਸਕਤ ਅੰਤ ਕੋਈ ਪਾਇਨਿ ॥ ੪॥

Choupaiee

Tisi triya kai dham sidhaiee. Bahutak bhet asarfi layaiee.
Jevan dinai jarai jarain. Jin kiom sakat ant koiee paien. (4)

ਸੁ ਸਭ ਦਈ ਤਿਹ ਸਾਥ ਕਹਾ ਇਮਿ ॥ ਸਾਥ ਖਾਦਿਮਾ ਬਾਨੋ ਕੇ ਤਿਮਿ ॥
ਏਕਹਿ ਆਸ ਹਯਾ ਮੈ ਆਈ ॥ ਸੁ ਮੈ ਕਹਤ ਹੋ ਤੁਮੈ ਸੁਨਾਈ ॥ ੫॥
Su sabh daieeee tih sath kaha imi. Sath khadima bano kai timi.
Ekhi ass haya mai aiee. Su mai kehat ho tumai sunaiee. (5)

ਗ੍ਰਿਹ ਅਪਨੈ ਹੀ ਮਦਰੋ ਚੁਾਇ ॥ ਖਾਨਾ ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਕੇ ਲਯਾਇ ॥
ਨਿਜੁ ਹਾਥਨ ਲੈ ਦੁਹੁ ਪੁਯਾਊ ॥ ਅਧਿਕ ਮਤ ਕਰਿ ਸੇਜ ਸੁਆਯੋ ॥ ੬॥
Greh apnai hi madrai chaie. Khana anik bhat kai layaie.
Nij hathan lai duhun puayu. Adhik mat kar sej suao. (6)

His name was Roshan Kadar. Any woman who would see him, would get enamoured by him. If any woman would glance at the spouse of that woman, then she would beat him with shoes. (2)

Aril

One woman, perceiving, the spouse of that woman, got allured by him. She thought of playing a game trick (witchcraft), as she could not have peace of mind, even for a moment without seeing that Pir, but if I glance at him, then his wife raises objections (quarrels). (3)

Choupaiee

Then after pondering over it, she went to the house of that woman and took lot of gold coins with her as offerings for her. She gave her many gold ornaments (studded with pearls), which cannot be detailed by anyone. (4)

After handing over all those things to Khadima Banu, she said, "I had come here with a hope, which I would tell you now." (5)

I have brought. some homemade wine and some food preparations which I would like to feed you both myself and having handed over my offerings I will go back home. (6)

ਸੋਈ ਮਦ ਲੈ ਤਹਾ ਸਿਧਾਈ ॥ ਸਾਤ ਬਾਰ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ਚੁਆਈ ॥
 ਨਜ਼ਿ ਹਾਥਨ ਲੈ ਦੁਹੁ ਪਿਯਾਯੋ ॥ ਅਧਿਕ ਮਤ ਕਰਿ ਸੇਜ ਸੁਆਯੋ ॥ ੭॥
 Soiee mad lai taha sidhaiee. Sat bar bahu bhat chuaiee.
 Nij hathan lai duhun piyayo. Adhik maat kar sej suao. (7)

ਸੋਈ ਲਖੀ ਪੀਰ ਤ੍ਰਿਯ ਜਬ ਹੀ ॥ ਨੈਨ ਸੈਨ ਦੈ ਤਿਹ ਪ੍ਰਤਿ ਤਬ ਹੀ ॥
 ਤਾ ਕੇ ਧਰਿ ਛਤਿਯਾ ਪਰੁ ਚੂਤ੍ਨ ॥ ਕਾਮ ਭੋਗ ਕੀਨਾ ਤਿਹ ਪਤਿ ਤਨ ॥ ੮॥
 Soiee lakhi peer triya jab hi. nain sain dai tih prat hi.
 Taa kai chhatia pur chutran. Kam bhog kina tih pat tan. (8)

ਸੋਵਤ ਰਹੀ ਚੜੇ ਮਦ ਨਾਰੀ ॥ ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਕੀ ਗਤਿ ਨ ਬਿਚਾਰੀ ॥
 ਚੀਠੀ ਏਕ ਲਿਖੀ ਨਿਜ ਅੰਗਾ ॥ ਬਾਧਿ ਗਈ ਤਾ ਕੇ ਸਿਰ ਸੰਗਾ ॥ ੯॥
 Sovat rahi charrai mad nari. Bheid abheid ki gat na bichari.
 Chithi ek likhi nij anga. Badh gaiee ta kai sir sanga. (9)

ਜੋ ਤ੍ਰਿਯ ਖਯਾਲ ਤ੍ਰਿਯਨ ਕੇ ਪਰਿ ਹੈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਬਿਧਿ ਐਸੀ ਗਤਿ ਕਰਿ ਹੈ ॥
 ਤਾ ਤੇ ਤੁਮ ਤ੍ਰਿਯ ਐਸ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਬੁਰੇ ਸੁਭਾਇ ਸਕਲ ਤਜਿ ਦੀਜੈ ॥ ੧੦॥
 Jo triya khayal triyan kai par hai. Ta ki bidh aisi gat kaar hai.
 Ta tai tum triya ais na kijai. Burai subhaie sakal taj dijai. (10)

ਦੋਹਰਾ

ਕੇਸ ਪਾਸ ਤੇ ਛੋਰਿ ਕੈ ਬਾਚਤ ਪਤਿਯਾ ਅੰਗ ॥
 ਤਾ ਦਿਨ ਤੇ ਤ੍ਰਿਯ ਤਜਿ ਦਿਯਾ ਬਾਦ ਤ੍ਰਿਯਨ ਕੇ ਸੰਗ ॥ ੧੧॥ ੧॥

Dohra

Kes pas tai chhor kai bachat patia ang.
 Ta din tai tria taj diya bad train kai sang. (11) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਇਕਆਸੀ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੮੧॥ ੬੮੫੮॥

iti sri charitar pakhyana triya charitarai mantra bhoop sambadal
 teen so ikasi charitar samaptam.sat subham sat.

381. 6858. aphjun. (Contd.)

The wine which she had extracted after seven times, was taken by her and gave it to them both for drinking by her own hands and with drug addiction made them sleep on the bed. (7)

When she saw the Pir's wife having gone to sleep, then she winked at the Pir and then enjoyed sensuous pleasure with him by placing him on the breast of his wife only. (8)

The Pir's wife remained asleep being unconscious due to the drinks (wine) and could not see through the secret move. She wrote a letter in her own hand, and kept it tied to the hair of Pir's wife's head. (9)

She wrote in the letter, "If any woman, bothers about other women's character then the Lord treats her with this condition, so O woman! You should not behave in this manner and leave your bad nature (and behave nicely to others)." (10)

Couplet

That woman, then opened the letter from her head (hair) and read it. From that day onwards, that woman stopped quarrelling with other woman. (11) (1)

Here the three hundred and eighty-one episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (381-6858) (Contd.)

ਚੋਪਈ

ਬਿਸਨ ਧੁਜਾ ਇਕ ਸੁਲਛਨ ॥ ਬਿਸਨਪੁਰੀ ਜਾ ਕੀ ਦਿਸਿ ਦਛਿਨ ॥
ਸ੍ਰੀ ਮਨਿ ਮਤੀ ਤਿਹ ਰਾਨੀ ॥ ਸੁਨਦੇਰ ਸਕਲ ਭਵਨ ਮੋ ਜਾਨੀ ॥ ੧॥

Choupaiee

Bisan dhuja ik sulchhan. Bisanpuri ja kid is dachhan.
Sri man mati tih rani. Sundar sakal bhavan mo jani. (1)

ਅਛਲੀ ਰਾਇ ਏਕ ਤਹ ਛਤ੍ਰੀ ॥ ਸੂਰਬੀਰ ਬਲਵਾਨ ਨਿਛਤ੍ਰੀ ॥
ਬਦਨ ਪ੍ਰਭਾ ਤਿਹ ਜਾਤ ਨ ਭਾਖੀ ॥ ਜਨੁ ਮੁਖ ਚੀਰ ਚਾਦ ਕੀ ਰਾਖੀ ॥ ੨॥
Achhli raie ek tih chhatri. Soorbir balvan nichhatri.
Badan prabha tih jat na bhakhi. Jan much cheer chand ki rakhi. (2)

ਤ੍ਰਿਯਾ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਵਨ ਸੋ ਲਾਗੀ ॥ ਜਾ ਤੇ ਨੀਦ ਭੂਖਿ ਸਭ ਭਾਗੀ ॥
ਜਿਯ ਤੇ ਨਿਪੁ ਰੋਗੀ ਠਹਰਾਯੋ ॥ ਉਚ ਨੀਚ ਸਭਹਿਨ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ੩॥
Triya ki preet tavan so lagi. Ja tai neend bhookh sabh bhagi.
Jiya tai nrip rogi thehraie. Uch nich sabhhin sunayo. (3)

ਖੀਧ ਏਕ ਰਾਜਾ ਪਰ ਧਰੀ ॥ ਉਰ ਪਰ ਚਾਖਿ ਲੋਨ ਕੀ ਡਰੀ ॥
ਆਗਨਿ ਸਾਥ ਤਿਹ ਅਧਿਕ ਤਪਾਈ ॥ ਜੋ ਕਰ ਸਾਥ ਛੁਈ ਨਹਿ ਜਾਈ ॥ ੪॥
Kheendh ek raja par dhari. Ur par rakh lon ki dari.
Agni saath tih adhik tapaiee. Jo kar sath chhuiee neh jaiee. (4)

ਚਾਰੋ ਓਰ ਦਾਬਿ ਅਸ ਲਿਯਾ ॥ ਮੁਖ ਤੇ ਤਾਹਿ ਨ ਬੋਲਨ ਦਿਯਾ ॥
ਤਬ ਹੀ ਤਜਾ ਗਏ ਜਬ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਭੇਦ ਪੁਰਖ ਦੂਸਰੇ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ੫॥ ੧॥
Charo or dab as liya. Much tai tohai na bolan diya.
Tab hi taja gaie jab prana. Bheid purakh dusrai na jana. (5) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੋ ਬਿਆਸੀ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੮੨ ॥ ੬੮੬੩ ॥ ਅਫਜੂ ॥
iti sri chariotar pakhyanai triya charitari mantra bhoop sambadai
teen so biasi charitar samaptam sat subham sat.

382. 6863. Aphjun. (Contd.)

Choupaiee

There was a noble Raja named Bishan Dhuja, who was ruling over the town of Bishan Puri in the south. He had a queen, named Neel Man Mati, who was known in the Universe (all regions) as most beautiful. (1)

There was a Khatri by the name of Achhli Rai, who was a great warrior, very powerful but without a canopy overhead. His facial beauty was beyond description and it seemed that the moon's beauty had been pierced through and placed on his face (as beautiful as the moon). (2)

The queen had developed love for him, so that she had lost all hunger and sleep. She thought the Raja was suffering from some malady and made it known to all including high and low. (3)

She kept a quilt on the Raja's chest and kept a salt cake on it, then heated it with fire so that one could not touch it with hand. (4)

He was dubbed from all four sides, so that he could not utter a word. She left this effort when the Raja was almost dead, but no other person came to know of this secret. (5) (1)

Here the three hundred and eighty-second episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (382-6863) (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਸੁਨਹੁ ਚਰਿਤ ਇਕ ਅਵਰ ਨਰੇਸਾ ॥ ਨ੍ਰਿਪ ਇਕ ਝਾਰਖੰਡ ਕੇ ਦੇਸਾ ॥
ਕੋਕਿਲ ਸੈਨ ਤਵਨ ਕੋ ਨਾਮਾ ॥ ਮਤੀ ਕੋਕਿਲਾ ਵਾ ਕੀ ਬਾਮਾ ॥ ੧॥

Choupaiee

Sunhu charit ik avar naresa. nrip ik Jharkhand kai desa.
Kokil sain tavan ko nama. Mati kokila va ki bama. (1)

ਬਦਲੀ ਰਾਮ ਸਾਹ ਸੁਤ ਇਕ ਤਹ ॥ ਜਿਹ ਸਮ ਸੁੰਦਰ ਕਹੂੰ ਨ ਜਗ ਮਹ ॥
ਦ੍ਰਿਗ ਭਰਿ ਤਾਹਿ ਬਿਲਕਿਾ ਜਬ ਹੀ ॥ ਰਾਨੀ ਭਈ ਕਾਮ ਬਸਿ ਤਬ ਹੀ ॥ ੨॥
Badly ram sah sut ik tih. Ijh sam sundar kahun na jag meh.
Drig bhar tohai bilaka jab hi. Rani bhaiee kam bas tab hi. (2)

ਕਾਮ ਭੋਗ ਤਿਹ ਸਾਥ ਕਮਾਵੈ ॥ ਮੂੜ ਨਾਰਿ ਨਹਿ ਹ੍ਰਿਦੈ ਲਜਾਵੈ ॥
ਜਬ ਰਾਜੈ ਇਹ ਬਾਤ ਪਛਾਨੀ ॥ ਚਿਤ ਮਹਿ ਧਰੀ ਨ ਪ੍ਰਗਟ ਬਖਾਨੀ ॥ ੩॥
Kam bhog tih sath kamavai. Moor nar neh hirdai lajavai.
Jab rajai ih bat pachhani. Chit meh dhari na pragat bakhani. (3)

ਆਧੀ ਰੈਨਿ ਹੋਤ ਭੀ ਜਬ ਹੀ ॥ ਰਾਜਾ ਦੁਰਾ ਖਾਟ ਤਰ ਤਬ ਹੀ ॥
ਰਾਨੀ ਭੇਦ ਨ ਵਾ ਕੋ ਪਾਯੋ ॥ ਬੋਲਿ ਜਾਰ ਕੋ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ੪॥
Adhi rain hot bhi jab hi. Raja dura khat tar tab hi.
Rani bheid na va ko payo. Bole jar ki nikat bulayo. (4)

ਰੁਚਿ ਪਰ ਭੋਗ ਤਵਨ ਸੌ ਕਰਾ ॥ ਖਾਟ ਤਰੇ ਰਾਜਾ ਲਹਿ ਪਰਾ ॥
ਅਧਿਕ ਨਾਰਿ ਮਨ ਮਹਿ ਡਰ ਪਾਈ ॥ ਕਰੋ ਦੈਵ ਅਬ ਕਵਨ ਉਪਾਈ ॥ ੫॥
Ruche par hog tavan so kara. Khat tarai raja leh para.
Adhik nar man meh dar payee. Karo daiv aab kavan upaiee. (5)

ਸੁਨ ਮੂਰਖ ਤੈ ਬਾਤ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਨ੍ਰਿਪ ਨਾਰੀ ਕਹ ਹਾਥ ਲਗਾਵੈ ॥
ਸੁੰਦਰਿ ਸੁਘਰਿ ਜੈਸੇ ਮੁਰ ਰਾਜਾ ॥ ਤੈਸੇ ਦੁਤੀਯ ਨ ਬਿਧਨਾ ਸਾਜਾ ॥ ੬॥
Sunn muraakh tai bat na pavai. Nrip nari keh hath lagavai.
Sundar sughar jaise mur raja. Taiso dutia na bidhna saja. (6)

Choupaiee

O Rajan! Listen to another episode. There was a Raja of Jharkhand land. He was called Kokil Sain and his wife was named Kokila Mati. (1)

There was a Shah's son, named Badli Ram and there was none else in the world to compete with him in beauty. When the queen happened to glance him with her own eyes, then she became under the spell of sexual desires. (2)

She was having cohabitation with him and the foolish woman did not have any shame in her heart. When the Raja came to know about it, he kept it in his mind, without telling anyone else. (3)

At midnight the Raja hid himself under the bed, but the queen did not know about his secret and called the paramour there. (4)

She had cohabitation with him to her satisfaction, then she saw the hidden Raja under the bed, and the queen felt frightened and thought to herself, "O god! What should I do?" (5)

Then she said, "O fool! Listen. You do not understand the thing. You are touching the Raja's wife. You know that the Lord had created my Raja as most beautiful, and no one else could compare with him." (6)

ਅੜਿਲ

ਜੋ ਪਰ ਨਰ ਕਹ ਪਿਯ ਬਿਨੁ ਨਾਰਿ ਨਿਹਾਰਾਈ ॥
ਮਹਾ ਨਰਕ ਮਹਿ ਤਾਹਿ ਬਿਧਾਤਾ ਡਾਰਈ ॥
ਨਿਜੁ ਪਤਿ ਸੁੰਦਰ ਛਾਡਿ ਨ ਤੁਮਹਿ ਨਿਹਾਰਿਹੋ ॥
ਹੋ ਨਿਜ ਕੁਲ ਕੀ ਤਜਿ ਕਾਨਿ ਨ ਧਰਮਹਿ ਟਾਰਿਹੋ ॥ ੭ ॥

Aril

Jo par nark eh piya bin nar nihraiee.
Maha narak meh tohai bidhata dariee.
Nij pat sundar chhad na chhad na tumhe nihario.
Ho nij kul ki taj kan na dharamhi tariee. (7)

ਚੌਪਈ

ਜੈਸੋ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਮੇਰੋ ਬਰ ॥ ਤੁਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾ ਕੇ ਇਕ ਪਗ ਪਰ ॥
ਤਿਹ ਤਿਜ ਤੁਹੀ ਕੈਸੇਹੂੰ ਨ ਭਜਿ ਹੋ ॥ ਲੋਕ ਲਾਜ ਕੁਲ ਕਾਨਿ ਨ ਤਜਿ ਹੋ ॥ ੮ ॥

Choupaiee

Jaiso at sundar mero bar. Tohai varo vaa kai ik pag par.
Tih tij tuhi kaishu na bhaj ho. Lok laj kul kan na taj ho. (8)

ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਮੂਰਖ ਹਰਖਾਨਯੋ ॥ ਪਤੀਬ੍ਰਤਾ ਨਾਰੀ ਕਹ ਜਾਨਯੋ ॥
ਸਿਰ ਪਰ ਧਰ ਪਲਕਾ ਪਰ ਨਚਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਜਾਰਿ ਨਾਰਿ ਜੁਤ ਬਚਾ ॥ ੯ ॥ ੧ ॥
Ssunat bachan purakh harkhanyo. Patibrata nari keh janyo.
Sir par dhar palka par nacha. Ih bidhh jar nar jut bacha. (9) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਤਿਰਾਸੀ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੮੩ ॥ ੬੮੭੨ ॥ ਅਫਜੂ ॥
iti sri charitar pakhyanai triya charitarai mantra bhoop sambadai
teen so tirasi charitar saamaptam sat subham sat.
383. 6872. Aphjun. (Contd.)

Aril

"The woman, who glances at another man, apart from her husband is thrown by the Lord in the depths of hell. I cannot look at you, leaving aside my beautiful spouse, thus I would not tarnish my clan's honour and my moral duty.' (7)

Choupaiee

"The beauty and charm of my spouse has no comparison and I would sacrifice many like you on his one limb (I will discard you against my beautiful spouse). Leaving him how could I have any sexual relationship with you? I cannot give up my modesty and family honour (for you). (8)

Hearing these words, the foolish Raja was overjoyed and took his wife to be faithful to him and started dancing by taking the cot on his head. Thus the paramour and the wife escaped without being punished. (9)

Here the three hundred and eighty third episode of the King's and Minister's dialogue regarding witchcraft from Charitar Pakhyani is completed. All is well. (383-6872) (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਸਦਲ ਸਿੰਘ ਇਕ ਭੂਪ ਮਹਾਮਨਿ ॥ ਸਦਾਪੁਰੀ ਜਾ ਕੀ ਪਛਿਮ ਭਨਿ ॥
ਸ੍ਰੀ ਸੁਲੰਕ ਦੇ ਤਾ ਕੀ ਨਾਰੀ ॥ ਜਨੁਕ ਚੰਦ੍ਰ ਤੇ ਚੀਰਿ ਨਿਕਾਰੀ ॥ ੧॥

Choupaiee

Sadal singh ik bhoop mahaman. Sadapuri ja ki pachhim bhan.
Sri sulank dai rta ki nari. Januk chaandar tai cheer nikari. (1)

ਤਹ ਇਕ ਹੋਤ ਸਾਹ ਧਨਵਾਨਾ ॥ ਨਿਰਧਨ ਕਰਿ ਡਾਰਿਯੋ ਭਗਵਾਨਾ ॥
ਅਧਿਕ ਚਤੁਰਿ ਤਾ ਕੀ ਇਕ ਨਾਰੀ ॥ ਤਿਨ ਤਾ ਸੋ ਇਹ ਭਾਤਿ ਉਚਾਰੀ ॥ ੨॥
Tih ik hot sah dhanwana. Nirdhan kar Dario bhagwana.
Adhik chatur ta ki ik nari. Tin ta so ih bhat uchari. (2)

ਕਰਿ ਹੋ ਬਹੁਰੋ ਤੁਮੈ ਧਨਵੰਤਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤਾ ॥
ਆਪਨ ਭੇਸ ਪੁਰਖ ਕੋ ਧਾਰੋ ॥ ਰਾਜ ਬਾਟ ਪਰ ਹਾਟ ਉਸਾਰੋ ॥ ੩॥
Kar ho bahuro tumai dhnwanta. Kirpa karai jo sri bhagwanta.
Apan bhes purakh ko dharo. Raj bat par hat usaro. (3)

ਏਕਨ ਦਰਬ ਉਧਾਰੋ ਦਿਯੋ ॥ ਏਕਨ ਤੇ ਰਾਖਨ ਹਿਤ ਲਿਯੋ ॥
ਆਧਿਕ ਆਪਨੀ ਪਤਿਹਿ ਚਲਾਯੋ ॥ ਜਹ ਤਹ ਸਕਲ ਧਨਿਨ ਸੁਨਿ ਪਾਯੋ ॥ ੪॥
Ekan darb udharo diyo. Ekaan tai rakhan hit liyo.
Adhik apni patihe chalayo. Jih tih sakal dhanan sunn payo. (4)

ਸੋਫੀ ਸੂਮ ਸਾਹ ਇਕ ਤਹਾ ॥ ਜਾ ਕੇ ਘਰ ਸੁਨਿਯਤ ਧਨ ਮਹਾ ॥
ਸੁਤ ਤ੍ਰਿਯ ਕੋ ਨਹੀ ਕਰਤ ਬਿਸ਼੍ਵਾਸਾ ॥ ਰਾਖਤ ਦਰਬ ਆਪਨੋ ਪਾਸਾ ॥ ੫॥
Sofi soom sah ik taha. Ja kai ghar suniyat dhan maha.
Sut triya ko nahi karat bisvasa. Rakhat darb apno pasa. (5)

ਸਾਹ ਸੂਈ ਤਿਹ ਨਾਰਿ ਤਕਾਯੋ ॥ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰਿ ਤਾਹਿ ਬੁਲਾਯੋ ॥
ਤ੍ਰਿਯ ਸੁਤ ਮਾਲ ਕਹਾ ਤਵ ਖੈ ਹੈ ॥ ਏਕ ਦਾਮ ਫਿਰਿ ਤੁਮੈ ਨ ਦੇ ਹੈ ॥ ੬॥
Sah sooiee tih nar takayo. Adhik preet kar tohai bulayo.
Triya sut mal kaha tav kai ho. Ewk dam fir tumaie na dai hai. (6)

Choupaiee

There was a kind hearted Raja called sada singh and he was ruling over the town of Sada Puri in the West. His wife was named Salauk Dei and she was as beautiful as the moon. (1)

There was a wealthy Shah, who had been reduced to a pauper by the Lord. He had a clever wife, who told the Shah like this. (2)

"If the Lord would be kind to us, then I would make you rich again. She changed into a male dress, and opened a shop on the royal-route." (3)

She was giving money on loan to some people and from some she would take money as a banker. She created a big name (good will) for herself, and this was heard (known) by all the rich people. (4)

There was another miserly and virtuous Shah, who possessed lot of wealth. He would not trust either his son, wife or others, and was keeping all the money with himself. (5)

That woman saw the Shah and showing her love for him, called him. She told him "that her wife and son would squander all his wealth and they would not give you even a penny." (6)

ਸਾਹ ਮਾਲ ਕਹੂੰ ਅਨਤ ਰਖਾਇ ॥ ਸਰਖਤ ਤਾ ਤੇ ਲੇਹੁ ਲਿਖਾਇ ॥
 ਮਾਤ ਪੂਤ ਕੋਈ ਭੇਦ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਚਾਹਹੁ ਤਬੈ ਧਨ ਆਵੈ ॥ ੭॥
 Sah mal kahun anat rakhaie. Sarkhat ta tai lehu likhaie.
 Mat poot koiee bhied na pavai. Tum hi chahhu tabai dhan avai. (7)

ਬਚਨ ਬਹੁਰਿ ਤਿਨ ਸਾਹ ਬਖਾਨੇ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਔਰ ਭਲੇ ਨਹਿ ਜਾਨੇ ॥
 ਮੇਰੇ ਸਕਲ ਦਰੁਬ ਤੈ ਲੇਹਿ ॥ ਸਰਖਤ ਗੁਪਤ ਮੁਝੇ ਲਿਖਿ ਦੇਹਿ ॥ ੮॥
 Bachaan bahur tin sah bakhano. Tum tai or bhalai neh jano.
 Mere sakaal darb tai leh. Sarkhat gupt mujhai likh dehai. (8)

ਬੀਸ ਲਾਖ ਤਾ ਤੇ ਧਨ ਲਿਯਾ ॥ ਸਰਖਤ ਏਕ ਤਾਹਿ ਲਿਖਿ ਦਿਯਾ ॥
 • ਬਾਜੂ ਬੰਦ ਬੀਚ ਇਹ ਰਖਿਯਹੁ ॥ ਅਵਰ ਪੁਰਖ ਸੌ ਭੇਵ ਨ ਭਖਿਯਹੁ ॥ ੯॥
 Bees lakh ta tai dhan liya. Sarkhat ek tohai likh diya.
 Bajoo band beech ih rakhiyeh. Aavar purakh so bhev na bhakhyeh. (9)

ਦੈ ਧਨ ਸਾਹ ਜਬੈ ਘਰ ਗਯੋ ॥ ਭੇਖ ਮਜ਼ੂਰਨ ਕੋ ਤਿਨ ਲਯੋ ॥
 ਧਾਮ ਤਿਸੀ ਕੇ ਕਿਯਾ ਪਯਾਨਾ ॥ ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਤਿਨ ਮੂੜ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ੧੦॥
 Dai dhan sah jabai ghar payana. Bheikh majuran ko tin leyo.
 Dham tisi kai kiya payana. Bheid abheid tin moor n jana. (10)

ਕਹੀ ਕੇ ਏਧਕ ਟੂਕ ਮੁਹਿ ਦੇਹੁ ॥ ਪਾਨ ਭਰਾਇਸਿ ਗਰਦਨਿ ਲੇਹੁ ॥
 ਖਰਚ ਜਾਨਿ ਬੋਰੇ ਤਿਨ ਕਰੋ ॥ ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਨਹਿ ਨੈਕੁ ਬਿਚਰੋ ॥ ੧੧ ॥
 Kahi kai edhar took mohaie dehu. Paan bharais garden lehu.
 Kharach jan thorai tin karo. Bheid abheid neh naik bichro. (11)

ਜਬ ਹੀ ਘਾਤ ਨਾਰਿ ਤਿਨ ਪਾਈ ॥ ਬਾਜੂ ਬੰਦ ਲਯੋ ਸਰਕਾਰੀ ॥
 ਅਪਨੀ ਕਬਜ ਕਾਢਿ ਕਰਿ ਲਈ ॥ ਸਤ ਕੀ ਡਾਰਿ ਤਵਨ ਮੈ ਗਈ ॥ ੧੨॥
 Jab hi ghat nar tin payee. Bajoo band leyo sarkari.
 Apni kabaj kadh kar lalee. Sat ki dar tavan mai gaiee. (12)

So "O Shah! You should keep your money elsewhere and take a receipt for your money. Your wife and son should not know about it and whenever you desire, the money could be collected." (7)

The Shah then said, "I do not know any other person as honest as yourself. So you take all my money, and give me a receipt in secrecy." (8)

She took from him twenty-lakh rupees (2 million rupees) and gave him a receipt for the money. The woman told him to keep this receipt within the armband, without giving out this secret to anyone else. (9)

When the Shah went home after giving money, she dressed up as a woman labourer and moved towards his house. That foolish Shah did not grasp the secret. (10)

She told the Shah, "Give me a piece of bread and in return take the work of a water-carrier from me. So you may spend little amount, but do not think of any secret behind it." (11)

When the woman got a chance, she removed the armband (with receipt). She took out her receipt and put another receipt for hundred rupees only in it and went away. (12)

ਕਿਤਕ ਦਿਨਨ ਕਹਿ ਦੇਹ ਰੁਪਇਯਾ ॥ ਪਠੈ ਦਯੋ ਇਕ ਤਾਹਿ ਮਨਇਯਾ ॥
ਏਕ ਹਜਾਰ ਤਹਾ ਤੇ ਲਯਾਵਹੁ ॥ ਆਨਿ ਬਨਿਜ ਕੋ ਕਾਜ ਚਲਾਵਹੁ ॥ ੧੩॥
Kitak dinan keh deh rupeya. Pathaie deyo ik tohai manaeya.
Ek hajar taha te layavhu. Aan banij ko kaj chalavhu. (13)

ਤਿਨਕ ਹਜਾਰ ਨ ਤਾ ਕੋ ਦਿਯਾ ॥ ਜਿਯ ਮੈ ਕੋਪ ਸਾਜ ਤਬ ਕਿਯਾ ॥
ਬਾਧਿ ਲੈ ਗਯੋ ਤਾ ਕਹ ਤਹਾ ॥ ਕਾਜੀ ਕੋਟਵਾਰ ਥੋ ਜਹਾ ॥ ੧੪॥
Tinak hajar na ta ko diya. Jiy mai saj tab kiya.
Badsh lai geyo ta keh taha. Kaji kotvar tho jaha. (14)

ਮੋ ਤੋ ਬੀਸ ਲਾਖ ਇਨ ਲਿਯਾ ॥ ਅਬ ਇਨ ਮੁਝੈ ਹਜਾਰ ਨ ਦਿਯਾ ॥
ਕਹੀ ਸਭੋ ਸਰਖਤ ਤਿਹ ਹੇਰੋ ॥ ਇਨ ਕੋ ਅਬ ਹੀ ਬਯਾਇ ਨਿਬੇਰੋ ॥ ੧੫॥
Mo to bees lakh in liya. Ab in mujhai hajar na diyo.
Kahi sabhai sarkhat tih hero. In ko ab hi bajaie nibero. (15)

ਛੋਰਿ ਸਰਖਤਹਿ ਹੀ ਸਭਨਿ ਨਿਹਾਰੋ ॥ ਰੁਪਯਾ ਸੋ ਇਕ ਤਹਾ ਬਿਚਾਰੋ ॥
ਸਾਚਾ ਤੇ ਝੂਠਾ ਤਿਹ ਕੀਯਾ ॥ ਸਭ ਧਨ ਹਰੋ ਕਾਢਿ ਤਿਹ ਦਿਯਾ ॥ ੧੬॥
Chhor sarkhathe hi sabhan niharo. Rupeya so ik taha bicharo.
Sacha jhootha tih kiya. Sabh dhan haro kadh tih diya. (16)

ਬਹੁਰਿ ਬਚਨ ਤਿਨ ਨਾਰਿ ਉਚਾਰੇ ॥ ਮੈ ਨ ਰਹਤ ਹੋ ਗਾਵ ਤਿਹਾਰੇ ॥
ਯੋ ਕਹਿ ਜਾਤ ਤਹਾ ਤੇ ਭਈ ॥ ਸੋਫੀ ਯਹਿ ਕੂਟਿ ਭੰਗੋਰੀ ਗਈ ॥ ੧੭॥
Bahur bachan tin nar ucharaai. Mai na rehat ho gav tiharai.
Yo keh jat taha tai bhaiee. Sofi yeh koot bhangori gaiee. (17)

After many days the shah asked for the return of money, and sent a man to bring thousand rupees from her, so as to use that money in the business transactions. (13)

That woman did not give thousand rupees and then the shah felt enraged. He tied her up and took her to the Kazi and Kotwal. (14)

He said, that she had taken twenty lakh rupees from me, and now she did not give me even a thousand rupees. All of them said, "See the receipt from him. And due justice should be done right now." (15)

All saw the receipt after opening it, and only hundred rupees were written on it. Thus she made a truthful person as false and she grabbed all his money, which he (shah) had given her earlier. (16)

Then the woman told the Shah, "I would not stay in your village now, and saying this she went away from there. So she had cheated and looted the person who was taking hemp. (17)

ਦੋਹਰਾ

ਨਿਰਧਨ ਤੇ ਧਨਵੰਤ ਭੀ ਕਰਿ ਤਿਹ ਧਨ ਕੀ ਹਾਨਿ ॥
ਸੋਫੀ ਕਹ ਅਮਲਨਿ ਛਰਾ ਦੇਖਤ ਸਕਲ ਜਹਾਨ ॥ ੧੮॥ ੧॥

Dohra

Nirdhan taio dhanvant bhi kar tih dhan ki hani.
Sofi mkeh amlin chhara dekhat sakal jahan. (18) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਚਉਰਾਸੀ ਚਰਿਤ੍
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੮੪ ॥ ੬੮੯੦ ॥ ਅਫਜੂ ॥

Iti sri charitar pakhyana triya charitarai mantri bhoop sambadai
teen so chourasi charitar samaptam sat subham sat.

384. 6890. Aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਚਿਤ੍ ਕੇਤੁ ਰਾਜਾ ਇਕ ਪੂਰਬ ॥ ਜਿਹ ਬਚਿਤ੍ ਰਥ ਪਤ੍ਰਿ ਅਪੂਰਬ ॥
ਚਿਤ੍ਰਪੁਰ ਨਗਰ ਤਿਹ ਸੋਹੈ ॥ ਜਿਹ ਢਿਗ ਦੇਵ ਦੈਤ ਪੁਰ ਕੋ ਹੈ ॥ ੧॥

Choupaiee

Chitar ket raja ik purab. Jih bachitar rath patar apurab.
Chitrapur nagar tih sohai. Jih dhig dev dait pur ko hai. (1)

ਸ੍ਰੀ ਕਟਿ ਉਤਿਮ ਦੇ ਤਿਹ ਨਾਰੀ ॥ ਸੂਰਜ ਨਵਤ ਤਿਹ ਧਾਮ ਦੁਲਾਰੀ ॥
ਜਿਹ ਸਮ ਸੁੰਦਰਿ ਨਾਰਿ ਨ ਕੋਈ ॥ ਆਗੇ ਭਈ ਨ ਪਾਛੇ ਹੋਈ ॥ ੨॥

Sri kat utam dai tih nari. Surajh navat tih dham dulari.
Jih sam sundar nar na koiee. Agai bhaiee na pachhai hoiee. (2)

ਬਾਨੀ ਰਾਇ ਤਹਾ ਇਕ ਸਾਹਾ ॥ ਜਿਹ ਮੁਖ ਸਮ ਸੁੰਦਰਿ ਨਹਿ ਮਾਹਾ ॥
ਸ੍ਰੀ ਗੁਲਜਾਰ ਰਾਇ ਸੁਤ ਤਾ ਕੋ ॥ ਦੇਵ ਦੈਤ ਕੋਇ ਤੁਲਿ ਨ ਵਾ ਕੋ ॥ ੩॥

Bani raie taha ik saha. Jih much sam sundar neh maha.
Sri guljar raaie sut ta ko. dev dait koiee tul na va ko. (3)

Couplet

From the grabbed money, she became wealthy again from a poverty stricken woman. Before all the people, the drug addict woman had cheated a virtuous person. (18) (1)

Here the three hundred and eighty-fourth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (384-6890) (Contd.)

Choupaiee

There was a Raja in the East, by the name of Chitar Ket, and he had a wonderful son named 'Bachittar Rath'. Their town of Chitrapur was looking glamorous and before it even the abodes of gods or demons were looking insignificant. (1)

He had a wife named Uttam Dei, and a sun-like shining daughter, who had no parallel in the world (in beauty) neither earlier nor hereafter. (2)

There was a Shah by the name of Bani Rai and even moon could not be compared to him in his charm (of face). There was no equivalent to him either among the gods or demons. (3)

ਰਾਜ ਸੁਤਾ ਤਰਾ ਕੋ ਲਖਿ ਰੂਪਾ ॥ ਮੋਹਿ ਰਹੀ ਮਨ ਮਾਹਿ ਅਨੂਪਾ ॥
 ਏਕ ਸਹਚਰਿ ਤਹਾ ਪਠਾਈ ॥ ਜਿਹ ਤਿਹ ਭਾਤਿ ਤਹਾ ਲੈ ਆਈ ॥ ੪॥
 Raj suta tara lko lakh roopa. Mohair rahi man mohair anupa.
 Ek sehchar taha pathalee. Jih tih bhat taha lai aiee. (4)

ਮਿਲਤ ਕੁਅਰਿ ਤਾ ਸੌ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਮਿਲਿ ਭੋਗ ਕਮਾਯੋ ॥
 ਚੁੰਬਨ ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਕੇ ਲਿਯੋ ॥ ਭਾਤਿ ਅਨਕਿ ਕੇ ਆਸਨ ਕੀਯੋ ॥ ੫॥
 Milat koer ta so such payo. Bhat bhat mil bhog kamayo.
 Chumban bhat bhat kai liyo. Bhat anik asan kiye. (5)

ਤਬ ਲਗਿ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਤਹ ਆਯੋ ॥ ਨਿਰਖਿ ਸੁਤਾ ਚਿਤ ਮੈ ਦੁਖ ਪਾਯੋ ॥
 ਕਿਹ ਛਲ ਸੋ ਇਹ ਦੁਹੂੰ ਸੰਘਾਰੋ ॥ ਛਤ੍ਰ ਜਾਰ ਕੇ ਸਿਰ ਪਰ ਢਾਰੋ ॥ ੬॥
 Tab lag mat pita tih aeyo. Nirakh suta chit mai dukh payo.
 Kih chhal so ih duhun sangharo. Chhatar jar kai sir par dharo. (6)

ਦੁਹੂੰਅਨ ਕੇ ਫਾਸੀ ਗੁਰੁ ਡਾਰੀ ॥ ਪਿਤਾ ਸਹਿਤ ਮਾਤਾ ਹਨਿ ਡਾਰੀ ॥
 ਫਾਸ ਕੰਠ ਤੇ ਲਈ ਨਕਾਰੀ ॥ ਬੋਲਿ ਲੋਗ ਸਭ ਐਸ ਉਚਾਰੀ ॥ ੭॥
 Duhuan kai fasi guru dari. Pita sehat mata han dari.
 Fas kanth tai laiee nkari. Bole log sabh ais uchari. (7)

ਇਨ ਦੁਹੂੰ ਜੋਗ ਸਾਧਨਾ ਸਾਧੀ ॥ ਨ੍ਰਿਪ ਰਾਨੀ ਜੁਤ ਪਵਨ ਅਰਾਧੀ ॥
 ਬਾਰਹ ਬਰਿਸ ਬੀਤ ਹੈ ਜਬ ਹੀ ॥ ਜਗਿ ਹੈ ਛਾਡਿ ਤਾਰਿਯਹਿ ਤਬ ਹੀ ॥ (੮)॥
 In duhun jog sadhna sadhi. Nrip rani jut pavan aradhi.
 Barah baris beet hai jab hi.jag hai chhad tariyeh tab hi. (8)

ਤਬ ਲਗਿ ਤਾਤ ਦਿਯਾ ਮੁਹਿ ਰਾਜਾ ॥ ਰਾਜ ਸਾਜ ਕਾ ਸਕਲ ਸਮਾਜਾ ॥
 ਤਬ ਲਗਿ ਤਾ ਕੋ ਰਾਜ ਕਮੈ ਹੈ ॥ ਜਬ ਜਗ ਹੈ ਤਾ ਕੋ ਤਬ ਦੈ ਹੈ ॥ ੯॥
 Tab lag tat dita mohair raja. Raj saj ka sakal samaja.
 Tab lag ta ko raj kamai hai. Jab jag hai ta ko tab dai hai. (9)

The princess saw his beautiful form and in her heart she got enamoured by his charm. So she sent a handmaid to him who managed to bring him along with her, somehow. (4)

The princess got extremely happy on meeting him and then enjoyed various poses of sensuous pleasure with him. They kissed each other in many ways and had different poses of sexual affair. (5)

By that time her mother and father came there. On seeing them, the princess felt aggrieved at heart. She thought to herself how to kill them both, with some game play (witchcraft) and then make the paramour as the Raja, with a canopy overhead. (6)

She put a noose round the necks of her parents, and killed both of them. Then she removed the noose from their necks, and calling the people said like this. (7)

"Both of them had done meditative Yoga, the Raja had performed exercise for controlling his breath. After spending twelve years like this, they will wake up from their meditation pose." (8)

Till Then, the father had given me the control of kingdom along with its pomp and show. So for that period I shall act to run the Govt. machinery. When they will wake up, then I will hand it over to them. (9)

ਇਹ ਛਲ ਤਾਤ ਮਾਤ ਕਹ ਘਾਈ ॥ ਲੋਗਨ ਸੋ ਇਹ ਭਾਤਿ ਜਨਾਈ ॥
ਜਬ ਅਪਨੋ ਦ੍ਰਿੜ ਰਾਜ ਪਕਾਯੋ ॥ ਛਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਸੇ ਸੀਸ ਫਿਰਾਯੋ ॥ ੧੦॥
Ih chhal tat mat keh ghaiee. Logan sso ih bhat janaiee.
Jab apno drirr raj pakayo. Chhatar mitar se sees firayo. (10)

ਦੋਹਰਾ

ਤਾਤ ਮਾਤ ਇਹ ਭਾਤਿ ਹਨਿ ਦਿਯੋ ਮਿਤ੍ਰ ਕੋ ਰਾਜ ॥
ਸਕਤ ਨ ਕੋਈ ਪਛਾਨਿ ਕਰਿ ਚੰਚਲਾਨ ਕੇ ਕਾਜ ॥ ੧੧॥ ੧॥

Dohra

Tat mat ih bhat han diyo mitar ko raj.
Sakat na koiee pachhan kar chanchlan kai kaj. (11) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਪਸਾਚੀ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੮੫ ॥ ੬੯੦੧ ॥ ਅਫਜ਼ੁ ॥
iti sri charitar pakhyanai triya charitarai mantra bhoop sambadai
teen so pachasi charitar samaptam sat subham sat.
385. 6901. Aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਬੀਰ ਕੇਤੁ ਇਕ ਭੂਪ ਭਨਿਜੈ ॥ ਬੀਰਪੁਰੀ ਤਿਹ ਨਗਰ ਕਹਿਜੈ ॥
ਸ੍ਰੀ ਦਿਨ ਦੀਪਕ ਦੇ ਤਿਹ ਰਾਨੀ ॥ ਸੁੰਦਰਿ ਭਵਨ ਚਤੁਰ ਦਸ ਜਾਨੀ ॥ ੧॥

Choupaiee

Beer ket ik bhoop bhanijai. beerpuri tih nagar kasshijai.
Sri din dipak dai tih rani. Sundar bhavan chatur das jani. (1)

ਰਾਇ ਗੁਮਾਨੀ ਤਹ ਇਕ ਛਤ੍ਰੀ ॥ ਸੂਰਬੀਰ ਬਲਵਾਨ ਧਰਤੀ ॥
ਇਕ ਸੁੰਦਰ ਅਬ ਚਤੁਰਾ ਮਹਾ ॥ ਜਿਹ ਸਮ ਉਪਿਜਾ ਕੋਈ ਨ ਕਹਾ ॥ ੨॥
Raie gumani tih ik chhatri. Soorbeer balvan dharati.
Ik sundar ab chatura maha. Jih sam upija koiee na kaha. (2)

With this deceit, she had killed her mother and father and informed the people accordingly. When she had consolidated her royal position then she made the paramour as the king with a canopy fluttering over his head." (10)

Couplet

Thus having killed the mother and father, she gave the Kingdom to her friend. No one had been able to grasp the woman's secret (11) (1)

Here the three hundred and eighty-fifth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well.(385-6901) (Contd.)

Choupaiee

There was a Raja by the name of Bir Ket, and his rule was over the town of Bir Puri. Din Deepak Dei was his queen, who was famous for her beauty in the whole Universe (fourteen regions). (1)

There was a Khatri named Gumani Rai, who was powerful, a warrior and expert in the use of weapons. He was smart and clever too and there was none else on par with him. (2)

ਰਾਜ ਤਰੁਨਿ ਜਬ ਤਾਹਿ ਨਿਹਾਰਿਯੋ ॥ ਇਹੈ ਚੰਚਲਾ ਚਿਤ ਬਿਚਾਰਿਯੋ ॥
ਕਹੋ ਚਰਿਤ੍ਰ ਕਵਨ ਸੋ ਕੀਜੈ ॥ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਪਿਯ ਸੋ ਭੋਗ ਕਰੀਜੈ ॥ ੩॥

Raj tarun jab tohai nihario. Ihai chanchala chit bichario.
Kaho charitar kavan so kijai. Jih bidh piya so bhog karijai. (3)

ਬੀਰ ਮਤੀ ਇਕ ਸਖੀ ਸਯਾਨੀ ॥ ਕਾਨਿ ਲਾਗਿ ਭਾਖਯੋ ਤਿਹ ਰਾਨੀ ॥
ਰਾਇ ਗੁਮਾਨੀ ਕੋ ਲੈ ਕੇ ਆਇ ॥ ਜਿਹ ਤਿਹ ਬਿਧਿ ਮੁਹਿ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ॥ ੪॥

Beer mati ik sakhi sayani. Kan lag bhakheyo tih rani.
Raie gumani ko lai kai aie. Jih tih bidh mohair deho milaie. (4)

ਸਖੀ ਬ੍ਰਿਥਾ ਸਭ ਭਾਖਿ ਸੁਨਾਈ ॥ ਜਯੋ ਰਾਨੀ ਕਹਿ ਤਾਹੀ ਸੁਨਾਈ ॥
ਜਿਹ ਤਿਹ ਬਿਧਿ ਤਾ ਕਹ ਉਰਝਾਈ ॥ ਆਨਿ ਕੁਅਰਿ ਕੋ ਦਯੋ ਮਿਲਾਈ ॥ ੫॥

Sakhi britha sabh bhakh sunaiee. Jeyo rani keh tohai sunaiee.
Jih tih bidh ta keh urjhaiee. Aan koer ko diyo milaiee. (5)

ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਤਿਹ ਸਾਥ ਬਿਹਾਰੀ ॥ ਭੋਗ ਕਰਤ ਬੀਤੀ ਨਿਸੁ ਸਾਰੀ ॥
ਤਬ ਲਗਿ ਆਏ ਗਯੋ ਤਿਹ ਰਾਜਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਚਰਿਤ ਚੰਚਲਾ ਸਾਜਾ ॥ ੬॥

Bhat bhat tih sath bihari. Bhog karat biti nis sari.
Tab lag aie geyo tih raja. Ih bidg charit chanchala saja. (6)

ਤੀਛਨ ਖੜਗ ਹਾਥ ਮਹਿ ਲਯੋ ॥ ਲੈ ਮਿਤਹਿ ਕੇ ਸਿਰ ਮਹਿ ਦਯੋ ॥
ਟੂਕ ਟੂਕ ਕਰਿ ਤਾ ਕੇ ਅੰਗਾ ॥ ਬਚਨ ਕਹਾ ਰਾਜਾ ਕੇ ਸੰਗਾ ॥ ੭॥
Teechhan kharrag hath meh liyo. Lai miteh kais air meh deyo.
Took took kar ta kai anga. Bachan kaha raja kai sanga. (7)

ਲੋ ਭੂਪ ਇਕ ਚਰਿਤ ਦਿਖਾਊ ॥ ਗੌਸ ਮਰਾਤਿਬ ਤੁਮੈ ਲਖਾਊ ॥
ਰਇ ਚਰਿਤ ਕਛਹੂੰ ਨ ਬਿਚਾਰਿਯੋ ॥ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਰਾ ਤਿਹ ਮਿਤ੍ਰ ਨਿਹਾਰਿਯੋ ॥ ੮॥
lo bhoop ik charit dikhauoo. gous maratib tumaie laskhauoo.
Raie charit na bichariae. Mirtak para tih mitar nihario. (8)

When the queen saw him, then the woman thought in her mind. "Which trick should be played, so as to gain his company and enjoy the pleasure of his sexual companionship?" (3)

She had an intelligent handmaid called Bir Mati. The queen told her (in the ears), to bring Gumani Rai and arrange his meeting with her somehow. (4)

She went and explained the whole affair to Gumani Rai, as told to her by the queen. So she got him to agree somehow and arranged his meeting with the queen. (5)

The queen then enjoyed sensuous pleasure with him in many ways and the whole night was spent in love affair. By that time the Raja also came there. Then the woman played this witchcraft. (6)

She took a sharpened sword and struck it at the head of the paramour and cut off his limbs into pieces and told the Raja like this. (7)

"O Rajan! Come, I will show you a trick and show you a pir of the stature of us. The Raja did not think of the game play, but saw the dead paramour. (8)

ਤਾ ਕੋ ਗੋਸ ਕੁਤੁਬ ਕਰਿ ਮਾਨਾ ॥ ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਨ ਮੂੜ ਪਛਾਨਾ ॥
 ਤ੍ਰਸਤ ਹਾਥ ਤਾ ਕੋ ਨ ਲਗਾਯੋ ॥ ਪੀਰ ਪਛਾਨਿ ਜਾਰ ਫਿਰ ਆਯੋ ॥ ੯॥
 Ta ko gous kutub kar mana. Bheid abheid na moor pachhana.
 trasat hath ta ko na lagayo. Peer pachhhan jar fir aeyo. (9)

ਦੋਹਰਾ

ਪ੍ਰਥਮ ਭੋਗ ਤਾ ਸੋ ਕਿਆ ਬਹੁਰੇ ਦਿਯਾ ਸੰਘਾਰਿ ॥
 ਮੂੜ ਭੂਪ ਇਹ ਛਲ ਸਕਾ ਨ ਭੇਦ ਬਿਚਾਰ ॥ ੧੦॥ ੧॥

Dohra

Pratham bhog ta so kiya bahuro diya samghar.
 Moor bhoop ih chhal saka na bhied bichar. (10) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਛਿਆਸੀ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੮੬ ॥ ੬੯੧੧ ॥ ਅਫਜ਼ੁ ॥

Iti sri charitar pakhyanai triya charitarai mantra bhoop sambadai
 teen so chhiasi charitar samaptam sat subham sat.

386. 6911. Aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਮਾਰਵਾਰ ਇਕ ਭੂਪ ਭਨਿਜੈ ॥ ਚੰਦ੍ਰ ਸੈਨ ਤਿਹ ਨਾਮ ਕਹਿਜੈ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਜਗ ਮੋਹਨ ਦੇ ਤਿਹ ਨਾਰਿ ॥ ਘੜੀ ਆਪੁ ਜਨੁ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁ ਨਾਰ ॥ ੧॥

Choupaiee

Marvar ik bhoop bhanijai. chandar sain tih nam kahijai.
 Sri jag mohan dai tih nar. Gharry aap jan braham su nar. (1)

ਚੰਦ੍ਰਵਤੀ ਇਹ ਪੁਰੀ ਬਿਰਾਜੈ ॥ ਨਾਗ ਲੋਕ ਜਾ ਕੋ ਲਖਿ ਲਾਜੈ ॥
 ਹੋਡ ਪਰੀ ਇਕ ਦਿਨ ਤਿਹ ਮਾਹ ॥ ਬਚਨ ਕਹਾ ਤ੍ਰਿਯ ਸੋ ਲਰ ਨਾਹ ॥ ੨॥

Chandravati ih puri birajai. Nag lok ja ko lakh lajai.
 Hod pari ik din tih mah. Bachan kaha triya so lar nah. (2)

The Raja took him to be .Ghaus Kutab Pir. The fool did not realize the secret involved. Being frightened, he did not touch him and considering the paramour as Pir, he came back. (9)

Couplet

First she had cohabitation with him, and then killed him. The foolish Raja was cheated with this deceit, without grasping the secret behind it. (10) (1)

Here the three hundred and eighty-sixth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (386-6911) (Contd.)

Choupaiee

There was a Raja in Marwar, whose name was Chander Sain. He had a queen named Jagmohan Dei. She was very beautiful, as if the Lord had moulded her with his own hands. (1)

He was abiding in the town of Chander Vati, whose (beauty) glamour would put even the world of snakes to shame. The Raja and queen had taken a bet one day, and the Raja told the queen ruthlessly (like this). (2)

ਐਸੀ ਕਵਨ ਜਗਤ ਮੈ ਨਾਰੀ ॥ ਕਾਨ ਨ ਸੁਨੀ ਨ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰੀ ॥
 ਪਤਿਹਿ ਢੋਲਕ ਕੀ ਢਮਕ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਬਹੁਰਿ ਜਾਰ ਸੌ ਭੋਗ ਕਮਾਵੈ ॥ ੩॥
 Aisi kavan jagat mai nari. Kan na suni na nain nihari.
 Patihe dholak ki dhamak sunavai. Bahur jar so bhog kamavai. (3)

ਕੇਤਕ ਦਿਨ ਬੀਤਤ ਜਬ ਭਏ ॥ ਤਿਯ ਕੋ ਬਚ ਸਿਮਰਨ ਹੋ ਗਏ ॥
 ਅਸ ਚਰਿਤ੍ ਕਰਿ ਪਤਿਹਿ ਦਿਖਾਊ ॥ ਭਜੋ ਜਾਰ ਅਰ ਢੋਲ ਬਜਾਊ ॥ ੪॥
 Ketak din bitat jab bhaie. Triya ko bach simran haivai gale.
 As charitar kar patihe dikhauoo. Bhajo jar ar dhol bajauoo. (4)

ਤਬ ਇਹ ਇਹੈ ਟੇਵ ਤਿਨ ਡਾਰੀ ॥ ਔਰਨ ਤ੍ਰਿਯ ਸੌ ਪ੍ਰਗਟ ਉਚਾਰੀ ॥
 ਮੈ ਧਰਿ ਸੀਸ ਪਾਨਿ ਕੋ ਸਾਜਾ ॥ ਭਰਿ ਲਯੇਹੋ ਜਲ ਨ੍ਰਿਪ ਕੇ ਕਾਜਾ ॥ ੫॥
 Tab ih ihai tev tin dari aouran triya so pragat uchari.
 Mai dhar sees pan ki saja. Bhar layeho ja; nrip kai kaja. (5)

ਬਚਨ ਸੁਨਤ ਰਾਜਾ ਹਰਖਾਨੋ ॥ ਤਾ ਕੋ ਅਤਿ ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਜਾਨੋ ॥
 ਨਿਜੁ ਸਿਰ ਕੈ ਰਾਨੀ ਘਟ ਲਯਾਵੈ ॥ ਆਨਿ ਪਾਨਿ ਪੁਨਿ ਮੁਝੈ ਪਿਲਾਵੈ ॥ ੬॥
 Bachan sunatraja harkhano. Ta ko at patobrata jano.
 Niju sir kai rani ghat layavo. Ta ko at patibrata jano. (6)

ਇਕ ਦਿਨ ਤ੍ਰਿਯ ਪਿਯ ਸੋਤ ਜਗਾਈ ॥ ਲੈ ਘਟ ਕੋ ਕਰ ਚਲੀ ਬਨਾਈ ॥
 ਜਬ ਤੁਮ ਢੋਲ ਢਮਕ ਸੁਨਿ ਲੀਜੋ ॥ ਤਬ ਇਮਿ ਕਾਜ ਰਾਜ ਤੁਮ ਕੀਜੋ ॥ ੭॥
 Ik din triya piya sot jagaiee. Lai ghat ko kar chali banaiee.
 Jab tum dhol dhamak sunn lijai. Tab imi kaj raj tum kijo. (7)

ਪ੍ਰਥਮ ਸੁਨਯੋ ਸਭ ਢੋਲ ਬਜਾਯੋ ॥ ਜਨਿਯਹੁ ਰਾਨੀ ਢੋਲ ਧਸਾਯੋ ॥
 ਦੁਤਿਯ ਢਮਾਕ ਸੁਨੋ ਜਬ ਗਾਢਾ ॥ ਜਨਿਯਹੁ ਤਰੁਨਿ ਕੂਪ ਤੇ ਕਾਢਾ ॥ ੮॥
 Pratham suneyo sabh dhol bahaeyo. Janiyehu rani dhol dhasayo.
 Dutai dhamak sunno jab gadha. Janiyeh taruni koop tai kadha. (8)

"Was there any woman in the world about whom one may not have heard with ears or seen with one's eyes that she would keep the spouse happy and at the same time (undertakes) enjoys sensuous pleasure with the paramour?" (3)

After the lapse of many days, the queen was reminded of the Raja's words. She thought to herself that she should show some witchcraft to her spouse, that with the beat of drum she should enjoy cohabitation with her paramour. (4)

From that day onwards she adopted this measure as her nature only and made it clear to other women also that she would bring water for the Raja carrying on her head (would obey his commands fully as a slave). (5)

The Raja got pleased with her and thought her to be very faithful (to him). He thought to himself that "the queen was bringing water for him by carrying the pitcher on her head and then makes him drink." (6)

One day the queen woke up the Raja, while he was asleep and took a pitcher in her hand and told him. "O Rajan! When you hear the beat of drum, then you do according to what I say." (7)

"When you hear the first beat of drum, then you think that the queen had lowered the utensil (in the well) and with the second beat you should think, the queen had drawn out water (from the well)." (8)

ਤਹਿਕ ਲਹੌਰੀ ਰਾਇ ਭਨਿਜੈ ॥ ਜਾ ਸੰਗ ਤ੍ਰਿਯ ਕੋ ਹੇਤੁ ਕਹਿਜੈ ॥
 ਲਯੋ ਤਿਸੀ ਕੋ ਤੁਰਤ ਮੰਗਾਇ ॥ ਭੋਗ ਕਿਯਾ ਅਤਿ ਰੁਚਿ ਉਪਜਾਇ ॥ ੯॥
 Tehak lahori raie bhanijai. Ja sang triya ko het kahijai.
 Leyo tisi ko turat mangaie. Bhog kiya at ruch upjaie. (9)

ਪ੍ਰਥਮ ਜਾਰ ਜਬ ਧਕਾ ਲਗਾਯੋ ॥ ਤਬ ਰਾਨੀ ਲੈ ਢੋਲ ਬਜਾਯੋ ॥
 ਜਬ ਤਿਹ ਲਿੰਗ ਸੁ ਭਗ ਤੇ ਕਾਢਾ ॥ ਤਿਯ ਦਿਸਯਾ ਢੋਲ ਢਮਾਕਾ ਗਾਢਾ ॥ ੧੦॥
 Pratham jar jab Dhaka lagayo. Tab rani lai dhol bajayo.
 Jab tih ling sub hag tai kadha, tiya disiadhhol dhamaka gadha. (10)

ਤਬ ਰਾਜੈ ਇਹ ਭਾਤਿ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਡੋਰਿ ਕੂਪ ਤੇ ਨਾਰਿ ਨਿਕਾਰੀ ॥
 ਤਿਨ ਤ੍ਰਿਯ ਭੋਗ ਜਾਰ ਸੌ ਕੀਨਾ ॥ ਰਾਜਾ ਸੁਨਤ ਦਮਾਮੋ ਦੀਨਾ ॥ ੧੧॥
 Tab rajai ih bhat bichari. Dor koop taai nar nikari.
 Tin triya bhog jar so kina. Raja sunat damamo dina. (11)

ਪ੍ਰਥਮ ਜਾਰ ਸੋ ਭੋਗ ਕਮਾਯੋ ॥ ਬਹੁਰੋ ਢੋਲ ਢਮਾਕ ਸੁਨਾਯੋ ॥
 ਭੂਪ ਕਿਯਾ ਕਬਹੂੰ ਨ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਕਹਾ ਚਰਿਤ੍ਰ ਕਿਯ ਇਮ ਨਾਰੀ ॥ ੧੨॥ ੧॥
 Pratham jar sdi bhog kamayo. Bahuro dhol dhamak sunayo.
 Bhoop kiya kabhun na bichari. Kaha charitar kiya im nari. (12) (1)

**ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਸਤਾਸੀ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੮੭ ॥ ੬੯੨੩ ॥ ਅਫਜ਼ੁ ॥**
 iti sri charitar pakhyanai triya charaitari mantra bhoop sambadai
 teen so satasi charitar samaptam sat subham sat.

387. 6923. Aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਸਿੰਘ ਨਰਿੰਦਰ ਭੂਪ ਇਕ ਨ੍ਰਿਪ ਬਰ ॥ ਨ੍ਰਿਪਬਰਵਤੀ ਨਗਰ ਜਾ ਕੋ ਘਰ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਮਦ ਮੋਕਲ ਦੇ ਤਿਹ ਨਾਰੀ ॥ ਬਿਧਿ ਸੁ ਨਾਰ ਸਾਚੇ ਜਨੁ ਢਾਰੀ ॥ ੧॥

Choupaiee

Singh narinder nhoop ik nrip bar. Nripbarvati nagar ja ko ghar.
 Sri mad mokal dai tih nari. Bidh su nar sachgai jan dhari. (1)

There used to be a man called Lahori Rai and the queen was supposed to have a love affair with him. The queen called him instantly, and had cohabitation with him. (9)

When the paramour had the first go at it, (for love affair) the queen gave one drum beat and when he had removed his male organ, then the queen sounded the second beat of drum. (10)

The Raja thought the queen had removed the attached string from the well (with second beat). The woman had cohabitation with the paramour and made the Raja hear the beat of drum also. (11)

First she enjoyed sensuous pleasure with the paramour and then made the Raja hear the drum beat also. The Raja did not realize this secret and the witchcraft which the queen had played (with him). (12) (1)

Here the three hundred and eighty seventh episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (387-6923) (Contd.)

Choupaiee

There was a great Raja named Narinder Singh, and was ruling the town of Nripbarvati. His queen was called Mokal Dei, who was very beautiful as if the Creator had moulded her in a special mould. (1)

ਦੇਹ ਕੁਰੂਪ ਭੂਪ ਕੋ ਭਾਰਾ ॥ ਨਿਜੁ ਤ੍ਰਿਯਾ ਸਾਥ ਨ ਰਾਖਤ ਪਯਾਰਾ ॥
 ਰੈਨਿ ਦਿਵਸ ਜੋਗਿਯਨ ਬੁਲਾਵੈ ॥ ਜੋਗ ਸਾਧਨਾ ਚਹੈ ਕਿ ਆਵੈ ॥ ੨॥
 Deh kuroop bhoop ko bhara. Niju triya sath na rakhat payara.
 Rain divas jogian bulavai. Jog sadhna chahai ki avai. (2)

ਯਾ ਤੇ ਨਾਰਿ ਅਧਿਕ ਰਿਸਿ ਠਾਨੀ ॥ ਸੁਨਤ ਜੋਗਿਯਨਿ ਕੀ ਅਸਿ ਬਾਨੀ ॥
 ਐਸਾ ਕਛੁ ਉਪਾਇ ਬਨਾਉ ॥ ਭੂਪਤਿ ਸਹਿਤ ਅਜੁ ਇਨ ਘਾਉ ॥ ੩॥
 Ya tai nar adhik risi thani. Sunat jogian ki as bani.
 Aisa kakachh upaie banauo. Bhupat sehat aj in ghauoo. (3)

ਦੇਉ ਅਪਨੋ ਮਿਤ੍ਰਹਿ ਰਾਜਾ ॥ ਜੋਗੀ ਹਨੋ ਭੂਪ ਜੁਤ ਆਜਾ ॥
 ਸਕਲ ਪ੍ਰਜਹਿ ਇਨ ਮਾਰਿ ਦਿਖਾਉ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਸੀਸ ਪਰ ਛਤ੍ਰ ਫਿਰਾਉ ॥ ੪॥
 Deou apno mitarhi raja. Jogi hano bhoop jut aja.
 Sakal parjahe in mar dikhauo. Mitar sees par chhhatar firaou. (4)

ਜਬ ਰਾਜਾ ਨਿਸ ਕੋ ਗ੍ਰਿਹ ਆਯੋ ॥ ਬਹੁਰਿ ਜੋਗਿਯਨ ਬੋਲਿ ਪਠਾਯੋ ॥
 ਤਿਮਿ ਤਿਮਿ ਨਾਰਿ ਫਾਸ ਗਰ ਡਾਰਿ ॥ ਭੂਪ ਸਹਿਤ ਸਭ ਦਏ ਸੰਘਾਰ ॥ ੫॥
 Jab raja nis ko greh aeyo. Bahur jogian bole pathaeyo.
 Timi timi nar fas gar dar. Bhoop sehat sabh daie sanghar. (5)

ਭੂਪਤਿ ਮਾਰਿ ਖਾਟ ਰਤ ਪਾਯੋ ॥ ਦੁਹੂੰ ਅਤੀਤਨ ਤਰੇ ਡਸਾਯੋ ॥
 ਸਿੰਘਾਸਨ ਪਰ ਮਿਤ੍ਰਹਿ ਰਾਖਾ ॥ ਬੋਲਿ ਪ੍ਰਜਾ ਸਭ ਸੋ ਇਮਿ ਭਾਖਾ ॥ ੬॥
 Bhupat mar khat rat payo. Duhun atitan tarai dasayo.
 Singhasan par mitarhi rakha. Bole praja saabh so imi bhakha. (6)

ਜਬ ਰਾਜਾ ਨਿਸੁ ਕੋ ਗ੍ਰਿਹ ਆਯੋ ॥ ਦੁਹੂੰ ਜੋਗਿਯਨ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਯੋ ॥
 ਅਤਭੁਤ ਨਾਗਾ ਤਹਾ ਇਕ ਨਿਕਸਾ ॥ ਰਾਵਲ ਹੇਰਿ ਤਵਨ ਕੋ ਬਿਗਸਾ ॥ ੭॥
 Jab raja nisu ko greh aeyo. Duhun jogian nikat bulayo.
 Atbhut naga taha ik niksa. Raval her tavan ko bigsa. (7)

The Raja was heavily built and ugly and was not loving his queen. He was always calling the Yogis (ascetics) day and night and wanted to learn some asceticism. (occult powers). (2)

On hearing the talk of ascetics (Yogis) the queen got enraged and decided that she should do something to-day to kill those Yogis. (3)

She thought of giving the kingdom to her paramour, after killing the Raja and Yogis, so that the beloved should become the Raja (with canopy overhead). (4)

When the Raja came home at night, he called the Yogis also. As the Yogis were coming (one by one) the queen killed them all by throwing a noose around their necks, including the Raja himself. (5)

She placed the Raja, after killing him, underneath the cot and threw the two yogis down (the building) she seated the paramour on the throne and told all the subjects like this. (6)

"When the Raja came at night, then he called the two Yogis also. Then a strange snake came out and seeing him the Yogis got pleased. (7)

ਸਾਪਹਿ ਮਾਰਿ ਤਥੈ ਤਿਨ ਲਿਯੋ ॥ ਫਰੂਆ ਬੀਚ ਡਾਰਿ ਕਰਿ ਦਿਯੋ ॥
ਘੋਟਿ ਭਾਗ ਜਿਮਿ ਦੁਹੰਅਨ ਪੀਯੋ ॥ ਅਤਿ ਅਸਥੂਲ ਦੇਹ ਕਹ ਕੀਯੋ ॥ ੮॥

Saphe mar tabai tin liyo. Farua beech dar kar uiyo.
Ghot bhang jim duhuan piyo. At asthool deh kh kiyo. (8)

ਤਾ ਤੇ ਅਧਿਕ ਫੂਲਿ ਜਬ ਗਏ ॥ ਕੁੰਜਰ ਸਧੋ ਧਾਰਤ ਬਪੁ ਭਏ ॥
ਦੈ ਘਟਿਕਾ ਬੀਤੀ ਤਬ ਫੂਟੇ ॥ ਆਵਨ ਜਾਨ ਜਗਤ ਤੇ ਛੂਟੇ ॥ ੯॥
Ta tai adhik fool jab gaie. Kunjar so dharat bapu bhaie.
Daivai ghatika bitri tab footai. Avan jan jagat tai chhutai. (9)

ਬਰਖ ਬਾਰਹਨ ਕੇ ਹੂੰ ਗਏ ॥ ਤਯਾਗਤ ਦੇਹ ਪੁਰਾਤਨ ਭਏ ॥
ਸੁਰਗ ਲੋਕ ਕਹਿ ਕਿਯਾ ਪਯਾਨ ॥ ਤਯਾਗਿ ਅਪਨੀ ਦੇਹ ਪੁਰਾਨਿ ॥ ੧੦॥
Barakh barhan kai hai gaie. Tayagat deh puritan bhaie.
Savarg lok kiya payan. Tyag apni deh puran. (10)

ਭੂਪ ਨਿਰਖਿ ਚਕ੍ਰਿਤ ਚਿਤ ਰਹਾ ॥ ਮੁਹਿ ਸੇਤੀ ਐਸੀ ਬਿਧਿ ਕਹਾ ॥
ਹਮ ਤੁਮ ਆਵ ਸਾਪ ਦੋਊ ਖਾਹਿ ॥ ਦੇਹ ਧਰੇ ਸੁਰਪੁਰ ਕੋ ਜਾਹਿ ॥ ੧੧॥
Bhoop nirakh chakrit chit raha. Mohair seti aisi bidhg kaha.
Hum tum aav sap douo khahai. Deh dharai surpur ko jahai. (11)

ਯੋ ਕਹਿ ਕੈ ਨ੍ਰਿਪ ਸਾਪ ਚਬਾਯੋ ॥ ਮੈ ਡਰਤ ਨਹਿ ਤਾਹਿ ਹਟਾਯੋ ॥
ਬੋਰਾ ਭਖਯੋ ਉਡਾ ਨਹਿ ਗਯੋ ॥ ਤਾ ਤੇ ਤਨ ਸੁੰਦਰ ਇਹ ਭਯੋ ॥ ੧੨॥
Yo keh kih nrip sap chabayoy. Mai darat neh tohai hatayoy.
Thora bhakkryoy uda neh geyoy. Ta tai tan sundar ih bheyoy. (12)

ਦੇਹ ਪੁਰਾਤਨ ਤਯਾਗਨ ਕਰੀ ॥ ਔਖਧ ਬਲ ਨੌਤਨ ਤਨ ਧਰੀ ॥
ਦੇਹ ਭੂਪ ਕੀ ਠੌਰ ਹਰਾਵਹੁ ॥ ਯਾ ਕੇ ਸਿਰ ਛਤ੍ਰ ਗਿਰਾਵਹੁ ॥ ੧੩॥
Deh purat tayagan kari. Aoukhdg bal noutan tan dhaari.
Deh bhoop kit hour haravhu. Ya kai sir chhatar giravhu. (13)

They killed the snake immediately and put him in the bowl and then pounding it like hemp, they drank it and their body got enlarged. (8)

When they got puffed up, their bodies were like an elephant and after two hours their bodies got burst and they died (got freedom from the cycle of transmigration). (9)

They were now twelve years old, having, given up their previous forms (body). They had gone to heavens, leaving their bodies. (10)

The Raja, seeing all this, was wondering and told me like this, "Come, we will also eat this snake and then proceed to heavens (leaving this body). (11)

Thus, saying this the Raja ate the snake and being frightened I could not stop him from eating it. He had eaten a small quantity, so he did not fly off, but his body became more beautiful. (12)

He had given up his old form (body) and with this novel treatment he took a new form. Now let us burn the body of the Raja (cremate him) and the kingdom be handed over to this man (paramour) (13)

ਇਹ ਛਲ ਸਾਥ ਜੋਗਿਯਨ ਘਾਯੋ ॥ ਬੁਪਤਿ ਸੋ ਸੁਰ ਲੋਕ ਪਠਾਯੋ ॥
 ਸਕਲ ਪ੍ਰਜਾ ਕੋ ਲੋਥਿ ਦਿਖਾਈ ॥ ਦੇਸ ਮਿਤ੍ਰ ਕੀ ਫੇਰਿ ਦੁਹਾਈ ॥ ੧੪॥
 Ih chhal sath jogian ghayo. Bhupat so sur lok pathayo.
 Sakal parja ko loth dikhaiee. Des mitar ki fer duhaiee. (14)

ਭੇਵ ਪ੍ਰਜਾ ਕਿਨਹੂੰ ਨ ਪਛਾਨਾ ॥ ਕਿਹ ਬਿਧਿ ਹਨਾ ਹਮਾਰਾ ਰਾਨਾ ॥
 ਕਿਹ ਛਲ ਸੋ ਜੁਗਿਯਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਸੀਸ ਪਰ ਛਤ੍ਰ ਫਿਰਾਯੋ ॥ ੧੫॥
 Bhev parja kinhu na pachhhana. Kih bidh hana hamara rana.
 Kih chhal so jugian ko ghayo. Mitar sees par chhatar firayo. (15)

ਦੋਹਰਾ

ਗਰਬੀ ਰਾਇ ਸੋ ਮਿਤ੍ਰ ਕੋ ਦਿਯਾ ਆਪਨਾ ਰਾਜ ॥
 ਜੋਗਨ ਜੁਤ ਰਾਜਾ ਹਨਾ ਕਿਯਾ ਆਪਨਾ ਕਾਜ ॥ ੧੬ ॥ ੧ ॥

Dohra

Garbi raie su mitar ko diya apna raj.
 Jogan jut raja hana kiya apna kaj. (16) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਅਠਾਸੀ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੮੮ ॥ ੬੯੩੯ ॥ ਅਫਜ਼ੂ ॥
 iti sri charitar pakhyana triya charitarai mantra bhoop sambadai
 teen so athasicharitar samaptam sat subham sat.
 388. 6939. aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਭੂਪ ਸੁਬਾਹੁ ਸੈਨ ਇਕ ਸੁਨਾ ॥ ਰੂਪਵਾਨ ਸੁੰਦਰਿ ਬਹੁ ਗੁਨਾ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਸੁਬਾਹਪੁਰ ਤਾ ਕੋ ਸੋਹੈ ॥ ਜਿਹ ਸਮ ਔਰ ਨਗਰ ਨਹਿ ਕੋ ਹੈ ॥ ੧॥

Choupaiee

Bhoop subahu sain ik suna. rupvan sundar bahu guna.
 Sri subahpur ta ko sihai. jih sam aor nagar neh ko hai. (1)

With this deceit she had killed the Yogis and had dispatched the Raja to heavens. She showed the corpse of the Raja to all the people and proclaimed the paramour as the new Raja throughout the land. (14)

The subjects could not follow the secret, as "to how the Raja got killed? How the Yogis were finished and how the friend had been made a king?" (15)

Couplet

She handed over the kingdom to Garbi Rai, having killed the Yogis along with the Raja, thus satisfying her desires (established as she wanted). (16) (1)

Here the three hundred and eighty-eighth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (388-6939) (Contd.)

Choupaiee

There was a Raja by the name of Sibahu Sain, who was very pretty and virtuous. His town of Subahu Pur was looking glorious and there was no other town so beautiful. (1)

ਸ੍ਰੀ ਮਕਰਦੁਜ ਦੇ ਤਿਹ ਰਾਨੀ ॥ ਸੁਨਦੇਰ ਦੇਸ ਦੇਸ ਮੈਂ ਜਾਨੀ ॥
ਤਿਹ ਸਮਾਨ ਨਾਰੀ ਨਹੀ ਕੋਊ ॥ ਪਾਛੇ ਭਈ ਨ ਆਗੈ ਹੋਊ ॥ ੨॥

Sri makarduj dai tih rani. sundar des des mo jani.
Tih saman nari neh kuoo. pachh ai bhaiee na agai huoo. (2)

ਤਿਨ ਦੇਖਾ ਦਿਲੀ ਕੋ ਐਸਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਤੇ ਲਿਖ ਪਠਿਯੋ ਸੰਦੇਸਾ ॥
ਤੁਮ ਇਹ ਠੌਰ ਆਪੁ ਚੜਿ ਆਵਹੁ ॥ ਭੂਪਤਿ ਜੀਤਿ ਮੁਝੈ ਲੈ ਜਾਵਹੁ ॥ ੩॥
Tin dekha dili aap charr avhu. Bhupat jit mujhai lai javhu.
Tum ih thour aap charr avhu. Bhupat jit mujhai lai javhu. (3)

ਅਕਬਰ ਸੁਨਤ ਬੈਠ ਉਠਿ ਧਯੋ ॥ ਪਵਨ ਹੁਤੋ ਆਗੈ ਬਢਿ ਗਯੋ ॥
ਸਾਹ ਸੁਨਾ ਆਯੋ ਨਿਪੁ ਜਬ ਹੀ ॥ ਪਤਿ ਸੌ ਬਚਨ ਬਖਾਨ ਤਬ ਹੀ ॥ ੪॥
Akbar sunat baith uth dheyo. Pavan hutai agai badh geyo.
Sah suna aeyo nrip jab hi. Pat so bachan bakhan tab hi. (4)

ਤੁਮ ਹਯਾ ਤੇ ਨਿਪ ਭਾਜਿ ਨ ਜੈਯਹੁ ॥ ਰਨ ਸਾ ਹੈ ਜੁਧ ਮਚੈਯਹੁ ॥
ਮੈ ਨ ਤਜੋਗੀ ਤੁਮਰਾ ਸਾਥਾ ॥ ਮਰੇ ਜਰੋਗੀ ਤੁਮ ਸੌ ਨਾਥਾ ॥ ੫॥
Tum haya tai nrip bhaj jeyeh. Ran sa hai judh macheyeh.
Mai na tajogi tumra satha. Marai jarogi tum so nathha. (5)

ਇਤ ਭੂਪਤਿ ਕਹ ਧੀਰ ਬੰਧਾਯੋ ॥ ਉਤੈ ਲਿਖਾ ਲਿਖਿ ਤਹਾ ਪਠਾਯੋ ॥
ਆਈ ਸੈਨ ਸਾਹਗ ਕੀ ਜਬ ਹੀ ॥ ਰਹਾ ਉਪਾਇ ਕਛੂ ਨਹਿ ਤਬ ਹੀ ॥ ੬॥
It bhupat keh dheer bandhayo. Utai likha taha pathayo.
Aiee sain hahag ki jab hi. Raha upaie kachh nehh tab hi. (6)

His wife was named Makar Dhuj Dti who was famous throughout the land. There was no other woman so beautiful either before or in future. (2)

She saw the king of Delhi and sent a written message to him. "You launch an attack on this land and take me away after gaining victory over the Raja." (3)

The king Akbar then started off and advanced with the speed of wind. When the Raja heard about it, then the queen told the Raja. (4)

"O Rajan! You should not flee away but fight it out facing the enemy. I will not leave your company. O Master! If you die, then I shall burn myself along with you." (5)

On this side, she was giving support to the Raja's determination (patience) and on the other side, she had written a letter to the king. When the king's army confronted them, then there was no other solution. (6)

ਰਾਜਾ ਜੂਝਿ ਮਰਤ ਭਯੋ ਜਬੈ ॥ ਭਾਜ ਚਲਤ ਭੀ ਪਰਜਾ ਤਬੈ ॥
 ਰਾਨੀ ਬਾਧਿ ਤਬੈ ਤਿਨ ਲਈ ॥ ਇਹ ਛਲ ਧਾਮ ਮਿਤ੍ਰ ਕੇ ਗਈ ॥ ੭॥ ੧॥
 Raja jujh marat bheyo jabai. Bvhaj chalet bhhi parja tabai.
 Rani badh tabai tin laiee. Ih chhal dham mitar kai gaiee. (7) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਨਿਨਾਨਵੇ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੮੯ ॥ ੬੯੪੬ ॥ ਅਫਜ਼ੁ ॥

iti sri charitar pakhyanai triya charitarai mantri bhoop sambadai
 teen so ninanvo charitar samaptam sat subham sat.

389 . 6946. Aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਬਾਹੁਲੀਕ ਸੁਨਿਯਤ ਰਾਜਾ ਜਹ ॥ ਜਿਹ ਸਮਾਨ ਕੋਈ ਭਯੋ ਦੁਤੀਯ ਨਹ ॥
 ਧਾਮ ਗੋਹਰਾ ਰਾਇ ਦੁਲਾਰੀ ॥ ਜਿਹ ਸਮਾਨ ਨਹਿ ਦੇਵ ਕੁਮਾਰਾ ॥ ੧॥

Choupaiee

Bahulik suniat raja jeh. Jih saman koiee bheyo dutia neh.
 Dham gohra raie dulari. Jih saman neh dev kumara. (1)

ਤਹ ਇਕ ਹੁਤਾ ਸਾਹ ਕਾ ਬੇਟਾ ॥ ਜਿਹਾ ਸਮਾਨ ਕੋ ਭਯੋ ਨ ਬੇਟਾ ॥
 ਏਕ ਸੁਘਰ ਅਰੁ ਸੁੰਦਰ ਘਨੋ ॥ ਜਨੁ ਅਵਤਾਰ ਮਦਨ ਕੋ ਬਨੋ ॥ ੨॥
 Tih ik huta sah ka beta. Jihha saman ko bheyo na beta.
 Ek sughar ar sundar ghano. Jan avtar madan ko bano. (2)

ਭੂਪ ਸੁਤਾ ਤੇ ਨਿਰਖਿ ਲੁਭਾਈ ॥ ਗਿਰੀ ਭੂਮਿ ਜਨੁ ਨਾਗ ਚਬਾਈ ॥
 ਸਖੀ ਏਕ ਤਿਹ ਤੀਰ ਪਠਾਈ ॥ ਗਾਜਿ ਰਾਇ ਕਹ ਲਿਯਾ ਬੁਲਾਈ ॥ ੩॥
 Bhoop suta tai nirakh lubhaiee. Giri bhoom jan nag chabaiee.
 Sakhi ek tih teer pathaiee. Gaj raie kih liya bulaiee. (3)

ਜਬ ਤਿਹ ਲਖਾ ਸਜਨ ਘਰ ਆਯੋ ॥ ਕੰਠ ਗੋਹਰਾ ਰਾਇ ਲਗਾਯੋ ॥
 ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਰੇ ਤਵਨ ਸੋ ਭੋਗਾ ॥ ਦੂਰਿ ਕਰਾ ਜਿਯ ਕਾ ਸਭ ਸੋਗਾ ॥ ੪॥
 Jab tih lakha sajan ghar aeyo. Kanth gohra raie lagaeyo.
 Bahu bidh karai tavan so bhoga. Door kara jiy ka sabh sogā. (4)

When the Raja had died fighting, then the subjects ran away and the king got the queen in custody. Thus the woman went away to the friend's house. (7) (1)

Here the three hundred and eighty-ninth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (389-6946) (Contd.)

Choupaiee

There was a Raja Bahobek, who had no other parallel. He had a daughter named Gohra Rai and there was no other godly daughter like her. (1)

There was a Shah's son and there was no other person to match him. He was very intelligent and beautiful too. In fact, he appeared to be an incarnation of Kamdev. (2)

The princess got enamoured by him on having seen him and fell down on the ground, as if bitten by a snake. She sent him a handmaid and called Gaj Rai to her place. (3)

When she saw the beloved at home, then Gohra Rai hugged him. She then enjoyed sensuous pleasure with him, thus satisfying her desire (to her satisfaction). (4)

ਭੋਗ ਕਰਤ ਭਾਯੋ ਅਤਿ ਪਯਾਰੇ ॥ ਛਿਨ ਨ ਕਰਤ ਆਪਨ ਤੇ ਨਯਾਰੇ ॥
 ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਕੀ ਕੈਫ ਪਿਲਾਵੈ ॥ ਸੁਭ ਸੇਜ ਚੜਿ ਭੋਗ ਕਮਾਵੈ ॥ ੫॥
 Bhog karat bhayo at payaro. Chin na karat apan tai nayaro.
 Bhat bhat ki kaif pilavai. Subhar sej charr bhog kamavai. (5)

ਤਬ ਤਹ ਤਾਤ ਤਵਨ ਕਾ ਆਯੋ ॥ ਤ੍ਰਸਤ ਦੇਗ ਮਹਿ ਤਾਹਿ ਛਪਾਯੋ ॥
 ਰੋਜਨ ਮੁੰਦਿ ਹੋਜ ਮਹਿ ਧਰਾ ॥ ਏਕ ਬੂੰਦ ਜਲ ਬੀਚ ਨ ਪਰਾ ॥ ੬॥
 Tab tih tat tavan ka aeyo. Trasad deg meh tohai chhapayo.
 Roujan moond houj meh dhara. Ek boond jal beech na para. (6)

ਪਿਤਹਿ ਤਾਲ ਤਤਕਾਲ ਦਿਖਾਯੋ ॥ ਬੀਚ ਬੇਰੀਯਨ ਡਾਰਿ ਫਿਰਾਯੋ ॥
 ਦੀਏ ਜਰਾਇ ਬੀਚ ਤਿਹ ਡਾਰੇ ॥ ਜਨੁ ਕਰਿ ਚੜੇ ਰੈਨਿ ਕੇ ਤਾਰੇ ॥ ੭॥
 Pitehe tal tatkal dikhayo. Beech berian dar firayo.
 Diye jaraie beech tih darai. Jan kar chharai rain kai tarai. (7)

ਪਿਤਹਿ ਅਚੰਭਵ ਐਸ ਦਿਖਾਯੋ ॥ ਸਮਾਧਾਨ ਕਰਿ ਧਾਮ ਪਠਾਯੋ ॥
 ਮਿਤ੍ਰਹਿ ਕਾਢ ਸੇਜ ਪਰ ਲੀਨਾ ॥ ਕਾਮ ਭੋਗ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਤਨ ਕੀਨਾ ॥ ੮॥ ੧॥
 Pithi achambav ais dikhayo. Samadhan kar dham pathayo.
 Mitarhi kadh sej par lina. Kam bhog bahu bidh tan kina. (8) (1)

**ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਨਬੇ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੯੦ ॥ ੬੯੫੪ ॥ ਅਫਜੁੰ ॥**
Iti sri charitar pakhyanai triya charitarai mantra bhoop sambadai
teen so nabbe charitar saamaptam sat subham sat.
390. 6954. Aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਬਰਬਰੀਨ ਕੋ ਦੇਸ ਬਸਤ ਜਹ ॥ ਬਰਬਰ ਪੁਰ ਇਕ ਨਗਰ ਹੁਤੋ ਤਹ ॥
 ਅਫਕਨ ਸੇਰ ਤਹਾ ਕਾ ਰਾਜਾ ॥ ਜਿਹ ਸਮਾਨ ਬਿਧਿ ਦੁਤੀਯ ਨ ਸਾਜਾ ॥ ੧॥

Choupalee

Barbareen ko des basat jih. Bar bar pur ik nagar hutai tih.
 Afkan ser taha ka raja. Jih saman bidh dutia na saja. (1)

While having sexual companionship, she became fond of the beloved and would not leave him for a moment even. She was giving him wine of different types and then enjoying sensuous pleasure on a decorated bed. (5)

In the meantime her father came there. So due to his fear, she hid him in a big kettle(cauldron)and covered it with a lid, then kept it in a tank but did not allow any water to enter the kettle. (6)

Then she showed the tank to the father and moved him around the tank in a boat. Then she lit many lamps there, as if stars were shining during the night. (7)

Thus she showed such a strange phenomena to the father and sent him back after satisfying him thoroughly. Then she took out the paramour from the kettle and made him seated on the bed and then enjoyed sexual pleasure with him in many ways. (8) (1)

Here the three hundred and ninetieth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (390-6954) (Contd.)
Choupaiee

There was a town of Barbar Pur in the land of Barbarin. The Raja there was Afgan Sher and there was none else to compare with him (created by the Lord). (1)

ਪੀਰ ਮੁਹੰਮਦ ਤਹ ਇਕ ਕਾਜੀ ॥ ਦੇਹ ਕੁਰੂਪ ਨਾਥ ਜਿਹ ਸਾਜੀ ॥
ਧਾਮ ਖਾਤਿਮਾ ਬਾਨੋ ਨਾਰੀ ॥ ਜਿਹ ਸਮਾਨ ਨਹਿ ਰਾਜ ਦੁਲਾਰੀ ॥ ੨॥

Peer mohamad tih kaji. Deh kuroop nath jih saji.
Dham khatima bano nari. Jih saman neh raj dulari. (2)

ਸੋਰਠਾ

ਸੁੰਦਰ ਤਾ ਕੀ ਨਾਰਿ ਅਤਿ ਕੁਰੂਪ ਕਾਜੀ ਰਹੈ ॥
ਤਬ ਤਿਨ ਕਿਯਾ ਬਿਚਾਰਿ ਕਿਹ ਬਿਧਿ ਬਧ ਯਾ ਕੋ ਕਰੋ ॥ ੩॥

Sortha

Sundar ta ki nar at kuroop kaji rahai.
Tab tin kiya bichar kih bidh badh yak o karo. (3)

ਚੌਪਈ

ਸਾਹ ਪੁਤ੍ਰ ਤਿਹ ਪੁਰ ਇਕ ਆਯੋ ॥ ਬਾਕੇ ਰਾਇ ਸਰੂਪ ਸਵਾਯੋ ॥
ਕਾਜੀ ਕੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਤਿਹ ਲਹਾ ॥ ਬਰੋ ਇਸੀ ਕਹ ਚਿਤ ਯੋ ਕਹਾ ॥ ੪॥

Choupaiee

Sah putar tih pur ik aeyo. Bakai raie saroop savayo.
Kaji ki istary tih laha. Baro isi keh chit yo kaha. (4)

ਮੁਸਲਮਾਨ ਬਹੁ ਧਾਮ ਬੁਲਾਵਤ ॥ ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਤਨ ਦਰਬ ਲੁਟਾਵਤ ॥
ਯੋ ਕਹਿ ਸਭਹੂੰ ਸੀਸ ਝੁਕਾਵੈ ॥ ਯਹ ਕਾਜੀ ਸੁੰਦਰ ਹੋ ਜਾਵੈ ॥ ੫॥
Musalman baahu dham bulavat. Bhat bhat tan darb lutavat.
Yo keh sabhhun sees jhukavai. Yeh kaji sundar haivai javai. (5)

ਏਕ ਦਿਵਸ ਉਪਪਤਿਹਿ ਬੁਲਾਈ ॥ ਕਾਨ ਲਾਗ ਸਭ ਬਾਤ ਸਿਖਾਈ ॥
ਬੀਚ ਛਪਾਇ ਸਦਨ ਕੇ ਰਾਖਾ ॥ ਔਰ ਨਾਰਿ ਸੋ ਭੇਵ ਨ ਭਾਖਾ ॥ ੬॥
Ek divas uppatihi bulaice. Kan lag sabhh baat sikhaiee.
Beech chhapaie sadankai rakha. Or nar so bhev na bhakha. (6)

There was a Kazi by the name of Pir Mohammad, who was very ugly in personality. His wife was called Khatima Banu, whose beauty was greater than any other princess even. (2)

Sortha

His wife was very beautiful, while the Kazi was very ugly. Then the woman thought to herself how to kill him. (3)

Choupaiee

Then a Shah's son came to that town and the body of Banke Rai was very beautiful. The Kazi's wife saw him and thought in her mind to marry him somehow. (4)

She used to call many musalmans to her house, and would squander lot of money on them. She used to bow to all these people, so that the Kazi may become handsome. (5)

One day she called her paramour and explained to him the whole affair by being close to his ears. She kept him hidden in the house, without giving out this secret to anyone else. (6)

ਸਭ ਮਲੇਛ ਉਠਿ ਫਜ਼ਿਰ ਬੁਲਾਏ ॥ ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਕੇ ਸਾਥ ਜਿਵਾਏ ॥
 ਕਹਿਯੋ ਸਭੇ ਮਿਲਿ ਦੇਹੁ ਦੁਆਇ ॥ ਮਮ ਪਤਿ ਸੁੰਦਰਿ ਕਰੈ ਖੁਦਾਇ ॥ ੭॥
 Sabh malechh uth fajir bulaie. Bhat bhat kai sath jivaie.
 Kahiyo sabhai mil dehu duaie. Mam pat sundar karai khudaie. (7)

ਸਭਹੂੰ ਹਾਥ ਤਸਬਿਯੈ ਲੀਨੀ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਦੁਆਇ ਯਵਨ ਕਹ ਦੀਨੀ ॥
 ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਤਨ ਕਰੀ ਸੁਨਾਇ ॥ ਤਵ ਪਤਿ ਸੁੰਦਰ ਕਰੈ ਖੁਦਾਇ ॥ ੮॥
 Sabhhun hath tasbiye lini. Bahu bidh duaie yavan keh dini.
 Bvhat bhat tan kari sunaie. Tav pat sundar karai khudaie. (8)

ਲੈ ਦੁਆਇ ਤ੍ਰਿਯ ਧਾਮ ਸਿਧਾਈ ॥ ਮਾਰਿ ਕਾਜੀਯਹਿ ਦਿਯੋ ਦਵਾਈ ॥
 ਕਰਿ ਕਾਜੀ ਲੈਗੀ ਤਿਹ ਤਹਾ ॥ ਪੜਤ ਕਿਤਾਬ ਮੁਲਾਨੇ ਜਹਾ ॥ ੯॥
 lai duaie triya dham sidhaiee. Mar kajiyeh diyo davaiee.
 Kar kaji laigi tih taha. parrat kitab mulanai jaha. (9)

ਪ੍ਰਜਾ ਨਿਰਖ ਤਾ ਕਹ ਹਰਖਾਨੀ ॥ ਸਾਚੁ ਕਿਤਾਬ ਆਪਨੀ ਜਾਨੀ ॥
 ਹਮ ਯੋ ਯਾ ਕਹ ਦਈ ਦੁਆਇ ॥ ਯਾ ਤੇ ਸੁੰਦਰ ਕਤਰਾ ਖੁਦਾਇ ॥ ੧੦॥
 Parja nirakh ta keh harkhani. Sach kitab apni jani.
 Hum yo yak eh daiee duaie. Ya tai sundar katra khudaie. (10)

ਮਾਰਿ ਕਾਜੀਯਹਿ ਘਾਈ ॥ ਬਰਤ ਭਈ ਅਪਨਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥
 ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਨ ਕਿਨੂੰ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਇਹ ਛਲ ਬਰਾ ਅਪਨਾ ਪਯਾਰਾ ॥ ੧੧॥
 Mar kajiyeh ghaiee. Barat bhaiee apna sukhdaiee.
 Bheud abheid na kinu bichara. Ih chhal bara apna payara. (11)

In the morning she called all the Musalmans and gave them a feast. She said, please pray to God that my spouse may become handsome. (7)

All of them, holding their rosaries, prayed for her making her hear that "your spouse may become handsome." (8)

After accepting their prayers, the woman came back home and after killing the Kazi, buried him there. By declaring the paramour as the Kazi, she took him there, where the Maulanas were reading Koran. (9)

All the subjects were overjoyed on seeing him (the Kazi) and found their book as truthful. They said, "since we had prayed for her, so God had made him handsome now." (10)

So first she killed the Kazi, and then got married to her paramour. No one could grasp the secret and with this deceitful action, she got married to her paramour. (11)

ਦੋਹਰਾ

ਤੁਮ ਸਭ ਹੀ ਅਤਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਦੀਨੀ ਹਮੇ ਸੁਆਇ ॥
ਤਾ ਤੇ ਪਤਿ ਸੁੰਦਰ ਭਯੋ ਕੀਨੀ ਮਯਾ ਖੁਦਾਇ ॥ ੧੨॥ ੧॥

Dohra

Tum sabh hi at kirpa kar dini hamaie suaie.
Ta tai pat sundar bheyo kini maya khuadaie. (12) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਇਕਯਾਨਵੋ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੯੧ ॥ ੬੯੬੬ ॥ ਅਫਜ਼ੁ ॥

iti sri charitar pakhyana triya charitarai mantra bhoop sambadai
teen so inyanvo charitar samaptam sat subham sat.

391. 6966. aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਭੂਪ ਸੁ ਧਰਮ ਸੈਨ ਇਕ ਸੁਨੀਯਤ ॥ ਜਿਹ ਸਾਮਾਨ ਜਗ ਦੁਤੀਯ ਨ ਗੁਨਿਯਤ ॥
ਚੰਦਨ ਦੇ ਤਿਹ ਨਾਰਿ ਭਨਿਜੈ ॥ ਜਿਹ ਮੁਖ ਛਬਿ ਨਿਸਕਰ ਕਹ ਦਿਜੈ ॥ ੧॥

Choupaiee

Bhoop su dharma sain ik suniat. Juh saman jg dutia na guniyat.
Chandaan dai tih nar bhanijai. Jih much chhab niskar keh dijai. (1)

ਸੰਦਲ ਦੇ ਦੁਹਤਿਾ ਤਿਹ ਸੁਹੈ ॥ ਖਗ ਮ੍ਰਿਗ ਜਛ ਭੁਜੰਗਨ ਮੋਹੈ ॥
ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਭਾ ਤਨ ਮੋ ਤਿਨ ਧਰੀ ॥ ਮਦਨ ਸੁ ਨਾਰ ਭਰਤ ਜਨੁ ਭਰੀ ॥ ੨॥
Sandal dai duhita tih suhai. Khag mrig jachh bhujangan mohai.
Adhik tan mo tin dhari. Madan su nar bharat jan bhari. (2)

ਨ੍ਰਿਪ ਸੁਤ ਏਕ ਸੁਘਰ ਤਿਨ ਹੇਰਿਯੋ ॥ ਮਦਨ ਆਨਿ ਤਾ ਕਾ ਤਨ ਘੇਰਿਯੋ ॥
ਸਖੀ ਏਕ ਤਹ ਦਈ ਪਠਾਈ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਕੈ ਤਿਹ ਲਯਾਈ ॥ ੩॥
Nrip sut ek sughar tin herlo. Madan aan ta ka taan gheriou.
Sakhi ek tih daiee pathalee. Anik jatan kar kai tih layalee. (3)

Couplet

The woman then said, "You have been very kind to me in praying for me, due to which God had been benevolent to me and my spouse was made handsome."

(12) (1)

Here the three hundred and ninety-one episode of the King's & Bri Minister's dialogue regarding woman witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (391-6966) (Contd.)

Choupaiee

There used to be a Raja, by the name of Dharam Sain, who had no parallel in the world (for his beauty). His wife was called Chandan Dei. Whose face was compared with the beauty of moon. (1)

He had a daughter named Sandal Dei. She had allured all the birds, deer, demi-gods, snakes etc. as her body was looking glamorous. It seemed, her body had been moulded by Kamdev (god of love) himself (she was extremely beautiful). (2)

She saw a clever (intelligent) prince and her sexual desires were aroused (Kamdev had surrounded her body). So she sent a handmaid to him and with lot of efforts, she managed to bring him along. (3)

ਆਨਿ ਸਜਨ ਤਿਨ ਦਯੋ ਮਿਲਾਇ ॥ ਰਮੀ ਕੁਅਰਿ ਤਾ ਸੋ ਲਪਟਾਇ ॥
ਅਟਕ ਗਯੋ ਜਿਯ ਤਜਾ ਨ ਜਾਈ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਤਿਨ ਕੀਨੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ੪ ॥
Aan sajan tin deyo milaiee. Rami koer ta so laptaiee.
Atak geyo taja na jaiee. Ih bidh tin kini chaturaiee. (4)

ਤੋਪ ਬਡੀ ਇਕ ਲਈ ਮੰਗਾਇ ॥ ਜਿਹ ਮੈ ਬੈਠਿ ਮਨੁਛ ਤੇ ਜਾਇ ॥
ਮੰਤ੍ਰ ਸਕਤਿ ਕਰੀ ਤਾ ਤੋ ਬਰੀ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਭਏ ਇਹ ਭਾਤਿ ਉਚਰੀ ॥ ੫ ॥
Top badhi ik laiee mangaie. Jih mai baith manuchh tai jaiee.
Mantar sakat kari ta to bari. Mitar bhaie ih bhat uchari. (5)

ਮਿਤ੍ਰ ਬਿਦਾ ਕਰਿ ਸਖੀ ਬੁਲਾਈ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਤਾਹਿ ਕਹਾ ਸਮੁਝਾਈ ॥
ਤੋਪ ਬਿਖੈ ਮੁਹਿ ਡਾਰਿ ਚਲੈਯਹੁ ॥ ਇਹ ਨਿਪੁ ਸੁਤ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਪਹੁਚੈਯਹੁ ॥ ੬ ॥
Mitar bida kar sakhi bulaiee. Ih bidh tohai kaha samujhaiee.
Top bikhai mohair dar chalaihu. Ih nrip sut kai greh pahucheye. (6)

ਜਬ ਸਹਚਰਿ ਐਸੇ ਸੁਨਿ ਲਈ ॥ ਦਾਰੂ ਡਾਰਿ ਆਗਿ ਤਿਹ ਦਈ ॥
ਗੋਰਾ ਜਿਮਿ ਲੈ ਕੁਅਰਿ ਚਲਾਯੋ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਸਕਤਿ ਜਮ ਨਿਕਟ ਨ ਆਯੋ ॥ ੭ ॥
Jab sehchar aise sunn laiee. Daroo dar aag tih daiee.
Gora jimi lai koer chalayo. Mantrar sakat jam nikat na aeyo. (7)

ਜਾਇ ਪਰੀ ਨਿਜੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੇ ਘਰ ॥ ਪਾਹਨ ਜੈਸ ਹਨਾ ਗੋਫਨ ਕਰਿ ॥
ਨਿਰਖਿ ਮੀਤ ਤਿਹ ਲਿਯਾ ਉਠਾਈ ॥ ਪੋਛਿ ਅੰਗਿ ਉਰ ਸਾਥ ਲਗਾਈ ॥ ੮ ॥
Jaie pari nij pritam kai ghar. Pahan jaisa hana goppfin kar.
Nirakh meet tih liya uthaiee. Pochh ang ur sath lagaiee. (8)

ਦੋਹਰਾ

ਮੀਤ ਅਧਿਕ ਉਪਮਾ ਕਰਿ ਧੰਨਯ ਕੁਅਰਿ ਕਾ ਨੇਹ ॥
ਗੋਲਾ ਹੈ ਤੋਪਹਿ ਉਡੀ ਚਿੰਤਾ ਕਰੀ ਨ ਦੇਹਿ ॥ ੯ ॥

Dohra

Meet adhik upma kaar dhanya koer ka neh.
Gola hai tophe udi chinta mari na deeh. (9)

The maid arranged a meeting of the prince with the princess and the princess embraced him and then enjoyed sensuous pleasure with him. She got herself attracted towards the prince and now she could not forget him. So to gain his companionship 'permanently she played this trick. (4)

She sent for a huge gun, wherein there was enough space for a person (human being) to be seated inside. She entered the gun after reciting a magic spell (with the strength) (of mantra) and talked to the paramour like this. (5)

She called her handmaid after bidding farewell to the paramour and told her like this. "That you will fire this gun, so as to arrange for my dispatch to the prince's house." (6)

When the handmaid heard this, she put some gunpowder and set fire to it. The princess was shot like a bullet and due to the power of the mantra (magic spell) the Yama never came nearer (she did not die). (7)

She fell down at the house of the beloved, just as a stone is shot with a catapult. Seeing the paramour, she made him get up. Then wiping her body (with a cloth piece) she hugged him closely. (8)

Couplet

The paramour thanked her a lot and praised the love of the princess. She was shot like a ball (bullet) from the gun (flew) and did not worry about her safety." (9)

ਚੌਪਈ

ਇਤੈ ਕੁਅਰਿ ਮਿਤਵਾ ਕੇਗ ਈ ॥ ਉਤੈ ਸਖਿਨ ਭੂਪਹਿ ਸੁਧਿ ਦਈ ॥
ਦਾਰੂ ਡਾਰਿ ਅਨਲ ਹਮ ਦਈ ॥ ਤੋਪ ਬਿਖੇ ਤਾ ਤੇ ਉਡਿ ਗਈ ॥ ੧੦॥

Choupaiee

Itai koer mitva keg ei. Utai sakhin buoophe sudh daaiee.
Daroo dar anil ham daiee. Top bikhhaie ta tai ud gaiee. (10)

ਰਾਨੀ ਭੂਪਤ ਸਹਿਤ ਪੁਕਾਰੀ ॥ ਕਵਨ ਦੇਵ ਗਤਿ ਕਰੀ ਹਮਾਰੀ ॥
ਖੇਲਤ ਅਗਿ ਕੋਰ ਇਨ ਦਈ ॥ ਤੋਪ ਬਿਖੇ ਤਾ ਤੇ ਉਡਿ ਗਈ ॥ ੧੧॥ ੧॥

Rani bhupat sehat pukari. kavan daiv gat kari hamari.
Khelat aaag koer in daiee. Top bikhhai ta tai udai gaiee. (11) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਬਾਨਵੇ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤ੍ਰੁ ਸੁਭਮ ਸਤ੍ਰੁ ॥ ੩੯੨ ॥ ੬੯੭੭ ॥ ਅਫਜ਼ੁ ॥

iti sri charitar pakhyana triya charitai mantra bhoop sambadai
teen sou banvo charitar samaptam sat subham sat.

392. 6977. Aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਅਛਲਾਪੁਰ ਇਕ ਭੂਪ ਭਨਿਜੈ ॥ ਅਛਲ ਸੈਨ ਤਿਹ ਨਾਮ ਕਹਿਜੈ ॥
ਤਹਿਕ ਸੁਧਰਮੀ ਰਾਇ ਸਾਹ ਭਨਿ ॥ ਜਾਨੁਕ ਸਭ ਸਾਹਨ ਕੀ ਬੋ ਮਨਿ ॥ ੧॥

Choupaiee

Achhalapur ik bhoop bhanijai. Achhal sain tih nam kahijai.
Tehak sudharmi raie sah bhan. Januk sabh sahan kit ho man. (1)

ਚੰਪਾ ਦੇ ਤਿਹ ਸੁਤਾ ਭਨਿਜੈ ॥ ਰੂਪਵਾਨ ਗੁਨਵਾਨ ਕਹਿਜੈ ॥
ਤਿਨ ਰਾਜਾ ਕੋ ਪੁਤ੍ਰ ਨਿਹਾਰਿਯੋ ॥ ਸੁਛਬਿ ਰਾਇ ਜਿਹ ਨਾਮ ਬਿਚਾਰਿਯੋ ॥ ੨॥

Champa deh tih suta bhanijai. Roopvan gunvan kahijai.
Tin raja ko putar nihario. Suchhbi rale jih nam bichario. (2)

Choupaiee

On this side, the princess went to the paramour and the handmaid made a complaint to the Raja saying that "after adding gunpowder, I set fire to the powder, and the princess flew from the gun.(10)

The Raja, along with queen started shouting, "O god! What have you done to us? In the game play only, a fire was set on the addition of gunpowder and the princess flew off with the ball. (11) (1)

Here the three hundred and ninety second episode of the king's of Minister's dialogue regarding woman s characteristic (witchcraft) from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (392-6977)

(Contd.)

Choupaiee

There was a Raja of Achhlapur and his name was Achhal Sain. There was a Shah named Sudharmi Rai and was very great as if he were a leader of the Shah's clan. (1)

He had a daughter by the name of Champa Dei, who was very beautiful and was having many qualities. She saw the prince once, who was called by the name of Suchhab Rai. (2)

ਅਫ਼ਿਲ

ਹਿਤੂ ਜਾਨਿ ਇਕ ਸਹਚਰਿ ਲਈ ਬੁਲਾਇ ਕੈ ॥
ਸੁਛਬਿ ਰਾਇ ਕੇ ਦੀਨੋ ਤਾਹਿ ਪਠਾਇ ਕੈ ॥
ਕਹਾ ਕ੍ਰੋਰ ਕਰਿ ਜਤਨ ਤਿਸੈ ਹਯਾ ਲਯਾਇਯੋ ॥
ਹੋ ਜਿਤਕ ਚਹੌਗੀ ਦਰਬੁ ਤਿਤਕ ਲੈ ਜਾਇਯੋ ॥ ੩॥

Aril

Hitu jan ik sehchar laiee bulaie.
Suchhbi raie kaio dino tohai pathaie kai.
Kaha krór kar jatan tisai haya layeyo.
Hi jitak chahogi darb titak lai jaeio. (3)

ਸੁਨਤ ਸਹਚਰਿ ਬਚਨ ਸਜਨ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਗਈ ॥
ਜਿਮਿ ਤਾਹਿ ਪ੍ਰਬੋਧ ਤਹਾ ਲਯਾਵਤ ਭਈ ॥
ਮਿਲਤ ਛੈਲਨੀ ਛੈਲ ਅਧਿਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਯੋ ॥
ਹੋ ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਕੀ ਕੈਫਨ ਨਿਕਟ ਮੰਗਾਇਯੋ ॥ ੪॥
Sunat sehchar bachan sajan kai greh gaiee.
Jimi tohai parbodh taha layavat bhaiee.
Milat chhalni chhail adhik such payo.
Ho bhat bhat ki kaifan nikat mangayo. (4)

ਕਿਯਾ ਕੈਫ ਕੌ ਪਾਨ ਸੁ ਦੁਹੂੰ ਪ੍ਰਜੰਕ ਪਰ ॥
ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਤਨ ਰਮੈ ਬਿਹਸਿ ਕਰਿ ਨਾਰਿ ਨਰ ॥
ਕੋਕ ਸਾਸਤ੍ਰ ਤੇ ਮਤ ਕੌ ਬਿਹਸਿ ਉਚਾਰਿ ਕੈ ॥
ਆਪੁ ਬੀਚ ਕੰਧਨ ਪਰ ਹਾਥਨ ਡਾਰਿ ਕੈ ॥ ੫॥
Kiya kaif ko pan su duhun parjank par.
Bhat bhat tan ramai bihas kar nari nar.
Kok sastar tai mat ko bihas uchar kar.
Aap beech kandhan par hathan dar kai. (5)

Aril

The princess called a trust worthy handmaid, and sent her to Suchhatb Rai and told her. "Bring that prince with all the efforts, you could make to meet me. You could take any amount of money for this Job." (3)

On hearning, the words of the princess, the handmaid went to the house of the paramour and brought him along with her by explaining him all details somehow. On meeting the prince, the belle felt great pleasure and got many brands of wine at her place. (4)

Both of them, seated on the cot, took some wine and then they had sensuous pleasure in many ways to their satisfaction. Then following Kok Shastra details they had cohabitation by keeping their hands on each others shoulders. (5)

ਆਧਿਕ ਜੋਰ ਤਨ ਦੇਉ ਤਹਾ ਕੀੜਾ ਕਰੈ ॥
 ਨ ਮੈ ਭਏ ਅਨੰਦ ਨ ਕਾਹੂੰ ਤੇ ਡਰੈ ॥
 ਲਪਟਿ ਲਪਟਿ ਕਰ ਜਾਹਿ ਸੁ ਛਿਨਿਕ ਨ ਛੋਰਹੀ ॥
 ਹੋ ਸਕਲ ਦ੍ਰੁਪ ਕੰਦ੍ਰੁਪ ਕੋ ਤਹਾ ਮਰੋਰਹੀ ॥ ੬ ॥
 Adhik jor tan duoo taha krirra karai.
 Na mai bhaie anand na kahun tai darai.
 Lapat lapat kar jahai so chhinik na chhorhi.
 Ho sakal darp kandarp ko taha marorohi. (6)

ਚੌਪਈ

ਭੋਗ ਕਰਤ ਤਰੁਨੀ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਕਰਤ ਕੇਲ ਰਜਨਿਯਹਿ ਬਿਤਾਯੋ ॥
 ਪਹਿਲੀ ਰਾਤਿ ਬੀਤ ਜਬ ਗਈ ॥ ਪਾਛਿਲ ਰੈਨਿ ਰਹਤ ਸੁਧਿ ਲਈ ॥ ੭ ॥

Choupaiee

Bhog karat taruni such payo. Karat kel rajniyeh bitayo.
 Pehli rat beet jab gaiee. Pachhil rain rehat sudh laiee. (7)

ਕਹਾ ਕੁਅਰਿ ਉਠਿ ਰਾਜ ਕੁਅਰਿ ਸੰਗ ॥ ਕਬਹੂੰ ਛਾਡ ਹਮਾਰਾ ਤੈ ਅੰਗ ॥
 ਜੋ ਕੋਈ ਪੁਰਖ ਹਮੈ ਲਹਿ ਜੈਹੈ ॥ ਜਾਇ ਰਾਵ ਤਨ ਭੇਦ ਬਤੈਹੈ ॥ ੮ ॥
 Kaha koer uth raj koer sang. Kabhun chhad hamara tai sang.
 Jo koiee purakh hamai leh jaihai. Jaie rav tan bheid batehai. (8)

ਸਾਹੁ ਸੁਤਾ ਇਹ ਭਾਤਿ ਉਚਾਰਾ ॥ ਬੈਨ ਸੁਨੋ ਮਮ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰਾ ॥
 ਸਭਨ ਲਖਤ ਤੁਹਿ ਕੈਫ ਪਿਲਾਉ ॥ ਤਬੈ ਸਾਹ ਕੀ ਸੁਤਾ ਕਹਾਉ ॥ ੯ ॥
 Sah suta ih bhat uchara. Bain sunai mam raj kumara.
 Sabhan lakhat tohai kaif pilauoo. tabai sah ki suta kahauoo. (9)

ਤਹ ਹੀ ਰਮੋ ਤਿਹਾਰੇ ਸੰਗਾ ॥ ਅਪਨੇ ਜੋਰਿ ਅੰਗ ਸੋ ਅੰਗਾ ॥
 ਹਮੈ ਤੁਮੈ ਸਭ ਲੋਗ ਨਿਹਾਰੈ ॥ ਭਲੋ ਬੁਰੇ ਨਹਿ ਭੇਦ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ੧੦ ॥
 Tih hi ramo tiharai sanga. Apnai jor ang so anga.
 Hamai tumai sabh log niharai. Bhalo buro neh bheid bicharo. (10)

They were having sexual relationship with full force and were enjoying sensuous pleasure without having anyone's fear. They were clasping each other in embrace without leaving even for a moment one another. They were reducing Kamdev's egoism in fulfilling their sexual urges. (6)

Choupaiee

After having cohabitation, the woman felt greatly satisfied and spent the whole night in love affair. After midnight, they regained their full senses. (7)

The prince then said to the princess, "Now you leave my body. If anyone were to see us, then he would complain to the Raja." (8)

The Shah's daughter then replied, "O prince! Listen to my words. I will make you drink wine in the presence of all, then only I will call myself worthy of being Shah's daughter." (9)

Then I will have sexual relationship by joining my body with your body. All will see us both and will not care for good or bad actions (will not be bothered). (10)

ਯੋ ਕਹਿ ਕੁਅਰਿ ਬਿਦਾ ਕਰਿ ਦੀਨਾ ॥ ਪ੍ਰਾਤ ਭੇਸ ਨਰ ਕੋ ਧਰਿ ਲੀਨਾ ॥
 ਕੀਅਸ ਕੁਅਰ ਕੇ ਧਾਮ ਪਯਾਨਾ ॥ ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਨ ਕਿਨੀ ਪਛਾਨਾ ॥ ੧੧॥
 Yo keh koer bida kar dina. Prat bhes nar jko dhar lina.
 Kias koer ked ham payana. Bheid abheid na kini pachhana. (11)

ਚਾਕਰ ਰਾਖਿ ਕੁਅਰ ਤਿਹ ਲਿਯੋ ॥ ਬੀਚ ਮੁਸਾਹਿਬ ਕੋ ਤਿਹ ਕਿਯੋ ॥
 ਖਾਨ ਪਾਨ ਸਭ ਸੋਈ ਪਿਲਾਵੈ ॥ ਨਰ ਨਾਰੀ ਕੋਈ ਜਾਨਿ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ੧੨॥
 Chakar rakh koer tih liyo. Beech susahib ko tih kiyo.
 Khan pan sabh soiee pilavai. Nar nari koiee jan na javai. (12)

ਇਕ ਦਿਨ ਪਿਯਾ ਲੈ ਗਈ ਸਿਕਾਰਾ ॥ ਬੀਚ ਸਰਾਹੀ ਕੇ ਮਦ ਡਾਰਾ ॥
 ਜਲ ਕੈ ਸਾਥ ਭਿਗਾਇ ਉਛਾਰਾ ॥ ਚੋਵਤ ਜਾਤ ਜਵਨ ਤੇ ਬਾਰਾ ॥ ੧੩॥
 Ik din piya lai gaiee sikara. Beech sarahi kai mad dara.
 Jal kai sath bhigaie. Chovat jat javan tai bara. (13)

ਸਭ ਕੋਈ ਲਖੈ ਤਵਨ ਕਹਿ ਪਾਨੀ ॥ ਕੋਈ ਨ ਸਮਝੈ ਸਕੈ ਮਦ ਗਯਾਨੀ ॥
 ਜਬ ਕਾਨਨ ਕੇ ਗਏ ਮੰਝਾਰਾ ॥ ਰਾਜ ਕੁਅਰ ਸੋ ਬਾਲ ਉਚਾਰਾ ॥ ੧੪॥
 Sabh koiee lakhai tavan keh pani. Koiee na samjhai sakai mad gayani.
 Jab kanan kai gaie manjhara. Raj koer so bal uchara. (14)

ਤੁਮ ਕੋ ਲਗੀ ਤ੍ਰਿਖਾ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ਸੀਤਲ ਲੇਹੁ ਪਿਯਹੁ ਇਹ ਪਾਨੀ ॥
 ਭਰਿ ਪਯਾਲਾ ਲੈ ਤਾਹਿ ਪਿਯਾਰਾ ॥ ਸਭਹਿਨ ਕਰਿ ਜਲ ਤਾਹਿ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੧੫॥
 Tum ko lagi trikha abhimani. Sital lehu piyeh ih pani.
 Bhar payala klai tohai piyara. Sabhhun kar jal tohai bichara. (15)

ਉਨਿ ਤ੍ਰਿਯਾ ਲਿਯਾ ਕਬਾਬ ਹਾਥਿ ਕਰਿ ॥ ਕਹਿਯੋ ਕਿ ਖਾਹੁ ਰਾਜ ਸੁਤ ਬਨ ਫਰ ॥
 ਤੁਮਰੇ ਨਿਮਿਤ ਤੋਰਿ ਇਨ ਆਨਾ ॥ ਭਛਨ ਕਰਹੁ ਸ਼ਾਦ ਅਬ ਨਾਨਾ ॥ ੧੬॥
 Un triya liya kabab hath kar. Kahio keh khahu raj saut ban far.
 Tumrai nimit tor in ana. Bhachhan karhu savad ab nana. (16)

After saying these words, the prince was bid farewell and in the morning she dressed up like a man and started moving towards the prince's house. No one else knew the secret involved. (11)

The prince kept her as a servant (slave) and gave her a position among his companions. She started looking after the kitchen and making all food preparations for the prince, while no other man or woman was allowed to go inside the kitchen. (12)

One day, she had taken the beloved on a hunting spree and took some wine in the flask. Then by making the flask wet by sprinkling water over the flask, so that water was seen dripping, from it. (13)

All were thinking it contained water and no wise person thought, it contained wine. When they reached the middle of the jungle, then the blonde told the prince. (14)

"O glorious prince! You must be feeling thirsty, so drink this water. The woman gave him a tumbler of wine (supposed to be water) and everyone else thought it to be only water. (15)

The woman took out some roasted sliced meat and told the prince, "Take some jungle fruit. These have been plucked for you, so now you may have many fruits of various tastes." (16)

ਜਬ ਮਧਯਾਨ ਸਮੇ ਭਯੋ ਜਾਨਯੋ ॥ ਸਭ ਲੋਗਨ ਇਹਹ ਭਾਤਿ ਬਖਾਨਯੋ ॥
 ਤੁਮ ਸਭ ਚਲੋ ਭੂਪ ਕੇ ਸਾਥਾ ॥ ਹਮ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਹੈ ਜਗਨਾਥਾ ॥ ੧੭॥
 Jab madhyan samaie bheyo janyo. Sabh logan ih bhat bakhano.
 Tum sabh chaie bhoop kai satha. Ham seva kar hai jagnatha. (17)

ਸਭ ਜਨ ਪਠੈ ਭੂਪ ਕੇ ਸਾਥਾ ॥ ਦੋਈ ਰਹੇ ਨਾਰਿ ਅਰ ਨਾਥਾ ॥
 ਪਰਦਾ ਐਚ ਦਸੋ ਦਿਸਿ ਲਿਯਾ ॥ ਕਾਮ ਭੋਗ ਹਸਿ ਹਸਿ ਰਸਿ ਕਿਯਾ ॥ ੧੮॥
 Sabh jan pathaie bhoop kai satha. Doiee rahai nari ab natha.
 Parda aech daso disi liya. Kam bhog has has ras kiya. (18)

ਦੋਹਰਾ

ਇਹ ਚਰਿਤ੍ਰ ਦੋਈ ਬਿਹਸਿ ਰਮਤ ਭਏ ਨਰ ਨਾਰਿ ॥
 ਪ੍ਰਜਾ ਸਹਿਤ ਰਾਜਾ ਛਲਾ ਸਕਾ ਨ ਭੂਪ ਬਿਚਾਰਿ ॥ ੧੯॥ ੧॥

Dohra

Ih charitar doiee bihas ramat bhaie nar nari.
 Parja sehat raja chhala saka nab hoop bichar. (19) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਤਿਰਾਨਵੇ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੯੩ ॥ ੬੯੬੬ ॥ ਅਫਜੂ ॥

iti sri charitar pakhyana triya charitarai mantri bhoop sambadai
 teen so tiranvo charitar samaptam sat subham
 sat.393.6996.aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਦੇਵ ਛਤ੍ਰ ਇਕ ਭੂਪ ਬਖਨਿਯਤਿ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸੁਰਜਾਵਤੀ ਪੁਰ ਜਨਿਯਤ ॥
 ਤਿਹੁ ਸੰਗ ਚੜਤ ਅਮਿਤਿ ਚਤੁਰੰਗਾ ॥ ਉਮਭਿ ਚਲਤ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਕਰਿ ਗੰਗਾ ॥ ੧॥

Choupaiee

Dev chhatar ik bhoop bakhniat. Sri surjavati pur janiat.
 Tihu sang charrat amit chaturanga.
 Umad chalet juh bidh kar ganga. (1)

When it was noon, then she told all other companions, "You all go with the Raja and we will worship JaganNath." (17)

She managed to send all others with the Raja and only the prince and she were left back there. They fixed up some curtains all around and started enjoying sensuous pleasure while laughing all the time. (18)

Couplet

With this deceit, both the man and woman were enjoying sexual companionship. Thus they had deceived the Raja, along with the subjects, while the Raja could not follow the secret. (19) (1)

Here the three hundred and ninety-third episode of the King's & the Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (393-6996) (Contd.)

Choupaiee

There used to be a Raja, named Chhatar Dev and his town was known by the name of Sur Rajvati. He was always accompanied by a huge multi- coloured army, like the waves of Ganga following the river. (1)

ਸ੍ਰੀ ਅਲਕੇਸ ਮਤੀ ਤਿਹ ਸੁਤਾ ਬਖਾਨਿਯੈ ॥
 ਪਰੀ ਪਦਮਿਨੀ ਪਰਾਤ ਕੇ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਪ੍ਰਮਾਨਿਯੈ ॥
 ਕੈ ਨਿਸੁਪਤਿ ਸੁਰ ਜਾਇ ਕਿ ਦਿਨਕਰ ਜੂਝਈ ॥
 ਹੋ ਜਿਹ ਸਮ ਹੈ ਹੈ ਨਾਰਿ ਨ ਪਾਛੈ ਹੈ ਭਈ ॥ ੨ ॥

Sri alkes mati tih suta bakhaniae.
 Pari padmini prat kai parkirti parmaniae.
 Kai nispur sur jaie ki dinkar jujhei.
 Ho jih sam hai hai nari na pachhai hai bhaiee. (2)

ਤਹ ਇਕ ਰਾਇ ਜੁਲਫ ਸੁ ਛਤ੍ਰੀ ਜਾਨਿਯੈ ॥
 ਰੂਪਵਾਨ ਗੁਨਵਾਨ ਸੁਘਰ ਪਹਿਚਾਨੀਯੈ ॥
 ਜਿਹ ਬਿਲੋਕ ਕੰਦ੍ਰਪ ਦ੍ਰਪ ਕਹਿ ਖੋਇ ਹੈ ॥
 ਹੋ ਜਿਹ ਸਮ ਸੁੰਦਰ ਭਯੋ ਨ ਆਗੇ ਹੋਇ ਹੈ ॥ ੩ ॥

Tih ik raie julaf su chhatri janiae.
 Roopwan gunvan sughar pehchaniae.
 Jih bilok kandrap darp keh khoie hai.
 Ho jih sam sindar nheyo na agai hoie hai. (3)

ਰਾਜ ਸੁਤਾ ਇਕ ਦਿਨ ਤਿਹ ਨਿਹਾਰਿਕੈ ॥
 ਰਹੀ ਮਗਨ ਹੈ ਮਨ ਮਹਿ ਕ੍ਰਿਯਾ ਬਿਚਾਰਿ ਕੈ ॥
 ਅਬ ਕਸ ਕਰੋ ਉਪਾਇ ਜੁ ਯਾਹੀ ਕਹ ਬਰੋ ॥
 ਹੋ ਬਿਨੁ ਸਾਜਨ ਕੇ ਮਿਲੈ ਅਗਨਿ ਭੀਤਰ ਜਰੋ ॥ ੪ ॥

Raj suta ik din tih niharkai.
 Rahi magan hai man meh kirya bichar kai.
 Ab ks karo upaie ju yahi keh baro.
 Ho bin sajan kai milai agan bhitar jaro. (4)

Aril

His wife was known as Alkes Mati and she may be compared with a fairy, Padmini, Usha or Nature in beauty. Or take her as the daughter of the sun, moon, or gods. In fact, such a beautiful woman had not been born earlier nor one could hope in future. (2)

There lived a Khatri by the name of Zulaf Rai, who was known as very handsome, powerful and virtuous. On seeing him, even Kamdev (god of love) would feel belittled (his ego would be shattered about his beauty). Neither before nor hereafter such a charming person would be created. (3)

One day the princess glanced at his charming personality and being enamoured by him, "started planning a witchcraft in her mind, so that she could get married to him by some means. If she could not gain him, then she should (burn) immolate herself." (4)

ਹਿਤੂ ਸਹਚਰਿ ਸਮਝਿਕ ਲਈ ਬੁਲਾਇ ਕੈ ॥
 ਕਹਿ ਤਿਹ ਭੇਦ ਕੁਅਰ ਤਨ ਦਈ ਪਠਾਇ ਕੈ ॥
 ਜੁ ਮੈ ਤੁਮੈ ਕਛੁ ਕਹਿਯੋ ਸੁ ਮੀਤਹਿ ਆਖਿਯੋ ॥
 ਹੋ ਚਿਤ ਮਹਿ ਰਖਿਯਹੁ ਭੇਦ ਨ ਕਾਹੂ ਭਾਖਿਯੋ ॥ ੫॥
 Hitu sehchar samjhik laiee bulaie kai.
 Keh tih bheid koer tan daiee pathaie kai.
 Ju mai tumai kachh kahiyo su mithi akhiyo.
 Ho chit meh rakhyeh bheid na kahu bhakhio. (5)

ਚੌਪਈ

ਸਖੀ ਕੁਅਰ ਪਹਿ ਦਈ ਪਠਾਈ ॥ ਜਿਹ ਤਿਹ ਭਾਤਿ ਪ੍ਰਬੋਧਿ ਲਯਾਈ ॥
 ਰਾਜ ਸੁਤਹਿ ਤਿਨ ਅਨਿ ਮਿਲਾਯੋ ॥ ਸਾਜਨ ਮਿਲਤ ਸਜਨਿ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ੬॥

Choupaiee

Sakhi koer peh daiee pathaiee. Jih tih bhat parbodh layaiee.
 Raj sutih tin aan milayo. Sdajan milat sajni such payo. (6)

ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਸੇਤੀ ਭੋਗਾ ॥ ਮਿਟ ਗਯੋ ਸਕਲ ਦੁਹਨ ਕੋ ਸੋਗਾ ॥
 ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਤਨ ਕਰੇ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਨਿਜ ਪਤਿ ਕੋ ਤਜਿ ਕਰਿ ਕੈ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥ ੭॥
 Bhat bhat seti bhoga. Mit geyo sakal duhan ko sogā.
 Bhat bhat tan karai bilasa. Nij pat ko taj kar kai trasa. (7)

ਚਤੁਰ ਚਤੁਰਿਯਾ ਦੇਈ ਕਲੋਲਹਿ ॥ ਮਿਲਿ ਮਲਿ ਬੈਨ ਮਧੁਰਿ ਧੁਨ ਬੋਲਹਿ ॥
 ਭਾਤਿ ਅਨਕਿ ਕੀ ਕੈਫ ਮੰਗਾਵੈ ॥ ਏਕ ਪਲੰਗ ਬੈਠਿ ਪਰ ਚੜਾਵੈ ॥ ੮॥
 Chatur chaturiya daiee kalolhi. Mil mil bain madhur dhun bolhi.
 Bhat anek ki kaif mangavai. Ek palang baith par charravai. (8)

ਆਸਨ ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਕੇ ਲੇਹੀ ॥ ਆਲਿੰਗ ਚੁੰਬਨ ਦੇਈ ਦੇਹੀ ॥
 ਰਸਿ ਰਸਿ ਕਸਿ ਨਰ ਕੇਲ ਕਮਾਇ ॥ ਲਪਟਿ ਲਪਟਿ ਤਰੁਨੀ ਤਰ ਜਾਇ ॥ ੯॥
 Asan bhat bhat kai lehi. Aling chumban doiee dehi.
 Ras ras kas nark el kaamaie. Lapat lapat taruni tar jaie. (9)

She called a trustworthy handmaid and after explaining her the whole affair, she sent her to the prince. She told her to convey whatever she had explained her to the prince She told her to keep this whole thing, as a secret, without revealing it to anyone." (5)

Choupaiee

The handmaid was sent to the friend and she managed to bring the prince somehow (with little difficulty) and arranged his meeting with the princess. The beloved felt happy and contented after meeting her lover. (6)

Both of them had cohabitation in many styles and both the hearts were satiated fully. Being forgetful of the fear of her spouse, the woman had enjoyed his sexual company in many ways. (7)

The woman and man were engaged in their love affair, and were talking to each other some sweet words, and were taking wine of many varieties on the same cot, having sent for it. (8)

They were engaged in sexual relationship by kissing each other and in various poses of love affair. The hero was having cohabitation with excitement while the (woman) heroine, underneath was enjoying his company by clasping him closely. (9)

ਦੋਇ ਤਰੁਨ ਬਿਜਿਆ ਦੁਹੂੰ ਖਾਈ ॥ ਦਾਰਿ ਟਾਕਿ ਅਹਿਫੇਨ ਚੜਾਈ ॥
 ਰਸਿ ਰਸਿ ਕਰਿ ਕਸਿ ਕਸਿ ਰਤਿ ਕਿਯੋ ॥ ਚੋਰਿ ਚੰਚਲਾ ਕੋ ਚਿਤ ਲਿਯੋ ॥ ੧੦॥
 Doie tarun bijia duhun khaiee. Dar tak ahifen charraiee.
 Ras ras kar kas kas rat kiyo. Chor chanchala ko chit liyo. (10)

ਰਸਿਗੋ ਦੋਊ ਨ ਛੋਰਾ ਜਾਇ ॥ ਕਹੀ ਬਾਤ ਇਹ ਘਾਤਿ ਬਨਾਇ ॥
 ਏਕ ਮੰਤ੍ਰ ਹਮ ਤੇ ਪਿਯ ਲੀਜੈ ॥ ਜਲਾ ਕੇ ਬਿਖੈ ਪਿਯਾਨਾ ਕੀਜੈ ॥ ੧੧॥
 Rasigai duoo na chhora jaie. Kahi bat ih ghat banaie.
 Ek mantar ham tai piya lijai. Jala kai bikhai piyana kijai. (11)

ਜਬ ਲਗੁ ਮੰਤ੍ਰਾਚਾਰ ਤੈ ਕਰਿ ਹੈ ॥ ਤਬ ਲਗਿ ਤੈ ਜਲ ਬੀਚ ਨ ਮਰ ਹੈ ॥
 ਟੁਮਰੇ ਜਲ ਐ ਹੈ ਨ ਨੋਰੈ ॥ ਚਾਰਿ ਓਰ ਰਹਿ ਹੈ ਤੁਹਿ ਘੇਰੇ ॥ ੧੨॥
 Jab lag mantrachar tai kar hai. Tab lag tai jal beech na mar hai.
 Tumrai jal aie hai na nourai. Char or reh hai tohai ghere. (12)

ਮੰਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਤਾ ਤੇ ਤਬ ਲਿਯੋ ॥ ਗੰਗਾ ਬੀਚ ਪਯਾਨਾ ਕਿਯੋ ॥
 ਜਲ ਚਹੁਮ ਔਰ ਤਵਨ ਕੇ ਰਹਾ ॥ ਆਨਿ ਪਾਨ ਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਗਹਾ ॥ ੧੩॥
 Mantar mitar ta tai tab liyo. Ganga beech payana kiyo.
 Jal chahum or tavan kai raha. Aan pan ta ko neh gaha. (13)

ਇਹ ਛਲਿ ਜਲ ਮਹਿ ਮੀਤ ਪਠਾਯੋ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਤਨ ਬਚਨ ਸੁਨਾਯੋ ॥
 ਹੋ ਪਿਤ ਪ੍ਰਾਤ ਸੁਯੰਬਰ ਕਰਿ ਹੋ ॥ ਪਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਰਖ ਕੋਈ ਬਰਿ ਹੋ ॥ ੧੪॥
 Ih chhal jal meh meet pathayo. Mat pita tan bachan sunayo.
 Ho pit prat suyembar kar ho. Param pavitar purakh koiee bar ho. (14)

ਕਹੇ ਚਲੋ ਤੁਮ ਤਾਤ ਹਮਾਰੇ ॥ ਮਥਹੁ ਜਾਨਵੀ ਹੋਤ ਸਵਾਰੇ ॥
 ਤਹ ਜੂ ਨਰ ਨਿਕਸਿ ਹੈ ਕੋਈ ॥ ਭਰਤਾ ਹੋਇ ਹਮਾਰੇ ਸੋਈ ॥ ੧੫॥
 Kahai chalao tum tat hmarai. Mathhu janvi hot savarai.
 Tih ju nar nikas hai koiee. Bharta hoie hmarai solee. (15)

Both the youthful persons then drank some hemp (bhang) along with some opium (about 100 gms) and then had cohabitation with full force, thus the hero had enamoured the heart of the heroine." (10)

Both were so much attached to each other, so that none of them could (leave) let loose the other person. Taking a proper chance, the woman said, "O beloved! You learn a magic spell from me and then go and enter the waters." (11)

"So long you will be repeating this mantra (cantos), you will remain alive in water. You will be surrounded by water but it will not harm you in anyway. (12)

Then the paramour learnt that magic spell and went inside the river Ganga. The water was surrounding him on all four sides, but without touching him. (13)

With this deceit the woman had sent the paramour into water, and then told the mother and father, "O dear father! I will organize a swambar in the morning and will marry some noble man." (14)

The heroine said, "O dear father! You may go now and in the morning churn the waters of Ganga. If any man appears from Ganga, then he will be my spouse." (15)

ਬਚਨ ਸੁਨਤ ਰਾਜਾ ਹਰਖਾਨੋ ॥ ਸਾਚ ਝੂਠ ਜੜ ਕਛੂ ਨ ਪਛਾਨੋ ॥
ਜੋਰਿ ਪਰਜਾ ਦੇ ਢੋਲ ਨਗਾਰੇ ॥ ਚਲੇ ਸੁਰਸੁਰੀ ਮਥਨ ਸਕਾਰੇ ॥ ੧੬॥
Bachan sunat raja harkhano. Sach jhoothh jar kachh na pachhano.
Jor parja sai dhol nagarai. Chalai sursuri mathan sakarai. (16)

ਬਡੇ ਦ੍ਰਮਨ ਕੀ ਮਥਨਿ ਸੁਧਾਰਿ ॥ ਮਥਤ ਭਏ ਸੁਰਸਰਿ ਮੋ ਡਾਰਿ ॥
ਤਨਿਕ ਬਾਰ ਕਹਿ ਜਬੈ ਡੁਲਾਯੋ ॥ ਨਿਕਸਿ ਪੁਰਖ ਤਹ ਤੇ ਇਕ ਆਯੋ ॥ ੧੭॥
Badai draman ki mathni sudhar. Mathat bhaie sursar mo dar.
Tanik bar keh habai dulayo. Nikas purakh tih ik aeyo. (17)

ਨਿਰਖਿ ਸਜਨ ਕੋ ਰੂਪ ਅਪਾਰਾ ॥ ਬਰਤ ਭਈ ਤਿਹ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰਾ ॥
ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਪਸੁ ਕਛੂ ਨ ਬਿਚਾਰਿਯੋ ॥ ਇਹ ਛਲ ਨਾਰਿ ਜਾਰ ਕਹਿ ਬਰਿਯੋ ॥ ੧੮ ॥
Nirakh sajan ko roop apara. Barat bhaiee tih raj kumara.
Bheid abheid pasu kachh na bichario. Ih chhal nar jar keh barrio. (18)

ਦੋਹਰਾ

ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਤੇ ਮਥਿ ਨੀਰਧਹਿ ਲਛਮੀ ਬਰੀ ਮੁਰਾਰਿ ॥
ਤਸਹਿ ਮਥਿ ਗੰਗਾ ਬਰਾ ਯਾ ਕਹ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰਿ ॥ ੧੯॥ ੧॥

Dohra

Jih bidh tai math neerdhahi lachhmi bari murari.
Tashi math ganga bara yak eh raj kumar. (19) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਚੌਰਾਨਵੇ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੯੪ ॥ ੭੦੧੫ ॥ ਅਫਜ਼ੁ ॥

iti sri charitar pkhyana triya charitarai mantra bhoop teen so
chouranvo charitar samaptam sat. subham sat.

394.7015. aphjun. (Contd.)

The Raja was pleased to hear this and the fool did not appreciate the truth or falsehood. He collected the subjects and with the beat of drums he started off for the churning of Ganga early in the morning. (16)

He got a churner made out of large trees and then started churning Ganga. When the waters were churned a bit, then a man came out of waters. (17)

Seeing the great beauty of that man, the princess decided to marry that prince. The fool did not grasp the secret. So with this witchcraft the woman got married to her paramour. (18)

Couplet

The way Vishnu had churned the ocean and then out of that ocean Lachhmi came out and he got married to her, similarly the princess managed to marry her paramour after churning of Ganga. (19) (1)

Here the three hundred and ninety-fourth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Pakhyan Charitar is completed. All is well. (394-7015) (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਸਰਬ ਸਿੰਘ ਰਾਜਾ ਇਕ ਸੋਹੈ ॥ ਸਰਬ ਸਿੰਘੁ ਪੁਰ ਗੜ ਜਿਹ ਕੋ ਹੈ ॥
ਸ੍ਰੀ ਦਲ ਥੰਭੁ ਸੁਜਾਨ ਪੁਤ੍ਰ ਤਿਹ ॥ ਸੁੰਦਰ ਅਵਰ ਨ ਭਯੋ ਤੁਲਿ ਜਿਹ ॥ ੧ ॥

Choupaiee

Sarb singh ik raja sohai. Sarb sindh pur garr jih ko hai.
Sri dal thambu sujan putar tih. Sundar avar na bheyo tul jih. (1)

ਦੁਸਟ ਸਿੰਘ ਤਾ ਕੋ ਭ੍ਰਾਤਾ ਭਨਿ ॥ ਦੂਤੀਯ ਚੰਦ੍ਰ ਜਾਨਾ ਸਭ ਲੋਗਨ ॥
ਰੂਪਵਾਨ ਗੁਨਵਾਨ ਭਨਿਜੈ ॥ ਕਵਨ ਸੁਘਰ ਸਮ ਤਾਹਿ ਕਹਿਜੈ ॥ ੨ ॥
Dusat singh ta ko bhrata bhan. Dytia chandar jana sabh loga.
Roopwan gunvan bhanijai. Kavan sughar sam tohai kahijai. (2)

ਸ੍ਰੀ ਸੁਜੁਲਫ ਦੇ ਸਾਹ ਦੁਲਾਰੀ ॥ ਜਿਹ ਸਮਾਨ ਨਹਿ ਦੇਵ ਕੁਮਾਰੀ ॥
ਰਾਜ ਕੁਅਰ ਨਿਰਖਾ ਤਿਹ ਜਬ ਹੀ ॥ ਲਗੀ ਲਗਨ ਨਿਗੋਂਡੀ ਤਬ ਹੀ ॥ ੩ ॥
Sri sujulaf dais ah dulari. Jih saman she dev kumara.
Raj koer nirkha tih jab hi. Lagi lagan nigodi tab hi. (3)

ਹਿਤੁ ਜਾਨਿ ਸਹਚਰਿ ਬੁਲਾਈ ॥ ਭੇਦ ਭਾਖਿ ਤਹਿ ਠੌਰ ਪਠਾਈ ॥
ਰਾਜ ਕੁਅਰ ਤਿਹ ਹਾਥ ਨ ਆਯੋ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਉਹੀ ਇਹ ਆਨਿ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ੪ ॥
Hitu jan sehchar bulaiee. Bheid bhakh tih thour pathaiee.
Raj koer tih hath na aeyo. Ih bidh ohi in aan sunayo. (4)

ਸਾਹੁ ਸੁਤਾ ਬਹੁ ਜਤਨ ਥਕੀ ਕਰਿ ॥ ਗਯੋ ਨ ਮੀਤ ਕੈਸੇਹੂੰ ਤਿਹ ਘਰ ॥
ਬੀਰ ਹਾਕਿ ਇਕ ਤਹਾ ਪਠਾਯੋ ॥ ਸੋਤ ਸੇਜ ਤੇ ਗਹਿ ਪਟਕਾਯੋ ॥ ੫ ॥
Sahu suta bahu jatan thaki kar. Geyo na meet kaishun tih ghar.
Beer hak ik taha pathayo. sot sej tai geh patkayo. (5)

ਟੰਗਰੀ ਭੂਤ ਕਬੈ ਗਹਿ ਲੇਈ ॥ ਕਬਹੂੰ ਡਾਰਿ ਸੇਜ ਪਰ ਦੇਈ ॥
ਆਧਿਕ ਤ੍ਰਾਸ ਦੇ ਤਾਹਿ ਪਛਾਹਾ ॥ ਉਹਿ ਡਾਰਿ ਜਿਯ ਤੇ ਮਾਰਿ ਨਾ ਡਾਰਾ ॥ ੬ ॥
Tangri bhoot kabai leale. Kabhun dar sej par daiee.
Adhik tras dai tohai pachhaha. Ohi dar jiya tai mar na dara. (6)

Choupaiee

There was a fort called Sarab Sindh Pur and Raja Sarab Singh was ruling over it with great glamour. He had a son named Dal Thamb, who was quite learned and there was none else to match him in beauty. (1)

He had a brother called Dust Singh, who was considered by all as the second moon. He was both handsome and full of qualities and there was none else so clever. (2)

There lived a Shah's daughter by the name of Suzulaf Dei and there was no godly woman even so beautiful. When she saw the prince, she got engrossed in his love. (3)

She called a friendly handmaid and explaining her all details, she sent her to his house, but the prince would not agree to her proposals (could not be controlled), so she came back and informed the Shah's daughter accordingly. (4)

The Shah's daughter got tired of making many efforts, but the prince did not go to her house. Then she called one Bir (warrior) from the fifty-two courageous men and sent him there. He held the sleeping prince and threw him down from the bed. (5)

Sometime the ghost would catch hold of his leg and at times would throw him down on the bed. He frightened him too much, and thrashed him but did not kill him on account of the fear of, the Shah's daughter. (6)

ਰੈਨਿ ਸਿਗਰ ਤੇ ਸੋਨ ਨ ਦਿਯੋ ॥ ਨ੍ਰਿਪ ਸੁਤ ਕਹ ਤ੍ਰਾਸਿਤ ਬਹੁ ਕਿਯੋ ॥
 ਚਲੀ ਖਬਰਿ ਰਾਜਾ ਪ੍ਰਤਿ ਆਈ ॥ ਭੁਤ ਨਾਸ ਕਰ ਲਏ ਬੁਲਾਈ ॥ ੭॥
 Rain sigar tai sone na diyo. Nrip sut keh trasit bahu kiyo.
 Chali khabar raja prat aiee. Bhoot nas kar laie bulaiee. (7)

ਭੁਤ ਹਤਾ ਇਕ ਮੰਤ੍ਰ ਉਚਾਰੈ ॥ ਬਸਿ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜਿ ਬੀਰ ਪੁਕਾਰੈ ॥
 ਕਿਸਹੂੰ ਪਕਰਿ ਚੀਰਿ ਕਰਿ ਦੇਈ ॥ ਕਾਹੂੰ ਪਕਰਿ ਰਾਨ ਤਰ ਲੇਈ ॥ ੮॥
 Bhoot hata ik mantar ucharai. Bas mantar parr beer pukarai.
 Kishun pakar cheer kae daiee. Kahun pakar ran tar leaiee. (8)

ਜਬ ਸਭ ਸਕਲ ਮੰਤ੍ਰ ਕਰਿ ਹਾਰੇ ॥ ਤਬ ਇਹ ਬਿਧਿ ਤਨ ਬੀਰ ਪੁਕਾਰੇ ॥
 ਜੇ ਗੁਰ ਮੋਰ ਇਹਾ ਚਲਿ ਆਵੈ ॥ ਰਾਜ ਕੁਅਰ ਤਬ ਹੀ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ੯॥
 Jab sabh sakal mantar kar harai. Tab ih bidh tan beer pukarai.
 Je gur moh iha chal avaie. Raj koer tab hi such pavai. (9)

ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਰਾਜਾ ਪਗ ਪਰੇ ॥ ਬਹੁ ਉਸਤਤਿ ਕਰਿ ਬਚਨ ਉਚਰੇ ॥
 ਕਹਾ ਤੋਰ ਗੁਰ ਮੋਹਿ ਬਤੈਯੈ ॥ ਜਿਹ ਤਿਹ ਭਾਤਿ ਤਾਹਿ ਹਯਾ ਲਯੈਯੈ ॥ ੧੦॥
 Sunat bachan raja pag parai. Bahu ustat kar bachan ucharai.
 Kaha tor gur mohair bateye. Jih tih bhat bhat tih haya layeye. (10)

ਜਵਨ ਪੁਰਖ ਕਾ ਨਾਮ ਬਤਾਯੋ ॥ ਨਾਰਿ ਤਿਸੀ ਕਾ ਭੇਸ ਬਨਾਯੋ ॥
 ਨ੍ਰਿਪਹਿ ਠੌਰ ਭਾਖਤ ਭਯੋ ਜਹਾ ॥ ਬੈਠੀ ਜਾਹਿ ਚੰਚਲਾ ਤਹਾ ॥ ੧੧॥
 Javan purakh ka nam batayo. Nari tisi ka bhes banayo.
 Nripeh thour bhakhat bheyo jaha. Baithi jahai chanchal taha. (11)

ਬਚਨ ਸੁਨਤ ਤਹ ਭੂਪ ਸਿਧਾਰਿਯੋ ॥ ਤਿਹੀ ਰੂਪ ਤਰ ਪੁਰਖ ਨਿਹਾਰਿਯੋ ॥
 ਜਿਹ ਤਿਹ ਬਿਧ ਤਾ ਕੋ ਬਰਮਾਯੋ ॥ ਅਪੁਨੇ ਧਾਮ ਤਾਹਿ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ੧੨॥
 Bachan sunat tih bhoop sidhario. Tihi roop tar nihario.
 Jih tih bidh ta ko barmayo. Apunai dham tohai lai aeyo. (12)

He would not allow him to sleep throughout the night and frightened the prince too much. Then this news reached the Raja's ears even. The Raja called a person, who could destroy this ghost effect. (7)

When he (destroyer of ghost) would recite one (Mantra) incantation, the warrior would repeat twenty incantations. He would tear off by holding someone or would keep pressed someone under his thighs. (8)

When all those trying to recite various incantations had failed in their efforts, then the warrior (Bir) told them, "If my Guru would come here, then only the prince will have peace of mind." (9)

On hearing these words, the Raja bowed to him and praising the warrior, he said, "Tell me, where was your Guru?" We should bring him here somehow. (10)

The warrior then named some person and the princess dressed herself in that form (in his disguise). The Bir had told the Raja about her (place) of residence and the princess then reached there. (11)

On hearing these words, the Raja went there and saw the man in that form (having that personality). He managed to convince him somehow and brought him along with himself. (12)

ਰਾਜ ਕੁਅਰ ਤਾ ਕਹ ਦਰਸਾਯੋ ॥ ਬਚਨ ਤਾਹਿ ਇਹ ਭਾਤਿ ਸੁਨਾਯੋ ॥
 ਯੋ ਇਹ ਤ੍ਰਿਯ ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਬਰੈ ॥ ਤਊ ਬਚੈ ਯਹ ਯੋ ਨ ਉਬਰੈ ॥ ੧੩॥
 Raj koer ta keh darsayo. Bachan tohai ih bhat sunayo.
 Yo ih triya patibrata barai. Tauoo bachai yeh na ubrai. (13)

ਕਰਤ ਕਰਤ ਬਹੁ ਬਚਨ ਬਤਾਯੋ ॥ ਸਾਹੁ ਸੁਤਾ ਕੇ ਨਾਮੁ ਜਤਾਯੋ ॥
 ਸੋ ਪ੍ਰਤਿਬ੍ਰਤਾ ਤਾਹਿ ਬਿਵਾਵਹੁ ॥ ਜੋ ਨ੍ਰਿਪ ਸੁਤਹਿ ਜਿਯਾਯੋ ਚਾਹਹੁ ॥ ੧੪॥
 Karat karat bahu bachan batayo.
 Sahu suta kai nam jatayo.
 So pratibrata tohai bivavhu.
 Jo nrip sutih jiyayo chahhu. (14)

ਜੋ ਯਹ ਤਾਹਿ ਬਯਾਹਿ ਲਯਾਵੈ ॥ ਰੈਨਿ ਦਿਵਸ ਤਾ ਸੋ ਲਪਟਾਵੈ ॥
 ਅਵਰ ਨਾਰਿ ਕੇ ਨਿਕਟ ਨ ਜਾਇ ॥ ਤਬ ਯਹ ਜਿਯੈ ਕੁਅਰ ਸੁਭ ਕਾਇ ॥ ੧੫॥
 Yo yeh tohai byah layavai.
 Rain divas ta so laptavai.
 avar nari kai nikatr na jaie.
 Tab yeh jiye koer subh kaie. (15)

ਯਹੈ ਕਾਰ ਰਾਜਾ ਤੁਮ ਕੀਜੈ ॥ ਅਬ ਹੀ ਹਮਹਿ ਬਿਦਾ ਕਰਿ ਦੀਜੈ ॥
 ਲੈ ਆਗਯਾ ਤਿਹ ਆਸ੍ਰਮ ਗਈ ॥ ਧਾਰਤ ਭੇਸ ਨਾਰਿ ਕਾ ਭਈ ॥ ੧੬॥
 Yahai kar raja tum kijai.
 Ab hi hamhi bida kar dijai.
 Lai agya tih asram gaiee.
 Dharat bhes nari ka bhaiee. (16)

ਰਾਜ ਸਾਜ ਬਯਾਹ ਕੋ ਬਨਾਯੋ ॥ ਸਾਹੁ ਸੁਤਾ ਹਿਤ ਪੂਤ ਪਠਾਯੋ ॥
 ਜਬ ਹੀ ਬਯਾਹ ਤਵਨ ਸੋ ਭਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਤਾਹਿ ਭੂਤ ਤਜਿ ਗਯੋ ॥ ੧੭॥
 Raj saj bayah ko banayo. sah suta hit poot pathayo.
 Jab hi bayah tavan so bheyo. Tab hi tohai bhoot taj geyo. (17)

He showed her the prince, and the woman (on seeing him) told him like this, "If he were to marry a faithful woman, then only he could be saved else he could not be helped. (13)

After talking lot of things, "the woman mentioned the name of Shah's daughter that she was faithful and the prince should marry her, if you want the Raja's son to be made alive again." (14)

"If he were to marry that woman and then he should be clasping her day and night (in embrace), without going near any other woman, then only this prince. could remain alive with a healthy body." (15)

"O Rajan! You should act like this right now and bid me farewell soon. That woman, taking permission. went to the Ashram and then changed into a female dress. (16)

The Raja made all arrangements for the marriage, and sent his son to get married to Shah's daughter. As soon as he got married the ghost also left him (alone). (17)

ਰਾਜ ਕੁਅਰ ਇਹ ਛਲ ਸੋ ਪਾਯੋ ॥ ਭੇਦੇ ਅਭੇਦ ਨ ਕਿਸੀ ਬਤਾਯੋ ॥
ਚੰਚਲਾਨ ਕੇ ਚਰਿਤ ਅਪਾਰਾ ॥ ਚਕ੍ਰਿਤ ਰਹਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ੧੮॥ ੧॥
Raj koer ih chhal so payo. Bhedai abheid na kisi batayo.
Chanchlan kai charit apara. Chakrit raha kar kar kartara. (18) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਪਚਾਨਵੇ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੯੫ ॥ ੭੦੩੩ ॥ ਅਛੁੰ ॥

Iti sri charitar pakhyana triya charitarai mantra bhoop sambadai
teen so pachanvo charitar samaptam saat subham sat.
395. 7033. aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਪ੍ਰਿਥੀ ਸਿੰਘ ਇਕ ਭੂਪ ਬਖਨਿਯਤ ॥ ਪਿਰਥੀ ਪੁਰ ਤਿਹ ਨਗਰ ਪ੍ਰਮਨਿਯਤ ॥
ਲਾਲ ਮਤੀ ਰਾਨੀ ਤਿਹ ਸੋਹੈ ॥ ਸੁਰ ਨਰ ਨਾਰਿ ਭੁਜੰਗਨ ਮੋਹੈ ॥ ੧॥

Choupaiee

Prithi singh ik bhoop bakhniat. Prithi pur tih nagaar parmaniat.
Lal mati rani tih sohai. sur nar nari bhujangan mohai. (1)

ਸਿੰਘ ਮੇਦਨੀ ਸੁਤ ਕਾ ਨਾਮਾ ॥ ਥਕਿਤ ਰਹਤ ਜਾ ਕੋ ਲੋਖ ਬਾਮਾ ॥
ਅਧਿਕ ਰੂਪ ਤਾ ਕੋ ਬਿਧਿ ਕਰਿਯੋ ॥ ਜਨੁ ਕਰਿ ਕਾਮ ਦੇਵ ਅਵਰਿਯੋ ॥ ੨॥
Singh mendni sut ka nama. Thakit rehat ja ko lokh bama.
Adhik roop ta ko bidh kario. Jan kar kam dev aviryo. (2)

ਚਪਲਾ ਦੇ ਤਹ ਸਾਹ ਦੁਲਾਰੀ ॥ ਕਨਕ ਅਵਟਿ ਸਾਚੇ ਜਨੁ ਢਾਰੀ ॥
ਰਾਜ ਪੁਤ੍ਰ ਜਬ ਤਾਹਿ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਨਿਰਖਿ ਤਰੁਨਿ ਹੈ ਗਯੋ ਮਤਵਾਰਾ ॥ ੩॥
Chapla dai tih sah dulari. Kanak avat sachai jan dhari.
Raj putar jab tohai nihara. Nirakh taruni hai geyo matvara. (3)

ਏਕ ਸਹਚਰਿ ਨਿਕਟਿ ਬੁਲਾਈ ॥ ਅਮਿਤ ਦਰੁਬ ਦੇ ਤਹਾ ਪਠਾਈ ॥
ਜਬ ਤੈ ਚਪਲ ਮਈ ਕੋ ਲਾਏ ਹੈ ॥ ਮੁਖਿ ਮੰਗ ਹੈ ਜੋ ਕਛੁ ਸੋ ਪੈ ਹੈ ॥ ੪॥
Ek sehchar nikat bulaiee. Amit darb dal taha pathaiee.
Jab tai chhapal maiee ko laie hhai. Much mang hai jo kachh so pai hai. (4)

Thus the Shah's daughter managed to marry the prince with this deceitful move, without telling the secret to anyone. The women's deceitful actions are beyond count and the Lord-Creator Himself is getting surprised by creating them. (18) (1)

Here the three hundred and ninety-fifth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft form Charitar Pakhyan is completed. All is well. (395-7033) (Contd.)
Choupaiee

There used to live a Raja named Prithi Singh and he was (ruling) abiding in the town of Prithi Pur. His wife was known by the name of Lal Mati. On seeing him all the gods, men, women and snake princesses were getting enamoured. (1)

His son was named Medni Singh, on seeing whom the women would get allured by him. The creator had made him extremely handsome. It seemed as if he were an incarnation of (Kamdev) (the god of love). (2)

There was a Shah's daughter by the name of Chapla Dei, who had been moulded out of molten gold by the Lord. When the prince saw her, then he got engrossed in her love (madly in her love). (3)

He called a handmaid and giving her lot of money, he sent her there and said, "When you will bring Chapal Mati along with yourself, then you may demand any amount whatever you liked." (4)

ਬਚਨ ਸੁਨਤ ਸਹਚਰਿ ਤਹ ਗਈ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਤਾਹਿ ਪ੍ਰਬੋਧਤ ਭਈ ॥
ਸਾਹ ਸੁਤਾ ਜਬ ਹਾਥ ਨ ਆਈ ॥ ਤਬ ਦੂਤੀ ਇਹ ਘਾਤ ਬਨਾਈ ॥ ੫॥

Bachan sunat sehchar keh gaiee.
Bahu bidh tohai parbodhat bhhaiee.
Sah suta jab hath na aiee.
Tab duti ihh ghat banaiee. (5)

ਤਵ ਪਿਤਿ ਧਾਮ ਜੁ ਨਏ ਉਸਾਰੇ ॥ ਚਲਹੁ ਜਾਇ ਤਿਹ ਲਖੇ ਸਵਾਰੇ ॥
ਯੋ ਕਹਿ ਡਾਰਿ ਡੋਰਿਯਹਿ ਲਿਯੋ ॥ ਪਰਦਨ ਡਾਰਿ ਚਹੁਮ ਦਿਸਿ ਦਿਯੋ ॥ ੬॥
Tav pit dham ju naie usarai. Chalhu jaie tih lakhai savarai.
Yo keh dar doroyeh liyo. Pardan dar chahum dis diyo. (6)

ਇਹ ਛਲ ਸਾਹ ਸੁਤਾ ਡਹਕਾਈ ॥ ਸੰਗ ਲਏ ਨ੍ਰਿਪ ਸੁਤ ਘਰ ਆਈ ॥
ਤਹੀ ਆਨਿ ਪਰਦਾਨ ਉਘਾਰ ॥ ਨਾਰਿ ਲਖਾ ਤਹ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰਾ ॥ ੭॥
Ih chhal sah suta dehkaiee. Sang laie nrip sut ghar aaiee.
Tahi aan pardan ughar. Nari lakha tih raj kumara. (7)

ਤਾਤ ਮਾਤ ਇਹ ਠੌਰ ਨ ਭਾਈ ॥ ਇਨ ਦੂਤੀ ਔ ਆਨਿ ਫਸਾਈ ॥
ਰਾਜ ਕੁਅਰ ਜੋ ਮੁਝੈ ਨ ਪੈ ਹੈ ॥ ਨਾਕ ਕਾਨ ਕਟਿ ਲੀਕ ਲਗੈ ਹੈ ॥ ੮॥
Tat mat ih thour na bhaiee. In dooti o aan fasaiee.
Raj koer jo mujhai na pai hai. Nak kan kat lik lagai hai. (8)

ਹਾਇ ਹਾਇ ਕਰਿ ਗਿਰੀ ਧਰਨਿ ਪਰ ॥ ਕਟੀ ਕਹਾ ਕਰ ਯਾਹਿ ਬਿਛੂ ਬਰ ॥
ਧ੍ਰਿਗ ਬਿਧਿ ਕੋ ਮੋ ਸੋ ਕਸ ਕੀਯਾ ॥ ਰਾਜ ਕੁਅਰ ਨਹਿ ਭੇਟਨ ਦੀਯਾ ॥ ੯॥

Haie haie kar giri dharni par.
Kati kaha kar yahi bichhu bar.
Dhrig bidhi ko mo so kas kiya.
Raj koer neh bhetan diya. (9)

On hearing the words of the prince, the handmaid went there and explained to her in many ways. When the Shah's daughter could not be won over, then the handmaid played this trick. (5)

She said, " There is a new palace erected by your father, let us go and examine fully. Having said this, she made the Shah's daughter to sit in the planquin and the curtains were drawn on all the four sides (covered her). (6)

With this deceit the Shah's daughter was cheated and brought her to the prince's house. When the curtains were removed (raised) then the woman saw the prince. (7)

She was thinking (in her mind) "Here I have neither my mother, father, brother or any other helper and this handmaid had brought me here, thus catching me in a fix. If now the prince could not gain my hand, then he would cut off my ear and nose and disgrace me. (8)

She fell clown on the ground lamenting saying 'Alas' and said, " I have been bitten by a scorpion." It is disgraceful for me that the Lord had brought me in this situation, that I could not meet the prince even." (9)

ਅਬ ਮੈ ਨਿਜੁ ਠਰ ਕੋ ਫਿਰਿ ਜੈ ਹੋ ॥ ਦ੍ਰੈ ਦਿਨ ਕੋ ਤੁਮਰੇ ਫਿਰਿ ਐ ਹੋ ॥
 ਰਾਜ ਪੁਤ੍ਰ ਲਖਿ ਕ੍ਰਿਯਾ ਨ ਲਈ ॥ ਇਹ ਛਲ ਮੁੰਡ ਮੁੰਡ ਤਹ ਗਈ ॥ ੧੦ ॥ ੧ ॥
 Ab mai nij thar ko firi jai ho. Davai din ko tumrai fir aie ho.
 Raj putar lakh kirya na laiee. Ih chhal moond moond tih gaiee. (10) (1)

**ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਛਿਆਨਵੇ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੯੬ ॥ ੭੦੪੩ ॥ ਅਫਜੁ ॥**

iti sri sri charitar pakhyanai triya charitarai mantra bhoop
 sambadai teen so chhianvo charitar sampatam sat subham sat.
 396.7043. aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਸਗਰ ਦੇਸ ਸੁਨਿਯਤ ਹੈ ਜਹਾ ਸਗਰ ਸੈਨ ਰਾਜਾ ਇਕ ਤਹਾ ॥
 ਸਗਰ ਦੇਇ ਤਿਹ ਸੁਤਾ ਭਨਿਜੈ ॥ ਚੰਦ ਸੂਰ ਲਖਿ ਤਾਹਿ ਜੋ ਲਜੈ ॥ ੧ ॥

Choupaiee

Sagaar sain suhiat hai jaha sagar sain raja ik taha.
 Sagar dei tih suta bhanijai. Chand soor lakh tohai jo lajai. (1)

ਗਜਨੀ ਰਾਇ ਤਵਨ ਜਹਿ ਲਹਿਯੋ ॥ ਮਨ ਕ੍ਰਮ ਬਚਨ ਕੁਅਰਿ ਅਸ ਕਹਿਯੋ ॥
 ਐਸੋ ਛੈਲ ਏਕ ਦਿਨ ਪੈਯੋ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਪਲ ਪਲ ਬਲਿ ਜੈਯੋ ॥ ੨ ॥
 Gajni raie tavan jeh lahio. Man kram bachan koer as kahio.
 Aiso chhail ek din paiye. Janam janam pal pal bal jaiye. (2)

ਸਖੀ ਏਕ ਤਿਹ ਤੀਰ ਪਠਾਏ ॥ ਜਿਹ ਤਿਹ ਬਿਧਿ ਕਰਿ ਲਿਯਾ ਬੁਲਾਇ ॥
 ਅਪਨ ਸੇਜ ਪਰ ਤਿਹ ਬੈਠਾਰਾ ॥ ਕਾਮ ਭੋਗ ਕਾ ਰਚਾ ਅਖਾਰਾ ॥ ੩ ॥
 Sakhi ek tih teer pathaie. Jih tih bidh kar liya bulaie.
 Apan sej par tih baithara. Kam bhog ka racha akhara. (3)

ਬੈਠ ਸੇਜ ਪਰ ਦੋਇ ਕਲੋਲਹਿ ॥ ਮਧੁਰ ਮਧੁਰ ਧੁਨਿ ਮੁਖ ਤੇ ਬੋਲਹਿ ॥
 ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਤਨ ਕਰਤ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਤਾਤ ਮਾਤ ਕੋ ਤਜਿ ਕਰਿ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥ ੪ ॥
 Baith sej par doie kalolhi. madhur dhun much tal bolhi.
 Bhat bhhat tan karat bolasa. Rtat mat ko taj kar trasa. (4)

"Now I shall go back to my place and come again after two days. The prince could not follow her trick: So she went back having cheated him. (10) (1)

Here the three hundred and ninety sixth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (396-7043) (Contd.)

Choupaiee

There was a Raja by the name of Sagar Sain in the land of Sagar. His daughter was called Saar Dei, on seeing whom even the sun and moon were feeling ashamed (belittled). (1)

When she saw Gazni Rai, then she remarked with mind, speech and action, "If I could get such a handsome youth for a day even then I would sacrifice my whole life on this auspicious day and enjoy every moment of it for ages to come." (2)

She sent a handmaid to him and called him somehow. She made him seated on her bed, and then made this bed as a (wrestling ground) play ground for sexual pleasure. (3)

Both of them, seated on the bed were enjoying fun and love affair with sweet words being uttered with their mouths. Being forgetful of the fear of parents, they were enjoying sensuous pleasure in many ways. (4)

ਪੋਸਤ ਭਾਗ ਅਫੀਮ ਮੰਗਾਵਹਿ ॥ ਏਕ ਖਾਟ ਪਰ ਬੈਠ ਚੜਾਵਹਿ ॥
 ਤਰੁਨ ਤਰੁਨੀ ਉਰ ਸੋ ਉਰਝਾਈ ॥ ਰਸਿ ਰਸਿ ਕਸਿ ਕਸਿ ਭੋਗ ਕਮਾਈ ॥ ੫॥
 Posat bhang afim mangahai. ek khat par baith charravhi.
 Trun taruni ur so urjhaiee. Ras ras kas kas bhog kamaiee. (5)

ਰਾਨੀ ਸਹਿਤ ਪਿਤਾ ਤਾ ਕੋ ਬਰ ॥ ਅਵਤ ਬਯੋ ਦੁਹਿਤਾਹੂੰ ਕੇ ਘਰ ॥
 ਆਵਰ ਘਾਤ ਤਿਹ ਹਾਥ ਨ ਆਈ ॥ ਤਾਤ ਮਾਤ ਹਨਿ ਦਏ ਦਵਾਈ ॥ ੬॥
 Rani sehat pita ta ko bar. avat bheyo duhitahun kai ghar.
 Avar ghat tih hath na aiee. Tat maat han daie davaiee. (6)

ਨਿਜੁ ਆਲੇ ਕਹ ਆਗਿ ਲਗਾਇ ॥ ਰੋੜਿ ਉਠੀ ਨਿਜੁ ਪਿਯਹਿ ਦੁਰਾਇ ॥
 ਅਨਲ ਲਗਤ ਦਾਰੂ ਕਹ ਭਈ ॥ ਰਾਨੀ ਰਾਵ ਸਹਿਤ ਉਡ ਗਈ ॥ ੭॥
 Niju alai keh aag lagaiee. Rorr uthi niju piyeh duraie.
 Anal lagat daroo keh bhaiee. Rani rav sehat ud gaiee. (7)

ਅਵਰ ਪੁਰਖ ਕਛੁ ਭੇਦ ਨ ਪਾਯੋ ॥ ਕਹਾ ਚੰਚਲਾ ਰਾਜ ਕਮਾਯੋ ॥
 ਅਪਨ ਰਾਜ ਦੇਸ ਕਾ ਕਰਾ ॥ ਬਹੁਰਿ ਸੁਯੰਬਰ ਸੋ ਤਿਹ ਬਰਾ ॥ ੮॥ ੧॥
 Avar purakh kachh bhied na payo. Kaha chanchala raj kamayo.
 Apan raj des ka kara. Bahur suyambar so tih bara. (8) (1)

**ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਸਤਾਨਵੇ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੯੭ ॥ ੭੦੫੧ ॥ ਅਫਜੁ ॥**

**iti sri charitar pakhyanai triya charitarai mantra bhoop
 sambaadai teen so satanvo charitar samaptam sat subham sat.**

397. 7051. aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਪਲਵਲ ਦੇਸ ਹੁਤਾ ਇਕ ਰਾਜਾ ॥ ਜਿਹ ਸਮਾਨ ਬਿਧਿ ਅਵਰ ਨ ਸਾਜਾ ॥
 ਤੜਿਤਾ ਦੇ ਤਿਹ ਨਾਰਿ ਭਨਿਜੈ ॥ ਚੰਦ੍ਰ ਸੂਰ ਜਿਹ ਸਮ ਨ ਕਹਿਜੈ ॥ ੧॥

Choupalee

Palval des huta ik raja. Jih saman bidh avar na saja.
 Tarrita dai tih nar bhanijai. chandar soor jih sam na kahijai. (1)

They would get some poppy husk, hemp and opium and then seated on one bed, they would consume these drugs. Both the hero and heroine clasped each other with their breasts pressed together and hugged each other close and were having sexual relationship with full strength (of body). (5)

Then the father and queen both came to the daughter's house. The princess could not think of any other action but killed both of them and buried them there. (6)

She set fire to her house and after hiding her paramour, she started crying and wailing. She said, "The gun powder had caught fire and the queen along with Raja were blown off." (7)

No other person could grasp the secret involved, about the tricks played by the woman. She started ruling the country herself and then through a swambar, she married her beloved. (8) (1)

Here the three hundred and ninety-seventh episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyani is completed. All is well. (397-7051) (Contd.)
Choupaiee

There was a Raja in the land of Palwal and the Lord had not created another one like him (in beauty). His wife was called Treita Dei while the sun and moon had no comparison to her (in beauty). (1)

ਅਲਿਕ੍ਰਿਤ ਦੇ ਤਿਹ ਸੁਤਾ ਬਖਨਿਯਤ ॥ ਅਮਿਤ ਰੂਪ ਵਾ ਕੇ ਪਹਿਚਾਨੀਯਤ ॥
 ਤਿਹ ਠਾ ਇਕ ਸੌਦਾਗਰ ਆਯੋ ॥ ਜਿਹ ਸਮ ਬਿਧਿ ਦੂਜੇ ਨ ਬਨਾਯੋ ॥ ੨॥
 Alikrit dai tih suta bakhniat. Amit roop va kai pehchaniat.
 Tih thha ik soudagar aeyo. Jih sam bidh dujai na banaeyo. (2)

ਰਾਜ ਕੁਅਰਿ ਤਾ ਕੋ ਲਖਿ ਅੰਗਾ ॥ ਮਨ ਕ੍ਰਮ ਬਚ ਰੀਝੀ ਸਰਬੰਗਾ ॥
 ਪਠੈ ਸਹਚਰੀ ਲੀਅਸਿ ਬੁਲਾਇ ॥ ਕਹਤ ਭਈ ਬਤਿਯਾ ਮੁਸਕਾਇ ॥ ੩॥
 Raj koer ta ko lakh anga. Man kram baach reejhi sarbanga.
 Pathai sehchhari lias bulaie. Kehat bhaiee batia muskaie. (3)

ਅਧਿਕ ਭੋਗ ਤਿਹ ਸਾਥ ਮਚਾਯੋ ॥ ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਰਸ ਕੇਲ ਕਮਾਯੋ ॥
 ਚੁੰਬਨ ਔਰ ਆਲਿੰਗਨ ਲੀਨੋ ॥ ਭਾਤਿ ਅਨਿਕ ਤ੍ਰਿਯ ਕੋ ਸੁਖ ਦੀਨੋ ॥ ੪॥
 Adhik bhog tih sath machayo. Bhat bhat ras kel kamayo.
 Chumban aour alingan lino. Bhati anik triya ko such dino. (4)

ਜਬ ਤ੍ਰਿਯ ਚਿਤ ਤਬਨੈ ਹਰ ਲਿਯੋ ॥ ਤਬ ਅਸ ਚਰਿਤ ਚੰਚਲਾ ਕਿਯੋ ॥
 ਤਾਤ ਮਾਤ ਦੋਇ ਬੋਲਿ ਪਠਾਏ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਤਿਨ ਸੌ ਬਚਨ ਸੁਨਾਏ ॥ ੫॥
 Jab triya chit tabnai har liyo. Tab as charit chanchala kiyo.
 Tat mat doie bole pathaie. Ih bidh tin so bachan sunaie. (5)

ਮੈ ਅਬ ਲਗਿ ਨਹਿ ਤੀਰਥ ਅਨਾਈ ॥ ਅਬ ਤੀਰਥ ਕਰਿ ਹੋ ਤਹ ਜਾਈ ॥
 ਜੋ ਆਇਸ ਤੁਮ ਤੇ ਮੈ ਪਾਊ ॥ ਤੀਰਥ ਨਾਇ ਸਕਲ ਫਿਰਿ ਆਊ ॥ ੬॥
 Mai ab lag neh tirath anaiee. Tab tiraath kasr ho the jaiee.
 Jo aies tum tai mai pauoo. Tirath naie sakal fir auoo. (6)

ਪਤਿ ਕੁਰੂਪ ਹਮ ਕਹ ਤੁਮ ਦਿਯੋ ॥ ਤਾ ਤੇ ਮੈ ਉਪਾਇ ਇਮਿ ਕਿਯੋ ॥
 ਜੋ ਮੁਰ ਪਤਿ ਸਭ ਤੀਰਥ ਅਨੈਹੈ ॥ ਸੁੰਦਰ ਅਧਿਕ ਕਾਇ ਹੈ ਜੈ ਹੈ ॥ ੭॥
 Pati kuroop ham keh tum diyo. Ta tai mai upaie imi kiyo.
 Jo mur pati saabh tirath anehai. sundar adhik kaie hai jai hai. (7)

His daughter was known by the name of Alikrit Dei, who was very beautiful. A merchant came there, who was very handsome, who had no parallel in Lord's creation. (2)

The princess on seeing him, got enamoured by him with mind, speech and action (wholly) she called him through a handmaid and then started talking to him jocularly (with laughter). (3)

She enjoyed sensuous pleasure with him in many ways developing great love affair. He kissed her with cohabitation, thus giving full satisfaction to the woman. (4)

When the merchant had created a magic spell over the woman's heart then the woman played this trick. She called both her mother and father and spoke to them like this. (5)

"I have not gone on a pilgrimage so far, so now I will go to visit holy places and have bath there. If you give me permission then I will come back after having pilgrimage to all the holy places." (6)

Since I have been given an ugly husband by you, so I have decided on this course. If my spouse will have bath at all the holy places, then his body would become more handsome. (7)

ਲੇ ਆਗਯਾ ਪਤਿ ਸਹਿਤ ਸਿਧਾਈ ॥ ਭਾਤ ਭਾਤ ਤੀਰਥਨ ਅਨਾਈ ॥
ਘਾਤ ਪਾਇ ਕਰਿ ਨਾਥ ਸੰਘਾਰਾ ॥ ਤਾ ਕੀ ਠੌਰ ਮਿਤ੍ਰ ਬੈਠਾਰਾ ॥ ੮॥

Lai agya pati sehat sidhaiee. Bhat bhat tirthan anaiee.
Ghat paie kar nath samghara. Ta ko thour mitar baithara. (8)

ਆਪਨੋ ਧਾਮ ਬਹੁਰਿ ਫਿਰਿ ਆਈ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਹਿ ਇਹ ਭਾਤਿ ਜਤਾਈ ॥
ਮੁਰ ਪਤਿ ਅਤਿ ਤੀਰਥਨ ਅਨਯੋ ॥ ਤਾ ਤੇ ਬਪੁ ਸੁੰਦਰ ਹੋ ਗਯੋ ॥ ੯॥

Apno dham bahuri fir aiee. Mat pithe ih bhyat jataiee.
Mur pati at tirthan anayo. Ta tai bapu sundar haiavi geyo. (9)

ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਹਮ ਤੀਰਥ ਅਨਾਏ ॥ ਅਨਿਕ ਬਿਧਵ ਤਨ ਬਿਪ੍ਰ ਜਿਵਾਏ ॥
ਤਾ ਤੇ ਦੈਵ ਆਪੁ ਬਰ ਦਿਯੋ ॥ ਮਮ ਪਤਿ ਕੋ ਸੁੰਦਰ ਬਪੁ ਕਿਯੋ ॥ ੧੦॥

Bhat bhat ham tirath anaie. Anik bidhav tan bipar jivaie.
Ta tai daiv aap bar diyo. Mam pat ko sundar bapu kiyo. (10)

ਯਹ ਕਾਹੂ ਨਰ ਬਾਤ ਨ ਪਾਈ ॥ ਕਹਾ ਕਰਮ ਕਰਿ ਕੈ ਤ੍ਰਿਯ ਆਈ ॥
ਤੀਰਥ ਮਹਾਤਮ ਸਭਹੂੰ ਜਾਨਯੋ ॥ ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਨ ਕਿਨੂੰ ਪਛਾਨਯੋ ॥ ੧੧॥ ੧॥

Yeh kahu nar bat na payee. Kaha karam kar kai triya aiee.
Tirath mahatam sabhhun janyo. Bhied abheid na kihi pachhanyo. (11) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਅਠਾਨਵੇ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੯੮ ॥ ੭੦੬੨ ॥ ਅਫਜ਼ੀ ॥

iti sari charitar pakhyana triya charitarai mantra bhoop
sambadai teen so athanvo charitar samaptam sat subham sat.

398.7062. aphjun. (Contd.)

ਚੋਪਈ

ਘਾਟਮ ਪੁਰ ਇਕ ਰੂਪ ਭਨਿਜੈ ॥ ਨਾਰਿ ਅਲੰਕ੍ਰਿਤ ਦੇਇ ਕਹਿਜੈ ॥
ਸੁਤਾ ਸੁ ਭੂਖਨ ਦੇ ਘਰ ਤਾ ਕੇ ॥ ਨਰੀ ਨਾਗਨੀ ਤੁਲਿ ਨ ਵਾ ਕੇ ॥ ੧॥

Choupaiee

Ghatam pur ik roop bhanijai. Nari alankrit daie kahijai.
Suta su bhukhan dai ghar ta kai. Nari nagni tul na va ko. (1)

That woman then proceeded on pilgrimage along with her husband and had bath at various holy places of pilgrimage. Getting a chance, she killed her spouse, and replaced him with her paramour. (8)

Afterwards she returned home and told her mother and father, "My husband had taken bath at various holy places, so his body had become more beautiful." (9)

We had taken bath at various holy places, and had given many offerings to the Brahmins (in alms) and given feasts to them. Thus the god blessed me with this boon and made the body of my spouse more handsome. (10)

No body could gauge the depth of her action as to what sin she had committed. All had thought this as the result of their visit to various holy places of pilgrimage and no one could grasp the secret behind it. (11) (1)

**Here the three hundred and ninety-eighth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (398-7062) (Contd.)
Choupaiee**

There was a Raja in the town of Ghatampur and his wife was called Alokrit Dei, while their daughter was named Shubhukhan Dei. She was so charming that no woman from the humans or snakes could compare with her. (1)

ਅਤਿ ਕੁਰੂਪ ਤਿਹ ਨਾਥ ਪਛਾਨਿਯਤ ॥ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਜਿਹ ਨਾਰਿ ਬਖਨਿਯਤ ॥
 ਸੁੰਦਰ ਅਵਰ ਹੁਤੋ ਤਹ ਛਤ੍ਰੀ ॥ ਰੂਪਵਾਨ ਗੁਨਵਾਨ ਧਰਤ੍ਰੀ ॥ ੨॥
 At kuroop tih nath pachhaniai. At sundar jih nar bakhniat.
 Sundar avar huto tih chhatri. Roopvan gunban dharti. (2)

ਅੜਿਲ

ਜਬ ਮੁਲਤਾਨੀ ਰਾਇ ਕੁਅਰਿ ਲਖਿ ਪਾਯੋ ॥
 ਨਜ਼ਿ ਨਾਇਕ ਕਹ ਚਿਤ ਤੇ ਕੁਅਰਿ ਭੁਲਾਇਯੋ ॥
 ਪਠੈ ਸਹਚਰਿ ਨਿਜੁ ਗ੍ਰਿਹ ਲਿਯੋ ਬੁਲਾਇ ਕੈ ॥
 ਹੋ ਬਚਨ ਕਹੇ ਪੁਨਿ ਭਾਗਿ ਅਫੀਮ ਚੜਾਇ ਕੈ ॥ ੩॥

Aril

Jab multani raie koer lakh payo. Niju naiek keh chit tai koer bhulayo.
 Pathaie sehchar niju greh liyo bulaie kai.
 Ho bachan kahai pun bhang afim charraie kai. (3)

ਚੌਪਈ

ਅਬ ਲਪਟਹੁ ਮੁਹਿ ਆਨਿ ਪਯਾਰੋ ॥ ਹਮ ਰੀਝਿ ਲਖਿ ਨੈਨ ਤਿਹਾਰੋ ॥
 ਨਾਹਿ ਨਾਹਿ ਤਿਨ ਦੁਬਿਰ ਬਖਾਨੀ ॥ ਆਖਰ ਕੁਅਰਿ ਕਹੀ ਸੋ ਮਾਨੀ ॥ ੪॥

Choupaiee

Ab lapthu mohhai aan payaro. Ham reejh lakh nain tiharai.
 Neh nahi tin dubir bakhani. Akhar koer kahi so mani. (4)

ਅੜਿਲ

ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਕੀ ਕੈਫ ਦਿਵਾਨੇ ਪੀ ਭਏ ॥
 ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਅਬਲਾ ਕੇ ਅਸਨ ਲੇਤ ਭੇ ॥
 ਅਮਿਤ ਭੋਗ ਤ੍ਰਿਯ ਪਾਇ ਰਹੀ ਉਰਝਾਇ ਕੈ ॥
 ਨਿਰਖਿ ਸਜਨ ਕੇ ਨੈਨਨ ਗਈ ਬਿਕਾਇ ਕੈ ॥ ੫॥

Aril

Bhat bhat ki nkaif diwanai pi bhaie. Bhat bhat abla kai assan let bhe.
 Amit bhog triya paie rahi urjhaie kai.
 Nirakh sajan kai nainan gaiee bikaie kai. (5)

Her spouse was very ugly while the woman was supposed to be very beautiful. There was another handsome Khatri, who was very charming (powerful), full of qualities with the knowledge of weaponry. (2)

Aril

When the princess saw (The Khatri) Maultani Rai, then she completely forgot the spouse and called him (Multani Rai) at her place. After consuming some hemp (bhang) and opium, she spoke like this. (3)

Choupaiee

"O beloved. Now you take me in your embrace, as I am fully allured by you on perceiving your eyes. At first he said something in the negative, but then he did exactly what the princess had desired." (4)

Aril

They became madly in love after consuming wine of various types. Then the paramour took the woman in many styles of love affair and the woman enjoyed his sensuous pleasure in many ways and got completely enamoured by perceiving the eyes of the paramour. (5)

ਚੋਪਈ

ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਤਾ ਸੋ ਰਤਿ ਪਾਏ ॥ ਆਸਨ ਸਾਬ ਗਈ ਲਪਟਾਇ ॥
ਸਿ ਗਯੋ ਮੀਤ ਨ ਛੋਰਾ ਜਾਇ ॥ ਬਾਤ ਭਾਖਿ ਤਿਹ ਘਾਤ ਬਨਾਈ ॥ ੬॥

Choupaiee

Bhat bhat ta sao rat paie.
Asan sath gaiee laptai.
Ras geyo meet na chhora jaie.
Bat bhakh tih ghat banaiee. (6)

ਸ਼ਾਜਨ ਆਜੁ ਤੁਝੈ ਮੈ ਬਰਿ ਹੋ ॥ ਨਿਜੁ ਪਤਿ ਕੋ ਨਿਜੁ ਕਰ ਬਧਿ ਕਰ ਹੋ ॥
ਆਪਨ ਸਾਬ ਪ੍ਰਗਟ ਤੁਹਿ ਲਿਅ ਹੋ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਤੁਹਿ ਲਖਤ ਹੋਵੈ ਹੋ ॥ ੭॥

Sajan aj tijhai bar ho. Niju pat ko niju kar badh kar ho.
Apan sath pragat tohai liye ho.
Mat pita tohai lakaht handai ho. (7)

ਨਿਜੁ ਪਤਿ ਲੈ ਸਿਵ ਭਵਨ ਸਿਧਾਈ ॥ ਕਾਟਾ ਮੂੰਡ ਤਹਾ ਤਿਹ ਜਾਈ ॥
ਲੋਗਨ ਕਹਿ ਸਿਵ ਨਾਮ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਰੂਪ ਹੇਤੁ ਪਤਿ ਸੀਸ ਚੜਾਯੋ ॥ ੮॥

Niju pat lai siv bhavan sidhaiee.
Kata moond taha tih jaiee.
Logan keh siv nam sunayo.
Roop hetu pat sees charrao. (8)

ਪੁਨਿ ਸਿਵ ਅਧਿਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਹ ਕਿਯੋ ॥ ਸੁੰਦਰ ਮੋਰ ਪਤਿਹਿ ਕਰ ਦਿਯੋ ॥
ਕੌਤਕ ਲਖਾ ਕਹਾ ਤਿਨ ਕਰਾ ॥ ਸਿਵ ਪ੍ਰਤਾਪ ਹਮ ਆਜੁ ਬਿਚਰਾ ॥ ੯॥

Pun siv adhik kirpa keh kiyo.
Sundar mor pathe kar diyo.
Koutak lakha kha tin kara.
Siv partap ham aaj bichara. (9)

Choupaalee

She had many poses of cohabitation with him and got completely entangled in his embrace. She was so much engrossed in his love, that she could not let him off (leave him). On seeing an opportune moment she said. (6)

"O beloved! I shall marry you, and I will kill my spouse with my own hands. Now I shall bring you along with me openly, and before the very eyes of my mother and father have sensuous pleasure with you. (7)

She took her husband to Shiva temple, and there she cut off his head. "She told the people about Shiva's name, that her spouse had offered his head (to Shiva) for becoming more handsome." (8)

"Then Shiva was very kind to me and my husband became more handsome. Whatever she had told them, Shiva had (fulfilled her desires) and made him more beautiful (had enacted this miracle). To-day only I have realized (thought) the might of Shiva." (9)

ਦੇਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਤਿ ਦਈ ਦਵਾਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਨਾਥ ਭਾਖਿ ਗ੍ਰਿਹ ਲਯਾਈ ॥
 ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਨ ਕਿਨਹੂੰ ਪਾਯੋ ॥ ਬਿਨੁ ਪਾਨੀ ਹੀ ਮੂੰਡ ਮੁੰਡਾਯੋ ॥ ੧੦॥ ੧॥
 Deh mritak pat daicee davaaiee. Ta ki nath bhakh greh layaiee.
 Bhied abheid n akihnbu payo. Bin pani hi moond mundayo. (10) (1)

**ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੇਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਤੀਨ ਸੌ ਨਿਨਯਾਨਵੋ ਚਰਿਤ੍ਰ
 ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੩੯੯ ॥ ੭੦੭੨ ॥ ਅਛੰਜੁ ॥**

iti sri charitar pakhyana tria charitarai mantra bhoop sambadai
 teen so ninyanvo charitar samaptam. Sat subham sat.

399. 7072. aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਸੂਰਜ ਕਿਰਨ ਇਕ ਭੂਪ ਭਨਿਜੈ ॥ ਚੰਦ ਕਿਰਨ ਪੁਰ ਨਗਰ ਕਹਿਜੈ ॥
 ਮਹਾ ਕੁਅਰਿ ਤਿਹ ਧਾਮ ਦੁਲਾਰੀ ॥ ਜਿਹ ਸਮਾਨ ਬਿਧਿ ਕਹੂੰ ਨ ਸਵਾਰੀ ॥ ੧॥

Choupaiee

Suraj kiran ik bhoop bhanijai. chand kiran pur nagar kahijai.
 Maha koer tih dham dulari. Jih saman bidh kahun na savari. (1)

ਤਹਿਕ ਸਾਹ ਕੋ ਪੂਤ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਚੰਦ੍ਰ ਸੈਨ ਨਾਮਾ ਬਲਵਾਨਾ ॥
 ਮਹਾ ਕੁਅਰਿ ਵਾ ਕੀ ਛਬਿ ਨਹੀ ॥ ਮਨ ਕ੍ਰਮ ਬਚਨ ਥਕਿਤ ਹੈ ਰਹੀ ॥ ੨॥
 Tehak sah ko poot sujana. Chandar sain nama balvana.
 Maha koer va ko chhab neh. Man kram bachan thakit haivai rahi. (2)

ਪਠੈ ਸਹਚਰਿ ਲਿਯੋ ਬੁਲਾਇ ॥ ਪੋਸਤ ਭਾਗ ਅਫੀਮ ਮੰਗਾਇ ॥
 ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਤਨ ਤਾਹਿ ਪਿਵਾਯੋ ॥ ਅਧਿਕ ਮਤ ਕਰਿ ਗਰੈ ਲਗਾਯੋ ॥ ੩॥
 Pathaie sehchar liyo bulaie. Posat bhang afim mangaie.
 Bhat bhat tan tohai pivayo. Adhik mat kar garai lagayo. (3)

ਮਤ ਕਿਯਾ ਮਦ ਸਾਥ ਪਯਾਰੋ ॥ ਕਬਹੂੰ ਕਰਤ ਨ ਉਰ ਸੌ ਨਯਾਰੋ ॥
 ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਉਰ ਸੌ ਲਪਟਾਵੈ ॥ ਚੁੰਬਿ ਕਪੋਲ ਦੋਊ ਬਲਿ ਜਾਵੈ ॥ ੪॥
 Mat kiya mad sath payaro. kabhun karat na ur so nayaro.
 Bhat bhat ur so laptavai. Chumb kapol duoo bal javai. (4)

She buried the corpse of the spouse, and took the paramour home as her husband. No one thought about the secret of her move and got cheated (without any thought). (10) (1)

Here the three hundred and ninety-ninth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's, witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (399-7072) (Contd.)

Choupaiee

There was a Raja, known by the name of Suraj Kiran. His town was called Chand Kiran Pur. He had a daughter named Maha Kumari and there was no other woman created by the Lord so beautiful. (1)

There was a Shah's clever son, who was called by the name of Chander Sain and he was very powerful. Maha Kumari saw him and got enamoured by him with mind, speech and action on seeing his charming beauty. (2)

She managed to call him by sending her handmaid and arranged for some poppy husk, hemp and opium. She gave him all these drugs to drink and then making him drunk, hugged him to her breast. (3)

Since she had given him wine, thus making him drunk, and would not separate him from her breast. She was embracing him in many ways and kissing his cheeks, she was all sacrifice to him. (4)

ਰਸਿ ਗਯੋ ਮੀਤ ਨ ਛੋਰਾ ਜਾਇ ॥ ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਭੋਗਤ ਲਪਟਾਇ ॥
ਚੁੰਬਨ ਔਰ ਆਲਿੰਗਨ ਲੇਈ ॥ ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਤਨ ਆਸਨ ਦੇਈ ॥ ੫॥

Ras geyo meet na chhora jaie. Bhat bhat bhogat laptai.
Chumban or alingan laiee. Anik bhat tan asan daiee. (5)

ਰਸਿ ਗਈ ਤਾ ਕੋ ਤਜਾ ਨ ਜਾਇ ॥ ਭਾਤਿ ਅਨਲਿ ਲਪਟਤ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥
ਯਾ ਸੰਗ ਕਹਾ ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਜਾਊ ॥ ਅਬ ਅਸ ਕਵਨ ਉਪਾਇ ਬਨਾਊ ॥ ੬॥

Ras gaiee ta ko taja na jaiee. Bhhat anal laptat such paie.
Ya sang kaha kavan bidh jauoo.
Ab as kavan upaie banauoo. (6)

ਜਾਨਿ ਬੂਝ ਇਕ ਦਿਜ ਕਰਿ ਮਾਰਿ ॥ ਭੂਪ ਭਏ ਇਮਿ ਕਹਾ ਸੁਧਾਰਿ ॥
ਅਬ ਮੈ ਜਾਇ ਕਰਵਤਿਹ ਲੈ ਹੋ ॥ ਪਲਟਿ ਦੇਹ ਸੁਰਪੁਰਹਿ ਸਿਧੈ ਹੋ ॥ ੭॥

Jan boojh ik dij kar mar. bhoop bhaie imi kaha sudhar.
Ab mai jaie karvatih lai ho.
Palat deh surpurhe sidhai ho. (7)

ਹੋਰਿ ਰਹਾ ਪਿਤੁ ਏਕ ਨ ਮਾਨੀ ॥ ਰਾਨੀਹੂੰ ਪਾਇਨਿ ਲਪਟਾਨੀ ॥
ਮੰਤ੍ਰ ਸਕਤਿ ਕਰਵਤਿ ਸਿਰ ਧਰਾ ॥ ਏਕ ਰੋਮ ਤਿਹ ਤਾਹਿ ਨ ਹਰਾ ॥ ੮॥

Hor raha pitu ek na mani. Ranihun paien laptani.
Mantar sakat karvat sir dhara. ek rom tih tohai n hara. (8)

ਸਭਨ ਲਹਾ ਕਰਵਤਿ ਇਹ ਲਿਯੋ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਬੰਦ ਐਸਾ ਤਿਨ ਕਿਯੋ ॥
ਆਪਨ ਗਈ ਮਿਤ੍ਰ ਕੇ ਧਾਮਾ ॥ ਭੇਦ ਨ ਲਖਾ ਕਿਸੂ ਕਿਹ ਬਾਮਾ ॥ ੯॥

Sabhan lahha karvat ih liyo.
Drisat band aisa tin kiyo.
Apan gaiee mitar kai dhama.
Bhied na lakha kisu kih bama. (9)

The paramour was equally allured by her, and could not get separated from her. They, were having cohabitation y hugging each other in many ways. They were kissing and having love allair while enjoying sexual companionship in many poses. (5)

She was so much engrossed in his love that she would not leave him at all. She was enjoying his embraces in many ways. "Then the princess was thinking how to go with him and by what means and for that purpose what should she do?" (6)

She killed one Brahmin intentionally and told the Raja like this. (I have committed a great son, as such) now I will go to Kanshi and place the saw on my head, and after getting myself sawed and changing the body form, I shall go to heavens." (7)

The father was trying to stop her (deviate her) but she was adamant. Even the queen was bowing to her, emdracing her feet. With the help of her magic spell (incantation) she placed the saw on her head, but no harm was done to her even with this saw. (8)

She staged such a drama and everyone saw that she had put the saw on her head. Thus she managed to mesmerize them and their eyes were fixed on the scene (of saw over her head) while she herself went away to the paramour's house, and no one could grasp the woman's secret. (9)

ਦੋਹਰਾ

ਇਹ ਬਿਧਿ ਛਲ ਪਿਤੂ ਮਾਤ ਕਹਿ ਗਈ ਮਿਤ੍ਰ ਕੇ ਸੰਗ ॥
ਕਬਿ ਸਯਾਮ ਪੂਰਨ ਭਯੋ ਤਬ ਹੀ ਕਥਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ॥ ੧੦॥ ੧॥
Ih bidh chhal pitu mat keh gaiee mitar kaai sang.
Kab sayam puran bheyo tab hi katha parsang. (10) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਚਾਰ ਸੌ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸਮਾਪਤਮ
ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੪੦੦ ॥ ੭੦੮੨ ॥ ਅਫਜ਼ੁੰ ॥

iti sri charitar pakhyani triya charitarai mantra bhoop sambadai
char so charitar samaptam sat subham sat.
400. 7082. aphjun. (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਪਾਤਿਸਾਹ ਕਾਰੂੰ ਇਕ ਸੁਨਿਯਤ ॥ ਅਮਿਤ ਤੇਜ ਜਾ ਕੋ ਜਗ ਗੁਨਿਯਤ ॥
ਜਿਹ ਧਨ ਭਰੇ ਚਿਹਲ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਆਵਤ ਜਿਨ ਕਾ ਪਾਰ ਨ ਵਾਰਾ ॥ ੧॥

Choupaiee

Patsah karun ik sunbiat. amit tej ja ko jag guniat.1
Jih dhan bharai chihal bhandara. Avat jin ka par na vara. (1)

ਤਿਹ ਪੁਰ ਸਾਹ ਸੁਤਾ ਇਕ ਸੁਨੀਯਤ ॥ ਜਾਨੁਲ ਚਿਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰਕਾ ਗੁਨਿਯਤ ॥
ਨਿਰਖ ਭੂਪ ਕਾ ਰੂਪ ਲੁਭਾਈ ॥ ਏਕ ਸਹਚਰਿ ਤਹਾ ਪਠਾਈ ॥ ੨॥

Tih pur sah suta ik suniyat. Janul chitar putrka guniat.
Nirakh bhoop ka roop lubhaiee. Ek sehchar taha pathaiee. (2)

ਕੁਅਰਿ ਬਸੰਤ ਤਵਨਿ ਕਾ ਨਾਮਾ ॥ ਜਿਹ ਸਮਾਨ ਭੀ ਔਰ ਨ ਬਾਮਾ ॥
ਸੋ ਕਾਰੂੰ ਕੀ ਛਬਿ ਲਖਿ ਅਟਕੀ ॥ ਬਿਸਰਿ ਗਈ ਸਭ ਹੀ ਸੁਧਿ ਘਟ ਕੀ ॥ ੩॥

Koer basant tavan ka nama. jih saman bhi aour na bama.
So karun ki chhhab lakh atki. Bisar gaiee sabh hi sudhi ghat kl. (3)

Thus by deceiving the mother and father, she went away with the paramour. The poet Siam had stated that the anecdote ended there only. (10) (1)

Here the four hundredth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (400-7082) (Contd.)

Choupaiee

There used to be a king by the name of Karoon, who was known as very glamorous in the world. He had forty treasures full of wealth, which were beyond count. (1)

In the same town there was a Shah's daughter and she had no parallel in beauty like a (painting) puppet. On seeing the Raja's beauty, she got enamoured by him and sent a handmaid to him. (2)

The woman's name was Basant Kumari, and there was no other woman on par with her (in beauty). She became entangled in the love of Karoon (King) on seeing his charm. She lost all her sense of proportion (about her body). (3)

ਅੜਿਲ

ਸਖੀ ਸੁਭੂਖਨ ਦੇ ਤਹ ਦਈ ਪਠਾਇ ਕੈ ॥
ਮੋਰੀ ਕਹੀ ਸਜਨ ਸੋ ਕਹਿਯਹੁ ਜਾਇ ਕੈ ॥
ਪ੍ਰਣਤਿ ਹਮਾਰੀ ਮੀਤ ਕਹਾ ਸੁਨਿ ਲੀਜਿਯੈ ॥
ਹੋ ਜਸ ਤਵਿ ਤ੍ਰਿਯ ਗ੍ਰਿਹ ਏਕ ਦੁਤੀਯ ਮੁਹਿ ਕੀਜਿਯੈ ॥ ੪॥

Aril

Sakhi subhuman dai tih daice pathaie kai.
Mori kahi saajan so kahiye h jaie kai.
Pranat hamari meet kaha sunn lijiai.
Ho jas tav triya greh ek dutia mohair kijiai. (4)

ਚੌਪਈ

ਕੁਅਰਿ ਕੁਅਰਿ ਕੀ ਬਾਤ ਬਖਾਨੀ ॥ ਰਾਜ ਕੁਅਰਿ ਕਰਿ ਏਕ ਨ ਮਾਨੀ ॥
ਇਮਿ ਸਖੀ ਜਾਇ ਤਾਹਿ ਸੁਧਿ ਦਈ ॥ ਕੁਅਰਿ ਬਸੰਤ ਰਿਸਾਕੁਲ ਭਈ ॥ ੫॥

Choupaiee

Koer koere ki bat bakhani. raj koer kar ek na mani.
Imi sakhi jaie tohai sudh daice. Koer basant risakul bhaiee. (5)

ਤਤ ਛਿਨ ਸੁਰੰਗ ਧਾਮ ਨਿਜੁ ਦਈ ॥ ਨ੍ਰਿਪ ਕੇ ਸਦਨ ਨਿਕਾਰਤ ਭਈ ॥
ਚਾਲਿਸ ਗੰਜ ਦਰਬ ਕੇ ਜੇਤੇ ॥ ਨਿਜੁ ਆਲੈ ਰਾਖੈ ਲੈ ਤੇਤੇ ॥ ੬ ॥
Tat chin surang dham nij daice. Nrip kai sadan nikarat bhaiee.
Challis ganj darb kai jetai. Niju alai rakhai lai tetai. (6)

ਮੂੜ ਭੂਪ ਕਛੁ ਬਾਤ ਨ ਪਾਈ ॥ ਕਿਹ ਬਿਧਿ ਧਨ ਤ੍ਰਿਯਾ ਲਿਯਾ ਚੁਰਾਈ ॥
ਛੋਰਿ ਭੰਡਾਰ ਬਿਲੋਕੈ ਕਹਾ ॥ ਪੈਸਾ ਏਕ ਨ ਧਨ ਗ੍ਰਿਹ ਰਹਾ ॥ ੭॥
Moor bhoop kachhu bat na payee. Kih bidh dhan triya liya churaiee.
Chhor bhandar bilokai kaha. Paisa ek n adhan greh raha. (7)

Aril

She sent there a handmaid by the name of Subhokhan Dei, and told her to convey her message to the beloved along with another thing "O friend! Listen to my request. If you already have a wife, then keep me as your second wife." (4)

Choupaiee

The handmaid explained the message of the princess to him, but the king did not listen to it, at all. The whole position (situation) was then conveyed by the handmaid to the princess, and the princess became mad with rage. (5)

Then she arranged for an (underground) tunnel to be made from her house which opened up to the Raja's palace and brought all the forty treasures of wealth of the king to her house. (6)

The foolish Raja could not realize how the woman had managed to steal all his money. When he opened his store, he found not a penny was left intact there. (7)

ਅੜਿਲ

ਅਧਿਕ ਦੁਖਿਤ ਹੈ ਲੋਗਨ ਲਿਯਾ ਬੁਲਾਇ ਕੈ ॥
ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਤਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਕਹ ਦੁਖ ਬਨਾਇ ਕੈ ॥
ਐਸਾ ਕਵਨ ਕੁਕਰਮ ਕਹੇ ਹਮ ਤੇ ਭਯੋ ॥
ਹੋ ਜਿਹ ਕਾਰਨ ਤੇ ਗ੍ਰਿਹ ਚਾਲਿਸ ਕਾ ਧਨ ਗਯੋ ॥ ੮ ॥

Arī

Adhik dukhit haivai logan liya bulaie kai.
Bhat bhat tin prat keh dukh banaie kai.
Aisa kavan kukaram kaho hham tai bheyo.
Hi jih karan taai greh challis ka dhan geyo. (8)

ਚੌਪਈ

ਸਭ ਲੋਗਨ ਇਹ ਭਾਤਿ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਰਾਵ ਕੇ ਸਾਥ ਉਚਾਰੀ ॥
ਦਾਨ ਪੁਨਯ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਦਯੋ ॥ ਤਿਹ ਤੇ ਗ੍ਰਿਹ ਕੋ ਸਭ ਧਨ ਗਯੋ ॥ ੯ ॥

Choupaiee

Sabh logan ih bhat bichari. Pragat rav kai sath uchari.
Dan puneya tai kachh-na deyo. Tih tai greh ko sabh dhan geyo. (9)

ਸੁਨਿ ਜਹਾਕੁ ਪਾਯੋ ਇਹ ਬਿਧਿ ਜਬ ॥ ਧਾਵਤ ਭਲੋ ਅਮਿਤ ਲੈ ਦਲ ਤਬ ॥
ਛੀਨਿ ਲਈ ਤਾ ਕੀ ਸਭ ਸਾਹੀ ॥ ਕੁਅਰਿ ਬਸੰਤ ਨਾਰਿ ਕਰ ਬਯਾਹੀ ॥ ੧੦ ॥

Sunn jhaku payo ih bidhi jab. Dhavat bhalo amit laid al tab.
Chhhin laiee ta ki sabh sahi. Koer basant nari kar bayahi. (10)

ਦੋਹਰਾ

ਇਹ ਚਰਿਤ੍ਰ ਤਿਨ ਚੰਚਲਾ ਸਕਲ ਦਰਬ ਹਰਿ ਲੀਨ ॥
ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੈ ਕਾਰੂੰ ਹਨਾ ਨਾਥ ਜੁਹਾਕਹਿ ਕੀਨ ॥ ੧੧ ॥

Dohra

Ih charitar tin chanchala sakal darb har lin.
Ih bidh kai karun hana nath juhakhi kin. (11)

Aril

Being distressed the king called all the people, and asked them with great sorrow, " as to what sin had been committed by him, which had resulted in all the wealth being taken away? (8)

Choupaicee

All the people thought and told the king openly, "You had never given any offerings in alms, so the whole wealth had (vanished) been stolen." (9)

When the king (Johak) heard like this then he came with a huge army to launch an attack. He usurped her kingdom and after marrying Basont Kumari, brought her home as his wife. (10)

Couplet

With this deceitful action, the woman had taken away all his wealth, thus she got Karoon (king) killed and made Juhak as her spouse. (11)

ਚੋਪਈ

ਲੋਗ ਆਜੁ ਲਗਿ ਬਾਤ ਨ ਜਾਨਤ ॥ ਗੜਾ ਗੰਜ ਅਜੈ ਲਗਿ ਬਖਾਨਤ ॥
ਐਸੇ ਚਰਿਤ ਚੰਚਲਾ ਕਰਾ ॥ ਕਾਰੂੰ ਮਾਰ ਜੁਹਾਕਹਿ ਬਰਾ ॥ ੧੨॥ ੧॥

Choupaiee

Log aj lag chanchala kara. Garra ganja jai lag bakhanat.
Aise charit chanchala. Karun mar juhakhe bara. (12) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਚਾਰ ਸੌ ਇਕ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੪੦੧ ॥ ੭੦੯੮ ॥ ਅਫਜੂ ॥

iti sri charitar pakhyani triya charitai mantra bhoop sambadai
char so ik charitar samaptam sat subham sat.

401. 7098. Afjun. (Contd.)

ਚੋਪਈ

ਚਿੰਜੀ ਸਹਰ ਬਸਤ ਹੈ ਜਹਾ ॥ ਚਿੰਗਸ ਸੈਨ ਨਰਾਧਿਪ ਤਹਾ ॥
ਗੋਹਰ ਮਤੀ ਨਾਰਿ ਤਿਹ ਕਹਿਯਤ ॥ ਜਿਹ ਸਮ ਸੁਰ ਪੁਰ ਨਾਰਿ ਨ ਲਜਿਯਤ ॥ ੧॥

Choupaiee

Chinji sehar basat hai jaha. Chingas sain nradhip taha.
Gehar mati nar tih kahiat. Jih sam sur pur nar na lajiat. (1)

ਸਹਰ ਸੁਰੇਸ਼ਾਵਤੀ ਬਿਰਾਜੈ ॥ ਜਾ ਕੋ ਨਿਰਖਿ ਇੰਦ੍ਰ ਪੁਰ ਲਾਜੈ ॥
ਬਲਵੰਡ ਸਿੰਘ ਸਾਹ ਇਕ ਸੁਨੀਯਤ ॥ ਜਿਹ ਸਮਾਨ ਜਗ ਔਰ ਨ ਗੁਨਿਯਤ ॥ ੨॥

Sehar suresavati birajai. Ja ko nirakh indar pur lajai.
Balwand singh sah ik suniat. Jih saman jag or na guniat. (2)

ਸਦਲ ਕੁਅਰਿ ਜਿਹ ਸੁਤਾ ਭਨਿਜੈ ॥ ਚੰਦ੍ਰ ਸੂਰ ਲਖਿ ਜਾਹਿ ਅਰੁਝੈ ॥
ਅਪ੍ਰਮਾਨ ਦੁਤਿ ਜਾਤ ਨ ਕਹੀ ॥ ਜਾਨੁਕ ਫੂਲਿ ਚੰਬੋਲੀ ਰਹੀ ॥ ੩॥
Sadai koer jih suta bhanijai. Chandar soor lakh jahai arujhai.
Aprman duti jat na kahi. Januk fuul chamboli rahi. (3)

Choupaiee

People do not know the truth till to-date and feel that the money (treasure) lay buried somewhere. The woman had played such a deceptive trick. Having killed Karoon, she got wedded to Juhak. (12) (1)

Here the four hundred and one episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (401-7094) (Contd.)

Choupaiee

The Raja, Chingas Sain was ruling over the land, where the town of Chinji was situated. His wife was called Gohar Mati, and there was no other woman in the heavens even so beautiful as she was. (1)

There was a city of Sureshva Vati, whose beauty would put even Indra Puri to shame. There was a Shah called Balwant Singh, who was most handsome, without having a parallel (in beauty) in the whole world. (2)

He had a daughter known as Sada Kumari, on seeing whom even the sun and moon would feel belittled. Her extreme beauty was beyond description. It seemed as if she were like a Jasmine flower. (3)

ਸਦਾ ਕੁਅਰਿ ਨਿਰਖਾ ਜਬ ਰਾਜਾ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸੀਲ ਤਵਨ ਕਾ ਭਾਜਾ ॥
 ਸਖੀ ਏਕ ਨ੍ਰਿਪ ਤੀਰ ਪਠਾਈ ॥ ਯੇ ਰਾਜਾ ਤਨ ਕਹੁ ਤੈ ਜਾਈ ॥ ੪॥
 Sada koer nirkha jab raja. Tab hi seel tavan ka bhaja.
 Sakhi ek nrip teer pathaiee. Yo raja tan kahu tai jaiee. (4)

ਮੈ ਤਵ ਰੂਪ ਨਿਰਖਿ ਉਰਝਾਨੀ ॥ ਮਦਨ ਤਾਪ ਤੇ ਭਈ ਦਿਵਾਨੀ ॥
 ਏਕ ਬਾਰ ਤੁਮ ਮੁਝੈ ਬੁਲਾਵੋ ॥ ਕਾਮ ਤਪਤ ਲਰਿ ਕੇਲ ਮਿਟਾਵੋ ॥ ੫॥
 Mai tav roop nirakh urjhani. Madan tap tai bhaiee divani.
 Ek bar tum mujhai bulavo. kam tapat lar kel mitavo. (5)

ਆਪਨ ਗ੍ਰਿਹ ਮੁਹਿ ਨ ਬੁਲਾਵਹੁ ॥ ਏਕ ਬਾਰ ਮੇਰੇ ਗ੍ਰਿਹ ਆਵਹੁ ॥
 ਸੰਗ ਕਰਿਯੈ ਮੈਨ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਹਮ ਕਹਿ ਤੋਰਿ ਮਲਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ੬॥
 Apan greh mohair na bulavhu. ek bar mero greh avhu.
 Sang kariye main bilasa. Ham keh tor malan ki asa. (6)

ਭੂਪ ਕੁਅਰਿ ਵਹੁ ਗ੍ਰਿਹ ਨ ਬੁਲਾਈ ॥ ਆਪ ਜਾਇ ਤਿਹ ਸੇਜ ਸੁਹਾਈ ॥
 ਦੀਪ ਦਾਨ ਤਰੁਨੀ ਤਿਨ ਕੀਨਾ ॥ ਅਰਘ ਧੂਪ ਰਾਜਾ ਕਹ ਦੀਨਾ ॥ ੭॥
 Bhoop koer vahu greh na bulaiee. Aap jaie tih sej suhaiee.
 Deep dan taruni tin kina. Aragh dhoop raja keh dina. (7)

ਸੁਭਰ ਸੇਜ ਉਪਰ ਬੈਠਾਯੋ ॥ ਭਾਗ ਅਫੀਮ ਸਰਾਬ ਮੰਗਾਯੋ ॥
 ਪ੍ਰਥਮ ਕਹਾ ਨ੍ਰਿਪ ਸੌ ਇਨ ਪੀਜੈ ॥ ਬਹੁਰਿ ਮੁਝੈ ਮਦਨਕੁਸ ਦੀਜੈ ॥ ੮॥
 Subhar sej upar baithayo. Bhang afim sarab mangayo.
 Pratham kaha nrip so in pijai. Bahur mujhai madankus dijai. (8)

ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਇਹ ਭੂਪ ਨ ਮਾਨਾ ॥ ਜਮ ਕੋ ਡੰਡ ਤ੍ਰਾਸ ਤਰਸਾਨਾ ॥
 ਕਹਿਯੋ ਨ ਮੈ ਤੈਸੇ ਰਤਿ ਕਰਿਯੋ ॥ ਘੋਰ ਨਰਕ ਮੋ ਭੂਲਿ ਨ ਪਰਿਹੋ ॥ ੯॥
 Sunat bachan ih bhoop na mana. Jam ko dand tras tarsana.
 Kahiyo na mai taiso rat kario. Ghor narak mo bhul na pariho. (9)

When Sada Kumari saw the Raja, her modesty and restraint was lost (gone). Then she sent a handmaid to the Raja, and explained to her fully to say like this (to the Raja). (4)

"I have been enamoured on perceiving your charm and have become mad with my sexual desires. You may call me once at your place and with a sexual companionship satisfy my sexual desires." (5)

"If you are unable to call me at your place then you could come to my place and have cohabitation with me. I am only hoping to meet you." (6)

The Raja did not call the princess at his place, but he himself went to glorify her bed. The woman gave a good reception to the Raja by burning incense and lamps at her place (in his welcome). (7)

She made him seated on a decorated bed and then arranged for some hemp, opium and wine. She told the Raja to take these drugs first and then hand over his male organ to her. (8)

On hearing these words, the Raja did not agree but then got (afraid) worried about the Yama's rod and said, "I will not have cohabitation with you and shall not be thrown into the depth of horrible hell." (9)

ਤਿਮਿ ਤਿਮਿ ਤ੍ਰਿਯਾ ਅੰਚਰ ਗਰਿ ਡਾਰੈ ॥ ਜੋਰਿ ਜੋਰਿ ਦ੍ਰਿਗ ਨ੍ਰਿਪਹਿ ਨਿਹਾਰੈ ॥
ਹਾਇ ਹਾਇ ਮੁਹਿ ਕਰਹੁ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰਿਯਾ ਮੇਰੇ ਸੰਗ ਸਜਿਯੈ ॥ ੧੦ ॥

Timi timi triya anchar gar darai. Jor jor drig nripeh nihaie.
Haie haie mohair karhu bilasa. Kam kriya mere sang sajio. (10)

ਨਹਿ ਨਹਿ ਪੁਨਿ ਜਿਮਿ ਜਿਮਿ ਨ੍ਰਿਪ ਕਰੈ ॥ ਤਿਮਿ ਤਿਮਿ ਚਰਨ ਚੰਚਲਾ ਪਰੈ ॥
ਹਰਾ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਮੁਹਿ ਕਰਹੁ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਕਾਮ ਭੋਗ ਕੀ ਪੁਰਵਹੁ ਆਸਾ ॥ ੧੧ ॥
Neh neh pun jimi jimi nrip karai. Timi timi charan chanchala parai.
Haha nripat mohair karhu bilasa. Kam bhog ki purvah asa. (11)

ਕਹਾ ਕਰੋ ਕਹੂ ਕਹਾ ਪਧਾਰੋ ॥ ਆਪ ਮਰੈ ਕੈ ਮੁਝੈ ਸੰਘਾਰੋ ॥
ਹਾਇ ਹਾਇ ਮੁਹਿ ਭੋਗ ਨ ਕਰਈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਜੀਛੁ ਹਮਾਰਾ ਜਰਈ ॥ ੧੨ ॥

Kaha karo kahu kaha padharo.
Aap marai kai mujhai sangaro.
Haie haie mohair bhog na karei.
Ta tai jichh hamara mujhai sangaro. (12)

ਸਵੈਯਾ

ਆਸਨ ਔਰ ਆਲਿੰਗਨ ਚੁੰਬਨ ਆਜੁ ਭਲੇ ਤੁਮਰੇ ਕਸਿ ਲੈ ਹੋ ॥
ਰੀਝਿ ਹੈ ਜੌਨਿ ਉਪਾਏ ਗੁਮਾਨੀ ਤੈ ਤਾਹਿ ਉਪਾਏ ਸੋ ਤੋਹਿ ਰਿਝੈ ਹੋ ॥
ਪੋਸਤ ਭਾਗ ਅਫੀਮ ਸਰਾਬ ਖੁਆਇ ਤੁਮੈ ਤਬ ਆਪ ਚੜੈ ਹੋ ॥
ਕੋਟ ਉਪਾਵ ਕਰੋ ਕਯੋ ਨ ਮੀਤ ਪੈ ਕੇਲ ਕਰੇ ਬਿਨੁ ਮੈ ਨ ਟਰੋਗੀ ॥ ੧੩ ॥

Swaiyyaa

Asan or alingan chumban aaj bhalai tumrai kas lai ho.
Rijh hai joun upaie gumani tai tohai upaie so tohai rijhai ho.
Posat bhang afim sarab khvale tumai tab aap charrai ho.
Kot upav karo keyo na meet pai kel karai bin main a tarogl. (13)

Not with standing the Raja's answer in the negative, the woman was imploring him (with a cloth around her neck) and was glancing at him with coveted eyes and was (saying) lamenting, 'Alas', O Rajan! Pray enjoy sensuous pleasure with me and have love affair with me." (10)

The more the Raja was trying to avoid her, the more the woman was requesting him and imploring him saying, "O Rajan! Please have sexual relationship with me, thus satisfying my sexual urges and desires." (11)

Please tell me, where should I go? What should I do? Either I should kill myself or you kill me." "O Rajan! Alas. You are not having love affair with me and I am burning within me (in the fire of sexual desires)." (12)

Swaiyya

To-day I will have sexual companionship with you along with kisses to my heart's satisfaction O proud Rajan! I will try to please you with all the means, which you would desire. First I will give you all the drugs like poppy husk, hemp, opium and wine and then take myself. O friend! In spite of all your efforts at refusal, I will not allow you to go without having cohabitation with me. (13)

ਕੇਤਿਯੈ ਬਾਤ ਬਨਾਇ ਕਹੋ ਕਿਨ ਕੇਲ ਬਨਿ ਮੈ ਨ ਟਰੋਗੀ ॥
 ਆਜੁ ਮਿਲੈ ਤੁਮਰੇ ਬਨਿ ਮੈ ਤਵ ਰੂਪ ਚਿਤਾਰਿ ਚਿਤਾਰਿ ਜਰੋਗੀ ॥
 ਹਾਰ ਸਿੰਗਾਰ ਸਭੈ ਘਰ ਬਾਰ ਸੁ ਏਕਹਿ ਬਾਰ ਬਿਸਾਰਿ ਧਰੋਗੀ ॥
 ਕੈ ਕਰਿ ਪਯਾਰ ਮਿਲੈ ਇਕ ਬਾਰ ਕੇ ਯਾਰ ਬਿਨਾ ਉਰ ਫਾਰਿ ਮਰੋਗੀ ॥ ੧੪ ॥

Ketiye bat banaie kaho kin kel main a tarogi.
 aaj milai tumrai bin mai tav roop chirtar chitar jarogi.
 Har singar sabhai ghar bar su ekhi bar bisar dharogi.
 Kai kar payar milo ik bar kai yar bina ur far marogi. (14)

ਸੁੰਦਰ ਕੇਲ ਕਰੋ ਹਮਰੇ ਸੰਗ ਮੈ ਤੁਮੋਰ ਲਖਿ ਰੂਪ ਬਿਕਾਨੀ ॥
 ਠਾਵ ਨਹੀ ਜਹਾ ਜਾਊ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿ ਆਜੁ ਭਈ ਦੁਤਿ ਦੇਖ ਦਿਵਾਨੀ ॥
 ਹੋ ਅਟਕੀ ਤਵ ਹੋਰਿ ਪ੍ਰਭਾ ਤੁਮ ਬਾਧਿ ਰਹੇ ਕਸਿ ਮੌਨ ਗੁਮਾਨੀ ॥
 ਜਾਨਤ ਘਾਤ ਨ ਮਾਨਤ ਬਾਤ ਸੁ ਜਾਤੁ ਬਹਾਤ ਦੁਹੰਨ ਕੀ ਜਾਨੀ ॥ ੧੫ ॥

Sundar kel karo hamre sang mai tumor lakh roop bikini.
 Thav nahi jaha jauoo kirpanidhi aaj bhaiee duti dekh bajkani.
 Ho atki tav her prabha tum bhadh rahai kas moun gumani.
 Janat ghat na manat bat su jat bahat duhuan ki jani. (15)

ਜੇਤਿਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀ ਰੀਤਿ ਕੀ ਬਾਤ ਸੁ ਸਾਹ ਸੁਤਾ ਨਿਪ ਤੀਰ ਬਖਾਨੀ ॥
 ਚੀਕ ਰਹਾ ਚਹੁਮ ਓਰ ਚਿਤੈ ਕਰਿ ਬਾਧਿ ਰਹਾ ਮੁਖ ਮੌਨ ਗੁਮਾਨੀ ॥
 ਹਾਹਿ ਰਹੀ ਕਹਿ ਪਾਇ ਰਹੀ ਗਹਿ ਗਾਇ ਬਕੀ ਗੁਨ ਏਕ ਨ ਜਾਨੀ ॥
 ਬਾਧਿ ਰਹਾ ਜੜ ਮੋਨਿ ਮਹਾ ਓਹਿ ਕੋਟਿ ਕਹੀ ਇਹ ਏਕ ਨ ਮਾਨੀ ॥ ੧੬ ॥

Jeitk prit ki rit ki bat su sah suta nrip tir bakhani.
 Cheek raha chahum or chitai kar badh rahha much moun gumani.
 Hahi rahi keh paie rahi geh gaie thaki gun ek n jani.
 Badhh raha jar mon maha ohi kot kahi ih ek na mani. (16)

You may say all the various things, but without having sexual relationship with you, I will not rest otherwise. Without getting united with you, by looking at your beauty I will continue burning within myself, all my embellishments of ornaments and my worldly possessions I will sacrifice on you once for all. Either you embrace me like a paramour once or I shall tear off my breasts even. (14)

O Rajan! Give me your sexual company with love, as I am completely enamoured by your charming beauty. O beautiful Master! ; I have no other place to go. I have become madly in love with you, by perceiving your beauty. I have been allured by you on seeing your charming personality. O proud man! Why are you so dumb and quiet? You are not trying to understand my feelings at all, nor seizing the opportunity as such the youth of both of us is going to waste." (15)

The Shah's daughter expressed all the means of love, whatever was possible, but the Raja was looking all around in great surprise (and shock) and the proud man was completely assuming silence. She was bowing to him holding his feet, lamenting 'Alas' and got tired of singing his praises but he did not listen (budge at all). The fool kept mum all the time, she said many things but he did not agree to any of her requests. (16)

ਚੌਪਈ

ਜਬ ਭੂਪਤਿ ਇਕ ਬਾਤ ਨ ਮਾਨੀ ॥ ਸਾਹ ਸੁਤਾ ਤਬ ਅਧਿਕ ਰਿਸਾਨੀ ॥
ਸਖਿਯਨ ਨੈਨ ਸੈਨ ਕਰਿ ਦਈ ॥ ਰਾਜਾ ਕੀ ਬਹੀਯਾ ਗਹਿ ਲਈ ॥ ੧੭॥

Choupaiee

Jab bhupat ik bat na mani. Sah suta tab adhik risani.
Sakhian nain sain kar daiee. Raja ki bahia geh laiee. (17)

ਪਕਰਿ ਰਾਵ ਕੀ ਪਾਗ ਉਤਾਰੀ ॥ ਪਨਹੀ ਮੂੰਡ ਸਾਤ ਸੈ ਝਾਰੀ ॥
ਦੁਤੀਯਾ ਪੁਰਖ ਕੋਈ ਤਿਹ ਨ ਨਿਹਾਰੋ ॥ ਆਨਿ ਰਾਵ ਕੋ ਕਰੈ ਸਹਾਰੋ ॥ ੧੮॥

Pakar rav ki pag uteri. Panhi moond sat sai jhari.
Dutia purakh koiee tih na niharo. Aan rav ko karai saharo. (18)

ਭੂਪ ਲਜਤ ਨਹੀ ਹਾਇ ਬਖਾਨੈ ॥ ਜਿਨਿ ਕੋਈ ਨਰਿ ਮੁਝੈ ਪਛਾਨੈ ॥
ਸਾਹ ਸੁਤਾ ਇਤ ਨਿਪਹਿ ਨ ਛੋਰੈ ॥ ਪਨਹੀ ਵਾਹੈ ਮੂੰਦ ਪਰ ਤੋਰੈ ॥ ੧੯॥
Bhoop lajat neh haie bakhanaï. jin koiee nar mujhai pachhanaï.
Sah suta it nripeh na chhorai. panhi vahai moond par torai. (19)

ਰਾਵ ਲਖਾ ਤ੍ਰਿਯ ਮੁਝੈ ਸੰਘਾਰੋ ॥ ਕੋਈ ਨ ਪਹੁਚਾ ਸਿਵਕ ਹਮਾਰੋ ॥
ਅਬ ਯਹ ਮੁਝੈ ਨ ਜਾਨੈ ਦੈ ਹੈ ॥ ਪਨੀ ਹਨਤ ਮ੍ਰਿਤ ਲੋਕ ਪਠੈ ਹੈ ॥ ੨੦॥
Rav lakha triya mujhai sangharo koiee na pahucha sivak hamaro.
Ab yeh mujhai na jani dai hai. pani hanta mitar lok pathaie hai. (20)

ਪਨਹੀ ਜਬ ਸੋਰਹ ਸੈ ਪਰੀ ॥ ਤਬ ਰਾਜਾ ਕੀ ਆਖ ਉਘਰੀ ॥
ਇਹ ਅਬਲਾ ਗਹਿ ਮਹਿ ਸੰਘਰਿ ਹੈ ॥ ਕਵਨ ਆਨਿ ਹਯਾ ਮੁਝੈ ਉਬਰਿ ਹੈ ॥ ੨੧॥
Panhi jab sorahh sai pari. Tab raja ki aakh ughari.
Ih abla geh meh sanghar hai. Kavan aan haya mujhai ubar hai. (21)

ਪੁਨਿ ਰਾਜਾ ਇਹ ਭਾਤਿ ਬਖਾਨੈ ॥ ਮੈ ਤ੍ਰਿਯ ਤੋਰ ਚਰਿਤ੍ਰ ਨ ਜਾਨੈ ॥
ਅਬ ਜੂਤਿਨ ਸੌ ਮੁਝੈ ਨ ਮਾਰੋ ॥ ਜੌ ਚਾਹੋ ਤੋ ਆਨਿ ਬਿਹਾਰੋ ॥ ੨੨॥
Pun raja ih bhat bakhano. Mai triya tor charit na jano.
Ab juitn so mujhai na maro. Jo chaho to aan biharo. (22)

Choupaiee

When the Raja did not agree to any of her imploring requests, the Shah's daughter became furious with rage. She made a sign with her eyes, and they held him by his arms. (17)

By holding the Raja, they removed his turban, and then beat his head with shoes seven hundred times. There was no other man to be seen there, who could come to his rescue (help). (18)

Due to loss of his honour, the Raja could not lament even (by saying Alas), so that someone may not recognize him. The Shah's daughter would not leave him alone and was continuing to strike his head with her shoes. (19)

The Raja then felt that this woman would kill him, and none of his attendants had also reached there (for help). Now she will not allow me to go away scot-free and would send me to the valley of death (kill me). (20)

After receiving beating of shoes for about sixteen hundred times, the Raja woke up to his realization (of truth). He thought to himself "that this young girl would kill me and no help would reach me to save me." (21)

Then the Raja said-like this, "O woman! I did not realize your witchcraft. So now do not beat me with shoes anymore and have sexual relationship with me wherever you desire to have it." (22)

ਸਾਹ ਸੁਤਾ ਜਬ ਯੋ ਸੁਨਿ ਪਾਈ ॥ ਨੈਨ ਸੈਨ ਦੈ ਸਖੀ ਹਟਾਈ ॥
ਆਪੁ ਗਈ ਰਾਜਾ ਪਹਿ ਧਾਇ ॥ ਕਾਮ ਭੋਗ ਕੀਨਾ ਲਪਟਾਇ ॥ ੨੩॥
Sah suta jab yo sunn payee. Nain sain dai sakhi hataiee.
Aap gaiee raja peh dhaie. Kam bhog kina laptaie. (23)

ਪੋਸਤ ਭਾਗ ਅਫੀਮ ਮਿਲਾਇ ॥ ਆਸਨ ਤਾ ਤਰ ਦਿਯੋ ਬਹਾਇ ॥
ਚੁੰਬਨ ਰਾਇ ਅਲਿੰਗਨ ਲਏ ॥ ਲਿੰਗ ਦੇਤ ਤਿਹ ਭਗ ਮੋ ਭਏ ॥ ੨੪॥
Posat bhang afim milaie. asan ta tar diyo bahaie.
Chumban raie alingan laie. Ling det tih bhag mo bhaie. (24)

ਭਗ ਮੋ ਲਿੰਗ ਦਿਯੋ ਰਾਜਾ ਜਬ ॥ ਰੁਚਿ ਉਪਜੀ ਤਰਨੀ ਕੇ ਜਿਯ ਤਬ ॥
ਲਪਟਿ ਲਪਟਿ ਆਸਨ ਤਰ ਗਈ ॥ ਚੁੰਬਨ ਕਰਤ ਭੂਪ ਕੇ ਭਈ ॥ ੨੫॥
Bhag mo ling diyo raja jab. Ruche upji truni kai jiye tab.
Lapat lapat asan tar gaiee. Chumban karat bhoop kai bhaiee. (25)

ਗਹਿ ਗਹਿ ਤਿਹ ਕੋ ਗਰੇ ਲਗਾਵਾ ॥ ਆਸਨ ਸੋ ਆਸਨਹਿ ਛੁਹਾਵਾ ॥
ਅਧਰਨ ਸੋ ਦੋਊ ਅਧਰ ਲਗਾਈ ॥ ਦੁਹੂੰ ਕੁਚਨ ਸੋ ਕੁਚਨ ਮਿਲਾਈ ॥ ੨੬॥
Geh geh tih ko garai lagava. Asanan so asanhi chhuhava.
Adhran so duoo adhar lagaiee. Duhun kuchan so kuchan milaiee. (26)

ਇਹ ਬਿਧਿ ਭੋਗ ਕਿਯਾ ਰਾਜਾ ਤਨ ॥ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਰੁਚਾ ਚੰਚਲਾ ਕੇ ਮਨ ॥
ਬਹੁਰੋ ਰਾਵ ਬਿਦਾ ਕਰਿ ਦਿਯੋ ॥ ਅਨਤ ਦੇਸ ਕੋ ਮਾਰਗ ਲਿਯੋ ॥ ੨੭॥
Ih bidhi bhog kiya raja tan. Jih bidhi ruche chanchala kai man.
Bahuro rav bida kar diyo. Anat des ko marg liyo. (27)

ਰਤਿ ਕਰਿ ਰਾਵ ਬਿਦਾ ਕਰਿ ਦਿਯਾ ॥ ਐਸਾ ਚਰਿਤ ਚੰਚਲਾ ਕਿਯਾ ॥
ਅਵਰ ਪੁਰਖ ਸੋ ਰਾਵ ਨ ਭਾਖਾ ॥ ਜੋ ਤ੍ਰਿਯ ਕਿਯ ਸੋ ਜਿਯ ਮੋ ਰਾਖਾ ॥ ੨੮॥
Rat kar rav bida kar diya. Aisa charit chanchala kiya.
Avar purakh so rav na bhakha. Jo triya kiy so jiy mo rakha. (28)

When the Shah's daughter heard these words, she asked the handmaids, with the sign of her eyes, to get away from there. She rushed towards the Raja and taking him in embrace, she enjoyed sensuous pleasure with him. (23)

He took all the drugs like hemp, poppy husk and opium and had her in close companionship in many poses. The Raja kissed her and gave her full satisfaction and proved his manliness by all means. (24)

When the Raja behaved like a man the woman felt greatly pleased and hugged him strongly and started kissing him. (25)

She held him in her clasp and kissed him, mingling, with him in close relationship with her lips kissing his lips and the breast nipples touching his nipples. (26)

She had a cohabitation with the Raja in such a manner as would satisfy her heart's desires. Then she bade farewell to the Raja and took to (moved) some other land. (27)

After having sexual companionship, she bade farewell to the Raja. The clever woman had thus played this trick. The Raja never told any other person about it, and what the woman had done to him, was kept a closely guarded secret. (28)

ਦੋਹਰਾ

ਕਿਤਕ ਦਿਨਨ ਨ੍ਰਿਪ ਚੰਚਲਾ ਪੁਨਿ ਵਹੁ ਲਈ ਬੁਲਾਇ ॥
ਰਾਨੀ ਕਰਿ ਰਾਖੀ ਸਦਨ ਸਕਾ ਨ ਛਲ ਕੋ ਛਲ ਪਾਇ ॥ ੨੯॥ ੧॥

Dohra

Kitak dinan nrip chanchala pun vahu laiee bulaie.
Rani kar rakhi sadan, saka na chhhal paie. (29) (1)

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯ ਚਰਿਤ੍ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਚਾਰ ਸੌ ਦੋਇ ਚਰਿਤ੍
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੪੦੨ ॥ ੭੧੨੩ ॥ ਅਛੁੰ ॥

iti sri charitar pakhyana triya charitarai mantra bhoop sambadi
char so doe charitar samaptam sat subhham sat.

402. 7123. aphjun (Contd.)

ਚੌਪਈ

ਸੁਨ ਨ੍ਰਿਪ ਔਰ ਚਰਿਤ੍ ਬਖਾਨੋ ॥ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਕਿਯਾ ਚੰਚਲਾ ਜਾਨੋ ॥
ਅਨਦਾਵਤੀ ਨਗਰ ਇਕ ਸੋਹੈ ॥ ਰਾਇ ਸਿੰਘ ਰਾਜਾ ਤਹ ਕੋ ਹੈ ॥ ੧॥

Choupaiee

Sunn nrip aour charitar bakhano. Jih bidh kiya chanvhalo jano.
Andavati nagar ik sohai. Raie singh raja tih ko hai. (1)

ਸਿਵਦੇਈ ਤਿਹ ਨਾਰਿ ਬਿਚਛਨ ॥ ਰੂਪਵਾਨ ਗੁਨਵਾਨ ਸੁਲਛਨ ॥
ਰਾਜਾ ਆਪ ਚਰਿਤ੍ ਬਨਾਵਤ ॥ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਪੜਿ ਇਸਤ੍ਰਿਯਨ ਸੁਨਾਵਤ ॥ ੨॥

Sivdaiee tih nar bichchhan. roopvan gunvan sulchhan.
Raja aap charitar banavat. Likh likh parr istriyan sunavat. (2)

ਸਿਵਾ ਮਤੀ ਇਹ ਬਿਧਿ ਜਬ ਸੁਨੀ ॥ ਅਧਿਕ ਬਿਹਸਿ ਕਰਿ ਮੁੰਡੀ ਧੁਨੀ ॥
ਅਸ ਕਰਿ ਇਸੈ ਚਰਿਤ੍ ਦਿਖਾਊ ਯਾਹ ਭਜੇ ਯਾਹੀ ਤੇ ਲਿਖਾਊ ॥ ੩॥

Siva mati ih bidh jab suni. Adhik bihas kar moondi dhuni.
As kar isaie charitar dikhaou yah bhajai yahi tai likhauoo. (3)

Couplet

After many days, the Raja called the woman again to his palace and kept her as his queen. No one could know about this secret. (29) (1)

Here the four hundred and second episode of the King's & Minister's dialogue regarding the woman's witchcraft from Charitar Palthyan is completed. All is well. (402-7123) (Contd.)

Choupaiee

O Rajan! Listen to another game play, which was enacted by the woman, which also you must know. There was a town of Andavati, where the Raja Rai Singh was ruling the land. (1)

He had a wise wife named Shiv Dei. She was a beautiful, virtuous and a noble woman. The Raja himself was making many witchcrafts, which he would read out to the women. (2)

When Shiva Mati heard like this, she laughed and shook her head. She said, "I will enact such a trick with this Raja and then having sexual pleasure with him, I will make him write about it." (3)

ਜਿਹ ਤਿਹ ਬਿਧਿ ਭੂਪਹਿ ਫੁਸਲਾਇ ॥ ਮਿਲਤ ਭਈ ਦਿਨ ਹੀ ਕਹ ਆਇ ॥
ਆਨਿ ਗਰੇ ਤਾ ਕੇ ਲਪਟਾਈ ॥ ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਤਿਨ ਕੇਲ ਰਚਾਈ ॥ ੪॥

Jih tih bidh bhuphe fuslaie. Milat bhaiee din keh aie.
Aan garai ta kai laptaiie. Bhat bhat tin kel kamaiee. (4)

ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਜਬ ਪੀਤਹਿ ਭਜਾ ॥ ਤਉ ਨ ਤ੍ਰਿਯ ਆਸਨ ਤਿਹ ਤਜਾ ॥
ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਉਰ ਸੋ ਉਰਝਾਨੀ ॥ ਨਿਰਖਿ ਭੂਪ ਕਾ ਰੂਪ ਬਿਕਾਨੀ ॥ ੫॥
Bhat bhat jab patihe bhaja. Tauoo na triya aasan tih taja.
Bhat bhat ur so urjhani. niraakh bhoop ka roop bikini. (5)

ਭੋਗ ਕਮਾਇ ਗਈ ਡੇਰੇ ਜਬ ॥ ਸਖਿਯਨ ਸਾਥ ਬਖਾਨੇ ਇਮ ਤਬ ॥
ਇਹ ਰਾਜੇ ਮੁਹਿ ਆਜੁ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਦਿਨ ਹੀ ਮੋ ਸੰਗ ਭੋਗ ਕਮਾਯੋ ॥ ੬॥
Bhog kamaie gaiee derai jab. Sakhian sath bakhano im tab.
Ih rajai mohair aaj bulao.din hi mo sang bhog kamayo. (6)

ਸਾਸੁ ਸਸੁਰ ਜਬ ਹੀ ਸੁਨ ਪਾਈ ॥ ਔਰ ਸੁਨਤ ਭੀ ਸਗਲ ਲੁਗਾਈ ॥
ਆਜੁ ਰਾਜ ਯਾ ਸੋ ਰਤਿ ਮਾਨੀ ॥ ਬੂਝਿ ਗਏ ਸਭ ਲੋਗ ਕਹਾਨੀ ॥ ੭॥
Sas sasur jab hi sunn payee. Our sunat bhi sagal lugaiee.
Aaj raj ya so rat mani. Bujh gaie sabh log kahani. (7)

ਉਨਿ ਸਿਵ ਦੇ ਇਹ ਭਾਤਿ ਉਚਾਰੋ ॥ ਮੈ ਦੇਖਤ ਥੀ ਹਿਯਾ ਤਿਹਾਰੋ ॥
ਬਾਤ ਕਹੇ ਮੁਹਿ ਏ ਕਯਾ ਕਰਿਹੈ ॥ ਚੁਪ ਕਰਿ ਹੈ ਕਿ ਕੋਪ ਕਰਿ ਲਰਿਹੈ ॥ ੮॥
Un siv dai ih bhat ucharo. Mai dekhat thi hiya tiharo.
Bat kahai mohair aei kiya karihai. chup kar hai ki kop kar larihahi. (8)

ਅੜਿਲ

ਦਿਨ ਕੋ ਐਸੇ ਤ੍ਰਿਯ ਕਰਮ ਕਮਾਵਈ ॥ ਦਿਖਤ ਜਾਰ ਕੋ ਧਾਮ ਨਾਰਿ ਕਿਮਿ ਜਾਵਈ ॥
ਐਸ ਕਾਜ ਕਰਿ ਕਵਨ ਕਹੋ ਕਿਮਿ ਭਾਖਿ ਹੈ ॥ ਹੋ ਅਪਨੈ ਚਿਤ ਕੀ ਬਾਤ ਮੋ ਰਾਖਿ ਹੈ ॥ ੯॥

Aril

Din ko aise triya karam kamavei. Dekhat jar ko dham nar kimi javei.
Ais kaj kar kavan kano kimi bhakh hai.
Ho apnai chit ki bat mo rakh hai. (9)

One day, she came during daytime and met the Raja also. On coming there she took the Raja in her embrace and had sexual companionships with him in various ways. (4)

Though the spouse had carried out cohabitation with her in many ways, she would not leave him. She continued clinging to his breast in many styles, and seeing Raja's beauty, she was all sacrifice to him.(5)

After having cohabitation with the Raja, when she came back home, then she talked to her handmaids like this. "This Raja had called me and had cohabitation with me during day time even." (6)

When the mother and father-in-law heard about it, along with all other maids that the Raja had carried out cohabitation with her they all took it to be a 'story' or anecdote." (7)

Then Shiv Dei said, "I was watching your bravery in that, as to your reaction to it and what would you tell me (on hearing it). Will you keep quiet or get furious with rage and quarrel with me?" (8)

Aril

Who is the woman, who would try to attempt this function during daytime? How could a woman go to her paramour's place in the presence of everyone else? (when all are watching) and then after doing this, why should she tell others about it? In fact, she would keep this thing to herself only. (9)

ਚੋਪਈ

ਬੈਨ ਸੁਨਤ ਸਭਹਿਨ ਸਚੁ ਆਯੋ ॥ ਕਿਨੂੰ ਨ ਤਹ ਇਹ ਕਥਹਿ ਚਲਾਯੋ ॥
ਜੋ ਐਸ ਕਰਮ ਕੋ ਕਰਿ ਹੈ ॥ ਭੂਲਿ ਨ ਕਾਹੂ ਪਾਸ ਉਚਰਿ ਹੈ ॥ ੧੦॥

Choupaiee

Bain sunat sabhhin sach aeyo. Kinu na tih ih kathhi chalayo.
Jo ais karam ko kar hai. bhool na kahoo pas uchar hai. (10)

ਲੋਗਨ ਕਹਿ ਇਹ ਬਿਧਿ ਡਹਕਾਇ ॥ ਪਿਯ ਤਨ ਪਤ੍ਰੀ ਲਿਖੀ ਬਨਾਇ ॥
ਮੋ ਪਰ ਯਾਰ ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਕੀਜੈ ॥ ਇਹ ਭੀ ਚਰਿਤ ਗ੍ਰੰਥ ਲਿਖਿ ਲੀਜੈ ॥ ੧੧॥ ੧॥
Logan keh ih bidh dehkai. Piy tan patri likhi banaie.
Mo par yar anugreh kijaie. Ih bhi charit granthh likh lijai. (11) (1)

**ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਚਾਰ ਸੌ ਤੀਨ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤਮ ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ ॥ ੪੦੩ ॥ ੭੧੩੮ ॥ ਅਫਜ਼ੁ ॥**

ਸਬੁਧਿ ਬਾਚ

ਚੋਪਈ

ਸਤਿ ਸੰਧਿ ਇਕ ਬੂਪ ਭਨਿਜੈ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਸਤਯੁਗ ਬੀਚ ਕਹਿਜੈ ॥
ਜਿਹ ਜਸ ਪੁਰੀ ਚੌਦਹੁ ਛਾਯੋ ॥ ਨਾਰਦ ਰਿਖਿ ਤਬ ਰਾਇ ਮੰਗਾਯੋ ॥ ੧॥

**iti sri charitar pakhyana triya chariatari mantra bhoop sambadai
char so teen charitar samaptam sat subham sat.**

403. 7138. aphjun. (Contd.)

Sabudh Bach

Choupaiee

Sat sandh ik bhoop bhanijai. Prathamai satyug beech kahijai.
Jih jas puri choudhun chhayo. Narad rich tab raie mangayo. (1)

ਸਭ ਦੇਵਨ ਕੋ ਰਾਜਾ ਭਯੋ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਿਲਕ ਆਪੁ ਤਿਹ ਦੇਯੋ ॥
ਨਿਹਕੰਟਕ ਸੁਰ ਕਟਕ ਕਿਆ ਸਭ ॥ ਦਾਨਵ ਮਾਰਿ ਨਿਕਾਰ ਦੇਯੋ ਜਬ ॥ ੨॥
Sabh devan ko raja bheyo. Brahma tilak aap tih deyo.
Nihkantak sur kataak kiya sabh. Danav mar nikar daie jab. (2)

Choupalee

On hearing it all took it to be true and did not talk about it to anyone else. Even if someone does this act, then she would not talk about it even by mistake to all others. (10)

She thus put all the people in doubt and wrote a letter also to the beloved. "O dear! Please do me a favour and include this episode also in your Granth." (11) (1)

Here the four hundred and third episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (403-7134) (Contd.)

Sabudh had said,

Choupaiee

There was known to be a Raja named Sat Sandh, who was supposed to be living during the age of Sat-Yuga. His fame had spread throughout the fourteen regions (the Universe). Then the Raja called Narad Muni to meet him. (1)

He became the leader (Raja) of all the gods and Brahma himself had anointed him and he made all the (group of) gods free from the fear of enemies by killing all the demons and turning them out. (2)

ਇਹ ਬਿਧਿ ਰਾਜ ਬਰਖ ਬਹੁ ਕਿਆ ॥ ਦੀਰਘ ਦਾੜ ਦੈਤ ਭਵ ਲਿਆ ॥
 ਦਸ ਸਹਸ ਛੁਹਨਿ ਦਲ ਲਿਯੋ ॥ ਵਾ ਸੋ ਜਾਇ ਸਮਾਗਮ ਕਿਯੋ ॥ ੩॥
 Ih bidh raj marakh bahu kiya. Diragh darr dait bhav liya.
 Das sehas chhuhan dal liyo. Va so jaie samagam kiyo. (3)

ਸਭ ਦੇਵਨ ਐਸੇ ਸੁਨ ਪਾਯੋ ॥ ਦੀਰਘ ਦਾੜ ਦੈਤ ਚੜ ਆਯੋ ॥
 ਬੀਸ ਸਹਸ ਛੋਹਨਿ ਦਅਲ ਲਿਯੋ ॥ ਵਾ ਸੋ ਜਾਇ ਸਮਾਗਮ ਕਿਯੋ ॥ ੪॥
 Sabh devan aise sunn payo. deragh darr dait charr aeyo.
 Bees sehas chhohan dal liyo. Va so jaie samagam kiyo. (4)

ਸੂਰਜ ਕਹਿ ਸੈਨਾਪਤਿ ਕੀਨਾ ॥ ਦਹਿਨੇ ਓਰ ਚੰਦ੍ਰ ਕਹ ਦੀਨਾ ॥
 ਬਾਈ ਓਰ ਕਾਰਤਿਕੇ ਧਰਾ ॥ ਜਿਹ ਪੌਰਖ ਕਿਨਹੂੰ ਨਹਿ ਹਰਾ ॥ ੫॥
 Suraj keh senapati kina. Dahinai or chandar neh hara.
 Baiee or kartikai dhara. Jih pourakh kinhu neh hara. (5)

ਇਹ ਦਸ ਸਕਲ ਦੇਵ ਚੜਿ ਧਾਏ ॥ ਉਹਿ ਦਿਸ ਤੇ ਦਾਨਵ ਮਿਲਿ ਆਏ ॥
 ਬਾਜਨ ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਤਨ ਬਾਜੇ ॥ ਦੋਊ ਦਿਸਿਨ ਸੂਰਮ ਰਾਜੇ ॥ ੬॥
 Ih das sakal dev charr dhaie. Ohi dis tai danav mil aie.
 Bajan bhat bhat tan bajaie. Duoo disin suram gajiae. (6)

ਦੇ ਦੇ ਢੋਲ ਬਜਾਇ ਨਗਾਰੇ ॥ ਪੀ ਪੀ ਭਏ ਕੈਫ ਮਤਵਾਰੇ ॥
 ਤੀਸ ਸਹਸ ਛੋਹਨਿ ਦਲ ਸਾਥਾ ॥ ਰਨ ਦਾਰੁਨ ਰਾਚਾ ਜਗਨਾਥਾ ॥ ੭॥
 Dai dai dhol bajaaie naagarai. Pi pi bhaie kaif matvaraie.
 Tees sehas chhohaana dal satha. Ran darun racha jagnatha. (7)

ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਮਾਰੂ ਜਬ ਬਾਜੋ ॥ ਦੀਰਘ ਦਾੜ ਦੈਤ ਰਨ ਗਾਜੋ ॥
 ਤੀਫਨ ਬਾਨਬ ਦੋਊ ਦਿਸਿ ਬਹਰੀ ॥ ਜਾਹਿ ਲਗਤ ਤਿਹ ਮਾਝ ਨ ਰਹਰੀ ॥ ੮॥
 Bhat bhat maru jab bajo. Diragh darr dait ran gajo.
 Tichhan banab douoo dis behahi. jahai lagat tih majh na rehahi. (8)

Thus he ruled over the land for many years, when the demon Dhirg Darh was born. He launched an attack with wrathfulness on that Raja, by taking large army over ten thousand soldiers and faced them. (3)

All the Gods heard about it that the demon dhirag Darh had launched an attack. They also took a large force of twenty thousand and faced the enemy. (4)

The gods made the sun as the commander-in-chief of their forces, and gave the control of right flank to the Moon, keeping Kartikya on the left flank, whose power none had been able to destroy earlier. (5)

From the other side, all the gods came with full force and all the demons jointly came forward to oppose them. Many sounds of musical instruments were produced and the warriors were roaring from both the sides. (6)

They sounded the drums loudly and taking wine they became drunk. The Lord had created a horrible battle between thirty thousand troops or invincible type from both the sides. (7)

When the songs of death (Maru Rag) were sounded on the battlefield, the demon Dirag Darh started thundering and sharpened arrows were being shot from both sides. Whosoever was struck by them, they would pierce his body. (8)

ਧਾਵਤ ਭਏ ਦੇਵਤਾ ਜਬ ਹੀ ॥ ਦਲਨਵ ਭਰੇ ਰੋਸ ਤਬ ਹੀ ॥
 ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਬਾਦ੍ਰਿਤ ਬਜਾਇ ॥ ਖਤ੍ਰੀ ਉਠੈ ਖਿੰਗ ਖੁਨਸਾਇ ॥ ੯॥
 Dhavat bhaie devta jab hi. Danav bhaie ros tab hi.
 Bhat bhat badrit bajaie. Khatri uthai khing khunsaie. (9)

ਲੇ ਬਾਨ ਦੁਹੂੰ ਓਰ ਅਪਾਰਾ ॥ ਬਿਛੁਆ ਬਰਛੀ ਬਜ੍ਹ ਹਜਾਰਾ ॥
 ਗਦਾ ਗਰਿਸਟ ਜਵਨ ਪਰ ਝਰ ਹੀ ॥ ਸਯੰਦਨ ਸਹਿਤ ਚੁਰਨ ਤਿਹ ਕਰ ਹੀ ॥ ੧੦॥
 Lai ban duhun or apara. Bichhua barchhi bajar hajara.
 Gada garisat javan par jhar hi. Sayadan sehat churan tih kar hi. (10)

ਜਾ ਕਹ ਲਗੇ ਅੰਗ ਮੈ ਬਾਨਾ ॥ ਕਰਾ ਬੀਰ ਤਿਹ ਸੁਰਗ ਪਯਾਨਾ ॥
 ਮਚਯੋ ਬੀਰ ਖੇਤ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥ ਨਾਚਤ ਭੁਤ ਪ੍ਰੇਤ ਬੇਤਾਲਾ ॥ ੧੧॥
 Ja kai lagai ang mai bana. Kara beer tih savarag payana.
 Macheyo beeer khet bikrala. Nachat bhoot prêt betala. (11)

ਝੂਮਿ ਝੂਮਿ ਕਹੀ ਗਿਰੈ ਧਰਿਨ ਭਟ ॥ ਜੁਦੇ ਜੁਦੇ ਕਹੀ ਅੰਗ ਪਰੇ ਕਟਿ ॥
 ਚਲੀ ਸ੍ਰੋਨ ਕੀ ਨਦੀ ਬਿਰਾਜੈ ॥ ਬੈਤੁਰਨੀ ਜਿਨ ਕੋ ਲਖਿ ਲਾਜੈ ॥ ੧੨॥
 Jhum jhum kahi girai dharan bhat. Judai judai kahi ang parai kat.
 Chali srone ki nadi birajai. Beturni jin ko lakh lajai. (12)

ਇਹ ਦਿਸ ਅਧਿਕ ਦੇਵਤਾ ਕੋਪੈ ॥ ਉਹਿ ਦਿਸਿ ਪਾਵ ਦਾਨਵਾਨ ਰੋਪੈ ॥
 ਕੁਪਿ ਕੁਪਿ ਅਧਿਕ ਹ੍ਰਿਦਨ ਮੋ ਭਿਰੇ ॥ ਜੂਝਿ ਗੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਫਿਰੇ ॥ ੧੩॥
 Ih dis adhik devta kopai. Ohi dis pav danvan ropai.
 Kopi kopi adhik dridan no bhirai. jujh jujh ge bahur na firai. (13)

ਕੋਟਿਕ ਕਟਿਕ ਅਧਿਕ ਦੇਵਤਾ ਕੋਪੈ ॥ ਉਹਿ ਦਿਸਿ ਪਾਵ ਦਾਨਵਾਨ ਰੋਪੈ ॥
 ਦੋਊ ਦਿਸਿ ਮਰੇ ਕਾਲ ਕੇ ਪ੍ਰੇਰੇ ॥ ਗਿਰੇ ਭੂਮਿ ਰਨ ਫਿਰੇ ਨ ਫੇਰੇ ॥ ੧੪॥
 Kotik katik aadhik devta kopai. Uhi dis pav danvan ropai.
 Duoo dis marai kaal kai prarai. Girai bhoom ran firai na ferai. (14)

When the gods launched an attack, the demons also became furious with rage and many types of musical instruments were being played and the Kashatriyas prompted the horses to proceed towards the battlefield. (9)

From both side countless arrows, scorpion type arrows, spears, and thousands of Bajar were shot. Whosoever was struck with heavy maces, was crushed to pieces along with their chariots. (10)

Whosoever received the shot of arrows, the warriors were dispatched to heavens (killed). It was a dreadful battle being fought among the warriors, while the ghosts, evil spirits or betals were dancing around. (11)

At places, their warriors were falling reeling around on the ground, while at places their cut off limbs were flying around the stream of blood was flowing on seeing which even Baitruni stream was feeling ashamed (the rivulet full of dirty materials) flowing on this side of Yama lok according to Puranas and is two miles wide, which has to be crossed by swimming and offering of cows (in alms is helpful there). (12)

On this side the gods were furious with rage while on the other side the demons were digging in their positions. Being enraged fully they fought till death, and never returned home alive. (13)

Many warriors had died being cut into pieces. They had fallen down fighting and the fairies got wedded to them. The warriors from both sides, destined to death, had been killed. Many warriors had fallen on the ground and never got up to return. (14)

ਸਤਿ ਸੰਧਿ ਦੇਵਿਸ ਇਤ ਧਾਯੋ ॥ ਦੀਰਘ ਦਾੜ ਉਹ ਓਰ ਰਿਸਾਯੋ ॥
 ਬਜ੍ਯ ਬਾਣ ਬਿਛੁਆ ਕੈ ਕੈ ਬ੍ਯਣ ॥ ਜੂਝਿ ਜੂਝਿ ਭਟ ਗਿਰਤ ਭਏ ਰਣ ॥ ੧੫॥
 Sat sandhi sevis it dhayo. Diragh darr uh or risayo.
 Bajar ban bichhua kai kai bran. Jujh jujh bhat girat bhaie ran. (15)

ਜੋਗਿਨਿ ਜਛ ਕਹੂੰ ਹਰਖਾਏ ॥ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਨਾਚਤ ਕਹੂੰ ਭਏ ॥
 ਕਹ ਕਹ ਕਹ ਕਲਿ ਸਾਹ ਸੁਨਾਵਤ ॥ ਭੀਖਨ ਸੁਨੈ ਸਬਦ ਭੈ ਆਵਤ ॥ ੧੬॥
 Jogan jjachh kahun harkhaie. Bhoot pret nachat kahun bhaie.
 Keh keh kal sunavat.bhikhan sunaie sabad bhai avat. (16)

ਫਿਰੈ ਦੈਤ ਕਹੂੰ ਦਾਤ ਨਿਕਾਰੇ ॥ ਬਮਤ ਸ੍ਰੋਨ ਕੇਤੇ ਰਨ ਮਾਰੇ ॥
 ਕਨ੍ਹ ਸਿਵਾ ਸਾਮੁਹਿ ਫਿਕਰਾਹੀ ॥ ਭੂਤ ਪਿਸਾਚ ਮਾਸ ਕਹੂੰ ਖਾਹੀ ॥ ੧੭॥
 Firaie dait kahun dat nikarai. Bamat saron ketai ran marai.
 Kahun siava samuhai fikrahi. Bhoot pisach kahun khahi. (17)

ਸਕਟਾਬਯੂਹ ਰਚਾ ਸੁਰ ਪਤਿ ਤਬ ॥ ਕ੍ਰੋਚਾਬਯੂਹ ਕਿਯੋ ਅਸੁਰਿਸ ਜਬ ॥
 ਅਦਿਯੋ ਤੁਮਲ ਜੁਧ ਭਾਰੀ ॥ ਗਰਜਤ ਭਏ ਬੀਰ ਬਲ ਧਾਰੀ ॥ ੧੮॥
 Saktabeyuh racha sur pat tab. krochab kiyo asuris jab.
 Adio tumal judh bhari. Garjat bhaie beer bal dhari. (18)

ਜੂਝਿ ਗਏ ਜੋਧਾ ਕਹੀ ਭਾਰੇ ॥ ਦੇਵ ਗਿਰੇ ਦਾਨਵ ਕਹੀ ਮਾਰੇ ॥
 ਬੀਰ ਖੇਤ ਐਸਾ ਤਹ ਪਰਾ ॥ ਦੌਊ ਦਿਸਿ ਇਕ ਸੁਭਟ ਨ ਉਬਰਾ ॥ ੧੯॥
 Jujh gaie jodha kahi bharai. Dev giraai danav kahi marai.
 Beer khet aesa tih paraa. Duo0 disi ik subhat na ubara. (19)

ਜੋ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਕਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨਾਊ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਬਢਨ ਤੇ ਅਧਿਕ ਡਰਾਊ ॥
 ਤੀਸ ਸਹਸ ਛੁਹਨਿ ਜਹ ਜੋਧਾ ॥ ਮੰਡਯੋ ਬੀਰ ਖੇਤ ਕਰਿ ਕ੍ਰੋਧਾ ॥ ੨੦॥
 Jo kram kram kar katha sunau00. Granth bhadhan tai ashik darau00.
 Tees sehas chhuhan jih jodhha. Mandeyo beer khet kar krodha. (20)

From this side the (leader) Master of the gods, Sat Sandh launched an attack, and from the other side Diragh Darh got furious with rage. The warriors, struck with bajar arrows, and scorpion arrows, had got wounded and were falling down fighting in the battlefield. (15)

Somewhere the evil-spirits and demi-gods were feeling elated, while elsewhere ghosts and goblins were dancing. The god of death was singing songs of death and one would shudder to hear these terrible sound. (16)

Somewhere the demons were gnashing their teeth while many warriors were vomiting blood, being wounded in the battlefield. At places the female jackal was making loud sound while somewhere the ghosts and pisach (imps) were eating flesh. (17)

When the king of demons created an encirclement called "Kairachyabayuh" (an army encirclement of the shape of Karach Saras), then the Master of gods also created a "Sakti bayuh" (in the war fierce battle followed and the mighty warriors started roaring. (18)

Somewhere mighty warriors had died fighting, while at places gods or demons were lying dead on the ground. So many warriors were lying dead in the battlefield, that not a single warrior was left safe on both sides. (19)

If I were to relate this anecdote in sequence, then I am afraid the Granth would become unwieldy. In fact, thirty thousand troops, being enraged, had fought a fierce battle. (20)

ਪਤਿਅਨ ਸੋ ਪਤਿਅਨ ਭਿਰਿ ਮਰੇ ॥ ਸ਼ਾਰਨ ਕੇ ਸ਼ਾਰਨ ਛੈ ਕਰੇ ॥
 ਰਥਿਅਨ ਤਹ ਅਥਿਯਨ ਖੋ ਘਾਯੋ ॥ ਹਾਥਿਨ ਦੰਤੀ ਸ਼ੁਰਗ ਪਠਾਯੋ ॥ ੨੧॥
 Patina so patina bhir marai. Savaran kai savaran chhai karai.
 Rathian tih athian kho ghayo. Hathin danti savarag pathayo. (21)

ਦਲਪਤਿ ਸੌ ਦਲਪਤਿ ਲਰਿ ਮੁਆ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਨਾਸ ਕਟਕ ਕਾ ਹੁਆ ॥
 ਬਚੇ ਭੂਪ ਤੇ ਕੋਪ ਬਡਾਈ ॥ ਮਾਡਤ ਭੇ ਹਠ ਠਾਨਿ ਲਰਾਈ ॥ ੨੨॥
 Dalpat so dalpat lar mua. Ih bidh nas katak ka hua.
 Bachai bhoop tai kop badaiee. Madat bhhe hath than laraiee. (22)

ਰਨ ਮਾਡਤ ਭੇ ਬਿਬਿਧ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਦੈਤ ਰਟ ਅਰੁ ਦੇਵ ਨ੍ਰਿਪਾਰਾ ॥
 ਰਸਨਾਇਤੀ ਨ ਭਾਖ ਸੁਨਾਉ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਬਢਨ ਤੇ ਅਤਿ ਡਰਪਾਉ ॥ ੨੩॥
 Ran madat bhe bibidh parkara. Sait raat ar dev nripara.
 Rasanaiti na bheikh sunauoo. Granth badhan te at darpaouo. (23)

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ

ਖਹਾ ਲੋ ਬਖਾਨੋ ਮਹਾ ਲੋਹ ਮਚਿਯੋ ॥ ਦੁਹੂੰ ਔਰ ਤੇ ਬੀਰ ਏਕੈ ਨ ਬਚਿਯੋ ॥
 ਤਬੈ ਆਨਿ ਜੂਟੇ ਦੋਊ ਛਤ੍ਰਧਾਰੀ ॥ ਪਰਾ ਲੋਹ ਗਾੜੇ ਕੰਪੀ ਭੂਮਿ ਸਾਰੀ ॥ ੨੪॥

Bhujang Prayat Chhand

Kaha lai bakhano maha loh machio.
 Duhun or tai beer ekay na bachio.
 Tabai aan juatai douu chhatardhari.
 Para loh garro kampi bhoomi sari. (24)

ਜੁਤੇ ਰਾਵ ਦੋਊ ਉਠੀ ਧੂਰ ਐਸੀ ॥ ਪ੍ਰਲੈ ਕਾਲ ਕੀ ਅਗਨਿ ਕੀ ਧੂਮ੍ ਜੈਸੀ॥
 ਨ ਹਾਥੈ ਪਸਾਰਾ ਤਹਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਆਵੈ ॥ ਕਛੁ ਭੂਮਿ ਆਕਾਸ਼ ਹੇਰੋ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ੨੫॥

Jutai rav duoo uthai dhoor aisi.
 Pralai kaal ki bagni ki dhoomar jaisi.
 Na hathai pasara taha drisat avai.
 Kachh bhoom akas hero na javai. (25)

The commanders of the forces from both sides had fought against each other and died fighting, while the horse riders had destroyed one another, the charioteers had killed the charioteers, while the elephants had fought amongst themselves. (21)

The infantrymen had fought among themselves, thus the whole army was destroyed from both sides. Those Rajas, who were still alive, started fighting again. (22)

"The leaders of both demons and gods started their battle once again in many ways but I have no strength to depict the whole drama in detail, as I am afraid the Granth would become too voluminous. (23)

Bhujang Prayat Chhand

How far could I describe the battle details as the battle raged fiercely and not a single warrior from both the sides was left alive. Then both leaders, with canopies overhead, got engaged in a duel. It was such a dreadful battle that the Earth started trembling. (24)

Both the Rajas were fighting among themselves, and the dust arose, compared with the smoky dust rising on the doomsday. A spread out land was not visible in the smoky atmosphere, nor the Earth or sky was to be seen. (25)

ਅੜਿਲ

ਤੀਸ ਸਹਸ ਛੂਹਨਿ ਦਲ ਜਬ ਹੀ ਭਯੋ ॥
ਦੁਹੂੰ ਨਿਪਨ ਕੇ ਕੋਪ ਅਧਿਕ ਤਬ ਹੀ ਭਯੋ ॥
ਪੀਸਿ ਪੀਸਿ ਰਦਨਛਦ ਬਿਸਿਖ ਪ੍ਰਹਾਰਹੀ ॥
ਹੋ ਜੋ ਜੀਯ ਭੀਤਰ ਕੋਪ ਪ੍ਰਗਟ ਦਿਖਾਰਹੀ ॥ ੨੬॥

Aril

Tees sehass chhuhan dal jab hi bheyo.
Duhun nripan kai kop adhik hi bheyo.
Pees pees radanchhad bisikh parharhi.
Ho jo jiy bhitari kop pragat dikharhi. (26)

ਚੌਪਈ

ਬੀਸ ਬਰਸ ਨਿਸੁ ਦਿਨ ਰਨ ਕਰਾ ॥ ਦੁਹੂੰ ਨਿਪਨ ਤੇ ਏਕ ਨ ਟਰਾ ॥
ਅੰਤ ਕਾਲ ਤਿਨ ਦੁਹੂੰ ਖਪਾਯੋ ॥ ਉਹਿ ਕੋ ਇਹ ਇਹ ਕੋ ਉਹਿ ਘਾਯੋ ॥ ੨੭॥

Choupaiee

Bees baras nis din ran kara. Duhun nripan tai ek naa tara.
Ant kaal tin duhun khapayo. Uho ih ih ko uhi ghhayo. (27)

ਭੁਜੰਗ ਛੰਦ

ਜਬੈ ਛੂਹਨਿ ਤੀਸ ਸਾਹਸ ਮਾਰੇ ॥ ਦੋਊ ਰਾਵਈ ਰਾਵ ਜੂਝੇ ਕਰਾਰੇ ॥
ਮਚਿਯੋ ਲੋਹ ਗਾਢੋ ਉਠੀ ਅਗਨਿ ਜੁਲਾ ॥ ਭਈ ਤੇਜ ਤੌਨੇ ਹੁਤੇ ਏਕ ਬਾਲਾ ॥ ੨੮॥

Bhujang Chhand

Jabai chhuhan tees sahas marai. duoo rave rav jujhai kararai.
Machio loh gado uthi agni javal. bhaiee tej tounai hutai ek bala. (28)

ਤਿਸੀ ਕੋਪ ਕੀ ਅਗਨਿ ਤੇ ਬਾਲ ਹੈ ਕੈ ॥ ਹਸਿ ਹਾਥ ਮੈ ਸਸਤ੍ਰ ਔ ਅਸਤ੍ਰ ਲੈ ਕੈ ॥
ਮਹਾ ਰੂਪ ਆਨੂਪ ਤਾ ਕੋ ਬਿਰਾਜੈ ॥ ਲਖੇ ਤੇਜ ਤਾ ਕੋ ਸਸੀ ਸੂਰ ਲਾਜੈ ॥ ੨੯॥
Itsi kop ki agni tai bal haivai kai. Has hath mai sastar o astar lai kai.
Maha roop anoop ta ko birajai. Lakhai tej ta ko sasi soor lajai. (29)

Aril

All the thirty thousand troops died fighting, then both the Rajas became furious with rage and were shooting arrows while gnashing their teeth and were showing off their inner fury. (26)

Choupaiee

They continued fighting day and night for twenty years, but none of the two Rajas faltered from his position, but finally god of death took the toll of both of them (both were killed). Both of them killed one another. (27)

Bhujang Chhand

When the thirty thousand troops of various types were killed, then both the Rajas fought to death with great stubbornness. Then a (flame of) fire was produced out of the horrible battle, and a young girl emanated from this light. (28)

The young girl, originating from that fire, had weapons in her hands and was laughing. Her beautiful form was unique, as before her effulgence (splendour) the sun and moon even were feeling (ashamed) belittled. (29)

ਚੌਪਈ

ਚਾਰਹੁ ਦਿਸਾ ਫਿਰੀ ਜਬ ਬਾਲਾ ॥ ਜਾਨੋ ਰਾਗ ਰੂਪ ਕੀ ਮਾਲਾ ॥
ਐਸ ਨ ਕਤਹੂੰ ਪੁਰਖ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਨਾਥ ਕਰੈ ਜਿਹ ਆਪੁ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ੩੦॥

Choupaiee

Charhu disa firi jab bala. Jano roop ki mala.
Ais na kathun purakh nihara. Nath kairai jih aap sudhara. (30)

ਫਿਰ ਜਿਯ ਮੈ ਇਹ ਭਾਤਿ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਬਰੋ ਜਗਤ ਕੇ ਪਤਿਹਿ ਸੁਧਾਰੀ ॥
ਤਾ ਤੇ ਕਰੋ ਦੀਨ ਹੈ ਸੇਵਾ ॥ ਹੋਇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਾਲਿਕਾ ਦੇਵਾ ॥ ੩੧॥

Fir jiya mai ih bhat bichari. baro jagat kai patihe sudhari.
Ta tai karo deen havai seva. Hoie parsan kalika deva. (31)

ਅਧਿਕ ਸੁਚਿਤ ਹੈ ਕੀਏ ਸੁਮੰਤ੍ਰਾ ॥ ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਤਨ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਜੰਤ੍ਰਾ ॥
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਗਮਾਤ ਭਵਾਨੀ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਬਤਿਯਾ ਤਾਹਿ ਬਖਾਨੀ ॥ ੩੨॥
Adhik suchit hai kiye sumantra. Bhat bhat tan likh likh jantra.
Kirpa kari jagmat bhavani. Ih bidh batia tohai bakhani. (32)

ਕਰਿ ਜਿਨਿ ਸੋਕ ਹ੍ਰਿਦੈ ਤੈ ਪੁਤ੍ਰੀ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਬਰਿ ਹੈ ਤੁਹਿ ਅਤ੍ਰੀ ॥
ਤਾ ਕਾ ਧਯਾਨ ਆਜੁ ਨਿਸਿ ਧਰਿਯਹੁ ॥ ਕਹਿਹੈ ਜੁ ਕਛੁ ਤੁਮ ਕਰਿਯਹੁ ॥ ੩੩॥
Kar jin sok hirdai tai putri. Nirankar bar hai tohai atri.
Ta ka dayan aj nis dhariyeh. Kahihai ju kachhu tum kariyeh. (33)

ਜਬ ਅਸ ਬਰ ਤਿਹ ਦਿਯੋ ਭਵਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰਫੁਲਿਤ ਭਈ ਜਗਤ ਕੀ ਰਾਨੀ ॥
ਅਤਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਨਿਸਿ ਹੈ ਛਿਤ ਸੋਈ ॥ ਜਿਹ ਠਾ ਔਰ ਨ ਦੂਸਰ ਕੋਈ ॥ ੩੪॥
Jab as bar tih diyo bhavani. Parfulit bhaie jagat ki rani.
At pavitar nis hai chhit soiee. Ijh tha aou na dusar koiee. (34)

ਅਰਧ ਰਾਤ੍ਰਿ ਬੀਤਤ ਹੀ ਜਬ ਹੀ ॥ ਆਗਯਾ ਭਈ ਨਾਥ ਕੀ ਤਬ ਹੀ ॥
ਸ਼ਾਸ ਬੀਰਜ ਦਾਨਵ ਜਬ ਮਰਿ ਹੈ ॥ ਤਿਹ ਪਾਛੇ ਸੁੰਦਰਿ ਮੁਹਿ ਬੁਰਿ ਹੈ ॥ ੩੫॥
Aerdh ratri bitat hi jab hi. agya bhalee nath ki tab hi.
Savas biraj danav jab mar hai. Tih pachhai sundar mohair bar hai. (35)

Choupaiee

When the young belle was roaming around on all four sides, it seemed as if it were a necklace like the snake type! She could not find any man all around, whom she could consider as her Master (spouse). (30)

Then she thought to herself that she should get wedded to the Lord of the Universe only" so that she could serve Him with full humility so that the (Maha Kaal) Lord-Sublime may get pleased with her. (31)

Then she thought in her mind, with great alertness and wrote many types of magic spells (witchcraft). Then the other goddess Bhavani was very kind to her and explained to her the whole affair (thing) like this. (32)

Bhavani Said, "O daughter! You need not feel distressed (disturbed) in your mind, as the Formless and armed Lord-sublime would get wedded to you. You only meditate on Him to-night and do according to His dictates (act according to His ordains)." (33)

When (Goddess) Bhavani bestowed on her this boon (favour), then the worldly queen got pleased and satisfied. She slept on the Earth after purifying herself at the place, where there was none else. (34)

About mid-night, then the Lord (Master) gave this ordain (verdict), "When the demon called Swas Biraj will get killed, then O beautiful belle! You will wed me." (35)

ਇਹ ਬਿਧਿ ਤਹਿ ਆਗਯਾ ਜਬ ਬਈ ॥ ਦਿਨਮਨਿ ਚੜ੍ਹਯੋ ਰੈਨਿ ਮਿਟਿ ਗਈ ॥
 ਸਾਜੇ ਸਸਤ੍ਰ ਚੰਚਲਾ ਤਬ ਹੀ ॥ ਰਨ ਕੋ ਚਲੀ ਸਾਥ ਲੈ ਤਬ ਹੀ ॥ ੩੬॥
 Ih bidh tih agya jab bhaiee. Dinmin charrio rain mit gaiee.
 sajai satar chachala tab hi. Ran ko chali sath lai tab hi. (36)

ਦੋਹਰਾ

ਜਹਾ ਸਤ੍ਰ ਕੋ ਪੁਰ ਹੁਤੋ ਕਹ ਕਿਯਾ ਪਯਾਨ ॥
 ਬਿਕਟ ਅਸੁਰ ਮੋ ਬਧੜਿ ਗੜ ਦਹਦਿਸ ਦਿਯੋ ਨਿਸਾਨ ॥ ੩੭॥

Dohra

Jaha satar ko pur hotai tit keh kiya payan.
 Bikat asur ko berr garr dehdhis diyo nisan. (37)

ਚੌਪਈ

ਦੁੰਦਭਿ ਸੁਨਾ ਸ੍ਰਵਨ ਮਹਿ ਜਬ ਹੀ ॥ ਜਾਗਾ ਅਸੁਰ ਕੋਪ ਕਰਿ ਤਬ ਹੀ ॥
 ਐਸਾ ਕਵਨ ਜੁ ਹਮ ਪਰ ਆਯੋ ॥ ਰਕਤ ਬਿੰਦ ਮੈ ਰਨਹਿ ਹਰਾਯੋ ॥ ੩੮॥

Choupaiee

Dundbhi suna saravaan meh jab hi. Jaga aasur kop tab hi.
 Aesa kavan ju ham par aeyo. rakat bind mai ranhi harayo. (38)

ਇੰਦ੍ਰ ਚੰਦ੍ਰ ਸੂਰਜ ਹਮ ਜੀਤਾ ॥ ਰਾਵਨ ਜਿਤਾ ਹਰੀ ਜਿਨ ਸੀਤਾ ॥
 ਏਕ ਦਿਵਸ ਮੋ ਸੌ ਸਿਵ ਲਰਾ ॥ ਤਾਹਿ ਭਜਾਯੋ ਮੈ ਨਹਿ ਟਰਾ ॥ ੩੯॥
 Indar chandar suraj ham jita. Ravan jita hari jin sita.
 Ek divas mo so isv lara. Trohai bhajayo mai nahi tara. (39)

ਸਸਤ੍ਰ ਸਾਜ ਦਾਨਵ ਰਨ ਆਵਾ ॥ ਅਮਿਤ ਕੋਪ ਕਰਿ ਸੰਖ ਬਜਾਵਾ ॥
 ਕਾਪੀ ਭੂਪ ਗਗਨ ਘਰਾਨਾ ॥ ਅਤੁਲ ਬੀਰਜ ਕਿਹ ਔਰ ਰਿਸਾਨਾ ॥ ੪੦॥
 Satar saj danav ran ava. Amit kop kar sankh bajava.
 Kapi bhoop gagan gherana. Atul biraj kih auo risana. (40)

When she heard this heavenly ordain, and the sun rose with the passage of night, the young girl armed herself with weapons, and taking all others with her, she proceeded to the battlefield. (36)

Couplet

She proceeded towards the land (town) of the enemy. She then surrounded the powerful fort of the demon and sounded the war drums from all the ten directions. (37)

Choupaiee

When the demon heard the sound of drum beats with his own ears then he woke up in great fury. "Who is there, who could dare and launch an attack against me?" (He said), "I had defeated even Rakat Bind (Raket Beej) in the battlefield." (38)

"I had gained victories against Indra, moon and the Sun and had won against Ravan even, who had kidnapped Sita. One day even Shiva had fought against me and he was made to flee, but I never faltered in the battlefield." (39)

That demon after getting dressed up (in battledress with weapons) came to the battlefield and sounded his conch-shell. That time, the Earth had trembled, while the sky was thundering, saying, "which side the Atul Biraj had become furious." (40)

ਇਤਿ ਦਿਸਿ ਦੂਲਹ ਦੇਈ ਕੁਮਾਰੀ ॥ ਸਸਤ੍ਰ ਸਾਜਿ ਰਥਿ ਕਰੀ ਸਵਾਰੀ ॥
ਸਸਤ੍ਰਨ ਕਰਿ ਪ੍ਰਨਾਮ ਤਿਹ ਕਾਲਾ ॥ ਛਾਡਤ ਬੀ ਰਨ ਬਿਸਿਖ ਕਰਾਲਾ ॥ ੪੧॥

Iti dis dulah daiee kumara. Sastar saj rath kari savari.
Sastran kar parnam tih kala. Chhaadat bhi ran bisikh karala. (41)

ਲਗੇ ਬਿਸਿਖ ਜਬ ਅੰਗ ਕਰਾਰੇ ॥ ਦਾਨਵ ਭਰੇ ਕੋਪ ਤਬ ਭਾਰੇ ॥
ਮੁਖ ਤੇ ਸ੍ਰਾਸ ਸ੍ਰਮਿਤ ਹੈ ਕਾਢੇ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਅਮਿਤ ਅਸੁਰ ਰਨ ਬਾਢੇ ॥ ੪੨॥
Lagaai bisikh jab ang kararai. Danav bharai kop tab bharai.
Mukhg taai savas saramit hai kadhahi. Tin tai amit asur ran badhai. (42)

ਤਿਨ ਕਾ ਬਾਲ ਬਹੁਰਿ ਬਧ ਕਰਾ ॥ ਉਨ ਕਾ ਸ੍ਰੋਨ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪਰ ਪਰਾ ॥
ਅਗਨਿਤ ਬਢੇ ਤਬੈ ਤਹ ਦਾਨਵ ॥ ਭਛਤ ਭਏ ਪਕਰਿ ਕਰਿ ਮਾਨਵ ॥ ੪੩॥
Tin ka bal bahur badh kara. Un ka saron prithi par para.
Agnit badhai tabai tih danav. Bhaachhat bhaie pakar kar manav. (43)

ਜਬ ਅਬਲਾ ਕੇ ਸੁਭਟ ਚਬਾਏ ॥ ਦੂਲਹ ਦੇ ਤਿਹ ਬਿਸਿਖ ਲਗਾਏ ॥
ਬੁੰਦਕਾ ਪਰਤ ਸ੍ਰੋਨ ਭੂਅ ਭਏ ॥ ਉਪਜਿ ਅਸੁਰ ਸਾਮਹਿ ਉਠਿ ਧਏ ॥ ੪੪॥
Jab abla kai subhat chabaie. Dulah dai tih bisikh lagaie.
Bundka parat saron bhu bhhaie. Upaj asur samhi uth lagaie. (44)

ਪੁਨਿ ਅਬਲਾ ਤਿਨ ਬਿਸਿਖ ਪ੍ਰਹਾਰੇ ॥ ਚਲੇ ਸ੍ਰੋਨਜ ਕੇ ਤਹਾ ਪਨਾਰੇ ॥
ਅਸੁਰ ਅਨੰਤ ਤਹਾ ਤੇ ਜਾਗੇ ॥ ਜੂਝਤ ਭਏ ਪੈਗ ਨਹਿ ਭਾਗੇ ॥ ੪੫॥
Pabla tin bisikh parharai. chalai saaronaj kai taha panarai.
Asur anant taha tai jagai. Jujhat bhaie paig neh bhagai. (45)

ਭੁਜੰਗ ਛੰਦ

ਜਬੈ ਓਰ ਚਾਰੋ ਉਠੈ ਦੈਤ ਬਾਨੀ ॥ ਕਏ ਕੋਪ ਗਾੜੋ ਲਏ ਧੂਲਿਧਾਨੀ ॥
ਕਿਤੇ ਮੁੰਡ ਮੁੰਦੇ ਕਿਤੇ ਅਰਧ ਮੁੰਡੇ ॥ ਕਿਤੇ ਕੇਸ ਧਾਰੀ ਸਿਪਾਹੀ ਪ੍ਰਚੰਡੇ ॥ ੪੬॥

Bhujang Chhand

Jabai or charo uthaie dait bani. Kaie kop garro laie dhulidhani.
Kitai moond mundai kitai aradh mundai.
Kitai kes dhari sipahi parchandai. (46)

On the other side, the princess Duleh Dei, fully armed and riding a chariot came there and paying obeisance to weapons she started shooting (horrible) tearful arrows in the battlefield." (41)

When these arrows struck the bodies of the demons, they got furious with rage. When, being tired, they would breathe out, then the demons would increase manifold in the battlefield (from their breath). (42)

The young girl then killed them all, and their blood fell on the ground, which again gave rise to countless demons and they started eating the human beings. (43)

When the demons were munching the warriors of the young belle, then Duleh Dei shot some arrows at them. Their blood drops fell on the ground and many demons got generated from the drops and they confronted her. (44)

The young woman then shot some more arrows, and blood streams started flowing and countless demons got created from it, they were fighting, but never retraced even a step back wards. (45)

Bhujan Chhand

When the sound of the demon was coming from all the four sides, then they became furious with rage and took up their maces in hand. Many had shaven heads, 'while some were half shaven and many mighty soldiers with uncut hair were sticking to their positions. (46)

ਜਿਤੇ ਦੈਤ ਉਠੇ ਤਿਤੇ ਬਾਲ ਮਾਰੇ ॥ ਵੁਠੇ ਆਨਿ ਬਾਨਾਨਿ ਬਾਕੇ ਡਰਾਰੇ ॥
ਜਿਤੇ ਸੁਾਸ ਛੋਰੇ ਉਠੇ ਦੈਤ ਭਾਰੇ ॥ ਹਠੀ ਮਾਰ ਹੀ ਮਾਰਿ ਕੈ ਕੈ ਪਧਾਰੇ ॥ ੪੭॥

Jitai dait uthai titai bal marai.
Vuthai aan banan bakai drarai.
Jitai savas chhorai uthaie dait bharaai.
Hathhi mar hi mari kai kai padharai. (47)

ਕਿਤੇ ਕੋਪ ਕੈ ਬੀਰ ਬਾਲਾ ਸੰਘਾਰੇ ॥ ਜਿਤੇ ਦੈਤ ਢੁਕ ਮਹਾ ਬਾਹੂ ਭਾਰੇ ॥
ਤਿਤਯੋ ਕਾ ਗਿਰਾ ਆਨਿ ਕੈ ਸ੍ਰੋਨ ਭੂ ਪੈ ॥ ਉਠੇ ਨੇਕ ਜੋਧਾ ਮਹਾ ਭੀਮ ਰੂਪੈ ॥ ੪੮॥

kiotai kop kai beer bala sangharai.
Jitai dait dhook maha bahu bharai.
Tityo ka gira aan kai saron bhoo pai.
Uthai naik jodha maha bheem rupai. (48)

ਚੌਪਈ

ਤਿਨ ਖੀ ਭੂਮਿ ਜੁ ਮੇਜਾ ਪਰਹੀ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਅਮਿਤ ਦੈਤ ਬਪੁ ਧਰਹੀ ॥
ਸ੍ਰੋਨਿ ਗਿਰੈ ਤਿਨ ਕੋ ਧਰ ਮਾਹੀ ॥ ਰਬੀ ਗਜੀ ਬਾਜੀ ਹੈ ਜਾਹੀ ॥ ੪੯॥

Choupaiee

Tin khi bhoom meja parhi. Tin tai amit daait bapu dharhi.
Sarone girai tin ko dhar mah;. Rathi baji hai jahi. (49)

ਪ੍ਰਾਨ ਤਜਤ ਸੁਾਸਾ ਅਰਿ ਤਰੇ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਅਮਿਤ ਅਸੁਰ ਹੈ ਭਜੈ ॥
ਕਿਤਕ ਅਸੁਰ ਡਾਰਤ ਭੂਅ ਲਾਰੈ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਅਨਿਕ ਦੈਤ ਤਨ ਧਾਰੈ ॥ ੫੦॥

Pran tajat savasa ar tahai. Tin tai amit asur hai bhajai.
Kitak asur darat bhu larai. Tin tai anik daait tan dharai. (50)

ਤਿਨ ਤੇ ਤਜਤ ਅਸੁਰ ਜੇ ਸੁਾਸਾ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਦਾਨਵ ਹੋਹਿ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥
ਕਿਤਕ ਮਰਤ ਕੈ ਤਰੁਨਿ ਸੰਘਾਰੇ ॥ ਦਸੋ ਦਿਸਿਨ ਮਹਿ ਅਸੁਰ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ੫੧॥
Tin tai tajat asur jai savasa. Tin tai danav hohe parkasa.
Kitak marat kai tarun sam.gharai. dasai disin meh asur nihairai. (51)

The number of demons got up, but the woman killed the same number and with the stream of arrows, the young warriors were greatly frightened. As some demons would fall on the ground an equal number would get up from there, and they would shout "Kill them, Kill them", and would attack. (47)

The young woman, getting enraged had killed many warriors. The number of powerful demons, falling on the ground, would produce an equal number from the blood falling on the ground and bigger sized demons would get produced. (48)

Choupaiee

The bone marrow, falling on the ground, would result in the birth of an equal number of demons. Any number of blood drops, falling on the ground would result in the creation of an equal number of demons. (49)

When the enemy warriors were losing their breath, then from that breath, many more demons were being produced, demons were losing their sputum on the ground and many more demons would get produced. (50)

Those demons, who were giving up lives, would give rise to many demons and many demons were killed by the young woman, so many more were seen all around. (51)

ਚਿਤ ਮੋ ਕਿਆ ਕਾਲਿਕਾ ਧਯਾਨਾ ॥ ਦਰਸਨ ਦਿਯਾ ਆਨਿ ਭਗਵਾਨਾ ॥
ਕਰਿ ਪ੍ਰਨਾਮ ਚਰਨਨ ਉਠਿ ਪਰੀ ॥ ਬਿਨਤੀ ਭਾਤਿ ਅਨਿਕ ਤਨ ਕਰੀ ॥ ੫੨॥
Chit mo kiya kalika dhayana. Darsan diya aan bhagvana.
Kar parnam charnan uth pari. Binate bhat anik tan kari. (52)

ਸਤਿ ਕਾਲ ਮੈ ਦਾਸ ਤਿਹਾਰੀ॥ ਅਪਨੀ ਜਾਨਿ ਕਰੋ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੀ ॥
ਗੁਨ ਅਵਗੁਨ ਮੁਰ ਕਛੁ ਨ ਨਿਹਾਰਹੁ ॥ ਬਾਹੀ ਗਹੇ ਕੀ ਲਾਜ ਬਿਚਾਰਹੁ ॥ ੫੩॥
Sat kal mai das tihari. Apni jaan karo pratipari.
Gun avgun mur kachhu na niharhu. Bahi gahai ki laj bicharhu. (53)

ਹਮ ਹੈ ਸਰਨਿ ਤੋਰ ਮਹਾਰਾਜਾ ॥ ਤੁਮ ਕਹ ਬਾਹਿ ਗਹੇ ਕੀ ਲਾਜਾ ॥
ਜੋ ਤਵ ਭਗਤ ਨੈਕ ਦੁਖ ਪੈ ਹੈ ॥ ਦੀਨ ਦਯਾਲ ਪ੍ਰਭੂ ਬਿਰਦੁ ਲਜੈ ਹੈ ॥ ੫੪॥
Ham hai saran tor maharaja. Tum keh bahai gahai ki laja.
Jo tav bhagat naik dukh pai hai. Deen dayal prabhu birdu lajai hai. (54)

ਔ ਕਹ ਲਗਿ ਮੈ ਕਰੋ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਤੈ ਘਟ ਘਟ ਕੀ ਜਾਨ ਨਿਹਾਰਾ ॥
ਕਹੀ ਏਕ ਕਰਿ ਸਹਸ ਪਛਿਨਯਹੁ ॥ ਆਪੁ ਆਪਨੇ ਬਿਰਦਹਿ ਜਨਿਯਹੁ ॥ ੫੫॥
O keh lag mai karo pukara. Tai ghat ghat ki jan nihara.
Kahi ek kar sehas pachhinyehu. Aap apnai biradhi janyeh. (55)

ਹੜ ਹੜ ਸੁਨਤ ਕਾਲ ਬਚ ਹਸਾ ॥ ਭਗਤ ਹੇਤ ਕਟਿ ਸੌ ਅਸਿ ਕਸਾ ॥
ਚਿੰਤ ਨ ਕਰਿ ਮੈ ਅਸੁਰ ਸੰਘਰਿ ਹੋ ॥ ਸਕਲ ਸੋਕ ਭਗਤਨ ਕੋ ਹਰਿ ਹੋ ॥ ੫੬॥
Harr harr sunat kaal bach hasa. Bhagat het kat so as kasa.
Chint na kar mai asur sanghar ho. Sakal sok bhagtan ko har ho. (56)

ਅਮਿਤ ਅਸੁਰ ਉਪਜੇ ਬੇ ਜਹਾ ॥ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭਯੋ ਕਾਲ ਚਲਿ ਤਹਾ ॥
ਚਹੁਮ ਕਰਨ ਕਰਿ ਸਸਤ੍ਰ ਪ੍ਰਹਾਰੇ ॥ ਦੈਤ ਅਨੇਕ ਮਾਰ ਹੀ ਡਾਰੇ ॥ ੫੭॥
Amit asur upjai the jaha. Prapat bheyo kaal chal taha.
Chahum charan kar sastar parharai. Dait anek mar hi darai. (57)

Kalika then meditated (on the Lord), and the Lord appeared before her. The young woman then bowed in obeisance and fell at His feet and then prayed to Him. (52)

She said, "O Lord, Truth Personified! I am your slave, so considering me your own, pray sustain me, without having any consideration of my good or bad points (qualities and disqualifications); and holding my hand maintain my honour." (53)

"O Lord! I have sought your refuge. You have held my hand and it is to be honoured. O benevolent Lord! if your devotee gets into some difficulties (distress) then your decorum (tradition) is endangered." (54)

"How far could I beseech you? You are omniscient, knowing all our inner feelings and my one prayer is regarded by you a thousand times, as such you look after us through your normal custom (tradition)". (55)

Hearing these words, the Kaal (Lord) laughed merrily; and took (tied) His sword to His waist for the protection of His saint. He said, "O young woman! Do not worry. I shall kill all the demons, thus alleviating the sufferings (pangs) of my devotees!" (56)

Where there were innumerable demons created the (god of death) Kaal arrived there. He wielded His weapons with His hands, and killed many demons. (57)

ਤਿਨ ਤੇ ਪਰਾ ਸੋਨ ਜੈ ਭੂ ਪਰ ॥ ਅਸੁਰ ਅਮਿਤ ਧਾਵਤ ਭੇ ਉਠਿ ਕਰਿ ॥
 ਤਿਨ ਤੇ ਚਲਤ ਸ੍ਵਾਸ ਤੇ ਛੂਟੇ ॥ ਅਮਿਤ ਦੈਤ ਰਨ ਕਹ ਉਠਿ ਜੂਟੇ ॥ ੫੮॥
 Tin tai para saron jai bhoo par. Asur amit dhavat bhe uth kar.
 Tin tai chalet savas tai chhutai. Amit dait ran keh uth jutai. (58)

ਤੇ ਸਭ ਕਾਲ ਤਨਿਕ ਮੋ ਮਾਰੇ ॥ ਚਲਤ ਭਏ ਭੂਅ ਰੁਧਿਰ ਪਨਾਰੇ ॥
 ਉਪਜਿ ਅਸੁਰ ਤਾ ਤੇ ਬਹੁ ਠਾਢੇ ॥ ਧਾਵਤ ਭਏ ਰੋਸ ਕਰਿ ਗਾਢੇ ॥ ੫੯॥
 Tai sabh kaal tanik mo marai. Chalet bhaie bhoo rudhir panairai.
 Upaj asur ta tai bahu thathai. Dhavat bhaie ros kar gadai. (59)

ਮਾਰਿ ਮਾਰਿ ਦਿਸਿ ਦਸੋ ਪੁਕਾਰੈ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਅਮਿਤ ਅਸੁਰ ਤਨ ਧਾਰੈ ॥
 ਭਾਰ ਚਲਤ ਤਿਨ ਤੇ ਜੋ ਦੌਰੈ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਹੋਤ ਅਸੁਰ ਪ੍ਰਗਟੌਰੈ ॥ ੬੦॥
 Mar mar dis daso pukarai. tin tai amit asur tan dharai.
 Bhaar chalet tin tai jo dourai. Tin tai hot asur pragtorai. (60)

ਲਗੇ ਘਾਇ ਜੇ ਸੋਨ ਬਮਾਹੀ ॥ ਤਿਹ ਤੇ ਗਜ ਬਾਜੀ ਹੈ ਜਾਹੀ ॥
 ਤਿਹ ਤੇ ਚਲਿਤ ਅਮਿਤ ਜੋ ਸ੍ਵਾਸਾ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਅਸੁਰ ਕਰਤ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ੬੧॥
 Lagai ghaie je saron bamhi. Tih tai gaj baji haivaai jahi.
 Tih tai chalet amit jo savasa. Tin tai asur karat pargasa. (61)

ਆਨਗਨ ਕਾਲ ਅਸੁਰ ਤਬ ਮਾਰੇ ॥ ਪਰੇ ਭੂਮਿ ਪਰ ਮਨਹੁ ਮੁਨਾਰੇ ॥
 ਮੇਧਾ ਤੇ ਗਜ ਬਾਜ ਉਠਾਹੀ ॥ ਸੋਨਤ ਕੇ ਦਾਨਵ ਹਵੈ ਜਾਹੀ ॥ ੬੨॥
 Angan kaal asur tab marai. Parai bhoom par manhu murarai.
 Medha tai gaj baj uthahi. Saronat kai danav havai jahi. (62)

ਬਾਨਨ ਕੀ ਬਰਖਾ ਉਠਿ ਕਰਹੀ ॥ ਮਾਰਿ ਮਾਰਿ ਕਰਿ ਕੋਪ ਉਚਰਹੀ ॥
 ਤਿਨ ਤੇ ਅਸੁਰਨ ਕਿਯਾ ਪਸਾਰਾ ॥ ਦਸੇ ਦਿਸਨ ਹੂੰ ਕਹ ਭਰਿ ਡਾਰਾ ॥ ੬੩॥
 Banan ki barkha uth karhi. Mar mar kar kop ucharhi.
 Itn tai asuran kiya pasara. Dasai disan hunk eh bhar dara. (63)

With their blood dropping on the ground, many demons, being produced were seen fleeing away, and with their movement, through their breath, more demons were being created, who started fighting in the battlefield. (58)

The (god of death) Kaal killed them in a moment, with blood streams flowing on the ground, which created many more demons, who started fighting with greater vigour and rage. (59)

They were shouting ail around, "Kill them" and with their breath (sounds) many more demons were being created, and with their running movement of air was generating many more demons. (60)

With their wounds, blood was oozing out, elephants and horses were being produced with their breath, many more demons were being created. (61)

Then Kaal (god of death) killed many demons, and they were lying on the ground like pillars. From the bone marrow elephants and horses were being created and from the blood more demons were created. (62)

The demons, getting up, were showering arrows and were shouting with fury, "Kill them", with more creation of demons, the whole area was filled up with them. (63)

ਵਹੈ ਕਾਲਕਾ ਅਸੁਰ ਖਪਾਏ ॥ ਮਾਰਿ ਦੁਬਹਿਯਾ ਧੂਰਿ ਮਿਲਾਏ ॥
ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ ਉਠੈ ਪ੍ਰਹਾਰੈ ਬਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਧਰਤ ਅਸੁਰ ਤਨ ਨਾਨਾ ॥ ੬੪॥

Vahai kalika asur khapaie. Mar dubhiya dhoor molaie.
Pun pun utjai parhara bana. Tin tai dharat asur tan nana. (64)

ਟੂਕ ਟੂਕ ਦਾਨਵ ਜੇ ਭਏ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਅਨਿਕ ਅਸੁਰ ਹੋ ਗਏ ॥
ਤਾਹੀ ਤੇ ਦਾਨਵ ਬਹੁ ਹੋ ਕਰਿ ॥ ਜੁਧ ਕਰੈ ਆਯੁਧ ਤੇ ਲੈ ਕਰਿ ॥ ੬੫॥
Took took danav je bhaaie. Tin tai adhik asur hai gaie.
Tahi te danav bahu haivai kar hai. Judh karai ayudh tai lai kar. (65)

ਬਹੁਰਿ ਕਾਲ ਵੈ ਦੈਤ ਸੰਘਾਰੇ ॥ ਤਿਲ ਤਿਲ ਪਾਇ ਟੂਕ ਕਰਿ ਡਾਰੇ ॥
ਜੇਤਿਕ ਗਿਰੈ ਭੂਮਿ ਟੂਕ ਟੂਕ ਜੇ ਕੀਏ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਬਹੁ ਦਾਨਵ ਭਵ ਲੀਏ ॥ ੬੬॥
Bahur kaal vai dait sangharai. Til til paie took kar darai.
Jeitk giraie bhoom took took je kiye. Tin tai bahu danav bhav liye. (66)

ਤਿਲ ਤਿਲ ਕਰਿ ਭਟ ਜਿਤਕ ਉਡਾਏ ॥ ਤੇਤਕ ਤਹਾ ਅਸੁਰ ਬਨ ਆਏ ॥
ਤਿਨ ਕੇ ਟੂਕ ਟੂਕ ਜੇ ਕੀਏ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਬਹੁ ਦਾਨਵ ਭਵ ਲੀਏ ॥ ੬੭॥
Til til kar bhat bhat jitak udaie. Tetak taha asur ban aaie.
Tin tai took took je kiye. Tin tai bahu danav bhav liae. (67)

ਕੇਤਿਕ ਤਹਾ ਸੁਭੈ ਦੰਤੀ ਰਨ ॥ ਸੀਚਹਿ ਸੁੰਡ ਬਾਰਿ ਤੇ ਸਭ ਤਨ ॥
ਦਾਤ ਦਿਖਾਇ ਤਹੇ ਚਿੰਘਾਰਾ ॥ ਗਿਰਿ ਗਿਰਿ ਪਰੈ ਨਿਰਖਿ ਅਸਵਾਰਾ ॥ ੬੮॥
Keitk taha subhaie danti ran. Seechhi sund bar tai sabh tan.
Data dikhaie tahaie chingara. Gir gir parai nirakh asvara. (68)

ਕਹੂੰ ਭੇਰ ਭੀਖਨ ਭਬਕਾਰਹਿ ॥ ਕਹੂੰ ਬੀਰ ਬਾਜੀ ਰਨ ਡਾਰਹਿ ॥
ਕਿਤਕ ਸੂਰ ਸੈਹਥੀ ਫਿਰਾਵਤ ॥ ਮਹਾ ਕਾਲ ਕੇ ਸਨਮੁਖ ਧਾਵਤ ॥ ੬੯॥
Kahun bher bhikhan bhavkarhi. Kahun beer baji ran darhi.
Kitak ssoor sehthi firavat. Mahakaal kai sanmukh dhavat. (69)

Then Kalika destroyed all those demons, and those using weapons with both hands, were mingled with dust. They were shooting arrows many times and from them many more demons were generating in various forms, (64)

Those demons, reduced to pieces, also produced more demons again, who were again joining in the fighting with their weapons. (65)

Then 'Kaal' killed many demons and reduced them to bits and pieces. From those bits falling on the ground, more demons were being produced. (66)

All those killed by reducing them into pieces, resulted in creation of more demons. (67)

In the battlefield many elephants were looking glorious and were sprinkling water with the trunks. They were trumpeting, showing their tusks and seeing them the horse riders etc. were falling down on the ground (due to fear). (68)

Somewhere horrible kettle drums were making noise, while at some places the horses were throwing off their warriors from saddles in the battlefield. Many warriors were wielding their spears, and were opposing the Maha Kaal. (69)

ਕੇਤਿਕ ਬਜ੍ਯ ਬਰਛਿਯਨ ਲੈ ਕੈ ॥ ਧਾਵਤ ਅਸੁਰ ਕੋਪ ਤਨ ਤੈ ਕੈ ॥
 ਕੋਪ ਕਾਲ ਪਰ ਕਰਤ ਪ੍ਰਹਾਰਾ ॥ ਜਾਨੁਕ ਸਲਭ ਦੀਪ ਅਨੁਹਾਰਾ ॥ ੭੦॥
 Keitk bajar barchhian lai kai. Dhavat asasur kop tan tai kai.
 Kop kaal par karat parhara. Januk salabh deep anuhara. (70)

ਭਰੇ ਗੁਮਾਨ ਬਡੇ ਗਰਬੀਲੇ ॥ ਧਾਵਤ ਚੌਪਿ ਚੜੇ ਚਟਕੀਲੇ ॥
 ਪੀਸਿ ਪੀਸਿ ਰਦਨਛਨ ਦੋਊ ॥ ਧਾਵਤ ਮਹਾ ਕਾਲ ਪਰ ਸੋਊ ॥ ੭੧॥
 Bharaai gumaan badai garbilai. Dhavat chop charrai chatkilai.
 Pees pees radanchhan duoo. Dhavat mahakal par suoo. (71)

ਭਰੇ ਗੁਮਾਨ ਬਡੇ ਗਰਬੀਲੇ ॥ ਧਾਵਤ ਚੌਪਿ ਚੜੇ ਚਟਕੀਲੇ ॥
 ਪੀਸਿ ਪੀਸਿ ਰਦਨਛਦ ਦੋਊ ॥ ਧਾਵਤ ਮਹਾਕਾਲ ਪਰ ਸੋਊ ॥ ੭੨॥
 Bharai guman badai garbilai. Dhavat chop charrai chatkilai.
 Pees pees radanchhad douoo. Dhavat mahaakal par souoo. (72)

ਮੁਰਲੀ ਮੁਰਜ ਕਹੀ ਰਨ ਬਾਜਤ ॥ ਦਾਨਵ ਭਰੇ ਗੁਮਾਨਹਿ ਗਾਜਤ ॥
 ਢੋਲਨ ਪਰ ਦੈ ਦੈ ਢਮਕਾਰੇ ॥ ਗਹਿ ਗਹਿ ਧਵਤ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਕਟਾਰੇ ॥ ੭੩॥
 Murli murj kahi ran bajat. Danav bharai gum;nhi gajat.
 Dholan par dai dai dhamkarai. Geh geh dhavat kirpan katarai. (73)

ਦੀਰਘ ਦਾਤ ਕਾਢਿ ਕਈ ਕੋਸਾ ॥ ਧਾਵਤ ਅਸੁਰ ਹੀਏ ਕਰਿ ਜੋਸਾ ॥
 ਮਾਰਨ ਮਹਾ ਕਾਲ ਕਹ ਧਾਵੈ ॥ ਮਨੋ ਮਾਰਤ ਵੈਈ ਮਰਿ ਜਾਵੈ ॥ ੭੪॥
 Deeragh data kadh kaiee kosa. Dhavat asur heeaie kar josa.
 Maran mahakaal keh dhavai. Mano marat vaiee mar javai. (74)

ਦਾਨਵ ਮਹਾ ਕੋਪ ਕਰਿ ਢੂਕੇ ॥ ਮਾਰਹਿ ਮਾਰ ਦਸੋ ਦਿਸਿ ਕੂਕੇ ॥
 ਦੈ ਦੈ ਢੋਲਿ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਨਗਾਰੇ ॥ ਕਾਟਿ ਅਰਿ ਦਾਤਿ ਡਰਾਰੇ ॥ ੭੫॥
 Danav maha kop kar dhukai. Marhi maar daso dis kukai.
 Dai dai dhol mridang nagarai. Kat ar dat dararai. (75)

Many demons with bazar (arrows) and spears, full of anger were attacking and were taking strikes at the Kaal with fury. It seemed as if moths were rushing towards the lamp. (70)

They were full of ego and pride, and were attacking promptly with full alertness. They were gnashing their teeth between the lips and then attacking the god of death (Kaal). (71)

The drums, mirdang and kettle drums were being sounded, while the kettle drums were producing terrible sounds. In the battlefield various instruments like .fang, muchang, upang, jhalar, taal and clarionets were producing musical sounds. (72)

At places in the battlefield flutes or muraj were being played, while the demons full of pride were thundering. With the beat of drums and wielding swords and daggers they were running around. (73)

The demons, with large teeth of great length, and with greater vigour at heart, were launching their attacks. They were attacking "Maha Kaal" to kill him. It appeared, while trying to kill Him, they were getting killed themselves. (74)

The demons were very furious with rage and were shouting all around, 'Kill them', 'Kill them'. The drums mirdang and kettle drums were being sounded and the enemy with protruded teeth was trying to frighten others. (75)

ਚਾਹਤ ਮਹਾ ਕਾਲ ਕਹ ਮਾਰੋ ॥ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਨਹਿ ਕਰਤ ਬਿਚਾਰੋ ॥
 ਜਿਨ ਸਭ ਜਗ ਕਾ ਕਰਾ ਪਸਾਰਾ ॥ ਤਾਹਿ ਚਹਤ ਤੇ ਮੂੜ ਸੰਘਾਰਾ ॥ ੭੬ ॥
 Chahat maha kaaal keh maro. Maha purakh neh karat bicharo.
 Jin sabh jag ka kara pasara. Tohai cheehat tai moor sanghara. (76)

ਠੋਕਿ ਠੋਕਿ ਭੁਜ ਦੰਡਨ ਜੋਧਾ ॥ ਧਾਵਤ ਮਹਾ ਕਾਲ ਪਰ ਕ੍ਰੋਧਾ ॥
 ਬੀਸ ਪਦਮ ਦਾਨਵ ਤਵ ਭਯੋ ॥ ਨਾਸ ਕਰਨ ਕਾਲੀ ਕੋ ਧਯੋ ॥ ੭੭ ॥
 Thok thok bhuj dandan jodha. Dhavat mahakaaal par krodha.
 Bees padam danav tav bheyo. Nas karan kaali ki dheyo. (77)

ਛੂਹਨਿ ਸਹਸ ਅਸਸੁਰ ਕੀ ਸੈਨਾ ॥ ਧਾਵਤ ਭਈ ਅਰੁਨ ਕਰਿ ਨੈਨਾ ॥
 ਧਾਵਤ ਕੋਪ ਅਮਿਤ ਕਰਿ ਭਏ ॥ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਕੇ ਖਟ ਪਟ ਉਡਿ ਗਏ ॥ ੭੮ ॥
 Chhuhan sehas asur ki saina. Dhavat bhaiee arun kar naina.
 Dhavat kop amit kar bhaie. Prithvi kai khat pat udai gaie. (78)

ਏਕੈ ਪੁਰ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਰਹਿ ਗਈ ॥ ਖਟ ਪਟ ਹਯਨ ਪਗ ਉਡਿ ਗਈ ॥
 ਜਨੁ ਬਿਧਿ ਏਕੈ ਰਚਾ ਪਯਾਰਾ ॥ ਗਗਨ ਰਚੇ ਦਸ ਤੀਨਿ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ੭੯ ॥
 Ekai pur prithvi reh gaiee. Khat pat hayan pag ud gaiee.
 Jan bidh ekai racha payara. Gagan rachai das teen sudhara. (79)

ਮਹਾਦੇਵ ਆਸਨ ਤੇ ਟਰਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤ੍ਰਸਤ ਬੂਟ ਮਹਿ ਦੁਰਾ ॥
 ਨਿਰਖਿ ਬਿਸਨ ਰਨ ਅਧਿਕ ਡਰਾਨਾ ॥ ਦੁਰਾ ਸਿੰਧ ਕੇ ਬੀਚ ਲਜਾਨਾ ॥ ੮੦ ॥
 Mahadev asan tai tara. Brahma trasat boot meh dura.
 Nirakh bisaan ran adhik darana. Dura sindh kai beech lajana. (80)

ਕੜਾ ਕੜੀ ਮਾਚਾ ਘਮਸਾਨਾ ॥ ਨਿਰਖਤ ਦੇਵ ਦੈਤ ਜਾ ਨਾਨਾ ॥
 ਮਹਾ ਘੋਰ ਆਹਵ ਤਹ ਪਰਾ ॥ ਕਾਪੀ ਭੂਮਿ ਗਗਨ ਥਰਹਰਾ ॥ ੮੧ ॥
 Karra karri macha ghamsana. Nirkhat dev dait ja nana.
 Maha ghor ahav tih para. Kapi gagan tharhara. (81)

They wanted to kill Maha Kaal, but the fools could not realize that they wanted to kill Him, who was the creator of this Universe. (76)

The warriors, stroking their arms, and getting furious with rage were attacking Maha Kaal. Billions of demon troops collected there and launched an attack to destroy 'Kali'. (77)

The demon forces, in thousands of multi-coloured types with red eyes in anger, advanced and countless soldiers attacked and were blowing off the six regions of earth dust. (78)

Only one region of Earth Was left safe, while six regions blew off with the hooves of horses, deemed as if the Lord Creator had only created the underground world (Nether lands) along with thirteen skies. (79)

Maha Dev was also shaking in his meditation posture, Brahma being frightened, hid himself in the lotus root and Vishnu seeing the battlefield was terrified and went inside the oceans (due to shame) to hide his honour. (80)

A fierce battle, with great holocaust, was raging which was being watched by many gods and demons. It was a horrible battle, the Earth trembled while the sky was also shaking. (81)

ਨਿਰਖਿ ਜੁਧ ਕਾਪਾ ਕਮਲੇਸਾ ॥ ਤਾ ਤੇ ਧਰਾ ਨਾਰਿ ਕਾ ਭੇਸਾ ॥
 ਪਰਬਤੀਸਸ ਲਖਿ ਡਰਾ ਲਰਾਈ ॥ ਬਾਸਾ ਬਨ ਬਿਖੈ ਅਤਿਬ ਕਹਾਈ ॥ ੮੨ ॥
 Nirakh judh kappa kamlesa. Ta tai dhara nar ka bhesa.
 Parbtis lakh dara laraiee. Basa ban bikhai atith kahaiee. (82)

ਕਾਰਤਿਕੇਯ ਹੈ ਰਹਾ ਬਿਹੰਡਲ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਛਾਡਿ ਗ੍ਰਿਹ ਗਯੋ ਕਮੰਡਲ ॥
 ਪਬ ਪਿਸਾਨ ਪਗਨ ਭੇ ਤਬ ਹੀ ॥ ਜਾਇ ਬਸੇ ਉਤਰ ਦਿਸਿ ਸਬ ਹੀ ॥ ੮੩ ॥
 Kartikay haivai raha bihandal. Braham chhad greh geyo kamandal.
 Pab pisan pagan bhe tab hi. Jaie basai utar dis sab hi. (83)

ਡਗੀ ਧਰਨਿ ਅੰਬਰਿ ਘਰਾਨਾ ॥ ਬਾਜ ਖੁਰਨ ਤੇ ਪਬ ਪਿਸਾਨਾ ॥
 ਅੰਧ ਗੁਬਾਰ ਭਯੋ ਬਾਨਨ ਤਨ ॥ ਹਾਥ ਬਿਲੋਕਯੋ ਜਾਤ ਨ ਆਪਨ ॥ ੮੪ ॥
 Dagi dharan ambar ghehrana. Baj khuran tai pab pisana.
 Andh gubar bheyo banan tan. Hath bilokeyo jat na apan. (84)

ਬਿਛੁਆ ਬਾਨ ਬਜ੍ਜ ਰਨ ਬਰਖਤ ॥ ਰਿਸਿ ਰਿਸਿ ਸੁਭਟ ਧਨੁਖ ਕਹ ਕਰਖਤ ॥
 ਤੁਕਿ ਤਕਿ ਬਾਨ ਪ੍ਰਕੋਪ ਚਲਾਵੈ ॥ ਭੇਦਿ ਤ੍ਰਾਨ ਤਨ ਪਰੈ ਪਰਾਵੈ ॥ ੮੫ ॥
 Bichhua ban bajar ran barkhat. Ris ris subhat dhanukh keh karkhat.
 Tak tak baan parkop chalavai. Bhed tran tan parai paraivai. (85)

ਜਬ ਹੀ ਭਏ ਅਮਿਤ ਰਣ ਜੋਧਾ ॥ ਬਾਢਯੋ ਮਹਾ ਕਾਲ ਕੈ ਕ੍ਰੋਧਾ ॥
 ਮਹਾ ਕੋਪ ਕਰੈ ਬਿਸਿਖ ਪ੍ਰਹਾਰੇ ॥ ਅਧਿਕ ਸਤ੍ਰੁ ਛਿਨ ਮਾਝ ਸੰਘਾਰੇ ॥ ੮੬ ॥
 Jab hi bhaie amit ran jodha. Badheyo mahakaal kai krodha.
 Mahakop karai bisikh parharai. adhik satru chin majh sangharai. (86)

ਰਕਤ ਸੰਬਹੁ ਧਰਨਿ ਤਬ ਪਰਾ ॥ ਤਾ ਤੇ ਬਹੁ ਦ੍ਰਾਨਨ ਬਪੁ ਧਰਾ ॥
 ਏਕ ਏਕ ਸਰ ਸਭਹਿ ਚਲਾਏ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਅਸੁਰ ਅਨਿਕ ਹੈ ਧਾਏ ॥ ੮੭ ॥
 Rakat sabhun dharan tab para. Ta tai bahu danan bap dhara.
 Ek ek sar sabhhi chalaie. Tin tai asur anik hai dhaie. (87)

On seeing the (fierce) battle Vishnu was trembling, so he dressed himself as a woman and Shiva also got terrified on watching the battle and went to the jungles in the garb of a Yogi (ascetic). (82)

Kartikeya also became like a stem and Brahma went to hide in the mendicant's post. Since then the mountains have been crushed under feet, and all went northwards to abide there. (83)

The Earth was shaken up and the sky was thundering. The mountains were crushed under the hooves of horses. With the arrows flying around there was total darkness all around, and one could not see one's hand even. (84)

In the battle, scorpion type or bharjya type arrows were being shot and the warriors being furious were stretching their bows. They were shooting arrows by taking aim at targets being enraged, which were piercing the shields or coats of arms (protective cover) to the other side. (85)

When countless warriors had gathered in the battlefield, then Maha Kaal became greatly enraged and He also shot arrows with ruthless anger, and killed many enemy troops in a moment. (86)

Then lot of blood was lost on the Earth, which resulted in creating many more demons and all of them shot one arrow each, resulting in generating many more demons who further launched an attack. (87)

ਆਏ ਜਿਤਕ ਤਿਤਕ ਤਹ ਮਾਰੇ ॥ ਬਹੇ ਧਰਨਿ ਪਰ ਰਕਤ ਪਨਾਰੇ ॥
 ਤਿਨ ਤੇ ਅਮਿਤ ਅਸੁਰਨ ਬਪੁ ਧਰਾ ॥ ਹਮ ਤੇ ਜਾਤ ਬਿਚਾਰ ਨ ਕਰਾ ॥ ੮੮॥
 Aie jitak titak tih marai. Bahai dharan par rakat panarai.
 Tin tai amit asuran bap dhara. Ham tai jaat bichar na kara. (88)

ਡਗਮਗ ਲੋਕ ਚਤੁਰ ਦਸ ਭਏ ॥ ਅਸੁਰਨ ਸਾਥ ਸਕਲ ਭਰਿ ਗਏ ॥
 ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਸਨ ਸਭੈ ਡਰ ਪਾਨੇ ॥ ਮਹਾਕਾਲ ਕੀ ਸਰਨਿ ਸਿਧਾਨੇ ॥ ੮੯॥
 Dagmag lok chatur das bhaie. Asuran sath sakal bhar gaie.
 Brahma bisan sabhai dar panai. Mahakal ki saran sidhanai. (89)

ਇਹ ਬਿਧਿ ਸਭੈ ਪੁਕਾਰਤ ਭਏ ॥ ਜਨੁ ਕਰ ਲੂਟਿ ਬਨਿਕ ਸੇ ਲਏ ॥
 ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਹਮ ਸਰਨ ਤਿਹਾਰੀ ॥ ਸਭ ਭੇ ਤੇ ਹਮ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੀ ॥ ੯੦॥
 Ih bidh sabhai pukarat bhaie. Jan kar lut banik se laie.
 Trahi trahi sabhai pukarat bhaie . sabh tai ham lehu ubari. (90)

ਤੁਮ ਹੋ ਸਕਲ ਲੋਕ ਸਿਰਤਾਜਾ ॥ ਗਰਬਨ ਗੰਜ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ ॥
 ਆਦਿ ਅਕਾਲ ਅਜੋਨਿ ਬਿਨਾ ਭੈ ॥ ਨਿਰਬਿਕਾਰ ਨਿਰਲੰਬ ਜਗਤ ਮੈ ॥ ੯੧॥
 Tum hi sakal lok sirtaja. Garban ganj garib nivaja.
 Adi akal ajoni bina bhai. Nirbikar nirlamb jagat mai. (91)

ਨਿਰਬਿਕਾਰ ਨਿਰਜੁਰ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਪਰਮ ਜੋਗ ਕੇ ਤਤੁ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥
 ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਵ ਨਿਤਯ ਸੁਯੰਭਵ ॥ ਤਾਤ ਮਾਤ ਜਹ ਜਾਤ ਨ ਬੰਧਵ ॥ ੯੨॥
 Nirbikar nirjur abinasi. Param jog kai tat parkasi.
 Nirankar nav nitya suyambhav. tat mat jih jat na bandhav. (92)

ਸਤ੍ਰ ਬਿਹੰਡ ਸੁਰਿਦਿ ਸੁਖਦਾਇਕ ॥ ਚੰਡ ਮੁੰਡ ਦਾਨਵ ਕੇ ਘਾਇਕ ॥
 ਸਤਿ ਸੰਧਿ ਸਤਿਤਾ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਭੂਤ ਭਵਿਖ ਭਵਾਨ ਨਿਰਾਸਾ ॥ ੯੩॥
 Satar bihand suridi sukhdaiek. Chand mund danav kai ghaiek.
 Sat sandhi satiate nivasa. Bhoot bhavikh bhavan nirasa. (93)

Whosoever came to oppose him, was killed by Maha Kaal, and streams of blood were flowing on the Earth. The number of demons created thereupon is beyond description by me. (88)

The whole Universe (fourteen regions) was shaken up and was filled up with demons. All the gods like Brahma and Vishnu were frightened and moved to take shelter at the feet of Maha Kaal. (89)

All of them, coming there cried out, as if they were looted like a trader and addressing Maha Kaal they said, "O (Maha Kaal) Lord-Sublime! Pray save us! We have sought your refuge and take us out of this fear psychosis. (90)

(O Lord!) "You are the king emperor of the whole Universe. You are the destroyer of all egoistic people and supporter of the helpless ones! (O Lord!) You are ever existent from the beginning free from death and various forms of life devoid of all vices, without any support (Master of Universe)!" (91)

"O Lord! You are flawless, without blemish (free from all maladies) indestructible, the enlightener of spiritual bliss, Formless, ever modern and self-effulgent. You have no mother, father or other relatives." (92)

"You are the destroyer of despots, bestower of bliss and peaceful existence to your saints (devotees), destroyer of demons Rund and Mund, having a truthful pledge, truthful and free from effects of present, past or future ages (Timeless)." (93)

ਆਦਿ ਅਨੰਤ ਅਰੂਪ ਅਭੇਸਾ ॥ ਘਟ ਘਟ ਭੀਤਰ ਕੀਯਾ ਪ੍ਰਵੇਸਾ ॥
 ਅੰਤਰ ਬਸਤ ਨਿਰੰਤਰ ਰਹਈ ॥ ਸਨਕ ਸਨੰਦ ਸਨਾਤਨ ਕਹਈ ॥ ੯੪॥
 Adi anant aroop abhesa. Ghat ghat bhitar kiya parvasa.
 Antar basat nirantar rahiee. Sanak sanad sanatan kehiee. (94)

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੂ ਏਕੈ ॥ ਧਰਿ ਧਰਿ ਮੂਰਤਿ ਗਿਰਤਿ ਅਨੇਕੈ ॥
 ਸਭ ਜਗ ਕਹਿ ਇਹ ਬਿਧਿ ਭਰਮਾਯਾ ॥ ਆਪੇ ਏਕ ਅਨੇਕ ਦਿਖਾਯਾ ॥ ੯੫॥
 Aadi jugadi sada prabhu ekai. Dhar dhar murat girat anekai.
 Sabh jag keh ih bidh bharmaya. Apaie ek anek dikhaya. (95)

ਘਟ ਘਟ ਮਹਿ ਸੋਇ ਪੁਰਖ ਬਯਾਪਕ ॥ ਸਕਲ ਜੀਵ ਜੰਤਨ ਕੇ ਥਾਪਕ ॥
 ਜਾ ਤੇ ਜੋਤਿ ਕਰਤ ਆਕਰਖਨ ॥ ਤਾ ਕਹ ਕਹਤ ਮ੍ਰਿਤਕ ਜਗ ਕੇ ਜਨ ॥ ੯੬॥
 Ghat ghat meh soie purakh bayapak. Sakal jeev jantan kai thapak.
 Ja tai jot karat akarlkhan. Ta keh kehat mritak jag kai jan. (96)

ਤੁਮ ਜਗ ਕੇ ਕਾਰਨ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਕੀ ਮਤ ਜਾਨਨਹਾਰਾ ॥
 ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਵੈਰ ਨਿਰਾਲਮ ॥ ਸਭ ਹੀ ਕੇ ਮਨ ਕੀ ਤੁਹਿ ਮਾਲਮ ॥ ੯੭॥
 Tum jag kai karan kartara. Ghat ghat ki maat jananhara.
 Nirankar nirvair niralam. Sabh hi kai man ki tohai malam. (97)

ਤੁਮ ਹੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ ਬਨਾਯੋ ॥ ਮਹਾ ਰੁਦ੍ਰ ਤੁਮ ਹੀ ਉਪਜਾਯੋ ॥
 ਤੁਮ ਹੀ ਰਿਖਿ ਕਸਪਹਿ ਬਨਾਵਾ ॥ ਦਿਤ ਅਦਿਤ ਜਨ ਬੈਰ ਬਢਾਵਾ ॥ ੯੮॥
 Tum hi brahma bisan banayo. Maharudar tum hi upjao.
 Tum hi rich kaspeh banava. Dit adit jan bair badhava. (98)

ਜਗ ਕਾਰਨ ਕਰੁਨਾਨਿਧਿ ਸ੍ਵਾਮੀ ॥ ਕਮਲ ਨੈਨ ਅੰਤਰ ਕੇ ਜਾਮੀ ॥
 ਦਯਾ ਸਿੰਧੂ ਦੀਨਨ ਕੇ ਦਯਾਲਾ ॥ ਹੁਜੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ੯੯॥
 Jag karan karunanidhi savami. kamal nain antar kai jami.
 Daya sindhu dinan kai dayala. Huajai kirpa nidhan kirpala. (99)

(O Lord!) " You are having abinitio existence eternal, formless, and free from shape (shapeless) and pervading everywhere (as Prime-Soul) all pervasive which had been highlighted by the sons of Brahma (Sanak, Snandan, Sanatan and Sanat Kumar)." (94)

"O God Almighty! You are ever existent as a single entity, but appearing in many forms (countless forms). You have confused (caused fallacies) the whole world and presented your single entity into countless forms." (95) .

You are even pervading all forms of life and creator of all living beings (animate or inanimate) and once you remove Your light (soul) from within an individual he is declared dead by all. (96)

"You are the cause and effect of everything happening in the world and omniscient (knowing our inner feelings). O Lord! You are formless, with enmity to none, and ever distinct (extra ordinary) and having knowledge of our feelings (minds)." (97)

(O Lord!) "You only have created Brahma and Vishnu (gods) along with Maharudra (Shiva). You alone had created Rishi Kashyap, causing anguish between Diti and Aditi clans." (98)

"O Lord! Having lotus-like eyes, world Creator, benevolent source of all worldly treasures, Master of all, Omni-scient and an ocean of bliss (mercy)? Kind hearted to helpless and benevolent Lord. May you bless us all!" (99)

ਚਰਨ ਪਰੇ ਇਹ ਬਿਧਿ ਬਿਨਤੀ ਕਰਿ ॥ ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਰਾਖਹੁ ਹਮ ਧੁਰਧਰ ॥
 ਕਹ ਕਹ ਹਸਾ ਬਚਨ ਸੁਨ ਕਾਲਾ ॥ ਭਗਤ ਜਾਨ ਕਰ ਭਯੋ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ੧੦੦॥
 Charan parai ih bidh binti kar. Trahi trahi rakhhu ham dhurdhar.
 Keh keh hasa bachan sunn kala. Bhagat jaan kar bhryo kirpala. (100)

ਰਛ ਰਛ ਕਰਿ ਸਬਦ ਉਚਾਰੇ ॥ ਸਭ ਦੇਵਨ ਕਾ ਸੋਕ ਨਿਵਾਰੇ ॥
 ਨਿਜੁ ਭਗਤਨ ਕਹ ਲਿਯੋ ਉਬਾਰਾ ॥ ਦੁਸਟਨ ਕੇ ਸੰਗ ਕਰਿਯੋ ਅਖਾਰਾ ॥ ੧੦੧॥
 Rachh rachh kar sabad ucharai. Sabh devan ka sok nivaro.
 Nij bhagtan keh liyo ubara. Dustan kai sang kario akhara. (101)

ਕਰਿ ਕਰਿ ਕੋਪ ਕਾਲ ਸ੍ਰੀ ਤਬ ਹੀ ॥ ਰਥ ਪਰ ਚੜਾ ਸਸਤ੍ਰ ਲੈ ਸਭ ਹੀ ॥
 ਅਕਲ ਸਤ੍ਰਯਨ ਕੇ ਛੈ ਕਾਰਨ ॥ ਸਭ ਸੰਤਨ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਉਬਾਰਨ ॥ ੧੦੨॥
 Kar kar kop kaal sri tab hi. Rath par charra sastar lai sabh hi.
 Akal satryan kai chhai karan. Sabh santan kai pran ubaran. (102)

ਪ੍ਰਾਨ ਔਰ ਪਾਨਿਪ ਧਨੁ ਰਾਜਾ ॥ ਰਾਖਨ ਚੜਾ ਸੇਵਕਨ ਕਾਜਾ ॥
 ਜਾ ਕੀ ਧੁਜਾ ਬਿਖੈ ਰਾਜਿਤ ਅਸਿ ॥ ਨਿਰਖਿ ਸਤ੍ਰੁ ਜਿਹ ਹੋਤ ਬਿਮਨ ਬਸਿ ॥ ੧੦੩॥
 Pran or panip dhan raja. Rakhan charra sevkan kaja.
 Ja ki dhuja bikhai rajit as. Nirakh satar jih hot biman bas. (103)

ਅਸਿਧੁਜ ਅਧਿਕ ਕੋਪ ਕਰਿ ਧਾਯੋ ॥ ਬੈਰਿ ਬਿੰਦ ਦਲ ਪ੍ਰਗਟ ਖਪਾਯੋ ॥
 ਸਾਧੁਨ ਕੀ ਰਛਾ ਕਰਿ ਲੀਨੀ ॥ ਸਤ੍ਰੁ ਸੈਨ ਤਿਲ ਤਿਲ ਕੈ ਕੀਨੀ ॥ ੧੦੪॥
 Asidhuj kop kar dhayo. Bair bindar dal pragat khapayo.
 Sadhun ki rachha kar lini. Satar sain til til kai kini. (104)

ਤਿਲ ਤਿਲ ਏਕ ਏਕ ਕਰਿ ਡਾਰਾ ॥ ਗਜੀ ਰਥੀ ਬਾਜਿਯਨ ਬਿਦਾਰਾ ॥
 ਤਿਹ ਤੇ ਅਮਿਤ ਅਸੁਰ ਉਠਿ ਧੰਏ ॥ ਘੋਰਤ ਮਹਾਕਲਾ ਕਹ ਵਏ ॥ ੧੦੫॥
 Til til eke k kar dara. Gaji rathi bajiyan bidara.
 Tih tai amit asur uth dhaie. Gherat mahakala keh vhaie. (105)

"O Lord! We are imploring you lying at your lotus feet and you are maintaining your normal system of decorum (tradition) from beginning. May you save us and help us ! the god of death was laughing on hearing their words and blessed us with His benevolence thinking us as His devotees." (100)

The "Maha Kaal" then uttered these words, "Saved! Saved! And alleviated the sufferings of all the gods. He saved His devotees (saints) and fought against their enemies." (101)

"Then the god of death, getting furious with rage, and arming Himself with various weapons, rode on his chariot, with the objective of destroying all the enemies, thus saving the lives of His devotees (saints)." (102)

So the Master of our lives and protector of our glory came to the rescue of His devotees. His banner carried the symbol of 'sword' on it, and seeing this, the enemy would get worried and frightened. (103)

The 'Maha Kaal' (whose banner was having the symbol of sword) being greatly enraged, launched an attack and destroyed the hordes of the enemy troops almost fully. He protected the honour of His saints and destroyed. The enemy forces bit by bit. (104)

He destroyed all the elephants, horses and charioteers crushing them all into bits and pieces. (105)

ਮਚਤ ਭਯੋ ਜਬ ਹੀ ਰਨ ਦਾਰੁਨ ॥ ਕਟਿ ਕਟਿ ਗਏ ਬਾਜ ਅਰੁ ਬਾਰੁਨ ॥
ਜੰਬਕ ਗੀਧ ਮਾਸੁ ਲੈ ਗਏ ॥ ਰਨ ਤਜਿ ਸੁਭਟਨ ਭਾਜਤ ਭਏ ॥ ੧੦੬ ॥
Machat bheyo jab hi ran darun. Kat kat gaie baj aru barun.
Jambak geedh masd lai gaie. Ran taj subhtan bhajat bhaie. (106)

ਸਸਤ੍ਰੁ ਸਾਜ ਕੋਪਾ ਤਬ ਕਾਲਾ ॥ ਧਾਰਨ ਭਯੋ ਭੇਸ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥
ਬਾਨ ਅਨੇਕ ਕੋਪ ਕਰਿ ਛੋਰੇ ॥ ਸਤ੍ਰੁ ਅਨੇਕਨ ਕੇ ਸਿਰ ਫੋਰੇ ॥ ੧੦੭ ॥
Sastar saj kopa tab kala. Dharan bheyo bhes bikrala.
Ban anek kop kar chhorai. Satar asnekan kai sir foray. (107)

ਹਕਾਹਕੀ ਮਾਚਾ ਸੰਗ੍ਰਾਮਾ ॥ ਪਠੈ ਦਏ ਬਹੁ ਅਰਿ ਮਿਤ੍ਰ ਧਾਮਾ ॥
ਬਾਜ ਖੁਰਨ ਭੂ ਆਕੁਲ ਭਈ ॥ ਖਟ ਪਟ ਭੂਮਿ ਗਗਨ ਉਡਿ ਗਈ ॥ ੧੦੮ ॥
Hakahaki macha sangrama. Pathai dale bahu ar mitar dhama.
Baj khuran bhoo akul bhaiee. Khat pat bhoom gagan ud gaiee. (108)

ਏਕੈ ਰਹਿ ਗਯੋ ਜਬੈ ਪਯਾਲਾ ॥ ਐਸਾ ਮਚਾ ਜੁਧ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥
ਮਹਾ ਕਾਲ ਕੈ ਭਯੋ ਪ੍ਰਸੇਤਾ ॥ ਡਾਰਾ ਭੂਮਿ ਪੌਛਿ ਕਰਿ ਤੇਤਾ ॥ ੧੦੯ ॥
Ekai reh geyo jabai payala. Aisa macha judh bikrala.
Maha kaal kai bheyo parseta. Dara bhoom pochh kart teta. (109)

ਭਟਾਚਾਰਜ ਰੂਪ ਤਬ ਧਰਾ ॥ ਬਦਨ ਪ੍ਰਸੇਤ ਧਰਨਿ ਜੋ ਪਰਾ ॥
ਢਾਢਿ ਸੈਨ ਢਾਢੀ ਬਪੁ ਲਿਯੋ ॥ ਕਰਖਾ ਬਾਰ ਉਚਾਰਤ ਭਯੋ ॥ ੧੧੦ ॥
Bhatcharaj roop tab dhara. Badan parset dharan jo para.
Dhadh sain dhadhi bap liyo. Karkha bar ucharat bheyo. (110)

ਜਿਹ ਅਰਿ ਕਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਪ੍ਰਹਾਰੈ ॥ ਇਕ ਤੇ ਦੋਇ ਪੁਰਖ ਕੈ ਡਾਰੈ ॥
ਦੈ ਮਨੁਖਨ ਪਰ ਕਰਤ ਪ੍ਰਹਾਰਾ ॥ ਦੈ ਤੇ ਹੋਤ ਛਿਨਿਕ ਮੋ ਚਾਰਾ ॥ ੧੧੧ ॥
Ijh ar kaal kirpan parharai. Ik tai doe purakh kai darai.
Dai manukhan par karat parhara. Dai tai hot chhinik mi chara. (111)

When a fierce battle was raging, then elephants and horses were being cut into pieces. The vultures and jackals were taking away their meat, while the warriors ran away from the field. (106)

Then Maha Kaal, steadying His weapons, became furious with rage, and a horrible battle ensued. He shot many arrows being enraged, thus striking off the heads of many enemies. (107)

The battle was raging in see-saw manner, while Maha Kaal had dispatched many enemies to the valley of death. The Earth was completely upset with the hooves of horses (striking it), thus the six layers of the Earth were blown off to the sky like dust. (108)

When only one under world (nether-land) was left, the battle was so ferocious that even Maha Kaal was perspiring and he wiped it off and threw it onto the Earth (ground). (109)

When the perspiration from the face of Maha Kaal fell down on the ground, then it took the form of Bhatacharaj and Thadh Sain took the form of a bard and started singing (the praises of Maha Kaal) in Karbha Chhand (the Vaar (song) about -Maha Kaal) (110)

Whosoever was struck by Maha Kaal with his sword, then two men were created out of one and then by striking those two, they would make into four persons. (111)

ਹੁਰਿ ਕਾਲ ਕੀਨਾ ਘਮਸਾਨਾ ॥ ਮਾਰਤ ਭਯੋ ਦੈਤ ਬਿਧਿ ਤਨ ਨਾਨਾ ॥
 ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਸੇਤ ਧਰਨਿ ਪਰ ਪਰਿਯੋ ॥ ਭੂਮ ਸੈਨ ਤਾ ਤੇ ਬਪੁ ਧਰਿਯੋ ॥ ੧੧੨॥
 Bahur kaal kina ghamšana. Marat bheyo dait bidh tan nana.
 Adhik parset dharan par pario. Bhoom saint a tai bapu dhario. (112)

ਕਾਢਿ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਧਸੋ ਹੁੰਕਾਰਾ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਅਮਿਤ ਗਨਨ ਤਨ ਧਾਰਾ ॥
 ਢੋਲ ਪਟਹਿ ਇਕ ਤਾਲ ਬਜਾਵੈ ॥ ਜੰਗ ਮੁਚੰਗ ਉਪੰਗ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ੧੧੩॥
 Kadh kirpan dhaso hinkara. Tin tai amit gagan tan dhara.
 Dhol pathi ik taal bajavai. Jang muchang upang sunavai. (113)

ਗੋਮੁਖ ਝਾਝਰ ਤੂਰ ਅਪਾਰਾ ॥ ਢੋਲ ਮਿਰਦੰਗ ਮੁਚੰਗ ਨਗਾਰਾ ॥
 ਬਾਜਤ ਭੇਧਰ ਭਭਾਕਹਿ ਭੀਖਨ ॥ ਕਸਿ ਧਨੁ ਤਜਤ ਸੁਭਟ ਸਰ ਤੀਛਨ ॥ ੧੧੪॥
 Gomukh jhajhar toor apara. Dhol mirdang muchang nagara.
 Bajat bhedhar babhkakih bhikhan. Kas dhan tajat subhat sar tichhan. (114)

ਭਰਿ ਗੇ ਕੁੰਡ ਤਹਾ ਸੋਨਤ ਤਨ ॥ ਪ੍ਰਗਟੋ ਅਸੁਰ ਤਵਨ ਤੇ ਅਨਗਨ ॥
 ਮਾਰਿ ਮਾਰਿ ਮਿਲਿ ਕਰਤ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟਤ ਅਸੁਰ ਹਜਾਰਾ ॥ ੧੧੫॥
 Bhar ge kund taha saronat tan. pragato asur tavan tai angan.
 Mar mar mil karat pukara. Tin tai pragtat asur hajara. (115)

ਤਿਨਹੀ ਕਾਲ ਜਬ ਧਰਨਿ ਗਿਰਾਵੈ ॥ ਸੋਨ ਪੁਲਿਤ ਹੈ ਭੂਮਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥
 ਤਾ ਤੇ ਅਤਮਤ ਅਸੁਰ ਉਠਿ ਭਜਹੀ ॥ ਬਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਸੈਹਥੀ ਸਜਹੀ ॥ ੧੧੬॥
 Tinhi kaal jab dharan giravai. Sarone pulit hai bhoom suhavai.
 Ta tai atmat asur uthi bhajhi. Ban kirpan sehthi sajhi. (116)

ਅਧਿਕ ਕੋਪ ਕਰਿ ਸਾਮੁਹੇ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ਸਭੈ ਕਾਲ ਛਿਨ ਇਕ ਮੋ ਮਾਰੇ ॥
 ਤਿਨ ਤੇ ਸੋਨਤ ਪਰਾ ਸਬੂਹਾ ॥ ਸਾਜਤ ਭਏ ਅਸੁਰ ਤਬ ਬਿਯੂਹਾ ॥ ੧੧੭॥
 Adhik kop kar samuhai sidharai. Sabhai kal chin ik mo marai.
 Tin tai saronat para sabooh;. Saajat bhaie asaur tab biyooha. (117)

Maha Kaal then fought vigorously and killed the demons in many ways, then more perspiration of MahaKaal fell on the ground then Boom Sain took form from it. (112)

Then he wielded his sword with loud cries and challenging the enemy, he made a thrust into enemy ranks, which resulted in the formation of many (musicians) bodies. Some people were sounding the drums, pata and taal (dance music) while playing the instruments like chang, muchang and upang. (113)

Many musical instruments like Gomukh, Jhanjhar, Tur, drums, mirdang, muchang and kettle drums were being played, while many drums were sounding loudly, and the warriors stretching their bows, were shooting arrows. (114)

The pits were filled with human blood, which further resulted in the creation of many (countless) more demons. They started shouting together "Kill them", which caused many thousands of demons to be produced. (115)

When the (god of death) Kaal would make them fall on the ground, then the blood (stained) dripped Earth would appear glamorous. Then many demons, created from them, would run into the battlefield, while arming themselves with arrows, swords and spears. (116)

They would then, getting furious with rage, oppose them, and they would all be killed by Kaal, in a moment and their blood falling on Earth, would create a huge demon army. (117)

ਦਾਰੁਨ ਮਚਾ ਜੁਧ ਤਬ ਝਟ ਪਟ ॥ ਉਡਿਗੇ ਬਾਜ ਖੂਰਨ ਭੂ ਖਟ ਪਟ ॥
 ਹੈ ਗੇ ਤੇਰਹ ਗਗਨ ਅਪਾਰਾ ॥ ਏਕੈ ਰਹਿ ਗਯੋ ਤਹਾ ਪਤਾਰਾ ॥ ੧੧੮॥
 Darun macha judh tab jhat par. Udiagai baj khooran bhoo khat pat.
 Hai gai terah gaga apara. Ekai reh geyo taha patara. (118)

ਭਟਚਾਰਾਜ ਇਤੈ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ॥ ਢਾਢਿ ਸੈਨ ਕਰਖਾਹੁ ਸੁਨਾਵੈ ॥
 ਤਿਮਿ ਤਿਮਿ ਕਾਲਹਿ ਬਢੈ ਗੁਮਾਨਾ ॥ ਚਹਿ ਚਹਿ ਹਨੇ ਦੁਬਹਿਯਾ ਨਾਨਾ ॥ ੧੧੯॥
 Bhat charaj itai jasa gavai. Dhadh sain karkhahu sunavai.
 Timi timi kaal hi badhaie gumana. Cheh chheh hanai dubihiya nana. (119)

ਤਿਨ ਤੇ ਮੇਦ ਮਾਸ ਜੋ ਪਰ ਹੀ ॥ ਰਥੀ ਗਜੀ ਬਾਜੀ ਤਨ ਧਰ ਹੀ ॥
 ਖੇਤਿਕ ਭਏ ਅਸੁਰ ਬਿਕਰਾਰਾ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਬਰਨਨ ਕਰੋ ਸਿਧਾਰਾ ॥ ੧੨੦॥
 Yin tai medh mas jo par hi. Rathi gaji baji tan dhar hi.
 Khetik bhaie asur bikrara. Tin kai barnan karo sidhara. (120)

ਏਕੇ ਚਰਨ ਆਖਿ ਏਕੈ ਜਿਨਿ ॥ ਭੁਜਾ ਅਮਿਤ ਸਹਸ ਦੇ ਕੈ ਤਿਨ ॥
 ਪਾਚ ਪਾਚ ਸੈ ਭੁਜ ਕੇ ਘਨੇ ॥ ਸਸਤ੍ਰ ਅਸਤ੍ਰ ਹਾਥਨ ਮੈ ਬਨੇ ॥ ੧੨੧॥
 Ekai charan aakh ekai jin. Bhuja amit sehas dai kai tin.
 Pach pachh sai bhuj kaai ghanai. Sastar asatar hathan mai banai. (121)

ਏਕ ਚਰਨ ਏਕੈ ਕੀ ਨਾਸਾ ॥ ਏਕ ਏਕ ਭੁਜ ਭ੍ਰਮਤ ਅਕਾਸਾ ॥
 ਅਰਧ ਮੂੰਡ ਮੁੰਡਿਤ ਕੇਤੇ ਸਿਰ ॥ ਕੇਸਨ ਧਰੇ ਕਿਤਕ ਧਾਏ ਫਿਰਿ ॥ ੧੨੨॥
 Ek charan ekai ki nasa. Ek ek bhuj bhramat akasa.
 Arsh moond mundit kete sir. Kesan dharai kitak dhaaie fir. (122)

ਏਕ ਏਕ ਮਦ ਕੋ ਸਰ ਪੀਯੈ ॥ ਮਾਨਵ ਖਾਇ ਜਗਤ ਕੇ ਜੀਯੈ ॥
 ਦਸ ਸਹੰਸ ਭਾਗ ਕੇ ਭਰਿ ਘਟ ॥ ਪੀ ਪੀ ਭਿਰਤ ਅਸੁਰ ਰਨ ਚਟ ਪਟ ॥ ੧੨੩॥
 Ek ek mad ko sar piye. Manav khaie jjagat kai jiye.
 Das sahans bhag kai bhar ghat. Pi pi birat asur ran chat pat. (123)

Then a fierce battle was raging and six layers of Earth were blown off by the hooves of the horses, so from seven skies, thirteen skies were produced and only one layer was left. (118)

Thus Bhatacharj was singing the praises of Maha Kaal and Dhadh Sain was singing Karkha Chhand, resulting in the increase of Kaal's pride, and then killed the enemies, who were using both hands for wielding weapons. (119)

The marrow and meat, falling on the ground would generate into elephants and horse riders or charioteers. Then many horrible demons were produced which I am going to describe fully. (120)

Those demons with one eye and foot, and they had two thousand heavy arms. Many were having Five hundred arms with weapons in hands. (121)

Many were having one nostril, one foot, and one arm and were moving around in the sky; some of them were having half head shaven or full head shaven. Many were having hair and flying around the sky. (122)

There were some consuming full tanks of wine and after eating human flesh they were living on them. Those demons, drinking ten thousand pots of hemp, were fighting in the battle. (123)

ਦੋਹਰਾ

ਬਜ੍ਯ ਬਾਨ ਬਿਛੁਆ ਬਿਸਿਖ ਬਰਖੈ ਸਸਤ੍ਰ ਅਪਾਰ ॥
ਉਚ ਨੀਚ ਕਾਤਰ ਸੁਭਟ ਸਭ ਕੀਨੇ ਇਕ ਸਾਰ ॥ ੧੨੪ ॥

Dohra

Bajar ban bichhua bisikh barakhai sastar apar.
Uch nich katar subhhat sabh keenai ik sar. (124)

ਚੌਪਈ

ਇਹ ਬਿਧਿ ਭਯੋ ਘੋਰ ਸੰਗ੍ਰਾਮਾ ॥ ਲੈ ਲੈ ਅਮਿਤ ਜੁਧ ਕਾ ਸਾਮਾ ॥
ਮਹਾ ਕਾਲ ਕੋਪਤ ਭਯੋ ਜਬ ਹੀ ॥ ਅਸੁਰ ਅਨੇਕ ਬਿਦਾਰੇ ਤਬ ਹੀ ॥ ੧੨੫ ॥

Choupaiee

Ih bidh bheyo ghor sangrama. Lai lai amit judh kaa sama.
Mahakaal kopat bheyo jab hi. asur anek bidarai tab hi. (125)

ਮਹਾ ਕਾਲ ਜਬ ਹੀ ਰਿਸਿ ਭਰਾ ॥ ਘੋਰ ਭਯਾਨਕ ਆਹਵ ਕਰਾ ॥
ਮਾਰਤ ਭਯੋ ਅਸੁਰ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥ ਸਿੰਘ ਨਾਦ ਕੀਨਾ ਤਤਕਾਲਾ ॥ ੧੨੬ ॥

Maha kal jab hi ris bhara. Ghor bhayanak anav kara.
Marat bheyo asur bikrala. Singh nad kina tatkala. (126)

ਕਹੂੰ ਮਸਾਨ ਕਿਲਕਟੀ ਮਾਰੈ ॥ ਭੈਰਵ ਕਹੂੰ ਠਾਢ ਭੁੰਕਾਰੈ ॥
ਜੋਗਨਿ ਦੈਤ ਅਧਿਕ ਹਰਖਾਨੇ ॥ ਭੂਤ ਸਿਵਾ ਬੋਲੇ ਅਭਿਮਾਨੈ ॥ ੧੨੭ ॥
Kahun masan kilcati marai. Bhairav kahun thath bhunkarai.
Jogan dait adhik harkhanai. Bhoot siva bolai abhimanai. (127)

ਝਾਲਰਿ ਝਾਝਰ ਢੋਲ ਮ੍ਰਿਦੰਗਾ ॥ ਪਟਹ ਨਗਾਰੇ ਮੁਰਜ ਮੁਚੰਗਾ ॥
ਡਵਰੂ ਗੁਡਗੁਡੀ ਕਹੂੰ ਉਪੰਗਾ ॥ ਨਾਇ ਨਫੀਰੀ ਬਜਤ ਸੁਰੰਗਾ ॥ ੧੨੮ ॥
Jhalar jhajhjar dhol mirdanga. Patah nagarai muraj muchanga.
Davroo gudgudi kahun upanga. Naie nafiri bahat suranga. (128)

Couplet

Many Bajar, arrows, scorpions and other weapons were being shot around.
High and low, warriors and cowards were all brought on the same level. (124)

Choupaiee

A fierce battle was fought by collecting various weapons and whenever Maha Kaal got furious with rage, many demons were destroyed. (125)

Whenever Maha Kaal, being enraged had waged a horrible battle, then with a loud drum beat (Singh naad), many terrible demons had been killed. (126)

Somewhere ghosts were making merry, and at some other place Rudra was roaring loudly. The evil-spirits and demons were very happy, the ghosts and jackals were making sounds with great pride. (127)

(In the battlefield) many instruments like Jhalar, Jhanjhar, drums, mirdang, straps kettle drums, muraj, muchang, gadgadi, upang, clarionets, flutes surang, etc. were being played. (128)

ਮੁਰਲੀ ਕਹੂੰ ਬਾਸੁਰੀ ਬਾਜਤ ॥ ਕਹੂੰ ਉਪੰਗ ਮਿਦੰਗ ਬਰਾਜਤ ॥
 ਦੁੰਦਭਿ ਦੋਲ ਕਹੂੰ ਸਹਨਾਈ ॥ ਬਾਜਤ ਭੇ ਲਖਿ ਪਰੀ ਲਰਾਈ ॥ ੧੨੯॥
 Murlo kahun basuri bajat. Kahun upang nridang barajat.
 Dundhbi dhol kahun sehnaiee. Bajaan bhe lakh pari laraiee. (129)

ਮੁਰਜ ਮੁਚੰਗ ਬਜੈ ਤੁਰਹੀ ਰਨ ॥ ਭੇਰਨ ਕੇ ਭਭਕਾਰ ਕਰਤ ਗਨ ॥
 ਹਾਥੀ ਘੋਰਨ ਕੇ ਦੁੰਦਭਿ ਰਨ ॥ ਉਸਟਨ ਕੇ ਬਾਜੇ ਰਨ ਮੂਰਧਨ ॥ ੧੩੦॥
 Muraj muchangai bajai turhi ran. Bheran kai bhabhkar karat gan.
 Hathi ghoran kai dundhbhi ran. Ustan kai bajai ran moordhan. (130)

ਕੇਤਿਕ ਸੁਭਟ ਸਰਨ ਕੇ ਮਾਰੇ ॥ ਗਿਰਤ ਭਏ ਰਨ ਡੀਲ ਡਿਲਾਰੇ ॥
 ਜਦਪਿ ਪ੍ਰਾਨ ਸਮੁਹ ਹੈ ਦਏ ॥ ਕਰੇ ਤੇ ਤਜਤ ਕ੍ਰਿਪਾਨਨ ਭਏ ॥ ੧੩੧॥
 Ketik subhat saran kai marai. Girat bhaie ran dheel dilarai.
 Jadhpi pran samuh hai daie. Karai tai tajat kripanan bhaie. (131)

ਚਲਤ ਭਈ ਸਰਿਤਾ ਸੋਨਤ ਤਹ ॥ ਜੁਧ ਭਯੋ ਕਾਲੀ ਅਸੁਰਨ ਜਹ ॥
 ਸੀਸ ਕੇਸ ਜਹ ਭਏ ਸਿਵਾਰਾ ॥ ਸੋਨ ਪ੍ਰਵਾਹ ਬਹਤ ਹਰਾਰਾ ॥ ੧੩੨॥
 Chalet bhaiee sarita saronat tih. Judh bheyi kali asuran jih.
 Sees kes jih bhhaiee sivara. Saarone parvah behat hahkara. (132)

ਬਾਜ ਬ੍ਰਿਛ ਜਹ ਬਹੇ ਅਨੇਕੈ ॥ ਬਿਨ ਬ੍ਰਿਣ ਬੀਰ ਰਹਾ ਨਹਿ ਏਕੈ ॥
 ਸੋਨ ਭਰੇ ਪਟ ਅਧਿਕ ਸੁਹਾਏ ॥ ਚਾਚਰਿ ਖੇਲਿ ਮਨੋ ਘਰ ਆਏ ॥ ੧੩੩॥
 Baj brichh jih bahai anakai. Bin brin birr aha nahi ekai.
 Saron bharai pat adhik suhaie. Chachri khel mano ghar aie. (133)

ਸੂਰਨ ਕੇ ਜਹ ਮੂੰਡ ਪਖਾਨਾ ॥ ਸੋਭਿਤ ਰੰਗ ਭੂਮ ਮਹਿ ਨਾਨਾ ॥
 ਬਹੇ ਜਾਤ ਜਹ ਬ੍ਰਿਛ ਤੁਰੰਗਾ ॥ ਬਡੇ ਸੈਲ ਸੇ ਲਸਤ ਮਤੰਗਾ ॥ ੧੩੪॥
 Suran kai jih moond pakhana. sobhit rang bhoom meh nana.
 Bahai jat jih brichh turanga. Badai sail se lasat matanga. (134)

At places flutes or murli were being played and elsewhere upang and mirdang were being played at other places the dundbhi drums, clarionets on the start of battle, were being played. (129)

Muraj, muchang and turhi were being sounded in the battlefield, and at places many kettle drums were making loud noises. The drums loaded on top of the elephants, horses or camels were being sounded, being placed ahead of troops. (130)

Many warriors, being killed had sought His refuge, while many huge bodies of demons had fallen on the ground. While they were giving up their lives being ahead of others, but their swords were falling from their hands. (131)

Where the battle between Kali and the demons was raging, a stream of blood was flowing there and the hair(of head) were looking like the weeds (on top layer of water), while a horrible stream of blood was flowing. (132)

Many horses were being washed away in the stream (of blood) and not a single warrior escaped without being wounded and the bloodrenched dresses appeared glorious, and it appeared as if they were coming after playing holi (festival of colours) somewhere. (133)

In the battlefield many heads of warriors appeared glamorous like stones where many trees and horses were being washed away (in the stream) while the elephants looked like huge mountains, and looked glorified. (134)

ਮਛਰੀ ਤਨਕਿ ਅੰਗੁਰਿਯੈ ਸੋਹੈ ॥ ਭੁਜਾ ਭੁਜੰਗਨ ਸੀ ਮਨ ਮੋਹੈ ॥
ਕਹੂੰ ਗ੍ਰਾਹ ਸੇ ਖੜਗ ਝਮਕਹਿ ॥ ਭਕ ਭਕ ਕਰ ਕਹੂੰ ਘਾਇ ਭਭਕਹਿ ॥ ੧੩੫॥

Machhri tanak anguriye sohai.
bhuja bhujangan si man mohair.
Kahun grah sai kharrag se kharrag jhamkah.
Bhak bhak kar kahun ghaie bhabhkaie. (135)

ਭੁਜੰਗ ਛੰਦ

ਜਹਾ ਬੀਰ ਬੈਰੀ ਬਡੇ ਘੇਰਿ ਮਾਰ ॥ ਤਹਾ ਭੂਤ ਔ ਪ੍ਰੇਤ ਨਾਚੇ ਮਤਵਾਰੈ ॥
ਕਹੂੰ ਡਾਕਨੀ ਝਾਕਨੀ ਹਾਕ ਮਾਰੈ ॥ ਉਠੈ ਨਾਦ ਭਾਰੇ ਛੁਟੇ ਚੀਤਕਾਰੈ ॥ ੧੩੬॥

Bhujang Chhand

Jaha beer bairi badai gher mar. taha bhoot ao prêt nachai matvarai.
Kahun dakni jhakni hak marai uthai nad bharai chhutai chitkarai. (136)

ਕਹੂੰ ਅੰਗੁਲੈ ਤ੍ਰਾਣ ਕਾਟਾ ਬਿਰਾਜੈ ॥ ਕਹੂੰ ਅੰਗੁਲਾ ਕਾਟਿ ਕੇ ਰਤਨ ਰਾਜੈ ॥
ਕਹੂੰ ਟੀਕ ਟਾਕੇ ਕਟੈ ਟੋਪ ਸੋਹੈ ॥ ਕਹੂੰ ਬੀਰ ਮਾਰੇ ਗਿਰੇ ਭੂਮਿ ਮੋਹੈ ॥ ੧੩੭॥

Kahun angulai tran kata birajai.
Kahun angula kat kai rattan rajai.
Kahun teek takai katai top sohai.
Kahun beer marai girai bhoom mohai. (137)

ਜਿਤੇ ਸ੍ਰੋਨ ਕੇ ਬੂੰਦ ਭੂ ਪੈ ਪਰੇ ਹੈ ॥ ਤਿਤੇ ਦਾਨਵੋ ਰੂਪ ਬਾਕੇ ਧਰੇ ਹੈ ॥
ਹਠੀ ਓਰ ਚਾਰੋ ਬਿਖੈ ਆਨਿ ਢੁਕੇ ॥ ਮਹਾ ਕੋਪ ਕੈ ਮਾਰ ਹੀ ਮਾਰਿ ਖੁਕੈ ॥ ੧੩੮॥

Jitai sarone kai bhoond bhoo pai parai hai.
Titai danvo roop bakai dharai hai.
Hathi or charo bikhai aan dhukai.
Mahakop kai mar hi mar khukai. (138)

ਜਿਤੇ ਦੈਤ ਆਏ ਤਿਤੇ ਕਾਲ ਮਾਰੇ ॥ ਬਹੇ ਸ੍ਰੋਨ ਕੇ ਭੂਮਿ ਹੂੰ ਪੈ ਪਨਾਰੇ ॥
ਉਠ ਦੈਤ ਬਾਕੇ ਬਲੀ ਸਸਤ੍ਰ ਲੈ ਕੈ ॥ ਦੁਹੂੰ ਓਰ ਤੇ ਮਾਰਿ ਹੀ ਮਾਰਿ ਕੈ ਕੈ ॥ ੧੩੯॥
Jitai dait aie titai kaal marai. Bahai sarone kai bhoom hun pai panarai.
Uth dait bakai bali satar lai kai. Duhun or tai mar hi mar kai kai. (139)

Their fingers appeared like fish and their arms like snakes were looking graceful to the heart (enamouring the hearts). At places the swords were shining (flashing) like crocodiles, while blood was oozing out of wounds elsewhere. (135)

Bhujang Chhand

Where many mighty warriors were killed being surrounded and the ghosts and evil spirits were dancing there being elated. Somewhere else evil spirits, and vultures, were making creaking noise, while at other places loud noises were emanating and somewhere there was lot of hue and cry. (136)

Somewhere, the iron gloves were lying broken with pearls shining in the smitten fingers, while at other places along with broken helmets, the iron pieces for foreheads, (tikas were also hanging and the warriors lying fallen down on the ground were endearing the hearts (of onlookers). (137)

An equal number of demons were being created by their blood drops falling on the ground in a grand form. They came rushing from the four sides shouting "Kill them", "Kill them". (138)

But all the demons who came forward, were killed by (the god of death) Kaal, thus streams of blood started flowing on the Earth and from that blood many young demons were produced and they were carrying various weapons and shouts of 'Kill them' were heard from all four sides. (139)

ਹਠੀ ਬਧਿ ਗੋਪਾ ਗੁਲਿਤ੍ਰਾਨ ਬਾਕੇ ॥ ਹਠੀਲੇ ਕਟੀਲੇ ਰਜੀਲੇ ਨਿਸਾਕੇ ॥
ਗਦਾ ਹਾਥ ਲੈ ਕੈ ਕਿਤੇ ਬੀਰ ਗਾਜੈ ॥ ਲਰੇ ਆਨਿ ਕੈ ਪੈਗ ਦ੍ਰੈ ਕੈ ਨ ਭਾਜੈ ॥ ੧੪੦॥

Hathi badh gopa gultran bakai.
Hathilai katilai rajilai nisakai.
Gada hath lai kai kitai beer gajai.
Larai aan akai paig dai kai na bhajai. (140)

ਕਹੂੰ ਬੀਰ ਮਾਰੇ ਬਿਦਾਰੇ ਪਰੇ ਹੈ ॥ ਕਹੂੰ ਖੇਤ ਮੈ ਖਿੰਗ ਖਤ੍ਰੀ ਜਰੇ ਹੈ ॥
ਕਹੂੰ ਮਤ ਦੰਤੀ ਕਹੂੰ ਉਸਟ ਮਾਰੇ ॥ ਬਿਰਾਜੈ ਕਹੂੰ ਨਗਨ ਖੰਡੇ ਕਟਾਰੇ ॥ ੧੪੧॥
Kahun beer marai bidarai parai hai. Kahun khet mai khing khatri jarai hai.
Kahun usat danti kahun usat marai. Birajai kahun nagan khandai katarai. (141)

ਕਹੂੰ ਖੇਲ ਖਾਡੇ ਗਿਰੇ ਭੂਮਿ ਸੋਹੈ ॥ ਕਹੂੰ ਬੀਰ ਬਾਨੀ ਪਰੇ ਭੂਮਿ ਮੋਹੈ ॥
ਕਹੂੰ ਸ਼ਾਰ ਮਾਰੇ ਫਿਰੈ ਬਾਜ ਛੂਤੈ ॥ ਕਿਤੇ ਛੈਲ ਛੋਰੇ ਤਿਕੇ ਦੁਸਟ ਲੂਟੇ ॥ ੧੪੨॥
Kahun khel khadai girai bhoom sohai.
Kahun beer bani parai bhoom mohair.
Kahun savar marai firai baj chhutai.
Iktai chhail chhorai tikai dust lutai. (142)

ਚੌਪਈ

ਇਹ ਬਿਧਿ ਤਹਾ ਭਯੋ ਸੰਗ੍ਰਾਮਾ ॥ ਨਿਰਖਤ ਦੇਵ ਦਾਨਵੀ ਬਾਮਾ ॥
ਕੋਤਿਕ ਕਰੀ ਕਰਨ ਬਿਨੁ ਭਏ ॥ ਪ੍ਰਾਪਤ ਦੁਸਤ ਨਿਧਨ ਕਹ ਗਏ ॥ ੧੪੩॥

Choupaiee

Ih bidh taha bheyo samgrama. Nirkhat dev danvi bama.
Ketik kari karan binu bhaie. Prapat dust nidhan keh gaie. (143)

ਮਾਰਹਿ ਮਾਰਿ ਮਹਾ ਸੂਰ ਕੂਕਹਿ ॥ ਕਾਢਿ ਕਾਢਿ ਦਾਤਨ ਕਹ ਢੂਕਹਿ ॥
ਬਾਜਹਿ ਢੋਲ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਨਗਾਰੇ ॥ ਜੰਗ ਮਚੰਗ ਉਪੰਗ ਜੁਝਾਰੇ ॥ ੧੪੪॥
Marhi mar maha soore kuukih. Kadh kadh datan keh dhukhi.
Bajhi dhol mridang nagaarai. Jang machang upang jujharai. (144)

The stubborn young warriors were wearing helmets and iron gloves. They were looking grim, killer type, fearless and great warriors, and many warriors with maces in hands were thundering. They were attacking in the battlefield and were not retracing their footsteps from the field or fleeing away. (140)

At places, warriors were lying dead or torn into pieces, at places in the battlefield horses and Khattris were lying dead while at some places drunken elephants or camels were lying killed or at some places double edged swords or daggers were lying. (141)

At places the sheaths (of swords) were lying in the battlefield, at places mighty warriors were lying on the ground or somewhere horses, without their riders, were let loose and at places young warriors or enemies, were lying being completely deprived of everything. (142)

Choupaiee

A fierce battle was raging there, which was being witnessed by females of gods and demons. Many elephants were without ears, while the despots had been killed. (143)

Many warriors were shouting to kill the enemy and were showing their teeth, while many instruments like drums, mirdang fang, muchang, upang, and war drums were being played. (144)

ਜਿਹ ਤਨ ਕਾਲ ਬਿਸਿਖ ਕੀ ਮਾਰੈ ॥ ਤਾ ਕਹ ਤਹੀ ਚੂਰ ਕਰਿ ਡਾਰੈ ॥
ਜਾ ਕਰਿ ਕੋਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਪ੍ਰਹਾਰਤ ॥ ਤਿਹ ਕਾ ਮੁੰਡ ਕਾਟਿ ਹੀ ਡਾਰਤ ॥ ੧੪੫॥
Jih tin kaal bisikh ki marai. Ta keh tahi choor kar darai.
Ja kar kop kirpan parharat. Tihg ka moond kat hi darat. (145)

ਇਹ ਬਿਧਿ ਭਯੋ ਭਯਾਨਕ ਜੁਧਾ ॥ ਉਪਜਾ ਕਛੁਕ ਕਾਲ ਕੇ ਕ੍ਰਧਾ ॥
ਕੇਸਨ ਤੇ ਗਹਿ ਅਸੁਰ ਪਛਾਰੇ ॥ ਕਾਢਿ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਏਕ ਹਨਿ ਡਾਰੇ ॥ ੧੪੬॥
Ih bidh nheyo bhayanak judha. Upja kachhuk kaal kai krudha.
Kesan tai geh asur pachharai. Kadh kirpan e khan darai. (146)

ਮਾਰੇ ਅਧਿਕ ਤਾਹਿ ਦਾਨਵ ਰਨ ॥ ਟੂਕ ਟੂਕ ਹੈਗੈ ਤਿਨ ਕੇ ਤਨ ॥
ਤਉ ਮਾਰ ਮਾਰਿ ਪ੍ਰਕਾਰਤ ॥ ਪਾਛੇ ਪਾਵ ਏਕ ਨਹਿ ਡਾਰਤ ॥ ੧੪੭॥
Marai adhik tohai danav ran. Took took haigai tin kai tan.
Tauoo mar mar pukarat. Pachhai pave k nahi darat. (147)

ਕੇਤਿਕ ਘੂਮਿ ਗਿਰਤ ਹੈ ਘਾਇਲ ॥ ਪਰਤ ਭਏ ਭੂ ਤਰ ਹੈ ਹਾਇਲ ॥
ਤਉ ਜੁਧ ਕੋ ਤਯਾਗਿ ਨ ਭਜਹੀ ॥ ਜਬ ਲਗਿ ਦੁਸਤ ਪ੍ਰਾਨ ਨਹਿ ਤਜਹੀ ॥ ੧੪੮॥
Ketik ghoom girat hai ghayal. Parat bhaie bhoo tar havai hayal.
Tauoo judh ko tayag na bhajhi. Jab lag dusat pran nahi tajhi. (148)

ਗੁਰਜ ਗੋਫਨੈ ਕਿਤਕ ਸੰਭਾਰੈ ॥ ਕੇਤਿਕ ਕਸਿ ਕਸਿ ਬਾਨ ਪ੍ਰਹਾਰੈ ॥
ਕਿਤੇ ਤਮਕਿ ਰਨ ਤੁਰੀ ਨਚਾਵੈ ॥ ਚਟਪਟ ਸੁਭਟ ਜੂਝਿ ਰਨ ਜਾਵੈ ॥ ੧੪੯॥
Guraj gofnai kitak sambharai. Ketik kas kas ban parharai.
Kitai tamak ran turi nachavai. Chatpat subhat jujh ran javai. (149)

ਕਿਤੇ ਤਮਕਿ ਰਨ ਤੁਰੀ ਨਜਾਵਤ ॥ ਮਾਰਿ ਮਾਰਿ ਧੁਨੀ ਕਿਤਕ ਉਘਾਵਤ ॥
ਮੰਡਹਿ ਮਹਾ ਕਾਲ ਸੌ ਜੁਧਾ ॥ ਹੈ ਹੈ ਅਧਿਕ ਚਿਤ ਮਹਿ ਕ੍ਰਧਾ ॥ ੧੫੦ ॥
Kiotai tamk ran turi najavat. Mar mar dhuni kitak ughavat.
Mandhi maha kaal so judha. Hai hai adhik chit meh krudha. (150)

Whosoever was struck by an arrow by Kaal (god of death) was reduced to pieces there only and whosoever was attacked by him with a sword was having his head cut off. (145)

A horrible battle was fought, and Kaal also got furious with rage and He, holding the demons by hair had thrown them and some others were killed with the sword. (146)

Many demons were killed in the battlefield and their bodies were reduced to pieces, but they were still shouting to kill them without retracing one step even. (147)

Many wounded soldiers, reeling under attack, were falling down on the ground and in horrible shapes (forms) they were falling on the ground. Even then they were not running away from the battlefield so long the enemy was not giving up life (was alive). (148)

Many warriors had maces or clubs in hand and many were shooting arrows with force, while many were trotting their horses with pride in the battlefield, and many warriors were fighting in the battlefield. (149)

Many warriors were trotting their horses in the battlefield with egoism, and many were thundering to kill the enemy. They were fighting against Maha Kaal with great fury. (150)

ਜੇਤਿਕ ਸੁਭਟ ਕੋਪਿ ਕਰਿ ਆਏ ॥ ਮਹਾਕਾਲ ਤੇਤੇ ਈ ਖਪਾਏ ॥
 ਤਿਨ ਕੋ ਮੇਦ ਮਾਸ ਭੂਅ ਪਰਾ' ॥ ਬਹੁ ਅਸੁਰਨ ਤਾ ਤੇ ਬਪੁ ਧਰਾ ॥ ੧੫੧॥
 Jetik subhat kop kar aie. Mahakaaal tetai si khpaie.
 Tin ko mrd mas bhu para. Bahu asuran ta tai bapu dhara. (151)

ਮਹਾਕਾਲ ਤੇ ਦਏ ਖਪਾਇ ॥ ਸੋਨਤ ਸੋ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਰਹੀ ਛਾਇ ॥
 ਤਿਹ ਤੇ ਅਮਿਤ ਅਸੁਰ ਉਠਿ ਢੂਕੇ ॥ ਮਾਰਹਿ ਮਾਰਿ ਦਸੋ ਦਿਸਿ ਕੂਕੇ ॥ ੧੫੨॥
 Maha kaaal tai daie khapaie. Saronat so prithvi rahi chhaie.
 Tih tai amit asur uth dhukai. Marhi mar daaso dis kukai. (152)

ਕੇਤਿਕ ਕੀ ਬਾਹਨ ਕਟਿ ਡਾਰਾ ॥ ਕਰੇ ਰੁੰਡ ਬਿਨੁ ਮੁੰਡ ਹਜਾਰਾ ॥
 ਕੇਤਿਕ ਚੀਰ ਅਧੋ ਅਧ ਡਾਰੇ ॥ ਨਾਚਤ ਭੁਤ ਪ੍ਰੇਤ ਮਤਵਾਰੇ ॥ ੧੫੩॥
 Ketik ki bahan kat dara. Karai rund bin mund hajara.
 Ketik cheer adho adh darai. Nachat bhoot pret matvarai. (153)

ਤਿਨ ਕੇ ਸਿਰਿ ਬਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾਨੈ ॥ ਅਰਧ ਅਰਧ ਹੋ ਜੂਝੇ ਜਾਨੈ ॥
 ਗਜ ਬਾਜੀ ਲੋਟਤ ਕਹੂੰ ਭੂ ਪਰ ॥ ਸੁੰਭਨ ਸਬਦ ਸੁਨਾ ਅਵਨੀ ਤਰ ॥ ੧੫੪॥
 Ja tin kai sir bahi kripanai. Ardh ardh hai juujhai javanai.
 Gaj baji lotat kahun bhoo par. Sunban sabad suna avni tar. (154)

ਗਿਰਿ ਗਿਰਿ ਪਰੇ ਕਹੂੰ ਘਾਯਲ ਰਨ ॥ ਭਾਜਿ ਚਲੇ ਕਈ ਹੋਇ ਬਿਮਨ ਮਨ ॥
 ਝਮਕਤ ਕਹੀ ਅਸਿਨ ਕੀ ਧਾਰਾ ॥ ਭਭਕਤ ਰੁੰਡ ਮੁੰਡ ਬਿਕਰਾਰਾ ॥ ੧੫੫॥
 Gir gir parai kahun ghayal ran. Bhaj chalai kaiee hoe biman man.
 Jhamkat kahi asin ki dhara. Bhabhakt rund mund bikara. (155)

ਭੁਜੰਗ ਛੰਦ

ਤਹਾ ਜੁਧ ਮਾਚਾ ਮਹਾ ਬੀਰ ਖੇਤੰ ॥ ਬਿਦਾਰੇ ਪਰੇ ਬੀਰ ਬਿੰਦ੍ਰ ਬਿਚੇਤੰ ॥
 ਕਹੂੰ ਡਾਮਰੂ ਡਹ ਡਹਾ ਸਬਦ ਬਾਜੈ ॥ ਸੁਨੇ ਦੀਹ ਦਾਨਵਾਨ ਕੋ ਦ੍ਰਪ ਭਾਜੈ ॥ ੧੫੬॥

Bhujang Chhand

Taha judh macha mahabeer khetang. Bidairai parai beer bindar bichetang.
 Kahun damru deh daha sabad bajai.
 Sunai deeh danvan ko drap bhajai. (156)

Maha Kaal had killed all the warriors, who managed to advance forward, with their marrow and flesh falling on the ground for which many more demons were created. (151)

Maha Kaal had destroyed them all while the ground became red covered with blood, from which many more demons took birth and were shouting "Kill the Enemy" loudly. (152)

Many had lost their arms while thousand of trunks were lying without their heads. Many were torn into two pieces and the ghosts or evil spirits were dancing being intoxicated. (153)

All those warriors, hit by the sword, were killed being cut into two pieces. Somewhere elephants and horses were rolling on the ground, while the sound of hooves of horses was being heard underneath the ground. (154)

In the battlefield at places, wounded soldiers were falling down on the ground, while many cowards were fleeing away. Somewhere the swords, sharpened edges were shining, while elsewhere horrible Rund and Mund (demons) were making loud sounds. (155)

Bhuiang Chhand

A fierce battle was raging there, and (heaps) clusters of corpses of warriors were lying around in silence. Somewhere drums were being sounded and hearing their sound pride of many mighty demons was giving way. (156)

ਕਹੂੰ ਸੰਖ ਭੇਰੀ ਬਜੈ ਤਾਲ ਭਾਰੇ ॥ ਕਹੂੰ ਬੇਨ ਬੀਨਾ ਪਨੋ ਔ ਨਗਾਰੇ ॥
 ਕਹੂੰ ਨਾਇ ਨਾਢਰਿਯੈ ਨਾਦ ਐਸੇ ॥ ਬਜੇ ਘੋਰ ਬਾਜਾ ਪੁਲੈ ਕਾਲ ਜੈਸੇ ॥ ੧੫੭ ॥
 Kahun sankh bheri bajai tal bharai. kahun ben beena pano o nagarai.
 Kahun naie nafriye nad aise. Bajai ghor baja pralai kaal jaise. (157)

ਕਹੂੰ ਛੈਨ ਤੁਰੈ ਨਗਾਰੈ ਮ੍ਰਿਦੰਗੈ ॥ ਕਹੂੰ ਬਾਸੁਰੀ ਬੀਨ ਬਾਜੈ ਸੁਰੰਗੈ ॥
 ਕਹੂੰ ਬਗਲ ਤਾਰੰਗ ਬਾਜੇ ਬਜਾਵੈ ॥ ਕਹੂੰ ਬਾਰਤਾ ਰੰਗ ਨੀਕੋ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ੧੫੮ ॥
 Kahun chain turai nagarai. Kahun basuri been bajai surangai.
 Kahun bagal tarang bajai bajavai. Kahujn barta rang niko suhavai. (158)

ਕਹੂੰ ਝਾਝ ਬਾਜੇ ਕਹੂੰ ਤਾਲ ਐਸੇ ॥ ਕਹੂੰ ਬੇਨ ਬੀਨਾ ਪੁਲੈ ਕਾਲ ਜੈਸੇ ॥
 ਕਹੂੰ ਬਾਸੁਰੀ ਨਾਇ ਨਾਦੈ ਮ੍ਰਿਦੰਗੈ ॥ ਕਹੂੰ ਸਾਰੰਗੀ ਔ ਮੁਚੰਗੈ ਉਪੰਗੈ ॥ ੧੫੯ ॥
 Kahun jhajh bajai kahun taal aise. Kahun ben beena pralai kaal jaise.
 Kahun basuri naie mridangai. Kahun sarangi o muchangai upangai. (159)

ਕਹੂੰ ਗਰਜਿ ਕੈ ਕੈ ਭੁਜਾ ਭੂਪ ਠੌਕੈ ॥ ਕਹੂੰ ਬੀਰ ਬੀਰਾਨ ਕੀ ਰਾਹ ਰੋਕੈ ॥
 ਕਿਤੇ ਅਸਤ੍ਰ ਔ ਸਸਤ੍ਰ ਲੈ ਲੈ ਚਲਾਵੈ ॥ ਕਿਤੇ ਚਰਮ ਲੈ ਚੋਟ ਤਾ ਕੀ ਬਜਾਵੈ ॥ ੧੬੦ ॥
 Kahun garaj kai kai bhuja thoukai. Kahun beer biran ki rah rokai.
 Kitai astar o asatar lai lai chalavai. Kitai charam laic hot ta ki bajavai. (160)

ਕਹੂੰ ਰੁੰਡ ਸੋਹੈ ਕਹੂੰ ਮੁੰਡ ਬਾਕੇ ॥ ਕਹੂੰ ਬੀਰ ਮਾਰੇ ਬਿਦਾਰੇ ਨਿਸਾਕੇ ॥
 ਕਹੂੰ ਬਾਜ ਮਾਰੇ ਗਜਾਰਾਜ ਜੂਝੇ ॥ ਕਹੂੰ ਉਸਟ ਕਾਟੈ ਨਹੀ ਜਾਤ ਬੂਝੇ ॥ ੧੬੧ ॥
 Kahun rund sohai kahun mund bakai. Kahun beer marai bidarai nisakai.
 Kahun baj marai gaharah jujhai. Kahun usat katai nahi jaat bujahi. (161)

ਕਹੂੰ ਚਰਮ ਬਰਮੈ ਗਿਰੇ ਭੂਮਿ ਐਸੇ ॥ ਬਗੋ ਬਯੋਤਿ ਡਾਰੇ ਸਮੇ ਸੀਤ ਜੈਸੇ ॥
 ਗਏ ਜੂਝਿ ਜੋਧਾ ਜਗੋ ਜੋਰ ਜੰਗੈ ॥ ਮਨੋ ਪਾਨ ਕੈ ਭੰਗ ਸੋਏ ਮਲੰਗੈ ॥ ੧੬੨ ॥
 Kahun charam barmai giarai bhoom aise. Bagai byot darai samai seet jaise.
 Gaie juujh jodha jagai jor jangai. Mano pan kai bhang soie malangai. (162)

At places, conch shells, drums, taal ,bein, clarionets, tamboorae, and kettle drums were being sounded. At places the sound of trumpets clarionets was being heard as if it were the music of doomsday being played. (157)

At places, instruments like tinkling bells, turian, drums, mirdang, flutes and trumpets with musical notes, were playing. At places flakes, tarang etc. musical instruments were playing like the doomsday and episodes of warrior's bravery was being sung. (158)

At some places, musical instruments like Jhanjh, taal, bene, flute were being played as if it were a doomsday, while at some places flutes, clarionets, mirdung, Sarangi, muchang and upang were being played. (159)

At some places the Rajas were patting their arms and were thundering while at places warriors were opposing other warriors, while at places warriors were using weapons for fighting or opposing the attack of others on their shields. (160)

Somewhere the trunks or heads of warriors were glorifying on the ground and fearless warriors were lying killed cut into pieces. At places horses were lying killed, or elephants had died fighting, at some places camels were lying cut off, which could not be recognized.(161)

At places the shields along with coats of mail were lying on the ground, as if cloth for sewing was kept being drenched. The warriors were engrossed in a terrible battle like a Yagna, as if the drug addicts having consumed hemp, were lying asleep. (162)

ਕਿਤੇ ਡਹਡਹਾ ਸਬਦ ਡਵਰੂ ਬਜਾਵੈ ॥ ਕਿਤੇ ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਖਰੇ ਖੇਤ ਗਾਵੈ ॥
 ਹਸੈ ਗਰਜ ਠੌਕੈ ਭੁਜਾ ਪਾਟ ਢਾਟੈ ॥ ਕਿਤੇ ਬੀਰ ਬੀਰਾਨ ਕੇ ਮੂੰਡ ਕਾਟੈ ॥ ੧੬੩॥
 Kitai dehdaha sabad dabru bajavai. Kitai rag maru kharai khet gavai.
 Hasaie garaj thoukai bhuja paat fatai. Kitai beer biran kai moond kataie. (163)

ਕਹੂੰ ਚੰਚਲਾ ਚਾਰੂ ਚੀਰੈ ਬਨੈਕੈ ॥ ਬਰੈ ਜੁਾਨਿ ਜੋਧਾ ਧੈਕੈ ॥
 ਕਹੂੰ ਬੀਰ ਬੀਰਾਨ ਕੇ ਪਾਵ ਪੇਲੈ ॥ ਮਹਾ ਜੰਗ ਜੋਧਾ ਲਗੇ ਸੁਧ ਸੇਲੈ ॥ ੧੬੪॥
 Kahun chanchala charu chirai banaikai. barai javan jodha dhaikai.
 Kahun beer bairan kai pav pailai. Maha jang jodha lagai sudh sailai. (164)

ਕਹੂੰ ਜਛਨੀ ਕਿੰਨ੍ਹੀ ਆਨਿ ਕੈ ਕੈ ॥ ਕਹੂੰ ਗੰਧੂਬੀ ਦੇਵਨੀ ਮੋਦ ਹੂੰ ਕੈ ॥
 ਕਹੂੰ ਅਛਰਾ ਪਛਰਾ ਗੀਤ ਗਾਵੈ ॥ ਕਹੂੰ ਚੰਚਲਾ ਅੰਚਲਾ ਕੋ ਬਨਾਵੈ ॥ ੧੬੫॥
 Kahun jachhni kinrani aan kai kai. Kahun gandharbi devni mod hai kai.
 Kahun achhra pachhra geet gavai. Kahun chanchala anchala ko banavi. (165)

ਕਹੂੰ ਦੇਵ ਕੰਨਯਾ ਨਚੈ ਤਾਲ ਦੇ ਕੈ ॥ ਕਹੂੰ ਦੇਤ ਪੁਤ੍ਰੀ ਹਸੈ ਮੋਦ ਹੂੰ ਕੈ ॥
 ਕਹੂੰ ਚੰਚਲਾ ਅੰਚਲਾ ਕੋ ਬਨਾਵੈ ॥ ਕਹੂੰ ਜਛਨੀ ਕਿੰਨ੍ਹੀ ਗੀਤ ਗਾਵੈ ॥ ੧੬੬॥
 Kahun jachhni kinrani aan kai kai. kahun gandharbi devni mod hai kai.
 Kahun chanchala anchala ko banavi. kahun jachhni kinrani geet gavai. (166)

ਲਰੈ ਆਨਿ ਜੋਧਾ ਮਹਾ ਤੇਜ ਤੈ ਕੈ ॥ ਗਿਰੇ ਪਾਕ ਸਾਹੀਦ ਯਾਕੀਨ ਹੂੰ ਕੈ ॥
 ਕਹੂੰ ਬੀਰ ਬਾਕੇ ਨਚਾਵੈ ਤੁਰੰਗੈ ॥ ਕਹੂੰ ਜੰਗ ਜੋਧਾ ਬਿਰਾਜੈ ਉਤੰਗੈ ॥ ੧੬੭॥

Larai aan jodha maha tej tai kai.
 Girai paak sahid haia kai.
 Kahun beer bakai nachavai turangai.
 Kahun jang jodha biarajai utangai. (167)

ਕਹੂੰ ਬੀਰ ਬਾਨੈਤ ਬੀਰੇ ਉਠਾਵੈ ॥ ਕਹੂੰ ਖੇਤ ਮੈ ਖਿੰਗ ਖਤ੍ਰੀ ਨਚਾਵੈ ॥
 ਕਹੂੰ ਕੋਪ ਕੈ ਕੈ ਹਠੀ ਦਾਤ ਚਾਬੈ ॥ ਕਿਤੇ ਮੂੰਛ ਐਠੇ ਕਿਤੇ ਪਾਗ ਦਾਬੈ ॥ ੧੬੮॥
 Kahun beer banait birai uthavai. Kahun khet khing khatri nachavai.
 Kahun kop kai kai hathi data chabai.
 Kitai muunchh aithai kitai pag dabai. (168)

At places the small drums were producing noise, while in the battlefield the songs of death were being sung (in Maru Rag) at places, while somewhere the warriors were patting their arms while laughing or were patting their thighs with a roar, while at other places the warriors were cutting off heads of the enemy. (163)

At some places, the fairies were getting wedded to the warriors killed in the battlefield while fighting, while at places the warriors were pushing back other warriors (for stepping back) and in that great battle, the warriors were engaged in striking their spears. (164)

At places, women of demi-gods, Kinars, celestial musicians and gods were making merry, while fairies were singing songs elsewhere, while somewhere the women were busy in wearing costly and rich clothes. (165)

At places, the godly-girls were dancing to musical notes, while daughters of demons were making merry and laughing around. Somewhere women were embellishing themselves with beautiful clothes, while women of demi-gods and mythological horses with human heads were singing songs. (166)

Mighty warriors, being enraged were fighting in the battlefield and were seeking pure martyrdom in the battle with confidence, and then falling down while youthful warriors were trotting their horses while great warriors were getting glorified in the battle. (167)

Somewhere warriors were making (taking) pledges for fighting in this battle or the Khattris were trotting their horses elsewhere. At places, stubborn warriors were gnashing their teeth in great wrathfulness. Elsewhere warriors were twisting the moustaches or getting their positions established (stuck up) in the battlefield. (168)

ਦੁਹੂੰ ਓਰ ਗਾਜੈ ਜਬੈ ਛਤ੍ਧਾਰੀ ॥ ਮਚੈ ਲੋਹ ਗਾੜੇ ਪਰੀ ਮਾਰਿ ਭਾਰੀ ॥
 ਮਹਾ ਕੋਪ ਕੈ ਬੀਰ ਬਾਜੀ ਉਚਕੈ ॥ ਲਗੇ ਦੇਹ ਮੋ ਘਾਇ ਗਾੜੇ ਭਭਕੈ ॥ ੧੬੯॥
 Duhun or gajai jabai chhatardhari. machai loh garro pari mar bhari.
 Maha kop kai beer baji uchakai. Lagai deh mi ghaie garre bhabhakai. (169)

ਕਹੂੰ ਕੁੰਡਲਾਕਰ ਮੁੰਡੈ ਬਿਰਾਜੈ ॥ ਲਖੈ ਅਸਟ ਨਦਯਾਨ ਕੋ ਦ੍ਰਪ ਭਾਜੈ ॥
 ਮਹਾ ਕੋਪ ਕੈ ਬੀਰ ਬਾਜੀ ਉਚਕੈ ॥ ਲਗੇ ਦੇਹ ਮੋ ਘਾਇ ਲਗੇ ਜੋਗ ਤਾਰੀ ॥ ੧੭੦॥
 Kahun kundlakar mundai birajai. Lakhai ast nadyan ko drap bhajai.
 Mahakop kai beer baji uchakai. Lagai deh mo ghaie lagai jog tari. (170)

ਤਹਾ ਸ੍ਰੋਨ ਕੀ ਕੂਲ ਘਾਰੀ ਬਿਰਾਜੈ ॥ ਲਖੈ ਅਸਟ ਨਦਯਾਨ ਕੋ ਦ੍ਰਪ ਭਾਜੈ ॥
 ਤਹਾ ਬਿਵੰਦੁ ਬਾਜੀ ਬਹੇ ਨਕੁ ਜੈਸੇ ॥ ਲਸੈ ਮਤ ਦੰਤੀ ਮਹਾ ਸੈਲ ਕੈਸੇ ॥ ੧੭੧॥
 Taha saron ki kool ghari birajai. Lakhai ast nadyan ko drap bhajai.
 Taha bivandar baji bahai nakar jaise. lase mat danti maha sail kaise. (171)

ਧੁਜਾ ਬ੍ਰਿਛ ਤਾ ਮੋ ਬਹੇ ਜਾਤ ਐਸੇ ॥ ਲਸੈ ਡੰਡ ਪਤ੍ਰੀ ਬਿਨਾ ਪਤ੍ਰ ਜੈਸੇ ॥
 ਕਹੂੰ ਛਤ੍ ਤਾ ਮੋ ਬਹੇ ਜਾਤ ਕਾਟੈ ॥ ਮਨੋ ਫੇਨ ਸੇ ਬਾਰਿ ਮੈ ਬਸਤ੍ ਫਾਟੈ ॥ ੧੭੨॥
 Dhuja brichh ta mo bahai jat aise.
 Lasai dand patri bina patar jaise.
 Kahun chhatar ta mo bahai jaat katai.
 Mano fen se bar mai basatar fatai. (172)

ਕਹੂੰ ਬਾਟ ਕਾਟੀ ਬਹੇ ਜਾਤ ਐਸੇ ॥ ਮਨੋ ਪੰਚ ਬਕ੍ਤਾਨ ਕੇ ਨਾਗ ਜੈਸੇ ॥
 ਕਹੂੰ ਛਤ੍ ਤਾ ਮੋ ਬਹੇ ਜਾਤ ਮਾਰੇ ॥ ਸਨਾਹੀਨ ਕੇ ਸੁਾਰ ਪਾਰੈ ਪਧਾਰੇ ॥ ੧੭੩॥
 Kahun bat kati bahai jat aise.
 mano panch bakartan kai nag jaise.
 Kahun chhatar ta mo bahai jaat marai.
 Sanaheen kai savar parai padharai. (173)

When the warriors with canopies from both sides were roaring, then a fierce battle took place and there were lot of killings and the warriors along with horses getting furious with rage, were jumping around, while blood was oozing out of wounds on the bodies. (169)

Some curly haired heads were looking glorious on seeing whom Shiva's necklace of skulls was feeling (ashamed) belittled. Mighty warriors had fallen down reeling on the ground at places,. It seemed as if Sidhas (ascetics) were sitting in meditation postures. (170)

A stream of blood was flowing there seeing which the ego of eight mighty rivers was feeling belittled and hordes of horses were flowing down the blood stream while crocodiles and drunken elephants appeared like huge mountains. (171)

The flags were looking like trees while they were flowing down the stream, as if tree branches without leaves were flowing down, along with broken canopies. The foam was looking like torn clothes being washed away. (172)

The broken (cut off) arms being washed away like Shiva's snakes. **Many** horse riders (dead) were being washed away just as people riding **leather** skins were trying to cross the stream (of blood). (173)

ਕਹੂੰ ਖੇਲ ਖੰਡੇ ਬਹੇ ਜਾਤ ਮਾਰੇ ॥ ਮਨੋ ਏਕਠੇ ਕਛ ਮਛ ਹੈ ਪਧਾਰੇ ॥
ਤਹਾ ਪਾਗ ਛੂਟੇ ਬਹੇ ਜਾਤ ਐਸੇ ॥ ਮਨੋ ਤੀਸ ਬਯਾਮਾਨ ਕੇ ਨਾਗ ਜੈਸੇ ॥ ੧੭੪ ॥

Kahun khel khandai bahai jat marai.
Mano ikathai kachh mach hai padharai.
Taha pag chhutai bahai jaat aise.
Mano tees bayaman kai nag jaise. (174)

ਝਖੀ ਝੁੰਡ ਜਾ ਮੈ ਕਟਾਰੀ ਬਿਰਾਜੈ ॥ ਲਖੇ ਖਿੰਗ ਬਾਕੇ ਬਲੀ ਨਾਗ ਲਾਜੈ ॥
ਹੂੰ ਚਰਮ ਕਾਟੇ ਗਿਰੇ ਸਸਤ੍ਰ ਅਸਤਰ ॥ ਕਹੂੰ ਬੀਰ ਬਾਜੀ ਬਹੇ ਜਾਤ ਬਸਤ੍ਰ ॥ ੧੭੫ ॥

Jhakhi jhund ja mai katari birajai.
Lakhai khing bakai bali nag lajai.
Kahun charam katai girai sastar aster.
Kahun beer baji bahai jat basrtarai. (175)

ਹਲਾਚਾਲ ਕੈ ਕੈ ਹਠੀ ਦੈਤ ਢੂਕੇ ॥ ਚਹੁਮ ਓਰ ਗਾਜੇ ਮਹਾ ਕਾਲ ਜੂ ਕੇ ॥
ਕਿਤੇ ਕੋਪ ਕੈ ਸਸਤ੍ਰ ਅਸਤ੍ਰ ਚਲਾਵੈ ॥ ਕਿਤੇ ਸੰਖ ਔ ਭੀਮ ਭੇਰੀ ਬਜਾਵੈ ॥ ੧੭੬ ॥

Haal chaal kai kai hathi dait dhukai.
Chahum or gajai maha kaal ju kai.
Kitai kop kai sastar astrai chalavai.
Kitai sankh o bheem bheri bjavai. (176)

ਮਹਾ ਫੂਲਿ ਫੀਲੀ ਨਗਾਰੇ ਬਜੈ ਕੈ ॥ ਚਲੇ ਦੁੰਦਭੀ ਤਾਜਿਯੋ ਕੇ ਸੁਨੈ ਕੈ ॥
ਮਚੇ ਕੋਪ ਕੈ ਸੋ ਉਸਟੀ ਦਮਾਮੇ ॥ ਮਨੋ ਬਾਜ ਟੂਟੈ ਲਕੇ ਲਾਲ ਤਾਮੈ ॥ ੧੭੭ ॥
Maha fool fili nagarai bajaie. dundbhi tajio kai sunai kai.
Machai kop kai so usati damamai. Mano baj tutai lakai lal tamai. (177)

ਕਿਤੇ ਬੀਰ ਬਾਕੇ ਧਰੇ ਲਾਲ ਬਾਨੇ ॥ ਕਿਤੇ ਸਯਾਮ ਔ ਸੇਤ ਕੀਨੇ ਨਿਸਾਨੇ ॥
ਕਿਤੇ ਹਰਤਿ ਯੋ ਪੀਤ ਬਾਨੇ ਸੁਹਾਏ ॥ ਹਠੀ ਚੁੰਗ ਬਾਧੇ ਚਲੇ ਖੇਤ ਅਏ ॥ ੧੭੮ ॥
Kitai beer bakai dharai lal banai. Kitai sayam o set kinai nisanai.
Kitai harat yo peet banai suhaie. Hathi chung badhai chalai khet aie. (178)

At places broken double-edged swords and sheaths were being washed down the stream of blood) as if Kachh and Muchh were being washed away and loose turbans were flowing down the stream as if thirty biaman (the Length of yards) long snakes were being washed away. (174)

The daggers were looking glorious like the swarm of fish, at places broken shields were lying down along with weapons and coats of mail, while the warriors and horses with being washed away along with clothes. (175)

The stubborn demons making a rumbling sound, came forward and started roaring on all four sides surrounding Maha Kaal. Being furious with rage, they were wielding their weapons and conch shells or kettle drums were being sounded at places. (176)

The (driver) riders of elephants, were sounding the drums with pleasure and drums fitted on horses were also sounding the drum beats, while drums on camels were also being sounded with great fitted fury, as if the hawks seeing the red food, were pouncing upon them. (177)

At some places the warriors were wearing red clothes and were carrying black or white banners at other places, while at places yellow and green dresses were looking glorious, as if many warriors had landed in the battlefield. (178)

ਕਿਤੇ ਢਾਲ ਢਾਪੇ ਕਿਤੇ ਚੋਟ ਓਟੇ ॥ ਸਭੈ ਆਨਿ ਜੂਝੇ ਭਜੈ ਕੋਟਿ ਕੋਟੈ ॥
 ਕਿਤੇ ਸੂਲ ਔ ਸੈਹਥੀ ਖਿੰਗ ਖੇਲੈ ॥ ਕਿਤੇ ਪਾਸ ਔ ਪਰਸ ਲੈ ਪਾਵ ਪੇਲੈ ॥ ੧੭੯॥
 Kitai dhal dhapai kitai chor otai. Sabhai aan jujhai bhajai kot kotai.
 Kitai sool o sehthi khing khelai. Kitai pass o paras lai pav palai. (179)

ਕਿਤੇ ਪਾਖਰੈ ਡਾਰਿਕੈ ਤਾਜਿਯੈ ਪੈ ॥ ਚੜੈ ਚਾਰੂ ਜਾਮੈ ਕਿਤੇ ਬਾਜਿਯੋ ਪੈ ॥
 ਕਿਤੇ ਮਦ ਦੰਤੀਨਿਯੋ ਪੈ ਬਿਰਾਜੈ ॥ ਮਨੋ ਬਾਰਣੇਸੇ ਚੜੇ ਇੰਦ੍ਰ ਲਾਜੈ ॥ ੧੮੦ ॥
 Kitai pakhrai darikai tajiai pai. charrai chaaru jamai kitai bajio pai.
 Kitai mad dantiniyo pai birajai. Mano barnese charrai indar lajai. (180)

ਕਿਤੇ ਖਚਰਾਰੋਹ ਬੈਰੀ ਬਿਰਾਜੈ ॥ ਕਿਤੇ ਗਰਧਵੈ ਪੈ ਚੜੇ ਸੂਰ ਗਾਜੈ ॥
 ਕਿਤੇ ਦਾਨਵੋ ਪੈ ਚੜੇ ਦੈਤ ਭਾਰੇ ॥ ਚਹੁਮ ਓਰ ਗਾਜੇ ਸੁ ਦੈ ਕੈ ਨਗਾਰੈ ॥ ੧੮੧॥
 Kitai khachraroh baïri birajai. Kitai gardhavai pai charrai soor gajai.
 Kitai danvo pai charrai dait bharai. Chahum or gajai su dai kai nagarai. (181)

ਕਿਤੇ ਮਾਹਿਖੀ ਪੈ ਚੜੇ ਦੈਤ ਢੂਕੇ ॥ ਕਿਤੇ ਸੂਕਰਾ ਸੁਾਰ ਹੈ ਆਨਿ ਝੂਕੇ ॥
 ਕਿਤੇ ਦਾਨਵੋ ਪੈ ਚੜੇ ਦੈਤ ਭਾਰੇ ॥ ਚਹੁਮ ਓਰ ਤੈ ਮਾਰਿ ਮਾਰੇ ਪੁਕਾਰੈ ॥ ੧੮੨॥
 Kitai mahikhi pai charrai dait dhukai. Kitai sookra savar hai aan jhooko.
 Kitai danvo pai charrai dait bharai. chahum or tai mar marai pukarai. (182)

ਕਿਤੇ ਸਰਪ ਅਸਵਾਰ ਹੈ ਕੇ ਸਿਧਾਏ ॥ ਕਿਤੇ ਸੁਾਰ ਬਘਯਾਰ ਹੈ ਦੁਸਤ ਆਏ ॥
 ਕਿਤੇ ਚੀਤਿਯੋ ਪੈ ਚੜੇ ਕੋਪ ਕੈ ਕੈ ॥ ਕਿਤੇ ਚੀਤਰੋ ਪੈ ਚੜੇ ਤੇਜ ਤੈ ਕੈ ॥ ੧੮੩॥

Kitai sarp asvar hai kai sidhaie.
 Kitai savar baghiyar hai dusat asie.
 Kitai chitio pai charrai kop kai kai.
 Kitai chitro pai charrai tej tai kai. (183)

ਕਿਤੇ ਚਾਕਚੁੰਧ ਚੜੇ ਕਾਕ ਬਾਹੀ ॥ ਅਠੂਹਾਨ ਕੋ ਸੁਾਰ ਕੇਤੇ ਸਿਪਾਹੀ ॥
 ਕਿਤੇ ਬੀਰ ਬਾਨੀ ਚੜੇ ਬ੍ਰਿਧ ਗਿਪੈ ॥ ਮਨੋ ਧਯਾਨ ਲਾਗੇ ਲਸੈ ਸੁਧ ਸਿਧੈ ॥ ੧੮੪॥
 Kitai chakchundar charrai kak bahi. Athuhan ko savar kete sipahi.
 Kiatai beer bani charrai bridh gidhai.
 Mano dhayan lagai lasai sudh sidhai. (184)

At places the shields were covering the bodies, while somewhere attacks or support was being sought. All were coming there to fight in the battlefield, while many warriors were running away, while elsewhere warriors with tridents and scabbards were fighting riding their horses while somewhere warriors with noose and axes were advancing their steps forward. (179)

At places, warriors fixing saddles on horses, or with beautiful dresses riding camels were moving forward, while at other places warriors were riding over drunken elephants just as Indra riding Airavat elephant was feeling ashamed. (180)

At places warriors were riding mules, while some warriors on donkeys were also roaring, while somewhere demons riding heavy evil spirits were beating drums and were thundering "Kill the enemy" on all four sides. (181)

At places, the demons riding he-buffalos were advancing, while at places the demons on pigs were coming forward while at places the demons were riding heavy evil-spirits and were shouting 'Kill them, Kill the enemy', from all four sides. (182)

At places the despots, riding on snakes or riding wolves were coming forward while at places furious warrior riding over leopards or getting furious, some were coming riding deer. (183)

At places musk rats were advancing riding crows, while many soldiers were riding scorpions while mighty warriors riding on vultures as if the mendicants (Sidhas) were looking glorious in their meditation postures. (184)

ਹਠੀ ਬਧ ਗੋਪਾ ਗੁਲਿਤ੍ਰਾਨ ਬਾਕੇ ॥ ਬਰਜੀਲੇ ਕਟੀਲੇ ਹਠੀਲੇ ਨਿਸਾਕੇ ॥
 ਮਹਾ ਜੁਧ ਮਾਲੀ ਭਰੇ ਕੋਪ ਭਾਰੇ ॥ ਚਹੁਮ ਓਰ ਤੈ ਜਯੋ ਚੀਤਕਾਰੇ ॥ ੧੮੫॥
 Hathi badh gopa gultran bakai. Barjilai katilai hathilai nisakai.
 Maha judh mali bharai kop bharai. Chahum or tai jeyo chitkarai. (185)

ਬਡੇ ਦਾਤ ਕਾਢੇ ਚਲੇ ਕੋਪਿ ਭਾਰੇ ॥ ਲਹੇ ਹਾਥ ਮੈ ਪਬ ਪਤ੍ਰੀ ਉਪਾਰੇ ॥
 ਕਿਤੇ ਸੂਲ ਸੈਥੀ ਸੂਆ ਹਾਥ ਲੀਨੇ ॥ ਮੰਡੇ ਆਨਿ ਮਾਰੂ ਮਹਾ ਰੋਸ ਕੀਨੇ ॥ ੧੮੬॥
 Badai data kadhahi chalai kop bharai.
 Lahai haath mai pab patri uparai.
 Kitai sail saithi sua hath linai.
 mandai aan maroo maha ros kinai. (186)

ਹਠੀ ਹਾਕ ਹਾਕੈ ਉਠਾਵੈ ਤੁਰੰਗੈ ॥ ਮਹਾ ਬੀਰ ਬਾਕੇ ਜਗੇ ਜੋਰ ਜੰਗੇ ॥
 ਸੂਆ ਸਾਗ ਲੀਨੇ ਅਤਿ ਅਤ੍ਰੀ ਧਰਤ੍ਰੀ ॥ ਮਚੇ ਆਨਿ ਕੈ ਕੈ ਛਕੇ ਛੋਭ ਛਤ੍ਰੀ ॥ ੧੮੭॥
 Hathi hak hakai uthavai turangai.
 Maha beer bakai jagai jor jangai.
 Sua sag linai at atri dharti .
 mchai aan kai kai chhakai chhobh chhatri. (187)

ਕਹੂੰ ਬੀਰ ਬੀਰੈ ਲਰੈ ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰੀ ॥ ਮਨੋ ਕਾਛ ਕਾਛੈ ਨਚੈ ਨ੍ਰਿਤਕਾਰੀ ॥
 ਕਹੂੰ ਸੂਰ ਸਾਗੇ ਪੁਐ ਭਾਤਿ ਐਸੇ ॥ ਚੜੈ ਬਾਸ ਬਾਜੀਗਰੈ ਜਾਨ ਜੈਸੇ ॥ ੧੮੮॥
 Kahun beer birai larai satar dhari. Mano kachh kachhai nachai nritkari.
 Kahun soor sagai puaie bhat aise. Charrai bas bajigarai javan jaise. (188)

ਕਹੂੰ ਅੰਗ ਭੰਗੈ ਗਿਰੈ ਸਸਤ੍ਰ ਅਸਤ੍ਰੈ ॥ ਕਹੂੰ ਬੀਰ ਬਾਜੀਨ ਕੇ ਬਰਮ ਬਸਟ੍ਰੈ ॥
 ਕਹੂੰ ਟੋਪ ਟਾਕੇ ਗਿਰੇ ਟੋਪ ਟੂਟੇ ॥ ਕਹੂੰ ਬੀਰ ਅਭ੍ਰਾਨ ਕੀ ਭਾਤਿ ਫੂਟੇ ॥ ੧੮੯॥
 Kahun ang bhangai girai satar astarai. kahun beer bajin kai baram bastre.
 Kahin top takai girai top tutai. Kahun beer abhran ki bhat futai. (189)

The stubborn warriors were covering their palms and fingers with iron gloves, who were very obstinate, biting type or stubborn and fearless. They were enjoying this great battle, furious with rage, the warriors were thundering like clouds. (185)

The demons, with protruding long teeth and getting furious with rage they were carrying dug out mountains and trees in their hands while some others were carrying tridents, daggers and spears and being greatly enraged they had started fighting a horrible battle. (186)

Many obstinate warriors goading their horses, while some others were getting alert and ready for the coming battle while Khatri warriors with spears, or other weapons, getting furious with rage, had collected in the battlefield then. (187)

At some places, warriors were fighting against one another, and it appeared as if warriors like the jugglers, were dancing with full glory. At places, the warriors were engrossed in mimicry just as jugglers climb on a bamboo (in their show). (188)

Somewhere cut off limbs were lying scattered, while somewhere else weapons and coats of mail were lying on the ground while at places the protective covers of horses and other material was lying, while at places helmets for head protection along with iron masks for forehead were lying broken while the warriors were lying scattered like the clouds. (189)

ਚੌਪਈ

ਇਹ ਬਿਧਿ ਬੀਰ ਖੇਤ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥ ਮਾਚਤ ਭਯੋ ਆਨਿ ਤਿਹ ਕਾਲਾ ॥
ਮਹਾ ਕਾਲ ਕਛਹੂ ਤਬ ਕੋਪੈ ॥ ਪੁਹਮੀ ਪਾਵ ਗਾੜ ਕਰਿ ਰੋਪੈ ॥ ੧੯੦ ॥

Choupaiee

Ih bidh beer khet bikrala. Machat bheyo aan tih kala.
Mahakaal kachhhu tab kopai. Puhmi pav garr kar ropai. (190)

ਮੋਹਨਾਸਤ੍ਰ ਕੇਤੇ ਮੋਹਿਤ ਕਰਿ ॥ ਬਰੁਣਾਸਤ੍ਰ ਭੇ ਪ੍ਰਾਨ ਕਿਤਨ ਹਰਿ ॥
ਪਾਵਕਾਸਤ੍ਰ ਭੇ ਅਧਿਕ ਜਰਾਏ ॥ ਅਮਿਤ ਸੁਭਟ ਮਿਤ੍ਰ ਲੋਕ ਪਠਾਏ ॥ ੧੯੧ ॥
Mohnastar ketai mohit kar. Barunasatar bhe pran kitan har.
Pavkasatr bhe adhik jraie. Amit subhat mitar lok pthaie. (191)

ਜਾ ਪਰ ਮਹਾਕਾਲ ਅਸਿ ਝਾਰਾ ॥ ਏਕ ਸੁਭਟ ਤੈ ਦੈ ਕਰਿ ਡਾਰਾ ॥
ਜੋ ਦੇਵ ਨਰ ਪਰ ਟੁਕ ਅਸਿ ਧਰਾ ॥ ਚਾਰਿ ਟੁਕ ਤਿਨ ਦੈ ਕੈ ਕਰਾ ॥ ੧੯੨ ॥
Ja par mahakaal as jhara ek subhat tai dai kar dara.
Jo dev nar par tuk as dhara. Char took tin dai kai kara. (192)

ਕੇਤਿਕ ਪਰੇ ਸੁਭਟ ਬਿਲਲਾਹੀ ॥ ਜੰਬੁਕ ਗਿਧ ਮਾਸੁ ਲੈ ਜਾਹੀ ॥
ਭੈਰਵ ਆਨਿ ਦੁਹੂੰ ਭਭਕਾਰੈ ॥ ਕਹੂੰ ਮਸਾਨ ਕਿਲਕਟੀ ਮਾਰੈ ॥ ੧੯੩ ॥
Ketik parai subhat billahi. Janbuk gidh mas lai jahi.
Bhairav aan duhun bhabhkarai. Kahun masan kilkatī marai. (193)

ਕੇਤਿਕ ਸੁਭਟ ਆਨਿ ਹੀ ਢੂਕੈ ॥ ਮਾਰਹਿ ਮਾਰਿ ਦਸੋ ਦਿਸਿ ਕੂਕੈ ॥
ਮਹਾ ਕਾਲ ਪਰ ਜੇ ਬ੍ਰਿਣ ਕਰਹੀ ॥ ਕੁੰਠਤ ਹੋਇ ਧਰਨਿ ਗਿਰ ਪਰਹੀ ॥ ੧੯੪ ॥
Ketik subhat aan hi dhukai. marhi mar daso dis kukai.
Mahakaal par je brin karhi. Kunthat hoe dharan gir parhi. (194)

ਬਹੁਰਿ ਕੋਪ ਕਰਿ ਅਸੁਰ ਅਪਾਰਾ ॥ ਮਹਾ ਕਾਲ ਕਹ ਕਰਤ ਪ੍ਰਹਾਰਾ ॥
ਤੇ ਵੈ ਏਕ ਰੂਪ ਹੈ ਜਾਹੀ ॥ ਮਹਾ ਕਾਲ ਕੈ ਮਧਯ ਸਮਾਹੀ ॥ ੧੯੫ ॥
Bahur kop kar asur apara. Mahakal keh karat parhara.
Tai vai ek roop hai jahi. Mahakaal kai Madhya samahi. (195)

Choupaiee

A horrible fierce battle was raging there then Maha Kaal became very furious with rage and fixed his position on Earth strongly. (190)

Many got enamoured by his Mohan protector and with Varuna Astra took away many lives. With the fire Astra, many warriors, (even with the fire astra), were burnt alive and many warriors were dispatched to heaven. (191)

Whosoever was attacked by Maha Kaal with the sword was reduced to two pieces, and then with the sword the two pieces were made into four pieces. (192)

Many warriors were wailing, as their flesh was being taken away by jackals and vultures. Somewhere Bhairava (deity) was making loud noises, while ghosts were shrieking merrily at places. (193)

Many warriors had launched an attack and were shouting "Kill them, Kill them". Whichever weapon would cause any wound to MahaKaal was thrown on the ground, becoming blunt. (194).

Many demons were trying to attack Maha Kaal with furious rage and they would become united with Him, and would get absorbed in Him. (195)

ਜਿਮਿ ਕੋਈ ਬਾਰਿ ਬਾਰਿ ਪਰ ਮਾਰੈ ॥ ਹੋਤ ਲੀਨ ਤਿਹ ਮਾਝ ਸੁਧਾਰੈ ॥
ਪੁਨਿ ਕੋਈ ਤਾਹਿ ਨ ਸਕਤ ਪਛਾਨੀ ॥ ਆਗਿਲ ਆਹਿ ਕਿ ਮੋਰਾ ਪਾਨੀ ॥ ੧੯੬॥

Jim koiee baqr bar par marai. Hot lin tih majh sudharai.
Pun koiee tohai na sakat pachhani. Agil aahi kai mora pani. (196)

ਇਹ ਬਿਧਿ ਭਏ ਸਸਤ੍ਰੁ ਜਬ ਲੀਨਾ ॥ ਅਸੁਰਨ ਕੋਪ ਅਮਿਤ ਤਬ ਕੀਨਾ ॥
ਕਾਪਤ ਅਧਿਕ ਚਿਤ ਮੋ ਗਏ ॥ ਸਸਤ੍ਰੁ ਅਸਤ੍ਰੁ ਲੈ ਆਵਤ ਭਏ ॥ ੧੯੭॥

Ih bidh bhaie sastar jab lina. Asuran kop amit tab kina.
Kapat adhik chit mo gaie. Sastar astar lai avat bhaie. (197)

ਜ਼ਾਲ ਤਜੀ ਕਰਿ ਕੋਪ ਨਿਸਾਚਰ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਭਏ ਪਠਾਨ ਧਨੁਖ ਧਰ ॥
ਪੁਨਿ ਮੁਖ ਤੇ ਉਲਕਾ ਜੇ ਕਾਢੇ ॥ ਤਾ ਤੇ ਮੁਗਲ ਉਪਜਿ ਭੇ ਠਾਢੇ ॥ ੧੯੮॥
Javal taji kar kop nisachar. Tin tai bhaie pathan dhanukh dhar.
Pun much tai ulka jai kadhahi. ta tai mughal upaj bhe thadhahi. (198)

ਪੁਨਿ ਰਿਸਿ ਤਨ ਤਿਨ ਸ਼ਾਸ ਨਿਕਾਰੈ ॥ ਸੈਯਦ ਸੇਖ ਭਏ ਰਿਸ ਵਾਰੇ ॥
ਧਾਏ ਸਸਤ੍ਰੁ ਅਸਤ੍ਰੁ ਕਰ ਲੈ ਕੈ ॥ ਤਮਕਿ ਤੇਜ ਰਨ ਤੁਰੀ ਨਚੈ ਕੈ ॥ ੧੯੯॥
Pun ris tan tin savas nikarai. seyad sekh bhaie ris varai.
Dhaie sastar astar kar lai kai. Tamak tej ran turi nachai kai. (199)

ਖਾਨ ਪਠਾਨ ਢੁਕੇ ਰਿਸਿ ਕੈ ਕੈ ॥ ਕੋਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਨਗਨ ਕਰਿ ਲੈ ਕੈ ॥
ਮਹਾ ਕਾਲ ਕੋ ਕਰਤ ਪ੍ਰਹਾਰਾ ॥ ਏਕ ਨ ਉਪਰਤ ਰੋਮ ਉਪਾਰਾ ॥ ੨੦੦॥
Khan pathan dhukai ris kai kai. Kop kirpan nagan kar lai kai.
Maha kaal ko karat parhara. ek na uprat rom upara. (200)

ਅਮਿਤ ਖਾਨ ਕਰਿ ਕੋਪ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ਮਦ ਕਰਿ ਭਏ ਸਕਲ ਮਤਵਾਰੇ ॥
ਉਮਡੇ ਅਮਿਤ ਮਲੇਛਨ ਕੇਗ ਨ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਨਾਮ ਕਹਤ ਤੁਮ ਸੌ ਭਨਿ ॥ ੨੦੧॥
Amit khan kar kop sidhari. Mad kar bhaie sakal matvarai.
Umdai amit malechhan keg na. tin kai nam kehat tum so bhan. (201)

If someone were to throw water over water, then it would mingle with it, and no one could distinguish between the two as to which was the original water and which had been added later. (196)

Similarly when all the weapons got merged with Maha Kaal, then the demons became furious with rage. They got frightened at heart and came out with their coats of mail and weapons. (197)

Then the demons, getting enraged were spitting fire from the mouth which gave rise to Pathans with bows and arrows, and they again spat fire which resulted in the creation of Mughals. (198)

Then they got furious and breathed outwards, which resulted in the creation of Sayyads and Sheikhs. They all came running to the battlefield by getting armed with weapons and trotting their horses. (199)

The Khans and Pathans, being enraged taking unsheathed swords in hands, launched an attack. They were unable to harm him at all. (200)

Being drunk with wine, many Khans getting furious with rage, advanced further and many countless warriors from Muslims also joined in the attack. I will give their names also. (201)

ਨਾਹਰ ਖਾਨ ਝੜਾਝੜ ਖਾਨਾ ॥ ਖਾਨ ਨਿਹੰਗ ਭੜੰਗ ਜੁਆਨਾ ॥
 ਔਰ ਛੜੰਗ ਖਾਨ ਰੰਗ ਧਾਯੇ ॥ ਅਮਿਤ ਸਸਤ੍ਰ ਕਰਿ ਲਏ ਸਿਧਾਯੇ ॥ ੨੦੨॥
 Nahar khan gairat jharrajhar khana. Khan nihang kar laie sidhayo.
 Aur chharrang khan rang dhayo. Amit sastar kar laie sidhayo. (202)

ਬੈਰਮ ਖਾਨ ਬਹਾਦੁਰ ਖਾਨਾ ॥ ਬਲਵੰਡ ਖਾਨ ਬਡੋ ਸੁਰ ਗਯਾਨਾ ॥
 ਰੁਸਤਮ ਖਾਨ ਕੋਪ ਕਰਿ ਚਲੋ ॥ ਲੀਨੇ ਅਮਿਤ ਸੈਨ ਸੰਗ ਭਲੋ ॥ ੨੦੩॥
 Bairam khan bahadur khana. Balvand khan bado sur gayana.
 Rustam khan kop kar chalo. Linai amit sain sang bhalo. (203)

ਹਸਨ ਖਾਨ ਹੁਸੈਨ ਖਾਨ ਭਨ ॥ ਖਾਨ ਮੁਹੰਮਦ ਲੈ ਮਲੇਛ ਗਨ ॥
 ਸਮਸ ਖਾਨ ਸਮਸਰੋ ਖਾਨਾ ॥ ਚਲੇ ਪੀਸ ਕਰਿ ਦਾਤ ਜੁਆਨਾ ॥ ੨੦੪॥
 Hasan khan Husain khan bhan. Khan muhamad lai malechh gan.
 Samas samsaro khana. Chalai pees kar dat juana. (204)

ਆਵਤ ਹੀ ਕੀੜੇ ਬਾਨ ਪ੍ਰਹਾਰਾ ॥ ਮਹਾਕਾਲ ਕਰਿ ਕੋਪ ਅਮਿਤ ਸਰ ॥
 ਮਹਾ ਕਾਲ ਸਰ ਚਲਤ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਟੂਕ ਸਹੰਸ੍ਰ ਪ੍ਰਿਥੀ ਕਰਿ ਡਰੇ ॥ ੨੦੫॥
 Avat hi kirrai ban parhara. Mahakaal kar kop amit sar.
 Maha kaal sar chalat niharai. Tuk sahansar prithi kar darai. (205)

ਡਾਰੇ ਸਤ ਸਤ ਟੂਕ ਪ੍ਰਿਥੀ ਕਰਿ ॥ ਮਹਾ ਕਾਲ ਕਰਿ ਕੋਪ ਅਮਿਤਸਰ ॥
 ਇਕ ਇਕ ਸਰ ਤਨਿ ਬਹੁਰਿ ਪ੍ਰਹਾਰੇ ॥ ਗਿਰੇ ਪਠਾਨ ਸੁ ਭੂਮਿ ਮੰਝਾਰੇ ॥ ੨੦੬॥
 Darai sat sat tuk prithi kar. Mahakaal kal kope amitsar.
 Ik ik sar tan bohar parharai. Girai pathan so bhoom manjharai. (206)

ਕਟਿ ਨਿਹੰਗਕ ਰਾਖਾ ਡੇਵ ਧਰ ॥ ਮਾਰੇ ਅਮਿਤ ਝੜਾਝੜ ਖਾ ਸਰ ॥
 ਖਾਨ ਭੜੰਗ ਬਹੁਰਿ ਰਨ ਮਾਰੇ ॥ ਦੇਖਤ ਚਾਰਣ ਸਿਧ ਹਜਾਰੇ ॥ ੨੦੭॥
 Kat nihangak rakha dev dhar. Marai amit jharrajhar kha sar.
 Khan bharrang bahur ran marai. Dekhat charan sidh hajarai. (207)

They were Nahar Khan, Jharajhar Khan, Nihang Khan, Bharang Khan and Jharang Khan, who launched an attack by taking swords in hand or other weapons in the battlefield. (202)

Then great demons like Bairam Khan, Bahadur Khan, Balwand Khan, and Rustam Khan along with a huge army advanced being enraged. (203)

Further more Hasan Khan, Husain Khan, Mohammad Khan, Shamas Mutt and Samsaro Khan, along with huge army, advanced with gnashing of teeth. (204)

On arrival they started shooting arrows and they wanted to kill Maha Kaal who was watching these arrows in action, and would cut them into hundred pieces and throw it down. (205)

Then Maha Kaal shot countless arrows which killed many Pathans and threw them on the ground. (206)

Then Maha Kaal cut Nihang Khan into two pieces and he shot many arrows at Jharajhar Khan, then he killed Bharang Khan in the battlefield before the very eyes of thousands of Sidhas and bards. (207)

ਨਾਹਰ ਖਾ ਗੈਰਤ ਖਾ ਮਾਰਾ ॥ ਬਲਵੰਡ ਖਾ ਕਾ ਸੀਸ ਉਤਾਰਾ ॥
 ਸ਼ੇਰ ਖਾਨ ਕਟਿ ਤੇ ਕਟਿ ਡਰਿਯੋ ॥ ਬੈਰਮ ਖਾ ਗਹਿ ਕੇਸ ਪਛਾਰਿਯੋ ॥ ੨੦੮॥
 Nahar khan gairat kha mara. Balvand kha ka sees utara.
 Sher khan kat tai kat Dario. Bairam kha geh kes pachario. (208)

ਪੁਨਿ ਕਰਿ ਕੋਪ ਬਹਾਦੁਰ ਖਾਨਾ ॥ ਛਾਡੇ ਤਬੈ ਬਿਸਿਖ ਰਿਸਿ ਨਾਨਾ ॥
 ਮਹਾਕਾਲ ਕੁਪ ਬਾਨ ਪ੍ਰਹਾਰੋ ॥ ਗਿਰਿਯੋ ਕਹਾ ਲੋ ਲਰੈ ਬਿਚਾਰੋ ॥ ੨੦੯॥
 Pun kar kop bahadur khana. Chhadai tabai bisikh ris nana.
 Mahakaal kop ban parharao. Girio kaha lo larai bicharo. (209)

ਇਹ ਬਿਧਿ ਹਨੀ ਪਠਾਨੀ ਸੈਨਾ ॥ ਮੁਗਲਨ ਪਰਾ ਮਧਿ ਕਛੁ ਭੈ ਨ ॥
 ਛਿਨਕਿਕ ਮੋ ਬਹੁ ਸੁਭਟ ਗਿਰਾਏ ॥ ਜਾਨੁ ਇੰਦ੍ਰ ਪਰਬਤ ਸੇ ਘਾਏ ॥ ੨੧੦॥
 Ih bidh hani pathani saina. Muglan para madh kachh bhai na.
 chhinkik mo bahu subhat giraie. Jan indar parbat se ghaie. (210)

ਬੈਰਮ ਬੇਗ ਮੁਗਲ ਕੋ ਮਾਰਾ ॥ ਯੂਸਫ ਖਾ ਕਟਿ ਤੇ ਕਟਿ ਡਾਰਾ ॥
 ਤਾਹਿਰ ਬੇਗ ਟਿਕਾ ਸੰਗ੍ਰਾਮਾ ॥ ਅੰਤ ਗਿਰਿਯੋ ਭਿਰਿ ਕੈ ਦੈ ਜਾਮਾ ॥ ੨੧੧॥
 Bairam beg mugal ko mara. Yusaf khan kat tai dara.
 Tahir beg tika samgrama. Ant giriyo bhir kai dai jama. (211)

ਬੈਰਮ ਬੇਗ ਬਹੁਰਿ ਰਿਸਿ ਮਾਰਿਯੋ ॥ ਆਦਿਲ ਬੇਗਹਿ ਬਹੁਰਿ ਪ੍ਰਜਾਰਿਯੋ ॥
 ਤ੍ਰਾਸਿਤ ਭਈ ਮਲੇਛੀ ਸੈਨਾ ॥ ਆਯੁਧ ਸਕਾ ਹਾਥ ਕੋਈ ਲੈ ਨਾ ॥ ੨੧੨॥
 Nuram beg bahur ris Mario. Adil begghi bahur parjario.
 Trasit bhaieeee malechhi saina. Ayudh saka hath koiee lai na. (212)

ਭਜੇ ਪਠਾਨ ਮੁਗਲ ਹੂੰ ਭਾਜੇ ॥ ਸੈਯਦ ਆਨਿ ਦਸੋ ਦਿਸਿ ਗਾਜੇ ॥
 ਫਿਰੇ ਪਠਾਨ ਬਿਮਨ ਜੇ ਭਏ ॥ ਬਹੁਰਿ ਧਨੁਖ ਟੰਕੋਰਤ ਗਏ ॥ ੨੧੩॥
 Bhajai pathan mugal hun bhajai. Seyad aan daso dis gajai.
 Firai patahan biman jai bhaie. Bahur dhanukh tankorat gaie. (213)

Mahar Khan and Ghairat Khan had been killed, while the head of Balwand Khan was also cut off, Sher Khan was cut off from the waist while Bairam Khan was thrown away by holding him from the hair. (208)

Then Bandur Khan was furious with rage, and shot many arrows due to his fury. Maha Kaal also got enraged and shot a stream of arrows. Finally he (Bahadur Khan) fell down, as he could not fight for long. (How long could he fight)? (209)

Thus the Pathan army was wiped out but the Mughal army was still defiant. He had made many warriors to fall down in a moment. It appeared as if Indra (god) had killed many enemies like mountains. (210)

Then the Mughal Bairam Beg was killed while Yusaf Khan had been cut off from the waist. Tahir Beg then stood firm in the battle for some time but fell down after fighting for another two days. (211)

Then getting enraged, he killed Nooram Beg, and then Adil Beg was burnt alive. Thus the Muslim army got frightened and no one could take up his clothes even. (212)

The Pathans had run away and the Mughals also ran away then the Sayyads came from all ten directions and started thundering. Then the depressed Pathans also came back and they started stretching their bows. (213)

ਆਵਤ ਹੀ ਹੁਸੈਨ ਖਾ ਜੂਝਾ ॥ ਹਸਨ ਖਾਨ ਸਨਮੁਖ ਹੈ ਲੂਝਾ ॥
ਬਹੁਰਿ ਮੁਹੰਮਦ ਖਾ ਲਰਿ ਮਰਿਯੋ ॥ ਜਾਨਕ ਸਲਭ ਦੀਪ ਮਹਿ ਪਰਿਯੋ ॥ ੨੧੪ ॥
Avat hui husaun kha juujha. hasan khan sanmukh jai lujha.
Bahur muhanmad kha lar Mario. Janik salabh deep meh pario. (214)

ਸੈਦ ਹੁਸੈਨ ਕੋਪ ਕਰਿ ਗਰਜੋ ॥ ਜਾਫਰ ਸੈਦ ਰਹਾ ਨਹੀ ਬਰਜੋ ॥
ਲੋਹ ਪ੍ਰਜੰਤ ਬਾਨ ਤਨ ਮਾਰੇ ॥ ਭਏ ਲੀਨ ਨਹੀ ਬਹੁਰਿ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ੨੧੫ ॥
Said Husain kop kar garjai. Jafar said raha nahi barjai.
Loh parjant ban tan marai. bhaie leen nahi bahur niharai. (215)

ਬਹੁਰੋ ਅਮਿਤ ਕੋਪ ਕਹਿ ਕਰਿ ਕੈ ॥ ਛਾਡੇ ਬਿਸਿਖ ਧਨੁਖ ਕੋ ਧਰਿ ਕੈ ॥
ਛੂਟਤ ਭਏ ਸਲਭ ਕੀ ਜਿਮਿ ਸਰ ॥ ਲੀਨ ਭਏ ਨਹਿ ਲਖੇ ਦ੍ਰਿਗਨ ਕਰਿ ॥ ੨੧੬ ॥
Bahuro amit kop keh kar kai. Chhadai bisikh dhanukh ko dhar kai.
Chhutai bhaie salabh ki jim sar. Leen bhaie nahi lakhai drigan kar. (216)

ਇਹ ਬਿਧਿ ਮਾਰਿ ਸੈਯਦੀ ਸੈਨਾ ॥ ਸੇਖ ਫੌਜ ਭਾਜੀ ਬਿਨੁ ਚੈਨਾ ॥
ਮਹਾਕਾਲ ਜਬ ਭਜੇ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਬਿਸਿਖ ਕੋਪ ਨਹਿ ਤਾਹਿ ਪ੍ਰਹਾਰੇ ॥ ੨੧੭ ॥
Ih bidh mari seyadi saina. Sekh fouj bhaji bin chaina.
Mahakaal jab bhajai niharai. Bisikh kop nahi tohai parharai. (217)

ਬਹੁਰੋ ਭਿਰੈ ਸੇਖ ਭਰਿ ਲਾਜਾ ॥ ਲੈ ਲੈ ਸਸਤ੍ਰ ਅਸਤ੍ਰ ਸਭ ਸਾਜਾ ॥
ਜਿਮਿ ਮ੍ਰਿਗ ਬਧ ਮ੍ਰਿਗਪਤਿ ਕੋ ਤਕਹੀ ॥ ਝਖਿ ਝਖਿ ਗਿਰਤ ਮਾਰਿ ਨਹੀ ਸਕਹੀ ॥ ੨੧੮ ॥
Bahuro bhairai sekh bhar laja. Lai lai sasatar astar sabh saja.
Jim mrig badh mrigpat ko takhi. Jhakh jhakh girat mar nahi sakhi. (218)

ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਹਨਾ ਤਤਕਾਲਾ ॥ ਸੇਖ ਉਜੈਨ ਹਨਾ ਹਨਾ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥
ਸੇਖ ਅਮਾਨੁਲਹ ਪੁਨਿ ਮਾਰਿਯੋ ॥ ਸੇਖ ਵਲੀ ਕੋ ਸੈਨ ਸੰਘਾਰਿਯੋ ॥ ੨੧੯ ॥
Sekh farid hana tatkaala. Sekh ujaain hana bikrala.
Sekh amanuleh pun Mario. Sekh bali ko sain sanghario. (219)

Husan Khan, on arrival there started fighting and Hasan Khan got killed while manning the front position. Then Mohammad Khan died fighting. It appeared as if a moth had fallen on the lamp. (214)

Then Sayed Hussain roared with highly enraged condition and Jafla Sayyad could not be dissuaded. Then arrows were shot piercing their iron protective cover and got pierced into their bodies which could not be seen. (215)

Then stretching the bow strongly and becoming furious with rage the arrows were shot by him. The arrows were shot like moths and pierced the body, so that they could not be seen with the eyes. (216)

Thus the Sayyad army had been defeated and killed while the Sheikh's troops, being restless, fled away when Maha Kaal saw them running away, then he did not shoot any arrows on them with anger. (217)

The Sheikh troops, feeling ashamed again started fighting and got ready with their weapons. Just as a hunter of deer, on seeing a lion, falls down with disgust, but cannot kill him. (218)

Sheikh Farid was killed instantly and terrible Sheikh Ujjain was also destroyed. Then Sheikh Amanullah was killed while the army of Sheikh Wali was destroyed completely. (219)

ਤਿਲ ਤਿਲ ਪਾਇ ਸੁਭਟ ਕਹੂੰ ਕਰੇ ॥ ਚਰਮ ਬਰਮ ਰਨ ਮੋ ਕਹੂੰ ਝਰੇ ॥
 ਭਖਿ ਭਖਿ ਉਠੈ ਸੁਭਟ ਕਹੂੰ ਕੁਧਾ ॥ ਸਾਰੁਣ ਮਚਿਯੋ ਐਸ ਤਹ ਜੁਧਾ ॥ ੨੨੦॥
 Til til paic subhat kahun karai. Charam baram ran mo kahun jharai.
 Bhakh bhakh uthai subhat kahun karudha. Sarun machio ais tih judhaa. (220)

ਕਹੂੰ ਕਬੰਤ ਫਿਰਤ ਸਿਰ ਬਿਨਾ ॥ ਕਹੂੰ ਸੁਭਟ ਗਹਿ ਦਾਤਨ ਤ੍ਰਿਨਾ ॥
 ਰਛ ਰਛ ਕਹਿ ਤਾਹਿ ਪੁਕਾਰੈ ॥ ਮਹਾਕਾਲ ਜਿਨਿ ਹਮੈ ਸੰਘਾਰੈ ॥ ੨੨੧॥
 Kahun kabant firat sir bina. Kahun subhat geh datan trina.
 Rachh keh tohai pukarai. Mahakaal jin hamai sangarai. (221)

ਕਹੂੰ ਆਨਿ ਡਾਕਿਨੀ ਹੁਕਾਰੈ ॥ ਕਹੂੰ ਮਸਾਨ ਕਿਲਕਟੀ ਮਾਰੈ ॥
 ਭੂਤ ਪਿਸਾਚ ਨਚੇ ਬੈਤਾਲਾ ॥ ਬਰਤ ਫਿਰਤ ਬੀਰਨ ਕਹ ਬਾਲਾ ॥ ੨੨੨॥
 Kahun aan dakini. Hakarai. Kahun masan kilkatī marai.
 Bhoot pisach nachai baitala. Barat firat biran keh bala. (222)

ਏਕੈ ਅਛ ਏਕ ਹੀ ਬਾਹਾ ॥ ਏਕ ਚਰਨ ਅਰੁ ਅਰਧ ਕਹ ਸਨਾਹਾ ॥
 ਇਹ ਬਿਧਿ ਸੁਭਟ ਬਿਕਟ ਹਨਿ ਡਾਰੇ ॥ ਪਵਨ ਬਲੀ ਜਨੁ ਰੁਖ ਉਖਾਰੇ ॥ ੨੨੩॥
 Ekai achh ek hi baha. Ek charan aru ardh keh sanaha.
 In bidh subhat bikat han darai. Pavan bali janu rukh ukharai. (223)

ਜਿਹ ਅਹਿ ਕਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਬਹੀ ਸਿਰ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਰਹੀ ਨ ਜੀਵਕਰਾ ਗਿਰਿ ॥
 ਜਾ ਕਹ ਕਾਲ ਖੜਗ ਛੈ ਗਯਾ ॥ ਅਰਧੈ ਅਰਧ ਛਿਨਿਕ ਮਹਿ ਭਯਾ ॥ ੨੨੪॥
 Jih ar kaal kirpan bahi sir. Tin kai rahi na jivkara gir.
 Ja keh kharrag chhai gaya. Ardhai aradh chhinik meh bhaya. (224)

ਬਹੀ ਜਾਹਿ ਸਿਰ ਸਰਕਿ ਸਰੋਹੀ ॥ ਤਾ ਕਾ ਰਹਾ ਸੀਸੁ ਚੈ ਦੋਹੀ ॥
 ਜਾ ਕੋ ਬਾਨ ਕਾਲ ਕਾ ਲਾਗਾ ॥ ਤਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਬਾਨ ਲੈ ਭਾਗਾ ॥ ੨੨੫॥
 Bahi jahai sir sarak sarohi. Ta ka raha sees hai dohi.
 Ja ko ban kaal ka laga. Ta kai pran baaan laai bhaga. (225)

Somewhere the warriors, being cut into pieces, were thrown away while shields and coats of mail got scattered in the battlefield. It was such a fierce battle that the warriors, from the heat generated, could get up again (from fallen position). (220)

Somewhere trunks without heads were moving around, while some warriors were holding grass in the teeth (feeling helpless). They were shouting to Maha Kaal, "Save us", "Save us", and not to kill them. (221)

Somewhere evil-spirits were making noise or the ghosts were making merry. At some places ghosts, pisach and betals were dancing around while fairies were wedding the (killed) warriors. (222)

Some warriors were having one eye or one arm, or one foot or a broken coat of mail. Thus the horrible warriors were killed like this as a strong gust of wind had uprooted the trees. (223)

Whosoever was struck by Kaal with his sword on the head, was left with no will to live (had lost will to fight) whosoever got even a touch of the sword of Kaal, was reduced in a moment to half the size (was terrified badly). (224)

Whosoever got a strike of the Kaal's sword to the slightest (while slipping around), then his head was cut into two pieces. Whosoever was struck by the arrow of 'Kaal' (god of death) then his life had been taken away with that arrow. (225)

ਮਾਰੂ ਬਾਜਤ ਦੋਉ ਦਿਸਿ ਐਸੇ ॥ ਜਾਨੁਕ ਪੁਲੈ ਕਾਲ ਕੇ ਐਸੇ ॥
 ਗੋਮੁਖ ਝਾਝਰ ਤੂਰ ਅਪਾਰਾ ॥ ਢੋਲ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਮੁਚੰਗ ਹਜਾਰਾ ॥ ੨੨੬॥
 Maru bajat duoo dis aiso. Januk pralai kaal kai aise.
 Gomukh jhajhar toor apara. Dhol mridang muchang hajara. (226)

ਘੋਰ ਆਯੁਧਨ ਇਹ ਬਿਧਿ ਭਯੋ ॥ ਜਿਹ ਕੋ ਪਾਰ ਨ ਕਿਨਹੂੰ ਲਯੋ ॥
 ਜੇਤਿਕ ਅਸੁਰ ਮਲੇਛਪਾਏ ॥ ਮਹਾਕਾਲ ਛਿਨ ਬੀਚ ਖਪਾਏ ॥ ੨੨੭॥
 Ghor ayudhan ih bidh bheyo. jih ko par na kinhu leyo.
 Jetik asur mlechh paie. Mahaakaal chin beech khapaie. (227)

ਬਹੁਰਿ ਅਸੁਰ ਕ੍ਰੁਧਤ ਅਤਿ ਭਯੋ ॥ ਅਮਿਤ ਅਸੁਰ ਉਪਰਾਜਿ ਸੁ ਲਯੋ ॥
 ਧੂਲੀ ਕਰਨ ਬਿਦਿਤ ਕੇਸੀ ਭਨ ॥ ਘੋਰ ਦਾੜ ਅਰੁ ਸ੍ਰੋਨਤ ਲੋਚਨ ॥ ੨੨੮॥
 Bahur asur krudhat at bheyo. Amit asur upraj su leyo.
 Dhuli karaan bidit kesi bhan. Ghor darr aru saronat lochan. (228)

ਗਰਧਬ ਕੇਤੁ ਮਹਿਖ ਧੁਜ ਨਾਮਾਲ ॥ ਅਰੁਨ ਨੇਤ੍ਰ ਉਪਜਾ ਸੰਗ੍ਰਾਮਾ ॥
 ਅਸਿਧੁਜ ਨਿਰਖਿ ਅਸੁਰ ਉਪਜੇ ਰਨ ॥ ਮਾਰਤ ਭਯੋ ਦਾਨਵਨ ਕੇ ਗਨ ॥ ੨੨੯॥
 Gardhab ket mehakh dhuj namal. Arun netar upja samgrama.
 Asidhuj nirakh asur upjai ran. Marat bheyo danvan kai gan. (229)

ਅਸਿਧੁਜ ਕੋਪ ਅਧਿਕ ਕਹ ਕਰਾ ॥ ਸੈਨ ਦਾਨਵਾਨ ਕੋ ਰਨ ਹਰਾ ॥
 ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਤਨ ਸਸਤ੍ਰ ਪ੍ਰਹਾਰੇ ॥ ਤਿਲ ਤਿਲ ਪਾਇ ਸੁਭਟ ਕਟਿ ਡਾਰੇ ॥ ੨੩੦॥
 Asidhuj kop adshik keh kara. Sain danvan ko ran hara.
 Bhat bhat tan sastar parhaarai. Til til paie subhat kat daarai. (230)

ਇਹ ਬਿਧਿ ਹਨੀ ਸੈਨ ਅਸਿਧੁਜ ਜਬ ॥ ਕਾਪਤ ਭਯੋ ਅਸੁਰ ਜਿਯ ਮੋ ਤਬ ॥
 ਅਮਿਤ ਅਸੁਰ ਰਨ ਔਰ ਪ੍ਰਕਾਸੇ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਕਹਤ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਾਸੇ ॥ ੨੩੧॥
 Ih bidh hani saain asidhuj jab. Kapat bheyo asur jiy mo tab.
 Amit asur ran aour parkasai. Tin ko kehat nam binu sasai. (231)

The drums of death (Maru) were being sounded on both the sides, as if the doomsday had been brought nearer. (doomsday had dawned for them with the Kaal's strike). Thousands of musical instruments like Gomukh, jhanjhar, clarionets, drums, mirdang, muchang were being played. (226)

The battle fought was so fierce that no one could really depict it. Maha Kaal had killed all those Mughals in a moment, who had been created by the demons. (227)

The demons had become furious with rage and they had created many more new demons, and they included many mighty demons like Dhooli Karan, Kaisi and Ghor Dhar, and Surneta Lochan. (228)

The demons like Gardhab Ket, Mahakh Dhuj, and Aroon Netar had been created in the battlefield. On seeing these demons being created, Maha Kaal had created havoc for the enemy ranks. (229)

Asidhuj was very furious and killed almost all of the troops of demons in the battlefield, and cut them into pieces by using various weapons. (230)

When Asidhuj had destroyed the demon forces like this, then the demons started trembling in their hearts, and countless new demons got created. Now I am listing their names without any delay (without taking breath). (231)

ਗੀਧ ਧੁਜਾ ਕਾਕ ਧੁਜ ਰਾਛਸ ॥ ਉਲੂ ਕੇਤੁ ਬੀਯੋ ਬਡ ਰਾਛਸ ॥
ਅਸਿਧੁਜ ਕੇ ਰਨ ਸਮੁਹਿ ਸਿਧਾਏ ॥ ਮਾਰਿ ਮਾਰਿ ਚਹੁਮ ਓਰ ਉਘਾਏ ॥ ੨੩੨॥

Gidh dhuja kak dhuj rachhas. Ulu ketu biyo bad rachhas.
Asidhuj kai rtan samuhai sidhaie. Mar mar chahum or ughaie. (232)

ਬਿਸਿਖਨ ਬ੍ਰਿਸਿਟ ਕਰੀ ਕੋਪਹਿ ਕਰਿ ॥ ਜਲਧਰ ਐਸ ਬਡੇ ਭੂਧਰ ਪਰ ॥
ਸਸਤ੍ਰ ਅਸਅਤ੍ਰ ਕਰਿ ਕੋਪ ਪ੍ਰਹਾਰੇ ॥ ਚਟਪਟ ਸੁਭਟ ਬਿਕਟਿ ਕਟਿ ਡਾਰੈ ॥ ੨੩੩॥
Bisikhan brisat kari kophi kar. Jaldhar ais badai bhudhar par.
Sastar astar kar kop pareharai. Chatpat subhat bikat kat darai. (233)

ਹੁਅੰ ਸਬਦ ਅਸਿਧੁਜਹਿ ਉਚਾਰਾ ॥ ਤਿਹ ਤੇ ਆਧਿ ਬਯਾਧਿ ਬਪੁ ਧਾਰਾ ॥
ਸੀਤ ਜੁਰ ਅਰ ਉਸਨ ਤਾਪ ਭਨੇ ॥ ਛਈ ਰੋਗ ਅਰੁ ਸੰਨਯਪਾਤ ਗਨ ॥ ੨੩੪॥
Huan saabad asidhujhi uchara. Tih tai adh byadi bapu dhara.
Seet javar ar usan taap bhanaai. Chhaiee rog aru sanyapat gan. (234)

ਬਾਇ ਪਿਤਯ ਕਫ ਉਪਜਤ ਭਏ ॥ ਤਾ ਤੇ ਭੇਦ ਅਮਿਤ ਹੁੈ ਗਏ ॥
ਨਾਮ ਤਿਨੈ ਗਨ ਪ੍ਰਗਟ ਸੁਨਾਊ ॥ ਅਯੁਰ ਬੇਦਿਯਨ ਸਭਨ ਰਿਝਾਊ ॥ ੨੩੫॥
Baie pitay kaf upjat bhaie. Ta tai bed samit hai gaie.
Nam tinai gan pragat sunaou. Ayur bediyan sabhan rijhaoo. (235)

ਆਮ ਪਾਤ ਅਰ ਸ੍ਰੋਨਤ ਪਾਤ ॥ ਅਰਧ ਸਿਰਾ ਅਰੁ ਹਿੰਦੈ ਸੰਘਾਤ ॥
ਪ੍ਰਾਨ ਬਾਇ ਆਪਾਨ ਬਾਇ ਭਨਿ ॥ ਦੰਤ ਰੋਗ ਅਰੁ ਦਾੜ ਪੀੜ ਗਨ ॥ ੨੩੬॥
Aam paat ar saronat paat. Ardh sira aru hirdai sanghat.
Pran baie aapan baie bhan. Dant rog aru darr peerr gan. (236)

ਸੂਖਾ ਜਰ ਤੇਈਯਾ ਚੌਥਾਯਾ ॥ ਅਸਟ ਦਿਵਸਯੋ ਅਰੁ ਬਿਸਾਯਾ ॥
ਭੇਢ ਮਾਸਿਯਾ ਪੁਨਿ ਤਪ ਭਯੋ ॥ ਦਾਤ ਕਾਢ ਦੈਤਨ ਪਰ ਧਯੋ ॥ ੨੩੭॥
Sookha jar teia chouthaya. Asat divseyo ar bisaya.
Dhedh masia pun tap bheyo. Data kadh daitan par dheyo. (237)

Then many mighty demons like Geedh Dhuj, Kok Dhuj, Ulu Ket came to oppose Asidhuj and were shouting 'Kill them in all the four directions. (232)

They started shooting arrows in a continuous stream being furious with rage like the rain on mountains. In no time many horrible warriors were cut into pieces with the weapons used by him. (233)

And Then Asidhuj uttered word "hoang" which resulted in the birth of all maladies(of mind and body) which I am going to list, just as chilliness fever tuberculosis, typhoid, and (Sonepaat) sleep-walking etc. (234)

Then wind, prickly heat, cough (diseases) developed along with many other allied problems, which I am going to detail, which will please all the Vaid. (235)

These diseases are : general diseases, ear-disease, half-head ache, heart diseases, breathing problem, tooth-ache, or molar pain. (236)

Then cramps (rickets), alternate clay fever, fever for four days, for eight or twenty days or one and half months which would attack or the demons with a strong effect. (237)

ਫੀਲਪਾਵ ਪੁਨਿ ਜਾਨੂ ਰੋਗਾ ॥ ਉਪਜਾ ਦੇਨ ਦਸੁਟ ਦਲ ਸੋਗਾ ॥
ਖਈ ਸੁ ਬਾਦੀ ਭਈ ਮਵੇਸੀ ॥ ਪਾਡ ਰੋਗ ਪੀਨਸ ਕਟਿ ਦੇਸੀ ॥ ੨੩੮॥

Filpav pun jan roga. Upja den dasut dal sogā.
Khaaice badi bhaice mavesi. Pad rog pinas kat desi. (238)

ਚਿਨਗਿ ਪ੍ਰਮੇਵ ਭਗਿੰਦ੍ਰ ਦਖੂਤਾ ॥ ਪਥਰੀ ਬਾਇ ਫਿਰੰਗ ਅਧਨੇਤ੍ਰਾ ॥
ਗਲਤ ਕੁਸਟ ਉਪਜਾ ਦੁਸਟਨ ਤਨ ॥ ਸੇਤ ਕੁਸਟ ਕੇਤਿਨ ਕੇ ਭਯੋ ਭਨ ॥ ੨੩੯॥
Chinag parmev bhagindar dakhoota. Pathri baie firang adhnetra.
Galat kusat upja dustan tan. Set kusat ketin kai bheyo bhan. (239)

ਕੇਤੇ ਸਤ੍ਰ ਸੂਲ ਹੈ ਮਰੇ ॥ ਕੇਤੇ ਆਤ ਰੋਗ ਤੇ ਟਰੇ ॥
ਸੰਗ੍ਰਹਨੀ ਸੰਗ੍ਰਹ ਦੁਸਤ ਕਿਯ ॥ ਜੀਯਨ ਕੋ ਪੁਨਿ ਨਾਮ ਨ ਤਿਨ ਲਿਯ ॥ ੨੪੦॥
Ketai satar sool hai marai. Ketai aat rog tai tarai.
Samgrahni sangreh dusat kiya. Jian ko pun nam na tin liya. (240)

ਕੇਤੇ ਉਪਜ ਸੀਤਲਾ ਮਰੇ ॥ ਕੇਤੇ ਅਗਿਨਿ ਬਾਵ ਤੇ ਜਰੇ ॥
ਭਰਮ ਚਿਤ ਕੇਤੇ ਹੈ ਮਰੇ ॥ ਉਦਰ ਰੋਗ ਕੇਤੇ ਅਰਿ ਟਰੇ ॥ ੨੪੧॥
Ketai upaj sitla marai. Ketai agni bav tai jarai.
Bharam chit ketai hai marai. Udar rog ketai ar tarai. (241)

ਜਬ ਅਸਿਧੁਜ ਅਸ ਰੋਗ ਪ੍ਰਕਾਸੇ ॥ ਅਧਿਕ ਸਤ੍ਰ ਤਾਪਤ ਹੈ ਤ੍ਰਾਸੇ ॥
ਜਾ ਕੇ ਤਨ ਗਨ ਦਈ ਦਿਖਾਈ ॥ ਤਿਨੋ ਜੀਯਤ ਕੀ ਆਸ ਚੁਕਾਈ ॥ ੨੪੨॥
Jab asidhuj as rog parkasai. Adhik satar tapat hai trasai.
Ja kai tan gan daiee dikhaiee. Tinai jiyat ki aas chukaiee. (242)

ਕੇਤਿਕ ਦੁਸਤ ਤਾਪ ਤਨ ਤਪੈ ॥ ਕੇਤਿਕ ਉਦਰ ਰੋਗ ਹੈ ਖਪੈ ॥
ਕਿਤਕਨ ਆਨਿ ਕਾਪਨੀ ਚਢੀ ॥ ਕੇਤਿਕ ਬਾਇ ਪਿਤ ਤਨ ਬਢੀ ॥ ੨੪੩॥
Ketik dusat tap tan tapai. Ketik udar rog hai khapai.
Kitkan aanb kapni chadi. Ketik baie pit tan badhi. (243)

Then elephantiasis and knee pain, etc. were developed to cause afflictions to the enemy hordes. Then Tuberculosis (TB) flatulence, piles, jaundice, cold, or waist-pain (were other maladies). (238)

The demons started suffering from various diseases like cramps, gonorrhea, Anal fistula, urinary problems, kidney stone, venereal diseases, night blindness or leprosy (which resulted in many deaths). (239)

Many enemies died of colic pain, or due to intestinal diseases and many were suffering from disorder of bowels and never gained life (died of). (240)

Many died of small pox, while some died of flatulence or heatstroke. Many demons died of heart diseases or liver diseases. (241)

When Asidhuj made such diseases rampant then many demons died of fear only. Whosoever was afflicted with some disease, he gave up hope of life. (242)

Many despots were down with fever, while some others died of liver problems. Some were suffering from shivering and many had excessive wind or heat within the body. (243)

ਉਦਰ ਬਿਕਾਰ ਕਿਤੇ ਮਰਿ ਗਏ ॥ ਤਾਪਤਿ ਕਿਤਕ ਤਾਪ ਤਨ ਭਏ ॥
 ਕਿਤਰਨ ਸੰਨਯਪਾਤ ਹੈ ਗਯੋ ॥ ਕੇਤਿਨ ਬਾਇ ਪਿਤ ਕਫ ਭਯੋ ॥ ੨੪੪ ॥
 Udar bikare kitai mar gaie. Tapati kitak taap tan bhaie.
 Kitran sanyapat hai geyo. Ketin baie pit kaf bheyo. (244)

ਕੇਤਿਕ ਮਰੇ ਮੂੰਡ ਕੀ ਪੀਰਾ ॥ ਕਿਤਕ ਬਾਇ ਤੇ ਭਏ ਅਧੀਰਾ ॥
 ਕੇਤਿਕ ਛਈ ਰੋਗ ਛੈ ਕਿਯੋ ॥ ਕੇਤਨ ਨਾਸ ਬਾਇ ਤੇ ਥਿਯੋ ॥ ੨੪੫ ॥
 Ketik marai moond ki peera. Kitak baie tai bhaie adhira.
 Ketik chhaie rog chhai kiyo. Ketan nas baie tai thiyo. (245)

ਦਾੜ ਪੀੜ ਕੇਤੇ ਮਰਿ ਗਏ ॥ ਬਾਇ ਭਏ ਬਵਰੇ ਕਈ ਭਏ ॥
 ਜਿਨ ਕੋ ਆਨਿ ਰੋਗ ਤਨ ਗ੍ਰਾਸਾ ॥ ਤਾ ਕਾ ਪ੍ਰਾਨ ਦੇਹ ਤਜਿ ਨਾਸਾ ॥ ੨੪੬ ॥
 Darr peerr ketai mar gaie. Baie baie bavrai kaiee bhaie.
 Jin ko aan rog tan grasa. Ta ka pran deh taj nasa. (246)

ਚੌਪਈ

ਕਹਾ ਲਗੇ ਮੈ ਬਰਨ ਸੁਨਾਉ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਬਢਨ ਤੇ ਅਤਿ ਡਰਪਾਉ ॥
 ਇਹ ਬਿਧਿ ਭਯੋ ਦਾਨਵਾਨ ਨਾਸਾ ॥ ਖੜਗਕੇਤੂ ਅਸੁ ਕਿਯਾ ਤਮਾਸਾ ॥ ੨੪੭ ॥

Choupaiee

Kaha lagai mai baran sunaou. Granth badhan tai at darpauoo.
 Ih bidh bheyo danvan nasa. Kharragketu as kiya tamasa. (247)

ਇਹ ਬਿਧਿ ਤਨ ਦਾਨਵ ਜਬ ਮਾਰੇ ॥ ਪੁਨਿ ਅਸਿਧੁਜ ਅਸ ਮੰਤ੍ਰ ਬਿਚਾਰੇ ॥
 ਜੋ ਇਨ ਕੋ ਹੈ ਹੈ ਰਨ ਆਸਾ ॥ ਮੁਝੈ ਦਿਖੈ ਹੈ ਕਵਨ ਤਮਾਸਾ ॥ ੨੪੮ ॥
 Ih bidh tan danav jab marai. Pun asidhuj as mantar bicharai.
 Jo in ko hai haai ran asa. Mujhai dikhai hai kavan tamasa. (248)

ਤਿਨ ਕਹਿ ਦੀਨ ਐਸ ਬਰਦਾਨਾ ॥ ਤੁਮਤੇ ਹੋਹਿ ਅਵਖਧੀ ਨਾਨਾ ॥
 ਜਿਹ ਕੇ ਤਨ ਕੋ ਰੋਗ ਸੰਤਾਵੈ ॥ ਤਾਹਿ ਅਬਖਧੀ ਬੇਗ ਜਿਯਾਵੈ ॥ ੨੪੯ ॥
 Tih keh deen ais bardana. Tumtai hohe avkhadi nana.
 Jih kai tan ko rog santavai. Tohai avkhadhi beg jiyavai. (249)

Many died of stomach diseases, or suffered from high fever, many suffered from sleep walking, or wind, heat and cough problems. (244)

Many died of head-aches or suffered from wind diseases (resulting in weakness). Many died of tuberculosis, or breathing problems. (245)

Many died of molar pain, or became deaf due to wind problems and whosoever got afflicted by some disease was put to rest by death. (246)

Choupaiee

How far could I describe these details, as I am afraid this would make the Granth very voluminous. Thus the demons were all destroyed. Maha Kaal had played such a miracle (wonder). (247)

When the demons were killed in this manner, then Asidhuj (Maha Kaal) thought to himself that if they were keen to fight again then only they will play some tricks. (248)

Then Maha Kaal blessed them with this boon that many medicines (drugs) will be produced from you. Whosoever will suffer from some disease, then he will be made alive (all right) with those medicines. (249)

ਇਹ ਬਿਧਿ ਦਯੋ ਜਬੈ ਬਰਦਾਨਾ ॥ ਮਿਰਤਕ ਹੁਤੇ ਅਸੁਰ ਜੇ ਨਾਨਾ ॥
ਤਿਨ ਤੇ ਅਧਿਕ ਅਵਖਧੀ ਨਿਕਸੀ ॥ ਅਪਨੇ ਸਕਲ ਗੁਨਨ ਕਹ ਬਿਗਸੀ ॥ ੨੫੦ ॥

Ih bidh deyo jabai bardana. Mirtak hotai asur jai nana.
Tin tai adhik avkhadi niksi. Apnai sakal gunan keh bigsi. (250)

ਜਾ ਤੇ ਦੇਹ ਪਿਤਯਾ ਦੁਖ ਦੇਈ ॥ ਸੋ ਭਖਿ ਜਰੀ ਬਾਤ ਕੀ ਲੇਈ ॥
ਜਿਹ ਦਾਨਵ ਕੋ ਬਾਇ ਸੰਤਾਵੈ ॥ ਸੋ ਲੈ ਜਰੀ ਪਿਤਯ ਕੀ ਖਾਵੈ ॥ ੨੫੧ ॥
Ja tai deh pitya dukh daiee. So bhakh jari bat ki laiee.
Jih danav ko baie santavai. So lai jari pitaya ki khavai. (251)

ਜਾ ਕੀ ਦੇਹਿਹ ਕਫ ਦੁਖ ਲਯਾਵੈ ॥ ਸੋ ਲੈ ਕਫਨਾਸਨੀ ਚਬਾਏ ॥
ਇਹ ਬਿਧਿ ਅਸੁਰ ਭਏ ਬਿਨੁ ਰੋਗਾ ॥ ਮਾਡਤ ਭਏ ਜੁਧ ਤਜਿ ਸੋਗਾ ॥ ੨੫੨ ॥
Ja ki dehai kaf dukh layavai. So lai kagnasni chabavai.
Ih bidh asur bhaie bin roga. Madat bhaie judh taj sogai. (252)

ਅਗਨਿ ਅਸਤ੍ਰ ਛਾਡਾ ਤਬ ਦਾਨਵ ॥ ਜਾ ਤੇ ਭਏ ਭਸਮ ਬਹੁ ਮਾਨਵ ॥
ਬਾਰੁਣਾਸਤ੍ਰ ਤਬ ਕਾਲ ਚਲਾਯੋ ॥ ਸਕਲ ਅਗਨਿ ਕੋ ਤੇਜ ਮਿਟਾਯੋ ॥ ੨੫੩ ॥
Agan astar chhada tab danav. Ja tai bhaie bhasam bahu manav.
Barunastar tab kaal chalayo. Saka; agan ko tej mitayo. (253)

ਰਾਛਸ ਪਵਨ ਅਸਸਤ੍ਰ ਸੰਧਾਨਾ ॥ ਜਾ ਤੇ ਉਡਤ ਭਏ ਗਨ ਨਾਨਾ ॥
ਭੂਧਰਾਸਤ੍ਰ ਤਬ ਕਾਲ ਪ੍ਰਹਾਰਾ ॥ ਸਭ ਸਿਵਕਨ ਕੋ ਪ੍ਰਾਨ ਉਬਾਰਾ ॥ ੨੫੪ ॥
Rachhas pavan astaran sandhana. Ja tai udat bhaie gan nana.
Bhudrastar tab kaal parhara. Sabh sivkan kop ran ubara. (254)

ਮੇਘ ਅਸਸਤ੍ਰ ਛੋਰਾ ਪੁਨਿ ਦਾਨਵ ॥ ਭੀਜ ਗਏ ਜਿਹ ਤੇ ਸਭ ਮਾਨਵ ॥
ਬਾਇ ਅਸਤ੍ਰ ਲੈ ਕਾਲ ਚਲਾਯੋ ॥ ਸਭ ਮੇਘਨ ਤਤਕਾਲ ਉਡਾਯੋ ॥ ੨੫੫ ॥
Megh astar chhora pun danav. Bheej gaie jih tai sabh manav.
Baie astar lai kaal chalayo. Sabh Meghan tatkaa al udayo. (255)

When Maha Kaal had given this boon, then many drugs were made from them (those dead demons), as they were full of many qualities. (250)

When a demon was suffering from rashes, he would take some anti-allergy drug and the demon suffering from wind problem, would take some suitable drug. (251)

If someone was suffering from cough, he would take a drug like cuff cure so the demons got cured from various maladies. So they, getting rid of diseases, again started fighting. (252)

The demons then used Agni-weapon (fire-weapon), which killed many human beings. Then Kaal used the Varun weapon, which reduced completely the effect of fire weapons. (253)

The demons then used pavan astar (air-weapon) which blew up many human beings. Then Kaal used mountain-weapon, thus saving the lives of his companions. (254)

Then the demons used megh astar (weapon) which drenched all men, then Kaal used wind-astar, which blew up all the clouds. (255)

ਰਾਛਸਾਸਤ੍ਰ ਰਾਛਸਹਿ ਚਲਾਯੋ ॥ ਬਹੁ ਅਸੁਰਨ ਤਾ ਤੇ ਉਜਾਯੋ ॥
 ਦੇਵਤਾਸਤ੍ਰ ਛੋਰਾ ਤਬ ਕਾਲਾ ॥ ਅਸੁਰ ਸੈਨ ਕੂਟਾ ਦਰਹਾਲਾ ॥ ੨੫੬॥
 Rachhsastar rachhseh chalayo. Bahu asuran ta tai ujayo.
 Devtastar chhora tab kaala. Asur sain kuta darhala. (256)

ਜਛ ਅਤਸ੍ਰ ਤਬ ਅਸੁਰ ਚਲਾਯੋ ॥ ਗੰਧਬਾਸਤ੍ਰ ਲੈ ਕਾਲ ਬਗਾਯੋ ॥
 ਤੇ ਦੋਊ ਆਪੁ ਬੀਰ ਲਰਿ ਮਰੇ ॥ ਟੂਕ ਟੂਕ ਹੈ ਭੂ ਪਰ ਪੁਨਿ ਝਰੇ ॥ ੨੫੭॥
 Jachh atstar tab asur chalayo. Gandharbasatar lai kaal bagayo.
 Tai duoo aap beer lar marai. Took took hai bhoo par pun jharai. (257)

ਚਾਰਣਾਸਤ੍ਰ ਜਬ ਅਸੁਰ ਸੰਧਾਨਾ ॥ ਚਾਰਣ ਉਪਜ ਠਾਢ ਭੈ ਨਾਨਾ ॥
 ਸਿਧ ਅਸਤ੍ਰ ਅਸਿ ਧੁਜ ਤਬ ਛੋਰਾ ॥ ਤਾ ਤੇ ਮੁਖ ਸਤ੍ਰਨ ਕੋ ਤੋਰਾ ॥ ੨੫੮॥
 Charnastar jab asur sandhana. Charan upaj thath bhai nana.
 Sidh astar as dhuj tab chhora. Ta tai much satran ko tora. (258)

ਉਰਗ ਅਸਤ੍ਰ ਲੈ ਅਸੁਰ ਪਰਹਾਰਾ ॥ ਤਾ ਤੇ ਉਪਜੇ ਸਰਪ ਅਪਾਰਾ ॥
 ਖਗਪਤਿ ਅਸਤ੍ਰ ਤਜਾ ਤਬ ਕਾਲਾ ॥ ਭਛਿ ਗਏ ਨਾਗਨ ਦਰਹਾਲਾ ॥ ੨੫੯॥
 Urag astar lai asur parhara. Ta tai upjai sarap apara.
 Khagpat astar taja tab kaala. Bhachh gaie nagan darhala. (259)

ਖਗਪਤਿ ਅਸਤ੍ਰ ਦਾਨਵਹਿ ਚਲਾਯੋ ॥ ਬਹੁ ਬਿਛੂਅਨ ਤਾ ਤੇ ਉਪਜਾਯੋ ॥
 ਲਸਿਟਕਾ ਸਤ੍ਰ ਅਸਿਧੁਜ ਤਬ ਛੋਰਾ ॥ ਸਭ ਹੀ ਡਾਕ ਅਠੂਹਨ ਤੋਰਾ ॥ ੨੬੦॥
 Khagpat astar danveh chalayo. Bahu bichhan ta taai upjajo.
 Lastaka satar asidhuj tab chhora. Sabh hi dak athuhan tora. (260)

ਸਸਤ੍ਰ ਅਸਤ੍ਰ ਅਸ ਅਸੁਰ ਚਲਾਏ ॥ ਕੜਗ ਕੇਤੁ ਪਰ ਕਛੁ ਨ ਬਸਾਏ ॥
 ਅਸਤ੍ਰਨ ਸਾਥ ਅਸਤ੍ਰ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਜਾ ਕਅੰ ਲਗੇ ਲੀਨ ਤੇ ਭਏ ॥ ੨੬੧॥
 Sastar astar as asur chalaie. Kharrag ket par kachh na basaie.
 Astran sath asataar niharai. ja kai lagai leen tai bhaie. (261)

The demons then used devil- weapon, which created many demons. Then Kaal used the godly-weapon, which killed most of the demon army. (256)

The demons used the demi-god weapon, and Kaal used the gandharb astar which resulted in both fighting it out and fell down being cut into pieces. (257)

When the demons released (shot) Charan astar' then many bards were produced who stood fast, then Asidhuj (Maha Kaal) shot a Sidh Astar' which destroyed the enemy in great strength. (258)

Then the demons shot an 'Urg Astar', which resulted in the creation of many snakes, then Kaal shot another weapon called 'Khagpat Astar', which devoured the snakes instantly. (259)

Then the demons shot a 'Scorpion Weapon', which produced many scorpions. Then Asidhuj (Maha Kaal) released another, weapon 'Lastika Astar' which removed the sting out of the scorpions. (260)

The demons shot many weapons (astar Shastar) like this but these could not pose any threat (effect) to Maha Kaal: Many weapons were met with some other weapons from Maha Kaal, and whosoever was struck by them was killed. (got mingled with death). (261)

ਲੀਨ ਹੈ ਗਏ ਅਸਤ੍ਰ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਹਾਇ ਹਾਇ ਕਰਿ ਅਸੁਰ ਪੁਕਾਰੇ ॥
 ਮਹਾ ਮੂਢ ਫਿਰਿ ਕੋਪ ਬਢਾਈ ॥ ਪੁਨਿ ਅਸਿਧੁਜ ਤਨ ਕਰੀ ਲਰਾਈ ॥ ੨੬੨॥
 Leen havai gaie astar niharai. Haie haie kar asur pukarai.
 Maha koop fir kop badhaiee. Pun asidhuj tan kari laraice. (262)

ਇਹ ਬਿਧਿ ਭਯੋ ਘੋਰ ਸੰਗ੍ਰਾਮਾ ॥ ਨਿਰਖਤ ਦੇਵ ਦਾਨਵੀ ਬਾਮਾ ॥
 ਧੰਨਯ ਧੰਨਯ ਅਸਿਧੁਜ ਕੋ ਕਹੈ ॥ ਦਾਨਵ ਹੇਰਿ ਮੋਨ ਹੈ ਰਹੈ ॥ ੨੬੩॥
 Ih bidh bheyo ghor saamgrama. Nirkhat dev danvi baama.
 Dhaanya dhanya asidhuj ko kahai. Danaav her hai rahai. (263)

ਭੁਜੰਗ ਛੰਦ

ਮਹਾ ਰੋਸ ਕੈ ਕੈ ਹਠੀ ਫੇਰਿ ਗਾਜੈ ॥ ਚਹੂੰ ਓਰ ਤੇ ਘੋਰ ਬਾਦ੍ਰਿਤ ਬਾਜੈ ॥
 ਪ੍ਰਣੋ ਸੰਖ ਭੇਰੀ ਬਜੇ ਢੋਲ ਐਸੇ ॥ ਪ੍ਰਲੈ ਕਾਲ ਕੇ ਕਾਲ ਕੀ ਰਾਤ੍ਰਿ ਜੈਸੇ ॥ ੨੬੪॥

Bhujang Chhand

Maha ros kai kai hathi fer gajai. Chahun or tai ghor badrit bajai.
 Prano sankh bheri bajai dhol aise. Pralai kaal kai kaal ki ratri jaise. (264)

ਬਜੇ ਸੰਖ ਔ ਦਾਨਵੀ ਭੇਰ ਐਸੀ ॥ ਕਹੈ ਆਸੁਰੀ ਬ੍ਰਿਤ ਕੀ ਕ੍ਰਿਤ ਜੈਸੀ ॥
 ਕਹੂੰ ਬੀਰ ਬਾਜੰਤ ਬਾਕੇ ਬਜਾਵੈ ॥ ਮਨੋ ਚਿਤ ਕੋ ਕੋਪ ਭਾਖੇ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ੨੬੫॥
 Bajai sankh o danvi bher aisi. Kahai asuri brit ki krit jaisi.
 Kahun beer bajant bakai bajavai. mano chit ko bhakhai sunavai. (265)

ਕਿਤੇ ਬੀਰ ਬਜ੍ਜਾਨ ਕੇ ਸਾਥ ਪੇਲੇ ॥ ਬਰੇ ਬਸਤ੍ਰ ਲੋਹੂ ਮਨੋ ਫਾਗ ਖੇਲੇ ॥
 ਮੂਏ ਖਾਇ ਕੈ ਦੁਸਤ ਕੇਤੇ ਮਰੂਰੇ ॥ ਸੋਏ ਜਾਨ ਮਾਲੰਗ ਖਾਏ ਧਤੂਰੇ ॥ ੨੬੬॥
 Kitai beer bajran kai sath pelai. Barai bastar lohu mano fag khelai.
 Moai khaie kai dust ketai marurai. Soie jaan malaang khaie dhatoorai. (266)

ਕਿਤੇ ਟੂਕ ਟੂਕੇ ਬਲੀ ਖੇਤ ਹੋਏ ॥ ਮਨੋ ਖਾਇ ਕੈ ਭੰਗ ਮਾਲੰਗ ਸੋਏ ॥
 ਬਿਰਾਜੈ ਕਟੇ ਅੰਗ ਬਸਤ੍ਰੋ ਲਪੇਟੇ ॥ ਜੁਮੇ ਕੋ ਮਨੋ ਰੋਜ ਮੈ ਗੌਸ ਲੇਟੇ ॥ ੨੬੭॥
 Kitai took tookai bali khet hoie. Mano khaie kaai bhang malung soie.
 Birajai katai ang bastarai lapetai. Jumai ko mano mai gous letai. (267)

When the demons saw such weapons in this state, they were lamenting with cries of Alas, Alas), and the great fools again started fighting against Maha Kaal (Asidhuj). (262)

Thus a fierce and terrible battle raged which was witnessed by the women folk of gods and demons both. They were all praising 'Asidhuj' and seeing the plight of demons, they kept quiet. (263)

Bhujang Chhand

Getting enraged, the stubborn warriors started roaring again and horrible music was played from both sides. Small drums conch shells and kettle drums were sounded thus, as if it were heralding a doomsday. (264)

The conch shells and drums of demons were producing such notes (sounds) as could explain the state of mind of the demons, while young handsome warriors were playing the music which could explain the fury of their mind. (265)

Many warriors, had been pushed back with the shooting of 'Bajar' arrows, their blood stained clothes were indicating as if they had played holi (festival of colours). Many enemy troops suffered colic pain and had died. It appeared as if drunken men had gone to sleep after consuming thorn apple (dhatura). (266)

Many warriors in smitten (cut off) pieces, were lying scattered in the battlefield just as drunken men were lying asleep, having consumed (bhang) hemp. With cut off limbs they were wrapped up in clothes, as if after Friday prayers the beggars (hermits) were lying with their limbs spread out. (267)

ਕਹੂੰ ਡਾਕਨੀ ਝਾਕਨੀ ਹਾਕ ਮਾਰੈ ॥ ਉਠੈ ਨਾਦ ਭਾਰੇ ਛੂਟੇ ਚੀਤਕਾਰੇ ॥
 ਕਹੂੰ ਘੁੰਮਿ ਭੁੰਮੇ ਪਰੇ ਖੇਤ ਬਾਜੀ ॥ ਨਿਵਾਜੈ ਝੁਕੇ ਹੈ ਮਨੋ ਕਾਬਿ ਕਾਜੀ ॥ ੨੬੮॥
 Kahun dakni jhakni haak marai. Uthai naad bharai chhutai cheetkarai.
 Kahun ghoom bhumai parai khet baji.
 Nivajai jhukaai hai maano kab kaji. (268)

ਹਠੀ ਬਧ ਗੋਪਾ ਗੁਲਿਤ੍ਰਾਣ ਬਾਕੇ ॥ ਚਲੇ ਕੋਪ ਕੈ ਕੈ ਹਠੀਲੇ ਨਿਸਾਕੇ ॥
 ਕਹੂੰ ਚਰਮ ਬਰਮੈ ਗਿਰੇ ਮਰਮ ਛੇਦੇ ॥ ਕਹੂੰ ਮਾਸ ਕੇ ਗਿਧ ਲੈ ਗੇ ਲਬੇਦੇ ॥ ੨੬੯॥
 Hathi badh gopa gultraan bakai.
 Chalie kop kai kai nisakai.
 Kahun charam barmai girai maram chhedai.
 Kahun mas kai gidh lai gai labedai. (269)

ਕਹੂੰ ਬੀਰ ਬਾਜੀ ਬਜੰਤੀ ਝਰੈ ਹੈ ॥ ਕਹੂੰ ਖੰਡ ਖੰਡ ਹੈ ਸਿਪਾਹੀ ਮਰੇ ਹੈ ॥
 ਕਹੂੰ ਮਤ ਦੰਤੀ ਪਰੇ ਹੈ ਪ੍ਰਹਾਰੇ ॥ ਗਿਰੇ ਭੂਮਿ ਪਥੈ ਮਨੋ ਬਦ੍ ਮਾਰੇ ॥ ੨੭੦॥
 Kahun beer baji bajantri jharai hai.
 Kahun khand khand hai sipahi marai hai.
 Kahun danti parai hai parharai.
 Girai bhoom pabai mano badar marai. (270)

ਸਵੈਯਾ

ਕਾਢਿ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਜਬੈ ਗਰਜਿਯੋ ਲਖਿ ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਸਭੇ ਡਰ ਪਾਨੇ ॥
 ਆਨਿ ਪ੍ਰਲੈ ਦਿਨ ਸੋ ਪ੍ਰਗਟਯੋ ਸਿਤ ਸਾਇਕ ਲੈ ਅਸਿਕੇਤੁ ਰਿਸਾਨੇ ॥
 ਛੂਕ ਭਏ ਮੁਖ ਸੂਖਿ ਗਈ ਬੁਕਿ ਜੋਰਿ ਹਥਿਯਾਰ ਕਰੋਰਿ ਪਰਾਨੋ ॥
 ਮਾਨਹੁ ਸਾਵਨ ਕਰ ਬਦਰਾ ਸੁਨਿ ਮਾਰੂਤਿ ਕੀ ਘਰ ਭਰਾਨੇ ॥ ੨੭੧॥

Swaiyya

Kadh kirpan jabai garjio lakh dev adev sabhai dar panai.
 Aan pralai din so pragteyo sit saik lai asiket risanai.
 Fook bhaie much sukhi gaiee thook jor hathyar karor parano.
 Manhu savan kar badara sunn maruti ki gheharai bhehranai. (271)

Then the evil-spirits and vultures were making shrieking noise, somewhere loud sounds or shrieks were being heard, while at places horses were reeling down on the ground as if Kazis were bending while offering their prayers (namaz). (268)

Many obstinate warriors, with iron gloves covering their fingers or stubborn warriors had moved forward being furious with rage. At places shields and coats of mail were lying broken or somewhere the vultures were taking away flesh pieces. (269)

At places, warriors, horses or drum beaters were lying on the ground, or soldiers in cut off pieces were lying elsewhere. It appeared as if mountains broken with Bajar arrows of Indra were lying around. (270)

Swaiyva

When Maha Kaal roared with a sword in hand, then both the gods and demons got frightened. Then Asi Ket (Maha Kaal) with a shining bow in hand, appeared in great fury like a doomsday sight. All the faces became pale with fear, with choked throats (dried sputum in mouth) and millions of warriors fled away as if the clouds in monsoon, had disappeared on hearing the whistling sound of winds in great fear. (271)

ਡਾਕਿ ਅਚੈ ਕਹੂੰ ਸ੍ਰੋਨ ਡਕਾਡਕ ਪ੍ਰੇਤ ਪਿਸਾਚ ਕਹੂੰ ਕਿਲਕਾਰੈ ॥

ਭਾਜਤ ਹੈ ਕਹੂੰ ਡੌਰੂ ਡਮਾਡਮ ਭੈਰਵ ਭੁਤ ਕਹੂੰ ਭਭਕਾਰੈ ॥

ਜੰਗ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਉਪੰਗ ਬਜੈ ਕਹੂੰ ਭੀਖਨ ਸੀ ਰਨ ਭੇਰਿ ਭਕਾਰੈ ॥

ਆਨਿ ਅਰੈ ਕਹੂੰ ਬੀਰ ਚਟਾਪਟ ਕੋਪਿ ਕਟਾਕਟ ਘਾਇ ਪ੍ਰਹਾਰੈ ॥ ੨੭੨ ॥

Daak aichai kahun sarone dakadak prêt pisach kahun kilkarai.

Bhjajat hai kahun douroo damadam bhairav bhoot kahun bhabhkarai.

Jang mridang upang bajai kahun bhikhan si ran bher bhakarai.

Aan aria kahun beer chatapat kop latakat ghaie parharai. (272)

ਐਸੀ ਬਿਲੋਕਿ ਕੈ ਮਾਰਿ ਮਚੀ ਭਟ ਕੋਪ ਭਰੇ ਓਰ ਚਹੈ ॥

ਬਰਛੇ ਅਰੁ ਬਾਨ ਕਮਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਗਦਾ ਬਰਛੀ ਤਿਰਸੂਲ ਗਹੈ ॥

ਅਰਿ ਪੈ ਅਰਿਰਾਇ ਕੈ ਘਾਇ ਕਰੈ ਨ ਟਰੈ ਬਹੁ ਤੀਰ ਸਰੀਰ ਸਹੈ ॥

ਪੁਰਜੇ ਪੁਰਜੇ ਤਨ ਤੇ ਰਨ ਮੈ ਦੁਖ ਤੇ ਤਨ ਮੈ ਮੁਖ ਤੇ ਨ ਕਹੈ ॥ ੨੭੩ ॥

Aisi bilok kai mar machi bhat kop bharai or chahai.

Barchhai aru baan Kaman kirpan gada barchhi tirsool gahai.

Ar pai ariaraie kai ghaie karai n ataraie bahu teer sarir sahai.

Purjai purjai tan tai ran mai dukh tai tan mai much tai na kahai. (273)

ਅੜਿਲ

ਪੀਸ ਪੀਸ ਕਰਿ ਦਾਤ ਦੁਬਹਿਯਾ ਧਾਵਹੀ ॥

ਬਜ੍ਯ ਬਾਨ ਬਿਛੂਅਨ ਕੇ ਬਿਸਿਖ ਲਗਾਵਹੀ ॥

ਟੂਕ ਟੂਕ ਹੈ ਮਰਤ ਨ ਪਗੁ ਪਾਛੇ ਟਰੈ ॥

ਹੋ ਚਟਪਟ ਆਨਿ ਬਰੰਗਨਿ ਤਿਨ ਪੁਰਖਨ ਬਰੈ ॥ ੨੭੪ ॥

Aril

Pees pees kar data dubhiya dhavhi.

Bajar baan bichhuan kai bisikh lagavhi.

Took took haai marat na pag pachhai tarai.

Ho chatpat aan barangan tin pukhan barai. (274)

At places the evil spirits were sucking blood, or somewhere else the ghosts and mythological horses (with human head) were making merry. Somewhere drums were being sounded with a loud note, or at places ghosts and Bhairavas were shouting loudly. Somewhere conch shells, mirdang, upang were making sounds (noise) or elsewhere the horrible sound of kettle drums was being heard. At places, the warriors had suddenly attacked and were causing wounds to the enemy with their weapons in great wrathfulness. (272)

Such a fierce battle was raging, that the enemy forces, furious with rage, were attacking the enemy with their spears, arrows, bows, swords, maces and tridents etc and were bearing the burnt of arrows without retracing backwards. Their body limbs in cut off condition were being thrown around in the battlefield, but they would not show off their plight. (273)

Aril

The demons, using weapons with both the hands, with gnashing their teeth, were launching an attack, and were shooting bajar arrows, scorpions or other arrows. They were dying being cut into pieces, but were not retracing their steps slightly even and were being wedded by fairies immediately. (274)

ਚਾਬਿ ਚਾਬਿ ਕਰਿ ਓਠ ਦੁਬਹਿਯਾ ਰਿਸਿ ਭਰੇ ॥
 ਟੂਕ ਟੂਕ ਹੈ ਗਿਰੈ ਨ ਪਗੁ ਪਾਛੈ ਪਰੇ ॥
 ਜੂਝਿ ਜੂਝਿ ਰਨ ਗਿਰਤ ਸੁਭਟ ਸਮੁਹਾਇ ਕੈ ॥
 ਹੋ ਬਸੇ ਸੁਰਗ ਮੋ ਜਾਇ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਇ ਕੈ ॥ ੨੭੫॥
 Chab chab kar oth dubhiya ris bharai.
 Took took hai giarai na pag pachhai parai.
 Jujh jujh ran girat subhat samuhaie kai.
 Ho basai savarag mo jaie param such paie kai. (275)

ਸਵੈਯਾ

ਕੋਪ ਘਨਾ ਕਰਿ ਕੈ ਅਸੁਰਾਰਦਨ ਕਾਢਿ ਕ੍ਰਿਪਾਨਨ ਕੋ ਰਨ ਧਾਏ ॥
 ਹਾਕਿ ਹਥਿਯਾਰਨ ਲੈ ਉਮਡੇ ਰਨ ਕੋ ਤਜਿ ਕੈ ਪਗੁ ਦੈ ਨ ਪਰਾਏ ॥
 ਮਾਰਿ ਹੀ ਮਾਰਿ ਪੁਕਾਰਿ ਹਠੀ ਘਨ ਹਯੋ ਗਰਜੇ ਨ ਕਛੂ ਡਰ ਪਾਏ ॥
 ਮਾਨਹੁ ਸਾਵਨ ਕੀ ਰਿਤੁ ਮੈ ਘਨ ਬੁੰਦਨ ਜਯੋ ਸਰ ਤਯੋ ਬਰਖਾਏ ॥ ੨੭੬॥

Swaiyya

Kop Ghana kar kai asurardan kadh kripanan ko ran dhaie.
 Haak hatjiyaran lai umadai ran ko taj kai pagu dai na paraie.
 Mar hi mar pukari hathi ghan heyo garajai na kachhu dar paie.
 Manhu savan ki ritu mai ghan bundan jeyo sar teyo barkhaie. (276)

ਧੂਲ ਜਟਾਯੂ ਤੇ ਅਧਿਕ ਸੂਰ ਸਭੈ ਉਮਡੇ ਕਰ ਆਯੁਧ ਲੈ ਕੈ ॥
 ਕੋਪ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਲਏ ਕਰ ਬਾਨ ਮਹਾ ਹਠ ਠਾਨਿ ਬਡੀ ਰਿਸਿ ਕੈ ਕੈ ॥
 ਚੌਪਿ ਚੜੇ ਚਹੁਮ ਓਰਨ ਤੇ ਬਰਿਯਾਰ ਬਡੇ ਦੋਊ ਨੈਨ ਤਚੈ ਕੈ ॥
 ਆਨਿ ਅਰੇ ਖੜਗਾਧੁਜ ਸੌ ਨ ਚਲੇ ਪਗੁ ਦੈ ਬਿਮੁਖਾਹਵ ਹੈ ਕੈ ॥ ੨੭੭॥
 Dhool jatayu tai adhik soor sabhai umdai kar ayudh lai kai.
 kop kirpan laie kar baan maha hath than bad iris kai kai.
 Choup charraie chahum oran tai bariyar badai duoo nain tachai kai.
 Aan aria kharragdhuj sou na chalai pagu dai bimukhahav hai kai. (277)

The warriors, pressing (munching) their lips and filled with fury were falling on the ground, being cut into pieces, but were not retracing their steps backwards even slightly. The warriors were coming forward in the battlefield and fighting to death reeling around and were proceeding to heavens with ease and full satisfaction. (275)

Swaiyya

With great fury, the demons took out their swords and rushed towards the battlefield. Challenging the enemy with weapons in hands, they advanced towards the battle front and would not retrace their steps even a bit. They were very stubborn and being fearless they were shouting 'kill them', just like the thundering of clouds. It appeared as if in the month of Savan, the arrows were being showered like the rain drops falling from the clouds (in the monsoon period). (276)

Dhool and Jatayu etc. like warriors had attacked with weapons. Those stubborn warriors, with increased fury, took up their arrows and swords. From all four sides, mighty warriors were frowning and launched an attack and fought with Kharga Dhuj (Maha Kaal) but did not retrace even a step backwards from the battlefield. (277)

ਭਾਰੀ ਪ੍ਰਤਾਪ ਭਰੇ ਮਨ ਮੈ ਭਟ ਧਾਇ ਪਰੇ ਬਿਬਿਧਾਯੁਧ ਲੀਨੇ ॥
 ਕੌਚ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਕਸੇ ਸਭ ਸਾਜਨ ਓਠਨ ਚਾਬਿ ਬਡੀ ਰਿਸਿ ਕੀਨੇ ॥
 ਆਛੇ ਕੁਲਾਨ ਬਿਖੈ ਉਪਜੇ ਸਭ ਕੌਨਹੂੰ ਬਾਤ ਬਿਖੈ ਨਹਿ ਹੀਨੇ ॥
 ਜੁਝਿ ਗਿਰੇ ਖੜਗਾਧੁਜ ਸੌ ਲਰਿ ਸਰੋਨਿਤ ਸੌ ਸਿਗਰੇ ਅੰਗ ਭੀਨੇ ॥ ੨੭੮ ॥
 Bhari partap bharai man mai bhat dhaie paraai bibidhayud linai.
 Kouch kirpan kasai sabh sajan othan chab bad iris kinaie.
 Achhai kulan bikhai upjai sabh kounhu baat bikhai nahi hinai.
 Jujh girai kharragdhuj so lar saronit so sigrai ang bhenai. (278)

ਚੌਪਈ

ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋਪ ਕਾਲ ਜਬ ਭਰਾ ॥ ਦੁਸਟਨ ਕੋ ਛਿਨ ਮੈ ਬਧੁ ਕਰਾ ॥
 ਆਪੁ ਹਾਥ ਦੈ ਸਾਧ ਉਬਾਰੇ ॥ ਸਤ੍ਰ ਅਨੇਕ ਛਿਨਕ ਮੋ ਟਾਰੇ ॥ ੨੭੯ ॥

Choupaiee

Ih bidh kop kaal jab bhara. Dustan ko chin mai badh kara.
 Aap haath dai sadh ubarai. Satar anek chhinak mo tarai. (279)

ਆਸਿਧੁਜ ਜੁ ਕੋਪਾ ਜਬ ਹੀ ਰਨ ॥ ਮਾਰਤ ਭਯੋ ਸਤ੍ਰਗਨ ਚੁਨਿ ਚੁਨਿ ॥
 ਸਭ ਸਿਵਕਨ ਕਹ ਲਿਯੋ ਉਬਾਰਾ ॥ ਦੁਸਤ ਗਠਨ ਕੋ ਕਰਾ ਪ੍ਰਹਾਰਾ ॥ ੨੮੦ ॥
 Asidhuj ju kopa jab hi ran. Marat bheyo satargan chunn chunn.
 Sabh sivkan keh liyo. Dusat gathan ko kaara parhara. (280)

ਇਹ ਬਿਧਿ ਹਨੇ ਦੁਸਤ ਜਬ ਕਾਲਾ ॥ ਗਿਰਿ ਪਰੇ ਧਰਨਿ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥
 ਨਿਜ ਹਾਥਨ ਦੈ ਸੰਤ ਉਬਾਰੇ ॥ ਸਤ੍ਰ ਅਨੇਕ ਤਨਿਕ ਮਹਿ ਮਾਰੇ ॥ ੨੮੧ ॥
 Ih bidh hanai dusat jab kala. Gir parai dharan bikrala.
 Nij hathan dais ant ubarai. Satar anek tanik meh marai. (281)

ਦਾਨਵ ਅਮਿਤ ਕੋਪ ਕਰਿ ਢੂਕੇ ॥ ਮਾਰਹਿ ਮਾਰਿ ਦਸੋ ਦਿਸਿ ਕੂਕੇ ॥
 ਬਹੁਰਿ ਕਾਲ ਕੁਪਿ ਖੜਗ ਸੰਭਾਰਾ ॥ ਸਤ੍ਰ ਸੈਨ ਪਲ ਬੀਚ ਪ੍ਰਹਾਰਾ ॥ ੨੮੨ ॥
 Danav amit kop kar dhukai. Marhi mar daso dis kukai.
 Bahur kaal kupi kharrag sambhara. satar sain pal beech parhara. (282)

The warriors with great splendour at heart, launched an attack taking various weapons in hands. They attacked with swords, coats of mail and embellishing themselves with other weapons and getting enraged they were biting their lips. They all belonged to high castes and were not lacking in anything. They fell down while fighting against Maha Kaal, so that all their limbs were drenched in blood. (278)

Choupaiee

As Kaal became furious with rage. He killed the enemy forces in no time, and he managed to save the virtuous ones with his protective hand and killed countless enemies in a moment. (279)

When MahaKaal (Asidhuj) got enraged in the battlefield, then he picked up the enemies one by one and killed them. All the devotees were saved, as he attacked the whole lot of his enemies. (280)

When Kaal had killed the demons, then horrible demons were falling on the ground. He protected his saints with his own hands while killed most of the foes in a moment. (281)

Countless demons came attacking, being furious with rage, and were shouting from all ten sides "kill them, kill them". Kaal again took up his sword, getting wrathful launched an attack on the enemy forces in a moment. (282)

ਬਹੁਰਿ ਕੋਪ ਕਰਿ ਦੁਸਤ ਅਪਾਰਾ ॥ ਮਹਾਕਾਲ ਕੋ ਚਹਤ ਸੰਘਾਰਾ ॥
ਜਿਮਿ ਗਗਨਹਿ ਕੋਈ ਬਾਨ ਵਲਾਵੈ ॥ ਤਾਹਿ ਨ ਲਗੇ ਤਿਸੀ ਪਰ ਆਵੈ ॥ ੨੮੩॥

Bahur kop kar dusat apara. Mahakaal ko chehat sanghara.
Jim gagneh koiee baan vlavai. Tohai na lgaie tisi par avai. (283)

ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਬਾਦ੍ਰਿਤ ਬਜਾਇ ॥ ਦਾਨਵ ਨਿਕਟ ਪਹੁਚੇ ਆਇ ॥
ਮਹਾਕਾਲ ਤਬ ਬਿਰਦ ਸੰਭਾਰੇ ॥ ਸੰਤ ਉਬਾਰਿ ਦੋਖਿਯਨ ਮਾਰੇ ॥ ੨੮੪॥
Bhat bhat badrit bajaie. Danav nikat pahuchai aie.
Mahakaal tab birad sambharo. Sant ubar dokhiyan maro. (284)

ਖੰਡ ਖੰਡ ਕਰਿ ਦਾਨਵ ਮਾਰੇ ॥ ਤਿਲ ਤਿਲ ਪ੍ਰਾਇ ਸਕਲ ਕਰਿ ਭਾਰੇ ॥
ਪਾਵਕਾਸਤ੍ਰ ਕਲਿ ਬਹੁਰਿ ਚਲਾਯੋ ॥ ਸੈਨ ਅਸੁਰ ਕੋ ਸਗਲ ਗਿਰਾਯੋ ॥ ੨੮੫॥
Khand khand kar danav marai. Til til prai sakal kar darai.
Pavkasatar kal bahur chalayo. Sain asur ko sagal girayo. (285)

ਬਰੁਣਾਸਤ੍ਰ ਦਾਨਵ ਤਬ ਛੋਰਾ ॥ ਜਾ ਤੇ ਪਾਵਕਾਸਤ੍ਰ ਕਹ ਮੋਰਾ ॥
ਬਾਸੁਾਸਤ ਤਬ ਕਾਲ ਚਲਾਯੋ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਪ੍ਰਤ੍ਛ ਹੈ ਜੁਧ ਮਚਾਯੋ ॥ ੨੮੬॥
Barunasatar danav tab chhora. Ja tai pavkasatar keh mora.
Basvasatar tab kaal chalayo. Indar putrachh hai judh machayo. (286)

ਦਾਨਵ ਨਿਰਖਿ ਠਾਢ ਰਨ ਬਾਸਵ ॥ ਪੀਵਤ ਭਯੋ ਕੂਪ ਦ੍ਰੋ ਅਸਵ ॥
ਕਰਿ ਕੈ ਕੋਪ ਅਤੁਲ ਅਸ ਗਰਜਾ ॥ ਭ੍ਰੂਮਿ ਅਕਾਸ ਸਬਦ ਸੁਨਿ ਲਰਜਾ ॥ ੨੮੭॥
Danav nirakh thath ran basav. Pivat bheyo koop dal asava.
Kaar kai kop atul as garja. Bhoom akas sabad sunn larja. (287)

ਅਮਿਤ ਬਾਸਵਹਿ ਬਾਨ ਪ੍ਰਹਾਰੇ ॥ ਬਰਮ ਚਰਮ ਸਭ ਭੇਦਿ ਪਧਾਰੇ ॥
ਜਨੁਕ ਨਾਗ ਬਾਥੀ ਸਸਿ ਗਏ ॥ ਭੂਤਲ ਭੇਦ ਪਤਾਰ ਸਿਧਾਏ ॥ ੨੮੮॥
Amit basveh baan parharai. Baram charam sabh bhed padharai.
Januk naag babi sas gale. Bhutal bhed patar sidhaye. (288)

The enemy again wanted to kill Maha Kaal with the help of many demons. Just as someone shoots an arrow at the sky which does not strike it, but comes back to strike the one, who shoots it. (283)

The demons were playing many musical instruments and then came near Maha Kaal. Maha Kaal then performed his moral duty to save his devotees by killing the despots (enemies). (284)

He (Maha Kaal) killed all the demons by cutting them into pieces and reduced them into bits and pieced Kaal then again shot the Agni Astar' (Fire weapon) and completely destroyed the whole demon army. (285)

The demons then fired the Varuna Astar, which turned back the Agni Astar. Then Kaal released the 'Basav Astar' and Indra appeared in person to fight it out. (286)

Then the demon, seeing Indra standing in the field, drank two wells of wine (too much wine). Then by getting furious with rage thundered in such a manner, that on hearing the note the Earth and sky both started trembling. (287)

The demon shot many arrows against Indra, which pierced the shields and coats of mail (protective cover) onto the other side. It appeared as if the snakes had entered their holes, and piercing the Earth, they had gone to the underworld(nether Land). (288)

ਅਮਿਤ ਰੋਸ ਬਾਸਵ ਤਬ ਕਿਆ ॥ ਸਨੁਖ ਬਾਨ ਕਰ ਭੀਤਰ ਲਿਆ ॥
 ਅਮਿਤ ਕੋਪ ਕਰਿ ਬਿਸਿਖ ਪ੍ਰਹਾਰੇ ॥ ਫੋਰਿ ਦਾਨਵਨ ਪਾਰ ਪਧਾਰੇ ॥ ੨੮੯॥
 Amít ros basav tab kiya. Sanukh ban bhitar liya.
 Amit kop kar bisikh parharai. For danvan paar padharai. (289)

ਦਾਨਵ ਅਸਿਕ ਰੋਸ ਕਰਿ ਧਾਏ ॥ ਦੇਵ ਪੂਜ ਰਨ ਮਾਝ ਭਜਾਏ ॥
 ਭਜਤ ਦੇਵ ਨਿਰਖੇ ਕਲਿ ਜਬ ਹੀ ॥ ਸਸਤ੍ਰ ਅਸਤ੍ਰ ਛੋਰੇ ਰਨ ਤਬ ਹੀ ॥ ੨੯੦॥
 Danav asik ros kar dhaie. Dev pooj ran majh bhajaie.
 Bhajat dev nirkhai kal jab hi. Sastar astar chhorai ran tab hi. (290)

ਬਾਨਨ ਕੀ ਬਰਖਾ ਕਲਿ ਕਰੀ ॥ ਲਾਗਤ ਸੈਨ ਦਾਨਵੀ ਜਰੀ ॥
 ਸਤ੍ਰ ਅਨੇਕ ਨਿਧਨ ਕਹ ਗਏ ॥ ਬਹੁਰਿ ਉਪਜ ਬਹੁ ਠਾਢੇ ਭਏ ॥ ੨੯੧॥
 Banan ki brkha kal kari. Lagat sain danvi jari.
 Satar anek nidhan keh gaie. Bahur upaj bahu thathai bhaie. (291)

ਬਹੁਰਿ ਕਾਲ ਕੁਪਿ ਬਾਨ ਪ੍ਰਹਾਰੇ ॥ ਬੇਧਿ ਦਾਨਵਾਨ ਪਾਰ ਪਧਾਰੇ ॥
 ਦਾਨਵ ਤਬੈ ਅਧਿਕ ਕਰਿ ਕ੍ਰਧਾ ॥ ਮੰਡਾ ਮਹਾਕਾਲ ਤਨ ਜੁਧਾ ॥ ੨੯੨॥
 Bahur kaal kop ban parharai. Bedh danvan paaar padharai.
 Danav tabi adhik kar krudha. Manda mahakaal tan judha. (292)

ਮਹਾਕਾਲ ਤਬ ਬਾਨ ਪ੍ਰਹਾਰੇ ॥ ਦਾਨਵ ਏਕ ਏਕ ਕਰਿ ਮਾਰੇ ॥
 ਤਿਨ ਤੇ ਬਹੁ ਉਪਜਿਤ ਰਨ ਭਏ ॥ ਮਹਾ ਕਾਲ ਕੇ ਸਾਮੁਹਿ ਸਿਧਏ ॥ ੨੯੩॥
 Mahakal tab ban parharai. Danav eke k kar marai.
 Tin tai upjit ran bhaie. Mahakaal kai samuhai sidhaie. (293)

ਜੇਤਿਕ ਧਏ ਤਿਤਕ ਕਲਿ ਮਾਰੇ ॥ ਰਥੀ ਗਜੀ ਤਿਲ ਤਿਲ ਕਰਿ ਡਾਰੇ ॥
 ਤਿਨਕੇ ਉਪਜਿ ਠਾਢੇ ਭੇ ਘਨੇ ॥ ਰਥੀ ਗਜੀ ਬਾਜੀ ਸੁਭ ਬਨੇ ॥ ੨੯੪॥
 Jetik dhaie titak kal marai. Rathi gaji til til kar darai.
 Tinkai upaj thath bhee ghanai. Rathi gaji baji subh banai. (294)

Then Indra felt great anguish and took the arrow and bow in hand, and shot many arrows with great fury, which pierced the bodies of demons, through to the other side. (289)

The demon then launched another attack with fury and made the idol-worshipper to run away from the battlefield. When Maha Kaal saw the gods fleeing from the battlefield, then he released (shot) all the weapons and arms in the battlefield. (290)

Then Kaal showered the arrows, which on striking the enemy burnt the whole demon army and many enemies died (of burning), then many demons got up and started fighting. (291)

Then Kaal, being furious with rage, shot the arrows, which pierced the demons through to the other side. Then the demons getting wrathful, started fighting against Maha Kaal. (292)

Then Maha Kaal shot many arrows and killed the demons one by one; then many more demons got created in the battlefield and were facing Maha Kaal squarely. (293)

Whichever demons came to oppose Maha Kaal, were killed by him. The charioteers and elephants riders were cut into pieces. Then many more demons were generated and faced the enemy, along with many charioteers, elephants and horse riders. (294)

ਬਹੁਰਿ ਕਾਲ ਕਰਿ ਕੋਪ ਪ੍ਰਹਾਰੇ ॥ ਦੈਤ ਅਨਿਕ ਮਿਤ੍ਰ ਲੋਕ ਪਧਾਰੇ ॥
 ਮਹਾਕਾਲ ਬਹੁਰੇ ਧਨੁ ਧਰਾ ॥ ਸੌ ਸੌ ਬਾਨ ਏਕ ਇਕ ਹਰਾ ॥ ੨੯੫॥
 Bahur kaal kar kop parharai. Dait anik mitar lok padharai.
 Mahakaal bahuro dhan dhara. So so ban ik hara. (295)

ਸੌ ਸੌ ਏਕ ਏਕ ਸਰ ਮਾਰਾ ॥ ਸੌ ਸੌ ਗਿਰੀ ਸ੍ਰੋਨ ਕੀ ਧਾਰਾ ॥
 ਸਤ ਸਤ ਅਸੁਰ ਉਪਜਿ ਭੇ ਠਾਢੇ ॥ ਅਸੀ ਗਜੀ ਕੋਚੀ ਬਲ ਗਾਢੇ ॥ ੨੯੬॥
 So so ek ek sar mara. So so giri saron ki dhara.
 Sat sat asur upaj bhe thatahi. Asi gaji kochi bal gadhai. (296)

ਰੂਪ ਹਜਾਰ ਹਜਾਰ ਧਾਰਿ ਕਲਿ ॥ ਗਰਜਤ ਭਯੋ ਅਤੁਲ ਕਰਿ ਕੈ ਬਲ ॥
 ਕਹ ਕਹ ਹਸਾ ਕਾਲ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥ ਕਾਢੇ ਦਾਤ ਤਜਤ ਮੁਖ ਜੁਾਲਾ ॥ ੨੯੭॥
 Roop hajar dhar kal. Garjat bheyo atul kar kai bal.
 keh kewh hasa kaal bikrala. Kadhai data tajat much javala. (297)

ਏਕ ਏਕ ਰਨ ਬਾਨ ਚਲਾਯੋ ॥ ਸਹਸ ਸਹਸ ਦਾਨਵ ਕਹ ਘਾਯੋ ॥
 ਖੇਤਿਕ ਸੁਭਟ ਦਾੜ ਗਹਿ ਚਾਬੇ ॥ ਕੇਤਿਕ ਸੁਭਟ ਪਾਵ ਤਰ ਦਾਬੇ ॥ ੨੯੮॥
 Ek ek ran ban chalayo. Sehas danav keh ghayo.
 Khetik subhat darr geh chabai. Ketik subhat pav tar dabai. (298)

ਖੇਤਕ ਪਕਰਿ ਭਛ ਕਰਿ ਲਿਯੋ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਏਕ ਨ ਉਪਜਤ ਭਯੋ ॥
 ਕਿਤਕਨ ਦ੍ਰਿਸਟਾਕਰਖਨ ਕੀਯੋ ॥ ਸਭਹਿਨ ਕੋ ਸ੍ਰੋਨਿਤ ਹਰਿ ਲੀਯੋ ॥ ੨੯੯॥
 Ketik pakar bhachh kar liyo. Tin tai ek na upjat bheyo.
 Kitkan dristakarkhan kiyo. Sabhhin ko saronit har liyo. (299)

ਸ੍ਰੋਨ ਰਹਿਤ ਦਾਨਵ ਜਬ ਭਯੋ ॥ ਦੈਤ ਉਪਰਾਜਨ ਤੇ ਰਹਿ ਗਯੋ ॥
 ਸ੍ਰਮਿਤ ਅਧਿਕ ਹੈ ਛਾਡਤ ਸ਼ਾਸਾ ॥ ਤਾ ਤੇ ਕਰਤ ਦੈਤ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ੩੦੦॥
 Sarone rehaty danav jab bheyo. Dait uprajan tai reh geyo.
 Sramit adhik hai chhadat savasa. Ta tai karat dait pargasa. (300)

Then Kaal launched the attack in great wrathfulness, which sent many demons to the valley of death. Then Maha Kaal took up his bow, and with one arrow only, he killed hundred or more. (295)

One arrow was shot at one hundred demons, which resulted in a blood stream flowing down there, which resulted in the creation of hundred of demons, who started opposing. They were armed with swords, riders of elephants and having coats of mail and got dug in there. (296)

Then Maha Kaal, 'taking a thousand forms, was thundering with great strength, and he laughed with a horrible sound and was spitting fire with protruding teeth. (297)

He (Maha Kaal) shot one arrow each time, killing one thousand demons every time, while many demons were crushed under his molar teeth and many more warriors were crushed under his feet. (298)

Many warriors were just devoured by holding them so that no more demons could be produced. Many of them were just pulled to death by dragging them with his eyes (glance) thus their blood was sucked in. (299)

When the demons were divested of their blood, then more demons could not be created, and they were dying by getting exhausted, so that no more demons could be produced. (300)

ਪਵਨਾਕਰਖ ਕਰਾ ਤਬ ਕਾਲਾ ॥ ਘਟੇ ਬਢਨ ਤੇ ਅਰਿ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥
ਇਹ ਬਿਧਿ ਜਬ ਆਕਰਖਨ ਕੀਯਾ ॥ ਸਭ ਬਲ ਹਰਿ ਅਸੁਰਨ ਕਾ ਲਿਯਾ ॥ ੩੦੧॥

Pavnakaarakh kara tab kaala. Ghatai badhan tai ar bikrala.
Ih bidh jab akarkhan kiya. Sabh bal har asuran ka liya. (301)

ਮਾਰਿ ਮਾਰਿ ਜੋ ਅਸੁਰ ਪੁਕਾਰਤ ॥ ਤਿਹ ਤੇ ਅਮਿਤ ਸੈਤ ਤਨ ਧਾਰਤ ॥
ਬਾਚਾਕਰਖ ਕਾਲ ਤਬ ਕਯੋ ॥ ਬੋਲਨ ਤੇ ਦਾਨਵ ਰਹਿ ਗਯੋ ॥ ੩੦੨॥

Mar mar jo asur pukarat. Tih tai amit sait tan dharat.
Bachakarakh kaal tab keyo. Bolan tai danav reh geyo. (302)

ਦਾਨਵ ਜਬ ਬੋਲਹਿ ਰਹਿ ਗਯੋ ॥ ਚਿੰਤਾ ਕਰਤ ਚਿਤ ਮੋ ਭਯੋ ॥
ਤਾਹੀ ਤੇ ਦਾਨਵ ਬਹੁ ਭਏ ॥ ਸਨਮੁਖ ਮਹਾਕਾਲ ਕੇ ਧਏ ॥ ੩੦੩॥
Danav jab bolhi reh geyo. Chinta karat chit mo bheyo.
Tahi tai danav bahu bhaie. Sanmukh mahakaaal kai dhaie. (303)

ਸਸਤ੍ਰ ਅਸਤ੍ਰ ਕਰਿ ਕੋਪ ਪ੍ਰਹਾਰੇ ॥ ਮਹਾਬੀਰ ਬਰਿਯਾਰ ਡਰਾਰੇ ॥
ਮਹਾ ਕਾਲ ਤਬ ਗੁਰਜ ਭੰਡਾਰੀ ॥ ਬਹੁਤਨ ਕੀ ਮੇਧਾ ਕਢਿ ਡਾਰੀ ॥ ੩੦੪॥
Sastar asatar kar kop parharai. Mahabir bariyar dararai.
Mahakaaal tab guraj bhandari. Bahutan ki medha kadh dari. (304)

ਤਿਨ ਕੀ ਭੂਅ ਮੇਜਾ ਜੋ ਪਰੀ ॥ ਤਾ ਤੇ ਸੈਨ ਦੇਹ ਬਹੁ ਧਰੀ ॥
ਮਾਰਿ ਮਾਰਿ ਕਰਿ ਕੋਪਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜਾਗਤ ਭਏ ਅਸੁਰ ਬਿਕਰਾਰਾ ॥ ੩੦੫॥
Tin ki bhu meja jo pari. Ta tai sain deh bahu dhari.
Mar mar kar kop apara. Jagat bhaie asur bikrara. (305)

ਤਿਨ ਕੇ ਫੋਰਿ ਮੂੰਡ ਕਲਿ ਡਰੇ ॥ ਤਾ ਤੇ ਮੇਧਾ ਜੋ ਭੂਅ ਪਰੇ ॥
ਮਾਰਿ ਮਾਰਿ ਕਹ ਅਸੁਰ ਜਗੇ ਰਨ ॥ ਸੂਰਬੀਰ ਬਰਿਯਾਰ ਮਹਾਮਨ ॥ ੩੦੬॥
Tin kai for moond kal darai . ta tai medha jo bhu parai.
Mar mar keh asur jagai ran. Soorbir bariyar mahaman. (306)

Then Kaal sucked in the wind, so that their could be no increase in the number of demons. Thus with such a type of attack, the strength of the demons was also reduced. (301)

When the demons were shouting to "Kill them", more demons were being created, thus Kaal had sucked in their (breath) with their speech, so that they could not speak any more. (302)

When the demons lost their speech, then they got worried and from that worry even more demons got regenerated and then started confronting Maha Kaal. (303)

They took up their weapons and arms and attacked with great fury Which frightened many mighty warriors. Then Maha Kaal took up his mace, and thus crushed their brains (reduced their bone marrow). (304)

When their marrow fell on the ground many more demons were produced and an army of demons created, thus many more horrible demons, being furious with rage, woke up to life (thus getting ready to fight). (305)

Then Maha Kaal broke their skulls, and as their bone marrow fell on the ground, many more demons shouting "Kill them", were coming to life, who were very powerful and great warriors. (306)

ਪੁਨਿ ਕਰਿ ਕਾਲ ਗਦਾ ਰਿਸਿ ਧਰੀ ॥ ਸਤ੍ਰ ਖੋਪਰੀ ਤਿਲ ਤਿਲ ਕਰੀ ॥
ਜੇਤੇ ਟੁਕ ਖੋਪ੍ਰਿਯਨ ਪਰੇ ॥ ਤੇਤਿਕ ਰੂਪ ਦਾਨਵਾਨ ਧਰੇ ॥ ੩੦੭॥
Pun kar kaal gada ris dhari. Satar khopri til til kari.
Jete took khopriyan parai. Tetik roop danvan dharai. (307)

ਕੇਤਿਕ ਗਦਾ ਪਾਨਿ ਹਹਿ ਧਾਏ ॥ ਕੇਤਿਕ ਖੜਗ ਹਾਥ ਲੈ ਆਏ ॥
ਮਾਰਿ ਮਾਰਿਕੈ ਕੋਪਹਿ ਸਰਜੇ ॥ ਮਾਨਹੁ ਮਹਾਕਾਲ ਘਨ ਗਰਜੇ ॥ ੩੦੮॥
Ketik gada pan hehai dhaie. Ketik kharrag hath lai aie.
Mar maar kaai kophi sarjai. Manhu mahakaal ghan garajai. (308)

ਆਨਿ ਕਾਲ ਕਹ ਕਰਤ ਪ੍ਰਹਾਰਾ ॥ ਇਕ ਇਕ ਸੂਰ ਸਹਸ ਹਥਿਯਾਰਾ ॥
ਮਹਾਕਾਲ ਕਹ ਲਗਤ ਨ ਭਏ ॥ ਤਾ ਮਹਿ ਸਭੈ ਲੀਨ ਹੈ ਗਏ ॥ ੩੦੯॥
Aan kal keh karat parhara. Ik ik soor sehas hathiyara.
Mahakaal keh lagat n-abhaie. Ta meh sabhai lin hai gaie. (309)

ਸਸਤ੍ਰ ਲੀਨ ਲਖਿ ਅਸੁਰ ਰਿਸਾਨੇ ॥ ਸਸਤ੍ਰ ਅਸਤ੍ਰ ਲੈ ਕੋਪਿ ਸਿਧਾਨੇ ॥
ਅਮਿਤ ਕੋਪ ਕਰਿ ਸਸਤ੍ਰ ਪ੍ਰਹਾਰਤ ॥ ਮਾਰਿ ਮਾਰਿ ਦਿਸਿ ਦਸੈ ਪੁਕਾਰਤ ॥ ੩੧੦॥
Sastar lin lakh asur risanai. Satar astar lai kop sidhanai.
Amit kop kar sastar parharat. Mar mar dis daso pukarat. (310)

ਮਾਰਿ ਮਾਰਿ ਕੀ ਸੁਨਿ ਧੁਨਿ ਕਾਨਾ ॥ ਕੋਪਾ ਕਾਲ ਸਸਤ੍ਰ ਗਹਿ ਨਾਨਾ ॥
ਹਾਕਿ ਹਾਕਿ ਹਥਿਯਾਰ ਪ੍ਰਹਾਰੇ ॥ ਦਸਟ ਅਨਿਕ ਪਲ ਬੀਚ ਸੰਘਾਰੇ ॥ ੩੧੧॥
Mar mar ki sunn dhunn kana. Kopa kaal sastar geh nan.
Hak hak hathiyar parharai. Dast anik pal beech sangharai. (311)

ਤਿਨ ਤੇ ਮੇਦ ਮਾਸ ਜੋ ਪਰੇ ॥ ਤਾ ਤੇ ਬਹ ਅਸੁਰਨ ਤਨ ਧਰੇ ॥
ਮਾਰਿ ਮਾਰਿ ਕਹ ਸਾਮੁਹਿ ਸਿਧਾਏ ॥ ਬਾਧੇ ਚੁੰਗ ਚੌਪਿ ਤਨ ਆਏ ॥ ੩੧੨॥
Tin tai med mas jo paro. Ta tai beh asuran tan dharo.
Mar mar keh samuhai sidhaie. Badhai chung choup tan aie. (312)

Ehen Kaal getting enragaed. Took up his mace in hand and crushed the heads of demons and more demons got generataed from all the pieces which fell on the ground. (307)

Many of these demons, holding their maces in hands, were confronting him, and many opposed him holding their swords in hands. They were showing off their wrathfulness by shouting "Kill them", as if the clouds of doomsday of Maha Kaal had started gurgling. (308)

Now these demons, with thousands of weapons with each one, were attacking, Maha Kaal one by one, though Maha Kaal was not being affected by their attacks and all of them got merged in Maha Kaal. (309)

On seeing their weapons being merged with Maha Kaal, all the demons became furious with rage and taking up their weapons they started advancing against Maha Kaal. They were wielding their weapons with great fury and were shouting "Kill them" in all the ten directions. (310)

On hearing their sound of "Kill them", with his ears, Maha Kaal, taking up many weapons, also got furious with rage. He then wielded his weapons by challenging them with cries of "Kill them", thus destroying many demons in a moment. (311)

When their flesh and marrow fell on the ground, many more demons took up new forms and got generated. Thus these demons jumping with vigour and zeal, and shouting "Kill the enemy", they came in front of Maha Kaal in large groups. (312)

ਇਕ ਇਕ ਟੂਕ ਸਹਸ ਕਰਿ ਡਾਰੇ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਭਏ ਅਸੁਰ ਰਨ ਡਾਰੇ ॥
 ਤਿਨ ਕੇ ਟੂਕ ਟੂਕ ਕਰਿ ਲਛਨ ॥ ਗੀਧ ਪਿਸਾਚ ਗਏ ਕਰਿ ਭਛਨ ॥ ੩੧੩॥
 Ik ik took sehas kar darai. Tin tai bhaie asur ran bharai.
 Tin kai took took kar lachhan. Geedh pisach gale kar bhachhan. (313)

ਤੇ ਭੀ ਅਮਿਤ ਰੂਪ ਕਰਿ ਧਾਏ ॥ ਜੇ ਤਿਲ ਤਿਲ ਕਰਿ ਸੁਭਟ ਗਿਰਾਏ ॥
 ਤਿਨ ਕੀ ਕਰੀ ਨਾਸ ਸਭ ਸੈਨਾ ॥ ਮਹਾ ਕਾਲ ਕਰਿ ਰੰਚਕ ਭੈ ਨਾ ॥ ੩੧੪॥
 Tai bhi amit roop kar dhaie. Je til til kar subhat gjarai.
 Tin ki kari nas sabh saina. Mahakaal kar ranchak bhai na. (314)

ਮਾਰਿ ਮਾਰਿ ਜੋਧਾ ਕਹੂੰ ਗਾਜਹਿ ॥ ਜੰਬੁਕ ਗੀਧ ਮਾਸ ਲੈ ਭਾਜਹਿ ॥
 ਪ੍ਰੇਤ ਪਿਸਾਚ ਕਹੂੰ ਕਿਲਕਾਰਹਿ ॥ ਡਾਕਨਿ ਝਾਕ ਕਿਲਕਟੀ ਮਾਰਹਿ ॥ ੩੧੫॥
 Mar mar jodha kahun gajhi. Jambuk gidh mas lai bhajhi.
 Prêt pisach kahun kilkaarhi. Dakni jhak kilkati marhi. (315)

ਕੋਕਿਲ ਕਾਕ ਜਹਾ ਕਿਲਕਾਰਹਿ ॥ ਸ੍ਰੋਨਤ ਕੇ ਕੇਸਰ ਘਸਿ ਡਾਰਹਿ ॥
 ਜਾਨੁਕ ਢੋਲ ਬਡੇ ਡਫ ਸੋਹੈ ॥ ਦੇਵ ਦੈਤ ਦਾਨਵ ਮਨ ਮੋਹੈ ॥ ੩੧੬॥
 Kokil kak jaha kilkarhi. Saronat kai kesar ghas darhi.
 Januk dhol badai sohai. Dev dait danav man mohai. (316)

ਬਾਨ ਜਾਨ ਕੁਕੰਮਾ ਪ੍ਰਹਾਰੇ ॥ ਮੂਠਿ ਗੁਲਾਲਨ ਬਰਛਾ ਭਾਰੇ ॥
 ਢਾਲ ਮਨੋ ਡਫਮਾਲਾ ਬਨੀ ॥ ਪਿਚਕਾਰਿਯੈ ਤੁਫੰਗੈ ਘਨੀ ॥ ੩੧੭॥
 Ban jaan kukamma parhaarai. Mooth gulalan barchha bharai.
 Dhal mano dafmala bani. Pichkariyae tufangai ghani. (317)

ਇਹ ਬਿਧਿ ਭਯੋ ਘੋਰ ਸੰਗ੍ਰਾਮਾ ॥ ਕਾਪਾ ਇੰਦ੍ਰ ਚੰਦ੍ਰ ਕੋ ਧਾਮਾ ॥
 ਪਸੁ ਪੰਛੀ ਅਤਿ ਹੀ ਅਕੁਲਾਏ ॥ ਛੋਡਿ ਧਾਮ ਕਾਨਨਹਿ ਸਿਧਾਏ ॥ ੩੧੮॥
 Ih bidh bheyo ghor samgrama. Kappa indar chandar ko dhama.
 Pasu at hi akulaie. Chhod dham kananhi sidhaie. (318)

Maha Kaal then reduced these enemies in thousand pieces each, which resulted in further production of demons, whose flesh was being eaten away by vultures and pisach (evil spirits). (313)

The warriors, who had been reduced to bits and pieces, also got up to form as mighty warriors and then launched an attack. But MahaKaal, without having any fear about them, destroyed the whole army. (314)

Just before this, they were shouting to kill them and now the jackals and vultures were taking away their flesh. At times the ghosts and spirits (pisachs) were shrieking and now the evil-spirits and huge kites were making merry. (315)

Where the black cuckoos and crows were making noise now the saffron of blood was being applied there. The kettle drums were looking glorious like the timbrels and were enamouring the minds of both gods and demons. (316)

The arrows were like the balls of lac filled with saffron and heavy spears, represented a bundle of dry colours (for holi festival), the shields were like the tabors, while the guns were like the syringes. (317)

It was a fierce battle, which had caused the Indra & Moon lok (lands) to tremble, and the animals or birds were equally terrified. They left their houses and fled towards the jungle. (318)

ਬਾਜੀ ਕਹੂੰ ਘਾਇਲ ਭਭਕਾਵਤ ॥ ਉਠਿ ਉਠਿ ਸੁਭਟ ਸਮੁਹ ਕਹ ਧਾਵਤ ॥
ਕਹਕਹਾਟ ਕਹੂੰ ਕਾਲ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਭੀਖਨ ਸੁਨੈ ਨਾਮ ਭੈ ਆਵੈ ॥ ੩੧੯॥

Baji kahun ghayal bhabhkavat. Uth uth subhat samuh keh dhavat.
Kehkahat kahun kaal sunaavai. Bhikhan sunai nam bhai avaie. (319)

ਸੂਰਨ ਕੋ ਲੋਮਾ ਭੇ ਖਰੇ ॥ ਕਾਤਰ ਨਿਰਖਿ ਧਾਮ ਰਨ ਬਰੇ ॥
ਸੋਫੀ ਸੂਮ ਭਏ ਬਹੁ ਬਯਾਕੁਲ ॥ ਦਸੋ ਦਿਸਨ ਭਜਿ ਚਲੇ ਡਰਾਕੁਲ ॥ ੩੨੦॥
Suaran ko loma bhe kahari. Katar nirakh dham ran barai.
Sofi bhaie bahu bayakaul. Daso disan bhaj chalai darakul. (320)

ਕੇਤਿਕ ਸੁਭਟ ਪਾਵ ਤੇ ਰੋਪੇ ॥ ਲੈ ਲੈ ਖੜਗ ਨਗਨ ਕਰਿ ਧੋਪੈ ॥
ਮਹਾ ਕਾਲ ਕੁਪਿ ਸਸਤ੍ ਪ੍ਰਹਾਰੈ ॥ ਸਾਧ ਉਬਾਰਿ ਦੁਸਤ ਸਭ ਮਾਰੈ ॥ ੩੨੧॥
Ketik subhat pav tai ropai. Lai lai kharrag nagan kar dhopai.
Mahakaal kopai sasatar parharai. Sadh ubar dusat sabh marai. (321)

ਭੁਜੰਗ ਛੰਦ

ਮਚੇ ਆਨਿ ਮੈਦਾਨ ਮੈ ਬੀਰ ਭਾਰੇ ॥ ਦਿਖੈ ਕੌਨ ਜੀਤੈ ਦਿਖੈ ਕੌਨ ਹਾਰੇ ॥
ਲਏ ਸੂਲ ਔ ਸੇਲ ਕਾਤੀ ਕਟਾਰੀ ॥ ਚਹੂੰ ਓਰ ਗਾਜੇ ਹਠੀ ਬੀਰ ਭਾਰੀ ॥ ੩੨੨॥

Bhujang Chhand

Machai aan maidaan mai beer katari.
Dikhai koun jiatai dikhai koun harai.
Laie sool o sel kati kaatari.
Chahun or gaajai haathi beer bhari. (322)

ਬਜੇ ਘੋਰ ਸੰਗ੍ਰਾਮ ਮੋ ਘੋਰ ਬਾਜੇ ॥ ਚਹੁਮ ਓਰ ਬਾਕੇ ਰਥੀ ਬੀਰ ਗਾਜੇ ॥
ਲਏ ਸੂਲ ਔ ਸੇਧਲ ਕਾਤੀ ਕਟਾਰੇ ॥ ਮਚੇ ਕੋਪ ਕੈ ਕੈ ਹਠੀਲੇ ਰਜਯਾਰੇ ॥ ੩੨੩॥
Bahai ghor sangram mo ghor bajai. Chahum or bakai rathi beer gajai.
Laie sool o sedhal kati katarai. machai kop kai kai hathilai rajyarai. (323)

At places, wounded horses were making noise, while somewhere the warriors were confronting the enemy and launching an attack against them, while somewhere else the frightening laughter of Kaal could be heard. It was rather terrifying to hear the name of Kaal (god of death) only. (319)

The hair of the warriors were standing upright (were feeling frightened), while the cowards on watching then, hid themselves in the house. Both the virtuous or miserly persons were fully distressed. The cowards were running in all ten directions. (320)

Many warriors had dug in their feet, and started wielding their naked awords or double-edged swords. Then Maha Kaal, getting enraged struck(attacted) them with his weapon. All the saints were saved whereas the despots were killed. (321)

Bhujang Chhand

The powerful warriors got themselves established in the battlefield. Let us watch (see) who wins and who loses finally ! From all the four sides the stubborn warriors, carrying tridents, spears, swords or daggers were thundering. (322)

Many bugles were sounded in that horrible battle. The young handsome charioteers from all four sides were roaring loudly. They were carrying weapons like tridents, spears, daggers and swords in the hands, while stubborn Rajas were getting enraged and launching an attack. (323)

ਕਹੂੰ ਧੂਲਧਾਨੀ ਛੁਟੈ ਫੀਲ ਨਾਲੈ ॥ ਕਹੂੰ ਬਾਜ ਨਾਲੈ ਮਹਾ ਘੋਰ ਜਾਲੈ ॥
ਕਹੂੰ ਸੰਖ ਭੇਰੀ ਪ੍ਰਣੈ ਢੋਲ ਬਾਜੈ ॥ ਕਹੂੰ ਸੂਰ ਠੋਕੈ ਭੁਜਾ ਭੂਪ ਗਾਜੈ ॥ ੩੨੪॥

Kahun dhuldhani chhutai feel nalai. Kahun baaj nalai maha ghor javalai.
Kahun sankh bheri parano dhol bajai. Kahun soor thokai bhoop gajai. (324)

ਕਹੂੰ ਘੋਰ ਬਾਦ੍ਰਿਤ ਬਾਜੈ ਨਗਾਰੈ ॥ ਕਹੂੰ ਬੀਰ ਬਾਜੀ ਗਿਰੇ ਖੇਤ ਮਾਰੇ ॥
ਕੂੰ ਖੇਤ ਨਾਚੈ ਪਠੇ ਪਖਰਾਰੇ ॥ ਕਹੂੰ ਸੂਰ ਸੰਗ੍ਰਾਮ ਸੋਹੈ ਡਰਾਰੇ ॥ ੩੨੫॥

Kahun ghor badrit bajai nagarai. Kahun beer baji girai khet marai.
Kahun khet navnai patahai pakhrarai. Kahun soor sangram sohai dararai. (325)

ਕਹੂੰ ਬਾਜ ਮਾਰੇ ਕਹੂੰ ਝੂਮ ਹਾਥੀ ॥ ਕਹੂੰ ਫੈਟ ਭਾਥੀ ਜੁਝੈ ਬਾਧਿ ਸਾਥੀ ॥
ਕਹੂੰ ਗਰਜਿ ਠੋਕੈ ਭੁਜਾ ਭੂਪ ਭਾਰੇ ॥ ਬਮੈ ਸ੍ਰੋਨ ਕੇਤੇ ਗਿਰੇ ਖੇਤ ਮਾਰੇ ॥ ੩੨੬॥

Kahun baj marai kahun jhoom hathi.
Kahun fait bhathi jujhai badh sathi.
Kahun garaj thokai bhuja bhoop bharai.
Bamai saron ketai girai khet marai. (326)

ਚੌਪਈ

ਇਹ ਬਿਧਿ ਅਸੁਰ ਜਬੈ ਚੁਨਿ ਮਾਰੇ ॥ ਅਮਿਤ ਰੋਸ ਕਰਿ ਔਰ ਸਿਧਾਰੇ ॥
ਬਾਧੇ ਫੈਟ ਬਿਰਾਜੈ ਭਾਥੀ ॥ ਆਗੇ ਚਲੇ ਅਮਿਤ ਧਰਿ ਹਾਥੀ ॥ ੩੨੭ ॥

Choupaiee

Ih bidh asur jabai chun marai. Amit ros kar aour sidharaai.
Badhai fait birajai bhathi. Agaai chalai amit dhaar hathi. (327)

ਸਾਥ ਲਏ ਅਨਗਨ ਪਖਰਾਰੇ ॥ ਉਮਡਿ ਚਲੇ ਦੈ ਢੋਲ ਨਗਾਰੇ ॥
ਸੰਖ ਝਾਝ ਅਰੁ ਢੋਲ ਬਜਾਇ ॥ ਚਮਕਿ ਚਲੇ ਚੌਗੁਨ ਕਰਿ ਚਾਇ ॥ ੩੨੮॥
Sath laie angan pakhraarai. Umad chalai dai dhol nagarai.
Sankh jhajh ar dhol bajaie. Chamak chalai chougun kar chale. (328)

Many long guns or guns, being pulled by elephants, were firing shots, while elsewhere guns pulled by horses, were spitting fire. Somewhere conch shells, drums, kettle drums were being sounded. At places warriors were patting their arms, while elsewhere Rajas were roaring. (324)

At places loud bugles, and drums were being sounded, while somewhere killed warriors or horses were lying on the ground. Somewhere young horse riders were trotting the horses, and at places horrible warriors were looking glorious in the battlefield. (325)

Somewhere horses were lying down or elephants were lying dead on the ground. Somewhere, warriors with quivers tied to their waists were lying dead on the ground. Somewhere mighty Rajas, patting their arms, were thundering. Many warriors were lying dead in the battlefield, while blood was oozing out of their wounds. (326)

Choupaiee

When the demons had been killed by picking them out one by one, then many more demons arrived being furious with rage. They were looking glamorous with their quiver tied to their waists, while many warriors, by keeping the elephants ahead of them, were advancing forward. (327)

They were accompanied by many horse riders and they gathered in large numbers with sounding of drums and were advancing. They were sounding (playing) conch shells jhanjh and drums and were moving with four fold zeal and strength. (328)

ਭਵਰੂ ਕਹੂੰ ਗੁੜਗੁੜੀ ਬਾਜੈ ॥ ਠੋਕਿ ਭੁਜਾ ਰਨ ਮੋ ਭਟ ਗਾਜੈ ॥
 ਮੁਰਜ ਉਪੰਗ ਮੁਰਲਿਯੈ ਘਨੀ ॥ ਭੇਰ ਝਾਜ ਬਾਜੈ ਰੁਨਝਨੀ ॥ ੩੨੯॥
 Davru kahun gurgurri bajai. Thok bhuja ran mo bhat gajai.
 Muraj umang murliye ghani. Bher jhajh baajai runjhuni. (329)

ਕਹੀ ਤੂੰਬਰੇ ਬਜੈ ਅਪਾਰਾ ॥ ਬੇਨ ਬਾਸੁਰੀ ਕਹੂੰ ਹਜਾਰਾ ॥
 ਸੁਤਰੀ ਫੀਲ ਨਗਾਰੇ ਘਨੇ ॥ ਅਮਿਤ ਕਾਨ੍ਹਰੋ ਜਾਤ ਨ ਗਨੇ ॥ ੩੩੦॥
 Kahi tumbarai bajai apara. Ben basuri kahun hajara.
 Sutari feel naagarai ghanai. Amit kanro jaat na ganai. (330)

ਇਹ ਬਿਧਿ ਭਯੋ ਜਬੈ ਸੰਗ੍ਰਾਮਾ ॥ ਨਿਕਸੀ ਦਿਨ ਦੂਲਹ ਹੈ ਬਾਮਾ ॥
 ਸਿੰਘ ਬਾਹਨੀ ਧੁਜਾ ਬਿਰਾਜੈ ॥ ਜਾਹਿ ਬਿਲੋਕ ਦੈਤ ਦਲ ਭਾਜੈ ॥ ੩੩੧॥
 Ih bidh bheyo jaabaai sangrama. Niksi din dulah hai bama.
 Singh bahni dhuja birajai. Jahai bilok dait dal bhajai. (331)

ਆਵਤ ਹੀ ਬਹੁ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰੇ ॥ ਤਿਲ ਤਿਲ ਪ੍ਰਾਇ ਰਥੀ ਕਰਿ ਡਾਰੇ ॥
 ਖਾਟਿ ਦਈ ਕੇਤਿਨ ਕੀ ਧੁਜਾ ॥ ਜੰਘਾ ਪਾਵ ਸੀਸ ਅਰੁ ਭੁਜਾ ॥ ੩੩੨॥
 Avat hi bahu asur sangarai. Til til praie rathi kar darai.
 Khat daiee ketin ki dhuja. Jangha pav sees ar bhuja. (332)

ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਤਨ ਸੁਭਟ ਪ੍ਰਹਾਰੇ ॥ ਟੂਕ ਟੂਕ ਕਰਿ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪਛਾਰੇ ॥
 ਕੇਸਨ ਤੇ ਗਹਿ ਕਿਤਨ ਪਛਾਰਾ ॥ ਸਤ੍ਰ ਸੈਨ ਤਿਲ ਤਿਲ ਕਰਿ ਡਾਰਾ ॥ ੩੩੩॥
 Bhat bhat tan subhat paraharai. Took took kar prithi pachharai.
 Kesan tai geh kitan pachhara. Satar sain til til kar dara. (333)

ਝਮਕਤ ਕਹੀ ਅਸਿਨ ਕੀ ਧਾਰਾ ॥ ਭਭਕਤ ਰੁੰਡ ਬਿਕਰਾਰਾ ॥
 ਕੇਤਿਕ ਗਰਜਿ ਸਸਤ੍ਰ ਕਟਿ ਸਹਜੀ ॥ ਅਸਤ੍ਰ ਛੋਰਿ ਕੋਤੇ ਭਟ ਭਜਹੀ ॥ ੩੩੪॥
 Jhamkat kahi asin ki dhara. Bhabhkat rund bikrara.
 Ketik garaj satar kat sehaji. Astar chhor ketai bhat bhajhi. (334)

Somewhere snail drums or kettle drums were being sounded, while warriors, with pattering their arms, were thundering in the battlefield. Somewhere many mural, upang and flutes were playing while elsewhere else drums and jhanjhas were being played (creating jingling). (329)

Somewhere countless tambourines were being played, while somewhere thousands of clarionets and flutes were being played. Many drums placed on top of elephants, or great musical instruments were being played, and their number was beyond count. (330)

When such a fierce battle was being fought, then a woman named Dooleh Dei appeared one day (from there). She was riding a lion and her banner was flying, with glory, on seeing which the demon forces were running away. (331)

On its first appearance, she had killed many demons and crushed into pieces, those riding chariots, their banners were cut into pieces, while many were deprived of their legs, feet, heads or arms. (332)

Many types of warriors were attacked and cutting them into pieces, were thrown on the ground and many were dragged (destroyed) by holding them from their hair and the forces were crushed into pieces. (333)

At places, the swords' edges were shining, while at places horrible looking heads and trunks were throbbing. Many warriors, with weapons tied to their waists, were roaring loudly, while many warriors, leaving behind their weapons, were fleeing away. (334)

ਮਾਰੇ ਪਰੇ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪਰ ਕੇਤੇ ॥ ਮਹਾ ਬੀਰ ਬਿਕਰਾਰ ਬਿਚੇਤੇ ॥
 ਝਿਮਿ ਝਿਮਿ ਗਿਰੈ ਸ੍ਰੋਨ ਜਿਮਿ ਝਰਨਾ ॥ ਭਯੋ ਘੋਰ ਰਨ ਜਾਤ ਨ ਬਰਨਾ ॥ ੩੩੫॥
 Marai parai prithi par ketai. maha beer bikrar bichetai.
 Jhim jhim giarai saron jim jharana. Bheyo ghor ran jat na barna. (335)

ਅਚਿ ਅਚਿ ਰੁਦਰ ਡਾਕਨੀ ਡਹਕੈ ॥ ਭਖਿ ਭਖਿ ਮਾਸ ਕਾਕ ਕਹੂੰ ਕਹਕੈ ॥
 ਦਾਰੁਨ ਹੋਤ ਭਯੋ ਤਹ ਜੁਧਾ ॥ ਹਮਰੇ ਬੀਚ ਨ ਆਵਤ ਬੁਧਾ ॥ ੩੩੬॥
 Ach ach rudar dakni dehkai. Bhakh bhakh mas kak kahun kehkai.
 Darun hot bheyo the judha. Hamrai beech n avavat budha. (336)

ਮਾਰੇ ਪਰੇ ਦੈਤ ਕਹੀ ਭਾਰੇ ॥ ਗਿਰੇ ਕਾਢਿ ਕਰਿ ਦਾਤ ਡਰਾਰੇ ॥
 ਸ੍ਰੋਨਤ ਬਮਤ ਬਦਨ ਤੇ ਏਕਾ ॥ ਬੀਰ ਖੇਤ ਬਲਵਾਨ ਅਨੇਕਾ ॥ ੩੩੭॥
 Marai parai dait kahi bharai. Girai kadh kar dait dararai.
 Saronat bamat badan tai eka. Beer khet balvan aneka. (337)

ਬਡੇ ਬਡੇ ਜਿਨ ਕੇ ਸਿਰ ਸੀਗਾ ॥ ਚੋ ਚੋ ਬਡੀ ਭਾਤਿ ਜਿਨ ਢੀਗਾ ॥
 ਸ੍ਰੋਨਤ ਸੇ ਸਿਰ ਨੈਨ ਅਪਾਰਾ ॥ ਨਿਰਖ ਜਿਨੈ ਉਪਜਤ ਭ੍ਰਮ ਭਾਰਾ ॥ ੩੩੮॥
 Badai badai jin kai sir singa. Cho chai badi bhat jin dhiga.
 Saronat se sir nain apara. Nirakh jinai upjat baram bhara. (338)

ਮਹਾ ਬੀਰ ਤੈ ਲੋਕ ਅਤੁਲ ਬਲ ॥ ਅਰਿ ਅਨੇਕ ਜੀਤੇ ਜਿਨ ਜਲ ਥਲ ॥
 ਮਹਾ ਬੀਰ ਬਲਵਾਨ ਡਰਾਰੋ ॥ ਚੁਨਿ ਚੁਨਿ ਬਾਲ ਬਰਛਿਯਨ ਮਾਰੇ ॥ ੩੩੯॥
 Mahabeer tai lok atul bal. ar anek jitai jin jal thal.
 Mahaabeer balvan darao. Chunn chunn bal barchhian marai. (339)

ਕੇਤਿਕ ਸੁਭਟ ਅਬਿਕਟੇ ਮਾਰੇ ॥ ਕੇਤਿਕ ਕਰਨ ਕੇਹਰੀ ਫਾਰੇ ॥
 ਕੇਤਿਕ ਮਹਾ ਕਾਲ ਅਰਿ ਕੂਟੇ ॥ ਬਾਦਲ ਸੇ ਸਭ ਹੀ ਦਲ ਫੂਟੇ ॥ ੩੪੦॥
 Ketik subhat abikatai marai. Ketik karan kehri farai.
 Ketik mahakaal mahakaal ar kutai. Bvadal se sabh hi dal futai. (340)

Many mighty and horrible looking warriors, were lying dead or unconscious on the ground while blood was throbbing out (oozing out) from their bodies like a fountain, making slight noise. Such a fierce battle was raging, which is beyond description. (335)

Somewhere evil-spirits, sucking this blood, were making noise, somewhere the crows eating human flesh, were making crowing noise. There a horrible battle was fought, but its true presentation is beyond my mind. (336)

Somewhere great demons were lying dead, while at places, with horrible looking teeth demons were lying, while some warriors were vomiting blood from the mouth in the battlefield. (337)

Those demons with long horns on their heads and with beaks long like very tall beings, had their eyes-blood red and very large like a tank, on seeing them one gets into doubt (about their existence). (338)

These demons were very powerful and great warriors, who had won over many enemies on land or in waters. They were very strong, powerful and frightening. They were killed by young girl (Duleh Dei) by picking them one by one with a spear. (339)

Many warriors had been killed in the normal course, while the lion had torn the ears of many, while many warriors were crushed by Maha Kaal. The whole enemy force was scattered like the clouds. (340)

ਕੇਤੇ ਬੀਰ ਬਰਛਿਯਨ ਮਾਰੇ ॥ ਟੂਕ ਟੂਕ ਕੇਤਿਕ ਕਰਿ ਡਾਰੇ ॥
 ਕੇਤੇ ਹਨੇ ਖੜਗ ਕੀ ਧਾਰਾ ॥ ਲੋਹ ਕਟੀਲੇ ਸੂਰ ਅਪਾਰਾ ॥ ੩੪੧॥
 Ketai beer barchhian marai. Took took ketik karai darai.
 Ketai kharrag ki dhara. Loh katilai soor apara. (341)

ਕੇਤਿਕ ਸੂਲ ਸੈਹਬੀ ਹਨੇ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸੁਘਰ ਸਿਪਾਹੀ ਬਨੇ ॥
 ਇਹ ਬਿਧਿ ਪਰੇ ਸੁ ਬੀਰ ਪ੍ਰਹਾਰੇ ॥ ਬੂਮਿ ਚਾਲ ਮਨੋ ਗਿਰੇ ਮੁਨਾਰੇ ॥ ੩੪੨॥
 Ketik sool sehathi hanai. sundar sughar sipahi banai.
 Ih bidh parai su beer parharaai. Bhoom chal mano girai munarai. (342)

ਇਹ ਬਿਧਿ ਗਿਰੇ ਬੀਰ ਰਨ ਭਾਰੇ ॥ ਜਨੁ ਨਗ ਇੰਦ੍ਰ ਬਜ੍ਯ ਭੇ ਮਾਰੇ ॥
 ਟੂਕ ਟੂਕ ਜੂਝੈ ਹੈ ਘਨੇ ॥ ਜਾਨੁਕ ਗੋਸ ਕੁਤਬ ਸੇ ਬਨੇ ॥ ੩੪੩॥
 Ih bidh girai beer ran bharai. Jaan nag indar bajar bhe marai.
 Took took jujhai hai ghanai. Januk gous kutub se banai. (343)

ਸ੍ਰੋਨ ਪੁਲਿਤ ਹੈ ਕਿਤੇ ਪਰਾਏ ॥ ਚਾਚਰਿ ਖੇਲਿ ਮਨੋ ਘਰ ਆਏ ॥
 ਭਾਜਤ ਬਏ ਬਿਮਨ ਹੈ ਐਸੇ ॥ ਦਰਬ ਹਰਾਇ ਜੁਆਰੀ ਜੈਸੇ ॥ ੩੪੪॥
 Sarone pulit hai kitai paraie. Chachri khel mano ghar aie.
 Bhajat bhaie biman hai aise. Darb hraie juari jaise. (344)

ਜੋ ਜੂਝੈ ਸਨਮੁਖ ਅਸ ਧਾਰਾ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਪਲ ਮੋ ਭਯੋ ਉਧਾਰਾ ॥
 ਇਹ ਜਗ ਤੇ ਬਿਖਤ ਨਹਿ ਭਏ ॥ ਚੜ੍ਹਿ ਬਿਵਾਨ ਸੁਰਲੋਕ ਸਿਧਏ ॥ ੩੪੫॥
 Jo jujhai sanmukh as dhara. Tgin ka pal bheyo udhara.
 Ih jag tai bikahat nahi bhaie. Charr bivan surlok sidhaie. (345)

ਸੋਫੀ ਜੇਤੇ ਭਜਤ ਪ੍ਰਹਾਰੇ ॥ ਤੇ ਲੈ ਬਡੇਧ ਨਰਕ ਮੋ ਡਾਰੋ ॥
 ਸਾਮੁਹਿ ਹੈ ਜਿਨਿ ਦੀਨੇ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਨਰ ਬੀਰ ਬਰੰਗਨਿ ਨਾਨਾ ॥ ੩੪੬॥
 Sofi jetai parharai. Tai lai badedh narak mo daro.
 Samiuhai hai jinni dinai prana. Tin nar beer barangan nana. (346)

Many warriors had been killed with spears, and many were cut into pieces, and many had been killed by the sword edge. While many warriors were beaten to death with (iron) weapons. (341)

Many clever, handsome soldiers were killed with spikes (thorns) and daggers. Such warriors, attacked (and wounded) by various weapons were lying on the ground. It seemed as if pillars had fallen due to an earthquake. (342)

So many mighty warriors were lying on the ground in the battlefield, as if Indra had broken the mountains, with bajar arrows. Many were lying dead (down), cut into pieces, like Ghaus Kutab's plight (just like state of limbs) In worship on a Friday prayer. (343)

Many drenched in blood, were running away, as if they had come back home after playing holi (colours festival). They were fleeing like a gambler having lost his money. (344)

Whosoever faced the onslaught of a sword by opposing it, was killed in no time. They do not remain in world ate they proceed to heavens (riding) in a chariot. (345)

All those virtuous type persons, who were attacked while running away, were all thrown in the abyss of hell, while all those who offered sacrifice of their lives, were wedded by the fairies. (346)

ਕੇਤਿਕ ਬਿਧੇ ਬਜ੍ਹ ਅਰੁ ਬਾਨਾ ॥ ਗਿਰਿ ਗਿਰਿ ਪਰੇ ਧਰਨ ਪਰ ਨਾਨਾ ॥
 ਮਹਾ ਰਥੀ ਬਾਨਨ ਕੋ ਬਾਧੇ ॥ ਗਿਰਿ ਗਿਰਿ ਪਰੇ ਰਹੇ ਪੁਨਿ ਸਾਧੇ ॥ ੩੪੭॥
 Ketik bidhai bajar aru bana. Gir gir parai dharan par nana.
 Maharathi banan ko badhai. Gir gir parai rahai pun sadhai. (347)

ਸੂਰ ਬਡੇ ਰਨ ਮਚੇ ਬਿਕਟ ਅਤਿ ॥ ਧਾਇ ਧਾਇ ਕਰ ਪਰੇ ਬਿਕਟ ਮਤਿ ॥
 ਮਾਰਿ ਮਾਰਿ ਕਰਿ ਸਕਲ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਦੁੰਦਭਿ ਢੋਲ ਦਮਾਮੋ ਭਾਰਾ ॥ ੩੪੮॥
 Soor badai ran machai bikat at. Dhaie dhaie kar parai bikat mat.
 Mar mar kar sakal pukara. Dundhbhi. Dhol damamo bhara. (348)

ਹਾਕਿ ਹਾਕਿ ਹਥਿਯਾਰ ਪ੍ਰਹਾਰੇ ॥ ਬੀਨਿ ਬੀਨਿ ਬਾਨਨ ਤਨ ਮਾਰੇ ॥
 ਝੁਕਿ ਝੁਕਿ ਹਨੇ ਸੈਹਥੀ ਘਾਇਨ ॥ ਜੂਝੈ ਅਧਿਕ ਦੁਬਹਿਯਾ ਚਾਇਨ ॥ ੩੪੯॥
 Hak hak hathiyar parharai. Been been banan tan marai.
 Jhuk jhuk hanai sehthi ghayan. Jujhai adhik dubhiya chain. (349)

ਕਹੀ ਪਰੇ ਹਾਥਿਨ ਕੇ ਸੁੰਡਾ ॥ ਬਾਜੀ ਰਥੀ ਗਜਨ ਕੇ ਮੁੰਡਾ ॥
 ਝੁੰਡ ਪਰੇ ਕਹੀ ਜੂਝਿ ਜੁਝਾਰੇ ॥ ਤੀਰ ਤੁਫੰਡ ਤੁਪਨ ਕੇ ਮਾਰੇ ॥ ੩੫੦॥
 Kahi parai hathin kai sunda. Baji rathi gajan kai munda.
 Jhund parai kahi jujh jujharai. Teer tufang tupan kai marai. (350)

ਬਹੂ ਜੂਝੈ ਇਹ ਭਾਤਿ ਸਿਪਾਹੀ ॥ ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਧੁਜਨੀ ਰਿਪੁ ਗਾਹੀ ॥
 ਉਤ ਕੀਯ ਸਿੰਘ ਬਾਹਨੀ ਕੋਪੈ ॥ ਇਤਿ ਅਸਿਧੁਜ ਲੈ ਧਾਯੋ ਧੋਪੈ ॥ ੩੫੧॥
 Bahu jujhai ih bhat sipahi. bhat bhat dhujni ripu gahi.
 Ut kiy singh bahni kopai. Iti asidhuj lai dhayo dhopai. (351)

ਕਹੂੰ ਲਸੈ ਰਨ ਖੜਗ ਕਟਾਰੀ ॥ ਜਾਨੁਕ ਮਛ ਬੰਧੇ ਮਧਿ ਜਾਰੀ ॥
 ਸਿੰਘ ਬਾਹਨੀ ਸਤ੍ਰ ਬਿਹੰਡੇ ॥ ਤਿਲ ਤਿਲ ਪ੍ਰਾਇ ਅਸੁਰ ਕਰਿ ਬੰਡੇ ॥ ੩੫੨॥
 Kahun lasai ran kharrag katari. Januk mach bandhai madh jari.
 Singh bahni satar bihandai. til til praie asur kar khandai. (352)

Many of them had been pierced by bajar arrows while many others were lying down on the ground. Many charioteers, having quivers of arrows tied (with their waists) were lying on the ground but they were still aiming at their targets. (347)

Many warriors had raged a fierce battle, and having an obstinate attitude, were attacking by rushing at one another. Many drums, kettle drums and other instruments were being played while all the warriors were shouting to kill them. (348)

Challenging each other, they were wielding their weapons and picking up targets, they were shooting arrows against them. They were wounding the enemy with their spears by bending, down and many warriors liable of fighting with both the arms, were being killed. (349)

At places, the trunks of elephants were lying down, while at other places the heads of charioteers, horses and elephants were lying while elsewhere groups (clusters) of warriors killed by arrows, guns and cannons were lying. (350)

So many soldiers had been killed in this manner and the enemy forces had been dissolved in many ways. On the other hand Duleh Dei, the rider of the lion, got furious with rage, while on the other side Maha Kaal took up his sword and attacked. (351)

At some places in the battlefield, the swords and daggers were shining and it seemed as if fish had been caught in the fishing net. The rider of lion, Dulch Dei, had destroyed the enemy and reduced the demons into bits and pieces. (352)

ਕਹੂੰ ਪਾਖਰੈ ਕਟੀ ਬਿਰਾਜੈ ॥ ਬਖਤਰ ਕਹੂੰ ਗਿਰੇ ਨਰ ਰਾਜੈ ॥
 ਕਹੂੰ ਚਲਤ ਸ੍ਰੋਨਤ ਕੀ ਧਾਰਾ ॥ ਛੁਟਤ ਬਾਗ ਮੋ ਜਨਕ ਫੁਹਾਰਾ ॥ ੩੫੩॥
 Kahun pakharai kati birajai. Bakhtar kahun girai nar rajai.
 Kahun chalet saronat ki dhara. Chhutat bag mo janak fuhara. (353)

ਕਹੂੰ ਡਾਕਨੀ ਸ੍ਰੋਨਤ ਪਿਯੈ ॥ ਝਾਕਨਿ ਕਹੂੰ ਮਾਸ ਭਖਿ ਜੀਯੈ ॥
 ਕਾਕਨਿ ਕਹੂੰ ਫਿਰੈ ਕਹਕਾਤੀ ॥ ਪ੍ਰੇਤ ਪਿਸਾਚਨ ਡੋਲਤ ਮਾਤੀ ॥ ੩੫੪॥
 Kahun dakni saronat piya. Jhakin kahun mas bhaakh jiyae.
 Kakan kahun firai kehkatī. Prêt pisachan dolat mati. (354)

ਹਸਤ ਫਿਰਤ ਪ੍ਰੇਤਨ ਕੀ ਦਾਰਾ ॥ ਡਾਕਨਿ ਕਹੂੰ ਬਜਾਵਤ ਤਾਰਾ ॥
 ਜੋਗਿਨ ਫਿਰੈ ਕਹੂੰ ਮੁਸਕਾਤੀ ॥ ਭੂਤਨ ਕੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਮਦ ਮਾਤੀ ॥ ੩੫੫॥
 Hasat firat pretan ki dara. Dakni kahun bajavat tara.
 Jogin firai kahun muskatī. Bhutan ki istary mad mati. (355)

ਫਿਰਤ ਡਕਾਰ ਕਹੂੰ ਰਨ ਡਾਕਨਿ ॥ ਮਾਸ ਅਹਾਰ ਕਰਤ ਕਹੂੰ ਝਾਕਨਿ ॥
 ਗਿਰਤ ਡਕਾਰ ਕਹੂੰ ਰਨ ਡਾਕਨਿ ॥ ਮਾਸ ਅਹਾਰ ਕਿਲਕਟੀ ਮਾਰੈ ॥ ੩੫੬॥
 Firat Dakar kahun ran dakni. Mas ahar karat kashun jhakni.
 Girat Dakar kahun ran dakni. Mas ahar kilkatī marai. (356)

ਕਢੈ ਸੈਤ ਰਨ ਦਾਤ ਬਿਹਾਰਤ ॥ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਤਾਲੀ ਕਹ ਮਾਰਤ ॥
 ਉਲਕਾ ਪਾਤ ਹੋਤ ਅਕਾਸਾ ॥ ਅਸੁਰ ਸੈਨ ਇਹ ਬਿਧਿ ਭਯੋ ਨਾਸਾ ॥ ੩੫੭॥
 Kadhai sait ran data biharat. Bhoot prêt tali keh marat.
 Ulka pat hot akasa. Asur ih bidh bheyo nasa. (357)

ਬਹਤ ਅਮਿਤ ਰਨ ਪਵਨ ਪ੍ਰਚੰਡਾ ॥ ਦਿਖਿਯਤ ਪਰੇ ਸੁਭਟ ਖੰਡ ਖੰਡਾ ॥
 ਕਾਕਨਿ ਕੁਹਕਿ ਮਾਨਵਤਿ ਤਾਤੀ ॥ ਫਾਗੁਨ ਜਾਨੁ ਕੋਕਿਲਾ ਮਾਤੀ ॥ ੩੫੮॥
 Behat amit ran pavan parchanda. Dikhiat parai sudhat khand khanda.
 Kakni kuhak manvati tati. Fagun jan kikila mati. (358)

Somewhere the horses saddle covers were lying cut into pieces or at places the warriors along with their coats of mail, were looking glorious, lying down on the ground. Somewhere streams of blood were flowing, and it appeared like a running fountain in a garden. (353)

At places the evil-spirits were sucking blood while somewhere the vultures were having flesh to their full Somewhere the crows were flying around making noise, while at places the ghosts and pisach were moving around in a drunken state. (354)

Somewhere ghost women were laughing around while elsewhere the evil-spirits were clapping around and were laughing around. While the ghost women were moving around in a reeling drunken condition. (355)

The evil-spirits were moving around in the battlefield, while the vultures were eating flesh. Somewhere the ghosts and demons were laughing merrily while the ghosts were making fun. (356)

Somewhere the demons, with protruding teeth, were moving in the battlefield, while the ghosts were clapping. The stars (fire balls) were falling from the sky, thus destroying the demon army completely. (357)

A strong wind was blowing in the battlefield, where the warriors reduced to pieces were seen, while the crows in large numbers were crowing in a shrill voice, as if black-cuckoo (koels) were singing in the month of (Phalgun) March, being completely intoxicated. (358)

ਇਹ ਬਿਧਿ ਸੋਨ ਕੁੰਡਿ ਭਰਿ ਗਯੋ ॥ ਦੂਸਰ ਮਾਨਸਰੋਵਰ ਭਯੋ ॥
 ਸੇਤ ਛਤ੍ਰ ਤਹ ਹੰਸ ਬਿਰਾਜੈ ॥ ਅਨਤ ਸਾਜ ਜਲਜਿਯ ਸੇ ਰਾਜੈ ॥ ੩੫੯॥
 Ih bidh saron kund bhar geyo. Dusr mansarovar bheyo.
 Set chhatar tih hans birajai. Anat saj jaljiy se rajai. (359)

ਟੂਕ ਟੂਕ ਦੰਤੀ ਕਹੂੰ ਭਏ ॥ ਤਿਲ ਤਿਲ ਪ੍ਰਾਏ ਸੁਭਟ ਹੋ ਗਏ ॥
 ਸੋਨਤ ਧਾਰਿ ਬਹੀ ਇਕ ਬਾਰਾ ॥ ਭਈ ਧੂਰਿ ਰਨ ਕੀ ਸਭ ਗਾਰਾ ॥ ੩੬੦॥
 Took took danti kahun bhaie. Tilti praie sudhat hai gaie.
 Saronat dhar baahi ik bara. Bhaiee dhoor ran ki sabh gara. (360)

ਨੇਜਬਾਜ ਬਹੁ ਬੀਰ ਸੰਘਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰੋਏ ਬਰਾ ਸੀਖ ਭਟਿਯਾਰੇ ॥
 ਟੂਕ ਟੂਕ ਭਟ ਰਨ ਹੋ ਰਹੇ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਘਾਵ ਸਰੋਹਿਨ ਬਹੇ ॥ ੩੬੧॥
 Nejbaj bahu beer sangarai. Proe bara seekh bhatiyarai.
 Took took bhat ran hai rahai. Jin kai ghav sarohin bahai. (361)

ਇਹ ਬਿਧਿ ਅਮਿਤ ਕੋਪ ਕਰਿ ਕਾਲਾ ॥ ਕਾਢਤ ਭਯੋ ਦਾਤ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥
 ਛਿਪ੍ਰ ਹਨੇ ਛਿਨ ਮਾਝ ਛਤ੍ਰਾਲੇ ॥ ਸੂਰਬੀਰ ਬਲਵਾਨ ਮੁਛਾਲੇ ॥ ੩੬੨॥
 Ih bidh amit kop kar kala. Kadhat bheyo dat bikrala.
 Chhipar hanaai chin majh chhatralai. Soorbeer balvan muchhalai. (362)

ਦੁਹੂੰ ਅਧਿਕ ਰਨ ਕਿਯੋ ਅਪਾਰਾ ॥ ਦਾਨਵ ਮਰਤ ਭਯੋ ਨਹਿ ਮਾਰਾ ॥
 ਤਬ ਅਸਿਧੁਜ ਅਸ ਮੰਤ੍ਰ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਤੇ ਦਾਨਵਹਿ ਸੰਘਾਰੇ ॥ ੩੬੩॥

ਸਰਬਾਕਰਖਨ ਕਿਯ ਅਸਿਧੁਜ ਜਬ ॥ ਉਪਜਤ ਤੇ ਰਹਿ ਗਏ ਅਸੁਰ ਤਬ ॥
 ਆਗਯਾ ਬਹੁਰਿ ਕਾਲਿਕ ਕਹ ਦੇਈ ॥ ਸਤ੍ਰ ਸੈਨ ਭਛਨ ਕਰਿ ਗਈ ॥ ੩੬੪॥
 Sarbakarkhan kiy asidhuj jab. Upjat tai reh gaie asur tab.
 Agya abhor kalik keh daiee. Satar sain bhachhan kar gaiee. (364)

ਏਕੈ ਅਸੁਰ ਤਬੈ ਰਹਿ ਗਯੋ ॥ ਤ੍ਰਾਸਿਤ ਅਧਿਕ ਚਿਤ ਮਹਿ ਭਯੋ ॥
 ਹਾਇ ਹਾਇ ਕਸ ਕਰੋ ਉਪਾਵਾ ॥ ਅਸ ਕੋਈ ਚਲਤ ਨੇ ਮੇਰਾ ਦਾਵਾ ॥ ੩੬੫॥
 Ekai asur tabai reh geyo. Trasit adhik chit meh bheyo.
 Haie haie kas karo upava. As koiee chalet nai mera dava. (365)

Thus the pond of blood was full like a second Mansarowar. The broken canopies(white) were looking glorious like the swans, while the other embellishments appeared like the water-born beings. (359)

So mewhere pieces of elephants were lyEng, along with the pieces of warriors. On one side the blood stream was flowing due to which the battlefield ground was turned into muddy Earth. (360)

The tent-pegging (jousters) had killed many warriors just like grain-parkers had woven some balls in" iron-rods. In the battlefield the warriors were lying in pieces. having been hit by swords (on wounds). (361)

This Kaal, with great fury, was showing his teeth and in a moment killed many powerful and strong warriors with canopies. (362)

Both fought a fierce battle, while the demons could not be killed even on being struck. Then Asidhuj Kaal) thought to himself, how to kill the demons. (363)

When Maha Kaal had sucked in all blood (with his power) then no more demons were regenerated. Then he ordained the god of death, who destroyed the whole army of demons. (364)

Then only one demon was left, who got frightened in mind, and was thinking while lamenting (at his fate) what should be done, as none of his tricks were working (was of any avail). (365)

ਦੋਹਰਾ

ਮਹਾ ਕਾਲ ਕੀ ਸਰਨਿ ਜੇ ਪਰੇ ਸੁ ਲਏ ਬਚਾਇ ॥
ਅਓਰ ਨ ਉਪਜਾ ਦੂਸਰ ਜਗ ਭਛਿਯੋ ਸਭੈ ਬਨਾਇ ॥ ੩੬੬॥

Dohra

Mahakaal ki saran jai parai su laie. Bachaiee.
Auor na upja dusar jag bhachhio sabhai banaie. (366)

ਜੋ ਪੂਜਾ ਅਸਿਕੇਤੁ ਕੀ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਕਰੈ ਬਨਾਇ ॥
ਤਿਨ ਪਰ ਅਪਨੋ ਹਾਥ ਦੈ ਅਸਿਧੁਜ ਲੇਤ ਬਚਾਇ ॥ ੩੬੭॥

Jo puja asiket ki nit prati karai baanaaie.
Tin apr apno hath dai asidhuj let bachaie. (367)

ਚੌਪਈ

ਦੁਸਤ ਦੈਤ ਕਛੁ ਬਾਤ ਨ ਜਾਨੀ ॥ ਮਹਾ ਕਾਲ ਤਨੁ ਪੁਨਿ ਰਿਸਿ ਠਾਨੀ ॥
ਬਲ ਅਪਬਲ ਅਪਨੋ ਨ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਗਰਬ ਠਾਨਿ ਜਿਯ ਬਹੁਰਿ ਹੰਕਾਰਾ ॥ ੩੬੮॥

Choupaiee

Dusat dait kachh bat na jani. Mahakaal tan pun ris thani.
Bal apbal apnai na bichara. Garab than jiy baahur hankara. (368)

ਰੇ ਰੇ ਕਾਲ ਫੂਲਿ ਜਿਨਿ ਜਾਹੂ ॥ ਬਹੁਰਿ ਆਨਿ ਸੰਗਰਾਮ ਮਚਾਹੂ ॥
ਏਕ ਨਿਦਾਨ ਕਰੋ ਰਨ ਮਾਹੀ ॥ ਕੈ ਅਸਿਧੁਜ ਕੈ ਦਾਨਵ ਨਾਹੀ ॥ ੩੬੯॥

Re re kaal fool jinni jahu. Bahur aan sangram machahu.
Ek nidan karo ran mahi. Kai asidhuj kai danav nahi. (369)

ਏਕ ਪਾਵ ਤਜ ਜੁਧ ਨ ਭਾਜਾ ॥ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇਤਨ ਕਾ ਰਾਜਾ ॥
ਆਤੋ ਗੀਧ ਗਗਨ ਲੈ ਗਏ ॥ ਬਾਹਤ ਬਿਸਿਖ ਤਉ ਹਠ ਭਏ ॥ ੩੭੦॥
Ek apav taj judh na bhaja. Maharaj detan ka raja..
Anto gidh gagan lai gaie. Bahat bisikh tao0 hath bhaie. (370)

Couplet

Whosoever sought refuge at Maha Kaal's feet, was saved and no second demon was further produced, Kaal had destroyed all of them (devoured them). (366)

Whosoever worships (Asi Ket) Maha Kaal daily, was saved by Maha Kaal with his helping hand. (367)

Choupaiee

The despotic demon did not realize (understand) anything and got annoyed with Malta Kaal again. He did not realize his own weakness Or strength and felt very proud within himself. (368)

He said, "O Kaall Do not feel puffed up and try to fight against me again. Let us decide it in the battlefield to-day that either Asidhuj dies or the demon was no more (dead). (369)

The Raja (King) of demons, without stepping backwards, did not run away from the battlefield. Even though his intestines were taken by the vultures to the skies, he was still shooting arrows with stubbornness. (370)

ਅਸੁਰ ਅਮਿਤ ਰਨ ਬਾਨ ਚਲਾਏ ॥ ਨਿਰਖਿ ਖੜਗਧੁਜ ਕਾਟਿ ਗਿਰਾਏ ॥
 ਬੀਸ ਸਹਸ੍ਰ ਅਸੁਰ ਪਰ ਬਾਨਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਧੁਜ ਛਾਡੇ ਬਿਧਿ ਨਾਨਾ ॥ ੩੭੧॥
 Asur amit ran ban chalaie. Nirakh kharragdhuj kat giaraie.
 Bees sahsar asur part bana. Sri asidhuj chhadai bidh nana. (371)

ਮਹਾ ਕਾਲ ਪੁਨਿ ਜਿਯ ਮੈ ਕੋਪਾ ॥ ਧਨੁਖ ਟੰਕੋਰ ਬਹੁਰਿ ਰਨ ਰੋਪਾ ॥
 ਏਕ ਬਾਨ ਤੇ ਧੁਜਹੀ ਗਿਰਾਯੋ ॥ ਦੁਤੀਯ ਸਤ੍ਰ ਕੋ ਸੀਸ ਉਡਾਯੋ ॥ ੩੭੨॥
 Mahakaal pun jiya mai kopa. Dhanukh tankor batur ran ropa.
 Ek ban tai dhujhi girayo. Dutia saatar ko sees udayo. (372)

ਦੁੰਹੁੰ ਬਿਸਿਖ ਕਰਿ ਦ੍ਰੈ ਰਥ ਚਕ੍ਰ ॥ ਕਾਟਿ ਦਏ ਛਿਨ ਏਕ ਮੈ ਬਕ੍ਰ ॥
 ਚਾਰਹਿ ਬਾਨ ਚਾਰ ਹੂੰ ਬਾਜਾ ॥ ਮਾਰ ਦਏ ਸਭ ਜਗ ਕੇ ਰਾਜਾ ॥ ੩੭੩॥
 Duhun bisikh kar dai rath chakar. Kat daie chin ek mai bakar.
 Charhi ban chaar hun baja. Mar daie sabh jag kai raja. (373)

ਬਹੁਰਿ ਅਸੁਰ ਕਾ ਕਾਟਸਿ ਮਾਥਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਕੇਤ ਜਗਤ ਕੇ ਨਾਥਾ ॥
 ਦੁਤੀਯ ਬਾਨ ਸੌ ਦੋਊ ਅਰਿ ਕਰ ॥ ਕਾਟਿ ਦਯੋ ਅਸਿਧੁਜ ਨਰ ਨਾਹਰ ॥ ੩੭੪॥
 Batur asur ka katis matha. Sri asiket jagat kai natha.
 Dutia ban so duo ar kar. Kat deyo asidhuj nar nahar. (374)

ਪੁਨਿ ਰਾਛਸ ਕਾ ਕਾਟਾ ਸੀਸਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਕੇਤੁ ਜਗਤ ਕੇ ਈਸਾ ॥
 ਪੁਹਪਨ ਬ੍ਰਿਸਟਿ ਗਗਨ ਤੇ ਭਈ ॥ ਸਭਹਿਨ ਆਨਿ ਬਧਾਈ ਦਈ ॥ ੩੭੫॥
 Pun rachhas ka kata seesa. Sri asiket jagat kai eisa.
 Puhpan brisat gagan tai bhaiee. Sabhhin aan badhaiee daiee. (375)

ਧੰਨਯ ਧੰਨਯ ਲੋਗਨ ਕੇ ਰਾਜਾ ॥ ਦੁਸਟਨ ਦਾਹ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ ॥
 ਅਖਲ ਭਵਨ ਕੇ ਸਿਰਜਨਹਾਰੇ ॥ ਦਾਸ ਜਾਨਿ ਮੁਹਿ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥ ੩੭੬॥
 Dhanya dhanya logan kai raja. Dustan dah garib nivaja.
 Akhai bhavan kai sirjanharai. Das jan mohair lehu ubarai. (376)

The demon king shot countless arrows in the battlefield, but Maha Kaal had cut them off in between. Then Maha Kaal had shot twenty-thousand arrows against the demon. (371)

Maha Kaal then got furious with rage, and again stretching the bow, launched an attack. With one arrow then he shot down the demon's banner and with the second arrow cut off the head of the enemy (demon). (372)

With two arrows, (Maha Kaal) cut off both the tilted wheels of the chariot in a moment and then with four arrows, the world's Lord had killed all the four horses. (373)

Then the world's Master, Asiket, cut off the demon's forehead with an arrow, and with the second arrow the world's Raja, Asidhuj, cut off the enemy hands. (374)

Then the world's Master, Asiket, cut off the head of the monster, when a shower of flowers was made from the heavens, and all came to congratulate him. (375)

And then said, " O People's Raja! You deserve all praise, as you have protected the lives of helpless by killing the despots. O Creator of the whole world! Pray help me considering me as your devotee. (376)

ਕਬਿਯੋ ਬਾਚ ਬੇਨਤੀ

ਚੌਪਈ

ਹਮਰੀ ਕਰੋ ਹਾਥ ਦੇ ਰਛਾ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਚਿਤ ਕੀ ਇਛਾ ॥
ਤਵ ਚਰਨਨ ਮਨ ਰਹੈ ਹਮਾਰਾ ॥ ਅਪਨਾ ਜਾਨ ਕਰੋ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਾ ॥ ੩੭੭॥

Kabeyo bach benti

Choupalee

Hamri karohath dai rachha. puran hoie chit ki ichha.
Tav charnan man rahai hamara. Apna jaan karo pratipara. (377)

ਹਮਰੇ ਦੁਸਟ ਸਭੈ ਤੁਮ ਘਾਵਹੂ ॥ ਆਪੁ ਹਾਥ ਦੇ ਮੋਹਿ ਬਚਾਵਹੂ ॥
ਸੁਖੀ ਬਸੈ ਮੋਰੋ ਪਰਿਵਾਰਾ ॥ ਸੇਵਕ ਸਿਖਯਾ ਸਭੈ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ੩੭੮॥
Hamrai dusat sabhai tum ghavhu. aap hath dai mohair bachavhu.
Sukhi basai moro parivara. Sevak sikhya sabhai kartara. (378)

ਮੋ ਰਛਾ ਨਿਜੁ ਕਰ ਦੇ ਕਰਿਯੈ ॥ ਸਭੁ ਬੈਰਿਨ ਕੋ ਆਜ ਸੰਘਰਿਯੈ ॥
ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਹਮਾਰੀ ਆਸਾ ॥ ਤੋਰਿ ਭਜੁਨ ਕੀ ਰਹੈ ਪਿਯਾਸਾ ॥ ੩੭੯॥
Mo rachha nij kar dai kariye. Sabh bairin ko aaj sanghariye.
Puran hoie hamari asa. Tor bajuh ki rahai piyasa. (379)

ਤੁਮਹਿ ਛਾਡਿ ਕੋਈ ਅਵਰ ਨ ਧਯਾਊ ॥ ਜੋ ਬਰ ਚਾਹੌ ਸੁ ਤੁਮ ਤੇ ਪਾਊ ॥
ਸੇਵਕ ਸਿਖਯਾ ਹਮਾਰੇ ਤਾਰਿਯਹਿ ॥ ਚੁਨ ਚੁਨ ਸਤ੍ਰੁ ਹਮਾਰੇ ਮਾਰਿਯਹਿ ॥ ੩੮੦॥
Tumhe chhad koiee avar na dhayaoo. Jo bar chaho su tum tai pao.
Sevak sikhaya hamarai tariyeh. Chun chun satar hamarai mariyeh. (380)

ਆਪੁ ਹਾਥ ਦੇ ਮੁਝੈ ਉਬਰਿਯੈ ॥ ਮਰਨ ਕਾਲ ਕਾ ਤ੍ਰਾਸ ਨਿਵਰਿਯੈ ॥
ਹੂਜੋ ਸਦਾ ਹਮਾਰੇ ਪਛਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਧੁਜ ਜੁ ਕਰਿਯਹੁ ਰਛਾ ॥ ੩੮੧॥
Aap hath dai mujhai ubriye. Maran kaal ka tras nivreye.
Hujo sada hmarai pachha. Sri asidhuj ju kariyeh rachha. (381)

**The poet has then requested
Choupaiee**

Truth Personified Lord! May you protect me with your loving hand! So that my heart's desires are fulfilled. May my mind be always engrossed in your loving lotus-feet! May you sustain me with your support considering me as your own. My mind may always be elevated to you. May you sustain me and protect my honour and then considering me as thy own sustain me. (377)

"O Lord! May you destroy all my enemies and save me with your protective cover (hand) O Lord! May all my family, devotees (attendants) and Sikhs live in comfort!" (378)

May you protect me with your help and kill all my enemies to-day itself! May all my hopes be fulfilled! May I have full longing for your service (worship). (379)

O Lord! May I always worship you and never look up to any one else! All my desires and hopes be fulfilled by you alone and all my devotees and Sikhs be enabled to cross this ocean successfully! May you kill my enemies by picking them up one by one! (380)

May you bestow Salvation on me through your help! May my fear of death be allayed! O Asidhuj! Be always on my side, thus protecting me all the time! (381)

ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਮੁਹਿ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸੰਤ ਸਹਾਇ ਪਿਯਾਰੇ ॥
 ਦੀਨਬੰਧੁ ਦੁਸਟਨ ਕੇ ਹੰਤਾ ॥ ਤੁਮ ਹੋ ਪੁਰੀ ਚਤੁਰ ਦਸ ਕੰਤਾ ॥ ੩੮੨॥
 Rakh lehu mohair rakhanharai. sahib sant sahaie piyarai.
 Deenbandhu dustan kai hanta. Tum ho puri chaturdas kanta. (382)

ਕਾਲ ਪਾਇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਪੁ ਧਰਾ ॥ ਕਾਲ ਪਾਇ ਸਿਵ ਜੂ ਅਵਤਾਰਾ ॥
 ਕਾਲ ਪਾਇ ਕਰਿ ਬਿਸਨ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਸਕਲ ਕਾਲ ਕਾ ਕੀਯਾ ਤਮਾਸਾ ॥ ੩੮੩॥
 Kaal paie brahma bapu dhara. Kaal paie siv ju avtara.
 Kaal paie kar bisan parkasa. Sakal kaal ka kiya tamasa. (383)

ਜਵਨ ਕਾਲ ਜੋਗੀ ਸਿਵ ਕੀਯੋ ॥ ਬੇਦ ਰਾਜ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੂ ਥੀਯੋ ॥
 ਜਵਨ ਕਾਲ ਸਭ ਲੋਕ ਸਵਾਰਾ ॥ ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ ਤਾਹਿ ਹਮਾਰਾ ॥ ੩੮੪॥
 Javan kaal jogi siv kiyo. Bed raj brahma ju thiyo.
 Javan kaal sabh lok savara. Namaskar hai tohai hamara. (384)

ਜਵਨ ਕਾਲ ਸਭ ਜਗਤ ਬਨਾਯੋ ॥ ਦੇਵ ਦੈਤ ਜਛਨ ਉਪਜਾਯੋ ॥
 ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਏਕੈ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਸੋਈ ਗੁਰੁ ਸਮਝਿਯਹੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ੩੮੫॥
 Javan kal sabh jagat banayo. Dev dait jachhan upjayo.
 Aadi ant ekai avtara. Soiee guru samjhyehu hamara. (385)

ਨਮਸਕਾਰ ਤਿਸ ਹੀ ਕੋ ਹਮਾਰੀ ॥ ਸਕਲ ਪ੍ਰਜਾ ਜਿਨ ਆਪ ਸਵਾਰੀ ॥
 ਸਿਵਕਨ ਕੋ ਸਿਵਗੁਨ ਸੁਖ ਦੀਯੋ ॥ ਸਤ੍ਰਨ ਕੋ ਪਲ ਮੋ ਬਧ ਕੀਯੋ ॥ ੩੮੬॥
 Namaskar tis hi ko hamari . sakal perja jin aap savari.
 Sinkan ko singun such diyo. Satran ko pal mo badh kiyo. (386)

ਘਟ ਘਟ ਕੇ ਅੰਤਰ ਕੀ ਜਾਨਤ ॥ ਭਲੇ ਬੁਰੇ ਕੀ ਪੀਰ ਪਛਾਨਤ ॥
 ਚੀਟੀ ਤੇ ਕੁੰਚਰ ਅਸਥੂਲਾ ॥ ਸਭ ਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਕਰਿ ਫੂਲਾ ॥ ੩੮੭॥
 Ghat ghat kai antar ki janat. Bhalai burai ki peer pachhanat.
 Chiti tai kunchar aasthula. Sabh par kirpa drisati kar foola. (387)

O Protector! Pray protect me! You are the supporter and loving master of your saints! You are the companion of helpless and killer of the despots. You are the True Master of the whole Universe! (Fourteen regions). (382)

Brahma took up a human form at the opportune time and then in due course Shiva also incarnated and then Vishnu appeared on the attainment of Kaal, O Maha Kaal! You have created the wonder of all these ages (past, present and future) (Kaal). (383)

This Kaal (Time) only had made Shiva as an ascetic and made Brahma the king of Vedas.. May salutations to the Kaal time) who had beautified all the ages (worlds)! (384)

This Kaal had created this Universe, along with the gods, demons and demi-gods, who is ever effulgent, may be taken as my Guru! (385)

May salutations to Him, who had created all the subjects (people) O Prime-Soul! You have granted all the boons and virtues to your devotees, and destroyed the enemies in a moment! (386)

You are omni-scient (knowing the inner feelings of all) and also realize the pining (pain) of good or bad actions. You gain satisfaction by bestowing your (benevolence) benedictions on all, from an ant to the mighty elephant! (387)

ਸੰਤਨ ਦੁਖ ਪਾਏ ਤੇ ਦੁਖੀ ॥ ਸੁਖ ਪਾਏ ਸਾਧਨ ਕੇ ਸੁਖੀ ॥
 ਏਕ ਏਕ ਕੀ ਪੀਰ ਪਛਾਨੈ ॥ ਘਟ ਘਟ ਕੇ ਪਟ ਪਟ ਕੀ ਜਾਨੈ ॥ ੩੮੮ ॥
 Santan dukh paie tai dukhi. such paie sadhan kai sukhi.
 Ek ek ki peer pachhanai. Ghat ghat kai pat pat ki janai. (388)

ਜਬ ਉਦਕਰਖ ਕਰਾ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਪਰਜਾ ਧਰਤ ਤਬ ਦੇ ਅਪਾਰਾ ॥
 ਜਬ ਆਕਰਖ ਕਰਤ ਹੋ ਕਬਹੂੰ ॥ ਤੁਮ ਮੈ ਮਿਲਤ ਦੇਹਹ ਧਰੇ ਸਭਹੂੰ ॥ ੩੮੯ ॥
 Jab udkarakh kara kartara. Parja dharat tab dai apara.
 Jab aakrakh karat ho kabhun.
 Tum mai milat dehah dharai sabhhun. (389)

ਜੇਤੇ ਬਦਨ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਧਾਰੇ ॥ ਆਪੁ ਅਪਨੀ ਬੁਝਿ ਉਚਾਰੈ ॥
 ਤੁਮ ਸਭ ਹੀ ਤੇ ਰਹਤ ਨਿਰਾਲਮ ॥ ਜਾਨਤ ਬੇਦ ਭੇਦ ਅਰੁ ਆਲਮ ॥ ੩੯੦ ॥
 Jetai baadan srisat sabh dharai. Aap apni bujh ucharai.
 Tum sabh hi tai rehat niralam. Janat bed bhed aru alam. (390)

ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਬਿਕਾਰ ਨਿਲੰਭ ॥ ਆਦਿ ਅਨੀਲ ਅਨਾਦਿ ਅਸੰਭ ॥
 ਤਾ ਕਾ ਮੂੜ ਉਚਾਰਤ ਭੇਦਾ ॥ ਜਾ ਕੋ ਭੇਵ ਨ ਪਾਵਤ ਬੇਦਾ ॥ ੩੯੧ ॥
 Nirankar nirbikar nrilamb.aadi anil anadi asanbh.
 Ta k a moor ucharat bheda. Ja ko bhev na pavat beda. (391)

ਤਾ ਕੋ ਕਰਿ ਪਾਹਨ ਅਨੁਮਾਨਤ ॥ ਮਹਾ ਮੂੜ ਕਛੁ ਭੇਦ ਨ ਜਾਨਤ ॥
 ਮਹਾਦੇਵ ਕੋ ਕਹਤ ਸਦਾ ਸਿਵ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਾ ਚੀਨਤ ਨਹਿ ਭਿਵ ॥ ੩੯੨ ॥
 Ta ko kar pahan aanumanat. maha moor kachh bhed na janat.
 Maahadev ko kehāt sada siv. Nirankar ka chinat nahi bhiv. (392)

ਆਪੁ ਆਪੁਨੀ ਬੁਝਿ ਹੈ ਜੇਤੀ ॥ ਬਰਨਤ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਤੁਹਿ ਤੇਤੀ ॥
 ਤੁਮਰਾ ਲਖਾ ਨ ਜਾਇ ਪਸਾਰਾ ॥ ਕਿਹ ਬਿਸਿ ਸਜਾ ਪ੍ਰਥਮ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ੩੯੩ ॥
 Aap apni budhi hai jeti. Barnat bhin bhin tohai tetai.
 Tumra laakha na jaie pasara. Kih bis saja pratham sansara. (393)

O Lord! You get pleasure with the saints getting all comforts but get perturbed with the sufferings of your saints! You always realize everyone's sufferings, and always know our hidden feelings. (388)

O Lord-Creator! When you assume the form of attributes and create various forms of life (animate and inanimate world) then the whole worldly expanse takes place, and when you withdraw this worldly drama, then everything (animate) gets absorbed into your single entity. (389)

All the worldly forms of life, sing your praises as per their own perception (provided by you). O Lord! You are always distinct from your creations and this secret is known to all the Vedas or world's wise men. (390)

O Prime-Soul! You are formless devoid of all evils, non-aligned, (from the very beginning), pure, without beginning, improbable (unborn). Only fools try to describe Him, whose secret was not known to Vedas even. (391)

They try to (depict) realize Him in stone, and these foolish people are unaware of His secrets, they always call Mahadev as Shiva (Lord) but they know not the secret of the Formless. (392)

(O Lord!) As per the intelligence or wisdom of each individual, everyone tries to express your Greatness/Vastness in different ways. O Lord! Our worldly expanse is beyond our comprehension, as to how the first worldly creation took place. (393)

ਏਕੈ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਸਰੂਪਾ ॥ ਰੰਕ ਭਯੋ ਰਾਵ ਕਹੀ ਭੂਪਾ ॥
ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਸੇਤਜ ਕੀਨੀ ॥ ਉਤਭੁਜ ਖਾਨਿ ਬਹੁਰਿ ਰਚਿ ਦੀਨੀ ॥ ੩੯੪॥

Ekai roop anup sarupa. Rank bheyo rav kahi bnoopa.
Andaj jerat setaj kini. Utbhuj khan bahur rach dini. (394)

ਕਹੂੰ ਫੂਲਿ ਰਾਜਾ ਹੈ ਬੈਠਾ ॥ ਕਹੂੰ ਸਿਮਿਟ ਭਯੋ ਸੰਕਰ ਇਕੈਠਾ ॥
ਸਗਰੀ ਸ੍ਰਿਸਿਟ ਦਿਖਾਇ ਅੰਚਭਵ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸਰੂਪ ਸੁਯੰਭਵ ॥ ੩੯੫॥
Kahun fool raja hai baitha. Kahun simit bheyo sankar ikaitha.
Sagri srisat dikhaie achanvab. Aadi jugadi saroop auyambav. (395)

ਅਬ ਰਛਾ ਮੇਰੀ ਤੁਮ ਕਰੋ ॥ ਸਿਖਯ ਉਬਾਰਿ ਅਸਿਖਯ ਸੰਘਰੋ ॥
ਦੁਸਤ ਜਿਤੇ ਉਠਵਤ ਉਤਪਾਤਾ ॥ ਸਕਲ ਮਲੇਛ ਕਰੋ ਰਣ ਘਾਤਾ ॥ ੩੯੬॥
Ab merit um karo. sikhya ubar asikhya sangharo.
Dusat jitai uthvat utpata. Sakal malechh karo ran ghata. (396)

ਜੇ ਅਸਿਧੁਜ ਤਵ ਸਰਨੀ ਪਰੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਸਤ ਦੁਖਿਤ ਹੋ ਮਰੇ ॥
ਪੁਰਖ ਜਵਨ ਪਗੁ ਕਰੇ ਤਿਹਾਰੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਤੁਮ ਸੰਕਟ ਸਭ ਟਾਰੇ ॥ ੩੯੭॥
Je asidhuj tav sarni parai. Tin kai dusat dukhit hai marai.
Purakh javan pag kaarai tiharai. tin kai tum sankat sabh tarai. (397)

ਜੋ ਕਲਿ ਕੋ ਇਕ ਬਾਰ ਧਿਐਹੈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਲ ਨਿਕਟਿ ਨਹਿ ਐਹੈ ॥
ਰਛਾ ਹੋਇ ਤਾਹਿ ਸਭ ਕਾਲਾ ॥ ਦੁਸਟ ਅਰਿਸਟ ਟਰੇ ਤਤਕਾਲਾ ॥ ੩੯੮ ॥
Jo kal ko ik bar dhayahai. ta kai kaal nikat nahi aihai.
Rachha hoie tohai sabh kaala. Dusat arisat tarai tatykaala. (398)

ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤਨ ਜਾਹਿ ਨਿਹਰਿਯੋ ॥ ਤਾ ਕੇ ਤਾਪ ਤਨਕ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹੋ ॥
ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਘਰ ਮੋ ਸਭ ਹੋਈ ॥ ਦੁਸਤ ਛਾਹ ਛੈ ਸਕੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ੩੯੯॥
Kripa drisat tan johai nihariye. Ta kai taap taanak meh har ho.
Ridhi sidhi ghar mo sabh hoiee. Dusat chhah chhai skai na koiee. (399)

Your one form is a manifestation of your various forms. You are a king and a poor person and a king of kings at the same time. First you created the form of life from eggs, semen, or perspiration and then the vegetation world. (394)

At times you are a king with all pleasure and then wrapping up yourself, you are Shankar (in an idol) in a enrolled form. You have shown this drama of world, you were existing in the beginning, in the beginning of Yugas (ages) and self-effulgent at the same time." (395)

"May you protect me! You preserve your devotees (Sikhs) and destroy all the non believers. May you destroy all the oppressors, evil doers or despots in the battlefield." (396)

"O Asidhuj! All those, who seek your refuge, (support), their enemies get destroyed in suffering; but those who seek your support, get their afflictions alleviated!" (397)

In this age of Kalyug, whosoever worships you, the god of death does not come anywhere near them. They get protected throughout the ages, and all their enemies or afflictions are eliminated. (398)

Whosoever is given your benign glance, gets all his sufferings alleviated in a moment and they are bestowed with all the occult powers, and no enemy could harm them (cannot touch their shadows). (399)

ਏਕ ਬਾਰ ਜਿਨ ਤੁਮੈ ਸੰਭਾਰਾ ॥ ਕਾਲ ਫਾਸ ਤੇ ਤਾਹਿ ਉਬਾਰਾ ॥
ਜਿਨ ਨਰ ਨਾਮ ਤਿਹਾਰੇ ਕਹਾ ॥ ਦਾਰਿਦ ਦੁਸਤ ਦੋਖ ਤੇ ਰਹਾ ॥ ੪੦੦ ॥

Ek bar jin tumai sanbhara. Kaal fas tai tohai ubara.
Jin nar nam tiharo kaha. Darid dusat dokh tai raha. (400)

ਖੜਗਕੇਤੁ ਮੈ ਸਰਨਿ ਤਿਹਾਰੀ ॥ ਆਪੁ ਹਾਥ ਦੇ ਲੇਹੁ ਬਚਾਈ ॥
ਸਰਬ ਠੌਰ ਮੋ ਹੋਹੁ ਸਹਾਈ ॥ ਦੁਸਤ ਦੋਖ ਤੇ ਲੇਹੁ ਬਚਾਈ ॥ ੪੦੧ ॥

Kharragket mai saran tihari. Aap hath lehu bchaiee.
Sarab thour mo hohu sahaiee. dusat dokh tai lehu bachaiee. (401)

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਹਮ ਪਰ ਜਗਮਾਤਾ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਕਰਾ ਪੂਰਨ ਸੁਭਰਾਤਾ ॥
ਕਿਲਬਿਖ ਸਕਲ ਦੇਖ ਕੋ ਹਰਤਾ ॥ ਦੁਸਤ ਦੋਖਿਯਨ ਕੋ ਛੈ ਕਰਤਾ ॥ ੪੦੨ ॥
kirpa kari ham par jagmata. Granth kara puran subhrata.
Kilbhikh sakal dekh ko harta. Dusat dokhian ko chhai karata. (402)

ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਧੁਜ ਜਬ ਭਏ ਦਯਾਲਾ ॥ ਪੂਰਨ ਕਰਾ ਗ੍ਰੰਥ ਤਤਕਾਲਾ ॥
ਮਨ ਬਾਛਤ ਫਲ ਪਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਦੁਖ ਨ ਤਿਸੈ ਬਿਆਪਤ ਕੋਈ ॥ ੪੦੩ ॥
Sri asidhuj jab bhaie dayalaa. Puran kara granth tatkala.
Man bachhat phal pavai soiee. dukh na tisai biapat koiee. (403)

ਅੜਿਲ

ਸੁਨੈ ਗੁੰਗ ਜੋ ਯਾਹਿ ਸੁ ਰਸਨਾ ਪਾਵਈ ॥
ਸੁਨੈ ਮੂੜ ਚਿਤ ਲਾਇ ਚਤੁਰਤਾ ਆਵਈ ॥
ਦੁਖ ਦਰਦ ਭੋ ਨਿਕਟ ਨ ਤਿਨ ਨਰ ਕੇ ਰਹੈ ॥
ਹੋ ਜੋ ਯਾ ਕੀ ਏਕ ਬਾਰ ਚੌਪਈ ਕੋ ਕਹੈ ॥ ੪੦੪ ॥

Aril

Sunai gung jo yahai su rasana pavhi.
Sunai moor chit laie chatirta aviee.
Dukh darad bho nikat na tin nar kai rahai.
Ho joy a ki ek bar choupaiee ko kahai. (404)

O Prime-Soul ! Whosoever has remembered you (meditated on you) once even, you haave protected them from the noose of death.Whosoever has recited your True Name gets away (is saved from) from all poverty, enemies or sufferings. (400)

O Kharagket! I have sought your refuge, so may you protect me (save me) with your cover (hand)! May you be my protector at all places! Thus save me from my enemies or afflictions. (401)

"The mother-goddess had been kind to me, and i have been enabled to complete this glorious Granth. She is the destroyer of all my sins (physical) and destroyer of all my foes or oppressors." (402)

When Sri Asiclhuj became benevolent to me, I was able to complete this Granth. Whosoever would study it (read it) will get all his desires (hopes) fulfilled, and he will not face any sufferings. (403)

Aril

The dumb who would listen to this Granth, will start speaking (will get his tongue). The fool who will listen to it with concentration, will gain wisdom and he will not suffer from any suffering, pain or fear, if he were to read this Choupaiee. (404)

ਚੋਪਈ

ਸੰਬਤ ਸਤ੍ਰਹ ਸਹਸ ਭਣਿਜੈ ॥ ਅਰਧ ਸਹਸ ਫੁਨਿ ਤੀਨਿ ਕਹਿਜੈ ॥
ਭਾਦ੍ਰਵ ਸੁਦੀ ਅਸਟਮੀ ਰਵਿ ਵਾਰਾ ॥ ਤੀਰ ਸਤ੍ਰਦ੍ਰਵ ਗ੍ਰੰ ਤਚਮਸਗਸ ॥ ੪੦੫॥

Choupaiee

Sanbat satrah sehas bhanijai. Ardh sehas funn teen kahijai.
Bhadarav sudi astami rav vara. Teer satrudrav Granth sudhara. (405)

ਇਤਿ ਸ੍ਰ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਚਾਰ ਸੌ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸਮਾਪਤਮ
ਸਤ੍ਰੁ ਸੁਭਮ ਸਤ੍ਰੁ ॥ ੪੦੪ ॥ ੭੫੩੯ ॥

iti sri charitar pakhyana triyua chariatari mantra bhoop
sambadai char so char charitar ssamaptam sat subham sat.
404. 7539. samaptam

Choupalee

First utter 1700 Samvat, add half hundred to it and then' .dd three to it (1753 Bikrami) eighth descending day of Bhadon, on a Sunday, on the banks of River Satlej, this Granth was completed. (405)

Here the four hundred and fourth episode of the King's & Minister's dialogue regarding woman's witchcraft from Charitar Pakhyan is completed. All is well. (404-7539) (Finished)

ਜਫ਼ਰਨਾਮਹ

ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ॥

ਜਫ਼ਰਨਾਮਹ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ੧੦

ਕਮਾਲੇ ਕਰਾਮਾਤ ਕਾਇਨ ਕਰੀਮ॥

ਰਜ਼ਾ ਬਖਸ਼ੋ ਰਾਜ਼ਿਕ ਰਿਹਾਕੁਨ ਰਹੀ॥੧॥

Kamale karamat quayam karim.

Raza bakish o raziq rihakun rahim. (1)

ਅਮਾ ਬਖਸ਼ ਬਖਸ਼ਿੰਦਹ ਓ ਦਸਤਗੀਰ।

ਖਤਹ ਬਖਸ਼ ਰੋਜ਼ੀ ਦਿਹ ਓ ਦਿਲਪਜ਼ੀਰ॥੨॥

Aman bakhsh bakhshihindah o dastgir.

Khata bakhsh rozi dih o dilpazir (2)

ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹਿ ਖੂਬੀ ਦਿਹ ਓ ਚੂੰ ਰਹਨਾਮੂੰ॥

ਕਿ ਬੇਗੁਨ ਬੇਚੂੰ ਓ ਚੂੰ ਬੇਨਾਮੂੰ॥੩॥

Shahanshah khub dih o rahnamun.

Ki begun o bechun o chun benamun. (3)

ਨ ਸਾਜ਼ ਓ ਨ ਬਾਜ਼ ਓ ਨ ਫੌਜ਼ ਓ ਨ ਫਰਸ਼॥

ਮੁਦਾਵੰਤਿ ਬਖਸ਼ਿੰਦਏ ਐਸ਼ ਓ ਅਰਸ਼॥੪॥

Na saz o na baz o na fauj o na frash.

Khudavande bakshandhae aish o arsh (4)

Zafarnama

The only one Lord, whose ordains truthful throughout the ages, and whose victory is always ensured, being auspiciously seated as the Lord-almighty. Whose over is sustained by His support, shall surely be victorious, the Epistle of victory, (uttered) written by Sri Guru Govind Singh Ji, the Tenth Master.

In the praise of the Time-less Supreme Lord.

The immortal lord is omni-potent in enacting his wonders drama, beings all powerful and absolute (invariable), the benevolent lord. (O lord !) You are bestowing all your favours and benedictions on anyone who follows your ordains and dictates, being the sustainer and benevolent lord and eqally capable of breaking our shackles of bondage (worldy attachments), beings all bountiful and merciful. (1)

The lord is the bestower of righteousness (moral virtues) and peaceful existence, ever ready to lend his supporting hand. (against avery obstackle). O lord! you are always you are always willings to pardon our acts of ommission and ommission (errors) and bestowing your Grace (favour) as desired by an individual and thus satiating him fully. (2)

The Supreme Lord is the bestower of all virtues, being the king-emperor of all time kings. He is always leading us onto the right path. The Lord is devoid of any signs, symbols or complexion (hue). He is peerless and there is none else, the like of him. (none else could resemble him). (3)

The Lord, if he wills, could bestow all the worldly pleasures and comforts along with heavenly gratifiction and joys to a person who is devoid of any worldly belongings, including horses and troops (army) of his own, along with carpets and precious embellishments. (imperial power). (4)

ਜਾਂ ਪਾਕ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਓ ਜ਼ਾਹਿਰ ਜ਼ਹੂਰ॥
 ਅਤਾ ਮੇ ਦਿਹਦ ਹਮਚੁ ਹਾਜ਼ਿਰ ਹਜ਼ੂਰ॥ ੫॥
 Jahan pak zabarast o zahir zahur.
 Ata mai dihad humchu hazir hazur. (5)

ਅਤਾਹ ਬਖਸ਼ ਓ ਪਾਕ ਪਰਵਰਦਿਗਾਰ॥
 ਰਹੀਮ ਅਸਤ ਓ ਰੋਜ਼ੀ ਦਿਹੋ ਹਰ ਦਿਯਾਰ॥ ੬॥
 Ataa bakhsh o pak parvardigar.
 Rahim ast o rozi dihe har diyar. (6)

ਕਿ ਸਾਹਿਬ ਦਿਆਰ ਅਸਤ ਓ ਆਜ਼ਮ ਅਜ਼ੀਮ॥
 ਕਿ ਹੁਸ਼ਲਨ ਜ਼ਮਾਲ ਅਸਤ ਓ ਰਾਜ਼ਿਕ ਰਹੀਮ॥ ੭॥
 Ki sahib diyar ast o azam azim.
 Ki husnal jamal ast o raziq rahim. (7)

ਕਿ ਸਾਹਿਬ ਸ਼ੌਰ ਅਸਤ ਆਜ਼ਿਜ਼ ਨਵਾਜ਼॥
 ਗ਼ਰੀਬੁਲ ਪ੍ਰਸਤ ਓ ਗ਼ਨੀਮੁਲ ਗੁਦਾਜ਼॥ ੮॥
 Ki sahib shaur ast ajiz navaz.
 Gaharibul-prast o ghanimul gudaz. (8)

ਸ਼ਰੀਅਤ ਪ੍ਰੈਸਤ ਓ ਗ਼ਜ਼ੀਲਤ ਨ ਆਬ॥
 ਹਕੀਕਤ ਸਨਾਸ ਓ ਨਬੀਉਲ ਕਿਤਾਬ॥ ੯॥
 Shariat prast to fazilat ma-ab.
 Haqiqat sh a nd s o ban iul-kitab. (9)

ਕਿ ਦਾਨਿਸ਼ ਪਿਯੂਹ ਅਸਤ ਓ ਸਾਹਿਬ ਸ਼ੌਰ॥
 ਹਕੀਕਤ ਸਨਾਸ ਅਸਤ ਓ ਜ਼ਾਹਿਰ ਜ਼ਹੂਰ॥ ੧੦॥
 Ki danish piyuh ast o sahib shaur.
 Haqiqat shanas ast o zahir zahur. (10)

The lord is from worldly attachments, having a form less appearance of. His own, being all power full and omni-potent. He is all pervasive beings omni-present, and is the bestower of all greatness and honours to us. (the eternal bliss). (5)

The present (holy) Lord is the bestower of all worldly benedictions (bounties) to us, and is the only sustainer of all beings. He is the most merciful Lord, and the sole giver of all worldly means of subsistence (provisions) to all the regions of the universe. (6)

The Lord is the master of all the (regions) worlds and is the greatest of all (Lord Almighty). He possesses a majestic form (form of splendour) of utmost beauty and is the sole benefactor of all sustenance to all the beings. (an epitome of benefactions). (7)

The Lord is the supreme intellectual (having highest comprehension) and is responsible for the upliftment of all humble and poor people. He is the sustainer of all helpless and meek beings and the destroyer of all arrogant and despotic people. (8)

He is the protector of all virtuous and righteous values (religions) and the abode of excellence and greatness. He is the appreciator of truthfulness (recognizes truth) and is the meligion head of all religious scriptures. (virtuous compositions). (9)

The Lord is the searcher (appreciator) of knowledge (Truth) and the master of all wisdom. He recognizes those practising truthful living, and he is immanent everywhere being omni-present. (10)

ਸ਼ਨਾਸਿੰਦਹ-ਏ-ਇਲਮ ਆਲਮ ਖੁਦਾਇ॥
ਕੁਸ਼ਾਇੰਦਹ ਏ ਕਾਰਿ ਆਲਮ ਕੁਸ਼ਾਇ॥ ੧੧॥
Shanasindah-e-ilime alam Khudae.
Kushainadah e kare alam kushae. (11)

ਗੁਜ਼ਾਰਿੰਦਹ ਏ ਕਾਰਿ ਆਲਮ ਕਬੀਰ॥
ਸ਼ਨਾਸਿੰਦਹ ਏ ਇਲਮਿ ਆਲਮ ਅਮੀਰ॥ ੧੨॥
Guzarindha e kar-e alam kabir.
Shanasindah e ilam-e alam amir (12)

ਦਾਸਤਾਨ

ਮਰਾ ਏਤਵਾਰੇ ਬਰੀਂ ਕਸਮ ਨੇਸਤ॥
ਕਿ ਏਜ਼ਦ ਗਵਾਹਸਤ ਓ ਯਜ਼ਦਾਂ ਯਕੋਸਤ॥ ੧੩॥
Mara etbare barin qasam nersat.
Ki ezad gavah ast o yazdan yakesat. (13)

ਨ ਕਤਰਹ ਮਰਾ ਏਤਬਾਰੇ ਬਰੋਸਤ॥
ਕਿ ਬਖਸ਼ੀ ਵ ਦੀਵਾਂ ਹਮਹ ਕਿਜ਼ਬ-ਗੋਸਤ॥ ੧੪॥
Na qatrah mars etbare barosat.
Ki bakhshi va divan hamah kizab-gosat. (14)

ਕਸੇ ਕਉਲ ਕੁਰਾਂਅ ਕੁਨਦ ਏਤਬਾਰ॥
ਹਮਾਂ ਰੋਜ਼ਿ ਆਖਿਰ ਸ਼ਵਦ ਮਰਦ ਖਵਾਰ॥ ੧੫॥
Kase quale Quran kunad etbar.
Haman roze akhir shavad mard khavar. (15)

ਹੁਮਾ ਰਾ ਕਸੇ ਸਾਯਹ ਆਯਦ ਬਜ਼ੇਰ॥
ਬਰੋ ਦਸਤ ਦਾਰਦ ਨ ਜਾਗੋ ਦਲੇਰ॥ ੧੬॥
Huma ra kase sayab ayad hazer.
Baro dast darad na zaghe daler. (16)

The Lord is conversant with all scholarly knowledge (learning) and is the highest scholar shaping all types of worldly functions in proper sequence. (The greatest systematizer) (11)

The Lord is the highest intellectual to dispense various worldly transactions (worldly actions) and is the identifier of all worldly functions (business). (He recognizes all worldly interactions and behaviour). (12)

The detailed (Episode) Story-First Parable

(O Aurangzeb!) I have no faith (value) for your oaths on the Lord Almighty (swearing by God) that the same Lord Almighty is the only witness between both of us. (I do not trust the veracity of your words even if you swear by God, who is your sole witness). (13)

(O Aurangzeb!) Your army generals and other advisers (councilors) are all liars and I do not believe a bit even, all these people . (14)

The person, who pins faith on the oaths, taken by Koran, of your courtiers (advisers), finally comes to grief only (as they are not trustworthy). (15)

(O Aurangzeb!) If someone is crossed by the bird (Hamayun's) Huma's shadow even (who is supposed to fulfill your desires) then even a (crafty) crow cannot harm him, however brave he might be. (Once I have taken the support of the Lord Almighty, then all your armies cannot frighten me with awe or your imperial power cannot cow me down.) (16)

ਕਸੇ ਪੁਸ਼ਤ ਉਛਤਦ ਪਸੇ ਸ਼ੇਰ ਨਰ॥
 ਨ ਗੀਰਦ ਬੁਜੋ ਮੇਸ਼ੋ ਆਹੁ ਗੁਜਰ॥ ੧੭॥
 Kase pusht uftad pase shere nar.
 Nagirad buzo mesho ahu guzar. (17)

ਬ ਮੁਸਹਫ ਕਸਮ ਖੁਫੀਯਹ ਗਰ ਖੁਰਦਮੇ॥
 ਨ ਯਕ ਗਾਮ ਹਮ ਪੇਸ਼ ਅਜ਼ਾ ਬੁਰਦਮੇ॥ ੧੮॥
 Ba musahaf qasam khufiyah gar khurdame.
 Na yak gam ham pesh azan burdame. (18)

ਗੁਰਸਨਹ ਚਿ ਕਾਰੇ ਕੁਨਦ ਚਿਹਲ ਨਰ॥
 ਕਿ ਦਹ ਲਕ ਬਰ ਆਯਦ ਬਰੋ ਬੇਖਬਰ॥ ੧੯॥
 Gursanah chi kare kunad chihal nar.
 Ki dah lak bar ayad barn bekhabar. (19)

ਕਿ ਪੈਮਾਂ ਸ਼ਿਕਨ ਬੇਦਰੰਗ ਅਮਾਦੰਦ॥
 ਮਿਯਾਂ ਤੇਗ ਤੀਰ ਤੁਫੰਗ ਅਮਦੰਦ॥ ੨੦॥
 Ki paiman shikan bedrang amdand.
 Miyan tegh o tir o tufang amdand. (20)

ਬ-ਲਾਚਾਰਗੀ ਦਰਮਿਯਾਂ ਆਮਦਨ॥
 ਬ-ਤਦਬੀਰਿ ਤੀਰੋ ਤੁਫੰਗ ਅਮਦਮ॥ ੨੧॥
 Ba-lachargi darmiyan amdand.
 Ba-tadbire tir o kaman amdand. (21)

ਚੂ ਕਾਰ ਅਜ਼ ਹਮਹ ਹੀਲਤੇ ਦਰ ਗੁਜ਼ਸ਼ਤ॥
 ਹਲਾਲ ਅਸਤੁ ਬੁਰਦਨ ਬ ਸ਼ਮਸ਼ੀਰ ਦਸਤ॥ ੨੨॥
 Chu kar az hamah hilde dar guzasht.
 Halal ast burdan ba shamshir dast. (22)

If someone happens to take shelter under the care of a lion, then no other (inferior) animal like a goat, lamb or deer could cause any harm to him. As such all the generals despatched by you, could not oppose me while the Lord's benign hand protects me. (With the Lord's protective support on my side, your forces could cause no harm to me.) (17)

Had I known the secret of the oaths by Koran (of your generals) then I would not have sacrificed my dearest troops in vain (fighting against such liars)? (18)

(Now the Guru details the battle of Chamkaur). When ten lakh troops of (the enemy) had swooped suddenly on forty of my starving men, then they were helpless against such hordes. (19)

Having set aside all the promises (of your generals) your troops had launched an attack suddenly, armed with weapons like swords, arrows and guns. (20)

(O Aurangzeb) Then I had no option left except facing the odds in the battle field, and had to take up weapons like bows and arrows or guns against them for fighting it out. (21)

(I had been forced into fighting against your troops with weapons. having no other option). When all other means and efforts are of no avail (things go beyond negotiated settlement), then it would be rightful (within our rights) to take up the sword in hand. (to take up arms is justified). (22)

ਚਿ ਕਸਮ ਕੁਰਾਅ ਮਨ ਕੁਨਮ ਏਤਬਾਰ॥
ਵਗਰਨਹ ਤੂ ਗੋਈ ਈ ਰਹ ਚਿਹ ਕਾਰ॥ ੨੩॥
Chi qasm Quran man kunam etibar.
Vagarnah to goi man in rah chih kar. (23)

ਨ ਦਾਨਮ ਕਿ ਈ ਮਰਦ ਰੋਬਾਹ ਪੇਚ॥
ਵਗਰ ਹਰਗਿਜ਼ੀ ਰਹ ਨਯਾਰਦ ਬਹੇਚ॥ ੨੪॥
Na daman ki in marad-e robah pech.
Vagar hargiz in rah nayarad baheech. (24)

ਹਰ ਅੰ ਕਸ ਕਿ ਕਉਲੇ ਕੁਰਾਂ ਆਯਦਸ਼॥
ਨਜੋ ਬਸਤਨੋ ਕੁਸਤਨੀ ਬਾਯਦਸ਼॥ ੨੫॥
Har an kas ki quale Quran ayadash.
Nazo bastano kushtani bayadash. (25)

ਬ-ਰੰਗੇ ਮਗਸ ਸਿਯਾਹ ਪੋਸ਼ ਆਮਦੰਦ॥
ਬ-ਯਕਬਾਰਗੀ ਦਰ ਖਰੋਸ ਆਮਦੰਦ॥ ੨੬॥
Ba-range magas siyah posh amdand.
Ba-yakbargi dar kharosh amdad. (26)

ਹਰ ਅੰ ਕਸ ਜ਼ਿ ਦੀਵਾਰਿ ਆਮਦ ਬਰੂੰ॥
ਬਖੁਰਦਨ ਯਕੇ ਤੀਰ ਸ਼ੁਦ ਗਰੀਕ ਖੂੰ॥ ੨੭॥
Har an kas zi divare amad brun.
Bakhurdan yake tir scud gharke khun. (27)

ਕਿ ਬੇਰੂੰ ਨ ਆਮਦ ਕਸੇ ਜਾਂ ਦੀਵਾਰ॥
ਨ ਖੁਰਦੰਦ ਤੀਰੋ ਨ ਗਸ਼ਤੰਦ ਖੁਆਰ॥ ੨੮॥
Ki berun na amad kase zan divar.
No khurdand tir o na gashtand khuar. (28)

(O Aurangzeb !) How could anyone have any faith in your oaths by Koran (to swear by Koran)? Or else you tell me where was the need for me to adopt this path (of armed solution) of conflict (23)

I never thought to myself that this manly person was behaving and changing designs (to suit his ends) like a jackal. (You were changing your tactics to suit your ends like a jackal). Or else I would never have adopted this path (of conflict) under any other pretext. (I would never have vacated Anandpur, having pinned my faith-in your false oaths by Koran). (24)

It is not worthwhile either to capture or kill a person who is under the spell of swearing by Koran of your men. (which were meaningless). (25)

As opposed to these oaths, your warriors in (dark) black uniform launched a sudden attack like a swarm of bees, and attacked with shout of war cries, raising hue and cry) in a sudden move with huge force in a single assault. (26)

Any warrior of yours who dared to come forward from behind the cover of a wall, was killed instantly with the striking of one arrow of mine. (Was done to death draped in blood with the striking of one arrow only). (27)

But the warrior who did not dare to leave the cover of the wall, was not faced with death (destruction) with the striking of the arrow. (28)

ਚੁ ਦੀਦਮ ਕਿ ਨਾਹਰ ਬਿ-ਆਮਦ ਬਜੰਗ॥
ਚਸੀਦਹ ਯਕੇ ਤੀਰਿ ਮਨ ਬੇਦਰੰਗ॥ ੨੯॥
Chu didam ki nahar bi-amad bajang.
Chashidah yake tire man bedarang. (29)

ਹਮ ਆਖਿਰ ਗੁਰੇਜੰਦ ਬਜਾਏ ਮੁਸਾਫ॥
ਬਸੇ ਖਾਨਾ ਖੁਰਦੰਦ ਬੇਰੁੰ ਗੁਜਾਫ॥ ੩੦॥
Ham akhir gurezand bajae musaf.
Base khanan khurdand berun guzaf. (30)

ਕਿ ਅਫਗਨ ਦੀਗਰ ਬ-ਆਮਦ ਬ-ਜੰਦ॥
ਚੁ ਸੈਲਿ ਰਵਾ ਹਮਚੁ ਤੀਰੋ ਤੁਫੰਗ॥ ੩੧॥
Ki afghan digar ba-amad ba-jang.
Chu saile ravan hamchu tir o tufaug. (31)

ਬਸੇ ਹਮਲਾਹ ਕਰਦੰਦ ਬ-ਮਰਦਾਨਗੀ॥
ਹਮ ਅਜ਼ ਹੋਸ਼ਗੀ ਹਮ ਜ਼ਿ ਦੇਵਾਨਗੀ॥ ੩੨॥
Base hamlah kardand ba-mardangi.
Ham az hoshgi barn zi divangi. (32)

ਬਸੇ ਹਮਲਾਹ ਕਰਦ ਓ ਬਸੇ ਜ਼ਖਮ ਖੁਰਦ॥
ਦੁ ਕਸ ਰ ਬਜਾ ਕੁਸ਼ਤੋ ਹਮ ਜਾ ਹਮ ਸਪੁਰਦ॥ ੩੩॥
Base hamlah kard o base zakhm khurd.
Do kas ra bajan kushi o jan ham sapurd. (33)

ਕਿ ਆਂ ਖ਼ਾਜ਼: ਮਰਦੂਦ ਸਾਯਹ ਦੀਵਾਰ॥
ਨ ਆਮਦ ਬ-ਮੈਦਾ ਬ ਮਰਦਾਨਹ ਵਾਰ॥ ੩੪॥
Kian khavja mardud sayah divar.
Na amad ba-maidan ba-mardanah var. (34)

(The Guru had addressed Aurangzeb about the battle of Chamkaur saying that his army of a million soldiers attacked suddenly his forty starving sikhs but would not dare to wage a war openly and taking cover of a wall were saving their lives; infact whosoever came forward. .was killed instantly with the shooting of an arrow). Once I saw your general Nahar Khan, advancing in the battle feld for waging an open war, then I shot an arrow at him, which killed him instantaneously. (29)

(O Aurangzeb!) All your valiant pathans, who were gossiping in the battlefield, finally fled away from the battle field. (All your so called brave warriors who were (bragging) making tall claims, fled away from the battle field saving their lives, and none of them came forward to fight (a combat) it out). (30)

Then another pathan warrior came forward in the battle field for the combat (to fight) and he advanced like the torrential waters or like an arrow or like the bullet from a gun. (31)

That pathan launched many attacks with great valour, some of these assaults were very wisely planned while some of these attacks were rather foolishly organised. (32)

That Pathan made many (attempts) assaults and had been inflicted with many wounds. He managed to kill two of our man and finally gave up his life as well. (33)

However, the army general, Khwaja was a coward, and remained hidden behind the wall. He never came forward like a warrior to face my men, and he neither made any attacks like a brave soldier. (34)

ਦਰੋਗਾ ! ਅਗਰ ਰੂਇ ਓ ਦੀਦਮੇ॥
 ਬ ਯਕ ਤੀਰ ਲਾਚਾਰ ਬਖਸ਼ੀਦਮੇ॥ ੩੫॥
 Dareghal agar rue o didame.
 Ba-yak tir lachar bakhshidame. (35)

ਹਮ ਆਖਿਰ ਬਸੇ ਜ਼ਖਮਿ ਤੀਰ ਓ ਤੁਫੰਗ॥
 ਦੇ ਸੂਏ ਬਸੇ ਕੁਸ਼ਤਹ ਸ਼ੁਦ ਬੇਦਰੰਗ॥ ੩੬॥
 Ham akhir zakhm tir o tufang.
 Do sue base kushtah shud bedarang. (36)

ਬਸੇ ਬਾਰ ਬਰੀਦ ਤੀਰ ਓ ਤੁਫੰਗ॥
 ਜ਼ਿਮੀਂ ਗਸਤ ਹਮਚੂੰ ਗੁਲੇ ਲਾਲਹ ਰੰਗ॥ ੩੭॥
 Base bar barid tir o tufang.
 Zimin gasht hamchun gule lalah rang. (37)

ਸਰੋ-ਪਾਇ ਅੰਬੋਹ ਚੰਦਾਂ ਸ਼ੁਦਹ॥
 ਕਿ ਮੈਦਾਂ ਪੁਰ ਅਜ਼ ਗੂ ਓ ਚੋਗਾਂ ਸ਼ੁਦਹ॥ ੩੮॥
 Saro-pae anboh chandan shudah.
 Ki maidan pur az gu o chaugan shudah. (38)

ਤਰੰਕਾਰਿ ਤੀਰੋ ਤਰੰਗਿ ਕਮਾਂ॥
 ਬਰਾਮਦ ਯਕੇ ਹਾ ਓ ਹੂ ਅਜ਼ ਜਹਾਂ॥ ੩੯॥
 Tarank are tir o tarange kaman.
 Baramad yake ha o hu az jahan. (39)

ਦਿਗਰ ਸ਼ੋਰਸ਼ਿ ਕੈਬਰਿ ਕੀਨਹ ਕੋਸ਼॥
 ਜ਼ਿ ਮਰਦਾਨੇ ਮਰਦਾਂ ਬਿਰੂੰ ਰਫਤ ਹੋਸ਼॥ ੪੦॥
 Digar Shorashe kaibare kinah kosh.
 Zi mardane mardan birun rafat hosh. (40)

Alas I In case I had the chance of perceiving the face of that coward. Khwaja Khan, then I would have received him with bestowing an arrow (I would have shot an arrow at him) thus making him face death. (Thus causing him to meet his destined end). (35)

Finally with shooting of many arrows and guns the warriors got wounded from both the sides who succumbed to their injuries finally. (36)

There was a great exchange of arrows and gun shots, almost like a shower (of rain) so that the land was turned red like the poppy husk (flowers) blossoming all over. (37)

The battle field was littered with the human heads and feet (scattered all over). It appeared as if the whole battle field was filled with the marigold flowers blossoming all over. (With hands and feet spread) alongwith their uprooted roots. (or like a vast polo ground). (38)

When the arrows were being shot with a cracking noise and the bows were also stretched with a cracking sound, the whole world was filled with (the din) of a tumultuous uproar from the frightened throng. (39)

Then the deadly arrows produced such a (din) hue and cry. Which confounded the mightiest of warriors even. (The arrows brought such havoc). (40)

ਹਮ ਆਖਿਰ ਚਿਹ ਮਰਦੀ ਕੁਨਦ ਕਾਰਜਾਰ॥
 ਕਿ ਬਰ ਚਿਹਲ ਤਨ ਆਦਰਸ਼ ਬੇ-ਸ਼ੁਮਾਰ॥ ੪੧॥
 Ham akhir chih mardī kunad karzar.
 Ki bar chihal tan ayadash be-shumar. (41)

ਚਰਾਗੇ ਜਹਾਂ ਚੁੰ ਸ਼ੁਦਹ ਬੁਰਕਾ ਪੋਸ਼॥
 ਸ਼ਹੇ ਸ਼ਬ ਬਰਾਮਦ ਹਮਹ ਜਲਵਹ ਜੋਸ਼॥ ੪੨॥
 Chiraghe jahan chun shudah burqa posh.
 Shahe shab baramad harmah jalva josh. (42)

ਹਰ ਆਂ ਕਸ ਬਕੋਲਿ ਕੁਰਾਅ ਆਯਦਸ਼॥
 ਕਿ ਯਜ਼ਦਾਂ ਬਰ ਓ ਰਹਿਨੁਯਮਾ ਆਯਦਸ਼॥ ੪੩॥
 Har an kas banqaule Quran ayadash.
 Ki yazddn bar o raihnuma ayadash. (43)

ਨਿ ਪੇਚੀਦਹ ਮੂਏ ਨ ਰੰਜੀਦਹ ਤਨ॥
 ਕਿ ਬੇਰੁੰ ਖੁਦ ਆਵੁਰਦ ਦੁਸ਼ਮਨ ਸ਼ਿਕਨ॥ ੪੪॥
 Na pechidah mue na ranjidah tan.
 Ki berun khud avrud dushman shikan. (44)

ਨ ਦਾਨਮ ਕੀ ਈ ਮਰਦ ਪੈਮਾਂ ਸ਼ਿਕਨ॥
 ਕਿ ਦੌਲਤ ਪਰਸਤ ਅਸਤੀ ਓ ਈਮਾਂ ਫ਼ਿਗਨ॥ ੪੫॥
 Na danam ki in mard paiman shikhan.
 Ki daulat parast ast o iman figan. (45)

(O Aurangzeb!) Then the multitude (hordes) of your forces fell upon my forty famished men, so what bravery could be expected of them? (What could be achieved by mere bravery). (How could my forty starving men face the enemy odds (hordes), but then they died fighting like brave soldiers?) (41)

Then the (worldly light) sun went down (it was sunset) and the moon (the night's master) shone forth brightly. (42)

The Lord then bestowed his benign benevolence on the person who had trusted the oath (of your men swearing by Koran) on Koran and the right path was shown to him. (The Lord was benevolent enough to guide me onto the righteous path, having pinned faith on the swearing by Koran of your men). (43)

The person, having faith in the Lord Almighty, is neither harmed nor does he suffer any afflictions, as no damage could be done to him or his person (with Lord's protection). The Lord saves him (his true devotee) from enemy onslaughts and takes him out of enemy encirclement even after killing his enemies, as he has pinned his faith on the Lord alone. (44)

(O Aurangzeb! Your countless hordes attacked us after we vacated Anandpur, believing their oaths (vows) on Koran, and then they chased us till we took shelter in Chamkaur fortress and your forces continued harassing us, but the Lord escorted me safely out of their encirclement). (O Aurangzeb!) I never knew that this so called manly person was a votary of Worldly wealth only and could go back on his vows even (promises) as he had no faith in true religion. (45)

ਨ ਈਮਾਂ ਪ੍ਰਸਤੀ ਨ ਔਜ਼ਾਇ ਦੀ॥
 ਨ ਸਾਹਿਬ ਸ਼ਨਾਸੀ ਨ ਮੁਹੰਮਰਾ ਯਕੀਨ॥ ੪੬॥
 Na iman prasti na auzae din.
 Na sahib shanasi na muhammad yakin. (46)

ਹਰ ਆਂ ਕਸ ਕਿ ਈਮਾਂ ਪ੍ਰਸਤੀ ਕੁਨਦ॥
 ਨ ਪੈਮਾਂ ਖੁਦਸ਼ ਪੇਸ਼ ਓ ਪਸਤੀ ਕੁਨਦ॥ ੪੭॥
 Har an kas ki iman prasti kunad.
 Na paiman khudash pesh o pasti kunad. (47)

ਕਿ ਈਂ ਮਰਦ ਰਾ ਜ਼ੋਰਹ ਇਅਤਬਾਰ ਨੇਸਤ॥
 ਕਿ ਕਸਮੇ ਕੁਰਾਅ ਅਸਤੁ ਜ਼ਦਾਂ ਯਕੇਸਤ॥ ੪੮॥
 Ki in niard ra zarrah etbar nesat.
 Chi qasme Quran ast yazdan yakesat. (48)

ਚੁ ਕਸਮੇ ਕੁਰਾਅ ਸਦ ਕੁਨਦ ਇਖਤਯਾਰ॥
 ਮਰਾ ਕਤਰਹ ਨਾਯਦ ਅਜ਼ ਓ ਇਅਤਬਾਰ॥ ੪੯॥
 Chu qasme Quran sad kunad ikhtiyar.
 Mara qatrah nayad az o etbar. (49)

ਅਗਰ ਚਿ ਤੁਰਾ ਇਅਤਬਾਰ ਆਮਦੇ॥
 ਕਮਰ ਬਸਤਹ ਏ ਪੇਸ਼ਵਾਰ ਅਦੇ॥ ੫੦॥
 Agar chi tura etbar amde.
 Kamar bastah e peshvar amde. (50)

ਕਿ ਫ਼ਰਜ਼ ਅਸਤੁ ਬਰ ਸਰ ਤੁਰਾ ਈਂ ਸੁਖਨ॥
 ਕਿ ਕੌਲਿ ਕੁਰਾਅ ਅਸਤ ਕਸਮ ਅਸਤ ਬਮਨ॥ ੫੧॥
 Ki farz ast bar sar tura in sukhan.
 Ki quale Quran ast qasam ast haman. (51)

(O Aurangzeb! I took you to be a true Muslim (truly religious) who would be true to his word, but it proved me (to be) wrong as you were only after worldly possessions, being a great liar and irreligious person). O Aurangzeb! Neither you were a truly religious person, being a devout Muslim nor you had any regard for an honest belief in true-religion. Neither you had any knowledge about the Supreme Lord nor, you had any faith in Mohanunad. (46)

(O Aurangzeb! You must remember) that a person having faith in true religion would never go back on his word (promises) and would always honour his vows (word). (47)

O Aurangzeb! I have no faith in a person like you, who would vow by Koran, only to disregard (go back) his oaths later, though he propagates that there is only one Lord Almighty. (O Aurangzeb! You are only a liar when you claim to be a true and honest man having faith in the Lord or Mohammad, as you have proved to be a total liar and untrustworthy, with no faith in Koran or Mohammad). (48)

(O Aurangzeb!) Now I will have no faith in your vows even a bit (on Koran) even if you were to swear by Koran a hundred times. (Your oaths are all lies). (49)

(O Aurangzeb!) If you were having the slightest faith in me, then you could have come fully armed and confronted me personally. (O Aurangzeb!. You had asked me to meet, you, but I could not have any faith in your word. So instead you could have come to meet me. if you had any trust in me but you had no faith in yourself even). (50)

Since you had sworn by the Lord or Koran, so it beloved you (it was your duty) to act according to your own word and accomplish the job of meeting personally. (51)

ਅਗਰ ਹਜ਼ਰਤੇ ਖੁਦ ਸਿਤਾਦਹ ਸ਼ਵਦ॥
ਬਜਾਨ ਓ ਦਿਲੈਕਾਰ ਵਜ਼ਹ ਸ਼ਵਦ॥੫੨॥
Agar hazrate khud sitadah shavad.
Bajan o dile kar vazah shavad. (52)

ਸ਼ੁਮਾ ਰਾ ਚੁ ਫ਼ਰਜ਼ ਅਸਤ ਕਾਰੇ ਕੁਨੀ।
ਬਮੁਜਬ ਨਵਿਸ਼ਤਹ ਸ਼ੁਮਾਰੇ ਕੁਨੀ॥੫੩॥
Shuma ra chu farz ast kare kuni.
Bamujab navishtah shumare kuni. (53)

ਨਵਿਸ਼ਤਹ ਰਸੀਦ ਓ ਬਗੁਫ਼ਤਹ ਜ਼ੁਬਾਂ।
ਬਿਬਾਯਦ ਕਿ ਈਂ ਕਾਰ ਰਾਹਤ ਰਸਾਂ॥੫੪॥
Navishatah rasid o baguftah zuban.
Bibayad ki in kar rahat rasan. (54)

ਹਮੂੰ ਮਰਦ ਬਾਯਦ ਸ਼ਵਦ ਸੁਖਨਵਰ॥
ਨ ਸ਼ਿਕਮੇ ਦਿਗਰ ਦਰ ਦਹਾਨਿ ਦਿਗਰ॥੫੫॥
liamun mard bayad shavad sukhanvar.
Na shikme digar dar dahane digari. (55)

ਕਿ ਕਾਜ਼ੀ ਮਰਾ ਗੁਫ਼ਤਹ ਬੇਰੂੰ ਨਯਮ॥
ਅਗਰ ਰਾਸਤੀ ਖੁਦ ਬਿਯਾਰੀ ਕਦਮ॥੫੬॥
Ki qazi mara guft berun na am.
Agar rasati khud biyari qadam. (56)

ਤੁਰਾ ਗਰ ਬਬਾਯਦ ਬ ਕੌਲੇ ਕੁਰਾਂ॥
ਬਨਿਜ਼ਦੇ ਸ਼ੁਮਾ ਰਾ ਰਸਾਨਮ ਹਮਾਂ॥(57)
Tura gar babayad an quale Quran.
Banizade shuma ra rasanam haman. (57)

O King! If you had faced me personally, then the whole matter would have been sorted out with an open mind between us. (O Aurangzeb I You have been misled by your men. Had you met me personally then it could have been clarified that I had no personal enmity except fighting against oppression of despots). (52)

(O Aurangzeb I) Now it becomes your duty to function according to your own written claims after careful contemplation. (53)

Now a written letter would be given to you apart from personal clarification by Bhai Dya Singh. So now it rests with you to act according to your our promises (vows) and settle everything amicably, thus fulfilling your vows. (54)

(Now the Guru has expostulated some political considerations)

. In this world, a person should always honour his own words, but not a (worthless) person, who says something else while at heart he has some other designs. (55)

Whatever your Kazi (religious leader) has stated, I am also in agreement with it, as all these things are not beyond his sayings. If there is any truth in your statements, then you should come here personally. Whatever your Kazi has mentioned to me, I am fully supporting that, so now it is your bounden duty to meet me. (56)

In case, you want to peruse (see) the Koran by which you (through your, men) had sworn, then I could send you that even. (O Aurangzeb I) Your emissary (Kazi) had brought your written oath by Koran, (which is with me) in case you want to see than, I could send you that Koran also, so that you could realize your promises). (57)

ਕਿ ਤਸਰੀਫ਼ ਦਰ ਕਸਬਾ ਕਾਂਗੜ ਕੁਨਦ॥
ਵਜਾ ਪਸ ਮੁਲਾਕਾਤ ਬਾਹਮ ਸ਼ਬਦ ॥੫੮॥
Ki tasrif dar qasba kangar kunad.
Vazan pas mulaqat baham shavad. (58)

ਨ ਸਰਹ ਦਰੀਂ ਖ਼ਤਰਹ ਤੁਰਾਸਤ॥
ਹਮਹ ਕੌਮੇ ਬੈਰ ਹੁਕਮੇ ਮਰਾਸਤ॥੫੯॥
Na zarab darin rah khatrah turasat.
Hamah qaume bairar hukme marasat. (59)

ਬਿਯਾ ਤਾ ਸੁਖਨ ਖੁਦ ਜ਼ਬਾਨੀ ਕੁਨੇਮ॥
ਬਰੂਏ ਸੁਮਾ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਕੁਨੇਮ॥੬੦॥
Biya ta sukhan khud zabani kunem.
Barue shuma meharbani kunem. (60)

ਯਕੇ ਅਸਪ ਸ਼ਇਸਤਹ ਯਕ ਹਜ਼ਾਰ॥
ਬਿਯਾ ਤਾ ਬਗੀਰੀ ਬ ਮਨ ਈ ਮਨ ਈ ਦਯਾਰ॥੬੧॥
Yake asp shaistah yak hazar.
Biya ta bagiri ba man in dayar. (61)

ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹਿ ਬਾ ਬੰਦੇਹ ਚਾਕਰੇਮ॥
ਅਗਰ ਹੁਕਮ ਆਯਦ ਬ ਜਾ ਹਾਰੇਮ॥੬੨॥
Shahnshahi ra bandhai chakrem.
Agar hukam aayad ha jaan haazrem. (62)

ਅਗਰਚੇ ਬਿਆਯਦ ਬ ਫੁਰਮਾਨ ਮਨ॥
ਹਜ਼ੂਰ ਤਾ ਬਿਯਾਯਮ ਹਮਹ ਜਾਨ ਤਮ॥੬੩॥
Agarchai biayad ba phurman min.
Hazur to biayam hameh jan tin. (63)

(O Aurangzeb I) If you come to the village of Kangar, then we could meet there and talk about all outstanding issues. In case you harbour any doubts or fears in your mind, then I would suggest. (58)

Na zarab darin rah khatrah turasat. Hamah qaume bairar hukme marasat That on this route you need not have any fear, as the whole Barar community listens to my ordains (and is under my command). (59)

(In case you have any fear about your safe passage through this area, then I could assure you of your safety as this brave Barar community is under my control). (O Aurangzeb I) You may, come to this village of Kangar, so that we could discuss verbally everything face to face, thus dispelling all your doubts. (60)

If you care to bring along with you a most beautiful steed worth one thousand dinars (rupees), then you could take over control of this whole area from me in exchange. (61)

The lord Almighty is the king of kings and I am His slave (servant) and are bound by His ordains. (Will) If his will prescribes anything for me then my life even is at His service. (I would offer my life as a sacrifice to the Lord's Will). (62)

If I were to receive the Lord's ordains then I would present myself before you in body and spirit. (I could meet your personally, if the Lord Wills it). (63)

ਅਗਰ ਤੁ ਬਹ ਬਜ਼ਦਾ ਪਸਤੀ ਕੁਨੀ।
 ਬ ਕਾਰੋ ਮਰਾ ਈ ਨ ਸੁਸਤੀ ਕੁਨੀ॥ ੬੪॥
 Agar to bayazdan prasti kuni.
 Bakare mara in na susti kuni. (64)

ਬਿਬਾਸਦ ਕਿ ਯਜ਼ਦਾ ਸ਼ਨਾਸੀ ਕੁਨੀ।
 ਨ ਗੁਫ਼ਤਹ ਕਸੇ ਕਸ ਖਰਾਸੀ ਕੁਨੀ॥ ੬੫॥
 Bibayad ke yazdan shanasi kuni.
 Na gufteh kasai kas khrashi kuni. (65)

ਤ ਮਸਨਦ ਨਸ਼ੀ ਸਰਬਰੇ ਕਾਇਨਾਤ।
 ਕਿ ਅਜਬ ਅਸਤੁ ਇਨਸਾਫ਼ ਈ ਹਮ ਸਿਫ਼ਤ॥ ੬੬॥
 Tu masnad nashin sarvarai kayainat.
 Ke ajab asat insaf een hum sifat. (66)

ਕਿ ਅਜਬ ਅਸਤ ਇਨਸਾਫ਼ੋ ਦੀ ਪਰਬਰੀ॥
 ਕਿ ਹੈਫ਼ਾਸਤ ਸਦ ਹੈਫ਼ ਈ ਸਰਬਰੀ॥ ੬੭॥
 Ke ajab asat insafo dee(n) parvari.
 Ke haifast sad half een sarvari. (67)

ਕਿ ਅਜਬ ਅਸਤੁ ਅਜਬ ਅਸਤੁ ਤਕਵਾ ਸੁਮਾਂ॥
 ਬਜ਼ੁਜ਼ ਰਾਸਤੀ ਸੁਖਮਨ ਗੁਫ਼ਤਨ ਜ਼ਯਾਂ॥ ੬੮॥
 Ke ajab ast azabast takva shuman.
 Bajuz risti sukhan guffan zayan. (68)

ਮਜ਼ਨ ਤੇਗ ਬਰ ਖ਼ੂਨ ਕਸ ਬੇਦੇਰੋਗ॥
 ਤੁਰਾ ਨੀਜ਼ ਖ਼ੁ ਚਰਖ ਰੈਜ਼ਦ ਬਹ ਤੇਗ॥ ੬੯॥
 Mazan regh bar khun kas baldrog.
 Tura neez khun charakh rezad beh tegh. (69)

O Aurangzeb! If you are a true worshipper of the Lord Almighty, then do not waste time in meeting me (in doing this job). (64)

O Aurangzeb! You should try to appreciate the Lord's Will and do not molest (pester) your subjects on the advice of others. (65)

You have occupied the Emperor's throne, being the leader (chieftain) of all the subjects (people). Your justice is really strange and qualities are equally wonderful. (66)

Whatever justice is being practised by you, along with religious zeal you are showing all around, is really strange. I feel 'sorry for you on your doings, which are deplorable Alas! It is shameful to think of your kingly behaviour. (67)

(O Aurangzeb!) Your abstinence (from certain evil things) and temperate behaviour is really strange. Without following and practising Truth, all other talk is bound to result in damaging your image. (harming you). (68)

(O Aurangzeb!) Being barbarous (tyrannical) in your actions, for should not wield the sword to cause bloodshed (of innocent people). You must bear in mind that the divine wrath will befall you, resulting in your death. (69)

ਤੂ ਗਾਫਲ ਮਸੈ ਮਰਦ ਯਜ਼ਦਾ ਸ਼ਨਾਸ॥
ਕਿ ਉ ਬੇਨਿਆਜ਼ ਅਸਤੁ ਉ ਬੇ ਸਿਪਾਸ॥ ੭੦॥
Tu gafil mashou marad yadan shanas.
Ka ou biniaz astouoo be sipas. (70)

ਕਿ ਉ ਬੇ ਮੁਹਾਬ ਅਸਤੁ ਸ਼ਾਹਾਨਿ ਸ਼ਾਹ॥
ਜ਼ਮੀਨੋ ਜ਼ਮਾਂ ਸੰਚਹਏ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ॥ ੭੧॥
Ke ouoo be maltab ast shahansha.
Zamino Zamin Sachheiai patshah. (71)

ਖੁਦਾਵੰਦਿ ਈਜ਼ਦ ਜ਼ਮੀਨੋ ਜ਼ਮਾਂ॥
ਕੁਨਿੰਦਹ ਅਜਚਤ ਹਰ ਮਕੀਨੋ ਮਕਾਂ॥ ੭੨॥
Khudvand eezad zamino zaman.
Kunideh ast har kas makino makan. (72)

ਹਮਅਜ ਪੈਰਿ ਮੋਰਹ ਹਮਅਜ ਫੀਲ ਤਨ॥
ਕਿ ਆਜ਼ਿਜ਼ ਨਿਵਾਜ਼ਮਤ ਗਾਫਲ ਸ਼ਿਕਨ॥ ੭੩॥
Humaz pare moreh humaz pheel tan.
Ke aziz nivazsat ghafil shikan. (73)

ਕਿ ਉ ਰਾ ਚੂ ਇਸਮਅਸਤੁ ਆਜ਼ਿਜ਼ ਨਿਵਾਜ਼॥
ਕਿ ਉ ਬੇ ਸਿਪਾਸ ਅਸਤੁ ਉ ਬੇ ਨਿਯਾਜ਼॥ ੭੪॥
Ke ouoo ra chu isamast ajiz nivaz.
Ke ouoo bai sipas ast ouoo bai niaz. (74)

ਕਿ ਉ ਬੇ ਨਗੂੰ ਅਸਤੁ ਉ ਬੇ ਚਗੂੰ॥
ਕਿ ਉ ਰਹਿਨੁਮਾ ਅਸਤੁ ਉ ਰਹਿਨਮੂੰ॥ ੭੫॥
Ke ouoo bai nagun ast ouoo bai chagun.
Ke ouoo rehuma ast ouoo rehnamu. (75)

O Man! Never be careless and try to recognize the True Lord (the path of Truth). The Lord is not bothered about anyone's flattery or sychophancy (untruthful behaviour). (70)

The Lord Almighty is free from awe (is fearless), being the king emperor and is the True Lord of both Earth and Sky. (His supremacy reigns over lands and heavens.) (71)

The Lord is the sole master (sovereign) of the Earth and heavens (being omnipotent). His abode extends over all households and is all pervading (being omnipresence) and is the creator of all beings. (72)

All the beings, including the meek are extending to the mighty elephant, all are His creation only. "He is the main strength of all helpless people and the destroyer of all lazy and faithless people. (73)

The True Name of the Lord-supreme is the bestower of all benedictions to helpless and lowly persons. He is not dependent on our offerings to Him and is most carefree and independent. (Not bothered about our offerings or presents.) (74)

The Lord is free from (devoid of) any colour, sign or symbol. He is the only guide and our leader par excellence. (O Aurangzeb ! I always look upon the Lord-sublime as my guide. who is always by my side with His benign support.) (75)

ਕਿ ਬਰ ਸਰ ਤੁਰਾ ਫਰਜ਼ ਕਸਮਿ ਕੁਰਾ॥
ਬ ਗੁਫਤਹ ਸੁਮਾਹ ਕਾਰ ਖੂਬੀ ਰਦਸਾ॥ ੭੬॥
Ke bar sar tura pharz kasame kuran.
Bu gufteh shamah kar khubi radsan. (76)

ਬਿਯਾਦ ਤੁ ਦਾਨਿਸ ਪ੍ਰਸਤੀ ਕੁਨੀ॥
ਬਕਾਰੇ ਸੁਮਹ ਚੀਰਹ ਦਸਤੀ ਕੁਨੀ॥ ੭੭॥
Bibayad to danish prasti kuni.
Bakarai shuma cheereh dssto kuni. (77)

ਚਿਹਾ ਸ਼ੁਦ ਕਿ ਚੂੰ ਬੱਚਗਾਂ ਕੁਸਤਹ ਚਾਰ॥
ਕਿ ਬਾਕੀ ਬਮਾਸਤੁ ਖੇਚੀਦਹ ਮਾਰ॥ ੭੮॥
Chiba shud ke chu(n) bachgan kushte char.
Ke baki bamadast pecheedeh mar. (78)

ਚਿ ਮਰਦੀ ਕਿ ਅਖਗਰ ਖਮੋਸ਼ਾ ਕੁਨੀ॥
ਕਿ ਆਤਿਸ਼ ਦਮਾਂ ਰਾ ਫਰੋਜ਼ਾਂ ਕੁਨੀ॥ ੭੯॥
Ke marti ke akhgar khamoshin kuni.
Ke atish dama(n) ra pharoza(n) kuni. (79)

ਕਿ ਖੁਸ਼ ਗੁਫਤ ਫਿਰਦੋਸੀਏ ਖੁਸ਼ ਜੁਬਾਂ।
ਸ਼ਤਾਬੀ ਬਾਵਦ ਕਾਰਿ ਆਹਰਮਨਾ ॥ ੮੦॥
Chi khush gufat firdosiai khush zuban.
Shatabi bavad kare aharmana. (80)

ਕਿ ਮਾਂ ਬਾਰਗਹਿ ਹਜ਼ਰਤ ਆਯਦ ਸੁਮਾਂ॥
ਅਜਾਂ ਰੋਜ਼ ਬਾਸੇਦ ਸ਼ਾਹਿਦ ਸੁਮਾਂ॥ ੮੧॥
Ke maa(n) bargeh hazrat ayaid shuma(n)
aga(n) roz basaid shahid shuma(n). (81)

You are under the burden of your oath on Koran, so it only behaves you to fulfil your promises with willing and supportive behaviour. (With happiness). (76)

(O Aurangzeb !) Now it is your bounden duty to use your cleverness and wisdom and accomplish your promised without having recourse to the ill-advice of your courtiers. (77)

(O Aurangzeb ! You have managed to kill my four sons. but remember that my Khalsa army was still in readiness to crush your despotic rule, which was a great truth.) (So what if you have succeeded in killing my four sons, as the cobra with fangs was still alive to punish you). (78)

This does not prove your prowess (bravery) at all in that you are trying to extinguish the embers of fire, while the flame of fire (fire brand) is being excited to burst into a blaze. (By killing my sons, you have kindled the fire of revenge.) (79)

The poet Firdausi has remarked in his beautiful style stating that any work (function) accomplished in great haste is the job of a Satan. only (haste belongs to a devil only). (80)

(O Aurangzeb!) When you happen to meet me personally, then you would realize the truth, being yourself a witness to the true facts. (the truth will emerge itself.) (81)

ਵਗਰ ਨਾ ਤੂ ਈ ਰਾ ਗਰਾਮੁਸ ਕੁਨਦ॥
 ਤੁਰਾ ਹਮ ਫਰਾਮੋਸ਼ ਯਜ਼ਦਾ ਕੁਨਦ॥ ੮੨॥
 Vagar Fla tu een rfi framush kunad.
 Tura ham framosh yadan kunad. (82)

ਅਗਰ ਕਾਰਿ ਈ ਬਰ ਤੂ ਬਸਤੀ ਕਮਰ॥
 ਖੁਦਾਵੰਦ ਬਾਸ਼ਦ ਤੁਰਾ ਬਹਰਹ ਵਰ॥ ੮੩॥
 Agar kali een bar tu basti kamar.
 Khudvand bashad tura behreh var. (83)

ਕਿ ਈ ਕਾਰ ਨੇਕ ਅਸਤੋਂ ਦੀ ਪਰਵਰੀ॥
 ਚੁ ਯਜ਼ਦਾ ਸਨਾਸੀ ਬਜ਼ਾ ਬਰਤਰੀ॥ ੮੪॥
 Ke een kar nek asto dee(n) parvari.
 Chu yazda(n) shansi bajan bartari. (84)

ਤੁਰਾ ਮਨ ਨ ਦਾਨਮ ਕਿ ਯਜ਼ਦਾ ਸਨਾਸ॥
 ਬਰਾਮਦ ਜਿ ਤੂ ਕਾਰਹਹਾ ਦਿਲ ਖਰਾਸ਼॥ ੮੫॥
 Tura man na danam ke yazda(n) shanis.
 Bramand ze tu karha dil kharash. (85)

ਸ਼ਨਾਸਦ ਹਮੀਂ ਤੂ ਨ ਯਜ਼ਦਾ ਕਰੀਮ॥
 ਨ ਖਾਹਦ ਹਮੀ ਤੂ ਬਦੋਲਤ ਅਜ਼ੀਮ॥ ੮੬॥
 Shanasad hami tu na yazda(n) karim.
 Na khavahad hami tu badolat azim. (86)

ਅਗਰ ਸਦ ਕੁਰਾਂ ਰਾ ਬਖੁਰਦੀ ਕਸਮ॥
 ਮਰਾ ਇਅਤਬਾਰੇ ਨ ਈ ਜਰੇਹ ਦਮ॥ ੮੭॥
 Agar sad kuran ra bakhurdi kasam.
 Mara eitbarai na een zareh dam. (87)

In case you happen to forget this truth, then the Lord Almighty will surely neglect your interest as well. (will forget you). (82)

But in case you prepare yourself to follow the path of righteousness (Truth), then you will be rewarded accordingly by the Lord-sublime (Allah). (83)

To safeguard the Religious duty' (to perform righteous acts of moral duty) is the noblest (task) job of true religion. Infact, to realize the true Lord, is a greater virtue than realizing oneself (self-realization). (84)

**I know that you have no idea about the Lord's reality, as well the functions (tasks) performed by you so far have proved to be harmful to others. (O Aurangzeb !)
You are posing to be truthful and a religious person, but you have no due of Truth, as you have harmed others always.) (85)**

The benevolent Lord does not recognize you (The Lord has no value for you) .as he does not attach any importance to your existence even, not with standing your great might or huge empire. (86)

If you were to swear by Koran even a hundred times, then I would never attach any credibility to your word or oaths (vows). (O Aurangzeb! I was misled to trust your word (oaths by Koran) earlier, but now my Khalsa would never have any faith in your word or vows by Koran, as you alongwith your other religious leaders are all liars). (87)

ਹਜ਼ੂਰੀ ਨ ਆਇਮ ਨ ਈ ਰਹ ਸ਼ਵਮ॥
 ਅਗਰ ਸ਼ਹ ਬਖ਼ਾਹਦ ਮਨ ਆ ਜਾ ਰਵਮ॥ ੮੮॥
 Hazuri na aiem na een reh shavam.
 Agar sheh bakhavahad man an ja ravam. (88)

ਖੁਸ਼ਸ਼ ਸ਼ਾਹਿ ਸ਼ਾਹਾਨ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ॥
 ਕਿ ਚਾਲਾਕ ਦਸਤ ਅਸਤ ਚਾਬੁਕ ਰਕੇਬ॥ ੮੯॥
 Khushash shahai shahan Aurangzeb.
 Ke chalak dasi ast chabiuk rakeb. (89)

ਕਿ ਹੁਸਨਲ-ਜਮਾਲ ਅਸਤੇ ਰੋਸ਼ਨ ਜ਼ਮੀਰ।
 ਖੁਦਾਵੰਦ ਮੁਲਕਾ ਅਸਤ ਸਾਹਿਬ ਅਮੀਰ॥ ੯੦॥
 Ke husnal jamal asto roshan zameer.
 Khudavand mulak ast sahib amir. (90)

ਬ ਤਰਤੀਬ ਦਾਨਿਸ਼ ਬ ਤਦਬੀਰ ਤੇਗ॥
 ਖੁਦਾਵੰਦਿ ਦੇਗੋ ਖੁਦਾਵੰਦਿ ਤੇਗ॥ ੯੧॥
 Ba tartib ha tadbir tegh.
 khudawand dego khudavand tegh. (91)

ਕਿ ਰੋਸ਼ਨ ਜ਼ਮੀਰ ਅਸਤੇ ਹੁਸਨੁਲ ਜਮਾਲ॥
 ਖੁਦਾਵੰਦ ਬਖ਼ਸ਼ਿੰਦਹ ਏ ਮੁਲਕੋ ਮਾਲ॥ ੯੨॥
 Ke roshan zameer asto husnal jamal.
 Khudavand bakhshindeh ei mulko maal. (92)

ਬਹ ਬਖ਼ਸ਼ੀਸ਼ ਕਬੀਰ ਅਸਤੇ ਦਰ ਜੰਗ ਕੋਹ॥
 ਮਲਾਇਕ ਸਿਫਤ ਚੂੰ ਸੁਰੋਯਾ ਸ਼ਿਕਹ॥ ੯੩॥
 Beh bakhshish kabir asto dar Jung koh.
 Malaik sifat chu(n) surya shikeh. (93)

O Aurangzeb! I will never attend (present myself in) your imperial assembly (darwar) nor will I tread that path. But I will follow the path ordained by my Lord-Sublime. (88)

O Aurangzeb! You are the king Emperor of India, who is resplendent on the worldly throne. You are very sharp witted and a great horse rider. (89)

(O Aurangzeb!) You are having great prudence and sagacity and are glorious in your majestic form. You are the King of the land and a master of all the wealthy beings. (90)

You are having a beautiful and smart bearing, being a great wielder of the sword. You are the lord of treasury and a master of the sword. (91)

You are an intelligent person with a resplendent glory, having a smart bearing. You are the Lord-king of the land (country) and a bestower of all wealth and muniflucence. (92)

You are granting great benedictions and honours to your people and standing form like a mountain in the battle field. (being a great and resolute warrior). You are having all the qualities of angels (gods), while your glory is recognized as the highest in the land, being sky-high. (glorious like' a mountain). (93)

ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹਿ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ਆਲਮੀ॥
 ਕਿ ਦਰਾਇ ਦੋਰ ਅਸਤੋ ਦੂਰ ਅਸਤ ਦੀ॥ ੯੪॥
 Shehanshahe Aurangzeb alami.
 Ke daraie dore asto dur ast deen. (94)

ਮਨਮ ਕੁਸ਼ਤਹ ਅਮ ਕੋਹਿਯਾ ਬੁਤ ਪ੍ਰਸਤ॥
 ਕਿ ਆਂ ਬੁਤ ਪ੍ਰਸਤੰਦੋ ਮਨ ਬੁਤ ਸ਼ਿਕਸ਼ਤ॥ ੯੫॥
 Manam kushteh am kohiya butt prasat.
 Ke aan butt prastando man hutt shikasat. (95)

ਬਬੀਂ ਗੁਰਦਸ਼ੋ ਬੇਵਫਾਏ ਜ਼ਮਾਂ॥
 ਪਸੇ ਪੁਸ਼ਤ ਉਫਤਦ ਰਸਾਨਦ ਜ਼ਿਯਾਂ॥ ੯੬॥
 Babin gardasho bevafaie zama.
 Pasai pushat uftad rasanad zian. (96)

ਬਬੀਂ ਕੁਦਰਤੇ ਨੇਕ ਯਜ਼ਦਾਨੇ ਪਾਕ॥
 ਕਿ ਅਜ਼ ਯਕ ਬ ਦੇਹ ਲਕ ਰਸਾਨਦ ਹਾਲਾਕ॥ ੯੭॥
 Babin kudratao nek yazdanai paak.
 Ke az yak ba deh lak rasanad halak. (97)

ਕਿ ਦੁਸ਼ਮਨ ਕੁਨਦ ਮਿਹਰਬਾਂ ਅਸਤੁ ਦੋਸਤ॥
 ਕਿ ਬਖਸ਼ਿੰਦਗੀ ਕਾਰ ਬਖਸ਼ਿੰਦਹ ਓਸਤ॥ ੯੮॥
 Ke dushman kunad meharban ast dost.
 Ke bakhshshindgi kir bakhshindeh ost. (98)

ਰਿਹਾਈ ਦਿਹੋ ਰਹਿਨੁਮਈ ਦਿਹਦ॥
 ਜ਼ੁਬਾਂ ਰਾ ਬਹੁ ਸਿਫਤ ਆਸ਼ਨਾਈ ਦਿਹਦ॥ ੯੯॥
 Rehaiee deho rehnumaiee dehad.
 Zuban ra beh sifat ashnaiee dehad. (99)

Aurangzeb! You are no doubt the king emperor of the land (world) and a Lord-master of your times but you are far removed from the qualities of a religious person. (You are only posing as a religious man, but you are not trust worthy.) (94)

I am going to deal a deadly blow to the idol-worshippers including all hill-chieftains. They are worshipping the stone idols whereas I am going to break all the idols. (95)

O Aurangzeb! Look at the unfaithful behaviour of the people of present times. Whosoever gets chased by it (chased by the vagaries of times). is at the receiving end of all harmful deals. (The present faithless times spare none from its harmful nature.) (96)

O Man! Look at the wonderous nature of the Lord, who enables one man to face (ten lakhs) a million raiders (one individual of mine faces a million of your brutal force.) (97)

The person, who has befriended the benevolent Lord, cannot be harmed by the enemy, as the Lord's function is to bestow His kindness and grace on His beings. (The person, having Lord on his side, need not fear the enemies.) (98)

The Lord is empowered to break the shackles bondage and is our guide to lead us onto the righteous path. The Lord endows his attendants (slaves) with the strength to sing His praises and the realisation to serve Him with their tongues (99)

ਖਸਮ ਰਾ ਚੂ ਕੋਰ ਉ ਕੁਨਦ ਵਕਤਿ ਕਾਰ॥
ਯਤੀਮਾਂ ਬਿਰੁੰ ਮੈ ਬੁਰਦ ਬੇ ਅਜ਼ਾਰ॥ ੧੦੦॥
Khasam ri chu koar ouoo kunad vaktai kaar.
Yatima(n) birun mei burad bai azar. (100)

ਹਰਾਕਸ ਕਿ ਓ ਰਾਤਸਬਾਜ਼ੀ ਕੁਨਦ।
ਰਹੀਮੇ ਬਰਹੋ ਰਹਮਸਾਜ਼ੀ ਕੁਨਦ॥ ੧੦੧॥
Harankas ke ouoo rastbazi kunad.
Rahimo baro rehamsazi kunad. (101)

ਕਸੇ ਖਿਦਮਤ ਆਯਦ ਬਸੇ ਲਕਸ਼ੋ ਜਾ
ਖੁਦਾਵੰਦ ਮਖਸ਼ੀਦ ਬਰ ਵੈ ਅਮਾਂ॥ ੧ ੨॥
Kasai khidmat ayad basai kalbi ja(n).
khudavand baksheed bar vai ama(n). (102)

ਚਿ ਦੁਸ਼ਮਨ ਬਰਾਂ ਹੀਲਹ ਸਾਜ਼ੀ ਕੁਨਦ।
ਕਿ ਬਰ ਵੈ ਖੁਦਾ ਰਹਮਸਾਜ਼ੀ ਕੁਨਦ॥ ੧੦੩॥
Che dushman bara(n) heeleh sazi kunad.
Ke bar vai kuda rehamsazi kunad. (103)

ਅਗਰ ਯਕ ਬਰਯਦ ਦਹੋ ਦਹ ਹਜ਼ਾਰ॥
ਨਿਗਹਬਾਨ ਉ ਰਾ ਸ਼ਵਦ ਕਿਰਦਗਾਰ॥ ੧੦੪॥
Agar yak brayad deho deh hazar.
Nigebhan ouoo ra shavad kiradgar. (104)

ਤੁਰਾ ਗਰ ਨਜ਼ਰ ਹਸਤ ਲਸ਼ਕਰ ਵ ਜ਼ਰ॥
ਕਿ ਮਾਰਾ ਨਿਗਾਹ ਅਸਤੁ ਢਜਦਾਂ ਸ਼ੁਕਰ॥
Tura gar nazar hasat lashkar va zar.
Ke mara nigah asat yazda(n) shukar. (105)

The Lord converts the foe into a blind man while he is enacting a villainous act (task). But the Lord enables the helpless persons to overcome (bypass) any situations afflicted with hundles or calamities. (The helpless person is helped out of hard and difficult times by the Lord.) (100)

The Lord is always' showering his benign benevolence on a person who leads a righteous path and earns his livelihood through honest means. (101)

The Lord always bestows his blissful benedictions on a person who serves the Lord-sublime with body and soul sincerely. (The True attendant of the Lord attains all worldly comforts and eternal bliss of life.) (102)

What harm and deceit could an enemy perpetrate on a person who is favoured with the grace of the Lord Almighty? (The person, bestowed with Lord's grace cannot be defrauded by the foe even.) (103)

The Lord always lends his protective hand (cover) to the person, even though a million (force) of the enemy launches a sudden attack on him (as he has faith and the only support of the Lord.)

(O Aurangzeb I You arranged an assault of a million of your warriors on forty men (Sikhs of mine), who depended on the Lord's support only, but they could not subdue them.) (104)

(O Aurangzeb ! You have always depended on the strength of your force and treasures (wealth) whereas my eyes are always pinned on my faith on the Lord's benevolence and gratitude. I have my faith only on the Lord's benevolence and gratitude. I have my faith only on Lord's kindly support.) (105)

ਕਿ ਓ ਰਾ ਗਰੂਰ ਅਸਤ ਬਰਰ ਮੁਲਕ ਓ ਮਾਲ॥
ਵ ਮਾ ਰਾ ਪਨਾਹ ਅਸਤ ਯਜਦਾ ਅਕਾਲ ॥ ੧੦੬॥
Ke o ra gharur ast barr mulk o mal.
Va ma ra pariah ast yadan akal. (106)

ਤੂ ਗਾਫਿਲ ਮਸ਼ੋ ਜੀ ਸਿਪੰਜੀ ਸਰਾਇ॥
ਕਿ ਆਲਮ ਬਗੁਜ਼ਰਦ ਸਰੇ ਜਾ ਬਜਾਇ॥ ੧੦੭॥
Tu ghafil mashau zin sipanji sarae.
Ki alam bag, uzard sare ja bajae. (107)

ਬਬੀ ਗਰਦਿਸ਼ ਬੇ ਵਫਾਏ ਜ਼ਮਾਂ॥
ਕਿ ਬਰ ਹਰ ਬਗੁਜ਼ਰਦ ਮਕੁਨ॥ ੧੦੮॥
Babin gardishe be gardishe be wafaie zaman.
Ke bar har baguzard makeen o makan. (108)

ਤੂ ਗਰ ਜਬਰ ਆਜਿਜ਼ ਖਰਾਸ਼ੀ ਮਕੁਨ॥
ਕਸਮ ਰਾ ਬਤੇਸ਼ਹ ਤਰਰਾਸ਼ੀ ਮਕੁਨ॥ ੧੦੯॥
Tu gar jahar ajiz kharshi makun.
Qasam ra batesheh tranashi makun. (109)

ਚੂ ਹਕ ਯਾਰ ਬਾਸ਼ਦ ਦਿ ਦੁਸ਼ਮਨ ਕੁਨਦ॥
ਅਗਰ ਦੁਸ਼ਮਨੀ ਰਾ ਬਸਦ ਤਨ ਕੁਨਦ॥ ੧੧੦॥
Chu haq-yar bashad chi dushman kunad.
Agar dushmani ra basad tan kunad. (110)

ਖਸਮ ਦੁਸ਼ਮਨੀ ਗਰ ਹਜ਼ਾਰ ਆਵੁਰਦ॥
ਨ ਯਕ ਮੁਏ ਓ ਰਾ ਅਜ਼ਾਰ ਆਵੁਰਦ॥ ੧੧੧॥
Khasam dushmani gar hazar avurad.
Na yak mite o ra azar avurad. (111)

O Aurangzeb ! You have pride and arrogance of your imperial power including reign of the land and wealth whereas I solely depended on the benign support of the Lord-Sublime. (106)

O Aurangzeb! You need not be unaware of the transient nature of this world or its grandeur as this world is like a temporary abode (moon babby) and the passage of unfavourable times has to be faced by every individual in turn. (107)

O Aurangzeb! If you to examine carefully then you will realize that these unfaithful times have tormented everyone and each and every land or place comes under its evil effects and shadows. (The whole world comes under changing times). (108)

O Aurangzeb! If you are a true warrior then it behoves you not to be tyrannical towards poor and helpless people. You need not defraud them with your false oaths (on Koran). (You should become an honest and truly religious person). (109)

If one has befriended the Lord Almighty, then the enemy cannot harm him at all. Even though the enemy takes the help of hundreds of tyrants (warriors) in his fraudulent acts. (110)

Even if the enemy converges with thousands of supporters to take revenge against anyone, he will not succeed in harming him even in the slightest measure. (111)

ਅਗੀਜੇ ਅਭੀਜੇ ਅਰੂਪੇ ਅਰੇਖ॥
 ਅਗਾਧੇ ਅਬਾਧੇ ਅਭਰਮੇ ਅਲੇਖ॥ ੧੧੨॥
 Aganjo abhanjo aroopo arekh.
 Agadho abadho abharmo arekh. (112)

ਅਗਾਰੋ ਅਰੂਪੇ ਅਰੇਖੇ ਅਰੰਗ॥
 ਅਜਨਮੇ ਅਬਰਨੇ ਅਭੂਤੇ ਅਭੰਗ॥ ੧੧੩॥
 Arago aroopo arekho arang.
 Ajanmo aberno abhooto abhag. (113)

ਅਛੇਦੋ ਅਭੇਦੋ ਅਕਰਮੇ ਅਕਾਮ॥
 ਅਖੇਦੋ ਅਭੇਦੋ ਅਭਰਮੇ ਅਭਾਮ॥ ੧੧੪॥
 Achhedo abhedo akarmo akaam.
 Akhedo abhedo abharmo abhaam. (114)

ਅਰੇਖੋ ਅਭੇਖੋ ਅਲੇਖੋ ਅਭੰਗ॥
 ਖੁਦਾਵੰਦ ਬਖਸ਼ਿੰਦਹ ਏ ਰੰਗ ਰੰਗ॥ ੧੧੫॥
 Arekho abhekho alekho abhang.
 Khudawand bakhshindah ae rang rang. (115)

ਹਕਾਇਤਾ

॥੧ੳ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਛਤਹਿ॥
 ਹਿਕਾਯਤ ਸੁਨੀਦੇਮ ਰਾਜਹਿ ਦਿਲੀਪ॥
 ਨਿਸ਼ਤਹੁ ਬੁਦਹ ਨਿਜਮ ਮਾਨੋ ਮਹੀਪ॥ ੧॥

Hakayat

Hakayat shuneedame rajhe Daleep.
 Nishtah budeh nisd maano maheep. (1)

ਕਿ ਓਰਾ ਹਮੀ ਬੂਦ ਪਿਸਰੇ ਚਹਾਰ॥
 ਕਿ ਦਰ ਰਜਮ ਦਰ ਬਜਮ ਅਮੁਖਤਹ ਕਾਰ॥ ੨॥
 Keh cora hami bood pisery chahaar.
 Keh dar razam dar bazam aamukhta kaar. (2)

(In the end, the Guru thanks the Lord.) The Lord is free from (devoid) any colour (shade), sign or symbol and is beyond and count and is indestructible. (He is infinite, so he is unlimited). He is too 'deep' to be probed and free from worldly bondage. He is free from any fallacy or fantasy and is (limit less) indescribable. (112)

The Lord is free from any malice or disaffection and is formless. He possesses no signs or symbols, having no hue (is colourless). He is unborn, in discriminate and indivisible and is indestructible. (free from extinction). (113)

The Lord is indivisible and indiscriminate. He is not governed by his actions and is devoid of any desires or passions. He is free from any fallacies (doubts) and has no sexual desires being without a female companion. (114)

M The Lord is free from any signs or symbols and is not committed to any faith, is indescribable and is free from extinction (indestructible) and is the bestower of all favours and benedictions to us. The first parable finishes here. (115)

Parables

There is only one Lord and victory belongs to him.

(O Aurangzeb!) I have heard the story of Raja Dalip, who was seated beside his father, Raja Maheep. (1)

The Raja Maheep had four sons, who were trained and adept in the art of warfare and other functions of social order. (2)

ਬ ਰਜਮ ਅੰਦਰਾ ਹਮ ਚੁ ਅਜ਼ ਸ਼ੇਰ ਮਸਤ॥
 ਕਿ ਚਾਬਕ ਰਿਕਾਬ ਅਸਤੋ ਗੁਸਤਾਖ ਦਸਤ॥ ੩॥
 Baa razam andran ham choo as sher mast.
 Keh chabak rikab asto gustaakh dust. (3)

ਚਰਾਹੋ ਸ਼ਹੋ ਪੇਸ਼ ਪਿਸ਼ਰਾ ਬੁਖਾਂਦ॥
 ਜੁਦਾ ਬਰ ਜੁਦਾ ਕੁਰਸੀਏ ਜ਼ਰ ਨਿਸ਼ਾਦ॥ ੪॥
 Chahaaro shahe pesh pisraan bukhaand.
 Juda bar juda kursie zar nishaand. (4)

ਬਿ ਪੁਰਸ਼ੀਦ ਦਾਨਾਇ ਦੌਲਤ ਪ੍ਰਸੰਤ॥
 ਅਜ਼ੀਂ ਅੰਦਰੂੰ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਕਸ ਅਸਰ॥ ੫॥
 Be pursheed damae dolat prast.
 Azin androon baadshaahi kas ast. (5)

ਸ਼ੁਨੀਦ ਆਂ ਰਹੁ ਦਾਨਾਇ ਸਾਨਿਸ਼ ਨਿਹਾਦ॥
 ਬ ਤਮਕੀਨ ਪਾਸਖ ਅਲਮ ਬਰ ਕੁਸ਼ਾਦ॥ ੬॥
 Shuneed aan roo danae daanish nehaad.
 Ba tamkeen pasakh alam bar kushaad. (6)

ਬ ਗੁਫਤੰਦ ਖੁਸ਼ ਦੀਨ ਦਾਨਾਇ ਨਗਜ਼॥
 ਕਿ ਯਜਦਾ ਸ਼ਾਨਸ ਅਸਤੋ ਆਜ਼ਾਦ ਮਗਜ਼॥ ੭॥
 Ba guftand khush deen danae naghz.
 Keth yazdaan shanaas asto azaad magaz. (7)

ਮਰਾ ਕੁਦਰਤੇ ਨੇਸਤ ਈ ਗੁਫਤ ਨੀਸਤ॥
 ਸੁਖਨ ਗੁਫਤਨੋ ਬਿਕਰ ਜਾਂ ਸੁਗਤ ਨੀਸਤ॥ ੮॥
 Mara qudrat-e-nesat een guft neest.
 Sukhan guftano bikar jaan suft neest (8)

His sons used to wage war and engage themselves in battle like a wanton lion. They were great horse riders and were very agile in the use of hands. (3)

The Raja called (one day) all the sons by his side and made them seated on golden chairs independently. (4)

Then the Raja Mandhata asked his revenue minister, as to who out of his four sons was most suitable to succeed him on the king's throne (for kingship)? (5)

When the wise minister heard about the king's query, then he praised the king's role and replied. (6)

The minister told the king, "O King! You are yourself God fearing. wise and prudent. You have realized the Lord's greatness and possess an independent thinking." (7)

"O King! I do not have the courage or power to give an answer (suggest) to your query as it would amount to piercing the body (soul) of a spinster (young girl's wounding)". (8)

ਅਗਰ ਸ਼ਹਿ ਬਿਗੋਯਮ ਜਵਾਬ॥
ਨੁਮਾਯਮ ਬ ਤੋ ਹਾਲ ਈ ਬਾ ਸਵਾਬ॥ ੯॥
Agar shah bigoem jawab.
Numayam ba to haal een ba sawab. (9)

ਹਰਾ ਕਸ ਕਿ ਯਜ਼ਦਾਨੋ ਯਾਰੀ ਦਿਹਦ॥
ਬ ਕਾਰੇ ਜਹਾਂ ਕਾਮਗਾਰੀ ਦਿਹਦ॥ ੧੦॥
Haraan kas keh yazdaano yaari dehad.
Ba kaare jahaan kaamgaari dehad. (10)

ਕਿ ਈ ਰਾ ਬ ਅਕਸ ਆਜ਼ਮਈ ਕੁਨੇਮ॥
ਵਜ਼ਾਂ ਪਸ ਬ ਕਾਰ ਆਜ਼ਮਾਈ ਕੁਨੇਮ॥ ੧੧॥
Keh een ra b'akas aazmaee kunem.
Wazaan pas b'kaar aazmaee kunem. (11)

ਯਕੇ ਰਾ ਦਿਹਦ ਫੀਲ ਦਹਿ ਹਜ਼ਾਰ ਮਸਤ॥
ਹਮਹ ਮਸਤੀਓ ਮਸਤ ਜ਼ਜ਼ੀਰ ਬਸਤ॥ ੧੨॥
Yake ra dehad feel dah hazaar masat.
Hamh mastio mast zanjeer basat. (12)

ਦਿਗਰ ਰਾ ਦਿਹਦ ਅਸਪ ਪਾ ਸਦ ਹਜ਼ਾਰ॥
ਜ਼ਿ ਜ਼ਰ ਸਾਖਤਹ ਜ਼ੀਨ ਚੂੰ ਨਉ ਬਹਾਰ॥ ੧੩॥
Digar ra dehad asap paan sad hazaar.
Ze zar saakhata zeen choon nao bahaar. (13)

ਸਿਯਮ ਰਾ ਦਿਹਦ ਸ਼ੁਕਰ ਸਿ ਸਦ ਹਜ਼ਾਰ॥
ਹਮਹ ਨੁਕਰਹ ਬਾਰੋ ਹਮਹ ਜ਼ਰ ਨਿਗਾਰ॥ ੧੪॥
Siyam ra dehad shutar seh sad hazar.
Hamah nukra baaro baaro hamah zar nigaar. (14)

"O King! If you approve of it then I could reply to your question, and explain in detail the narration of an answer, and show the whole episode". (9)

"Whosoever is supported by the Lord's Grace is enabled to complete all his functions successfully". (10)

"O King ! We should at first carry out an examination of their intellectual capabilities, and then only decide about their functional capacities". (11)

The king gave ten thousand intoxicated elephants to one son. and these were chained in bondage. (12)

The king gave five lakh (half million) horses, with golden saddles. (to the second son) which were shining like the spring season. (13)

The king gave to the third son three lakh camels (three hundred thousands) which were loaded with silver, and were decorated with gold all over. (14)

ਚੁਅਮ ਰਾ ਦਿਹਦ ਮੁੰਗ ਯਕ ਨੁਖਦ ਨੀਮ॥
 ਅਜ਼ਾ ਮਰਦ ਅਜ਼ਾਦ ਅਕਿਲ ਅਜ਼ੀਮ॥ ੧੫॥
 Chuam ra dehad mung yak nukhad neem.
 Azaan marad azaad aaquil azeem. (15)

ਬਿਯਾਵੁਰਦ ਪੁਰ ਅਕਲ ਖਾਨਹ ਕਜ਼ਾ॥
 ਦਿਗਰ ਨੀਮ ਨੁਖਦਸ਼ ਬ ਬਸਤਨ ਅਜ਼ਾ॥ ੧੬॥
 Beyawoord pur aqal khaanh kazaan.
 Digar neem nukhdash ba bastan azaan. (16)

ਹਮੀ ਖਾਸਤ ਕੋ ਤੁਖਮ ਰੋਜ਼ੀ ਕੁਨਾਦ॥
 ਖਿਰਦ ਅਜ਼ਮਾਯਸ਼ ਬਰੇਜ਼ੀ ਕੁਨਾਦ॥ ੧੭॥
 Hameen khaashat ko tukham rezi kunad.
 Khird aazmayash brezi kunad. (17)

ਦਫਨ ਕਰਦ ਹਰਦੋ ਜ਼ਿਮੀਂ ਅੰਦਰਾਂ॥
 ਨਜ਼ਰ ਕਰਦ ਬਰ ਸ਼ੁਕਰ ਸਾਹਿਬ ਗਿਰਾਂ॥ ੧੮॥
 Dufan kard hardo zameen andraan.
 Nazar kard bar shukar sahib giraan. (18)

ਚੂ ਸ਼ਸ਼ ਮਾਹਿ ਗੁਸ਼ਤੰਦ ਦਰਾਂ ਦਫਨਵਾਰ॥
 ਪਡੀਦ ਅਮਦਹ ਸਬਜ਼ਹੇ ਨੌ ਬਹਾਰ॥ ੧੯॥
 Choo shah maahe gushtand draan dafanwaar.
 Padeed aamdah sabz-he nau bahaar. (19)

ਬਰੇਜ਼ੀਦ ਦਹਿ ਸਾਲ ਤੁਖਮੇ ਕਜ਼ਾ॥
 ਬ ਪਰਬਰਦਹ ਓਰਾ ਬੁਰੀਦਨ ਅਜ਼ਾ॥ ੨੦॥
 Brezeed dah saal tukhme kazaan.
 B Parvardah 'o ra bureedan azaan. (20)

The king gave the fourth son one grain of Moong pulse (green gram) and half a grain of chick pea (gram). That boy was of very independent views with great wisdom. (15)

That intelligent boy (son) brought home those grains and then brought another full (whole) grain of gram (from the market). (16)

He thought to himself that these seeds should be planted in the Earth, and with these seedlings (being buried) I should verify upon the value of my wisdom (intelligence). (17)

The fourth son, Dalip, then buried those two grains in the Earth (sowed them) and then thanking God for this effort, he wanted to grow them with great hopes. (18)

After six months of sowing those grains and with the change of new season, green leaves spurted out from them. (19)

That son continued to sow those seeds for ten years. Firstly he would look after their growth and then would split (cut) the crop. (20)

ਬਰੇਜ਼ੀ ਦਹੇ ਬੀਸਤ ਬਾਰਸ਼ ਅਜ਼ੋ॥
 ਬਸੇ ਗਸਤਹ ਖਰਵਾਰ ਦਾਨਹ ਅਜ਼ੋ॥ ੨੧॥
 Brezi dahe beesat baarash azo.
 Base gashtah kharwar danah azo. (21)

ਚੂਨਾ ਜ਼ਿਯਾਦਹ ਸ਼ੁਦ ਦੋਲਤੇ ਦਿਲ ਕਰਾਰ॥
 ਕਜ਼ੋ ਦਾਨਹ ਸ਼ੁਦ ਦਾਨਹਾਏ ਅੰਬਾਰ॥ ੨੨॥
 Chunan ziaadh should dolte dil qaraar.
 Kzo dans shoud danhaee ambaar. (22)

ਖਦਹਿ ਅਜ਼ਾਂ ਮਕਦ ਦਹਿ ਹਜ਼ਾਰ ਫੀਲ॥
 ਚੁ ਕੋਹੇ ਰਵਾ ਹਮ ਚੁ ਦਰੀਆਇ ਨੀਲ॥ ੨੩॥
 Kharida azaan naqad dah hazaar feel.
 Choo kohé rawan hamchoo daryae neel. (23)

ਬਰੀਰਦ ਅਜ਼ੋ ਅਸਪ ਪਾ ਸਦ ਹਜ਼ਾਰ॥
 ਹਮਹ ਜ਼ਰ ਵ ਜ਼ੀਨੋ ਹਮਹ ਨੁਕਰਹ ਵਾਰ॥ ੨੪॥
 Bagirad azo asap paan sad hazaar.
 Hameh zar wa zeeno hamah nukraah war. (24)

ਖਰੀਦੰਦ ਸੇ ਸਦ ਹਜ਼ਾਰੇ ਸ਼ੁਤਰ॥
 ਹਮਹਹ ਜ਼ਰਹ ਬਾਰੋ ਹਮਹ ਨੁਕਰਹਹ ਪੁਰ॥ ੨੫॥
 khareedand seh sad hazaare shutar.
 Hamah zarah baaro hamah nukrah pur. (25)

ਵਜ਼ਾਂ ਦਾਲ ਨਉ ਸ਼ਹਿਰ ਆਜ਼ਮ ਬੁ ਬਸਤੁ॥
 ਕਿ ਨਾਮੇ ਅਜ਼ਾਂ ਸ਼ਹਿਰ ਦਿਹਲੀ ਸ਼ੁਦਸਤ॥ ੨੬॥
 Wazaan daal nao shehar boo bast.
 Keh naame azaan shehar Delhi shudast. (26)

Dalip thus sowed those grains for about ten or twenty times, which resulted in a good crop of grams. (21)

By doing this job, Dalip managed to collect lot of wealth for a comfortable living. It resulted from those two grains into heaps of those grains. (22)

With that hard cash, he bought ten thousand elephants which were mighty like mountains, with a proud gait of the Nile river. (23)

That son then bought with his wealth five lakh horses (half a million) which were loaded with gold and silver stocks. (24)

Then he managed to buy three lakh camels (three hundred thousand) which were loaded with the merchandise of gold and silver. (25)

Then Dalip, with the income of those two grains, established a new city. The city, established through the income of pulses (dal) was thus named Dilli (Delhi). (26)

ਦਿਗਰ ਦਾਨਹ ਰਾ ਬਸਤ ਮੂੰਗੀ ਪਟਨ॥
 ਚੁ ਦੋਸਤਾਂ ਪਸੰਦਸਤੁ ਦੁਸ਼ਮਨ ਫਿਕਨ॥ ੨੭॥
 Digar danah ra basat moongi patan.
 Choo dostaan pasandast dushman fikan. (27)

ਬ ਗੁਜ਼ਰੀਦ ਰੋ ਬਰ ਏ! ਨਮਤ ਸਾਲ॥
 ਬਸੇ ਗਸ਼ਤ ਜੋ ਦੋਲਤੇ ਬੇਜਵਾਲ॥ ੨੮॥
 B ruzird dah ro bar cen namat saal.
 Base gashat jo dolte bezawal. (28)

ਚੁ ਬਿਸਨਸ਼ਸਤ ਬਰ ਤਖ਼ਤ ਮਾਨੋ ਮਹੀਪ॥
 ਬ ਪੁਰਸ਼ਸ਼ ਦਰਾਮਦ ਸਹੇ ਹਫ਼ਤ ਦੀਪ॥ ੨੯॥
 Choo Binshast baar takht mano maheep.
 B purshash dramad sahe haft deep. (29)

ਬਿਗਯਦ ਬ ਪੇਸ਼ੀਨ ਕਾਗਜ਼ ਬਿਯਾਰ॥
 ਚਿ ਬਖਸ਼ੀਅਮ ਮਨ ਬ ਪਿਸਰਾਂ ਚਹਾਰ॥ ੩०॥
 Bagoyad ba pasheen kaagaz beyaar.
 Che bakhshidam man ba pisraan ehahaar. (30)

ਦਬੀਰੇ ਕਲਮਬਰ ਕਲਮ ਜਨ ਗਰਿਫ਼ਤ॥
 ਜਵਾਬੇ ਸੁਖਨ ਦਾ ਅਲਮਬਰ ਗਰਿਫ਼ਤ॥ ੩੧॥
 Debire kalambar kalam zan grift.
 Jawabe sukhan ra alambar grift. (31)

ਬਗੁਫ਼ਤਾ ਚਿ ਬਖਸ਼ੀਦ ਏਸ਼ਾਂ ਹਜ਼ਾਰ॥
 ਬਕਾਰਜ਼ ਬੁਬੀ ਤਾਂ ਜ਼ੁਬਾਨਸ਼ ਬਿਆਰ॥ (੩੨॥
 Bgufta cheh bakhsheed ashaan hazaar.
 Bkagaz bubeen taan zubaanash byaar. (32)

From the income of second grain of green gram (moong) another town was established, named mungipatan, which was delightful to the friends but would break (harm) the hearts of the foes. (27)

Thus doing cultivation' twelve years had gone by and he amassed a huge amount of wealth, which was almost inexhaustible. (28)

When the king Mandhata had occupied the kingship of the seven islands, he had asked his ministers. (29)

The king had asked his ministers to bring him a piece of paper to check up as to what he had given his four sons (as mentioned in the paper). (30)

The munshi (the clerk) had stopped the king from writing anything on the paper and raised his staff to give an answer to the king's query). (31)

The king then asked his ministers to first check up the writing on the paper as to what all he had bestowed to his four sons (how many thousand rupees he had given to eachon). (32)

ਦਾ ਕਾਗਜ਼ ਬੁਬੀ ਤਾਂ ਬਿਰੀਯਦ ਜੁਬਾ॥
 ਚਿ ਬਖਸ਼ੀਦ ਸ਼ੁਦ ਬਖਸ਼ ਹਰ ਕਰ ਅਜਾਂ॥ ੩੩॥
 D kagaz bubeen taa bigoyad zubaan.
 Che Bakhshid shud baldish har kas azaan. (33)

ਚੁ ਬਿਸ਼ਨੀਦ ਸੁਖਨ ਅਜ ਮਹੀਪਾਨ ਮਾਨ॥
 ਫਰਿਸ਼ਤਹ ਸਿਫਤ ਚੂੰ ਮਯਾਨਕ ਮਕਾਨ॥ ੩੪॥
 Choo bishuneed shukhan az mahipaan maan.
 Frishta sift choon malayak makaan. (34)

ਬਯਾਰੀ ਮਰਾ ਪੇਸ਼ ਬਖਸ਼ੀਦਾ ਮਨ॥
 ਚਰਾਗੇ ਹਜਾਂ ਅਫਤਾਬ ਯਮਨ॥ ੩੫॥
 Byari mara posh bakhshida man.
 Charagay jahan aaftaabe yaman. (35)

ਬਿਗੋਯਦਾ ਕਿ ਮੁਰਦੰਦ ਬਾਜ਼ੇ ਮੁਹਿਮ॥
 ਕਿ ਮਾ ਹਮ ਬਸਾ ਫੀਲ ਬਖਸ਼ੀਦਹਅਮੰ॥ ੩੬॥
 Bigoyad keh murdand baaze muhim.
 Keh maa ham basa feel bakshindaam. (36)

ਦਿਗਰ ਰਾ ਬਪੁਰਸ਼ੀਦ ਅਸਪਸ਼ ਚਿ ਕਰਦ॥
 ਕਿ ਬਾਜ਼ੇ ਬ ਬਖਸ਼ੀਦੁ ਬਾਜ਼ੇ ਬਿਮਰਦੁ॥ ੩੭॥
 Digar ra bapurshid aapas cheh kard.
 Keh baaze ba bakshid baze bimurd. (37)

ਸਿਆਮ ਰਾ ਬਪੁਰਸ਼ੀਦ ਸ਼ੁਤਰਾ ਨੁਮਾ॥
 ਕੁਜਾ ਤੋਂ ਬ ਬਖਸ਼ੀਦ ਏ ਜਾਨਿ ਮਾਂ॥ ੩੮॥
 Siyam ra bapurshid shutraan numa.
 Kuja to ba baksheed a jaane maa. (38)

The king said to his ministers to examine the paper first as to what all he had granted to each of his sons. (33)

Then the ministers heard the talk of the king, who was being worshipped like the gods as he had the qualities of gods and was occupying the position of gods. (34)

O Then the king called his sons and asked them, "O worldly sunshine (lamps illuminating the world) ! O sons of the land of Yaman!d? "Bring out what all that I had granted you some years back, and show unto me. (At first the king asked the ministers to show him what all had been granted to each of his four sons, and then sent for his sons and asked them to produce what he had give them sometime back.) (35)

The eldest son replied that he had been granted elephants, out 'of which some had been killed in the wars and some others he had granted as gifts to his attendants or other people and now he did not have even a single elephant. (36)

Then the king asked his second son as to what he had done with those horses given to him (by the king). He also replied that some horses had been given as gifts to others and some had died (their natural dealths). (37)

Then the king asked his third son as to where were the camels given to him Show them all to me my dear son (my life) ! Tell me whom you have given away all those camels (38)

ਬ ਗੁਫਤਹ ਕਿ ਬਾਜ਼ੇ ਬਕਾਰ ਆਮਦੀਦ॥
 ਬਬਖਸ਼ ਅੰਦਰੂ ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ ਆਮਦੰਦ॥ ੩੯॥
 Ba guftah ke baaze bakaar aamdand.
 Babakshah androon beshumaar aamadand. (39)

ਚੁਅਮ ਰਾ ਬ ਪੁਰਸ਼ੀਦ ਕਿ ਏ ਨੇਕ ਬਖਤ॥
 ਸਜਾਵੀਰ ਦੇਹੀਮ ਸਾਯਾਨ ਤਖਤ॥ ੪੦॥
 Chuam ra ba pursheed ke ea nek bakhat.
 Sazawar deheem sayaan talthat. (40)

ਕੁਜਾ ਗਸਤ ਬਖਸ਼ਸ਼ ਤੂ ਮਾਰਾ ਫਹੀਮ॥
 ਸਕੋ ਦਾਨਹ ਮੁੰਗੋ ਦਿਗਰ ਨੁਖਦ ਨੀਮ॥ ੪੧॥
 Kuja gash at bakhshash too mara fahee.
 Yake damah mungo digar nukhad nee. (41)

ਸ਼ਬਦ ਗਰ ਹੁਕਮ ਤਾ ਬਿਯਾਰੇਮ ਪੇਸ਼॥
 ਹਮਹ ਫੀਲ ਅਸਪੋ ਅਜੈ ਸਤਰ ਬੇਸ਼॥
 Shawad gar hukam taa bayaram pesh.
 Hamash feel aspo azo shtar besh. (42)

ਨਜ਼ਰ ਕਰਦ ਫੀਲੇ ਦੋ ਦੇਹਿ ਹਜ਼ਾਰ ਮਸਤ॥
 ਪੁਰ ਅਜ਼ ਜ਼ਰ ਬਾਰੋ ਹਮਹ ਨੁਕਰਹ ਬਸਤ॥ ੪੩॥
 Nazar kard feele do deli hazar masat.
 Pur as zar baaro hamah nukarh bast. (43)

ਹੁਮਾ ਅਸਪ ਪਾ ਸਦ ਹਜ਼ਾਰ ਆਵਰੀਦ।
 ਹੁਮਾ ਜ਼ਰ ਜ਼ੀਨ ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ ਆਵਰੀਦ॥ ੪੪॥
 Huma asap paan sad hazar aavreed.
 Huma zar zeen beshumar aavreed. (44)

The son replied that he had given away some camels to people as gifts whereas some other camels had died (had been killed) during the battles. (39)

Then he (king) asked his fourth son. "O dear son, having great fortune! O son deserving the kingship of this land and worthy of the king's canopy". (40)

"O son! tell me what you had done with the grains of moong (green gram) and the chick gram, which I had given to you." where are those grains? (41)

The son replied to the king that with his (kings) permission and orders he would like to produce all elephants, horses and camels, he had been given by the king. (42)

Then the son presented twelve thousand elephants to the king, which were all studded with gold and silver. (43)

Then he produced five lakh horses (half a million horses), along with many golden etc. were also produced. (44)

ਹਮਹ ਖੋਦ ਗਤਾਨ ਬਰ ਗੁਸ਼ਤਵਾਂ॥
ਬਸੇ ਤੀਰੁ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਕੀਮਤ ਗਿਰਾਂ॥ ੪੫॥
Hamah, khode khaftaan bar gushtwan.
Base teero shamsheer qeemat giraam. (45)

ਬਸੇ ਸ਼ੁਤਰ ਗਬਦਾਦ ਜ਼ਰ ਬਫਤ ਬਾਰ॥
ਜਰੋ ਜਾਮਹ ਨੀਮ ਆਸਤੀ ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ॥ ੪੬॥
Base sutar Baghdad zar bait baar.
Zro jamah neem asti beshumaar. (46)

ਕਹਿ ਦਹਿ ਨੀਲੋ ਦਹਿ ਪਦਮ ਦੀਨਾਰ ਜ਼ਰਦ॥
ਕਜੋ ਦੀਦਹ ਸ਼ੁਦ ਡੀਦਹ ਦੋਸਤ ਸਰਦ॥ ੪੭॥
Keh deh neel deh padam deenar zard.
Kazo didah shad deedhe dost sarad. (47)

ਕਿ ਯਕ ਮੂੰਗ ਯਕ ਸ਼ਹਿਰ ਜੋ ਕਾਮ ਸ਼ੁਦ॥
ਕਿ ਮੂੰਗੀ ਪਟਨ ਸ਼ਹਿਰ ਓ ਨਾਮ ਸ਼ੁਦ॥ ੪੮॥
Kar yak moong yak shehar zo kaam shud.
Keh Moongi Patan shehar'o naam shud. (48)

ਕਿ ਨੀਮ ਨੁਖਦਰਾ ਦਿਗਰ ਸ਼ਹਿਰ ਬਸਤ॥
ਕਿ ਨਾਮੇ ਅਜੋ ਸ਼ਹਿਰ ਦਿਹਲੀ-ਸ਼ੁਦ ਅਸਤ॥ ੪੯॥
Keh neeme nakhudra digar shehar basat.
Keh name azo shehar delhi shud asat. (49)

ਖੁਸ਼ ਆਮਦ ਬ ਤਦਬੀਰ ਮਾਨੋ ਮਹੀਪ॥
ਖਿਤਾਬਸ ਬ ਦੋ ਦਾਦ ਰਾਜਹ ਦਲੀਪ॥ ੫੦॥
Khush aamad ha tadbeer Mano maheep.
Khata bakhsh ba do daad rajah Daleep. (50)

He produced many steel helmets alongwith golden coats of mail (protevtive covers) and beautiful golden planquins or embellishments. He also presented the king with many arrow and costly awords. (45)

He produced before the king many thousand camels, losded with gold and costly invaluble siken cloth alongwith many jackets. (46)

There were ten neel and ten yellow coloured dinars (gold coins), on seeing which the friends eyes get benumbed (get excited). (47)

One town was established after the name of green gram grain called moongipatan town. (48)

Form the income of the half of gram, another town had been esrablished, which has come to be known as Dilli (Delhi) (49)

The king Mandhara was pleased with the behavior of his fourth son and liked his life style. The kihg was greatly appreciative of this son's way of life and granted him the linle of Dalip; in fact he was proclaimed as "king Dalip". (50)

ਕਿ ਪੈਦਾ ਅਜੋ ਮਰਦ ਸ਼ਾਹਨ ਸ਼ਹੀ॥
ਸਜਾਵਰ ਤਖਤ ਅਸਤੂ ਤਾਜੋ ਮਹੀ॥੫੧॥
Keh padaa azo mard shahan shahee.
Sazaawar takht astoo tajo mahi. (51)

ਬ ਜ਼ੋਬਦ ਅਜੋ ਮਰਦ ਤਾਜੋ ਨਗੀ॥
ਬਰ ਅਕਲੁ ਤਦਬੀਰ ਹਜ਼ਾਰ ਆਫਰੀ॥੫੨॥
B zebad azo mard tajo magin.
Bar aqal tadbeer hazar aafrin. (52)

ਸਿ ਓ ਅਸਤ ਬੇਅਕਲ ਅਲੂਦਹ ਮਗਜ਼॥
ਨ ਰਫਤਾਰ ਖੁਸ਼ਤਰ ਨ ਗੁਫਤਾਰ ਨਗਜ਼॥
Se'o asat beaqal aaloodha magaz.
Na raftar khushtar na guftaar nagaz. (53)

ਹਮੀਂ ਖਵਾਸਤ ਕਿ ਓਰਾ ਬ ਸ਼ਾਹੀ ਦਿਹਮ॥
ਜਿ ਦੌਲਤ ਖੁਦਸ਼ਰਾ ਅਗਾਹੀ ਦਿਹਮ॥੫੪॥
Hamin khwasat ki 'ora ba shaahi deham.
Ze dolat khdshra agaahi deham. (54)

ਬ ਜ਼ੋਬਦ ਕਜੋ ਰੰਗ ਸ਼ਾਹਨ ਸ਼ਹੀ॥
ਕਿ ਸਾਹਿਬ ਸਊਰ ਅਸਤ ਵ ਮਾਲਕ ਮਹੀ॥੫੫॥
Ba zabad kazo rang shahaan shahee.
Keh saahib shaoor asat wa malik mahee. (55)

ਖਿਤਾਬਸ਼ ਕਜੋ ਗਸ਼ਤ ਰਾਜਹ ਦਲੀਪ॥
ਖਿਲਾਫਤ ਬ ਬਖਸ਼ੀਦ ਮਾਨੋ ਮਹੀਪ॥੫੬॥
Khitaabash kazo gashat rajeh Dleep.
Khilaafat ba bakhshsheed Mano maheep. (56)

That brave man has shown the splendor and granted of a king, and surely deserves the throne and kingdhip of the land (and is deserving). (51)

Such a valiant person appears gorgeous on the throne, with the associated power and wealth thus looking graceful. We are all sacrifice to his wisdom and art of living a thousand times. (52)

The rest of the threee sons were foolish eith a dirty mind. They did not possess a manly gait nor they had a sweet tongue. (53)

So the king Mandhara had desired to hand over his sovereugnty (kingship) to Dalip and though of giving him detail of his wealth also. (54)

Dalip would look graceful on the king's throne as he was very wise and the Master of the (Earth) land . (55)

He was surnamed as Dalip and the king Mandhala had bestowed on him the kingdim (of the land). (56)

ਸਿ ਪਿਸਰਾ ਦਿਜਰ ਸ਼ਾਹਿਹ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਦ॥
ਨ ਦਾਨਿਸ਼ ਪਰਸਤੋ ਨ ਆਜ਼ਾਦ ਮਰਦ॥ ੫੭॥

Se pisran dijar shahe azaad kard.
Na danish prasto na azaad mard. (57)

ਕਿ ਓਰਾ ਬਰੋ ਜ਼ਰ ਸਿੰਘਾਸਨ ਨਿਸ਼ਾਦ॥
ਕਲੀਦੇ ਕੁਹਨ ਗੰਜਰਾ ਬਰਾ ਕੁਸ਼ਾਦ॥ ੫੮॥
Ke 'ora bro zar singhasan nishad.
Kleede kohan ganzra bar kushaad. (58)

ਬਦੋ ਦਾਦ ਸ਼ਾਹੀ ਖੁਦ ਆਜ਼ਾਦ ਗਸ਼ਤ॥
ਬਪੋਸ਼ੀਦ ਦਲਕਸ਼ ਰਵਾ ਸ਼ੁਦ ਬਦਸ਼ਤ॥ ੫੯॥
Bado dad shahi khud aazad gashat.
Baposhid dalkash rawan shud badashat. (59)

ਬਿਦੇਹ ਸਾਕੀਯਾ ਸਾਗਰੇ ਸਬਜ਼ ਰੰਗ॥
ਕਿ ਮਾਰਾ ਬਕਾਰ ਅਸਤ ਦਰ ਵਕਤਿ ਜੰਗ॥ ੬੦॥
Bdeh saqiya sagare sa haz rang.
Keh mara bkar asat-dar waqate jung. (60)

ਬ ਮਨ ਦਿਹ ਕਿ ਬਖਤ ਆਜ਼ਮਾਈ ਕੁਨਮ॥
ਜਿ ਤੇਗੇ ਖੁਦਸ਼ ਕਾਰਵਾਈ ਕੁਨਮ॥ ੬੧॥
Ba man deh keh bakht aazmaaie kunam.
Ze Tege khudas karwal kunam. (61)

The king had divested his other sons from the kingdom as they were neither wise nor free from vicious actions. (57)

The king then made Dalip seated on the throne and all the treasuries were opened up with keys and Handed over to him. (58)

Thus the king Mandhata handed over the reins of the kingdom to Dalip and got himself freed from the bondage of kingship. (59)

(Thus in this parable the Guru had explained to Aurangzeb the futility of his kingdom acquired through fraud and then perpetrating tyrannical rule of oppression as such he would have to pay for it. Dalip had established this city of Delhi based on justice and true religion as opposed to your barbarous rule, so no justice could be expected of him. In the end, the Guru prays to the Lord sublime for his benevolence).

O Lord Alimighty (Gurdev) ! May you bestow on the bowl of True nam, Which may help me in the battle field and for which may cherish my deserving life-span. (60)

O Lord ! May I be given your benevolent favour through your Grace, so that I may examine (Test) my fortuners and wield my sword. (against oppression) (May the Lord bestow me courage and strength of belief in his True name so that I could wage a war of justice against oppression by wielding my sword, thus establishing a religious order obeying your Will.) (61)

Here the Second parable is completed.

ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਿਹ॥

ਖੁਦਾਵੰਤ ਦਾਨਿਸ਼ ਦਿਹੈ ਦਾਦਗਰ॥

ਰਜਾ ਬਖਸ਼ ਰੋਜ਼ੀਦਿਹੈ ਹਰ ਹੁਨਰ॥ ੧॥

Khudawand danish dehai daadgar.

Raza bakhsh rozi deho har hunar. (1)

ਅਮਾਂ ਬਖਸ਼ ਬਖਸ਼ਿੰਦਹ ਓ ਦਸਤਗੀਰ॥

ਕੁਸ਼ਾਯਸ਼ ਕੁਨੋ ਰਹਿਨੁਮਾਯਸ਼ ਪਜ਼ੀਰ॥ ੨॥

Amaan bakhsh bakhshinda 'o destgir.

Kushayash kuno renumayash pazir. (2)

ਹਿਕਾਯਤ ਸ਼ੁਨੀਦਮ ਯਕੇ ਨੇਕ ਮਰਦ॥

ਕਿ ਅਜ਼ ਦੌਰ ਦੁਸ਼ਮਨ ਬਰਾ ਵਰਦ ਗਰਦ॥ ੩॥

Hikayat shundam yake nek mand.

Keh as daur dushman bra woord gard. (3)

ਖਸਮ ਅਫਕਨੋ ਸ਼ਾਹਿ ਦੀ ਦਿਲ ਫ਼ਿਰਾ

ਗਰੀਬਲੁ ਨਿਵਾਜੋ ਗਨੀਮੁਲ ਗੁਦਾਜ਼॥ ੪॥

Khasam afkano shape cheen dil fraaz.

Greebul niwazo gamemul gudaaz. (4)

ਜਿ ਰਜ਼ਮੇ ਬ ਬਜ਼ਮੇ ਹਮਹ ਹਮਹ ਬੰਦੁਬਸਤ॥

ਕਿ ਬਿਸਯਾਰ ਤੇਗ ਅਸਤ ਹੁਸ਼ਯਾਰ ਦਸਤ॥ ੫॥

Ze razmo ba baiamo hamah banduhast.

Keh bisyar tegh asthushyar dast. (5)

ਨਿਵਾਲਹ ਪਿਲਾਯਹ ਜਿ ਰਜ਼ਮੇ ਰ ਬਜ਼ਮ॥

ਤੂ ਗੁਫਤੀ ਕਿ ਦੀਗਰ ਯਨੋ ਸ਼ੁਦ ਬ ਬਜ਼ਮ॥ ੬॥

Niwalah pyalah ze razmo ba bazam.

Tu gift keh digar yale shud ba bazam. (6)

By the Grace of the One Lord- Supreme and victory to the Lord Almighty. The Lord is the bestower of wisdom and his justice (Truth) prevails in the universe. He is the giver of all benedictions, bestower of means of subsistence and the benefactor of all knowledge and wisdom (to mankind). (1)

The Lord-sublime is the harbinger of peace and prosperity (worldly comforts), is always merciful and forgiver, and lends his helping hand to us during our hardships or obstacles. He is true guide, leading us on the right path and breaks (cuts) our shackles of worldly bondage, which is always pleasing and delightful to the mind. (He providecheer to the soul.) (2)

(O Aurangzeb !) I have the story of a noble person, who had finished the existence of his enemy and reduced him to the dust. (3)

He was the king-emperor of the land of China, who would distinguish (recognize) his enemies clearly and was very tender of heart, beings kindly and benevolent. He was the helper of helpless and people but a destroyer of the foes. (4)

He was a great administrator and an organiser par excellence both in the battle field and the social assemblies. He was a smart person and a great wielder of the sword and agile activist. (5)

He was the most active and prompt decider in war games in enjoying food, and social activities. On meeting him one would judge him to be the greatest warrior of man of bravery in the whole gathering . (He possessed all the qualities of a great leader.) (6)

ਜਿ ਜੀਰੋ ਤੁਫੰਗ ਹਮ ਚੁ ਅਮੁਖਤਹ ਸ਼ੁਦ॥
 ਤੂ ਗੋਈ ਕਿ ਦਰ ਸਿਕਮ ਅੰਦੋਖਤਹ ਸ਼ੁਦ॥ ੭॥
 Ze zeero tufang ham choo aamukhta shud.
 Tu goee ke dar shikam andokhtah shud. (7)

ਚੂ ਮਾਨਸ ਰਿਗਨਸ ਮਤਾਯਸ਼ ਅਜ਼ੀਮ॥
 ਕਿ ਮੁਲਕਸ ਬਸੇ ਅਸਤ ਬਖਸ਼ਸ਼ ਕਰੀਮ॥ ੮॥
 Choo maalash giranas matayash azim.
 Ke mulkhash basey ast baskhshash karim. (8)

ਅਜੋ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਬ ਆਖਿਰ ਸੁਦਸਤ॥
 ਨਿਸ਼ਸਤੰਦ ਵਜ਼ੀਰਾਨ ਓ ਪੇਸ਼ ਪਸਤ॥ ੯॥
 Azo bashahi ba aakhir shudast.
 Nishastand wazeeraan 'o pesh ast. (9)

ਜਿ ਤੋ ਪਸ ਕਿਰਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਿਹਮ॥
 ਕਿਰਾ ਤਾਜਿ ਇਕਬਾਲ ਬਰ ਸਰ ਨਿਹਮ॥ ੧੦॥
 Ze to pas kira badshahi deham.
 Kira taaje iqbal bar sar heham. (10)

ਕਿਰਾ ਮਰਦ ਅਜ਼ ਖਾਨਾ ਬੇਰੂ ਕੁਨਦ॥
 ਕਿਰਾ ਬਖਤ ਇਕਬਾਲ ਬਰ ਸਰ ਨਿਹਦ॥ ੧੧॥
 Kira niard az khana beroon kunad.
 Kira bakhat iqbal bar sar neham. (11)

ਬ ਹੋਸ਼ ਅੰਦਰ ਆਮਦ ਕੁਸ਼ਾਦੋ ਦੁ ਚਸਮ॥
 ਬ ਗੁਫਤਹ ਸੁਖਨ ਸਹਿ ਪੋਸ਼ੀਨ ਰਸਮ॥ ੧੨॥
 Ba hosh andar aamad kushaado do chasham.
 Ba guftah sukham shahe posheen rasam. (12)

He possessed the highest skill in the shooting arrows or firing guns and one could easily say that he had been born with all these qualities (from the mother's womb) from the very childhood (Birth). (He was a born warrior having great skill of warfare). (7)

He possessed great treasures, being a wealthy king, having riches of all kinds. He had a sway over many lands like a king-emperor, and was the bestower of great gifts and benedictions to all and was a great benefactor. (8)

When that king was on death-bed (about to die), then all the ministers got around him. (collected near him.) (9)

The ministers then asked the king as to who should be his successor, as the king of this great empire, and who should be decorated with the crown of this kingdom (who should be crowned as the sovereign of the empire), with the emblem of great splendour and glory? (10)

(Pray tell us) Who should be thrown out of the empire? who should wear the crown of great fortunes and crowned as the next king? please tell us as to whom should we appoint as your worthy successor? (11)

On hearing these words of the ministers, the king regained his consciousness and had his eyes opened, and quoted the age-old traditions (practice) of the land. (12)

ਨ ਪਾਓ ਨ ਦਸਤੋ ਨ ਚਸ਼ਮੋ ਜੁਬਾ ॥
 ਨ ਹੋਸ਼ੋ ਨ ਹਿੰਮਤ ਨ ਹੰਬਤ ਕਸਾ ॥ ੧੩ ॥
 Na pan na dasto na chashmo zabaan.
 Na hosho n himmat na habat kasaan. (13)

ਨ ਹਉਲੋ ਨ ਹਿੰਮਤ ਨ ਹੀਲਹ ਨ ਹੋਸ ॥
 ਨ ਬੀਨੀ ਨ ਬੀਨਾਯਗੀ ਹਰ ਦੁ ਗੋਸ਼ ॥ ੧੪ ॥
 No holo no himat no heela no hosh.
 No bini, no binayagi har do gosh. (14)

ਹਰਾਂ ਕਸ ਕਿ ਹਸਤ ਆਜ਼ਮਾਯਸ਼ ਬਵਦ ॥
 ਵਜ਼ਾਂ ਦਉਰ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹਤ ਬਵਦ ॥ ੧੫ ॥
 Haran kas keh bast aazmayash bawad.
 Vazan dour de badshahs bawad. (15)

ਅਜ਼ਬ ਮਾਂਦ ਦਾਨਾਇ ਦਉਰ ਈ ਜਵਾਬ ॥
 ਸੁਖਨ ਬਾਜ਼ ਦੀਗਰ ਕੁਨਦ ਬਾ ਸਵਾਬ ॥ ੧੬ ॥
 Ajab maand danac dor een jawab.
 Sukhan baaz deegar kunad ba sawali. (16)

ਬ ਕਿੰਗਸ਼ ਦਰਆਮਦ ਦਿਰੰਗਸ਼ ਗਿਰਿਫਤ ॥
 ਜਵਾਬੇ ਸੁਖਨ ਰਾ ਬਰੰਗਸ਼ ਗਿਰਿਫਤ ॥
 Bakingash dramad dirangash grift.
 Jawabe sukhan ra brangash grift. (17)

ਚਪੋ ਰਾਸਤਸ਼ ਕਰਦ ਚਰਖੇ ਜੁਬਾ ॥
 ਬਰਾਵੁਰਦ ਸੁਖਨੇ ਚ ਕੰਬਰ ਕਮਾ ॥ ੧੮ ॥
 Chapo rastash kard charkhe zabaan.
 Brawurd sukne ch kabar kamaan. (18)

The king replied that person, who had no feet or hands was devoid of his eyes or tongue, who had no sense, courage of fear of anyone, (such a person should be his successor). (13)

The person who does not possess a heart, which pulsates cordially; has neither courage, nor moral values, and neither has his senses intact. Who does not possess a keen nose, worthy eyes or two ears (who is fully watchful). (14)

(Such a person, who possessed all those qualities (as stated) deserves to be made the king of this land, and he would impart justice and perform his moral duties well). (15)

The wise people got bewildered (non-plussed) on hearing the words of the king, and then they said some more words for the betterment of the subjects. (16)

Then all ministers were involved in calculations (analytical analysis) resulting in lot of delay in the decisions. (They could not give an outright answer to the king). (17)

All the ministers were wagging their tongues in circles (towards left and right). Then they took out their words from the mouth suddenly just as an arrow is shot from the bow They gave a prompt reply. (18)

ਕੈਹ ਏ ਸ਼ਾਹਿ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਆਜ਼ਾਦ ਮਗਜ਼॥
ਚਿਰਾਮੇ ਤੂ ਗੋਈ ਦਰੀ ਕਾਰ ਨਗਜ਼॥ ੧੯॥
Keh ae shahe hushyar aazad magad.
Chiraame to goiee dareen kar nagaz. (19)

ਕਸੇ ਕਾ ਸ਼ਵਦ ਕਾਰ ਈਂ ਦਰ ਜ਼ਮਾਂ॥
ਵਜ਼ਾਂ ਹਸਤ ਅੰਬ ਅਸਤ ਜ਼ਾਹਰ ਜਹਾਂ॥ ੨੦॥
Kase ka shawad kar een dar zamaan.
Wazan bast aib ast zaahar jahan. (20)

ਕਿ ਈਂ ਹਸਤ ਅੰਬੋ ਤੂ ਗੋਈ ਹੁਨਰ॥
ਕਿ ਏ ਸ਼ਾਹ ਸ਼ਾਹਾਨ ਹਮਹ ਬਹਰ ਬਰ॥ ੨੧॥
Ke een hast aabo to goee hunar.
Ke ye shah shauhan hamah bahar bar. (21)

ਨ ਦਰ ਜੰਗ ਪੁਸਤੋ ਨ ਦੁਸ਼ਨਾਮ ਦਾਦ॥
ਨ ਅੰਗੁਸਤ ਬਰ ਹਰਫਿ ਦੁਸ਼ਮਨ ਨਿਹਾਦ॥ ੨੨॥
Na dar jang pushto na dushnam daad.
Na angusht bar harfe dushman nihad. (22)

ਨ ਆਰਾਮ ਦੁਸ਼ਮਨ ਨ ਅਜਾਰਿ ਦੋਸਤ॥
ਜਵਾਬੋ ਗਦਾ ਰਾ ਅਦੂਰਾ ਬਪੋਸਤ॥ ੨੩॥
Na aaram dushman na azaare dost.
Jawabe gada ra adoor a bapost. (23)

ਨਵੀ ਸ਼ਿੰਦਹ ਰਾ ਜਾਂ ਨ ਹਰਫੋ ਨਿਹਦ॥
ਸੁਖਨ ਰਾ ਬ ਹੱਕ ਜਾਇ ਸ਼ਰਫੋ ਦਿਹਦ॥ ੨੪॥
Nawi sinadah ra jaan na harfe nehad.
Sukhan ra ba haq jai sharfo dehad. (24)

O king ! You are very wise, possessing an independent thinking (brain) Why have you said like this? We are completely non-plussed. (19)

A Person, whose conduct in the world is like this then the handing over of kingdom to him, would be, for all practical considerations, ill advised. (O king ! What is the secret behind your words, that the kingdom be bestowed to be a person with such mean or base qualities.) (20)

O King-emperor of land and oceans ! The world considers all these qualities (as stated by you) as flaws or defects, which you have mentioned as virtues of the individual. (21)

Neither you have been repulsed due to defeat, in the battle field nor you have ever abused the enemy. Moreover no enemy of yours has ever pointed out any flaw in your writings. i.e. no enemy has ever disobeyed your orders or proclamations. (22)

"O king ! you have never allowed any respite to your foes but have never harmed your friends. You have never turned away emptyhanded any beggar or needy person from your doors; moreover you have never let enemy free from tormenting .i.e. the enemy has always been thrashed badly. (23)

(O King !) You have never given a chance to any writer to write against you, giving out your shortcomings, or flaws. Moreover you have given a place of honour to those telling the truth. (24)

ਨ ਉਸਤਾਦ ਰਾ ਦਾਦ ਜਾਏ ਸੁਖਨ।
ਗਰਾਮੋਸ਼ਗੀ ਚੂੰ ਬ ਕਾਰੇ ਕੁਹਨ॥ ੨੫॥
Na ustaad ra ddad jai su Khan.
Framoshgi choon ba kare kohan. (25)

ਨ ਉਸਤਾਦ ਰਾ ਦਾਦ ਜਾਏ ਸੁਖਨ॥
ਫਰਾਮੋਸ਼ਗੀ ਚੂੰ ਬ ਕਾਰੇ ਕੁਹਾਨ॥ ੨੬॥
Na ustaad ra daad jai su Khan.
Framoshgi choon ba kare kohan. (26)

ਬ ਬੀਨਦ ਦਿਗਰ ਜਨ ਬ ਚਸਮੋ ਖੁਦਸ਼॥
ਨ ਬਦ ਕਰ ਕ ਕਰਦ ਨਜ਼ਰੇ ਬਦਸ਼॥ ੨੭॥
Ba beeand digar zan ba chashmo khudash.
Na bad kar kas kard nazre badash. (27)

ਨਜ਼ਰ ਕਰਦ ਕਸ ਬਰ ਨ ਹਰਫੇ ਹਰਾਮ॥
ਨਿਮਗਹ ਦਾਸਤ ਬਰ ਸ਼ੁਕਰ ਯਜ਼ਦਾ ਮੁਦਾਮ॥ ੨੮॥
Nazar kard kas bar na harfe haraam.
Nimgah dashat bar shukar yadan mudaam. (28)

ਨਜ਼ਰ ਰਾ ਬ ਬਦ ਦੀਗਰ ਬਿਬਸਤ॥
ਸ਼ਨਾਸੀ ਤੁ ਤਹਰੀਕ ਓ ਕੋਰ ਹਸਤ॥ ੨੯॥
Nazar ra ba bad kar digar bibast.
Shanasi to tehqiq 'o kore hasat. (29)

ਕਦਮ ਰਾ ਨ ਦਾਰਦ ਬ ਬਦਕਾਰ ਕਾਰ॥
ਨ ਦਰ ਜੰਗ ਪਸ ਪਾਉ ਪੁਸਤੇ ਬਰਾਰ॥ ੩੦॥
Qudam ra na darad ba badkaar kaar.
Na dar jang pas pao pushte brar. (30)

O king You have never allowed your teachers even to say anything (against you). Why have you forgotten your old traditions of the king? (25)

O King ! You had never given a wrong (or bad) advice to any person How have you, keeping your senses intact, stated the flaws or faults as good qualities of a person? (26)

After hearing the talk of the minister the king said that a person is called blind, if he does not cast an evil on another's woman or if he does not cast an evil, on another's functions (jobs). (27)

Moreover a person is supported to be blind, if he does not pay any attention to the uncalled remarks of another person and is always meditating in thanking the Lord for everything. (28)

Moreover, surely a person is to be considered blind, if he does not pay attention (or does not attach importance) to an evil doing. (Having seen an evil act, he ignores it. then he is blind.) (29)

A person, who does not advance his feet (moves forward) towards an evil doing, or does not retract his steps back while facing warriors in the battle field, is considered a steady fast person. (30)

ਨ ਦਰਕਾਰ ਦੁਜਰੀ ਨ ਦਿਲ ਬਿਸ਼ਕਨੀ॥
 ਨ ਖਾਨ ਖੁਰਮਬਾਜ਼ ਨਹ ਰਹਜਨੀ॥ ੩੧॥
 Na darkaar duzdi na dil bishkani.
 Na khanah khurmbaaz nah rehzeni. (31)

ਨ ਨਾਕਸ ਦਆਏ ਨੇ ਗੋਯਦ ਸੁਖਨ॥
 ਬ ਖਾਹਸ਼ ਖਰਾਸ਼ੀ ਨ ਜੋਯਦ ਸੁਖਨ॥ ੩੨॥
 Na naakas duaye ne goyad sukhan.
 Ba khahash khraashi na joyad sukhan. (32)

ਬ ਬਦ ਕਰਿ ਕਸ ਦਗ ਨ ਦਾਦੰਦ ਪਾਇ॥
 ਕਿ ਓ ਪਾਇ ਲੰਗ ਅਸਤੁ ਗੋਈ ਬਜਾਇ॥ ੩੩॥
 Ba bad kaare kas dar na daadand paae.
 Keh 'o paae lang ast goii bajaee. (33)

ਬ ਦੂਜਦੀ ਮਤਾਰਾ ਨ ਆਲੂਦਹ ਦਸਤ॥
 ਬ ਖੁਰਸੇ ਹਰਾਮੋ ਕਸਾਦਯਦ ਨ ਦਸਤ॥ ੩੪॥
 Ba duzadi matara na aalooda dast.
 Ba khurshe haraamo kushayad na dasi. (34)

ਬਖੁਦ ਦਤ ਖਾਹੰਦ ਗਰਿੰਦ ਮਾਲ॥
 ਨ ਰਈਯਤ ਖਰਾਸੀ ਨ ਆਜਿਜ਼ ਜਵਾਲ॥ ੩੫॥
 Bkhud dast khahand na gurind maal.
 Na rayat khurashi na aajiz zawal. (35)

ਦਿਗਰ ਜਨ ਨ ਖੁਦ ਦਸਤ ਅੰਦਾਖਤਨ॥
 ਰਇਯਤ ਖਲਾਸਹ ਨ ਬਰ ਤਾਖਤਨ॥ ੩੬॥
 Digar zan na khud dast andakhtan.
 Rayat khalsah na bar taakhtan. (36)

The person, who does not take part in (stealing) thefts nor does he injure the feelings of others. The person, who does not join the company of drunkards (intoxicated, ones) he is considered to be devoid of his hands and feet or any other excuses (is not considered strong enough). (31)

The person, who does not use any unpleasant language or does not cause any ill will to others or does not even have the desire to harm others, is considered to be- mute (without tongue). (32)

The person, who does not step into, cause any damage to other's feelings, is considered to be without feet or is lame. (33)

The person, who does not spoil (make dirty) his hands by stealing other's good or does not extend his hands in relishing unpleasant food is considered to be without hands (without any strength). (34)

The person, who does not desire to usurp someone else's goods (property), nor he tries to harm his subjects, nor does he cause any loss to the helpless and poor person, is considered to be without hands (without any strength) (35)

The person, who does not extend his hands towards another's woman (molest someone else's wife) nor does he interfere with the freedom of his subjects, is also to be considered without hands. (without any strength). (36)

ਬ ਖੁਦ ਦਸਤ ਰਿਸ਼ਵਤ ਨ ਆਲੂਦਹੁ ਕਰਦ॥
ਕਿ ਅਜ ਸਾਹਿ ਦੁਸ਼ਮਨ ਬਰਾਵਰਦ ਗਰਦ॥ ੩੭॥
Ba khud dast rishwat na aaloodh kard.
Keh az shahe dushman brawoord gard. (37)

ਨ ਜਾਏ ਅਦੂਰਾ ਦਿਹਦ ਵਕਤ ਜੰਗ॥
ਬੁ ਬਾਰਸ਼ ਦਿਹਦ ਤੇਗ ਤਰਕਸ਼ ਖਤੰਗ॥ ੩੮॥
Na jai adoora dehad waqat jang.
Ba barash dehad tegh tarkash khatang. (38)

ਨ ਰਾਮਸ਼ ਦਿਹਦ ਅਸਪ ਰਾ ਵਕਤਿ ਕਾਰ॥
ਨ ਜਾਯਸ ਅਦੂਰਾ ਦਿਹਦ ਦਰ ਦਿਯਾਰ॥ ੩੯॥
Na ramash dehad asp ra waqte kaar.
Na jaesh adoora dehad dar dyar. (39)

ਕਿ ਬੋਦਸਤ ਓ ਹਸਤ ਗੋ ਪੁਰ ਹੁਨਰ॥
ਬ ਅਦੂਲਗੀ ਦਰ ਨ ਬਸਤਨ ਕਮਰ॥ ੪੦॥
Ke leades 'o hast go pur humar.
Ba aadulgi dar na bastan kamar. (40)

ਨ ਗੋਯਦ ਕਸੇ ਬਦ ਸੁਖਨ ਜੀਂ ਜੁਬਾਨ॥
ਕਿ ਓ ਬੇ ਜੁਬਾਨਸਤ ਜਾਹਿਰ ਜਹਾਨ॥ ੪੧॥
Na goyad kasey bad sukhan zeen zuban.
Ke 'o bay zabanasi zahar jahan. (41)

ਸੁਨੀਦਨ ਨ ਬਦ ਸੁਖਨ ਕਸ ਰਾ ਬਗੋਸ਼॥
ਕਿ ਓ ਹਸਤ ਬੇਗੋਸ਼ ਗੋਈ ਬਹੋਸ਼॥ ੪੨॥
Shuneedan na bad sukhan kas ra bgosh.
Ke 'o hast begosh goii bhosh. (42)

The person, who does not make his hands filthy by taking bribes rather he destroys the enemies of king ruthlessly is also considered to be without any strength (without hands). (37)

The person, who does not leave any chance with the enemy in the battle field to strike against him (his forcers). The person who, welding his sword, also shoots arrows from his quiver like a shower (of rain) is considered fearless. (38)

The person, who does not allow his horses during the battle nor does he allow the enemy to usurp any part of his country (land) has no heart pulsating in his body (is not merciful). (39)

The person who does not gird up his loins to take parts in vices (sinful actions), is considered by the virtuous persons as an armless (with amputated) persons. (is considered as spineless). (40)

The person, who does not speak foul language from his tongue, is considered in his world surely a dumb person. (41)

The person, who does not hear the villainy (flaws) of others with his own ears, is considered by knowledgeable and scholarly persons as deaf (without ears). (42)

ਕਿ ਪਸ ਪਰਦਹ ਚੁਗਲੀ ਸਨਦਿਨ ਨ ਕਸ॥
ਵਜ਼ਾ ਖੁਦ ਸਨਾਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਸ਼ਹਸ॥ ੪੩॥
Ke pas purdah chugli shaneedan na kas.
W'azan khud shanasi ke goii shahas. (43)

ਕਸੇ ਕਾਰਿ ਬਦ ਰ ਨ ਗਰਿਦ ਬੋਇ॥
ਕਿ ਓ ਹਸਤ ਬੇਬੀਨਿਓ ਨੇਕ ਖੋਇ॥ ੪੪॥
Kase kare bad ra na geerand boye.
Ke 'o hast bebinoo nek khoye. (44)

ਨ ਹਉਲੋ ਦਿਗਰ ਹਸਤ ਜੁਜਬਾ ਖੁਦਾਇ॥
ਕਿ ਹਿੰਮਤਵਰਾਂ ਦਾ ਦਰਾਰਦ ਜਿ ਪਾਇ॥ ੪੫॥
Na haolo digar hast jazba khudaie.
Ke himat waran da drarad ze paie. (45)

ਬਹੋਸ਼ ਅੰਦਰ ਆਮਦ ਹਮਹ ਵਕਤ ਜੰਗ॥
ਕਿ ਕੋਸ਼ਸ਼ ਕੁਨਦ ਪਾਇ ਬ ਤੀਰੋ ਤੁਫੰਗ॥ ੪੬॥
Bahosh andar aamad hamah waqat jang.
Ke koshish kunad pale ba teero tufang. (46)

ਕਿ ਦਰਕਾਰ ਇਨਸਾਫ ਓ ਹਿੰਮਤ ਅਸਤ॥
ਕਿ ਦਰ ਪੇਸ਼ ਗੁਰਬਾਇਓ ਆਜਿਜ਼ ਅਸਤ॥ ੪੭॥
Ke darkar insaaf 'o himat ast.
Ke dar pesh gurbaieo aajiz asat. (47)

ਨ ਹੀਲਹ ਕੁਨਦ ਵਕਤ ਦਰ ਕਾਰਜਰ॥
ਨ ਹੋਬਤ ਕੁਨਦ ਦੁਸ਼ਮਨ ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ ॥ ੪੮॥
Na heelah kunad waqat dar karzar.
Na haibat kunad dushmana beshumar. (48)

The persons; who does not hear stealthily (behind the back) someone else's backng (is sycophant), sould be considered by condsidered by you as your king and proclaimed as such. (43)

The person, who does not smail anyone else's villainy (wickedness), should be considered without having (nose) sence and smell and good natired as well. (44)

The person, who does not fear anyone alses except the Lord-subline and turms into dust (destroys) great and mighty warriors (desereves to the king). (45)

The persons, Who maintains the balance of mind in the battle-field and makes an effort at shooting the arrows or firing the guns (deserves to be a king). (46)

The person, who always tries to impart justice, remaining himself as humble and week and poor (deserves kingship). (47)

The Person, who does not make any lame excuse during the war and does not get frightened by the enemy horders (deservers to be a king). (48)

ਹਰਾ ਕਸ ਕਿ ਜੀ ਹਸਤ ਗਾਜੀ ਬਾਵਦ॥
ਬ ਕਾਰੇ ਜਹਾ ਹਹਜਮ ਸਾਜੀ ਕੁਨਦ॥੪੯॥
Haran kas ke zeen 'last gaazi bawad.
Ba kare jahan hazam sazi kunad. (49)

ਕਸੇ ਰਾ ਕਿ ਕਾਰ ਆਯਦ ਪਸੰਦ॥
ਵਜ਼ਾ ਸ਼ਾਹਿ ਬਾਸ਼ਦ ਜਹਾ ਅਰਜ਼ਮੰਦ॥੫੦॥
Kase raan ke een kaar aayad pasand.
Wazan simile hashad jahan arzmand. (50)

ਸੁਨੀਦ ਈ ;ਬਖਨ ਦਉਰ ਦਾਨ ਵਜ਼ੀਰ॥
ਕਿ ਅਕਲ ਸਨਾਸ ਅਸਤ ਪੋਜ਼ਸ਼ ਪਜ਼ੀਰ॥੫੧॥
Shuneed een sukhan dour dana wazir.
Ke aqal shanas ast posash pzeer. (51)

ਕਸੇ ਰਾ ਸ਼ਨਾਸਦ ਬ ਅਕਲੇ ਬਿਹੀ॥
ਮਰੋ ਰਾ ਬਿਦਿਹ ਤਾਜ਼ ਤਖਤੋ ਮਹੀ॥੫੨॥
Kase ra shanasad ba agle beehee.
Maro ra bideh tajo takhat 'o mahee. (52)

ਬ ਬਖਸ਼ੀਦ ਓਰਾ ਮਹੀ ਤਖਤ ਤਾਜ॥
ਗਰ ਓਰ ਸਨਾਸੀ ਰਾਈਯਤ ਨਿਵਾਜ॥੫੩॥
Ba bakhsheed 'o ra mahee takht taaj.
Gar oran shanasi rayiat niwaj. (53)

ਬ ਹਰੈਰਤ ਦਰਆਮਦ ਬਸਿਰਾ ਚਹਾਰ॥
ਕਸੇ ਗੋਇ ਗੀਰਦ ਹਮਹ ਵਕਤਿ ਕਾਰ॥੫੪॥
Ba hairat daramad bpisran chahar.
Kase goe girad hamah waqte kaar. (54)

If a person is truly a great warrior of such a calibre that he could initiate the plan of war in the world, (Then he deserves to be a king). (49)

The person on whom these factors are found suitable and correct, if he were to become the king emperor then the world will get honoured. (50)

The minister followed the words of the king and accepted the king as a wise and learned person, who would listen to his prayers (and suggestions). (51)

Then the king told his ministers that they should trace out a person of good teaming and wisdom and him to be the king. Thus crowning him to be the king of the land with great honour. (52)

Whosoever is considered by you to be the sustainer, benefactor of the world, may be bestowed with the honour of the king's crown and anointed as the king-emperor. (53)

The four sons of the king got bewildered at the talk of the king, as to who will be qualified enough to become his successor? (Who will catch the ball of the qualities at work, as stated by the king?) (54)

ਹਰਾਂ ਕਸ ਕਿ ਰਾ ਅਕਲ ਯਾਰੀ ਦਿਹਦ॥
 ਬ ਕਾਰੇ ਜਹਾਂ ਕਾਮਗਾਰੀ ਕੁਨਦ॥੫੫॥
 Haran kas ke ra aqal yari dehad.
 Ba kare jahan kaamgaari kunad. (55)

ਬਿਦਿਹ ਸਾਕੀਯਾ ਸਾਗਰੇ ਸਬਜ਼ ਰੰਗ॥
 ਕਿ ਮਾਰਨ ਬਕਾਰ ਅਸਤ ਦਰ ਬਕਤ ਜੰਗ॥੫੬॥
 Bdeh saqia sagare sabz rang.
 Ke mara bkaar ast dar waqte jang. (56)

ਬਿਦਿਹ ਸਾਕੀਯਾ ਸਾਗਰੇ ਨੈਨ ਪਾਨ॥
 ਕੁਨਦ ਪੀਰ ਸਦ ਸਲਾਹ ਰਾ ਨੌਜਵਾਨ॥੫੭॥
 Bdeh saqia saagre nain paan.
 Kunad pir sad salah ra naujawan. (57)

॥ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਛਤਿਹ॥
 ਕਿ ਰੋਜ਼ ਦਿਹੰਦ ਅਸਤ੍ ਰਾਜ਼ਿਕ ਰਹੀਮ॥
 ਰਹਾਈ ਦਿਹੋ ਰਹਿਨੁਮਾਏ ਕਰੀਮ॥੧॥
 Ke rozi dehand ast raaziq raheem.
 Behaii deho renamaii kreem. (1)

ਦਿਲ ਅਗਜ਼ਾਦਿ ਦਾਨਿਸ਼ ਦਿਹੋ ਦਾਦਗਾਰ॥
 ਰਾਜ਼ਾ ਬਖਸ਼ ਰੋਜ਼ੀ ਦਿਹੋ ਹਰ ਹੁਨਰ॥੨॥
 Dil agzaae danish deho daadgar.
 Raza bakhsh rozi deho har hunar. (2)

ਹਿਕਾਯਤ ਸੁਨਦਿਮ ਯਕੇ ਨੇਕ ਜਨ॥
 ਚੂ ਸ਼ਮਸ਼ਾਦ ਕੱਦੇ ਬਜ਼ੋਏ ਚਮਨ॥੩॥
 Hikaayat shuneedam yake nek zan.
 Choo shamshaad qadde bzoe chaman. (3)

Whosoever is supported by his intellect (wisdom), becomes successful in the worldly pursuits (functions) and attains his ideals. (55)

(Thus in this parable, the Guru has asked Aurangzeb to adopt those qualities which are essential to deserve the kingdom of India, by following the path of righteousness and true justice. Further more the Guru is ..searching the Lord for his Grace.) O Lord ! May you bestow me (with your Grace) the hue of true name, which is worthy of me and would be of help to me in the battle-field ! (56)

O Lord Guru ! May you bestow me with your bowl of true name, which would convert an old man of hundred years into an exuberant youth !) (57)

Here the third parable is completed.

"By the Grace of one Lord. Victory to the True Lord!"

The Lord-Supreme is the bestower of the means of sustenance and distributor of food and is always benevolent. He is the benevolent benefactor who frees us from the worldly bondage and is a true guide, leading us onto the right path, being a great merciful Lord. (1)

The Lord is the supporter in extending our heart-felt desires, the bestower of wisdom, and a great judge (of our actions) He enables us to follow His Will and abide by His ordains, providing us with the necessary strength. He is the benefactor of our livelihood and all our virtues (good qualities). (2)

O Aurangzeb ! I have heard the story of a woman, whose height was equal to the height of weeping cypress, grown on the banks of a river garden. (3)

ਕਿ ਓ ਰਾ ਪਦਰ ਰਾਜਹੇ ਉਤਰ ਦੇਸ਼॥
 ਬ ਸੀਰੀ ਜੁਬਾ ਹਮ ਚੁ ਇਖਲਾਸ ਕੇਸ਼॥ ੪॥
 Ke 'o ra padar raajhe utar desh.
 Ba shireen zubaan ham choo ikhlas kesh. (4)

ਕਿ ਆਮਦ ਬਰਾਏ ਹਮਹ ਗੁਸਲ ਰੰਗ॥
 ਚੁ ਕਬਰ ਹਮਾਂ ਚੁ ਤੀਰੋ ਤੁਫੰਗ॥ ੫॥
 Ke aamad braae hamah gusal rang.
 Choo kaibre hamaan ham choo teero tufang. (5)

ਹਮੀਂ ਖੁਸਤ ਕਿ ਓ ਰਾ ਸੁਯੰਬਰ ਕੁਨਮ॥
 ਕਸੇ ਈ ਪਸੰਦ ਆਯਦ ਓਰਾ ਦਿਹਮ॥ ੬॥
 Hameen khawast ke 'o ra suambar kunam.
 kasen een pasand aayad 'o ra deham. (6)

ਬਿਗੋਯਦ ਸੁਖਨ ਦੁਖਤਰੇ ਨੇਕ ਤਨ॥
 ਕ ਤੋ ਪਸੰਦ ਆਯਦ ਓ ਰਾ ਬਕੁਨ॥ ੭॥
 Bigoyad sukhan dukhatre nek tan.
 Kase to pasand aayad 'O ra bkun. (7)

ਨਿਸ਼ਾਦੰਦ ਬਰ ਕਾਖ ਓ ਹਫਤ ਖਨ॥
 ਚ ਮਾਹੇ ਮਹੀ ਆਫਤਾਬੇ ਯਮਨ॥ ੮॥
 Nishandand bar kakh 'o hafat khan.
 Ch mahe mahee aafatabe yaman. (8)

ਦਹਾਨੇ ਦੁਹਦਰਾ ਦੇਹਨ ਬਰ ਕੁਸ਼ਾਦ॥
 ਜਵਾਬੇ ਸੁਖਨਰਾ ਉਜਰ ਕਰ ਨਿਹਾਦ॥ ੯॥
 Dahanai duhdra dehan bar kushad.
 Jawabai sukhanra ujar kar nehad. (9)

That woman's father was the king of the hilly area, who was sweet-tongued and a religious person (who was a lover of religious practices): (4)

That king came to the river Ganga for having bath there, with such a speed just like an arrow leaving the bow or a bullet shot from a gun. (5)

The king then thought of organising a swayamvar (marriage ceremony) for his daughter's marriage, so that if she approved of any youth, then her marriage could be solemnised. (6)

"O pure soul! During the swayamvar if you like any prince, then you could get married to him ." (7)

The king then seated his daughter on the loft of a seven storeyed mansion, and her beauty was resplendent like the moon and the sun .(8)

According to the king's orders, the drum beaters started their drumbeats, and the king made the daughter responsible for taking a decision (for an answer to his words) (9)

ਕਿ ਈ ਰਾਜਹੇ ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ॥
ਕਿ ਵਕਤੇ ਤਰੱਦਦ ਬਿਆਮੁਖਤਹਕਾਰ॥ ੧ ॥
keh een rajhe rajha beshumar.
Keh waxte traded biamukhta kar. (10)

ਕਸੇ ਤੋਂ ਪਸੰਦ ਆਯਦਤ ਈ ਜ਼ਮਾਂ॥
ਵਜ਼ਾ ਪਸ ਬ ਦਾਮਾਦੀ ਹੁਮਾਂ॥ ੧੧॥
Kase to psand aayadat een zaman.
Wazaan pas ba damadi aayed human. (11)

ਨੁਮਾਦੰਦ ਬ ਓ ਰਾਜਹਾਂ ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ॥
ਪਸੰਦਸ਼ ਨਿਯਾਮਦ ਕਸੇ ਕਾਰ ਕਾਰ ॥ ੧੨॥
Namadand ba 'o rajhan beshumar.
pasandash nyamad kase kaar baar. (12)

ਹਮ ਆਖਰ ਯਕੇ ਰਾਜਹੇ ਸੁਭਟ ਸਿੰਘ॥
ਪਸੰਦ ਆਮਰਸ਼ ਹਮ ਚੁ ਗੁਰੁਰਾ ਨਿਹੰਗ॥ ੧੩॥
ham aakhare yake rajhe subhat Singh.
pasand aamash ham choo gurra nahang. (13)

ਹੁਮਹ ਉਦਮਹੇ ਰਾਜਹਾ ਪੇਸ਼ ਖਾਦ॥
ਜੁਦਾ ਬਰ ਜਦਾ ਦਉਰ ਮਜਲਸ ਨਿਸ਼ਾਦ॥ ੧੪॥
Humah umdahe rajha pesh khaad.
juda bar juda dour majlas nishaand. (14)

ਬ ਪੁਰਸ਼ੀਦ ਕਿ ਏ ਦੁਖਤਰੇ ਨੇਕ ਖੋਇ॥
ਤੁਰਾ ਕਸ ਪਸੰਦ ਆਯਦ ਅਜ਼ੀਹਾ ਬਜੋਇ॥ ੧੫॥
Ba purshed keh ye dukhtre nek khoye.
Tura kas pasand aayed azihan bjoye. (15)

The king then said, "O Princess ! Many Princes from different landshave assembled here , who are competent in the art of warfare. (10)

O daughter ! First of all, you have to select someone whom you like ,and then he will be welcomed as my son-in-law. (11)

The king showed many princes to the daughter, but she did notapprove of anyone from their conduct and appearance. (12)

Finally that princess found one prince named Subhat Singh asacceptable (suitable), who was thundering like the crocodile.(He was a great warrior, roaring in the battle field and he was liked by her . (13)

The king then called all the smart and beautiful princes in theassemblage, and made them seated on chairs separately. (14)

The king then asked the daughter, "O well-mannered daughter! whichof these prices have you selected as suitable.?" (15)

ਰਵਾ ਕਰਦ ਜਨਾਰ ਦਾਰਾਨ ਪੇਸ਼॥
 ਬਿਗੋਯਦ ਕਿ ਈ ਰਾਜਹੇ ਉਤਰ ਦੇਸ਼॥ ੧੬॥
 Rawan kard zanar daraan pesh.
 Bigoyad keh een rajhe uter desh. (16)

ਕਿ ਓ ਨਾਮ ਬਸਤਸ ਮਤੀ॥
 ਚੁ ਮਾਹੇ ਫਲਕ ਅਫਤਾਬੇ ਮਹੀ॥ ੧੭॥
 Keh`o naam bastash Bchhatra mati.
 Choo maahe falak aafatabe mahi. (17)

ਅਜੀ ਰਾਹਾ ਕਸ ਨਿਯਾਮਦ ਨਜ਼ਰ॥
 ਵਜਾ ਪਸ ਅਜੀ ਹਾ ਬੀਬੀ ਪੁਰ ਗੁਹਰ॥ ੧੮॥
 Azin rajhan kas nyaamad nazar.
 Wazaan pas azin haan bubeen pur gohar. (18)

ਨਜ਼ਰ ਕਰਦ ਬਰ ਰਾਜਹਾ ਨਾਜ਼ਨੀ॥
 ਪਸੰਦਸ਼ ਨਿਯਾਮਦ ਕਸੇ ਦਿਲ ਨਗੀ॥ ੧੯॥
 Nazar kard bar raajha nazni.
 Pasandash nyaamad kale dil nagin. (19)

ਸਯੰਬਰ ਵਜਾ ਰੋਜ਼ ਮਉਕੂਫ ਗਸ਼ਤ॥
 ਲਿ ਨਾਜ਼ਮ ਬੁ ਬਰਖਾਸਤ ਦਰਵਾਜ਼ਹ ਬਸਤ॥ ੨੦॥
 Suyambar wazan roze moqoof gasht.
 Keh nazam boo barkhast darwazah bast. (20)

ਕਿ ਰੋਜ਼ੇ ਦਿਗਰ ਬਾਰਿ ਜ਼ਰਰੀ ਸਿਪਹਰ॥
 ਬਰ ਆਉਰੰਗ ਬਰਾਮਦ ਚੁ ਰੋਬਨ ਗੁਹਰ॥ ੨੧॥
 Keh roze digar shaahe zarreen sipher.
 Bar aurang braamad choo roshan gohar. (21)

The king made the brahmin wearing the sacred thread in front of him and he remarked that this king was having his over the northern lands. (16)

Then the brahmin announced loudly to be heard by all that he wanted to marry his daughter bacchatramati, whose beauty was unparralled as it was resplendent and shining like the moon in the sky or the soon on earth. (17)

The king's daughter remarked that "She did not like anyone of these princes. on hearing there words the king again asked her," O daughter full of virtues and goodness ! Please look at these prince carefully again." (18)

That girl (princess) had a second glance of all the princes, but she could not find anyoneto her liking who could be the gem (diamond) of her heart (could be suitable to her choice). (19)

After this, the swam war postponed that day and all the organisers got up and attendant closed the gates. (20)

On the second day a king with golden shield sat on the throne, whose glorious presence was spreading its glamour all over the place, like the emeralds. (21)

ਦਿਗਰ ਰੋਜਹੇ ਰਾਜਹਾ ਖਾਸਤੰਦ॥
 ਦਿਗਰ ਗੁਨਾਹ ਬਾਜ਼ਾਰ ਆਰਾਸਤੰਦ॥ ੨੨॥
 Digar rozbe rajha khaastand.
 Digar goonah bazaar aaraastand. (22)

ਨਜ਼ਰ ਕੁਨ ਬੋਰੇਏ ਤੁ ਏ ਦਿਲਰੁਬਾਇ॥
 ਕਿਰਾ ਤੋਂ ਨਜ਼ਰ ਦਰ ਬਿਯਾਯਦ ਬਜਾਇ॥ ੨੩॥
 Nazar kun broye to ye dilrubae.
 Kira to nazar dar byayad bajae. (23)

ਬ ਪਹਿਨ ਅੰਦਰ ਆਮਦ ਗੁਲੇ ਅੰਜਮਨ॥
 ਕਿ ਜ ਅਬ ਰੰਗ ਅਸਤ ਸੀਮਾਬ ਤਨ॥ ੨੪॥
 B pahen andar aamad gule anjman.
 Keh zar aab rang ast seemab tan. (24)

ਰਵਾ ਗਸ਼ਤ ਦਰ ਰਾਜਹਾ ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ॥
 ਗੁਲੇ ਸੁਰਖ ਚੂੰ ਗੁੰਬਜ਼ੇ ਨਉ ਬਹਾਰ॥ ੨੫॥
 Rawan gashat dar rajha beshumar.
 Gule surkh choon gumbze nau bahar. (25)

ਬ ਦੁਜ਼ਦੀਦ ਦਿਲ ਰਾਜਹਾ ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ॥
 ਬਿਅਫ਼ਤਦ ਜ਼ਿਮੀ ਚੂੰ ਯਲੇ ਕਾਰਜ਼ਾਰ॥ ੨੬॥
 Ba duzdeed dil rajha beshumar.
 Byaftad zameen choon yale karzaar. (26)

ਬਿਜ਼ਦ ਬਾਂਗ ਬਰ ਵੈ ਕਿ ਖਾਤੂਨ ਖੇਬ॥
 ਕਿ ਈ ਉਮਦਹੇ ਰਾਜਹਾ ਉਤਰ ਦੇਬ॥ ੨੭॥
 Bizad baang bar wai keh khatoon pesh.
 Ke een umdhe rajha uttar desh. (27)

On the second day, the king invited all the princes again and made the seating arrangements with other decoration in a different design. (22)

The king then asked his daughter, "O beautiful daughter, captivating all hearts! Please look at the faces all the princes and tell me which of them appeals to you." (23)

The princess, like the flower of the garden, after hearing the father's Words , came to the assembly. Her body was glorious like the golden waters and her body movements were agile like the mercury. (24)

The princess started moving towards the countless princes (seated there) and her appearance was looking bright like the red flowers blossoming in the spring season. (Basant season). (25)

The beauty of the princess had enamoured the hearts of the princes and they were licking the dust on seeing her charm just as the warriors fall on the ground in the battle field (being killed). (26)

On seeing the bewildered princes, the brahmin shouted at the top of his voice that the princess was the daughter of a grand king of the northern region (land). (27)

ਵਜਾ ਦੁਖਤਰ ਹਸਤ ਈ ਬਛਤ੍ਰਮਤੀ॥
 ਚ ਮਾਹੇ ਫਲਕ ਹਮ ਚੂ ਹੂਰੇ ਪਰੀ॥ ੨੮॥
 Wazaan dukhtar hast een Bachhatramati.
 Choo mahe falak ham choo hooro pari. (28)

ਸੁਯੰਬਰ ਦਰਾਮਦ ਚੂ ਮਾਹੇ ਫਲਕ॥
 ਫਰਿਸ਼ਤਹ ਸਿਫਤ ਓ ਚੂ ਜਾਤਸ਼ ਮਲਕ॥ ੨੯॥
 Suyambar dramad choo mahe falak.
 Frishta sift `o choo zatash malak. (29)

ਕਿਰ ਦੌਲਤ ਇਕਬਲ ਯਾਰੀ ਦਿਹਦ॥
 ਕਿ ਈ ਮਾਹਰੋਂ ਕਾਮਗਾਰੀ ਦਿਹਤ॥ ੩੦॥
 Kira dolat iqbal yari dehad.
 Keh een mahro kaamgari dehad. (30)

ਪਸੰਦ ਆਮਦ ਓ ਰਾਜਹ ਸੁਭਟ ਸਿੰਘ ਨਾਮ॥
 ਕਿ ਰੋਸ਼ਨ ਤਬੀਅਤ ਸਲੀਖਤ ਮੁਦਾਮ॥ ੩੧॥
 Pasand aamad 'o raja Subhat Singh naam.
 Ke roshan tabeeyat sleekhat mudaam. (31)

ਰਵਾਂ ਦਰਦ ਬਰ ਵੈ ਵਕੀਲਸ ਗਿਰਾਂ॥
 ਕਿ ਏ ਸ਼ਾਹਿ ਸ਼ਾਹਾਨ ਰੋਜ਼ਨ ਜਮਾਂ॥ ੩੨॥
 Rawan dard bar way wakeelash giraan.
 Keh ye shahe shahaan roshan zamaan. (32)

ਕਿ ਈ ਤਰਜ਼ ਲਾਲਾਇ ਬਰਗੇ ਸਮਨ॥
 ਕਿ ਲਾਇਕ ਸ਼ੁਮਾਂ ਅਸਤ ਈ ਰਾ ਬਿਕੁਨ॥ ੩੩॥
 Keh een tarz lalaye barge saman.
 Keh laik shuma ast een ra bikun. (33)

The princess, named Bachhatramati was the daughter of the king, who was looking charming like the moon in the sky with a delicate beautiful body of the fairies. (28)

She had appeared in the Swamwar like the moon in the sky, and she possessed qualities of a goddess and her body was also resembling that (29)

Let us watch now, whose fortune favours the wealth of her beauty ? Whose dream will be fulfilled by this beauty and satisfy his desires? (30)

The princess got (pleased) appealed by the prince named Subhat Singh, whose appearance and disposition was very illuminating, with an eternal smile on his face. (31)

The king immediately sent the brahmin to function as an intermediary (between the two) towards the prince Subhat Singh. The brahmin told Raja Subhat Singh, "O king-emperor! You are a shining star of the galaxy (of the world) please agree to my request." (32)

The princess is charming like the poppy flower, and delicate like the jasmine flower. She is most suitable for you in all respects, so please marry this princess. (33)

ਬਿਗੋਯਦ ਯਕੇ ਖਾਨਹ ਬਾਨੂੰ ਮਰਾਸਤ॥
 ਕਿ ਚਸ਼ਮੇਂ ਅਜ਼ੇ ਹਰ ਦੂ ਆਹੂ ਤਰਾਸਤ॥ ੩੪॥
 Bigoyad yake khanah baanu mraast.
 Keh chashme azo har doo aahoo traast. (34)

ਕਿ ਹਰਗਿਜ਼ ਮਨ ਈਂ ਰਾ ਨ ਕਰਦਮ ਕਬੂਲ॥
 ਕਿ ਕੋਲੇ ਕੁਰਾਂ ਅਸਤ ਕੁਸਮੇ ਰਸੂਲ॥ ੩੫॥
 Keh hargiz man een ra na kardam kabool.
 Keh kole kuraan ast kasme rasool. (35)

ਬ ਗੋਸ਼ ਅੰਦਰ ਆਮਦ ਅਜ਼ੀਨਾ ਸੁਖਨ॥
 ਬਜ਼ੁਬਸ਼ ਦਰਾਮਦ ਜਨੇ ਨੇਕ ਤਨ॥ ੩੬॥
 Ba gosh andar aamad azina sukhan.
 Bzumbash dramad zane nek tan. (36)

ਕਸੇ ਫਤਹ ਮਾਰਾ ਕੁਨਦ ਵਕਤ ਕਾਰ॥
 ਵਜ਼ਾਂ ਸ਼ਾਹਿ ਮਾਰਾ ਸ਼ਵਦ ਈਂ ਦਿਯਾਰ॥ ੩੭॥
 Kase fateh mara kunad waqte kaar.
 wazaan shahe mara shawad een diar. (37)

ਬ ਕੋਸ਼ੀਦ ਮੈਦਾਨ ਜੋਸ਼ੀਦ ਜੰਗ॥
 ਬ ਖੋਸ਼ੀਦ ਖੁਫ਼ਤਾਨ ਪੋਲਾਦ ਰੰਗ॥ ੩੮॥
 B kosheed maidaan josheed jang.
 B khosheed khuftan polaad rang. (38)

ਨਿਸ਼ਸਤਹ ਬਰ ਆ ਰਥ ਚੁ ਮਾਹੋ ਮੁਨੀਰ॥
 ਬੁਬਸਤੰਦ ਸਮਸ਼ੇਰ ਜੁਸਤੰਦ ਤੀਰ॥ ੩੯॥
 Nishasta bar aan rath choo make muneer.
 Bubastand shamsher justand teer. (39)

On hearing the words of the brahmin, Subhat Singh said, " I have already got one wife at home, whose eyes are beautiful like those of an offspring of a deer." (34)

(My wife is charming and delicate like that of a deer offspring.). So I can not accept this princess as my wife. This is the ordain of Koran and the oath of the prophet as well. (35)

When the princess Bachhitramati heard about the refusal of the king Subhat Singh to accept her as his wife, then she got flared up with rage. (36)

Then the princess in her wrathfulness announced that the person, who could win me in a battle (fight) would be my spouse and the king of this land. (37)

The princess then wore the coat of iron (protective cover) and got ready (started) for the battle immediately. (38)

The princess, beautiful like the full moon got into her chariot, having tied the sword to her waist and took up some arrows in her hand. (39)

ਬਿ ਮੈਦਾ ਦਰਆਮਦ ਜੁ ਗੁਰਗੀਦ ਸ਼ੇਰ॥
ਚੁ ਸ਼ੇਰ ਅਸਤ ਸ਼ੇਰ ਅਫਕਨੋ ਦਿਲ ਦਲੇਰ॥ ੪੦॥
Ba maidaan daramad jo gurreed sher.
Choo sher ast sher afkano dil dler. (40)

ਬ ਪੋਸ਼ੀਦ ਖੁਫਤਾਨ ਜੰਸ਼ੀਦ ਜੰਗ॥
ਬ ਕੋਸ਼ੀਦ ਮੈਦਾਨ ਤੀਰੋ ਤੁਫੰਗ॥ ੪੧॥
Ba posheed khuftaan josheed jang.
B kosheed maidaan teero tufang. (41)

ਚੁਨਾ ਤੀਰ ਬਾਰਾ ਕੁਨਦ ਕਾਰਜਾਰ॥
ਕਿ ਲਸ਼ਕਰ ਬਕਰ ਆਮਦਸ਼ ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ॥ ੪੨॥
Chuna teer bara kunad karzar.
Keh lashkar bkaar aamadash beshumaar. (42)

ਚੁਨਾ ਬਾਨ ਬਾਰੀਦ ਤੀਰੋ ਤੁਫੰਗ॥
ਕਿ ਲਸ਼ਕਰ ਬਕਰ ਆਮਦਸ਼ ਸ਼ੁਦ ਜਾਇ ਜੰਗ॥ ੪੩॥
Chuna baan bareed teero tufang.
Baso mardaman murdah shud jai jang. (43)

ਸ਼ਹੇ ਨਾਮ ਗਜ ਸਿੰਘ ਦਰਾਮਦ ਬਜੰਗ॥
ਚੁ ਕੈਬਰ ਕਮਾਂ ਹਮ ਚੁ ਤੀਰੋ ਤੁਫੰਗ॥ ੪੪॥
Shahe nam Gaj Singh dramad bjang.
Choo kaibre kumaan ham choo teero tufang. (44)

ਬ ਜੁੰਬਸ਼ ਦਰਾਮਦ ਚੁ ਅਫਰੀਤ ਮਸਤ॥
ਯਕੋ ਗੁਰਜ ਅਜ ਫੀਲ ਪੈਕਰ ਬ ਦਸਤ ॥ ੪੫॥
Ba zumbash dramad choo afreet mast.
Yake gurj az feel paker ba dast. (45)

The princess came roaring like a lioness to the battle field. She was very brave of heart, who could thrash the lions even in the fight, (40)

The princess, wearing the coat of mail, fought with great passion and enthusiasm and tried to win the battle by using arrows and the gun.(41)

The princess fought with a shower of arrows and such might that many of the enemy troops were killed. (42)

In the battle, the arrows and guns were shot / fired like a shower so that many warriors got killed in the battle. (43)

Then Raja Gaj Singh launched a sudden attack in the battle field just as an arrow is shot from a bow or the bullet leaves the gun. (44)

That Raja Gaj Singh advanced like a demon with great wrath fullness and he was holding in his hand a mace as big as an elephant. (45)

ਯਕੇ ਤੀਰ ਜਦ ਬਾਨੂਏ ਪਾਕ ਮਰਦ॥
ਕਿ ਗਜ਼ ਸਿੰਘ ਅਜ਼ ਅਸਪ ਆਮਦ ਬ ਗਰਦ॥ ੪੬॥
Yake teer zad banooe paak mard.
Keh Gaz Singh az asp aamad ba gard. (46)

ਦਿਗਰ ਰਾਜਹ ਰਨ ਸਿੰਘ ਦਰਾਮਦ ਬ ਰੋਸ਼॥
ਕਿ ਪਰਵਾਨਹੇ ਚੂੰ ਦਰਾਮਦ ਬ ਜੋਸ਼॥
Digar raja Ran Singh dramad ba rosh.
Keh parwanhe choon draamad ba josh. (47)

ਚੁਨਾ ਤੇਗ ਜਦ ਬਾਨੂਏ ਸ਼ੇਰ ਤਨ॥
ਬਿਆਫ਼ਤਾਦ ਰਨ ਸਿੰਘ ਚੁ ਸਰਵੇ ਚਮਨ॥ ੪੭॥
Chuna tagh zad banooye sher tan.
Byaftaad Ran Singh choo sarve chaman. (48)

ਯਕੇ ਸ਼ਹਿਬ ਅੰਬੇਬਬ ਦਿਗਰ ਜੋਧਪੁਰ॥
ਖਰਾਮੀਦਹ ਬਾਨ ਚੁ ਰਖਸ਼ਿੰਦਹ ਦੁਰ॥ ੪੮॥
Yake shehar Amber digar jodhpur.
Itharamidah bano choo rakshindah dur. (49)

ਬਿਜ਼ਦ ਤੇਗ ਬ ਜ਼ੋਰ ਬਾਨੋ ਸਿਪਰ॥
ਬ ਬਰਖੇਸ਼ ਸ਼ੋਅਲਹ ਬਸੇ ਚੂੰ ਗੁਹਰ॥ ੪੯॥
Bzid tag ba zore bano syper.
Ba barkhez shoala base choon gohar. (50)

ਸੋਯਮ ਰਾਜ ਬੂੰਦੀ ਦਰ ਆਮਦ ਸਲੇਰ॥
ਚੁ ਬਰ ਬਾਦਹ ਆਹੁ ਚੁ ਗੁਰਗੀਦ ਸ਼ੇਰ॥ ੫੦॥
Soyam rajha boondi dar aamad dler.
Choo bar bachha aahoo choo gurreed sher. (51)

That bold woman shot an arrow at that warrior and on striking of the arrow, Gaj Singh fell down on the ground from his horse. (46)

Then the second king Ran Singh came forward in the battle field furious with rage, like a moth falling on the lamp (candle) with great fervor (zeal). (47)

The brave woman, having a sturdy built like the tigress, struck him with her (wielding) sword that Ran Singh fell down in the garden with weeping cypress trees grown there. (48)

The two princes, one from the town of Amber and the other from Jodhpur, came forward to fight against her in the battlefield. Then the beautiful woman with a body shining like pearls, advanced facing the two princes, with grace and sprightly movements. (49)

Then the princes struck the swords on her shield as she came forward, thus producing sparks shining like Nails with the striking swords. (50)

After the death of these two princes, the third prince of Boondi State came forward in the battle field with great prowess, just as a roaring lion swooped on the offspring of a deer. (51)

ਚੁਨਾ ਤੀਰ ਜਦ ਹਰਦੋ ਅਬਰੁ ਸਿਕੰਜ॥
 ਬਿਅਫਤਾਦ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਚੁ ਸਾਖੇ ਤੁਰੰਜ॥ ੫੨॥
 Chuna teer zad hirdo abroo shikanj.
 Byaftaad Amar singh choo saakhe turanj. (52)

ਚੁਅਮ ਰਾਜਾ ਜੈ ਸਿੰਘ ਦਰਆਮਦ ਮੁਸਾਫ਼॥
 ਬਜੋਸ਼ ਅੰਦਰੀਂ ਸ਼ੁਦ ਚੁ ਅਜ਼ ਕੋਹ ਕਾਫ਼॥ ੫੩॥
 Chuam Rajh Jai Singh dramad musaaf.
 Bjosh andrin shud choo az koh qaaf. (53)

ਹੁਮਾ ਖੁਰਦ ਸਰਬਤ ਕਿ ਯਾਰੇ ਚੁਆਮ॥
 ਕਿ ਜੈ ਸਿੰਘ ਪਾਸੇ ਯਕ ਨਿਆਮਦ ਕਦਮ॥ ੫੪॥
 Huma khurd sarbat keh yare chuam.
 Keh Jai Singh pase yak nymad kadam. (54)

ਯਕੋ ਸ਼ਹਿ ਫਿਰੰਗੋ ਪਿਲਾਂਦੇ ਦਿਗਰ॥
 ਬ ਮੈਦਾਂ ਦਰਾਮਦ ਚ ਸ਼ੇਰੇ ਜਬਰ॥ ੫੫॥
 Yako sheh frango pilande digar.
 B maidaan dramad ch shere jabar. (55)

ਸਿਯਮ ਸ਼ਾਹਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਚੁ ਆਫਤਾਬ॥
 ਚੁਅਮ ਸ਼ਾਹਿ ਹਬਸ਼ੀ ਚੁਮਗਰੇ ਦਰ ਆਬ॥ ੫੬॥
 Syam shahe Angrez choon aaftab.
 Chuam shahe habshi magare dar aab. (56)

ਯਕੇ ਰਰਾ ਬਿਜਦ ਨੇਫ਼ਹ ਮੁਸ਼ਤੇ ਦਿਗਰ॥
 ਸਿਯਮ ਰਾ ਬ ਪਾਓ ਚੁਅਮ ਰਾ ਸਿਪਰ॥ ੫੭॥
 Yake ra bazad nefa mushte digar.
 Syam ra ba pao chuam ra syper. (57)

The princess shot an arrow at his eyebrows with such a force, that Raja Amar Singh fell down on the ground just as a lemon drops from the tree branch. (52)

Then the fourth prince Jai Singh came with such a fury in the battlefield, just as a huge mountain moves forward (53)

The fourth prince, Jai Singh, was also given the same type of syrup as was given to his friends earlier (was killed) and he could not trace back even a step (could not step backwards). (54)

Then one king of a foreign (Farangi) land another king of Poland (country) landed in the battle field roaring like a lion. (55)

Then the third king, a European, with the glory of the sun and the fourth king of Negroes (Habash land) launched an attack with such a force as a crocodile strikes (at the prey) in the water. (56)

The (brave) princess struck the first one with a spear, the second one with a fist, the third one was trampled under her foot, while the face and head of the fourth one was crushed with her shield. (57)

ਚੁਨਾ ਮੇ ਬੇਅਫਤਦ ਨ ਬਰਖਾਸਤ ਬਾਜ਼॥
 ਸੂਏ ਆਸਮਾ ਜਾਨ ਪਰਵਾਜ਼ ਸਾਜ਼॥ ੫੮॥
 Chuna me beafted na barkhast baaz.
 Sooye asmaan jaan parwaz saaz. (58)

ਦਿਗਰ ਕਸ ਨਿਯਮਦ ਤਮੰਨਾਇ ਜੰਗ॥
 ਕਿ ਪੈਸੇ ਨਿਯਮਦ ਦਿਲਾਵਰ ਨਿਹੰਗ॥ ੫੯॥
 Digar kas nyamad tamannae jang.
 Keh pasbe nyaamad dilawar nehang. (59)

ਸਬੇ ਸ਼ਹਿ ਸਬਿਸਤਾ ਚੂੰ ਆਮਦ ਬਫਉਜ॥
 ਸਿਪਰ ਖਾਨਹਰ ਆਮਦ ਹਮਰ ਮੌਜ ਮੌਜ॥ ੬੦॥
 Shabay sheh shabista choon aamad bfoj.
 Sipar khaanh aamad hamah mouj mouj. (60)

ਬ ਰੋਜ਼ੇ ਦਿਗਰ ਰੋਸ਼ਨੀਅਤ ਪਨਾਹ॥
 ਬ ਅਉਰੰਗ ਦਰ ਆਮਦ ਚੁ ਅਉਰੰਗ ਸ਼ਾਹ॥ ੬੧॥
 Ba roze digar roshaniat panaah.
 Ba Aurang dar aamad choo Aurang Shah. (61)

ਦੂ ਸੂਏ ਯਲਾ ਹਮਰ ਬਸਤੰਦ ਕਮਰ॥
 ਬ ਮੈਦਾਨ ਜੁਸਤੰਦ ਸਿਪਰ ਬਾਰ ਸਿਪਰ॥ ੬੨॥
 Doo sooye yalaan hamah bastand kamar.
 Ba maidaan justand syper bar syper. (62)

ਬਗੁਰਰੀਦ ਆਮਦ ਦੂ ਅਬਰੇ ਮੁਸਾਫ਼॥
 ਯਕੇ ਗਸ਼ਤਹ ਘਾਯਲ ਯਕੇ ਗਸ਼ਤ ਜਾਫ਼॥ ੬੩॥
 Bgurrid aamad doo abray musaaf.
 Yake pshtah ghayal yake gashat jaaf. (63)

All the four princes had fallen on the ground, never to rise again, and their souls had flown to heavens, (they were killed). (58)

No other person came forward to face the princess in the battle field, just as no one dares to face the crocodile, living in water. (59)

Then with night fall, the moon shone forth with its (army) galaxy of stars, and the army of kings also came back to their resting place with great pomp and show. (60)

Then, with the dawn of day, the spring head (source) of light, the sun, shone forth with full vigour (sat on its throne), just as a king sits on the throne. (61)

The warriors from both sides, fully armed, in a state of preparedness, with their shields in hands, came to the battle field. (62)

The warriors from both sides came thundering like the clouds, some of them got wounded while some others were killed. (63)

ਚਕਾ ਚਾਕ ਬਰਖਾਸਤ ਤੀਰੋ ਤੁਫੰਗ॥
 ਖਤਾਖਤ ਦਰਾਮਦ ਹਮਹ ਰੰਗ ਰੰਗ॥ ੬੪॥
 Chaka chaak barkhaast teero tufang.
 Khatakhat dramad hamah rang rang. (64)

ਜਿ ਤੀਰੋ ਜਿ ਤੋਪੋ ਜਿ ਤੇਰੀ ਤਬਰ॥
 ਜਿ ਨੇਜਹ ਵ ਨਾਚਖ ਵ ਨਾਵਕ ਸਿਪਰ॥ ੬੫॥
 Ze teero ze topo ze regho tabar.
 Ze neza wa nachakh wa nawak syper. (65)

ਯਕੇ ਦੇਵ ਆਮਦ ਕਿ ਜਾਗੋ ਨਿਸ਼ਾ॥
 ਚੁ ਗਰਗੀਦ ਸ਼ੇਰ ਹਮ ਚੁ ਪੀਲੇ ਦਮਾ॥ ੬੬॥
 Yake dave aamad ke zaago. nishaan.
 Choo gurreed sher ham choo peelee damaan. (66)

ਕੁਨਦ ਤੀਰੋ ਬਾਰਾ ਚੁ ਬਾਰਾਨ ਮੇਗ॥
 ਬਰਖਸ਼ ਅੰਦਰਾ ਅਬਰ ਚੁੰ ਬਰਕ ਤੇਗ॥ ੬੭॥
 Kunad teero baraan choo baran meg.
 Brakhsh andraan abar choon barq tegh. (67)

ਬ ਜੋਸ਼ ਅੰਦਰ ਆਮਦ ਦਹਾਨੇ ਦੁਹਲ॥
 ਚੁ ਪੁਰ ਗਸ਼ਤ ਬਾਜ਼ਾਰ ਦਾਏ ਅਜ਼ਲ॥ ੬੮॥
 Ba josh andar aamad dahaane duhal.
 Choo pur gashat bazaar daaye azal. (68)

ਹਰਾਂ ਕਦਸ ਕਿ ਪਰਰਾ ਸ਼ਵਦ ਤੀਰਿ ਸਸਤ॥
 ਬਸਦੁ ਪਹਿਲੂਏ ਪੀਲ ਮਰਦਾਂ ਗੁਜ਼ਸਤ॥ ੬੯॥
 Haraan kas keh parra shawad teere shast.
 Basad pehlooe peel mardaan guzasht. (69)

The shooting of arrows produced a (stirring) shrieking noise, and the gun shots produced a clattering sound with the battle field, and various noises were coming from all the sides. (64)

There was a furious (fierce) battle fought with the use of arrows, guns, swords, axes, spears, javelins, bows and shields and all types of weapons. (65)

Then in the battle field, a demon, like a black crow, appeared who was roaring like a tiger, and was trumpeting like an elephant. ' (66)

That demon then struck (shot) arrows like the shower of rain continuously and his sword shone like the lightening in the clouds. (67)

From both sides the drums were beating loudly (with the drums beating wide open) and the battle field was littered with corpses all over. (The battle field was filled with death- knells and dead bodies were rolling all around). (68)

When the arrow shot by the princess Bachhitramati would strike the target, then it would pierce hundreds of the ribs of mighty warriors having as sturdy bodies as an elephant. (69)

ਹੁਮਾਂਕਸ ਬਸੇ ਤੀਰ ਜਦ ਬਰ ਕਸਾਂ॥
ਬਿਅਫਤਾਦ ਦੇਵੇ ਚੁ ਚਰਖੇ ਗਿਰਾਂ॥ ੭੦॥
Humaankas base teer zad bar kazaan.
Byaftaad deve choo charkhe giraan. (70)

ਦਿਗਰ ਦੇਵ ਬਰਗਸਤ ਬਿਯਾਮਦ ਬਜੰਗ॥
ਚੁ ਸ਼ੇਰੇ ਅਜੀਮੋ ਹਮ ਚੁ ਬਰਾਂ ਪਿਲੰਗ॥ ੭੧॥
Digar dev bargasht byamad bjang.
Choo shere azeemo ham choo braan pilang. (71)

ਚੂਨਾ ਜ਼ਖਮ ਗੋਪਾਲ ਅੰਦਾਖਤ ਸਖਤ॥
ਬਿਅਫਤਾਦ ਦਾਨੋ ਚੁ ਬੇਖ ਅਜ ਦਰਖਤ॥ ੭੨॥
Chunan zakham gopal andakhat sakht.
Beaftaad daano choo bekh az drakht. (72)

ਦਿਗਰ ਕਸ ਨਿਯਾਮਤ ਅਜੋ ਆਰਜ਼ੋ॥
ਕਿ ਆਯਦ ਬਜੰਗੋ ਚੁਨੀ ਮਾਹਰੋ॥ ੭੩॥
Digar kas nyamad aze aarzo.
Keh aayad bjange chunee maahro. (73)

ਸਹੇ ਚੀਨ ਸਰ ਤਾਜ ਰੰਗੀ ਨਿਹਾਦ॥
ਬਲਾਏ ਗੁਬਾਰਸ਼ ਦਹਨ ਬਰ ਕੁਸ਼ਾਦ॥ ੭੪॥
Shahe cheen sar taaj rangi nihaad.
Balai gubarash dahan bar kushaad. (74)

ਸ਼ਬ ਆਮਦ ਯਕੇ ਫੌਜ ਰਾ ਸਾਜ਼ ਕਰਦ॥
ਜ਼ਿ ਦੀਗਰ ਵਦਹ ਬਾਜ਼ੀ ਆਗਾਜ਼ ਕਰਦ॥ ੭੫॥
Shab aamad yake fauj ra saaz kard.
Ze deegar wadeh bazi aagaz kard. (75)

Thus the princess shot many arrows at that demon, as a result of which, the demon fell down on the ground like a huge mansion. (70)

Then another demon resembling a huge vulture came to the battle field, who was mighty like a tiger and as swift as a leopard. (71)

The princess struck the demon with a mace in such a manner that he got wounded badly and fell down on the ground like an uprooted tree. (72)

Then no other warrior dared to face the princess, who was beautiful like the moon and had come to the battle field for fighting against anyone. (73)

The king of China removed the crown from his head, while the black evil-spirit opened its mouth, meaning the sun then went down (was set) and the dark night had befallen (74)

The night had befallen along with an (army) galaxy of stars, and the night started the game of another type. (75)

ਕਿ ਅਫਸੋਸ ਅਫਸੋਸ ਹੈ ਹਾਤ ਹਾਤ॥
 ਅਜੀ ਉਮਰ ਵਜੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀ ਹਯਾਤ॥ ੭੬॥
 Keh afsose afsose hai haat haat.
 Azin umar wazin zindgi zi hyat. (76)

ਬ ਰੋਜ਼ੇ ਦਿਗਰ ਰੋਸ਼ਨੀਅਤ ਫਿਕਰ॥
 ਬਰ ਔਰੰਗ ਦਰਾਮਦ ਚੁ ਸਹੇ ਦਿਗਰ॥ ੭੭॥
 Ba roze digar roshaniat fikar.
 Bar Aurang dramad shoo shahe digar. (77)

ਸਿਯਹਿ ਸੂਦੋ ਬਰਖਾਸਤ ਅਜ਼ ਜੋਸ਼ ਜੰਗ॥
 ਰਵਾਂ ਸ਼ੁਦ ਬ ਹਰ ਗੋਸ਼ਹ ਤੀਰੋ ਤੁਫੰਫ॥ ੭੮॥
 syahe soodo barkhaast az zosh jang.
 Rawan shud ba har goshah teero tufang. (78)

ਰਵਾਂਰਵ ਸ਼ੁਦਹ ਕੰਬਰੇ ਕੀਨਹ ਕੋਸ਼॥
 ਕਿ ਬਾਜ਼ੂਏ ਮਰਦਾਂ ਬਰਾਵਰਦ ਜੋਸ਼॥ ੭੯॥
 Rawanraw shudah kabrc keenh kosh.
 Keh baazooe mardaan brawoord josh. (79)

ਚੁ ਲਸ਼ਕਰ ਤਮਾਮੀ ਦਰਾਮਦ ਬ ਕਾਮ॥
 ਯਕੇ ਮਾਂਦ ਓਰਾਸਤ ਸੁਭਟ ਸਿੰਘ ਨਾਮ॥ ੮੦॥
 Choo lashkar tamaami dramad ba kaam.
 Yake maand ooraast Subhat singh naam. (80)

ਬਿਗੋਯਦ ਕਿ ਏ ਸ਼ਾਹ ਰੁਸਤਮ ਜ਼ਮਾਂ॥
 ਤਬ ਮਾਰਾ ਬਿਕਨ ਯਾ ਬਿਗੀਰੀ ਕਮਾਂ॥ ੮੧॥
 Bagoed ke ye shah Rustam zaman.
 Too maa ra bikun ya bagiri kuman. (81)

The princes came back to their camps (abodes) and were heaving deep sighssaying, "Alas! It is rather shameful for us that we could not conquer (subdue)this princess even." (76)

The next day the sun shone forth like a king seated on his throne. (77)

The annies of both sides got ready with great vigour and started pouring in thebattle field from all comers (along with) armed with arrows and guns. (78)

The arrows, with great striking power, were being shot immediately ,which brought great vigour in the arms of the warriors (which raised their fury). (79)

When the whole army was killed (all the troops) in the battle, then onlyone warrior named Subhat Singh was left alive in the battle field. (80)

The princess then addressed Subhat Singh saying, "O Greatest warrior of the world ! Either you marry me or get ready to fight with me by taking up your bow." (81)

ਬਅ ਗਅਜ਼ਬ ਅੰਦਰ ਆਮਦ ਚੁ ਸ਼ੇਰੇ ਜ਼ਿਆਂ॥
ਨ ਪੁਸ਼ਤੇ ਦਿਹਮ ਬਾਨੂਏ ਹਮ ਚੁਨਾ॥ ੮੨॥
Ba gazab ander aamad choo shere zayan.
Na pushte deham banye ham chuna. (82)

ਬ ਪੋਸ਼ੀਦ ਖੁਫਤਾਨ ਜੋਸ਼ੀਦ ਜੰਗ॥
ਬ ਕੋਸ਼ੀਦ ਚੂੰ ਸ਼ੇਰ ਮਰਦਾ ਨਿਹੰਗ॥ ੮੩॥
Ba posheed khuftaan joshid jang.
Ba kosheed choon sher mardaan nihang. (83)

ਬ ਜਾਯਸ਼ ਦਰਾਮਦ ਚੁ ਸ਼ੇਰੇ ਅਜ਼ੀਮ॥
ਬ ਕੰਬਰ ਕਮਾਂ ਕਰਦ ਬਾਰਸ਼ ਕਰੀਮ॥ ੮੪॥
Ba jayash dramad choo shere azeem.
Ba kabar kaman kard barash kreem. (84)

ਚਪੋ ਰਾਸਤ ਓ ਕਰਦ ਖਮ ਕਰਦ ਰਾਸਤ॥
ਗਰੇਵੇ ਕਮਾਂ ਖਰਖ ਚੀਨੀ ਬਿਖਾਸਤ॥ ੮੫॥
Chapo raast 'o kard kham kard raast.
Grave kaman charkh cheeni bikhast. (85)

ਹਰਾਂ ਕਸ ਕਿ ਨੇਜ਼ਹ ਬਿਅਗਤਾਦ ਮੁਸਤ॥
ਦੁਤਾ ਗਸ਼ਤ ਮੁਸਤੋ ਹਮੀਂ ਚਾਰ ਗਸ਼ਤ॥ ੮੬॥
Haran kas keh neza by aftaad musht.
Duta gasht mushte hameen chaar gasht. (86)

ਬਿਯਾਵੇਖਤ ਬਾ ਦੀਗਰੇ ਬਾਜ਼ ਪਰ॥
ਚੁ ਸੁਰਖ ਅਜ਼ਦਹਾ ਹਮੀਂ ਸ਼ੇਰ ਨਾਰ॥ ੮੭॥
Byawekht ba deegare baan par.
Choo surkh aazdaha bar hang sher nar. (87)

He (Subhat Singh) Became furious like lion and said "O Princess ! I would not show my back, and you may figure with me with out hesitation. (82)

With great vigour Subhat Singh got ready, wearing his coat of Mail (protective cover) and tried to attack like a crocodile.(83)

Subhat Singh came forward like a mighty lion in the battle field and started shooting arrows like a continuous stream (shower) by holding his bow. (84)

Subhat Singh then attacked both on the left and right sides and then followed with direct and indirect attacks, and confronted the princess. He was holding a bow made in China, which was making a cracking noise, rising to the heavens. (85)

Wherever the spear of the princess struck, was reduced and cut into two or four pieces.' (86)

Both of them got stuck (clung) to each other just as a hawk swoops onto his prey or a red coloured cobra curls around (clings around) a warrior. (87)

ਚੁਨਾ ਬਾਨ ਅਫਤਾਦ ਤੀਰੋ ਤੁਫੰਗ॥
ਜ਼ਿਮੀਂ ਕੁਸ਼ਤ ਗਾਨਸ਼ ਸ਼ੁਦਹ ਲਾਲਹ ਰੰਗ॥ ੮੮॥
Chuna baan afaad teero tufang.
Zimin kusht gaanash shuda lalah rang. (88)

ਕੁਨਦ ਤੀਰ ਬਾਰਾਨ ਰੋਜੇ ਤਮਾਮ॥
ਕਸੇ ਰਾ ਨ ਗਸ਼ਤੀਦ ਮਕਸ਼ਦ ਕਾਮ॥ ੮੯॥
Kunad teer baaran roze tamaam.
Kase ra na gasbteed maqsood kaam. (89)

ਅਜੰ ਜੰਗਜੋ ਮਾਂਦਗੀ ਮਾਂਦਹ ਗਸ਼ਤ॥
ਬਿਅਫਤਾਦ ਹਰ ਦੋ ਦਰ ਆ ਪਹਿਨ ਦਸਤ॥ ੯੦॥
Azam jangjo mandgi maandh gasht.
Be afaad har do dar as pahan dast. (90)

ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹਿ ਰੂਮੀ ਸਿਪਰ ਦਾਦ ਰੋਇ॥
ਦਿਗਰ ਸ਼ਹਿ ਪੈਦਾ ਸ਼ੁਦਹ ਨੇਕ ਖੋਇ॥ ੯੧॥
Shahanshahe roomi syper daad roe.
Digar shahe pada shuda nek khdie. (91)

ਨ ਦਰ ਜੰਗ ਆਸੂਦਹ ਸ਼ੁਦ ਯਕ ਜਮਾਂ॥
ਬਿਅਫਤਾਦ ਹਰ ਦੋ ਚੁਨੀ ਕੁਸ਼ਤਗਾਂ॥ ੯੨॥
Na dar jang aasooda shud yak zamaan.
Be afaad har do chuni kushtagaan. (92)

ਦਿਗਰ ਰੋਜ਼ ਬਰਖਾਸਤ ਹਰ ਦੋ ਬਜੰਗ॥
ਬਿਆਵੇਖਤ ਬਾ ਯਕ ਦਿਗਰ ਚੂੰ ਨਿਹੰਗ॥ ੯੩॥
Digar rote barkhast har do bjang.
Byavekhat ba yak digar choon nihang. (93)

There was such a reign of terror with the shooting of arrows and gunshots (from both sides) that the Earth was turned into red with the blood-shed of the corpses. (88)

Throughout the day both the warriors were fighting with the shower of arrows but none of them became victorious till the end. (89)

Both the warriors finally got tired with fighting in the battle field and both of them fell down on the waste land (deserted) battle field. (90)

The sun had set finally and the moon had shone forth. (The king of hot temper had covered his face with the shield and the soft tempered (frigid) king appeared on the scene). (91)

In this battle none of them became a victor over the other, and both fell down in the field like dead bodies. (92)

Next day both the warriors got up and got ready to fight again and got tangled with each other like the crocodiles. (93)

ਵਜ਼ਾ ਹਰ ਦੋ ਤਨ ਕੁਜਹਰਾਨੇ ਸ਼ੁਦਹ॥
 ਕਜ਼ਾ ਸਨਿਹ ਗਾਹੀਨ ਅਰਵਾ ਸ਼ੁਦਹ॥ ੯੪॥
 Wazaan har do tan kuzayaane shuda.
 Kuzaan seenah gaahnten arwa shuda. (94)

ਬ ਰਖਸ਼ ਅੰਦਰ ਆਮਦ ਚੂ ਮੁਸ਼ਕੀ ਨਿਹੰਗ॥
 ਬਸੇ ਬੰਗਸ਼ੀ ਬੋਜ ਬੰਗੋ ਪਿਲੰਗ॥ ੯੫॥
 Ba raksh ander aamad choo mushki nihang.
 Base bangshi boz bango pilang. (95)

ਕਿ ਅਬਲਕ ਸਿਯਾਹ ਅਬਲਕੋ ਬੋਜ ਬੋਰ॥
 ਬ ਬਖਸ਼ ਅੰਦਰ ਆਮਦ ਚੂ ਤਾਊਸ ਮੋਰ॥ ੯੬॥
 Ke ablak syah ablko boze bore.
 Ba rakshsh andar aamad choo taoose more. (96)

ਜ਼ਿਰਹ ਪਾਰਹ ਸ਼ੁਦ ਖੋਦ ਵ ਖੁਫਤਾ ਬਜੰਗ॥
 ਜ਼ਿ ਬਰਕਤ ਜ਼ਿ ਬਰਗਸਵਾ ਬਾ ਖੁਦੰਗ॥ ੯੭॥
 Zirah paara shud khode wa khufta bjang.
 Ze baktar ze barkhaastwaan ba khudang. (97)

ਕੁਨਾ ਤੀਰ ਬਾਰਾ ਸ਼ਵਦ ਕਾਰਜ਼ਾਰ॥
 ਜ਼ਿ ਬਕਤਰ ਜ਼ਿ ਜ਼ਿਰਹਾ ਬਰਾਰਦ ਸ਼ਰਾਰ॥ ੯੮॥
 Kuna teer baaran shawad kaarzar.
 Ze baktar ze zirha brarad sharaar. (98)

ਬ ਰਖਸ਼ ਅੰਦਰ ਆਮਦ ਚੂ ਸ਼ੇਰੇ ਨਿਹੰਗ॥
 ਜ਼ਿਮੀ ਕੁਸ਼ਤਸ਼ੁਦ ਹਮ ਚੂ ਪੁਸ਼ਤੇ ਪਿਲੰਗ॥ ੯੯॥
 Ba rakshsh andar aamad choo shere nihang.
 Zimln gasht shud ham choo pushte pilang. (99)

Both the bodies got red coloured in the battle and their breasts were turned red with blood oozing. (Both their bodies became red coloured with blood shed.) (94)

In the battle field there were seen black (dark) warriors dancing around and the fast steeds (horses) of Prangash land were jumping around like leopards. ' (95)

Multi-coloured (spotted), dark, with patches and painted in different colours, the horses were trotting and jumping like the peacocks. (Many coloured horses were seen jumping around the battle field.) (96)

With the striking of arrows in the battle, the coats of iron (protective covering) including helmets and the protective coats of horses were broken into pieces and scattered around. (97)

With the shower of arrows in the battle, there were sparkles of fire seen coming out of the protective covering (coats of mail). (98)

(In the battle) the horses of the brave warriors resembling lions started jumping (trotting) around, so that their hooves made the Earth multi-coloured like the leopard's back. (99)

ਚੁਨਾ ਜ਼ਿਆਦਹ ਸ਼ੁਦ ਆਤਸ਼ੇ ਤੀਰ ਬਾਰ॥
ਕਿ ਅਕਲ ਅਜ਼ ਮਗਜ਼ ਰਫਤ ਹੋਸ਼ ਅਜ਼ ਦਿਮਰ॥ ੧੦੦॥

Chunaan zayada shud aatshe teer baar.
Ke akal az magz raft hosh az dimaar. (100)

ਚੁਨਾ ਆਵੇਖਤ ਹਰਦੇ ਹੁਮਾ ਜਾਇ ਜੰਗ॥
ਦਿ ਤੇਗ ਅਜ਼ ਮਿਯਾਂ ਗਸ਼ਤ ਤਰਕਸ਼ ਖਤੰਗ॥ ੧੦੧॥

Chunaan aawekht hardo human jaae jang.
De teg az myan gasht tarkash khatang. (101)

ਚੁਨਾ ਜੰਗ ਕਰਦੰਦ ਸੁਬਹ ਤਾਬ ਸ਼ਾਮ॥
ਬਿਅਫਤਾਦ ਮੁਰਛਤ ਨ ਖੁਰਦੰਦ ਤਆਮ॥ ੧੦੨॥
Chunaan jang kardand subha taab shaam.
Byaftaad murchhat na khurdand tuam. (102)

ਜ਼ਿ ਖੁਦ ਮਾਂਦਹ ਸ਼ੁਦ ਹਰ ਦੁ ਦਰ ਜਾਇ ਜੰਗੁ॥
ਚੁ ਸ਼ੇਰੋ ਯਿਆਨੋ ਚੁ ਬਾਜ਼ਾ ਪਿਲੰਗ॥ ੧੦੩॥
Ze khud maanda shud har doo dar jaae jang.
Choo shero yaano choo baaza pilang. (103)

ਚੁ ਹਬਸ਼ੀ ਬਰੁਦ ਦੁਜ਼ਦ ਦੀਨਾਰ ਜ਼ਰਦ॥
ਜਹਾਂ ਗਸ਼ਤ ਚੂੰ ਗੁਬਜ਼ੇ ਦੁਦ ਗਰਦ॥ ੧੦੪॥
Choo habshi brood dizd dinar zard.
Jahan gasht choon gumbze dood gard. (104)

ਸਿਯਮ ਰੋਜ਼ ਚੋਗਾਂ ਬਿਬੁਰਦ ਆਫਤਾਬ॥
ਜਹਾਂ ਗਸ਼ਤ ਚੂੰ ਰੋਸ਼ਨਸ਼ ਮਹਿਤਾਬ॥ ੧੦੫॥
Syam roze chogaan biburad aafitaab.
Jahaan gasht choon roshnaash mahetaab. (105)

With the stream of arrows flying around, the heat (sparks of flames) produced was so strong that the warriors' wits were at an end, and they had no sense or were mentally deranged. (100)

Both of them were involved in a battle so fiercely that there were no swords in the scabbards, or arrows in the quivers left with them. (The swords were broken and arrows finished) (101)

Both of them continued fighting till it was evening without having food even. Finally both of them fell down unconscious on the ground. (102)

Both of them got exhausted by continued fighting as they were engaged in fighting like two tigers, two leopards or two hawks who fought a terrible duel. (103)

In the meantime the sun was set and the whole world was filled with pitch darkness. (The dark thief of Habsh land stole the golden coin, with the world becoming the pillar of smoke and dust.) (104)

Then on the third day, the sun shone forth brightly and the night's darkness had disappeared. (On the third day the sun, with its shining brilliantly on the sky, had taken away the ball of night with its stick and the whole sky was lit like the moonlit night.) (105)

ਬ ਬਰਖਾਸਤ ਹੁਰਦੋ ਅਜੀ ਜਾਇ ਜੰਗ॥
 ਰਵਾਂ ਕੁਰਦ ਹਰ ਸੂਇ ਤੁਫੰਗ॥ ੧੦੬॥
 Ba barkhaast hardo azeen jaie jang.
 Rawan kard har sooe teero tufang. (106)

ਚੂਨਾ ਗਰਮ ਸ਼ੁਦ ਆਤਸ਼ੇ ਕਾਰ ਜ਼ਾਰ॥
 ਕਿ ਫੀਲੇ ਦੂ ਦਹ ਹਜ਼ਾਰ ਆਮਦ ਬ ਕਾਰ॥ ੧੦੭॥
 Chunaa garam shud aatshe kaar zaar.
 Ke feeley do daah hazaar aamad ba kar. (107)

ਬ ਕਾਰ ਆਮਸਹ ਅਸਪ ਹਫ਼ਤ ਸਦ ਹਜ਼ਾਰ॥
 ਹਮਹ ਜ਼ਾਨ ਸ਼ਇਸਤਹੇ ਨਾਮਦਾਰ॥ ੧੦੮॥
 Ba kaar aamadah asp haft sad hazaar.
 Hamah jawan shaisthe naamdar. (108)

ਜ਼ਿ ਸਿੰਧੀ ਬ ਅਰਬੀ ਵ ਅੰਰਾਕ ਰਾਇ॥
 ਬਕਾਰ ਆਮਦਹ ਅਸਪ ਚੂੰ ਬਾਦ ਪਾਇ॥ ੧੦੯॥
 Ze sindhi wa Arbi wa Aarak raae
 Bakar aamadah asp choon baad paae. (109)

ਬਸੇ ਕੁਸ਼ਤਹ ਸਰਹੰਗ ਸ਼ਇਸਤਹ ਸ਼ੇਰ॥
 ਬੇ ਵਕਤੇ ਤਰੱਦਦ ਬਕਾਰੇ ਦਲੇਰ॥ ੧੧੦॥
 Base kushtah sarhang shaista.
 Be wakate traddad bkaare daler. (110)

ਬ ਗੁਰਰੀਦਨ ਆਮਦ ਦੁ ਅਬਰੋ ਸਿਆਹ॥
 ਨਮੇ ਖੂਨ ਮਾਹੀ ਲਕੋ ਤੇਗ ਮਾਹ॥ ੧੧੧॥
 Ba gurridan aamad do abre siah.
 Name khoon maanhee lako tegh maah. (111)

Then the warriors from both sides got up to move to the battlefield and they started firing gun shots and shooting arrows in all directions. (106)

When the battle was raging to its height like the fire spreading all over, then twelve thousand elephants got killed with battle field. (107)

In that battle almost seven lakhs of horses and many charming youths, who were well-known all around, got killed. (108)

Many steeds, galloping with the speed of wind, from Sindh, Arabia and Iraq were killed in the battle field. (109)

In the battle Many charming and smart warriors' bray like the tigers were killed, who were great experts in the art of warfare. (110)

(It seemed two dark clouds emerged with gurgling sounds, whose blood drops fell on the netherlands while the flames of the sword appeared on the moonlit sky.)

The blood stains of two fighting warriors reached the under world while the ashes of the swords were seen in the sky. (The news of this battle had reached the netherlands and the heavens). (111)

ਬਜੰਗ ਅੰਦਰੂੰ ਹਉਗਹੇ ਗਾਜੀਯਾ॥
ਜ਼ਿਮੀਂ ਤੰਗ ਸ਼ੁਦ ਅਜ ਸੁਮੇ ਤਾਜੀਯਾ॥ ੧੧੨॥
Bajang andhroon gaughe gazian.
Zameen tang shud az sume taziaan. (112)

ਸੁਮੇ ਬਾਦ ਪਾਯਾਨ ਫੌਲਾਦ ਨਾਲ॥
ਜ਼ਿਮੀਂ ਗਸ਼ਤ ਪੁਸ਼ਤੇ ਪਿਲੰਗੀ ਮਿਸਾਲ॥ ੧੧੩॥
Sume baad payan folaad naal.
Zameen gasht pushte pilangi misaal. (113)

ਚਰਾਗੇ ਜਹਾਨੇ ਖੁਮੇ ਬਾਦਹ ਖੁਰਦ॥
ਸਰੇ ਤਾਜ ਦੀਗਰ ਬਿਰਾਦਰ ਸਪੁਰਦ॥ ੧੧੪॥
Charaaghe jahaane khume baadah khurd.
Sarey taaj digar biradar spurd. (114)

ਬਰੋਜੇ ਚਹਾਰਮ ਤਪੀਦ ਆਫ਼ਤਾਬ॥
ਬ ਜਿਲਵਹ ਦਰ ਆਵੇਖਤ ਜਰਰੀ ਤਨਾਬ॥ ੧੧੫॥
Broze chahaararn tapeed aaftaab.
Ba jilwah dar aawekht zarreen tanaab. (115)

ਦਿਗਰ ਰਵਸ਼ ਮਰਦਾਨ ਬਸਤੰਦ ਕਮਰ॥
ਯਮਾਨੀ ਕਮਰ ਦਾਸਤ ਬਰਰੇ ਸਿਪਰ॥ ੧੧੬॥
Digar rawash mardaan bastand kamar.
Yamani kamar daast barro syper. (116)

ਚੁ ਹੋਸ਼ ਅੰਦਰ ਆਮਦ ਬ ਜੋਸ਼ਦਿ ਜੰਗ॥
ਬ ਰੋਸ ਅੰਦਰ ਆਮਦ ਚੁ ਕੋਸ਼ਸ਼ ਪਿਲੰਗ॥ ੧੧੭॥
Choo bosh andar aamad ba josheed jang.
Ba rose andar aamad choo koshish pilang. (117)

The din from the fighting warriors rose to the sky while the Earth trembled with the movement of horse's hooves. (The Earth was shaken up with the racing horses all over.) (112)

The movement of the fast steeds and their iron clad hooves made the Earth multi-coloured like the leopard's body. (113)

Then the sun was set and the moon had shone forth. (The lamp of the world got drunk with the tumbler of wine and removing his crown handed it over to his brother.) (114)

On the fourth day, the sun warmed up and its golden rays were falling with great splendour on to the Earth. (115)

The warriors armed themselves in a different design and got ready with bows of Yaman land while holding their shields against their faces. (116)

When the warriors regained their consciousness, they became greatly infuriated with rage to engage themselves in the battle again. They started fighting with agility of a leopard and getting furious with rage. (117)

ਚੂਅਮ ਰੋਜ ਕੁਸ਼ਤੰਦ ਦਹਿ ਹਜ਼ਾਰ ਫੀਲ॥
ਦੁ ਗਹਿ ਹਜ਼ਾਰ ਅਸਪੋ ਚੁ ਦਰਯਾਦਿ ਨੀਲ॥ ੧੧੮॥
Chuam rose kushtand deh hazaar feel.
Do deh hazaar aspo choo daryae neel. (118)

ਬਕਾਰ ਆਮਦਹ ਪਿਛਾਦਹ ਸਿ ਸਦ ਹਜ਼ਾਰ॥
ਜਵਾਂ ਮਰਦ ਸੇਰਾਨ ਅਜਮੂਦਹ ਕਾਰ॥ ੧੧੯॥
Bakaar aamadah pyadah seh sad hazaar.
Jawan mard sheraan azmoodeh kaar. (119)

ਕੁਨਦ ਜ਼ਰਹੇ ਰਥ ਚਹਾਰੋ ਹਜ਼ਾਰ॥
ਬਸੇਰ ਅਫਕਨੋ ਜੰਗ ਅਮੁਖਤਹ ਕਾਰ॥ ੧੨੦॥
Kunad zarrhe rath chahaaro hazaar.
Basher afkano jang aamukhtah kaar. (120)

ਕਿ ਅਜ ਚਾਰ ਤੀਰ ਅਸਪ ਕੁਸ਼ਤਸ਼ ਸਰੇ ਬਹਿਲਦਾਰ॥
ਦਿਗਰ ਤੀਰ ਕੁਸ਼ਤਸ਼ ਸਰੇ ਬਹਿਲਦਾਰ॥ ੧੨੧॥
Keh az chaar teer asap kushatsh chahaar.
Digar teer kushtash sare bahaldaar. (121)

ਸਿਯਮ ਤੀਰ ਜ਼ਦ ਹਰ ਦੋ ਅਥਰੂ ਸ਼ਿਕੰਜ॥
ਕਿ ਮਾਰੇ ਬ ਪੇਚਦ ਜ਼ਿ ਸਉਦਾਇ ਗੰਜ॥ ੧੨੨॥
Syam teer zaad har do athroo shikanj.
Ke maare ba pached ze saudaye ganj. (122)

ਚਹਾਰਮ ਬਿਜ਼ਦ ਤੀਰ ਖਬਰਸ਼ ਨਿਯਾਫਤ॥
ਕਿ ਭਰਮਸ਼ ਬ ਬਰਖਾਸ਼ਤ ਧਰਮਸ਼ ਨ ਤਾਫਤ॥ ੧੨੩॥
Chahaaram bizad teer khabrash nayafat.
Ke bharmash ba barkhaast dharmash na tafat. (123)

On the fourth day's battle the ten thousand elephant and twelve thousand horses moving with the speed of Nile river got killed. (118)

On that day, ten lakh infantry troops were killed, who were youthful and agile like the tigers and were great warriors having fought and with proven prowess in earlier battle. (119)

Four thousand chariots had been (broken) smashed into pieces during this battle. warriors, having the strength of fighting and killing lions and adept in the art of warfare, were also killed. (120)

The princess Bachhitiumati then shot four arrows, which killed the four horses of the chariot of Subhat and then with another arrow she killed the charioteer also. (121)

With the third arrow the princess shot an arrow on the forehead of Subhat Singh in Between the two eye-brows and with the striking of the arrow Subhat Singh writhed (throbbed) with pain so much just as a snake gets agitated on being deprived (removed) of a treasure. (122)

The princess then shot the fourth arrow on Subhat Singh, Which made him unconscious and he became senseless. He now got over his (doubts) misunderstanding and forgot completely about his resolution (Vow). (123)

ਬਿਜ਼ਦ ਚੂੰ ਚੁਅਮ ਕੰਬਰੇ ਨਾਜ਼ਨੀ॥
ਬਖਦੁੰਦ ਸ਼ਹਿਰਗ ਬਿਅਫਤਦ ਜ਼ਿਮੀਂ॥ ੧੨੪॥
Bizid choon chuam kabre naznin.
Bakhuradand shehrag byaftad zimin. (124)

ਬਿ ਦਾਨਿਸਤ ਕਿ ਈਂ ਮਰਦ ਪਯਮੁਰਦਹ ਗਸ਼ਤ॥
ਬਿਅਗਤਾਦ ਬੂਮ ਹਮ ਚੁਨੀ ਸ਼ੇਰ ਮਸਤ॥ ੧੨੫॥
Be danist ke een mard paymurda gasht.
Byaftaad boom ham chuneen sher mast. (125)

ਕਿ ਅਜ਼ ਰਥ ਬਿਯਾਮਦ ਬਰਾਮਦ ਜ਼ਿਮੀਂ॥
ਖਰਾਮੀਦਹ ਸ਼ੁਦ ਪੈ ਕਰੇ ਨਾਜ਼ਨੀ॥ ੧੨੬॥
Ke az rath byamad bramad zamin.
Khramida shud pai kre naznin. (126)

ਬ ਯਕ ਦਸਤ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਯਕ ਪਯਾਲਹ ਆਬ॥
ਬਨਿਜ਼ਦੇ ਸ਼ਹਿ ਆਮਦ ਚੁ ਪਰਰਾ ਉਕਾਬ॥ ੧੨੭॥
Ba yak dast bardasht yak pyala aab.
Bnizde shahe aamad chop parra uqaab. (127)

ਬਿਗੋਯਦ ਕਿ ਏ ਸ਼ਾਹਿ ਆਜ਼ਾਦ ਮਰਦ॥
ਚਿਰਾ ਖੁਫਤਹ ਹਸਤੀ ਤੁ ਦਰ ਖਨਿ ਗਰਦ॥ ੧੨੮॥
Bigoyad ke ye shahe aazad mard.
chira khuftah hasti too dar khane gard. (128)

ਹੁਮਾਂ ਜਾਨ ਜਾਨੀ ਤੁਅਮ ਨੌ ਜਵਾਂ॥
ਬਦੀਦਨ ਤੁਰਾ ਆਨਦਨ ਈ ਜ਼ਮਾਂ॥ ੧੨੯॥
Human jaan jaani tuam nau jawan.
Badeedan tura aamdin een zaman. (129)

The fourth arrow had hit the wind pipe (of Subhat Singh) and he fell down on the ground. (124)

The princess had realized that the man was half=dead and had fallen on the ground like a proud (intoxicated) tiger. (125)

On seeing Subhat lying unconscious, the princess alighted from her chariot and walked towards him like a delicate doll. (126)

The princess took a tumbler of water in her hands and like an eagle came near Subhat Singh with great agility. (127)

The princess, coming near Subht Singh said, "O wonderful warrior king ! Why are you lying a sleep in this dust of bloodshed?" (128)

"O dearest young prince, worthy and dearer than my own life even. At this juncture I have specially come to have a glance at you only." (129)

ਬਿਗੋਯਦ ਕਿ ਏ ਬਾਨੂਏ ਨੇਕ ਬਖਤ॥
 ਚਿਰਾ ਤੋ ਬਯਾਮਦ ਦਰੀ ਜਾਇ ਸਖਤ॥ ੧੩੦॥
 Bigoyad keh ye banue nek bakhat.
 Chira to byaamad dreen jaie sakhat. (130)

ਅਗਰ ਮੁਰਦਹ ਬਾਸ਼ੀ ਦਿਯਾਰੇਮ ਲਾਸ॥
 ਵਗਰ ਜ਼ਿੰਦਹ ਹਸਤੀ ਢਜ਼ਦਾਂ ਸੁਪਾਸ॥ ੧੩੧॥
 Agar murdah baashi dyarem lass.
 Wagar zindah hasti yazdaan supaas. (131)

ਅਜ਼ਾਂ ਗੁਫਤਨੀਹਾਂ ਖੁਸ਼ ਆਮਦ ਸੁਖਨ॥
 ਬਿਗੋਯਦ ਕਿ ਏ ਨਾਜ਼ਨੀਨ ਸੀਮ ਤਨ॥ ੧੩੨॥
 Azaan guftaneehan khush aamad sukhan.
 Bigoyad keh ye naazneen seem tan. (132)

ਹਰਾਂਕਸ ਕਿ ਖਾਹੀ ਬਿਗੋ ਮਨ ਦਿਹਮ॥
 ਕਿ ਏ ਸ਼ੇਰ ਦਿਲ ਮਨ ਗੁਲਾਮੇ ਤੁਅਮ॥ ੧੩੩॥
 Haraankas keh khahi bigo man deham.
 Keh ye sherdil man gulaame tuam. (133)

ਖੁਦਾਵੰਤ ਬਾਸੀ ਤ ਏ ਕਾ ਸਖਤ॥
 ਕਿ ਮਾਰਾ ਬ ਯਕ ਕਾਰ ਕੁਨ ਨੇਕ ਬਖਤ॥ ੧੩੪॥
 Khudawand baasi to ye kaar sakhar.
 Keh mara bayak kaar kun nek bakhat. (134)

ਬਜ਼ਿਦ ਪੁਸ਼ਤ ਪਾਓ ਕੁਸ਼ਾਦਸ਼ ਬ ਚਸ਼ਮ॥
 ਹਮਹ ਰਵਸ਼ ਸ਼ਾਹਾਨ ਪੇਸ਼ੀਨ ਰਸ਼ਮ॥ ੧੩੫॥
 Bizad pusht pao kushaadash ba chashm.
 Hamaah rawash shahaan pesheen rashm. (135)

On hearing these words of words of the princess, Subhat Singh said, "O lady of great fortune ! Why have you come to this dreadful place?" (130)

The princess then remarked, "I had come here for the sole purpose of taking away your corps in case you had died, and in case you were still alive, I should thank the Lord-supreme (for this benevolence)." (131)

The words of the princess appealed to Subhat Singh so much and he said, "O silver-white. coloured (shining) lady, (O lady with a silver-lining ! with a delicate frame (like a lotus !)" (132)

"O lion-hearted (gracious) lady ! I have become your bondman (you have enslaved me), so tell me now what you had desired of me, so that I could bestow on you the same gift." (benediction) (133)

The princess then said, "O warrior, worthy of fighting and accomplishing an onerous task ! make me your spouse (wife) and bless me with all the good fortune thus." (134)

Subhat Singh then opened his and (struck) splashed his feet on the ground in repentance. Then he performed the tradition (practice) of the kings of olden times. (135)

ਬਿਆਫਤਾਦ ਬਰ ਰਥ ਬਿਆਫੂਰਦ ਜਾਂ ॥
 ਬਿਜਦ ਨਓਬਤਸ਼ ਸ਼ਾਹਿ ਸ਼ਾਹੇ ਜ਼ਮਾਂ ॥ ੧੩੬ ॥
 Byaftaad bar rath byawoord jaan.
 Bzid naubtash shaahe shaahe zamaan. (136)

ਬਹੋਸ਼ ਅੰਦਰਤ ਆਮਦ ਦੇ ਚਸ਼ਮਸ਼ ਕੁਸ਼ਾਦ ॥
 ਬਿਗੋਯਦ ਕਿਰਾ ਜਾਇ ਮਾਰਾ ਨਿਹਾਦ ॥ ੧੩੭ ॥
 Bhosh andar aamad do chashmash kushaad.
 Bigoyad kira jaae mara nehaad. (137)

ਬਿਗੋਯਦ ਤੁਰਾ ਅਫਰ ਜੰਗ ਯਾਫਤਮ ॥
 ਬ ਕਾਰੇ ਸ਼ੁਮਾਂ ਕਤ ਖੁਦਾ ਯਾਗਤਮ ॥ ੧੩੮ ॥
 Bigoyad tura zafar jang yaftam.
 Bkaare shuma kat khuda yaftam. (138)

ਪਸ਼ੇਮਾਂ ਸ਼ਵਦ ਸੁਖਨ ਗੁਫਤਨ ਫਜ਼ੂਲ ॥
 ਹਰਾਂਕਸ ਚੁ ਗੋਈ ਕਿ ਬਰ ਮਨ ਕਬੂਲ ॥ ੧੩੯ ॥
 Pashemaan shawad sukhan guftan fazool.
 Haraankas choo goil keh bar man qabool. (139)

ਬਿਦਿਹ ਸਾਕੀਯਾ ਜਾਮਿ ਫੇਰੋਜ਼ਹ ਫਾਮ ॥
 ਕਿ ਮਾਰਾ ਬਕਾਰ ਅਸਤ ਰੋਜ਼ੇ ਤਮਾਮ ॥ ੧੪੦ ॥
 Bdeh saqia zaame feroza faam.
 Ke ma ra bkaar ast roze tamam. (140)

The princess then took Subhat Singh on her charitar and brought him to her palace. Her father the king of the land, then acclaimed his deliht by beat of drums. (The king expressed his pleasure by beating of drums.) (136)

With the hearing of the noise of music Subhat Singh regained his full consciousness (senses). He opened his eyes and asked "in whose house he had been brought and made to rest. (137)

The princess then remarked that she had been vicorious in the battle and attained him as her prize for victory: It was throught the battle alone that she had attained him as her spouse. (138)

Subhat Singh then felt ashamed and greatly perturbed at her spoken words. He then said, "O Princess ! Whatever you (would) say, would be acceptable to me". (139)

(Through this parabha the Guru has tried ti axplain to Aurangzeb that the princess had own over Subhat Singh through war , even though he had refused het offer and she kept her word.)

"O Aurangzeb you have neither fulfilled your word like the princes, nor felt repentent at going back on your oath, and still you call yourself god-fearing and honest king.")

(Now the Guru has appealed to the Lord-subline for bestowing him the blessing of His True Name.)

"O Lord May you bestow on me the bowl of True Name, which I need at akk times." (140)

ਤੂ ਮਾਰਾ ਬਿਦਿਹ ਤਾ ਸ਼ਵਮ ਤਾਜ਼ਹ ਦਿਲ॥
 ਕਿ ਗੋਹਰ ਬਿਆਰੇਮ ਆਲੂਦਹ ਗਿਲ॥ (੧੪੧)
 Too mara bedeh to shawam taza dil.
 Keh gohar beaarem aalooda gill. (141)

ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਛਤਿਹ॥
 ਤੁਈ ਰਹਿਨੁਮਾਓ ਤੁਈ ਦਿਲ ਕੁਸਾਇ॥
 ਤੁਈ ਦਸਤ ਗੈਰ ਅੰਦਰ ਹਰ ਦੋ ਸਰਾਇ॥ ੧॥
 Tuii rehnumao tuii dil kushae.
 Tuii dastgir andar har do sarae. (1)

ਤੁਈ ਰਾਜ਼ ਰੋਜ਼ੀ ਦਿਹੋ ਦਸਤਗੀਰ॥
 ਕਰੀਮੇ ਖਤਾ ਬਖਸ਼ ਦਾਨਿਸ਼ ਪਜ਼ੀਰ॥ ੨॥
 Tail raaz rozi deho dastgir.
 Kareeme khata bakhsh daanish pazeer. (2)

ਹਿਕਾਯਤ ਸੁਨੀਦਮ ਯਕੇ ਕਾਜ਼ੀਅਸ਼॥
 ਕਿ ਬਰਤਰ ਨ ਦੀਦਮ ਕਜ਼ੋ ਦੀਗਰਸ਼॥ ੩॥
 Hikaayat shuneedam yake Qazziaash.
 Ke bartar na didam kazo digarash. (3)

ਯਕੇ ਖਾਨਹ ਓ ਬਾਨੂਏ ਨੌ ਜਵਾਂ॥
 ਕਿ ਕੁਰਵਾਂ ਸ਼ਬਦ ਹਰ ਕਸੇ ਨਾਜ਼ ਦਾ॥ ੪॥
 Yake khan`o baanue nau jawan.
 Ke kurbaan shawad har kale naaz dan. (4)

ਕਿ ਸੋਸਨ ਸਰੇ ਰਾ ਫਰੋ ਮੇਜ਼ਦਹ॥
 ਗੁਲੋ ਲਾਲਹ ਰਾ ਦਾਗ ਬਰ ਦਿਲ ਸ਼ੁਦਹ॥ ੫॥
 Keh sosan srey ra fro mezdah.
 Gule lala ra daag bar dil shudah. (5)

O True Lord ! May you bless me with your Trune Name, so that my heart gets satiated (delighted), so that I take out (realize) the pearl of my soul from the fifty (impure) body, contaminated with vicious thoughts. (141)

Here the fourth parable is completed.

"With the Grace of the One Sublime and victory to the Lord Almighty."

O Lord ! You are the only true guide of all, Showing us the right path and you alone ae capable of breaking the claoms of our wordly bondage. You are the only support in the world hereafter. (1)

O Lord-sublime ! you are our sustainer, who provides us the means of livelihood and sustances and the only manistay during our hardships and applications. you are our benevolent Lord, forgetful of our shortcomings (forgive of our acts of omissions and commissions) and omni-scient knowing all our secrets. (2)

O Aurangzeb ! I have heard the story of a kazi (muslim religious leader) Who had no equal in his virtues. (3)

That Kazi had a youthful woman (wife) at home, Whose beauty wad a source of joy and every onlooker would sacrifice himself on her beauty. (Every onlooker would be her youthful beauty.) (4)

On seeing the beauty of that woman, even the jasmine flower would feel belittled before her and the poppy flower would also feel ashamed before it and it would feel worthless (insignificant) in comparison. (5)

ਕਜ਼ਾ ਸੂਰਤੇ ਮਾਹਿ ਰਾ ਬੀਮ ਸ਼ੁਦ॥
 ਰਸ਼ਕ ਸੋਖਤਹ ਸਜ ਮਿਯਾਂ ਸੁੰਬਲ ਸ਼ਵਦ॥ ੬॥
 Kazaan surate make ra beem shud.
 Rashak shokhtah az meyan sumbal shawad. (6)

ਬਕਾਰ ਅਜ ਸੂਏ ਖਾਨਹ ਬੇਰੂੰ ਰਵਦ॥
 ਬਦੋਸ਼ੇ ਜ਼ੁਲਫ਼ ਸ਼ੋਰ ਸੁੰਬਲ ਸ਼ਵਦ॥ ੭॥
 Bakaar az soot khaana heroon rawad.
 Bdoshe zulf shore sumble shawad. (7)

ਗਰ ਆਬੇ ਬ ਦਰੀਯਾ ਬਸ਼ੋਯਦ ਰੁਖਸ਼॥
 ਹਮਹ ਖਾਰ ਮਾਹੀ ਸ਼ਵਦ ਗੁਲ ਰੁਖਸ਼॥ ੮॥
 Gar aabe ba darya bashoed rukhsh.
 Harrah khaar mahi shawad gul rukhsh. (8)

ਬਖਸ਼ ਓ ਫ਼ਿਤਾਦਹ ਹੁਮਾ ਸਾਯਹ ਆਬ॥
 ਜ਼ਿ ਮਸਤੀ ਸ਼ੁਦਹ ਨਾਮ ਨਰਗਸ਼ ਸ਼ਰਾਬ॥ ੯॥
 Bakham 'o fitaada human sayah aab.
 Ze masti shudah naam nargas sharaab. (9)

ਬਦੀਦਸ਼ ਯਕੇ ਰਾਜਹੇ ਨੌ ਜਵਾਂ॥
 ਕਿ ਹੁਸਨਲ ਜਮਾਲ ਅਸਤੁ ਜ਼ਾਹਰ ਜਹਾਂ॥ ੧੦॥
 Badidash yake rajhe nau jawan.
 Keh husnal jamaal ast zahar jahaan. (10)

ਬਗੁਫਤਹ ਕਿ ਏ ਰਾਜਹੇ ਨੇਕ ਬਖ਼ਤ॥
 ਤੂ ਮਾਰਾ ਬਿਦਿਹ ਜਾਇ ਨਜ਼ਦੀਕ ਤਖ਼ਤ॥ ੧੧॥
 Baguftah keh ye raajhe nek bakht.
 hi mara bedeh jaae nazdik takhat. (11)

On perceiving the charm and elegance of that woman, even the moon felt (ashamed) worried and was reduced to half (its size) due to jealousy. (Even the moon light would feel dimmed (dull) before the woman's charm.) (6)

Whenever that woman would move out of her house for some purpose (task), then the flirting creeper of love would pine (be in agony) on perceiving her long swining tresses from her shoulders. (7)

Whenever she would wash her face in the waters of a river, the thorns of all the fish inside would look like the beautiful flowers. (her beauty would change the looks of all in contact.) (8)

That woman's (shade) reflection of her face would convert the water inside a pitcher even to an intoxicant, and it would be called wine of narcissus (flower). (9)

That charming beauty (woman) happened to look at a youthful and charming prince, Who was known throughout the world for his beauty. (10)

That woman said to him, "O prince of charm and fortune ! Please allow me to be seated along with you on your throne. (Please accept me as your queen). (11)

ਨਖੁਸਤੀ ਸਰੇ ਕਾਜੀ ਆਵਰ ਤੁਰਾਸਤ॥
 ਵਜ਼ਾ ਪਸ ਈ ਖਨਹ ਮਾ ਅਜ਼ ਤੁਰਾਸਤ॥ ੧੨॥
 Nakhustin sarey Qazi aawar turaast.
 Wazaan pas keh een khaanah ma az turaast. (12)

ਬਵਕਤੇ ਸ਼ੋਹਰ ਰਾ ਦਿਲ ਅੰਦਰ ਨਿਹਾਦ॥
 ਨ ਰਾਜੇ ਦਿਗਰ ਪੇਸ਼ਿ ਅਉਰਤ ਕੁਸ਼ਾਦ॥ ੧੩॥
 Shunced enn sukhan ra dil andar nihaad.
 Na raaze digar peshe aurat kushaad. (13)

ਬਵਕਤੇ ਸ਼ੋਹਰ ਰਾ ਚੁ ਖੁਸ਼ ਖੁਫਤਹ ਦੀਦੀ॥
 ਬਿਜ਼ਦ ਤੇਗ ਖੁਦ ਦਸਤ ਸਹ ਓ ਬੁਰੀਦ॥ ੧੪॥
 Bawaqte shohar ra choo khush khufta deed.
 Bizad teg khud dast sar`o bureed. (14)

ਬੁਰੀਦਹ ਸਰ ਓਰਾਂ ਰਵਾਂ ਜਾਇ ਗਸ਼ਤ॥
 ਦਰਾਂ ਜਾ ਸਬਲ ਸਿੰਘ ਕਿ ਨਿਸ਼ਸਤਾਹ ਅਸਤ॥ ੧੫॥
 Bureedah sar 'oraan rawaan jaae gasht.
 Draan ja Sabal Singh keh binshastah ast. (15)

ਤੂ ਗੁਫਤੀ ਮਰਾ ਹਮ ਚੁਨੀ ਕਰਦਹਮ॥
 ਬਪੇਸ਼ੇ ਤੂ ਈਂ ਸਰ ਮਨ ਆਵਰਦਹਮ॥ ੧੬॥
 Tu gufti marra ham chuni kardaham.
 Bpeshe to een sar man aawoordham. (16)

ਅਗਰ ਸਰ ਤਬ ਖਾਹੀਂ ਸਰ ਤੁਮੇ ਦਿਹਮ॥
 ਬ ਜਾਨੋ ਦਿਲੋ ਬਰ ਤੋਂ ਅਸ਼ੀਕ ਸ਼ੁਦਮ॥ ੧੭॥
 Agar sar tab khahi .sar tume deham.
 Ba jaano dile bar to aashiq shudam. (17)

The prince then told the woman, "At first you bring the beheaded head of your husband head of your husband, the kazi, then this house of mine will belong to you (then I could accept you as my spouse). (12)

The woman on hearing the words of the prince, kept this secret to her heart and accept you as my apouse). (13)

When the woman found her husband a sleep in a sound slumber, she cut off his head by taking a sword in her hand and striking him down. (14)

That woman, having cut off the head of her spouse, proceeded to the spot where her beloved prince, Raja Sabal Singh was resting. (15)

On approaching the prince, she said, "O Prince ! I have done exactly what you had advised me to do. I have brought the beheaded head of my husband before you." (I have bought in your presense the head of my spouse, as desired by you). (16)

"O Prince ! if you so desire, I am prepared to cut of my head even and place it before you, .as I have loved you with my body and soul as my beloved. (paramour)." (17)

ਕਿ ਇਮ ਸ਼ਬ ਕੁਨ ਆ ਅਹਦ ਤੋਂ ਬਸਤਈ॥
 ਬ ਗਮਜ਼ਹਿ ਚਸ਼ਮ ਜਾਨ ਮਨ ਕੁਸ਼ਤਈ॥ ੧੮॥
 Keh im shab kun aan ahad to bastaii.
 Ba gamzahe chasham jaan man khushatii. (18)

ਚੁ ਦੀਦਸ਼ ਸਰੇ ਰਾਜਹੇ ਨੌ ਜਵਾਂ॥
 ਬ ਤਰਸੀਦ ਗੁਫਤਹ ਕਿ ਏ ਬਦ ਨਿਸ਼ਾਂ॥ ੧੯॥
 Choo deedash saray rajhe naujawaan.
 Ba tarseed guftah ke ye bad nishaan. (19)

ਚੁਨਾ ਬਦ ਤੋਂ ਕਰਦੀ ਖੁਦਾ ਵੰਦ ਖੇਸ਼॥
 ਕਿ ਮਾਰਾ ਚਿ ਯਾਰੀਂ ਅਜ਼ੀਂ ਕਾਰ ਬੇਸ਼॥ ੨੦॥
 Chunaa bad to kardi khuda wand khesh.
 Ke ma ra cheh yaari azin kaar besh. (20)

ਜ਼ਿ ਤੋਂ ਦੋਸਤੀ ਮਨ ਬ ਬਾਜ਼ ਆਮਦਮ॥
 ਕਿ ਕਰਦਹ ਤੋਂ ਮਨ ਦਰ ਨਿਯਾਸ਼ ਆਮਦਮ॥ ੨੧॥
 Ze to dosti man ba baaz aamdham.
 Ze kardah to man dar nyaaz aamdham. (21)

ਚੁਨੀ ਬਦ ਤੋਂ ਕਰਦੀ ਖੁਦਾਵੰਦ ਕਾਰ॥
 ਮਰਾ ਕਰਦਹ ਬਾਸੀ ਚੁਨੀ ਰੋਜ਼ਗਾਰ॥ ੨੨॥
 Chuni bad to kardi khudavand kaar.
 Mara kardah baashi chuni rozgar. (22)

ਬਿਅੰਦਾਖਤ ਸਰ ਰਾ ਦਰਾਂ ਜਾ ਜ਼ਿ ਦਸਤ॥
 ਬਰੇ ਸੀਨਹ ਓ ਸਰ ਬਿਦ ਹਰ ਦੁ ਦਸਤ॥ ੨੩॥
 Biandaakhat sar ra daraan jaa ze dast.
 Bre seenah'o sar bizad har do dast. (23)

"O Prince ! You have to fulfil now the promise you had made with me during this night. Your glance of beautiful eyes has almost killed me. (I am completely enamoured by charming eyes). (18)

"When the young prince saw the cut-off head of the kazi, he got terrified, and he told the woman," "O contentious woman!" (19)

"When you could have behaved with your husband in such a horrible (cruel) manner, then what way will you behave and treat me as a friend ?" (What friendship could I expect of you?)" (20)

"(O woman !) I would prefer to restrain myself (divert myself) from your friendship. I would rather seek your benevolence to leave me alone." (I am overawed with your conduct and would request you to show this favour of friendship to someone else). (21)

If you could have treated your spouse in such a truthless manner, then I could expect a similar treatment for me even from you. (22)

On hearing these words of words of the prince, the woman threw down the head from her hands and started beating her breast and face (started lamenting and crying) with both her hands. (23)

ਮਰਾ ਪੁਸ਼ਤ ਦਾਦੀ ਤੁਰਾ ਹਕ ਦਿਹਦ॥
ਵਜ਼ਾਂ ਰੋਜ਼ ਮਉਲਾਇ ਕਾਜ਼ੀ ਸ਼ਵਦ॥ ੨੪॥
Mara pushat daadi tura haq dihad.
Wazaan roze maulai Qazi shawad. (24)

ਬਿਅੰਦਾਖਤ ਸਰ ਖਾਨਹ ਆਮਦ ਬੁ-ਬਾਜ਼॥
ਬਆਂ ਲਾਸ਼ ਕਾਜ਼ੀ ਬਖੁਸ਼ਪੀਦ ਦਰਾਜ਼॥ ੨੫॥
Biandaakhat sar khanah aamad bu-baaz
Baan lash Qazi bkhushpeed daraaz. (25)

ਬਿਅੰਦਾਖਤ ਬਰ ਸਰ ਜ਼ਿ ਖੁਦ ਦਸਤ ਖਾਕ॥
ਬਿਗੁਫਤਾ ਕਿ ਖੇਜ਼ੇਦ ਯਾਰਾਨਿ ਪਾਕਿ॥ ੨੬॥
Biandaakhat bar sar ze khud dast khaak.
Bigufta ke khezed yaaraane paak. (26)

ਕਿ ਬਦ ਕਾਰ ਕਰਦ ਈਂ ਕਸੇ ਸ਼ੋਰ ਬਖ਼ਤ॥
ਕਿ ਕਾਜ਼ੀ ਬਜਾਂ ਕੁਸ਼ਤ ਯਕ ਜ਼ਖਮ ਸਖ਼ਤ॥ ੨੭॥
Ke badkaar kard een kasey shore bakhat.
Ke Qazi bazan kushat yak zakham sakht. (27)

ਬਰ ਹਰ ਜਾ ਕਿ ਯਾਬੋਦ ਖ਼ੂਨਸ਼ ਨਿਸ਼ਾ॥
ਹੁਮਾ ਰਾਹ ਗਰਿੰਦ ਹਮਹ ਮਰਦੂਮਾਂ॥ ੨੮॥
Bar har ja ke yaabed khoonash nishaan.
Huma raah garind hamah marduman. (28)

ਬਆਂ ਜਾ ਜਹਾਂ ਖਲਕ ਇਸਤਾਦਹ ਕਰਦ॥
ਬਜਾਏ ਕਿਕ ਸ਼ਰ ਕਾਜ਼ੀ ਅਫ਼ਤਾਦਹ ਕਰਦ॥ ੨੯॥
Ba aan ja jahan khalak istaadah kard.
Bazaie ke sar Qazi aftaadha kard. (29)

That woman then told the prince, " you have gone back on your (words) promise (shown your back), so the Allah. (Lord almighty) would also show his back to you, when he would sit on judgement like the Kazi (on dooms day)." (24)

She threw the head (of Kazi) there only, and came back to her (house) palce. She then lied down alongwith the corpse of the Kazi. (25)

Then she threw dust in her head with her own hans and said, "O true friend of the Kazi please rise ! (from slumber). (26)

"O folks ! (O people !) pray see this distardly act of some cursed person who has killed my spouse , Kazi, with a single (strong) blow !" (27)

The people (gathered there) them followed up the blood stains (marks) on the route leading upto the place. (Where the head was lying) (chasing the blood-stains the people reached the prince's place), (28)

That woman then led all the people to place, where the head was Kazi was lying. (The woman took people to the place of the prince.) (29)

ਬਿਦਾਨਿਸ਼ਤ ਹਮਹ ਅਉਰਤੋ ਮਰਦੂਮਾਂ॥
 ਕਿ ਈਂ ਰਾ ਬਕੁਸ਼ਤ ਅਸਤ ਰਾਜਹ ਹਮਾਂ॥ ੩ ॥
 Bidaanisht haniah aurtō marduman.
 Ke een ra bkushat ast raajah humaan. (30)

ਗਿਰਫਤੰਦ ਕਿ ਈਂ ਰਾ ਹਵਾਲਹ ਕੁਨਦ॥
 ਕਿ ਜਾਏ ਜਹਾਂਗੀਰ ਬਿਨਸ਼ਸਤਹ ਤਖਤ॥ ੩੧॥
 Girfatand 'o ra bu bastand sakhat.
 Ke jaae Jahangir binshastah takhat. (31)

ਬਿਗੁਫਤੰਦ ਕਿ ਈਂ ਰਾ ਹਵਾਲਹ ਕੁਨਦ॥
 ਬ ਦਿਲ ਹਰ ਚਿ ਦਾਰਦ ਸਜਾਯਸ਼ ਦਿਹਦ॥ ੩੨॥
 Biguftand ke een ra hawalah kunad.
 Ba dil har chi daarad sazaayash dihad. (32)

ਬਿਗਰਮੂਦ ਜਲਾਦ ਦਾ ਸ਼ੋਰ ਬਖਤ॥
 ਕਿ ਈਂ ਸਰ ਜੁਦਾ ਕੁਨ ਬ ਯਕ ਜਖਮਿ ਸਖਤ॥ ੩੩॥
 Bifarmood jallaad ra shore bakhat.
 Ke een sar juda kun ba yak zakhme sakbat. (33)

ਚੁ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਰਾ ਦੀਦ ਆਂ ਨਉਜਵਾਂ॥
 ਬ ਲਰਜ਼ਹ ਦਰਾਮਦ ਚੁ ਸਰਵੇ ਗਿਰਾਂ॥ ੩੪॥
 Choo shamsher ra deed aan naujawan.
 Ba larza draamad choo sarvey giraan. (34)

ਬਗੁਫਤਹ ਕਿ ਮਨ ਕਾਰ ਕਰਦਹਅਮ॥
 ਬਕਾਰੋ ਸੁਮਾਂ ਤਉਰ ਖੁਦ ਕਰਦਹਅਮ॥ ੩੫॥
 Bguftha ke man kaar bad kardaham.
 Bkare shuma taur khud kardaham. (35)

All the men and women (gathered there) (believed) realized that the prince alone had killed the Kazi. (30)

The people then caught hold of the prince and tied him down (arrested him). They then took him to the place, where the king Jahangir was seated in his throne. (31)

The king Jahangir remarked that he would hand over this person (accused) to the lady, and she could punish him as she wanted. (32)

The woman then ordered the hangman to cut off the head of this unfortunate person with a single blow of the sword. (33)

When that young prince saw the sword, then he trembled like a heavy tree of weeping cyprus. (34)

The prince told the woman, that I have behaved badly with you, and I have not kept my word and acted according to my own will. (35)

ਨਮੂਦਹ ਇਸ਼ਰਾਤ ਬਿ ਚਸ਼ਮੇ ਬਿਆ॥
 ਕਿ ਏ ਬਾਨੁਏ ਸਰਬਰੇ ਬਾਨੁਆ॥ ੩੬॥
 Namoodah ishaarat bi chashme bian.
 Ke ye baanue sarwarey baanuaan. (36)

ਬਹੁਕਮੇ ਸ਼ੁਮਾਂ ਮਨ ਖਤਾ ਕਰਦਹਅਮ॥
 ਕਿ ਕਾਰ ਈ ਬ ਬੇਮਸਲਹਤ ਕਰਦਹਅਮ॥ ੩੭॥
 Bhukame shurha man khata kardaham.
 Ke kaar een ba bemaslhat kardaham. (37)

ਖਲਾਸਸਮ ਬਿਦਿਹ ਅਹਿਦੇ ਕਰਦਮ ਕਬੂਲ॥
 ਕਿ ਅਹਿਦੇ ਖੁਦਾ ਅਸਤ ਕਸਮੇ ਰਸੂਲ॥ ੩੮॥
 Khalaasam bidch ahide kardam kabool.
 Ke ahide khuda ast gasme rasool. (38)

ਗੁਲਹ ਬਖਸ਼ ਤੋ ਮਨੋ ਖਤਾ ਕਰਦਹਅਮ॥
 ਕਿ ਏ ਗਿਜਰ ਜਾ ਮਨ ਗੁਲਾਮੇ ਤੁਅਮ॥ ੩੯॥
 Gunaah bakhsh to man khata kardaham.
 Ke ye jigar jaan man gulaame tuam. (39)

ਬ ਗੁਫਤਹ ਗੁਰ ਈ ਰਾਜਹ ਪਾ ਸਦ ਕੁਸ਼ਮ॥
 ਨ ਕਾਜੀ ਮਰਾ ਜ਼ਿੰਦਹ ਦਸਤ ਆਤਦਮ॥ ੪॥
 Ba guftah gar een raajah paan sad kusham.
 Na gazi mara zindah dast aamdah. (40)

ਕਿ ਓ ਕੁਸ਼ਤਾਹ ਗਸਤਾਹ ਚਰਾ ਜ਼ੀ ਕੁਸ਼ਮ॥
 ਕਿ ਖੂਨੇ ਅਜੀ ਬਰ ਸਰੇ ਖੁਦ ਕੁਨਮ॥ ੪੧॥
 Keh 'o kushtah gastah chara een kusham.
 Keh khune azin bar sare khud kunam. (41)

Then with a sign of the eye, he indicated to the woman, saying "O crown of the woman !" (36)

"I have committed a crime (mistake by going against your (oradains) wish, and had acted without proper consideration and thought.") (37)

"Pray enable me to escape from the clutches of these merciless people, and I accept your proposal. I swear by Allah (god) and Mohammad." (38)

"I have committed a sin, Please pardon my mistake (oversight). O dearest woman ! I beg to your slave hence-forth." (39)

On realizing the sign of the prince, the woman thought to herself. Even if she were to kill (five) hundred such princes, she would not get back her spouse (Kazi) alive again. (40)

The Kazi had been killed (was dead now). so why should she kill him now?" Why should I take the burden (sin) of his morder also on my shoulders? (she thought). (41)

ਚਿ ਖੁਸ਼ਤਰ ਕਿ ਈਰਾ ਖਲਾਸੀ ਦਿਹਮ॥
ਵ ਮਨ ਹਜ਼ਰਤੇ ਕਾਬਹ ਅੱਲਹ ਰਵਮ॥ ੪੨॥
Chi khushtar ke eenra khalaasi deham.
Va man hazra w kaabah allah rawam. (42)

ਬਿਗੁਫਤ ਈ ਸੁਖਨ ਰਾਵ ਕਰਦਸ਼ ਖਲਾਸ॥
ਬ ਖਾਨਹ ਖੁਦ ਆਮਦ ਜਮੈ ਕਰਦ ਖਾਸ॥ ੪੩॥
Bigufta een sukhan raw kardash khalaas.
Ba khaanah khud aamad jamae kard khaas. (43)

ਬੁ ਬੁਸਤੰਦ ਬਾਰੋ ਤਯਾਰੀ ਕੁਨਦ॥
ਕਿ ਏਜ਼ਦ ਮਰਾ ਕਾਮਗਾਰੀ ਦਿਹਦ॥ ੪੪॥
Bu bustand baaro tyari kunad.
Ke ezad mara kaamgaari dehad. (44)

ਦਰੋਗ ਅਜ਼ ਕਬਾਇਲ ਜੁਦਾ ਮੇ ਸ਼ਵਮ॥
ਅਗਰ ਜ਼ਿੰਦਹ ਬਾਸ਼ਮ ਬ ਬਾਜ਼ ਆਮਦਮ॥ ੪੫॥
Dreggh az kaba-el juda me shawam.
Agar zindah baasham ba baaz aamdah. (45)

ਮਤਾਏ ਨਕਦ ਜਿਨਸ ਰਾ ਬਾਰ ਬਸਤ॥
ਰਵਾਨਹ ਸੂਏ ਕਾਬਹ ਤਅੇਲਹ ਸੁਦ ਅਸਤ॥ ੪੬॥
Mataae nakad gins ra baar bast.
Rawaanh sooe kabah Ta Allah shud ast. (46)

ਚੂ ਬੇਰੂੰ ਬਰਾਮਦ ਦੁ ਸੋ ਮੀਜ਼ਲਸ਼॥
ਬਯਾਦ ਆਮਦਹ ਖਾਨਹ ਜਾ ਦੋਸਤਸ਼॥ ੪੭॥
Choo beroon braamad do se manzilash.
Byad aamdaah khaanah ja dostash. (47)

"The best thing for me would be to set him free make my move towards the pious house of Allah, Kaaba." (42)

The woman said these words and set the prince free and came back to her house. She then collected all then collected all the valueables from the house. (43)

She collected and packed up all household goods and got ready for the move. But in her heart she planned and prayed that God may fulfil her (heart's) inner desires. (44)

She felt sorry for getting, separated from her (tribe) relatives. "But never mind, if I will be alive, I could come back again (to my place)," (45)

She packed up all valuable and made packages of money, gold, silver and other goods and started for Allah's house, kaaba. (46)

Once she had come out of the town by two or three stages (halts), then she thought of the house of her lover. (47)

ਬੁਬਾਜ਼ ਆਮਦਹ ਨੀਮ ਸ਼ਬ ਖਾਨਹ ਆਂ॥
 ਚਿ ਨਿਯਾਮਤ ਅਜ਼ੀਮੋ ਚਿ ਦੌਲਤ ਗਿਰਾਂ॥ ੪੮॥
 Bubaaz aamda neem shah khanah aan.
 Chi nayamat azeemo chi daulat giraan. (48)

ਬਿਦਾਨਿਸਤ ਆਲਮ ਕੁਜ਼ਾ ਜਾਇ ਗਸ਼ਤ॥
 ਚਿ ਦਾਨਦ ਕਿ ਕਸ ਹਾਲ ਬਰ ਸਰ ਗੁਜ਼ਸ਼ਤ॥ ੪੯॥
 Bidanist aalam kuzaan jai gasht.
 Che danad keh kas haal bar sar guzasht. (49)

ਬਿਦਿਹ ਸਾਕੀਯਾ ਪਿਲਾਹੁ ਫੇਰੋਜ਼ ਫਾਮ॥
 ਕਿ ਮਾਰਾ ਬਕਾਰ ਅਸਤ ਦਰ ਵਕਤ ਤੁਆਮ॥ ੫੦॥
 Badeh saqia pyalah feroze faam.
 Ke mara bakaar ast dar waqte tuaam. (50)

ਬ ਮਨ ਦਿਹ ਕਿ ਖੁਸ਼ਤਰ ਦਿਮਾਗੇ ਕੁਨਮ॥
 ਕਿ ਰੋਸ਼ਨ ਤਬੈ ਚੂੰ ਤਰਾਗੇ ਕੁਨਮ॥ ੫੧॥
 Ba man deh keh khushtar dimaaghe kunam.
 Ke roshan tabae choon taraage kunam. (51)

ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਛਤਿਹ॥
 ਖੁਦਾਵੰਤ ਬਖਸ਼ਿੰਦ ਏ ਦਿਲ ਕੁਸਾਇ॥
 ਰਜਾ ਬਖਸ਼ ਰੋਜ਼ੀ ਦਿਹੋ ਰਹਿਨੁਮਾਇ॥ ੧॥
 Khudawand bakhshind ye dil kushaae.
 Raza bakhsh rozi deho rehnumaae, (1)

By mid-night she tuened back towards the house of that friendly prince, while bringing along with her lot of valuables and wealth. (48)

The world did not knoe as to whei e she had gone. people never came to know what was her fate and what happened to her (afterwards) in life. (49)

(Thouhgt this parable, the Guru had explained to aurangzeb his villaonous acts, having no faith in Allah (God) or honest living. The subjects were inder his bad influence, resulting in general moral turpitude. So he should mend his ways and lead a pious life.)

(Further, the Geru has prayed to the Lord-sublime for his benevolence).

"O Lord ! May you bestow on me the blessing of your True Name, Which I need for my (Moral uplift) Salvation!" (50)

"O Lord ! May I be blessed with your benevolent benediction of the Name, so their my mind be enlightened with the light of the knowledge like a lamp." (illuminating its surroundings). (51)

Here the fifth parable is completed.

**"By the Grace of one Lord-Sublime
Victory to the Lord Almighty.**

" The Lord is ever benevolent, bestowing his benedictions and reveals (secrets of life) He bestows us with the strenght to obey his ordains (Lord's Will), is our sustainer and leading us onto the right path during our hardships and afflictions. (1)

ਨ ਫੌਜੋ ਨ ਫਰਸ਼ੋ ਨ ਫਰੋ ਨਫੂਰ॥
ਖੁਦਾਵੰਦ ਬਖਸ਼ਿੰਦਹ ਜ਼ਾਹਿਰ ਜ਼ਹੂਰ॥ ੨॥
Na faujo na farsho na farro nafoor.
Khudaband bakhshindah zaahir zahoor. (2)

ਹਿਕਾਯਤ ਸੁਨੀਦਨ ਦੁਖਤਰ ਵਜ਼ੀਰ॥
ਕਿ ਹੁਸਨਲ ਜਮਾਲ ਅਸਤ ਰੋਸ਼ਨ-ਜ਼ਮੀਰ॥ ੩॥
Hikaayat shmieedam dukhtar wazeer.
Ke husnal jamaal ast roshan zameer. (3)

ਵਜ਼ਾਂ ਕੰਸਰੋ ਸ਼ਾਹੇ ਰੂਮੀ ਕੁਲਾਹ॥
ਦਰਖਿੰਦਹ ਸਮਸ਼ੋ ਚੁ ਰਖਸ਼ਿੰਦਹ ਮਾਹ॥ ੩॥
wazaan kaisro shaahe roomi kulah.
Darkhzindah shamsho choo raldishindah maah. (4)

ਯਕੇ ਰੋਜ਼ ਰੋਸ਼ਨ ਬਰਾਮਦ ਸ਼ਿਕਾਰ॥
ਹਮਹ ਹੂ ਜ ਅਜ਼ ਵ ਬਾਹਰੀ ਹਜ਼ਾਰ॥ ੫॥
Yake rose roshan-braamad shikaar.
Hamah youze az baaz wa bahari hazaar. (5)

ਬ ਪਹਿਨ ਅੰਦਰ ਆਮਦ ਬ ਨਖਜ਼ੀਰ ਗਾਹ॥
ਬਿਜ਼ਦ ਗੋਰ ਆਹੂ ਬਸੇ ਸ਼ੇਰ ਸ਼ਾਹ॥ ੬॥
Ba pahan andar aamad ba nakhzir gash.
Bazid gore aahoo base sher shah. (6)

ਦਿਗਰ ਸ਼ਾਹਿ ਮਗਰਬ ਦਰ ਆਮਦ ਦਲੇਰ॥
ਚੁ ਰਖਸ਼ਿੰਦਹ ਮਾਹੋ ਚੁ ਗੁਰਰਿੰਦਹ ਸ਼ੇਰ॥ ੭॥
Digar shahe maghrab dar aamad daler.
Chu rakhshindah maaho choo gurrindah sher. (7)

The Lord has no armies; He has no priceless carpets.; He possess no valuables or costly materials, nor has he any attendants. The Lord is always our benefactor and his enlightenment and aplendour pervades everywhere. (His light percolates everywhere, being omni-present). (2)

(O Aurangzeb I have heard the anecdote of the daughter of a ministers, who was very charming and equally intelligent. (3)

The king of that damsel was called Kaisaro, who used to wear a Roman hat, and he was radiant (glorious) like the sun and shining elegantly like the moon. (4)

One day, as the sun rose, the king went out for hunting and he took Along with him many mountain cats, hawks and falcon-like birds etc. (and came to the forest). (5)

The king came out in the jungle, onto the hunting ground and killed many stags, deer and tigers. (6)

During the same time another king of the western land (area), happened to come there, who was very brave, having his hallow like the moon, and his roar (thunder) was like that of a lion. (7)

ਦੁ ਸ਼ਾਹੇ ਦਰਾਮਦ ਯਕੇ ਜਾਇ ਸਖਤ॥
ਕਿਰਾ ਤੇਗ ਯਾਰੀ ਦਿਹਦ ਨੇਕ ਬਖਤ॥ ੮॥
Do shahe dramad yake tae sakht.
kira tegh yaari dehad nek bakht. (8)

ਕਿਰਾ ਰੋਜ਼ ਇਕਬਾਲ ਯਾਰੀ ਦਿਹਦ॥
ਕਿ ਯਜ਼ਦਾਂ ਕਿਰਾ ਕਾਮਗਾਰੀ ਦਿਹਦ॥ ੯॥
kira roze iqbal yaari dehad.
Ke yazdaan kira kaamgaari dehad. (9)

ਬ ਜ਼ੂਬਸ਼ ਦਰਾਮਦ ਦੁ ਸ਼ਾਹਿ ਦਲੇਰ॥
ਕਿ ਬਰ ਆਹੂ ਏ ਯਕ ਬਰਾਮਦ ਦੁ ਸ਼ੇਰ॥ ੧੦॥
Ba zumbash dramad do shahe daler.
keh bar aahoo ye yak bramad do sher. (10)

ਬ ਗੁਰਰੀਦਨ ਆਮਦ ਦੁ ਅਬਰੇ ਸਿਆਹੂ॥
ਸ਼ਨਾਨੇ ਬਿਯੋਦਾਖਤ ਨੋਜ਼ਹ ਚੁ ਕਾਹ॥ ੧੧॥
Ba gurreedan aamad do abre siyaah.
Shanaane bayandaakht nozah choo kaah. (11)

ਚੁਨਾ ਤੀਰ ਬਾਰਾਨ ਪਰਾ ਸ਼ੁਦਹ॥
ਜ਼ਿਮੀਂ ਆਸਮਾਂ ਪੁਰ ਆ ਜ਼ਿਕਰਸ਼ ਸ਼ੁਦਹ॥ ੧੨॥
Chuna teer baraan parra shudah.
Zimeen aasmaa pur aan zikarash shudah. (12)

ਚੱਕਾ ਚੱਕ ਬਰਖ਼ਾਸਤ ਨੇਕੇ ਸ਼ਿਨਾ॥
ਯਕੇ ਰੁਸਤਖੇਜ਼ ਅਜ਼ ਬਰਾਮਦ ਜਹਾਂ॥ ੧੩॥
Chaka chak barkhaast neke shinaan.
Yake rustkhez az braamad jahan. (13)

Both the kings happened to reach a dangerous spot facing each other. Now the strength of their sword would support the person, who was most fortunate of the two. (8)

Now it remains to be seen that on this lucky day who is most fortunate and whom the Lord would bless with victory. (9)

Both the kings faced each other, being furious with rage, just as two tigers swoop on one and the same deer. (10)

Both of them were roaring just as two dark clouds thunder, when they happen to strike against each other with their pointed spears like the pointed straw ends. (11)

They showered their flying arrows against each other in a stream(continuously), as if both the Earth and sky were covered with the vultures spreading all over. (12)

There were shrieking sounds produced by the edges of their pointed and piercing spears striking each other. It appeared as if the dooms day had lashed the whole world. (13)

ਚੂ ਸੂਰੇ ਬਰਾਫੀਲ ਦਮ ਮੇਜ਼ਦਹ॥
ਕਿ ਰੋਜ਼ੇ ਕਿਆਮਤ ਬਹਮ ਮੇਖਦਹ॥ ੧੪॥
Choo soorey srafeel dam mezdah.
Ke rozac qiamat baham mezdah. (14)

ਗੁਰੋਜ਼ਸ਼ ਦਰਾਮਦ ਬ ਅਰਬੀ ਸਿਪਾਹ॥
ਬ ਗਾਲਬ ਦਰਾਮਦ ਹੁਮਾਂ ਗਰਬ ਸ਼ਾਹ॥ ੧੫॥
Gurazash draamad ba Arbi sipaah.
Ba ghalib draamad humaan garb shah. (15)

ਕਿ ਤਨਹਾ ਬਿਮਾਂਦ ਅਸਤ ਸ਼ਾਹੇ ਅਰਬ॥
ਬ ਵਕਤੇ ਚੁ ਪੇਸ਼ੀਨ ਸ਼ਮਸ ਚੂੰ ਗਰਬ॥ ੧੬॥
Keh tanha bimaand ast shahe arab.
Ba waqte choo pesheen shamas choon garab. (16)

ਚੁ ਤਾਬਸ਼ ਨੁਮਾਨਦ ਸ਼ਵਦ ਦਸਤਗੀਰ॥
ਚੁ ਦੁਜ਼ਦੇ ਸ਼ਾਵਦ ਵਕਤਿ ਸ਼ਬ ਰਾ ਅਸੀਰ॥ ੧੭॥
Choo taabash numanad shawad dastgeer.
Choo diuzde shawad waqte shab ra aseer. (17)

ਬੁ ਬਸਤੰਦ ਬੁਰਦੰਦ ਸ਼ਹਿ ਨਿਜ਼ਦ ਸ਼ਾਹ॥
ਚੁ ਮਾਹ ਅਫਕਨੋ ਹਮ ਚੁ ਬੁਰਦੰਦ ਮਾਹ॥ ੧੮॥
Boo bastand burdand shahe nizd shah.
Choo maah Arkno ham choo burdand maah. (18)

ਬਖਾਨਹ ਖ਼ਬਰ ਆਮਦਹ ਸ਼ਾਹਿ ਬਸਤ॥
ਹਮਹ ਦੁਜ਼ਦੀ ਵ ਮਰਦੀ ਗੁਜ਼ਸਤ॥ ੧੯॥
Bakhanah khabar aamadah shahe bast.
Hamah kaar duzdi wa mardi guzasht. (19)

Both the kings were challenging each other shouting loudly just as the god of death (Izrael god) blows a puff in a (pipe) clarionet thus producing a certain note. It appeared as if both were facing each other and attacking like the god of death (it was doomsday for both). (14)

There was utter confusion in the army of Arabs and the western king was thus victorious. (15)

The king of Arabia was left alone (in the field) when the evening approached and the sun had set. (16)

When the Arab king had lost all his strength and pride, he was caught (by the enemy forces) just as a thief gets caught in the night and is put under arrest (is arrested), similarly this king was imprisoned (taken as prisoner). (17)

The Arab king was taken to the western king (of western land) in bondage. That king was caught just as the (ascending mode of moon) demon Rahu covers up the moon. (18)

The news of the imprisonment of that king finally reached his people (at home) but there seemed to be no way out (to get him released). Neither it was possible to get him out of prison secretly nor was it possible to fight it out bravely and get him released. (19)

ਨਿਸ਼ਸਤੰਦ ਬ ਮਜਲਿਸ ਜਿ ਦਾਨਾਦਿ ਦਿਲ॥
 ਸੁਖਨ ਰਾਦ ਪਿਨਹਾ ਵਜ਼ਾ ਸ਼ਹਿ ਖਿਜਲ॥ ੨੦॥
 Nishastand ba majlis ze danae di!.
 Sukhan raand pinhaan wazaan sheh khizal. (20)

ਚੁ ਬਿਸਨੀਦ ਈ ਖਬਰ ਦੁਖਤਰ ਵਜ਼ੀਰ॥
 ਬ ਬਸਤੰਦ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਜੁਸਤੰਦ ਤੀਰ॥ ੨੧॥
 Choo bisneed een khabar dukhatar wazir.
 Ba bastand shamsher justand teer. (21)

ਬਪੋਸ਼ੀਦ ਜ਼ਰ ਬਫਤ ਰੂਮੀ ਕਬਾਇ॥
 ਬਜ਼ੀ ਬਰ ਨਿਸ਼ਸਤੋ ਬਿਆਮਦ ਬਜਾਇ॥ ੨੨॥
 Baposheed zar bafat roomi kabaaie.
 Bazin bar nishasto byamad bajaaie. (22)

ਰਵਾਂ ਸ਼ੁਦ ਸੂਏ ਸ਼ਾਹਿ ਮਗਰਬ ਚੁ ਬਾਦ॥
 ਕਮਾਨੇ ਕਿਆਨੀ ਬ ਤਰਕਸ਼ ਨਿਹਾਦ॥ ੨੩॥
 Rawan shud sooe shahe magrab choo baad.
 Kamaane kiyani ba tarkash nihaad. (23)

ਬਪੋਸ਼ੇ ਸਹੇ ਮਗਰਬ ਆਮਦ ਦਲੇਰ॥
 ਚੁ ਗੁਰਗੀਦਹ ਬਬਰੋ ਚੁ ਦੁਰਗੀਦਹ ਸ਼ੇਰ॥ ੨੪॥
 Bpashe shahe maghrab aamad dater.
 Choo gurteedah babro choo darrinda sher. (24)

ਦੁਆ ਕਰਦ ਕਿ ਏ ਸ਼ਾਹਿ ਆਜ਼ਾਦ ਬਖਤ॥
 ਸਜ਼ਾਵਰਿ ਦੇਹੀਮੁ ਸਾਯਾਨਿ ਤਖਤ॥
 Dua kard keh ye shahe azad bakhat.
 Sazawar deheem shayaane takhat. (25)

Then some wise men assembled together and felt a sense of shame and announced (circulated) the news of the king, (having gone astray) having gone missing somewhere. (20)

When the minister's daughter heard this news, she took her sword, tied to her waist and managed to collect some arrows. (21)

Then that girl dressed herself the Roman style, studded with golden borders and riding the saddle of a horse, she reached the battle field. (22)

That damsel then moved towards the western king with great agility (like Whirl pool) with the speed of wind. She kept the bow and quiver of arrows, from Klan land, On her shoulders. (23)

That girl then, going in the presence of the king, saluted him bravely and said, "O King ! You are like a lion, thundering like clouds and could tear apart your enemy into pieces. (24)

The brave girl, saluting the king, said, "O fortunate and justice-loving king ! You are a deserving king, worthy of your crown and the throne." (25)

ਮਰਾ ਕਾਹੀਆ ਆਮਦ ਅਜ਼ ਬਹਰ ਕਾਹ॥
 ਦੋ ਸਦ ਸਵਾਰੋ ਯਕ ਸਜ਼ ਸ਼ਕਲ ਸ਼ਾਹ॥ ੨੬॥
 Maraa kaahya aamad az bahar kaah.
 Do sad swaaro yak az shakal shah. (26)

ਕਿ ਬਿਹਤਰ ਹੁਮਾਂ ਅਸਤ ਆ ਰ ਬਿਦਿਹ॥
 ਵਗਰ ਨਹ ਖੁਦਸ਼ ਮੌਤ ਬਰ ਸਰ ਬਿਲਿਹ॥ ੨੭॥
 Keh behtar human ast aan ra bideh.
 Wagar nah khudash mot bar sar bineh. (27)

ਸੁਨੀਦੇ ਜ਼ਿ ਮਨ ਸ਼ਾਹਿ ਗਰ ਈ ਸੁਖਨ॥
 ਹੁਮਾਨਾ ਤੁਰਾ ਬੇਖ ਬਰਕੰਦ ਬੁਨ॥ ੨੮॥
 Shuneede ze man shahe gar een su Khan.
 Humana tura bekh barkand bun. (28)

ਸੁਨੀਦ ਈ ਸੁਖਨ ਸ਼ਾਹਿ ਫੌਲਾਦ ਤਨ॥
 ਬ ਲਰਜ਼ਦਿ ਬਰ ਖੁਦ ਚੁ ਬਰਗੇ ਸਮਨ॥ ੨੯॥
 Shuneed een su Khan shahe faulaad tan.
 Ba larzeed bar khud choo barge saman. (29)

ਚੂਨਾ ਜੰਗ ਕਰਦੰਦ ਈ ਕਾਹੀਆਂ॥
 ਨ ਦਾਨਮ ਮਗਰ ਸ਼ਾਹਿ ਬਾਸਦ ਜਵਾਂ॥ ੩੦॥
 Chuna jang kardand een kaahiaan.
 Na danam magar shaahe baashad jawan. (30)

ਨ ਦਾਨਮ ਕਸੇ ਸ਼ਾਹਿ ਹਸਤਸ ਜਵਾਂ॥
 ਕਿ ਨਾਰਾ ਬਿਗੀਰਦ ਜ਼ਿ ਮਾਯੰਦਰਾਂ॥ ੩੧॥
 Na danam kase shahe hastash jawan.
 Keh marc bgeerad ze mayandran. (31)

"My (men) grass-cutters had come here to the jungle for cutting grass, being a stride them was a person, looking like our king." (26)

It would be better if you could give (send) back all those new (grass-cutters), else you should be prepared to face death (else death will be hovering over your head)." (27)

In case my king learnt about this thing from me, then he would destroy you from your very roots even (cut you from your roots). (28)

When the steel-framed king heard these words, then he started trembling like the jasmine leaves. (29)

The king thought to himself that if these grass-cutters could give such a fight to us, then their king would be truly very brave. (Then the bravery of their king could not be imagined)." (30)

In case their king was such a great warrior then who knows that he could arrest me from my kingdom even (from my land even). (31)

ਜਿ ਪੇਸ਼ੀਨਹੇ ਸ਼ਹ ਵਜ਼ੀਰਾਂ ਬਿਖਾਂਦ॥
ਸੁਖਨਹਾਇ ਪੇਸ਼ੀਦਹ ਬਾ ਓ ਬਿਰਾਂਦ॥ ੩੨॥
Ze pasieenhe sheh waziraan bikhaand.
Sukhanhae posheedah ba`o biraand. (32)

ਤੁ ਦੀਦੀ ਚੁਨਾ ਕਾਹੀਯਾ ਜੰਗ ਕਰਦ॥
ਕਿ ਅਜ਼ ਮੁਲਕ ਯਜ਼ਦਾਂ ਬਰਾਵਰਦ ਗਰਦ॥ ੩੩॥
Tu deedi chunaan kahiaan gang kard.
Ke az mulk yazadaan brawoord gard. (33)

ਮੁਬਾਦਾ ਕੁਨਦ ਤਖ਼ਤ ਬਰ ਮੁਲਕ ਅਖਤ॥
ਦਿਹਮ ਕਾਹੀਯਾ ਰਾ ਅਜ਼ਾਂ ਨੇਕ ਬਖਤ॥ ੩੪॥
Mubaada kunad takht bar mulk akht.
Deham kaahian ra azaan nek bakht. (34)

ਹੁਮਾਂ ਸ਼ਾਹਿ ਨਹਿਬੂਸ਼ੀਯਾ ਖਾਂਦ॥
ਹਵਾਲਹ ਨਮੂਦਸ਼ ਕਿ ਓ ਰਾ ਨਿਸ਼ਾਂਦ॥ ੩੫॥
Humaan shahe mahbooshia pesh khaand.
Hawalah namoodash ke`o ra nishaand. (35)

ਤੂ ਆਜ਼ਾਦ ਗਸ਼ਤੀ ਅਜ਼ੀਂ ਸਹਿਲ ਚੀਜ਼॥
ਬਿਗੀਰ ਏ ਬਿਰਾਦਰ ਤੂ ਅਜ਼ ਜਾਂ ਅਜ਼ੀਜ਼॥ ੩੬॥
Tu aazad gashti azeen sahil cheez.
Bigir ye biraadar too az jaan azeez. (36)

ਜਨੇ ਪੇਸ਼ ਦਸਤਾਰ ਰਾ ਤਾਬ ਦਾਦ॥
ਦਿਗਰ ਦਸਤ ਬਰ ਮੁਸਤਿ ਤੇਗਸ਼ ਨਿਹਾਦ॥ ੩੭॥
Zane pesh dastaar ra taab daad.
Digar dast bar mushte tegash nihaad. (37)

The king then called all his ministers, and started having secret talks with them. (32)

The king told his ministers, "You must have seen with what bravery, these grass-cutters had fought against us, which had reduced our land into dust(which had destroyed our land completely)." (33)

(He further remarked), "God forbid, if he happened to attack our country, then our land will suffer badly. (Our country will undergo hardships). So my advice to you all is, that we should release all these grass-cutters to the great and fortunate king." (34)

The king sent for all the prisoners, and then handed them over to the person, seated next to him. (35)

"You have become care free from this hard task without any labour (easily). Brother ! You take charge of these prisoners. You are in fact, very dear to, me, more than my life." (36)

Then the ministers daughter, adorned her turban with one hand, and the second hand's grip was on her sword only. (37)

ਬਿਸ਼ਦ ਤਾਜੀਯਾਲਹ ਬ ਹਰ ਚਾਰ ਚਾਰ॥
ਬ ਗੁਫਤਹ ਕਿ ਏ ਬੇਖਬਰ ਬੇਮੁਹਾਰ॥ ੩੮॥
Bazid tazyana ba har chaar chaar.
Ba gufta keh ye bekhabar bemuhaar. (38)

ਕਿ ਆਮਦ ਦਰੀਂ ਹਾ ਵਜ਼ ਕਾਹ ਨੇਸਤ॥
ਕਿ ਏਜ਼ਦ ਗਵਾਹ ਅਸਤ ਯਜ਼ਦਾ ਯਕੇਸ਼ਤ॥ ੩੯॥
Keh aamad dreen ja waza kaah. naste.
Keh azed .gawah ast yazdaan yakest. (39)

ਦਰੋਗੇ ਮਰਾ ਬਰ ਗਫੂਰੇ ਗੁਆਹਸਤ॥
ਬਿਗੋਯਦ ਕਿ ਮਾਰਾ ਮਨਾਹੇ ਖੁਦਾਸਤ॥ ੪੦॥
Droghe mara bar gafoore guaahast.
Bigoyad keh mara punaahe khudast. (40)

ਰਿਹਾਈ ਦਿਹੰਦਹ ਖੁਦਾਵੰਤ ਤਖ਼ਤ॥
ਵਿਦਾ ਗਬਤ ਜੋ ਮੰਜ਼ਲੋ ਜਾਇ ਸਖ਼ਤ॥ ੪੧॥
Rehaaii dihandah khudawand takht.
Willa gasht jo manzilo jai sakht. (41)

ਬਿਦਿਹ ਸਾਕੀਯ ਸਾਗਰੇ ਸਬਜ਼ ਪਾਨ॥
ਕਿ ਸਾਹਿਬ ਸ਼ਰੂਰ ਅਸਤ ਜ਼ਾਹਰ ਜਹਾਨ॥ ੪੨॥
Bideh saaqia sagare sabaz paan.
Keh saahib shaoor ast zahar jahan. (42)

ਬਿਦਿਹ ਸਾਕੀਯਾ ਜਾਮ ਫੀਰੋਜ਼ਹ ਰੰਗ॥
ਕਿ ਦਰ ਵਕਤਿ ਸ਼ਬ ਚੂੰ ਖੁਸੇ ਰੋਜ਼ ਜੰਗ॥ ੪੩॥
Badeh saqia jaam feeroza rang.
Keh dar waqate shab choon kliuse roz jang. (43)

She then struck all the prisoners with four lashes each and said, "O worthless (aimless) and careless workers !" (38)

"You, had, come here for cutting and taking grass, was there no grass in our territory ? The one Lord-sublime is a great witness to that." (39)

Then the girl said, "My falsehood is known only to the Lord Almighty, who is a great forgiver (of us all), as he alone is my manistay. " (40)

She managed to get her king, the master of the throne, released and took 'him away from that dangerous spot. (41)

(The Guru had advised Aurangzeb to seek pardon from the Lord for all his falsehood, (like that girl), if he had the strength of character, and should repent for all his sins.") (The Gum now beseeches the Lord Almighty for his benevolence). "O Lord-sublime ! May you bless me with the benediction of your True Name, soas to realize that the Lord Allmighty, the master of intelligence (wisdom) was pervading throughout the whole world (being omni-present)." (42)

"O True-Guru! (True Lord)! May you bestow me with the (tumbler of green colour) love of the Lord-Hari and your benevolent Grace, which would grant me eternal peace both at night and in the midst of the battlefield (while fighting the battle of life against oppression). (43)

Here the sixth parable is completed

ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਿਹ॥

ਖੁਦਾਵੰਦ ਵਖਸ਼ਿੰਦਹਏ ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ॥

ਕਿ ਜ਼ਾਹਰ ਜ਼ਹੂਰ ਅਸਤ ਸਾਹਿਬ ਦਿਯਾਰ॥ ੧॥

Khudawand bakhshindae beshumaar.

Keh zahar zahoor ast saahib diar. (1)

ਤਬੀਅਤ ਬਾਹਲਸਤ ਹੁਸਨਲ ਜਮਾਲ॥

ਕਿ ਹੁਸਨਲ ਜਮਾਲੋ ਫਜ਼ੀਲਤ ਕਮਾਲ॥ ੨॥

Tabeeat bahallast husnul jamaal.

Keh husnul jamalo fazeelat kamaal. (2)

ਕਿ ਇਸਫੰਦ ਯਾਰ ਅਜ਼ ਜਹਾਂ ਰਖਤ ਬੁਰਦ॥

ਨਸਬ ਨਾਮਹੇ ਖੁਦ ਬ ਰਹਿਮਨ ਸਪੁਰਦ॥ ੩॥

Keh isfand yaar az jahaan rakht bard.

Nasab naamhe khud ba rehman spurd. (3)

ਅਜ਼ਾਂ ਇਸਫੰਦ ਯਾਰ ਅਜ਼ ਜਹਾਂ ਰਖਤ॥

ਕਿ ਹੁਸਨਲ ਜਮਾਲ ਅਸਤ ਦੌਲਤ ਫਿਜ਼ਾਇ॥ ੪॥

Azaan dukhtre ham choo parrey humaac.

Keh husnul jamaal ast daulat fizae. (4)

ਚੁ ਬਹਮਨ ਸਹ ਅਜ਼ ਈ ਜਹਾਂ ਬੁਰਦ ਰਖਤ॥

ਬ ਦੁਖਤਰ ਸਪੁਰਦੰਦ ਆ ਤਾਜ ਤਖਤ॥ ੫॥

Choo bahman shah as een jahan burd rakht.

Ba dukhtar spurdand aan taaj takht. (5)

ਨਸ਼ਸਤੰਦ ਬਰ ਤਖਤ ਰੂਮੀ ਹੁਮਾਇ॥

ਕਿ ਬੁਸਤਾਂ ਬਹਾਰ ਅਸਸਤ ਸੂਰਤ ਫਿਜ਼ਾਇ॥ ੬॥

Nashastand bar takht Roomi humaae.

Keh bustaan bahar ast soorat fizaae. (6)

"By the Grace of one Lord-sublime victory to the Lord Almighty"

"The Lord is infinite in His bestowing various benedictions to us, being The greatest benefactor. He is always manifest with His glory and is the sole master of all the countries (lands) of the world. (1)

The Lord-sublime has an auspicious and cheerful bearing in His dealings, with a charming personality (appearance). His manifestation is always illuminating as such His greatness is superb and complete in all respects. (2)

When the hill chieftain in called Isphand yarr, was about to depart from this world (with all his wealth) with his soul (going to die), he handed over his kingdom to his son, Behman. (3)

That Behman had one daughter, who was most beautiful like the bird phoenix (mythological bird) and was very fortunate so far her destiny was concerned (master of good fortune). (4)

When that king Behman was about to depart from this world (to die), he passed on the throne and the crown of his kingdom to her. (5)

That beautiful damsel like the phoenix bird, occupied the throne of the country of Rome. She was blossoming like the spring flowers (flower bed) and was lending her charm to the beauty of the world. (6)

ਚੁ ਬੁਗਜ਼ਸ਼ਤ ਬਰ ਵੈ ਜਿ ਦਹ ਸਾਲ ਚਾਰ॥
ਕਿ ਪੈਦਾ ਸ਼ੁਦਹ ਸਬਜ਼ਹੇ ਨੌ ਬਹਾਰ॥ ੭॥
Choo bugzasht bar wai ze daah saal chaar.
ke paida shudah sabjhe nau bahaar. (7)

ਬਹਾਰੇ ਜਵਾਨੀ ਬਨਉਬਤ ਰਸੀਦ॥
ਚੁ ਬੁਸਤਾਂ ਗਲੇ ਸੁਰਖ ਬੇਰੂੰ ਕਸੀਦ॥ ੮॥
Bahaare jawani banubat rasid.
Choo bustaan gule surkh beroon kasheed. (8)

ਬ ਹੁਸਨ ਆਮਦਸ਼ ਤੂਤੀਏ ਨਉ ਬਹਾਰ॥
ਚੁ ਮਾਹੇ ਕਿ ਬਰ ਖੁਦ ਕੁਨਦ ਨਉ ਬਹਾਰ॥ ੯॥
Ba husan aamdash tooteeye nau bahaar.
Choo maahe keh bar khud kunad nau bahaar. (9)

ਮਿਜ਼ਜ਼ਸ਼ ਜ਼ਿ ਤਿਫਲੀ ਬਿਰੂੰ ਦਰ ਰਸੀਦ॥
ਜਵਾਨੀ ਜਿ ਆਗਾਜ਼ ਬਰਵੈ ਕਸੀਦ॥ ੧੦॥
Mizazash ze tifly biroon dar rashid.
Jawani ze aagaz barwie kashid. (10)

ਵਿਦਾ ਸ਼ੁਦ ਅਜੋ ਤਿਫਲੀ ਮਿਜ਼ਾਜ਼॥
ਬਹਾਰੇ ਜਵਾਨੀ ਦਰਾਮਦ ਬੁਬਜ਼॥ ੧੧॥
Wida shud azo halle tifly mizaz.
Bahaare jawaani dramad bubaz. (11)

ਕਿ ਬਿਨਸ਼ਸਨ ਬਰ ਤਖ਼ਤਿ ਸ਼ਾਹਨਸ਼ਾਹੀ॥
ਬਕਲਮ ਅੰਦਰ ਆਵੇਖਤ ਕਾਗਜ਼ ਮਹੀ॥ ੧੨॥
Keh binshast bar takhte shahanshahi.
Bqalam andar aawekht kagaz mahi. (12)

When that girl had crossed 'the fourteenth year of her age, then she felt the blooming of a new phase of life (the season of blossom) in her youth and she became adolescent beauty. (7)

When that girl was fully grown up as a youthful woman, she grew up in to a most charming beauty like the red flowers in the spring season (Basant season) blooming in the garden: (8)

Her charm was overflowing just as the new delicate leaves spurt in the spring season. Her beauty knew no bounds like the full moon shining with full vigour in the sky. (9)

Her play fill nature of a child and agility was gone, and the disposition of youthful exuberance had dawned on her and the signs. of youth were showing in each of her limbs. (10)

Finally all the agility and playful mood (of a child) was no more to be seen and the youth fill charm was being exhibited all around. (11)

When that woman took over control of the kingdom of that land, she started writing her proclamations of lordship on the paper, hanging in the darbar (assembling hall). (12)

ਨਜ਼ਰ ਕਰਦ ਬਰ ਬਚਹ ਗੋਹਰ ਨਿਗਾਰ॥
ਕਿ ਬੁਰਦ ਅੰਦਰੂਨ ਸ਼ਬ ਵਕਤੇ ਗੁਬਾਰ॥ ੧੩॥
Nazar kard bar bachha gohar nigaar.
Keh burd androon shab waqte gubaar. (13)

ਬਿਆਵੇਖਤ ਬਾ ਓ ਦੁ ਸੋ ਚਾਰ ਮਾਹ॥
ਕਿ ਸ਼ਿਕਮਿਸ਼ ਫਰੇਮਾਦ ਅਜ਼ ਤੁਖਮਿ ਸ਼ਾਹ॥ ੧੪॥
Byawakht ba`o do seh chaar mash.
Keh shikmash framaand az tukhme shah. (14)

ਚੁ ਨਹ ਮਾਹ ਗਸ਼ਤਹ ਬ ਆ ਬਿਸਤਨੀ॥
ਬ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਦਰਾਮਦ ਰਗੇ ਖੁਸ਼ਤਾਨੀ॥ ੧੫॥
Choo naih mah gastah ba aan bistany.
Ba kashish dramad rage khushtany. (15)

ਤਵੰਲੁਦ ਸ਼ੁਦਸ ਕੋਦਕੇ ਸੀਰ ਖ਼ਾਰ॥
ਕਿ ਖੁਦ ਸ਼ਹਿ ਵ ਸ਼ਹਿ ਅਫ਼ਕਨੋ ਨਾਮਦਾਰ॥ ੧੬॥
Tawallud shudas kodake sheer khaar.
Keh khud shah wa shah afkuno naamdar. (16)

ਕਿ ਜ਼ਾਹਰ ਨ ਕਰਦੰਦ ਸਿਰਰੇ ਜਹਾਂ॥
ਬ ਸੰਦੂਕ ਓਰਾ ਨਿਗਹ ਦਾਸ਼ਤ ਆਂ॥ ੧੭॥
Keh zahar na kardand sirray jahaan.
Ba sandooq`o ra nigah daasht aan. (17)

ਜ਼ਿ ਮੁਸ਼ਕੋ ਫਿਤਰ ਅੰਬਰ ਆਵੇਖਤੰਦ॥
ਬਰੋ ਉਦ ਅਜ਼ ਜ਼ਾਫ਼ਰਾਂ ਰੇਖਤੰਦ॥ ੧੮॥
Ze mushko fittar ambar aawakhtand.
Bro ood az zahfraan rekhtand. (18)

She happened to have a glance of the son of a jeweller and she fell in love with him. She took that youth to her palace in the darkness of the night. (13)

That woman was enjoying her life with that young wealthy man for few months (two or four months) and she became pregnant through his sensuous relationship. (14)

After nine months of pregnancy were over, then she gave birth to a child. (she reached the stage of maternity). (15)

Then a son was born to her, to suckle milk from her breasts. He grew up into a great prince who became a renowned king among his adversaries. (among other kings.) (16)

That woman never divulged the secret of the birth of a son to the world. She kept him in a box under her careful eyes. (She locked him up with great care in a box.) (17)

She sprinkled musk and perfume on that boy and covered him with a plaster of camphor. By rubbing saffron and scent she sprinkled on him. (18)

ਬਦਸਤ ਅੰਦਰੂੰ ਦਾਸਤ ਓ ਰਾ ਅਸਕੀਕ॥
 ਰਵਾਂ ਕਰਦ ਸੰਦੂਕ ਦਰਯਾ ਅਮੀਕ॥ ੧੯॥
 Badast androon daasht`o ra aqiq.
 Rawaan kard sandook darya ameeek. (19)

ਰਵਾਂ ਕਰਦ ਓ ਰਾ ਕੁਨਦ ਜਾਮਹ ਚਾਕ॥
 ਨਜ਼ਰ ਦਾਸਤ ਬਰੁ ਸ਼ੁਕਰ ਯਜਦਾਨ ਪਾਕ॥ ੨੦॥
 Rawan kard `o ra kunad jama chaak.
 Nazar daasht bar shukar yazdaan paak. (20)

ਨਸ਼ਸਤੰਦ ਬਰ ਰੋਦ ਲਬੇ ਗਾਜ਼ਰਾ॥
 ਨਜ਼ਰ ਕਰਦ ਸੰਦੂਕ ਦਰੀਯਾ ਰਵਾਂ॥ ੨੧॥
 Nashastand bar rode labey gazraan.
 Nazar kard sanduq darya rawaan. (21)

ਹਮੀਂ ਖਾਸਤ ਕਿ ਓ ਰਾ ਦਸਤ ਆਵਰੰਦ॥
 ਕਿ ਸੰਦੂਕ ਬਸਤਹ ਸਿਕਸਤ ਆਵਰੰਦ॥ ੨੨॥
 Hameen khaast keh`o ra badast aawrand.
 Keh sandooq basta shikast aawrand. (22)

ਚੂ ਬਜ਼ੂ ਬਕੋਸ਼ਸ਼ ਦਰਾਮਦ ਅਜ਼ਾ॥
 ਬ ਦਸਤੰ. ਬਰਾਮਦ ਨਤਾਏ ਗਰਾਂ॥ ੨੩॥
 Choo bazoo bkoshash draamad azaan.
 Ba dastan brammad matae giraan. (23)

ਸ਼ਿਕਸਤੰਦ ਮੋਹਰਸ਼ ਬਰਾਏ ਮਤਾ॥
 ਪਦੀਦ ਆਮਦਹ ਜਾਂ ਚੂ ਰਖਸ਼ਿੰਦਹ ਮਾਹ॥ ੨੪॥
 Shikastand mohrash braae mata.
 Padeed aamda zan choo rakhshinda maah. (24)

Then she kept a diamond in the hands of the child and then she arranged to wash away (throw) this box into a deep flowing river (allowing it to flow down). (19)

After washing away the box (throwing) in the river, she felt the anguish of his separation so much that she tore away her clothes into pieces and meditated on her True Lord. (20)

On the banks of the river, some of her men were working (sitting) and they saw this box, being washed away down the river. (21)

The washer man then wanted to catch hold of this box and wanted to break open its locks. (22)

When they managed to bring out this box from the river with great effort (strength), they got hold of many valuable things from the box. (23)

When the washer men broke open that box and its seal to lay their hands on the valuable materials, they found inside a moon like child, shining with glamour, appearing from the box. (24)

ਵਜਾ ਗਾਜ਼ਵਾ ਖਾਨਹ ਕੰਦਕ ਚੁ ਨੇਸਤ॥
 ਖੁਦਾ ਮਨ ਪਿਸਰ ਦਾਦ ਈ ਹਸਬ ਸ਼ੇਸਤ॥ ੨੫॥
 Wazaan gajbaan kodak choo naste.
 Khuda man paisar daad een hasb Shaste. (25)

ਬਿਯਾਵਰਦ ਓਰਾ ਗਿਰਿਫਤ ਆ ਅਕੀਕ॥
 ਸ਼ੁਕਰ ਕਰਦ ਯਜਦਾਨ ਆਜ਼ਮ ਅਮੀਕ॥ ੨੬॥
 Byawoord`o ra gift aan aqeeq.
 Shukar kard zayaan aazam ameeq. (26)

ਕੁਨਦ ਪਰਵਰਿਸ਼ਰਾ ਚੁ ਸਿਰੇ ਅਜ਼ੀਮ॥
 ਬ ਯਦੇ ਖੁਦਾ ਕਿਬਲਹ ਕਾਬਹ ਕਰੀਮ॥ ੨੭॥
 Kunad Parwrishra choo pisray azeem.
 Ba yaade khud; qibla kaabha kareem. (27)

ਚੁ ਬੁਗਜ਼ਸਤ ਬਰ ਵੈ ਦੁ ਸ ਸੇ ਸਾਲ ਮਾਹ॥
 ਕਜ਼ੋ ਦੁਖਤਰੇ ਖਾਨਹ ਆਵਰਦ ਸ਼ਾਹ॥ ੨੮॥
 Choo bugzast bar way do seh saal maali.
 Kazo dukhtre khaana aawoord shah. (28)

ਨਜ਼ਰ ਕਰਦ ਬਰ ਵੈ ਹੁਮਾਏ ਅਜ਼ੀਮ॥
 ਬਯਾਦ ਆਮਰਸ਼ ਪਿਸਰ ਗਾਜ਼ਰ ਕਰੀਮ॥ ੨੯॥
 Nazar kard bar wai humaae Azeem.
 Byaad aamdash pisar. gazar kreem. (29)

ਬ ਪੁਰਸ਼ੀਦ ਓ ਰਾ ਕਿ ਏ ਨੇਕ ਜਨ॥
 ਕੁਜਾ ਯਾਫਤੀ ਖੁਸ਼ ਖੋਇ ਤਨ॥ ੩੦॥
 Ba pursheed`o ra keh ye nek zan.
 Kuja yafti pisar khush khoe tan. (30)

The washer man had no son of his own. So he said that the Lord had blessed them with a son, and this was a great blessing for them. (25)

Then the was her man arranged to take out the box from the water, so he got the son along with a diamond. Thus he thanked the Lord-Infinite for His benevolence. (26)

The washer man then brought up his son with great love and care and meditated upon the Lord Almighty with the memory of Mecca in his heart (thus thanking the Lord). (27)

When two or three years and few months had elapsed after this incident, then the washer man's daughter brought this boy along with her to the king's palace. (28)

What that princess named Homaue Azim (the greatest Phoenix) saw that washer man's son called Karim, she was reminded of her son. (Whom she had locked in a box to be washed away in the river). (29)

She asked the washer man's daughter (by saying), "O good girl!! Where from did you get this boy of good nature with a beautiful body?" (30)

ਬਿਦਾਨੇਮ ਖਾਨੇਮ ਸਨਾਸੇਮ ਮਨ॥
ਯਕੇ ਮਨ ਸਨਾਸ਼ਮ ਨ ਦੀਗਰ ਸੁਖਨ॥ ੩੧॥
Bidanem khenem shanasem man.
Yake man shanaasham na deegar sukhan. (31)

ਦਵੀਦੰਦ ਮਰਦਮ ਬੁਖਾਦੰਮ ਕਜੋ॥
ਕਿ ਅਜ਼ ਖਾਨਹੇ ਗਾਜਰਾਨਸ਼ ਅਜ਼ੇ॥ ੩੨॥
Daveedand mardam bukhadam kazo.
keh az khanhe gazraansh aze. (32)

ਬੁਖਾਦੰਦ ਓਰਾ ਬੁਬਸਤੰਦ ਬਖਤ॥
ਬਪੁਰਸ਼ੀਦ ਓਰਾ ਬੁਬਸਤੰਦ ਬਖਤ॥
Bukhadand 'o ra bubastand bakht.
Bpursheed 'o ra keh ye Hake bakht. (33)

ਬਿਯੋਯਮ ਤੁਰਾ ਹਮ ਚੁ ਈ ਯਾਫਤਮ॥
ਨੁਮਾਯਮ ਬ ਤੋ ਹਾਲ ਚੁ ਸਾਖਤਮ॥ ੩੪॥
Bigoam tura ham choo een yaftam.
Numayam be to hall choon saakhtam. (34)

ਕਿ ਸਾਲੇ ਫਲਾਂ ਮਾਹ ਦਰ ਵਕਤਿ ਸ਼ਾਮ॥
ਕਿ ਈ ਕਾਰ ਰਾ ਕਰਦਅਮ ਮਨ ਤਮਾਮ॥ ੩੫॥
Keh saale flaan maah dar waqte shaam.
Keh een kaar ra kardam man tamanna. (35)

ਗਿਰਿਫਤੇਮ ਸੰਦੂਕ ਦਰੀਯਾ ਅਮੀਕ॥
ਯਕੇ ਦਸਤ ਜੋ ਯਾਫਤਮ ਈ ਅਕੀਕ॥ ੩੬॥
Griftem sandooq darya ameeek.
Yake dast zo yaaftam een aqeeq. (36)

(The princess) She thought the herself (in her min); I know this boy and fully recognize him It known to me only, as no one else knows this secret." (31)

She sent her attendants to the was her man's house and called him to the place. (32)

After getting the was her man in her place, She tied him own and treating him harshly said, " O fortunate man I from where did you get this boy. Tell me the truth-fully?" (33)

The was her man said, "I will tell you exactly from where did you get this boy, I will related to you the whole story fully," (34)

The was her man then said, "On one evening, during a particular year and month, I had got this boy, (got this jab done) I had seen a box being washed away down the river," (35)

"Then I had caught hold of this box from the deep river, (This boy I found in the box) and he was having a diamond in his hand, which I took," (36)

ਬਦੀਦੰਦ ਗਉਹੀਰ ਗਿਰਦਤੰਦ ਅਜ਼ਾ॥
ਸਨਾਸਦ ਕਿ ਈਂ ਸਿਰ ਹਸਤ ਆ ਹੁਮਾਂ॥ ੩੭॥
Badeedand gaohar griûand azaan.
Shanaasad keh een pisar bast aan Imunaan. (37)

ਬਰੋ ਤਾਜ਼ਹ ਸੂਦ ਸੀਰ ਪਿਸਤਾ ਅਜ਼ੋ॥
ਬਿਜ਼ਦ ਸੀਨਹ ਖੁਦ ਹਰ ਦੋ ਦਸਤਾ ਅਜ਼ੋ॥ ੩੮॥
Bro taaza shud sheer pistaan azo.
Bizd seen khud har do dastaan aze. (38)

ਸ਼ਨਾਸਦ ਅਜ਼ੋ ਹਰ ਦੋ ਲਬ ਬਰ ਕੁਸ਼ਾਦ॥
ਕਿ ਜ਼ਾਹਰ ਨ ਕਰਦਸ ਦਿਲ ਅੰਦਰ ਨਿਹਾਦ॥ ੩੯॥
Shanasad azo har do lab bar kushaad.
Keh zahar na kardash dil ander nihaad. (39)

ਦਿਗਰ ਰੋਜ਼ ਰਫਤੰਦ ਜਉਜਹ ਫਲਾਂ॥
ਮਰਾ ਖਾਦ ਦਾਦਹ ਬਜ਼ੁਰਗੋ ਹੁਮਾਂ॥ ੪੦॥
Digar roze raftand zauja flaan.
Mara khaad dada' bzurge humaan. (40)

ਤੁਰਾ ਮਨ ਕਿ ਫ਼ਰਜੰਦ ਬਖਸ਼ਦਿਅਹਮ॥
ਚਰਾਗੋ ਕਯਾਰਾ ਦਰਖਸ਼ੀਦਹਅਮ॥ ੪੧॥
Tura man keh farzand bakhssheedaham.
Charge kyara darkhsheedaham. (41)

ਜ਼ਿ ਗੰਜੋ ਜ਼ਰ ਸ਼ ਗਉਹਰੀ ਤਖਤ ਦਾਦ॥
ਵਜ਼ਾਂ ਪਿਸਰ ਰਾ ਖਾਨਹੇ ਖੁਦ ਨਿਹਾਦ॥ ੪੨॥
Zeh ganjo zar sh gauharo takht daad.
Wazaan pisar ra khanhe khud. (42)

"The princess got hold of the diamond and after perceiving it, she recognized it and got convinced that the boy was her son only, whom she had thrown in the box. To be washed away down the river." (37)

Due to her love for the boy, her breasts were filled with milk (milk started oozing out of breast) so she kept her both the hands on her breasts. (38)

On seeing the boy, the princess (opened her lips) smiled and did not leak out the secret and kept it to herself. (She kept the within her heart). (39)

Next day, the was her man's wife went to her said, "She had dreamt and an old pir (religious leader) had told her." (40)

"The boy, Whom I had bestowed on you, belonged to the kian dynasty, and this (light) lamp of kian family had illuminated your house." (41)

She handed over the throne along with gold, pearls etc. and kept him in the palace. (42)

ਬ ਗੁਫਤਸ਼ ਕਿ ਈ ਰਾ ਜ਼ਿ ਦਰੀਯਾਫਤਮ॥
ਕਿ ਦਾਰਾਬ ਨਾਮਸ਼ ਅਜ਼ੋ ਸਾਖਤਮ॥ ੪੩॥
Ba guftash keh een ra ze daryaftam.
Keh darab naamash azo sakhtam. (43)

ਕਿ ਸ਼ਾਹੀ ਜਹਾਂ ਰਾ ਬਦੋ ਮੇ ਦਿਹੰਗ॥
ਵਜਾਂ ਤਾਜ ਇਕਬਾਲ ਬਰ ਸਰ ਨਿਹੰਮ॥ ੪੪॥
Keh shaahi jahaan ra bado may diham.
Wazan taaj iqbal bar sar niham. (44)

ਮਰਾ ਖੁਸ਼ਤਰਾ ਆਮਦ ਅਜਾਂ ਸੁਰਤਸ਼॥
ਕਿ ਹੁਸਨਲ ਜਮਾਲ ਅਸਤ ਖੁਸ਼ ਸੁਰਤਸ਼॥ ੪੫॥
Mara Khushtar aarnad azzan soortaash.
Keh husnai jamaal ast khush soortash. (45)

ਕਿ ਅਜ਼ ਸ਼ਾਹਿ ਓ ਤੂੰ ਯਾਫਤਸ਼॥
ਕਿ ਦਾਰਾਬ ਨਾਮੇ ਮੁਕਰਰਾ ਸੁਦਸ਼॥ ੪੬॥
Keh az shahe 'o choon khabar yaaftash.
Keh daraab naame mukarra sudash. (46)

ਅਜਾਂ ਸ਼ੇਰ ਸ਼ੁਦ ਸ਼ਾਹਿ ਦਾਰਾਇ ਦੀ॥
ਹਕੀਕਤ ਸ਼ਨਾਸ ਅਸਤ ਅੰਨੁਲ ਯਕੀ॥ ੪੭॥
Azaan sher shud shahe darae deen.
Haqiqat shinaas ast annul yakeen. (47)

ਬਿਦਿਹ ਸਾਕੀਯਾ ਸਾਗਰੇ ਸੁਰਖ ਫਾਮ॥
ਕਿ ਮਾਰਾ ਬਕਾਰ ਅਸਤ ਵਕਤੇ ਮੁਦਾਮ॥ ੪੮॥
Bideh saaqia saagare surkh faam.
Keh mara bakaar ast waqte mudaam. (48)

Then she told her ministers that had recovered this boy from the river, so I have named him Darab (attained from the river). (43)

She told them "I bestow this worldly kingdom to him keeping the canopy of honour of his head." (making him the crown-prince). (44)

"I have found his appearance as very dear to me, as his face is radiant with glory and is very charming." (45)

When that boy came to know that he had been made the king, with the named of Darab. (He got very pleased and delighted.) (46)

That warrior (mighty) king became the savior of true religion; he had realized Truth, having full faith on the lord-sublime. (47)

("The guru has explained to Aurangzeb that woman had given birth to a child illegally but with her wisdom she had saved her kingdom, alongwith her son by keeping the secret to you who had destroyed the kingdom due to your dishonesty, fraud and cruelty. But still there is a chance for you to improve repenting for your misdeed mediate on God.") Now the Guru prays the Lord:-
" O my Lord! (O Gurdev!) May you bestow me with your name like red rose), Which I need at all times!" (48)

ਬਿਦਿਹ ਪਿਲਾਯਹ ਫੋਰੋਜ਼ ਰੰਗੀਨ ਰੰਗ॥
 ਕਿ ਮਾਰਾਂ ਖੁਸ਼ ਆਮਦ ਬਸੇ ਵਕਤਿ ਜੰਗ॥ ੪੯॥
 Bideh pialah faroze rangeen rang.
 Keh mara khush aaniad basay waqte jang. (49)

ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਛਤਿਹ॥
 ਖੁਦਾਵੰਦ ਬਖਸ਼ਿੰਦਹੇ ਦਿਲ ਕਰਾਰ॥
 ਰਜ਼ਾ ਬਖਸ਼ ਰੋਜ਼ੀ ਦਿਹੋ ਨਉ ਬਹਾਰ॥ ੧॥
 Khudawand bakhshindhe dil qaraar.
 Raza bakhsh rozi deho nau bahaar. (1)

ਕਿ ਮੀਰ ਅਸਤ ਪੀਰ ਅਸਤ ਹਰ ਦੋ ਜਹਾਂ॥
 ਖੁਦਾਵੰਦ ਬਖਸ਼ਿੰਦਹ ਹਰ ਯਕ ਅਮਾਂ॥ ੨॥
 Keh meer ast peer ast har do jahaan.
 Khudawand bakhshindah har yak amaan. (2)

ਹਿਕਾਯਤ ਸੁਨੀ ਦੇਖ ਸ਼ਾਹੇ ਅਜ਼ੀਮ॥
 ਕਿ ਹੁਸਨਲ ਜਮਾਲ ਅਸਤੁ ਸਾਹਿਬ ਕਰੀਮ॥ ੩॥
 Rikayat shuneedame shahe azim.
 Keh husnal jamaal astu sahib kareem. (3)

ਕਿ ਸੂਰਤ ਕਮਾਲ ਅਸਤੁ ਹੁਸਨਲ ਤਮਾਮ॥
 ਹਮਹ ਰੋਜ਼ ਆਸਾਯਸੇ ਰੋਦ ਜਾਮ॥ ੪॥
 Keh soorat jamaal astu husnal tamaam.
 Hamah roze aasayashe rode jaam. (4)

ਕਿ ਸਰਹੰਗ ਦਾਨਿਸ਼ ਜ਼ਿ ਫ਼ਰਜ਼ਨਗੀ॥
 ਕਿ ਅਜ਼ ਮਸਲਿਹਤ ਮਉਜ਼ ਮਰਦਾਨਗੀ॥ ੫॥
 Keh sarhang daanish ze farzaangi.
 Keh az maslihat matij mardaangi. (5)

"O Lord-sublime! MY only prayer is that I may be blessed with the benediction of Time Name, So that I could conquer the enemies like sexual desire, etc and be victorious in the battle of life," (49)

Here the seventh parable is completed.

"By the Grace of one Lord-Su^hlime Victory to the Lord Almighty."

The Lord is our greatest benefactor and forgiver of all sins and vices and bestower of peace and tranquility of mind . He alone blesses us with the strength to lead our lives as per His Will (ordains) and bestows us with means of sustenance and worldly pleasure along with gratification: (His Grace). (1)

The Lord-sublime is the king and master (Gum) of both the worlds (here and Here after). The Lord is bestowing His favours and benedictions to all the beings and blesses us with comforts and amenities of life. (2)

(O Aurangzeb!) I have heard the story (anecdote) of a great king, who was most charming and bestower of benefactions (charities and gifts).(3)

The king possessed a beautiful charming and glorious personality and used to spend his days (life) in enjoying music (listening to music) and the pleasure of having wine (taking liquor and listening to music). (4)

He was a great warrior, intelligent (full of wisdom), and praiseworthy and his appearance (personality) was overflowing with the signs of valour and bravery (was a warrior par excellence). (5)

ਵਜ਼ਾ ਬਨੂਏ ਹਮ ਚੁ ਮਾਰੇ ਜਵਾਂ॥
 ਕਿ ਕੁਰਵਾਂ ਸ਼ਾਵਦ ਹਰਕਸੇ ਨਾਜਦਾਂ॥ ੬॥
 Wazaan baanuye ham choo maarey jawaan.
 Keh qurbaan shawad harkase naazdaan. (6)

ਕਿ ਖੁਸ਼ ਰੰਗ ਖੁਸ਼ ਖੋਇ ਓ ਖੁਸ਼ ਜਮਾਲ॥
 ਖੁਸ਼ ਆਵਾਜ਼ ਖੁਸ਼ ਖ਼ਾਰਗੀ ਖੁਸ਼ ਖਿਯਾਲ॥ ੭॥
 Keh khush rang khush khoye 'o khush jamakil.
 khush awaaz khush khuaaargi khush khayal. (7)

ਬ ਦੀਨਨ ਕਿ ਖੁਸ਼ ਖੋਇ ਖੂਬੀ ਜਹਾਂ॥
 ਕਿ ਹਰਫ਼ਾਤ ਕਰਦਨ ਖੁਸ਼ੋ ਖੁਸ਼ ਜੁਬਾਂ॥ ੮॥
 Ba deedan keh khush khoe khubee jahaan.
 Ze harfaat kardan khusho khush jubaan. (8)

ਦੁ ਪਿਸਰਸ਼ ਅਜ਼ਾਂ ਬੂੰਦ ਚੂੰ ਸ਼ਮਸ ਮਾਹ॥
 ਕਿ ਰਉਸਨ ਤਬੀਅਤ ਹਕੀਕਤ ਗਵਾਹ॥ ੯॥
 Do pisrash azaan boond choon shaamas maah.
 ke raushan tabeeat haqeeqat gawaah. (9)

ਕਿ ਗੁਸਤਾਖ ਦਸਤ ਅਸਤ ਚਾਲਾਕ ਜੰਗ॥
 ਬ ਵਕਤੇ ਤਰੱਦਦ ਚੁ ਸ਼ੇਰੋ ਨਿਹੰਗ॥ ੧੦॥
 Keh gustaakh dast ast chalaak fang.
 Ba wakte tradded choo shero nuhang. (10)

ਦੁ ਪੀਲ ਅਫਕਨੋ ਹਮ ਚੁ ਸ਼ੇਰ ਅਫਕਨੋ ਅਸਤ॥
 ਬ ਵਕਤੇ ਵਗਾਂ ਸ਼ੇਰ ਰੋਈ ਤਨ ਅਸਤ॥ ੧੧॥
 Do peel afkano ham choo sher afkano ast.
 Ba waqte wagaa sher roeen tan ast. (11)

The king had a beautiful queen, whose charm compared with the beauty of full moon. The lover of beauty was all praise for her charm and gracious poise (would sacrifice himself over her charm). (6)

The woman was having handsome features, was very jovial and was always cheerful in appearance. (She was blossoming with prosperity). She possessed a sweet tongue, with very clear and transparent (appealing) demeanour (habits) and with high thinking (full of wisdom). (7)

Her appearance was very charming (with appealing personality), with a pleasant disposition (temper) and was known in the world for her beauty. She was very clever and intelligent in her talk (conversation) with a sweet tongue. (8)

She had two sons (shining) like the sun and the moon. They possessed a good nature and (could evaluate and appreciate Truth) and were seekers of Truth. (9)

Both the boys were very active (with agile movements) and adept in the art of warfare. (Keen fighters). They would face the enemy in battle like a lion or a crocodile. (fight the enemy with great valour) (10)

Both the sons could vanquish the elephants and kill the lions (infighting). They would fight in battles like lions of steel (were lion-hearted with a steel-like strong body). (11)

ਯਕੇ ਖੂਬ ਰੋਇ ਓ ਦਿਗਰ ਤਨ ਚੁ ਸ਼ੀਮ॥
ਦੁ ਸੂਰਤ ਸਜਾਵਰ ਆਜ਼ਮ ਅਜ਼ੀਮ॥ ੧੨॥
Yake khoob roye 'o digar tan choo sheem.
Do soorat szaawar aazam azeem. (12)

ਵਜਾਂ ਮਾਦਰੇ ਬਰ ਕਸ ਆਸ਼ੁਫਤਹ ਗਸਤ॥
ਚੁ ਮਰਦਸਤ ਗੁਲ ਹਮ ਚੁਨੀ ਗੁਲ ਪ੍ਰਸਤ॥ ੧੩॥
Wazaan maadre' bar kas aashuftah guft.
Choo mardast gui ham chuni gui prast. (13)

ਸਬੰ ਗਾਹ ਦਰ ਖਾਬਗਾਹ ਆਮਦੰਦ॥
ਕਿ ਜ਼ੋਰਾਵਰਾਂ ਦਰ ਨਿਗਾਹ ਆਮਦੰਦ॥ ੧੪॥
Shabang gaah dar khaabgaah aamdand.
Keh zorawaraan dar nigaah aamdand. (14)

ਬੁਖਾਦੰਦ ਪਸ ਪੇਸ਼ ਕੁਰਦੋ ਕਲਾ॥
ਮਯੋ ਰੋਦ ਰਮਸ਼ ਗਿਰਾਂ ਰ ਹੁਮਾਂ॥ ੧੫॥
Bukhadand pas pesh khurdo kalan.
Mayo rode raamash giraan ra humman. (15)

ਬਿਦਾਸ਼ਿਤ ਕਿ ਅਜ਼ ਮਸਤੀਯਸ਼ ਮਸਤ ਗਸ਼ਤ॥
ਬਿਜ਼ਦ ਤੇਗ ਖੁਦ ਰਸਤ ਹਰ ਦੋ ਸਿਕਸਤ॥ ੧੬॥
Bidaanisht keh az mastiyash mast gasht.
Bizad teg khud dast har do shikast. (16)

ਬਿਜਦ ਹਰਦੋ ਦਸਤਸ਼ ਸਰੇ ਖੇਸ਼ ਜ਼ੋਰ॥
ਬ ਜੁੰਬਸ਼ ਦਰਾਮਦ ਬ ਕਰਦੰਦ ਸ਼ੋਰ॥ ੧੭॥
Bizd hardo daqash sarey khesh zore.
Ba jumbash draamad ba kardand shore. (17)

Their first quality was their charming appearance and secondly their bodies were glorious and shining like silver. Both the faces were looking glamorous and appealing. (12)

The mother of these two boys got enamoured by some person and fell in love with him. That man was delicate like the flowers, and the woman was (intended) keen lover of flowers. (worshipper of flowers). (13)

At night fall both the man and woman came to their sleeping place (bed room). That man happened to glance those two mighty boys. (14)

(On seeing the boys, the man told the woman that he could not come openly in their presence. So you make some arrangement to get rid of them.). That woman then sent for those boys turn by turn and made them unconscious through music and wine, (by giving them liquor). (15)

When she found that both had got drunk and became unconscious, then with a stroke of the sword, She beheaded "both of them with her own hands. (16)

Then she struck both her hands on their heads and started shouting with great anger. (17)

ਬਿਗੋਯਦ ਕਿ ਏ ਮੁਸਲਮਾਨਾਨ ਪਾਕ॥
 ਚਿਰਾ ਚੁੰ ਕਿ ਕੁਸ਼ਤੀ ਅਜ਼ੀ ਜਾਮਹ ਚਾਕ॥ ੧੮॥
 Bigoyad keh ye musalmaanaan paak.
 Chira choo keh kushti azeen jaamah chaak. (18)

ਬ ਖੁਰਦੰਦ ਮਯ ਹਰ ਦੂ ਆ ਮਸਤ ਸ਼ਤ॥
 ਗਿਰਿਫਤੰਦ ਸਮਸ਼ੇਰ ਫੋਲਾਦ ਦਸਤ॥ ੧੯॥
 Ba kurdand mai har do aan mast shat.
 Griftand shamsher faulaad dast. (19)

ਕਿ ਈਂ ਰਾ ਬਿਜ਼ਦ ਆਂ ਬਈ ਆ ਜਦੰਦ॥
 ਬ ਦੀਦਹ ਮਰਾ ਹਰਾ ਦੁ ਈ ਕੁਸ਼ਤਹ ਅੰਦ॥ ੨੦॥
 Keh een ra bizad aan jadand.
 Ba deedah mara har do een khushtah and. (20)

ਦਰੋਗਾ ਮਰਾ ਜਾ ਜ਼ਿਮੀਂ ਹਮ ਨ ਦਾਦ॥
 ਨ ਦਹਲੀਜ਼ ਦੋਜ਼ਖ ਮਰਾ ਰਹ ਕੁਸਾਦ॥ ੨੧॥
 Drega mara ja zameen ham na daad.
 Na dehleez dozakh mara rah khushaad. (21)

ਦੁ ਚਸ਼ਮੇ ਮਰਾ ਈਂ ਚਿ ਗੁਰਦੀਦ ਈਂ॥
 ਕਿ ਈਂ ਦੀਦਹੇ ਖ਼ੂਨ ਈਂ ਦੀਦ ਈਂ॥ ੨੨॥
 Do chashme mera een cheh gardeed een.
 Keh ccn deedhe khoon een deed een. (22)

ਬਿਹਜ਼ ਮਨ ਤਨੇ ਤਰਕ ਦੁਨੀਯਾ ਕੁਨਮ॥
 ਫਕੀਰੇ ਸਵੁਮ ਮਲਕਿ ਚੀਂ ਮੇਰਵਮ॥ ੨੩॥
 Bihaz man taney dunya kunam.
 Faqire shawum mulke cheen maruwam. (23)

She then told the people gathered there, O Pious Muslims, see what has happened to me! They asked her as to who had murdered them, and tore their clothes into pieces. (18)

The woman then said that both of them had taken wine in my presence and got drunk. Then they took up their steel swords in their hands. (19)

Then one brother killed the other one, and the second one killed the first one. Thus both got killed before my very eyes. (20)

Alas now the Earth even does not give me any shelter (space) (so that I could destroy myself underneath the Earth), nor the doors of hell are open for me. (21)

Before my very eyes and in my presence itself what a tragic thing has happened? I have perceived this bloodshed with my own eyes. (22)

Now the best thing for me to do will be that I should give up this life and leave this world or I should become a hermit (mendicant) and depart from this land (country). (23)

ਬਿ ਗੁਫਤ ਈਂ ਸੁਖਨ ਰਾ ਕੁਨਦ ਜਾਮਹ ਚਾਕ॥
 ਰਵਾਂ ਸੁਦ ਸੂਏ ਦਸਤ ਖਤ ਚਕ ਚਾਕ ਚਾਕ॥ ੨੪॥
 Be guft een sukham ra kunad jaamah chaak.
 Rawan sood sooye dast khat chaak chaak. (24)

ਕਿ ਓ ਜਾ ਬਿ ਦੀਦੰਦ ਖੁਸ਼ ਖਾਬਗਾਹ॥
 ਨਿਸ਼ਸਤਾਹ ਅਸਤੁ ਬਰ ਗਾਉ ਬਾ ਜਨ ਚੁ ਮਾਹ॥ ੨੫॥
 Keh 'o jaa be deedund khush khaadgaah.
 Nishastah ast bar gaow ba zan choo maah. (25)

ਬ ਪੁਰਸ਼ੀਦ ਓ ਰਾ ਏ ਨੇਕ ਜਨ॥
 ਹਮਾਯੂੰ ਦਰਖਤੇ ਚੁ ਸਰਵੇ ਚਮਨ॥ ੨੬॥
 Ba purshed 'o ra keh ye nake zan.
 Humayoun drakhe choo sarvay chaman. (26)

ਕਿ ਹਰੂਪ ਪਰੀ ਤੋ ਚੂ ਨੂਰੇ ਜਹਾਂ॥
 ਕਿ ਮਾਹੇ ਫਲਕ ਆਫਤਾਬੇ ਯਮਾਂ॥ ੨੭॥
 Keh hooro pari tu choo noorey jahan.
 Keh maahe falak aaftaabe yamaan. (27)

ਨ ਹੂਰੋ ਪਰੀਅਮ ਨ ਨੂਰੋ ਜਹਾਂ॥
 ਮਨਮ ਦੁਖਤਰੇ ਸ਼ਾਹਿਜਜਾਂ ਬਿਲਾਸਿਤਾ॥ ੨੮॥
 Na hooro preeyam na nooro jahan.
 manam dukhtre shahejaan bilstaan. (28)

ਬ ਪੁਰਸ਼ਸ ਦਰਾਮਦ ਪਰਸਤਸ ਨ ਮੂਦ॥
 ਬ ਨਿਜਦਸ਼ ਜੁਬਾਂ ਰਾ ਬ ਫੁਰਸਤ ਕਸੂਦ॥ ੨੯॥
 Ba purshed draamad prastash na mood.
 Ba nizdash zubaan ra ba fursat kasood. (29)

Having said these words, she tore away her clothes into pieces, and proceeded herself towards the deserted place outside the town. (24)

When she went out to the deserted side, she saw a beautiful spot for sleeping (taking rest there). There she saw a man and a beautiful woman riding on a bull. (25)

They asked her, "O good lady! Who are you, a woman with a (beautiful) and delicate body like the weeping Cyprus?" (26)

Are you a fairy or a nymph of the paradise? Or are you the radiant light of the world? Are you the moon of the sky or the sun of the outer space?" (27)

That woman then replied, "Neither I am a fairy or a nymph nor am I a radiant and illuminating light. I am the daughter of the king of Balistan land." (country). (28)

When they had asked her the question, she had saluted them first and then opened her mouth (spoke) with great humility. (29)

ਬ ਦੀਨਨ ਤੁਰਾ ਬਸ ਆਜ਼ੁਰਦਹ ਅਮ॥
 ਬਿਗੋਈ ਤੁ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਬਖਸ਼ੀਦਹਅਮ॥ ੩੦॥
 Ba deedan tura man bas aazurda am.
 Bigoii to har chess bakhshee daharm. (30)

ਬ ਹੰਗਾਮ ਪੀਰੀ ਜਵਾਂ ਮੇ ਸ਼ਵਮ॥
 ਬ ਮੁਲਕਿ ਹੁਮਾਂ ਯਾਰ ਮਨ ਮੇਰਵਮ॥ ੩੧॥
 Ba hungaam peeri jawan mey shawam.
 Ba mulke human yaar man mey rawan. (31)

ਬਦਾਨਿਸ਼ ਤੋ ਦਾਨੀ ਵਗਰ ਈ ਵਫਾ॥
 ਬਯਾਦ ਆਮਦਸ ਬਦਤਰ ਈ ਬੇਵਫਾ॥ ੩੨॥
 Ba hangaam peeri jawaan mey shawam.
 Ba mulke humaan yaar man mey rawam. (32)

ਵਜ਼ਾਂ ਜਾਂ ਬਿਆਮਦ ਬਗਿਰਦੇ ਚੁ ਚਾਹ॥
 ਕਜਾਂ ਜਾਂ ਅਜ਼ੋ ਬਦ ਨਖਜ਼ੀਰ ਗਾਹ॥ ੩੩॥
 Wazaan ja biamad bagirde choo chaah.
 Kazaan ja azo bad nakhzir gaah. (33)

ਬ ਸੋਰੇ ਦਿਗਰ ਰੋਜ਼ ਆਮਦ ਸ਼ਿਕਾਰ॥
 ਚੁ ਮਿਨਕਾਲ ਅਜ਼ ਬਾਸ਼ਹੇ ਨੌ ਬਹਾਰ॥ ੩੪॥
 Ba sarey digar raze aamad shikaar.
 Choo minkaal az baashahe nau bahaar. (34)

ਕਿ ਬਰਖਾਸਤ ਪੇਸ਼ਸ਼ ਗਵਜ਼ਨੇ ਅਜ਼ੀਮ॥
 ਰਵਾਂ ਕਰਦ ਅਸਪਸ ਚੁ ਬਾਦੇ ਨਸੀਮ॥ ੩੫॥
 Keh barkhast pashesh gawazne azeem.
 Rawan kard aspus choo baade naseem. (35)

The man said, "I am feeling greatly pained to see you in this grief. Whatever you may ask from me, I am prepared to give you." (30)

She then said, "O Lord! May I become young again from this old age, and proceed to the place of my beloved. This is my only request." (31)

The angel said, "If you feel -this thing to be good and appropriate in your mind, then it will happen as you have desired. But this is a very wicked (worthless) thing, which you have thought of (which has occurred to you). (32)

On acquiring this favour from the angel, she came to the place of (near)a well, where her friend (lover) had. a hunting ground there. (his hunting ground). (33)

Next day her lover came to that spot for his hunting expedition, who was blooming with youthful energy, looking red like the beak of the hawk, like the spring season. ' (34)

He saw a huge stag running away in front of him, and he chased him, speeding his horse with the speed of the morning. wind. (followed him with great speed). (35)

ਬਸੇ ਦੂਰ ਗਸ਼ਤਸ਼ ਨ ਮਾਂਦਹ ਦਿਗਰ॥
 ਨ ਆਬੋ ਨ ਤੋਸਹ ਨ ਅਜ਼ ਖੁਦ ਖਬਰ॥ ੩੬॥
 Basey door gashtash na maanda digar.
 Na aabo na toseh na az khud khabar. (36)

ਵਜ਼ਾਂ ਓ ਸ਼ਬਦ ਬਾ ਤਨੇ ਨਉਜਵਾਂ॥
 ਨ ਹੂਰੋ ਪਰੀ ਆਫ਼ਤਾਬੇ ਜਹਾਂ॥ ੩੭॥
 Wazaan 'o shawad baa taney naujawan.
 Na hooro pari aaftaabe jahaan. (37)

ਬ ਦੀਨਨ ਵਜ਼ਾਂ ਸ਼ਾਹਿ ਆਸ਼ੁਫ਼ਤਹ ਗਸ਼ਤ॥
 ਕਿ ਅਜ਼ ਖੁਦਜ਼ ਖਬਰ ਰਫ਼ਤ ਵ ਅਜ਼ ਹੋਸ਼ ਦਸਤ॥ ੩੮॥
 Ba deedan wazaan shahe aashufta gasht.
 Ke az khudz khabar raft wa az hash dast. (38)

ਕਿ ਕਸਮੇਂ ਖੁਦਾ ਮਨ ਤੁਰਾ ਮੇ ਕੁਨਮ॥
 ਕਿ ਅਜ਼ ਜਾਨ ਜਾਨੀ ਤੂ ਬਰਤਰ ਕੁਨਮ॥ ੩੯॥
 Keirkasme khudaa man tura mey kunam.
 Keh az jaan jaani tu, bartar kunam. (39)

ਉਜ਼ਰ ਕਰਦਉ ਚੂੰ ਦੁ ਸੋ ਚਾਰ ਬਾਰ॥
 ਹਮ ਆਖਰ ਬਿਗੁਫ਼ਤਨ ਵਜ਼ਾਂ ਕਰਦ ਕਾਰ॥ ੪੦॥
 Uzar kardao choon du seh chaar baar.
 Ham aakhar biguftan wazan kard kaar. (40)

ਬੁਬੀਂ ਗਰਦਸ਼ੇ ਬੇਵਫ਼ਾਏ ਜ਼ਮਾਂ॥
 ਕਿ ਖ਼ੁਨੇ ਸਿਦਾਦਸ਼ ਨ ਮਾਦਸ਼ ਨਿਸ਼ਾਂ॥ ੪੧॥
 Bubeen gardashe bawafaai zamaan.
 Kc khoone sitadash na maadash nishaan. (41)

During the chase of his pray, he went very far (away) from that spot and there was none else along with him. There was neither water nor any food to eat and he had lost his senses also. (36)

At a great distance, the stag transformed himself into a beautiful damsel and started moving there. That woman was looking more charming than the fairies of the paradise. Even the sunshine could not compare with her glorious beauty. (37)

On seeing the beautiful appearance of that woman, the king got enamoured with her love. He was so much engrossed in her love that he lost sense of his whereabouts and was almost dazed. (38)

He told her, "I swear by God that I had developed love for you more than my life even. (I am extremely in love with you). (39)

At first that woman refused his offer twice or thrice and then acted according to his wishes. (40)

"(O Aurangzeb !) The warrior was then killed in the unfaithful times of the day (during the changing times) without leaving any signs of his existence or flame even. Both the man and the beloved (woman) departed from the world, with the load of their sin on their mind." (41)

ਕੁਜਾ ਸ਼ਾਹਿ ਕੋ ਖੁਸਰਵੋ ਜ਼ਾਮ ਜ਼ੰਮ॥
ਕੁਜਾ ਸ਼ਾਹਿ ਆਦਮ ਮੁਹੰਮਦ ਖਤੰਮ॥ ੪੨॥
Kujan shahe kai khusrawo zaame zam.
Kuja shahe aadam Muhammad khatam. (42)

ਫਰੇਦੂਂ ਕੁਜਾ ਸ਼ਾਹਨ ਇਸਫੰਦ ਯਾਰ॥
ਨ ਦਾਬਾਬ ਦਾਰਾ ਦਰਾਮਦ ਸ਼ੁਮਾਰ॥ ੪੩॥
Freedoon kuja shahan Isfand Yaar.
Na Daarah Dara draamad shumaar. (43)

ਕੁਜਾ ਸ਼ਾਹਿ ਅਸਕੰਦਰ ਸ਼ੇਰ ਸ਼ਾਹ॥
ਕਿ ਯਕ ਹਮ ਨ ਮਾਦ ਅਸਤ ਜਿੰਦਹ ਬ ਜਾਹ॥ ੪੪॥
Kuja shahe askandro Sher Shaah.
keh yak ham maand ast zindah bajaah. (44)

ਕੁਜਾ ਸ਼ਾਹ ਤੰਮੂਰ ਬਾਬਰ ਕੁਜਾਸਤ॥
ਹੁਮਾਯੂੰ ਕੁਜਾ ਸ਼ਾਹਿ ਅਕਬਰ ਕੁਜਾਸਤ॥ ੪੫॥
Kuja shah taimur Babar kujaast.
Humayaoun kuja shahe akbar kujaast. (45)

ਬਿਦਿਹ ਸਾਕੀਯਾ ਸੁਰਖ ਰੰਗੋ ਫਰੰਗ॥
ਖੁਸ਼ ਆਮਦ ਮਰਾ ਵਕਤੇ ਜ਼ਦ ਤੇਗ ਜੰਗ॥ ੪੬॥
Badeh saaqia surkh range frang.
Khush aamad mara waqte zad tegh jang. (46)

(O Aurangzeb!) You know where have all the great men gone, like the king kai, Khusuro, and Jamshaid? Where has Baba Adam gone? Even Mohammad has gone away. (42)

Where are the kings called Fraidoon, Behman and As fand Yaar? Neither Darab nor Dara are to be seen. If we were to recount the kings gone by, then there is no end to it, being beyond count. (43)

Where were the kings Alexander and Sher Shah? Not a single one out of the old kings is to be seen alive. (44)

Where is king Taimur and king Babar ? Where were the kings Hamaiyun and Akbar? (45)

(The Guru has tried to make Aurangzeb realise, how this wicked woman had killed her two young sons for the sake of enjoying her love affair with another person. When asked by the angel to seek some favours, she only asked for the company of her beloved and becoming young again. She later died with the load of her sin on her head, and she had to suffer in the next world for this sin. You also have imprisoned your father, killed your brother, Dara Shikoh. When you will appear in the Lord's court after your death, you should have repented for your sins and proceed with a clean heart.)

(The Guru then prays to the Lord-Almighty).

"O Lord -supreme ! (O True Guru !) May I be blessed with your Grace and the red coloured tumbler of Farang country, which will be of help to me in dispelling my vices. My only request is that I may mingle with you after this life, ridding myself of sexual desires, anger or other vices." (46)

ਬ ਮਨ ਗਿਹ ਕਿ ਖੁਦ ਰਾ ਪਯੋਰਸ ਕੁਨਮ॥
 ਬ ਤੇਗ ਆਜ਼ਮਾਈਸ਼ ਕੋਹਸ ਕੁਨਮ॥ ੪੭॥
 Ba man deh keh khud ra peoras kunam.
 Ba tegh aazamaesh kohash kunam. (47)

ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਿਹ॥
 ਕਮਾਲਸ ਕਰਾਮਾਤ ਆਜ਼ਮ ਕਰੀਮ॥
 ਰਜ਼ਾ ਬਖਸ਼ ਰਾਜ਼ਕ ਰਹਾਕੋ ਰਹੀਮ॥ ੧॥
 Kamalash karamat aazam kareem.
 Raza baksh razak rihako raheem. (1)

ਬ ਜ਼ਾਕਰ ਦਿਹੰਦ ਈਂ ਜ਼ਮੀਨੋ ਜ਼ਮਾਨ॥
 ਮਲੂਕੋ ਮਲਾਯਕ ਹਮਹ ਆਂ ਜਹਾਨ॥ ੨॥
 Ba zakar dehand een zameeno zaman.
 Malooko malaik hamah aan jahaan. (2)

ਹਕਾਯਤ ਸੁਨੀਦੇਮ ਸ਼ਾਹੇ ਫ਼ਿਰੰਗ॥
 ਚੁ ਬਾ ਜ਼ਨਿ ਨਿਸ਼ਸਤੰਦ ਪੁਸ਼ਤੇ ਪਲੰਗ॥ ੩॥
 Hakaayat shuneedem shaahe firang.
 Choo ba zaney nishastand pushte palang. (3)

ਨਜ਼ਰ ਕਰਦ ਬਰ ਬਚਹ ਗੋਹਰ ਨਿਗਾਰ॥
 ਬ ਦੀਨਨ ਹੁਮਾਯੂੰ ਜਵਾਂ ਉਸਤਵਾਰ॥ ੪॥
 Nazar kard bar bachha gohar nigaar.
 Ba deedan humayun jawan ustwaar. (4)

ਬ ਵਕੀਤ ਸਬ ਓ ਰਾ ਬਿਖਦੰਦ ਪੇਸ਼॥
 ਬ ਦੀਨਨ ਹੁਮਾਯੂੰ ਬਬਾਲਾਇ ਬੇਸ਼॥ ੫॥
 Ba waqte shab 'o ra bikhadand pesh.
 Ba didan humayou bubalaae besh. (5)

"O Lord-sublime! Pray, bestow me with your True Name through your Grace, so that I could attain self-realisation and crush my enemies like sexual desires with the sword of true knowledge." (47)

Here the eighth parable is completed."

By the Grace of one Lord-Sublime Victory to the Lord Almighty."

The Lord-sublime is accomplished in his magical powers and is highly benevolent and kind. He keeps us sustained with his benefactions and makes us follow His Will (His ordains) and is the greatest benefactor of all our benedictions. (1)

The Lord has created both the Earth and the heavens for those engaged in His Meditation. Both the worlds, here and hereafter, along with the whole universe, are under the ordains (control) of his saints (Bhakats) (are the domains of His beloved saints.) (2)

(O Aurangzeb !) I have heard the anecdote of the king of Farang Desh.(foreign country), who was seated along with his spouse on his sleeping couch. (3)

The king's spouse (queen) saw the son of a jeweller there, who was looking very charming, youthful and energetic. (4)

The queen called him at night to her palace and she noticed that he wa svery smart, with a very healthy built young man. (5)

ਬਿਆਵੇਖਤ ਬਾ ਓ ਹਮਹ ਯਕਾ ਦਿਗਰ॥
ਕਿ ਜਾਹਿਰ ਸ਼ਵਦ ਹੋਸ਼ ਹੋਬਤ ਹੁਨਰ॥ ੬॥
Bayawakht ba 'o hamah yak digar.
Keh zakar shawad hosh haibat hunar. (6)

ਯਕੇ ਮੁਇ ਚੀਂ ਰਾ ਬੁਖਾਦੰਦ ਪੇਸ਼॥
ਕਿ ਅਜ਼ ਮੁਇ ਚੀਨੀ ਬਰਾਵੁਰਦ ਰੋਸ਼॥ ੭॥
Yake niooye cheep ra bukhadand pesh.
Keh az mooye chini brawoord resh. (7)

ਬਰੋ ਹਰ ਕਿ ਬੀਨਦ ਨ ਦਾਨਦ ਸੁਖਨ॥
ਕਿ ਅਜ਼ ਰੋਇ ਮਰਦੇ ਸ਼ੁਦਹ ਸ਼ਕਲ ਜ਼ਨ॥ ੮॥
Bro har keh binad na daand sukhan.
Keh az roey mardey shuda shakal zan. (8)

ਬਿਦਾਨੰਦ ਹਰ ਕਸ ਕਿ ਈਂ ਹਮ ਜ਼ਨ ਅਸਤ॥
ਕਿ ਦਰ ਪੰਕਰਿ ਚੂੰ ਪਰੀ ਰੋਸ਼ਨ ਅਸਤ॥ ੯॥
Bidanand har kas ke een ham zan ast.
Keh dar pakere choon pari roshan ast. (9)

ਬ ਦੀਦੰਦ ਓਰਾ ਯਕੇ ਰੋਜ਼ ਸ਼ਾਹ॥
ਕਿ ਮਕਬੂਲ ਸੂਰਤ ਚੁ ਰਖਸ਼ਿੰਦਹ ਮਾਹ॥ ੧੦॥
Ba didand 'ora yake roze shah.
Keh maqbooi surat choo rakhshindah maah. (10)

ਬਿ ਪੁਰਸ਼ੀਦ ਓਰਾ ਕਿ ਏ ਨੇਕ ਬਖਤ॥
ਸਜ਼ਾਵਰ ਸ਼ਾਹ ਅਸਤੁ ਸਾਯਾਨ ਤਖਤ॥ ੧੧॥
Be purshced 'ora ke ye nake bakht.
Sazaawaar shah asto shaayaan takht. (11)

Both of them got enamoured with each other's love, enjoying sensuous pleasure. When they became- conscious of themselves, they got frightened that their secret may not be leaked out. So they thought of a plan. (6)

She called a barber, so that he could shave off the beard of that jeweler with a razor and make his face clearer (smooth). (7)

Whosoever would look at him, could not know this secret as his face now resumbled a woman's face, more than the man's appearance. (8)

Everyone took him to be a female, (woman) as his body was shining like a fairy. (9)

One day the king looked at him, and he found his appearance shining brilliantly like the moon and looking very charming. (10)

The king told him, "O fortunate blonde ! You are only meant for the kings, and worthy of being seated on the royal throne. So you could become my consort (queen)." (11)

ਕਿ ਜਨ ਤੋਂ ਕਦਾਮੀ ਕਿਰਾ ਦੁਖਤਰੀ॥
ਕਿ ਮੁਲਕੇ ਕਿਰਾ ਰੋ ਕਿਰਾ ਖਾਹਰੀ॥ ੧੨॥
Keh zan to kadaami kira dukhtari.
Keh mulke kira no kira khawaahari. (12)

ਬ ਨਜ਼ਰ ਅੰਦਰੂੰ ਬਹਰਮੰਦ ਆਮਦਸ਼॥
ਕਿ ਦੀਦਨ ਸਹੇ ਦਿਲ ਪਸੰਦ ਆਮਦਸ਼॥ ੧੩॥
Ba nazar androon baharimand aamdersh.
Ba deedan sahe dil psand aamdash. (13)

ਕਨੀਜ਼ਕ ਯਕੇ ਰਾ ਬੁਖਾਦੰਦ ਪੇਸ਼॥
ਸਬੋ ਗਾਹਿ ਬੁਰਦਸ਼ ਦਰੂੰ ਖਾਨਹ ਖੇਸ਼॥ ੧੪॥
Kaneezak yake ra bukhadand pesh.
Shaban gaahe burdash daroon khana khash. (14)

ਬਿ ਗੁਫਤਹ ਕਿ ਸਰਵ ਕਦ ਸੀਮ ਤਨ॥
ਚੁਰਾਗੇ ਫਲਕ ਆਫਤਾਬੋ ਯਮਨ॥ ੧੫॥
Be guftah keh ye sarav qad seem tan.
Chiraage falak aaftaabe yaman. (15)

ਵਜ਼ਾ ਬਹਰ ਮਾਰਾ ਬ ਤਪਸ਼ੀਦ ਦਿਲ॥
ਕਿ ਮਾਹੀ ਬਿਅਫਤਾਦ ਅਜ ਆਬ ਗਿਲ॥ ੧੬॥
Wazaan bhehar mara ba tapsheed dil.
Keh maahi biyaftaad az aab gi1. (16)

ਬੁਰੋਏ ਸਬਾਪੈਕ ਗੁਲਜ਼ਰ ਮਾਂ॥
ਕਿ ਦਰਪੇਸ਼ ਯਾਰੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਮਾਂ॥ ੧੭॥
Buroye shabapak gulzaar maan.
Keh darpesh yaare wafaadar maan. (17)

(He further said) "Whose spouse (wife) are you and whose daughter are you? Which is your country? Whose sister are you?" (12)

She appeared very charming and fortunate to look at as such she was greatly liked (appreciated) by the king. (13)

Then the king sent for a female attendant, who took her at night to his palace. (14)

The king told this attendant, that he had seen a woman, tall like a cyprus tree, with a silver like shining face and she was most beautiful like the moon with an elegant and glorious appearance like the sun. (15)

(He said) My heart is pining to meet her just like a fish out of water and throbbing-in the muddy water. (slush). (16)

(He told her), you are my blooming emissary (like a flower bed). Please go to my faithful friend. (17)

ਤੁ ਗਰ ਪੇਸ਼ ਓਰਾ ਬਿਯਾਰੀ ਮਾਂ॥
 ਕਿ ਦਰਪੇਸ਼ ਯਾਰੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਮਾਂ॥ ੧੮॥
 Tut gar pesh 'ora byari mara.
 Keh bakhshem sarbastah ganje tura. (18)

ਰਵਾਂ ਸ਼ੁਦ ਕਨੀਜ਼ਕ ਈ ਸੁਖਨ॥
 ਬਿਗੋਯਦ ਸੁਖਨ ਰਾਜ਼ਿ ਤਰ ਤਾਬ ਬੁਨ॥ ੧੯॥
 Rawan shud kaneezak een sukhan.
 Bagoyad sukhan raze sar taab bun. (19)

ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਕਨੀਜ਼ਕ ਸੁਨੀਦੀ ਸੁਖਨ॥
 ਬ ਪੇਚੀਦ ਬਰ ਖੁਦ ਜ਼ਿ ਪੋਸ਼ਾਕ ਜ਼ਨ॥ ੨੦॥
 Zubani kaneezak shuneedi sukhan.
 Ba pecheed bar khud zoy poshak zan. (20)

ਕਿ ਜ਼ਾਹਰ ਕਨਾਨੀਦ ਅਸਬਾਬ ਖੇਸ਼॥
 ਕਿ ਦੀਦਨ ਜਹਾਂ ਰਾ ਬ ਕਿਰਦਾਰ ਖੇਸ਼॥ ੨੧॥
 Keh zahar kananeed asbab khesh.
 Keh didan jahan ra ba kirdar khesh. (21)

ਬ ਖਾਹਦ ਮਰਾ ਸ਼ਾਹਿ ਏ ਯਾਰ ਮਾਂ॥
 ਮਰਾ ਮਸਲਿਯਤ ਦਿਹ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਮਾਂ॥ ੨੨॥
 Ba khahad mara shahe ye yaar ma.
 Mara maslihat deh wafadar ma. (22)

ਤੁ ਗੋਈ ਮਨ ਈ ਜਾ ਗੁਰੇਜ਼ਾ ਸ਼ਵਮ॥
 ਕਿ ਇਮ ਰੋਜ਼ ਅਜ਼ ਜਾਇ ਖੇਜ਼ਾ ਸ਼ਾਵਮ॥ ੨੩॥
 Ti goii man een ja gureza shawam.
 Keh imroze az jaaey kheza shawam. (23)

"If you could arrange to bring her to my palace, I will reward you with a pouch (bag) full of gold coins)." (18)

On hearing these words of the king, the housemaid went there and related the whole story to him from beginning to end. (19)

On hearing this awkward thing from the maid, he felt greatly pained at wearing womanly (female) dress on his body and was filled with hatred (for himself). (20)

He thought to himself that if he disclosed this secret to anyone, then what will be his fate in the world.? (21)

So he told the queen, "O my beloved! The king, having seen my beautiful face, has shown his liking for me. O my faithful friend! Now you tell me what should I do?" (22)

If you agree, then I would be (declared) missing from this place and would move (go) away from here today itself. (23)

ਨ ਤਰਸੀ ਇਲਾਜੇ ਤੁਰਾ ਮਨ ਕੁਨਮ॥
ਬ ਦੀਦਨ ਵਜ਼ਾ ਦਾਰ ਮਾਹੇ ਨਿਹਮ॥ ੨੪॥
Na tarsi ilaaje tura man kunam.
Ba deedan wazaan chaar maahe niham. (24)

ਚੁ ਖੁਸ਼ਪੀਦ ਯਕ ਜਾਇ ਚੂੰ ਬੇਖਬਰ॥
ਖਬਰ ਗਸ਼ਤ ਸ਼ੁਦ ਸ਼ਾਹ ਓ ਸ਼ੇਰ ਨਰ॥ ੨੫॥
Choo khushpeed yak jaae choon bakhabar.
Khabar gasht shud shaah `o sher nar. (25)

ਦਹਾਨੇ ਕਨੀਜ਼ਕ ਸ਼ੁਨੀਦ ਈਂ ਸੁਖਨ॥
ਬਜ਼ੁੰਬਸ਼ ਲਰਜ਼ੀਦ ਸਰ ਤਾਬ ਬੁਨ॥ ੨੬॥
Dahaane kaneezak shunted een sukhān.
Bajumbash lamed sar taab bun. (26)

ਬਿਯਾਮਦ ਕਜ਼ੋ ਜਾਇ ਓ ਖੁਫਤਹ ਦੀਦ॥
ਜਿ ਸਰ ਤਾ ਕਦਮ ਹਮ ਚੁ ਮਿਹਰਸ਼ ਤਪੀਦ॥ ੨੭॥
Byamad kazo jaae 'o khufta deed.
Ze sar to qadata ham choo mehrash tepeed. (27)

ਬਿਦਾਨਦ ਕਿ ਈਂ ਰਾ ਖਬਰਦਾਰ ਸ਼ੁਦ॥
ਬ ਰੋਜ਼ੇ ਅਜ਼ਾ ਈਂ ਖਬਰਦਾਰ ਸ਼ੁਦ॥ ੨੮॥
Bidanand keh een ra khabardar shud.
Ba roze aza een khabardar shud. (28)

ਬਿ ਖੁਸ਼ਪੀਦ ਯਕ ਜਾ ਯਕੇ ਖਾਬਗਾਹ॥
ਮਰਾ ਦਾਵ ਅਫ਼ਤਦ ਨ ਯਜ਼ਦਾਂ ਗਵਾਹ॥ ੨੯॥
Be khushpeed yak ja yake khabgah.
Mara dao after na yazdan gawah. (29)

The queen told him, "You need not get worried and frightened, as I shall make some arrangement. In the very face of the king, I will keep you with me for four months. (within his knowledge). (24)

Saying these words, the queen took him along with her and went to bed, being completely careless about anything. The lion-hearted king then came to know about the whole affair from his maid. (25)

When the king heard about this whole thing from the maid, he was trembling from head to foot, getting furious with rage. (26)

So the king came to the place along with the maid, and saw both of them sleeping there. On seeing this, he was agitated and became red hot like the sun from head to foot. (27)

The king felt that "she got the news of my views, as such she had become fully cautious and does not sleep alone." (28)

Both of them were sleeping together on one bed only, so my manoeuvre (trick) did not work. God alone is my witness. (29)

ਜੁਦਾ ਗਰ ਬੁਬੀਨਮ ਅਜ਼ ਈ ਖਾਬਗਾਹ॥
ਯਕੇ ਜੁਫਤ ਬਾਸ਼ਮ ਚੁ ਖਰਸ਼ਦ ਮਾਹ॥ ੩੦॥
Juda gar bubinum az een khaabgaah.
Yake juft basham choo khurshad maah. (30)

ਵਜ਼ਾ ਰੋਜ਼ ਗਸ਼ਤਾਹ ਬਿਯਾਮਦ ਦਿਗਰ॥
ਹਮਾਂ ਖੁਫਤਹ ਦੀਦੰ ਯਕੇ ਬਬਰ॥ ੩੧॥
Wazaan rose gashtah bymad digar.
Hamaan khufta deedam yake babar. (31)

ਦਰੇਗਾ ਅਜ਼ੀਂ ਗਰ ਜੁਦਾ ਯਾਫਤਮ॥
ਯਕੇ ਹਮਲਹ ਚੂੰ ਸ਼ੇਰਿ ਨਰ ਸਾਖਤਮ॥ ੩੨॥
Drega azeen gar juda yaftam.
Yake hamla choon shere nar saakhtam. (32)

ਦਿਗਰ ਰੋਜ਼ ਰਫਤਸ਼ ਆਮਦਸ਼॥
ਬ ਦੀਦੰਦ ਯਕ ਜਾਇ ਬਰ ਤਾਫਤਸ਼॥
Digar roze raftash aamdash.
Ba deedand yak jaae bar taaftash. (33)

ਬ ਰੋਜ਼ੇ ਚੁ ਆਮਦ ਬ ਦੀਦੰਦ ਜੁਫਤ॥
ਬ ਹੋਰਤ ਗਰੋ ਰਫਤ ਬਾ ਦਿਲ ਬਿਗੁਫਤ॥ ੩੪॥
Ba roze choo aamad ba didand zuft.
Ba harat fro ba dil biguft. (34)

ਕਿ ਹੰਫ ਅਸਤ ਆਂ ਰਾ ਜੁਦਾ ਯਾਫਤਮ॥
ਕਿ ਤੀਰੇ ਕਮਾਂ ਅੰਦਰੂੰ ਸਖਤਮ॥ ੩੫॥
Keh half ast aan ra juda yaftam.
Keh teeray kamaan androon sakhtam. (35)

The king thought to himself (in his mind) "in case I had the chance of seeing her separately away from this bedroom, then like the new moon night, I would join with her (get interlinked) like the sun or moon." (30)

"That day the king went away and came again the next day, and the king saw them both sleeping together clasping each other in their arms. (in embrace). (31)

The king thought in his mind that it was rather sad. "In case I had seen this woman separate from the queen, then I would have swooped at her like a male lion. (attacked her). (32)

The king went away on the second day, and came again on the third day. Seeing them sleeping together, he again went back. (33)

On the fourth day again he came and saw them sleeping together. He was wondering and went back and was thinking in his mind. (34)

"Alas! Had I seen her separated from the queen, then I would have enjoyed sensuous pleasure with her." (I would have fixed the arrow in the bow.) (35)

ਨ ਦੀਦਮੋ ਦੁਸ਼ਮਨ ਨ ਦੋਜਮ ਬ ਤੀਰ॥
 ਨ ਕੁਸ਼ਤਮ ਅਦੂ ਰਾ ਨ ਕਰਦਮ ਅਸੀਰ॥ ੩੬॥
 Na deedem dushman na dozan ba teer.
 Na kushtam adoo ra na kardam assar. (36)

ਸ਼ਸ਼ਮ ਰੋਜ਼ ਆਮਦ ਬਦੀਦਹ ਵਜ਼ਾਂ॥
 ਬ ਪੇਚਸ ਦਰਾ ਵਖਤ ਗੁਫਤ ਅਜ਼ ਜ਼ੁਬਾਂ॥ ੩੭॥
 Shasham rose aamad badeeda wazaan.
 Ba pechash dra wakht guft az zubaan. (37)

ਨ ਡਦਿਮ ਦੁਸ਼ਮਨ ਕਿ ਰੇਜ਼ੇਮ ਖੂੰ॥
 ਦਰੇਗਾ ਨ ਕੈਬਰ ਕਮਾਂ ਅੰਦਰੂੰ॥ ੩੮॥
 Na deedem dushman keh razame khoon.
 Drega na kaibar kamaan androon. (38)

ਦਰੇਗਾ ਬ ਦੁਸ਼ਮਨ ਨ ਆਵੇਖਤਮ॥
 ਅਰਗਾ ਨ ਬਾ ਯਕ ਦਿਗਰ ਰੇਖਤਮ॥ ੩੯॥
 Drega ba dushman na aawakhtam.
 Arga na ba yak digar rekhtam. (39)

ਹਕੀਕਤ ਸ਼ਨਾਸਦ ਨ ਹਾਲੇ ਦਿਗਰ॥
 ਕਿ ਨਾਯਲ ਬਸੇ ਗਸ਼ਤ ਓ ਤਾਬ ਸਰ॥ ੪੦॥
 Haqiqat shanasad na haale digar.
 keh nayal base gast 'o taab sar. (40)

ਬੁਬੀਂ ਬੇਖਬਰ ਰਾ ਚੇ ਕਾਰੇ ਕੁਨਦ॥
 ਕਿ ਕਾਰੇ ਬਦਸ਼ ਇਖਤਯਾਰੇ ਕੁਨਦ॥ ੪੧॥
 Bubeen bekhbar ra cheh kaare kunad.
 Keh kaare badasb ikhitiare kunad. (41)

The king thought to himself and felt sorry (sad) that neither he had seen the enemy nor he had shot the arrow. (pierced with arrow), "Neither have I killed the wicked person , nor have I imprisoned her, so what is the use of my being a king?" (36)

The sixth day, the king came and saw them together as before. He got furious with rage and remarked like this. (Spoke with his tongue) (37)

"I have not seen the enemy, as such I should not cut him into pieces. Alas! I have not been able to place the arrow in the bow (I could not enjoy sensuous pleasure)." (38)

(The king said), Alas! I have not been able to clasp the enemy (I have not met her) It is very sad that we have not mingled with each other so far," (39)

The king, being in a different state of mind, could never realize, whether he was a male or a female. (boy or a girl). He was enamored in her love from head to foot. (extremely enticed in her love) (The king never realized the truth. In fact, due to his dual- mindedness, he was far from the truth.) (40)

'(O Aurangzeb!) You should look at this king and see what was he doing. He was assimilating the wicked path. (The human being suffers due to his ignorance.)" (41)

ਖੁਸ਼ੀ ਬੇਖਬਰ ਬਦ ਖਰਾਸ਼ੀ ਕੁਨਦ॥
ਕਿ ਬੇਅਬ ਸਰ ਖੁਦ ਤਰਾਸ਼ੀ ਕੁਨਦ॥ ੪੨॥
Bubeen bekhaber bad khrashi kunad.
Keh beaab sar khud trashi kunad. (42)

ਬਿਦਿਹ ਦਾਕੀਯਾ ਜਾਮ ਸਬਜ਼ੇ ਮਰਾ॥
ਕਿ ਸਰਬਸਤਹ ਮਨ ਗੰਜ ਬਖਸ਼ਮ ਤੁਰਾ॥ ੪੩॥
Bideh saqia jaam sabze mars.
Keh saebastah man ganj bakhsham tura. (43)

ਬਿਦਿਹ ਸਾਕੀਯਾ ਸਾਦਰੇ ਸਬਜ਼ ਫਾਮ॥
ਕਿ ਖਸਮ ਅਫਕਨੋ ਵਕਤਹ ਸਤਸ਼ ਬ ਕਾਮ॥ ੪੪॥
Bideh saqia sagarè sabaz faam.
Keh khasm afkano waqte ba kaam. (44)

ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫ਼ਤਿਹ॥
ਗਫ਼ਰੋ ਗੁਨਹ ਸਖਸ਼ ਗਾਫ਼ਲ ਕੁਸ ਅਸਤ॥
ਜਹਾਂ ਰਾ ਤੁਈ ਬਸਤੁ ਈ ਬੰਦੁਬਸਤ॥ ੧॥
Ghafooro gunaah bakhsh gaafil kush ast.
Jahan ra tuii bast een bandobast. (1)

ਨ ਸਿਰੋ ਨ ਮਾਦਰ ਬਿਰਾਦਰ ਪਿਦਰ॥
ਨ ਦਾਮਦੁ ਦੁਸ਼ਮਨ ਨ ਯਾਰੇ ਦਿਗਰ॥ ੨॥
Na pisro na. maader biraadar pidar.
Na daamad dushman na yaare digar. (2)

"(O Aurangzeb!) Look at the fool, what type of painful state he was up to, as if he was having a Shava without the use of water." (without any achievement he was wasting his time and effort.) (42)

(O Aurangzeb! Like that king you are also behaving foolishly, without knowing what is right and wrong. You are troubling god-fearing saints without any purpose, for which you will have to be answerable to the Lord.)

Now the Guru prays to the Lord:- "O True Guru ! May I be bestowed with the true Name, so as to offer you my prayers with full faith (the treasure of my faith)." (43)

O True Lord! May you bless me with the (ever-green tumbler of) True Name, Which would be helpful in suppressing my sexual desires, the greatest enemy. (44)

Here the ninth parable is completed.

"By the Grace of one Lord-Supreme Victory to the Lord Almighty."

The benevolent Lord is the forgiver of all our vices and shortcomings (sins) and the destroyer of all lazy (careless and in attentive) men. O Lord! The administration (functioning) of the whole universe is controlled (managed) by you alone. (1)

The Lord has no son, no mother, neither he has any enemy nor any friend (no friend or foe). There is none else like him, (none to compare with him in greatness.) (2)

ਸੁਨੀਦਮ ਸੁਖਮ ਸ਼ਾਹਿ ਮਾਯੰਦਰਾ॥
ਕਿ ਰੋਸ਼ਨ ਦਿਲੋ ਨਾਮ ਰੋਸ਼ਨ ਜ਼ਮਾਂ॥ ੩॥
Shuneedam sukhan shaahe maayandran.
Ke roshan dilo naam roshan zamaan. (3)

ਕਿ ਨਾਮਸ ਵਜ਼ਰਿਸਤ ਸਾਹਿਬ ਸ਼ੌਰ॥
ਕਿ ਸਾਹਿਬ ਦਿਮਾਗ ਅਸਤ ਜ਼ਾਹਰ ਜ਼ਹੂਰ॥ ੪॥
Keh naamash wazirast saahib shaoor.
keh saahib dimaag ast zaahar zahoor. (4)

ਕਿ ਸਿਰੇ ਅਜ਼ਾਂ ਬੂਨ ਰੋਸ਼ਨ ਜ਼ਮੀਰ॥
ਕਿ ਹੁਸਨਲ ਜਮਾਲ ਅਸਤ ਸਾਹਿਬ ਅਮੀਰ॥ ੫॥
Keh pisray azaan boon roshan zamir.
Keh husnal jamaal ast sahib amir. (5)

ਕਿ ਰੋਸ਼ਨ ਦਿਲੋ ਸ਼ਾਹਿ ਓ ਨਾਮ ਬੂਦ॥
ਅਦੂਰਾ ਜ਼ਿ ਮਰਦੀ ਬਰ ਆਵੁਰਦ ਦੂਦ॥ ੬॥
Keh roshan dilay shaahe 'o naam bood.
Adoore ze mardi bar aawoord dood. (6)

ਵਜ਼ੀਰੇ ਯਕੇ ਬੂਦ ਓ ਹੋਸ਼ ਮੰਦ॥
ਰਈਯਤ ਨਿਵਾਜ਼ ਅਸਤੁ ਦੁਸ਼ਮਨ ਗਜ਼ੰਦ॥ ੭॥
Wazire yake bood 'o hash mand.
Rayat niwas ast dushman gazand. (7)

ਵਜ਼ਾ ਦੁਖਤਰੇ ਹਸਤ ਰੋਸ਼ਨ ਦਰਾਗ॥
ਕਿ ਨਾਮੇ ਅਜ਼ਾਂ ਬੂਦ ਰੋਸ਼ਨ ਦਿਮਾਗ॥ ੮॥
Wazaan duhktre hast roshan chraag.
Keh naame azaan bood roslian dimaag. (8)

(O Aurangzeb !) I have heard the anecdote of the king of Mayandran land, who was having an enlightened soul (had a pure illuminated mind). He was renowned in the whole world as one having a pure soul. (3)

His wise minister was called Namash, who possessed an intelligent and good brain and his splendor shone forth all around (4)

The king had a son, named Roshan Zamir, who was very charming with a illuminated-mind and was a leader of eminent chiefs. (leaders). (5)

The king was called Roshan Dil. He Had subjugated all his enemies with his bravery (prowess) and destroyed all his foes. (6)

He had a very wise and sagacious minister, who was a great well-wisher of the subjects and a destroyer of the enemies. (7)

The minister had a daughter who was glorious with her shining (elegant) appearance loke the light of lamp and was called Roshan damaag. (illuminated mind) (8)

ਬ ਮਤਲਬ ਸਪੁਰਦੇਦ ਹਰ ਦੋ ਤਿਫਲ॥
 ਕਿ ਤਿਫਲਸ਼ ਬਸ਼ੇ ਰੋਜ਼ ਗਸਤੰਦ ਖਿਜਲ॥ ੯॥
 Ba maktab spurdand har do tifal.
 Keh tiflash bashe rose gashtand khizal. (9)

ਸ਼ਿਸਤੰਦ ਦਾਨਾਇ ਮਉਲਾਇ ਰੂਮ॥
 ਕਿ ਦਿਰਮਸ਼ ਬ ਬਖਸ਼ੀਦ ਆਂ ਮਰਜ਼ ਬੂਮ॥ ੧੦॥
 Shistand Danae molae room.
 Keh dirmash aan mart boom. (10)

ਨਿਸ਼ਸਤੰਦ ਦਰ ਆਂ ਜਾਇ ਤਿਫਲੇ ਬਸ਼ੇ॥
 ਬੁਖਾਂਦੇ ਸੁਖਨ ਅਜ਼ ਕਿਤਾਬ ਹਰ ਕਸ਼ੇ॥ ੧੧॥
 Nishastand dar aan jaae tifle basey.
 Bukhande sukhan az kitab har kasey. (11)

ਬ ਬਗਲ ਅੰਦਰ ਆਰੰਦ ਹਰ ਯਕ ਕਿਤਾਬ॥
 ਜਿ ਤਉਰੇਤ ਅੰਜੀਲ ਵਜਹੇ ਅਦਾਬ॥ ੧੨॥
 Agal andar aarand har yak kitab.
 I'orate Anjeel wajhe aadab. (12)

ਦੁ ਮਕਤਬ ਕੁਨਾਨੀਦ ਹਫਤ ਅਜ਼ ਜੁਬਾਂ॥
 ਯਕੇ ਮਰਦ ਬੁਖਾਦੰਦ ਦੀਗਰ ਜਨਾਂ॥ ੧੩॥
 Do maktab kunaneed haft az zubaan.
 Yake mard bukhadanddeegar zanaan. (13)

ਕਿ ਤਿਫਲਾਂ ਬੁਖਾਦੰਦ ਮੁਲਾਂ ਖੁਸ਼ਸ਼॥
 ਜਨਾ ਰਾ ਬੁਖਾਦੰਦ ਜਨੇ ਜਾਜਲਸ਼॥ ੧੪॥
 Keh tiûaan bukhadand Mullan khushash.
 Zanaan ra bukhadand Zane fazlash. (14)

Both the children (king's son and minister's daughter) were sent to a school as they had been loitering around for quite some time earlier (without any purpose). (9)

Both the children were sent to the Maulvi (religious Muslim leader) of great learning in the country of Rome (Room). The king had bestowed on him lot of wealth and land. (in grant). (10)

There were many other children studying there in that school. Each child used to study (the lesson) from his/her book. (11)

Each child would carry his books under the armpit and would bring religious books like Torait and Bible with great respect (veneration.) (12)

Two Schools were functioning for teaching seven languages, one for the boys and the other for the learning of girls. (13)

The boys were being taught by a scholarly Maulvi (religious leader), while the girls were being taught by a clever and intelligent woman teacher. (14)

ਵਜ਼ਾਂ ਦਰਮਿਆਂ ਬੂਦ ਦੀਵਾਰ ਜੀ॥
ਯਕੇ ਆਂ ਤਰਫ਼ ਬੂਦ ਯਕੇ ਤਰਫ਼ ਈ॥ ੧੫॥
Wazaan darmian bood deewaar zeen.
Yake aan tarf bood yake tarf een. (15)

ਸਬਕ ਬੁਰਦ ਹਰਦੋ ਜਿ ਹਰ ਯਕ ਹੁਨਰ॥
ਇਲਮ ਕਸ਼ਮਕਸ਼ ਕਰਦ ਬਾ ਯਕ ਦਿਗਰ॥ ੧੬॥
Sabak burd hardo ze har yak hunar.
Ilam kashmkash kard ba yak digar. (16)

ਸੁਖਨ ਹਰ ਯਕੇ ਰਾਦ ਹਰ ਯਕ ਕਿਤਾਬ॥
ਜੁਬਾਂ ਫ਼ਰਸ਼ ਅਰਬੀ ਬਿਗੋਯਦ ਜਵਾਬ॥ ੧੭॥
Sukhan har yake raand har yak kitab.
Zubaan farsh arbi bigoyad jawab. (17)

ਇਲਮ ਰਾ ਸੁਖਨ ਰਾਦ ਬਾ ਯਕ ਦਿਗਰ॥
ਜਿ ਕਾਮਿਲ ਜਿ ਜਾਯਲ ਜਿ ਨਾਦਰ ਸਿਯਰ॥ ੧੮॥
Ilam ra sulthan raand ba yak digar.
Ze kaamil ze zayal ze nadar siyar. (18)

ਕਿ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰਿ ਇਲਮੋ ਅਲਮਬਰ ਕਸੀਦ॥
ਬਹਾਰੇ ਜਵਾਨੀ ਬ ਹਰਦੋ ਰਸ਼ੀਦ॥ ੧੯॥
Ke shamsherc ilmo alambar kasheed.
Bahaare jawaani ba hardo rasheed. (19)

ਬਹਾਰਸ਼ ਦਰਾਮਦ ਗੁਲੇ ਬੋਸਤਾਂ॥
ਬਜ਼ੁਬਸ਼ ਦਰਾਮਦ ਸ਼ਹੇ ਚੀਸਤਾ॥ ੨੦॥
Bahaarash draamad gule bostaan.
Bzumbash draamad shahe cheestaa. (20)

There was a wall in between the school, in one of them the boys were learning and in the other school, the girls were under study. (15)

Both the children were taking lessons in each art of learning and both were making efforts in excelling each other. (16)

Each student would study various books of learning and used to answer questions either in Persian or in Arabic. (language) (17)

The intelligent, foolish and wise students having good conduct, would discuss with one another various topics of studies. (18)

Both the children had taken the flag of sword of learning (both were engaged) in scholarly learning till youth had dawned on both of them and both grew up into young energetic and smart youths. (19)

When both had grown into full bloom (both the flower blossomed forth) and had attained full puberty, then the god of love (Kamdev) aroused their passions (and both developed love for each other.) (20)

ਬਰਹਮਸ਼ ਅੰਦਰ ਆਮਦ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹਿ ਚੀ॥
ਬ ਖੂਬੀ ਦਰਾਮਦ ਤਨੇ ਨਾਜ਼ਨੀ॥ ੨੧॥
Brah khash andar aamad shehanshahe chin.
Bkhoobi draamad tane naazneen. (21)

ਬ ਖੂਬੀ ਦਰ ਆਮਦ ਗੁਲੇ ਬੋਸਤਾ॥
ਬ ਅੰਸ਼ ਅੰਦ ਆਮਦ ਦਿਲੇ ਦੋਸਤਾ॥ ੨੨॥
Ba khoobi dar aamad gule bostaan.
Ba aash and aamad dile dostaan. (22)

ਜ਼ਿ ਦੇਵਾਰ ਜੋ ਅੰਦਰੂ ਮੂਸ ਹਸਤ॥
ਜ਼ਿ ਦੇਵਾਰ ਓ ਹਮਰੂ ਸੁਰਾਖ ਗਸ਼ਤ॥ ੨੩॥
Ze dewaar jo androon moos hast.
Ze dewaar 'o hamehoon surakh gasht. (23)

ਬ ਦੀਦਨ ਅਜ਼ਾ ਅੰਦਰੂ ਹਰ ਤਨ॥
ਚਰਾਗੇ ਜਹਾ ਆਫ਼ਤਾਬੇ ਯਮਨ॥ ੨੪॥
Ba -deedan azaan androon har do tan.
Charage jahaan aafatabe yaman. (24)

ਚੁਨਾ ਇਸ਼ਕ ਆਵੇਖਤ ਹਰ ਦੋ ਨਿਹਾ॥
ਕਿ ਇਲਮਸ਼ ਰਵਦ ਦਸਤ ਹੋਸ਼ ਅਜ਼ ਜਹਾ॥ ੨੫॥
Chunaan ishaq aawakht har do nihaan.
Keh ilmash rawad dast hosh az jahaan. (25)

ਚੁਨਾ ਹਰ ਦੋ ਆਵੇਖਤ ਬਾਹਮ ਗਰੇਬ॥
ਕਿ ਦਸਤ ਅਜ਼ ਇਨਾ ਰਫ਼ਤ ਪਾ ਅਜ਼ ਰਕੇਬ॥ ੨੬॥
Chunaan har do aawekht haaham grabe.
Keh dast az inaan raft paan az rakebe. (26)

The boy was influenced by the God of love (Kamdev) and became more passionate in his love, while the girl's body also developed into a beautiful young blonde. (21)

The garden flower (the boy) grew up into a smart-youth and joined his friends in making fun and frolic. (enjoying worldly pleasure). (22)

There was a rat living inside the wall of the school (dividing it into boy and girls sections), which resulted in a hole in the wall. (23)

The beautiful girl shining elegantly like the moon and the sun-like boy of the Yaman land would glance at each other, through this hole in the wall. (24)

Both thus developed love for each other in this secret manner, which made them forget about their studies along with any consciousness of the world around. (They forgot about the studies or world around). (25)

Both of them got engrossed in their love affair so much that they lost hold of the reins .(bridle) from their hands and the feet also came out of the stirrups. (They got enamoured in their love so much, that they forgot about their studies and lost their sense of proportion even.) (Their Minds were out of their control.) (26)

ਬ ਪੁਰਸ਼ੀਦ ਹਰ ਦੋ ਕਿ ਏ ਨੇਕ ਖੋਇ॥
ਕਿ ਏ ਆਫਤਾਬੇ ਜਹਾਂ ਮਾਹ ਰੋਇ॥ ੨੭॥
Ba pursheed har do keh ye nek khoey.
Keh ye aafatabe jahaan maah roye. (27)

ਕਿ ਈਂ ਹਾਲ ਗੁਜ਼ਰਦ ਬ ਆਂ ਹਰ ਦੋ ਤਨ॥
ਬਿ ਪੁਰਸ਼ੀਦ ਅਖਵੰਦ ਵ ਅਖਵੰਦ ਜਨ॥ ੨੮॥
Keh een haal guzrad ba aan har do tan.
Be pursheed akhwand wa akhwand zan. (28)

ਚਰਾਗੇ ਫਲਕ ਆਫਤਾਬੇ ਜਹਾਂ॥
ਚਰਾ ਲਾਗਰੀ ਗਸ਼ਤ ਵਜ਼ਹੇ ਨੁਮਾਂ॥ ੨੯॥
Charaage falak aafatabe jahan.
Chara laagri gasht wazhe numaan. (29)

ਚਿ ਆਜ਼ਾਰ ਗਸ਼ਤਹ ਬੁਰੀ ਮਾਂ॥
ਕਿ ਲਾਗਰ ਚਰਾ ਗਸ਼ਤੀ ਏ ਜਾਨ ਮਾਂ॥ ੩੦॥
Cheh Aazaar gashtah bugo jaan maa.
Keh Iagar chara gasht ye jaan maa. (30)

ਅਜ਼ਾਰਸ਼ ਬੁਰੀ ਤਾਂ ਇਲਾਜੇ ਕੁਨਮ॥
ਕਿ ਮਰਜ਼ੇ ਸੁਮਾਰਾ ਖਿਰਾਜੇ ਕੁਨਮ॥ ੩੧॥
Azaarash bugo taa ilaje kunam.
Keh marze shumaara khiraaze kunam. (31)

ਸੁਨੀਦ ਈਂ ਸੁਖਨ ਰਾ ਨ ਦਾਦਸ਼ ਜਵਾਬ॥
ਫ਼ਰੋ ਬੁਰਦ ਹਰਦੋ ਤਨੇ ਇਸ਼ਕ ਫ਼ਿਰੋਜ਼॥ ੩੨॥
Shuneed een sukhan ra na dadash jawab.
Fro burd hardo tane ishaq taab. (32)

Their friends, seeing their plight, asked them, "O good-natured and charming like the sun and the moon! What has gone wrong with you both?" (27)

(The friends then told their teachers.) On seeing the plight of both their students, the boys' teacher (Maulvi) and the girl's teacher called both of them and enquired about the whole affair. (28)

"O beautiful lady and the sun-like boy of the world! Tell us, why both of you are becoming weaker day by day? What is the cause behind it?" (29)

O dearer than my life! (O dear ones) Tell, me what ails your mind? (Why are you suffering like this?) Why are you becoming weaker day by day?" (30)

"If you tell me your problem (cause of suffering) then only, I could try to help you and suggest some remedy." Whatever is the cause of your afflictions (suffering) if you tell me, then only I could rectify those causes." (31)

On hearing these words, they never replied (to the teachers) but due to their love affair (being engrossed in love). They lowered their heads (necks) (feeling ashamed). (32)

ਚੁ ਗੁਜ਼ਰੀਦ ਬਰ ਵੈ ਦੁ ਸਿ ਚਾਰ ਰੋਜ਼॥
 ਬਰਾਮਦ ਦੁ ਤਨ ਹਰ ਦੋ ਗੋਤੀ ਫਿਰੋਜ਼॥ ੩੩॥
 Choo guzreed bar wai do se chaar roze.
 Braamad do tan har do geti firoze. (33)

ਬਰੋ ਦੂਰ ਗਸ਼ਤੰਦ ਤਿਫਲੀ ਗੁਬਾਰ॥
 ਕਿ ਮੁਹਰਸ਼ ਬਰਆਵਰਦ ਚੂੰ ਨਉ ਬਹਾਰ॥ ੩੪॥
 Bro door gashtand tifly gubair.
 Keh mohrash baraawoord choon nao bahar. (34)

ਵਜ਼ਾਂ ਫਾਜ਼ਿਲਜ਼ ਬੂਦ ਦੁਖਤਰੇ ਯਕੇ॥
 ਕਿ ਸੂਰਤ ਜਮਾਲ ਅਸਤ ਦਾਨਿਸ਼ ਬਸੇ॥ ੩੫॥
 Wazaan fazalaz bood dukhtar yake.
 Keh soorat jamaal ast danish bashe. (35)

ਸ਼ਨਾਸੀਦ ਓ ਰਾ ਜੀ ਹਲਤ ਵਜ਼ਾਂ॥
 ਬਗੁਫ਼ਤਸ਼ ਦਰੂੰ ਖਿਲਵਤਸ਼ ਕੁਸ਼ ਜੁਬਾਂ॥ ੩੬॥
 Shanaseed 'o ra zeen halat wazaan.
 Bguftash droon khilwtaih khush zubaan. (36)

ਕਿ ਏ ਸਰਵ ਕੱਦ ਮਾਹਰੋ ਸੀਮ ਤਨ॥
 ਚਰਾਗੇ ਫਲਕ ਆਫ਼ਤਾਬੇ ਯਮਨ॥ ੩੭॥
 Keh ye sary kad mahro seem tan.
 Charaage falak aaftaabe yaman. (37)

ਜੁਦਾਈ ਮਰਾ ਅਜ਼ ਤੁਰਾ ਕਤਰਹ ਨੇਸਤ॥
 ਬ ਦੀਦਨ ਦੁ ਕਾਲਿਬ ਬ ਗੁਫ਼ਤਮ ਯਕੇਸਤ॥ ੩੮॥
 Judaaai mara az tura katrah nest.
 Ba didan do qalab ba guftam yakest. (38)

When sometime had passed (two, three or four days had passed) their love affair was known to the public and everyone was talking about it openly. (33)

Then the haze of childhood had disappeared from their faces and like the spring season the son of youthfulness had appeared.(The childhood had given rise to youthful glamour.) (34)

The scholarly Maulvi (religious leader) had a daughter, who was very intelligent and beautiful. (35)

That young girl had realized from (seeing) their mental outlook that both were in love with each other. She took the girl to a secluded place and said to her in very sweet tongue (words). (36)

"O beautiful charming lady, tall like the cypress tree, having a body shining like silver and with the splendour of the sun and moon of the heavens!" (37)

"There is no distinction between you and me. Though we have two distinct forms, yet basically we are both alike, being girls, and there is no difference between us." (38)

ਬ ਮਨ ਹਾਲ ਗੋ ਤਾ ਚਿ ਗੁਜ਼ਰਦ ਤੁਰਾ॥
ਕਿ ਸੋਜ਼ਦ ਹਮਹ ਜਾਨ ਜਿਗਰੇ ਮਰਾ॥ ੩੯॥
Ba man hail go to cheh. guzrad tura.
Keh sozad tiamah jan jigre mara. (39)

ਕਿ ਪਿਨਹਾਂ ਸੁਖਨ ਕਰਦ ਯਾਰਾਂ ਖਤਾਸਤ॥
ਅਗਰ ਰਾਸਤ ਗੋਈ ਤੁ ਬਰ ਮਨ ਰਵਾਸਤ॥ ੪੦॥
Keh pinhaan sukhan kard yaaran khatast.
Agar raast goii to bar man rawast. (40)

ਕਿ ਦੀਗਰ ਬਗੋਯਮ ਮਰਾ ਰਾਸਤ ਗੋ॥
ਕਿ ਅਜ਼ ਖੂਨ ਜਿਗਰੇ ਮਰਾ ਤੋ ਬਿਸ਼ੋ॥ ੪੧॥
Keh deegar bagoyam mara raast go.
Keh az khoon jigre mara to bisho. (41)

ਸੁਖਨ ਦੁਜ਼ਦਗੀ ਕਰਦ ਯਾਰਾਂ ਖਤਾਸਤ॥
ਅਮੀਰਾਨ ਦੁਜ਼ਦੀ ਵਜ਼ੀਰਾਂ ਖਤਾਸਤ॥ ੪੨॥
Sukhan duzadgi kard yaaran khatast.
Amiraan duzdi waziran khatast. (42)

ਸੁਖਨ ਗੁਫਤਨੇ ਰਾਸਤ ਗੁਫਤਨ ਖੁਸ਼ ਅਸਤ॥
ਕਿ ਹੱਕ ਗੁਫਤਨੋ ਹਮ ਚੁ ਸਾਫੀ ਦਿਲ ਅਸਤ॥ ੪੩॥
Sukhan guftane rast guftan khush ast.
Keh haq guftano ham shoo saafi dil ast. (43)

ਬਸੇ ਬਾਰ ਗੁਫਤਸ਼ ਜਵਾਬੇ ਨ ਦਾਦ॥
ਜਵਾਬੇ ਜੁਬਾਂ ਸੁਖਨ ਸ਼ੀਰੀਂ ਕੁਸ਼ਾਦ॥ ੪੪॥
Buse baar guftash jawaabo na daad.
Jawabe zuban sukhan sheereen kushaad. (44)

"Please tell me exactly what-is happening to you. (What is your state of mind.) On perceiving you in this state of mind, my whole body and soul is completely burnt. (I am suffering badly to see your plight.) (39)

"You must remember that in case someone hides anything from her friends, one commits a great sin. If you were to tell me the whole truth, then it would benefit both of us. (It will be good for both.)" (40)

"You tell me the whole truth and I will not disclose (leak it) to any one else."
"By telling the truth you could dispel all my suffering which I am under going due to seeing your plight. (You could wash away my body and blood.)" (41)

"To keep away anything hidden (secret).from one's friends is a great sin. It is a great (mistake) oversight (omission) if .the kings were to keep anything secret (hidden) from their ministers." (42)

It is rather a good thing to tell one's friends the truth about everything and lay open one's mind to them, as the truth is appreciated by everyone, and by telling the truth, one's mind also gets purified.(One feels satisfaction within one's mind)' (43)

The Maulvi's daughter asked her many times, but the girl did not come out with anything. To find, out the truth from her, the girl talked to her in very sweet words. (But without success). (44)

ਯਕੇ ਮਜਲਿਸ ਆਰਾਸਤ ਬਾ ਰੋਦ ਜਾਮ॥
 ਕਿ ਹਮ ਮਸਤ ਸ਼ੁਦ ਮਜਲਿਸੇ ਓ ਤਮਾਮ॥ ੪੫॥
 Yake mains aaraast ba rode jaam.
 Keh ham mast shud majalase 'o tamaam. (45)

ਬ ਕੰਫਤ ਹਮਹ ਹਮ ਚੁ ਆਵੇਖਤੰਦ॥
 ਕਿ ਜ਼ਖਮੇ ਜਿਗਰ ਬਾ ਜ਼ੁਬਾਂ ਰੇਖਤੰਦ॥ ੪੬॥
 Ba kaifash hamah ham choo aawakhtand.
 Keh zakhme cigar ba jubaan rakhtand. (46)

ਸੁਖਨ ਬਾਜ਼ੁਬਾਂ ਹਮ ਚੁ ਗੋਯਦ ਮੁਦਾਮ॥
 ਨ ਗੋਯਦ ਬਜ਼ੁਜ਼ ਸੁਖਨ ਮਹਬੂਬ ਨਾਮ॥ ੪੭॥
 Sukhan bazubaan choo goyad mudaam.
 Na goyad bajuz sukhan mehboob naam. (47)

ਦਿਗਰ ਮਜਲਿਸ ਆਰਾਸਤ ਬਾਰੰਦ ਚੰਗ॥
 ਜਾਵਾਨਾਨ ਸ਼ਾਇਸ਼ਤਾਰੇ ਖੂਬ ਰੰਗ॥ ੪੮॥
 Digar majlis aarast barod chang.
 Jawanan shaisthe khoob rang. (48)

ਹਮਹ ਮਸਤ ਖੋ ਸ਼ੁਦ ਹਮਹ ਖੂਬ ਮਸਤ॥
 ਇਨਾਨੋ ਫਜ਼ੀਲਤ ਬਰੂ ਜ਼ਿ ਦਸਤ॥ ੪੯॥
 Hamah mast kho shud hamah khoob mast.
 Inaane fazilat broon shud ze dast. (49)

ਹਰਾਂ ਸ ਕਿ ਅਜ਼ ਇਲਮ ਸੁਖਨਸ਼ ਬਿਰਾਦ॥
 ਕਿ ਅਜ਼ ਬੇਖੁਦੀ ਨਾਮਿ ਹਰ ਦੋ ਬਿਖਾਂਦ॥ ੫੦॥
 Haran kas keh az ilam sukh-nash biraand.
 Ke az bekhudi naarne liar do bikhaand. (50)

The ministers daughter then gave a party, which was accompanied by music (fun and frolic) and wine was also served freely, so that all the participants were drunk and were enjoying the fun. (45)

All were completely intoxicated by consuming wine and were off their normal senses and they started licking their wounds by stating their inner feelings. (Being drunk with liquor all were pouring out their heart-felt grievances.) (46)

All others were talking about their normal feelings and routine things, Where as this girl was only repeating her lover's name and nothing else. (47)

Then the Maulvi's daughter arranged another party, where there were arrangements for musical displays along with dance and music. This assembly was specially meant for young and charming persons. (48)

In this assembly (party) people with wanton behaviour were drunk with wine and completely engrossed in dancing and music (fun and frolic). So they started talking of their self-arrangments. (49)

Whosoever talked to both of them (in love) about their studies or literature, 'they did not reply to those quarries. Both of them were only repeating the name of their beloved friend only in their state of drunkenness. (50)

ਚੁ ਇਲਮੋ ਫਜ਼ੀਲਤ ਫ਼ਰਾਮੋਸ਼ ਗਸ਼ਤ॥
 ਬੁਖਾਦੰਦ ਬਾ ਯਕ ਦਿਗਰ ਨਾਮ ਮਸਤ॥ ੫੧॥
 Choo ilmo fazeelat framosh gasht.
 Bukhadand ba yak digar naam mast. (51)

ਹਰਾਂਕਸ ਕਿ ਦੇਰੀਨਹ ਰਾ ਅਸਤ ਦੋਸਤ॥
 ਜੁਬਾ ਖੁਦ ਕੁਸ਼ਾਯਿੰਦਹ ਅਜ਼ ਨਾਮ ਓਸਤ॥ ੫੨॥
 Harankas keh derina ra hast dost.
 Zubaan khud kushayend az naam ost. (52)

ਸ਼ਨਾਸਿਦ ਕਿ ਈਂ ਗੁਲ ਸੁਖਨ ਆਸ਼ਿਕ ਅਸਤ॥
 ਬਗੁਫਤਨ ਹੁਮਾਯੂੰ ਸੁਬਕ ਤਨ ਖੁਸ਼ ਅਸਤ॥ ੫੩॥
 Shanasiid keh een gul sukhan aashiq ast.
 Bguftan Hpmayon subak tan khush ast. (53)

ਕਿ ਅਜ਼ ਇਸ਼ਕ ਅਜ਼ ਮੁਸ਼ਕ ਅਜ਼ ਖਮਰ ਖੂੰ॥
 ਕਿ ਪਿਹਾਂ ਨ ਮਾਦ ਅਸਤ ਆਮਦ ਬਰੂੰ॥ ੫੪॥
 Keh az ishaq az mushk az khamar khoon.
 Keh pinhaan na maand ast aamad broon. (54)

ਬ ਸ਼ਹਿਰ ਅੰਦਰੂੰ ਗਸ਼ਤ ਸ਼ਹਰਤ ਪਜ਼ੀਰ॥
 ਕਿ ਅਜ਼ਾਦਹੇ ਸ਼ਾਹੁ ਵ ਦੁਖਤਰ ਵਜ਼ੀਰ॥ ੫੫॥
 Ba shehar androon gasht shohrat pazeer.
 Keh aazadhe shaho wa dukhtar wazir. (55)

ਸੁਨੀਦ ਈਂ ਸੁਖਨ ਸ਼ਹਿ ਦੁ ਕਿਸ਼ਤੀ ਬੁਖਾਂਦ॥
 ਜੁਦਾ ਬਰ ਜੁਦਾ ਹਰਦੁ ਕਿਸ਼ਤੀ ਨਿਸ਼ਾਦ॥ ੫੬॥
 Shuneed een sukhan sheh do kishti bukhand.
 Jaba bar juda hardoo kisti' nishaand. (56)

When they forgot about their studies and talking of their own greatness; they were only talking about each other and giving out the friend's name. (51)

Whosoever had any old friendship with someone, was also repeating his name only with his tongue. (52)

The Maulvi's daughter thus realized from their talk that both these blooming youths (blossoming flowers) were in love with each other. In their talk they appeared to be of good and delicate nature with beautiful build up. (53)

It is a well-known fact that no one could keep secret affairs of love, essence, wine or murder. These things cannot be kept hidden and can be smelt openly. (get revealed). (54)

So it became known to everyone and this was the talk of the town that the king's son and the minister's daughter were in love and were openly flirting with each other. (showing their love). (55)

The king, on learning (hearing) about this fact, sent for two boats and made them sit in different boats. (each one in a separate boat). (56)

ਰਵਾਂ ਕਰਦ ਓਰਾ ਬ ਦਰੀਯਾ ਅਜ਼ੀਮ॥
 ਦੁ ਕਿਸ਼ਤੀ ਯਕੇ ਹਮਹ ਮਉਜ਼ ਬੀਮ॥ ੫੭॥
 Rawan kard `ora ba daraya azim.
 Do kiseti yake shud hamaan mauj beem. (57)

ਦੋ ਕਿਸ਼ਤੀ ਯਕੇ ਫ਼ਸ਼ਤ ਬਹੁਕਮੇ ਅਲਾਹ॥
 ਬ ਯਕ ਜਾਂ ਦਰਾਮਦ ਹੁਮਾ ਸ਼ਮਸ ਮਾਹ॥ ੫੮॥
 Do kishti yake gasht bahukme Allah.
 Ba yak jaam drammad huma shamas maah. (58)

ਬੁਬੀਂ ਕੁਦਰਤੇ ਕਿਰਦਗਾਹੇ ਅਲਾਹ॥
 ਦੁ ਤਨ ਰਾ ਯਕੇ ਕਰਦ ਅਜ਼ ਹੁਕਮ ਸ਼ਾਹਿ॥ ੫੯॥
 Bubeen kudrate kirdgaahe Allah.
 Do tan ra yake kard az hukam shah. (59)

ਬੁਦ ਕਿਸ਼ਤੀ ਦਰਾਮਦ ਬ ਯਕ ਜਾ ਦੁ ਤਨ॥
 ਚੁਰਾਗੇ ਜਹਾਂ ਆਫ਼ਤਾਬੇ ਯਮਨ॥ ੬੦॥
 Bud kishti dramad ba yak jaa do tan.
 Charge jahan aftaabe Yaman. (60)

ਬਿ ਰਫ਼ਤੰਦ ਕਿਸ਼ਤੀ ਬ ਦਹਿਯਾਈ ਗਾਰ॥
 ਬ ਮਉਜ਼ ਅੰਦਰ ਆਮਦ ਚੁ ਬਰਰੀ ਬਹਾਰ॥ ੬੧॥
 Be raftand kishti ba daryae gaar.
 Ba mauj andar aamad choo darge bahar. (61)

ਯਕੇ ਅਜ਼ਦਹਾਂ ਬੂਦ ਆ ਜਾਂ ਨਿਸ਼ਸਤ॥
 ਬ ਖੁਰਦਨ ਦਰਾਮਦ ਵਜ਼ਾਂ ਕਰਦ ਜਸਤ॥ ੬੨॥
 Yake azdaha bond aan jaan nishant.
 Ba khuedan dramad wajaan kard jast. (62)

The king then made these two boats afloat (leave) separately in a torrential river, but with (stormy conditions) both the boats came together (joined together). (57)

With the Will of the Lord (God's o-dains) both the boats mingled with each other just as the sun and the moon had got together. (mixed). (58)

Look at the divine will (God's - wonder) that with the God's Grace both the bodies were mingled with each other. (59)

Two bodies brought in two distinct boats were joined together.. The world's radiance (girl) and the sun of Yaman (boy) (got together) got united with each other. (60)

The boat then started moving and finally reached the deep river. The boat was then caught in the waves of the river like the leaves during the spring season. (61)

There was a big cobra coiled up there. He had come to eat them up, so he swooped on them. (62)

ਦਿਗਰ ਪੇਸ਼ਤਰ ਬੂਦ ਕਹਰੇ ਬਲਾ॥
 ਦੁ ਦਸਤਸ ਸਤੁ ਕਰਦ ਬੇ ਸਰ ਨੁਮਾ॥ ੬੩॥
 Digar peshtar bood gehre balaa.
 Do dastash stoon kard be sar numma. (63)

ਮਿਯਾਂ ਰਫ਼ਤ ਸ਼ੁਦ ਕਿਸ਼ਤੀਏ ਹਰ ਦੁ ਦਸਤ॥
 ਬਨੇ ਸੇ ਦਨਾਮਦ ਅਜ਼ੋ ਮਾਰ ਮਸਤ॥ ੬੪॥
 Miyan raft shud kishtye har do dast.
 Bane se dananmad azo maar mast. (64)

ਗਰਿਫ਼ਤੰਦ ਓਰਾ ਦਦਸਤ ਅੰਦਰੂ॥
 ਬਿ ਬਖ਼ਸ਼ੀਦ ਓਰਾ ਨ ਖੁਰਦੰਦ ਖੂੰ॥ ੬੫॥
 Griftand 'o ra bdast androon.
 Be bakhshid 'o ra na khurdand khoon. (65)

ਚੂਨਾ ਜੰਗ ਸ਼ੁਦ ਅਜ਼ਦਹਾ ਬਾ ਬਲਾ॥
 ਕਿ ਬੇਰੂ ਨਿਆਮਦ ਬ ਹੁਕਮੇ ਖੁਦਾ॥ ੬੬॥
 Chunnan jang shud azadahaa ba blaa.
 keh beroon nayamad ba hukme khuda. (66)

ਚੂਨਾਂ ਮਉਜ਼ ਖੋਜ਼ਦ ਜ਼ਿ ਦਰੀਯਾ ਅਜ਼ੀਮ॥
 ਕਿ ਦੀਗਰ ਨ ਦਾਨਿਸਤ ਜੁਜ਼ ਯਕ ਕਰੀਮ॥ ੬੭॥
 Chunaan mauj khazed ze darya azeem.
 keh deegar na daanist juz yak kareem. (67)

ਰਵਾਂ ਗਸ਼ਤ ਕਿਸ਼ਤੀ ਬ ਮਉ ਜੋ ਬਲਾ॥
 ਬਰਾਹੇ ਖਲਾਸੀ ਜ਼ਿ ਰਹਮਤ ਖੁਦਾ॥ ੬੮॥
 Rawan gasht kishti ba mauje balaa.
 Braahe khalasi ze rehmat khuda. (68)

From the other side of the boat appeared a huge monster, who had opened up his arms like pillars, and appeared like a human without head. (63)

The boat came out between the two hands of the monster. When the poisonous cobra bit the monster (with its sting). (64)

The monster then held the cobra with his hands. So with the Grace of the Lord none of the two could harm the children. (They were saved). (65)

The cobra and the monster fought with each other so furiously that none of them came out alive from the river finally as per the Lord's Will. (both of them got killed in the river.) (66)

Then there was a storm brewing inside the river, with the tumultuous waves rising high up, but apart from the benevolent Lord no one else could know their origin. (67)

Then the boat continued its movement within those heavy, lashing waves. They were seeking Lord's Grace and benevolence to get rid of their suffering and panic. (68)

ਬ ਆਖਰ ਹਮ ਅਜ਼ ਹੁਕਮ ਪਰਵਰਦਿਗਾਰ॥
ਕਿ ਕਿਸ਼ਤੀ ਬਰਾਮਦ ਜ਼ਿ ਦਰੀਯਾ ਕਿਨਾਰ॥ ੬੯॥
Ba aakhar ham az hukam parwardagar.
keh kishti bramad ze darya kinar. (69)

ਕਿ ਬੇਰੂ ਬਰਾਮਦ ਅਜ਼ਾਂ ਹਰ ਦੁ ਤਨ॥
ਨਿਸ਼ਸਤਹ ਲਬੇ ਆਬਿ ਦਰੀਯਾ ਯਮਨ॥ ੭੦॥
Keh beroon dramad azan har do tan.
Nishasta labay aabe darya Yaman. (70)

ਬਰਾਮਦ ਯਕੇ ਸ਼ੇਰ ਦੀਦਨ ਸਿਤਾਬ॥
ਬਖੁਰਦਨ ਅਜ਼ਾਂ ਹਰ ਦੁ ਤਨ ਰਾ ਕਬਾਬ॥ ੭੧॥
Braamad yake sher didan sitaab.
Bkhurdan azaan har do tan ra kabaab. (71)

ਜ਼ਿ ਦਰੀਯਾ ਬਰਾਮਦ ਜ਼ਿ ਮਗਰੇ ਅਜ਼ੀਮ॥
ਖੁਰਮ ਹਰ ਦੁ ਤਨ ਰਾ ਬਹੁਕਮੇ ਕਰੀਮ॥ ੭੨॥
Ze darya drammad ze magre azeem.
Khiram har do tan ra bahukme kreem. (72)

ਬ ਜਾਇਸ਼ ਦਰਾਮਦ ਜ਼ਿ ਸ਼ੇਰੇ ਸ਼ਿਤਾਬ॥
ਗਜ਼ੰਦਸ਼ ਹਮੀਂ ਬੁਰਦ ਬਰ ਰੋਦ ਆਬ॥ ੭੩॥
Ba jaesh dramad ze shere shitaab.
Gazandash hameen burd bar rode aab. (73)

ਬ ਪੇਚੀਦ ਸਰ ਓ ਖਤਾ ਗਸ਼ਤ ਸ਼ੇਰ॥
ਬ ਦਹਨੇ ਦਿਗਰ ਦੁਸ਼ਮਨ ਅਫ਼ਤਦ ਸਲੇਰ॥ ੭੪॥
Ba pecheed sar `o khata gasht.
Ba dehne digar dushman aftad daler. (74)

With the Lord's Grace and his Will, the boat then came out safely from the river and landed on the side of the river. (69)

Both of them then came out of the boat safely, and sat on the banks of the river Yaman. . (70)

Suddenly a lion happened to approach there and watching them was keenly wishing to eat their flesh and swooped on them. (71)

In the meantime a crocodile came out of the river with the ordains of the Lord to eat them up. (devour them). (72)

In the meantime, the lion also had reached there suddenly and jumped into the river waters to kill the children. (73)

To save themselves from the lion's attack, they moved their heads on one side, so that the lion fell into the mouth of the second enemy, the crocodile. (74)

ਬ ਗੀਰਦ ਮਗਰ ਦਸਤ ਸ਼ੇਰੋ ਸ਼ਿਤਾਬ॥
ਬ ਬਰਦੰਦ ਓ ਰਾ ਕਸ਼ੀਦਹ ਦਰ ਆਬ॥ ੭੫॥
Ba geered magar dust shero shitab.
Burdand 'o ra kasheeda dar aab. (75)

ਬੁਬੀਂ ਕੁਦਰਤੋ ਕਿਰਦਗਾਰੇ ਜ਼ਹਾਂ॥
ਕਿ ਈਂ ਰਾ ਬ ਬਖ਼ਸ਼ੀਦ ਕੁਸ਼ਤਸ ਅਜ਼ਾਂ॥
Bubeen kudrate kitdagaare jahan.
Keh een ra ba bakhsheed kushtash azan. (76)

ਬਿ ਰਫ਼ਤੰਦ ਹਰ ਦੋ ਬ ਹੁਕਮੇ ਅਮੀਰ॥
ਯਕੋ ਸ਼ਾਹਜ਼ਾਦਹ ਬ ਦੁਖਤਰ ਵਜ਼ੀਰ॥ ੭੬॥
Be raftand har do ba hukme amir.
Yake shahzaada ba dukhtar wazir. (77)

ਬਿ ਅਫ਼ਤਾਦ ਹਰ ਜੋ ਬ ਦਸਤਿ ਅਜ਼ੀਮ॥
ਨ ਸ਼ਾਯਦ ਗਿਦਰ ਦੀਦ ਜੁਜ਼ ਯਕ ਕਰੀਮ॥ ੭੭॥
Be aftaad har do ba daste azeem.
Na shayad digar deed juz yak kareem. (78)

ਬ ਮੁਲਕੋ ਹਬਸ਼ ਆਮਦ ਆਂ ਨੇਕ ਖੋਇ॥
ਯਕੋ ਸ਼ਾਹਜ਼ਾਦਹ ਗਿਦਰ ਖੂਬ ਹੋਇ॥ ੭੮॥
Ba mulke habash aamad aan nek khoye.
yake shahzaada digar khoob roye. (79)

ਬਰਆ ਆ ਬਿਆਮਦ ਕਿ ਬਿਨਸ਼ਸਤਹ ਸ਼ਾਹ॥
ਨਸ਼ਸਤੰਦ ਸ਼ਬ ਰੰਗ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੁਲਾਲ॥ ੭੯॥
Dar aan ja biymmd keh binshasta shaah.
Nishastand shah rang zarrin kulah. (80)

The crocodile at once caught hold of the lion in his mouth and dragged him inside the river. (75)

Look at the divine power of the creator of the universe, the Lord-sublime, who protected both of them and the lion got killed instead. (76)

With the Lord's Grace and His ordains, both of them moved ahead. One was the king's son and the other, the minister's daughter. (77)

They reached a great massive jungle, where there could be no other saviour except the Lord Almighty. (78)

Both of them, looking gracious and good natured came to the land of Habash, one of them was the king's son and the other, the (beautiful) charming daughter of the minister. (79)

Moving further, they reached the spot where the king of the Negroland was seated. The dark coloured king, black-like the night, having golden crown, was seated on the throne. (80)

ਬ ਦੀਦੰਦ ਓ ਰਾ ਬੁਖਾਦੰਦ ਪੇਸ਼॥
 ਬ ਗੁਫਤੰਦ ਕਿ ਸ਼ੇਰ ਆਜ਼ਾਦ ਕੇਸ਼॥ ੮੧॥
 Ba deedand `o ra bukhadand pesh.
 Ba guftand keh ye sher aazad kesh. (81)

ਜ਼ਿ ਮੁਲਕੇ ਕਦਾਮੀ ਤੁ ਬ ਮਨ ਬਗੋ॥
 ਚਿ ਨਾਮੇ ਕਿਰਾ ਤੋਂ ਬਈ ਤਰਫ ਜੋ॥ ੮੨॥
 Ze mulke kadaami to ba man bago.
 Cheh naame kira to bace tarf jo. (82)

ਵਗਰ ਨਹ ਮਰਾ ਤੋ ਨ ਗੋਈ ਚੁ ਰਾਸਤ॥
 ਕਿ ਮੁਰਦਨ ਸ਼ਿਤਾਬ ਅਸਤ ਏਜ਼ਦ ਗਵਾਹਸਤ॥ ੮੩॥
 Wagar nah mara to na goli choo rast.
 Keh murdan chitaab ast ezad gawahst. (83)

ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹਿ ਪਿਸ਼ਰੇ ਮ ਮਾਯੰਦਰਾਂ॥
 ਕਿ ਦੁਖਤਰ ਵਜ਼ੀਰ ਅਸਤ ਈਂ ਨਉ ਜਵਾਂ॥ ੮੪॥
 Shaenshaahe pisrey ma mayandraan.
 Keh dukhtar wazir ast een nau jawaan. (84)

ਹਕੀਕਤ ਬ ਗੁਫਤਸ਼ ਜ਼ਿ ਪੇਸ਼ੀਨਹ ਹਾਲ॥
 ਕਿ ਦੁਖਤਰ ਵਜ਼ੀਰ ਅਸਤ ਈਂ ਨਉ ਜਵਾਂ॥ ੮੫॥
 Haqiqat ba guftash ze peshinah hall.
 Keh bar waye choo bugzasht chandin zawal. (85)

ਬ ਮਿਹਰਸ਼ ਦਰਾਮਦ ਬਿਗੁਫਤ ਅਜ਼ ਜ਼ਬਾਂ॥
 ਮਰਾ ਖਾਨਹ ਜਾਏ ਜ਼ਿ ਖੁਦ ਖਾਨਹ ਦਾ॥ ੮੬॥
 Ba meharash dramad biguft az zabaan.
 Mara khana jaaye ze khud khana daan. (86)

When the king saw them, he called them to be close to him and said, "O warrior having an independent (distinct) religion!" (81)

"Tell me, which country you belong to? What is your name and whom are you trying to look for (to search) in this jungle?" (82)

"The Lord is my witness, in case you do not tell me the truth, then your death is ensured. (definite). (83)

The boy replied, "O King! I am the son of the king of Mayindra land and this young girl is the daughter of the minister of the land. (84)

Whatever had happened to them earlier was explained by the boy to the king in detail. Then he related all the hardships and sufferings, they had come across, to the king. (85)

The king felt greatly moved on listening to their tale of woes and became very lenient and kind of heart and said, "Please treat my house as your own, without having any hesitation." (86)

ਵਜ਼ਾਰਤ ਖੁਦਸ਼ ਰਾ ਤਰਾਮੇ ਦਿਹਮ॥
ਕੁਲਾਹੇ ਮੁਮਾਲਿਕ ਤੁ ਬਰ ਸਰ ਨਿਹਮ॥ ੮੭॥
Wazaart khudsh ra turame deham.
Kulahe mumalik to bar sar neham. (87)

ਬ ਗੁਫਤੰਦ ਈਂ ਰਾ ਵ ਕਰਦੰਦ ਵਜ਼ੀਰ॥
ਕਿ ਨਾਮੇ ਵਜ਼ਾਂ ਬੁਦ ਰੋਸ਼ਨ ਜ਼ਮੀਰ॥ ੮੮॥
Ba guftand een ra wa kardand wazir.
Keh naame wazaan bood roshan zameer. (88)

ਬ ਹਰ ਜਾ ਕਿ ਦੁਸ਼ਮਨ ਸ਼ਨਾਸਦ ਅਜ਼ੀਮ॥
ਦਵੀਦੰਦ ਬਰ ਵੋ ਬ ਹੁਕਮੇ ਕਰੀਮ॥ ੮੯॥
Bahar ja keh duhman shanasad azeem.
Davedand bar wai ba hukme karim. (89)

ਕਿ ਖੁਨਸ਼ ਬਰੋਜ਼ੀਦ ਕਰਦੰਦ ਜ਼ੋਰ॥
ਦਿਗਰ ਜਾ ਸੁਨਦੇ ਦਵੀਦੇ ਦਲੇਰ॥ ੯੦॥
Keh khoonash brazeed kardand zer.
Digar ja shunade daweede daler. (90)

ਬ ਹਰ ਜਾ ਕਿ ਤਰਕਸ਼ ਬਰੋਜ਼ੀਦ ਤੀਰ॥
ਬ ਕੁਸ਼ਤੇ ਅਦੂਰਾ ਬ ਕਰਦੇ ਅਸੀਰ॥ ੯੧॥
Ba harja keh tarkash brazand teer.
Ba kushte adoora ba karde aseer. (91)

ਬ ਮੁਦਤ ਯਕੇ ਸਾਲ ਤਾ ਚਾਰ ਮਾਹ॥
ਦਰਿਖਸ਼ਿੰਦਹ ਆਮਦ ਚੁ ਰਖਸ਼ਿੰਦਹ ਮਾਹ॥ ੯੨॥
Ba mudate yake saal ta chaar maah.
Drikhshanda aamad choo rakhshinda maah. (92)

The king said. "I would appoint you as my minister and would offer you the kingdom of many areas (lands). (I give you the crown of the kingship of many lands.) (87)

Having said this, the king appointed the young man, named Roshan Zamir, as his minister. (88)

He then traced out all the enemies of the king in various places and then with the Lord's Will and Grace attacked them. (89)

By attacking the enemy and then spilling his blood (in a bloody battle) he would make him surrender. Then finding out about another rebellious type enemy, he would attack him also with great bravery (with strength). (90)

Whenever he would strike with his arrow, taken out of his quiver either he would kill the enemy or would imprison him. (91)

Within a period of one year and four months. This boy had shone forth like the full moon, throughout the land (he became renowned all over). (92)

ਬ ਦੋਜੰਦ ਦੁਸ਼ਮਨ ਬ ਸੋਜੰਦ ਤਨ॥
ਬ ਯਾਦ ਆਮਦਸ਼ ਰੋਜ਼ਗਾਰੇ ਕੁਹਨ॥ ੯੩॥
Ba dozand dushman ba sozand tan.
Ba yaad aamdash rozgare kohan. (93)

ਬ ਗਫ਼ਤਸ਼ ਯਕੇ ਰੋਜ਼ ਦੁਖਤਰ ਵਜ਼ੀਰ॥
ਕਿਹ ਏ ਸ਼ਾਹ ਸ਼ਾਹਨ ਰਉਸ਼ਨ ਜ਼ਮੀਰ॥ ੯੪॥
Ba guftash yake roze roze dukhtar wazir.
Keh ye shaah shahaan roshan zamir. (94)

ਬ ਯਕ ਬਾਰ ਮੁਲਕਤ ਫ਼ਰਾਮੋਸ਼ ਗਸ਼ਤ॥
ਕਿ ਅਜ਼ ਮਸਤ ਮਸਤੀ ਹਮਹ ਹੋਸ਼ ਗਸ਼ਤ॥ ੯੫॥
Ba yak baar mulkat framosh gasht.
Keh az mast masti hamah hosh gasht. (95)

ਤੁ ਆਂ ਮੁਲਕ ਪੇਸ਼ੀਨਹਰਾ ਯਾਦ ਕੁਨ॥
ਕਿ ਸ਼ਹਿਰੇ ਪਿਦਰ ਰਾ ਤੁ ਆਬਾਦ ਕੁਨ॥ ੯੬॥
Tu aan mulk peshinahra yaad kun.
Keh shahare pidar ra to aabad kun. (96)

ਨਿਗਾਹ ਦਾਸਤ ਅਜ਼ ਫੌਜ ਲਸ਼ਕਰ ਤਮਾਮ॥
ਬਸੇ ਗੰਜ ਬਖਸ਼ੀਦ ਬਰ ਵੇ ਮੁਦਾਮ॥ ੯੭॥
Nigah dast az fauj lashkar tamaam.
Base ganj bakshid bar wai mudaam. (97)

ਯਕੇ ਲਸ਼ਕਰ ਆਰਾਸਤ ਚੂੰ ਨਉ ਬਹਾਰ॥
ਜ਼ਿ ਖੰਜਰ ਵ ਗੁਰਜੋ ਵ ਬਕਤਰ ਹਜ਼ਾਰ॥ ੯੮॥
Yake laskar aarast choon nau bahaar.
ze khanjar wa gurjo baktar hazaar. (98)

All the bodies of the enemies, killed by him, with his striking arrows were burnt by him in fire. While performing these acts, he was reminded of his olden days (earlier life). (93)

One day the minister's daughter told him, "O king emperor, the greatest king, Roshan Zamir!" (94)

"In one moment only you have completely forgotten your land (country). You have got engrossed in this position so much, being intoxicated with power (lust) that you have lost all sense of proportion." (95)

"Try to remember your precious land (of birth) and then try to settle (develop) your father's town once again. (96)

He kept an eye on the infantry and cavalry forces, whom he used to bestow wealth from the treasury always. (97)

Then he organized an army like the spring season, with youthful warriors. Then he arranged thousands of daggers. Maces and coats of mail (protective covering) for them. (98)

ਜ਼ਿਰਹ ਖੋਦ ਖੁਫਤਾਨ ਬਰਗਸ਼ਤਵਾਨ॥
ਜ਼ਿ ਸ਼ਮਸ਼ੀਰ ਹਿੰਦੀ ਗਿਰਾਂ ਤ ਗਿਰਾਨ॥ ੯੯॥
Zirah khode khuftaan bargashtwaan.
Ze shamsheer Hindi giran ta giraan. (99)

ਜ਼ਿ ਬੰਦੂਕ ਮਸਹਦ ਵ ਚੀਨੀ ਕਮਾਨ॥
ਜ਼ਿਰਹ ਰੂਮ ਸਮਸ਼ੇਰ ਹਿੰਦੋਸਤਾਨ॥ ੧੦੦॥
Ze bandooq mashad wa Cheeni kamaan.
Zirah room shamsher Hindostaan. (100)

ਚਿ ਅਜ਼ ਤਾਜ਼ੀ ਅਸਪਾਨ ਫੌਲਾਦ ਨਾਲ॥
ਹਮਹ ਜੁ ਬਦਹ ਫੀਲਾਨ ਅੰਜਿਸ਼ ਬੇ ਮਿਸਾਲ॥ ੧੦੧॥
Chch az tazi aspaan faulad naal.
Hamah joo badah feelan aajish bemisal. (101)

ਹਮਹ ਸ਼ੇਰ ਮਰਦਾ ਵ ਜ਼ੋਰਾਵਰਾ॥
ਕਿ ਸ਼ੇਰ ਅਫਕਨਾਂ ਰਾ ਬ ਸ਼ਫ ਅਫਕਨਾਂ॥ ੧੦੨॥
Hamah sher maradan wa zorawaraan.
Keh sher afganaan ra ba shaf Afganaan. (102)

ਬ ਰਜ਼ਮ ਅੰਦਰੂਂ ਹਮ ਚੁ ਪੀਲ ਅਫਕਨ ਅਸਤ॥
ਬ ਬਜ਼ਮ ਅੰਦਰੂਂ ਚਰਬ ਚਾਲਾਕ ਦਸਤ॥ ੧੦੩॥
Ba razam androon ham choo peel afgan ast.
Ba bazam androon charb chalak dast. (103)

ਨਿਸ਼ਾ ਮੇ ਦਿਹਦ ਨੇਜ਼ਹ ਰਾ ਨੱਕ ਖੂੰ ਕੋਹ॥
ਕਸ਼ੀਦੰਦ ਅਜ਼ ਤੇਗ਼ ਜ਼ਹਿਰ ਆਬ ਗੂੰ॥ ੧੦੪॥
Nishaan meydehad neza ra noke khoon.
Kashidand az tegh zahar aab goon. (104)

Then he managed to collect many helmets, protective coats of iron cloaks, coarse woolen bandage and Indian swords which were very costly and heavy (in weight). (99)

Then he collected guns from Mashad land, from China, coats of mail from Russia and swords from Hindustan. (100)

The horses with steel hooves from Arabia and incomparable black elephants were gathered. (101)

The warriors of his army were very brave and full of courage, Who were ready to confront (and kill) even lions and were ready to annihilate groups of mighty heroes. (102)

He himself was so brave that he could match the strength of an elephant and defeat him in battle. In the assembly of the men he was very shrewd (clever) and very smart in his hand movements. (103)

His strike with a pointed spear (would bleed the enemy to death) and the sharp swords were given a coating of poison. (104)

ਕੇ ਫਉਜ ਆਰਾਸਤ ਹਮ ਚੁ ਕੋਹ॥
ਜੁਵਾਨਾਨਿ ਸ਼ਾਹਿਸਤਹੇ ਯਕ ਗਰੋਹ॥ ੧੦੫॥
Yake fauj aarasta ham choo koh.
Jawanane shaistahey yak groh. (105)

ਬ ਪੋਸ਼ੀਦ ਦਸਤਾਰ ਦੁਖਤਰ ਵਜ਼ੀਰ॥
ਬ ਬਸਤੰਤ ਜੁਸਤੰਦ ਤੀਰ॥ ੧੦੬॥
Ba posheed dastar dukhtar wazir.
Ba bastand shamsher justand teer. (106)

ਬ ਸਰਦਾਰੀਏ ਕਰਦ ਪੇਸ਼ੀਨਹ ਫਉਜ॥
ਰਵਾਂ ਕਰਦ ਲਸ਼ਕਰ ਚੁ ਦੁਰਿਯਾਇ ਮਉਜ॥ ੧੦੭॥
Ba sardariye kard pesheena fauj.
Rawaan kard lashkar choo doryae mauj. (107)

ਯਕੇ ਗੋਲ ਬਸਤਹ ਚੁ ਅਬਰੇ ਸਿਯਾਹ॥
ਬ ਲਰਜ਼ੀਦ ਬੂਮੋ ਬ ਲਰਜ਼ੀਦ ਮਾਹ॥ ੧੦੮॥
Yake gol bastah choo abre syaah.
Ba laezid booma ba larzeed maah. (108)

ਬਿਯਾਵੁਰਦ ਲਸ਼ਕਬ ਜੀਂ ਬ ਵੈ ਹਦੂਦ॥
ਸਲਾਹੇ ਦਿਗਰ ਤੀਰ ਤੇਗੋ ਨਮੂਦ॥ ੧੦੯॥
Bayawoord lashkar choo bar wai hadood.
Salaahе digar teer tegho namood. (109)

ਬਿ ਆਰਾਸਤ ਲਸ਼ਕਰ ਬਸਾਜ਼ੇ ਤਮਾਮ॥
ਹਮਹ ਖਖਜ਼ਰੋ ਗੁਰਜ਼ ਗੋਪਾਲ ਨਾਮ॥ ੧੧੦॥
Be aarasta lashkar basaze tamaam.
Hamah khanjro guraz Gopal naam. (110)

He organized a huge army of gallant soldiers like a mountain, which was a collect of handsome young men. (105)

The minister's daughter also wore a turban on her head and collected some arrows in her quiver. (106)

The minister's daughter was made the commander of the troops' and the army moved like the waves of a river. (107)

The troops were made to depart like a huge army comparable to the cluster of dark black clouds. With their movement even the Earth was trembling and the moon felt wavered (lost its balance). (108)

When the troops reached the border of that kingdom. Then there was no need felt of more arms, arrow or swords. (109)

The whole army was fully armed with weapons like bayonets daggers which are called Gopal. (110)

ਬ ਬੁਰਦੰਦ ਅਕਲੀਮ ਤਾ ਰਾਜ ਤਖਤ॥
ਬ ਬੁਰਦੰਦ ਸ਼ਹੇ ਬਾਦ ਪਾਯਾਨ ਰਖਤ॥ ੧੧੧॥
Ba Baburdand aqleem ta raaj takht.
Ba burdan shahe baad paayan rakht. (111)

ਚੂਨਾ ਜੰਗ ਕਰਦੰਦ ਆ ਮੁਲਕ ਰਾ॥
ਚੁ ਬਰਗੇ ਦਰਖਤਾਂ ਜ਼ਿ ਬਾਦੇ ਸਬਾ॥ ੧੧੨॥
Chunaan jang dardand aan mulk ra.
Choo barge drakhtaan ze baade saba. (112)

ਬ ਕੁਸ਼ਤਨ ਅਦੂ ਰਾ ਕੁਸ਼ਾਯਦ ਬ ਪੇਸ਼॥
ਬ ਬੇਰੂੰ ਜ਼ਿ ਮੁਲਕਸ਼ ਹਮਹ ਰੂਹ ਰੇਸ਼॥ ੧੧੩॥
Ba kushtan adoo ra kushaayad ba pesh.
Ba beroon ze mulkash hamah rooh resh. (113)

ਪਰੀ ਚਿਹਰਏ ਹਮ ਚੁ ਸ਼ੇਰੇ ਨਿਯਾਦ॥
ਬ ਕੁਸ਼ਤਨ ਅਦੂਰਾ ਕਿ ਖੰਜਰ ਕੁਸ਼ਾਦ॥ ੧੧੪॥
Pari chehraye hum choo shere nayaad.
Ba kushtan adoora keh khanjar kushaad. (114)

ਬ ਹਰ ਜਾ ਦਵੀਦੇ ਬ ਕੁਸ਼ਤੇ ਅਜ਼ਾਂ॥
ਬ ਹਰ ਜਾਂ ਰਸ਼ੀਦੇ ਬ ਬਸਤੇ ਅਜ਼ਾਂ॥ ੧੧੫॥
Ba har ja daweede ba kushte azaan.
Ba har ja rasheedey ba baste azaan. (115)

ਸ਼ੁਨੀਦੇ ਈਂ ਅਜ਼ਾਂ ਸ਼ਾਹਿ ਆਯੰਦਰਾ॥
ਬ ਤੂੰਦੀ ਦਰਾਮਦ ਬ ਜਾਇਸ਼ ਹੁਮਾਂ॥ ੧੧੬॥
Shuneeday een azaan shahe mayandran.
Ba tundi dramad ba jaayesh humaan. (116)

They plundered that country very badly including royal horses moving with the speed of the wind, and some other war material. (111)

As a result of this battle the land was ravished and looted, just as the winds of autumn denude the trees of their leaves. (112)

Having killed the enemy, they opened up the route to further advancement. The persons found on the outskirts were also wounded badly with facial and injuries. (113)

The fairy like daughter of the minister was furious with rage like the tigress. She was ready with her dagger to attack the enemy, taking her aim at any upcoming enemy. (114)

Wherever she would launch an attack, the enemies were killed and would take up prisoners wherever she went. (115)

The king of Mayindra also heard about this attack and rushed with great fury to that place. (116)

ਬ ਆਰਾਸਤਹ ਫਉਜ ਚੂੰ ਨਉਰ ਬਹਾਰ॥
ਜਿ ਤੋਪੇ ਤਪਕ ਖੰਜਰੇ ਆਬਦਾਰ॥ ੧੧੭॥
Ba aastah fauj choonnao bahaar.
Ze topey tupak khanjre aabdaar. (117)

ਬਪੇਸ਼ੇ ਸਫ਼ ਆਮਦ ਚੁ ਦਰਿਆ ਅਮੀਕ॥
ਜਿ ਸਰ ਤਾ ਕਦਮ ਚੁ ਆਹਨ ਗਰੀਕ॥ ੧੧੮॥
Bapeshe shaf aamad choo darya ameeek.
Ze sar ta kadam ham choo aahan greek. (118)

ਬ ਆਵਾਜ਼ ਤੋਪੇ ਤਮਾਚਹ ਤੁਫੰਗ॥
ਜਿਮੀਂ ਗਸ਼ਤ ਹਮ ਚੂੰ ਗੁਲੇ ਲਾਲਹ ਰੰਗ॥ ੧੧੯॥
Ba aawaz topo tamasha tufang.
Zimeen gasht ham choo gule lalah rang. (119)

ਬ ਮੰਦਾਂ ਦਰਾਮਦ ਦਿ ਦੁਖਤਰ ਵਜ਼ੀਰ॥
ਬ ਯਕ ਦਸਤ ਚੀਨੀ ਕਮਾਂ ਦਸਤ ਤੀਰ॥ ੧੨੦॥
Ba Maidan daramad keh dukhtar wazir.
Ba yak dast cheeni kamaan dast teer. (120)

ਬ ਹਰ ਜਾ ਕਿ ਪਰੰਗਾਂ ਸ਼ਵਦ ਤੀਰ ਦਸਤ॥
ਬ ਸਦ ਪਹਿਲੂਏ ਪੀਲ ਮਰਦਾਂ ਗੁਜਸ਼ਤ॥ ੧੨੧॥
Ba har ja keh parran shawad teer dast.
Ba sad pehlooe peel mardaan gujasht. (121)

ਚੂਨਾ ਮਉਜ ਖੇਜ਼ਦ ਜਿ ਦਰਿਆਬ ਸੰਗ॥
ਬ ਰਖਸ਼ ਅੰਦਰ ਆਮਦ ਚੁ ਤੇਰੋ ਨਿਹੰਗ॥ ੧੨੨॥
Chuna mauj khezad ze daryaah sang.
Ba rakhsh andar aamad choo tegho nihang. (122)

The king had organized his army fully like the spring festival, and the warriors were looking glorious armed with guns. Can nons, and daggers with poisoned blades. (117)

The warriors came down to the battle field like the deep river, flowing down. They had covered their bodies, from head to foot, with protective coating (of iron) and were armed with various weapons. (118)

The sound of firing pistols, and guns were being heard, and the land was covered with blood, and became red like poppy flower. (119)

The minister's daughter then came to the battle field. having the Chinese bow in one hand, and an arrow in the other hand. (120)

Wherever her arrows struck, they would pierce through the ribs of many men and hundreds of elephants. (They were killed). (121)

The swords of the warriors were striking and flashing just as the ripples strike a stone producing sparkles of light. (122)

ਬ ਤਾਬਸ਼ ਦਰਾਮਦ ਯਕੇ ਤਾਬਨਾਕ॥
ਬ ਰਖਸ਼ ਅੰਦਰ ਆਮਦ ਯਕੇ ਖੂਨ ਖਾਕ॥ ੧੨੩॥
Ba taabash dramad yake taabnak.
Ba rakhsh andar aamad yake khoon khaak. (123)

ਬ ਤਾਬਸ਼ ਦਰਾਮਦ ਹਮਹ ਹਿੰਦ ਤੇਗ॥
ਬ ਗੁਰੀਦ ਲਸ਼ਕਰ ਚੁ ਦਰਿਆਇ ਮੇਗ॥ ੧੨੪॥
Ba taabash dramad hamah Hind tegh.
Ba gureed lashkar choo daryae megh. (124)

ਬ ਚਰਖ ਅੰਦਰ ਆਮਦ ਬ ਚੀਨੀ ਕਮਾਂ॥
ਬ ਤਾਬ ਆਮਦਸ਼ ਤੇਗ ਹਿੰਦੋਸਤਾਂ॥ ੧੨੫॥
Ba charkh andar aamad ba cheeni kamaan.
Ba taab aamdash tegh Hindostaan. (125)

ਗਰੇਵਹ ਬਵਾਵੁਰਦ ਚੰਦੀ ਕਰੋਹ॥
ਬ ਲਰਜੀਦ ਦਰਯਾਬ ਦਰੀਦ ਕੋਹ॥ ੧੨੬॥
Gerwah bawawoord chandi kroh.
Ba larzeed daryaab darreed koh. (126)

ਬ ਰਖਸ਼ ਅੰਦਰ ਆਮਦ ਜ਼ਿਮੀਨੋ ਜ਼ਮਾਂ॥
ਬ ਤਾਬਸ਼ ਦਰਾਮਦ ਚੁ ਤੇਰੀ ਯਮਾਂ॥ ੧੨੭॥
Ba rakhsh andar aamad zameeno zamaan.
Ba taabash draamad choo teghe Yamaan. (127)

ਬ ਤੇਜ਼ ਮਾਮਦੋ ਨੇਜ਼ਹੇ ਬਾਸਤੀ॥
ਬ ਜੁੰਬਸ਼ ਦਰਾਮਦ ਤਨੇ ਨਾਜ਼ਨੀ॥ ੧੨੮॥
Ba tez mamado nezhe bansteen.
Ba jumbash dramad tane nazneen. (128)

When a flashing sword shone forth, then the blood and ground became red in colour and was shining. (The whole area was red with bloodshed). (123)

The Indian swords were shining like flashes of light in the battlefield, and the forces were thundering like the dark clouds resulting in torrential rains. (124)

The chinese bow and arrows alongwith the Indian swords held in the hands of the daughter of the minister were showing their wonders (in the battle field). (125)

The din of the battle cries, was being heard from miles even. The river was agitated (trembling) and the mountains also burst in to various parts (with the battle cries). (126)

When the swords of Yaman land were flashing across the battle field, both the Earth and the sky were illumined fully. (127)

When the delicate and beautiful body of the girl (minister's daughter) was agitated and was furious with rage, then the steel attached to the bamboos (of the spears) also got active with swiftness. (The spears were striking with force). (128)

ਬ ਸ਼ੋਰਸ਼ ਦਰਾਮਦ ਨਫਰਹਾਏ ਕੁਹਿਰ॥
ਜ਼ਿ ਤੋਪੋ ਵ ਨੰਜਹ ਬ ਪੋਸ਼ੀਦ ਦਹਿਰ॥ ੧੨੯॥
Ba shorash dramad nafarhaaye kohir.
Ze topo wa nezah ba posheed dahar. (129)

ਬ ਜੁੰਬਸ਼ ਦਰਾਮਦ ਕਮਾਨੋ ਕਮੰਦ॥
ਦਰਖਸ਼ਾਂ ਜ਼ੁਦਹ ਤੇਗਿ ਸੀਮਾਬ ਕੁੰਦ॥ ੧੩੦॥
Ba jumbash dramad kamaano kamand.
Drakhshaan zudah teg seemaab tund. (130)

ਬ ਜੋਸ਼ ਆਮਦਹ ਖੰਜਰਿ ਖਾਰ ਖੂੰ॥
ਜ਼ਬਾਂ ਨੰਜਹ ਮਾਰਸ਼ ਬਰਾਮਦ ਬਰੂੰ॥ ੧੩੧॥
Ba josh aamdah khajare khawar khoon.
Zabaan nezah marash braamad broon. (131)

ਬ ਤਾਬਸ਼ ਦਰਾਮਦ ਲਕੋ ਤਾਬਨਾਕ॥
ਯਕੋ ਸੁਰਖ ਗੋਰਿਰਦ ਸ਼ੁਦ ਖੂੰਨ ਖਾਕ॥ ੧੩੨॥
Ba taabash draamad lako taabnaak.
Yake surakh gorrid shud khoon khaak. (132)

ਦਿਹਾ ਦੇਹ ਦਰਾਮਦ ਜ਼ਿ ਤੀਰੋ ਤੁਫੰਗ॥
ਹਯਾ ਹਯ ਦਰਾਮਦ ਨਿਹੰਗੋ ਨਿਹੰਗ॥ ੧੩੩॥
Deha deh dramad ze teero tufang.
Haya hay dramad nehango nehang. (133)

ਚਕਾ ਚਾਕ ਬਰਖਾਸ਼ਤ ਤੀਰੋ ਕਮਾਂ॥
ਬਰਾਮਦ ਯਕੋ ਰੁਸਤ ਖੇਸ਼ ਅਜ਼ ਜਹਾਂ॥ ੧੩੪॥
Chaka chaak barkhaast teero kamaan.
Bramad yake rust khesh az jahaan. (134)

When the troops engaged in the warfare in the battle field raised hue and cry, then the whole world was covered with the dust raised by the cannons and the spears flying around. (129)

The bows and traps used in the battle were trembling with furry and the Indian made swords with shining blades like mercury were flashing brilliantly. (130)

The blood thirsty daggers also became active and the spear with a blade protruding like the snake's tongue also came out furiously. (The daggers and spears were used freely). (131)

The brilliance of the weapons, in use all around, produced flashes of light throughout the battle field and the Earth (ground) filled with spilt blood became red coloured like the sulphur (brim stone). (132)

The noise of the shooting of guns and arrows was being heard all over, and the warriors looking like crocodiles were heaving sighs of pain (wounded) in the battle field. (133)

The arrows, shot from the bows, were producing a hissing noise and it appeared as if doomsday had dawned on the Earth (in the world) suddenly. (134)

ਨ ਪੋਯਿੰਦਰ ਰਾ ਬਰ ਜ਼ਿਮੀਂ ਬੂਦ ਜਾ॥
 ਨ ਪਰਿੰਦਹ ਰਾ ਦਰ ਹਵਾ ਬੂਦ ਰਾਹ॥ ੧੩੫॥
 Na poendar ra bar zimeen bood jaa.
 Na prindah ra dar hawa bood raah. (135)

ਚੂਨਾ ਤੇਗ ਬਾਰੀਦ ਮਿਯਾਨੇ ਮੁਸਾਫ਼॥
 ਕਿ ਅਜ਼ ਕੁਸ਼ਤਗਾਂ ਸ਼ੁਦ ਜ਼ਿਮੀਂ ਕੋਹ ਕਾਫ਼॥ ੧੩੬॥
 Chunaan tegh baareed miyane musaaf.
 Keh az khushtgaan shud zameen koh qaaf. (136)

ਕਿ ਪਾਓ ਸਰ ਅੰਬੋਹ ਚੰਦਾਂ ਸ਼ੁਦਹ॥
 ਕਿ ਮੰਦਏ ਪੁਰ ਅਜ਼ ਗੋਇ ਚਉਗਾਂ ਸ਼ੁਦਹ॥ ੧੩੭॥
 Keh pao sar amboh chandan shudh.
 Ke maidaan pur az goe chaugaan shudh. (137)

ਰਵਾਂ ਰਉ ਦਰਾਮਦ ਬ ਤੀਰੋ ਤੁਫੰਗ॥
 ਕਿ ਪਾਰਹ ਸ਼ੁਦਹ ਖੋਦ ਖਿਫਤਾਨ ਜੰਗ॥ ੧੩੮॥
 Rawan rao dramad ba reero tufang.
 Keh paarah shudah khode khiftaan jang. (138)

ਚੂਨਾ ਤੇਗ ਤਾਬਸ਼ ਤਪੀਦ ਆਫਤਾਬ॥
 ਦਰਖਤਾਂ ਸ਼ੁਦਹ ਖੁਸ਼ਕ ਵ ਦਰਯਾਇ ਆਬ॥ ੧੩੯॥
 Chunaan tegh taaabash tapeed aaftab.
 Drakhtaan shudh khushak wa daryae aab. (139)

ਚੁਲਾ ਤੀਰ ਬਾਰਾਂ ਸ਼ੁਦਹ ਹਮ ਚੋ ਬਰਕੁ॥
 ਬਿ ਆਫਤਾਦ ਸ਼ੁਦ ਫੀਲ ਚੂੰ ਫਰਕ ਫਰਕ॥ ੧੪੦॥
 Chunaan teer baran shudh ham cho burk.
 Be aftaadah shud feel choo fark fark. (140)

The ground was littered with corpses, so that there was no room for the pedestrains to walk on the Earth. The birds, however, were not getting free space to fly in the air, as the sky was filled with the arrows, being shot around. (135)

The sword was wielded so furiously in the battlefield, without any check, that the Earth was covered with dead bodies, rising up to the height of mountain Kaaf. (Koh Kaaf). That is there were heaps of corpses piled up on each other. (136)

The heads and feet of the dead warriors lay in heaps on the ground, and it appeared as if the battle field was filled with the balls and pigeon holes. (137)

The arrows and bullets were moving from both the sides with such a speed, that the helmets and iron protective coatings of the warriors were broken into pieces. (138)

The swords had got heated up like the sun's heat so that the trees and the river waters had dried up (with heat). (139)

The arrows were shot like a shower with the speed of the lightning so that even the elephants had been cut off into pieces and lying separately at different places. (140)

ਬ ਹਰਬ ਅੰਦਰ ਆਮਦ ਵਜ਼ੀਰੇ ਚੁ ਬਾਦ॥
ਯਕੇ ਤੇਗਿ ਮਾਯਿੰਦਰਾਨੀ ਕੁਸ਼ਾਦ॥ ੧੪੧॥
Ba harb aamad wazire choo baad.
Yake teghe Mayandraani kushaad. (141)

ਦਿਗਰ ਤਰਫ਼ ਆਮਦ ਬ ਦੁਖਤਰ ਅਜ਼ਾ॥
ਬਰਹਿਨੋ ਯਕੇ ਤੇਗ ਹਿੰਦੋਸਤਾ॥ ੧੪੨॥
Digar tarf aamad ba dukhtar azaan.
Brehne yake tegh Hindostaan. (142)

ਦਰਖਸ਼ਾਂ ਸੁਦਹ ਆਚੁਨਾ ਤੇਗ ਤੇਜ਼॥
ਅਦੂ ਰਾ ਅਜ਼ੋ ਸ਼ਵਦ ਰੇਜ਼ ਰੇਜ਼॥ ੧੪੩॥
Drakhshan sudh aanchunan tegh tez.
Adoo raa azo dil shawas rez. (143)

ਯਕੇ ਤੇਗ ਜ਼ਦ ਬਰ ਸਰੇ ਓ ਸਮੰਦ॥
ਜ਼ਮੀਨਸ਼ ਦਰਾਮਦ ਚ ਕੋਹੇ ਬਲੰਦ॥ ੧੪੪॥
Yake tegh zad bar sare`o smand.
Zameenash draamad ch kohe bland. (144)

ਦਿਗਰ ਤੇਗ ਓ ਰਾ ਬਿਜ਼ਦ ਨੀਮ॥
ਬੇ ਅਗਤਾਦ ਬੂਮਸ ਚੁ ਕਰਖੇ ਅਜ਼ੀਮ॥ ੧੪੫॥
Digar tegh 'o ra bazid kard neem.
Be aftaad boomas choo karkhe azeem. (145)

ਦਿਗਰ ਮਰਦ ਆਮਦ ਚਬ ਪ੍ਰੰਰਾਂ ਓਕਾਬ॥
ਬਿ ਜ਼ਦ ਤੇਗ ਓ ਰਾ ਬ ਕਰਦਸ਼ ਖਰਾਬ॥ ੧੪੬॥
Digar mard aamad choo parraan ukaab.
Be zad tegh 'o ra ba kardash kharaab. (146)

Then a minister came to the battle field like a whirl wind, who was wielding a sword manufactured by Mayindras. (141)

From the other side, the minister's daughter, wielding a sword manufactured in India (Hindustan), entered the battle field. (142)

Both the swords struck each other and glittered with brilliance, which resulted in the enemy ranks completely getting confused and confounded (the enemy heart was broken). (143)

The girl struck the sword on the enemy's horse so powerfully, that his head was cut off (horse's head) and fell on the ground like a mountaintop (cliff). (144)

When she struck the sword a second time, the minister was cut into two pieces and fell down on the ground like a mansion. (145)

After the death of that minister, another warrior awooped on the battlefield like an eagle and the girl struck him down with her sword, and killed him . (146)

ਚੂ ਕਾਰੇ ਵਜ਼ੀਰਸ਼ ਬ ਰਾਹਤ ਰਸ਼ੀਦ॥
ਦਿਗਰ ਮਿਹਨਤੋ ਸਿਯਮ ਆਮਦ ਪਦੀਦ॥ ੧੪੭॥
Choo kare wazirash ba rahat rashid.
Digar mehanto syam aamad padeed. (147)

ਸਿਯਮ ਦੇਵ ਆਮਦ ਬਗਲਤੀਦ ਖੂੰ॥
ਜ਼ਿ ਦਹਲੀਜ਼ ਦੋਜ਼ਖ ਬਰਾਮਦ ਬਹੂੰ॥ ੧੪੮॥
Syam dev aamad bagalteed khoon.
Ze dehleez dozakh braamad baroon. (148)

ਬ ਕੁਸ਼ਤੰਦ ਓ ਰਾ ਦੂ ਕਰਦੰਦ ਤਨ॥
ਚੂ ਸ਼ੇਰੇ ਯਿਆਂ ਹਮ ਚੂ ਗੋਰੇ ਕੁਹਨ॥ ੧੪੯॥
Ba kushtand 'o ra doo kardand tan.
Choo shere yiyaan ham choo gore kuhan. (149)

ਚਰਾਹਮ ਦਰਾਮਦ ਚੂ ਸ਼ੇਰਾਂ ਬਜੰਗ॥
ਚੂ ਬਰ ਬਚਹੇ ਗੋਰ ਗਰਰਾ ਪਿਲੰਗ॥ ੧੫੦॥
Chahaaram dramad choo sheraan bajang.
Choo bar bachhe gor garran pilang. (150)

ਚੁਨਾ ਤੇਗ ਬਰ ਵੈ ਬਿਜ਼ਦ ਨਾਜ਼ਨੀ॥
ਕਿ ਅਜ਼ ਪੁਸ਼ਤ ਅਸਪਸ਼ ਦਰਾਮਦ ਜ਼ਿਮੀਂ॥ ੧੫੧॥
Chunaan tegh bar wal bizad nazneen.
Ke az pushat asplash draamad zameen. (151)

ਕਿ ਪੰਚਮ ਦਰਾਮਦ ਚੂ ਦੇਵੇ ਅਜ਼ੀਮ॥
ਯਕੇ ਜ਼ਖਮ ਜ਼ਦ ਕਰਦ ਹੁਕਮੇ ਕਰੀਮ॥ ੧੫੨॥
Keh pancham draamad cho deve azeem.
Yake zakham zad kard hukme kreem. (152)

The first invader (attacher)-cum-minister, was killed and the girl had fell peace of mind. With the second killing of the warrior, her labour and hard work had been rewarded, and then a third warrior launched another attack . (147)

The third warrior was completely smeared with blood. It appeared as if he had come out of the door (smeared) of hell. (148)

That girl then killed him also, splitting (cutting) him into two pieces, just as a huge lion would kill a blue bull (Nilgai). (149)

After the death of the third warrior, the fourth one landed in the battle field with such a force, just as a panther swoops down on to an offspring of Nilgai. (150)

The minister's daughter struck him with the sword with such strength that he fell down from the horse's back onto the ground. (151)

Then the fifth warrior attacked like a big demon and she wounded him also with the Lord's Grace with one strike only. (152)

ਚੂਨਾ ਤੇਗ ਬਰ ਵੈ ਜੁਦਾ ਖੂਬ ਰੰਗ॥
ਜਿ ਸਰ ਤਾ ਕਦਮ ਆਮਦਹ ਜ਼ੋਰ ਤੰਗ॥ ੧੫੩॥
Chunaan tegh bar wai zadan khoob rang.
Ze sar ta kadam aamdah zer tang. (153)

ਸ਼ਸ਼ਮ ਦੇਵ ਆਮਦ ਚੂ ਅਫ਼ਰੀਤ ਮਸਤ॥
ਜ਼ਿ ਤੀਰੋ ਕਮਾਂ ਹਮ ਚੂ ਕਬਜ਼ਹ ਗੁਜ਼ਸਤ॥ ੧੫੪॥
Shasham dev aamad choo afreet mast.
Ze teero kamaan ham choo qabzaah guzasht. (154)

ਬਿਜ਼ਦ ਤੇਰੀ ਓ ਰਾ ਕਿ ਓ ਨੀਮ ਸ਼ੁਦ॥
ਕਿ ਦੀਗਰ ਯਲਾ ਰਾ ਅਜ਼ੋ ਸ਼ੁਦ॥ ੧੫੫॥
Bizad teghe 'o ra keh' o neem shud.
Keh deegar yala ra azo beem shud. (155)

ਚੁਨੀਤਾ ਬ ਮਿਕਦਾਰ ਹਗਦਾਰ ਮਰਦ॥
ਤ ਤੇਗ ਅੰਦਰ ਅਵੇਖਤ ਖਾਸ ਅਜ਼ ਨਬਰਦ॥ ੧੫੬॥
Chuneeta ba miqdar haftaad mard.
Ta tegh andar awakhat khaas az nabard. (156)

ਦਿਗਰ ਕਸ ਨਿਆਮਦ ਤਮੰਨਾਇ ਜੰਗ॥
ਕਿ ਬੇਰੂ ਨਿਯਾਮਦ ਦਿਲਾਬਰ ਨਿਹੰਗ॥ ੧੫੭॥
Digar kas nayaamad tamannae jang.
Keh beroon nyaamad dilawar nehang. (157)

ਬ ਹਰਬ ਆਮਦਸ਼ ਸ਼ਾਹਿ ਮਾਯੰਦਰਾਂ॥
ਬ ਤਾਬਸ਼ ਤਪੀਦਨ ਦਿਲੋ ਮਰਦਮਾਂ॥ ੧੫੮॥
Ba harb aamadash shaahe Mayandraan.
Ba tabash tapeedan dilo mardamaan. (158)

The beautiful girl (minister's daughter) had struck him with the sword so forcefully, that it pierced through his whole body. from head to foot, reaching the strap of the saddle (of the horse). (153)

Then the sixth warrior attacked like a monster. With the speed of an arrow coming out of the bow. (with great speed). (154)

When the girl struck him with her sword, he fell down, having been cut into two pieces. Seeing this all other warriors got terrified. (155)

Thus the girl (minister's daughter) had struck down seven warriors with her sword in the battle field (had killed seven warriors). (156)

Then after this incident no other warrior came forward for fighting against her in the battle. Even the most mighty warrior also never dared to face her in the battle field. (157)

Then the king of Mayindra came out personally to fight it out against her, and with his personal involvement, all the other warriors were filled with fury. (158)

ਚੁ ਅਬਰਸ਼ ਬ ਅੰਦਾਖਤ ਦਉ ਰੇ ਯਲਾਂ॥
ਬ ਰਖਸ਼ ਅੰਦਰ ਆਮਦ ਜ਼ਿਹੇ ਯਮਨ॥ ੧੫੯॥
Choo abrash ba andaakhat dore yalaan.
Ba rakhsh andar aamad zehe aasmaan. (159)

ਬ ਤਾਬਸ਼ ਦਰਾਮਦ ਜ਼ਮੀਨੋ ਜ਼ਮਨ॥
ਦਰਖਸ਼ਾਂ ਸ਼ੁਦਹ ਤੇਗ ਹਿੰਦੀ ਯਮਨ॥ ੧੬੦॥
Ba taabash dramad zameeno zaman.
Drakhshaan shuda tegh Hindi Yaman. (160)

ਚਲਾ ਚਲ ਦਰਾਮਦ ਕਮਾਨੋ ਕਮੰਦ॥
ਹਯਾ ਹਯ ਦਰਾਮਦ ਬ ਗੁਰਜੋ ਹਜ਼ੰਦ॥ ੧੬੧॥
Chala chal dramad kamano kamand.
Haya hye draamad ba gurjo gazand. (161)

ਚਕਾ ਚਾਕ ਬਰਖਾਸਤ ਤੀਰੋ ਤੁਫੰਗ॥
ਜ਼ਿਮੀਂ ਲਾਲ ਸ਼ੁਦ ਚੂੰ ਗੁਲੇ ਲਾਲਹ ਰੰਗ॥ ੧੬੨॥
Chaka chak barkhast teeroo tufang.
Zimeen lall shud choo gulo lalah rang. (162)

ਹਹਾ ਹ ਦਰਾਮਦ ਦੁਪਹ ਨੰਦ ਰੂੰ॥
ਦਿਹ ਦਿਹ ਸ਼ੁਦਹ ਖੰਜਰੋ ਖਾਰ ਖੂੰ॥ ੧੬੩॥
Haha ha draamad chupah nand roon.
Deha deh shudh khanjre khaar khoon. (163)

ਬ ਰਖਸ਼ ਅੰਦਰ ਆਮਦ ਯਕੇ ਤਾਬ ਰੰਗ॥
ਬ ਰਖਸ਼ ਅੰਦਰ ਆਮਦ ਦੁ ਚਾਲਾਕ ਜੰਗ॥ ੧੬੪॥
Ba rakhsh andar aamasd yake taah rang.
Ba rakhsh andar aamad doo chalaak jang. (164)

When his horses were trotting around (jumping around) the warriors, then both the Earth and the sky started revolving (got bewildered). (159)

Then both the Earth and sky were illumined when the swords of Yaman and Hindustan were wielded in the battle field. (160)

Thus from both the sides the use of bows (and arrows) along with lassos (rope ladders) was seen greatly and those struck down with the maces were wounded and heaving sighs of pain. (161)

The arrows and guns were being shot producing a cracking sound around the battle field and the whole ground was covered with blood, looking red coloured like the blooming poppy flowers. (162)

There was a great uproar and tumultuous noise in the battlefield. There was a great use of blood-thirsty daggers and swords in the battle. (163)

When two smart young warriors join in the battle field, then there was a great splendour of lightning like splash. with the striking of weapons. (164)

ਬ ਸੋਰਸ਼ ਦਰਾਮਦ ਸਰਾਫੀਲ ਸੂਰ॥
 ਬ ਰਖਸ਼ ਅੰਦਰ ਆਮਦ ਤਨੇ ਖਾਸ ਹੂਰ॥ ੧੬੫॥
 Ba sorash dramaad sarafeel soor.
 Ba rakhsh andar aamad tane khaas hoor. (165)

ਬ ਸੋਰਸ਼ ਦਰਾਮਦ ਜ਼ਿ ਤਨ ਦਰ ਖਰੋਸ॥
 ਬ ਬਾਜ਼ੂਇ ਮਰਦਾਂ ਬਰ ਵਰਦ ਜੋਸ਼॥ ੧੬੬॥
 Ba shorash draamad ze tan dar khrush.
 Ba bazone mardaan bra woord josh. (166)

ਯਕੋ ਫਰਸ਼ ਆਰਾਸਤ ਸੁਰਖ ਅਤਲਸੇ॥
 ਬ ਖੁਨਦ ਚੁ ਮਕਤਬ ਜ਼ੁਬਾਂ ਪਹਿਲੂਏ॥ ੧੬੭॥
 Yake farsh aarast surkh atlase.
 Boo khaaanad choo maktab zubaan pehluye. (167)

ਬ ਮਰਦਮ ਚੁਨਾ ਕੁਸ਼ਤ ਸ਼ੁਦ ਕਾਰਜ਼ਾਰ॥
 ਜ਼ੁਬਾਂ ਦਰ ਗੁਜ਼ਾਰਮ ਨਿਯਾਮਦ ਸ਼ੁਮਾਰ॥ ੧੬੮॥
 Ba mardam chunaan kusht shud kaarzaar.
 Zubaan dar guzaaram nyayad shumaar. (168)

ਗੁਰੇਜ਼ਾਂ ਸ਼ਬਦ ਸ਼ਾਹਿ ਮਾਯੰਦਰਾਂ॥
 ਬ ਕੁਸ਼ਤੰਦ ਲਸ਼ਕਰ ਗਿਰਾਂ ਤਾ ਗਿਰਾਂ॥ ੧੬੯॥
 Girezaan shawad shahe Mayandran.
 Ba kushtand lashkar giraan taan giraan. (169)

ਕਿ ਪੁਸ਼ਤਸ਼ ਬਿਅਫਤਾਦ ਦੁਖਤਰ ਵਜ਼ੀਰ॥
 ਬਿ ਬਸਤੰਦ ਓ ਰਾ ਕਿ ਕਰਦੰਦ ਅਸੀਰ॥ ੧੭੦॥
 Keh pushtash beyaftaad dukhtar wazir.
 Be bastand 'o ra keh kardand aseer. (170)

When that beautiful fairy (minister's daughter) comes to the battle field astride her horse, the angel of death (Israel) sounded the song of doomsday (for the foe). (When the brave girl entered the battle field then it was declared doomsday for the enemy forces) and there was great uproar all around. (165)

When the tumultuous noise (uproar) was heard in the battle field, the warriors were filled with rage, and their arms were restless with enthusiasm. (166)

The warriors then wielded their swords with such a force, due to their fury, that the whole Earth was covered with red coloured (costly) silken cloth. (with blood-shed). The uproar made by the warriors was comparable to the school children reading aloud their lessons in the primary language (stage). (167)

There were countless warriors killed in the battle field, and if one wanted to count them, it would be impossible. (168)

The king of Mayindra fled away from the battle field, as his most of the troops had been killed. (169)

Then the minister's daughter chased the fleeing monarch and caught hold of him, and then imprisoned him. (170)

ਬ ਨਿਜਦੇ ਬਿਯਾਵੁਰਦ ਜੋ ਸ਼ਾਹ ਖੇਸ਼॥
ਬਿ ਗੁਫਤਹ ਕਿ ਏ ਸ਼ਾਹ ਸ਼ਹਾਨ ਵੇਸ਼॥ ੧੭੧॥
Ba nizde byawoord zo shaah khesh.
Be guftaah ke ye shah shahaan. wesh. (171)

ਬਿਗੋਯਦ ਕਿ ਈਂ ਸ਼ਾਹਿ ਮਾਯੰਦਰਾ॥
ਕਿ ਬਸਤਹ ਬਿਯਾਵੁਰਦ ਨਿਜਦੇ ਸ਼ੁਮਾਂ॥ ੧੭੨॥
Bigoyad keh een shahe Mayandran.
Be bastah byawoord nizde shumaan. (172)

ਅਗਰ ਤੋ ਬਿਗੋਈ ਬ ਜ਼ਾਂ ਈਂ ਬੁਰਮ॥
ਵਰਗ ਤੋਂ ਬਿਗੋਈ ਬਜ਼ਿੰਦਾ ਦਿਹਮ॥ ੧੭੩॥
Agar to bigoii ba zaan een burm.
Wagar to bigili bazindah deham. (173)

ਬਜ਼ਿੰਦਾਂ ਸਪੁਰਦੰਦ ਓਰਾ ਅਜ਼ੀਮ॥
ਸਿਤਾਨਦ ਅਜ਼ੋ ਤਾਜ਼ ਸ਼ਾਹੀ ਕਲੀਮ॥ ੧੭੪॥
Bazindan spurdand 'o ra azeem.
Sitanand azo taj shahi kaleem. (174)

ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹਗੀ ਯਾਫਤ ਹੁਕਮੇ ਰਜ਼ਾਕ॥
ਕਸੇ ਦੁਸ਼ਮਨਾਂ ਰਾ ਕੁਨਦ ਚਾਕ ਚਾਕ॥ ੧੭੫॥
Shahanshagi yafat hukmo razaaq
Kase dushmana ra kunad chaak chaak. (175)

ਚੁਨਾ ਕਰਦ ਸ਼ੁਦ ਕਸਦ ਮਿਹਨਤ ਕਸੇ॥
ਕਿ ਰਹਮਤ ਬਾਬਖਸ਼ੀਦ ਹੋ ਰਹਮਤੇ॥ ੧੭੬॥
Chuna kard shud qasad mehnat kasey.
Keh rehmat ba bakhsheed jo rehmate. (176)

Then the girl took the defeated king to her king (spouse) and said, "O beautifully dressed king emperor !" (171)

I have imprisoned the king of Maindran and have brought him before you." (172)

"If you say, then I could take away his life or if you wish then I could throw him into prison." (173)

The king was then sent to imperial jail, taking away his kingdom, crown and the throne. (174)

Thus they established with the Lord's Grace and Will, a univers all kingdom and reduced (cut) their enemies into pieces. (175)

Whosoever endures hardship or faces challenges, he is blessed with the Lord's benevolence (and His benedictions). (176)

ਕਿ ਉਹ ਸਾਹਬਾਨੁ ਸ਼ੁਦੋ ਮੁਲਕ ਸ਼ਾਹ॥
ਕਿ ਸ਼ਾਹੀਂ ਹਮੀਂ ਯਾਫਤ ਹੁਕਮੇ ਅਲਾਹ॥ ੧੭੭॥
Keh oh shahabaanoo shudo mulk shaah.
Keh shaahi hameen yaafat hukme Allah. (177)

ਬਿਦੇਹ ਸ਼ਾਕੀਯਾ ਸਾਗਰੇ ਸਬਜ਼ ਆਬ॥
ਕਿ ਬੇਰੂੰ ਬਿਆਫਤਾਦ ਪਰਦਹ ਨਕਾਬ॥ ੧੭੮॥
Bideh saqla saghare sabaz aab.
Ke beroom bayaftaad pardah naqab. (178)

ਬਿਦਿਹ ਸਾਕੀਯਾ ਸਬਜ਼ ਰੰਗੇ ਫਿਰੰਗ॥
ਕਿ ਬਕਤੇ ਬਕਾਰ ਅਸਤ ਅਜ਼ ਰੋਜ਼ ਜੰਗ॥ ੧੭੯॥
Badeh saqla sabaz range firang.
Ke wagte bakaar ast az roze jang. (179)

ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਿਹ॥
ਤੁਈ ਦਸਤਗੀਰ ਅਸਤ ਦਰ ਮਾਦਗਾਂ॥
ਤੁਈ ਕਾਰ ਸਾਜ਼ ਅਸਤ ਬੇਚਾਰਗਾਂ॥ ੧॥
Queen dastgir ast dar maandgaan.
Tueen kaar saaz ast bechaargaan. (1)

ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹਿ ਬਖਸ਼ਿੰਦਹਏ ਬੇਨਿਆਜ਼॥
ਜ਼ਮੀਨੋ ਜ਼ਮਾਂ ਰਾ ਤੁਈਂ ਕਾਰ ਸਾਜ਼॥ ੨॥
Shehanshaahe bakhshindhahi benyaz.
Zameeno zamaan ra tueen kaar saaz. (2)

The girl then became the queen of that land (country) and the boy became the king of the land. Thus with the Lord's Grace they attained the kingdom of the land. (177)

("O Aurangzeb ! The boy and girl had developed true love for each other and after facing various hardships they reached a benign king and finally defeated the king of Maindran and themselves became the king of the land through God's Grace. You have similarly tried to annihilate the Khalsa, but no one can harm others who have faith in the Lord.") Then the Guru beseeches the Lord : "O my Lord! May I be blessed with Lord's True Name, so as to remove the curtain of my dual-mindedness and I could perceive my Lord with close proximity." (178)

May the Lord bestow me with Lord's True Name (tumbler of His love), which would be helpful to me for success in the battle of life.(against enemies). (179)

Here the tenth parable is completed.

"By the Grace of one Lord-Sublime Victory to the Lord Almighty."

"O Lord ! You are the only support in case of hardships and sufferings. You alone arrange to amend (improve the spoiled tasks) of helpless people." (1)

"O king Emperor ! You are the only forgiver and the benevolent Lord who takes charge of all functions of the Earth and the sky (the universe). (You alone look after all our welfare both here and here after)" (2)

ਹਿਕਾਯਤ ਸੁਨੀਦੇਮ ਸ਼ਾਹਿ ਕਲਿੰਜਰ॥
ਕੁਨਾਦੀਨ ਯਕ ਦਰ ਚੁ ਅਜ਼ ਕੋਹ ਮੰਜ਼ਰ॥ ੩॥
Hikaayat shuneedame shahe kalinjar.
Kunaneed yak dar choo az koh manzar. (3)

ਯਕੇ ਪਿਸਰ ਓ ਬੂਦ ਹੁਸਨਲ ਜਮਾਲ॥
ਕਿ ਲਾਇਕ ਜਹਾਂ ਬੂਦ ਅਜ਼ ਮੁਲਕ ਮਾਲ॥ ੪॥
Yake pisar 'o bood husnal jamaal.
Keh laik jahaan bood az mulk maal. (4)

ਯਕੇ ਸ਼ਾਹਿ ਓ ਜਾਵ ਦੁਖਤਾਰ ਅਜ਼ੋ॥
ਕਿ ਦੀਗਰ ਨ ਜਨ ਬੂਦ ਸਮਨ ਬਰਗਜ਼ੋ॥ ੫॥
Yake shaahe 'o jaww dukhtar azo.
ke deegar na zn bood saman bargazo. (5)

ਵਜ਼ਾਂ ਦੁਖਤਰੇ ਸ਼ਾਹ ਆ ਪਿਸ਼ਰ ਸ਼ਾਹ॥
ਸ਼ੁਦ ਆਸ਼ੁਫਤਹ ਬਰ ਵੈ ਚੁ ਬਰ ਸਨਸ ਮਾਹ॥ ੬॥
Wazaan dukhtare shah aan pisar shah.
Shud ashufta bar wai choo bar shamas maah. (6)

ਬਿਗੋਯਦ ਕਿ ਏ ਸ਼ਾਹ ਮਾ ਰਾ ਬਿਕੁਨ॥
ਕਿ ਦਹਿਸ਼ਤ ਕਸੇ ਮਰਦ ਦੀਗਰ ਮਕੁਨ॥ ੭॥
Bigoyad keh yey shah ma ra bikun.
keh dehshat kase mard deegar makun. (7)

ਸੁਨੀਦਮ ਕਿ ਦਰ ਸ਼ਾਹਿ ਹਿੰਦੋਸਤਾਂ॥
ਕਿ ਨਾਮੇ ਵਜ਼ਾਂ ਸ਼ੇਰ ਸ਼ਾਹੇ ਵਜ਼ਾਂ॥ ੮॥
Shuneedam keh dar shahe Hindstaan.
Keh naame waza sher shaahe wazan. (8)

("O Aurangzeb !) I have heard the anecdote of the king of Kalingar land, who had got built a huge spectacular gate (entrance) as high as a mountain. (3)

He had a charming and smart son, who was very capable in maintaining (looking after) both the treasury and the land (revnue and realm). (4)

At the same place there was a landlord (money lender) who had a beautiful and delicate daughter like the jasmine flower. There was no other woman to compete with her in beauty (to excel her). (5)

That girl had got enamoured with the love of that king's son like the moon being fascinated with the sun's charm. (6)

That damsel told the king's son one day, "Please marry me and make me your princess (spouse). You need not to be afraid of any other person in this respect." (to be scared of anyone). (7)

The king's son said, "I have heard that there is a king of Hindustan, named Sher Shah." (8)

ਚੁਨਾ ਨਸ਼ਤ ਦਸਤੂਰ ਮੁਲਕੇ ਖੁਦਾ॥
ਬ ਯਕ ਦਾਨ ਬੇਗਾਨ ਰੇਜ਼ਦ ਜੁਦਾ॥ ੯॥
Chunaan nasht dastoor mulke khuda.
Ba yak daan begaan raized juda. (9)

ਬਿ ਗਰਿੰਦ ਸ਼ਾਹੀ ਬਿਅਫਤਾਦ ਤੁਰਗ॥
ਬ ਪੈਸੇ ਗੁਰੰਜਦ ਚੁ ਅਜ਼ ਬਾਜ਼ ਮੁਰਗ॥ ੧੦॥
Be geerand shaahee byaftaad turagh.
Ba peshe grazed choo az baaz muragh. (10)

ਬਗੀਰਦ ਅਜ਼ੋ ਹਰ ਦੁ ਅਸਪੇ ਕਲਾਂ॥
ਕਿ ਮੁਲਕੋ ਅਰਾਕਸ਼ ਬਿਆਮਦ ਅਜ਼ਾਂ॥ ੧੧॥
Bageerad azo har do aspey kalan.
Ke mulko arakash byamad azaan. (11)

ਕਿ ਬਖਸ਼ੀਦ ਓ ਰਾ ਬਸੇ ਜ਼ਰ ਦੁ ਫੀਲ॥
ਕਿ ਬੇਰੂੰ ਬਿਆਵੁਰਦ ਦਰੀਯਾਇ ਨੀਲ॥ ੧੨॥
Keh bakhshheed'o ra basey zar do feel.
Keh beroon byawoord daryae neel. (12)

ਯਕੇ ਨਾਮ ਰਾਹੋ ਸੁਰਾਹੋ ਦਿਗਰ॥
ਚੂ ਆਹੂ ਕਲਾਂ ਪਾਇ ਅਜ਼ੀਮੇ ਦੁ ਨਰ॥ ੧੩॥
Yake naam raho suraho digar.
Choo aahoo kalan pae azeeme do nar. (13)

ਅਗਰ ਅਸਪ ਹਰਦੋ ਅਜ਼ਾ ਮੇ ਦਿਹਦ॥
ਵਜ਼ਾਂ ਪਸ ਤੁਰਾ ਖਾਨਹ ਬਾਨੂੰ ਕੁਨਦ॥ ੧੪॥
Agar asp hardo aza me dehad.
Wazaan pas tura khaanah baanoo kunad. (14)

"That king has established a system (a norm) that if he finds even a grain mixed with another's grains, he keeps it apart." (He does not usurp another's right.) (9)

"That king clinches (catches hold of) his enemies so strongly just as a strong bird catches hold of other birds. The enemies dread him so much and avoid his onslaughts just as a cock runs away (escapes) on seeing a hawk." (10)

"The king Sher Shah had been presented with two grand horses by a merchant, which had been brought from the land of Iraq." (11)

The king had presented that merchant with lot of gold and two elephants, who had brought those horses from across the river Nile. (12)

One horse was named Rahu and other was called Saraho. The horses moved with the speed of a stag and were very valuable. You may also look at them as two human beings if evaluated on the basis of their intelligence. (13)

The boy told the girl, :If you could bring those two horses to me, then I could marry you and help you as my queen." (14)

ਸੁਨੀਦ ਈ ਸੁਖਨ ਰਾ ਹਮੀਂ ਸ਼ੁਦ ਰਵਾ॥
 ਬਿਯਾਮਦ ਬ ਸ਼ਹਮ ਸ਼ਾਹ ਹਿੰਦੁਸਤਾ॥ ੧੫॥
 Shuneed een sukhān rā hameen shud rawan.
 Byamad ba shaham shah Hindosta. (15)

ਸ਼ਿਸਤੰਦ ਬਰ ਰੋਦ ਜਮਨਾ ਲਬਆਬ॥
 ਬਿ ਬੁਰਦੰਦ ਬਾਦਹ ਕੁਰਦੰਦ ਕਬਾਬ॥ ੧੬॥
 Shistand bar rode jamna labaab.
 Be burdand baadah kurdand kabab. (16)

ਪਸੇ ਦੋ ਬਰਾਮਦ ਸਬੇ ਚੂੰ ਸਿਯਾਹ॥
 ਰਵਾਂ ਕਰਦ ਆਬਸ਼ ਬਸੇ ਪੁਸ਼ਤ ਕਾਹ॥ ੧੭॥
 pase do braamad shabe choon syah.
 Rawan kard aabash basey pushat kaah. (17)

ਬ ਦੀਦੰਦ ਓ ਰਾ ਬਸੇ ਪਾਸਬਾਂ॥
 ਬ ਤੂੰਦੀ ਦਰਾਮਦ ਬ ਤਾਬਸ ਹਮਾਂ॥ ੧੮॥
 Ba deedand'o ra bashe pasbaan.
 Ba tundi dramad ba tabash hamaan. (18)

ਬਸੇ ਬਰ ਵੈ ਬੰਦੂਕ ਬਾਰਾਂ ਕੁਨਦ॥
 ਚੂ ਬਾ ਬਰਕ ਅਬਰਸ ਬਹਾਰਾ ਕੁਨਦ॥ ੧੯॥
 Basay bar wai bandooq baaran kunad.
 Choo ba bark abrash bahaaran kunad. (19)

ਹਮੀਂ ਵਜ਼ਹ ਕਰਦੰਦ ਦੁ ਸਿਹ ਚਾਰ ਬਾਰ॥
 ਹਮ ਆਖਰ ਕੁਨਦ ਖਾਫ ਖੁਫਤ ਇਖਤੀਯਾਰ॥ ੨੦॥
 Hameen wazah kardand do she chaar baar.
 Ham aakhar kunad khaaf khuft ikhtiar. (20)

On hearing these words, the girl left the place and started for the place of the king of Hindustan, Sher Shah, and came to his city. (15)

That girl then was sitting on the banks of the river Jamuna and brought along with her some wine and roasted meat. She partook that wine and ate that meat. (16)

When six hours (2 pehars) of the dark night had gone by, she arranged to float down two stacks of grass down the river waters. (17)

When the warders (watchmen) saw these stacks in the light of the torches, they became very furious with rage. (18)

Those warders then directed many gun shots on these stacks (of grass) as if the clouds in monsoon were bursting into heavy showers accompanied by lightning. (19)

That girl thus, caused to flow such stacks twice, thrice or four times (down the river). Finally the watchman felt sleepy and went to sleep. (20)

ਬਿਦਾਨਦ ਕਿ ਖੁਫਤਹ ਸ਼ਵਦ ਪਾਸਵਾਂ॥
ਬ ਮਯ ਮੁਰਦ ਸ਼ੁਦ ਹਮ ਚੁ ਜ਼ਖਮੇ ਯਲਾਂ॥ ੨੧॥
Bidaanad keh khuftah shawas pasbaan.
Ba paye murd shud ham choo zakhme yalaan. (21)

ਰਵਾਂ ਕਰਦ ਓ ਜਾ ਬਿਆਮਦ ਅਜ਼ਾਂ॥
ਕਿ ਬੁਨ ਗਾਹ ਅਜ਼ ਸ਼ਾਹ ਕਰਖੇ ਗਿਰਾਂ॥ ੨੨॥
Rawaan kard 'o ja beaamad azaan.
Keh bun gaah az shaah karkhe giraan. (22)

ਘਰੀਂ ਰਾ ਬਿਕੋਬਦ ਘਰੀਯਾ ਘਰੀਯਾਰ॥
ਵਜ਼ਾਂ ਮੇਖ ਕੋਬਦ ਬ ਪੁਸ਼ਤੇ ਦੀਵਾਰ॥ ੨੩॥
Gharee ra bikobad ghareeya ghareeyar.
Wazaan mekh kobad ba pushte dewar. (23)

ਚੁਨਾਂ ਤਾ ਦਰਾਮਦ ਦੀਵਾਰੇ ਅਜ਼ੀਮ॥
ਦੁ ਅਸਪਸ ਮਜ਼ਰ ਕਰਦ ਹੁਕਮੇ ਕਰੀਮ॥ ੨੪॥
Chunaan ta draamad diwaer azeem.
Do asplash nazar kard hukme kreem. (24)

ਯਕੇ ਰਾ ਬਿਜ਼ਦ ਤਾ ਅਜ਼ੋ ਨੀਮ ਕਰਦ॥
ਦਰੋ ਪਾਸਬਾਨੇ ਬਰ ਅਜ਼ ਨੀਮ ਕਰਦ॥ ੨੫॥
Yake ra bizad ta azo neem kard.
Daray pasbane bar az neem kard. (25)

ਦਿਗਰ ਰਾ ਬਿਜ਼ਦ ਤਾ ਜੁਦਾ ਗਸ਼ਤ ਸਰ॥
ਸਿਯਮ ਬਾ ਕੁਸ਼ਤਨ ਸ਼ਵਦ ਖੁੰਨ ਤਰ॥ ੨੬॥
Digar ra bizad ta juda gasht sar.
Syam ra be kushtan shawad khoon tar. (26)

The girl now realised that the warders had gone to sleep. They felt so sleepy just like dead persons or just as wounded warriors go to rest. (21)

The girl now left that place and reached the place of the king's loft (mansion) (at the back yard of the fort). (22)

When the time keeper was striking the gong, she would insert a nail in the wall. (23)

Thus with the support of these pegs (of nails) she managed to reach the top of the huge wall. With the God's grace, she could see both the horses. (24)

Thus the girl struck the warder with her sword and cut him into two pieces. Then she struck the gate keeper and cut him also into two pieces. (25)

Then she struck the next watchman with her sword and beheaded him also. The third person was also hit by her, who was draped in blood. (26)

ਚੁਅਮ ਰਾ ਜੁਦਾ ਕਰਦ ਪੰਜਮ ਬਕੁਸ਼ਤ॥
ਸ਼ਸ਼ਮ ਰਾ ਬਕੁਸ਼ਤੰਦਸ਼ ਜਮਦਾਰ ਮੁਸ਼ਤ॥ ੨੭॥
Chuma ra juda kard panjam bakushat.
Shasham ra bkushtand jamadar mushat. (27)

ਸ਼ਸ਼ਮ ਚੌਕੀਅਸ਼ ਕੁਸ਼ਤ ਆਮਦ ਅਜਾਂ॥
ਕਿ ਹਫਤਸ ਗਿਰਾਂ ਬੁਦ ਚੌਕੀ ਗਿਰਾਂ॥ ੨੮॥
Shasham chaukias kusht aamad azaan.
keh haftas giraan bood chowki giraan. (28)

ਕਿ ਹਫਤੁਮ ਹਮੀਂ ਕੁਸ਼ਤ ਜਖਮੇ ਅਜ਼ੀਮ॥
ਕਿ ਦਸਤਸ ਕੁਨਦ ਰਖਸ਼ ਹੁਕਮੇ ਕਰੀਮ॥ ੨੯॥
Keh haftum hameen kusht zakhme azeem.
Keh dastash kunad rakhsh hukme kareem. (29)

ਚੂਨਾਂ ਤਾਜ਼ੀਆਨਹ ਬਿਜ਼ਦ ਤਾਜ਼ੀਅਸ਼॥
ਕਿ ਬਾਲਾਂ ਬਿਯਾਮਦ ਬ ਜ਼ਮਨ ਅੰਦਰਸ਼॥ ੩੦॥
Chuna tazianah bizad taziah.
Keh bala byyamad ba zaman andrash. (30)

ਵਗਸ਼ਤਨ ਦਰਾਬੇ ਬ ਬੇਰੂ ਅਜ਼ਾਂ॥
ਕਿ ਹੈਰਤ ਬਿਮਨਦੰਦ ਸ਼ਾਹੇ ਜਹਾਂ॥ ੩੧॥
Wagashtan draabe ba beroon azaan.
Keh hairat bimandad shahe jahaan. (31)

ਕਿ ਦੰਦਾ ਖੁਰਦ ਦਸਤ ਅਜ਼ ਸ਼ੇਰ ਸ਼ਾਹ॥
ਬ ਹੈਰਤ ਹਮੀਂ ਰਫਤ ਆਲਮ ਪਨਾਹ॥ ੩੨॥
Keh dandaa khurd dast az sher shah.
Bahairat hameen raft aalam panah. (32)

She then beheaded the fourth one, killed the fifth one and the sixth one was struck with the dagger and killed. (27)

After killing the sixth watchman, she reached the spot, where the seventh watchman was guarding the post. (28)

The seventh watchman was wounded seriously and he also died. Then with the God's grace, she laid her hands on the horse. (29)

She then rode the horse and struck him with the whip with force, so that he jumped over the wall, and reached the banks of river Jamuna. (30)

The horse then moving in the waters, swam across the river and came out. The king (of the land) saw all this and got bewildered. (wonder struck). (31)

The king got furious with rage and bit his hands with his own teeth, (he felt greatly upset). Having seen such a spectacle, the king was surprised immensely (32)

ਕਿ ਮਾਰਾ ਕੁਜਾ ਬੁਰਦ ਅਸਪੇ ਅਜੀਮ॥
 ਕਿ ਬਖਸ਼ੀਦ ਓ ਹਮ ਚੁ ਕਸਮੇ ਕਰੀਮ॥ ੩੩॥
 Keh mara kuza burd aspe azeem.
 Keh bakhsheed 'o ham choo kasme kreem. (33)

ਦਰੇਗਾ ਅਗਰ ਰੂਹਿ ਓ ਡੀਦਮੇ॥
 ਬ ਸਦ ਗੰਜ ਸਰਬਸਤ ਬਖਸ਼ੀਦਮੇ॥ ੩੪॥
 Dregha agar roohe 'o deedame.
 Ba sad ganj sarbast bakhsheedme. (34)

ਕਿ ਹੈਫਸਤ ਗਰੋ ਡੀਦਏ ਯਾਫਤਮ॥
 ਬ ਜਾਏ ਦਿਗਰ ਦਿਲ ਨਜੋ ਤਾਫਤਮ॥ ੩੫॥
 Keh haifast gro deedae yaaftam.
 Ba jae digar dil nazo taaftam. (35)

ਕਿ ਦੀਦਾਰ ਬਖਸ਼ੰਦ ਅਗਰ ਓ ਮਰਾ॥
 ਕਿ ਸਦ ਗੰਜ ਸਰਬਸਤ ਬਖਸ਼ਮ ਵਰਾ॥ ੩੬॥
 Keh didar bakhshand agar 'o mara
 Keh sad ganj sarbast bakhsham wara. (36)

ਚੁ ਸ਼ਹਰਤ ਕੁਨਾਨੀਦ ਸਹਰ ਅੰਦਰੂ॥
 ਕਿ ਬਖਸ਼ੀਦ ਮਨ ਖੂਨ ਅਜ਼ ਖਾਰ ਖੂੰ॥ ੩੭॥
 Choo shohrat kunaneed shahar androon.
 Keh bakhsheed man khoon az khaar khoon. (37)

ਬਿ ਬਸਤੰਦ ਦਸਤਾਰ ਅਜ਼ ਜਾਮ ਜ਼ਰ॥
 ਬ ਪੇਸ਼ੇ ਸ਼ਾਹ ਆਮਦ ਚੁ ਜਰੰਗੀ ਸਿਪਰ॥ ੩੮॥
 Bi bastand dastar az jaam zar.
 Ba peshe shaah aamad choo zaree syapar. (38)

He said to himself, "Who is this dare devil warrior. who had managed to take away my grand horse stealthily? I vow by God. if he happened to come before me personally, I would pardon him." (33)

"But alas! If I happen to see such a wearrior I would reward him with a hundered pouches full of gold coins, full to the brim even." (34)

"But alas! Had I perchance seen him, then I would not have shifted my glance from that place in surprise?" (I would not have flared up with rage rather would have loved to see him.) (35)

"if he were to appear himself before me then I would present him with a hundred pouches full of gold." (36)

The King then made a proclamation (announcement) with the of drum, in the whole city, "that he would pardon such a blood-thirsty person of the charge of murder even." (37)

Then that girl tied a turban on her head and wore a golden apparel cloak. She appeared before the king (Sher Shah) with a shield tied at her back. (38)

ਬਗੋਯਦ ਕਿ ਸ਼ੇਰ ਅਫਕਨ ਸ਼ੇਰ ਸ਼ਾਹ॥
ਕਿ ਅਜ ਰਾਹ ਰਾ ਮਨ ਬਿ ਬੁਰਦੇਦ ਰਾਹ॥ ੩੯॥
Bagoyad keh sher afkano sher shah.
Keh az raah ra man bey burdand raah. (39)

ਅਜਬ ਮਾਂਦ ਸਾਹਿਬ ਖਿਰਦ ਈ ਜਵਾਬ॥
ਦਿਗਰ ਬਾਰ ਗੋਯਦ ਕਿ ਬਾ ਵੈ ਸਵਾਬ॥ ੪੦॥
Ajab maand sahib khirad een jawab.
Digar baar goyad keh baa wai sawab. (40)

ਕਿ ਨਕਲ ਸ ਨੁਮਾਈ ਮਾਰਾ ਸ਼ੇਰ ਤਨ॥
ਬ ਵਜਹੇ ਚਰਾ ਬੁਰਦ ਅਸਪੇ ਕੁਹਨ॥ ੪੧॥
Keh nakala s numaeen mara sher tan.
Ba wajhe chraa burda aspe kohan. (41)

ਸ਼ਿਸਤੰਦ ਅਜਾਂ ਵਜਹੇ ਬਰ ਰੋਦ ਆਬ॥
ਬਿ ਬੁਰਦੇਦ ਬਾਦਹ ਬਖੁਰਦੇਦ ਕਬਾਬ॥ ੪੨॥
Shistand azaan wajhe bar rode aab
Be burdand bada bkhurdand kabab. (42)

ਰਵਾਂ ਕਰਦ ਅਵਲ ਬਸੇ ਪੁਸ਼ਤ ਕਾਹ॥
ਦਗਾ ਮੇ ਦਿਹਦ ਪਾਸਬਨਾਨ ਸ਼ਾਹ॥ ੪੩॥
Rawaan kard awat basey pusht kaah.
Daga me dehad pasbaanaan shah. (43)

ਵਜਾਂ ਪਸ ਬ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੁਨਾਨੀਦ ਨਖਤ॥
ਬ ਪੈਰਸ ਦਰਾਮਦ ਜ਼ਿ ਦਰੀਯਾਇ ਸਖਤ॥ ੪੪॥
Wazaan pas ba koshish kunadeed takhat.
Ba parash draamad ze daryaye sakht. (44)

She told him saying, "O king worthy of killing a lion (Lion-hearted king)! "I taken away your horse from your stable in this manner," (giving details of the mode of action). (39)

The wise king got wonder-struck on hearing this reply. He again remarked with a sudden movement. (40)

"O lion-hearted warrior! You sow me by repeating the same action once again, (practically) as to how you managed to take away my first horse." (41)

"So she again seated herself on the banks of the river, and took some wine alongwith eating some roasted meat." (42)

She made to flow (wash) down some stacks of grass in the river. She was befooling the king's warders as before, showing it practically (the mode of action). (43)

She then made a minor attempt to cross the river after this and after swimming through the river, came out of water. (44)

ਵਜਾਂ ਬਿਸ਼ਕੁਨਾਨੀਦ ਓ ਗਿਰਦ ਸ਼ੁਦ॥
ਬਦੀਦਲ ਅਜੋ ਸ਼ਾਹ ਪਯਮੁਰਦਹ ਸ਼ੁਦ॥ ੪੫॥
Wazaan bishkunneed `o gird shud.
Badeedan azo shah pazmurdah shud. (45)

ਘੜੀ ਯਾਕ ਬਿਮਾ ਦੰਦ ਗਰੂਬ ਆਫਤਾਬ॥
ਵਜਾਂ ਜਾ ਬਿਯਾਮਦ ਕੁਸ਼ਾਯਦ ਤਾਨਬ॥ ੪੬॥
Gharee yak bimadand garoob aaftab.
Wazaan jaa byamad kushayad tanaab. (46)

ਲਗਾਮਸ਼ ਬਿਦਾਦੰਦ ਸ਼੍ਵਾਰੇ ਸ਼ੁਦਸਤ॥
ਬਿਜ਼ਦ ਤਾਜ਼ੀਆਨਹ ਚੁ ਅਫਰੀਤ ਮਸਤ॥ ੪੭॥
Lagaamash bidadand sware shudast.
Bizad taaziannah choo afree mast. (47)

ਚੂਨਾ ਅਸਪ ਖੋਜੀਦ ਬਰਤਰ ਜ਼ਿ ਸ਼ਾਹ॥
ਜ਼ਿ ਬਾਲਾ ਬਿਯਾਮਦ ਬਦਰੀਯਾਇ ਗਾਹ॥ ੪੮॥
Chunan asp khozeed bartar ze shah.
Ze bala byanad badaryae gaah. (48)

ਬ ਪੈਰਸ਼ ਦਰਾਮਦ ਜ਼ਿ ਦਰੀਯਾ ਅਜ਼ੀਮ॥
ਕਿ ਪਾਰਸ਼ ਹਮੀਂ ਗਸ਼ਤ ਹੁਕਮੇ ਕਰੀਮ॥ ੪੯॥
Ba parash draamad ze darya azeem.
Keh parash hameen gasht hukme kreem. (49)

ਫਰੋਸ਼ ਆਮਦਸ਼ ਅਸਪ ਫ਼ਰਦਸ਼ ਸਲਾਮ॥
ਬਿਗੋਯਦ ਸੁਖਨ ਸ਼ਾਹਿ ਅਰਬੀ ਕਲਾਮ॥ ੫੦॥
Farod aamdash asp kardash salaam.
Bigoyad sukhan shahe Arabee kalam. (50)

She killed the wanders again as in the previous case. ran away. On seeing all the scene, the king was completely taken aback and was wonder struck. (45)

As the sun-set time approached, she came again a little earlier and let loose both the ends of the rope, tying the horse (from front and behind). (46)

Then she took hold of the bridle, and rode on the horse, She then whipped the demon-like wanton (intoxicated) horse with great force. (47)

The royal horse then jumped and going over the head of the king, (jumped) came into the river. (48)

She came out of the river after swimming across the stormy river. With the Lord's Grace, Both the horse and the girl had crossed the river. (49)

She then dismounted the horse on reaching the other side and saluted the king. Then she spoke to the king in Arabic language. (50)

ਤੁ ਅਕਲਸ਼ ਚਰਾ ਗਸ਼ਤ ਏ ਸ਼ਾਹ ਸ਼ਾਹ॥
ਕਿ ਮਾਹ ਰਾਹ ਬੁਰਦਨ ਤੁ ਦਾਦਨ ਸੁਰਾਹ॥ ੫੧॥
Tu aklash chra gasht ey shaah shaah.
Keh ma rah burdan tue dadan surah. (51)

ਬਿ ਗੁਫਤਸ਼ ਚੁਨੀ ਤਾ ਰਵਾਂ ਕਰਦ ਰਾਖਸ਼॥
ਬ ਯਾਦ ਆਮਦੋ ਏਜ਼ਦੋ ਦਾਦ ਬਖਸ਼॥ ੫੨॥
Be guftash chunee ta rawan kard rakhsh.
Ba yad aamdo ezado daad bakhsh. (52)

ਬਿ ਆਫਤਾਦ ਪੁਸ਼ਤ ਅਸਪਹਾ ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ॥
ਕਿ ਓਰਾ ਨਾ ਹਮ ਬਰ ਕੁਨਦ ਕਸ ਸੁਰਾਹ॥ ੫੩॥
Ba aftaad pushat aspaha beshumar.
Keh 'ora na ham bar kunad kas swar. (53)

ਬਿਜ਼ਦ ਮਰਦ ਦਸਤਾਰਹਾ ਪੇਸ਼ ਸ਼ਾਹ॥
ਕਿ ਯੇ ਸ਼ਾਹ ਸ਼ਾਹਾਨ ਅਲਾਹ ਪਨਾਹ॥ ੫੪॥
Bizad mard dastarha pesh shaah.
Keh ye shaah shahaan Allah panaah. (54)

ਬਿਗੀਰਦ ਕਸੇ ਹਰਦੂ ਆਹੂ ਬੁਰਾਕ॥
ਤੁ ਓਰਾ ਬਿਬਖਸ਼ੀਦ ਖੁਦ ਦਸਤ ਤਾਕ॥ ੫੫॥
Bigeerad kase hardoo aahoo burak.
tu 'ora bebaksheed khud dast taak. (55)

ਚਰਾਮੇ ਕੁਨਦ ਕਾਰਹਾ ਬੇਖੁਦੀ॥
ਕਿ ਰਾਹਾ ਅਜ਼ੋ ਮਨ ਸੁਰਾਹਾ ਤੁਈ॥ ੫੬॥
Charame kunad karha bekhudi.
Keh raha azo man suraha tueen. (56)

Standing on the other side of the river, She said, "O king Shah! Why have you lost your senses? I had already taken the horse named Rahu, While the second horse Called Saroho has been presented (given) by you personally." (51)

Having said these words to the king. She (moved) rode away on the horse. She then remembered the Lord, the benevolent bestower, and thanked him for his grace. (52)

Then many horsemen followed her to catch her but none of them could manage to apporoach her or get hold of her. (53)

The warriors then threw their turbans before the king and said, "O king Emperor! The support of the whole world! Why did you allow her to escape?" (54)

"O king! who could get hold of those two horses, speeding like the deer ? You have handed over one horse yourself to him." (55)

"Why have you done this act of carelessness, lacking wisdom? The horse, Rahu had been stolen by him while the second horse Saroho had been presented to him by you, personally." (56)

ਬ ਬੁਰਦਸ਼ ਅਜੋ ਅਸਪ ਹਰ ਦੋ ਅਜੀਮ॥
 ਵਜਾਂ ਰਾ ਬਿ ਬਖਸ਼ੀਦ ਹੁਕਮੇ ਰਹੀਮ॥ ੫੭॥
 Ba buradash azo asp har do azeem.
 Wazaan ra be bakhsheed hukme raheem. (57)

ਕਿ ਓਰਾ ਦਰਾਵੁਰਦ ਖਾਨਹ ਨਿਕਾਹ॥
 ਕਿ ਕਉ ਲੇ ਕੁਨਦ ਮੁਸਤਕੀਮ ਹੁਕਮ ਸ਼ਾਹ॥ ੫੮॥
 Keh'o ra darawoord khaanah nikaah.
 Keh qole kunad mustkeem hukam shaah. (58)

ਬਿਦਿਹ ਸਾਕੀਯਾ ਸਾਗਰੇ ਕੋਕਨਾਰ॥
 ਦਰੇ ਵਕਤ ਜੰਗਸ਼ ਬਿਯਾਮਦ ਬ ਕਾਰ॥ ੫੯॥
 Bideh saqia saghare kokanar.
 Dare waqat jangash biamad ba kaar. (59)

ਕਿ ਖੂਬਸੂਰਤ ਦਰ ਵਕਤ ਖਸਮ ਅਫਕਨੀ॥
 ਕਿ ਯਕ ਕੁਰਤਯਸ ਫੀਲ ਰਾ ਪੈ ਕੁਨੀ॥ ੬੦॥
 Keh khoobsoorat dar waqat khasam Afkani.
 Keh yak kurtyas feel ra pai kuni. (60)

ੴ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਿਹ॥
 ਰਜ਼ਾ ਬਖਸ਼ ਬਖਸ਼ਿੰਦਹੇ ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ॥
 ਰਿਹਾਈ ਦਿਹੋ ਪਾਕ ਪਰਵਰਦਗਾਰ॥ ੧॥
 Raza baksh bakhshindahe beshumar.
 Rehaali deho pak parwardgaar. (1)

The girl, thus took away both the horses, and then with Lord's Grace, she handed over these horses to her friend.' (57)

Then the lover of the girl married her and took her to the palace. With the Lord's Grace he kept up his promise, thus fulfilling it. (58)

(The Guru thus adviced Aurangzeb, through this parable, not toop press the subjects, as your kingdom will be wiped off by the forces of Khalsa, and for your false vows, you will have to suffer finally.)

The Guru then thanked the Lord and prayed to Him thus :-

"O Lord! May I be bestowed by you with the love of your True Name, (The tumbler of your worship and devotion) which will be of help to me in fighting against the evils of worldly pleasures (like sexual desires, wrath, greed etc." (59)

"By partaking this love of True Name (This tumbler of your devotion) it would be helpful in vanquishing the enemy. With one sip of this nectar, one could gain victory against the biggest enemy like an elephant." (O Lord ! May I be bestowed with your True Name, so as to destroy the worldly vices). (60)

Here the eleventh parable is completed.

"By the Grace of one Lord-SublimeVictory to the Lord Almighty.

"The Lord is the bestower of spiritual bliss and countless other blessings and benedictions. He is the purifier of our sins and our sustainer and redeemer of all our worldly bondage. (1)

ਰਹੀਮੋ ਕਰੀਮੋ ਮਕੀਨੋ ਮਕਾਂ॥
 ਅਜ਼ੀਮੋ ਫਰੀਮੋ ਜ਼ਮੀਨਸੋ ਜ਼ਮਾਂ॥ ੨॥
 Raheemo kareemo makeeno makaan.
 Azimo Faheemo zameeno zamaan. (2)

ਸੁਨੀਦਮ ਸੁਖਨ ਕੋਹ ਕੰਬਰ ਅਜ਼ੀਮ॥
 ਕਿ ਅਖਰਾਂ ਯਕੋ ਬੂਦ ਓ ਜਾਂ ਰਹੀਮ॥ ੩॥
 Shuneedam sukhan koh kalbar azim.
 Keh afgaan yake bood `o ja rahim. (3)

ਯਕੇ ਬਾਨੂਏ ਬੂਦ ਓ ਹਮ ਚੁ ਮਾਹ॥
 ਕੁਨਦ ਦੀਦਨ ਸ਼ਰਿਸ਼ਤ ਗਰਦਨ ਜ਼ਿ ਸ਼ਾਹ॥ ੪॥
 Yake baanue bood `o ham choo maah
 Kunad deedan shrishat gudan ze shaah. (4)

ਦੁ ਅਬਰੂ ਚੁ ਅਬਰੇ ਬਹਾਰਾ ਕੁਨਦ॥
 ਬ ਮਿਯਰਾਂ ਚੁ ਅਜ਼ ਤੀਰ ਬਾਰਾ ਕੁਨਦ॥ ੫॥
 Do abroo choo abray bahaaran kunad.
 Ba mizgaan choo az teer baaran kunad. (5)

ਰੁਖੇ ਚੁੰ ਖਲਾਸਤ ਦਿਹਦ ਮਾਹ ਰਾਂ॥
 ਬਹਾਰੇ ਗੁਲਸਿਤਾਂ ਦਿਹਦ ਸ਼ਾਹ ਰਾਂ॥ ੬॥
 Rukhe choon khalast dehad maah raan.
 Bahare gulistaan dehad shah raan. (6)

ਬ ਅਬਰੂ ਕਮਾਨੇ ਸ਼ਧਾ ਨਾਜ਼ਨੀ॥
 ਬ ਚਸ਼ਮਸ਼ ਜ਼ਨਦ ਕੈਬਰੋ ਕਹਰਗੀ॥ ੭॥
 Ba abroo kamaane shudah naazneen.
 Ba chashmash zanad kaibre kahareen. (7)

The Lord is our benevolent Master, blessing us with various benedictions through His kindness and Grace. He is the master of all dwellings, who is omni-present, percolating throughout the universe. He is the greatest master, having the knowledge of all our secrets, being omni-scient. (2)

I have heard the story of a great and huge mountain, Khaibar. The reused to live a Pathan named Rahim. (3)

He had a charming wife, as beautiful as the moon, on the very sight of whom, even the kings would lower their heads in regards and appreciation. (The kings would feel ashamed of not having such a beauty at home.) (4)

Her both the brows were like the bows of monsoon clouds, and the beautiful eyes were like showering arrows midst the eye-lashes. (Her charming eyes would bewitch the hearts of any on looker.) (5)

Her appearance would remind one of the moon's beauty. (On seeing her one would forget about the beauty of moon.) Her charming personality would enamour the hearts of kings, which would blossom forth like the greenery in the spring season all around. (6)

The eyebrows of the delicate figure of the woman were like the bow while her eyes would pierce one's heart like the arrows. (7)

ਬ ਮਸਤੀ ਦਿਹਦ ਹਮ ਚੁਨੀ ਰੂਇ ਮਸਤ॥
ਗੁਲਿਸਤਾਂ ਕੁਨਦ ਬੂਮ ਸ਼ੋਰੀਦ ਦਸਤ॥ ੮॥
Ba masti dehad hum chuni rooye mast.
Gulistaan kunad boom shoreed dast. (8)

ਖੁਸ਼ੇ ਖੁਸ਼ ਜਮਾਲੋ ਕਮਾਲੋ ਹੁਸਨ॥
ਬ ਸੂਰਤ ਜਵਾਨਸਤ ਗਿਕਰੇ ਕੁਹਨ॥ ੯॥
Khushe khush jamaalo kamaalo husan.
Ba soorat jawanast fikre kohan. (9)

ਯਕੇ ਹਸਨ ਖਾਂ ਬੂਦ ਓ ਜਾ ਫਗਾਂ॥
ਬ ਦਾਨਿਸ਼ ਹਮੀਂ ਬੂਦ ਅਕਲਸ਼ ਜਵਾਂ॥ ੧੦॥
Yake Hasan Khaan bood 'o jaa Faghan.
Ba daanish hameen bood aklash jawaan. (10)

ਕੁਨਦ ਦੋਸਤੀ ਬਾ ਹਮਹ ਯਕ ਦਿਗਰ॥
ਕਿਹ ਲੈਲੀ ਵ ਮਜਨੂੰ ਖਿਜਲ ਗਸ਼ਤ ਸਰ॥ ੧੧॥
Kunad dosti ba hamah yak digar.
Keh Laily wa Majnun khizal gasht sar. (11)

ਚੁ ਬਾ ਯਕ ਦਿਗਰ ਹਮ ਚੁਨੀਂ ਗਸ਼ਤ ਮਸਤ॥
ਚੁ ਪਾ ਅਜ਼ ਰਕਾਬੋ ਇਨਾ ਰਫਤ ਦਸਤ॥ ੧੨॥
Choo ba yak digar ham chuneen gasht mast.
Choo paa az rakaabo inaan raft dast. (12)

ਤਲਬ ਕਰਦ ਓ ਖਾਨਹੇ ਖਿਲਵਤੇ॥
ਨਿਯਾਂ ਆਮਦਸ਼ ਜੋ ਬਦਨ ਸ਼ਹਵਤੇ॥ ੧੩॥
Talab karad 'o khaanae khilwate.
Mian aamdash jo badan shahwate. (13)

Her charming face would make the onlooker completely lustful (intoxicated) with her sight. Her glance would turn (convert) even the barren land into a blooming flower garden. (Her looks would entice everyone with their beauty.) (8)

That woman was really beautiful, as her appearance was full of charming attraction. From her face she looked youthful but with her intelligence she was like an old woman (of wisdom). (9)

There used to live a Pathan called Hasan Khan, at the same place, where this woman used to abide. His intelligence was very young sharp. (He was very thoughtful and intelligent.) (10)

Both of them were in love with each other. Even Laila and Majnu's love was no match to their affection for each other (would feel ashamed before it). They also would feel their love inferior (before this couple's love). (11)

They were enamoured with each other's love so much, that they had no control over their love affair (was openly known) just as the feet in stirrups and bridle in hands being loosely held. . (12)

That woman then called her lover to her house all alone. As he came there, their sexual desires were arisen (to give vent to their inner feelings). (13)

ਹਮੀਂ ਜੁਫਤ ਖੁਰਦੰਦ ਦੁ ਸੋ ਚਾਰ ਮਾਹ॥
ਖਬਰ ਕਰਦ ਜੋ ਦੁਸ਼ਮਨੇ ਨਿਜ਼ਦ ਸ਼ਾਹ॥ ੧੪॥
Hmeen juft khurdand do she char maah
Khabar kard jo dushman nizzd shah. (14)

ਬ ਹੋਰਤ ਦਰਾਂਮਦ ਫਗਾਨੇ ਰਹੀਮ॥
ਕਸ਼ੀਦਨ ਯਕੇ ਤੰਗ ਗਰੱਰਾ ਅਜ਼ੀਮ॥ ੧੫॥
Ba hairat dranmad Faghane Rahim.
Kasheedan yake tegh garran azeem. (15)

ਚੁ ਖਬਰਸ਼ ਰਸੀਦੋ ਕਿ ਆਮਦ ਸ਼ੋਹਰ॥
ਹੁਮਾਂ ਯਾਰ ਖੁਦ ਰਾ ਬਿਜ਼ਦ ਤੇਗ ਸਰ॥ ੧੬॥
Choo khabrash raseedo ke aamad shohar.
Human yaar khud ra bizad tegh sar. (16)

ਹਮਹਿ ਗੋਸ਼ਤੇ ਦੇਗ ਅੰਦਰ ਨਿਹਾਦ॥
ਮਸਾਲਯ ਬਿਅੰਦਾਖਤ ਆਤਸ਼ ਬਿਦਾਦ॥ ੧੭॥
Haman goshte degh andar nihaad.
Masalay beandakht aatish bidaad. (17)

ਸ਼ੋਹਰ ਰਾ ਖੁਰਾਨੀਦ ਬਾਕੀ ਬਿਮਾਦ॥
ਹਮਹ ਨੌਕਰਾਂ ਰਾ ਜ਼ਿਆਫਤ ਕੁਨਾਦ॥ ੧੮॥
Shohaar ra khuraneed baaqi bimaand .
Hamah naukran ra zyafat kunaada. (18)

ਚੁ ਖੁਸ਼ ਗਸ਼ਤ ਸ਼ੋਹਰ ਨ ਦੀਦਸ਼ ਚੁ ਨਰ॥
ਬਕੁਸ਼ਤਾ ਕਸੋ ਰਾ ਕਿ ਦਾਦਸ਼ ਖਬਰ॥ ੧੯॥
Choo khush gasht shohar na deedash choo nar.
Bkushtaan kase ra keh daadash khabar. (19)

When this love affair and their sensuous pleasures continued for almost two or four months, then some enemy of theirs informed Rahim about this affair. (14)

On hearing this news, the Pathan Rahim Khan was surprised and shocked. He unsheathed his sword and thundered with great wrathfulness. (15)

When that woman got the information about her husband's coming, then she took out her sword and cut off the head of her lover.(paramour). (16)

The woman then placed the flesh of this man into a kettle and pouring some spices over it started cooking it. (by lighting fire underneath). (17)

At first she served this meat (flesh) to her husband and then distributed the balance to her attendants as a feast. (18)

When the Pathan did not see any male member in the house, he went away satisfied and pleased, and then killed the person who had given this news. (19)

ਬਿਦਿਹ ਸਾਕੀਯਾ ਸਾਗਰੇ ਸਬਜ਼ ਗੂੰ॥
ਕਿ ਮਾਰਾ ਬਕਾਰਤ ਜੰਗ ਅੰਦਰੂੰ॥ ੨੦॥
Bideh saqia saagre sabaz goon.
Ke ma ra bakarast jang androon. (20)

ਲਬਾ ਲਬ ਬਿਕੁਨ ਦਮ ਬਦੱਮ ਨੱਸ ਕੁਨ॥
ਗਮੇ ਹਰ ਦੁ ਆਲਮ ਫਰਾਮੋਸ਼ ਕੁਨ॥ ੨੧॥
Laba lab bikun dam badam nosh kun.
Ghame har do aalm framosh kun. (21)

(O Aurangzeb !'There is lot of anarchy (lawlessness) in your regime and without verifying the truth you are involved in oppression as in the above case and your boat of sins would be soon sunk so you should stop this oppression.)

Then the Guru prays to the Lord:- O Lord-Guru 1 May I be bestowed with the nectar of your True Name, which would be needed by me in the war against vices and enemies. (20)

O Lord-sublime! May you bestow on me the tumbler of your love filled with True Name to its brim, which I would like to partake all the time, thus being forgetful (careless) of all the worries and sufferings of both the worlds. (Your True Name is the harbinger of permanent peace and eternal bliss. (21)

Here the twelfth parable is completed.

Other Publications by the Author

1. **Philosophy of Sikh Gurus.**
2. **The four Pillars of Sikhism**
3. **The Eternal Bliss**
4. **The Universal Message of Guru Granth Sahib (in four volumes)**
5. **Zafarnamah**
6. **The Essence of Sri Guru Granth Sahib (in 5 vols.)**
7. **Amrit Boond Suhavani (Punjabi)**
8. **I am proud to be a Sikh.**

*In the Everlasting memory
of
my wife
Parshotam Kaur Makin
(1930-2015)*

The Essence of Sri Guru Granth Sahib

This work involved me completely in the translation of Sri Guru Granth Sahib in English Prose and took me, to complete it, 10 years from 1990 to 2000. In fact this is the best part of my life, as the whole day was spent in studying and understanding each hymn and then writing its meaning first in Punjabi and then translating that Punjabi version into English Prose. The hymns of each page took two days to complete the job in English version, giving not the literal meanings, but the essence of each hymn, as understood by me. Of course, even a life time is not enough to deal with this subject, as Gurbani is too deep in its philosophy for any individual to really understand and then express it in a foreign language.

In fact, the Guru has clarified it by giving the final verdict by saying:

”ਆਪ ਆਪਨੀ ਬੁਧ ਹੈ ਜੇਤੀ। ਬੁਣਤ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਤੈਹੋ ਤੇਤੀ।”

as such human being has his limitations, but the effort is always rewarded.

II. a) Philosophy of Sikh Gurus

- i) This deals with the *banis* of Nitname, namely Jap Ji, Jaap Sahib, Sukhmani Sahib and Swaiyyais etc.
- ii) This book is in two parts, the first part dealing with the meaning of the Gurbani and the second one giving its philosophy under ten headings.

b) The Four Pillars of Sikhism

There are four main pillars of Sikhism, namely Guru, Lord's will (Hukam) Sadh Sangat and Naam.

True Name is to be attained through the help and benevolence of the Guru. The Guru helps us to understand the meaning and purpose of human life, and then understanding Gurbani with its simple version and guidance through four main-supports.

- c) The Eternal Bliss - It deals with the philosophy of Anand Sahib by Guru Amar Das Ji. It helps us to understand the purpose and meaning of human life and understanding Sikh Philosophy with simple version of Gurbani and its guidance.
- d) The Universal Message of Guru Granth Sahib. It deals with a simple explanation of the the philosophy of Sikhism and explained briefly with its meaning and objectives . All the hymns are listed. It is meant for those, who feel they have no time to read the full version or scope of the philosophy of

Guru Granth Sahib. So in simple language, in few words it deals with the central idea of each hymn. in four volumes.

e) Zafarnama - Letter of Victory written by Guru Gobind Singh Ji to Aurangzeb at the end of hostilities. It poems a part of the present work (5 volumes).

f) Amrit Boond Suhavani (ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੂੰਦ ਸੁਹਾਵਣੀ)

All the hymns of Guru Granth Sahib, with Rehaou (ਰਹਾਉ) are listed and explained fully in Punjabi language.

g) I am proud to be a Sikh - briefly explains the beauty of Sikh tenets and Sikh philosophy

